37
1 G
20

BIBLIOTECA

ITALIANA

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTHECA

CARMELITANA.

TOMUS SECUNDUS.

Google

BIBLIOTHECA
CARMELITANA,
NOTIS CRITICIS
ET
DISSERTATIONIBUS
ILLUSTRATA
Curâ & labore

UNIUS È CARMELITIS PROVINCIÆ TURONIÆ

COLLECTA.

TOMUS SECUNDUS.

AURELIANIS,

Excudebant J. Rouzeau-Montaut, & M. Couret de Villeneuve, Regis, Sereniſſimi Aurelianenſium Ducis, Regiique Aurelianenſis Collegii Typographi & Bibliopolæ.

M. DCCLII.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.

UE050 56139
2 : UE050 56140

BIBLIOTHECA
CARMELITANA,
NOTIS CRITICIS ET DISSERTATIONIBUS
ILLUSTRATA.

J.

I.

JOANNES HAYTONUS, Anglus, Carmelita Lincolnienſis, ibidem Prior, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, Doctor Theologus Oxonienſis. Vir eruditionis ac pietatis famâ celeberrimus, Linguarum Hebraïcarum & Græcarum peritiſſimus, necnon Concionator eloquentiſſimus, in explicandis divinis rebus felix, clarus, dilucidus, obiit Lincolniæ anno Domini 1428. ſcripſit.

1. *Annotationes in S. Matthæum*, Lib. I. *Incip.* Auguſtinus Lib. XII. Confeſſ.

2. *In S. Lucam*, Lib. I. In Prologo Poſtillationum Nicolaï.

3. *In S. Joannem*, Lib. I. Quia in divinis eloquiis Dominus.

4. *In Epiſtolas D. Pauli ad Corinthios*, Lib. I I. Gratiâ Dei ſum id quod ſum.

5. *In Epiſtolam D. Pauli ad Hebræos*, Lib. I. Dominus aſſumpſit me: Pſ.

6. *In Canonicam S. Joannis*, Lib. I. Joannes Apoſtolus & Evangeliſta.

7. *In eamdem Annotationes*, Lib. I. Quis Auctor ſit, Quæ materia.

8. *In Apocalypſim Lectiones XLVI.* Lib. I. Beatus qui legit; *prout incipit.*

9. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Surrexit homo. Judicum 19.

10. *Sermones de Sanctis.* Lib. I. Principes populorum congregati.

11. *Summam de Virtutibus*, Lib. I. Circà Cardines cœli perambulant.

12. *Quæſtiones Theologicas*, Lib. I. Utrùm habitus Theologiæ ſit.

13. *Collectanea quædam.* Lib. I. Hebraïca namque locutio ſicut &c.

14. *In Veſperiis Gualbert Hunti.* Lib. I. Deſuper erit benedictio tua.

15. *Alia multa*, quæ olim in Angliæ Bibliothecis reperiebantur: Quorum & adverſus non nulla Reginaldus Langhamus, Anglus, Franciſcanus Norwicenſis, Doctor Theologus Cantabrigienſis Librum unum ſcripſit Virorum Litteratorum ſuâ ætate forſan æmulator.

De Joanne Haytono loquuntur Joannes Lelandus *Lib. de viris Illuſtribus Angliæ*, Joannes Pitſeus *ibidem*, *Ætate XV.* Joannes Balæus *ibid. Cent. VII. cap. 74:* ubi eum vocat *Joannem Haynton;* cùm illum cap. 45. appellaſſet *Joannem Heydonum.* Sixtus Senenſis in *Bibliotheca Sacra Lib. IV. pag. 266. col. 2.* ubi *lineis prioribus* perperam videtur diſtinguere *Joannem Haiton Anglum*, à *Joanne Hayton Anglo*, de quo ſcribit ibidem *lineis nôvem poſterioribus.* Fabianus Juſtinianus *de Sacra Scriptura Lib. III. pag. 487. 512. 529. 563. & 568.* Abraham Bzovius *ſub anno 1429. num. 99.* Jacobus Friſius in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*, *pag. 454. col. 2.* Hippolytus Maraccius in *Bibliotheca Mariana.* Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, *tom. 2. pag. 767. col. 1. B.*

E Carmelitis Emmanuel Roman, in *Elucidationibus variis Ordin. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 334.* Joannes de Lezana *tomo Quarto Annal. ad annum 1428. num. 7. pag. 812.* Paulus ab Omnibus Sanctis in *Catalogo ſcriptorum Ord. Carmelit. pag. 30.* Auguſtinus Biſcaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 217. & 218.* Daniel à Virgine Maria in *Speculo Carmelitano*, *tom. 2. pag. 1117. num. 3946.*

Alii plurimi, quorum è numero minimè

J.

Antonius Poſſevinus S. J. in *Apparatu Sacro*, *pag. 899.* expungendus eſt.

II.

JOANNES HASSELENSIS, Carmelita, Sacræ Theologiæ Profeſſor, vir in divinis litteris apprimè verſatus, & hæreſeos Lutheranæ profligator acerrimus, circà annum 1525. ſcripſit *Opus* egregium adversùs *Martinum Lutherum* & ejus Sectatores, cujus initium: *Jam ſecuris ad radicem poſita eſt.* Aſſervatur *Ms.* in Bibliotheca Leodienſium Carmelitarum antiquæ Regularis Obſervantiæ: ſicuti Ludovicum Jacob monuit circà annum 1668. *Ignatius Brabam à S. Franciſco* ejuſdem Monaſterii eo tempore Prior. Ità teſtatur idem Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 218.*

III.

JOANNES AB HEREDIA, natione Hiſpanus, Celtiber, Cæſar-Auguſtanus patriâ, ejuſdem Cœnobii alumnus, Doctor Theologus, Philoſophiæ & Theologiæ Profeſſor, per totam Hiſpaniam divini verbi Concionator celeberrimus; bis Prior Conventûs Valentiæ per decennium Cæſar-Auguſtani Conventûs moderator: bis Provinciæ Aragonicæ Præfectus: vir ſanè ſapientiâ, prudentiâ, augendæ Religionis zelo, & omni virtutum ſuppellectili dives. Adoleſcens adhuc, dum Theologiæ curſus Salmanticæ perageret, Abulæ coram *Joanne-Baptiſta Rubeo*, totius Ordinis Generali, in frequentibus Comitiis, de omni Theologia cum ſtupore ſapientium Urbis & Orbis publicas aſſertiones tutatus eſt. Obiit Cæſar-Auguſtæ anno Chriſti 1609. die 23. Februarii, ætatis ſuæ 73. Religionis 49. & honorificè, effigie additâ verâ, in intimo Sacriſtiæ Sacello ſepultus. Scripſit.

1. *Lucubrationes Philoſophicas.* Aſſervantur *Mſſ.* Cæſar-Auguſtæ in Bibl. Carmel.
2. *Lucubrationes Theologicas: Mſſ.* ibidem.
3. *Quadrageſimalia duo* Lib. II. *Mſſ.* ibidem.
4. *Sermones de Sanctis.* Lib. I. *Ms.* ibidem.
5. Alia plura prelis digna, maximè habita, *quibus nos aliquando uſi ſumus felici omine*, inquit Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decor. pag. 463.* Addendi ſunt Hippolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*; Philippus à SS. Trinitate *Lib. II. Vitæ Dominici à Jeſu Maria cap. 4.* Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana tomo 1. p. 541.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 218.*

IV.

JOANNES AB HERRERA, natione Hiſpanus, patriâ Darocenſis, Cæſar-Auguſtani Conventûs Filius, Sacræ Theologiæ in Academia Salmanticenſi Baccalaureus; Sertorianæ Oſcenſis Academiæ publicus Philoſophiæ ad annos plures Profeſſor, clariſſimo *Sapientis* nomine ſublimatus, obiit Cæſar-Auguſtæ anno à Chriſti nativitate 1595. die 21. Octobris; poſtquam ſcripſiſſet.

In univerſam Ariſtotelis Philoſophiam Libros II. quos *Manuſcriptos* vidiſſe aliquando ſe teſtatur in Bibliotheca Carmelitarum Cæſar-Auguſtana, Alegreus Caſſanatus *pag. 437. Parad. Carmel. Decoris.* Neque Joannem ab Herrera omiſerunt Marcus de Guadalaxara in *Catalago de los Sanctos de la Orden de Nueſtra Señora del Carmen*: Philippus à S. Jacobo in Epiſtola Paſtorali. Valerius Ximenez de Embun in *Eſtimulo a la devocion de la antiqua Orden de Nueſtra Señora del Carmen*: Emmanuel Roman in *elucidat. Var. Ord. Carmel.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 218.*

V.

JOANNES à S. HIERONIMO, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Congregationis Hiſpanicæ Procurator Generalis in Curia Romana anno 1591. & 1606. Vir morum candore, prudentiâ, virtute, ingenio & doctrinâ conſpicuus floruiſſe videtur ad ann. 1620.

Vitam, mores, ſpiritum, zelum, doctrinam & miracula ſervæ Dei Thereſiæ de Jeſu in compendium redacta, capita 61. continens ſcripſit unà cum Joanne à Jeſu Maria. Quod opus Latinè prodiit *Bruxellis apud Rugerum Velpium 1610. in-4°.* & poſteà Germanicè *Coloniæ* typis mandatum fuit.

Scripſit inſuper Epiſtolam ad R. P. Gabrielem à SS. Sacramento Procuratorem Generalem Matritenſem, *de beata morte R. P. Melchioris à Matre Dei*, Definitoris Generalis Congregationis Italicæ. Anno 1605. Quâ quidem Epiſtolâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria tomo 2. *Hiſtoriæ Reformationis Hiſpanicæ S. Thereſiæ Lib. VII. Cap. 11. num. 3.*

De Joanne à S. Hieronimo loquuntur Ludovicus à S. Thereſia *in ſucceſſione Eliana, pag. 657.* Iſidorus à S. Joſeph *Lib. I. Annal. Cap. 20. & 29.* Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo 1. pag. 542.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 218.* Martialis à S. Joanne *in Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag. 231.*

VI.

JOANNES à S. HIERONIMO, natione Hiſpanus, alter Carmelita Excalceatus, Congregationis Italicæ S. Eliæ, natus *Ubedæ* die 22. Februarii, anno 1579. dicebatur in ſæculo, *Joannes Garſez*. Paſtranæ profeſſus 22. Februarii, anno 1606. Inter primarios Complutenſis Academiæ Theologos ſæcularis Clericus habebatur, cùm vitam Religioſam non abſque magno omnium ſtupore amplexus eſt. Genuam in ſubſidium recens natæ Tereſianæ Reformationis miſſus, Philoſophiam ibi, & poſteà Romæ Theologiam, atque ſacram doctrinam, ſummo Doctorum applauſu, per duo de viginti annos perlegit; atquè Prioris munere deinceps functus eſt.

Anno 1631. Provinciæ Germaniæ SS. Sacramenti Præfecturam occupavit, deindè Definitor Provincialis, Romanæ Provinciæ Moderator, tandem anno Chriſti 1635. die 27. Aprilis in Comitiis Generalibus Romæ in Monaſterio *B. Mariæ de Scala* celebratis Præpoſitus Generalis eſt electus. Quo in munere alios verbo & exemplo ad regularem obſervantiam promovens, ſic ſubditos amavit, ut nunquam Potentiorum precibus, ſi legibus minùs congrua peterent, ceſſit vir omnium virtutum Sectator eximius. De corporis ſui diſſolutione præmonitus, temporalem cum æterna vita commutavit die 12. Auguſti anno 1667. ætatis anno 88. completo, & 89. inchoato. Scripſit.

1. *In univerſam Philoſophiam Commentaria. Mſſ.*
2. *In Theologicos tractatus nonnullos Commentaria Mſſ.*
3. *Epiſtolas Parœneticas duas*; quarum 1ª. diſſerit de exercitio Orationis, anno 1636. Scripta, die 22. Martii, Romæ typis Ludovici Grignani edita eodem anno *in-8°.* Item Viennæ Auſtriæ, typis Matthæi Formicæ ſimiliter *in-8°.* eodem ann.

J.

Altera tractat de obligatione digniores ſuperiores eligendi, & edita eſt in *Collectione Mediolanenſi*, primam ſubſequens à *pag. 167. & ſeq.*

4. Duo Volumina Italica, ex abundantia cordis, *de vita & morte Chriſti, de ejus Sanctiſſima Matre, ac ſuper Dominicas totius anni.*

5. *Defenſorium Apologiæ, Nicolai Poloni*, de quo inferiùs agemus.

De Joanne à S. Hieronimo celebrem habent memoriam Philippus à Sanctiſſima Trinitate *Lib. VIII. compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ cap.* 2. Ludovicus à Sancta Thereſia *in Annal. Carmelit. Excalceatorum p. 305.* & *in vita Andreæ à Jeſu Poloni :* Paulus ab omnibus Sanctis *in Catalogo Carmelitarum Excal. Scriptorum Mſ.* ad Ludovicum Jacob *miſſo.* Iſidorus à S. Joſeph *tomo 1. Annalium Congregationis Italicæ cap.* 2. Ipſe Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 119.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag. 231. & 232.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani pag. 1130. n. 3965.*

VII.

JOANNES HILDESHEIM, vel de HILDENHEM, *aut de Hildeasheim*, qui cùm *Joanne Gluel* perperàm confunditur à Caſimiro Oudino, fuit natione Germanus, provinciâ Weſtphalus, ſi credamus Arnoldo Boſtio; Saxo autem, ſi alios audiamus; ſacræ Theologiæ Doctor, Avenionenſis Profeſſor, Pariſienſis Biblicus anno Chriſti 1358. in Capitulo Generali Burdigalæ habito nominatus pro ſecundo anno. Prior Caſſellis in Haſſia. Diſcipulus audivit Magiſtrum S. Petrum Thomam Avenione docentem tempore Clementis VI. Vir in divinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ſecularium quoquè litterarum non ignarus, Philoſophus & Poeta inſignis, carmine exercitatus & proſâ, Concionator ad populum egregius, Regum & Principum conciliator pacificus, anno 1366. Romam profectus eſt : inde redux, in conventu ſuo nativo Mariænawenſi Prioris officio laudabiliter functus eſt. Inter Epiſcopum Hildeſienſem, & Duces Brunſwicenſes diſſidentes pacem conciliavit, tandem anno 1375. die 5. Maii piè in Domino obiit, ſepultus in choro, ad dexteram Dom. Comitis de *Gleihem*, fundatoris Conventûs, cùm hoc Epitaphio & inſcriptione in lapide ſepulchrali.

D. O. M.

HOC SUB SAXO
REQUIESCUNT OSSA, IN CŒLO AUTEM
SPIRITUS VEN. P. FRAT. JOANNIS
DE HILDESHEIM,
TERTII HUJUS CONVENTUS VIGILANTISSIMI
PRIORIS,
DEFUNCTI ANNO M. CCC. LXXV.
DIE V. MAII.

Quod Epitaphium ſe vidiſſe, & lapide à ſordibus & pulveribus expurgato, legiſſe & deſcripſiſſe aſſerit propriâ ſuâ manu *Gaſpar Munſterus*, in libro, quem vocat, *Saxonia*; cap. 29. ubi agit de Conventu Mariænawenſi, & de viris, pietate ac doctrinâ conſpicuis, qui in eo claruerunt : ſed indè non corrigendus Ludovicus Jacob, qui *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 219.* refert Joannem de Hildesheim *claruiſſe Avenione Cavarum anno ſalutis 1370.*

Scripta Joannis de Hildesheim.

1. *De trium Regum corporibus Coloniam tranſlatis.* Lib. I. qui incipit : *Cum venerandiſſimorum &c.* Nuncupatur hic liber ad Epiſcopum Monaſterienſem, his verbis : *Reverendiſſimo in Chriſto Patri ac Domino Dn. Florentio de Wevelkoven, divinâ providentiâ Monaſterienſis Eccleſiæ Epiſcopo digniſſimo.* Qui factus eſt Epiſcopus Monaſterienſis anno ineunte 1372. undè ad Epiſcopatum Ultrajectenſem ſub finem anni 1378 tranſiit. Hic liber fabuloſis *Capitula XLVI.* continens; reperitur typis Moguntinis editus *in folio* anno 1477. apud Joannem Guldenſchaff, poſt ſermones Jacobi de voragine. Duo inſuper exemplaria aſſervantur in *Bibliotheca Ultrajectana, num. 186. & 209.* ſicuti conſtat ex Catalogo hujus Bibliothecæ impreſſo Ultrajecti anno 1670. *pag. 13. in folio.*

Hermannus Combrach Soc. Jeſu edidit anno 1654. ingens volumen *in folio* Coloniæ apud Joannem Kinchium, inſcriptum : *Hiſtoria & Encomium trium Magorum Evangelicorum*; ubi tractatum hunc Joannis Hildesheimenſis emiſit. Michael autem Maittaire in *Annalibus typographicis, tomo 1. pag. 352.* recenſet librum Gallicè editum ſub hoc titulo : *La vie des trois Rois, Jaſpar, Melchior & Balthazar, tranſlatée de Latin en François, imprimée par Jean Treperel. A Paris in 4°.* 1498. Quod quidem Opus inter Libros Romanenſes repoſuit vir clariſſimus Dom. Nicolaus Lenglet in Opere Gallicè inſcripto : *Bibliothèque des Romans, tom. 2. pag. 158. in-12.* à Amſterdam, 1734.

2. *Chronichon hiſtoriarum.* Lib. I. Cujus meminerunt Trithemius in Bibliotheca Eccleſiaſtica, Cap. 648. & Joannes Rioche Minorita in compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ : ſed utrum fuerit editum, incompertum mihi eſt.

3. *Speculum fontis vitæ.* Lib. I. Cujus Manuſcriptum aſſervatur in *Bibliotheca Bodleiana, codice 1143.* inter Manuſcripta Guillelmi Laudi Cantuarienſis Archiepiſcopi *Lit. I. cod. 106. num. 3.* Itemque in Bibliotheca eadem, *Codice 3429*; qui Autores varios de Ordine Carmelitarum ſcribentes continet; quemque Joannes Balæus olim congeſſerat; inter codices Joan. Seldeni, in Pluteis ſuperioribus Cod. 41. num. 4.

4. *Defenſorium Ord. Fr. Dei Genitricis Mariæ de Monte-Carmeli.* Quod aliàs inſcribitur *Dialogus inter Directorem & Detractorem de Ordine Carmelitarum.* Lib. I. capita 16. continens. Scriptus hic Liber anno 1370, typis Antuerpienſibus primùm donatus eſt anno 1680. in *tomo primo Speculi Carmelitani, pag. 145.—159.* Incipit : *Veſtræ Religionis*, &c. Exemplar manuſcriptum aſſervatur in Bibliotheca Bodleiana, codice 3429. jam citato. Alia duo Mſſ. habuit Daniel à Virgine Maria, quorum alterum fuit Mechliniæ à Joanne Palæonydoro ſcriptum anno 1484; ſed cui nonnulla deſunt; alterum perfectius quod editum eſt loco citato.

5. *Opuſculum metricum contrà Detractorem.* Cujus carmina XXVI. referuntur in Opere præcedenti ad finem capitis XVI. *pag. 159. citatâ, num. 708. 709. & 710.*

6. *De Anti-Chriſto.* Lib. I.

7. *Contra Judæos.* Lib. I.

8. *De Monſtris Eccleſiæ*, metricè. Lib. I. Cujus meminit Trithemius, lib. de ſcriptoribus Germaniæ, cap. 122.

9. *In turpia pingentem.* Lib. I. Ex quo Joannes Balæus Cent. VI. cap. 15. in Appendice ad Bar-

tholomæum Glaunvyle, pag. 464. excripſit, quòd cum Helias Talayrandus Petragoricenſis Cardinalis ad menſam invitaſſet Petrum Thomam Carmelitam, & ſuborta eſſet quæſtio de Apoſtatis, Cardinalium ordinem laudabat Talayrandus, quia in eo non eſſent Apoſtatæ: cui mox reſpondit Petrus Thomas: *Quales illi ſint, qui alios Ordines deſerunt, neſcio: ſed certò certiùs ſcio illos, qui à veſtro Ordine deficiunt, viros planè ſanctiſſimos eſſe.* Pro fide Auctoris valeat hæc hiſtoria, cujus ſenſus optimus erui poteſt ex ſententia Petri Thomæ, aſſerentis viros plurimos eſſe ſanctiſſimos, qui purpurâ non illuſtrati, nec inſigniti, proinde à Cardinalium Ordine defecerunt, & abſuerunt.

10. *Sermones de Tempore.* Lib. I.

11. *Sermones de Sanctis.* Lib. I.

12. *Chronica, ſeu faſciculus temporum Ordinis Carmelitarum, ex variis Auctoribus.* Eam Chronicam citat Oudinus loco citando.

13. *Legendæ quædam abbreviatæ SS. Patrum Ordinis Dei-feræ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.*

14. Epiſtolæ LXXX. Lib. I. Quarum una ad *Notarium Sotiatenſis* oppidi, citatur à Jodoco Coccio Juliacenſi Germaniæ Canonico, in Theſauro Catholico Lib. 7. art. 6.

Hæ Epiſtolæ MſT. aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Coloniæ Agrippinæ: quarum

1. & plures aliæ ſcribuntur ad Dom. Joannem Olomucenſem Epiſcopum, Imperatoris Caroli IV. Cancellarium.

2. Hujus eſt Joannis Epiſcopi ad noſtrum Joannem de Hildeshem, quem Antiſtes ille nuncupat *decus orbis, & lumen Eccleſiæ, in quem facundia Romana ſpem peculiarem repoſuit.*

6. & 8. à viro illuſtri Dom. Stephano de Columna ſcriptæ miram Joannis facundiam, eloquentiam, & pietatem commendante, & ſic eas concludente, *Vale, vir ſancte, decuſque Religionis profeſſa.*

13. Et tres ſequentes diriguntur ad Dom. Lucam de Penna, ſummi Pontificis Urbani V. Secretarium.

16. Inſinuat, ſe ab eodem Luca de Penna, ad ejuſdem ſummi Pontificis notitiam fuiſſe perductum.

27. Dom. Godefridum Comitem in Ciegenheim, inſtruit: *Quis merito debeat dominari populis.*

22. Dom. Henricum Comitem de Harlemont de variis inſtruit.

28. Superiorem quemdam graviter hortatur de erroribus quibuſdam corrigendis.

29. Dom. & Reverendiſſ. Albertum Epiſcopum Halberſtadienſem confidenter monet de nonnullis defectibus.

30. & 34. Dom. Martinum de Praga, Vicarium Generalem Epiſcopi Argentinenſis gravi rationum & ſententiarum pondere reprehendit; quod *magis invigilet exagitandis Religioſis Mendicantibus, juriſdictioni ſuæ minimè ſubjectis, quam Clericorum ſecularium pravis moribus reformandis.*

31. Dom. Joannem Corvum, Decanum Hildesheimenſem, deſiderantem ſeſe Deo conſecrare in Ordine Carmelitano, hortatur, & his inter alias rationibus ſtimulat. *Eximium eſt, & omni perfectione pleniſſimum, facere diviniſſimam eleemoſynam de ſe toto, ſuiſque pariter univerſis. Sic enim primùm Creatori dignè ſolvitur, quod debetur, juxta modum loquendi cujuſdam, ſic dicentis:*

Chriſte, tuos, tua, te gratis percepimus à te,
Ergo meos, mea, me, meritò nunc exigis à me.

Et ne propoſitum iſtud diu differat, ſic eum magis ac magis accendit.

Me non ſubſannes, ego, tu, ſumus ambo Joannes:
Corvum te novi cognomine, denique vovi
Protinus altivolam, niveam, ſine felle columbam
Cernere, cras corvi fuge, da mihi cum ſua, cor vi:
Nec tibi det cor væ; fuge noxia ſingula, Corve.

32. Epiſtola ſcribitur ad Dom. Hemberg, Camerarium Moguntinum, quem ut pote fabricis illuſtribus erigendis deditum, de hoc quidem magnificè deprædicat; hortatur tamen, *ut non obliviſcatur ſibi congruam in cælis fabricare manſionem.*

35. Scripta eſt ad Dom. Olomucenſem Epiſcopum, Caroli IV. Commiſſarium; cui, inter alia, ſcribit ſe à ſummo Pontifice invitatum ad prandium, & diverſis dotatum opuſculis, quorum occaſione, longam coram Pontifice habuit diſputationem.

36. Eſt hortatio ad Gregorium XI. ſummum Pontificem.

38. Scribitur ad Carolum IV. Imperatorem *contra Stelliferos, qui erant ſeditioſi, & ſub Duce quodam conjurati, milites; qui ſine miſeratione, miſeros inſontes excruciabant, clauſtra, cæmeteria, templa ſimul, & altaria violabant.* De his vide Albertum Argentinenſem in Chronicis.

62. & 73. Scriptæ ſunt ad Dom. Joannem Culmenſem Epiſcopum, quem in gravi perſecutione adverſariorum & calumniantium conſtitutum hortatur (pro remedio) ad laudes Deo in tribulatione cantandas, & conſolatur ex eo quod plerumque.

Summa petit livor, perflant altiſſima venti.

CELEBRANT Joannem de Hildesheim Trithemius in *Bibliotheca Eccleſiaſtica, cap. 648.* Idem Lib. de Viris illuſtribus ſeu *de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum.* Conradus Geſnerus in *Bibliotheca univerſali pag. 425. folio recto.* Ejus Abbreviator Jacobus Friſius *pag. 456. col. 1.* Joannes Balæus *Cent.* 6. *cap.* 60. in Appendice 2. ad Joannem Hornebi, *pag.* 482. Antonius Poſſevinus in *apparatu ſacro.* Renatus Chopinus in *Monaſtico.* Nicolaus Harpsfeldius in *Hiſtor. Eccleſ. Anglic. ſeculo XIV. cap. 28. pag. 576.* Jodocus Coccius in *theſauro Catholico Lib. VII. art. 6.* Joannes Rioche in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, ſeculo* 14. Antonius Ducheſnius in *vita Innocentii VI.* Joannes Gerardus Voſſius *Lib. III. de Hiſtoricis latinis, cap. 1. pag. 531.* Lucas Wadingus in vita S. Petri Thomæ. Jacobus Galdius tom. 1. de Scriptoribus non Eccleſiaſticis. Hyppolitus Maraccius in Bibliotheca Mariana. Robertus Gerius in *Appendice ad hiſtoriam litterariam Cavii pag. 49.* Caſimirus Oudinus in *Commentariis de Scriptoribus Eccleſiaſticis tomo 3. pag. 1275.* Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ latinitatis tom. 4. pag. 240 &c.*

E Carmelitis Arnoldus Boſtius, *de Viris illuſtribus Ordinis Carmelitarum, cap.* 21. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca pag. 48.* Joannes Palæonidorus in *Epiſtola ad Rumoldum Laupach*: quam laudat Petrus Waſtelius in *libro Apologetico Joannis Hieroſolimitani, cap. 14. pag. 39.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici decoris, pag. 306.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tom. 4. Annalium Carmelit. anno 1370. pag. 671.* Auguſtinus Biſcarettus in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ.* Jacobus Emans in *ſchedis Mſſ. ad Ludovicum Jacob miſſis*; & ipſe Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 219.* Dorotheus à S. Renato in *Commentariis* Gallicè editis ad *Libros Regum & Apocalipſis pag. 30.* Daniel à Virgine *Lib. de Revelatione*

Dei-para

J.

Dei-paræ facta S. Petro Thomæ. Idem in *vinea Carmeli pag. 77. num. 145.* Ibidem *pag. 497. num. 887.* Idem in *ſpeculo Carmelitano, tomo I. pag. 145. num. 643. & ſeqq.* Ibidem *tomo II. pag. 195. num. 699.* Ibidem *pag. 1010. num. 3528.* Henricus à S. Ignatio in *Ethica Amoris tom. I. pag. 631. num. 96.*

VIII.

JOANNES HORNEBIUS, aliis *Borubius*, aliis *Bornubius*, aliis *Cornubius*, Waſtelio *Cornutus*, vernaculè *Horneby*, Anglus, ad fanum S. Botulphi, oppidulum in Comitatu *Lincolniæ* ad *Witham* fluviolum, qui duobus milliaribus infrà in Mare Germanicum ſe exonerat natus; Ordinis Carmelitarum, Doctor Theologus Cantabrigienſis & Profeſſor, atque Prior Carmeli Boſtonienſis, ſive Conventûs patrii: vir candidiſſimis ornatus moribus, ſingulari præditus Religione, & omnium ſcientiarum genere cultiſſimus, Ordinis ſui zelator, & defenſor nobiliſſimus.

Habuit Hornebius, teſte Lelando, controverſiam grandem cùm Joanne Stocko Dominicano, *nomine totius Ordinis Carmelitani, quem quodam ſcripto ſatis aculeato pupugerat dictus Stockus. Hic autem & publicis diſputationibus, & libris ſcriptis victor, victoriæ publicum ab Academia teſtimonium, & inſuper Diploma ad tutelam Ordinis Carmelitani, ne de cætero Dominicani antiquiores dicerentur, obtinuit. Rector Academicus, qui tum ſupremum gerebat magiſtratum, erat Joannes Doneuricus, qui ſivè æquitate cauſæ ductus, ſivè favore perſonæ motus, totum hoc negotium cùm ſuis, qui aſſiſtebant Doctoribus confecit* anno 1374. die 23. Februarii, in quadam Capella Eccleſiæ Beatæ Mariæ Cantabrigiæ. Joannem verò de Horneby obiiſſe anno 1380. dicunt poſtquam ſcripſiſſet.

1. *Pro introïtu Sententiarum*, Lib. I.
2. *Quæſtiones ordinarias*, Lib. I.
3. *Hiſtoriam Viſitationis B. V. Mariæ*, Lib. I. *ad Reginam. Incipit:* Æterni Patris Filius.
4. *De miſericordia Virginis.* Lib. I. Quem citat Joannes Cheron, *in vindiciis*, *pag.* 96. & Theophilus Raynaudus *in ſcapular. Partheno Carmelit. part. 2. quæſt.* 5. *pag.* 249.
5. *Hiſtoriam Nominis Jeſu.* Lib. I. A ſolis ortu uſque ad occaſum laud.
6. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
7. *Sermones ad Clerum pro ſuo Ordine*, Lib. I. *Mſ.* aſſervabatur olim apud Joannem Balæum.
8. *Defenſorium Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Sanè dici poteſt & ſatis catholicè. De illo loquitur Joannes Balæus Lib. de *Scriptoribus Britanniæ Centur. 6. cap. 50.* & *Mſ.* extat inter codices Mſſ. Bibliothecæ Bodleïanæ *Cod. 3629.* Aſſervatur ibidem *in faſciculo Zizaniorum Magiſtri Joannis Wideſi cum tritico*, quem collegit Thomas Waldenſis, *num. 37. pag. 176.* Nec non citatur à Joanne Cheron in vindiciis pag. 101.
9. *Determinationes ſolemnes pro Carmelitis contrà Dominicanos* Lib. I. *Mſ.* aſſervatur in eadem Bibliotheca Bodleïana, Cod. eodem.
10. *Pro adepto triumpho contrà Æmulos antiquitatis Ordinis Carmelitarum* Lib. I. Datus eſt mihi Decor Carmeli. Aſſervatur *Mſ.* in eodem faſciculo per Thomam Waldenſem collecto, *pag. 211. num. 38.* prout habet Catalogus Mſſ. Codicum Bodleianæ Bibliothecæ impreſſus, *pag. 174. col. 2.* ſub hoc titulo: Ejuſdem Magiſtri Joannis Horneby *in laudem ſui Ordinis aliud opuſculum*, pag. 29.
11. *Adverſùs hæreſes* citatur à Michaele de Fonte in compendio hiſtorico Ordinis Carmelitarum, Hiſpanicè edito.

De Joanne de Horneby agunt Arnoldus Boſtius *in Lib. de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum, cap 23.* Joannes Donewicus Canonicus Londinenſis & Univerſitatis Cantabrigienſis in *Decreto* ejuſdem *Univerſitatis*, quod refertur apud *Lezanam tomo IV. ad ann.* 1374. *pag.* 681. & apud Danielem à Virgine Maria *tomo I. ſpeculi Carmelitani pag.* 120. *num. 517.* Joannes Lelandus *cap. 409. de Scriptoribus Angliæ*, Joannes Balæus *Cent VI. cap. 50. pag. 480.* Joannes Pitſeus ibid. Conradus Geſnerus *in Bibliotheca Univerſali:* Jacobus de Plebe *in indice Virorum Illuſtrium Ord. Carmelit.* Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana.* Ildefonſus de flores *in cap. 24. Eccleſ.* 1671. Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana;* Alegreus Caſſanatus, *pag.* 310. Antonius Poſſevinus *in apparatu ſacro tomo I. pag. 902.* & ut alios mittam, Caſimirus Oudinus *in Commentariis de Scriptor. Eccleſ. pag. 1154. & 2217.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 191.* ubi diſtinguit Joannem *Cornubium* Botolphoduni natum in Hollandia (errore tipographi pro Anglia) à Joanne *Hornebio* Lincolnienſi ut loquitur *pag. 243.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 219. & 220.*

IX.

JOANNES HINNIGERA, aut potiùs *Hinnighera*, Anglus, Carmelita poſt annum 1360. Scripſit.

1. *Determinationes contrà Wiclefum* Lib. I. Aſſervantur *Mſſ.* in Bibliotheca Bodleïana, cod. 2629. inter codices Mſſ. Hipperoy Bodleïani cod. 163. *Faſciculus zizaniorum Magiſtri Joannis Wildeſi, cum tritico.* In quo codice multa diverſorum Authorum opuſcula continentur ſcilicet 1.° *Determinationes Magiſtri Joannis Hinnighera Carmelitæ contrà Joannem Wicleſum. pag. 1.*

Hæc habet Caſimirus Oudinus *in Commentariis de ſcriptoribus Eccleſiaſticis tomo III. pag. 2215. & 2216.* Nec aliundè mihi *Joannes Hinnighera notus eſt.* Altum de illo ſilentium apud Lezanam *ad annum* 1352. inter Carmelitas primores Wiclefi debellatores: Altum de illo ſilentium ſervatur inter Carmelitas Theologiæ Magiſtros, qui conciliis Londinenſibus anno 1382. adversùs Wiclefi Sectatores à *Guillelmo de Courtenay* congregatis adfuerunt. Carmelitarum horum nomina referuntur. *tomo XI. Conciliorum edit.* Labb. *pag.* 2053 & 2060.

X.

JOANNES HOTTUS, vernaculè *Hotte*, natione Gallus, Pariſienſis ortu, ibidem Doctor Theologus anno 1521. renunciatus, ibique Prior electus ac primus Vicarius generalis Congregationis Albienſis, anno Domini 1510. erectæ auctoritate Georgii Cardinalis de Ambaſia, ſedis Apoſtolicæ Legati in Galliarum Regno. Vir probitate, virtute & eruditione clarus, obiit Pariſiis, anno reparatæ ſalutis 1529. ſepultus in Choro Eccleſiæ Conventûs Maubertini, cum ſequenti inſcriptione.

J.

D. O. M.

Obiit Frater Joannes Hotte,
In Theologia Consummatus Doctor Pariſienſis,
Hujus Conventus Profeſſus, ac Vicarius.
Anno MDXXIX.

Scripſiſſe fertur *Juris Canonici elucidarium. Opera* quoquè *Thomæ Waldenſis*, ſummo labore, unà cum Ludovico de Lyra Neuſtrio Carmelita, recognovit. Id ipſe Ludovicus de Lyra Theologiæ Profeſſor, & Carmelitarum Pariſienſium Prior teſtatur in Epiſtola dedicatoria tomi ſecundi illorum Operum Thomæ Waldenſis, ad Sigiſmundum Gonzagam S. R. E. Cardinalem, 5. die Octobris, anni 1521. datâ his verbis: *Cum renaſcenti Hæreticorum veneno, ſedula indagatione, antidotum ego & F. Joannes Hottus Theologiæ, & Carmelitani Inſtituti unà mecùm Profeſſor, inveſtigaremus, omneſque angulos Bibliothecæ noſtræ excuteremus, inciderunt in manus noſtras præclara duo volumina.* &c.

Ratione ſimili Joannes Rochus, Theologiæ Profeſſor, & Carmeli Meldunenſis Prior loquitur in Epiſtola dedicatoria tomi tertii eorumdem Thomæ Waldenſis Operum ad Stephanum Poncherium Archiepiſcopum ſcripta die 25. Decemb. anno 1523.

Tertium de Sacramentis; inquit, *quod properanti ſtudio confrater noſter, & Contheologus Joannes Otto imprimendum curavit.* &c.

Eidem Joanni Hotto teſtimonium dant Philippus de Santiago, *in Catalogo Laconico Virorum Illuſtrium Ordin. Carmelit.* Emanuel Roman *in Elucidationibus variis Ord. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 387.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 220.*

X I.

JOANNES HULSOUT, aliquando *de Mechlinia*, aliquando *de Malinis*, aliquando *de Molinis*, aliquando *Mechlinienſis*; qui natione Brabantinus, Mechliniæ natus fuiſſe aſſeritur. Doctor Theologus, ſingulari doctrinâ & virtutum meritis inſignis ſæculo medio decimo quinto ſcripſit

In Pſalterium Davidicum lecturam ſolemnem. Lib. I. id opus citat *in Bibliotheca Sacra* Jacobus le Long. pag. 786. col. 1. A. » Et inter Carmelitas repono,
» inquit Ludovicus Jacob *in Bibliot. Carmelitana*
» *Mſ. pag.* 220. quia Simlerus de eo facit men-
» tionem *in Epitome Bibliothecæ Geſnerariæ*, ci-
» tans Arnoldum Boſtium: qui præter Librum *de*
» *Illuſtribus Viris Ordinis Carmelitarum*, cujus bina
» exemplaria *Mſſ.* poſſideo, tres alios libros ejuſ-
» dem argumenti ſcripſiſſe dicitur, quos videre
» hactenus non potui; in quibus multorum ſcrip-
» torum Ordinis Carmelitarum meminit, quorum
» mentio habetur apud Joſiam Simlerum & Joan-
» nem Balæum ». Hæc Ludovicus Jacob; *qui Joannem Hulshontium* ſimpliciter nominat; aliis, quæ ex conjectura addidimus, cognominibus omiſſis *de Mechlinia, de Malinis, de Molinis, Mechlinienſis.* Joannem *Hulſout* citat Poſſevinus tom. I. pag. 902.

Aſt Joannes-Franciſcus Foppens noſtro Joanni Hulshout tribuit & *nomen Joannis à Mechlinia*, & *opus* quod inſcribitur in *Pſalterium:* ſed fallitur dum aſſerit eum claruiſſe circà annum 1500. Nam huic Joanni de Malinis adjudicat *Speculum Hiſtoriale Ordinis Carmelitarum*, quod in *magno ſpeculo* horum Ordinis prodiit *Venetiis in fol.* anno 1507. *à pag.* 32. Verum iſtud *Joannis de Malinis* ſpeculum decem capitibus contentum citatur à *Joanne Palæonydoro* in Epiſtola ad *Rumoldum Lopack* ſcriptâ quinto Kalendas Martii, an. 1495. citatur, inquam, immediatè poſt opus *Joannis Gluel* qui vivere deſiit anno 1399. & ante elucubrationem *Joannis de Gouda*, qui vivebat circà annum 1480. quo anno jam dudum vivere deſierat *Joannes de Malinis.* Sed fuſiùs hæc retractabimus ad verbum, *Joannes de Malinis* confeſſuri Ludovicum Jacob rectiùs aſſerere ſe incertum eſſe quo tempore claruerit *Joannes de Hulshout*, erronée autem Foppens dicere in *ſua Biblioth.* Belgica pag. 689. hunc claruiſſe circà annum 1500.

X I I.

JOANNES-JACOBUS-JOSEPH CALMEL, antiquioris Obſervantiæ Regularis Carmelita, Carcaſſone, Urbe Galliæ in Occitania inferiore, ad Atacem Fluvium natus, Regii Collegii Plateæ Maubertinæ Aſcetas inter Conventuales aſcitus, in Sacra Facultate Pariſienſi Lauream Doctrinalem obtinuit anno 1688. & in eodem Conventu Suppriorem atque Theologiæ Profeſſorem egit, nec-non poſtea, ſcilicet anno 1719. Commiſſarium & Vicarium Generalem in Parthenone Monialium Carmelitanarum apud Aremoricos Venetico *de Nazareth* dicto. Inde Pariſios reverſus, anno 1726. in præfato Regio Conventu obiit menſe Septembri, anno nati Chriſti 1738. ætatis ſuæ circiter 80. edidit idiomate Gallico, ſuppreſſo Auctoris nomine, ſub hoc titulo.

Méthode facile pour être heureux en cette vie, & aſſurer ſon bonheur éternel. A Paris, chez la Veuve Maziere, 1727. in-12. pag. 339.

Ad fidem pietatemque fidelium nutriendam plurimùm conducere Auctoris cogitationes aſſerit vir clariſſimus Dominus Honoratus Tournely, Doctor Sorbonicus hujus operis approbator regius. In Schedis tamen Mſſ. ad nos Lutetiâ Aureliam miſſis anno 1749. Notavit vir clariſſ. Bonardi hæc quæ leguntur.

Pag. 303. *C'eſt perdre les ames remplies d'imperfections, que de leur laiſſer fréquenter ſouvent la Communion.*

Pag. 309. *Deux choſes abſolument néceſſaires à une ame qui travaille à ſa perfection, le Corps de Jeſus-Chriſt, & l'Ecriture Sainte.*

X I I I.

JOANNES A JESU, cognomento ROCCA, natione Catalanus, ex oppido *Sannhuia*, *Diæceſis* Urgellenſis, *Petro Bullon* & *Elizabethâ Rocca* parentibus ortus, Philoſophiæ in Academia Barchinonenſi adoleſcens Profeſſor, deindè *complutum* petiit, ac in illa præclara Univerſitate viris doctiſſimis eo tempore refertâ Cathedram ambivit. Sed Deo aliter diſponente, dum quodam die Magiſtrum Hieronymum Gratianum *de Aldrete*, tunc illius Academiæ Doctorem Theologum præſtantiſſimum, perorantem audiiſſet de ſacra & veneranda antiquitate, atque innumeris Sanctis [illegible]inis Carmelitarum, novæ Congregationis Carmelitarum Excalceatorum à S. Thereſia erectæ ſe dicare & conſecrare conſtituit.

Quare Paſtranam contendit, humili Religionis habitu donari petiit, & obtinuit Kalendis Januarii,

anno ſalutis 1572. Expletoque feliciter tyrocinio, vota ſolemnia Deo nuncupavit anno 1573. Tantâ polluit autoritate in ſua Congregatione, ob ejus zelum ardentiſſimum, & eminentem animi fortitudinem, ut ſæpiùs in diverſis fuerit locis Prior, Definitor, Provinciæ Arragoniæ Provincialis, deindè Procurator Generalis. Is eſt, qui Romæ à Gregorio XIII. Pontifice Maximo Bullam ſeparationis Carmelitarum Excalc. ab antiquioris obſervantiæ Carmelitis obtinuit, pro erectione primæ Provinciæ Patrum Diſcalceatorum in Hiſpania, ſub obedientia tamen Prioris Generalis, obtinuit anno 1580. die 22. Junii. Sed & anno 1593. Romam iterum deputatus alteram obtinuit Bullam à Clemente VIII. die 20. Decembr. quâ Excalceat. Carmelit. Congregatio totaliter ſeparata eſt à Prioris Generalis juriſdictione Antiquioris obſervantiæ.

Vir humilitate, modeſtiâ, corporis caſtigatione, & diſtrictâ regularum obſervantiâ ſpectabilis, de ſua Congregatione benè meritus, cujus fuit firmiſſima columna, magnus virtutum cultor, ac ingens ſanctitatis domicilium, ex hac vita migravit Barchinone ſanctæ cum opinione pietatis anno 1614. poſtquam ſcripſiſſet.

1. *In univerſam Philoſophiam Commentaria*; ſicut Ludovicum Jacob monuit Paulus ab omnibus ſanctis, Carmelitarum Excalceat. Prior Græcienſis, anno 1667. Hæc tamen *Commentaria* Martialis à S. Joanne-Baptiſta adjudicat alteri *Joanni à Jeſu Maria II.* quem Catalanum vocat, Barcinonenſem celebrem Philoſophiæ Profeſſorem, qui anno 1572. Profeſſus eſt Nudipedum Carmelit. inſtitutum, & obiit anno 1614. ſed hi caracteres conveniunt *Joanni Rocca.* Undè falli mihi videtur Martialis pag. 247. Unum dividens in duos Carmelitas Excalceatos.

2. *Tractatum Latinum Theologiæ Myſticæ.* Mſ. ſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Barcinonenſi.

De Joanne à Jeſu, *Rocca*, loquitur S. Thereſia *Epiſt.* 27. 34. & 48. Joannes Palafox Epiſcopus Angelopolitanus *in Epiſtolam S. Thereſiæ 27. citatam*, *Notâ* 19. Franciſcus à S. Maria *tomo I. & II. Hiſtoriæ Reformationis Hiſpanicæ S. Tereſiæ;* Michael de la Nuza *Lib. III. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico, cap.* 10. Hieronymus à S. Joſeph *in Vita Joannis à Cruce*: Ludovicus à S. Tereſia in libro Gallicè ſcripto; *La ſucceſſion du grand Prophéte Elie, cap.* 65. *pag.* 632. *& cap.* 66. *pag.* 633. *& cap.* 279. *pag.* 648. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag.* 1130. *col.* 2. ubi eum vocat Joannem à Jeſu *Maria*, aliàs *Rocca.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 221. Anaſtaſius à S. Thereſia *in Bibliotheca Carmel. Excalceatorum, pag.* 232. Conſule etiam pag. 246. & 247.

X I V.

JOANNES A JESU, natione Hiſpanus, patriâ Victorienſis, Carmelita Excalceatus, profeſſione Valliſſoletanus, Prior Corelenſis, deindè Medinæ *de Rio-Sicco:* vir prudentiâ, integritate, pace, manſuetudine percelebris, obiit Valliſſoleti anno Chriſti, 1632. hujus *libros* valdè *eruditos* ſe vidiſſe teſtatur Franciſcus à S. Maria *tomo II. Hiſtoriæ Reformationis Hiſpanicæ S. Tereſiæ Lib. I. cap.* 16. Sicuti refert Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 221.

X V.

Diſſertatio de vita & ſcriptis Joannis à Jeſu Maria.

JOANNES A JESU MARIA, natione Hiſpanus, patriâ Calagurritanus, *S. Dominici* Ordinis Fratrum Prædicatorum fundatoris, & *Fabii Quintiliani* Oratoris præſtantiſſimi concivis; *Didaci à S. Petro* Philoſophiæ ac Medicinæ Doctoris eximii, & nobiliſſimæ ac piiſſimæ *Annæ de Uztarroz* filius unicus; undè ante Religionis ingreſſum dictus eſt *Joannes de S. Petro & Uztarros* natus die 27. Januarii anno 1564. Mirabilis ergà puerum nondum natum, enituit Divinæ Providentiæ dignatio: Mater ſi quidem, gravida, per gradus domûs corruens, oſſis tibiæ fractionem, acutiſſimoſque in ejus curatione dolores perpeſſa, abſque dolore, ſine obſtetricis, aut famularum obſequio, repentinè ipſum enixa eſt. Futuram illius ſanctitatem eidem Matri, *Joannis Matertera*, opinione ſanctitatis inclyta, morti proxima, ſic prænunciavit: *Vidi*, inquit, *Filium tuum Joannem*, *Romæ inter Fratres Diſcalceatos*, *eorum habitu veſtitum*, *ſanctitatis gloriâ præclarum.* Quinquennis ſolùm tum *Joannes* erat, maternæ devotionis voto, Sancti Franciſci habitum geſtans: vixque tum noti Carmelitæ Excalceati, ab uno anno in tugurio *Durvelli* latentes.

Anno 1582. quo S. Tereſia obiit, inter Carmelitas hos in celebri Paſtranenſi Novitiatu receptus eſt, quo, miro fervore, & in omnium virtutum exercitio, tranſacto, ſequenti & ætatis ſuæ 19. ſolemnem votorum promiſſionem emiſit. Anno 1585. Genuam ad Mare Lyguſticum mittitur ad novum S. Annæ cœnobium, ut ibi ſacram diſceret Theologiam ſub Magiſterio Dominici à Præſentatione. Anno 1583. in Comitiis generalibus totius Ordinis Congregatis Cremonæ [ubi ex conventione facta Carmelitæ Excalceati ab antiquioribus Carmelitis omnimodè ſeparati ſunt] tantâ doctrinæ profunditate, tantâ ſermonis facundiâ & claritate, publicas theſes propugnavit, ut magnum Reformationi nomen acquiſierit.

Indè ſtatim Genuam remiſſus, Novitiorum educationi præficitur: vocatus poſteà Romam, ut cum primis Congregationis Patribus incumberet edendis Conſtitutionibus, iterum anno 1598. ibidem Magiſter Novitiorum electus eſt. In primo Capitulo Generali Congregationis Carmelit. Excalceatorum Romæ celebrato anno 1605. Definitor Generalis, cum aliis Patribus inſtitutum Miſſionum, ad infidelium converſionem, amplexatus eſt. In ſecundo Capitulo Generali electus eſt anno 1608. Procurator Generalis: in tertio autem, ann. 1611. die 22. Aprilis fuit omnium gratulatione Præpoſitus Generalis renunciatus. Poſteà in Conventum S. Sylveſtri Tuſculanum ſecedens, vir raræ ſanctitatis, innocentiſſimæ vitæ, admirabilis probitatis, ac profundæ doctrinæ laudibus illuſtris; Deo & B. Virgini charus, Paulo V. Pontif. Max. & Eminentiſſ. S. R. E. Cardinalibus, aliiſque plurimis magnatibus familiaris, jam cœlo maturus, prænuntiato ultimo vitæ ſuæ die, Eccleſiæ Sacramentis munitus, in feſto Aſcenſionis Domini, anno 1615. die 28. Maii, puriſſimam animam in manus Redemptoris triumphantis reddidit.

Ejus opera, puriſſimâ latinitate ſcripta, ſummam ubique pietatem, ac authorem in Scriptura Sacra, Sanctis Patribus, Theologia Scholaſtica,

J.

ac myſtica verſatiſſimum fuiſſe demonſtrant; pluribus in locis ſeparatim edita, & ex iis plura diverſo donata idiomate ſunt. Tanti apud *Bellarminum* erant pretii, ut eos, quando per otium licuit, aſſueviſſet lectitare. Simul collecta prodierunt primum *Coloniæ Agrippinæ* tribus tomis *in-folio*, anno 1622. Latinè ex Italica lingua redditis ſequentibus libris, *Diſciplinâ clauſtrali*, *ſtimulo compunctionis ſecundo*, *Scholâ Jeſu-Chriſti*, *Scholâ Orationis*, *Epiſtolâ Chriſti ad hominem*, *Arte amandi Deum*, *Epiſtolâ ad ſuos Religioſos*, *De conſervando Religionis vigore*, *Arte vivendi ſpiritualiter*, *Arte bene moriendi*, & *de cuſtodia legum*. Anno vero 1650. auctiora iterum prodiere *Coloniæ Agrippinæ*, in quatuor tomos *in-folio* edita. In quorum primo plura præmittuntur extraneorum etiam elogia de ſanctitate ſimul atque doctrina autoris.

TOMUS PRIMUS.

1. Complectitur varia in Scripturam Sacram *Commentaria*, quorum initium eſt *in Job*. Romæ, anno 1611. *in*-4°. Hunc laborem virorum eruditorum ſuaſu ſuſcepit.

2. *In Cantica Canticorum*. Romæ 1601. *Salmantiæ* 1602. *Moguntiæ* 1603. *Coloniæ* 1602. & 1610. *in*-8. Superiorum juſſu illud opus tentavit, abſolvit, & dedicavit ad Ptolomæum Gallium Cardinalem Comenſem, Epiſcopum Portuenſem. Præter citatas editiones, prodiit *Francofurti*, *apud Nicolaum Stein*, 1602. & *apud Carolum Unck*, 1610. *in*-8.

3. *Interpretatio in Threnos*, ſeu lamentationem Jeremiæ. *Neapoli* 1608. & *Coloniæ* 1611. *in*-8. In tres paraphraſes, hiſtoricam ſcilicet, allegoricam, & tropologicam diſcreta.

4. In Jeremiam Prophetam Lib. I. ad Dominicum Cardinalem Pinellum, Epiſcopum Oſtienſem, & Ordinis Carmelitarum Protectorem. *Neapoli* apud Tarquinium Longum. 1608. *in*-8. *Coloniæ* 1611. *in*-8. Id opus refero ex unius fide *Ludovici Jacob*.

5. Commentaria in Pſ. 41. *Quemadmodum deſiderat cervus*. In Pſ. 83. *Quam dilecta Tabernacula tua, &c.* In Pſ. 136. *Super flumina Babylonis, &c.* Coloniæ apud Joannem Gymnicum, 1611. *in*-8. De tribus primis & 5. Operibus mentionem facit Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra pag.* 796. col. 2. Fabianus Juſtinianus Lib. I. *de Scriptura Sacra pag.* 98. *&c.*

TOMO SECUNDO.

1. *Theologia Myſtica*. Lib. I. ad *Ferdinandum à S. Maria* Carmelitarum Excal. Congregationis Italiæ Præpoſitum Generalem. Coloniæ apud Joannem Gymnicum, 1611. *in*-8. Neapoli apud Tarquinium Longum, 1607. *in*-8. Pariſiis, 1612. &c.

2. *Epiſtolæ tres*, quarum 1ª. *Exulis hominis ſupernæ Jeruſalem Regi pacifico*. Nihil aliud eſt quam multiplex aſpiratio ad Deum. 2ª. *Jeſu-Chriſti, ſupernæ Jeruſalem Regis pacifici, homini exulanti*. Multiplex eſt inſpiratio hominem tentationibus, laboribuſque laceſſitum conſolans. 3ª. *Servi Jeſu-Chriſti eidem paulopoſt morituri*.

3. Quinque aliæ Epiſtolæ, quarum 1ª. *Sereniſſimo Dei Filio, ſub Euchariſtiæ velamine latenti*. 2ª. *Supernæ Jeruſalem Reginæ Clementiſſimæ Mariæ*. 3ª *Dulciſſimo Reginæ Jeruſalem ſponſo Sancto Joſep*. 4ª. *Beatiſſimæ Virgini Tereſiæ à Jeſu*. 5ª. *Univerſæ Civitati Dei, qui regnat in cœlis*. Has quinque Epiſtolas ſpirituales collegit & Latinè reddidit *Iſidorus à S. Joſeph*, Belga, Carmelitarum Excal. Congregationis Italiçæ Procurator & Definitor Generalis, cùm vita & virtutibus Joannis à Jeſu Maria, Romæ, typis Maſcardi, 1649. *in*-24. ad Eminentiſſimum Cardinalem *Martium Ginettum*, Ordinis Carmelitarum Protectorem.

4. *Diſciplina Monaſtica*, Romæ, 1615. *in*-8.

5. *Inſtructio Magiſtri Novitiorum* Lib. I. Neapoli, ex typographia Tarquinii Longi, 1607. *in*-16. *Pariſiis*, 1612. *in*-24. *Coloniæ*, *apud Joannem Crithium*, 1614. *in*-12. Polonicè illam edidit Cyrillus à S. Francisco. Aliàs.

6. *Inſtructio Magiſtri Novitiorum* Lib. I. *Neapoli*, typis Tarquinii Longi, 1607. *in*-16. Romæ, *Italicè* 1605. Coloniæ apud Joannem Crithium, 1613. & 1621. Latinè: ibidem 1614. *in*-12. *Germanicè*, *typis Melchioris Segen*, 1636. *in*-8. Gallicè *Pariſiis*, *typis* Roberti Foüet, 1630. *in*-24. Interprete Franciſco *du Roſſet*: etiam Latinè, Pariſiis, 1625. *in*-24. & 1644. *in*-24. apud Viduam Petri Chevalier; Cracoviæ, Polonicè, interprete Cyrillo à S. Franciſco.

7. *Diſciplina Clauſtralis*. Lib. I. Hoc opus Ludovicus Jacob cum *Diſciplina Monaſtica* confundit, editum que fuiſſe indicat Latinè Antuerpiæ, typis Belleri, 1616. *in*-8. Coloniæ apud Bernardum Gualterum, 1629. *in*-12. Ibidem apud Joannem Crithium, 1621. *in*-12. Ibidem apud Antonium Hieratum. Duaci, typis Baltazaris Belleri, 1627. & Gallicè Pariſiis 1628. *in*-24. interprete Franciſco *du Roſſet*. Operis hujus meminit Latinè Georgius Drandius in *Bibliotheca Claſſica*, *p.* 104.

8. *De Prudentia Juſtorum*. Lib. I. Neapoli, apud Tarquinium Longum, 1607. *in*-8. Coloniæ, apud Joannem Crithium, 1614. *in*-12. Ibidem, typis Gymnici, 1611. Duaci 1632. *in*-16. Ad calcem hujus libri adjungitur, *Hominis exulis Epiſtola, pacifico Regi Cordium Jeſu-Chriſto, pro ejus amore impetrando*.

9. *Stimulus compunctionis, primus & ſecundus. Soliloquia. Epiſtola Regis pacifici ſupernæ Jeruſalem, homini peccatori*. Romæ, 1600. in-12. Coloniæ Agrippinæ apud Antonium Botzerum, 1610. *in*-12. Duaci apud Baltazarem *Bellerum*, 1632. *in*-24. continens ſtimulos compunctionis cum ſoliloquiis. *Secundum compunctionis ſtimulum* idiomate Gallico donavit Ludovicus à S. Franciſco Prior Carmelitarum Excalceat. Pariſienſium, & illum dicavit Ludovicæ Margaritæ à Lotharingia Principi Contianæ vernaculè *de Conti*: Pariſiis apud Renatum *Ruelle*, 1614. *in*-24.

10. *Schola Jeſu-Chriſti*. Romæ, 1609. Coloniæ apud Hermanum *Mylium*, 1612. *in*-12.

11. *Schola Orationis & Contemplationis* Lib. III. In Hiſpania Cæſar-Auguſtæ 1615. *in*-8. Matriti, 1656. *in*-8.° Hoc opus, ut credit *Nicolaus-Antonius*, Hiſpanis communicavit *Hieronymus Perez à S. Vincentio*. Idem opus idiomate donavit Gallico *N.* Religioſus Minorita.

12. *Epiſtola Chriſti ad hominem*: ſeu multarum virtutum conglobatio.

13. *Ars amandi Deum*. Lib. I. Romæ prodiit Italicè anno 1608. *in*-16. apud Bartholomæum *Zanettum*. Liber iſte verſus eſt Hiſpanicè à *Joanne-Baptiſta* Ciſtercienſi Monacho, & editus Cæſar-Auguſtæ, 1633. *in*-16. Cap. 20. habetur *Epiſtola ad Dominum Jeſum-Chriſtum*, in qua illius amórem multis affectibus ſibi depoſcit pius Author. Appendicis etiam loco ponuntur quædam *Epiſtolæ*

exercitia,

J.

& exercitia, iis qui amoris divini exercitio vacant.

14. *De Cuſtodia Legum.* Huic tractatui adjunguntur duæ Epiſtolæ; quarum 1.ª ad ſuos ſcripta eſt, cùm Præpoſiti Generalis fungeretur officio. 2ª. in fine ſui Generalatûs veniam petit defectuum, quos in officii ſui adminiſtratione irrepſiſſe putabat.

15. *Opuſcula Poetica. 1.° Supernæ Jeruſalem Regi Chriſtianiſſimo Jeſu-Chriſto, exulis animæ carmina. 2.° De Venerabili Euchariſtiæ Sacramento. 3.° De Aſcenſione Domini. 4.° De Dulciſſimo nomine Jeſu. 5.° De Aſſumptione B. Mariæ Virginis. 6.° De Gloria æterna.* Habentur etiam *tomo IV.* alia Poëmata ſacra.

TOMUS TERTIUS.

1. *Inſtructio Principum.* Lib. II. Romæ 1612. apud Jacobum Maſcardum, *in-4°.*

2. *Ars gubernandi*, diverſis qui quovis nomine gubernant, congruens. Lib. I. Romæ 1613. *in-16.* Item Coloniæ, 1614. apud Joannem Crithium, *in-12.* Ibid. 1621. *in-12.*

3. *De Studio pacis*, Lib. I. Romæ 1613. *in-16.* Coloniæ, apud Joannem Crithium, 1614. *in-12.*

4. *De bono uſu, contemptuque honorum, divitiarum, ac voluptatum.* Romæ eod. anno *in-16.* Coloniæ, 1614. *in-12.*

5. *Ars concionandi.* Lib. I. Romæ, 1710. *in-12.* Item Coloniæ apud Joannem Crithium, 1610. *in-12.* Hujus operis meminit Georgius Draudius *in Bibliotheca Claſſica, pag. 134.*

6. *Vita S. Tereſiæ.* Lib. VI. Romæ, 1609 *in-4.* Item Bruxellis 1610. *in-4.* Huic operi manus præbuit adjutrices Joannes à S. Hieronymo, de quo ſuperiùs egimus.

7. *De amore, cultuque Reginæ Cœli.* Lib. I. in duas partes diviſus: quarum prior de dotibus, quæ ad ipſius amorem excitant, agitur. Altera, ejuſdem cultum proponit. Ad Paulum V. ſummum Pontificem dedicatur. Prodiit Salmantiæ, 1618. *in-16.* & Coloniæ, 1622. *in-folio.*

8. *De pia educatione, ſivè cultura pueritiæ.*

9. *Ars vivendi Spiritualiter.* Lib. I. Italicè, Romæ, 1609. typis Jacobi Maſcardi *in-24.* Hiſpanicè, Valentiæ, 1620. Interprete Michaele *Coſmâ Febrer* Sacerdote. Latinè. Coloniæ 1621. apud Bernardum Gualterum, *in-12.* Ibid. 1622. *in-12.*

10. *De bono uſu Curiæ.* Lib. I. Romæ, 1612. *in-16.*

11. *Ars benè moriendi.* Lib. I. Coloniæ apud Bernardum Gualterum, 1621. *in-12.*

TOMUS QUARTUS.

Tomus iſte, in editione anni 1650. à *Paulo ab omnibus Sanctis* additus aliis tribus, continet tractatus ſequentes, qui inſcribuntur.

1. *Via vitæ*, ex Verbis S. Scripturæ concinnata.
2. *Praxis ad benè moriendum.*
3. *De amore Dei.*
4. *Aſſertio Miſſionum Carmelit. Excalceat.*
5. *Inſtructio Miſſionariorum.*
6. *De Regimine Monaſtico.*
7. *Orationes 13. pro natali S. Tereſiæ.*
8. *Oratio pro initio Theologiæ tradendæ.*
9. *Orationes duæ in natali S. Thomæ.*
10. *Phyſologia interioris hominis.*
11. *Expoſitio Symboli Apoſtolorum.*
12. *Profeſſio fidei.*
13. *Praxis de amoris delectu.*

14. *Exercitium præparatorium ad Natalem Domini.*

15. *Epiſtolæ quatuor Anagogicæ.*

16. *Epiſtolæ parænetica, ad diverſas perſonas.* Has Epiſtolas & præcedentes Latino idiomate donavit Theodorus à S. Tereſia.

17. *Inſtructiones Scholarum.*

18. *Tractatus de Oratione.*

19. *Rhetorica*, ſeu *Ars dicendi.* Coloniæ, 1618.

20. *Poemata Sacra.*

21. *Hymni Sacri.*

22. *Paraphraſis rytmica in Pſalmum*, 136. Super flumina Babylonis, &c. & *in Pſ. 34.* Quemadmodum deſiderat, &c. Coloniæ 1650.

23. Liber alius Hiſtoricus Miſſionum. Qui ſuppletur, eo quod morte præventus, perficere opus ſatis grande, quod meditatus fuerat, non potuerit.

24. *Vita venerabilis P. Petri à Matre Dei.*

25. *Litteræ Paſtorales ſexdecim* ad totam Congregationem ſcriptæ, quæ habentur idiomate Italico in Collectione Mediolanenſi, deſiderantur in hoc tomo. Deſideratur etiam alter tractatus, ſeu Liber, præter eum qui *tomo II.* continetur ad 13. numerum annotatus, *Ars Deum amandi*, quem Pariſiis anno 1668. aſſervabat *Mſ.* Cherubinus à Nativitate Dei-paræ Carmelita Excalceatus, aliàs Definitor Provinciæ Pariſienſis; qui de hoc ſecundo tractatu certiorem fecit Ludovicum Jacob.

26. *Thronus Juſtitiæ, in quo docetur quomodo anima veri juſti ſeipſam judicet, inquirendo in omnes affectiones, deſideria, cogitationes, &c.* Ex aliquot Societatis Jeſu Patribus collectus. Coloniæ 1624. Hunc tractatum noſtro *Joanni à Jeſu Maria* adjudicandum eſſe cenſet Nicolaus Antonius, niſi aliam & aliam inſcriptionem diverſæ præferant editiones.

De illo plures & ſexcenti ſunt, qui loquuntur cum laudibus; putà S. Franciſcus Saleſius *in Præfat. Tract. de Amore Dei*: Petrus Camus Bellicenſis Epiſcopus in *Via ad Devotionem civilem:* Antonius Sanderus *tomo I. Flandriæ illuſtratæ, Lib. III. Rerum Gandavenſium, cap.* 12. TheophylusRaynaudus *in Scapulari Partheno-Carmelitico cap. . tomo VII. pag.* . necnon *Lib. de Inſcriptione Cadaverum tomo XIII. pag. 64.* Antonius Poſſevinus *tomo I. Apparatûs Sacri pag. 903.* Petrus de Alva *in Militia Immaculatæ Conceptionis*, & *in Nodo indiſſolubili pag. 735.* primæ editionis; *pag. 621. 626. & 627.* ſecundæ editionis. Joannes Caramuel, in ſuo *Dominico:* Aubertus Miræus *in Bibliotheca Eccleſiaſtica cap. 249.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana, tom. I. pag. 545.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1050. num. 3634. & p. 1117. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmel. Mſ. p. 221. & 222.* ubi aſſerit ſe corpus Joannis noſtri integrum & incorruptum vidiſſe in Conventu Sancti Sylveſtri Tuſculano, anno Domini 1640. in Sacrario Carmelit. Excalceatorum, ubi magnâ veneratione aſſervatur. Illuſtriſſimus Benignus Boſſuet, Meldenſis Epiſcopus in Opere Latinè inſcripto adversùs Quietiſtas: *De nova Queſtione tract. 1. cap. 15. pag. 24.* Joannem vocat *Summum Theologum, ac Summum Myſticum.* Martialis à S. Joanne *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceator. à pag. 232. ad pag. 246.* Vide alios, qui recenſentur in limine *tom. I. Operum*, edit. Coloniæ *an. 1650.* nec-non R. P. Dom. Bernardum de Montfaucon in Bibliotheca Bibliothecarum Mſſ. pag. 1280. B. 2.

J.

X V.

JOANNES A JESU MARIA II. Anno 1560. Hiſpali nobilibus parentibus ortus, & in eadem Urbe inter Carmelitas Excalceatos, aſcitus eſt anno 1583. Biennio poſt, nempè anno 1585. ad Occiduos Indos Miſſus in Mexicanas regiones, mirum eſt quantum in illis partibus Congregationem ſuam promoverit. Prior Angelopolitanus, deindè Provinciæ S. Alberti Indiarum Provincialis, ac Definitor Generalis denuntiatus fuit. Vir omnibus decoratus virtutibus, ſummâ religione, vitæ integritate, regularitatis obſervantiâ, charitate ac doctrina clarus, in Hiſpaniam reverſus poſt annum 1632. deceſſit tandem in Conventu *Velez Malacæ* Provinciæ Bæticæ S. Angeli. Scripſit plura immortalitate digna. Ex iis, quæ furtiva manus non tetigit, aut quæ recuperari potuere, ſuperſunt.

1. *Relatio de rebus geſtis à Patribus Carmelitis Monaſterii S. Sebaſtiani de Mexico, pro converſione Indorum.* Hâc relatione uſus eſt Franciſcus à S. Maria, tom. II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 5. & 45.

2. *Relationes* aliæ *de rebus* ſimiliter *geſtis à Patribus*, &c. Ad Nicolaum à Jeſu Maria cognomento familiæ, *Doria*, Hiſpaniæ Provincialem, & alios Superiores Hiſpanicæ Congregationis. Duplex iſtud Præfatum opus citatur à Ludovico Jacob.

3. *Epiſtolario Spiritual. para perſonas de diferentes eſtados:* ſivè *Epiſtolæ Spiritual. ad perſonas diverſi ſtatûs*, editæ Velecii numero LXXX. ſat prolixæ, 1624. *in-folio.* Has à ſe viſas fuiſſe in officina Dominici ab Eccleſia, teſtatur *Nicolaus Antonius.* Illaſque totidem tractatus diei poſſe animadvertit *Martialis à S. Joanne-Baptiſta.*

4. *Epiſtolæ* aliæ, quæ Prioribus ſimiles attingunt *perſonas diverſi ſtatûs*, tomo altero *Mſſ.* quæ aſſervantur in Archivio Matritenſi Carmelitarum Excalceator. de his Nicol. Anton. in Bibliotheca tomo 2. pag. 661. col. 2.

5. *Præclariſſimæ Conciones*, duobus tomis contentæ, *Mſſ.* apud Indos ſuos cuſtodiuntur.

6. *Inſtructio Religioſorum Carmelitarum Diſcal.* in qua quemlibet, in quocumque officio eruditiſſimè inſtruit.

7. *Relatio ſuæ vitæ.*

8. *De quatuor noviſſimis.* Repoſitus fuit in Bibliotheca Illuſtriſſimi Epiſcopi Oxomenſis, *Joannis de Palafox.*

De Joanne noſtro à Jeſu Maria II. loquuntur Franciſcus à S. Maria *tomo II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 4. 5. & 45.* necnon *Lib. VIII. cap. 51.* Hieronymus à Sancto Joſeph, *Lib. VII. Vitæ Joannis à Cruce, cap. 2.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 223.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 544. & tomo II. pag. 661.* citata. Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 247.*

X V I.

JOANNES A JESU MARIA III. Natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus Paſtranus, Matriti Magiſter Novitiorum, deinde Provinciæ Caſtellæ novæ Sancti Spiritûs Prior Provincialis: vir eminentis virtutis, ſingularis prudentiæ & ſolidæ literaturæ, floruit anno 1594. Scripſit autem Hiſpanicè.

Inſtruction de Novicios Deſcalcos del Monte Carmelo. Matriti apud Alphonſum Martinez, 1591. in-8.° Attamen Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 544. col. 2. pag. 545. col. 1.* Subdubitat utrùm hic Joannes à Jeſu Maria diverſus ſit & alius à *Joanne-Baptiſta Remendado.* Diverſum autem expreſſè affirmat Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 223.* & illam inſtructionem ait editam *Matriti apud Alphonſum Gomez 1591. in-8.°* Teſteſque ſuos eſſe opinatur Aubertum Miræum in Præfatione *ad Lib. de Origine atque incrementis Ordinis Carmelitarum:* Paulum ab omnibus Sanctis *de Scriptoribus Carmelitarum Excalceat:* Franciſcum à S. Maria, *Lib. V. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. 31.*

» JOANNES A JESU MARIA IV. Hiſpanus
» Profeſſionem emiſit in Conventu Tuſculano S.
» Sylveſtri propè Romam die 26. Februarii, anno
» 1620. Sedulus Dei Miniſter in Indiis Orienta-
» libus, cum Divienſem domum regeret, mortem
» lætus aſpexit. Scripſit tum Latinè, tum Hiſ-
» panicè volumen Carminum, facili & eleganti
» venâ.

» 1. *De præcipuis anni feſtivitatibus.*

» 2. *De Myſteriis Chriſti.*

» 3. *De geſtis* Miſſionariorum quorumdam
» Carmelitarum Excalceatorum.

» ALTER JOANNES A JESU MARIA V.
» Hiſpanus, Juris Canonici peritiſſimus reliquit
» tomum *in-4.°* ubi continetur;

» 1. *De Viſitatoribus Regularibus.*

» 2. *De Ordine judiciali.*

» 3. *De Privilegiis.* Qui tomus Mſ. aſſervatur
» in Catalonia in Conventu Mataronenſi.

» De utroque Joanne à Jeſu Maria, hæc ſolum-
» modo celeriter profert Martialis à S. Joanne-
» Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.*
» *pag. 247.* Eodem calamo celeriori ait pag. 248.

» JOANNES A S. JOACHIMO, in oppido
» Seſma Epiſcopatûs Pampelonenſis, in Tudenſi
» Cœnobio profeſſionem emiſit. Vir doctus, ac
» ſolitudinis amore captus, edidit Hiſpanicè, *Deſ-*
» *criptionem Eremi* Carmeli Diſcalceatorum *Ba-*
» *tuecas; cùm vitis quorumdam* Carmelitarum Ex-
» calceator. *Eremitarum, qui ibi ſanctitate floruerunt.*

» JOANNES A S. JOSEPH, Navarrus, edidit
» Pampelonæ, *tomos duos Hiſpanos ſuarum Con-*
» *cionum*, in-4.°

» JOANNES II. A S. JOSEPH, Prior Bolar-
» cenſis in Hiſpania, vir in ſanctorum Patrum, &
» Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Lectione exercitatiſſimus
» ſcripſit, *Vitam* V. M. Annæ à S. Auguſtino, in-
» 4.° Mſ. aſſervatur in Cœnobio Burgenſi.

» JOANNES III. A S. JOSEPH, Catalanus,
» vir religioſiſſimus, tranſmiſit ad poſteros,

» 1. *De divinæ legis Meditatione, in-folio,*
» Latinè.

» 2. *Hiſtoriam Regularem, tùm Religioſorum,*
» *tùm Monialium, qui in Provincia Cataloniæ, ſanc-*
» *titatis famâ clari deceſſerunt.* Hiſpanè *in-folio*
» Barcinonæ.

» JOANNES IV. A S. JOSEPH, Malacita-
» nus, propter Linguæ Latinæ peritiam, *Latinus*
» dictus, in Provincia Bœtica Superiori, præci-
» puorum Conventuum Prælatus, in Collegium
» Malacitanum ſe conferens, pluribus annis in
» Juribus, in Sacra Theologia, ac Synodalis Exa-
» minatoris munere ſe exercens, magnam & apud
» ſuos, & apud exteros, ſcientiæ famam ſibi com-
» paravit. Obiit anno 1712. Plura monumenta
» Hiſtorica reliquit, inter quæ eminet, quam

J.

» ſit Hiſpanè, & quæ ibi ſervatur Mſ. *Hiſtoria » Malacitana, in-folio* ». Hæc de Carmelitis Excalceatis refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, loco citato.

XVII.

JOANNES JOLIHAMUS, Petro-Lucio-Joannes *Joliahan*, aliis *Jolinhum*, natione Anglus, patriâ Nordwallus, vir ſapientiâ & pietate notiſſimus circa annum 1348. Floreſcens, quem ſcriptores Carmelitani opinantur communiter eundem eſſe cùm Joanne Folsham, ut animadvertit Lezana *ad annum 1348. tomo IV. Annalium, p. 591.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 223.* Ætas, tempus, locus, & operum enumeratio eam probant identitatem perſonæ: negat tamen Alegreus Caſſanatus *pag. 295. Decor. Carmelit.* Diverſoſque homines abſolutè propugnat Joannem *Folsham* & Joannem *Joliaham*, de quo agit Poſſevinus *in Apparatu Sacro, tomo I. pag. 903.* cum agat de Joanne Folsham ibidem *pag. 876.* Quæ tamen ſola Poſſevini autoritas non fuit ſatis, ut Joannem Albertum Fabricium convinceret ſcribentem *Bibliothec. Mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. pag. 214. & 249.*

XVIII.

JOANNES-JOSEPH A S. TERESIA, Luſitanus, inter Carmelitas Excalceatos adſcriptus in Conventu Romano *S. Mariæ de Scala*, ubi nonnulla Opera ſcripſit, quæ inſcribuntur.

1.° *Aſtutiæ Jeſu in Sacramento.* Romæ pluries, Florentiæ, & Mediolani editæ *in-8.°* ſicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 256.*

2.° *Iſtoria delle Guerre del Regno del Braſile, accadute trà la Corona di Spagna, e la Republica di Orlanda, compoſte dal P. fra Gio: Giuſeppe di S. Tereſa.* In Roma 1698. *in-fog.* due tomi in un volume. Hoc opus pluris facit Nicolaus-Franciſcus Haym, *in Bibliotheca Italiana de Libris raris, pag. 69. num. 9.* Edit. Venet. 1728. *in-4.°* Ubi notat quanta mala in Braſilia fuerint perpeſſi Batavi & Luſitani ab anno 1626. ad annum 1654. referri in dictâ relatione Hiſtorica Patris Joannis-Joſephi.

XIX.

JOANNES KENINGALUS, natione Anglus, Cœnobii Norwicenſis Carmelita, in Academia Oxonienſi eos honores Doctor Theologus accepit, qui primæ notæ Theologis deferri ſolent. Angliæ Prior Provincialis XXIV. ordine, Richardo Eboracenſi Duci à confeſſionibus, & Conſiliis; vir integerrimæ vitæ & ſingularis doctrinæ, Thomæ Waldenſi intimus & charus, cujus tomum tertium Martino V. oblaturus, Romam ab ordine fuit deſtinatus; & propterea ab illo Pontifice Maximo Apoſtolicæ ſedis Nuncius, in grati teſtimonium animi, conſtitutus pro cauſis Eccleſiaſticis.

Adfuit Concilio Baſilienſi, namque in Capitulo Raveſpergenſi, anno 1434. habito commiſſum illi fuit aſſiſtere prædicto Concilio cùm Generali, & Provincialibus Alemaniæ inferioris, Romæ, & Lombardiæ, per quatuor menſes. Nec ſolum apud ſuos Carmelitas, ſed & apud exteros etiam magni nominis & æſtimationis erat; ut pote quem modeſtia ſingularis, inſignis morum gravitas, incredibilis auctoritas, conſtans & ſolidum in rebus agendis judicium, & expediendis prudentia, dexteritas, & felicitas venerandum efficiebant.

Quarum de cauſa rerum, non eſſe mirum debet, quod Angliæ Provincialis munus per multos annos exercuerit. Conſtat etenim ex Libro Ordinis Carmelitici, ipſum Provincialem fuiſſe in Capitulis Generalibus, Nannetenſi anno 1430. Raveſpergenſi an. 1434. Aſtenſi an. 1440. & Definitorem ejuſdem Provinciæ in Capitulis etiam Generalibus Appamiarum anno 1425. & prædictis Nannetenſi & Aſtenſi. Et verò, cur primariis ſui Ordinis muniis non præcelleret vir inter Ordinis ſui benefactores recenſendus? Cujus videlicet induſtriâ & diligentiâ ſuo in Conventu Norwicenſi Bibliotheca extructa eſt nobiliſſimâ, Libris exquiſitiſſimis referta. Obiit Norwici anno 1451. & die 28. Aprilis ſepultus, poſtquam edidiſſet & ipſe libros alios, quales ſunt

1. *Conciones Paſchales XII.* Lib. I. *incipit:* Ut refulſit ſol in clypeos aureos.
2. *De ſuo itinere & Legatione.* Lib. I.
3. *In Ariſtotelem de Animalibus.* Lib. I. *Mſ.* extat in Bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi, ut refert *Elenchus Medicorum* editus ab Iſraele *Sparchio* Argentinenſi, pag. 167.

De Joanne Keningalo luculenta teſtimonia protulerunt Joannes Lelandus, Balæus, Pitſæus *de ſcriptoribus Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius *in Hiſtor. Eccleſ. Anglic.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*, pag. 462. col. 2. Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sac. tomo I. pag. 904.* Georgius Schenckius *in Bibliotheca Medica:* Alegreus Caſſanatus *pag. 353.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad annum 1451. pag. 878. num. 6.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Spec. Carmelit. p. 1117. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 223. & 224.* Antonius à Wood *in Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis, Lib. I. pag. 104, col. 1.*

XX.

JOANNES KINIMGHAMUS, aliàs *Kiningham, Kinyngham, Kylyngham, Kynyngham, Kiningal*, natione Anglus, Carmelita Gipeſwicenſis in Comitatu Suffolkenſi, Sacræ Theologiæ Doctor Oxonienſis, Provinciæ Angliæ Prior Provincialis, & Vicarius Hiberniæ. Vocatur ſcilicet Definitor & Provincialis Angliæ in Capitulo Generali Franckofordienſi, anno 1393. & in ſequenti Placentino, anno 1396. Provincialis itidem ejuſdem Provinciæ; ſimul & Capitulo in Generali an. 1399. abſens inſtituitur Provincialis Angliæ, & Hiberniæ Vicarius.

Vir modeſtus, prudens, & [ut Lelandi verbis utar] *Philoſophus gravis, Theologus Sanctus,* Joanni Lancaſtriæ & Aquitaniæ Duci plurimùm charus, quem etiam ad finem uſque ſibi & Conjugi fecit à Confeſſionum ſecretis. Unus è Magiſtris fuit, quos ad ſuam Londinenſem Guillelmus de Courtenay Cantuarienſis Archiepiſcopus vocavit Synodum anno 1382. die 17. Maii, adverſùs errores Joannis Wiclefi & Wicleſiſtas Congregatam: Quin & *primus* in arenam Scholaſticarum concertationum contrà ipſum Wiclefum *Joannes Kininghamus* deſcendiſſe ab omnibus prædicatur. E vita autem deceſſit Eboraci ſenio confectus, anno ſalutis reparatæ 1399. Quarto idus Maii, cùm magna ſanctitatis opinione. Magnæ illius eruditionis teſtimonium perhibent multa ab eo ſcripta volumina. Nempè

1. *In Threnos Jeremiæ*, Lib. I. *incipit:* Refert Seneca in Declamat.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

J.

2. *In Ezechielem*, Lib. I. Iſte Liber, ſicut & alii Scripturæ.

3. *In Canonicam Jacobi*, Lib. II. Circà hanc Epiſtolam, ſicut circà.

4. *Scripturæ Sacræ præconia*, Lib. I. In medio annorum notum facies. Quatuor hæc opera recenſet Jacobus le Long, in Bibliotheca Sacra pag. 813. col. 1. E

5. *Super Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. Mirabilis facta eſt ſcientia.

6. *De Chriſti Nativitate*, Lib. I. Veritas de terra orta eſt.

7. *De Chriſti Paſſione*, Lib. I. In pace moriens, Jeremiæ 34.

8. *De Spiritu Sancto*, Lib. I. Spiritus Sanctus dabit eloqui.

9. *De Natura Angelica*, Lib. I. Secundùm quod ſuperius tactum.

10. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Dabo tibi coronam vitæ. Apocal. 2.

11. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Hoc eſt Corpus meum. Matthæi 26.

12. *Quæſtiones variæ*, Lib. I.

13. *Contra Wiclefi Propoſitiones*, Lib. I. Ut ait Iſidorus in Libro de &c.

Hoc exordium ſat clarè demonſtrat quàm verax fuerit Thomæ Waldenſis Sententia aſſerentis quod *qui primus* Joanni Wiclefo in Scholaſtica certamina venit *Joannes Kylynghamus* Carmelita, *modeſtè tamen egit, admiratus in eo* Wiclefo *doctrinæ excellentiam*. Kylinghamo Joanni noſtro Joannes Wiclefus ſuum fecit reſponſum, quod inſcribitur: *Determinatio Joannis Wiclefi contrà Kylinguam Carmelitam*. Illudque Mſ. aſſervatur inter Mſſ. Codices Univerſitatis Cantabrigienſis, Cod. 1661. in Mſſ. Codicibus Collegii S. Benedicti, Cod. 394. num 11. ſicut animadvertit Caſimirus Oudinus *in Commentariis de Scriptor. Eccleſ. tomo III. pag. 1045.*

Super Joannis Wiclef ideis, Lib. I. *incipit*, Reverendus Magiſter Joannes Wiclef. Hæc hujus exordii prima verba, magis iterum oſtendunt quantâ modeſtiâ Joannes Kilinghamus egerit cum Joanne Wiclefo.

Pro primo Joannis Kylinghami *ingreſſu*, Lib. I. *incipit:* In iſto actu duo intendimus.

De temporis ampliatione, Lib. I. In materia ſæpè tacta de tempore.

De eſſe intelligibili, Lib. I. Habito frequenter multiplici.

Ad quædam loca allegata, Lib. I. Jam reſtat dicere de autoritate.

Commentaria in Metaphyſicam, Lib. XII.

Alia plura, præſertim *in Scripturam Sacram.*

De Joanne Kinighamo loquuntur Thomas Waldenſis *in Faſciculo Zizaniorum*, *quem* Mſ. aſſervari jam diximus inter Mſſ. Codices Bodleianæ Bibliothecæ Cod. 2629. in Mſſ. Codicibus Hipperoy Bodleiani Codice 163. prout teſtatur Oudinus Caſimirus *tomo III.* citato *pag. 2215*. Joannes Balæus *Cent. 6. cap. 4.* quem refert Henricus Walton *in Appendice ad Hiſtoriam Litterariam Guillelmi Cavii*, *pag. 41. col. 1.* Joannes Lelandus *de Scriptoribus Angliæ:* Joannes Pitſeus *ibid. pag. 565.* Nicolaus Harpsfeldius *in Hiſtoria Wiclefi cap. 5. & 6.* Sixtus Senenſis *Lib. IV. Bibliothecæ Sacræ*, Joſias Simlerus *in Epitome Bibl. Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, *tomo I. Apparatûs Sacri pag. 904.* Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de Sacra Scriptura:* Philippus Labbæus *tomo II. Concilior. pag. 2054. & 2060.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 251.* Alegreus Caſſanatus *in Paraſido Carmelitici Decor. pag. 322.* Joannes-Baptiſta Lezana *ad annum 1399. tomo IV. pag. 748.* Daniel à Virgine Maria tomo II. Specul. Carmeli pag. 1117. col. 2. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 224.

Antonius à Wood in Hiſtoria & Antiquitatibus univerſitatis Oxonienſis, Lib. I. pag. 103. col. 2. ubi agens de Carmelitis ait: (Joannes Keningham, inter Magiſtros Oxonienſes ob exquiſitam eruditionem, præcipuum locum habuit, & *gravis Philoſophus, & Sanctus Theologus* inter eos omneſque bonos, ut Lelandus habet. Ex hac luce migravit anno Domini 1399.) Bollandiſtæ ad 2. diem Julii, *in Sanctis prætermiſſis pag. 249.* col. 2. *ſ. tom. 2.* aiunt: (Joannes Kinigamus, Anglus, ut doctrinâ, prudentiâ, & omni virtutum genere fulgidus Carmelita, cum titulo *Beati* ſignatur in *Acie benè ordinata;* additurque, ſanctiſſimè obiiſſe anno 1399. Eboraci in Anglia, vocarique Beatum à Leandro, & in Kalendario Ordinis.)

XXI.

JOANNES LAMBERTUS, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ & Carmelitanâ profeſſione Semurienſis, magnæ ſapientiæ Doctor Pariſienſis, pietatis eximiæ, necnon auctoritatis ſummæ Religioſus vir fuit. Anno enim 1497. cœpit Lecturam Bibliorum peragere Pariſiis, ubi Magiſtrum etiam ſententiarum poſtea legit, & lauream Doctoralem anno 1504. adeptus eſt. Suo multa Monaſterio bona contulit, amplam præſertim Bibliothecam, quam excultiſſimis & doctiſſimis auxit libris. Anno 1537. ibidem defunctus, egregiam ſui memoriam ipſe reliquit poſteritati, per Opera quæ notabiliter ſcripſit, eo titulo decorata.

1. *In Ariſtotelis Phyſicam*, Libri VIII.
2. *De Cælo & Mundo*, Libri II.
3. *De Anima*, Libri III.
4. *De Generatione & Corruptione*, Libri II.
5. *De Meteoris*, Libri II.
6. *De Senſu & Senſato*, Liber I.
7. *De Memoria & Reminiſcentia*, Liber I.
8. *De Somno & Vigilia*, Liber I.
9. *De Longitudine & Brevitate Vitæ*, Liber I.

Hæc omnia uno volumine *in-folio* contenta ſervantur manuſcripta in Romana Carmelitarum Bibliotheca Tranſpontina.

10. Ibidem extat volumen alterum manuſcriptum *in univerſam Sacram Scripturam*, tribus quidem libris diſtinctum; quorum in primo reponitur quid *in ſingulis Sacræ Scripturæ capitulis* tractetur: in ſecundo tractatus continetur *de Sacra Scriptura moraliter explicata:* in tertio refertur *Index Alphabeticus.*

Totus hic Codex manuſcriptus partim in membranis, partim in charta papyracea exaratus.

11. Lambertus propriis ſumptibus conſcribi fecit *Pſalterium ſeriale ſecundùm uſum Sancti Dominici ſepulchri, in Eccleſia approbatum;* quem etiam integrum Fratres Ordinis Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo accuratè ſervarunt & recitarunt ad annum 1643. ex quo *Nova Officia Eccleſiaſtica Breviariis* illorum plura inſerta & ſuperaddita, jam impediunt quominus *Officium Feriale* ſæpius in Choro dicant.

De Joanne Lamberto celebrem habent mentionem,

J.

nem, liber communis manuſcriptus de rebus ad Ordinem Carmelitanum pertinentibus in Bibliotheca Romana Carmeli Tranſpontini ſervatus: Auguſtinus Biſcarettus in ſuis *Palmitibus vineæ Carmeli*, folio 120. ibidem conſervatus. Schedæ manuſcriptæ Româ Aureliam ad nos miſſæ anno 1750. Ludovicus Jacob in ſcheda volatili manuſcripta, quæ hujus inter fragmenta Pariſiis aſſervatur in Conventu *SS. Sacramenti*, *Billetarum* dicto, ſed in ea ſcheda dicitur Joannes Lambertus obiiſſe anno 1539.

XXII.

JOANNES LANGTONUS, natione Anglus, patriâ & profeſſione Londinenſis Carmelita, Laureâ Theologicâ Doctor Oxonienſis; vir illuſtriſſimo natus ſanguine, magnis ingenii dotibus exornatus, præclarâ præditus religione, virtute, & doctrinâ, hæreticorum hoſtis acerrimus, hiſtoricus egregius, ac gravis Theologus; adeo ut zelo Dei, quo fruebatur, contra ſuæ hæreticos ætatis Lolardos diſputando, & ſcribendo multùm laboraverit, multumque profecerit; ac inſuper in patriis hiſtoriis evolvendis curioſus antiquitatum domeſticarum ſcrutator eſſet. Et verò *Catholicam fidem ſtenuè defendit*, ut loquitur Pitſeus, *erroneas opiniones fortiter oppugnavit, imò feliciter expugnavit.*

In Synodo Londinis habita anno 1404. celebrem ad Clerum habuiſſe refertur Orationem *Joannes Langdon*, ut loquitur Nicolaus Harsfeldius, ex illo themate: *Stellæ dederunt lumen.* Miſſus etiam fuit ad Baſileenſe Concilium, ubi anno 1434. deceſſit. Unde Alegreus Caſſanatus & Ludovicus Jacob corrigendi ſunt, qui Joannem Langtonum vocant Epiſcopum Roffenſem; ut potè quem anno 1404. Cantuarienſem Monachum denotat Synodus Londinenſis; quemque ab Ordinis Carmelitici Superioribus miſſum fuiſſe ad Comitia Generalia Concilii Baſileenſis atteſtantur Annales Hiſtorici ejuſdem Familiæ Carmelitanæ. Scripta ejus ſunt

1.° *De rebus Anglicis Hiſtoriarum*, Lib. I. Sed hoc opus forſan tribuendum eſt Joanni Langdeno, ut ait Joannes Albertus Fabricius in loco inferius citando.

2.° *Examen Henrici Crumpi, hæretici Hiberni*, Lib. I. Crumpa Ord. Ciſterci. Monachus Berengario ſuffragari videbatur erranti.

3.° *Contrà errores ejuſdem Henrici Crumpi*, Lib. II.

4.° *Actus ordinarii*, Lib. I.

De Joanne Langtono habent honorificam mentionem Nicolaus Harpsfeldius *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Angliæ, ſæc. 15. cap. 9.* cujus & verba exſcripſit Philippus Labbæus *tomo XI. Concilior. pag. 2083.* Franciſcus Godwinus, *de Præſulibus Angliæ.* Joannes Lelandus, Pitſeus & Baleus *Cent. 10. cap. 35. & Centur. 14. cap. 98.* Antonius Poſſevinus tomo 1. Apparatûs Sacri pag. 905. Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis cap. 5. pag. 560.* Alegreus Caſſanatus *pag. 341.* Joannes-Bapt. Lezana *ad annum 1433. n. 4. & ad an. 1434. num. 2. pag. 832 & 833.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. 1117. col. 2.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. pag. 253.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 224.* Antonius à Wood in Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis Lib. I. pag. 103. col. 2.

XXIII.

Diſſertatio circa duos Trithemii libros de Laudibus & illuſtribus viris Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.

JOANNES LAPICIDA, Colonienſis Carmelita, Sacræ Theologiæ Lector, Prior Crucenacenſis edi curavit Moguntiæ anno M. CCCCXCIV. duos Joannis Trithemii libros de Ordinis Carmelitani Antiquitate, titulo & laude, inſignibuſque, & illuſtribus viris, qui Dei Eccleſiam illuſtrarunt.

Hæc refert *Joannes Palæonydorus* in ſuo faſciculo tripartito Lib. III. cap. 15. edito in Speculi Carmelitani tomo I. pag. 270. num. 1114. cui aſſentitur coævus *Rutgerus Venray*, natione Teutonicus, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augſtini, Cœnobii divi Apoſtoli Petri, quod non longè à Wormacia ſitum *Heyne* dicitur. Hic enim ſcriptis & elucubrationibus clarus, ad eumdem annum M. CCCCXCIV. cecinit in laudem præfati operis Trithemii Carmen huic præfixum.

Unde Daniel Papebrochius ægrè audit apud eruditos viros iſtam de laudibus Carmelitarum operam abjudicans Trithemio, *in Notis* ad cap. 13. Vitæ S. Alberti Hieroſolymitani Patriarchæ, die 8. Aprilis menſis, *tomo primo pag. 799. num. 132.* uti jam animadvertimus tomo I. hujus Bibliothecæ Carmelitanæ, verbo, *Anonymus Ubius.*

Laudes Ordinis Carmelitarum duobus Libris contentas ipſe recenſet Trithemius ad calcem ſuæ *Bibliothecæ Eccleſiaſticæ*, cap. 1063. & eas nuncupat Joanni Wirici de Nuſſia, Carmelitarum per inferiorem Alemaniam Provinciali, ac cæteris Patribus in Conventu Agrippinenſi capitualiter congregatis anno Domini M. CCCCXCII.

Libro quidem primo, capite quarto Trithemius erroneè ſcribit, quod *anno Domini milleſimo centeſimo vigeſimo ſecundo, ſub Henrico, & Calixto Papa ſecundo, Brocardus Prior Montis-Carmeli Regulam ab Alberto Hieroſolymorum Patriarcha obtinuit, quam ſuæ poſteritati, obſervandam commendavit.* Hæc leguntur longo & integro textu apud Petrum Lucium ad calcem ſuæ Carmelitanæ Bibliothecæ, ubi Joannis Trithemii de Laudibus Carmelitanæ religionis liber editur, Florentiæ, apud Georgium Mareſcottum, 1593. *in-4.°* Aſt apud Laurentium Cupærum, tomo IV. Operum Baptiſtæ Mantuani, pag. 243. Annorum numerus notâ Romanâ ſic exaratur: *Anno Domini M. CXXII. ſub Henrico, & Calixto Papa ſecundo, Brocardus, &c.* Qui autem editioni *Speculi Carmelitani* an. 1680. Antuerpienſi *in-fol.* operam dederunt, textum Trithemii decurtarunt ſic ſcribentes *tomo I. pag. 297. num. 1205.* (Anno Domini M. CXCIX. S. Brocardus Prior Montis-Carmeli, &c.) Imperatoris & Papæ nominibus omiſſis, & numeralibus notis mutatis. Error nihilominus chronologicus neceſſariò corrigendus in utraque computatione obviat. Albertus enim Hieroſolymitanus Patriarcha anno M. CCIV. confirmatus eſt ab Innocentio tertio, duodecimo Kalendas Martii, & anno M. CCV. citiùs ad terram ſanctam adveniſſe minimè refertur. Unde unius literæ haud incongruâ mutatione aſſignandus eſt annus M. CCIX. vel M. CCXII. Quibus temporibus vixerunt Albertus Patriarcha Hieroſolymitanus, & Brocardus Prior Montis-Carmeli.

» Libro ſecundo graviorem Trithemius in erro-

J.

» rem lapſus ſcribit : (Joannes Hieroſolymitanæ » Eccleſiæ poſt beatum Jacobum Patriarcha quar- » tus & quadrageſimus, primus in Ordine narra- » tionis noſtræ collocandus accedit. Erat enim » vir converſationis integræ atque ſanctiſſimæ: qui » vivus & mortuus infinitis fertur claruiſſe mira- » culis. Hunc Hadrianus Papa primus propter » eximiam doctrinam & vitæ excellentiam de » Monaſterio Montis-Carmeli ſuſtulit, & in Pa- » triarcham præfatæ Urbis ſublimavit. Qui cum » in Scripturis divinis eſſet peritiſſimus, nonnulla » præclara ſyntagmata edidit, quibus ingenium » ſuum poſteris declaravit : de quibus extat vo- » lumen inſigne de principio & profectu Ordinis » Carmelitici liber unus. Scripſit etiam quaſdam » ad Fratres Epiſtolas exhortatorias, & quædam » alia. Claruit temporibus Hadriani Papæ, anno » Domini maximi Jeſu-Chriſti, ſeptingenteſimo » ſeptuageſimo.)

Penes ipſum Trithemium probanda ſupereſſet Chronologia, juxta quam Joannes quidam fuiſſet Patriarcha Hieroſolymitanus poſt S. Jacobum quadrageſimus quartus, qui tempore Hadriani Papæ primi ab anno 772. ad annum 795. ſedentis, floruiſſet. Nam ſit.

Annotatio circa eos Præſules, qui vocati fuerint Epiſcopi Hieroſolymitani nomine Joannes.

PRIMUS natione Judæus, poſt annum 112. Epiſcopus fuit numero ſeptimus, de quo mentionem habet Euſebius, Lib. IV. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ cap. 5. pag. 9. edit. Valeſ. necnon Theodoricus Paulus, apud Papebrochium tomo III. Maii in Epiſcoporum Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, pag. vj.

SECUNDUS erroneè *Nepos* cognominatus apud plurimos authores, primus Patriarcha, ſed quadrageſimus tertius Epiſcopus Hieroſolymitanus anno 386. electus eſt, & die 10. Januarii defunctus anno 416. de quo Theodoretus Lib. V. Hiſtor. Eccleſ. cap. 35. Theophanes in Chronographia, ad annum Chriſti 392. pag. 66. Papebrochius loco citato pag. xix.

TERTIUS Marciani filius, anno 517. die 3. Septembris, Indictionis vij. electus, & anno 524. die 22. Aprilis, Indict. ij. mortuus: de quo Joannes Bollandus in Notis ad Vitam S. Theodoſii §. 3. num. 10. ad diem xj. Januarii, tomo I. pag. 682. Franciſcus Pagi ad annum 513. num. 4. & ad annum 525. num. 14. Daniel Papebrochius loco citato pag. xxvj. num. 116. ubi vocatur *Quadrageſimus-nonus Patriarcha Joannes ſecundus.* Claudius Florus tomo VII. Hiſtor. Eccleſ. Lib. XXXI. num. 27. poſt Theophanem ad annum Chriſti 505. pag. 134.

QUARTUS anno 571. Patriarcha quinquageſimus tertius ſucceſſit Macario hujus nominis ſecundo, ut animadvertit Pagius ad hunc annum, num. 4. Huic Joanni ſcripſit S. Gregorius Magnus anno 591. menſe Februario, Indict. ix. Epiſtolam Synodalem, quæ 25. eſt, aliàs 24. Libri primi: Joannes autem iſte obiit anno 593. De illo agunt Evagrius Lib. V. cap. 16. pag. 435. Papebrochius loco citato pag. xxix. num. 129. Florus tom. VIII. Lib. XXXV. num. 13.

QUINTUS dicitur electus anno ſeptimo Moaviæ Mahumedanorum Califæ, ſeu anno Chriſti 668. Ita Eutychius in Origin. Eccleſ. Alexandr. tom. I. pag. 359. Et ex ipſo Eutychio Florus, tom. VIII. Hiſt. Eccleſ. Lib. XXXVIII. num. 55. pag. 485. Edit. in 4.°

SEXTUS Sancti Joannis Damaſceni Magiſter Anaſtaſio Patriarchæ ſucceſſit ab anno 705. ad annum 735. teſte Theophane ad annum 698. pag. 314. De illo Joanne Hieroſolymitano mentionem habent celebrem ipſe Damaſcenus *in Triſagio*: Papebrochius loco citato pag. xxxv. num. 156. ubi vocat eum perperàm Joannem tertium, Patriarcham ſexageſimum ſecundum. Pagius tomo III. Critic. anno 705. num. 21. & anno 749. num. 2. Baronius ad eumdem annum 749. num. 4. Florus tom. IX. Hiſt. Eccleſ. Lib. XLII. n. 43.

SEPTIMUS, quem vitæ S. Joannis Damaſceni ex Arabica lingua interpretem in Græcum idioma tranſlatæ putant, à Saracenis vivus combuſtus eſt anno 969. uti legitur apud Joannem Scylitzam aliàs Curopalatam in Annalibus; apud Baronium tom. X. eodem anno 969. num. 12. apud Papebrochium loco citato pag. xliij. num. 183. & 184. apud Florum tom. XII. Lib. LVI. num. 23. apud Caſimirum Oudinum de Scriptor. Eccleſ. tom. I. pag. 1714. & tom. II. pag. 473. 474.

OCTAVUS paucis annis ante Templi Hieroſolymitani everſionem, quæ contigit anno M. X. tertio Kalendas Octobris, honorificè recepit ſanctum Macarium Archiepiſcopum Piſidiæ Antiochenum, qui obiit anno M. XII. Joannes autem Succeſſorem habuit Jeremiam præfato anno M. X. occiſum. Papebrochius equidem pag. XLIII. mox citatâ ſuſpicatur hunc Joannem eſſe eumdem atque illum quem ſeptimum vocavimus: Henſchenius è contra in Notis ad vitam poſteriorem ſancti Macarii die 10. Aprilis pag. 875. exiſtimat noſtrum Joannem Octavum fuiſſe Jeremiæ Patriarchæ Succeſſorem. Ab utriuſque Sententia recedit Pagius tomo IV. ad annum 1011. num. 6.

NONUS haud procul ab anno 1430. Joannes Patriarcha Hieroſolymitanus ſcripſit *de Spiritu Sancto* contra Latinos; teſte Leone Allatio, Lib. II. de conſenſu Eccleſiæ Occidentalis & Orientalis, cap. 18. paragrapho 18. columna 871. quem Caſimirus Oudinus & alios nonnullos vades profert tomo III. de Scriptor. Eccleſ. col 1366.

Horum Patriarcharum nullus eâ ætate vixit quæ conveniat temporibus Hadriani Papæ primi. Opinionem Trithemii jam arripuerat coætaneus auctor Theodoricus Pauli *in* ſuo *Chronico* quod circa annum 1480. ſcripſit, ut animadvertit Papebrochius *in Chronologica Hiſtorica* laudata *pag. xxvij. num. 119.* Verum præiiſſe videtur Joannes Groſſus, totius Ordinis Carmelitici Generalis Prior in *Viridario*, poſt annum M. CCCCXI. ſcripto, ſicut edocebit ſequens Articulus XXIV. in Appendice 1. *ad ſecundam Sententiam, col. 30.*

XXIV.

De Joanne Hieroſolymitano libri de Inſtitutione Monachorum ad Capraſium *Auctore.*

APPENDIX I.a

IN Bibliotheca Patrum edita Pariſiis anno 1644. prodiit tomo IX. pag. 619. & ſeqq; uſque ad paginam 662. Liber uno & quadraginta capitibus contentus & inſcriptus : *De Inſtitutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in nova perſeverantium ad Capraſium Monachum.* Phi-

J.

lippus Riboti, Carmelitarum Cataloniæ Prior Provincialis anno 1370. in opere inſcripto : *De peculiaribus geſtis Fratrum Carmelitarum libri decem*, præfatum librum *de Inſtitutione*, &c. Variis ſegmentis per ſententias Sanctorum Patrum inſertas diviſum, ſeptem in ſui Operis libros priores, unoquoque libro capita octo continente, diſtribuerat. Totum Opus Riboti ſic in decem libros diviſum prodierat Venetiis anno 1507. in collectione plurium Inſtrumentorum ad res Carmelitanas ſpectantium edita *in folio*, ſub hoc titulo: *Speculum Carmelitarum :* prodiit etiam typis Antuerpienſibus anno 1680. in ſimili collectione, quæ pari nomenclaturâ indicatur *Speculum Carmelitarum*, duo in volumina diviſum, ſed quatuor tomis ſæpius compactum; tomo primo, pag. 7—114.

Circa auctorem libri de Inſtitutione primorum Monachorum, &c. variæ motæ ſunt ſententiæ & proinde circa ætatem, qua is auctor vixerit.

PRIMA SENTENTIA præfatum librum adjudicat Joanni Hieroſolymitano II. Patriarchæ XLIV. quem in ſuperiori diſſertatione vocavimus quadrageſimum tertium Patriarcham. Ita communis ſcriptorum cœtus, qui ante medium ſeculum decimum ſeptimum elucubrationes juri publico dederunt, & etiam alii recentiores; ut probat Daniel à Virgine in recentiori ſpeculo Carmelitano, tomo I. pag. 190—200. num. 391—420. E Carmelitis autem antiquiores auctores.

Auctor *Epiſtolæ ad Euſebium* montis Neroi Abbatem, quæ nomine S. Cyrilli, Prioris Carmelitarum generalis circumfertur cap. 1. refert quod Joannes, qui in Pontificem Hieroſolymitanæ Eccleſiæ ſublimatus, Apoſtolo Jacobo in Epiſcopatu ejuſdem Eccleſiæ XLIV. ſucceſſit, Capraſio librum de Inſtitutione noſtræ Religionis, litteris Græcis deſcripſerit. Et cap. 4. aſſerit quod Patriarcha Antiochenus Aymericus fecerit librum illum de Græco in Latinum transferri. Cyrillus autem hic obiit anno 1224. & Epiſtolam præfatam ante annum 1248. quo Innocentius IV mitigationem Regulæ conceſſit Carmelitis, concludunt ſcriptam fuiſſe, ex eo quod in ea nulla mitigationis memoria fiat. Vide tomum primum hujus Bibliothecæ verbo, *Cyrillus Conſtantinopolitanus :* nec-non vineam Carmeli, pag. 8. & 16. num. 10. & ſeqq; atque ſpeculum Carmelit. tom. I. pag. 75. n. 300.

Guillelmus de Sanvico, qui Capitulo Generali Montiſpeſſulani anno 1287. interfuit Definitor Terræ ſanctæ, in ſuo Chronico cap. 1. animadvertit quod Eremitæ in monte Carmelo multiplicati, cum omnes ſimul recipi non poſſent, repleverint deſertas Terræ ſanctæ ſolitudines: quodque aliqui eorum ſequentes veſtigia ſanctorum Patrum hujus Religionis, videlicet Joannis-Baptiſtæ, & filiorum Prophetarum, conſtruentes ſibi modica tabernacula, in ſolitudine Jordannis latuerint: & quod alii, quos Aymericus Patriarcha Antiochenus circa annum 1160. duxit in ſolitudinem Montis-Neroi quamvis eſſent locis ſejuncti, eamdem tamen vitam ſolitariam ſervare ſatagerent, quam ſervabant Eremitæ montis Carmeli. Hæc autem Eremitarum montis Carmeli vita ſolitaria deſcribitur in libro *de Inſtitutione Monachorum*, &c. cap. 2. & ſeqq.

Vim hujus argumenti ſentiens Papebrochius in citata Hiſtorica Chronologia, pag. lxiv. num. 257. declinare tentavit unâ tranſitoriâ voculâ, *veroſimile.* » Per quam veriſimile ſit, *inquit*, » quod Aymericus Patriarcha Antiochenus, poſt » quinque vel ſex annos exilii, ſeu circa annum » M. CLX. revertens Antiochiam ex noviter adu- » natis ſub Bertholdo Eremitis unum alterumve » duxerit ſecum, qui ex Latinis advenis ſimul ibi » Eremitorium colligerit ad normam Carmelitani. » Huic Præfectus poſtea Euſebius aliquis; propter » memoriam communis originis potuit petiiſſe & » accepiſſe à Cyrillo Priore III. Regulam, quam » iis ab Alberto traditam audierat ». Verum hæc veri ſimilitudo ſuppoſititia, & poſſibilitas commentitia penitùs ignota fuit & improbata Guillelmo Sanuicenſi, res, prout geſtæ fuerant etiam ante tempora Aymerici, narranti, & expreſſe diſtinguenti *cap.* 2. Eremitas Alberto Hieroſolymitano Patriarchæ coævos, ab Eremitis quos Aymericus Patriarcha Antiochenus ſecum in montem Neroi abduxerat ante ſexaginta & amplius annos.

Sibertus de Beka, Germaniæ Carmelitarum Provinciæ Præfectus ad annum M. CCCXVIII. in *Tractatu ſuper Regulam Carmelitarum* refert, quod Radulphus Patriarcha Hieroſolymitanus ante annum M. CCXX. lectâ Carmelitarum Religionis antiquiſſimâ Inſtitutione, & viſâ authenticâ Regulâ Alberti Patriarchæ editâ, & Fratribus traditâ longè ante Concilium Lateranenſe IV. compeſcuerit Prælatos à Fratrum infeſtatione. Inſtitutio autem antiquiſſima determinatam ſupponit vivendi normam, omnibus ejuſdem Ordinis Eremitis communem. Et *in Regula ab Alberto data, nulla inſerta, quæ non eſſent jam per Joannem in libro ſuo de Inſtitutione hujus Religionis Fratribus, vel verbis ſuaſa, vel exemplis Sanctorum Patrum præcedentium eis monſtrata*; inquit Philippus Riboti Lib. VIII. cap. iv.

Joannes de Ciminetho, qui Metis in Lotharingia florere cœpit anno M. CCCXXXVI. in ſuo *Speculo Inſtitutionis Carmelitarum* ſcribit Regulam ſui Ordinis in ſcriptis traditam fuiſſe à Joanne Patriarcha Hieroſolymitano, ac deinde ab Alberto in Compendium redactam, inſertis quibuſdam obſervantiis, uti videre eſt *in Speculi Carmelitani tomo primo, pag. 206. num. 887.*

Joannes de Bacone, qui vivere deſiit anno M. CCCLVI. in tractatu de Inſtitutione Ordinis Carmelitani, cap. 1. *Fratres de Carmelo*, inquit, *tempore Eliæ & Eliſei, filium Beatæ Mariæ venturum venerantes, in Carmelo Beatæ Mariæ Religionem ſuam inceperunt*; *ut habetur in Hiſtoria de Antiquitate Ordinis.* Hæc autem leguntur in libro de Inſtitutione Monachorum, cap. 28. 32. & ſeqq.

Bachonis diſcipulus addi poſſet magni nominis vir Richardus Radulphi filius Armachanus Archiepiſcopus, qui in Concione quam habuit anno M. CCCXLIII. apud Avenionenſes Carmelitas in feſto Conceptionis B. V. Mariæ, aſſeruit Fratres B. Virg. Mariæ de Monte-Carmelo à Joanne Hieroſolymitano Patriarcha Regulam vivendi communiter ſanctorum Paulini & Baſilii ſuſcepiſſe. *Hæc autem Regula vivendi communiter eſt Regula Græcè ſcripta*, inquit Thomas Waldenſis tomo I. Doctrinal. tit. 9. cap. 89. *quam pleniore poſt, ſub Alberto itidem Patriarcha, formâ digeſtam inſpexit* Armachanus. *Hic Joannes, quantùm reor XLIV. à S. Jacobo . . . Hieroſolymis ipſe ſedit.*

Joannes de Veneta, Campanus, Franciæ Provinciæ Carmelitarum Præfectus circa annum M. CCCLX. in ſuo Chronico, quod typis prodiit in utroque Speculo Carmelitano, ſcribit Joannem Patriarcham Hieroſolymitanum XLIV. quod chariſſimus diſcipulus Capraſius ab eo flagitaverat,

J.

opere compleviſſe. *Scripſit enim eloquio, & litteris Græcis, in quodam libello primariam noſtræ Religionis Inſtitutionem.... Quem librum ipſe Joannes Sodalibus ſuis religioſis Eremitis Montis-Carmeli legendum & obſervandum tradidit.* Alios omitto recentiores Carmelitas.

Secunda Sententia librum *de Inſtitutione Monachorum, &c.* adjudicat Joanni Patriarchæ Hieroſolymitano, qui numeretur quidem ordine quadrageſimus quartus, vixerit tamen temporibus Hadriani Papæ primi.

Joannes Groſſi in ſuo *Viridario, Lib. I. Clavi ſecundâ*: „ Baſilius magnus, *inquit*, poſtmodum „ quibuſdam magnis ſibi devotis Eremitis Regu- „ lam compoſuit, quam aliqui præfati Montis- „ *Carmeli* tenuerunt Eremitæ, juxta Eliæ & Eliſæi „ veſtigia, qui primò, ut fertur, dictum inhabi- „ tarunt montem, quorum iſti ſequaces & imita- „ tores fuerunt. Proceſſu autem temporis (Adria- „ nus Papa primus, natione Romanus, Pontificii „ ſui anno VIII. aſſumpſit in Patriarcham Hie- „ roſolymitanum Fr. Joannem, Eremitam dicti „ Montis-Carmeli, propter ipſius ſanctitatem ma- „ ximam. Qui dictus) Fr. Joannes Patriarcha Fr. „ Capraſio ſuo Diſcipulo dilectiſſimo ceteriſque „ Eremitis Montis-Carmeli dictam Regulam Ba- „ ſilii tradidit obſervandam (nullam tamen eis „ dedit majorem, ſed) juxta Regulam eis datam „ & bonam conſcientiam quibus Deo famulaban- „ tur: & ſic ſteterunt uſque ad annum Domini „ M. XXIII. & interim ab infidelibus multa paſſi „ ſunt dicti Fratres.

Idem Groſſus *parte ſecunda Viridarii*, laudatis S. Elia, S. Eliſeo, S. Jona, S. Abdia Prophetis: „ Quintus, *inquit*, fuit S. Joannes Eremita Mon- „ tis-Carmeli, qui Regulam Baſilii recepit, quam „ Fratribus tradidit obſervandam. (Iſtum S. Joan- „ nem propter ipſius ſanctitatem maximam Adria- „ nus Papa primus, natione Romanus, Pontifi- „ catûs ſui anno octavo, aſſumpſit in Patriarcham „ Hieroſolymitanæ Eccleſiæ, quàm devotè, ge- „ neroſè & ſtrenuè rexit,) cujus corpus in ipſa „ Eccleſia multis clarens miraculis requieſcit, „ (unum cæcum illuminavit, & in morte claudis „ greſſum reſtituit.) Iſte ſanctus in Eccleſia ſæpe „ dicta Hieroſolymitana fuit Epiſcopus XLIV. poſt „ B. Jacobum.

Hæc leguntur in vetuſtiſſimo codice manuſcripto Bibliothecæ Carmeli Francofurtenſis, quæ ibi magis integra extant, quam in majori Ordinis ejuſdem Speculo, fol. 101. Venetiis impreſſo anno 1507. ut habet titulus ecgraphi apud nos ſervati; inquit Papebrochius in ſæpe memorata Hiſtoria Chronologica Patriarcharum Hieroſolymitanorum, pag. XX. num. 91. In editione nimirum illa Veneta, *folio 101.* & Antuerpienſi 1680. *tom. 1. pag. 133. num. 560.* & *pag. 137. num. 591.* omiſſa ſunt omnia quæ his uncis [ ] incluſimus, & pro anno 1023. poſitus 1099.

Eodem anno 1680. quo editus eſt tomus tertius Maii, *de Actis Sanctorum*, cui præfigitur dicta Hiſtorica Chronologia Papebrochii, Antuerpiæ quoque recentius *Speculum Carmelit.* prodiit, cujus *tomo primo, p. 131. num. 550.* Daniel à Virgine Maria loquens de manuſcriptis Viridarii à Joanne Groſſo compoſiti, hæc habet. „ Quantum ad „ *Viridarium* hoc, vetuſta exemplaria, quæ paſſim „ hinc inde extant Mſſ. & Venetum typis editum „ anno 1507. *in Speculo Ordinis*, ſub finem, „ inter ſe non conveniunt; manuſcripta continent „ plura quàm impreſſum, præſertim quoad ſanc- „ tos: unde apparet, quod primò brevius ab eo „ fuerit editum, & deinde auctius & correctius. „ Hæc autem damus ex Mſſ. exemplaribus Mechli- „ nienſi (exarato anno Chriſti 1484. per Joan- „ nem Oudewater, aliàs Palæonydorum), & Bru- „ xellenſi in vetuſto codice Mſ. inter ſe, & cum „ Veneto impreſſo collatis.

„ *Ibidem, pag. 136. num. 578.* In exemplari- „ bus, quæ nacti fuimus, etiam ſimilia irrepſere „ menda Chronologica, quæ qualiter emendari „ debeant juxta ſenſum authoris, cum non conſtet, „ numeri annorum non apponuntur.

Ibidem, num. 582. Loquens de numero annorum, quibus Groſſus Ordinem rexerit: „ In „ exemplari impreſſo Venetiis, nec annus expri- „ mitur. In exemplari Mſ. codicis Mechlinienſis „ habetur: *Rexit totum Ordinem annis XX. in ſua* „ *Obedientia:* prout hic ſupra uſque ad finem. „ Hinc apparet quòd iſta addiderit ipſe Groſſius „ poſt reſignationem Generalatûs liberè & ſpon- „ tanè, ob ſenectutem, & corporis debilitatem, „ factam anno M. CCCCXXX. ſupervixit enim „ adhuc poſtea annis aliquot. Inde etiam patet „ quòd, exemplar iſtud Venetiis impreſſum, „ ſit diminutum, & erroribus nonnullis (præſer- „ tim quoad ſupputationem annorum) reſperſum. „ Auctiora, & correctiora ſunt manuſcripta, licet „ nec illa omnino inter ſe conveniant.

„ *Ibidem, pag. 142. num. 619.* ſuprà in Præ- „ notatione indicavimus, quod exemplaria omnia „ hujus Opuſculi non conveniant: quædam enim „ ab ipſo Authore primùm conſcripta, minùs, „ alia per illum poſtea locupletata plus continent: „ & quia paſſim ſcriptores, quibus ad manum „ fuit exemplar Venetum impreſſum (& fortaſſe „ nullum manuſcriptum auctius) dum de Sanctis „ Ordinis agunt, ex illo depromunt verba quæ „ allegant.

Hæc ſufficiant ut Papebrochius ſcriptores Carmelitas, qui editione Venetæ *Viridarii* præfuerunt, minimè accuſet malæ-fidei. *Quâ fide*, inquit loco citato, *in editione illa Veneta omiſſa ſint omnia quæ his* [ ] *incluſimus, & pro anno 1023. poſitus 1099. viderint alii.*

Neque veritati magis conſentaneum eſt quod *ibidem* addit Papebrochius *pag. XXI. num. 92.* Carmelitas antiquos uſque ad Groſſum, in ea pleroſque opinione conſtitiſſe, quod majores ſui ante acceptam Regulam Albertinam, non aliam habuerint quam Regulam S. Baſilii, quodque eam ſervandam acceperint tempore Adriani Papæ I. poſt annum Chriſti DCCLXXX.

Nam contrarium evincunt fautores primæ Sententiæ. Præterea nonnulli ſcribunt, inquit Daniel à Virgine Maria *loco citato, pag. 136. num. 577.* Regulam Ordinis à B. Alberto Hieroſolymitano ſcriptam, excerptam eſſe ex Regula S. Baſilii; id eatenus verum eſſe, quod illa extracta ſit ex libro præfati Joannis XLIV. Antiſtis Hieroſolymitani. Ille autem liber multum continet ex Inſtitutis S. Baſilii. Igitur Regula moderna Ordinis immediatè excerpta eſt ex libro Joannis, & mediatè ex Regula S. Baſilii. Haud dubiè idem ſenſit Joannes Groſſus, qui *prima parte ſui Viridarii, Clavi 1.ª* citatâ, textum integrum refert Epiſtolæ Cyrilli ad Euſebium (quem erroneè vocat Joachimum) Montis-Neroi Abbatem. Nam, ut jam vidimus in prima Sententia, Cyrillus librum *de Inſtitutione Monachorum, &c.* firmiter adjudicat Joanni

J.

Joanni Hieroſolymitano Patriarchæ XLIV.

Hunc equidem eidem Joanni attributum fuiſſe à Theodoro Pauli, & à Joanne Trithemio mox notabamus ad ealcem hujus Diſſertationis; quorum authoritate moti eamdem Sententiam arripuerunt, Marcus-Antonius Coccius Sabellicus, Lib. V. *Hiſtoriæ Univerſalis :* Petrus Lucius *in Carmelitana Bibliotheca*, *pag. 48.* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro ;* Ægidius Camartus *de Rebus geſtis Eliæ Prophetæ*, *cap. 3. ſect. 13.* prout animadvertit Lezana *tom. III. ad ann. 796. num. 6.* Quin inſuper & R. P. Conradus Janningus, in *Monitorio* Antuerpiæ XXII. Februarii M. DCXCV. *Poſtſcripto ad Epiſtolas datas* R. P. *Paulo à S. Sebaſtiano* Carmelitarum Provinciali Flandro-Belgicæ Provinciæ, quæ præmittuntur *tom. I. Act. Sanctorum Junii*, *num. 55. & ſeqq. pag.* XLI. ſic argumentatur: Trithemius, & Patres Carmelitæ ejus approbatores ſciverunt, quis & quando vixerit Author libri *de Inſtitutione Monachorum*, vel non ſciverunt. Si non ſciverunt; id ſaltem tunc incertum & obſcurum fuit; quandò ipſi, quorum unice intererat, id neſciverunt. Si verò ſciverunt, quis auctor libri, & quo tempore vixerit; ex eorum ſcientia ætas certa auctoris definienda eſt, nempè ſeculum octavum: quo tenent cum Trithemio, vixiſſe auctorem, & ſcripſiſſe librum de quo hic agitur.

Reſpondent Carmelitæ librum præfatum notum fuiſſe Trithemio & ejus approbatoribus, tanquàm opus cujuſpiam Joannis Hieroſolymitani, quem traditio ab antiquo tempore invaleſcens judicabat Antiſtitem XLIV. ſedis Hieroſolymitanæ fuiſſe. Quo autem tempore vixiſſet is Auctor libri, …nabantur errore Chronologico Joannem hunc Patriarcham floruiſſe anno Adriani Papæ primi octavo, cui reſpondet annus DCCLXXIX. cùm reponendus eſſet annus Adriani Papæ primi ultimus, qui eſt annus DCCXCV.

Nam, ut animadvertit Segerus Pauli Carmelita Colonienſis *in Collectaneis Mſſ.* de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitici, *pag. 497.* Non deſunt Authores, qui exiſtimaverint Patriarcham Hieroſolymitanum fuiſſe nomine *Joannem*, cui ſucceſſerit anno 807. in eadem ſede *Thomas.* Ità opinati ſunt Joannes Chartier *in Magnis Chronicis S. Dionyſii, Lib. IV. cap. 3.* qui floruit anno 1450. Jacobus Doublet horum Chronicorum Editor, eamdem Sententiam confirmat. Henricus Erfordienſis ſeu Hervordienſis, quem ipſe Trithemius laudat Lib. *de Scriptor. Eccleſ. cap. 629.* florebat Henricus anno 1340. Gilbertus Genebrardus *in Chronographia*, *Lib. III. ad annum 796. pag. 518.* ubi præfati Henrici Erfordienſis Suffragium *ex vita Conſtant. cap. 69.* ab ipſo Henrico ſcripta petitum affert. Anonymus auctor *Vitæ Caroli Magni* ad annum 1165. ſcriptæ, quam in teſtimonium adducit Baronius *tomo IX. ad annum 800. num. 31.* Onuphrius Panvinus *in Chronico ad eumdem annum* DCCC. Jacobus Gualterius *in Tabula Chronographica.* Carolus Cointius *in Annalibus Eccleſ. Francorum* ad eumdem *annum 800. num.* XXVII. His & aliis præclaris ſcriptoribus errantibus, non mirum videbitur quod Trithemius & ejus Approbatores Joannem appellaverint Thomæ deceſſorem in ſede Hieroſolymitana. An non ipſe Papebrochius erravit *in Patriarcharum Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica pag.* XLI. Fortunatum Gradenſem numerando inter Hieroſolymitanos Patriarchas, Georgii ſucceſſorem & præfati Thomæ deceſſorem; cum hic Thomas fuerit proximus Georgii ſucceſſor: ſicut ex certo probat argumento Franciſcus Pagius ad annum 803. num. IV. & ad annum 807. num. itidem IV.

TERTIA SENTENTIA Librum *de Inſtitutione Monachorum*, *&c.* adjudicat Philippo Riboti, Cataloniæ Carmelitarum Provinciali. Ita refert Nicolaus-Antonius in Bibliotheca veteri Hiſpaniæ, tomo ſecundo, Lib. IX. cap. VII. num. 340. pag. 117. dicens: *ſunt tamen*, *qui à Philippo Riboti hunc formatum*, *& Joanni Hieroſolymitano ſuppoſitum*, *etiam poſt Waſtelii vindicias enixè contendunt.* Verum Philippus Riboti ſuum *de peculiaribus Carmelitarum geſtis* Opus an. M. CCCLXX. à ſe ſcriptum fuiſſe, ipſe teſtatur *Lib. X. cap. V.* Librum igitur minimè formavit, quem antiquiores Authores, in prima Sententia laudati, adjudicarunt Joanni Hieroſolymitano; quem appellat ipſe Joannes Groſſus, à Carmelitis obedientiæ Clementis VII. adhærentibus in Priorem Generalem aſſumptus anno M. CCCLXXXIX. in Conventu Perpiniano, cujus tunc Prior Provincialis erat Philippus Ribotus, anno M. CCCXCI. defunctus.

QUARTA SENTENTIA Librum *de Inſtitutione Monachorum*, *&c.* adjudicat auctori Latino. Ita cenſet Philippus Labb. Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, tomo primo, p. 584. dicens: „ Hunc
„ librum à poſteriore aliquo ſcriptore, eoque
„ Latino, fuiſſe Joanni Hieroſolymitano ſuppoſitum
„ eruditiſſimi & acutiſſimi viri cenſuerunt Baro-
„ nius ad annum 444. num. 18. Sanè quidem
„ reſpuimus & exſufflamus figmentum illud, &c.
„ Bellarminus Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis
„ ad annum 390. Sherlogus in Cantica, & Theo-
„ philus Raynaudus in Erotematis, quæ poſt
„ Walſtellianam editionem prodierunt, cujus hæc
„ verba adſcribam: Erotemate 10. Mihi neque
„ hic Joannes æqualis S. Hieronymi, neque ullus
„ Græcorum veterum libri illius auctor videtur:
„ ſtylus enim clamat auctorem eſſe Latinum, nec
„ adeo antiquum, ut S. Hieronymi dici poſſit
„ æqualis.

„ Sed idem circa hunc librum de Inſtitutione
„ Monachi aſſerendum Joanni Hieroſolymitano
„ Hieronymi æquali, apud ſcriptores Carmelitas
„ obtigiſſe videtur, quod apud Auguſtinianos
„ circa Sermones ad Fratres in Eremo, quos
„ unanimiter FF. Eremitæ S. Auguſtino adſcri-
„ bunt, ſicut unanimiter FF. Carmelitæ tribuunt
„ prædicto Joanni, plaudentes extra utrorumque
„ cœtum nemine.

„ Nec amabo omittat ſtudioſus Lector, quæ
„ congeſſit Magiſter Sacri Palatii Joannes-Maria
„ Braſichellanus pag. 254. tom. I. Indicis libro-
„ rum expurgandorum editionis Romanæ anni
„ 1607. cujus hæc ſunt poſtrema verba: Magis
„ putamus eſſe opus auctoris Latini, & recen-
„ tioris, nec eſſe ex omni parte ſinceræ & inte-
„ græ fidei: Addatque plagulam ex Pietate Lug-
„ dunenſi erga Beatam Virginem immaculatè con-
„ ceptam: Qui æqualem & concertatorem S.
„ Hieronymi ſtatuunt P. Waſtellus, & Michael
„ Muños, & auctor Paradiſi Carmelit. nequaquam
„ id perſuaſerint Baronio & Bellarmino, & vix
„ ulli extra ſuum cœtum.

1.° Ultima Labbei verba penitùs impugnantur à Daniele Papebrochio in Commentariis ad vitam S. Alberti præviis die 8. Aprilis, num. 52. aſſerentis, quod non deſint illuſtres ſcriptoros, interque eos Salianus, Sanctius, Salazarus, Bonartius, Joannes Bonifacius, Cornelius à Lapide, aliique

J.

omnes Societatis noſtræ homines, qui nullam hîc fraudem ſuſpicati, in bona Carmelitarum fide, uſi ſunt teſtimoniis petitis ex illo libro, tanquam verè per Joannem compoſito. Iis quoque addi poteſt non ſolùm Joſephus Andrès *in Decore Carmeli* ad annum 1669. edito, *pag. 142. num. 116. & ſeqq.* verùm & ipſe Theophilus Raynaudus, tom. VII. in Nomenclatore Mariano Lit. 12. ubi ſic. *Nubecula parva, quaſi veſtigium hominis, dulcis & parva, de mari ſalſiſſimo & inquinatiſſimo.* Joan. Jeroſol. *de Inſtitut. Monach. cap. 32. & ſeq.* Item in Gloſſario immediatè annexo, *Verbo*, Vapor. *Quamquam Joannes Hieroſolymitanus Lib. de Inſtit. Monachorum cap. 32. Veſtigium maluit ad caſtitatem referre, quòd terræ conculcatione efformetur.* Alios auctores præfatum librum adjudicantes Joanni Hieroſolymitano profert Speculum Carmelitarum, *tomo 1. pag. 906. num. 3295.*

2.° Braſichellenſis quidem loco citato ait:
„ Petrus Lucius Belga in Bibliotheca Carmelitana
„ videtur tribuere hoc opus Joanni illi Jeroſoly-
„ morum, quem præceptorem ſuum vocat Joan-
„ nes Damaſcenus in Epiſtola de Triſagio. In
„ Chronographia S. Nicephori recenſentur Epiſ-
„ copi Jeroſolymitani Joannes 52. & 57. ante
„ cladem Jeroſolymitanam per Saracenos. Joannes
„ quoque Jeroſolymorum Epiſcopus vitam S.
„ Damaſceni conſcripſit, quæ extat. Utri autem
„ horum tribuendus ſit liber iſte, neſcimus:
„ magis putamus eſſe opus Auctoris Latini, &c.

Verum Petrus Waſtelius Lib. I. Vindici. Joannis Hieroſolymitani Sect. 3. art. 4. reſpondet.
„ Vidi ego, manibus tenui, & legi Indicem illum
„ expurgatorium novo prælo deſtinatum, omni-
„ nibus ejus probationibus virgâ cenſoriâ cancel-
„ latis, ut tantùm nudæ concluſiones impoſte-
„ rùm vulgarentur: & verò, ubi rationes adfe-
„ runtur, conjecturæ & ſenſa peculiarium ſcripto-
„ rum, fas eſt, obviam illis eundo, afferre reme
„ dium; quomodo cum fructu fecerunt multi viri pii
„ & docti, *&c.* Quin & poſt annos non multos;
„ prudentiſſimè omnia diſponente Eccleſiâ Dei,
„ feliciterque retardante Belgicam illam impreſ-
„ ſionem; Legi item in Epiſtola D. Guidonis
„ Archiepiſcopi Rhodienſis, Nuntii per Belgium
„ data 21. Januarii 1612. quæ nobis pro baſi ſit
„ totius noſtræ defenſionis, *&c.* ſic autem habet.
„ De Mandato Sanctiſſimi Domini noſtri ſuſ-
„ penſus nuper fuit, ob nonnullas juſtas cauſas,
„ expurgatorius librorum Index, impreſſus Romæ
„ 1607. Qua de re cognoſcimus per ſpeciales lit-
„ teras ad nos datas ab Illuſtriſſimis DD. Car-
„ dinalibus, qui præſunt Congregationi, in qua
„ de hujuſmodi negotiis agitur. Eumdem Indicem;
„ cum anno ſubſequenti ad te iſthic imprimen-
„ dum tranſmiſerim, nunc te monendum putavi,
„ cures typis non tradi, niſi jam traditus ſit: ſi
„ vero impreſſio ſit abſoluta, des operam, ut
„ omnia exemplaria ſupprimantur „. Cenſura autem juxta Indicem appoſita legitur *tomo IX. pag. 618.*

Ludovicus quoque Perez de Caſtro, Sacræ Theologiæ Regens in Monaſterio Tranſpontinæ, in Epiſtola ad Danielem à Virgine Maria, die 20. Decembris 1668. datâ ſic teſtatur:
„ Evolvi
„ ſimul cum alio P. Lectore totum Indicem no-
„ viſſimum librorum prohibitorum, Romæ editum
„ anno 1664. in quo diverſi Indices continentur,
„ cum ille Concilii Tridentini, tum alter Clemen-
„ tis VIII. & alii ex tunc formati vi Decretorum
„ Pontificum, SS. Congregationum, & Magiſtro-
„ rum Sacri Palatii; & quidem in toto opere bene
„ examinato, nulla ſit memoria Joannis Jeroſo-
„ lymitani, *&c.*

Unde viderit quiſque Indicem Braſichellanum privati Doctoris, non Eccleſiæ auctoritate præpollere. Quod & ipſe Papebrochius ingenuè faſſus eſt *in Commentariis citatis num. 51.*
„ Huic
„ graviſſimo Braſichellenſis, *inquit*, judicio fruſtrà
„ Waſtelius objicit ipſius Indicis ſuſpenſionem ali-
„ quam, Guidoni Archiepiſcopo Rhodienſi, &
„ per Belgium Nuntio Apoſtolico indicatam anno
„ 1612. Quandoquidem ea nec progreſſum ſcia-
„ tur habuiſſe; nec probetur facta eſſe ad juſtifi-
„ cationem librorum iſthic notatorum; cum aliis
„ multis de cauſis ſuſpendi liber potuerit: nec
„ denique efficiat, quo minus iſta fuerit Sententia
„ Braſichellenſis; eſto Eccleſia Univerſalis eam
„ facere ſuam noluerit.

3.° Opponunt quidam eruditi viri & Theophilus Raynaudus *tomo VIII. Tract. de Pietate Lugdunenſi erga Beatam Virginem immaculatè conceptam, num. XXVI.* Auctorem præfati libri *de Inſtitutione Monachorum* fuiſſe Latinum.
„ Tamen ul-
„ trò do, *ait*, fuiſſe Patriarcham Jeroſolymitanum,
„ & quidem ritûs latini (cùm toto opere Latinum
„ ſe Scriptorem prodat) atque adeò multò poſterio-
„ rem S. Hieronymo; ſicuti longè ſeriùs eam te-
„ nuere Latini, ſubactâ per Francos Terrâ Sanctâ.

Non ſolùm Carmelitæ ad primam Sententiam adducti ſcribunt, dictum Librum Græcè fuiſſe ſcriptum, ſed ipſe Joannes Balæus Centur. 2. cap. 4. pag. 181. necnon Centur. 14. num. 6. loquens de Joanne Hieroſolymitano Patriarcha XLIV. dicit: *Edit. Librum*... de Inſtitutione primorum Monachorum, *Allegoriis plenum, quem è Græco, tranſlatum vidi.* Idem dixerat *Cent. 1. cap. 41.* in Appendice Faſtidii Priſci, *pag. 41.* Verùm & Cent. 2. citatâ, pag. 182. addit de Carmelitis: *Hunc tibi Ordinem ad præſens propoſui, ceu præ cæteris mihi notum.* Tranſlatus autem Latinè liber Interpretem, non verò Auctorem primigenium, prodere facilè poteſt.

4.° Papebrochius *in Commentariis citatis num. 53.* arguit ex iis argumentis, quæ Waſtelius adducit, aliquem illa retorquentem concludere poſſe, quòd Auctor præfati libri fuerit ipſe Francus aut Flander, propter idiotiſmos & ſolœciſmos.

Id ultrò fatentur Carmelitæ. Quia cum Aymericus Patriarcha Antiochenus, & S. Bertholdus, atque alii plures in Carmelo tunc habitantes, Galli eſſent, ipſe Aymericus, aut S. Bertholdus, aut alius Gallicæ nationis Interpres, Librum illum è Græco immediatè in Gallicam linguam traduxiſſe videtur, in gratiam eorum iſtius nationis, qui Græcæ Linguæ ignari erant, nec Latinam callebant: exinde autem, dum Latinitate donatus fuit, idiotiſmi Gallici irrepſerunt.

Quod ad ſolœciſmos ſpectat, reſpondent Carmelitæ ex Theophilo Raynaudo *tomo VIII. pag. 604.* dicente: (Non libero ſcripturam à nævis
„ Grammaticalibus, ſive quos ab ipſo primige-
„ nio ſcriptore interdum habet, ſive quos ex In-
„ terprete. Nam ipſum quidem textum primige-
„ nium, prout à primi Amanuenſis calamo exiit
„ (v. g. à calamo S. Pauli) poſſe talibus nævis
„ deformari docent ſoloeci ſcripturæ denſi ac craſ-
„ ſi, quos nobis objectaſſe Ethnicos refert, ac
„ ridet Arnobius *Lib. I. num. 40. & 41.* Nec
„ eſſe corrigendos, quaſi plus ſapiamus Spiritu

J.

„ Sancto , qui eos Scripturæ immiſſos voluit ,
„ latè proſequitur Origenes in Philocalia cap.
„ 4. & 8.
„ Multa in hanc rem adduco in Opere de Ca-
„ lumnia *Sect. 2. cap. 9.* ad finem tegens Ago-
„ bardum. De abutente item vocibus S. Pauli ,
„ contra uſum , Nyſſenus ſub finem *Libri* de eo
„ Pauli dicto : *tunc & ipſe filius ſubjicietur ei :* Ex
„ Interprete verò poſſe ejuſmodi tubera in ſcrip-
„ tura cerni , multis confirmat Agobardus Lib.
„ contra Fredegiſum Abbatem *ad 2. ejus interroga-*
„ *tionem* , hos quoque nævos Interpretis libri cu-
„ juſcunque Canonici amolientem ; & Ribera *Lib.*
„ *II.* de Templo *cap. 2. num. 9.*
„ Patetque in exemplo quod D. Auguſtinus
„ notavit *Lib. 2. Doctrinæ Chriſtianæ cap. 12.* ni-
„ mirum loci ex *cap. 4. ſap.* in quo Interpretes
„ ex errore Græcæ vocis , *Vitulamina* , quæ La-
„ tinè & abſque barbaralaxi , dicendæ fuiſſent
„ *plantationes.* In ſumma , quoad minutias , extra
„ dogmata & mores , editionem vulgarem ex In-
„ terprete in Eccleſia recepto , quem tanti fecit
„ Concilium Tridentinum Seſſ. 4. poſſe plerum-
„ que meliùs habere , latè confirmat Joannes Ma-
„ riana *Opuſculo* pro editione vulgata *cap. 21.*

In Libro autem Joannis Hieroſolymitani , qui non Sacræ Scripturæ , non Apoſtolo Paulo , non editioni vulgari Interpretis in Eccleſia recepti comparandus eſt , ſi tales nævi , tubera & minutiæ reperiantur ; à fortiori excuſari debent. Nam ſi ob unum errorem , vel alterum , inquit Baronius *in Annot. Martyrologii ad IX. Octobris Litt. B.* §. *Quod item*, in Vitis Sanctorum inventum , cætera quæ remanent, fide carere dixerimus ; profecto omnes ferè Sanctorum Vitas in maximum diſcrimen inducimus : cùm penè in omnibus aliquid notari poſſit , quod corrigendum videatur , ſitque Canonicarum tantummodo ſcripturarum ſingularis prærogativa , ut in eis cuncta vera , inconcuſſa , certaque narrentur.

5.° Opponit Papebrochius in *Commentariis* citatis *num. 136.* quod omnia , aut pleraque ſcripturæ loca , non juxta lectionem LXX. Interpretum, ſed juxta vulgatam verſionem proferantur.

Carmelitæ reſpondent id Latino Interpreti tribuendum eſſe. Interpres enim pro contextu Græco , quem certè juxta Eccleſiæ Græcæ uſum in auctore primigenio reperit , lectionem latinam ſuppoſuit ; errore Interpretum multorum communi inductus. Sat enim frequens is abuſus invaluiſſe videtur apud vetuſtos Origenis, Euſebii, Chriſoſtomi, Cyrilli, Thedoreti, Theophylacti, Euthymii , &c. Latinos interpretes.

„ 6.° Dabo , *inquit Papebrochius* , ſpecimina
„ auctoris linguæ Græcæ æquè imperiti , quàm
„ S. Thomas Aquinas , ex cujus Commentario
„ ſuper caput undecimum Epiſtolæ ad Hebræos
„ ille verbotenus deſumpſit , ridiculam quidem ,
„ ſed tamen ſancti Doctoris ætati indulgendam
„ etymologiam *Melotæ.*

Auctor quidem libri de Inſtitutione Monachorum cap. 38. ait : *Dicitur Melota propriè à Mele animali , quod etiam* TAXUS *appellatur ; de cujus pilis vel pelle , facta veſtis quæ eſt valde hiſpida , Melota propriè vocatur.* Aſt Carmelitæ contendunt hæc verba (*quod etiam Taxus appellatur*) eſſe adjectitia Interpretis Latini. Quæ opinandi conjectatio eò veroſimilior evincitur , quod Joannes Harduinus ad Plinii Librum trigeſimum octavum, cap. 38. Sect. 53. dicat. „ Meles , animal ſomni-
„ culoſum ... *Taſſun* vocat Italia , Vaſconia
„ *Taiſſon* , Francia *Blereau.* Dentibus pugnaciſſi-
„ mum , horrido pilo , invicto pluviis ... Priſcus
„ auctor Theodemarus Abbas , Epiſt. ad Carolum
„ M. de Melote pellicula : *Quod tegumentum* , in-
„ quit , *ideo ſic appellatum eſt, quia ſolebant antiquiùs*
„ *de animalis illius pelle fieri , quod Meles propter*
„ *rotunditatem ſui corporis appellatur , quod genus*
„ *beſtiolæ à nonnullis Taxus appellatur.* Et Ebrar-
„ dus Betun. cap. 12.

„ *Eſt arbor Taxus , ſi dicas , hæc : animalque*
„ *Hic , ſi præcedat : etiam Melota vocatur.*
„ *Dicitur à multis etiam ſub nomine pellis.*

Dolendum ſanè , inquiunt in Speculo Carmelitano , tom. I. Parergon. Tract. VII. cap. 6. pag. 204. num. 429. Et parte 1. Lib. V. cap. 2. num. 190. & 191. impreſſionem illam in Bibliotheca Patrum nævis iſtis & aliis reſperſam , atque itidem editiones alias inde derivatas. Editionem correctioris limæ , ad fidem veterum codicum manuſcriptorum accuratiſſimâ collatione factam reperiet Lector apud Petrum Vaſtelium , *tomo I. Operum Joannis Hieroſolymitani :* Ubi notæ adjiciuntur variarum lectionum ; & inde *tomo III. Annalium Carmelitarum* per Joannem-Baptiſtam de Lezana , ſub initium , idem liber ſic ſuo nitori reſtitutus prodiit.

7.° In præfato Joannis Hieroſolymitani libro, *cap. 40.* legitur quod homines indutos albis Dominus præoſtenderit Sabachæ patri Eliæ. Ante quippe filii ſui Eliæ nativitatem vidit Sabacha in ſomnis viros candidos , qui ipſum ſalutabant. *Totum hoc de Sabacha commentum non habet Auctores SS. Epiphanium & Dorotheum , ut prætenditur , ſed fabulatores quoſdam non admodum vetuſtos :* inquit Papebrochius in Commentariis ad vitam S. Alberti citatis *cap. 13. num. 139.*

Rabbinicâ etiamſi fabulâ notaretur dictus liber, Joanni Hieroſolymitano non inde foret abjudicandus. Tradunt enim Hebræi , inquit S. Hieronymus in Præfat. ad Jonam, hunc Prophetam eſſe filium Viduæ Sareptanæ , quem Elias Propheta mortuum ſuſcitavit. Hanc ſententiam ſecutus eſt Joannes Hieroſolymitanus *cap. 12.* ſecutus eſt Guillelmus de Sanvico in ſuæ Chronicæ cap. 2. idipſum fatente Papebrochio , ſed iſtam Chronicam eidem Guillelmo non ideo abjudicante. Nam , ut notavit Theophilus Raynaudus tomo VIII. *in Prolegomenis ad indiculum, Epimetro ſecundo.* „ In ipſis
„ Chriſtianis Doctoribus , etiam in iis , qui Emi-
„ nentiſſimi habentur , cujuſmodi ſunt Auguſtinus ,
„ Hieronymus , Chryſoſtomus , quàm multa li-
„ mam , vel cultrum depoſcunt ? Legendus in eam
„ rem Franciſcus Horantius Lib. V. de locis Ca-
„ tholicis cap. 3. Melchior Canus Lib. VII. de
„ locis Theologicis cap. 3. Alphonſus à Caſtro
„ Lib. I. adverſus Hæreſ. cap. 7.
„ Non enim ferendum eſt audaculorum quo-
„ rumdam ſupercilium ; qui ut prima aliqua de
„ vero Operis cujuſquam auctore , cogitatione
„ præventi fuerint ; mox illud poſſeſſori abroga-
„ tum transferunt in alium. Verticem temeritatis
„ in hac parte occupavit Eraſmus , qui ut in
„ ſanctos pleroſque Patres laborem impendit , ita
„ præcipiti judicio , ex neſcio quâ ſtyli ſaliva ,
„ quâ volebat præ omnibus imbutus videri , varia
„ indubitata opera , quibuſdam Patribus per an-
„ teriorem hallucinationem fuiſſe ſuppoſita , com-
„ mentus eſt , magnâ & Lectorum fraude , & Ec-

J.

„ cleſiæ diſpendio non levi „ : addit idem Raynaudus *tomo XI. de Conſid. Libror. Erotemate X. num. 293.*

X X V.

De tempore quo vixerit Auctor Libri de Inſtitutione Monachorum.

A P P E N D I X II.ª

JOANNI HIEROSOLYMITANO præfatum librum adjudicantes, duas in ſententias abire jam animadvertimus eruditos ſcriptores: Alii enim Auctorem hujus libri opinantur vixiſſe tempore S. Hieronymi, alii tempore Caroli Magni. Qui verò Auctorem illum arbitrantur, fuiſſe Latinum, bipartiti quoque reperiuntur. Nam Nicolaus-Antonius ſeculum decimum quartum huic aſſignat, qua ætate vivebat Philippus Riboti ad annum M. CCCLXX. Alii illum ſeculo duodecimo recentiorem aſſerunt; ſed certi nihil determinant, imo & nonnunquam ſibi contradicunt.

1.° Papebrochius tomo I. Aprilis die VIII. in Commentariis ad Vitam S. Alberti Hieroſolymitani Patriarchæ, jam pluries citatis, cap. IX. num. 115. pag. 794. ait: „ Cujus ætatis fuerit „ qui Librum *de Inſtitutione Monachorum* ſcripſit, „ judicare poteſt Lector ex eo quod is Pſeudo-„ Joannes Lib. I. cap. 3. 4. 5. & 6. agens diſ-„ tinctiſſimè de tribus Eremitarum Religioſorum „ votis, concludat trium votorum obſervantiam „ cum caritate facere perfectum Religioſum. Re-„ ligioſorum autem ante Mendicantium tempora „ nunquam fuit tam explicita trium votorum „ Profeſſio uſitata in Monachatu veteri; & nc „ nunc quidem apud Benedictinos uſurpatur. Quin „ ex primo capite Regulæ Alberti primævæ, Car-„ melitæ aliud nihil expreſsè voverant, quam „ Obedientiam Priori ſervandam.

Verum duplici ex capite deficit hæc Papebrochii argumentatio. Nam 1.° in locis ſeu capitibus ab eo citatis ne vocula quidem Voti ſemel uſurpatur; ſed *Propheticæ* tantummodò *perfectionis* gradus varii explicantur, ad quam conſequendam auctor neceſſarias eſſe affirmat ſolitudinem & caritatem. Vitam autem Monaſticam nomine Vitæ Propheticæ inſignitam fuiſſe ſeculo quarto & quinto, neutiquam ſeculo duodecimo, probant teſtimonia Euſebii Cæſarienſis *Lib. II. Hiſt. Eccl. cap. 17.* S. Ambroſii *Lib. I. de Offic. cap. 30. num. 49.* S. Hieronymi *in Michæam cap. 3. tom. III. pag. 1555.* S. Chriſoſtomi *Serm. de comparatione Philoſophi Chriſtiani cum Principe*, &c. Undè Papebrochio apprimè convenit hoc proverbium: *Hanc technam in teipſum ſtruxiſti.*

Deinde Carmelitarum Profeſſionis forma hæc erat antiqua: „ Ego frater N. facio Profeſſionem „ meam, & promitto Obedientiam Deo & Beatæ „ Mariæ Virgini de Monte-Carmeli, & Fratri N. „ Priori Generali Fratrum Ordinis Beatæ Dei „ Genitricis Mariæ de Monte-Carmeli, ſuiſque „ Succeſſoribus, ſecundùm Regulam prædicti Or-„ dinis, uſque ad mortem.

Id teſtantur Joannes Hildesheimenſis in ſuo *Defenſorio cap. 14.* anno 1368. Joannes Olerius anno 1376. in ſua *Informatione, art. 2.* Petrus Novalarius in *Breviario Ordinis Carmelitarum*, quod Venetiis prodiit anno 1499. Reverendiſſ. Dom. Jacobus Maiſtret Damaſcenus Epiſcopus & Lugdunenſis Suffraganeus ex Ordine Carmelitico aſſumptus, *in Breviario* ejuſdem Ordinis, quod Lugduni edi curavit anno 1574. Quapropter Papebrochio competit hoc proverbium: *Captantes capti ſumus.* Et hujus argumentatio *in Venatu periit.*

2.° Auctor præfati libri „ Verbo *hujus Religionis* utitur uſque ad nauſeam: at ejuſmodi „ forma loquendi multo poſt Joannem emerſit, „ nimirum poſtquam Monachorum Inſtitutiones „ diverſæ non ſolum eſſe, ſed dici Ordines & „ Religiones diverſæ cœperunt, de qua re latè „ egimus in Comment. ad Chronicon M. Maxi-„ mi in Epiſt. nuncupat. num. 30. Auctor verò „ idonea voce utitur, ut oſtendat Religionem „ ſuam à cæteris multum differre, præſtareque „ omnibus vetuſtate; qui ſane præcipuus Libri „ ſcopus eſt, valde tamen à ſeculo Joannis alienus.

Argumentum Papebrochii à vero penitus alienum eſt. Nam Auctor libri nuſquam ſuam Religionem ab aliis diſtinguit, aut antiquitate præſtantiorem probat. Præcipuus ejus ſcopus eſt ad exibendum principium *Religionis hujus.* S. Baſilius vel alius Auctor Inſtitutionum Monachorum cap 1. *Religioſæ vitæ profeſſionem* enunciat. In Regulis brevioribus ad interrogationem 81. reſpondet Monachum eſſe *Eulabem*, ſeu *virum religioſum.* Theodoretus ſuam ſanctorum Monachorum *hiſtoriam* appellavit *Religioſam.* S. Cæſarius Arelatenſis Serm. *de extremo judicio* veſtem Monaſticam vocat *habitum Religionis.* Vocabulo etiam *Ordinis* utitur S. Baſilius Serm. *de Abdicatione ſeu renunciatione iſtius ſeculi*, ad Inſtitutum monaſticum deſignandum.

Aſſerere tamen non valemus an Interpres Latinus, dum Religiones dicebantur diverſæ, voculam non addiderit ad diſtinctionem Carmelitanæ, cujus alumni ſe prædicant ſucceſſores Eliæ Prophetæ, quem ſuum venerantur tanquam Patriarcham, aliis alium agnoſcentibus; ut animadvertimus *in Diſſertatione prævia* ad hanc Bibliothecam Carmelitanam, compendioſiùsque annotavimus *tomo I.* verbo, *Anonymus Pariſienſis.*

Utinam autographum, aut ſaltem ecgraphum Joannis Hieroſolymitani Græcum reperiri poſſet, omnis enim cunctuſque controverſiæ facilè nodus expediretur. Verum ipſo referente Ludovico Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 235.* „ Licet anno 1640. miſſus fuerim à R.mo P. „ Theodoro Stratio Ordinis Carmelitici Mag. Prio-„ re Generali, & R. P. Joanne-Baptiſtâ de Lezana „ Ordinis hiſtoriographo ad Bibliothecam Venetæ „ Reipublicæ perluſtrandam, in qua putabant „ illud Manuſcriptum reperiri; quæſivi diligenter, „ & nihil reperivi: Tranſivi Florentiam, Biblio-„ thecam Medicæam ſummo labore vidi etiam & „ verſavi; ſed in vanum laboravi, & nihil de eo „ Græcè invenire potui.

3.° Ætatem Joannis Hieroſolymitani determinare tentans, multa ſibi contradictoria profert Papebrochius. Nam in Hiſtoria Chronologica Patriarcharum Hieroſolymitan. *Parergo VI. p. XXI. num. 93.* „ Sit igitur, *inquit*, libri Auctor Joannes ali-„ quis Hieroſolymitanus, æque ac alterius Joſe-„ phus quiſpiam Antiochenus, ſic dicti ab urbibus, „ ubi ex Latinis nati ſint, & unde in Europam „ tranſgreſſi Latinè ſcripſerint, eodem circiter „ tempore, quo Guillelmus de Sanvico; id eſt „ ſub finem ſeculi XIII. quando erat jam ſeſqui-„ ſeculum elapſum ab initio Ordinis ſub Bert-„ holdo cœpti, tempuſque ſufficiens interceſſerat

ad majorem

J.

„ ad majorem antiquitatem comminiſcendam, & „ perſuadendam vulgò, de rebus peregrina audire & credere amanti.

Ibidem Parergo 2. pag. v. num. 20. „ Nec „ enim allegata à Palæonydoro *Hiſtoria Alexandrina*, cum Libro *de Inſtitutis Monachorum* & „ *ſupplemento Sigeberti de Illuſtribus Viris*, ipſius „ Palonodori ætatem, id eſt ſeculum Chriſti xv. „ videntur ſuperare.

In Commentariis ad vitam S. Alberti Hieroſolymitani Patriarchæ, die VIII. Aprilis, *num. 56.* loquens de libro Joſephi Antiocheni ait Papebrochius: „ Hic inquam liber, quamvis pſeudo- „ Joannis libro fortaſſis uno ſeculo antiquior, non „ meretur ad Brocardi ætatem aſpirare, quando „ nomen iſtud Fratrum B. Mariæ Virginis de „ Monte-Carmeli adhuc ignotum erat: & licet „ id ei concederetur, deberet nihilominus, æquè „ ac liber Joannis, cenſeri ſpurium vitulamen.

In Annotatis ad Sanvicum, quæ prodierunt ad calcem Patriarcharum Hieroſolymitanorum Hiſtoriæ Chronologicæ multoties citatæ, *pag. LXIV. col. 2. Lit. C.* „ Per quam veroſimile ſit, inquit, „ quod ille Aymericus Antiochenus Patriarcha, poſt „ quinque vel ſex annos exilii, revertens Antio- „ chiam, ex noviter adunatis ſub Bertholdo Ere- „ mitis unum alterumve duxerit ſecum, qui ex „ Latinis advenis ſimile ibi Eremitorium colli- „ geret, ad normam Carmelitani. Huic præfectus „ poſtea Euſebius aliquis, propter memoriam „ communis originis, potuit petiiſſe & accepiſſe „ à Cyrillo Priore III. Regulam, quam iis ab „ Alberto traditam audierat; licet non cum ea „ quæ prætenditur Epiſtola.

Ex his Papebrochii verbis conſtat 1.° Quod Opinio ejus fulcitur incertis vocibus, *ſit igitur*, *videntur*, *fortaſſis*, *veroſimile*, *potuit petiiſſe*, &c. 2.° Euſebius Montis-Neroi Abbas non aliunde cognoſcitur quam ex Epiſtola, quam Papebrochius nollet admittere. 3.° Regula quam Albertus dedit Brocardo data fuit eo tempore quo Cyrillus Carmelum jam incolebat, nam is Brocardo fuit coævus, & ei ſucceſſit ad officium Prioris Generalis. 4.° Joſephus Antiochenus Lib. ſive in *Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Eccleſiæ cap. 12.* & Joannes Hieroſolymitanus Lib. *de Inſtitutionum Monachorum, cap. 36.* ſcripſerunt de ſacello quod Eliæ ſucceſſores in honorem B. V. Mariæ fabricaverunt in declivio Montis-Carmeli: idem referunt S. Brocardus in ſuis *Conſtitutionibus*, *rubricâ 1.*ª & S. Cyrillus *in Epiſtola ad Euſebium* Montis-Neroi Abbatem, *cap. 5.* Unde à Papebrochio petitur.

5.° Quomodo Liber Joſephi Antiocheni fortaſſis uno ſeculo fuit antiquior Libro Joannis Hieroſolymitani, ſi Joſephus & Joannes ſcripſerunt eodem tempore, quo Guillelmus de Sanvico, id eſt ſub finem ſeculi XIII? 6.° Quomodo liber Joſephi Antiocheni, Libro Joannis Hieroſolymitani fortaſſis antiquior non meretur ad Brocardi ætatem aſpirare, ſi textum hujus libri laudant Brocardus & Cyrillus? 7.° Quomodo Liber Joannis Hieroſolymitani ſeculum Chriſti XV. non videtur ſuperare, qui videtur ſcriptus fuiſſe ſub finem ſeculi XIII? HIC RHODUS EST, HIC SALTUS, qui exigitur, non altiùs promovendus, quam uſque ad certum principium uniuſcujuſque opinionis, inquit ipſe Papebrochius adverſus Carmelitas inſurgens ſuis in Commentariis ad vitam S. Alberti, cap. 9. num. 84. pag. 789. At vide inferiùs Diſſertationem *de Joſepho Antiocheno.*

XXVI.

JOANNES A LAPIDE, Belga Carmelita, Sacræ Theologiæ Profeſſor Lovanienſis, ſcripſit *Encomium S. Tereſiæ*, quod typis mandatum fuit Lovanii anno 1641. ſicut refert Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 225.*

XXVII.

JOANNES DE LAUNAY, latinè *Launæus*, natione Gallus, patriâ Cenomanenſis, Profeſſione Carmelitanâ Andinus, poſtquàm ingenium & ſuam indolem omni humanioris Litteraturæ genere exornaſſet, Pariſios contendit, & in Collegio Maubertino Philoſophicis ac præſertim Theologicis arcanis ſedulam navavit operam: deindè in Academia Andegavenſi Lauream Doctoralem adeptus eſt. Ad inſigniora quaſi natus munia, divini verbi facundiſſimus extitit præco, & in ſcholaſticis Diſſertationibus enodandis profundiſſimus indagator; Prioris officio pluries perfuncto diligentiſſimè, anno 1599. in Comitiis Provincialibus Sancti Pauli Leonenſis electus Præfectus, Provinciam ſuam Turonenſem ad annum 1602, ſtrenuè adminiſtravit. Poſteà Vicarius Generalis Parthenonis Nazaretani ad Venetum in Armorica deſignatus, an. 1604. regimen illi commiſſum cùm ſeveriori regularis vitæ diſciplinâ, ad majorem virtutum & orationis mentalis praxim ſuſtinuit; ita ut è ſuo Vicariatu ad Redonenſem ſtrictioris obſervantiæ Novitiatum ſæpiſſimè ventitans, votorum renovationem, lectiones ſpirituales, culpas, macerationes, aliaque aſcetica ſuos in uſus tranſcriberet. Tandem in præfati Monaſterii Venetenſis hoſpitio ſenex venerabilis, vitæ ſuæ diem clauſit extremum, die 18. Aprilis, anno redemptionis humanæ 1627. ſcripſit:

1.° *Conciones ad Populum*, Lib. I. Mſ. ſed deperditas.

2.° *Exhortationes ad Moniales*, Lib. I. Mſ. Quæ omnes perierunt.

De illo celebrem habent mentionem, Mathurinus Aubron *in Annalibus Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *cap. 9. Mſ.* Cyrillus Pennect *in Gymnaſio Carmelitarum Mſ. ad annum 1627.* Leo à Sancto Joanne *in Delineatione Obſer. Redonenſis cap. 8. pag. 49.* Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo, *in Encomio brevi Mſ. virorum illuſtrium Provinciæ Turoniæ pag. 15.*

XXVIII.

JOANNES LONEIUS, aliàs *Loveius*, natione Anglus, Cœnobii Londinenſis filius, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor Oxonienſis: vir acuti ingenii, magnæ doctrinæ, multæ lectionis, boni zeli, multæ induſtriæ; cujus labores fuerunt Eccleſiæ Dei, & rei litterariæ eò ſalubriores, quò diebus Wiclefi periculoſiùs pullulabant errores: Quos ad condemnandos cùm aliis Doctoribus vocatus eſt à Guillelmo de Courtenay Cantuarienſi Archiepiſcopo ad Synodum Londinenſem anno 1382. congregatam die 17. Maii, & aliis ejuſdem anni diebus; ubi inter Carmelitas Magiſtros ſacræ Theologiæ annumeratur Frater *Joannes Lovey*, aliàs *Lorey*: ſicuti refert tomus ſecundus collectionis Anglicanæ Conciliorum, & Labbeus tomo XI. Conciliorum, pag. 2054. & 2060. Diem ſuum

J.

extremum Joannes Loveius clauſiſſe dicitur Londini anno 1390.

Ejus opera inſcribuntur,

1.° *De Spiritu Sancto*, Lib. I. Utrùm Spiritus Sanctus procedat, &c.

2.° *Lecturæ ſolemnes*, Lib. I. *Et alia.*

De Joanne Loney mentionem habent Thomas Waldenſis *in Faſciculo zizaniorum*, Nicolaus Harpſfeldius *in Hiſtor. Eccleſ. Anglic. Sæcul. 14.* Joannes Lelandus, Pitſeus, & Balæus *de Scriptor. Angliæ:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 907.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 318.* Joannes-Baptiſta Lezana *ad annum 1390. num. 9. pag. 730.* Daniel à Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1117. col. 2. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 225.*

X X I X.

JOANNES-LUDOVICUS AB ASSUMPTIONE, natione Germanus, patriâ Spirenſis, Doctor Theologus, dein Profeſſione Religioſa Romæ facta Excalceatus Carmelita, & apud ſuos Theologiæ ſacræ Profeſſor, diverſis in Monaſteriis Prior, & anno Chriſti 1634. Provinciæ Germaniæ Provincialis electus. Vir doctrinâ, prudentiâ, regulari obſervantiâ, ſtudio orationis, ac pietate conſpicuus, obiit Viennæ in Auſtria, anno 1645. die 15. Octobris, poſtquam ſcripſiſſet opera nonnulla, qualia ſunt:

1. *Paſſer ſolitarius:* hoc eſt, *vita & functiones animæ contemplativæ*, ſub Symbolo Paſſeris ſolitarii deſcribuntur quinque partibus, Latinè. *Monachii* apud Adamum Berg. 1634. *in-8.°*

2. *Iter hebdomadale Meditationum.* Latinè, ibid. eodem anno, *in-8.°* & Germanicè, Coloniæ, anno 1650.

3. *Florilegium Carmeli*, ſeu Elogia quorumdam Carmelit. Excalceatorum.

4. *Flagellum Dæmonum.*

5. *Anatomia vitæ Anagogicæ.*

6. *Meditationes in Vitam Chriſti.*

7. *Vita V. Annæ à S. Bartholomæo.* Coloniæ *in-4.°*

Alia extare illius *Opera*, cùm plus *vigenti* ediderit, aſſerit Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 225.*

De Joanne-Ludovico ab Aſſumptione loquitur Iſidorus à S. Joſeph, *tomo I. Annal. pag. 192.* & *in Vita Joannis à Jeſu Maria*: Dominicus Gravina *in Appendice congeminatæ vocis Turturis:* Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. I. Annal. cap. 4. & 47.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1130. col. 2.* Sed præcipuè Philippus à Sanctiſſima Trinitate, *3.ª parte Decoris Carmeli, pag. 163.* Martialis *in Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum pag. 256.*

X X X.

JOANNES-LUDOVICUS A S. JOSEPH, natione Belga, Arteſianus Provinciâ, Patriâ Audomarenſis, ſapientiâ, pietate, ac ætate grandæva emeritus; plurimis tum officiis, tum prælaturis in Ordine Carmelitarum Excalc. inſignis: omnibus ob ſingularem modeſtiam & candorem animi, in rebus tractandis prudentiam, in dandis conſiliis ſolertiam chariſſimus: animarum Chriſti ſanguine redemptarum, ſalutis zelo accenſus, ſolitudinis aſſiduus ſectator, cujus momenta omnia ſtrenuè ac graviter impendiſſe, probant multa, quæ præclarè ſcripſit opera Gallica, ſcilicet

1. *Les Combats de l'Egliſe Militante, &c.* id eſt Latinè, *Prælia Militantis Eccleſiæ, &c.* Duaci, 1679. *in-4.°* In eo opere brevem, ſed nervoſam texuit omnium Conciliorum Generalium Hiſtoriam: quid in illis geſtum, quid circà fidem ſtatutum; qui errores proſcripti; locum, tempus, Pontifices, Imperatores, ſub quibus celebrata ſunt, recenſens.

2. *Le Miroir des choſes Eccléſiaſtiques, ſous tous les Souverains Pontiſes, depuis Saint Pierre juſqu'à Innocent XI.* id eſt Latinè: *Speculum rerum Eccleſiaſticarum ſub omnibus Pontificibus, à S. Petro ad Innocentium XI.*

3. *L'Inconſtance de la Fortune de l'Empire Romain, dans la ſucceſſion des Empereurs:* id eſt Latinè; *Inconſtantia Fortunæ Imperii Romani, in Imperatorum ſucceſſione.*

4. Traité *des trois Races Royales de la France, de Merouée, de Pepin & de Capet, dans la ſucceſſion des Comtes de Flandre:* id eſt Latinè: *De tribus Familiis Regiis Franciæ, Merovei, Pepini, & Capeti, in ſucceſſione Comitum Flandriæ.* Hæc tria ultima opera aſſervantur *Mſ.* in Conventu Duaceno Carmelitar. Excalceator. in quo extremum obiit, in ſenectute bonâ, die 6. Maii, anno 1690. ætatis 78. Religionis 59. Ità refert Martialis à Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 257.*

X X X I.

JOANNES LUTERELLUS, natione Anglus, ad cuncta ſingularum ſcientiarum genera omni conamine, ſed ad Philoſophiam præſertim & Matheſim, acerrimorum ingeniorum exercitatrices artes, ac tandem ad Theologiam, animum applicuit. In quibus eruditionum ſtudiis ſic poſtea enituit, ut diſciplinas per ſe claras, lucidis expoſitionibus & lecturis clariores, faciliореſque redderet. Illuſtraſſe præterea dicitur, ſcholiis non de trivio petitis, quoſdam bonorum auctorum libros, in quibus pellucidè oſtendit, quantùm in expedito rerum ac rationum judicio valeret. Sed quædam interim egit adversùs Guillelmum Ockamum Minoritam: aſt utrùm pro Scoti doctrina, tanquam realis contra nominalem, an pro alia re Philoſophica aut Theologica, an pro negotio de proprietate quam in uſu rerum temporalium Chriſtus vel Apoſtoli habuerint, certè neſcitur. Ex Canonico præbendario Sarisberienſis Eccleſiæ Oxonienſis Academiæ Cancellarius demum factus, ſcripſit circa annum 1340.

1. *Determinationes quaſdam.* Lib. I. Qui *incipit:* De primo articulo in libro mag.

2. *Ad quemdam Romæ diſputantem.* Lib. I. Attentius ſupplicaſti, ut breviter.

3. *In Veſperiis Magiſtrorum.* Lib. I.

4. *Alia plura protulit, quorum tituli non apparent.* Romæ diſputantem, ad quem ſcripſit, Joannem Baconthorpium eſſe putat Balæus *Cent. 5. cap. 56. pag. 420.* Sed Carmelitano Ordini eum non adſcribit, qui hunc Ordinem præ cæteris notum ſibi prædicat. *Cent. 2. pag. 181.* Neque Carmelitam appellant qui Luterelli opera recenſent, Joannes Lelandus, Pitſeus, Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 909.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ pag.*

J.

469. col. 1. Carolus du Cange *in Indice Auctorum.* Unde mihi admodùm incompertum eſt quo fundamento ſuos inter Sodales illum repoſuerit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 225.*

XXXII.

JOANNES MAGISTER, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus, Provinciæ Germaniæ Prior Provincialis, unus ex Oratoribus qui Concilio Baſileenſi interfuerunt: vir eruditione multiplici & præclaro donatus ingenio, Theologus celebris circà annum 1446. ſcripſit opus inſigne:

1. *De Divina Operatione.*
2. *De fermentato & infermentato pane; Quodque Chriſtus Dominus panem infermentatum Diſcipulis tradidit.*
3. *Quod Spiritus Sanctus à Patre & Filio procedat.*
4. *Epiſtolam ad Eugenium IV. Maximum, & ad Joannem Palæologum Imperatorem Conſtantinopolitanum hujus nominis V.*

Hæc in ſchedis Mſſ. ad Ludovicum Jacob miſſis habet *Paulus ab omnibus Sanctis* Carmelita Excalceatus Provinciæ Germaniæ, *diligens in Hiſtoriis Ordinis ſui ſcrutator*, inquit Lezana *tomo IV. Annal. pag. 1042.* Sed undè hæc hauſerit, neſcio. Quia apud Auctores omnes prædicti Ordinis Carmelitani altum eſt ſilentium de hoc Joanne cognomento Magiſtro, qui prædicta Opera ſcripſerit, & Concilio Baſileenſi interfuerit. Certum eſt prætereà, tunc temporis Provincialem Germaniæ Provinciæ nullum extitiſſe nomine Joannem, ſed *Petrum de nova Eccleſia*, qui Synodo Baſileenſi adfuit, cum *Joanne Faci* Generali totius Ordinis Priore. Ideò de hoc Auctore fides ſit penès Paulum ab omnibus Sanctis, inquit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 225.* Attamen ab Antonio Poſſevino *tom. I. Apparatus Sacri pag. 909.* citatur *Joannes* cognomento *Magiſter*, qui & Ordinis ſui Provincialis fuit, & ſcripſit Librum *de divina operatione, deque fermentato, &c.*

XXXIII.

JOANNES MAIERUS, aliàs *Maïerius*, vel *Mayerius*, à Ghela Brabantiæ municipio, Carmelita Thenenſis, Doctor Theologus, Græcè, Latinèque diſertiſſimus; *hominem Athenis, non Thenis dixiſſes enutritum*, inquit Velerius Andreas. Lovanii ſtudiis operam dedit anno 1545. & 1546. ſed poſteà Pariſios mittitur anno 1547. Adeptis ſuorum ſtudiorum gradibus Theologicis, [ubi illos obtinuerit, non mihi compertum eſt, an Pariſiis, an Lovanii, an in alia Academia.] Lector Philoſophiæ fuit Coloniæ, & deindè Lector Sententiarum: tandem Bruxellis Profeſſor Theologiæ.

Anno 1554. (ſtylo Cameracenſi 1553.) Prior Antuerpienſis eligitur. Anno 1560. in Capitulo Coloniæ ordinatur Prior Bruxellenſis. Anno 1563. in Capitulo Colonienſi præficitur Provincialis Provinciæ Allemaniæ inferioris uſque ad annum 1576. inter continuas hæreſum, rebellionum, & bellorum procellas. Anno 1564. Romæ interfuit Capitulo Generali, ubi in Priorem Generalem *Joannes-Baptiſta Rubeus* electus fuit.

Anno 1574. iterum interfuit Capitulo Generali Placenſiæ celebrato, ubi ſcripto & verbo magnâ animi & ſpiritûs libertate demonſtravit fontes & ſcaturigines, undè Regularium iſtius temporis deformatio & deſolatio in Germaniæ partibus potiſſimum orta eſſet; & quâ ratione eidem mederi poſſet: idque ad mandatum Gregorii XIII. & Cardinalis S. *Caroli Borromæi*, Protectoris Ordinis Carmelit.

In Camera Imperiali Spirenſi ſtenuè cauſam egit adversùs Comitem *de Morſa*, & Baronem *de Hirshorn* Conventuum Ordinis Carmelitici violentos & invaſores & detentores: & ſententiam obtinuit, cauſamque evicit: nec minùs pro reſtituendo & reædificando Conventu Durenſi laboravit; ſed deſiderato effectu non ſubſecuto. Anno 1576. in Capitulo Provinciali Mechliniæ celebrato, officium ſuum depoſuit, ſucceſſorem nactus Petrum Lupum. Obiit autem Antuerpiæ anno 1580. & die 7. Martii ſepultus in domo capitulari ad ſacellum B. Mariæ ſeptem Dolorum, cùm hoc Epitaphio.

Hic recubans Doctor ſuffragia ſacra Joannes
Maïerus, Thenidæ filius ædis avet.
Floruit hic quondam multis caput Ordinis annis
Parthenii: rexit ſubdita colla probè.

Scripſit: 1. *In pleraſque D. Pauli, Epiſtolas Commentaria Mſſ.*

2. *In decem Decalogi præcepta.* Lib. I. Mſ.
3. *Sermones Quadrageſimales.* Lib. I. Mſſ.
4. *Sermones de Tempore.* Lib. I. Mſſ.
5. *Sermones de Sanctis.* Lib. I. Mſſ. Quæ omnia manuſcripta extabant in Bibliotheca Carmelitarum Thenienſium: ſed utrùm eis nihil furor belli nocuerit, non audeo hodiè affirmare.

Nominantur etiam *Orationes*, Latinè & Græcè conſcriptæ, quæ *Lovanii pronuntiatæ* ſunt, ſed à flammis & exercituum lanienâ exemptas fuiſſe quis diceret? Attamen ceu ſervatas pronuntiat Ludovicus Jacob *in Bibliotheca ſua Carmelitana Mſ. pag. 226.*

De Joanne Maïero laudes habent Valerius Andreas & ejus Exſcriptor Joannes Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica pag. 683. 684.* Franciſcus Sivertius in *Athenis Belgicis pag. 446.* Henricus Pantaleo *parte 3. de Viris illuſtribus Germaniæ, anno 1565.* Ant. Poſſevinus tomo I. Apparatûs Sacri, pag. 909. Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de Sacra Scriptura:* Hieronimus Ghilinus in Theatro illuſtrium Litteratorum; Ægidius Gelenius *in Sacrario Colonienſi, pag. 589.* Petrus Lucius in Catalogo Scriptorum Carmelitarum: Alegreus Caſſanatus *pag. 412.* Et Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1108 num. 3928.*

XXXIV.

JOANNES DE MALINIS, ſive *à Mechlinia*, ſive *de Molinis*, ſive *Molinius*, ut loquitur Fabricius *in Biblioth. Med. & Inf. Latinit. pag. 303.* ubi cum gente Aremoricum Britonem appellat: Belga tamen audit apud Franciſcum Swertium *in Athenis Belgicis pag. 446.* & à Joanne Franciſco Foppens nomen habet *Joannes Hulſhout:* ſed apud Antonium Poſſevinum *in Apparatu Sacro pag. 902. 910. & 927.* diſtinguitur à Joanne Houlshout, & idem putatur eſſe cum Joanne Paſchaſio Mechlinienſi. Lezana tom. IV. ad an. 1254. pag. 353. reponit eum inter eos qui Conventum Mechlinienſem illuſtrarunt.

J.

Prætereà Foppens confundit Joannem de Malinis Carmelitam, cùm Joanne à Mechlinia, Doctore Theologo, & Vice-Cancellario Colonienſi, cui Trithemius in Libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 819. attribuit & adjudicat opera quæ inſcribuntur.

1. *Super Sententias.* Lib. IV.
2. *In Pſalterium Commentaria.* Lib I.
3. *Quæſtiones variæ.* Lib. I.
4. *Sermones & Collationes.* Lib. I.

Franciſcus Swertius addit: *Commentaria in parva naturalia Ariſtotelis* Coloniæ 1498.

5. *Copulata ſecundum doctrinam Alberti magni Lib. III. Ariſtotelis de Anima* Coloniæ *typis Quintelii*, anno 1491. Verùm hic Joannes à Mechlinia, neque à Trithemio, neque à Swertio appellatur Carmelita: & ab utroque dicitur floruiſſe an. 1460. Quo etiam tempore Joannes Mechlinius, inquit, Sixtus Senenſis Lib. 4. Bibliothecæ Sacræ, natione Germanus, in ſtudio ſæcularis Philoſophiæ longâ exercitatione conſummatus, & in divinis eloquiis egregiè inſtructus, quem Colonienſis Academia Theologiam multis annis publicè docentem habuit. Inter cætera opera ſua ſcripſit ſecundum Scholæ methodum expoſitionis *in Pſalmos Librum unum.*

Tempus & Opus valdè congruunt *Joanni Hulſoult.* Sed profeſſio Carmelitana Joanni Mechlinio minimè adjudicatur. Joannes de Malinis, qui & Joannes Molinius ab Auberto Miræo appellatur in Auctuario de Scriptor. Eccleſ. Cap. 486. ſcripſit.

Speculum Hiſtoriale Ordinis B. Mariæ de Monte Carmeli. X. capitibus conflatum. Hoc opus integrum prodiit Venetiis anno 1507. in magno *Speculo Ordinis Carmelitici à fol.* 42. Joannes Palæonydorus in Epiſtola ad Rumoldum Laupach anno 1495. ſcripta, recenſens diverſa Carmelitarum Scripta, ex quibus ſuum *faſciculum* contexuit, reponit immediatè poſt opus *Joannis Gluel*, anno 1377. exaratum, *Joannis de Malinis Speculum Hiſtoriale*, & antè elucubrationem *Joannis de Gouda*, qui floruit circà annum 1480. Idem Speculum Joannis de Malinis abbreviatum prodiit curâ Danielis à Virgine Maria *tomo I. Speculi Carmelitani à pag. 211.* Joannem de Malinis citat Irenæus à S. Jacob *in Tract. de Protect. Mariæ*, pag. 124.

XXXV.

JOANNES MANNUS, natione Siculus, patriâ Drepanenſis, & Conventûs patrii Prior, Sacræ Theologiæ Magiſter, pietate & litteris clarus, ac in Dei-param piiſſimè affectus, ibi obiit anno 1646. die 25. Novembris. Opus illius Italicè ſcriptum eſt, *deſcriptio Imaginis* B. Virginis Mariæ, extrà Drepanenſis mœnia celeberrimæ: Ad Reverendiſſimum Theodorum Stratium Ordinis Magiſtrum Priorem Generalem: *Panormi, anno 1634. in-8°.* Alia opera non refert Mongitor pag. 347.

De Joanne Manno mentionem agunt Joannes-Baptiſta Lezana tomo IV. Annal. ad an. 1230. pag. 271. Hippolytus Marraccius *in Bibliot. Mariana:* Ludovicus Jacob *in Bibliothecâ Carmelitanâ Mſ. pag. 226.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag.* 1072. num. 3740. vide ſuper. *tomo I.* verbo, *Joannes-Baptiſta Mannus.*

XXXVI.

JOANNES DE MANUSIO, natione Germanus, Carmelita, Philoſophiæ ac Theologiæ Doctor & Profeſſor; vir religionis famâ, doctrinæ panophiâ, vitæ integritate commendabilis claruit circà annum Chriſti 1490. & ſcripſit

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*
2. *In univerſam Ariſtotelis Philoſophiam Commentaria.*

Hæc habet *in Compendio Hiſtorico Ordinis Carmelitarum* Hiſpanicè ſcripto Michael à fonte, cujus fides ſit penès Authorem; inquit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 226.*

XXXVII.

JOANNES MARCHINELLUS, natione Belga, Carmelita Cœnobii Leodienſis ad Moſam fluvium; Doctor Theologus, Concionator egregius; vir doctrinâ & moribus apprimè ornatus, circà annum 410. Scripſit

1. *De pugnâ Spiritali*, Lib I.
2. *Quæſtiones Theologicas*, Lib. I.
3. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
4. *Ad omnes hominum ſtatus*, Lib. III.
5. *De vitiis & virtutibus*, Lib. I. & *alia.*

De Joanne Marchinello ſcripſerunt Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 911.* Valerius Andreas *in Bibliotheca Belgica:* Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis, pag. 447.* Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici decoris, pag. 328.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ latinitatis tomo 4. pag. 293.* ubi eum floruiſſe notat anno 1470. errore forſan typographico: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 226. &c.* Joannes-Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica pag. 687.*

XXXVIII.

JOANNES A S. MARIA, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus Monaſterii Toletani, vixit circà annum Chriſti 1690. ſcribens, *Relationem de virtutibus & ſanctitate venerab. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceati.* Quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria, *Lib. VI. Hiſtoriæ Generalis Congregationis Hiſpanicæ S. Tereſiæ, cap. 10.* Ita loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 227.*

XXXIX.

JOANNES A S. MARIA II. Ubedenſis, in Bœtica Superiori, Carmelitici Excalceatorum Inſtituti primitivi tenaciſſimus obſervator; modeſtiâ, humilitate, pœnitentiâ, aliiſque virtutibus inſignis: in ſacra Theologia Scholaſtica, Myſtica, Morali, Poſitiva, atque expoſitiva, nulli ſui temporis ſecundus; Concionibus ſuis peccatores plurimos ad ſeriam pœnitentiam convertit, ac de luto fœcis eduxit. Iis, aliiſque pietatis exercitiis inſiſtens, *Arundæ*, magno ſui animi jubilo, ad æterni præmii conſortium, ex hac vita migravit anno 1701. Reliquit

1. *Conciones de Quadrageſima.*
2. *De Dominicis per annum.*
3. *De Feſtis Sanctorum, ac B. Virginis* tom. IV.

Hæc Anaſtaſius à S. Tereſia *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Mſ.* ex qua in *ſuam* editam *Burdigalæ anno 1730.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta retulit pag. 248.

XL.

JOANNES-MARIA BLANCUS, Vercellenſis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magiſter, Eccleſiaſtes conſpicuus, *Sermonum volumen* compoſuit,

J.

compoſuit, circa annum 1640. florens; inquit Andreas Roſſotti *in Syllabo Scriptorum Pedemontii: pag. 372.* quem exſcripſit R. P. Timotheus Bergerot, Carmelitarum Aſſiſtens Generalis *in Schedis Mſſ.* anno 1748. exaratis.

X L I.

JOANNES-MARIA DE BRIXIA, vulgò *da Breſcia*, Longobardus in ditione Reipublicæ Venetæ Carmelita, à patria ſic denominatus, profeſſionem in Conventu Sanctæ Mariæ Brixienſis anno 1347. reſtaurato, emiſit. Artis Scalptoriæ peritiſſimus in æs incidit anno 1502. B. Virginem Mariam in nubibus ſedentem, & inferiùs tres ſanctos Ordinis Carmelitici; cum hac nota J. B. M: ſicut animadvertit Peregrinus Antonius Orlandi *in Abecedario Pittorico*, de quo mentio futura eſt inferiùs, Verbo, *Peregrinus Antonius Orlandi*: necnon vir clariſſ. Dominus N. Editor Operis Gallicè inſcripti: *Dictionnaire de Monogrammes, Chiffres, &c. pag. 170. & 351. num. 8.* ubi refertur noſtro *Joanni-Mariæ* fuiſſe germanum fratrem nomine *Antonium de Brixia*, qui ſcalpturas ſuas notabat hoc ſigno: *Jo. An. Bx. 1538.*

De illo etiam locutus eſt Florentius le Comte in Opere Gallicè inſcripto: *Cabinet des ſingularités d'Architecture, Peinture, Sculpture & Gravure, ou Introduction à la connoiſſance des plus beaux Arts figurés ſous les Tableaux, les Statues, & les Eſtampes.* A Paris, & à Bruxelles 1699. 1700. &c. tribus tomis *in-12.* ſicut & *in Dictionario Monogrammatum, Cyfrarum, &c.* vir Clariſſ. *Dom. Chriſt.* citato *pag. 170.* & *323. num. 142.* poſt Clariſſ. Dom. Michaëlem de Marolles in libro Gallicè inſcripto: *Catalogue de livres d'Eſtampes*, edito Pariſiis. 1672. ibidem memorato, loquitur etiam de noſtro Joanne-Maria.

X L I I.

JOANNES-MARIA A S. JOSEPH, ex nobiliſſima Genuenſi *Centurionum* familia, die 27. Februarii ann. 1589. in Melphitana civitate Regni Neapolitani, ubi tunc Pater Gubernator erat, ortus eſt. Statim natus, ſtatim ferè mortuus, ferè miraculosè convaluit. Pater inter Barnabitas, Mater Vincentina *Leomelinæ* proſapiæ cum quatuor filiabus, alia apud Carmelitanas Moniales Excalceatas, dicta *Paula Maria*, Deo ſe in Religione conſecravere: unus filius nomine *Auguſtinus* in ſæculo remanſit, ſupremaſque Genuenſis Reipublicæ dignitates, etiam Ducis obtinuit, unumque filium Carmelo Excalceatorum dedit.

Joannes-Maria, in ſæculo vocatus *Joannes-Baptiſta*, in tenerrimis adhuc annis imminenti cæcitate, cum Medicorum admiratione ſanatus, toleratis ignitis ferri inciſionibus, ad conſtantiam matrem afflictam excitabat: Adeò frequenter, totque ſollicitationibus, ut in ætate diſpenſaretur, apud Superiores egit, ut completo ætatis anno 14. apud Excalceatos Carmelitas Genuenſes habitu donaretur. Non multò poſt Romam miſſus, ſub Tyrocinio *Joannis à Jeſu Maria*, in omni virtutum exercitio clarus, Biennio poſt ſolemni profeſſione emiſsâ, ad ſtudia Philoſophiæ & Theologiæ miſſus eſt, pietate, modeſtiâ, manſuetudine omnibus chariſſimus. Studiis ita ſanctè peractis, ſuperiorum juſſu, in Poloniam pergens, cùm nondum adhuc ætatis defectu, Sacerdotio initiatus eſſet, Philoſophiæ primùm, deindè Theologiæ Prælector, verbo & opere, tam ad virtutem, quàm ad ſcientiam Diſcipulos egregiè promovit, cùm maximo regularis obſervantiæ incremento.

Prior Leopolenſis, ac deindè Lublinenſis in Polonia, poſteà ejuſdem Provinciæ anno 1617. primus Provincialis eligitur, iterùm anno 1619. continuatur. Cum ejus vitæ ſanctitas toti nota ſuæ Congregationi eſſet, in Germaniæ Provinciam mandatur, Prior Viennæ & Græcii conſtituitur, anno Chriſti 1626. Primus etiam Provincialis ordinatur in Capitulo Generali apud Ligures celebrato Lodani, tandem anno 1628. ſecundò nominatur omnium votis, poſtremò Germaniæ & Belgii Viſitator Generalis, & ultimò ſuæ Congregationis Procurator Generalis anno 1632. denunciatur.

Vir excellentis animi, atque omnium virtutum & eximiæ religionis famâ illuſtris, Concionator ferventiſſimus, qui zelo Dei & gloriâ ſuccenſus, in publico totius Eccleſiæ, Nobilitatis & populi Lublinenſis conſeſſu, adverſus *Joannem Statorium* alioſque Socinianos annò 1616. publicè diſputavit, illorumque impia teſtimoniis invictiſſimis dogmata impugnavit. Archiepiſcopatum in Hibernia oblatum conſtantiſſimè recuſavit, Urbano VIII. Pontifici Maximo & Ferdinando II. Cæſari percharus Carmelita, qui Romæ anno 1631. die 10. Januarii migravit ad Dominum in Monaſterio B. Mariæ *de Scala* Procurator Generalis: cùm ob præclara merita in Præpoſitum Generalem, in futuris Comitiis Generalibus aſſumendus crederetur ab omnibus; ipſe verò divinâ revelatione illuſtratus, ſe nullum ampliùs habiturum officium, citòque ex vitâ migraturum, ut ſupplicanti Deus promiſerat, conſtanter affirmaſſet. Scripta ejus Mſſ. ſunt.

1. *In univerſam Philoſophiam Commentaria.*
2. *In Sacram Theologiam Commentaria.*
3. *Opera Aſcetica* quàm plurima, nempè:
1. *De Amore Divino.*
2. *De Humilitate.*
3. *De purganda Anima ab imperfectionibus.*
4. *De Converſatione interna cùm Deo.*
5. *De emittenda & renovanda Profeſſione Religioſa.*
6. *De Cultu Dei-paræ Virginis, & modo in ejus Feſtivitatibus celebrandis ſervando.*
7. *De præparatione in Natalem Domini.*
8. *De præparatione ad bonam mortem.*
9. *Methodus utiliſſima pro Exercitiis Spiritualibus faciendis, continens quadraginta* materias Meditationum, quæ poſſunt deſervire & prodeſſe *quadraginta Sermonibus Aſceticis.* Hæc omnia opera Aſcetica Mediolani prodierunt anno 1671. tomis VII. *Methodus* inſuper *utiliſſima Mſ.* Aſſervabatur olim apud Lucianum à S. Maria Carmelitam Excalceatum Gallum, Ludovico Jacob familiarem.

De Joanne-Maria à S. Joſeph agunt Philippus à Trinitate *in ſuo Decore Carmeli 3. parte, pag. 100. & ſeq.* Petrus à S. Andrea *tomo 2. Hiſt. Congreg. Italicæ Carmelit. Excalceator. Lib. III. cap. 32. pag. 755. & ſeqq.* Ignatius à S. Joanne Evangeliſta, *in Annal. Provinciæ Poloniæ:* Paulus ab omnibus Sanctis *in Schedis Mſſ.* ad Ludovicum Jacob miſſis, qui illas exſcripſit *in* ſuam *Bibliothecam Carmelitanam Mſ. pag. 227.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1130.* ubi notat Aſcetica opera Joannis-Mariæ à S. Joſeph edita Mediolani anno 1671. fuiſſe *idiomate Italico.* Anaſtaſius tertii Ordinis Franciſcani Picpuceus *in Hiſtoria Socinianiſmi* Gallicè

J.

ſcripta pag. 423. Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 257.* & ſeqq.

X L I I I.

JOANNES-MARIA PENSA, Italus natione, Mantuanus Patriâ, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Theologus & Hiſtoricus Author anno 1618. ſcripſit ad Illuſtriſſimum Paulum-Guillelmum Andreaſium Picum, Italico Sermone.

Theatrum Virorum Illuſtrium Familiæ Carmelitanæ Mantuanæ. Mantuæ, typis Aurelii & Ludovici Oſannæ Fratrum Typographorum Ducalium, anno 1618. *in-4.°* De Joanne-Maria Penſa loquuntur Joannes-Baptiſta Lezana tomo IV. Annal. ad annum 1425. pag. 804. Philippus Labbeus in Bibliotheca Bibliothecarum. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 227. Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ noſtræ.*

X L I V.

JOANNES-MARIA A S. PETRO, natione Sequanus, Patriâ Dolanus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionenſis, anno 1655. primus in ſua Provincia tunc temporis ſocius Capituli Generalis, deindè anno 1658. Prior Gratianopolitanus, tandem anno 1661. ejuſdem Provinciæ tertius Definitor; Vir religione, ingenio & doctrinâ clarus, ſed ſtilo Africanus, deceſſit Lugduni, anno Domini 1662. menſe Octobri. Scripſit *Speculum divinum* duobus tomis *in-folio* diſtinctum, figuris Mathematicis adornatum. Mſ. Avenione in Archivis Carmelitarum Excalceator. Latinè.

Hæc Ludovicus Jacob *in* ſuam *Bibliothecam Carmelitanam Mſ. pag. 227.* tranſtulit *ex ſchedis* quas ad eum miſerat *Ludovicus à S. Tereſia* Excalceatus Carmelita.

X L V.

JOANNES-MARIA DE POLUCIIS, natione Longobardus, Patriâ Novarienſis, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus Bononienſis, Concionator egregius, Hiſtoricus Author, & Orator non ignobilis, creditur obiiſſe circà annum 1505. Edidit Latinè.

1. *Vexillum Carmelitarum*, Lib. I. Venetiis, anno 1499. *in-8.°* apud Lucam-Anton. *de Giunta.*

2. *Vitam S. Alberti Drepanitani Carmelitæ*, Lib. I. Venetiis, 1499. *in-8.°* extat apud Laurentium Surium: extabat olim *Mſ.* apud Joannem Balæum.

3. *Miracula S. Alberti Drepanitani Carmelitæ*, Lib. I.

4. *Mare magnum Ordinis Carmelitarum*, Prodiit apud Rodericum Bulla 37.

Prodiit Romæ anno 1715. *in Bullario Carmelitano tom. I. pag. 319.* uſque ad paginam *346.* Extat. Mſ. Cabilone in Pergameno, *fol.* apud Carmelitas; & Antuerpiæ in Bibliotheca publica. *Tabulam* quoque in ipſum collegit Polucianus noſter.

5. *Conſtitutiones Ordinis Carmelitarum*, quas ediderat Joannes Soreth Generalis emendavit. Prodierunt Venetiis *in-8.°* apud Lucam Anton. *de Giunta*, anno 1499.

6. *Breviarium & Pſalterium Ordinis Carmelit.* Prodiit Venetiis anno 1495. in forma magna, quam vocant *Cameræ.*

7. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.

8. *Orationum, & Epiſtolarum*, Lib. I.

De Joanne-Maria Poluciano Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 911.* cap. Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis:* Martinus Zeillerus *de Celebribus Hiſtoricis:* Joannes Balæus *Cent. 13. pag. 182.* Petrus Thomas Saracenus *in Menologio Carmelitarum pag. 299.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo, &c. pag. 374.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Annal. Carmelit.* ubi vocat Joannem-Mariam Poluciantim de Novolaria, non Doctorem, ſed *Baccalaureum Theologum Bononienſem, virum undequaquè doctum, & ſecularis Philoſophiæ ſcrutatorem acutum, quem* ex editione Breviarii facta Venetiis anno 1495. apparet *pro anno 1490. Vicarium Conventûs Novolariæ* extitiſſe. Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 294.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 226.* & *227.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 624. num. 2163.* & *pag. 1068. num. 3709.* Ludovicus à S. Tereſia *in ſucceſſione Eliæ pag. 232.* Carolus Vaghus *in Commentariis. pag. 311.*

X L V I.

JOANNES-MARIA ROMANELLI, Sacræ Theologiæ Profeſſor in Carmelo Taurinenſi anno 1668. magno ſuorum Sodalium cum emolumento, Italicè ſcripſit librum prænotatum: *Raguaglio della Miracoloſa Imagine di Maria Vergine, adorata nella Chieza di Padri Carmelitani di Trapani.* Taurini anno 1664. penès Joannem Sinibaldum, *in-12.* ſicuti ſcribit R. P. Timotheus Bergerot in Schedis Mſſ.

X L V I I.

JOANNES-MARIA VERRATUS, natione Italus, Patriâ Ferrarienſis, *Franciſco* patre, matre *Veronicâ*, circà annum 1498. natus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor Cathedralicus Bononiæ ac Ferrariæ, Theologus ſua ætate Princeps, Hæreticorum hoſtis perpetuus, & Linguarum Hebraïcarum, Chaldaïcarum, Græcarum & Latinarum peritiſſimus, Muſarum cultor exquiſitus; vir ſanè ſamæ magnis, pariſque religionis, nec minùs virtutum quàm litterarum ingentibus titulia decoratus, Amator veritatis nuncupatus; Bibliothecæ Carmelitarum Ferrarienſium præcipuus author, & præclarus Benefactor, Concionator egregius deceſſit Ferrariæ anno Domini 1553. ibidemque ſepultus in Clauſtro, cum ſequenti Epitaphio, quod ibi collegit ipſe Ludovicus Jacob, anno 1640.

D. O. M.

Jo: Maria Verratus Ferr. Carmelita Theol. poſt multos labores
In Sacris Script. interpretandis populoq; Chriſtiano
Pub. ac piis Concionibus erudiendo impiorumq, dogmatibus
tum ſcribendo tum diſcendo expellendis
Bibliothecam collectis undequaq; omnibus omnium gener.
Ac ordinum optimorum auctor. ſcriptis magno ſumptu
His in Ædibus inſtruxit
Hoc Divo Jacobo Sacellum erexit honeſtoq; redditu pro
Studiis eorum qui Carmelitæ familiæ addicti ſunt
Eruntque juvandis auxit
Et tandem mortalitatis ſuæ memor hanc urnam
Quà cum fato functus fuerit oſſa ſua tegerentur
Sibi vivens P. C. MDLII.
Vixit ann. LXXII. Obiit autem MDLXII. die XX. Julii.

J.

Scripſit quàm plurima Opera doctiſſima, quorum maxima pars Venetiis non ſemel excuſa, quæque Anno Chriſti 1571. poſt ejus mortem in ſex tomos diſtributa ibidem prodierunt. Quorum Tractatus continentur;

TOMO PRIMO.

Diſputationes adv. Lutheranos. Bononiæ primùm prodierunt apud Joannem-Baptiſtam Phaellum. *Anno 1538. in-8.°* ut animadvertit Aubertus Miræus Lib. de ſcriptor. ſæculi XVI. cap. 80.

1. *De libero Arbitrio.*
2. *De Prædeſtinatione.*
3. *De cultu Dei & Sanctorum.*
4. *De orando Deum & Sanctos.*
5. *De Auriculari & Sacramentali Confeſſione.*
6. *De Pænitentiæ Sacramento.*
7. *De Eccleſia & ejus auctoritate.*
8. *De Primatu Petri, & Sedis Apoſtolicæ.* Hoſce binos poſtremos tractatus citat & commemorat Ludovicus Jacob in ſua Bibliotheca Pontificia Lib. II. pag. 369.
9. *De Euchariſtiæ Sacramento.*
10. *De Purgatorio.*
11. *De Communione ſub utraque ſpécie.*
12. *De Matrimonii ſacramento.*
13. *De Indulgentiis.*
14. *De Mendicantibus & Concionantibus.*

TOMO SECUNDO.

De Incarnatione Verbi Domini. Et *de Conſonantia IV. Evangeliſtarum cum his quæ acta ſunt ergà puerum Jeſum, ipſiuſque geſta uſque ad Sermonem Domini in Monte.* Lib. XV. Venetiis. 1551. *in-8.°* Ibid. eod. anno *in-4.°*

TOMO TERTIO.

1. *Commentaria in Sermonem Domini in Monte.*
2. *Enarrationes in totam Evangelicam Legem, miraculis, ſignis & prodigiis approbatam: à cap. 5. Matthæi uſque ad 10.um incluſivè; adverſùs ſalſa Lutheranorum Dogmata.* Lib. XV. Venetiis, anno 1554. *in-8.°* & 1571. Quas citat Draudius p. 394.

TOMO QUARTO.

De Evangeliis ab Adventu Domini, uſque ad Dominicam Reſurrectionis, ampla Commentaria.

TOMO QUINTO.

Commentaria ad omnia Evangelia, à Dominica Reſurrectionis uſque ad primam Dominicam Adventûs.

TOMO SEXTO.

1. *Opuſcula varia* nimirùm.
2. *De magna univerſalis Eccleſiæ Auctoritate.*
3. *De modo vivendi ſecundùm ſpiritum, & non ſecundùm carnem, diabolum & mundum.*
4. *De Juſtificatione.*
5. *De dignitate & excellentia intellectûs & voluntatis.*
6. *De Gratia & libero arbitrio.* Venetiis 1558. *in-8.°*
7. *De duplici Purgatorio in hoc ſæculo & in futuro.*
8. *De ſuffragiis annuis pro legatis defunctorum.*

TOMO SEPTIMO.

1. *Ad Catonis documenta Commentaria.* Bononiæ apud Alexandrum Bercarium 1581. *in-8.°*. Ad Aloyſium Cardinalem Eſtenſem, Epiſcopum Ferrarienſem. Hæc tanquam *docti Theologi* laudat Joannes Thiers in tractatu Gallicè ſcripto *Des Jeux, cap. 13. pag. 137.*
2. *Contrà Reſponſiones eorum & Proteſtationes, illorum, qui ad Generale Concilium Tridentinum venire contemnunt.*

De Joanne-Maria Verratô Bernardinus inſularis, Urbinas, *in vita Verrati*; Auguſtinus ſuperbus *de Scriptoribus Ferrarienſibus*: Abrahamus Bzovius *in Pontifice Romano*: Anton. Poſſevinus *in Apparata ſacro tomo I. pag. 912.* Paulus Morigia *Lib. de Religionibus*, verbo, *Carmelitæ*: Joannes Molanus *in Bibliotheca Materiarum*: Sixtus Senenſis *Lib. IV. Bibliothecæ ſacræ.* Gabriel Naudæus *in Dialogo Politico*: Dominicus Gravina *in Voce Turturis*: Petrus de Alva *de Militia immaculatæ Conceptionis*: Didacus de Baeza *in Commentariis in Evangelia*: Franciſcus Swertius *in deliciis orbis terrarum*: Hippolytus Marraecius *in Bibliotheca Mariana*: Thomas Beauxamis *in Harmonia Evangelica*: Jacobus de Plebe *in Catalogo; ſive indice illuſtrium Scriptor. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmel. decor. pag. 403.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. ſpeculi Carmelitani, p. 1069. num. 3710.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Pontificia Lib. II. p. 369.* In Tractatu Gallicè ſcripto *Des plus belles Bibliothéques: De præſtantiſſimis totius orbis Bibliothecis pag. 123. in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 228 & 229.* Ludovicus Thomaſſinus *in Memoriis* Gallicè ſcriptis *de Gratia Memor. 2. pag. 80. Edit. in-4.°* Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ noſtræ.*

XLVIII.

JOANNES-MARIA VICECOMES, inter claros non pietate minus quàm ſcientia viros, quos Mediolanenſis S. Joannis ad Concham Conventus alumnos annumerat, laude certa dignus obviat. Ejus enim ſcripta Theologica legenti eruditione ſacrâ imbutum Auctorem illum apertiſſimè produnt, qui ultra medium ſeculum decimum ſeptimum vitam produxit, anno 1655. inter mortales adhuc degens. Opera autem præmemorata bis titulis donantur.

1. *Quæſtiones in Logicam.* Mſſ.
2. *De ſcientia in communi.* Mſ.
3. *Commentaria de fide, ſpe & charitate* Mſſ.
4. *De Juſtitia & Jure.* Mſ.
5. *De Gratia.* Mſ.
6. *De Euchariſtia.* Mſ.
7. *De Sacramentis in genere.* Mſ.
8. *De Sacramento Pænitentiæ.* Mſ.

Hæc omnia Manuſcripta ſervantur in Biblioth. Carmelitarum S. Joannis ad Concham Mediolanenſium, Voluminibus VIII. in-4.° juſtæ molis comprehenſa: ſicuti oculatus teſtis affirmat Philippus Argelatus *in Bibliotheca ſcriptorum Mediolanenſium pag. 1629. num. 1808.* ubi ſibi gratulatur, quod primus debita commendatione Joannem-Mariam Vicecomitem proſecutus fuerit.

XLIX.

JOANNES MARRO, aliàs *de Marre*, vel potiùs *Marrey* ſic dictus à pago Ducatûs Eboracenſis, diſtante tribus circiter milliaribus ab oppido *Doncaſtrio*, ubi ſe Ordinis Carmelitani vexillo mancipavit & addixit. Quod inſtitutum, ubi peracto probationis tempore, plenè planèque amplexus eſſet, ſtudiorum causâ miſſus eſt Oxonium, ubi primùm literas humaniores exactiùs repetiit, deinde Philoſophicas ſcientias, & tandem Theologiam didicit. Nec progredi ceſſavit, donec ſupremum Doctoratûs gradum conſequeretur. Erat vir eruditus, pius, divinæ gloriæ zelo plenus,

J.

ad commune rei tùm Eccleſiaſticæ, tum Literariæ natus, omnes ingenii nervos eò convertit, ut turbulentos Wicleſi Sectatores ad pacem reduceret, & eorum hæreſim penitus everteret, aut ſaltem illos palàm confunderet, ſubtiliſſimis aggrediens diſputationibus, eruditis concionibus & Libris ad gloriam Dei & fidei Catholicæ publicum bonum, ac poſteritatem ſcriptis. Doncaſtriæ vivendi finem ſecit anno 1407. die 8. Martii. Scripta ejus numerantur.

1. *In Cantica Canticorum Poſtilla.* Lib. I.
2. *Determinationes contra Wicleſiſtas.* Lib. I.
3. *Tabula Originalium.* Lib. I.
4. *Quæſtiones variæ.* Lib. I.
5. *Super Magiſtrum Sentent. Commentaria.* Lib. IV.
6. *Compendium Originalium.* Lib. I.
7. *Sermones.* Lib. I.
8. *In Epigrammata Martialis.* Lib. I.

De Joanne Marrone laudes concinunt Joannes Lelandus, Pithſeus, Balæus, in Lib. *de Script. Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius *in Hiſtoria Anglicana, Sæc.* 15. & *in Hiſtoria Wicleſi cap.* 15. Joannes Trithemius *de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap.* 49. ubi vocat eum Joannem *Maronis.* Guillelmus Eyſengrenius *in Catalogo teſtium veritatis:* Antonius Poſſevinus *tomo I. Apparatûs Sacri pag.* 913. Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana* Alegreus Caſſanatus, *pag.* 349. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani p.* 1117. *col.* 2. Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Ad ann.* 1407. *pag.* 765. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag.* 229. 230. Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag.* 295. *&c.*

L.

JOANNES MASQUERET, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, Carmelita Rothomagenſis, Doctor Theologus Pariſienſis anno Chriſti 1610. renuntiatus, Prior Rothomagenſis, Provinciæ Franciæ Præfectus Provincialis: Vir tùm eruditionis, tùm pietatis laude præclarus, deceſſit Rothomagi circà annum 1640. Edidit Gallico Sermone ad Franciſcum Cardinalem de Joyeuſe, Archiepiſcopum Rothomagenſem & Neuſtriæ Primatem.

1. *De Indulgentiis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. apud Richardum l'Allemant, 1606. *in-8.°*
2. *Epitomen veritatum SS. Euchariſtiæ, cùm Reſponſionibus ad Objectiones Hæreticorum.* Rothomag. apud Carolum Oſmont, 1639. *in-8.°*
3. *De Baptiſmo*, Lib. I.
4. *Fontem apertum domûs Davidis.* Leodii, 1639. *in-8.°* De Joanne Maſqueret loquuntur Irenæus à S. Jacobo *tract. de ſingulari Virginis Protectione pag.* 89. Hugo à S. Franciſco *in Vita Philippi Thibault, cap.* 46. *pag.* 335. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 230.

L I.

JOANNES A MATRE DEI, natione Hiſpanus, diverſis in locis Prior, Definitor Generalis Congregationis Hiſpaniæ, anno 1655. electus. Vir Doctrinæ & regularis obſervantiæ laudibus inſignis ſcripſit.

1. *Annotationes in Privilegia Carmelitarum Excalceatorum.* Earum meminit Joannes-Baptiſta de Lezana *in Mare Magno*, & *Regula Carmelit.*
2. *Orationem Funebrem Ven. Mat. Tereſiæ à Jeſu de Velaz Carmelitanæ Excalceatæ Valliſoletanæ:* Quam dixit anno 1630. die Lunæ poſtera Dominicæ *Quaſimodo*, dum Illuſtriſſimus *Joannes de Torres* Oſſorius Epiſcopus Valliſoletanus Officium ſolemne cum Muſica, in Eccleſia Monialium dicti Conventûs, coram tota Civitate celebravit.

Confundi non debet cùm Joanne à Matre Dei, natione Hiſpano, Patriâ *de Medina Sidonia* vel *Frenegal*, olim Abbate Eremitarum, poſteà Carmelita Paſtrano, Rectore Collegii Sancti Cyrilli Complutenſis, anno 1585. poſteà in Mexicum miſſo, Theologo & Concionatore egregio, cujus meminerunt Hieronimus Gratianus à Matre Dei, & Franciſcus à S. Maria *Lib. VII. Hiſtoriæ generalis Congregationis Hiſpanicæ cap.* 4. Attamen de eo nihil certum, inquit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 230.

L I I.

JOANNES A MATRE DEI II. natione Hiſpanus, Patriâ Matritenſis, Carmelita Excalceatus, eximius Provinciæ Bruxellenſis promotor, ſapientiâ, virtute, ac eloquentiâ conſpicuus, Concionator Regius; in eadem Provincia pluries Prior, Definitor ac tandem Provincialis; Eminentiſſ. Principi. *Ferdinando* Cardinali Hiſpaniæ Infanti, Archiepiſcopo Toletano, & Belgii Gubernatori à confeſſionibus: Vir, qui ob ejus ſummam prudentiam, exquiſitam pietatem, & ſingularem eruditionem annis 1622. 1646. 1652. 1658. & 1665. electus fuit Provincialis Provinciæ Belgicæ. Romam comitatus eſt *Chriſtianam*, Sueviæ Reginam, cum que hæc ſolemni ritu Eccleſiæ Catholicæ reconciliaretur, concionem habuit. Obiit Bruxellis die 3. Julii, anno 1673. Scripta ejus Hiſpanico idiomate ſunt

1. *Oratio Funebris* in exequiis Sereniſſimæ *Iſabellæ-Claræ-Eugeniæ, Hiſpaniæ Infantis.* Bruxellis, 1634. *in-4.°*
2. *Oratio Funebris* in exequiis Excellentiſſimi *Caroli-Philippi de Croy* Ducis Havræi, Marchionis Rentiani. Bruxellis, 1642. *in-4.°*

Hæc habent Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 230. Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag.* 248. & 249. Quibus adjungi poteſt Bollandus *tomo III. de Actis Sanctorum pag.*

» JOANNES alius eſt A MATRE DEI,
» Collegii Salmanticenſis Carmelitarum Excal-
» ceatorum; cujus prodiit volumen *Concionum ac*
» *declamationum Hortatoriarum & Regularium.* Ma-
» triti anno 1699. *in-folio.*

» JOANNES A MATRE DEI, fortè idem
» cum præcedenti. Si quidem eodem tempore flo-
» rebat; cujus nomine ſervatur in Bibliotheca
» Cœnobii Carmelitarum Excalceatorum Abu-
» lenſis volumen vaſtæ magnitudinis continens
» *Conciones* ac *Conſulta varia Mſſ.*

» JOANNES A MATRE DEI, Bœticus,
» in exercitio Orationis & Contemplationis plu-
» rimas opes congeſſit, quas in medium produ-
» xit, libro à ſe Hiſpanè edito, cujus inſcriptio
» eſt: *Summa Orationis mentalis*, prout à Ty-
» ronibus Carmelitis Excalceatis exercetur; mul-
» toties excuſa, ac ultimò Hiſpali anno 1701.

» JOANNES A MATRE DEI, Cordubenſis,
» cujus habentur *tomi VII. in-4.°* variarum
» rerum Spiritualium, ac Myſticarum ſupellectili
» conſtantes: ac plurima Poemata, & Carmina

miram

Digitized by Google

» miram pietatem redolentia. *Mſſ.* Aſſervantur in » Cœnobio Hiſpalenſi Sanctæ Mariæ de Remediis ubi obiit. Hæc curſim refert Martialis pag. » 249. citatâ.

L I I I.

JOANNES MARCHANT, aliàs *Mercator*, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus Pariſienſis atque Prior: Vir ingenio & eruditione clarus, circà annum 1503. defunctus recognovit & edi curavit unà cum *Bertrando-Stephani Commentaria Joannis de Bacone Carmelitæ*, in Libros Sententiarum. Pariſiis 1484. *in-folio* edita impenſis R. P. M. *Ludovici Martineau*, *Carmelitæ*. Hæc Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 230.

L I V.

JOANNES A S. MICHAELE, natione Hiſpanus, Provinciæ Bœticæ Carmelita Excalceatus, cui adaptari poteſt illud Photii de Athanaſio ad Tharaſium cod.

In Sermonibus ubique locutione clarus eſt, & brevis, & ſimplex, acutus tamen & altus & argumentationibus omninò vehemens, & in his tanta ubertas, ut admirabilis. Logicis autem methodis, nihil tenuiter, nihil juveniter, ut pueri & rudes, ſed Philoſophicè & magnificè. Obiit poſt annum 1730. ſcripſit.

1. Commentaria in 1.am partem de D. Thomæ, *de Quæſtionibus præmialibus*, de *Deo uno*.
2. *De Viſione Beatifica*, ac *Lumine gloriæ.* Hiſpali, anno 1720.
3. *De Scientia Dei.*
4. *De voluntate Dei.*
5. *De prædeſtinatione Sanctorum.*
6. *De reprobatione Impiorum.* Barcinone, ex Typographia Ordinis 1723. Hæc Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag.* 249.

L V.

JOANNES MILVERTONUS, natione Anglus Carmelita Briſtolienſis, Sacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor Oxonienſis; Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ Provincialis Prior, *à Joanne Soreth* in Comitiis Generalibus Lutetiæ Pariſiorum anno 1456. celebratis conſtitutus, has provincias per undecim annos rexit deindè Epiſcopus Menevenſis nominatus, ſed non conſecratus; quia zelo pietatis incenſus, vitia Prælatorum, & Præſulum Eccleſiaſticorum in concionibus acrius reprehendebat. Ideò Richardus Epiſcopus Londinenſis irâ commotus eum excommunicavit; aliorumque Præſulum autoritate ſuorum Collegarum ſuffultus effecit, ut anno 1464. menſe Octobri in carcerem cùm Henricho Parkero & Thomâ Holdeno detruderetur Milvertonus, qui indè liberatus ad Paulum II. Romam confugit. Aſt Pontifex Romanus, accuſatione Præſulum acceptâ, & Milvertoni excuſatione rejectâ, illum in Mole Adriani ſeu in Caſtello S. Angeli, ad triennium in carcere detinuit, uſque dum cauſa judicaretur. Septem Cardinalibus, quibus commiſſa erat, in favorem ipſius judicantibus, ipſe è carcere iterùm liberatus, & honori reſtitutus; licet ad Epiſcopatum, ad quem fuerat electus, ob æmulatorum forſan potentiam non remiſſus. Judices, quibus cauſa fuit demandata, erant viri undequaque celeberrimi, & doctiſſimi, nempè Beſſarion Archiepiſcopus Nicenus; Bernardus Herulus, Epiſcopus Spoletanus; Iſidorus, Ruthenorum Archiepiſcopus; Jacobus Mens Bona, Epiſcopus Papienſis; Guillelmus de Tuttavilla, Rothomagenſis Archiepiſcopus; Joannes de Turre Cremata, S. Sixti; necnon Joannes Carvajalio, S. Angeli.

Ab his judicibus Milvertonus abſolutus, in Angliam rediit, ubi ad annos undecim ſuperſtes vixiſſe dicitur. Ex Annalibus Ordinis Carmelitarum conſtat iterùm electum in Provincialem anno 1460. rexiſſe per annos duodecim & Comitiis Generalibus adſuiſſe hac dignitate decoratum & obiiſſe, ad annum 1486. Londini die 30. Januarii, antequam turbas concitaſſet, ſcripſerat.

1. *Contra Reginaldum Peccocum*, qui primum fuit Aſaphenſis Epiſcopus, deindè Ciceſtrenſis, *Lib. 1. ad pium Papam.* In quo libro *Peccoci* accuſatio, articuli erronei, proceſſus & ſententiæ condemnationis comprehendebantur. Et hæc fortè prima invidiæ cauſa. Qui autem fuerint *Reginaldi Peacocki* errores docet Godvinus in Commentario de præſulibus Angliæ: 1.° Neminem teneri obedire Eccleſiæ Romanæ determinationi.' 2.° Non eſſe neceſſarium ad ſalutem, credere corpus Chriſti eſſe in Euchariſtia. 3.° Eccleſiam univerſalem errare poſſe in iis quæ ſunt fidei.
2. *Determinationes Oxonienſes.* Lib. I.
3. *Sermones per annum.* Lib. I.
4. *Lecturas Scholaſticas, quas vocant Ordinarias*, Lib. I.
5. *Symbolum fidei ſuæ*, Lib. *Incipit:* Dominus aperiat mihi oſtium.
6. *De Chriſti paupertate.* Lib. I. Gratia Domini noſtri Jeſu-Chriſti.
7. *Epiſtolas LXIV. ad Amicos* Lib. I. Frater Joannes humilis Prior Provinc.
8. *In diverſos ſacræ Scripturæ textus Commentar.*
9. *In S. Auguſtinum, de Civitate Dei*, Lib. I.
10. *Contrà quemdam Epiſcopum*, Lib. I.
11. *Ad Mæcenates Anglos*, Lib. I. Reverendiſſime in Chriſto Pater.
12. *Ad quemdam Romanum*, Lib. I. Recolende Doctor, devotas poſt.
13. *De ſua Captivitate.* Lib. I.

Ex Caſtro S. Angeli, dum eſſet captivus.

14. Scripſit *ad Paulum II.* Lib. I.
15. *Ad Beſſarionem Cardin. Nicenum*, Lib. I.
16. *Ad Bernardum Herulum Cardinalem Spoletanum:* malè dicitur ad Urſinum Cardinalem Spoletanum; Latinus etiam Urſinus Cardinalis numquam fuit Spoletanus Epiſcopus. Lib. I.
17. *Ad Cardinalem Theraſonenſem*, forſan legendum eſt: *Iſidorum Theſſalonicenſem*, Lib. I.
18. *Ad Cardinalem S. Angeli*, Lib. I.
19. *Ad Cardinalem S. Sixti*, Lib. I.
20. *Ad Cardinalem Papienſem*, Lib. I.
21. *Ad Cardinalem Rothomagenſem* Ordinis Protectorem, Lib. I.
22. *Ad quoſdam Italiæ Nobiles*, Lib.
23. *Ad Angliæ Doctores*, Lib. I. Et alia quam plurima.

De Joanne Milvertono, Lelandus *de Scriptor. Angliæ cap* 574. Pitſeus *ibid. pag.* 674. Balæus, *Cent. 8. in Appendice ad Reginaldum Peacockum:* Nicolaus Harpsfeldius Cantuarienſis Archidiaconus *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana:* Antonius Poſſevinus *In Apparatu Sacro tom. I. pag.* 9. Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag.* 366. Joannes-Baptiſta Lezana *tom. IV.*

J.

ad ann. 1458. 1467. & 1486. p. 894. 914. & 964. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1117. n.° 3947.* Joannes-Albertus-Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 301.* Ubi eum vocat Joannem Milverodunum, quem è carcere liberatum aſſerit poſt editum *fidei ſuæ Symbolum.* P. Fabre Oratorianus *in Continuatione Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* Claudii Fleury Gallicè ſcriptæ *tomo 24. pag. 41.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 231.* Henricus Spondanus ad annum 1486. num. 4. cujus hæc ſunt ex Joanne Pitſæo, *ætate 15. num. 935.* verba.

» Hoc anno vivendi finem ſecit in Anglia
» Joannes Milvertonus Carmelita Sacræ Theolo-
» giæ Doctor & Profeſſor Oxonienſis, qui impru-
» denti ſeu zelo, ſeu arrogantiâ in Eccleſiæ Præ-
» latos invectus, quæ virtuti magis quàm vitio
» tribui debuerant, inſolenter carpebat: dum gra-
» vitatem, honeſtum habitum, hoſpitalitatem,
» ſeveritatem interpretabatur, ſuperbiam, luxum,
» prodigalitatem, Tyranidem. Sic enim plerique
» hujuſmodi Fraterculi ad deprimendum Epiſco-
» porum autoritatem conſueverunt, ſingula eo-
» rum in deteriorem ſenſum populis vindicare.
» Quare Milvertoni exemplum ſecuti nonnulli
» Monachi epiſcoporum contra ſe animos juſta
» indignatione provocaverunt. Quorum duos Epiſ-
» copus Londinenſis carceri incluſit, & ſeditio-
» nis auctorem Melvitonum excommunicavit. Qui
» Romam ad Papam confugiens, frivolis ejus
» excuſationibus rejectis, in carcerem detruſus
» eſt, & triennio ibi detentus; ut qui bene loqui
» foris neſciret, diſceret ſaltem intùs tacere. Poſt-
» modum libertati redditus, ab Epiſcopatu tamen
» Menevenſi, ad quem anteà fuerat electus, re-
» jectus eſt. Inde autem Ordinem Carmelitarum
» in Anglia declinaſſe admodum tradunt; defi-
» ciente etiam doctrinâ, quòd deficerent Mæce-
» nates qui ſtudia eorum promoverunt.

Præpoſterum hoc mihi videtur ſatis judicium: ſed *imbelle eſt Monachorum genus, ſerendis injuriis natum, referendis impar: vexetur, rideatur; impunè licet, ac libet*; inquit Joannes Mabillonius *Lib. III. de Re Diplomatica, cap. 3. num. 1. p. 226.* Sponadnus 1.° dubitat an zelo dixerit, an arrogantiâ. Non arrogantia ſemper locutum eum, ſed zelo Eccleſiaſtico probat condemnatio Reginaldi Peacocki; qui cùm ab Epiſcoporum Synodo Lambetum citatus eſſet, ut coram Thomâ Bourchiero Archiep. Cantuarienſi & Cardinali rationem redderet, damnatus eſt, & coactus palinodiam publicè in Eccleſia S. Pauli Londini canere anno 1557. die 4. Decembris: atque libris ejus igne coram ſe exuſtis, Epiſcopatu depoſitus, penſione tenui aſſignatâ, in quodam Cœnobio confectus, brevi interiit: Idipſum refert Spondanus ad an. 1486. num. 5. Quod & confirmat Philippus Labbe *p. 254. Hiſtoricæ Synopſeos Conciliorum*, & tomo XIII. *Conciliorum, pag. 1466. E.*

2.° Spondanus culpam unius Milvertoni, ſi culpa fuit, in omnes non tantùm Carmelitas, ſed & Monachos refundit. At *delictum perſonæ non debet in detrimentum Eccleſiæ redundare*, ut habet Regula Juris *76. in ſexto.* Auguſtino ſimiliter axioma Donatiſtarum approbante, *nec cauſæ cauſa, nec perſonæ perſona præjudicat*, Lib. poſt Collat. cap. 3. *Filius enim non portabit iniquitatem Patris*, ſicuti loquitur Propheta Ezechiel cap. 18. verſ. 20.

3.° Quâ ratione Spondanus Pitſæo ſubſcribens addit, occaſione infortunii Milvetoniani totum Ordinem Carmelitarum in Anglia deinceps declinaſſe, honorem diminutum, auctoritatem evacuatam, & doctrinam, deficientibus Mæcenatibus, qui ſubſidia ſtudiorum ſubminiſtrarent, magnopere debilitatam? Nemo ſanè comprobaturus unquàm defeciſſe aut Doctrinam, aut Doctores in eo Angliæ regno, dum hæc Gens in veritate ſtetit, nec ſchiſmate nomen glorioſum, quod à tempore Auguſt. ejus Apoſtoli acceperat, vitiavit. Inter Carmelitas Anglos, quinquaginta annis, à morte Milvertoni, ad defectionem uſque Henrici VIII. Joannes Sutthon, Joannes Wynde, Robertus Lowæus, Richardus Fereys, Robertus Lesbery, & Joannes Byrde, qui Provincialis munere claruere noti ſunt; nec minus doctrinâ fulſerunt Petrus Kenynghalus, Thomas Brodleyus, Georgius Repleyus, Gualterus Dyſſæus, Gualterus Huntus, Guillelmus Bintræus, Guillelmus Blarneïus, Guillelmus Suſletus, & Henricus Parckerius. An non Epiſcopali dignitate decorati ſunt, Stephanus Patrington, Thomas Bradley, Guillelmus Quaplod, Eugenius Machbreu, & Joannes Byrde ab ipſo Henrico VIII. aſſumptus in Epiſcopum Pericenſem primò, Bangorenſem poſteà, ac demùm Ceſtrienſem, qui Ceſtriæ ſertur obiiſſe anno 1556. ſicut refert Joannes Balæus Cent. 10. pag. 56. & 60.

L V I.

» JOANNES DE MOLINIS, natione
» Boïus; Patriâ Molinenſis, non verò Mechli-
» nienſis, ut nonnulli putant, Carmelita Provin-
» ciæ Narbonenſis, undè corrigendus eſt Joſias
» Simlerus, qui dicit eum fuiſſe Patriâ Narbo-
» nenſem: corrigendus eſt Alegreus Caſſanatus
» pag. 366. qui vocat eum Eboracenſem: Doctor
» Theologus, Concionator celebris, & diligens
» Hiſtoriarum Ordinis ſui ſcrutator; vir ingenio
» & litteris clarus circa annum 1360. ſcripſit.

» 1. *Speculum Hiſtoriale Ordinis Carmelitici.*
» Prodiit Venetiis, anno 1507. *in-folio*, cùm
» alio *Speculo Ordinis, à pag. 42.* Extabat. *Mſ.*
» apud Joannem Balæum. Differt à *Speculo Joan-*
» *nis à Malinis*, quo uſus eſt Joannes Palæony-
» dorus, in conficiendis ſuis *tribus libris de An-*
» *tiquitate Ordinis*, ſecundum quoſdam.

» 2. *Sermones V.* Et *alia.*

» De Joanne de Molinis, Abbas Trithemius;
» Joſias Simlerus, *in Epitome Bibliothecæ Geſneria-*
» *næ*; Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſto-*
» *ricis Latinis*: Aubertus Miræus *in Auctuario Bi-*
» *bliothecæ Eccleſiaſticæ, cap. 486.* ubi malè fecit
» Armoricum: Joannes Balæus *de Scriptoribus,*
» *Centur. 13. pag. 161.* Petrus Waſtelius, *in Libro*
» *Apologetico pro Joannis Hieroſolymitani Mona-*
» *chiſmo, cap 15. pag. 40.* & *in Vindiciis pro*
» *operibus* ejuſdem *Joannis Hieroſolymitani, Lib. I.*
» *Sect. 5. art. 1.* Antonius verò Poſſevinus, Fran-
» ciſcus Swertius, Valerius Andreas Deſſellius, &
» Joannes-Baptiſta Lezana, tomo III. Annal. fa-
» ciunt noſtrum Joannem de Molinis, *Belgam, de*
» *Malinis.*

Hactenùs Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 231. & 232. cui accinere videntur Pauli Segerus *in Collectione quorumdam Carlitarum Mſ.* & Daniel à Virgine Maria *tomo. II. Speculi Carmelitani pag. 1108. num. 3929.* Idemque aſſeruerat præfatus Ludovicus Jacob *in*

J.

deſcriptione Provinciæ Narbonæ, cap. 4. ſed ni fallor, amore ſuæ Provinciæ captus unum in duos homines diviſit Carmelitam, quorum unus Mechlinienſis in Belgio, alter in Borbonio Molinenſis extiterit. Probatio tamen oppoſita deſumitur ex eo quòd *Speculum Hiſtoriale Ordinis Carmelitici*, Venetiis impreſſum anno 1705. pag. 42. quod Lud. Jacob adjudicat ſuo Joanni Molinenſi, idem prorsùs extet cum eo quod Joan. Palæonydorus ſuo Joanni de Malinis attribuit Belgæ: bujus enim Joannis Belgæ *Speculum Hiſtoriale* incipiebat his verbis: *In diebus Achab.* Speculum autem Hiſtoriale Venetiis impreſſum anno 1507. pag. 42. iiſdem incipit verbis. Eumdem ergo habet Auctorem; & illum Auctorem fuiſſe Belgam innuit Joannes Palæonydorus, ipſo fatente Ludovico Jacob. Falsò igitur *Eboracenſis* ab Alegreo Caſſanato, *Armoricus* à Voſſio, *Armoricus Brito* à Joanne Alberto Fabricio in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, *tom. IV. pag. 303.* vocatur: rectè autem reponitur inter ſuos Belgas à Joanne Franciſco Foppens *in Bibliotheca Belgica tomo II. pag. 685. col.* 2. & huic noſtræ Sententiæ favet Irenæus à Sancto Jacobo in *Tract. Thelog. de ſingulari Immaculatæ Virginis Protectione, cap. 3. Sectionis ſecundæ* §. *3. pag. 124.* ubi & Joannem de Malinis aſſignat floreſcentem anno 1488. Sed pro Ludovico Jacob ſtat Carolus du Cange.

L V I I.

JOANNES DE MONTE, gallicè *de Montay* natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Vir pius & eruditus ſcripſit Gallicâ Linguâ, circà annum 1549. *Vitam Beatæ Franciſcæ de Ambaſia, Armoricorum Duciſſæ, poſteà Carmelitanæ Monialis.* Ita refert Leo à S. Joanne, *in vita* ejuſdem *Franciſcæ de Ambaſia, pag.* 222. ubi verba quæ probant Joannem *de Montay* Carmelitam Pariſienſem ſcripſiſſe vitam Beatæ Franciſcæ de Ambaſia, ſic ſcripſit P. Leo ex veteri Codice Mſ. qui ſic finiebatur & deſinebat.

Ce accompli par la grace de Dieu, le premier jour de Juillet, l'an mil cinq cens quarante-huit, à l'heure de neuf heures du matin, après avoir célébré la Sainte Meſſe, dite de l'Octave de ſaint Jean-Baptiſte. Je vous prie qu'il vous plaiſe prier Dieu pour mon ſalut. Hunc Joannem de Montoy vocat *Albertus le Grand* in Vitis Sanctorum Minoris Armoricæ, *pag. 335.* & Joannes Lezana *Albertum le Grand* ſecutus eſt *tomo 4.° ad an. 1487. num. 5. p. 962.* ſimiliter Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 232.*

L V I I I.

JOANNES MORAND, natione Gallus, Ordinis Carmelitarum regulam profeſſus, Doctor Theologus Pariſienſis circà annum 1436. Laureatus unà cum *Petro de la Leu*: vir religione, facundiâ & doctrinâ clarus, Concionator ſuâ ætate celeberrimus, ſcripſit *Sermones* perelegantes *Volum. III.* Mſſ. aſſervantur Pariſiis in Biblioth. Carmelitarum Plateæ Maubertinæ; ut teſtatur Ludov. Jacob in ſua *Biblioth. &c. in Bibl. Carmel. Mſ. p. 232.*

L I X.

JOANNES MULTONUS, natione Anglus, Cœnobii Norwicenſis alumnus, vir pius, eruditus & eloquens, cujus laus in Concionibus ſuo tempore non erat poſtrema: quo in genere teſtimonium poſteris anno 1400. reliquit *Sermones per an. xc.* Quos ſe vidiſſe Sermone Latino ſcriptos narrat Balæus *Cent. XII. cap. 40.*

De Joanne Multono loquuntur etiam Joannes Pitſæus de *Viris Illuſtr. Angliæ pag. 568. Antonius* Poſſevinus in *Apparatu Sacro tomo I. pag. 916.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmel. Decoris, pag. 324.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo 4.° ad an. 1400. pag. 751.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmel. pag. 1118. col. 1.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 232.* & Fabricius *in Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 308.*

L X.

JOANNES MUÑOZIUS, vernaculè *Munñoz*, natione Arrago, patriâ Cæſar-Auguſtanus, Doctor Carmelita Theologus, Prior Cæſar-Auguſtæ & Valentiæ, deinde Provinciæ Arragonicæ Vicarius Provincialis, vir longè doctiſſimus & celeberrimus, *clarâ & excelſâ ſapientiâ, & virtutis notâ ſuſcipiendus*, inquit Hippolytus Marraccius, Concionator ſanè facundus migravit Cæſar-Auguſtæ anno Domini 1627. ætatis ſuæ 65. religionis 52. Scripſit Hiſpanicâ linguâ *Sermones de Quareſma, de Adviento, y de Sanctos.* Volum. III. Mſſ.

Obras de Devotion y Oraciones. Lib. I. Mſ.

Hæc Manuſcripta ſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Cæſar-Auguſtana quam Provincialis Joannes *de Herediâ* celebri ſtructura perfecerat & quam Joannes Munnoz uberrimâ Librorum Selectiſſimorum gazâ ditavit, ſuis potiſſimum Sermonibus, & piis operibus, quæ pro Novitiis inſtruendis ibidem diſtribuuntur. Vitam ejus conſcripſit Bartholomæus *Viota* in eodem Cœnobio Magiſter morum. Ita loquitur Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmel. Decoris, pag. 493.* quem ſecuti ſunt Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 573.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 232.*

L X I.

JOANNES MYNTZENBERGIUS, natione Germanus, Ordinis Carmelitarum Theologus edi curavit flagellum Hæreticorum Faſcinariorum. Auctore Frat. Nicolao Jacquerio Ord. Fratrum Prædicatorum, & olim hæreticæ pravitatis Inquiſitore: cui & alia *Opuſcula* eamdem tractantia materiam, à diverſis Auctoribus *conſcripta* acceſſerunt. Omnia ſtudio & induſtriâ *Fr. Joannis Myntzenbergii*, Ordinis Carmel. edita Franckofurti, apud Nicolaum Baſſæum. Anno 1581. *in-8.°* Hæc Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 232.*

L X I I.

JOANNES NATATORIUS, vulgò Schwemmer, natione Germanus, Carmelita Moguntinus, Scientiâ Theologus, Moguntiæ mortuus anno 1614. Scripſit *Opera nonnulla* ex *Catalogo Mſ.* Carmelitarum Germanorum. Quæ opera ſervantur in Bibliothecis Germanis: prout ex *Necrologio* Carmelitarum Moguntienſium Mſ. collegit hujus poſſeſſor Ludovicus Jacob, qui idipſum affirmat in *ſua Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 232.*

L X I I I.

JOANNES-NICOLAUS cognomento BLANCUS ſivè ALBUS, Italus natione, Patriâ Florentinus, Carmelita Provinciæ Thuſciæ, Doctor Sacræ Theologiæ eximius; Senarum, Piſarum & Florentiæ ſucceſſivè per triginta annos publicus Philoſophiæ Profeſſor, ſuæ Provinciæ per biennium Prior Provincialis, ac Raphaelis Riarii

Digitized by Google

Cardinalis Theologus; Provinciarum Romandianæ ac Siciliæ Viſitator, Concionatorum ſuo ævo facilè Princeps. Vir ſummis naturæ & ingenii dotibus decoratus, eximiâ vitæ integritate, rarâ doctrinâ, ſingulari morum ſuavitate, exquiſito judicio, memoriâ felici, ac præclarâ prudentiâ illuſtris, Canoniſationis SS. Angeli Martyris, & Alberti ſiculi Carmelitarum Procurator diligentiſſimus, migravit Florentiæ, an. 1499. die 2. Aprilis, ætatis ſuæ 60. Provincialatûs ſui ſecundo: ibidemque ſepultus ſub marmoreo Sarcophago, ſub quo hodie fit & aliorum Patrum ſepultura, cum ejus effigie & ſequenti Epitaphio.

Soriten celeber Chryſippi evolvere, pugnas
Solvere Zenonis, quodque doloſus habet
Frigidulo en ALBUS *moriens ſub marmore clauſus.*
Quanta eſt heu! Logicis facta ruina viris:

Scripta quæ reliquit, ſunt 1. *In Logicam & Sophiſtariam quæſtiones multæ.* Extant *Mſſ.* in Bibliotheca Carmelitana.

2. *In Logicam parvam.*
3. *In Prædicamenta.*
4. *In octo Libros Ariſtotelis Phyſicorum.*
5. *In Libros Poſteriorum.*
6. *In Libros XII. Metaphyſicorum.*
7. *In Regulas Hentisberi Commentaria.*
8. *Sermones varii.*

Hæc omnia Opera prælo hactenus caruerunt, & valdè ſimile vero eſt in æternum Typos eſſe deſideratura. Auctorem nihilominus Nicolaum Blancum laudarunt Franciſcus Bocchius, *Lib. II. Elogior. Viror. Florentinorum doctrinis Illuſtrium:* Petrus Lucius in Bibliotheca Carmelitana, pag. 82. Emmanuel Roman in *Compendio Hiſt. Carm. pag. 14.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad an. 1499. pag. 1000.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carm. Mſſ. pag. 233.*

LXIV.

JOANNES NAGLETUS, natione Germanus, Cœnobii Noremburgenſis filius, quem inter celebres Conventûs Heilbrunenſis Carmelitas enumerat Trithemius qui eum virum aſſerit fuiſſe mirabilis induſtriæ & vigilantiæ, cujus laboribus prima Noremburgenſis Monaſterii, & pulchriora limina dantur: vir ſapientiâ hic ſimul inſigni relucens, floruit virtute multâ, optimè meritus de ſua Religione & Chriſti Eccl. anno 1448. Hæc Alegreus Caſſanatus in *Parad. pag. 348.* teſtem appellat Joannem Trithemium *Lib. II. de Miraculis B. Virg. de Urticeto cap. 14.* Quem citat etiam Ludovicus Jacob in Catalogo Monaſterior. Ord. Carm. Mſ. pag. 169.

LXV.

JOANNES NIDERWILTZ, natione Germanus Carmelita Colonienſis, ejuſdem Academiæ Doctor & Profeſſor Ordinarius Theologus, religioſarum virtutum veluti exemplar, Commiſſarii Generalis atque aliis Officiis cum laude perfunctus, alterum adiit ſæculum anno 1676. die 19. Octobris, ætatis ſuæ 72. Religio. Profeſſionis 53. Scripta ejus ſunt.

1. *De Maria Carmelitana* Tractatus. Typis *Petri Metternich.* 1645. Germanicè.

2. *De Origine, Confirmatione & Privilegiis Confraternitatis S. Scapularis.* Coloniæ, 1648. *Germanicè.* Hæc ſunt opera quæ Joanni Niderwiltz adjudicat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 233.* Daniel autem à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1103. num. 3909.* addit.

3. *Philomelam Theologum*, de modo ritè Deum laudandi. Mſ. aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Colonienſium.

LXVI.

JOANNES NOBLET, natione Gallus, ortu Pariſinus, ex Doctore facultatis Medicinæ Pariſienſis, Carmelita; deinde facultatis Theologicæ ibidem Doctor anno 1394. renuntiatus & laureatus, tandem publicus apud ſuos Profeſſor. « Nemo
» ſuâ ætate, *inquit Ludovicus Jacob*, Nobleto in Sa-
» cris Scripturis, aliiſque Scientiis doctior, nemo
» inſtructior, qui præcellenti præditus ingenio, &
» ſingulari adjutus memoriâ, tam multa abundan-
» ter didicit, ut cunctis admirabilis, omnes qui de
» nobilibus Artibus ſecum diſceptarent, omninò
» ſuperarit.

,, Hoc Pieridum decus, ac Carmelitarum Pa-
,, riſienſium honos, ſibi in virtute ſemper inſtans,
,, nullum remiſit tempus, quin optimè ageret,
,, & ſe variâ virtute cumularet. Erat enim No-
,, bletus apud ſuos quoddam Oraculum optima-
,, rum litterarum, quò permagnus eorum nu-
,, merus concurrebat, qui ſtudio Sacrarum Lit-
,, terarum tenebantur. Nemini ille deerat, qui
,, cunctis in rebus dubiis poterat copioſè reſ-
,, pondere: excipiebat omnes benignè, qui om-
,, nia didicerat, ut omnium commodis poſſet
,, ſatisfacere. Tandem Lutetiæ Pariſiorum, ſenio
,, confectus, migravit ad Dominum, anno Chriſti
,, 1440. vel 1444.

Clarus valdè in Ordine noſtro, inquit Lezana ad ann. 1443. iis annis refertur Joannes Noblet, natione Gallus, & Conventûs Pariſienſis alumnus. Vir in divinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſæcularibus litteris egregiè doctus, Philoſophus, & Medicus inſignis. Variant tamen Auctores, qui de ipſo loquuntur, circà annum quo vixit. Quia tamen, niſi nominis ſimilitudine fallimur, putamus Joannem Boeth, qui in Capitulo Generali anno 1440. Lector Sententiarum Pariſiis denuntiatus eſt, eumdem eſſe, corrupto vocabulo, ac Joannem Noblet; de quo, cùm à prædicti Capituli tempore, nulla ulteriùs de ipſo, *in Libro Ordinis*, memoria inveniatur, ideò huic tempori annumerandum credimus. Sunt qui aſſerunt eum in Concilio Baſileenſi contrà Huſſitas acerrimè diſputaſſe.

Antequam Carmelitis nomen daret, ſcripſit Libros tres *de Pulſu & Urinâ:* ſicut notat Joannes-Albertus Fabricius in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 317. Alia Carmelitæ Monumenta ſunt

1. *In varios Sacræ Scripturæ Libros Lecturæ perutiles*, ſeu Commentarii mirifici & elegantiſſimi, inquit Joſias Simlerus.

2. *In Epiſtolas Canonicas Libri VII.* Hos commemorat ex Trithemio Jacobus le Long in Bibliotheca Sacra pag. 881. col. 1. E. *Incipiunt:* Nobilis in portis Vir ejus.

3. *Centilogium Ænigmatum Lib. I.* Opus inſigne, inquit Lezana.

4. *Sermones varii.* Et *alia.*

De Joanne Noblet loquuntur Trithemius *Lib. de Scriptor. Eccleſ. cap. 783.* Guillelmus Eyſeingrenius *in Catalogo teſtium veritatis.* Bartholomæus Chaſſanæus,

Chaſſanæus, *Parte 12. Catalogi gloriæ mundi.* Symphorianus Champierus *de Viris Galliæ Illuſtribus:* Gilbertus Genebrardus *in Chronologiâ.* Conradus Geſnerus *in Bibliotheca Univerſali:* Joannes Rioche *in Compendio Hiſtoriæ;* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 925.* Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de Sacra Scriptura:* Jacobus de Plebe *in Catalogo Virorum Illuſtrium Carmelit.* Arnoldus Boſtius *Lib. de Viris Illuſtribus Carmelit.* cap. 27. Petrus Lucius, Emmanuel Eman, &c.

LXVII.

JOANNES DE NOGUERIIS, Toloſanus Carmelita, Doctor Theologus: vir antiquis moribus, præclaro ingenio, & eximiâ præditus eruditione, libros nonnullos ſcripſit, ut habet Nicolaus Bertrandus *Lib. de Rebus & Geſtis Toloſanorum:* ſed nec titulos Operum, nec ætatem Authoris animadvertit, ut loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 234.*

LXVIII.

JOANNES OBRIET, natione Gallus, Patriâ Podienſis Vellaunorum, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Theologus Doctor, Prior diverſis in locis, edidit vulgari Sermone anno 1664. *Tréſor de la ſainte Meſſe, & l'Impoſteur découvert:* id eſt Latinè, *Theſaurum Sacro Sanctæ Miſſæ, & Impoſtorem detectum.*

Réponſe au Livre du Sieur Jean Bruguier, Miniſtre de Nimes: id eſt Latinè, *Reſponſum datum Libro Joannis Bruguieri Miniſtri Nemauſenſis.* Podio Aniciniensi, anno qui non determinatur in Relatione, quam ad nos miſit R. P. *Philippus à S. Claudio*, aliàs *Chaudeau* Prior Lugdunenſis die 3.ª Octobris, anno 1741. Loquitur etiam de Joanne Obriet Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 234.*

LXIX.

JOANNES OUDENIUS, natione Germanus, Theologus & Ordinis ſui Carmelitani Hiſtoricus ſcriptor non ignobilis, compoſuit circa annum 1482. *Chronicon Ordinis ſui elegans*, in quo Sanctiores Carmelitanæ Familiæ viros recenſet; initia quoquè Religionis & progreſſus ejuſdem, apertæ Lectionis modulo aperit: necnon Priores Generales Ordinis à Sancto Bertholdo de Malafaida Lemovicenſi, uſque ad Pontium Raynaldum deſcribit.

Hæc refert Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 234.* ex Schedis Mſſ. quas ad eum miſerat Carmelita Excalceatus Paulus ab omnibus Sanctis qui & edidit Auctuarium ad caput 7.um Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 220.*

LXX.

JOANNES OWINHELLUS, natione Anglus, Sacræ Theologiæ Doctor Oxonienſis, cui pietas & eruditio nomen celebre dederunt: Concionator erat elegans, & diſputator ſubtilis, ingenii acumine multum valens. Deceſſit non Caleti, ſeu Iccii portus in Gallia ut nonnulli autumant; ſed in Conventu Caliſienſi in Anglia, anno Gratiæ 1438. Scripta ejus ſunt

1. *Collectanea*, vel *Exempla Sacrarum Scripturarum* Lib. 1. *incipit:* Refert.
2. *Magiſter in Hiſtor.*

3. *Sermones per annum.* Lib. I. Salvator tuus venit ſolvere te.
4. *Diſtinctiones variarum rerum* Lib. VI. Et alia nonnulla.

De Joanne Owynhello tractant Joannes Lelandus *Lib. de Scriptor. Angliæ:* Pitſæus *ibidem ætate 14. num. 811. pag. 627.* Balæus, *Cent. XIII. cap. 98.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Alegreus Caſſanate *pag. 342.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1118. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 234. Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 321. ubi Caſſanatum ferè ſequens, aſſerit Owinhellum obiiſſe Caleti: ſed Caſſanatus inſuper addit: Obiit & ſepultus eſt Caleti, in ſuo Conventu vulgo *Caen*: indè error duplex.

LXXI.

JOANNES OUDEWATER, aliàs PALEONYDORUS, ſeu de *Aquâ veteri* quod oppidum eſt Belgii in Hollandiâ, à quo Joannes nomen accepit, quia ex illo oppido oriundus erat aut potius ibi natus. *Oude-Water* enim Belgicè idem ſonat ac latinè *Aqua vetus*, & Grecè *Palaion Undor*, corruptè à quibuſdam *Joannes Paledorpius* appellatur: Aliquandò etiam *Joannes Mechlinienſis*, quod Mechliniæ profeſſus eſt Religionem Carmelitanam die 8 Aprilis, anno 1456. ſicuti legitur in vetuſto Mſ. Codice Archivii Conventûs Mechlinienſis. Ipſe quoque Palæonydorus *Lib. III.* ſui *Faſciculi cap. 14.* loquens de Joanne Soreth Ordinis Carmelitici Priore Generali, qui anno 1454. Conventum Mechlinienſem in bonam vitam reſtauravit. « Ubi ex voluntate, *ait*, & mandato prædicti » Magiſtri Reverendiſſimi, qui me miſit, venerabilis Prior loci Frater Joannes de Platea, zelator » vitæ regularis, habitu ſanctæ Religionis, me „ induit, anno Domini 1455. menſis Aprilis die „ ſextâ, quæ fuit tertia dies Paſchalis feſtivitatis.

Unde Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis, p. 388.* Joannes de Aqua veteri, Ultrajectinæ ditionis oppido, vulgò Oudewater, aliàs Palæonydorus, Carmelita Mechlinienſis, vir in divinis ſcripturis ſtudioſus, & linguâ patriâ diſertiſſimus: de Religione ſua & re litteraria optimè meritus, reconditâ prædictus doctrinâ & ſingulari virtute, *addit Ludovicus Jacob*, immaculatæ Virginis Mariæ Conceptionis & Ordinis ſui Carmelitici vindex & propugnator illuſtriſſimus, Theologus, Concionator, Philoſophus, Hiſtoricus & Orator præclarus, Joanni Trithemio Abbati Spanhemenſi, Rutgero Sicambro Canonico Dumetenſi, aliiſque viris literarum cultoribus ampliſſimis notus & charus, obiit Mechliniæ anno ſalutis 1507. ætatis ſuæ 74. Profeſſionis religio, non 50. ut Ludovicus Jacob ſcribit, ſed 48. Scripſit ad *R. P. Rumoldum Laupach Priorem Carmelitarum Franckofurtenſium.*

1. *Faſciculum tripartitum Hiſtoriarum Prophetici & Eliani Ordinis beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli Lib. III.* Prodiit *Moguntiæ*, anno 1495. & 1497 Typis Petri Friedbergi. Item *Venetiis*, anno 1570. *in-4.°* ex Officina Dominici Guerrez, & Joannis-Baptiſtæ Fratrum; ſtudio & opera R. P. Pompeii Zuccaloe, in Conventu Carmelitarum Venetenſi Regentis. Item *Antuerpiæ in-folio*, anno 1680. inſertum tomo I. Speculi Carmelitani per Danielem à Virgine Maria, à pagina 220. ad paginam 273. Hic *Author*, ſi fides detur Lengleto

J.

in methodo Hiſtoriæ ſtudendi Gallicè ſcripta tom. III. in-4.° pag. 150. *Scaturit ſabulis & ineptiis.* Non ita cenſebat Trithemius, qui Palæonydorum vocabat *virum longâ exercitatione peritum:* non ità Rutgerus Sicamber qui eum hortabatur, *imò precabatur* ut citiùs illud *Opus imprimi* curaret, *ut* pote quod iſta ejus elucubratio *pluribus foret & exemplo & commendationi.* Non ità cenſebat Bollandus, qui ex *Lib. III.* hujus *faſciculi cap. 4.* repetitam vitam S. Cyrilli Carmelitæ *in Actis Sanctorum tomo I.* Martii tranſcripſit ad diem 6. pag. 500. Non ità cenſebat Joannes Albertus Fabricius, qui hanc Bollandi tranſcriptionem approbat. Verum ad alia Palæonydori Opera recenſenda properemus.

2. *Manuale Ordinis Carmelitarum* Lib. I. Moguntiæ, anno 1495. *in-4.°*
3. *Propugnaculum Carmelitarum.* Lib. I. Venetiis *in-4.°* anno 1570.
4. *Vitæ Sanctorum Ordinis Carmelitarum* Lib. I.
5. *Epiſtolæ familiares.* Lib. I.
6. *Dialogus inter Carmelitam & Carthuſianum;* Lib. II.
7. *In Boetium de Conſolatione.* Lib. V.
8. *Collationes ſeriales.* Lib. I.
9. *Sermones de Tempore.* Lib. I.
10. *Sermones de Sanctis.* Lib. I.
11. *Sermones Quadrageſimales.* Lib. I.
12. *De puritate Conceptionis B. V. Mariæ* Lib. I.
13. *Contrà Wigandum, pro Abbate Trithemio.* Lib. I.

Occaſio utriuſque poſterioris Operis fuit controverſia non levis in Germania de Conceptione Sanctiſſimæ Virginis Mariæ orta. Cum enim Joannes Trithemius in libro de laudibus Sanctæ Annæ cap. 7. aſſeveraſſet B. Virginem ab originali maculâ non ſanctificatam, ſed præſervatam fuiſſe: huic ſeſe oppoſuit ex Dominicanis Patribus Wigandus Copinis Concionator Franckofordienſis; Trithemii tamen opinionem Carmelitis cùm Minoritis validè propugnantibus; donec poſt biennium Wigandus opinionem ſuam edito alio opuſculo abjuravit; uti rèfert Henricus Spondanus ad annum 1494. num. 14. & Lezana tomo IV. pag. 986.

De Joanne Palæonydoro mentionem habent Trithemius, Lib. I. de Scriptor. Eccleſ. Valerius Deſſelius *in Bibliotheca Belgica:* Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis p. 388.* Gerardus Joannes Voſſius *Lib. III. de Hiſtoricis latinis p. 573.* Jacobus Friſius *Tigurina, p. 481. in Bibl. univerſali:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro tom. I. p. 879.* ſub nomine *Joannis de Gaudia, ſive de Veteri aqua:* & *p. 926.* vocabulo *Joannes Palæonydorus.* Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Aubertus Miræus *in Auctuario cap. 494.* Joannes Dancius *in Epiſtola ad Arnoldum Boſtium:* Matthæus Herbenus *in Epiſtola ad Godeſridum Candelarum:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo &c. p. 370.* Lezana *tomo 4. ad annum 1507. p. 1021.* Joannes Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica p. 708.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. p. 322.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 234.*

L X X I I.

JOANNES PALEDORPIUS, Mechlinienſis ſacræ Theologiæ Doctor Ordinis Carmelitarum, ſcripſit anno 1500. quo Gandavi natus invictiſſ. Imp. Carolus V. *Speculum Hiſtoriale.* Hæc habet Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis pag.* 459 cui accinit Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici decoris p. 376.* Joannem quoque Paledorpium quemdam Carmelitam agnoſcere videtur Antonius Poſſevin. *in Apparatu ſacro tom. I. p. 910.* vocabulo *Joannes de Malinis:* ſed quis fuerit, nullo in loco explicat, neque quid ſcripſerit, enumerat: Lezana autem, Jacob & Foppens, locis citatis, animadverterunt *Joannem Paledorpium* alium non eſſe à *Joanne Palæonydoro.*

L X X I I I.

JOANNES PASCALLUS, natione Anglus, è familia nobili Paſcallorum, qui in Comitatu Suffolcienſi etiamnum florent, ortus, Carmelitanam veſtem induit in Conventu Gipſwicenſi; in Academia Cantabrigienſi educatus, Theologici Doctoris Lauream obtinuit; & poſteà Concionatoris munus nomine celeberrimo exercuit. Fama ejus percrebeſcente, Guillelmus Barthemanus Epiſcopus Norvicenſis eum ſibi ſuffraganeum aſſumpſit, annuente Papâ Benedicto XII. ſub titulo Epiſcopi Scutarienſis. Poſtmodùm Rex Eduardus III. famâ doctrinæ illius motus, Landavenſem deſignavit 44.um die 3.a Junii, anno 1347. Obiit autem *Bishonæ*, & in Capella B. Mariæ, ſub lapide marmoreo humatus, die 11.a Octobris, anno 1361. Vir doctiſſimus, & ob concionum tàm aſſiduitatem, quàm elegantiam, celeberrimus.

Verba ſunt hæc Franciſci Godwini, ex quibus corrigendus occurrit Ludovicus-Jacob Lezanam ſecutus, aſſerendo Joannem Paſcallum ſato functum fuiſſe Landaviæ, & in Cathedrali Eccleſiâ ſepultum. Ipſe quoquè Godwinus animadvertendus eſt, quod Paſcallum vocat *Carthuſianum*, ni fortè mendum Typographo adjudicandum ſit. Diſertis enim verbis Lelandus, Pitſæus, Balæus denuntiant Joannem Paſcall, alumnum Cœnobii Carmelitani Gipſwicenſis, Epiſcopum priùs fuiſſe Scutarienſem titularem, ſub Metropoli Antibarenſi, in Dalmatiâ; & poſteà Landavenſem Antiſtitem, in Anglia, ſub Metropoli Cantuarienſi. Lelandus tamen dicit *Tavenſem* loco *Landav.* ſcripta Joannis Paſcalli ſunt

1. *Lectura Scripturarum*, Lib. I.
2. *Quæſtiones diſputatæ*, Lib. I.
3. *De Paſſione Chriſti*, Lib. I.
4. *Homiliæ ſexaginta ſeptem de tempore*, Lib. I.
5. *Conciones per annum*, Lib. I.
6. *Homiliæ octoginta de Sanctis*, Lib. I.

De Joanne Paſchallo agunt Joannes Lelandus *de Scriptoribus Angliæ cap. 401.* Pitſæus *ibidem p. 497.* Balæus *Cent. 5. p. 446.* Godwinus *in Commentario de Præſulibus Angliæ p. 636.* Harpsfeldius *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana:* Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. p. 927.* Guillelmus Einſeingrenius *in Catalogo teſtium veritatis:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo, &c. p. 301.* Lezana *tomo IV. ad annum 1361. num. 6. p. 634.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 235.* Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit. tomo IV. p. 329. &c.*

L X X I V.

JOANNES PASCHASIUS, natione Belga, Mechlinienſis Patriâ, & Carmelita, quem Poſſevinus eumdem ſuſpicatus eſt cùm Joanne de Malinis; ſicut & Joannes Franciſcus Foppens;

J.

Doctor Theologus renuntiatus in Academia Lovanienſi, anno 1504. fuit Eccleſiaſtes egregius, ſtudiorum Regens apud ſuos Lovanii; Conventus Mechlinienſis ſæpiùs Prior; ac tandem à Carolo V. Cæſare conſtitutus hæreticæ pravitatis Inquiſitor. Undè Deſiderius Eraſmus de illo conquerens Epiſt. 856. ad Joannem Carondeletem Archiepiſcopum Panormitanum, ait.

„ Mechliniæ Carmelita quidam *Paſchaſius*, ut „ ex multorum litteris accipio publicitùs è ſuggeſto debacchatur in linguas ac bonas litteras, „ & nominatim in Collegium Trilingue, quod „ inſtituit Lovanii vir omnium ſæculorum memoriâ dignus *Hieronymus Buſlidius.* Agant hoc „ quod habent in mandatis; pugnent adversùs „ hæreſes: at bellum gerere cum his litteris, „ ſinè quibus omnes reliquæ diſciplinæ mutæ ſunt, „ mancæ ſunt, cæcæ ſunt, plurimùm abeſt ab „ animo tum Cæſaris, tum Pontificis, &c.

Paſchaſius obiit, non anno 1585. ut ſcripſit Joannes-Baptiſta Gramaye in Hiſtoria Brabantina; non poſt annum 1530. quo floruiſſe dicitur à Ludovico Jacob, & loca Paleſtinæ Sancta anno Chriſti 1527. peragraſſe: ſed, teſte Foppens, obiit anno 1526. Scripta autem ejus dicuntur

1. *Deſcriptio Sanctæ Terræ*, quam anno 1517. perfecit. Edita prodiit vernaculo Sermone Lovanii, 1563. apud Hieronymum Vellæum. Et iterùm Flandricè Gandavi, anno 1612. Error igitur irrepſit in notas numerales à Franciſco Swertio deſignatas 1527. loco 1517. & indè cæſpitatio Ludovici Jacob qui verbum, *perfecit* anno 1527. accepit pro ipſa peregrinatione activa locorum Sanctorum.

2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.

4. *Sermones Dominicales*, Lib. I.

5. *Sermones per Adventum*, Lib. I.

6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Paſchaſium noſtrum celebrant Valerius Andreas *in Bibliotheca Belgica*: Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis pag. 459. Ludovicus Guicciardinus *in Deſcriptione Civitatis Mechlinienſis.* Chriſtianus Adricomius *in Deſcriptione Terræ Sanctæ, p. 287.* ubi expreſſè notat *Joannem Paſchal Carmelitam Mechlinienſem.* Opus ſuum quod inſcribitur *Peregrinatio cùm exacta deſcriptione Jeruſalem & locorum Sanctorum*, perfeciſſe *anno 1527.* Indè natus aliorum error. Hippolytus Maraccius in Bibliotheca Marianâ. Antonius Poſſevin. *in Apparatu Sacro tom. I. p. 910.* verbo *Joannes de Malinis*, & *p. 927.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmel. p. 1109. col. 1. num. 3929.* Joannes Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica tomo II. p. 685. & 709.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 235. &c.* Niſi addatur inſuper Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris p. 389.* ubi aliorum aſſequens deviationem aſſignat mortem Joannis Paſcha, anno 1527.

LXXV.

JOANNES PAULUS DONATUS, natione Italus, Patriâ Mantuanus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Theodori Maſii diſcipulus, in Univerſitate Theologorum Bononienſium anno 1578. die 1. Septembris laureatus eſt. Variis ſcientiis ornatus, Philoſophus, Theologus, Orator & Aſtronomus peritiſſimus, in Cathedrali Eccleſia *Caſalenſi Montis - Ferrati* Theologiæ publicus Lector; non ſolùm Guillelmo Gonzagæ Mantuanæ Duci fuit à conſiliis & à Theologicis conſultationibus, verùm etiam, ob ipſius prudentiam, doctrinam & ſagacitatem, à S. Carolo Borromæo Cardinali ad Generale Tridentinum Concilium deputatus. Anno 1579. inter ſuæ Congregationis Definitores Generales electus, quantam ſuo tempore apud omnes exiſtimationem ſibi comparaſſet, ſuis probavit elucubrationibus. Scripta etenim ejus inſcribuntur.

1. *Tractatus de jure eligendi Miniſtros Eccleſiæ*, ſive *de officio Paſtoris*, ad Veſpaſianum Gonzagam nuncupatus, Ferrariæ, anno 1582. *in - 4.°*

2. *Solutiones apparentium contradictionum in dictis Ariſtotelis & D. Thomæ*, Lib. IV. contentæ, & Philippo Boncompagno Cardinali dicatæ. Florentiæ, anno 1569. *in-folio.*

3. *Catechiſmus Theologicus.* Florentiæ, typis Torrentini Belgæ, 1570. *in-8.°*

4. *Commentaria in Ariſtotelis Meteora*, SS. D. Pio V. Pontifici Maximo nuncupata. Mantuæ apud Franciſcum Ozanam, 1569. *in-4.°* & ibidem 1579. *in-4.°*

5. *De Conceptione Dei-paræ Virginis Mariæ* opuſculum. Bononiæ 1572. *in-8.°*

6. *In Theoriam Planetarum: ſivè Theoricæ ſpeculationes motuum Cæleſtium*, quæ ad Guillelmum Gonzagam Mantuæ Ducem, & Montis-ferrati Marchionem. Venetiis, apud Franciſcum Bernardinum Ozanam, 1575. *in-4.°* Italicè.

7. *Tabula dilucidationum in dictis Ariſtotelis & D. Thomæ Mſ.* quam morte præventus non potuit perficere.

8. *Varia opuſcula variarum materiarum*, inquit Carolus Vaghus.

Joannem Paulum Donatum commendant Joannes Molarus *in Bibliotheca Materiarum*: Aubertus Miræus *de ſcriptoribus ſeculi XVI. cap. CXI.* Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis.* Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana.*

E Carmelitis Petrus-Lucius in *Carmelitana Biblioth. p. 70.* Joſeph Falcon in *ſuo Chronico.* Joannes-Maria Penſa in *Theatro Virorum Illuſtrium &c.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 408.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 236.* Daniel à Virgine Maria *in tomo II. Speculi Carmelitani p. 1069. num. 3717.* Clemens-Maria Felina *in Muſæo Congregationis Mantuanæ*, ad ann. 1579. Carolus Vaghus *in Commentariis* ejuſdem *Congregationis Mantuanæ, p. 208.*

LXXVI.

JOANNES PAULUS AB EPHIPHANIA, natione Siculus, Patriâ Panormitanus, in ſæculo dictus *Antonius Pariſi*, anno 1633. natus: cum 19. attigiſſet annum, poſtquam humanioribus litteris, ac Philoſophiæ, ſumma cum ingenii præſtantiſſimi laude operam dediſſet, Carmelitis Excalceatis nomen dedit, & inter eos die 25. Martii, anno 1653. voto ſe obſtrinxit. Emenſo ſtudiorum curſu, maximâ omnium admiratione, Rhetoricam, Philoſophiam, ac Theologiam, pluriès Panormi, & præcipuè Meſſanæ docuit, cum omnium litteratorum applauſu.

Concionator celeberrimus, in ſacra ac prophana eruditione, paucos habuit æquales, nemini fuit ſecundus. In utroque jure exercitatiſſimus, arcanorum naturæ ſcrutator fuit diligentiſſimus, in ſacra ac prophana Hiſtoria verſatiſſimus. Virtu-

J.

tibus inſignis, regularem obſervantiam tenaciſſimè coluit ac ſingulari ſpiritûs fervore incruentum Miſſæ ſacrificium, lacrymis perfuſus quotidiè celebravit. Prior Conventûs Motucenſis Sanctæ Mariæ de Populo, in gubernandis ſubditis, ſummâ prudentiâ præditus, non minori charitate ac zelo claruit. Morti proximus, compoſitis in Crucis formam brachiis, placidiſſimè æquè ut piiſſimè, ſicut vixerat, ex hac vita diſceſſit Panormi, die 4. Septembris, anno 1676. Typis mandaverat Italico idiomate Libros inſcriptos.

1. *Cogitationes Sacræ, Morales ac politicæ de naturæ viciſſitudinibus.* Panormi *in-12.°*

2. *Via Lactea; Ars brevis concionandi.* Venetiis 1671. *in-24.* Panormi *in-12.°*

3. *Areopagita Fontiberienſis:* ſeu *Vita S. Joannis à Cruce* Panormi 1675. *in-12.°*

4. *Muſæ novem Parnaſſi, ſeu Elogia novem Excalceatarum Carmelitanarum Monialium Parthenii Panormitani.* Venetiis. 1672. *in-4.°*

5. *Panegyrici & Orationes Sacræ.* Panormi 1676. *in-12.°*

6. *Idea Equitis Jeroſolymitani, in Vita Fr. Auguſtini Grimaldi.* Suppreſſo ſuo nomine. Meſſanæ 1662. *in-4.°*

7. *Diſcurſus Sacer & Academicus in Epiſtolam B. Virginis, ſcriptam ad Meſſanenſes.*

8. *Aliique Panegyrici.* Suppreſſo nomine. Venetiis, 1664. *in-12.°*

9. *Compendium Hiſtoriæ Civitatis Meſſanenſis.* Venetiis, 1670. *in-4.°* Suppreſſo nomine.

10. *Anima amore capta in quinque vulneribus Crucifixi.* Neapoli, 1671. *in-12.°* Librum hunc edidit, ſub nomine *Victoris Conſtantis*, Canonici Regularis.

11. *Oratio Funebris ampliſſima in morte Philippi IV. Hiſpaniarum Regis.* Neapoli 1671. *in-12.°*

Moriens multa prælo parata reliquit, jam abſoluta, quædam nondum abſoluta, ſive Latino, ſive idiomate Italico, quæ fuſè numerantur à Martiali de S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 259. & 260.* recenſente Auctores qui de Joanne-Paulo locuti ſunt; putà Placidum Caraffa *in Reſp. Deciſ. pag. 7. & 27.* Placidum Reina *in Hiſt. Meſſanæ, parte 2. pag. 8.* Mongitorem *in ſua Bibliotheca ſicula parte 2. pag. 358.*

LXXVII.

JOANNES PELISSE, natione Gallus, Carmelita, edidit vulgari Sermone *de Confraternitate ſancti Scapularis* Librum I. cujus meminit Cyprianus à Sancta Maria, in Theſauro Carmelitico, pag. 277. Ita refert Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 236.*

LXXVIII.

JOANNES PELLEGATUS, aliis JACOBUS POLICATUS, natione Italus, Patriâ Venetus, Carmelita, Theologus Doctor fuit Provinciæ Bononienſis in Capitulo Generali Aſtæ celebrato ad annum 1440. Adfuit etiam anno 1444. Capitulo Generali Cabdonenſi Provinciæ ejuſdem Bononiæ Prior Provincialis, & Definitor Generalis, cui data fuit commiſſio ad corrigendum Conſtitutiones Ordinis. In Capitulo Generali Romano Sanctæ Mariæ-Majoris anno 1447. denuntiatus adhuc extitit Procurator Generalis, Provinciæ itidem Bononiæ & admiſſus pro Definitore, ac Regens nominatus Curiæ Romanæ. Vir omni ſcientiarum genere ornatiſſimus, & eximiæ eruditionis, Litteris politioribus clarus, atque magna concionandi ad populum facundiâ celebratus, obiiſſe creditur anno 1450. ſcripta ejus ſunt;

1. *Vocabularium.* Lib. I. *incipit* per litteram *A*, omnium primam, &c. Explicit autem vocabulo, *Zozinius viri* proprium, *vivax* vel *viridus*, &c. Mſ. aſſervatur Ferrariæ in Bibliotheca Carmelitarum, *in-folio* quod anno 1640. vidit *Ludovicus Jacob.*

2. *Conſtitutiones Ordinis Carmelitarum*, ex commiſſione Capituli Generalis Cabilone celebrati anno 1444. correxit & emendavit.

De Joanne Pellegato ſcripſerunt Arnoldus Boſtius, Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Petrus-Angelus Spera *Lib. V. de Nobilitate Grammaticorum:* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Annal. pag. 875. num. 8.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 236.*

LXXIX.

JOANNES PETRINY, natione Aquitanus Albigæ Heleuterorum in Aquitania prima, ad Tarnem Fluvium, honeſtis natus parentibus, in patrio Carmelitarum Cœnobio ſeſe Deo mancipavit: poſt conſuetum ſtudiorum Philoſophiæ & Theologiæ curſum, pulpita Concionatoris Evangelici conſcendit, ubi facundiſſimus atque acerrimus ſuâ ætate Eccleſiaſtes tanto nomine apparuit, ut & ob ſuum fidei catholicæ zelum, & vitæ integritatem, & morum ſuavitatem, & animi candorem valdè celebris Nicolao Virdunio Toloſani Senatus, poſteà Pariſienſis Principi charus, quem etiam ad ſacras Conciones primùm adhibuit Sereniſſima Margarita Valeſiæ uxor tùm Henrici Navarræi Regis, qui Francis poſteà Henrici IV. nomine tam feliciter imperavit.

Ab ipſo eodem Rege Concionatoris Regii nomine, Regio donatus fuit ſtipendio Petrinius, ſicut & à Ludovico XIII. anno 1613. Januarii decimâ die. Adjecit & ducentos aureos e ſanctiori ærario annuos Ludovicus ipſe Rex 21. Julii anno 1615. confirmante poſtmodùm paternam munificentiam Ludovico XIV. ad ſeptim. Kalendas Septembris, anni 1651. Ab anno jam anteà 1644. Sereniſſimus *Gaſto* Dux *Aurelianenſis*, pluribus que retrò annis inter eruditos quoſque æquiſſimus eruditoriorum arbiter *Richelius* Cardinalis Petrinium in paucis unum elegerant.

Pro eâ, quâ in Novatores vi dicendi, ſcribendive, apud Delphinates Ducem tum Franciæ Mareſcallum, & poſteà magnum Regii ſtabuli Comitem, ſivè ut loqui amant, Conneſtabilem Leſdiguerium à Calvini Cathedrâ ad Petri ſedem, plurimùm cooperante S. Franciſco Saleſio, anno 1622. traduxit, inſigni prorsùs Rei Catholicæ triumpho: alioſque non vulgaris notæ Viros in Delphinatibus atque Allobrogibus, qui è vicina Geneva perfidum tetrumque virus hauſerant, poſitâ pertinaciâ ad deditionem compulit Petrinius, tùm voce, tùm ſcripto, illo opere, quod Gallicè inſcribitur *Miniſtrophthorie*, ou *Renverſement des Miniſtres*, & nuncupavit ampliſſimo apud Gratianopolim Senatui.

Vicarias Metenſium aliorumque primarias Infulas non ſemel tantum repudiaſſe dicitur homo Borboniis Principibus viris fæminiſque cariſſimus: à quibus

J.

à quibus etiam officioſè ſalutari in cella ſua non raro contigit; luculento Regiæ exiſtimationis dilectioniſque argumento. Hic tantâ vir gloriâ cohoneſtatus, Collegii Pariſienſis Carmelitarum aliàs Vicarius, ibi mortalitatem exuit anno Chriſti 1658. die 16. Januarii, ætatis ſuæ 78. horâ decimâ matutinâ. Pro eo locutus eſt politiſſimus Vir Joannes Roennus Rotomagenſis, in *Clauſulis ad Octodenas & Orthodoxas Sermocinationes, à totidem Muſarum cultoribus habitas in Theſaurario, ſingulis Lunæ, Mercurii, & Veneris diebus hac quadrageſimâ* M D C X. Pariſiis, è Typographia Franciſci Jacquini 1610. *in-8.°* Latine editis, in quibus Petrinio noſtro præſentavit elogium his propriis verbis.

Lunæ 29. Februarii XV. *Joannes Petrinus Carmelita Siren. Inter Muſas Siren mihi reperta eſt; repertus decimus quintus Muſicus Joannes Petrinus, Carmelinum ſivè mel, ſivè melos. Ejus dogmata omninò ſeirenaia ſunt; non quidem voluptaria, ut Uliſſea cera auribus figenda ſit: ac pitana & perſuaſoria. Tanta ejus eſt ſermonis vis, tanta eloquentiæ & ſuadelæ efficacitas: non Cato latina, non Sophocles Græca, melior fuit aut modulatior Siren, quam hodie Gallica Petrinus. Hic totus erambrios & continuus eſt. In tantum, herclè, ut ſicut Sirenes, filiæ; ſic ipſe filius dici queat Muſarum delicatiorum, & ſuaviorum. Quod ſi in Apollinis templo, Sirenum effigies aurea ſuſpenſa conſpiciebatur; & verò hoc tempore nihil avidius viſitur atque auditur, quam Bartholomæa ex Cathedra, Petrini Carmelitæ non caſſa & inanima quædam ſtatua, ſed os vivum, vocalè & planè aureum concionatoris.* Hæc Roenni verba denotant Petrinium, quem nomine *Siren* depingit, conciones habuiſſe, Pariſiis in Eccleſia Parochiali S. Bartholomæi, anno 1610. tempore Quadrageſimæ, plaudentibus maximè ſuis auditoribus. Sepultus eſt in Carmeli Manbertini choro propè ſubſellia ad Thomam Vitecoc, tumulo donatus abſque Epitaphio. Scripta, prout ab ipſo didicit Ludovicus Jacob ſunt;

1. *Oratio ſunebris Henrici* IV. *Francorum & Navarræ Regis Chriſtianiſſimi, Pariſiis in Eccleſia S. Stephani, anno 1610.* die 22 *Junii, Pariſiis* 1610. *in-8.°* Legitur etiam in collectione Orationum Funebrium Henrici IV. à Guillelmo du Peyrat Eleemoſynario Regio Pariſiis. *in-8.°* edita Gallicè utrobique.

2. *De Sanctarum gloria ſermo.* Gallicè. Pariſiis 1612. *in-12.*

3. *Miniſtrophehorie, ou Renverſement des Miniſtres:* id eſt, Latinè *Miniſtropthoria, ſeu refutatio adverſùs hæreticos* Gratianopolitanos de realitate Corporis Jeſu-Chriſti in Euchariſtiæ Sacramento. Lib. I. Turnoni, apud Claudium Michaelem, 1619. *in-8.°* ad Senatum Gratianopolitanum. Hujus operis meminit Aubertus Miræus in Bibliotheca ſæculi 17. cap. 180.

4. *Oratio Funebris Cæſaris Auguſti Bellagardæ; Baronis Thermei, magni Franciæ Hyppyarchæ: in templo Patrum Societ. Jeſu Divione anno 1621. die 28. Auguſti*, habita Gallicè. Divione 1621. *in-8.°* Hujus Autographum Mſ. præ manibus habuit Ludovicus Jacob, Beneficio P. Ivonis La Monſtre in magno Cœnobio Carmelitarum commorantis.

De Joanne Petriny celebrem habent mentionem Ludovicus Videl *in Vita Franciſci de Bonne de Leſdiguieres, Franciæ Conneſtabilis. Lib. II. cap. 5.* Aubertus Miræus, *parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ, cap. 180.* Andreas Ducheſnius in Bibliotheca Hiſtoriographorum Franciæ. Theophraſtus Renaudot *in Collectione Ephemeridum hebdomadarum* (Gallicè les Gazettes) ann. 1658. Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli, pag. 520. num. 929.* ſed fuſiùs *in Speculo Carmelitico tom. II. pag. 1091. num. 3843.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 236.* Alegreus autem Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris* Petrum corruptè Petriny vocans *pag. 467.* „ Quid mirum, ait, ſi aſcenderit Regibus „ dicere ætate provectus? qui cùm vix dum decimum octavum annum pubeſcentis ſuæ juven- „ tutis agebat Adventualem & Quadrageſimalem „ curſum, cùm audientium Toloſatum ſtupore, „ jam confecerat inſigniter eruditus... Admirandâ „ vir reluxit humilitate: nam oblata ſibi præmia, „ & ſummis meritis debita, ſincerâ ſumoſi hono- „ ris abdicatione recuſavit, adeo ut nec ullum „ in Religione ſua (ut ex Gallicis Relatis acce- „ pimus) gradum unquam admittere voluerit. „ Viri enim erat frequens aſſertum: honores iſtos „ mereri, verus honor reputandus eſt.

L X X X.

JOANNES PETROLLUS, vernaculè *Pedrollo*, Michaëlis Pedrolli Carmelitæ alterius Patruus, natione Catalanus, Carmelita Barcinonenſis, Doctor Theologus, ac publicus Collegii Barcinonenſis Profeſſor Metaphyſices, Provinciæ Cataloniæ Prior Provincialis: Vir præclara eruditione & ſingulari religione celebris & Concionator ſuâ ætate nobiliſſimus, è vivis raptus occubuit anno Chriſti 1612. die 23. Maii, ex Relatione diligenti, quam vidit Nicolaus-Antonius, tom. II. Biblioth. Hiſp. pag. 662. ſcripta ejus recenſentur.

1. *In Metaphyſicam Commentaria* Extant *Mſſ.* Barcinone *in Biblioth. Carmelitana Collegii S. Angeli:* cujus fundationem habes inferiùs in Articulo Joſephi Sewani.

2. *De Poteſtate Clarium.* Lib. I. *Mſ.* ibid.

3. *Conciones per annum.* Lib. I. *Mſ.* ibid.

De Joanne Pedrollo agunt Emanuel Roman. *De Illuſtribus Ordinis Carmelitarum ſcriptoribus*, Onufrius Scolanus *in Schedis Mſſ. ad Alegreum Caſſanatum anno 1633. miſſis.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmel. Decoris pag. 432.* Ex quo Nicolaus Antonius *tomo I. Bibliothecæ Hiſpanæ pag. 579.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 237.*

L X X X I.

JOANNES-PETRUS CHIZZOLA, natione Longobardus, Patriâ Cremonenſis *Riparoli* præclaris natus parentibus, Carmelita Congregationis Mantuanæ Reverendiſſimi P. Joannis-Stephani Chizzolæ, Ordinis Prioris Generalis, Frater Germanus, Prior Mantuæ & Florentiæ, Sacræ Theologiæ Doctor Bononienſis, atque Profeſſor, quorumdam Epiſcoporum Theologus & Conſiliarius, necnon Congregationis ſuæ Pro-Vicarius. Vir ob ſingularem doctrinam, eximiam morum ſuavitatem, & præclaras animi dotes omnibus, tùm ſodalibus, cùm aliis exteris ordinum alumnis unicè charus, migravit Mantuæ ad Padum fluvium, anno Chriſti 1593. poſtquam ingenii ſui monumenta poſteris reliquiſſet, qualia circumferentur.

1. *Oratio Funebris R. P. Magiſtri Cyrilli Franchi,*

Ordinis Servorum Theologi, *Academiæ Bononienſis Profeſſoris* publici. Bononiæ apud Fauſtum Bonardium, *1585. in-4.°* Curâ & ſtudio Nicolai Rotii Salodienſis Carmelitæ.

2. Italico idiomate donavit *vitam B. Ludovici Morbioli Bononienſis*, quàm Latinè promulgaverat Baptiſta Mantuanus. *La Vita del Beato Ludovico Morbiolo Bologneſe.*

De Joanne-Petro Chizzola loquuntur Petrus-Lucius *in Bibliotheca Carmelitana:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 929.* Joannes-Maria Penſa *in Theatro Illuſtrium Carmelitarum Conventûs Mantuæ:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 440.* Joſephus Falco *in Chronico Carmelitico:* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 237.* Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ.*

LXXXII.

JOANNES-PETRUS GRIMALDUS, Modetiæ natus: *Modetia* oppidum eſt Inſubriæ, vulgò *Monza*, oppidulum, inquam, lepidum Ducatûs Mediolanenſis, ad Lambrum fluvium mœnia radentem: Carmelitana profeſſione Genuenſis, S. Theologiæ Magiſter ac Profeſſor primarius variis in Ordinis Collegiis, videlicet Mediolanenſi, Papienſi, Patavino, Neapolitano & Romano, Genuæ Prior, titulo Provincialis Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ, deindè Commiſſarius Generalis per inferiorem Germaniam & Belgium, Paulo V. Pontif. Maximo à Concionibus. Vir Linguarum Hebraïcarum, Græcarum, Latinarumque peritiſſimus, egregiâ clarus pietate, ac multiplici ſcientiarum cognitione celebris, Theologus, Philoſophus, Orator & Poeta, necnon Muſicus, migravit Genuæ anno 1631. die 4. Auguſti. Ejus ſcripta dicuntur eſſe:

1. *Oratio in Nativitatem Philippi Infantis Hiſpaniarum, anno 1605.*

2. *Orationes Latinæ, Romæ in ſacello Pontificio habitæ*, Scipioni Cardinali Borgheſio dicatæ.

3. *Preces ſpirituales quædam.*

4. *Carmina varia*, quæ Ludovicus Jacob legit præfixa, Meditationibus Ludovici Vibramontis.

5. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria, Mſſ.*

6. *In Ariſtotelis Logicam Commentaria, Mſſ.*

7. *In Ariſtotelis Phyſicam Commentaria, Mſſ.*

8. *In Ariſtotelis Metaphyſicam Commentar. Mſſ.*

9. *Sermones Quadrageſimales, Lib. III. Mſſ.*

10. *Sermones per Adventum*, Lib. I. *Mſ.*

11. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. *Mſ.*

De Joanne Petro Grimaldi, Aubertus Miræus *parte 2. Bibliothecæ Eccleſ. cap. 189.* Franciſcus Voerſius *in vita Henrici Sylvii:* Emmanuel Roman, *de Sriptor. Ordin. Carmelit.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Specul. Carmelit. pag. 1072. num. 3741.* Lud. Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 237.* Alegreus autem Caſſanatus *in Parad. Carmelitici Decor.* indiligenter vocat uno prænomine *Petrum*; dein *patriâ Romanum*, *Conventûs Tranſpontinæ filium.* Poſteà pergit *pag. 465. Is eſt ille*, Boerſio teſte, *quem noviſſima mortis ſuæ Henricus Sylvius totius Ordinis Generalis, unum inter multos ſibi individuum aſſiſtere elegit, velut quem ſalutis animæ levamen ſuis hortationibus, ſpiritu & divinâ ſapientiâ plenis, unicum exiſtimabat. Hunc ſibi ſemper, vel uſque ad ultimum vitæ halitum aſſiſtere exoptavit, hoc uno Miniſtro ſpem firmans dirigendi exitûs qui æternitatis initium auſpicatur.* Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ.*

LXXXIII.

JOANNES-PETRUS A MATRE DEI, natione Gallus, Patriâ Villâ-Francanus in Diœceſi Lugdunenſi, anno 1620. *Joanne Chaſſagnia* & *Martha du Mont* parentibus ortus, Carmelita Excalceatus Avenione 1642. die 6. Julii Profeſſus, Miſſionarius Apoſtolicus Alepi in Syria, & poſt mortem Brunonis à S. Yvone, quem peſte decumbentem Sacramentis anno 1661. die 28. Junii munivit, ejus Miſſionis Vicarius conſtitutus, Theologus præclarus: Vir ſingularis virtutis & Religionis, pariſque eruditionis & ingenii, in Lingua Arabica peritiſſimus, aliiſque Orientalibus non ignarus, è Theologis unus fuit quos *Andreas* Alepi Archiepiſcopus pro natione Syrorum à ſede Apoſtolicâ conſtitutus convocavit anno 1660. ad concertandum contrà nonnullos Sacerdotes Alepienſes Monophyſitarum partium ſectatores Schiſmaticos, quorum duo ad fidem Catholicam converſi, profeſſionem ſuæ fidei in manus Joannis-Petri à Matre Dei palam & totâ coram Syriorum Chriſtianâ plebe tradiderunt. Iis Sanctis operibus continuò per totam Syriam deſerviens uſque vitæ ad ultimum habitum laboravit. Anno autem 1669. Laborum mercedem pia mors comparavit. Scripſerat Arabico idiomate duo Opera, quæ vocatur:

1. *Doctrina Chriſtiana, & exercitia quæ debet obſervari à Chriſtianis Syriis, præſertim in Sacramento Pœnitentiæ & Euchariſtiæ.*

2. *Controverſiarum Tractatus, in quo oſtenditur Eccleſiam Romam. Eſſe veram Eccleſiam, extrà quam nulla eſt ſalus.* Compendium hic eſt tractatus rationum, quibus errores Nationes Orientalium confutati ſunt in Collatione indictâ à D. Andreâ, Syrorum Archiepiſcopo, cui adſuit ipſe *Joannes-Petrus à Matre Dei* cùm *R. Blaſio*, Andegavenſi Capucino, & *R. Beſſon* Jeſuitâ, ex parte Catholicorum.

Joannes-Petrus à Matre Dei commendatur à nonnullis ſcriptoribus, quorum Opera ſpectant ad Hiſtoriam Ordin. Carmelitici; & hi potiſſimùm conſulendi ſunt Philippus à Sanctiſſima Trinitate in Vita Brunonis à S. Yvone; Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. II. Annalium Carmelit. Excalceatorum Gallorum cap. 131. 135. & 147. pag. 669. 619. 680. 714. & 715.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 238.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excal. pag. 260.*

LXXXIV.

JOANNES PINTUS A VICTORIA, natione Luſitanus, Patriâ ex *Madera* Luſitanæ ditionis in Oceano Inſula, Carmelitarum habitu in *Valentia* Urbe ſuſcepto, Præfectus hanc domum, imò & Aragoniæ Provinciam aliquandò gubernavit, Bœticamque cùm poteſtate viſitatoris luſtravit Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor & Doctor, vir ingenio atque eruditione, nec minùs religione vitaque integritate conſpicuus, Hiſtoricus Ordinis ſui non indiligens, & Concionator egregius, obiit Valentiæ Conteſtanorum ad Duriam fluvium, anno Incarnationis Dominicæ 1631. nondum abſolutus Aragoniæ Provinciæ præfectura. Scripta ejus numerantur idiomate Hiſpaniſco:

1. *Gerarquia Carmelitana, y gloria de los Sanctos del Monte-Carmelo, Conſermones para los dias de ſus Feſtas:* id eſt Latinè. *Hierarchia Carmelitana,*

J.

Valentiæ 1616. *in-4.°* apud Joannem-Chryſoſtomum Garrix. Hanc citat Daniel Papebroch. *tomo II. menſis Maii pag. 58. num. 10.*

2. *Canciones de Sanctis Ordinis Carmelitici pro illorum diebus Feſtis.* Mſ. Lib. I. ſub uno titulo Nicolaus-Antonius duo hæc opera commemorat; ſub duplici diſtinctius Ludovicus Jacob, qui & animadvertit *Hierarchiam Carmelitanam* anno 1626. editam, & dedicatam ad Ludovicam Continnam Comitiſſam *de Sabougal.*

3. *Vida del Venerable P. M. Fr. Juan Sanz del orden de Nueſtra Sennora del Carmen.* Id eſt Latinè: *Vita Venerabilis Patris Magiſtri Fr. Joannis Sanzii de Ordine noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo.* Simulque.

4. *Vidas de las Hijas eſpirituales del venẽble Padre Fr. Juan Sanz:* id eſt Latinè: *Vitæ Filiarum Spiritualium Venerabilis Patris Fratris Joannis Sanzii.* Utrumque hoc opus ſimul editum fuit Valentiæ, anno 1612. *in-16.* Ad Mariam Corellam *de Mendoça.*

5. *Vida del Printipe de Macedonia Petro Angelo Zernobichio, o Fr. Angelo Religiaſo del Carmen:* id eſt Latine, *Vita Principis Macedoniæ Petri Angeli Cernovichii*, aliàs dicti *Fratris Angeli Carmelitæ.* Valentiæ edita anno 1612. *in-8.°* apud Chryſoſtomum Garriz.

6. *Hiſtoria & Encomia D. Elizabethæ Portugalliæ Reginæ & Infantis Arragoniæ*, unicâ concione *conſtricta.*

7. *Lucubrariones Philoſophicæ & Theologicæ, necnon Sermones varii Mſſ.* Aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Valentiniana.

De Joanne Pinto à Victoria Sermonem faciunt Ludovicus à Præſentatione *in Vita Vener. Patris Stephani à Purificatione Carmelitæ, cap. 4.* Emmanuel Roman *de Scriptoribus Ordinis Carmelit.* Joannes-Baptiſta Lezana *in Maria, Patrona & in Apparatu ad Annalis Ordinis tom. I.* Zegerus Pauli *in funiculo triplici.* Paulus ab omnibus Sanctis *in Auctuario ad caput VII. Auberti Miræi de Origine & incrementis Ordinis Carmel.* Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli pag. 517.* & *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1080. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmel. Mſſ. pag. 238.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſa Carmel. Decoris, pag. 497.* ubi animadvertit Joannem Pintum fuiſſe comitem individuum Joannis Sanzii, & ejus à Confeſſionibus. Nicolaus Antonius *tomo I. Biblioth. Hiſpanæ pag. 584. col. 1.*

LXXXV.

JOANNES PISTORIS, natione Germanus, filius Conventûs Heilbrunenſis in Provincia inferioris Germaniæ: Vir morum integritate venerabilis, regularis obſervantiæ firmiſſimum paxillum, virtutum regularium propagator inſignis: in ſpiritualibus & temporalibus agendis expeditiſſimus: multas infeſtationes à Senatu Heilbrunenſi paſſus eſt, contrà quarum inſultus Eccleſiaſticam libertatem, Prior ibi decimus ſui Monaſterii & Ordinis jura validiſſimè defendit. Senio tandem venerando vexatus, multis exantlatis laboribus, dirâ correptus febre, *ſcripsis opuſculis multis*, quievit in Chriſto ibidem anno ſalutis humanæ reparatæ 1490.

De Joanne Piſtoris mentionem contrectant Joannes Trithemius *Lib. II. de Imagine B. Virginis Mariæ de Urticeto cap. 14.* Ludovicus Jacob in *Catalogo Monaſteriorum Carmel. Mſ. pag. 146.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſa Carmel. Decor. pag. 367.*

LXXXVI.

JOANNES PLACENTINUS, proprio nomine CHRESTONUS, quem Baptiſta Mantuanus vocat Virum illuſtrem, natus eſt Placentiæ in Longobardia, & indè ſuum accepit cognomen, quo laudatur *tomo I. Apparatûs Sacri* per Antonium Poſſevinum, cui præiverant Joannes Trithemius Joannem Placentinum appellans virum undequaquè doctiſſimum, Theologum & Rhetorem diſertiſſimum, ingenio promptum, ore facundum, Grææ & Latinæ Linguæ peritiſſimum; quippe qui multa eleganter traduxit. Fertur complura ſcripſiſſe Opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati conſecravit; è quibus vidi dumtaxat *Vocabularium Græcum, opus profectò utile & neceſſarium Lib. I.*

Non ita laudabiliter extollit hoc Vocabularium Joannes Albertus Fabricius dum ait « inter Lexica
» Græco-Latina recentiorum Scriptorum, ratione
» temporis quo in lucem edita eſt illius lucubratio,
» familiam ducit *Joannes Craſtonus* Placentinus,
» Carmelitanus, cujus Vocabuliſta Græcorum La-
» tinus primum prodiit Regii Lepidi anno 1497. *in-*
» *8.°* Quæ editio in Leidenſi Bibliotheca publica
» aſſervatur. Deinde edidit *Bonus Accurſius* Piſanus
» dicavitque Joanni Franciſco *Turriano*, Ducali
» Quæſtori, impreſſum in ædibus Dionyſii Berto-
» chi Bononienſis ſubterraneis, Mutinæ an. 1499.
» *in-folio*: ut didici ex V. C. Michaelis *Mattaire* An-
» nalibus Typographicis tomo I. pag. 363. Habeo &
» ipſe Lexicon ejuſmodi Græco-Latinum peranti-
» quum, editum *in-folio*: ſed in quo titulus deeſt,
» neque extrema pag. 455. Locum aut tempus deno-
» tat, quod incipit *a argues eos intangibilis, a aptos*
» *intangibilis, vel cui nocere quis nequeat &c. Henri-*
» *cus Stephanus* in Epiſtola de Typographiæ ſtatu,
» anno 1569. *in-8.°* editâ, & *Almeloveenii* Libro
» de Vita Stephanorum adjuncta.

» *Iis*, inquit, *quæ circumferuntur Lexicis Græco-*
» *Latinis primam impoſuit manum Monachus quidam,*
» *frater Joannes Craſtonus placentinus Carmelitanus,*
» *ſed cum is jejunis expoſitionibus* [*in quibus verna-*
» *culo etiam ſermone interdum, id eſt Italico, utitur*]
» *contentus fuiſſet, perfunctoriè item conſtructiones ver-*
» *borum indicaſſet, nullos Authorum locos proferens,*
„ *ex quibus illæ pariter & ſignificationes cognoſci*
„ *poſſent; multi poſteà certatim multa hinc indè ſine*
„ *ullo delectu atque judicio excerpta inſeruerunt: do-*
„ *nec tandem in doctis Typographis de augenda Lexico-*
» *rum mole inter ſe certantibus, & præmia iis, qui id*
» *præſtarent preponentibus quæ jejunæ, & ſi ita loqui*
» *licet, macilentæ anteà erant expoſitiones, adeò pin-*
„ *gues & craſſæ redditæ ſunt, ut illis paſſim nihil aliud*
„ *quam Bœoticam ſuem agnoſcamus.*

Hæc de Joanne Placentino, qui floruit anno 1491. dicta ſufficiant, aliis videndis in articulo quem dedimus, Vocabulo *Joannes Chreſtonus*, neque nos piget hic enarrare quæ ſpeciatim de illo Scriptis tradiderunt Joannes Trithemius in Libro *de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*, qui inſertus eſt *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 901.* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 932.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca Græca, tomo X. pag. 73.* & *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latin. p. 183. & 345. tom. IV.*

LXXXVII.

JOANNES DE LA PLATA, natione Boeticus, patriâ Hiſpalenſis, Carmelita, Ordinis ſui Eccleſiaſtes & Chronographus, poſt annum

J.

1641. Transfretavit in Americam, cogitans neſcio quid *de Cantabrum Hiſtoria*, inquit Nicolaus Antonius. Scriptaque idiomate Hiſpanico circumferuntur illius nomine.

1.° *Deſenſorio de la Antiguedad, Legiſladores y Santos de la Sagrada Religion de Nueſtra Sennora del Carmen de la antigua obſervantia :* id eſt Latinè, *Deſenſorium Antiquitatis Legiſlatoris & Sanctorum Sacræ Religionis noſtræ Dominæ de Monte Carmeli, antiquæ obſervantiæ.* Hiſpali, 1639. *in-4.°*

2.° *Deſenſivo contra el freneſi de Portugal :* ideſt Latinè, *Deſenſio adversùs freneſim Portugalliæ.* Hoc opus ſupreſſo nomine prodiit compluti, anno 1641. & proclamationi Joanni IV. Bragantiæ adverſatur in Regem à Luſitanis electi anno 1640. & coronati die 16. Decembris.

Joannes de la Plata quando vixerit, & quid aliud præter Deſenſorium ſcripſerit, ſe neſcire fatetur Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmel. Mſ. p. 238.* citatum tamen animadvertit *tomo II. & III.* Joannis-Baptiſtæ Lezanæ, nec non à Franciſco Salinas Jeſuita in ſuis *Commentarus ſuper Jonam :* teſtem verò his locupletiorem* tenemus Nicolaum Antonium *tomo I. Bibliothecæ Hiſpanæ pag. 584.*

LXXXVIII.

JOANNES DE PLATEA, natione Germanus, Prior Mechlinienſis Conventûs Carmelitarum, quorum veſte induit Joannem Palæonydorum anno 1455. Inſignis Theologiæ Profeſſor, & quod pluris eſt, probitate vitæ, Zeloque Religionis reformandæ præclarus. Unus hic Joannis Soreth operarius fuit, cui comperta dudùm ſingulari ejus doctrinâ & probitate, in omnes Conventus tam reformatos, quam reformandos Vicariam Generalis poteſtatem delegavit. Hunc ſuſpicatur Joannes-Baptiſta Lezana Priorem Helmenſem fuiſſe, quem cùm Joannes Soreth aliquando titubantem videret circa onus Superioratûs deponendum; quod Reformationis nomine, cujus erat ipſe ſtudioſiſſimus, turbas ab aliis videret in ſe concitatas, ei dixit: *Macte animo, nihil eſt quod improborum odia extimeſcas : hoc enim habet, quod recti diligunt te ; & hæc tibi laborum merces.* Quo verbo confortatus paratum ſe deinceps ad omnia prompto animo ſubeunda teſtatus eſt. Quo anno deceſſerit Joannes de Platea nihil certi novimus, ſed ſcripſiſſe dicitur.

1. *Monitiones animæ*, Lib. I.
2. *In Regulam Carmelitarum Commentaria*, Lib. I. Anno 1470. ordinatus eſt à Joanne Sorethio Lector principalis pro Conventu Ultrajectino.

De illo verba honorifica faciunt Wbalterus de Terra-Nova *in Vita Joannis Sorethii :* Joannes Palæonydorus *in Faſciculo triplici Lib. III. cap. 14.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad annum 1458. pag. 895.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 238.* Alegreus Caſſanatus, *in Paradiſo Carmelit. Detoris, pag. 357.* ubi falsò dicit eum fuiſſe *Tuſcum* natione.

LXXXIX.

JOANNES POLESTEDUS, natione Anglus, Patriâ Suffolcenſis, Carmelita Gippewicenſis, Provinciæ Angliæ præfecturam obtinuit anno 1335. cùm nominatus fuiſſet in Capitulo Generali anno 1327. Albiæ celebrato, Bibliorum Lector. Adfuit autem Provincialis Capitulis Bruxellenſi anno 1336. & Lemovicenſi anno 1339. *Vir prudens & modeſtus*, teſte Pitſæo, *gravis, integerrimæ vitæ, inſignis doctrinâ, acutus Philoſophus, profundus Theologus, Concionator elegans & diſertus. Hæ virtutes, & eximiæ dotes in cauſa fuerunt, quod anno Domini 1335. ſuorum in Anglia Provincialis fuerit electus : Quod munus ſanctè ſollicitèque obivit, ad integrum plus minus ſeptennium, ſcilicet uſque ad vitæ ſuæ finem*, qui contigit anno 1341. quarto idus Octobris, Eboraci, ubi tumulatus fuit. Errant qui eum referunt ad annum 1541. Scripta ejus dicuntur.

1. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Quæſtiones variæ*, Lib. I.
3. *In Ariſtotelis Phiſicorum*, Lib. VIII. *incipit :* Conſideratio Philoſophi in hoc.
4. *Conciones per annum*, Lib. I. Dicite filiæ Sion, ecce Rex.
5. *Sermones in Viſitationibus Conventuum ſuæ Provinciæ*, Lib. I.
6. *Indices copioſi in S. Auguſtinum*, Lib. I. Amat mortem qui præcepta Dei.
7. *Epiſtolæ ad diverſos*, Lib. I. Omnibus Chriſti fidelibus.

De Joanne Poleſtedo, Joannes Lelandus *de ſcriptoribus Angliæ cap. 386.* Joannes Balæus *ibidem Cent. 5. cap. 46.* Joannes Pitſæus *ibidem, ætate 14. cap. 448. num. 537.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ :* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro* tomo I. pag. 933. Gudlelmus Eyſeingrenius *in Catalogo teſtium veritatis :* Jacobus de Plebe *in Indice ſcriptor. Carmelitarum.* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana pag. 53.* folio verſo : Alegreus Caſſanatus *pag. 289.* Lezana *tomo IV. ad annum 1341. pag. 570.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1118. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmel. Mſ. pag. 238.* Joannes-Albertus-Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. p. 348. &c.* Antonius à Wood *in Antiquitatibus Oxonienſibus, pag. 103.*

XC.

JOANNES DE PRAGA, à ſua Patriâ ſic denominatus, Carmeli Pragenſis circà annum 1346. erecti alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor, primus Bohemiæ Provinciæ Præfectus anno 1411. in Comitiis Generalibus Bononiæ habitis inſtitutus eſt, & poſteà Eugenii IV. ſummi Pontif. Pœnitentiarius obiit Florentiæ anno 1435. die 17. Septembris, poſtquàm ſcripſiſſet :

1. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria ; Libris IV.*
2. *Quæſtiones diſputatas.*
3. *Sermones de Tempore & de Sanctis.*

De Joanne Pragenſi mentionem habent *Liber Mſ. Ordinis Carmelit.* fol. 27. Archivium Florentinorum Carmelitarum : Auguſtinus Biſcarretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli :* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Annal. ad ann. 1435. num. 12. pag. 841.* Vide *tomo I.* Verbo *Joannes à Florentia*

XCI.

JOANNES PROPHETA Apulus, Carmelita Cœnobii Barlettæ, in Provincia Apuliæ, ibidem Frani Vicarius-Generalis, Doctor Theologus; vir eruditus & pietate clarus, ſcripſit circa annum 1600.

De Prædeſtinatione & juſtificatione, Libros duos.

Deceſſit Barlettæ anno ætatis ſuæ 68. ibidemque ſepultus ;

J.

ſepultus; ut conſpicitur *in Chronico* Carmelitico P. Joſephi Falconis, Placentini Carmelitæ; refertur-que *in Bibliotheca Carmelitana Mſ.* Ludovici Jacob, *pag. 239.*

XCII.

JOANNES QUIROS natione Hiſpanus, Provinciæ veteris Caſtellæ filius & Prior Provincialis, ac Alphonſi Maurique S. N. E. Cardinalis ſacer Theologus & à Confeſſionibus, magni ab eo habitus, imò & à proceribus Regnorum Caſtellæ, ob inſignem prudentiam & ſapientiam mirabilem, atque dignam viro excelſo virtutem, ſcripſit circa annum 1564.

1. *De ratione Civilis Statûs*, Lib. I.

2. *Lectiones Solemnes*, Lib. II. in quibus omnia illa, quæ pro Regimine Regum faciunt, eruditiſſimè perſtringit, Aſſervantur Mſſ. in Bibliotheca S. Mariæ de Oliva Ordinis Ciſterciensis, in Regno Navarræ; ſatis eleganti caractere exaratæ, quas Michael à Sada ejuſdem Monaſterii Abbas oſtendit Alegreo Caſſanato, dum pro Concionibus Sacræ Solemnitatis Divi Bernardi vocatus eſſet populo habendis, anno 1620.

Hæc ipſemet Alegreus deſcribit *in ſuo Paradiſo Decoris Carmelitici pag. 405.* & in ſuam tranſtulit Ludov. Jacob *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 239.*

XCIII.

JOANNES DE RAUDE, Mediolanenſis, ex nobili Comitum Raudenſium vulgò *del Rho* familia ortus, de ſua Religione optimè promeritus fuit. Nam anno 1372. in Capitulo Generali Aquis ſextiis celebrato, ad Biblia Sacra Legenda Pariſios miſſus eſt pro ſecundo anno, & ad Sententias exponendas pro quarto anno; ſicut etiam, & in Generali Capitulo Podienſi anno 1375. ad Sententias ibidem Legendas pro primo anno deſtinatus fuit. Quo quidem emenſo ſtadio, ejuſdem Pariſienſis Academiæ ſacra in Facultate Baccalaureus effectus, in Lombardiæ Provinciam ſuam reverſus, ad Præfecturam hujus promotus eſt: & iſtâ dignitate æque ac Definitoris nomine inſignitus: Comitiis Generalibus Brugenſibus, anno 1379. Veronenſibus anno 1381. Rambergenſibus anno 1385. interfuicit.

Anno poſteà 1386. occaſione depoſitionis ab officio Generalatûs Michaelis Aiguani, per voluntatem Urbani VI. ſecutæ, ab eodem Pontifice in Vicarium ſuffectus, eodem anno, die 21. Septemb. in die feſto S. Matthæi, adſuit Capitulo Provinciali Provinciæ Bononiæ in Conventu Ferrarienſi, in quo electus fuit novus Præfectus ejuſdem Provinciæ Bononienſis Joannes Abbatuto de Padua, loco Bernardi Aiguani. Anno ſequenti 1387. Brixiæ Capitulum Generale convocavit, in quo ipſe Joannes in Generalem Priorem inſtitutus fuit, atque deinceps confirmatus in ſubſequentibus Generalibus Comitiis, Francofordienſibus anno 1393. Placentinis 1396. & Silvarum 1399.

Sui Regiminis tempore multas Provincias viſitavit, Romanam, Bononienſem, Etruſcam, & ipſam etiam Anglicam, minimè obſtante ipſius ægra valetudine, quâ tandem oppreſſus occubuit in ſuo Mediolanenſi Conventu, anno 1404. Vir pro Carmelitarum ſuorum bono indeſeſsè laborans & attentè Vigilans: ita ut in omnibus Capitulis & Viſitationibus ad meliora chariſmata, & ſtudiorum profectum ſemper intentus, virtutes promoveret, Collegia inſtitueret, atque alia opportuna decerneret. Inde plurima ejus ſcripta ſunt:

1. *Decreta varia*, quorum alia promulgata ſunt in Capitulis, Brixienſi 1387. Francofordienſi 1393. Placentino 1396. & Silvanenſi 1399. de quibus vide Lezana *in Annalibus*, & Vaghum *in Commentariis.*

2. *Decreta alia* in ſuis Viſitationibus; prout legere eſt apud Auguſtinum Biſcaretum *in Palmitibus.*

3. *Libellus Supplex* Urbano VI. oblatus anno 1387. ut prohiberetur tranſitus Religioſorum Mendicantium ad Ordines Monaſticos. Vide Bullarium Carmelitarum, *tomo I. pag. 140.*

4. *Libellus Supplex* Bonifacio IX. oblatus an. 1393. ut Conventus Mediolanenſis intra muros Civitatis prope portam Cumanam transferretur, non obſtante defectu diſtantiæ à Conventu Eremitarum S. Auguſtini, prout refertur in Bullario Carmelitarum *tomo I. pag. 150.* & *157.*

5. *Statutum*, ad obſervandam Bullam Gregorii XI. anno 1373. datam die 9. Novembris: qua fratres quorumcunque Ordinum, etiam Mendicaotium, quamvis eſſent Capellani Sedis Apoſtolicæ, obedientiæ & correctioni ſuorum Superiorum remanerent ſubjecti. Similem dicens Sententiam, & eam mittens in Angliam Bonifacius IX. ſuaſit Richardo II. Regi, ut illam Regio diplomate muniret: quod anno 1393. die 28. Maii, Provinciali Carmelitarum, ac univerſis & ſingulis Prioribus & Superioribus Ordinis prædicti in Regno ſuo Angliæ conſtitutis miſit. Hæc prodierunt in Actis Publicis Regni Angliæ, *tomo VII. pag. 700.* Cætera videri poterunt in Bullario Carmelitarum, *tom. I. pag. 133.* & *613.* necnon apud Lezanam ad *annum 1393. num. 3. pag. 735.*

Aſſenſus datus Conceſſioni factæ per Bonifacium IX. *ex vivæ vocis Oraculo*; juxta quam Carmelitis per Angliam conſtitutis permittitur, ut poſſint diebus illis, quibus aliis de jure vel conſuetudine uſus carnium non eſt interdictus, veſci licitè carnibus; dummodò juramento vel voto ſpeciali ad hujuſmodi abſtinentiam non ſint adſtricti. Id conſtat ex declaratione facta à Cardinali Pandulpho Ordinis Carmelitarum Protectore, anno 1396. die 5. Maii: quæ prodiit in antiquo *Speculo Carmelitarum* Venetiis edito anno 1507. *folio 66. verſo*; & in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 154.* Menſionem quoque illius Declarationis habet Lezana tom. IV. *ad ann. 1396. num. 10. pag. 743.*

Huic conceſſioni videtur initium dediſſe Clemens VI. qui anno 1342. die 20. Auguſti, Carmelitis iiſdem Anglis facultatem dederat veſcendi carnibus in hoſpitio Nobilis viri *Joannis de Grey*, cujus progenitores olim præfatos Carmelitas è Terra-Sancta ad Regnum Angliæ duxerant anno 1212. aut ſaltem 1240. & eis Cœnobium fundaverant. Hanc autem facultatem illis concedit Romanus Pontifex, ſi Prior Generalis conſenſum præbuerit; uti conſtat ex eodem *Bullarii tomo I. pag. 572.*

Joannem de Raude laudant, Paulus Morigia in ſuo *de Mediolanenſi Nobilitate Opere, Lib. VI. cap. 12.* Petrus Creſcentius *in Corona Italicæ Nobilitatis, parte 2. Narratione 10. cap. 6.* Joannes Groſſi *in Viridario, clave 2. cap. 19.* Arnoldus Boſtius *Lib. VII. Speculi Hiſtorici Mſ. cap. 46.* Joannes Palæonydorus *Lib. III. Faſciculi tripartiti, cap. 13.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. fol. 130.* Ludovicus à S.

J.

Tereſia *in Succeſſione Eliæ cap. 241. pag. 550.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. ad annum 1386. & ſeqq.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 316.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 218.* Cyrillus Penneſt *in Gymnaſio Carmelitico Mſ. ad annum 1388.* Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli pag. 533. num. 956.* Ludovicus Perez de Caſtro *Codice 1. Mſ. folio 183.* Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis pag. 42. & ſeqq.*

X C I V.

JOANNES RASORIUS, natione Germanus, Carmelita Spirenſis, ſcripſit circa annum 1626. ex catalogo Mſ. quorumdam Scriptorum Carmelitarum Germanorum *Opera quædam*, quæ dicuntur latitare in Bibliothecis Carmelitanis Germaniæ. Fides ſit penès Ludovicum Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 239.*

X C V.

JOANNES A REGIBUS, natione Hiſpanus, in Caſtella veteri ortus, Pinciæque ad Inſtitutum Carmelitarum Excalceatorum admiſſus, pluriumque Conventuum Prælatus, in Provinciam S. Alberti Mexicanam tranſlatus, ingenii ac eruditionis profundæ argumenta præbuit ad annum 1641. Cùm enim quidam declamator, è ſuggeſtu dictaret Lobiniani delirium, necnon quorumdam Rabinorum commentum, Prophetam Eliam ex uxore quam ab eo ductam volebat, plures genuiſſe Liberos, delatum Authorem ad Inquiſitionis Tribunal, palinodiam canere coegit, ac ſcripſit.

Apologiam pro Virginitate Heliæ Prophetæ, quam primus ex voto ſervavit, adversùs quemdam Concionatorem, qui temerè dixerat matrimonium eum contraxiſſe. Mexici, anno 1641. editam. Ita Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo II. pag. 677.* Et Martialis à Joanne-Baptiſta aliquantulum *in Biblioth. Carmelit. Excal. p. 250.*

X C V I.

JOANNES DE REGNO; natione Occitanus, Patriâ Toloſanus, ibique Carmelitarum Religionem profeſſus, in Capitulo Generali Metenſi anno 1348. ordinatus fuit ad legendum Biblia Pariſiis pro tertio anno, & in Capitulo Toloſæ celebratô anno 1351. creatus eſt Lector Sententiarùm etiam Pariſiis pro ſeptimo anno. Cùm autem in poſterioribus Comitiis de illo nulla recurrat memoria, creditur eâ tempeſtate, forſan communi calamitate peſtis obiiſſe, relictis nonnullis operibus ſcripto mandatis, qualia recenſentur.

1. *In Evangelium S. Matthæi Commentaria.* Lib. I. Citantur à Trithemio Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 572. à Sixto Senenſi Lib. IV. Bibliothecæ Sacræ, à Poſſevino tom. I. Apparatûs Sacri pag. 935. à Jacobo le Long in Bibliotheca Sacra pag. 922.
2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
3. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.
4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

De Joanne de Regno loquuntur Symphorianus Champier *de Illuſtribus Galliæ viris:* Nicolaus Bertrand *de Rebus & Geſtis Toloſanorum:* Bartholomæus Chaſſaneus *parte 12.ª Catalogi gloriæ mundi.* Alphonſus Ciaconius *in Joanne XXII.* Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de Scriptura Sacra.* Alegreus Caſſanatus pag. 391. Lezana *tomo IV. ad ann. 1351. pag. 600.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 239. &c.*

X C V I I.

JOANNES REIBERUS, natione Germanus; Carmelita, Doctor Theologus, Provinciæ Germaniæ Superioris Prior Provincialis, in Capitulo Bambergenſi anno 1523. celebrato electus, deindè circà annum 1525. Epiſcopus Hipponenſis & Suffraganeus Herbipolenſis deſignatus obiit Witzeburgi Franconiæ, ibidem ſepultus, ſcripſit *Sermonum Libros*, ſi fidem dabimus Ludovico Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 239.* qui teſtem profert Philippum Metium Carmelitam Bambergenſem in Libro de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum: At, ni fallor, iſte Joannes Reiberus, non eſt alius à Joanne Ruter, de quo hæc lego.

X C V I I I.

JOANNES REPINGALUS; natione Anglus, Patriâ Lincolnienſis, Cœnobii Stanfordienſis, Doctor Cantabrigienſis, vir pietatis & eruditionis laudibus florens, & qui non ſolùm virtutis ſtudio ſuæ ſaluti conſuluit, ſed etiam doctiſſimis ad populum concionibus, multorum profectum in via ſalutaris perfectionis promovit. Sunt qui aſſerant tanquam publicum Profeſſorem ad aliquot annos auditorio frequenti Magiſtrum Sententiarum, plaudentibus cunctis magiſtris & Candidatis, explicaſſe; & in concionibus, Scholaſticis concertationibus, ob ingenii ſubtilitatem, doctrinæ ſoliditatem, & judicii maturitatem, plurimùm valuiſſe. Stafordiæ ceſſit è vivis anno 1350. poſtquam Joannis Epiſcopi Lincolnienſis, cui & charus, & à Confeſſionibus ſecretis erat, rogatu, plurima ſcripta feciſſet, qualia ſunt:

1. *Sermones Dominicales octoginta tres*, qui *incipiunt*, Domino fideliſſimo ſuo Joanni.
2. *Sermones quadraginta duo de Sanctis*, Miſerere populi tui.
3. *Sermones Synodales*, Lib. I.
4. *De Viſitationibus Epiſcopi*, Lib. I.

Joannem Repingalum celebrant Joannes Pitſæus de Illuſtribus Angliæ ſcriptor. *ætate 14. p. 448.* Joannes Balæus *ibid. Cent. V. cap. 46.* Lelandus *ibidem.* Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. p. 935.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Hyppolitus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Alegreus Caſſanatus *in Parad. p. 289.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad ann. 1350. pag. 598.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1118. col. 1,* Ludov. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 240.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 361. &c.*

X C I X.

JOANNES RICCIUS, nobili ex familia Bononiæ natus anno 1608. Clementi-Mariæ Felinæ in ſeculo affinis, inter præclara ſuorum temporum ingenia Mantuanam illuſtravit Congregationem. Laurea Doctorali ſuæ in patriæ Academia decoratus eſt anno 1642. die 4. Junii. Vir fuit cultûs Divini ſtudioſus, peritiſſimus Aſtronomus; Mathematices in eadem Univerſitate inſignis Profeſſor, publico ſtipendio Aſtronomiam docuit: imò Mathematicas Doctrinas, & Aſtronomicas menſuras, proportiones, vel diſtantias in qualibet ſua Concione diſcretè inſe-

J.

rens, & poſtmodùm concluſiones ex ipſis deducens, eruditè ſimul & fructuosè audientium animos delectabat. In converſatione quidem parum cultus, antiquorum Philoſophorum libertate utens, in familiaribus verbis, eorumque accentibus erat maternus & popularis; apertè ſemper ac ſincerè loquebatur, & omnium etiam Amicorum defectus ore rotundo in faciem redarguebat: Cor tamen habuit mite, gratum & dulce; licetque ad iram naturaliter tenderet, facillimè ſtatim ſe componebat. Patrium regens Monaſterium, anno 1648. quo pleraque pars Italiæ maximâ frumenti penuriâ premebatur, tantam adhibuit œconomiam, ut nullo ſenſibili Conventûs incommodo, ipſum abundanter hic bonus Paſtor providerit; qui improvisâ ſyncope anno Chriſti 1664. ætatis ſuæ 57. tollitur è vivis. Nobilibus ex omni colore Caſulis ſuum ditavit ſacrarium: Stemma autem Gentilitium erat *Caſtanea Arbor fructibus gravida;* quæ cum aliis de illo dictis occaſionem dedit, ut Clemens Felina caneret in ſuo Muſæo:

Splendida frena regit; ſapiens ſol imperat Aſtris;
Subditur Eclipſi; deliquioque *latet.*
Planetis obſervo Deum, ſtudiiſque Planetas:
Non niſi res Cœli mens bene docta ſapit.
Quæque Mathematicis ornatur Concio metris;
Menſurat mores, ſignat ad Aſtra vias.
Nobilitat Plantam Fructus *tam gratus* avitam:
Aſper *in* externo: mollis *&* intus *erat:*
Sors pugnat, ſed vincit Amor; Pater horrea replet:
Fit caro ex victu carior ipſe Gregi.
Quem dedit affinem Mundus Clauſtrumq; parentem;
In Cœlis fratrem da mihi, Chriſte Pater.

Inter plurima quæ Riccius noſter ſcripta reliquit, ad docta Monumenta, præ cæteris æſtimatur liber, cujus titulus eſt *Elementa Euclidis*, Bononiæ editus, anno 1650. *in-8.°*

De Joanne Riccio celebrem habent mentionem Clemens-Maria Felina, ejus affinis, & ab illo ſacrum Religionis habitum recepit. Carolus Vaghus, qui in ejus manibus tria Vota Religionis emiſit an. 1661. die 27. Junii in ſuis *Commentariis p. 285.*

C.

JOANNES DE RIVO-FORTI, Gallus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor: Vir magnis ingenii dotibus præditus, virtute & Religione conſpicuus, Theologus magni nominis, & apud ſuos non ſpernendæ auctoritatis, floruit anno 1400. ſcribens:

1. *Lecturam Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Determinationes*, Lib. I.
3. *De Sacramento altaris*, Lib. I.

Hæc referunt Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*, & Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag.* 240. ubi & teſtem nominat Nicolaum Kentonum *in quodam opere.*

C I.

JOANNES ROCHUS, Gallus, Carmelita Melodunenſis Provinciæ Franciæ, ibidemque Prior, Sacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis anno Domini 1521. renuntiatus & Profeſſor floruit ſaltem uſque ad annum 1528. recognoſcens.

Tertium tomum Operum Thomæ Waldenſis Carmelitæ Angli, cui præfixit Epiſtolam dedicatoriam ad Stephanum Poncherium Senonenſem Archiepiſcopum, anno 1523. litteris gothicis. Pariſiis apud Franciſcum Reginaldum, *in-folio.*

Summam de Hæreſibus Guidonis de Perpiniano Epiſcopi ac Theologiæ Carmelitanique inſtituti Profeſſoris. Pariſiis apud Jodocum Badium, anno 1528. *in-folio*, litteris gothicis: cui præfixit Epiſtolam Dedicatoriam ad Antonium de Pratis, utriuſque Galliæ Cancellarium.

In Epiſtola dedicatoria ad Stephanum Poncherium, hæc mihi notanda putavi « Carmeli noſtri „ gloriæ non parum acceſſurum conſpicabar, ſi „ præter morem noſtrum, tantæ tamque ſalutiferæ „ doctrinæ Authorem bonis (ut aiunt) avibus „ evolare videamus. Præter morem dico. Nam „ Patrum noſtrorum primarium videtur inſtitutum „ benè agere, benè dicere, benèque ſcribere: ſua „ tamen perpetuum premere, & nequaquam oſtentare, ut Pater ille cœleſtis, qui in abſcondito videt, reponat quam reparaverit mercedem. Ne tamen communi utilitati tantum theſaurum invidiſſe culper, in publicum emiſi.

In Epiſtola autem dedicatoria ad Antonium de *Pratis*, Rochus varias recenſens rationes, quibus inductus editionem ſuam ei obtulerit, hæc eſt quarta: « Quod beneficentiſſima magnificentia „ tua ità de Carmelitano merita eſt Ordine; ut „ nihil in eo ſit conſpicuum, quod non plurimis „ eidem debeatur nominibus. Quorum duo, quia „ ab oculis obſervantur, meminero. Alterum „ quod profeſſioni noſtræ ad priſtinæ religionis „ integritatem ſub Albienſi congregatione feſtinanti magnam munivſti viam, felicemque prebuiſti dexteram. Reliquumque in ſapiendo imò „ extinguendo ſchiſmate nuper ſuper Generalis in „ Ordine noſtro Præfecti creatione orto, per „ auctoritatem Chriſtianorum Francorum Regis „ Franciſci primi, egregiam nobiſque ſemper recenti memoria tenendam navaſti operam.

„ Quinta autem hujus operis tuæ celſitudini „ dicandi ratio, eaque non minima eſt: Quod „ venerandus Epiſcopus ac Theologus Guido noſter olim jam meruit, ut è multis operibus hoc „ ſaltem unum viro ſummâ auctoritate illuſtri „ dedicetur. Quod niſi ſæpè condemnatæ à Deo „ & ab Eccleſia, repullaſſent hæreſes, cum tineis „ & blattis in ſitu & pulvere pluſculos forſitan „ delituiſſet annos. Nam Patres noſtri Carmelitani „ ſemper candidi, & de nulla unquam hæreſi „ [quod quidem ſciam] notati, neſcio utrum modeſtâ quâdam ſcrupuloſâ & ſub ruſticâ, an oſcitatione ſupinâ, & negligentiâ deſidi, licet ſemper benè agere, rectè dicere, doctèque ſcribere „ ſtuduerint, benè tamen dicta ac ſcripta in lucem edere ac emittere non magnopere curaverunt.

„ Sexta verò, eaque [ne nimius ſim] ultima „ eſt ratio. Quod vigilantiſſimè ſemper curaſti „ ne qua in Chriſtianiſſimo hoc Francorum Regno „ te olim Cancellario, & nunc etiam primate „ Cardinali, foveretur hæreſis. Quamobrem, „ cum domus noſtra Carmeli Meldunenſis in tuâ, „ Pater Reverendiſſime, ſit Diœceſi tuoque præſidio tutelari ſemper credita; non potui quin „ hoc telum ad propellendos aut necandos hæreticos omnes armatiſſimum in ſanctas iſtas manus, cum omni devotione, inferrem.

Non nulla ſunt in his Rochi rationibus argumenta, quæ tum de libris Carmelitarum quaſi

J.

hactenùs non editis, tum de Carmelitis quaſi omnibus aut hæreſeos aut erroris ſuſpicione liberis dicuntur, temporum Hiſtoriæ contraria. Nam

1. *Vocabularium* Joannis Placentini editum fuerat anno 1497. & *opera Baptiſtæ Mantuani* prodierant *nonnulla* anno 1489. Prodierant Joannis Baconis *in Magiſtrum ſententiarum Commentaria*, anno 1484. Prodierat *faſciculus triplex* Joannis Palæonydori anno 1495. Prodierat *Speculum Ordinis* anno 1507. Prodierant *Michaelis Ayguani Commentaria in Pſalmos Davidicos* anno 1510. Prodierant & alia plurima, quæ narrantem ſanè me oneroſiorem redderent.

2. Utinam omnes & ſinguli ſemper Carmelitæ rectè de fide ſenſiſſent, Viris erroneè ſapientibus annumerandi non occurerent Guillelmus de Hilderniſſen, qui anno 1411. Cameraci abjuravit quoſdam pravos articulos teſte Spondano ad hunc annum. num. 5. Alius Carmelita, qui anno 1351. ſermonem faciens coram ſummo Pontifice & Cardinalibus, adeò illos terruit, ut *ab iſto honoris ſtatu* poſteà *rotatus eſt*, inquit Albertus Argentinenſis; Thomas Connecta, qui acriori zelo concionatus, igne damnatus eſt anno 1433. ex ſententia condemnationis ab Eugenio IV. latâ, &c.

De Joanne Rocho pauca dixerunt Michaël à Fonte *in compendio historico Ordinis Carmelitici:* Catalogus Doctorum Pariſienſum Mſ. an. 1521. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 240.* Albertus le Grand in vitis Sanctorum *Minoris Armoricæ pag. 333.* ubi notat Joannem Rochum anno 1539. die 8. Auguſti præfuiſſe Vicarium Generalem Monalium Carmelitanarum Nannentenſi *de Scotiis* Cœnobio. Alegreus Caſſanatus *pag. 391.*

C I I.

JOANNES DE LAS ROELAS, natione Bœticus, patria Hiſpalenſis, Doctor Theologus, Prior Ecijenſis, & Collegii S. Alberti Rector, totius Provinciæ Bœticæ Moderator ſtrenuus, & magni Cœnobii ad triennium Chorarcha, magnus Theologus, & grandi virtutum coronatus ſtemmate, Deo & Virgini Matri devinctiſſimus, ut loquitur Hippolytus Marraccius: magnâ ſufferentiâ Jobæus vir, & prudentiæ parens moritur Hiſpali ad Bœtim fluvium ſeptuagenario major, an. ſalutis 1632. poſtquam ſcriptis mandaſſet opus, quod præ ſe habet titulum Hiſpanicum.

1. *De la Hermorſura exterior de la Virgen Nueſtra Sennora*, id eſt Latinè; *De externa pulchritudine noſtræ Dominæ Virginis Mariæ.* Hiſpali anno 1621. Et huic tractatui adjunxit nonnulla Hieronymi Gratiani Opera, *in-4.°*

Joannem de las Roelas commendant Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva Lib. *de Militia Immaculatæ Conceptionis:* Alegreus Caſſanatus *in Parad. pag. 503.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 590.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Mſ. p. 240.*

C I I I.

JOANNES RORBACH, aliàs RHORBACK, natione Germanus, Prior Cœnobii Carmelitarum Bambergenſium, ſcripſit circà annum 1626. *Opera quædam* quæ *Mſ.* aſſervari dicuntur in Bibliothecis Carmelitarum Germanis; ſicuti *ex Catalogo Mſ.* quorumdam Carmelitarum Germanorum colligit, qui eum præ manibus habebat Ludovicus Jacob, & deſcribit *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 240.*

C I V.

JOANNES DE SALAZAR, Hiſpanus natione; patriâ Pintianus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor, tum in Complutenſi primùm, deinde in Salmantina Profeſſor Academia fuit publicus Philoſophiæ. Poſt hæc Religionis augendæ ſervidus Zelo, primus factus eſt novæ Mantuæ Carpentanæ [id eſt Matritenſis Cœnobii] Carmelitarum Conventûs fundator anno Domini 1573. Erector & Prior. Florebat adhuc ſenio venerandus anno 1579. Quid Typo dederit, ignotum nobis; at ſcripſiſſe notabiles Philoſophiæ lecturas, dum Profeſſorem ageret in duobus illis Licæis, quis dubitat.

De illo mentionem dant Ægidiùs Gonzalvus Davila *in Hiſtoria Matritenſi.* Valerius Ximenès de Embun, *de Viris Illuſtribus Ordinis Carmel.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carm. Decoris, pag. 415.* Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmel. Mſ. pag. 241.*

C V.

JOANNES SALVATOR, Hiſpanus, Carmelita Doctor Theologus ac Profeſſor Cordubenſis, Concionator celebris, edidit idiomate Hiſpanico *Sermonem*, quem habuit *in Beatificatione S. Tereſiæ à Jeſu.* Habetur in Collectione Sermonum quam de hac Beatificatione mandavit prælo Joſeph à Jeſu Maria Excalceatorum Carmelitarum Præpoſitus Generalis, Matriti anno 1615. *in-4.°* Hæc Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 241.*

C V I.

JOANNES DE SANCTA FIDE, aliàs SANCTA FIDENSIS, natione Anglus, patriâ Norfordienſis, Deindè Prior in Cœnobio Burnhamienſis ac Profeſſor Oxonienſis: vir egregius ſanè, tum animi tum corporis dotibus præditus eſt [ut author eſt Lelandus] qui nihil reliquum fecerat ad ſummam in omni pietate & doctrina perfectionem. In communi victu candidus & ſincerus, in Philoſophia & Juriſprudentia optimè verſatus, in ſacris ſcripturis explicandis clarus & perſpicuus, in concionibus ad populum eloquens & facundus, in fide catholica promovenda ſervidus & ſtudioſiſſimus, diem extremum clauſit die 18. Septembris anno 1359. & ſepultus in ſuo Conventu Burnhamienſi ſcripta, quæ ſatis abundè teſtimonium perhibent de illo, referuntur.

1. *Commentaria in Evangelium Matthæi*, Lib. I. Quæ in ſuum Catalogum nominant Fabianus Juſtinianus Lib. III. de ſanctâ ſcriptura; Antonius Poſſev. *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 937.* Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra pag. 944.*

2. *Directorium eorumdem Commentariorum*, Lib. I.

3. *Gloſſemata in 1.am Canonicam S. Joannis*, Lib. I.

4. *Annotationis in eamdem Epiſtolam S. Joannis*, Lib. I.

5. *Encomium S. Joannis*, Lib. I.

6. *Collectiones ſacrarum Scripturarum*, Lib. I.

7. *Quæſtiones diſputatæ;* Lib. I.

8. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

9. *Sermonis LXIII. de tempore*, Lib. I.

10. *Tabula Juris*, Lib. I.

11. *Loca contrarietatum quæ videntur eſſe*, Lib. I.

12. *Concordantiæ D. Thomæ*, Lib. I.

13. Com.

J.

13. *Commentaria in Ariſtotel. de cælo & mundo*, Lib. II.

14. *Horum omnium Elenchus*, Lib. I.

Gloſſemata in 1am Canonicam commemorat Sixtus Senenſis *in Bibliotheca ſancta Lib. IV.* ſicut & Auctores jam citati, quibus & addendi ſunt qui omnia Joannis Sancta-Fidenſis Opera recenſent præter Poſſevinum loco citato, Lelandus *cap. 398.* Balæus *Cent. V. cap. 90.* Pitſæus *p. 482.* Jacobus de Plebe in Catalogo de Viris Illuſtribus Carmelitis: Lezana *tomo IV.* ad annum 1348. pag. 627. Alegreus Caſſanatus *pag. 310.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1117.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 379.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. &c.*

C V I I.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO I. natione Hiſpanus, Carmelita Paſtranenſis Excalceatus, poſteà Congregationi Italicæ aggregatus, & Cracoviæ Novitiis Magiſter Præfectus, Theologus & Concionator celebris, ex hac vita migravit Panormi ad Orethum fluvium in littore maris, anno Chriſti 1620. poſtquàm ſcripſiſſet.

Sermones varios de ſanctiſſimo Sacramento Altaris. Ità Philippus à Sanctiſſima Trinitate, in vita vener. P. Jacobi à Purificatione, Poloni Carmel. Excalceat. Ita Paulus ab omnibus Sanctis in Schedis Mſſ. ad Ludovicum Jacob miſſis, & *in Bibliotheca Carmelitana Mſ.* deſcriptis *p. 240.*

C V I I I.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO II. in Hiſpania, ad Civitatem Regalem natus, ex Ordine Calatravenſi Sacerdos in militiam Carmelit. Excalceatorum tranſiit, votis Valliſoleti emiſſis. Diverſis in locis Prior, Ordinis Eliani Secretarius, ac in Comitiis Generalibus Paſtranæ habitis anno 1655. die 17. Aprilis, ſuæ Congregationis Definitor Generalis electus eſt. Obiit autem hic vir Religioſæ vitæ tenax, & in utroque jure peritiſſimus, anno 1659. Matriti. Egregium edidit Librum, cui titulus præfigitur.

Prior Clauſtralis, ſivè *Diſquiſitiones regulares*, *de Officio & poteſtate Prioris Clauſtralis*, *& de Vicario Religioſo.* Segoviæ, 1638. *in-4.°* Item Matriti apud Didacum Diaz de la Carrera, 1655. *in-4.°* Item Coloniæ apud Joannem Buſæum, 1665. *in-4.°* ſtudio & ope Pauli ab Omnibus Sanctis Carmelitarum Excalceatorum Confluentinorum Prioris; qui ad calcem operis addidit elucubrationem Petri ab Angelis inſcriptam, *Index Regularis.*

Hæc refert partim Nicolaus-Antonius *in Bibl. Hiſpana tomo I. pag. 595.* & *tomo II. p. 662.* partim Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 241.* partim Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 251.* partim Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1130. col. 2.*

C I X.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO III. natione Luſitanus, ortu & profeſſione Ulißiponenſis Carmelita Excalceatus, per plures annos in ſuo Conimbricenſi Collegio, Theologiæ Profeſſor, in ea facultate, ac in ſacra ſcripturâ peritiſſimus, concionandi munus, etiam in Capella Regia, cui erat addictus, adeò eloquenter explevit, ut omnium ora in ejus laudem reſonarent. Edidit *Sermones varios*, & tomum ſecundum *Hiſtoriæ Carmelitarum Excalceat. Provinciæ Luſitanæ.* Hæc breviter recenſet Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *loco citato.*

C X.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO IV. in Indiis Orientalibus natus, è Conventu Goenſi, in Regnum Canara, & Urbem Mangalor, Evangelicæ prædicationis causâ miſſus, pluribus converſis Infidelibus, Goam revertitur, *Dominico à S. Nicolao* individuus uſque ad mortem permanet; & tàm vitæ quàm mortis ipſius anno 1654. die 14. Julii amplam defuncti *Hiſtoriam* deſcripſit; teſte Martiali jam citato pag. 137. & 251.

C X I.

JOANNES A S. SAMSONE, in ſæculo dictus JOANNES DU MOULIN, Senonibus in Burgundia, Parentibus nobilitate, fortunæ bonis, maximè verò inſigni virtute, & ſingulari ergà Deiparam Virginem devotione clariſſimis, Patre *Petro du Moulin*, & matre *Maria d'Aiz*, tertius filius anno 1571. natus eſt die 29. Decembris, & Aquis luſtralibus initiatus *Joannis* nomen accepit. Nondum triennis cum boâ aut potiùs puſtulâ rubenti laboraret, Mater ejus & Nutrix leviùs credentes iter habenti cuidam ignoto, Septicum malagma ad oculos admoverunt; ut ſpiſſiorem quæ morbo increverat, cruſtam exederet: ſed res prorſùs contrarium votis ſortita eſt exitum: nam putatum hujuſmodi remedium, & cryſtallinum oculi ſiniſtri penitùs exhauſit humorem; & accerſitus Ophtalmicus, qui ſervaret alterum, aſſequi non potuit, nec impedire quominùs albugo remanens, puerum & hoc privatum lumine, cæcum omninò ad vitam conſtitueret.

Ad decimum circiter annum, utroque parente orbatus, Avunculi tutelæ creditus eſt, à quo & curam ſtudiorum accepit; quibus tantùm dedit operam, quoadusque Latinam utcumque linguam calleret. Eodem ſimul tempore, Muſicam, & Organicorum diverſi generis Inſtrumentorum uſum perfectè eſt edoctus, maximè autem Pneumatici organi: Quod ſummâ cum dexteritate & induſtriâ adhuc duodennis pulſabat; fuitque per annos aliquot Eccleſiæ ſancti Dominici Senonibus * Pithaules proprius, cum pleniſſima muneris hujus apud omnes probatione.

Dilatatus inſuper cœleſtibus donis, & aliquando eorumdem ſenſibili affectu privatus, Lutetiam Pariſiorum profectus eſt, ubi permovit eum Deus, ut Conventus Maubertini Pithaulem rogaret, liceret ſibi Organum Pneumaticum, ad honorem Sanctæ Agnetis, per ſolemne Conventûs eo die ſacrum. Hic Pithaules, junior erat profeſſus Cœnobii Dolenſis in Armorica Britannia, dictus frater *Matthæus Pinaldus* gallicè *Matthieu Pinaud*, qui tunc Philoſophiæ operam navans meditabatur dicti ſui Conventûs reformationem, utique

* *Pitulos* Græcè idem eſt ac Latinè: *Qui ſtrepitum edit*, apud Suidam. Piton, Muſicum inſtrumentum fuiſſe apparet ex Ariſtot. ult. problemate Sect. XIX. Inde Pithaules, qui cados ejuſmodi ſpiritu ad modulationem animabat. Varro, *Priuſquam in Orcheſtra Pithaules inflet tibias, domi ſuæ ramices rumpit.* Hæc Joannes Opſopeus in Notis ad Epiſtolam 76. L. Annæi Senecæ, p. 638.

& aſſociationem *Petro Behurtio* fundamenta jacenti ejus, quæ poſteà per univerſam Provinciam Turonenſem aliaſque regiones ſeſe feliciter extendit.

Edoctus ſummatim multùm oculatus cæcus Joannes du Moulin de Conventuum Provinciæ Turonenſis Carmelitarum, maximè Dolenſis Statu, habitum ejuſdem poſtulavit; acceptoque per Epiſtolas Provincialis Communitatiſque Dolenſis aſſenſu, diſceſſit Pariſiis anno 1606. Britanniam Minorem appulſus, in dicto Conventu veſtem Carmelitanam auſpicato induit Luſtrico nomine *Joannis* retento, cui additum eſt poſteà cognomen *Sancti Samſonis*, qui Patronus eſt Epiſcopalis Ædis, ſicut & Civitatis Dolenſis. Anno, ſæviente licet peſtis lue, elapſo Novitius ad profeſſionem admiſſus, ſe Deo ſolemnibus tribus votis ad mortem uſquè aſtrinxit, in ſtatu fratris Laïci.

In ipſo autem ſi gratiæ dona perpendantur, quanta fuerint nemo non mirabitur, arcanorum Myſteriorumque Dei Scrutator profundiſſimus, ab eo Doctores edoceri non erubeſcebant: Orationis exercitator aſſiduus, Carmeli Spiritu imbibito, perfectus fuit Carmelita, à Dæmonibus ſæpè appetitus, ſed nunquam victus, divinis revelationibus elevatus, ſed non elatus; miraculis famoſus, & humilitate magnus; apud Magnates celebris, ſed Deo charior, cæcus corpore ſed mente linceatus vivendi finem in terris fecit Rhedonis anno 1636. die 14. Septembris, ſepultus ſub tumba marmorea in Sacello Dominæ noſtræ de Pietate, ſignis clarus cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

SISTE PAULUM VIATOR, ET HOC UNUM ADVERTE.
CÆCUS VIDET, MORTUUS VIVIT,
PAUPER EVANGELISAT:
IGNARUS, INDOCTUS
FACIENDA SCRIBIT, SCRIBENDA FACIT
BEATUS, SI AUDIS, CREDIS;
ET SINE INVIDIA
MELIORUM CHARISMATUM ÆMULATOR
IMITARIS.

Multa dictavit de vita myſtica ſublimiſſima, & digna profectò quæ laudentur cum veneratione ab univerſis, qui Typis mandata legunt & intelligunt æquè ac Illuſtriſſimus Jacobus Benignus Boſſuet Meldenſis Epiſcopus, iis elucubrationibus non ſemel uſus in ſuis de Quietiſmo componendis Libris. Opera Joannis à Sancto Samſone duos dividuntur in tomos gallicè editos, quorum

TOMUS PRIMUS

Continet ea quæ appellantur.

1. *Le vrai Eſprit du Carmel.* Id eſt Latinè. *Verus Carmeli Spiritus.*
2. *Le Cabinet Myſtique*, en deux parties. *Muſæum Myſticum*, in duas partes diviſum.
3. *Regle de conſcience & de converſation. Regula conſcientiæ & converſationis.*
4. *Le Miroir & les flammes de l'amour Divin. Speculum & flammæ amoris Divini.*
5. *Soliloques, ou Entretiens intérieurs. Soliloquia, ſive Colloquia interna.*
6. *Les contemplations ſur les Myſtérieux effets de* &c. *Contemplationes in Myſticos effectus amoris Divini.*
7. *Meditations pour les exercices de dix jours. Meditationes pro decem dier*[illegible] *exercitiis.*
8. *Lumieres & regles de diſcrétion pour les Supérieurs. Lumina & diſcretionis Regulæ pro Superioribus.*

TOMUS SECUNDUS.

1. *Recueil de Lettres Spirituelles. Epiſtolarum Spiritualium Collectio.*
2. *De la ſimplicité Divine. De ſimplicitate divina.*
3. *De l'effuſion de l'homme hors de Dieu* & *de ſa réfuſion en Dieu. De hominis effuſione extrà Deum, & de ejus in Deum refuſione.*
4. *La mort des Saints précieuſe devant Dieu. Mors Sanctorum coram Deo pretioſa.*
5. *L'art de patir & de mourir ſaintement. Ars ſanctiſſimè patiendi & moriendi.*
6. *Obſervations ſur la Regle des Carmes. In Carmelitarum Regulam Obſervationes.*
7. *La conduite des Novices. Novitiorum ductus ſeu Regimen.*

Quæ hactenùs recenſuimus, duodecim Libris continentur: Libro autem decimo tertio cenſentur.

1. *De la perfection & décadence de la vie Regieuſe. De vitæ Religioſæ perfectione & interitu.*
2. *Si on peut refuſer d'être Supérieur. In quo caſu munus Superioris recuſari poteſt.*
3. *Lumiéres touchant les Réformes. Lumina pro Reformationum ſtabilimento; &c.*
4. *De la Sainte Communion. De ſancta Euchariſtiæ Communione.*
5. *Des Poſſeſſions & des Exorciſmes. De poſſeſſionibus atque Exorciſmis.*
6. *De l'excellence du Sacerdoce. De excellentia & ſuprema dignitate Sacerdotii.*
7. *De la force Chrétienne & Evangelique. De fortitudine Chriſtiana & Evangelica.*
8. *Poëſies Myſtiques. Poeſes Myſticæ.*

Hæc omnia duobus tomis *in-folio* Gallicè prodierunt ſimul Rhedonis apud Petrum Coupard anno 1659. Quibus præfiguntur non tantùm vitæ compendium *Joannis à S.* Samſone, ſed etiam ipſius operum approbationes per Illuſtriſſimos Epiſcopos Dolenſem, Rhedonenſem in Armorica, Killalanum in Hibernia, alioſque ſacræ Theologiæ Doctores ſcientiâ & dignitate præcellentes. Quæ omnia prodierunt Authore *Donatiano de S. Nicolao* Carmelita Provinciæ Turoniæ. Sed huic editioni præiverant *Lumina & Regulæ diſcretionis pro Superioribus* Lugduni, 1654. *in-4.°* Latinè cùm vitâ ejuſdem *Joannis à S. Samſone:* præiverant *Contemplationes* ſeparatim Pariſiis, Gallicè, anno 1654. *in-4.°*

Prodierant, inquam, *Vita*, *Theoremata*, *Effata ſpiritualia*, & *Opuſcula* nonnulla V. Joannis à S. Samſone, Lugduni, ſumptibus Joannis-Antonii Huguetau, & Marci-Antonii Ravaud. Anno 1654. *in-4.°* per R. P. Mathurinum Provinciæ Turoniæ Carmelitam. Huic vitæ præfigitur Nobiliſſimi & Illuſtriſſimi Domini D. *le Duc*, in ſupremo Aremoricæ Tribunali Præſidis, de vita Fr. Joannis à S. Samſone, teſtimonium: præfigitur approbatio *Caroli-Joſephi Suarez*, Avenionenſis Eccleſiæ Metropolitanæ tunc Canonici, ſed poſteà Vaiſionenſis Epiſcopi.

Præter hos Authores, laudibus Joannem à S. Samſone celebrant Leo à S. Joanne *in delineatione Provinciæ Turoniæ;* Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli pag. 519.* & *tomo II.*

J.

Speculi Carmelitani pag. 1005. num. 3514. Hugo à S. Franciſco *in Vita Philippi Theobaldi cap. 51. p. 365.* Ludovicus à S. Tereſia *Lib. I. Annal. Carmel. Excalceatorum Galliæ cap. 30. pag. 91.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 241.* Columbanus à Noſtrâ Dominâ de Monte-Carmelo, *in Encomio brevi Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ, &c.*

CXII.

JOANNES A SANCTIS, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Theologus præclarus, & Philoſophus Complutenſis Profeſſor celebris; Religione præterea & pietate conſpicuus, unus fuit ex illis doctiſſimis Patribus qui compoſuerunt circà annum 1640. & ediderunt:

Collegium Philoſophicum Complutenſe, cujus *Logicam* edidit *Didacus à Jeſu.* Alius ejuſdem nominis Joannes à Sanctis cognomento Brinal patriâ Sadiviola Diœceſis Calaguritanæ Carmelita Paſtranus profeſſus anno 1587. Magiſter Novitiorum Toleti, vir omnibus decoratus virtutibus, qui inter ſuos Diſcalceatos obiit ſanctè Toleti; ut conſtat ex Lib. II. Annal. Hiſpan. Congregat. cap. 38.

Hæc Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 243.* Aſt quæ dicit de Collegio Complutenſi, non omninò cohærent iis quæ Martialis à S. Joanne-Baptiſta ſcripſit *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 98. & 102.*

»JOANNES A SANCTO PETRO, Bœticus,
» in tractatu Giennenſi, in oppido *Linaros* natus,
» inter Carmelitas Excalceatos celebris, unà cum
» ſacræ Theologiæ ſtudiis, vitæ integritatem, ac
» regularem obſervantiam conjunxit. Semel & ite-
» rùm Novitiorum Magiſter electus, verbo &
» opere illos excellentiſſimè docuit, ac omnibus
» quæ ad primævum Inſtitutum ſuſtinendum de-
» ſerviunt, feliciter imbuit. Solitudinis amore
» captus, Eremum Beatæ Mariæ ad Nives, bis
» religiosè gubernavit: ubi anno 1710. horâ &
» die à ſe præſignatis, animam placidiſſimè de-
» poſuit, in conſpectu Dei præſentandam, ac
» inter cœlites æterna duratione victuram. Ser-
» vantur in prædita Eremo tomi duo Mſſ. quo-
» rum 1.us *de Materiis omnibus ad mores pertinen-*
» *tibus.* 2.us *De virtutibus, & mediis acquirendæ*
» *contemplationis.*

»JOANNES A RESURRECTIONE I.
» Giennenſis, Provinciæ Bœticæ Carmelitarum
» Excalceatorum Provincialis, ac Indiarum Defi-
» nitor Generalis Protector, regulari obſervantiâ
„ inſignis, pluribus dignitatibus, ac Malacitani
„ Collegii Rectoratu, laudabiliter functus, ibi
„ vivere deſiit anno 1723. poſtquam *vitam S.*
„ *Joannis à* Cruce, per Joannem à Jeſu Maria
„ conſcriptam, ac Bruxellis inſciis Authore &
„ Prælatis Hiſpaniæ excuſam, ad incudem revo-
„ caſſet, ex ſuo addens pro illius Authore *Apo-*
„ *logiam*, quam in fronte operis affixit. Malacæ
„ 1717.

„ JOANNES A RESURRECTIONE II. etiam
„ Giennenſis, in Cœnobio Carmelitarum Excalcea-
„ torum patrio profeſſus, magno ingenii acumine
„ præditus, ab adoleſcentia Collegiorum exercitiis
„ addictus, in Giennenſi per novem annos, Theo-
„ logiam Moralem, & *plura Conſulta* ad hanc
„ materiam pertinentia reliquit poſt mortem,
„ quæ ibi contigit anno 1726. ætatis ſuæ 40.
„ *Prædicamenta* inſuper *Biblica ab Emmanuele à*
„ *S. Hieronymo* elaborata, ad meliorem formam
„ redegit „ teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 250.

CXIII.

JOANNES SANZ, natione Hiſpanus, gente Valentinus, patriâ Fontinentanus ex oppido *Ontinnente*, honeſtis parentibus *Gratiano Laurentio* & *Catharina* matre progenitus & natus anno 1557. Indole gratiſſimus, brevi Litterarum prima Rudimenta tranſcendit, Rhetoricam & Poëſim clariſſimè callens. Puer virtutum operibus aſſuetus, in Setabenſi Cœnobio Carmelitano, de Licentia *Joannis-Natalis* Provinciæ Aragoniæ Præfecti, & de manu Bartholomæi *Miron* habitum Virginis induit, primogenitus Cœnobii illius filius effectus. Inde liberales ebibiturus artes, ſub diſciplinâ *Rochi Ravas, Quinon*, ad Ondenſe Cœnobium amandatur: ubi familiariſſimam cum Hieronymo *Laurentio Caſſeto* Societatem, cum quo frequens erat de cœleſtibus peragere.

Poſt hæc cum ſacræ Theologiæ curſus ſuos in *Valentiæ* Conventu adeò feliciſſimè peregiſſet, ut omnibus condiſcipulis virtutis & ſcientiarum incrementis longo intervallo præiret, liberalium artium Interpres in Monaſterio *Bilbilis* conſtitutus; & ibi contigit aliquando, inter alia virtutum opera, ab ſtudii & Litterarii laboris ſede, in Cella recluſum per quadraginta horarum ſpatianon diſceſſiſſe. Unicus fuit ſapientium Provinciæ ſuæ parens, Magiſter & initium. Doctorali *Valentiæ* Theologiæ Laureâ decoratus, ad ſanctam Linguam addiſcendam ſe contulit, in qua adeò profecit, ut ejus peritiſſimus habitus ſit. Tunc verbi divini Eccleſiaſtes effectus, multas quadrageſimalibus diebus pluries habuit conciones, & invitus tandem renuenſque *Valentiæ* Prior eligitur: tùm Obſervantiæ ſtrictioris celſiſſimo conſtructo ædificio; tùm Novitiorum domo, cùm Cellularum diviſionibus, juxtà Ordinis morem, & Regulæ præſcriptum, & Bibliothecâ pulcherrimâ conſtructâ, pretioſâque ſuppellectile adauctâ.

Anno 1603. uno *Setabis* ore Provincialis eligitur, qui Prior in dignitate, Priorem ſe in laboris & humilitatis operibus exhibuit: non major in imperio, ſed primus in legum & Regulæ deditus obſequio. Pœnitentiâ, & corporis maceratione adeò fuit admirabilis, ut ſeveriorem vitæ partem Anachoretarum in Carmelo habitantium æmulaſſe videretur. Laneis ſubuculis ſemper uſus, aliquandò ſuper nudam tabulam, & ſuper ferream cratem cubabat nudus, aſperrimo cilicio ſemper utebatur ad carnem. Omni quartâ & ſextâ feriâ ad commune cilicium, jejunium in pane & aquâ tantùm, & ſæpè flagellum ſivè ferream catenam tribulis ferreis inſertam, ſive Thoracem, plumbeis globulis, vel cilicibus contextum adhibebat. Tantæ fuit in victu & potu parſimoniæ; ut aliquandò, non ex ægritudinis neceſſitate, ſed ex mortificationis affectu, ſeptemdecim dies ſine ullo prorsùs potu tranſiret; & ſæpè id, aliàs majori ardoris æſtu, ad menſem & ultrà contingebat. Cibi item illi parcitas mira fuit: nam præterquam quod abſinthiis immiſcebat frequens cibos, Paſchatis diebus brevi Piſciculo ſæpiſſimè recreabat corpus.

Prædicatione ſuâ quis multos, quos ab iniquitate ad viam ſalutis attraxit enumeraret? Ad inſtructionem multorum Cœnobiorum & Monialium,

tùm à Deo, tùm ab Illuſtriſſimo Antiochiæ Patriarchâ D. Joanne Ribera Valentino Antiſtite deſtinatus, ad miraculum inſudavit. Teſtes ſint fertiliſſimæ Collectæ meſſis doctrinæ & ſpiritûs, Cœnobium Ciſtercienſe Zaïdæ, Cœnobium SS. Trinitatis ex Franciſcanâ Familiâ, Cœnobium S. Urſulæ Auguſtinianum, Cœnobia Incarnationis & S. Annæ Carmelitana. Erat cœleſti ſpiritu ardens, & animarum zelo fervidè accenſus, ſimul & graviſſimis duodecim infirmitatum oppreſſionibus, corporis doloribus jugibus & diris, quos ipſe aliquando feneſtrarum inferni cognomine notavit, vexatus; congreſſionibuſque cùm Dæmone teterrimis, diris pugnis, & alapâ ſæviſſimâ cæſus.

Vir tandem plenus humilitate, ſemper majoribus deferens, Angelicæ dono puritatis ditatus, animi modeſtiâ, Deique timore mirabilis, devotione ſummâ erga Virginem & Sanctos affectus, magnâ humanarum laudum, & auræ popularis deſpicientiâ inſignis, apud Primarios Præſules Urbium ſic fuit honoratus, & charus, ut multis moroſitati daretur; dum ne invitatus quidem, ad eos accederet. Et ut multa brevi dicamus, homo ſibi mundoque crucifixus, ſacro-ſanctis Eccleſiæ Sacramentis munitus, feriâ quartâ, die 25. Junii, horâ à meridie 6. magno populi luctu, & clariſſimâ Sanctitatis voce, Spiritum egit, ſepultuſque eſt in Cœnobio Valentino ad Sacellum S. Petri, anno 1608. Sed cum à morte, clariſſimis miraculis niteret, ad elegantius alabaſtræum inde levatus ſepulchrum eſt ſummâ populi veneratione decoratus, cujus & tumulo Michael-Joannes Bimbodus Eminentiſſimi Cardinalis Spinolæ à ſecretis adjecit ſacra ſequentia.

D. O. M.

SISTE HOSPES.

LEGE TEMPLIS ET ÆTERNITATE DIGNAM MEMORIAM.

V. P. FR. JO. SANZIUS FONTINENTANUS, *Carmelita, Theologus, hujus Cœnobii ac Provinciæ Præfectus, Divini verbi Præco fervidus & aſſiduus. Ob multos dicendi robore ad meliorem vitæ frugem revocatos: alios piâ inſtitutione ad celſum probitatis faſtigium evectos, clarus in paucis. Quod ore docuit, perfecit opere: pœnitentiâ, ſolitudine, jugi orationis ſtudio, ardentiſſimâ in Deum pietate MAGNUM SANCTITATIS EXEMPLAR.*

O UTINAM NOVO HELIÆ
VERI ACCRESCANT ELISÆI!

Vixit afflictâ Valetudine, annis LVII. Obiit publ. Luctu VII. Kal. Julii anno Chriſti MDCVIII.

Ad perſolvenda juſta, excitâ Urbe.
M. J. Vim-Bodinus B. M.

Pia Opuſcula, quæ Typis ſunt mandata Hiſpanico Sermone inſcribuntur.

1. *Abecedario del Sanctiſſimo Sacramento para ganar las Indulgentias concedidas por el Papa Paulo V.* Id eſt Latinè; *Abecedarium Sanctiſſimi Sacramenti pro conſequendis Indulgentiis à Papa Paulo V. conceſſis* Lib. I.

2. *Seis Abecedarios a las cinco Elagas de Nueſtro Sennor Jeſu-Chriſto:* Id eſt Latinè; *ſex Abecedaria ad quinque ſtigmata Domini noſtri Jeſu-Chriſti.* Lib. I.

3. *Regla ſpiritual y modo de vivir a la Virgen Theodora:* id eſt Latinè; *Regula ſpiritalis & modus vivendi pro Virgine Theodora,* &c. Lib. I. Theodora *Piguer* erat filia ſpiritalis, cum aliis nonnullis Virginibus, quæ ſubdita erat ſpiritui & doctrinæ Joannis Sanzii.

4. *Siete aviſos para la oracion afectiva y intellectiva:* id eſt Latinè; *Monitiones ſeptem pro Oratione affectiva & intellectiva.* Lib. I.

5. *Carta ala Abadeſa del Convento de la Sanctiſſima Trinidad, Sobre la oracion afectiva*, id eſt, Latinè *de Oratione affectiva Epiſtola ad Abbatiſſimam* Cœnobii *SS. Trinitatis.* Domina Elvira à Corella & Mendoça Abbatiſſa erat Cœnobii SS. Trinitatis ex Ordine Seraphico Franciſcano, & unà ex filiabus ſpiritualibus Joannis Sanzii, qui ad rectas Salutis vias illius Cœnobii Virgines Moniales mirificè conduxit.

6. *Otra de la Mortificacion, alas Religoſas del Convento Zaïdia:* id eſt Latinè Epiſtola *alia de mortificatione, ad Moniales Conventûs Zaïdæ* Ordinis Ciſtercienſis. Quæ omnia hactenùs enuntiavimus, uno volumine credit *Nicolaus-Antonius* edita Valentiæ apud Joannem-Chryſoſtomum Garriz *in-8.°* priùs anno 1610. & poſteriùs anno 1612.

7. *Lucubrationes in Logicalibus & Theologicis Multæ Mſſ.* quæ ſummâ habentur veneratione.

8. *Plurimæ aliæ Epiſtolæ ſpirituales*, & *Faſciculus Sponſæ*, Lib. I. quem Mſ. poſſedit aliquandò Alegreus Caſſanatus, *à P. Ludovico Mendio* acceptum.

9. *De ſeptem verbis Domini*, Lib. I. recenſet in capite omnium Operum Joannis Sanzii ſed utrùm liber iſte Mſ. ſit, an alicubi editus, non indicat Ludovicus Jacob.

De Joanne Sanzio laudes celebrant Joannes Pintus Carmelita, qui ei fuit comes individuus & à Confeſſionibus ſecretis *in ejus vita.* Mich. Joannes Vimbodinus *Lib. de illuſtribus Valentiæ Scriptoribus:* Joan. Carthagena *Lib. XVII. de B. Virgine, Homilia 3.* Gaſpar Scholanus *parte ſecundâ Hiſtoriæ Valentinæ Lib. IX. cap. 37. col. 1274. num. 6.* Franciſcus Voerſius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis *in deſcriptione Provinciarum ejuſdem Ordinis:* Valerius Ximenez de Embun *in ſtimulo Ordinis:* Tuſſanus Foucher *in fonte Eliæ Canal. 3. cap. 8. pag. 247.* Emmanuel Roman in Elucidario *de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus *in Parad. Carmelit. Decoris pag. 459.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 595.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tom. IV. ad annum 1307. in Appendice pag. 1042.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ cap. 9.* & *in Decore Carmeli Religioſi p. 175.* Michael Muñoz *in Propugnaculo Eliano Lib. II. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 20.* Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli pag. 517.* & *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 981. num. 3343.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 241.*

Joannes Sanz inter Carmelitas Votis Deo dicatis 1ª. die menſis Februarii ſe conſecravit, ineunte anno 1573. In publica Univerſitate Valentiæ Laureatus Doctor anno 1586. pronunciatus eſt. Poſt ejus mortem acti ſunt juridici proceſſus publicis tabulis conſcripti de miraculis, vita & virtutibus illius Patris venerabilis. Cujus ad laudes accedunt adhuc Ægidius Gonzalez, *tom. I. Theathr. Eccleſiæ Caſtellæ*, *pag. 337.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. fol. 132.* Ludovicus Perez de Caſtro in ſuis Collectaneis *Mſſ. fol. 37.* & *75. verſo.*

J.

CXIV.

JOANNES SCARPS, Ordinis Carmelitar. Doctor Theologus, vir ingenio ſubtilis & ſpectatæ doctrinæ laude clarus, ſcripſit Latino Sermone *Formalitates Philoſophicas*, Lib. I. qui incipit, *Quæritur primo utrùm illa*, &c. *Mſſ.* illas vidit Lud. Jacob Ferrariæ ad Padum, *in Bibliot. Carmelitarum* Congregationis Mantuanæ, anno 1640. *in-4.° in Pergameno*, cùm *formalitatibus Joannis Burlæi.* Quid autem aliud ſcripſerit, & quandò vixerit, nullibi reperio, inquit idem Ludovicus Jacob *in Biblith. Carmel. Mſ. p. 243.*

CXV.

JOANNES SCHONHOVIUS, aliis *Schoonhonius*, aliis *Schodeovenenſis*, aliis *Schodeoveus* meliùs Schonoven, natione Teutonicus, vel Brabantinus, Carmelitarum Cœnobii Mechlinienſis, Prior, Doctor Theologus: vir in divinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſæculari Philoſophia non ignarus in declamandis ad populum excellentis ingenii, floruit circà annum 1390. & 1402. juxtà Trithemium. Obiiſſe tamen Mechliniæ anno 1390. aſſerit Ludovicus Jacob. Scripſit opus inſigne:

1. *De vitiis & virtutibus*, & omni materia prædicabili, ſecundùm ordinem Alphabeticum duobus voluminibus, quod prænotavit *Polypodion. Incipit:* Abſcondunt ſe multi.

2. *Sermones de tempore*, Lib. I.

3. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

De Joanne Schonovio tractant Joannes Trithemius *Lib. de Scriptor. Eccleſ. cap. 673. De Scriptoribus Germaniæ cap. 133.* & *in Chronico Hirſaugienſi ad annum 1393. tomo II. p. 297. & ſeq.* Conradus Geſnerus *in Bibliotheca Univerſali:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 938.* Valerius Andreas *in Bibliotheca Belgica:* Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis pag. 467.* Joannes-Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica tomo II. pag. 725.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Annal. ad annum 1383. pag. 715.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 380.* Joannem Schonovenium floruiſſe anno 1507. oſcitans. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 243.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. 396.* &c. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1109. num. 3929.*

CXVI.

JOANNES SEGUINI, natione Hiſpanus, Provinciæ Cataloniæ Carmelita, Toloſanæ Univerſitatis Doctor eruditiſſimus fuit, qui ob ſuas etiam præclaras dotes atque virtutes in Nannetenſi Capitulo apud Armoricos Britanniæ minoris celebrato anno 1430. Regens ſeu Profeſſor Romæ deputatus, ſtatim ac Lauream aſſumpſit. Deinde anno ſcilicet 1440. in Comitiis Generalibus Aſtæ habitis, Provinciæ Cataloniæ Definitor nuncupabatur, & in iiſdem Procurator Generalis eſt electus; inde Provincialis Cataloniæ conſtitutus, Capitulo Generali Cabilonenſi adfuit anno 1444. In turbatiſſimis temporibus, quibus Florentinum inter & Baſileenſe Concilium magna obſtabat ſciſſio; quibus Mendicantes Religioſos inter & Parochos ingens recrudeſcebat diſſidium; quibus eoſdem Mendicantes Religioſos inter & nonnullos Academiæ Pariſienſis alumnos non mediocris obrepebat oppoſitio, *Seguinius* pro ſui Ordinis bono multùm inſudavit, plurima ſuſtinuit incommoda, conſtanter gerens Profeſſoris munus in Curia Romana.

Libellum ſupplicem obtulit Eugenio IV. Pontifici Maximo; à quo Bullam obtinuit anno 1442. quâ Mendicantium controverſia circa promovendos ad Gradus Scholaſticos ſuborta in Academia Pariſienſi, ſedata remaneret, ac abſoluta, imò & terminata cederet in gratiam & favorem eorumdem Religioſorum. Hæc tamen Bulla non niſi anno 1446. promulgata fuiſſe die 16. Januarii videtur in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 210.* Diſſidiis iſtis occaſionem dedere inquieti homines, qui ſub nomine Religioſorum Mendicantium plurimas ſparſerunt opiniones Ordini Hierarchico penitùs adverſas, & Parochorum juriſdictioni oppoſitas, quæ ad poſtulationem cujuſdam *Philippi Hybernici* damnatæ ſunt in Concilio Baſileenſi Seſſ. 44. die 13. Februarii 1443. uti videre eſt *tomo XIII. Concilior. Labbe. pag. 1608.* Inſuper inſpice *Collectionem judiciorum* &c. *tom. 1. parte 2. pag. 183.* Henricum Spondanum in Annal. *tom. II. an. 1443. num. 8.*

Joannis Seguini brevem habet mentionem Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. fol. 133.* ampliorem vero & fuſiorem *Papyrus Ordinis* Carmelitarum; ſeu Liber manuſcriptus autographus, in quo majora negotia & Capitula Generalia diligentiſſimè inſcribuntur. Neque verò Joannem Seguini reperio in Catalogo Procuratorum Generalium, tum apud Lezanam, tum apud Vaghum exarato.

CXVII.

JOANNES SEINERUS, natione Germanus; patriâ Volkemartianus Weſtphaliæ Carmelita Colonienſis, Doctor ibidem, Profeſſor Sacræ Theologiæ Cathedraticus, Philoſophus, Rhetor, Concionator diſertiſſimus, Poeta excellens: Obiit Treviris Prior anno 1636. die 6. Junii, in Choro ſepultus. Edidit in lucem.

1. *Commentarium Guidonis de Perpiniano* dictum, *quatuor unum*, ſeu *Concordia Evangelica*; ante hac nunquam Typis excuſum, ex Exemplari in Membranis conſcripto, quod aſſervabatur in Bibliotheca Carmeli Colonienſis, unà cum ejuſdem Guidonis opere *de Hæreſibus.* Cui etiam Editioni præfixit Epiſtolas duas nuncupatorias; alteram ad Gregorium Canalium Ordinis Carmelitici Priorem Generalem; alteram *ad Henricum Seinerum* Volckmartianum ejus Patruum Sacræ Theologiæ Licentiatum. *Coloniæ Aggrippinæ, apud Petrum à Brachel. 1631. in-folio.*

2. *Compendium Vitæ Beatæ Virg. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.* Latinè & Germanicè impreſſum *Coloniæ*, anno 1627.

3. *Hominem mortalem* Lib. I. Germanicè Francofurti 1625. *in-4°.*

Joannem Seinerum concelebrant Ægidius Gelenius *in Sacrario Colonienſi pag. 483.* Petrus de Alva *in Militia Immaculatæ Conceptionis.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad annum 1198. pag. 142.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1103. num. 3910.* Joannes Weis, Carmelita Colonienſis, *in Carmine Latino ad laudem Joannis Seineri: Necrologium Carmelitarum Colonienſium.* Franciſcus bonæ ſpei *in viſione Eliana.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 243.* ubi ſatis accuratè loqui non videtur di-

cendo quod Joannes Seinerus edidit Opera Guidonis de Perpiniano. Rectè autem addit Operibus Joannis Seineri jam citatis aliud opus quod inſcribitur : *Vindiciæ pro recognitione Commentariorum in Pſalmos Michaëlis Aiguani*, vulgò *Doctoris incogniti*. Coloniæ 1605. poſt additiones Opmerianas.

CXVIII.

JOANNES SELTENSCHLAGUS, natione Teutonicus, Cœnobii Rotemburgenſis alumnus, apud Heilbrunum inferioris Germaniæ Provinciæ annis vigenti ſtrenuus Prior : vir prudens, opere potens, Sermone & actione, Eccleſiaſticarum ſuppellectilium auctor innumerus ; tandem felici ſenio confectus, Prioratum dimittens, ut libentiùs Chriſto vacaret, coruſcans virtutum meritis, in dierum annorumque plenitudine quietâ tranſivit ad aſtra, anno Chriſti, 1479. Hæc Trithemius in tract. de B. Virgine de Urticeto Lib. II. cap. 15. & ex Trithemio Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 363*.

CXIX.

JOANNES SIMONIS, natione Batavus, vir doctus, multum Religioſus & omni ferè facultate promptus circa annum 1475. ſcripſit.

1. *Sermonum Librum unum.*
2. *De poteſtate Summi Pontificis*, *Conciliorum & Cæſaris*, Lib. IV.

Hæc referunt Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 939*. Valerius Andreas *in Bibliotheca Belgica* : Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis*, *pag. 470*. Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. Annalium Carmelitarum ad annum 1475. pag. 937*. eum ſimpliciter vocans *Joannem Batavum* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Pontificia Lib. II. p. 374*. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani pag. 1109*. Joannes Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica* tomo 2. pag. 729. Jacobus le Long in Bibliotheca Sacra pag. 798. ubi ſimpliciter vocatur *Joannes Batavus*.

CXX.

JOANNES SOMBÆUS Anglus Carmelita Triunenſis, Theologus, Philoſophus & Mathematicus circa annum 1360. inſignis ſcripſit.

1. *Kalendarium Rerum Mathematicarum* ſicuti colligitur ex Galfrido Chavero in opere *de Aſtrolabio* ; nec non ex Joanne Balæo *de Scriptoribus Angliæ cent. 6. cap. 25.* in Elogio Nicolai de Lina. Ita loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carm. Mſ. pag. 244*.

CXXI.

JOANNES SONNE-MANUS, hoc eſt, VIR SOLIS, natione Teutonicus, Carmelita Caſſellenſis in Haſſia, Sacræ Theologiæ Doctor : vir in Divinis Scripturis ſtudioſus & eruditus, Philoſophiæ interpres egregius, ingenio ſubtilis, Sermone Scholaſticus, ſuo ævo Concionator, eximius & multiplicis Doctrinæ famâ celeberrimus circa annum 1460. ſcripſit.

1. *De decem Præceptis*, Lib. I.
2. *De Contractibus*, Lib. I.
3. *Sermones de tempore* Lib. I.
4. *De ſuperſtitionibus*, Lib. I.
5. *Caſus contrà reemptionem Cenſuum*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
7. Et *alia*.

Joannem Sonnemanum commendant Jacobus Wimphelingus, Sletſtadenſis Canonicus Spirenſis *in Additionibus ad Trithemium de Scriptoribus Eccleſiaſticis* : Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ* : Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 940*. Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici decoris pag. 355*. Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana* : Daniel à Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1098. num. 3887. qui Caſſanatum ſecutus, operibus Joannis Sonnemani addit aliud opus: *De præparatione cordis Lib. I.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 244*. &c.

CXXII.

JOANNES SORETH, natione Gallus, gente Neuſtrius, patriâ Cadomenſis, ibi Carmelitanum habitum induit, & abſolutis in Academia Pariſienſi ſtudiis, Doctoralem lauream adeptus eſt anno 1441 ; Franciæ Provinciæ Præfectus paulo poſt. Quo quidem fermè tempore, nempè anno 1442. Commiſſarius Generalis deſtinatur ad Provinciam Germaniæ inferioris. Sed Joanne Faci Priore Generali ad Epiſcopatum Regienſem aſſumpto, Joannes Sorethius, ex votis Conſiliorum Generalium anno 1451. die 1. Novembris, in ſupremum Carmeli Moderatorem adlegatus ipſe fuit, quem mirâ dexteritate prudentiâ & Sanctitate rexit & viſitavit ad annum 1471. quo piiſſimè Andegavi defunctus eſt die 25. Julii, non ſine ſuſpicione veneni, ibique ſepultus maxima cum opinione Sanctitatis anno ætatis 77. prout legitur in ejus Epitaphio, quod ſervavit Codex Mſ. Carmeli Mechlinienſis, hoc modo.

Gloria Carmeli magnus SORETH ille Joannes ;
Condignus longâ poſteritate coli.
Rabbi Doctorum, lux, Cenſor, normaque morum ;
Per notus mundo, proh dolor ! occubuit.
Bis depis annis Prior olim qui Generalis
Extitit obſervans omnia, quæ docuit.
Hic benè mutavit vitam cum morte beatam ;
Vita vel eſt potiùs morte ſecuta ſuâ.
Septuagenus ſeptimus annus fluxerat ipſi,
Andegavi ei dum fuit ultima lux.

Si Sorethio morienti ſeptuagenus ſeptimus fluxerat annus, naſci debuit anno 1394. qui obiit anno 1471. Unde pateſcit error Carmelitarum Rhedonenſium eum ſcribentium fuiſſe natum anno 1420. Prætereà verè dixerunt conditum ejus corpus ad dexteram partem majoris Altaris : ſed die 13. Februarii, anno 1640. ejus cadaver tranſlatum fuit ſub majori Altari.

De ſcientia ejus quid proferemus ? De Literarum ſtudiis celebre jam teſtimonium quod de illo prolatum ſua ætate fuit audivimus. Referunt inſuper ab eo in Academia Pariſienſi quemdam in concertationibus Scholæ ingerendis fortem & in omni penè facultate exercitatum Magiſtrum nomine *Ferrandum*, gratiâ Dei cooperante, à noſtro *Sorethio* potenter fuiſſe devictum ; qui omnes fermè alios Magiſtros Pariſienſes per quamdam ſingularem *Lulli* ſcientiam, & ad metam deduxerat, hoc ſolo Dei viro exempto, qui vi argumentorum efficaciter confudit eum. Hæc refert *Joannes Gillemanus*, in *ſuo Novali Sanctorum parte 2. fol. 143.* & ſeqq. quæ typis edidit *Daniel à Virgine Maria* tomo II. ſpeculi Carmelitani pag. 600. num. 2089. At modo jam ſcripta ejus recenſeamus, hæc ſunt.

J.

1. *Commentarius*, ſivè *Expoſitio Parænetica in Regulam Carmelitarum*, anno 1455. ſcripta. Prodiit Pariſiis apud Joſephum Cottereau, 1625. *in-4.°* Extat *Mſ.* Antuerpiæ in Bibliotheca publica, Bruxellæ & Thenis apud Carmelitas necnon Brugis apud Moniales Carmelitanas antiquæ Regularis obſervantiæ Sectatrices in Conventu qui dicitur *Sion.* Olimque in Anglia poſſedit ſimilem *Expoſitionem* Mſ. Joannes Balæus.

2. *Commentarius alter in eamdem Regulam*, Lib. I.

3. *Conſtitutiones Fratrum B. M. de Monte Carmelo correctæ & ordinatæ per Magiſtrum Joannem Soreth Generalem, & approbatæ in Capitulo Generali Bruxellis habito* 1462. Mſſ. reperiuntur inter Codices Regiæ Galliarum Bibliothecæ, *num.* 4505. hic Codex *in-4.°* eſt ducentorum annorum, inquit *Caſimirus Oudinus* in ſuis Commentariis, tomo III. pag. 2467.

4. *Commentaria in Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

5. *Sermones varii*, Lib. I.

6. *Adversùs adulteros*, Lib. I.

7. *Epiſtolæ* nonnullæ tum ad Franciſcam de Ambaſia armoricæ Duciſſam, tum ad alios, quæ in Bibliothecis latent.

De Joannne Sorethio locuti ſunt Wernerus Rollwink Cartuſianus, *in faſciculo temporum*, *anno 1464.* Jacobus Philippus Foreſterus, Bergomenſis Auguſtinianus *in ſupplemento Chronicorum ad annum 1470.* Simphorianus Champierus, *de Viris Galliæ Illuſtribus :* Conradus Geſnerus, *in Bibl. Univerſali p. 455.* Renatus Chopin *in Monaſtico :* Joannes Rioche, *in Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ :* Bartholomæus Chaſſeneus *parte 12. Catalogi gloriæ mundi :* Paulus Morigia, *Libero II. de Religionibus :* Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 940.* Joannes de Carthagena *Lib. XVII. de Dei-para*, *homil. 3.* Benedictus Haeftenus *in diſquiſitionibus Monaſticis* Claudius Robertus *in Catalogo Generalium Carmel.* Petrus d'Avithy Turonenſis, *de ſtatibus & Mundi imperiis.* Bartholomæus Fizen *in floribus Eccleſiæ Leodienſis :* Ægidius Gelenius *in Sacrario Colonienſi :* Antonius Sanderus *tomo I. Flandriæ illuſtratæ*, *Lib. III. Rerum Gandavenſium*, *cap. 14.* Theophylus Raynaudus *in Scapulari Parthenico Carmelitico :* Jacobus de Plebe *in catal. Carmelit. Illuſtrium :* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tom. IV. p. 426.*

Jam verò inter Carmelitas *Petrus Walterius* de terra nova, in ejus vita. Joannes Truch Poeta Gandavenſis edidit. *Dialogum metricum de tranſitu Joannis Soreth in quingentis vel circiter verſibus.* Petrus Lucius in Compendio Hiſtoriali : Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici decoris pag. 351.* Auguſtinus Biſcaretus *in ſuis Palmitibus vineæ Carmeli.* Lud. à S. Tereſia *in Succeſſione Eliæ Prophetæ cap. 248. pag. 565. & ſeqq.* qui animadvertit Leonem à S. Joanne eſſe editorem vitæ B. Joannis Soreth, quæ Pariſiis anno 1425. prodiit nomine Carmelitarum Rhedonenſium : Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 244.* Jacobus Milendunk Hiſtoriographus Provinciæ inferioris Germaniæ, Prior Boppardienſis Conventûs, *in Authenticis Monumentis* per diverſos Conventus collectis, & *tomo II. Speculi Carmelitani* inſertis *pag. 608. num. 1129.* & ſeqq.

CXXIII.

JOANNES SOULÆUS, natione Anglus, Carmelita Londinenſis, Doctor Theologus, Joannis Coleti viri præſtantiſſimi cœtaneus, eique arctiſſimo neceſſitudinis vinculo conjunctiſſimus. Vir felicis ingenii, tenacis memoriæ, promptiſſimæ linguæ, ex cujus ore melle dulcior fluebat oratio. Divi Pauli diligens Sectator, fervorem ſpiritûs, & divinæ gloriæ zelum, quem in ejus ſcriptis deprehendebat, imitari ſatagebat. Nihil eorum in Concionibus ſuis omittens, quæ, vel auditores à vitiis deterrere, vel ad ſtudium virtutis poſſent incendere, & vehementiùs inflammare. Migravit in Cœlum Londini ad Tameſim fluvium, anno Verbi Incarnati 1508. ſcripſit.

1. *Sermones ex divo Paulo*, Lib. I. Paulus ſervus Jeſu-Chriſti.

2. *Sermones per annum.*, Lib. I. Formido mortis cecidit ſuper me.

3. *Diviſiones Thematum*, Lib. I. Abjiciamus opera tenebrarum.

Commendatur Joannes Soulæus à Balæo *in Catalogo Scriptor. Britanniæ*, *Centur. 6.* Pitſeo, & Lelando ibidem. Poſſevino *tom. I. Appar. Sacr. pag. 940.* Jacobo Friſio *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*; Alegreo Caſſanato *pag. 381* Lezana *tomo IV.. pag. 1022.* Daniele à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1118. col. 1.* Ludovico Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 245.* & aliis Scriptoribus Carmeliticis.

CXXIV.

JOANNES SPINÆUS, aliis *Spignæus*, aliis *Spinnæus*, aliis *Pinæus*, natione Anglus, patriâ Briſtolienſis, Ordinis Carmelitici Alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor, & ut videtur Profeſſor Oxonienſis. Vir Philoſophicis & Theologicis ſcientiis non vulgariter inſtructus, & Concionator ſuo tempore ſatis celebris; deceſſit Oxoniæ, anno ſalutis 1484. relictis ſui ingenii monumentis, quæ dicuntur.

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Cùm venerit Paraclitus, quem Pater.

2. *Diſputationes Solemnes*, Lib. I. &c.

De Joanne Spinæo loquuntur Lelandus, Pitſæus, Balæus *in Catalogo de Scriptoribus Britanniæ :* Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 940.* Alegreus Caſſanatus, pag. 365. Lezana *tomo IV. ad annum 1484. pag. 960.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ* : Daniel à Virg. Maria *tomo II. ſpeculi Carmelitani pag. 1118 col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 245.* &c.

CXXV.

JOANNES A SPIRITU SANCTO, natione Hiſpanus, ex vico *Eneiſo* Diœceſeos Calagurritanæ, Carmelita Excalceatus, Novitiorum Magiſter, diverſis in locis Prior, Provinciæ Caſtellæ Provincialis, deinde anno 1622. Procurator Generalis in Curia Romana, tandem Congregationis Hiſpanicæ, anno ſalutis 1625. Paſtranæ, & 1637. Præpoſitus Generalis abſens electus eſt, Vir prudentiâ, animi moderatione, vitæ auſteritate, oratione, pœnitentia, & eruditionis famâ illuſtris, obiit Durvelii poſt annum 1643. Edidit Hiſpanico idiomate.

1. *Elogium virtutum, donorumque Cœleſtium*

Ven. M. Iſabellæ à S. Dominico Carmelitanæ Tereſianæ. Anno 1630.

2. *Conſuetudines Sanctas pro Congregatione Carmelitarum Excalceator. Hiſpanica.*

3. *Epiſtolam Spiritualem ad Religioſos & Moniales Congregationis Hiſpanicæ de vitæ Chriſtianæ perfectione.* Toleti, 1627. in-12. Hiſpanicè quam refert Franciſcus à Sancta Maria *Lib. V. cap. 31.*

4. *Epiſtolam alteram Spiritualem ad eoſdem.* Prodiit 1639. *in-12.* Hiſpanicè.

Joannem à Spiritu Sancto commendant, Michael Baptiſta de la Nuza, *Lib. II. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico cap. 8.* & *Lib. III. cap. 7* & *12.* Et *in vita Thereſiæ à Jeſu de Vela cap. 30. 31.* Franciſcus à S. Maria *Lib. II Hiſtoriæ Generalis Congregationis Hiſpanicæ cap. 41. Lib. V. cap. 31. Lib. VIII. cap. 30.* Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. IV. vitæ Joannis à Cruce; Lib. V. cap. 7. Lib. VII. cap 17.* Philippus à SS. Trinitate *Lib. VII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ cap 12.* Ludovicus à S. Tereſia in ſucceſſione Eliæ, cap & *Lib. I. Annal. Carmelit. Excal. Franciæ cap. 11.* Nicolaus Antonius *in Bibl. Hiſpana tomo I. pag. 600.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1130. col. 2.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmel Mſ. pag. 245.* Martialis à S. Joanne Bapt. *in Biblioth. Carmel. Excalceat. pag. 251.*

CXXVI.

JOANNES SPORRE, natione Teutonicus, Carmelita Trevirenſis, Doctor Theologus: vir ſanè candoris & ingenii dotibus præclarus, pietate atque eruditione inſignis circà annum 1430. Scripſit ex diverſis Auctoribus collectum opus notabile.

De Caſibus matrimonialibus, Lib. 1.

De illo loquuntur Arnoldus Boſtius, *Lib. de Viris illuſtribus Ordinis Carmelitici:* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro, tomo I. pag. 940.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 245.*

CXXVII.

JOANNES STAMBERIUS, Boſtio *Scandberi*, Trithemio *Scandebery*, Petro Lucio *Scandeberus*, natione Anglus, ſacræ Theologiæ Doctor Oxonienſis: Vir præclaris animi dotibus imbutus, virtute & eruditione ſpectabilis, & omnium ſui temporis in Anglia Carmelitarum [ut loquitur Lelandus] *facilè Princeps.* Quo intuitu fuit apud Magnates in ſummo pretio, & Doctoribus Oxonienſibus gratiſſimus, cui omnes, quos poterant, detulerunt honores.

Rex etiam Henricus VI. auditâ hominis famâ, eum acceſſivit, & in graviſſimis rebus, maximè ad Religionem ſpectantibus ejus uſus eſt conſilio. Multam ſanè authoritatem ei conciliavit ipſa corporis habitudo decentiſſima. Erat enim vultu decorus, ſtatura procerus, habitu modeſtus, inceſſu gravis & compoſitus, in colloquiis ſuavis & affabilis, acutus etiam ingenio, maturus judicio, lingua promptus, & expeditus; in conſultando prudens, in expediendo dexter. Erat denique per omnia talis, ut ſive animi ſive corporis reſpicias dotes merito affirmaveris naturam ei fuiſſe matrem benevolam.

His *Pitſæi* verbis addit *Godwinus*, inter cæteras Stanberii virtutes, connumerandam eſſe fidelitatem Principi ſuo, ac Patrono, etiam in adverſis conſtantiſſimam. Hunc etenim, quanquam multis cladibus afflictum, dum non ſuſtinet deſerere, capitur ab hoſte, in prælio Northantonenſi, die 19. Julii, anno 1460. & in arce Warvicenſi longo tempore carceri mancipatur.

Rex eum ſuo Collegio Etonenſi, quod juxtà Windeshoram poſuerat, educandæ juventuti primum præfecit Rectorem, & paulo poſt, ut ipſi à ſecretis Confeſſionum eſſet atque à Concionibus aſſumpſit. Deinde eum Epiſcopatu Norwicenſi donavit. Sed opponente ſe Guillelmo Polo Duce Suffolcenſi, ceſſit: Anno tamen 1448. Banchorenſem ſub Metropoli Cantuarienſi, quarto nonas Martii, annuente Nicolao V. Pontifice Maximo accepit Epiſcopatum; ex quo ad ſedem Herefordem anno 1453. Septimo Idus Februarii aſſumptus eſt. Quo in munere gerendo uſque ad annum 1474. ſuperſtes fuit, *Ludlowæ* die 11. Maii mortuus in Carmelitarum Cœnobio; ſed corpus poſteà tranſlatum fuit Herefordiam ibique ſepultum à Septemtrionis parte ſummi Altaris; cui ſculpta ſunt hæc carmina, ſæculi barbariem illius redolentia.

Marmoris hæc foſſa tetrâ petrâ contegit oſſa
STANBERI Pontificis, Carmelitæque Joannis.
Doctoralis erat ſibi regnans fama per orbem.
Criminis, ô Chriſte, petimus quo tegere ſordem
Qui Bangorenſem luſtro rexit bene ſedem.
X. bino poſt I. ſimul hanc decoravit & ædem
Hunc commiſſo grege lupum ſibi quando fugavit,
Mors cum dente cruento trux tunc bellua ſtravit.
Ann. M C. quater, L. X. quoque bino
Quatuor his junctis in Templi tempore feſto.
Qui legis hæc, ora pro Præſule mente benignâ
Ut ſint abſque morâ ſibi cælica gaudia digna.

Mirum ſanè quot librorum volumina Stamberius regimini Eccleſiarum intentus edere potuerit. Scripſit enim:

1. *De vigore ſacræ Scripturæ*, Lib. Tanta eſt auctoritas Canonicæ Scripturæ.

2. *De vario Scripturæ ſenſu*, Lib. I. Sacræ Scripturæ ſenſus diſtinguit, &c. Hoc opus laudatur à Jacobo le Long in Bibliotheca Sacra p. 971. ſub nomine *Joannis Stamberg.*

3. *De Prerogativa Eccleſiaſtica*, Lib. I. Princeps ut verus, &c.

4. *De Poteſtate Pontificia*, Lib. I. Leges humanas an Papa poterit.

5. *De Diſcrimine Juriſdictionum*, Lib. I. Pontificalis dignitas & præ. Uterque poſterior hic tractatus citatur à Ludovico Jacob *in Bibliotheca ſua Pontificia Lib. II. pag. 375.*

6. *De Dote Eccleſiæ*, Lib. I. An liceat Clericis & Chriſti Sacerdotibus.

7. *De Symbolo Fidei*, Lib. I. Ut magis communitati proficiat.

8. *De Sanctionibus Eccleſiaſticis*, Lib. I. Conciliorum Generalium Sanct.

9. *De vigore Decretorum*, Lib. I. Jura Civilia, decreta & decretalia.

10. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. Textum libri quem præ manibus.

11. *De Laboris univerſis præmio*, Lib. I. Reverendi Magiſtri, Patres, &c.

12. *De Regimine celebrantium*, Lib. I. Provocatus etiam per amicos.

13. *Commentarios & Auctuarium Richardi Wleſtoni* ſivè *Ulleſtorni* Angli, in Symbolum Aſtrologorum

Aſtrologorum. Hoc opus idem eſt ac illud quod ſuprà *de Symbolo Fidei.*

14. *De quatuor minimis*, Lib. I. Notandum ſecundùm Phyſicos, aqua.

15. *De Caſu & Fortuna*, Lib. I. Cauſa per accidens eſt duplex.

16. *De fato & fortuito*, Lib. I. Super eſt jam ſcrutari de fato.

17. *Sermones coram Rege*, Lib. I.

18. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.

19. *Sermones ad Populum*, Lib. I.

Compoſuit etiam Indices in Authores nonnullos, videlicet in D. Chryſoſtomi tractatum, quòd nemo læditur; *incipit:* Abnegare ſe qualiter quis debet?

20. *In S. Auguſtini Confeſſionale*, Abyſſus abyſſum invocat.

21. *In eumdem ſuper Joannem*, Abraham, ubi Deus Abrahæ.

22. *In ejuſdem Enchiridion.*

23. *De viſitatione Infirmorum.*

24. *De cura gerenda pro mortuis.*

25. *De laude Charitatis.*

26. *De Diſciplina Chriſtiana.*

27. *In Homilias Sancti Gregorii, &c.*

Joannem Stamberium diſertè commendant Nicolaus Harpsfeldius *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana ſæc. 15. cap. 25.* Lelandus *Lib. de Script. Angliæ cap. 572.* Pitſeus *ibidem Ætate 15. num. 831. pag. 665.* Balæus *ibidem Cent. 8. cap. 34.* Franciſcus Godwinus *Lib. de Præſulibus Angliæ pag. 544. num. 59. & pag. 649. num. 28.* Conradus Geſnerus *in Bibliotheca Univerſali:* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 940.* Arnoldus Boſtius *in Lib. de Scriptor. Ord. Carmelit. cap. 40.* Alegreus Caſſanatus *pag. 362.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 938. num. 3292.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 246.* Joannes-Albertus-Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 430.* qui noſtrum vocat *Joannem Stenobrigum.* Lezana *tomo IV. ad ann. 1448. 1453. & 1474. pag. 869. 881.* & *933.*

CXXVIII.

JOANNES DE SORRIBAS, natione Hiſpanus, Patriâ Valentinus, ibidem Carmelitano ſub vexillo militans, ſacræ Theologiæ Magiſter, ejuſdemque Doctor in ſuæ Civitatis Academia, Concionator Regius, verè hoc nomine dignus ſcripſit Hiſpanico idiomate, quæ dicuntur.

1. *Perfecto Cura de Almas repreſentado en la vida, virtutes, y milagros del ven. Sacerdote Juan-Baptiſta Beltran Cura de la Villa de Alcora en el reynode de Valencia.* Id eſt Latinè: *Perfectus Animarum Parochus repræſentatus in vita, virtutibus & miraculis vener. Sacerdotis Joannis-Baptiſtæ Beltran, Parochi ad pagum de Alcora in regno Valentiæ.* Cæſar-Auguſtæ apud Joannem Ybar 1665. *in-4.°*

2. *Sermones varios* Hiſpanicè: id eſt Latinè, *Conciones variæ* ibid. in eadem officina 1668. *in-4.°*

3. *Commentaria Litteraria & Moralia in Acta Apoſtolorum; cùm Appendice in Canticum* Magnificat; atque alia Concionatoria parabat Matriti anno 1670. quo ſuam Romæ ſcribebat Nicolaus-Antonius *Bibliothecam Hiſpanam tomo I. p. 599. 600. &c.*

Tom. II.

CXXIX.

JOANNES-STEPHANUS BARBERIUS, natione Pedemontanus, ab oppido *Villa-franca* Diœceſis Taurinenſis, oriundus, Provinciæ Lombardiæ Carmelita, Cœnobii Taurinenſis alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, multis in ſuæ Provinciæ Conventibus Prior, ac Hyberniæ Provincialis titularis, jam anno 1606. Papiæ Profeſſor docebat. Deinde, anno ſcilicet 1607. die 24. Februarii, Regens Tranſpontinæ S. Mariæ, atque Rector in Achigymnaſio Romanæ ſapientiæ creatus eſt eodem anno 1607. die 4. Martii. Occaſione autem promotionis Gregorii Canalis ad Vicariatum Generalem, ejus loco Barberius ad officium Procuratoris Generalis promotus eſt anno 1624. & anno ſequenti 1625. in Capitulo Generali Romæ celebrato confirmatus, magno cum omnium applauſu. Tandem S. Inquiſitionis Conſultor, vir Religione prudentiâ, integritate vitæ, morum probitate, ingenio & doctrinâ præſtans, Concionator eximius, & linguarum peritus, anno 1628. die 23. Aprilis, hora 20. Romæ obiit, in Feſto Paſchatis, ſepultus in ſacello S. Angeli Martyris. Ejus Opera inſcribuntur:

1. *Conſultazione della Confirmazione fatta del Padre Maeſtro Fulgenzio Breſciano Servita; alle Conſiderazioni di Maeſtro Paolo di Venezia: contra le Oppoſizioni del R. P. M. Gio-Antonio Bavio, di Maeſtro Steſano Barberio Piemonteſe Carmelitano.* Hæc conſultatio P. Fulgentii Servitæ rationum pro conſiderationibus Pauli Sarpi edita eſt Romæ, anno 1607. apud Guillelmum Facciotum, *in-4.°* Initio exponit Barberius qualiter adverſus oppoſitiones Bovii confirmaverit Fulgentius conſiderationes Pauli Sarpi, emiſſo in lucem tractatu juſtæ molis, quibus obviam ire accuratè contendit. Opus totum ſex partibus abſolvitur, variis notitiis diligenter inſperſum.

2. *Orationes coram Urbano VIII. habitæ in ſacello ſummi Pontificis*, *Mſſ.* Latinè.

3. *Conciones Quadrageſimales* Italico Sermone habitæ, *Mſſ.* Lib. I.

4. *Tractatus de Angelis. Lib. I. Mſ.* Latinè.

5. *Tractatus de Sacramentis. Lib. I. Mſ.* Latinè.

6. *In Ariſtotelis Metaphyſicam Libri XII. Mſſ.*

7. *Conſtitutiones Ordinis Carmelitarum*, juſſu Reverendiſſimi P. Gregorii Canalis, cum aliis Theologis ejuſdem Ordinis recognitæ, & Romæ anno 1625. editæ *in-4.°*

Joannem Stephanum Barberium laudant, dictus Gregorius Canalis *in Epiſtola* præfatis Conſtitutionibus affixa: Andreas Roſſoti *Lib. de ſcriptoribus Pedemontii, pag. 376.* Auguſtus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli.* Emmanuel Roman *Lib de Viris illuſtribus Carmelitis.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 247.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1073. num. 3741.* Ludovicus Perez de Caſtro in ſuis *Collectaneis Mſſ. fol. 135. & 140. verſo.*

CXXX.

Diſſertatio de Vita & Operibus Joannis Stephani de Baſſignana

JOANNES STEPHANUS DE BASSIGNANA, ex Auguſta *Battianorum* in Lombardia, antiquo oppido ſic dicto natus eſt. In ſua patria factus Carmelita, ſacris & humanis ſcientiis

J.

egregiè incumbens, mirè profecit; adeò ut in Academia Papienſi doctoralem ſuſceperit lauream, & pluribus in locis ſtudiorum Moderatoris & Profeſſoris munere functus ſit. Romæ Prior in Conventu Sancti Martini conſtitutus eſt anno 1487. Deindè in Provinciam profectus, Commiſſarii Generalis officium obivit in Conventibus Malegnani, Laudi, Cremæ, & aliarum Urbium. Comitiis Neapoli anno 1510. celebratis interfuit, factuſque Socius Reverendiſſimi Petri Teraſſe, Prioris Generalis, cui chariſſimus extitit.

Petro Terraſſeo Baptiſta Mantuanus ſucceſſit, qui ampliſſima cum facultate Baſignanum, in Galliam Vicarium Generalem miſit: quo in munere vir ſedulus ac prudentiſſimus nihil eorum prætermiſit, quæ ad regularem diſciplinam reſtaurandam amplificandamque, & ad Ordinis Splendorem conducebant. Multa Provinciarum Comitia coegit, decretaque tulit, & ſupremo Ordinis Moderatori lata exequi magna cum diligentia fecit. Unum ad inſtar omnium ſit. Cùm Pater Generalis expoſtulaſſet à ſummo Pontifice Leone X. Conſtitutionem, quâ declaraſſet ut ultrà triennii tempus Provinciales ſuam adminiſtrationem non protraherent, & literas Apoſtolicas obtinuiſſet ſub datis Romæ an. 1514. & 1517, fortè Provincialis Provinciæ, aliàs doctiſſimus Vir Jacobus Hanaut, etſi lapſo trienni tempore, tamen in munere continuabat: Baſignana autem Comitia in Iprenſi Domo anno 1516. habuit, & ab officio prælaudatum Jacobum depoſuit, & alium communi ſuffragio eligi curavit.

Eodem anno ipſe in Italiam rediit. Summus Pontifex idem Leo X. apud quem ob egregias animi dotes magnâ valebat gratiâ, cum ampliſſimo Diplomate die 12. Junii 1518. ſignato, perpetuum Gubernatorem Inſulæ Gorgoniæ, quam olim ſub temporali Dominio Ordinis Carthuſiani fuiſſe fama ferebat, creavit, cum facultate nominandi ſucceſſores, ad eam tuendam ab infeſtatione Maurorum, & Piratarum rapinis cum miro & mixto imperio, atque gladii poteſtate. Conventum ibi, & Eccleſiam erexit Baſignanus, pro qua Indulgentias ab eodem Romano Pontifice obtinuit anno 1519. uti videre eſt *in primo tomo Bullarii Carmelitarum, pag. 470. & 484.*

Antea mandatum acceperat, anno 1510. à Reverendiſſimo Petro Teraſſe, ut Bibliothecas Carmelitarum omnes diligentiſſimè excuteret.
» Quod quidem munus prudentiſſimus Baſignanus
» diligentiſſimè obivit. Nam cum Italiæ cele-
» berrimas quaſque Bibliothecas per ſe exegerit,
» & Pariſiis atque in Britannia (unde tamquam
» ex uberrimis fontibus omnis hæc recentior
» diſputandi ratio manavit) per certos doctos
» Viros exploravit: tot & tales ſui Ordinis
» Theologos, tamquam ex vinculis in libertatem
» aſſeruit; ut habeant jam Carmelitæ non ſolum
» Duces quos ſectentur & jactent, verum quos
» aliis ſectandos præponant. Ex quibus duo præ-
» ſertim veniunt, omnibus Theologiæ ſtudioſis
» Carmelitanæ doctrinæ Specimen exhibituri. Hi
» ſunt Venerandi Patres Michael de Bononia,
» & Joannes Bacco Anglicus, &c.

Hæc ſunt verba Alexandri Minutiani in Epiſtola ad Jafredum Caroli VIII. Regis Senatûs in Inſubria Præſidem, quæ præfigitur Commentariis Joannis Bacconis in Magiſtrum Sententiarum editis Mediolani anno 1511. Quæ verò ad ipſum Baſignanum ſcripſerit Petrus Terraſſe Prior Generalis, audiamus.

» Percurri nuper ſucciſſivis horis Doctorum
» noſtri Ordinis monumenta: quibus nihil neque
» noſtrâ, neque Patrum memoriâ ſcriptum lucu-
» lentiùs contenderem. Undè deſiderium exarſit
» ea ſtudia repetendi; quæ à teneris annis me
» tantopere delectarunt. In quibus me maximè
» omnium cæperunt Guido & Joannes Bacho:
» quorum alter Aquinati, alter verò Scoto pares
» fert greſſus. Merito ergo quibuſcunque ſub dig-
» natione ooſtrâ militantibus, tantos viros gra-
» tulabor: quorum è fonte non Platonicam ſolum
» & Ariſtotelicam, ſed divinam quoque poterunt
» haurire diſciplinam: nec cogentur ampliùs
» Tirones noſtri alienis agris cùm diſpendio re-
» morari: ſed in proprio ſolo magnâ cùm utili-
» tate verſari.

» Unum tamen vehementer doleo; quod Ma-
» jorum noſtrorum incuriâ, ne dicam ignaviâ,
» ad hanc diem ſuâ ipſi gloriâ, litterarum verò
» ſtudioſi eorum doctrinâ frui non potuerint.
» Quamobrem operæ pretium me facturum exiſ-
» timavi, ſi paulo accuratiùs darem operam, ut
» nunc tandem docta volitent per ora virorum.
» Nihil enim reperiri poſſe arbitror, quod plus
» virium ed extendendam univerſæ fraternitatis
» immortalitatem, & propagandam nominis glo-
» riam habeat. Sed cùm ea mihi ſit injuncta pro-
» vincia, ut te non fugit quæ vix genio me ſinit
» indulgere: exploratâ re diligenter, tu unus in-
» ter præſtantes noſtri Ordinis viros occurriſti,
» cui iſtud muneris (quæ tua eſt ſolertia) fiden-
» ter demandarem; quem ſemper, propter ſum-
» mum ingenium ſuaviſſimos mores, & ſingula-
» rem doctrinam, ſummâ ſum proſecutus pietate.

» Quamobrem, mi Stephane, lætum te exhibe
» mandatis noſtris, & eum te præſtes hâc in re,
» quem in cæteris præſtitiſti: ut quos ex omni
» tuâ ſemper actione noo mediocres gloriæ fruc-
» tua reportaſti, ex hac quoque reportes. Id fe-
» ceris, ſi horum Patrum monumenta cenſurâ tuâ
» caſtigata in lucem emiſeris. Quod ut quam pri-
» mùm facias, auctoritate quâ fungor, tibi in-
» jungo: nec ſumptui parcas: quia editione in-
» choatâ, pecunia abſte erogata, primo quoque
» tempore, per Nuncium vel Colybiſtas nume-
» rabitur. Vale. Ex noſtro Conventu S. Mariæ
» Tranſpontinæ de Urbe. Idibus Februarii M. DX.

Ad hæc quid reſponſi dedit Baſignanas? Accipe.

„ Johannes-Stephanus Baſignanas Reverendiſſimo
„ Domino Terraſſe Ordinis Carmelit. Priori. S.

„ Accepi Litteras tuas Reverendiſſime Pater;
„ quibus mihi Provinciam injungis, ut Guidonis,
„ & Joannis Bachonis, quorum uterque non tan-
„ tum cum quovis Doctorum de pari contendit;
„ ſed longo poſt intervallo relinquit, Opera
„ luculentiſſima imprimenda curem. Idque (quod
„ tua eſt in omnes humanitas) tam officioſè,
„ tam modeſtè facis; ut quaſi mei ipſius ſuppu-
„ deat, oec injuriâ. Cùm enim Dei optimi ma-
„ ximi providentiâ, Carmelitarum habenas mo-
„ dereris, innumeros habes & me longè doctiores,
„ & in rebus agendis dexteriores, qui id mune-
„ ris libentiſſimè obirent: Tu tamen me hoc fac-
„ titare voluiſti; ſivè quod in hiſce rebus ido-
„ neum dijudices, ſivè (quod magis credo) amor

J.

„ meus, ſeu potiùs Reverentia & pietas quâ te proſequor, perbellè decepit.

„ Verùm, utcunque ſit, pro viribus efficiam ut quantocyus te auſpice, te auctore te duce ambo in lucem exeant quàm emendatiſſimi. Et me herclè meorum iſtorum miſerandam ſortem ingemebam, quod viri eruditiſſimi, & de noſtra Republica bene meriti in pulverulento carcere, & teterrimo ergaſtulo deſerti obmuteſcerent: augurabar que mecum ſore ut illuſtris anima, qualis tua eſt, tale dedecus non eſſet paſſura, quandò tu ſpem meam prævemſti.

„ O virum excellentiſſimum, & omni laude digniſſimum! Non fuerat ſatis te pro tota Academia noſtra tanquam Imperatorem ſtenuum jugiter diſtringi negotiis; niſi & ultrò tibi talem curam aſſumeres. Quis enim tam planè rudis & excors, qui ignoret Petrum Terraſſam Carmelitarum ducem ab omni parte integerrimum, & undecunque abſolutum, noctes & dies inſudare, quo pacto bonis moribus, ſanctitudine, continentiâ, ſanâque doctrinâ Heliæ ſectam afſatim inſtruat & edoceat? Tu religionis amantiſſimus, vitiorum hoſtis accerrimus tanquam alter Argus omnia circumſpicis, & intueris. Tu prudentiæ ſacrarium ovibus tuis accuratiſſimè conſulis: tu bonis auxiliaris, facinoroſos emendas, Cœnobia laborioſo cultu & faberrimo ornatu præpolienda curas: Tu divina myſteria tàm ſanctè miniſtras, ut virtutis ſimulacrum undique agas pudiciſſimum.

„ Quid de litteris dicam, quibus inter alias veluti ſol inter minora ſydera longè eluceſcis? Quid mirum igitur, ſi vir litteratiſſimus ſui ſimilium voluit gloriam propagari? Et, ut tibi liberè dicam quid ſentio, poſſem ſanctiſſimè jurare te nunquàm laudabiliùs quicquam aut præſtantiùs excogitaſſe. Divitiæ enim, honores, Principatus, imperia brevi evaneſcunt: & litterarum monumenta nos æternos poſteritati reddunt; neque annorum curriculo obſcurari poſſunt: quippè quæ quotidiè majores ſibi vindicent vires, & auctoritatem indelebilem. Debebunt tibi Philoſophiæ ac Sacrarum Litterarum interpretes; debebunt tibi ſtudioſi omnes, qui anteà in tenebris cæcutientes, nunc lucem habebunt præclariſſimam: ſed antè alios Carmelitarum grex tibi deditus gratias habebit immortales.

„ Exite igitur intrepidiſſimi feliciſſimo augurio, tu pro Guidone Michael de Bononia, & Joannes Bacho, duo fulmina Litterarum, & barbarici oppugnatores, & quid poſſint Carmelitarum ingenia perſpicacia palam oſtendite, & libertatem veſtram aſſerite.

„ De te autem, Pater optime, quoniam infinitum eſſet laudes tuas ſingulatim recenſere; libet mihi cùm Paulo Pania Poeta & Oratore eminentiſſimo, qui ſilvam extemporalem de te cecinit, exclamare: ô felicem Religionem noſtram, quæ talem tantumque Parentem habeat! Vale Litteratorum Litterarumque ornamentum unicum, præſidium, & dulce decus meum. Medionali, idibus Aprilis.

Reipsâ quidem Baſignanas ingenti labore recognovit.

1. *Commentaria Joannis de Bachone Carmelitæ in ſententias.* Mediolani, apud Librariam officinam Leonardi Vegii, anno 1511. die 17. Februarii. Gothicis caracteribus, *in-folio.* Huic editioni præfixa manet Epiſtola utraque, Petri Teraſſe, & Joannis-Stephani Baſignanas, eo accurato & fideli tenore, quem jam exſcripſimus.

2. *Michaelis de Bononia Carmelitæ Quæſtiones diſputatas in quatuor libros Sententiarum.* Mediolani, in Officina Leonardi Vegii, anno 1510. die 16. Aprilis, *in-folio.*

Laboribus & curæ Baſignanas tribuit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 247.* editionem Operis *de Hæreſibus Guidonis de Perpiniano Carmelitæ.* Sed hanc licet Provinciam Baſignanas acceperit à Petro Terraſſe ſuo Generali, illam tamen commutavit editione Commentariorum Joannis Bachonis; ut ipſe monet in Reſponſo ad eumdem Petrum dato. Præterea Petrus Rochus Carmelita ſuam Guidonis editionem anno 1528. Pariſiis apud Jodocum Badium factam annuntiat veluti primam quæ hactenùs omnibus præierit.

3. *Opera quædam Baptiſtæ Mantuani.* Lugduni 1516. 2. vol. *in-8.°* Hanc editionem Joanni-Stephano Baſignanas, tanquam ipſius Mantuani Diſcipulo rectè adjudicat Ludovicus à S. Tereſia Carmelita Excalceatus in ſuo Gallicè ſcripto *de Succeſſione Eliæ, cap. 254. pag. 581.* Altum tamen ſilentium de illa ſervat Joannes-Petrus Niceron in Enumeratione editionum Operum Baptiſtæ Mantuani, quam exhibet *tomo XXVII.* ſuorum Commentariorum Gallicè ſcriptorum, *Des Hommes Illuſtres dans la République des Lettres;* id eſt: *de Viris præclaris in Re Litteraria.* Vide inferius articulum *Stephani Baſignanæ.*

4. „ Probæ Centonæ Vatis clariſſimæ à D. Hieronymo comprobatæ de fidei noſtræ myſteriis è Maronis carminibus excerptum Opuſculum. *Impreſſum ſolertiâ Stephani de Baſignana Gorgoni, Carmelitæ Doctoris Theologi* in Officina Bernardi Leſcuyer, 1516. *in-8.°* in Florentiſſima Civitate Lugdunenſi. Regnante victorioſiſſimo Franciſco Francorum Rege; Chriſtianum orbem moderante Leone decimo, animarum tutiſſimo medico. Hæc referuntur apud Michaelem Maittaire, *in Annalibus Typographicis, tomo II. pag. 289. & 290.*

5. „ *Baptiſtæ Mantuani* Blaſius Cappadox; Nicolaus Tolentinus; Bellum Venetum; Exhortatio ad Inſubres; Cupido marmoreus dormiens; jejunii Quadrageſimalis ſanctitas, &c. &c. *impreſſ. Solertiâ, ut ſuprà.* Lugduni, 1516. *in-8.°* Apud eumdem Maittaire *ibidem pag. 290.*

6. „ Ejuſdem Angelariorum libri ſex, *impreſſ. Solertiâ, &c.* Lugduni 1516. die menſis Junii vigeſimo tertio. *Sub Sigiſmundo Felicitas-Auguſta.* * S. G. Sigiſmundi Gonſage Cardinalis Legati Pueni & Mantuæ Carmelitarum Protectoris perhumani inſignia;

Stephanus B. Gorgonius Carmelita
Benefico Patrono Poſuit.

7. „ Ejuſdem B. Mantuani Dialogus contrà Detractores. Ibidem 1516. *in-8.°* Cujus initio exhibetur BaptiſtæMantuani pictura, circa quam, *Baptiſta Mantuanus Carmelita ter Maximus.* Tum eadem inſignia, & adſcriptio, ſicut & in præcedentibus

Faſtorum Imperio
S. B.
Gorgonius Heros.

8. „ Ejuſdem B. Mantuani Epiſtola contra Calumniatores. Ibidem 1516. *in-8.°* ut ſuprà.

* S. G. hæ duæ litteræ ſignificant *Stephanum Gregorium.*

J.

9. „ Ejuſdem Libri de ſacris diebus, *impreſſi Solertiâ, &c.* ut ſupra. Lugduni 1516. *in-8.°*

10. „ Ultima Pars Operis Baptiſtæ Mantuani „ Carmelitæ, *impreſſi Solertiâ, &c.* ut ſuprà. Lug- „ duni, in Officina Bernardi Leſcuyer, *in - 8.°* „ anno 1516. die vigeſimâ primâ menſis Julii, „ cum gratia & privilegio ad quatuor annos: ſub „ Sigiſmundo, &c. Et adſcriptio, ut ſuprà. Hæc omnia leguntur in præfatis *Annalibus Typographicis, eodem tomo II. ead. pag. 290.*

11. Præter hæc opera, quæ Baſignanus edi curavit aliena, propria hæc ipſius innoteſcit *Oratio de animæ immortalitate, unà cum exhortatione ad capeſcenda arma contra Infideles*, quam in Sacello Pontificio, coram Leone X. & Cardinalium cætu habuit, Dominicâ quartâ Adventûs vigeſima die Decembris 1517. Hæc Oratio Laurentio Puccio nuncupata, data typis eſt ab Auctore ex ædibus Divi Martini in Montibus Urbis, undecimâ Januarii menſis, anno 1518. *in-4.°* ſine ulla Typographi, & temporis atque loci nota.

Quando Joannes Stephanus de Baſignana obierit, nobis uſque modo incompertum eſt: ſed ad calcem libri quarti Sylvarum-Baptiſtæ Mantuani, hoc illius legitur:

D. O. M.

EPITAPHIUM STEPHANI DE BASIGNANA
CARMELITÆ THEOLOGI
ASPERA CONTINUOS PEPERIT CUI VITA LABORES,
HEIS TANDEM FATO ME MISERANTE CUBO.

Hunc egregiè laudant, Leo X. & Alexander Minutianus, jam citati: Ludovicus à S. Thereſia *in Succeſſione Eliæ, cap. 254. 581.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 247.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. pag. 135.* Ludovicus Perez de Caſtro *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. fol. 121. & 127. verſo.* Domnus Bernardus de Montfaucon *in Bibliotheca Bibliothecarum Manuſcriptorum tom. I. pag. 570. col. 1. & 585. col.* 2. Ubi notat præfatam *Orationem de Immortal. &c.* reperiri inter libros Bibliothecæ Cæſareæ Vindobonenſis. Alegreus Caſſanatus in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 391.

CXXXI.

JOANNES STEPHANUS CHIZZOLA, natione Longobardus, patriâ Ripariolenſis, Carmelita Cremonenſis, ex illuſtri natus proſapia, ſatis ætate tenella, ſtudiorum Regens publicus conſtitutus eſt Taurini, Florentiæ & Romæ: adeòque viris Religione pollentibus, & literis ſemper adhæſit, ut meritò virtutum clypeus & Litteratorum unicus Mæcenas fuerit appellatus. Sacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor.

Anno 1588. die 2. menſis Auguſti, dum Romæ eſſet Provincialis, à Sixto V. Pontif. Maximo, unà cum Hieronymo Alcotto, Comiſſarius & Vicarius Generalis Pariſios in Galliam miſſus eſt & delegatus, ut & veram vitæ regularis reformationem, & veram pacem charitatemque inter religioſos Carmelitas tam Provinciarum, quam Congregationis olim Albienſis, nuper Diplomate Apoſtolico extinctæ introduceret & componeret; ac omnia, quæ pro hac reformatione & pace neceſſaria necnon opportuna dignoſceret, faceret & ſtatueret.

Reapſe pro reformatione, pace & unione inter regulares univerſos Carmelitas Galliæ componenda & ſtabilienda, quædam decreta confecit quæ in publico Carmeli Pariſienſis Refectorio die 22. Aprilis, anni 1589. coram omnibus ejuſdem Monaſterii Religioſis, & aliis enuntiata ſunt & lecta, manuque & ſcriptione RR. DD. Vicarii Magni in Spiritualibus Generalis, & Priorum S. Germani in Pratis, Carthuſiæ, & ſancti Victorii Civitatis Pariſienſis munita & confirmata; necnon ab eiſdem fratribus & religioſis tunc ibidem præſentibus recepta & admiſſa.

Romam reverſus, horum Statutorum numero quindecim aſſignatorum confirmationem accepit ab Illuſtriſſimo Dominico Pinelli Ordinis Carmelitarum Protectore Cardinali qui ad id totius negotii complendum per eumdem ſummum Pontificem fuerat vocis oraculo deputatus. Poſt felicem tam eventum Viſitator Generalis in Neapolis regnum deputatus fuit, & Laurentio Laureto ad ſedem Adrienſem aſſumpto in Epiſcopum, ipſe Chizzola Procurator Generalis nominatus fuit, & mortui Joannis Caffardi Prioris Generalis in locum Vicarius itidem totius Ordinis à Clemente VIII. conſtitutus eſt anno 1592. die 8. Aprilis. Tandem anno ſequenti 1593. die 6. Junii feſto Pentecoſtes in Comitiis Generalibus Cremonæ celebratis Magiſter totius Ordinis Prior electus, conſenſit ex aliorum ejuſdem Capituli Patrum ſuffragiis ſecretis, quæ probationem ejuſdem Clementis VIII. eodem anno, die 20. Decembris acceperunt, ut ſeparatio Congregationis Diſcalceatorum omninò ab Ordin. Carmelitarum Mitigatorum, & renuntiatio juriſdictionis, Prælatorum utriuſque partis fieret: ita tamen ut Congregatio Diſcalceatorum, vel ejus Superiores omninò in perpetuum non præſumerent accipere loca vel Conventus Religionis Mitigatorum, etiam ſponte à Civitatibus vel Principibus, ſeu quibuſcumque aliis, eis exhibendos, vel offerendos.

Sui Confirmatione Generalatûs acceptâ à Pontifice Romano, Chizzola viſitationem ſui Ordinis in Regnis Hiſpaniarum primùm, & deinde Franciæ, Alemaniæ; aliorumque Regnorum, & Provinciarum aggreſſus eſt. Quam ut feliciùs adimplere valeret, ei ultrà facultates ordinarias tribuit Summus Pontifex, ut etiam tamquam Commiſſarius & Viſitator Apoſtolicus in Univerſum Ordinem viſitaret, inquireret, corrigeret, reformaret, & novas conſtitutiones cuderet. Sed ex nimio zelo nata odia; præſertim quia contrà Epiſcopos in Hiſpaniis rigidiùs proceſſiſſet, ob nonnullas proinde imputationes contrà eum delatas, in Arce ſancti Angeli detentus eſt anno 1596. menſe Aprili, poſteà in exilium miſſus, Drepani in Sicilia obiit anno 1597. & in ejus memoriam quidam Anonymus luſit hoc Epitaphio.

Carmeli murus cecidit Chizzola cadente:
Virtutis Gladius, Buccina juſtitiæ.
Judicium præceps, contrarius Ordinis error
Et Levitas morum non placuere Patri.

Scripta ejus numerantur, *Oratio coram Reverendiſſimo P. Generali & Patribus ad Comitia Generalia Placentiæ congregatis, anno 1575.* habita. *Pridie Kalendas Junii.* Papiæ, 1575. Latinè, *in-4.°* Dedicatur ad R. P. M. *Laurentium Lauretum*, Carmelitarum Provinciæ Romanæ tunc Provincialem.

1. *Conſtitutiones*

J.

1. *Conſtitutiones pro reunione Carmelitarum Galliæ.* Pariſiis, Cremonæ 1590. *in-4.°*

2. *Conſtitutiones Ordinis Carmelitarum.* 1593. *in-4.°*

3. *Decreta pro Provinciis Hiſpaniæ & Luſitaniæ.* Hiſpali, 1696.

4. *Breviarium Ordinis Carmelitarum*, Romæ. 1594. Pariſiis &c.

Juxtà Poſſevinum *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 491.* Alegreum Caſſanatum *pag. 439.* Ludovicum Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 248.* Joannes Stephanus Cizzola ſcripſit etiam *In Sententias Lib. IV.* & *Sermones quadrageſimales*, necnon Commentaria Philoſophica.

Eum inſuper celebrant Andreas Roſſotti *in Syllabo Scriptorum Pedemontii*, *pag. 377.* Lud. à S. Tereſia *in ſucceſſione Eliæ cap. 260.* & *279. pag. 594.* & *647.* Alegreus Caſſanatus *iterum pag. 416.* Valerius Ximenez de Embun *in ſtimulo Ordinis.* Leo à ſancto Joanne in Opere Latino quod inſcribitur : Typus ſeu Pictura veſtis Religioſæ, 2. Rat. ſect. 2. pag. 125. &c. Daniel Papebrochius in Actis Sanctorum, *tomo II. Menſis Maii pag. 58. num. 10.*

C X X X I I.

JOANNES STEPHANUS FACINUS, natione Italus, patriâ Cremonenſis, ibi vitam Carmelitanam profeſſus eſt. Variis in locis, & Patavii præſertim Scientiarum Profeſſorem publicè geſſit. Cœnobia plura, & inter illa Cremonenſe, pari legum obſervantiâ, ac in agendis negotiis dexteritate rexit. Qui domibus præeſſe ſcivit, brevi ad Provinciarum regimen deſtinatus eſt. Et quidem peractis apud Venetos Generalibus Ordinis ſui Comitiis ſub anno 1539, Vicarius Provincialis Liguriæ conſtituitur, quam non multò poſt adjunctam Pedemontio & Inſubriæ, pleno jure diù moderatus eſt, totius Lombardiæ Præſul, continuatâ viginti quinque annorum ſerie : ſic enim *Facini* ferebant mores.

Nec Clauſtrali duntaxat Præfecturâ provinciam illam tractavit : Repetitâ namque ex Summorum Pontificum commiſſione, unus in omnes earum regionum Carmelitas Viſitatoris munus ſuſtinuit, atque bis *Tridentum* ad Sacro-ſanctam Synodum acceſſit, primùm ſub Paulo III. currentibus annis 1545. & 1546. Conſultor aſcitus; iterum Pio IV. Summo Pontifice, vices Carmelitani Prioris Generalis Nicolai Audeti ſuſtinens; & eas ita præclarè geſſit, ut anno 1563. die 15 Auguſti, Virgini aſſumptæ ſacrâ, *Concionem* ad Patres habuerit. Expleto Concilio in patriam reverſus, antiquam Provinciæ Præfecturam, quaſi ſucceſſivo tempore ſepoſitam reaſſumpſit uſque ad annum 1571. quo è vivis exceſſit die 1. Aprilis, & Cremonæ ſepultus.

De ipſo ſcripſerunt, Antonius Riccobonus, *Lib. I. de Gymnaſio Patavino cap. 14.* ubi notat noſtrum Facinum Patavino in illo Gymnaſio Logicam edocuiſſe anno 1534. Joannes Petrus Creſcentius *in Præſidio Romano.* Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 977. num. 3432.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. folio 136.* Ludovicus Perez à Caſtro *in ſuis Collectaneis Mſſ. folio 11*, & alii inferiùs citandi, verbo *Stephanus Facinus :* Sed non omittendus Angelus Rocca in ſua Bibliotheca Vaticana.

C X X X I I I.

JOANNES SUTTONUS, natione Anglus, patriâ Eboracenſis, Carmelita Doncaſtricenſis, Doctor Theologus Oxonienſis, & ſuæ Angliæ Provinciæ Provincialis, ordine Vigeſimus ſeptimus circà annum ſalutis 1444. Vir omnium bonorum laude omnique tum ſacra tum profana Literatura abundanter inſtructus, Deceſſit Doncaſtriæ anno ſalutis 1473. Hujus *Quodlibet* & *Ordinarias Quæſtiones* vidiſſe ſe teſtatur Lelandus *cap. 305.* nec plura Balæus *cent. XII. cap. 96.* Pitſæus *pag. 664.* Quorum authoritate freti ſimilia laudant Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 491.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ* : Alegreus Caſſanatus *pag. 360.* Lezana *tomo IV. ad annum 1473. pag. 933. 934.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 248.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1118.* Joannes Albertus Fabricius in *in Bibliotheca media & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 434.* &c. Antonius à Wood *in Antiquitatibus Oxonienſis Univerſitatis*, *pag. 104.*

C X X X I V.

JOANNES SWAFFAMUS, aliis *Swafhamus* ideò dictus, quia fortè *Suvafhamæ* natus, in agro Norwicenſi, Cœnobii Linnenſis Carmelita, & Sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienſis; vir magnæ pietatis, paris doctrinæ, incredibilis zeli; quique ſtrenuè, ſi quis alius, in eo laboravit ut rapaces illos Wicleſianæ ſectæ Lupos à grege Dominico longiſſimè arceret; hos gladio verbi divini confodere, hos calamo proterere animo ſtatuens.

Hunc perperam Nicolaus Harpsfeldius Epiſcopum Meneveníem appellat. Namque anno 1363. ab Urbano V. Epiſcopus Clonenſis in Hibernia ſub Archiepiſcopo *Caſſelienſi*, proviſus, conſecratus eſt. Indè Bagoram *in Wallia*, Gregorii XI. Bullâ tranſlatus fuit ſexto Nonas Julii 1376. Interfuit Synodo Stanfordiæ coactæ, an 1392. quâ Joannis Wicleſi libri damnati ſunt. Obiit Bagoræ circà annum 1397. inquit Waræus.

Scripſit Swafhamus *contrà Wicleſiſtas*, Lib. I. *Conciones varias*, Lib. I.

Ita teſtantur Franciſcus Godwinus *de Præſulibus Angliæ*, *pag. 648.* Baleus *Cent. 7. cap. 11.* Pitſeus *ad an. 1394. pag. 559.* Poſſevin. *tom. I. Apparat. Sac. pag. 491.* Alegreus *pag. 321.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 938. num. 3293.* Lezana *tomo IV. ad ann. 1363. 1392. & 1398. pag. 672. 734. 737.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 248.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca media & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 434.*

C X X X V.

Diſſertatio de vita & ſcriptis Joannis de Sylveira.

JOANNES DE SYLVEIRA, Luſitanus, Uliſſiponenſis, in hac ampliſſima Urbe die 30. Auguſti, anno 1592. ex Ferdinando *Lopez* de *Uliſſipone* & *Catharina Farnandez* piiſſima femina parentibus ortus eſt. In Conventu *Villæ de Maura* habitum Carmelitanum induit die 21. Novembris anno 1605. & Religionis Vota emiſit anno ſequenti ſub die 23. prædicti menſis No-

J.

vembris. In Collegio Conimbricenſi Philoſophiæ ac Theologiæ ſtuduit, & in Civitate Eborenſi utramque facultatem docuit; ac poſteà Uliſſiponem tranſiens, ibidem per multos annos Theologiam dictavit, atque Præfecturam ſtudiorum exercuit.

Celebratâ ibi Provinciali Congregatione anno 1629. die 6. Maii, ad gradus & honores Scholaſticos ſuſcipiendos propoſitus fuit: ut pote qui Lecturas Artium & Theologiæ, cunctaque alia ad hos promerendos de rigore juſtitiæ requiſita perfecerat. Itaque ſacræ Theologiæ Magiſter emeritus, Provinciæ Luſitaniæ perpetuus Definitor, Procurator immunitatis Eccleſiaſticæ in Curia Matritenſi, Commiſſarii Generalis præſidentiam ſæpiùs habuit in Capitulis ſuæ Provinciæ: nimirum Uliſſipone anno 1664. die 13. Maii per commiſſionem Reverendiſſimi Prioris Generalis Hieronymi Ari; anno 1674. ſub die 28. Aprilis in eodem Conventu per inſtitutionem Reverendiſſimi P. Matthæi Orlandi: & noviſſimè in Capitulo ibidem celebrato anno 1677. die 8. Maii, per Litteras Patentes Reverendiſſimi P. Vicarii Generalis Æmilii Jacomelli.

In Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1660. jam obtinuerat privilegia Patrum ſuæ Provinciæ. At verò ex tabulis ultimæ voluntatis ſuæ ſororis germanæ Baronicæ *Beatricis de Sylveira*, oppidorum Sylveira, Cryptorum de Cannatazor, & vallis de Calmenas Dynaſtæ, typo editis Matriti apud Dominicum Garcia Morras anno 1661. *folio* 14. *num.* 49. noſter Joannes annuâ penſione mille ducatorum donatus multa beneficia ſuo Conventui Uliſſiponenſi & præſertim Eccleſiæ contulit, ut patet ex ipſius Litteris anno 1671. die 2. Junii datis: Bibliothecam quoque hujus Cœnobii potiſſimùm miris in modis ornavit, atque libris ſelectis ditavit. Tandem plenus dierum, laborum & meritorum, omnibus Eccleſiæ Sacramentis munitus, cum bono odore ſanctitatis, ſicut & in ſumma omnium exiſtimatione, animam Deo reddidit feriâ quintâ, die 17. Julii, anno Chriſti currente 1687. ætatis ſuæ 95. & Religionis 80. Exſequiæ in Eccleſia Carmelitarum Uliſſiponenſium ei factæ fuerunt magno cum Nobilium Urbis, & aulæ Regiæ Procerum concurſu, atque in Cæmeterio recenter extructo ab eiſdem Carmelitis tumulatus: cui & affixum eſt ſequens Epitaphium.

D. O. M.
SISTE LECTOR
HIC JACET
CARMELI DOCTISSIMUS DOCTOR
SAPIENS ET HUMILIS
PAUPER SED MAGNANIMUS
PATER SYLVEIRA
LIBRIS INCUMBENS, DEO IMPENSIUS
STUDUIT, SCRIPSIT, COMPOSUIT,
NIHIL HABENS LITTERIS PRETIOSIUS
PRÆTER VIRTUTEM.
NOBIS EXEMPLA, LYSIÆ DECOREM
FAMAM ÆTERNITATI RELINQUENS:
SICUT VIXERAT, MORTUUS EST
IN OSCULO DOMINI.
NE DISCEDAS, QUIN DICAS:
REQUIECAT IN PACE.
OBIIT DIE XVII. JULII. AN. M. DCLXXXVII.

Doctorali enim ſerto redimitus noſter Joannes de Sylveira, ſacrarum Scripturarum lectioni, & expoſitioni perpetuò incubuit, nec importuno labori in provecta ſenectute pepercit; ita ut præſtantiſſimo ſui fætu ingenii, & luculentorum multitudine Librorum celebrem Europæ univerſæ ſeipſum oſtenderit. Nam Opus viris eruditis dignum, interpretibus ſacrarum ſcripturarum amabile, atque Divini verbi præconibus utile eſt inter:

SCRIPTA EDITA.

Commentarium in textum Evangelicum, quinque tomis comprehenſum *in-folio*. Enim vero,

TOMUS PRIMUS

Complectitur Chriſti Domini ingreſſum in mundum, ab exordio Evangelii ad Joannis teſtimonium. Ulyſſipone anno 1640. Item, Lugduni apud hæredes Gabrielis Boiſſel & Laurentium Aniſſon 1646. Item Matriti anno 1648. Item Lugduni anno 1660.

TOMUS SECUNDUS.

Explanat primum prædicationis Domini noſtri Jeſu Chriſti annum, Lugduni apud eoſdem 1645. & 1660. Item Matriti anno 1648.

TOMUS TERTIUS.

Continet ſecundum annum prædicationis Domini noſtri Jeſu Chriſti, Lugduni apud Laurentium Aniſſon, anno 1655. & 1660. Item Matriti anno 1651.

TOMUS QUARTUS.

Explanat tertium prædicationis Domini noſtri Jeſu Chriſti annum, uſque ad Geſta in Cænaculo excluſivè. Lugduni, apud eumdem 1655. & 1657.

TOMUS QUINTUS.

Continet reliquum vitæ Jeſu Chriſti. Lugduni, apud eumdem Aniſſon, anno 1659. Et poſteà ſimul omnes anno 1660. 1662. apud eumdem.

Commentarium Litterale & Morale in Apocalypſim B. Joannis duobus primò voluminibus itidem *in-folio*: quorum primum à capite primo ad caput uſque XI. incluſivè. Lugduni, anno 1663. apud eumdem Laurentium Aniſſon. Secundum poſteà à capite XII. uſque ad ultimum, ſimul prodiit uno volumine cùm præcedenti, Lugduni apud eumdem Laurentium Aniſſon, anno 1669.

Continet adhuc 1.° *OPUSCULA VARIA:* Quorum in PRIMO Sermo eſt de Scriptura ſacra: ubi Auctor inquirit. 1.° ad formam Præludii de Libris Canonicis: Quid ſit Scriptura ſacra, & quibus nominibus inſigniter ſupereminet Evangelica Doctrina. Qui libri ſint Canonici. Quæ diviſio Canonis Librorum Sacrorum. Quis Canon Antiquus veteris Legis. Quis Canon ſanctæ Eccleſiæ Catholicæ. Utrùm omnes Libri ſacri, veteris Teſtamenti fuerint antiquitùs, qui perierint, & modò non extent. Utrùm omnes Libri ſacri veteris Teſtamenti perierint, & ab Eſdra fuerint recuperati, &c. 2.° Inquirit de ſenſibus ſacræ Scripturæ, &c. 3.° De Auctoribus Canonicis ſacræ Scripturæ, &c. 4.° De variis Verſionibus ac Lectionibus ſacræ Scripturæ, ac earum Auctoribus, &c. 5.° De præſtantia & excellentia Legis gratiæ, ac ejus Canonicis Scriptoribus: uſque ad paginam 121.

OPUSCULA SECUNDA. Ex multis & variis

J.

Conſultationibus : ac Caſibus ſæpè occurrentibus per aliquas reſolutiones diſponitur & digeritur : V. G. De Abbate, de Abbatiſſa, & Prioriſſa, de abortu, Abſolutione, Accuſatione, Advocatis, Alienatione, Altaribus, Anno, tempore & diebus computandis: de Apoſtaſia, Appellatione, Armis, Bello, de variis juris Axiomatibus reſpectu Regularium; de Bannito, de Beatificatione Sanctorum; de Benedictionibus, Bigamia, Bulla Cœnæ, Bulla Cruciata: de Canonizatione Sanctorum, Clauſura Monialium, Confeſſariorum, Regularium approbatione: de Conſervatoribus, Declarationibus Cardinalium, & deciſionibus Rotæ: de Diſpenſationibus, de Miraculis, de Apparitionibus mortuorum, &c. uſque ad pag. 439. Ad paginam autem 361. ubi agere incipit de Tertiariis Religioſorum Ordinum, ſic habet:

» Circà annum 1629. maximè incœpit florere, » ac propagari in hac illuſtri Civitate Ulyſſipo» ponenſi Sacer Ordo Tertiariorum Reverendiſ» ſimæ Virginis Mariæ. Quidam Religioſi ſeſe » oppoſuerunt contrà nos, quod Religio Carme» litarum Tertiarios non habebat. Res deducta » eſt ad Illuſtriſſimum D. Collectorem. Tunc noſter » R. admodum noſter Provincialis M. Fr. Fran» ciſcus à Sylva, mihi, cùm eſſem hujus Con» ventûs Ulyſſiponenſis Primarius Lector, ac Ma» giſter Regens, commiſit ut de hac recuderem » tractatum; Majorum mandato obediens, illum » confeci: cujus tranſumptum ad varias partes » delatum eſt. Et indè de eo faciunt mentionem » Barboſa *in Collectaneis Deciſionum Apoſtolicarum;* » *Collectaneo 700.* Et Lezana *in Summa Regular.* » *tomo II. cap. 14. de Tertiariis.* Joſephuſque à » S. Maria *praxi Reg. Lib. III. cap. 2.*

Hic autem Tractatus, qui nondum typis forſan commiſſus fuerat, ſed tantùm tranſumptus & ad varias partes tranſlatus, in præſentiarum prodire cœpit ad Relationem 38. hujus Opuſculi ſecundi, ipſo Sylveirâ dicente, pag. 364. num. 18. *Ut jam dixi in lumine hujus quæſtionis, olim extitit aliqualis Controverſia cùm Tertiariis certæ Religionis; quæ fuit occaſio edendi hunc tractatum.*

OPUSCULUM TERTIUM. De Præclara magni Parentis Eliæ Præeminentiâ agit. 1.° Quidem inquiritur de magnis meritis ac virtutibus Eliæ. 2.° Sanctus Elias probatur eſſe Carmelitani Ordinis Fundator, Inſtitutor & Auctor. 3.° In lege veteri fuiſſe vota oſtenditur, non ſolum in Magnatibus, ſed etiam in plebeis hominibus: uſque ad pag. 507.

OPUSCULUM QUARTUM. De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Quæ quatuor Opuſcula ſimul prodierunt Lugduni, ex Officinâ Aniſſonianâ, anno 1675. *in-folio.*

NONNULLA ALIA, ſcilicet *Sermones duos* quorum *primum habuit* in Eccleſia Reliogoſorum ſancti Hieronimi ſita in ſuburbio vulgò *DE BELEM*, occaſione exſequiarum, quas in præfata Eccleſia perfecerunt Carmelitæ ob mortem Principis Theodoſii, filii Joannis IV. Portugalliæ Regis. Hæc *Oratio funebris* edita eſt Uliſſipone apud Antonium Alvarez, anno 1653. *in-4.°*

Concio altera dicta fuit occaſione Canonizationis S. M. Magdelenæ de Pazzis in Eccleſia Uliſſiponenſium Carmelitarum Excalceatorum, quæ ſancti Philippi nomine inſignitur. *Panegyris* hæc inſerta Relationi typis datæ *de feſtivitatibus* ob eamdem Canonizationem *celebratis.* Oliſſipone, apud Antonium Rodriguez de Abreu, anno 1672. *in-4.°* Luſitano idiomate, æquè ac præcedens Oratio funebris.

OPERA MANUSCRIPTA.

1. *Tractatus pro defenſione Immunitatis Eccleſiaſticæ*, quem *Matriti* confecit Joannes de Sylveira, dum ibi maneret. Hic Codex Mſ. aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Oliſſiponenſium.

2. *Tractatus de Myſterio SS. Incarnationis*, vol. I. Ibidem aſſervatus.

3. *Tractatus de Legibus.* vol. I. ibidem aſſervatus.

4. *Compendium in doctrinam Ariſtotelis.* vol I. quod aſſervatur in Carmeli Collegio Conimbricenſi.

JOANNEM DE SYLVEIRA commendant, Franciſcus Salinas *in Commentariis ſuper Jonam Prophetam :* Hippolitus Maraccius *in Bibliotheca Mariana :* Petrus de Alva in Militia Immaculatæ Conceptionis : Leodegarius Quintinus *in Theologia antiqua de vera Martyrii notione, pag.* 21. Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana, tom. I. pag. 598.* & *tomo II. pag. 306.* Corographus Portugalliæ *tomo III. Lib. II. tract. 8. cap. 47. pag. 630.* Antonius Carvalho *in Vita Bartholomæi da Coſta.* Jacobus le Long *in Bibliotheca Sacra, pag. 979.* & *980.* Guillelmus Croweus *in Elencho ſuper Scripturam Sacram pag. 235.* Auguſtinus Calmet *in Supplemento ad Bibliothecam Sacram, pag. 99. 124.* & *156.*

E Carmelitis, Daniel à Virgine *in Vinea Carmeli, pag. 517. num. 924.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 248.* Ludovicus Perez à Caſtro *in ſuis Collectaneis Mſſ. fol. 40.* & *93.* Emmanuel de Sa in ſuis Memoriis Luſitanicè editis anno 1724. cap. 52. *pag. 230. num. 331.* & *ſeqq.*

CXXXVI.

JOANNES TACESPHALUS, Arnoldo Boſtio *Tiſceſphale*, natione Anglus, Carmelita Norwicenſis, ibidem Prior, Doctor Theologus Oxonienſis, Hæreſum hoſtis accerrimus. Vir verè magnus & doctiſſimus, Concionator celeberrimus. Cùm eſſet apud Anglos, ob profundam eruditionem atque morum ſuavitatem, non vulgaris auctoritatis, miſſus eſt Romam ad Martinum V. Pontificem Maximum, cui deferret tomum ſecundum Doctrinalis antiquitatum Fidei Eccleſiæ Catholicæ, à Thoma Waldenſi compoſitum; ut hic tomus ſecundus qui eſt de Sacramentis, à ſede Apoſtolica æque ac primus diſcuſſus & approbatus, majoris auctoritatis pondere, perfidorum proterviam enervare valeret.

Romam ergò Taceſphalus veniens anno 1427. opus Pontifici obtulit, qui illud evolvendum examinique ſubjiciendum viris doctiſſimis tradidit. Cujus quidem libri diſcuſſio à decimo quinto Kalendas Julii uſque ad decimum Kalendas Auguſti conſtitit. Quo die ab omnibus commendatum iterùm ſummo Pontifici fuit oblatum in Conſiſtorio, præſentibus Cardinalibus & Prælatis, per Commiſſarios, videlicet *Dom. N.* Preſbyterum Cardinalem S. Petri ad Vincula, & Dom. *Bernardum* Epiſcopum Cavallacenſem, ſacræ Theologiæ Doctorem. Octavo ergò die Auguſti litteras ad Waldenſem dedit Pontifex quæ illum de iis certiorem redderent, & alacriorem ad tertium tomum ejuſdem Operis abſolvendum.

Harum verò Litterarum Lator deſignatus Joannes Taceſphalus, vix ſuæ Legationis negotio abſoluto, Romæ diem ſuum clauſit extremum anno 1427. eodem. *Pitſeus* igitur deceptus eſt eum aſſerendo mortuum circà annum 1420. cùm conſtet ex Bulla Martini V. quæ tomo ſecundo Operis Thomæ Waldenſis præfixa conſpicitur, Joannem hunc Taceſphalum uſquè ad octavum diem Auguſti an. 1427. ſuperſtitem fuiſſe. Graviori proindè lapſu poſt alios Scriptores erravit *Jacobus le Long* in Bibliotheca ſacra pag. 980. col. 2. dicens illum anno 1354. floruiſſe.

Trithemius, qui eum in Conventu Norwicenſi defunctum atque ſepultum notat, eum quoque refert Libro de Scrip. Eccleſ. cap. 631. ſcripſiſſe. 1.° *In Apocalypſim Libros duos. Super Lib. IV. Sententiarum Commentarios.* 2.° *Sermones de Tempore & de Sanctis.* Nec alia Geſnerus in Bibliotheca Univerſali, *folio 457. verſo.* Poſſevinus in Appar. Sacro tom. I. pag. 942. Caſſanatus in Paradiſo pag. 333. Lezana *tomo IV. pag. 808.* Lud. Jacob *in Bibliotheca Carm. Mſſ. pag. 249.*

At Lelandus *cap. 393.* cui eſt *Titeleſaulus :* Balæus *Cent. IV. cap. 83.* cui eſt *Tytleſhale :* Pitſeus *pag. 480.* cui eſt *Titleſhalus*, alia ei Opera adjudicant : namque Lelandus teſtatur noſtrum Joannem ſcripſiſſe *determinationes.* Balæus addit *Prælectiones Bibliorum*, & *in plures Libros Sacros Commentaria.* Pitſeus denique recenſet Joannis Didueſhali *Quæſtiones de Anima.* Hunc autem Didueſhalum neutiquam à Titleſhalo diſtinguendum opinatur Joan. Albertus Fabricius *in Bibl. mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. p. 435.*

Alii non pauci eumdem Joannem Taceſphalum laudibus commendant : videlicet Sixtus Senenſis, qui *in Bibliotheca ſua Sacra* eum vocat *Carmelitam, Scripturarum Sanctarum eruditione, & concionandi exercitio celebrem :* Joannes Rioche *in Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ* Angelus Rocca *in Bibliotheca Spirituali.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Sacra Scriptura :* Hippolytus Maraccius *in Bibliotheca Mariana :* Arnoldus Boſtius *in Lib. de viris Illuſtribus Ordin. Carmelit. cap. 32.* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelit.* Emmanuel Roman *in elucidario Ordinis Carmelitarum, &c.* Joannes-Baptiſta Lezana ad *ann. 1420. & 1451. p. 792. & 878. &c.* Antonius à Wood *in Antiquit. Oxonienſis Univerſitatis p. 103. col. 1.*

CXXXVII.

JOANNES TADÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, in ſeculo dictus *Dominicus-Antonius Montius*, Mediolanenſis Carmelita Excalceatus, non ſtudiis tantùm ſacris, ſed etiam excelluit pietate, quâ conſcripſit monumenta plurima ſummè congrua ad piorum accendendos hominum animos, pro ſedulâ rerum divinarum meditatione, cui addictiſſimus erat ipſe. Cùm ſuorum Cœnobiis Sodalium pluribus præfuiſſet Prior, imò & Pratenſis in Eutria Provincia Monaſterii Fundator extitiſſet, religioſiſſimè deceſſit menſe Julio anni 1743. nonagenarius, Opera relinquens Italicè inſcripta :

1. *Diſcorſi ſacri.* Cremonæ anno 1697. *in-8.°* apud Laurentium Ferrarium.

2. *Tributo del Carmelo alla ſua Auguſtiſſima Regina : Prediche per cias cheduna feſtività antica è nuova della Beatiſſima Vergine.* Mediolani 1718. *in-4.°.* apud Dominic. Bellagata.

3. *Meditationi per li giorni, è ſolennita, è de Santi, è Beati, de quali ſi celebra l'Unfficio de Padri Carmelitani Scalzi.* Mediolani ex typographia Joſephi *Pandolphi* Malateſta 1732. *in-8.°*

4. *Meditationi per la Mattina, è Sera di ciaſcam giorno della Settimana, ordinate al profitto ſpirituale.*

5. *Parte prima per la mattina ſopra l'Eucariſtico Sagramento, Paſſione, è Morte Geſu Criſto.*

6. *Parte ſecunda ſopra i benefici divini, Peccati, vita umana, è Noviſſimi.*

7. *Parte terza delle Meditazioni Sopra tutte le ſolemni noſtro Signor Geſu Chriſto, della Pentecoſte, è loro Ottave, della Santiſſima Trinita, è Sette Antiſone maggiori precedenti il Sacro Natale.*

8. *Parte quarta, delle Meditazioni Sopra gli Evangeli tutte le Dominiche dell'anno è di tutte le ferie della Quareſima.*

9. *Parte quinta, delle Meditazioni Sopra tutte le Feſtivita della Beatiſſima Vergine Maria, è loro Ottave; Sopra le tre Antiſone, è Salve Regina.*

10. *Parte Seſta, delle Meditazioni per tutte le Feſte de Santi Apoſtoli, Evangeliſti, Dottori, Fundatori, ed altri Santi.* Milani, apud Joſephum Pandolphum Malateſtam 1732. Horum pleraque Opera jam prodierant apud eumdem annis 1723. & 1727. *in-8.°* ut dictum eſt num. 1. 2. & 3.

11. *De vita & virtutibus Excellentiſſ. Dominæ Malthildis Beatricis Beativoglio, Fundatricis Monaſterii S. Joſeph & S. Tereſiæ.* Mediolani, anno 1723. *in-8.°* apud eumdem Italicè.

12. *Vita Matr. Mariæ Tereſiæ, dictæ in ſeculo Dom. Bradamante Bevilaqua.* Mſ. quæ ſervatur Mediolani apud Carmelitas Excalceatos in Cœnobio S. Caroli.

13. *Conciones, & Exhortationes Monaſticæ Mſſ.* prelo paratæ & ibidem aſſervatæ. Joannem Thaddæum à S. Joanne-Baptiſta celebrant, Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 264.* & Philippus Argelatus *in Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium, pag. 1791. num. 1493.*

CXXXVIII.

JOANNES TADÆUS A S. ELISÆO, Hiſpanus, patriâ Calaguritanus, in ſæculo dictus *Joannes Boldames*, Profeſſionem Carmelitarum Excalceatorum emiſit Valliſoleti, anno 1597. die 1. Maii in Congregatione S. Tereſiæ Hiſpanica : ſed anno 1604. Apoſtolico Brevi ad Congregationem S. Eliæ Italicam tranſlatus, cum Paulo *Simone à Jeſu Maria* ejuſdem Inſtituti Carmelitâ, in Perſidem à *Clemente VIII.* ut Legatus ad Regem miſſus, Miſſionem & Cœnobium in Regiâ Civitate *Aſpahamenſi* fundavit, cujus Eccleſia die 24. Junii fuit dedicata anno 1609. ſub Patrocinio Jeſu Mariæ. Aliud extruxit in Urbe *Schiras*, etiam in Perſide, ubi Miſſio confecta fuit anno 1623.

Dum Cœnobium, ac Miſſionem Aſpahamenſem regeret, Eccleſiâ juſſu Regis *Sciahabæ* prophanatâ novam domum ab eodem Rege *Sciahaba* obtinuit : à quo in ſummo honore ac exiſtimatione magnâ habitus, Orator ad ſummum Pontificem, atque Chriſtianos Principes miſſus eſt. At Romam dum peteret, *Aſtracani* à Ruthenis indignè tractatus, in Perſidem rediit, pluribus tormentis pro Fide Catholicâ toleratis.

Cum ejuſdem Regis *Sciahabæ* mandatis, ac Armenorum commiſſionibus, *Romam* perveniens, ab *Urbano VIII.* primus Aſpahani Archiepiſcopus creatus

J.

creatus eſt. Ex Armenis, aliiſque plurimis, quos ad fidem convertit, Perſas quinque baptiſatos ſic roboravit in fide, ut glorioſè ſanguinem pro ea fuderint, quorum corpora Romam tranſlata, in Eccleſia *Sanctæ Mariæ de Scala*, quæ eſt Monaſterii Carmelitarum Excalceatorum, quieſcunt: ſicut & corpora *Roberti Syrlæi* Comitis Angli ad fidem Catholicam converſi ſimul & ejus conjugis *Tereſiæ Sanphluf*, quos Joannes Thadæus matrimonio junxit Aſphami. Hic porrò Joannes cùm in Hiſpaniam, ob aliqua negotia, ſibi à Perſarum Rege commendata, pergeret, propè *Ilerdam* è mula disjectus, poſt paucos dies piiſſimè obiit in Conventu Carmelitarum Antiquæ Regularis Obſervantiæ, anno Chriſti 1634. ætatis ſuæ 60. & Miſſionum ſuarum 26. Ejus ſcripta recenſentur:

1. *Relatio martyrii Nicolai de Mello Sacerdotis, & Nicolai Japponi, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.* Citatur à Ludovico Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 250. deſideratur verò *in Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum.*

2. *Relatio* Italica de *ſuo è Perſide reditu*, ſacræ Congregationi de propaganda Fide, oblata ab ipſo. Omittitur in Bibliotheca Ludovici Jacob.

3. *Pſalmi Davidici* juſſu Regis Perſarum *in idioma Perſicum tranſlati.* Hæc verſio, quam Author obtulit eidem Regi, ut conſtat ex Petro à Valle Nobili Romano elaborata eſt in Civitate Aſpahanenſi, ſicut è limine codicis luceſcit; & in calce additur annus Hegiræ 1028. ſeu Chriſti 1618. *in-4.°* Originale exemplar *Mſ.* Authoris ſigillo, & adſcriptâ manu munitum aſſervatur in Bibliotheca Oxonienſi inter Codices Bodleianos, Cod. 3776.

De hâc editione ſivè tranſlatione ſimul ac de altera editione per nonnullos Jeſuitas confecta loquens Brianus Waltonus *Prolegom. XVI.* §. 8. contemptim ait: »Horum neutium in editione »Anglicana exhibetur, quod licet diverſæ planè »ſint verſiones, uterque tamen valdè recens. »Unam ſtudio cujuſdam Fratris Carmelitæ; al„teram à Jeſuitis quibuſdam factam, ut Libri „titulus indicat, deprehendimus. Plurimis erro„ribus, & ſolæciſmis utraque ſcatet, nec ex He„bræo fonte traductæ, ſed ex vulgata Latina, „cujus veſtigia exactè premunt.

Eruditiſſimum in lingua Perſica fuiſſe *Joannem Thadæum*, cui minimè comparandus Brianus Waltonus, nemo inficias ibit. An autem in ſua verſione quidam contrà Grammaticam errores reperiantur, quos fortè ex induſtria, majoris claritatis gratiâ, reliquit, judicare non poſſumus, qui prædictum Idioma Perſicum ignoramus. Sed quod eam omni commendatione dignam efficit, illud idem eſt quod fatetur Waltonus: nempè quod vulgatæ veſtigia exactè premat, cui non adeò infenſum, ut alios quoſdam Proteſtantes, ſe haberi declarat.

Multo benigniùs verſionem *Joannis Thadæi* Perſicam commendat *Thomas Hyde* in ſuis *caſtigationibus adversùs Angelum de la Broſſe* Carmelitam Excalceatum, qui multos plurimoſque graviſſimos in Prolegomenis *Briani Waltoni* animadverterat, in fine tractatûs Bobovii de Liturgia Turcarum editis, pag. 26. ait: „Conſulere Perſicam „Pſalmorum verſionem in Hiſpaam Perſiæ olim „factam, per prædeceſſorem ſuum Patrem Joan„nem, Conventûs Carmelit. ibi Præfectum: cujus „quidem verſionis poſſidemus Originale exemplar „Authoris ſigillo, & adſcriptâ manu munitum.

Verſionem Perſicam quatuor Evangeliorum eidem *Joanni Thadæo* tribuunt nonnulli ſcriptores: verùm illius Author genuinus eſt *Petrus à Matre Dei* æquè Carmelita Excalceatus; quamvis in ea adornanda opem ſuam contuliſſe *Joannem Thadæum*, negare nolimus.

Hunc laudibus celebrant Dominicus Gravina, in voce Turturis: Hilarion de Coſte, *in Hiſtoria Catholica, in Elogio B. Nicolai de Mello Auguſtiniani.* Petrus de Valle, *in Itinere Perſico:* Georgius Cardoſus *in Hagiologio Luſitano, in Notis ad diem 5. Januarii, & 25. ejuſdem Menſis:* Joannes à Jeſu Maria, *in Hiſtoria Miſſionum; & in vita Petri à Matre Dei:* Proſper à Spiritu Sancto, *in Relatione Hiſtorica Miſſionis Carmelitarum Excalceatorum in Perſidem.* Franciſcus à S. Maria, *Lib. I. Hiſtoriæ Generalis Propheticæ cap. 10. & Lib. V. cap. 43.* Thomas Aquinas à S. Joſeph, *in Diſſertatione Hiſtorico-Theologica de Patriarchatu Eliæ. Prophetæ.*

Iis annumerandi ſunt Michael Munoz *in Propugnaculo Eliano, Lib. II. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 20.* Petrus Waſtellius *in Vindiciis pro Joanne XLIV. Patriarcha* Jeroſolymitano: Philippus à Sanctiſſima Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ, cap. 12. & in ejus vita.* Armandus-Joannes du Pleſſis, Cardinalis de Richelieu, *in Epiſtola ad ipſum data.* Clemens VIII. *in Epiſtola* ſeu *Brevi Apoſtolico* ad Sciahabas *Regem Perſarum* directo: Daniel à Virgine Maria *vineâ Carmeli pag. 594. & tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1135.* Ludovicus à S. Tereſia *Lib. II. Annal. Carmelitarum Excalceat. cap. 13. & 14.* necnon *in ſucceſſione Eliana cap. 280. pag. 650.* Iſidorus à Sancto Joſeph, *Lib. III. Annal. cap. 3.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 250.* ubi affirmat ſe præ manibus habere Epiſtolam quam Cardinalis Richeliæus ſcripſerat ad Joannem Thadæum: Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra pag. 133. col. 1.* ubi ipſam Ludovici Jacob Bibliothecam Mſ. in Conventu Carmelitarum vulgò *des Billettes*, aſſervatam adducit in teſtimonium verſionis Perſicæ Pſalmorum Davidicorum. Martialis à Sancto Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 261. & ſeq.*

CXXXIX.

JOANNES THADÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, Mediolanenſis, Conventuum Senarum, & Prati, in Provincia Etruriæ Fundator, in pluribus Prior, edidit Italicè Libros, quorum inſcriptiones ſunt:

1. *Diſcurſus ſacri*, Cremonæ 1697. *in-12.*

2. *Tributum Carmeli Auguſtiſſimæ ſuæ Reginæ pro ſingulis ejus tùm antiquis, tùm novis feſtivit. ſeu unum integrum Mariale. Mediolani 1718. in-4.°*

3. *Meditationes pro ſingulis diebus Hebdomadæ. Prima pars, de Euchariſtiæ Sacramento, Paſſione & Morte Chriſti.* Mediolani 1722. *in-8.° Secunda pars, de Beneficiis divinis, peccatis, vita humana & noviſſimis.* Mediolani eodem anno 1722. *in-12.°*

4. *Meditationes pro omnibus Feſtivitatibus Chriſti, à Feſto Pentecoſtes, uſque ad Natale Domini.* Mediolani 1727. *in-12.°*

5. *Meditationes pro Dominicis totius anni.* Mediolani, eodem anno 1727. *in-12.*

6. *Meditationes pro omnibus Feſtivitatibus B. Virginis, ac earum Octavis.* Ibidem eodem anno 1727. *in-12.°*

J.

7. *Meditationes pro omnibus feſtivitatibus, quæ celebrantur apud Carmelitas Excal.* Mediolani, anno 1723. *in-12°.*

8. *De vita & virtutibus excellentiſſimæ Dominæ Malthildis Beatricis Bentivoglio fundatricis Monaſterii S. Joſeph, & S. Tereſiæ.* Mediolani, an. 1723. *in-8.°*

Habebat prælo paratas *Conciones, Exhortationes Monaſticas*, & *Vitam Matris Mariæ Tereſiæ, dictæ in ſæculo D. Bradamante Bevilaqua.* Hæc, inquam prælo parata erant anno 1728. quo Martialis à S. Joanne ſcribebat ſuam Biblothecam Carmelitarum Excalceatorum pag. 264. Undè hæc deſumpſimus.

C X L.

JOANNES TARCOU, natione Gallus, provinciâ Burgundus, Carmelita Semurienſis, Doctor Theologus, Prior Cabilonenſis anno 1569. electus, Concionator ſuo tempore non incelebris, deceſſit Semuri anno Chriſti 1686. die 9. Auguſti; ibidemque ſepultus in Clauſtro, ante Capituli januam ſub tumba lapidea cùm ſequenti inſcriptione.

D. O. M.

HIC JACET FRATER JOANNES TARCO,
DOCTOR THEOLOGUS,
QUI OBIIT ANNO DOMINI MDLXXXVI.
IX. AUGUSTI.
REQUIESCAT IN PACE. AMEN.

Scripſit Latino ſermone

1. *Annotationes ſuper Epiſtolas & Evangelia Quadrageſimalia*, Mſſ.
2. *Sermones per Adventum*, Mſſ.
3. *Sermones Quadrageſimales*, Mſſ.

Hæc omnia Mſſ. aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Semurienſium, ubi à ſe viſa fuiſſe teſtatur Ludovicus Jacob in ſua Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 249. Joannis Tarcou meminit Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1086. num. 3812.*

C X L I.

JOANNES TAYE, Brabantinus, Carmelita Mechlinienſis circà annum 147. ſcripſit: *Vitam Beatæ Petronillæ Hergode* recluſæ in Cæmeterium S. Nicolai extrà muros Urbis Mechlinienſis ſub Regula tertii Ordinis S. Franciſci 134. capitibus diſtinctam, & à Notario publico 1477. ſignatam. Hæc Petronilla, cui *Joannes Taye* erat à Confeſſionibus ſecretis, deceſſit die 16. Martii, poſtridie Dominicæ Paſſionis an. 1472. Hanc vitam ſeu hujus vitæ monumentum Mſ. poſſedit *Joannes Bollandus*; prout indicat *tomo II. menſis Martii pag. 417.* Id legitur apud Ludovicum Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 250.*

C X L I I.

JOANNES A SANCTO THOMA, natione Luſitanus, patriâ Olyſſiponenſis, ejuſdem Civitatis in Cœnobio antiquæ Obſervantiæ Carmelita. Vir equidem omni Literarum & virtutum nitore præfulgidus, Conimbricenſis Doctor Theologus, ſuæ Provinciæ Luſitaniæ Præfectus, privilegiorum ſacri ſcapularis vindex piiſſimus fuit.

Nam Salutis anno 1610. Olyſſipone, cum RR. DD. Petrus à Caſtillo ſupremi Inquiſitionis Tribunalis Diſquiſitor & Cenſor publico edicto Decreta de Indulgentiis Apoſtolica confratribus S. ſcapularis conceſſa ſuſpenſioni ſubegiſſet, uſquè dum reviſis à Sede Apoſtolica Bullis Summorum Pontificum aliter decerneretur res; Luſitanica Provincia ſub Provinciali ejus RR. DD. Fratre Thoma *Pharia*, tunc Targenſi Epiſcopo electo, Joannem à S. Thoma ad Urbem citiſſime delegavit, ut Privilegia ſui Ordinis defenderet.

Romam igitur cum Joannes noſter appuliſſet, rei propoſitionem facere confeſtim ſtuduit. Eam ergò, coram Summo Pontifice, Cardinalis Farneſius præſentavit. Quâ auditâ, ad Eminentiſſimos Sanctæ Inquiſitionis Cardinales Pontifex delegavit, quorum erat caput Eminentiſſ. Cardinalis Pineſus Chriſtianorum pro fide catholica Diſquiſitor, Generalis, & Præſes. Poſt hæc, Bullis exhibitis, re diſceptatâ hinc indè validiſſimâ argumentorum juriumque phalange communitâ; lectis inſuper Epiſtolis Philippi tertii Catholici Regis, non ſolùm ad nobiliſſimum Comitem de Caſtro ſuum in Urbe Oratorem, non ſolùm ad Generalem Ordinis Protectorem Eminentiſſ. Cardinalem Millinum; verùm etiam ad Summum Pontific. datis: difficultatibus exortis, ſed facillimo Joannis noſtri genio ſuperatis:

Tandem poſt longas & diuturnas Conſultationes, anno 1613. die 11. Februarii Reverendiſſimus Sacri Apoſtolici Palatii Magiſter in Sanctiſſimæ Inquiſitionis palatio, authoritate SS. Dom. noſtri Pauli deſideratum cauſæ Carmelitarum impoſuit finem, promulgando Decretum confirmatorium eorum poſſeſſionis privilegii Sabbatini. Quod quidem Decretum ſtatim tranſmiſſum eſt in Luſitaniam ad Supremum Tribunal Sacræ inquiſitionis Regni Luſitaniæ. Hoc autem Decreto permittit Summus Pontifex Patribus Carmelitanis prædicare, quod populus chriſtianus poſſit piè credere de „ adjutorio animarum
„ Fratrum & Confratrum Sodalitatis B. V.
„ Mariæ de Monte-Carmelo, beatiſſimam Vir-
„ ginem animas fratrum & Confratrum in cha-
„ ritate decedentium, qui in vita habitum geſ-
„ taverint, & caſtitatem pro ſuo ſtatu coluerint
„ officiumque parvum recitaverint: vel ſi reci-
„ tare neſciant, Eccleſiæ jejunia obſervaverint,
„ & feriâ quartâ, & ſabbato à carnibus abſti-
„ nuerint, ſuis interceſſionibus continuis piiſque
„ ſuffragiis, ac ſpeciali protectione poſt eorum
„ tranſitum præcipuè in die Sabbati, qui dies
„ ab Eccleſia eidem Beatiſſimæ Virgini dicatus
„ eſt, adjuturam, &c.

Hic felix fuit eventus quem Joannes à ſancto Thoma habuit in Curia Romana, ubi florebat etiam tempore Urbani VIII. anno 1624. cui & Eminentiſſimis S. Rom. Eccleſiæ Cardinalibus, Prælatiſque notus & charus fuit. Scripſit autem:

Rationes allegatas pro Bulla Sabbatina coram Commiſſariis Romæ in ædibus Eminentiſſimi Cardinalis Millini congregatis anno 1612. die 8. Martii. Hæ rationes volumine magno aſſervantur *Mſſ.* Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Tranſpontinæ. Nonnullæ quoque & primariæ prodierunt *in Speculi Carmelitani tomo II.* editæ anno 1680. *in-fol.* Necnon laudantur apud Paulum ab omnibus Sanctis Carmelitam Excalceat. Provinciæ Germaniæ Definitorem in opère im-

preſſo Viennæ anno 1669. inſcripto *Clavis aurea, parte 2. cap. 15.* Sic autem præfatus Joannes à S. Thoma coram prædictis Commiſſariis, contentiori voce loquens patheticè dicere cœpit.

„Adeſte, Eminentiſſimi Patres, & Domini „mei animis & attentâ mente penſate quæ dic„turus ſim. Ponamus caſum, Bullam aliquam ab „uno Pontifice editam, confirmari ab alio ſucceſ„ſore & hanc iterùm à tertio Pontifice, & ſic „ſucceſſivè loquendo de multis. Hoc poſito peto, „an non, dato caſu, quod prima, aut perdere„tur aut planè interiret, illam per ſecundam, „& hæc in eodem perditionis caſu per tertiam, „& ſic ſucceſſivè de quarta, quinta, &c. ſuffi„cienter maneret comprobata & confirmata?

„Utique Eminentiſſimi Domini mei, utique. „Jam ad rem noſtram. Joannes XXII. Pontifex „O. M. an. 1322. dedit nobis Bullam ſabbatinam; „hanc poſtmodum confirmavit Alexander V. & „ambas iterùm Clemens VII. Hæc Clementis „rursùs fuit confirmata à Gregorio XIII. Hæ „ergò ultimæ probant primam, quæ in illis „æquivalenter ſubſiſtit. Et hæc veritas petra illa „eſt, ſuprà quam per tria integerrima ſæcula, „fundata fuit eximia illa tot Ordinis noſtri Religio„ſorum pietas, populorum per univerſum orbem, „credulitas & Mariana devotio.

„Hâc veritatis petrâ, ſolido veluti fundamen„to, inſiſtentes Pontifices ſummi, Privilegia „Apoſtolica Ordini noſtro conceſſa confirma„runt, complurium per orbem Eccleſiarum An„tiſtites, ut authentica admiſerunt. Cæſares, „Reges, Principes benignè foverunt, Verbi Dei „Præcones publicarunt: celebriores Chriſtiani „Orbis Scholæ, Academiæ, & Univerſitates „iiſdem ſubſcripſerunt. Parùm dixi. Super hoc „ultimarum harum Bullarum fundamento repe„riuntur canonicè erectæ, inſtitutæ, atque ag„gregatæ, mille in locis ſacræ Congregationes, „& Confraternitates, conſtructæ Eccleſiæ, con„ſecrata Altaria, Oratoria, & Sacella ſub glo„rioſiſſimo nomine B. Virg. Mariæ de Monte„Carmelo; prout videre eſt per totam Italiam, „Galliam, Hiſpaniam, Luſitaniam, Germaniam, „Poloniam, Perſidem, ad ipſa uſque Mexicana, „Peruana, alteriùs propè modum orbis regna.

„His accedit, quod hoc ſuper fundamento, „tot per univerſum orbem celebrantur & fiunt „ſacrificia, elevantur Hoſtiæ, fiunt orationes & „eleemoſinæ, publicæ inſtituuntur ſupplicationes „ac proceſſiones; prout teſtor me hiſce meiſ„met oculis, dum hìc in Urbe moror, tam ad „templum noſtrum divi Martini de montibus, „quàm ad D. Chriſogoni ſpectaſſe devotum po„pulum unà cùm pluribus Eminentiſſimis ſanctæ „Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliiſque Præ„latis, Magnatibus item, & Principibus, Co„mitibus, & ſub labaro ſanctiſſimæ Virginis „Mariæ de Monte-Carmelo ad Proceſſionem „conſueviſſe confluere, &c.

Joannem à S. Thoma commendant Joannes Pintus de victoria *in Hierarchia Carmelitana*, Hiſpanico idiomate edita Valentiæ anno 1626. *parte 1. tract. 1. cap. 4.* Petrus Thomas Saracenus, S. Theologiæ Doctor Collegiatus Univerſitatis Bononienſis ſacræque Inquiſitionis ibidem Conſultor in opere inſcripto: *Informatio ſpiritualis pro Devotis ſanctiſſimæ Virg. Mariæ de Monte-Carmelo*, excuſo Bononiæ anno 1637. *parte 7.* Theodorus-Arianus Meſſanenſis S. Theolog. Magiſter *in Tractatu de S. Scapulari cap. 12.* Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Matthias à S. Joanne in vera devotione Scapularis cap. 4. pag. 67. Alegreus Caſſanatus *in Parad. Carmelit. Decor. pag. 486.* Michael Mugnoz *in Propugnaculo Eliano pag. 329.* Daniel à Virgine Maria *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 569. num. 2221.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 250.*

CXLIII.

JOANNES THOMAS A S. CYRILLO, Hungarus, nobili genere ortus, Carmelita Excalceatus, munere Prioris, ac Definitoris pluries in Germaniam functus, medio ſæculo decimo ſeptimo nonnulla Opuſcula pia ſcripſit, quorum tituli ſunt:

1. *Corona Anni Mariani, ex Sanctorum Patrum Sententiis, & Reginæ Cœli præconia ſpirantibus contexta.* Coloniæ, apud Michaelem Denerium 1657. *in-8.°* Latinè, item Salisburgi an. 1665.

2. *Vindemia defæcata, quam de vitibus electis Jeſu & Mariâ operosè collectam D. Annæ Vineæ Domini Sabaoth glorioſæ ſocrui devotè referebat.* Coloniæ 1656.

3. *Mater honorificata: ſivè de Laudibus, Excellentiâ & Prærogativis S. Annæ*, Lib. I. Coloniæ apud Michaelem Demenium, anno 1667. *in-4.°* Latinè.

De quo loquens opere Engelgrenius Jeſuita parte 2. Empyrei Serm. de S. Anna: *Omnes laudes S. Annæ, doctè & divinè complexus eſt, Carmeli decor ac columen R. P. Joannes Thomas à S. Cyrillo:* Quem reapſe Joannem commendant Paulus ab omnibus Sanctis *in Catalogo Mſ. Carmelitarum Excalceatorum ſcriptorum*, ad Ludovicum Jacob miſſo: ipſe Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 250.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 130.* Martialis à ſancto Joanne Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 264.*

CXLIV.

JOANNES THORPUS, natione Anglus, Carmelita Norwicenſis, Doctor Theologus Cantabrigienſis, adeò ſubtilis ingenii, ut *Doctoris ingenioſi* cognomen acceperit. Unus fuit ex quinque Selectis Theologis, qui Guillelmum Withum Anglum hæreticum convicerunt, convictum damnarunt, & hæreſeos damnatum declararunt. Thorpus è vita ceſſit Norwici, anno 1440. die undecimâ Auguſti, ibidemque ſepultus. Ejus Scripta ſunt:

1. *Lectura in Apocalypſim*, Lib. I.

2. *Conſequentiarum Regulæ* ſeu *Canones*, Lib. I.

3. *Sophyſmatum Labyrinthi*, Lib. I.

De Joanne Thorpo loquuntur Lelandus *Lib. de Scriptoribus Angliæ:* Pitſeus *ibidem pag. 627. & ſeq.* Baleus ibid. *Centur. VII. cap. 100.* Jacobus Friſius *in Epitome Biblioth. Geſner.* Poſſevinus *in Apparatu Sacro tomo I. pag. 944.* Alegreus Caſſanatus *pag. 344.* Lezana ad ann. 1440. num. 11. pag. 854. Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 251.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 118. colon. 2.* Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 446.* &c.

J.

C X L V.

JOANNES TILLONEGONUS, alii TILNÆUS, vel TILMÆUS, natione Anglus, Gareni Norfolciæ oppido, quod vulgò Jeneremuntha vocatur, ad oſtium Gareni fluvii, teſte Lelando, natus; ejuſdem Conventûs ibi quondam floridiſſimi, ut Pitſeus affirmat, filius, atque Prior: Cantabrigienſis Doctor, & in illo Collegio publicus ſacræ Theologiæ Profeſſor: celebris quoque fama ei fuiſſe dicitur propter eruditas lectiones ſubtiles diſputationes & pias ad populum conciones. Erat enim felicis ingenii, tenacis memoriæ, copioſæ eloquentiæ, ſolidæ doctrinæ, in moribus candidus & ſincerus, & vitæ per omnia integerrimæ. Nec contemnendos eruditionis, & ingenii ſui fructus poſteris communicavit. Scripſit enim:

1. *In S. Joannis Apocalypſim* Lib. I. *Incipit:* Septem Eccleſiis in Aſia ſpecialibus.
2. *Compendium Sententiarum*, Lib. I. Utrum ſecundum naturam divinam.
3. *Lecturas Scholaſticas:* Lib. I.
4. *Sermones XL.* Lib. I.
5. *Et alia nonnulla.*

Joannem Tylnæum floruiſſe dicunt anno 1436. Lelandus *de Scriptoribus Angliæ cap. 540.* Pitſeus *pag. 620.* Baleus *cent. VII. cap. 89.* qui vocat eum *Tylnei:* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ.* Jacobus de Plebe *in Indice Virorum Illuſtrium Carmelit.* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 951.* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana:* Alegreus Caſſanatus *pag. 339.* Lezana *ad annum 1429. pag. 814.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Manuſcr. pag. 251.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1118. col. 2.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 446.* &c.

C X L V I.

JOANNES TITLESHALUS, corruptè DIDVESHALUS, aliis *Tileskelus*, Lelando *Titeleſaulus*, Balæo *Tytleshale*, Pitſæo *Titeleshaulus*, à loco natalitio *Tithleſſi* in Comitatu *Norfolciæ* cognominatus, Carmelita Norwicenſis, utriûſque juris Doctor, poſteà ſacræ Theologiæ in Academia Oxonienſi Doctoratûs Laureâ decoratus, atque Concionator celeberrimus: *Vir integræ vitæ, alti ingenii*, inquit Pitſeus, *multæ Lectionis, magnæ doctrinæ, nec minoris eloquentiæ, in rebus agendis prudens, in negotiis dirigendis ſolidi judicii, in expediendis miræ dexteritatis.*

Dicitur Romam miſſum fuiſſe pro negotiis Ordinis pertractandis, & ibidem diem clauſiſſe extremum anno 1354. Cum autem Curia Romana, ubi negotia tractanda erant, Avenione tunc eſſet, forſan errore pro Romana Curia *Roma* dicitur. Certum eſt aliundè Carmelitas in Anglia tunc temporis nonnihil fuiſſe vexatos. Unde Clemens VI. anno 1349. Quinto Idus Auguſti ſcribebat Avenione ad Archiepiſcopum Eboracenſem.

„Sanè petitio dilectorum filiorum Prioris Pro-
„vincialis, ac fratrum Provinciæ Angliæ dicti
„Ordinis [*Carmelitici*] nobis nuper exhibita
„continebat, quod nonnulli Prælati, ac Rec-
„tores Eccleſiarum eoſdem Priorem Provincia-
„lem, & fratres in ſuis privilegiis, & liberta-
„tibus, contrà Conſtitutionem fel. Record.
„Gregorii Papæ IX. Prædeceſſoris noſtri edi-
„tam, quæ incipit: *Nimis iniqua*, diutiùs hac-
„tenùs moleſtarunt, & adhuc moleſtare non
„ceſſant in ipſorum Prioris & fratrum non mo-
„dicum præjudicium & gravamen. Quare, &c.

Jam animadvertimus quod Fabricius opinetur Joannem Titleshalum eſſe eumdem cum Joanne Teceſphalo: cui opinioni anſam præbuiſſe videtur Pitſæus aſſerendo Joannem Didveshalum floruiſſe anno 1354. Uterque quidem fuit ejuſdem patriæ, Cœnobii, officiorum, Commiſſionis, & ſepulturæ: attamen tempus mortis utriûſque differt uno ſæculo. Quidquid ſit, alterutri tribuuntur Scripta.

1. *In varios utriuſque Teſtamenti Libros Commentaria.*
2. *In Apocalypſim S. Joannis* Lib. I. *Incipit:* Eſt autem Apocalypſis Græcus ſermo.
3. *Prælectiones Sacrorum Bibliorum*, Lib. I.
4. *Commentaria in Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
5. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I. Utrum quælibet notitia creata.
6. *Quæſtiones de anima* Lib. I. Extat Mſ. Oxoniæ in Bibliotheca Collegii Balliolenſis.
7. *Sermones de tempore*, Lib. I.
8. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Joannem Titleshalum celebrant Trithemius *Lib. de Scriptor. Eccleſ.* Boſtonus Buriccenſis *Lib. de Scriptor. Eccleſ.* Lelandus *Lib. de Scriptoribus Angliæ cap. 393.* ubi ſcribit Joannem Titeleſhaulum Romæ mortuum, & in Anglorum ſchola ſepultum. Pitſeus *Lib. de Scriptor. Angliæ, ætate 14. ad annum 1354.* Didveshalum appellat: Balæus *ibidem.* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 951.* erroneè facit eum Ordinis Minorum filium: Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo &c. pag. 298.* Lezana *tomo IV. ad annum 1354. pag. 610. num. 9.* Daniel à Virgine Maria *tomo Speculi Carmelitani pag. 118. col. 2.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 251.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latin. tomo IV. pag. 435.* &c. Antonius à Wood *in Antiquitatibus Univerſitatis Oxonienſis pag. 103. colon. 1.*

C X L V I I.

JOANNES TOMSONUS, aliis *Tompſonus*, Lelando *Tomaſonus*, natione Anglus, patriâ Norfolcenſis, Carmelita Blarneienſis, ſeu Nigerianus, Doctor Theologus Oxonienſis: floruit circa annum 1380. Hic vir ingenio perſpicaci, ſolido judicio, ſermone affabili, eloquio clarus & copioſus, atque Concionator in Anglia ſuo tempore Princeps. Scripta illius ſunt:

1. *In Eccleſiaſticum*, Lib. I. Prout recitat Beatus Auguſtinus.
2. *In S. Joannem Poſtillæ.* Lib. I. *Incipit:* De verbo eſt ſpecialiter notandum.
3. *Directorium dictarum Poſtillationum.* Lib. I. Abjicere temporalia quid ſit?
4. *Moralitates, Sacræ Scripturæ*, Lib. I. Pulſatus fratrum inſtantiis cogor.
5. *Indices harum Moralitatum*, Lib. I. Abominatur Deus ſex, ſcilicet.
6. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
7. *Lectionum loci Communes*, Lib. Abyſſus quid ſit, & cui compar.
8. *Abbreviationes Doctorum*, Libris plurimis.

9. *Sermones*

J.

9. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Exurget regere Gentes Romæ.

10. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Ego Mater pulchræ dilectionis.

11. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I. Parce, Domine, populo tuo.

12. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Benedicite Sacerdotes Domini.

13. *De Mundi mirabilibus*, Lib. I. Lana terræ Abrahæ, quæ non.

14. *In Mythologias Fulgentii*, *ex Joanne Ridevallo*, Lib. I. Ita opus illud exprimit Lezana: ſed Balæus legit: *Ex Ridevallo in Fulgentium*, Lib. I. Abrahæ par erat conjugium.

15. *Ex Trivetho de Transformatis*, Lib. I. Abbas à Monacho Veneno.

Et *alia plura*, quæ ſimul cum iſtis diù aſſervata eſſe dicuntur in pulcherrima Carmelitarum Bibliotheca Norwici, inquit Lezana *tomo IV. Annalium ad annum 1380. pag. 706. num. 8.*

Alii non pauci laudant *Joannem Tomſonum*: videlicet Lelandus *Lib. de ſcriptoribus Angliæ cap. 393.* Pitſeus *ibidem pag. 526.* Baleus *ibid. Cent. VI. cap. 66.* Harpsteldius *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana.* Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ.* Poſſevinus *tomo Apparatûs ſacri pag. 944.* Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana.* Jacobus de Plebe *in Indice virorum Illuſtrium Carmelitarum.* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. ſpeculi Carmelitani pag. 1118. col. 2.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 313.* Lezana *tomo IV. ad annum 1380. pag. 706. num. 8.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 252.* Fabricius *in Bibliot. mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 448.* ubi aſſerit opinando Joannem Tompſonum eumdem eſſe cùm *Joanne Campſeno:* Aſt præterquàmquòd hic Campſenus non habetur Author tot operum, quæ Tompſono adjudicantur, vivebat anno 1340. Ejuſdem Joannis Tompſoni Meminit Antonius à Vood *in Antiquitatibus Oxonienſis Univerſitatis pag. 103. col. 1.*

CXLVIII.

JOANNES TRISSA, natione Occitanus, patriâ Nemauſenſis, Carmelita Provinciæ Narbonenſis, Doctor Theologus Pariſienſis & Profeſſor; vir inter Carmelitas hujus Provinciæ qui floruerunt pietate ſingulari ac ſummæ eruditionis gloriâ verè illuſtris, migravit Nemauſi volcarum Aremicorum an. Chriſti 1363. ſcripſit:

1. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.

2. *Lecturam Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Catalogum Magiſtrorum Pariſienſium Carmelitarum*, Lib. I. &

4. *De Magiſtris Prioribus Generalibus*, Lib. I. Qui uterque Liber *Mſ.* fuit olim apud Joannem Baleum.

5. *Acta Capitulorum Generalium*, Lib. I. *Et alia* nonnulla.

De Joanne Triſſa loquuntur, Julianus Hazart *in Theſauro Carmelitano:* Jacobus Friſius *in Epitome Biblioth. Geſner.* Joannes Baleus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ Cent. XIII. pag. 161.* Joannes Barettus *in Reformationibus Joannis Triſſæ:* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1086. col. 1.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 252.* Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra pag. 1221. col. 2.*

CXLIX.

JOANNES THUAUT DAGUSOU, Provinciâ Arvernus, patriâ Auriliacenſis; Aquitanæ Provinciæ Carmelita, in Academia Caducenſi ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor publicus, atque ſuæ Provinciæ ter Præfectus; primùm in Comitiis Jigiaci peractis anno 1617. die 16. Aprilis, præſide Magiſtro Petro Coſture: iterum anno 1628. die 13. Maii, quando præfuit Lemovicenſi Capitulo; & anno tandem 1640. hoc munus gerebat, quando inſtitutus etiam fuit Præſes Comitiorum in Vaſconia celebrandorum Dominicâ tertiâ poſt Paſcha. Quo etiam anno, die 8. Auguſti in Priorem S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe aſſumptus eſt. Hoc autem Cœnobium dum gerebat, unus fuit è quatuor Carmelitis deputatis ad Archiva perluſtranda Vaticana, ad inveſtigandam Bullam, in qua S. Petrus Thomas Conſtantinopolitanus Patriarcha detectus eſt alumnus Ordinis Carmelitici.

In Galliam reverſus in Albienſe Monaſterium ſe recepit, ubi Generalis in ſpiritualibus Vicarius Illuſtriſſimi Dom. *Gaſpardi Daillon du Lude*, Albienſis Epiſcopi, anno 1676. die 24. Julii defuncti conſtitutus eſt. Vir haud dubiè *Joannes Thuault* tanto regularis Obſervantiæ zelo accenſus, ut Provinciæ ſuæ Aquitaniæ Reformator certo titulo habeatur, non ſemel conſiliis alterius in ſua Provincia Turoniæ Reformatoris uſus *Philippi Thibault.* Hunc enim ideo in Conventum Juliodunenſem convenit anno 1619. de rationibus & ſuæ promovendæ modis reformationis eligendis cum eo collocuturus, illumque obteſtaturus ut duos è Carmelitis reformatis Fratres Religioſos concederet, qui Aquitaniæ ſuæ Provinciæ reformandos ad pietatem exemplo vitæ ſuæ dirigerent, necnon ad praxim ſtrictioris obſervantiæ ferventiores accenderent.

Comitem quoque eidem *Theobaldo* Româ redeunti è Capitulo Generali ſe præbuit anno 1620. à quo duos poſtulatos Carmelitas cum obtinere minimè potuiſſet, ad eum ſcripſit anno 1621. die 4. Septembris, petens ſaltem ut duos juniores ſuæ Aquitaniæ Religioſos *Theobaldus* admitteret in ſua Turoniæ Provincia: quos reapſe hic adeò felici recepit eventu, ut poſt ſtudiorum emenſum ſuorſum curſum, in Aquitaniam reduces fuerint electi *Ludovicus* in Provincialem, & *Angelus* in Priorem. Aſt *Tualtius* ipſe veſtimenta griſei coloris ſuam in Provinciam inducere cogitans, in publicum judicium traducitur. Quo tandem nomine? Novitatis titulo, antiquitatis damno, criminis reus, in foro, eoram auguſtiſſimo Senatu Pariſienſi; quòd innocens mandata ſuperiorum obiiſſet, juſtiſſimam cauſam dicturus.

Cæterum Chriſtianiſſimo Galliarum Regi Ludovico XIII. placuit ad ſanctius ſecretiuſque Conſilium eam avocare. Hinc ſelecti Principes in jure dicundo viri, qui ritè cauſam inquirerent. Inde felicibus auſpiciis rem totam ad examinis trutinam advocare moliuntur Illuſtriſſimi Domini de la Rochefoucault, magnus Galliarum Eleemoſynarius, inter proceres Conſilii præcipuus; duo itidem de eorum cætu, quos pedum & infula, magiſque multò literarum & virtutis ſtudia commendabant Reverendiſſimi D D. Archiepiſcopus Bituricenſis, & Vavrenſis Epiſcopus: aſſuere etiam actioni inſtruendæ Conſiliorum primarii Ampliſſimi Domini de Marillac, & Laiſne.

Illi ergo quinque viri, poſteaquam ex inſtitutis, moribus, formulis, uſuque ſolemni de cauſa ſedulò cognoverunt; uti Bulla Pauli Papæ V. necnon Sebaſtiani Fantonis Generalis Carmelitarum, & Capituli itidem Generalis præceptio; de colore nigro in griſeum commutando, per univerſam Galliam obtineret, in frequenti procerum Conſilio retulere. Quamobrem, auditâ Diſceptatorum in hac controverſia relatione, rogatiſque Patrum Sententiis, Decretum anno 1622. die 9. Junii pronunciavit Rex Chriſtianiſſimus apud Bellaquenſem-Fontem: quo juſſio, præceptioque & ordinatio Sebaſtiani Fantonis executioni mandaretur.

Joannes Tuaut, quem Leo Macé à S. Joanne-Baptiſta vocat *virum expertâ dudum doctrinæ & virtutis laude cumulatum*, poſtquam Auriliacenſe Cœnobium ſubſidio Guidonis de Ganac, ab alio Guidone de Ganac ejuſdem Monaſterii an 1374. primario Fundatore oriundi, reædificare cæpiſſet: & poſtquam paternam domum in uſum ſororum Tertiariarum Ordinis conceſſiſſet, in quem etiamnum numero quadringentæ ſæpius coeunt: poſtquam Vicarii Generalis munus plurimos annos apud Moniales Carmelitanas in Cœnobio de Nazareth dicto, ad Suburbium Civitatis Venetenſis in Armorica geſſiſſet; tandem plenus dierum & bonorum operum, è vivis exceſſit anno 1653. Auriliaci, quò ſuos Parentes convenerat. Idiomate Gallico ſcripta ſunt:

Opera Joannis Tuault.

1. *L'Aiguillon des Dévots à la Bienheureuſe Vierge Marie du Mont-Carmel:* id eſt Latinè: *Stimulus Devotorum ad B. Virg. Mariam de Monte-Carmelo.* Lemovicis, anno 1619. apud Viduam Jacobi Barbou *in-8.°*

2. *L'Aiguillon de l'Amour Divin, de Saint Bonaventure:* teſte Philippo Labbe in ſpecimine ſuæ Bibliothecæ novæ manuſcriptorum pag. 311. ſed timeo ne R. P. Labbe prætenſam hanc interpretationem operis S. Bonaventuræ confuderit cum opere inſcripto: *l'Aiguillon des Dévots, &c.*

3. *Commentaire ſur la Regle des Carmes*; id eſt: *Commentaria in Regulam Carmelitarum:* in quibus breviter & ſuccinctè agitur de Prioribus Generalibus, Capitulis & de nonnullis viris Illuſtribus Ordinis Carmelitici. *Opus* iſtud *Mſ.* poſſedit aliquando Ludovicus Jacob, ex dono viri clariſſimi *Claudii Roberti* Lingonenſis, quondam in ſpiritualibus Vicarii Generalis in Diœceſi Cabilonenſi, ſub Illuſtriſſimo Dom. *Jacobo de Nuchéſes*, olim Roberti diſcipulo. Schedæ Mſſ. Româ nobis miſſæ anno 1750. teſtantur præfata *Commentaria Joannis Tuault* in Pariſienſi Bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi *Codice 1043.* ſervari.

4. *Le Rituel d'Alby*, par ordre de Monſeigneur l'Illuſtriſſime & Reverendiſſime Gaſpard de Daillon du Lude Evêque d'Alby. Hoc etiam Rituale nunc in uſu eſt apud Albienſes.

5. Réglemens pour le Chapitre & les Paroiſſes du Diocéſe d'Alby. Item: *Ordonnance de Monſeigneur l'Illuſtriſſime & Reverendiſſime Gaſpard de Daillon du Lude Evêque d'Alby, du 26. Octobre 1641. Ordonnance de Monſeigneur, &c. en interprétation de la précédente Ordonnance, du 24. Mai 1642.* Hæc Epiſcopalia Mandata leguntur *pagg. 318—343.* Collectionis typis inſcriptæ *Bullæ & Statuta pro Ordinatione Eccleſiæ Albienſis*, abſque loci, anni, & typographi nota. Incipit autem his verbis: *Bulla Sanctiſſimi D. N. Papæ Bonifacii VIII. &c.* Ultimum verò hujus Collectionis inſtrumentum *pag. 369.* inſcribitur Gallicè: *Ordonnance de Monſeigneur l'Illuſtriſſime & Reverendiſſime Hyacinthe Serroni, premier Archevêque d'Alby, &c. du 6. Avril. 1683.* Statuta Illuſtriſſimi D. Daillon in eam conſuetudinem uſque hodiernam perſeverarunt; ut etiamnum apud Clerum Albienſem communis uſurpetur Sermo: *Hoc faciendum eſt juxta Statuta Patris Tuault Daguſou.*

6. *Relatio Conventuum Provinciæ Carmelitarum Aquitaniæ*, Romam miſſa: quâ uſus eſt Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, ad an. 1300. num. 8. pag. 476.*

Joannem Tuault Summis celebrarunt laudibus Hyppolitus Maraccius *in Bibliotheca Mariana:* Joannes-Baptiſta de Lezana *tom. IV. citato, ad annum 1367. num. 8. pag. 665.* Hugo à S. Franciſco in Vita Philippi Thibault Gallicè edita, *cap. 20. 27. 31. pag. 153. 156. 208. 234. &c.* Leo Macé à S. Joanne-Baptiſta, *in Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis cap. 8. pag. 50.* Idem *in Typo ſeu Pictura veſtis Religioſæ p. 153.* Franciſcus à S. Maria *Lib. V. Reformationis S. Tereſiæ cap. 43.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 252.* Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani p. 1091. num. 3844.* Ludovicus Perez à Caſtro *in Catalogo Provinciarum Ordinis Carmelitarum Codice 2. Mſ. fol. 68.* Joannes-Baptiſta Charmes *in Schedis Mſſ.* ad nos miſſis anno 1745.

C X L.

JOANNES TRUC, natione Belga, Carmeli Gandenſis alumnus, Poeta ſuo tempore non mediocriter celebris. Scripſit circà annum 1472. *Vitam Joannis Sorethii* in Libello 500. verſuum; teſte Lezanâ *tomo IV. ad annum 1471. num. 8. pag. 229.* Joannes à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 598. num. 2084.* idem aſſerit.

C L I.

JOANNES-MARIA VALVISTRI, natione Italus, patriâ Ferrarienſis, Congregationem Mantuanam Carmelita illuſtravit. Baccalaureus enim ſacrâ Theologiâ & integritate vitæ ſingularis, dum in Cathedrali Mediolanenſi Baſilica Concionaretur anno Domini 1579. tempore Divi Caroli Borromei Archiepiſcopi, ſic ei gratus fuit, ut in maximam animarum utilitatem eaſdem *Conciones* inſtanter petiit, ut typis demandaret.

Id teſtatur Jonnes-Baptiſta Guarguantus *in Relatione de Conventibus Congregationis Mantuanæ:* & hunc exſcripſit Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis ejuſdem Congregationis p. 227. & 228.*

C L I I.

Diſſertatio de vita & ſcriptis Joannis Venetæ, qui & Continuator ſecundus fuiſſe Guillelmi de Nangis probatur.

JOANNES DE VENETA, juxta *Compendium* Bellovacenſis Diœceſis Regium Caſtrum in Picardia, Pago natus, quem plurimi ſcriptores perperam vocaverunt *Joannem de Vineta* Britonem Armoricum, Doctor Theologus Pariſienſis & Profeſſor, cujus frequens memoria

J.

fertur in Annalibus Carmelitanis. Nam anno D. 1339. in Capitulo Generali Lemovicis celebrato nominatur Prior Pariſienſis, & Lector Sententiarum pro ſecundo anno. In ſequentibus Comitiis Generalibus Lugduni anno 1341. Mediolani 1345. Metis 1348. Toloſæ 1352. Perpiniani 1354. Ferrariæ 1357. Burdigalæ 1358. Treviris 1362. & Montis-Albani 1366. Provincialis appellatur Provinciæ Franciæ. Ad annum 1368. vixit, quo ſcribebat Hiſtoriam ſui temporis, ab anno 1340. ad præfatum annum 1368. incluſivè. Alia ejus ſcripta inſcribuntur:

1. *Annotationes in Librum quartum Regum*, Lib. I. quas ex Jacobi Friſii Bibliothecæ pagina 508. Jacobus le Long commemorat ſua in Bibliotheca ſacra pag. 1005. col. 1. B.

2. *De Officis Divinis*, Lib. I.

3. *Conciones Synodales*, Lib. I.

4. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

5. *Chronicon Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Cum quidem Fratres Ordinis noſtri juniores*, &c. editum Venetiis anno 1507. *in-folio* intrà opus inſcriptum, *Speculum Carmelitanum*, *pag. 57.* Iterùm ſed compendioſius in Opere recentioris tituli nomine eodem inſcripto *Speculum Carmelitanum* Antuerpiæ typis cuſum *in-folio* an. 1680. tom. I. pag. 102.

6. *Vita trium Mariarum*, Gallico Carmine ſeu Poemate, duobus libris contento, & tot ex verſibus *duos* vix *probandos* reperies, inquit Dom. de la Curne, quadrageſies millibus verſibus oppleto, atque circa annum M. CCCLVII. ſcripto. Duobus Prologis præmunitur hæc Vita Romanenſis, cujus in præloquio priore Auctor exponit ſe cujuſdam ad poſtulationem amici Gallicis adornandam verſibus Hiſtoriam de Vita trium Mariarum ſuſcepiſſe ex autographo Codice Latino hauſtam: in poſteriore Prologo, præcipua enarrat capita duobus libris, in quos hæc hiſtoria dividitur, decantanda.

In primo quidem libro, juxtà communem in Eccleſia quondam opinionem uſurpatam, quâ plures ſcriptores arbitrati ſunt Mariam Jacobi aliàs Cleophæ, & Mariam Salome filias extitiſſe S. Annæ, accinit *Joannes de Veneta* eas Beatæ Virginis Mariæ ſorores, ſed diverſis ex patribus natas, à quibus varia ſua ſortitæ ſunt cognomina. Univerſam primò excurrit hiſtoriam Judaïcam, ad Captivitatem uſque Babylonicam; ut inde probet ex Davidica ſtirpe, cujus radix in Abrahamo fundatur, illas accepiſſe originem. Deinde ad vitam enarrandam adoritur, quam decorant circumſtantiæ vitæ mortiſque Chriſti diverſæ, eæ potiſſimum quibus adfuerunt B. Virgo ejuſque ſorores. Dolorum atque piorum illarum lamentorum narrationi additur quidquid eas inter & Apoſtolos geſtum fuerit uſque ad adventum Spiritûs Sancti: poſt quem Apoſtoli ad Evangelium prædicandum perrexere; Mariabus interim ad ea, quæ Chriſtus frequentare conſueverat loca, & morte ſuâ conſecraverat, peregrinantibus.

In ſecundo Libro narrantur obitus, funera & Aſſumptio B. Virginis, prædicationes filiorum Mariæ Cleophæ & Mariæ Salome, ſupplicia & martyria quæ ſubierunt, ſeceſſus ambarum ſororum in Urbem *Verulam* Calabriæ; ubi vitam finierunt, ſepulturam acceperunt, & earum reliquiarum tranſlatio in Eccleſiam ejuſdem civitatis.

Huc accedit *Verularum* à Saracenis liberatio per quemdam peregrinum facta; cujus pro mercede petiit & obtinuit corpora ſanctarum ſororum; quæ cum Robertus Siciliæ Rex & Provinciæ Comes anno 1343. defunctus ſeparare ab invicem, & in duabus thecis reponere tentaſſet, ita mutuò ſeſe amplexa ſunt, ut ullâ vi diſjungi minimè potuiſſent.

Hæc omnia perficit mirabilis ſanatio Petri *de Nannetis* Epiſcopi Paulopolenſis, qui trium in honorem Mariarum Orationem Verſibus Latinis ſcripſit ibi recenſitam; & metro Gallico donatam. Referuntur poſtea fundationes; quas Sereniſſ. Joanna Ebroicenſis, Caroli Pulchri Galliarum Regis conjux in Eccleſia Carmelitarum Pariſienſium Plateæ Maubertinæ ſancivit.

Tandem compendioſam totius Operis enumerationem claudit Indulgentiarum diploma quas Fulco Pariſienſis Epiſcopus, die Sabbati in Vigilia S. M. Magdalenæ anno 1347. fidelibus erga tres prædictas ſorores devotis conceſſit. Aliæ pares adduntur Indulgentiæ, quas aſſentiente probanteque Fulcone eodem Antiſtite, largitus eſt Ludovicus de Erquerio Conſtantienſis in Germania Epiſcopus, Pariſiis tunc temporis commoratus.

Hujus duo Poematis exemplaria manuſcripta, eamdem quâ compoſitum fuit circa ætatem exarata, ſervantur in Regia Bibliotheca Pariſienſi num. 7581. & 7582. Aſt præter iſta, alterum Gallico recentius Latinum recenſetur eodem titulo inſcriptum *Vita Beatiſſimarum Sororum Virginum Mariæ Jacobi*, & *Mariæ Salome*: cujus epigraphus Codex Mſ. in Bibliotheca Vaticana laudatur apud R. P. Domnum Bernardum de Montfaucon, in ſua Bibliotheca Bibliothecarum Mſſ. tomo I. pag. 16. num. 135.

Alium ejuſdem Vitæ à Stephano Moron Eccleſiæ Cathedralis Altiſſiodorenſis Succentore circa annum 1424. elaboratæ Codicem Latinum Mſ. ſervat Bibliotheca S. Germani Altiſſiodorenſis. Carmen autem Joannis de Veneta, qui cognomine aliquando *Jillons* forſan luſorio dictus eſt, Gallicâ Oratione ineunte ſeculo decimo ſexto donavit Joannes Drouin, qui duos libros in unum redegit & perfecit die 8. Maii 1505. Inde prodiit Rothomagi *in-4.°* anno 1511. poſtea Pariſiis, Lugduni 1634. *in-8.°* Rothomagi, Trecis, &c.

Eruditam de Joanne Venetæ ac hujus de iſto Carmine diſſertationem dixit vir clariſſimus Dom. *de la Curne* coram ſociis Regiæ Academiæ Pariſienſis inſcriptionum, &c. die 27. Julii 1736. editam tomo XIII. pag. 520—533. Operis Gallicè inſcripti, *Mémoires de Littératures*, *tirés des Régiſtres de l'Académie Roiale des Inſcriptions & Belles Lettres*, &c. Paris 1740. *in-4.°* Nicolaus Langlet tom. II. *de l'uſage des Romans p. 236.* reponit inter libros Romanenſes.

7. CONTINUATIO SECUNDA GUILLELMI DE NANGIS, in Spicilegio Dom. R. P. Lucæ Acherii editæ tomo XI. pag. 785—920. Nomen Authoris omittitur, quem Monachum Benedictinum hactenus fuerunt ſuſpicati nonnulli ſcriptores; indicia autem ipſe plurima ſubminiſtrat, quibus ſe fratrem ex Ordinibus Mendicantibus Religioſum, Venetæ juxta Compendium Bellovacenſis Diœceſis natum anno 1307. & rerum ad Carmelitas pertinentium ritè peritum demonſtrat.

Natus quidem eſt anno 1307. loquens enim de fame quæ contigit anno 1315. ait pag. 786.

J.

Famem illam magnam & prævalidam anno milleſimo trecenteſimo decimo quinto vidi inchoatam dum eram ætatis ſeptem vel octo annorum.

Natum in loco non longè diſtante ab oppidulo *Longolio*, quod Angli oppugnaverunt anno 1359. ſe ſcribit pag. 857. his verbis: *unum factum in hac præſenti pagina, ut accepi relatione veridica, recitabo; quia etiam accidit in partibus propinquis, unde extiti oriundus .... Eſt quidam fortis locus ſatis honeſtus in una parva Villa dicta Longolium verſus Compendium Bellovacenſis Diæceſis, &c.* Verum & paulò inferiùs, ſcilicet pag. 861. expreſsè nominat *Venetam* locum ſuæ Nativitatis. *Propter incendium, inquit, villa de qua natus eram, quæ Veneta dicitur, cum multis aliis adjacentibus lamentatur.*

Non Monachum ſed ſimpliciter fratrem ſe appellat pag. 785. ſic adoriens ſuam Hiſtoriam anno 1340. *Si quis ad memoriam reducere voluerit magnam partem eventuum ſatis mirandorum ab an. Domini 1340. & deinceps, legat præſentem ſcripturam quam ego Frater quidam per hos apices, prout in parte vidi & audivi, ſub brevibus memoriæ commendari.*

Religioſum Ordinibus Mendicantibus adhærentem ſe declarat pag. 815. ad annum 1351. Quando Cardinalibus, Prælatis & Curatis contra Religioſos Mendicantes inſurgentibus in Curia Romana, hi nihil ad objecta reſponderunt, ſed potius illud cogitaverunt quod ſcriptum eſt *Exodi* cap. 14. verſ. 14. *Eſtote in pace, & Dominus pugnabit pro vobis.* » Quod ſtatim ibidem factum » fuit. Nam finitis allegationibus contra ipſos » Domnus Papa Clemens VI. ſtatim pro Mendi- » cantibus verbum ſumpſit..... & dixit quæ & » qualia mala & quanta emergebant Eccleſiæ, ſi » ea quæ ipſi Prælati petebant contra Mendican- » tes finaliter obtinerent .... Et ſic vacui receſ- » ſerunt dolentes & confuſi, Religioſis gaudenti- » bus & laudantibus Deum verum. » Idem ſentit & opinatur pag. 834. ad anno 1357. ubi refert quod Archiepiſcopus Armacanus Primas Hiberniæ tranſivit ad Curiam Romanam prædicaturus contra Religioſos Mendicantes.

Virum rerum ad Carmelitas pertinentium valdè peritum ſe profitetur. Nam pag. 790. ad annum 1341. refert quòd *Dux Britanniæ Joannes ſecundus filius Ducis Arturi obiit, & ſepultus eſt in Plameleco in Britannia, in Monaſterio Fratrum B. Mariæ in Carmelo, juxta avum ſuum Joannem Mauclare Ducem, primum fundatorem dicti loci.* Pag. 805. ad annum 1347. Cum Anglorum Rex Eduardus *Urbem Caleſienſem cepiſſet, omnes habitantes ejecit:* ſed *omnes Religioſos Fratres B. Mariæ de Carmelo, qui ibidem morabantur, & alios de Anglia poſuit.*

Pag. 824. ad annum 1356. ex libro *Veni mecum* inſcripto à Joanne de Rupeſciſſa (Gallicè *Jehan de Rochetaillade*) Minorita compoſito hæc Verba: *ſalvabuntur qui fugerunt de medio malorum ad Montem Carmeli.* Quorum quidem verborum loco Eduardus Brown *in faſciculo rerum expetendarum & fugiendarum* edito Londini 1690. tom. II. p. 494. poſuit: *Salvabuntur omnes qui fugerint ad montes.* Verùm de Joanne Rupeſciſſæ lege virum eruditiſſimum Dom. Stephanum Baluzium in Notis ad Vitas Paparum Avenionenſium pag. 602. 818. 942. 1161. 1434. & 1459. necnon Caſimirum Oudin de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, tom. III. pag. 1011. & ſeqq. ubi noſter ſecundus Guillelmi Nangii continuator laudatur.

Pag. 867. ad annum 1360. Refert quod *in Sancto Sabbato Paſchæ, famoſum carnificium S. Marcelli tranſlatum fuit in Plateam Mauberti juxta Fratres de Carmelo.* Pag. 868. ad eumdem annum 1360. *In die Sancto Paſchæ VIDI in Monaſterio Fratrum de Carmelo Pariſius Populum & Sacerdotes de decem Parrochiis campeſtribus Sacramentum adminiſtrantes, & Paſcha ſuum ibidem per diverſas Capellas & loca alia celebrantes.* Hunc textum affert Dominus de la Curne tomo VIII. Memor. Academiæ Inſcriptionum pag. 572.

Pag. 881. ad annum 1362. » Prædones,, An- » glici & alii acceſſerunt latenter juxta muros » Aurelianenſes ..... qui tranſeuntes per locum » Fratrum de Carmelo, qui extra muros Villæ, » morabantur, quidquid potuerunt reperire apud » eos, ut putà, Calices, Veſtes, & omnia alia » rapientes ſecum modo prædonum reportaverunt.

Pag. 919. ad annum 1367. » Tempore Adven- » tûs, Clientes, *ſeu Excubitores*, qui vigilando » de nocte civitatem Pariſienſem pro cuſtodia cir- » cuibant, in nocte Sancti Nicholai, aliquos Scho- » lares tunc pro dicto feſto S. Nicolai cantantes » & jocantes violenter invaſerunt etiam ſine cau- » ſa, & eos ultra rationem, & contra libertatem » privilegiorum Univerſitatis Pariſienſis, plures » ex eis ad Caſteletum traxerunt, & plures vul- » neraverunt atrociter .... & unum ex illis Scho- » laribus ad mortem multatum in Secanæ flumen » projecerunt ..... & tandem poſt aliquantorum » temporum curricula ..... eſt repertum corpus » ejus: quo extracto & elevato, ſepultum eſt in » domo Fratrum Beatæ Mariæ de Carmelo Pari- » ſius cum honore maximo à tota Univerſitate » ſolemniter ac publicè ſibi facto.

Hæc ſufficere poſſunt ut judicetur utrùm noſter ſecundus Guillelmi Nangii Continuator *Venetæ* natus circa annum 1307. & ultrà annum 1368. defunctus potius Carmelita nominetur Religioſus, quam Monachus Benedictinus, qualem appellavere Jacobus le Long *in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ pag. 363. num. 7208.* R. P. Dom. Michael Felibien *in Hiſtoria Regiæ Abbatiæ S. Dyoniſii p. 284.* Vir Nobilis Dom. de la Curne *tom. VIII. Memor. Regiæ Academiæ Inſcriptionum pag. 570.* Natalis Alexander *in Hiſt. Eccleſ. ſec. 13. cap. 4. art. 6. num. 6. tom. VII. in fol. pag. 148.* Caſimirus Oudin *de ſcriptor. Eccleſ. tom. III. p. 631.* Bibliotheca Biblioth. *Mſſ. tom. II. p. 1282. A.* Verùm & Dominus de la Curne re ponderatâ & accuratiùs recognitâ *tom. XIII. pag. 520. Memor. Regiæ Academ. Inſcriptionum* aſſeruit eumdem eſſe Auctorem qui ſcripſerit & vitam trium Mariarum, & continuationem ſecundam Guillelmi de Nangis; ſcilicet *Joannem de Veneta.*

Hunc commendant Franciſcus Grudæus à Cruce Cœnomana, *in Bibliotheca Gallica:* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ pag. 508. col. 2.* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 953.* Aubertus Miræus *in Auctuario Bibliothecæ Eccleſiaſticæ cap. 486.* Gerardus-Joannes Voſſius *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis:* Antonius Sanderus *in Bibliotheca Mſ.* Philippus Labbe *in ſpecie Novæ Bibliothecæ Mſſ. Lib. Supplemento 9.* ubi vocatur *Frere Jean Veneur:* Leo à S. Joanne *in Delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis cap. 5. pag. 30.* Joannes Palæonydorus *in Epiſtola ad Rumoldum Laupach.* Lezana ad annos citatos, ſed præſertim ad *annum 1367. pag. 662.*

num.

J.

num. 3. Daniel à Virgine Maria *in vinea Carmeli pag.* 495. *num.* 884. & *tomo I. Speculi Carmelitani pag.* 202. jam citata, *num.* 869. Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag.* 295. Columbanus *in Catalogo Mſ. Carmel. Illuſtrium Provinciæ Turoniæ*, ubi Joan. de Vineta primus occurrit in limine. Ludov. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 254. Joannes Albertus Fabricus *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit. tom. IV. pag.* 483.

CLIII.

JOANNES VENETUS, aliàs *Joannes Nicolai*, vulgò dictus *il Bianco*. Provinciæ Tuſciæ alumnus, maturâ jam ætate provectus in Carmelo Florentino profeſſionem emiſit anno 1473. die 26. Julii. Cùm in ſcientiis jam anteà profeciſſet paulòpoſt Magiſter in Theologia & Doctor effectus eſt. Per duos annos Tuſciæ Provinciam ſuam rexit, & per multos annos Lecturam Philoſophiæ in Florentiæ & Senarum Civitatibus exercuit. Vir fuit ingenio ſubtilis & profundus, in difficultatibus ſolvendis promptus & clarus, ac omnibus charus, & converſatione gratus atque affabilis, & in adminiſtranda regendaque Provincia prudentiſſimus. Verum anno 1499. die 2. Aprilis, in Montis-Catini Conventu, in quem ſe receperat, ut quieti & ſpiritui commodiùs intenderet, obiit. Alii verò aſſerunt illum Florentiæ è vivis exceſſiſſe. Ejus ſcripta dicuntur:

1. *Suprà Logicam Pauli Veneti Commentaria*, *Mſſ.* Lib. I.
2. *Supra Burleum in Poſteriora, Commentaria*, *Mſ.* Lib. I.
3. *Supra Regulas Hentiſteri Commentaria*, *Mſ.* Lib. I.
4. *Supra quatuordecim Quæſtiones valdè artificiosè & doctè reſolutas*, *Mſſ.* Lib. I.
5. *Alia quædam Mſſ.*

De illo mentionem fecerunt, Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. fol.* 125. Ludovicus Perez à Caſtro, *Codice* 3. ſive *in Memoriis Mſſ. virorum Illuſtrium Ord. Carmelit. folio* 188. *verſo*: & alii quos conſulere poteris ſuperiori columnâ 61. 62. verbo *Joannes Nicolaus.*

CLIV.

JOANNES VENEUR, natione Gallus, &, ut creditur, patriâ Pariſienſis, Provinciæ Franciæ alumnus, in Capitulo Generali Brixienſi anno 1478. Lutetiam Pariſiorum miſſus eſt ſtudiis Philoſophiæ & Theologiæ vacaturus; ſed de illo poſteà nullam habet mentionem Papyrus Ordinis Carmelitarum: ſic vocatur magnus *Codex Mſ. in-folio*; in quo referuntur Acta Capitulorum Generalium, & alia magni momenti negotia; & hic codex aſſervatur Romæ in Bibliotheca S. Mariæ Tranſpontinæ. Sed ex ſpecimine novæ Bibliothecæ Mſſ. R. P. Philippi Labbe, *in Supplemento IX. pag.* 353. & per errorem paginâ notatâ 253. colligitur quod Joannes Veneur ſcripſerit *Trium Mariarum vitas*, Pariſiis *in-4.°* ſine nota temporis aut typographi.

Extat enim in Bibliotheca Regia Pariſienſi, inter antiquos Codices ante annum 1500. editos. Hic ſcilicet Codex ſignatus eſt *numero* 989. aliàs 1489. ſub hoc Gallico titulo: *Les Vies des trois Maries, compoſées par Fr. Jean Veneur, Carme, in-4.° A Paris: vieille impreſſion*, inquit Philippus Labbe, loco citato. Ita ſcripſit Ludovicus Perez de Caſtro in ſua *Bibliotheca Carmelitana Mſ. folio* 205. *verſo*: quæ Bibliotheca manuſcripta ſervatur Romæ apud Carmelitas S. Mariæ Tranſpontinæ.

Verùm locus dubitandi eſt utrùm R. P. Philippus Labbe, Bituricus Jeſuita, rectè legerit *Joannes Veneur*, pro *Joanne Veneta*, quem conſtat ſcripſiſſe Vitas trium Mariarum Carmine, ut diximus ſuperiori columnâ 135. Dubitationem auget ſilentium ipſius Ludovici Perez, cujus in Catalogo Mſſ. ad nos Româ miſſo, nulla *Joannis Venetæ* mentio apparet. Quo in caſu *Joannes Veneur* è ſede ſcriptorum Carmelitarum removendus eſſet; aliа niſi ejus Opera indicentur.

CLV.

JOANNES VENEUS, natione Belga, Carmelita Antuerpienſis Theologus eximius: vir religione atque doctrinâ præclarus edidit circà annum 1537. Orationes duas Sermone Latino. Prior *de Sacro-Sancta Domini Cœna & ſynaxi*: Altera *de Sanctorum, eorumque Reliquiarum immarceſſibili gloria* Diſſerit. Pariſiis, apud Hyeronimum Gormuntium, 1537. *in-12.°* Utramque hanc Orationem dicavit Roderico Ferdinando Regis Luſitaniæ ad Franciſcum primum Regem Chriſtianiſſimum Oratori. Cujus rei teſtem habeo Ludovicum Jacob *in Bibliotheca Carmelitana, Mſ. pag.* 253.

CLVI.

JOANNES VERBIATE ſivè VERBIALE, natione Gallus, Provinciâ Occitanus, profeſſione Burdigalenſis Carmelita, ſcientiâ Baccalaureus Academiæ Pariſienſis, obiit anno Chriſti 1656. poſtquàm ex Hiſpano Sermone vertiſſet in Gallicum idioma:

1. *Sermones*, ſivè *Mariale Chryſtophori de Avendano Carmelitæ Hiſpani.* Pariſiis 1632. *in-8.°*
2. *Sermones Jacobi Niſſeni, Ordinis S. Baſilii*, Pariſiis 1633. *in-8.°*

Hæc Ludovicus *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 253. Unde Daniel à Virgine Maria tranſtulit *in 2. tomum Speculi Carmelitani, pag.* 1091. *num.* 3844.

CLVII.

JOANNES DE VERNONE, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, nobiliſſimâ ortus ex Familia, Pariſienſis Cœnobii alumnus, ibidem Doctor Theologus & Profeſſor necnon Prior atque Provinciæ Franciæ Definitor appellatus in Capitulo Generali Pariſiis celebrato anno 1456. Anteà ejus memoria celebris jam dudum erat in Comitiis Generalibus, putà Appamiarum, anno 1425. Nannetarum anno 1430. Raveſpergiæ anno 1434. ubi vocabatur Magiſter *Vacans* Conventûs Pariſienſis.

Is extitit unus è ſelectis Doctoribus Theologiæ Pariſienſibus, qui deputati fuerunt annò 1455. ad cauſam retractandam *Joannæ Darciæ*, vulgò *Puellæ Aurelianenſis*, memoriam que vindicandam, necnon innocentiam comprobandam, unà cùm R. P. Magiſtro *Joanne Foreſte*, Doctore Theologo atque Profeſſore, ejuſdem Ordinis Carmelitarum alumno. Nomen quoque *Joannis de Vernone* invenitur inter nomina Doctorum ſacræ Facultatis Pariſienſis, qui cenſuram anno

J.

1444. die 12. Martii tulerunt adverſùs *Feſtum Fatuorum*. Poſtquàm Bibliothecam Carmeli Pariſienſis plurimum ampliaſſet, ubi & plurima comparata volumina, vel à ſe ſcripta repoſuerat, migravit è vita Pariſiis in eodem Collegio Carmelitarum Maubertino, anno Chriſti 1461. ſcripta autem ipſius ſunt:

1. *In S. Joannis Apocalypſim Commentaria*, Lib. I.
2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
3. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib.
4. *Publicæ Lectiones*, Lib. I. &c.

De Joanne Vernone loquuntur Arnoldus Boſtius *Libr. de ſcript. Ord. Carmel.* Joannes Balæus *Lib. de ſcriptor. Angl. Cent. XIII. pag. 172.* Jacobus Friſius *in Epitome Bibliothecæ Geſner.* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 952.* Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Alegreus Caſſanatus *pag. 355.* ubi erroneè vocat Joannem *de Bernone.* Lezana *tomo IV. pag. 900. ad ann. 1461. num. 2.* Ludovicus Jacob. *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 253.* Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra p. 798. col. 2. C. &c.*

CLVIII.

In Joannem Palæonydorum.

ANNOTATIO I.

JOANNES DE VETERI AQUA, quem Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 371.* erroneè diſtinguit à Joanne Palæonydoro, reprehenditur à R. P. Daniele Papebrochio, quaſi dixiſſet Baſilidem, quem in Monte-Carmelo conſuluit anno Neronis XIII. & Æræ vulgaris LXVII. Veſpaſianus, fuiſſe ſectatorem Eliani Inſtituti, & Dei Sacerdotem.

» Primus, quod equidem ſciam, inquit Pape-
» brochius *in Epiſcopor. Hieroſolymitanor. Hiſtoria*
» *Chronologica, Parergo 1. pag. 3. num. 10.* Palæo-
» nydorus, eâ utique ætate ſcribens, quâ inculta
» prorſus jacebat Romanæ antiquitatis eruditio,
» opinioni ſuæ fulciendæ idoneum cenſuit: quem
» alii deinde, aliique ex ſuo Ordine ſecuti, in
» eam demum animi obſirmationem induruerunt,
» ut pro vindicando ſibi retinendoque Baſilide
» illio ita nunc certent, ac ſi in eo agatur ſum-
» ma prætentionis ſuæ.

Hic tomus tertius Actorum Sanctorum Maii, cui præfigitur præfata Hiſtoria Chronologica, editus eſt Antuerpiæ anno 1680. Verùm jam priùs dixerat tomo I. Aprilis anno 1675. in Notis ad Vitam S. Alberti Patriarchæ Hieroſolymitani cap. 6. num. 60. » Vide autem ad quam
» inſulſas conjecturas ea ſollicitudo impulerit quoſ-
» dam noviſſimos ſcriptores. Narraverat Sueto-
» nius in Veſpaſiano, quod huic in nuda Carmeli
» ara ſacrificanti (nec enim ibi ſimulacrum Deo,
» aut templum erat) Baſilides Sacerdos inſpectis
» extis pronuntiavit, ſcilicet ceſſura quæcunque
» agitabat animo. Continuò ſatis hoc fuit, ut
» Baſilidem ex gentili aruſpice (qualem deſcribit
» Suetonius) Elianum facerent Cœnobiarcham.

Hæc quidem Papebrochii vera eſt relatio de quibuſdam paucis & privatis ſcriptoribus Carmelitis recentioribus, quos ſuo ſenſu ſingulari abundantes univerſus Ordo nullo probavit calculo, tametſi Gilbertus Genebrardus *Lib. I. Chronographiæ ad annum mundi 3282. pag. 155.* loquens de Helia Propheta ſcripſerit: » Ei poſt mortem Synagoga
» ſive Sacellum in Carmelo Monte, vulgato
» ipſius habitaculo dicatum eſt, in quo vige-
» bat oraculum, de quo Suetonius in Veſpaſ.
» cap. 5. Apud Judæam Carmeli Dei Oraculum
» conſulentem (Veſpaſianum) ita confirmavere
» ſortes, ut quicquid cogitaret, pollicerentur ».
Iſaac Caſaubonus quoque *in Animadverſionibus ad Librum VIII. Suetonii* pag. 210. probat ex Petri Apollonii Collatii qui ſeculo decimo quinto exeunte ſcripſit, *Libro II. excidii Hieroſolymitani*, Lectorem Chriſtianum Verba Suetonii chriſtiano intellectu accipere debere.

Marcellus quoque Donatus inter alios Cornelii Taciti Commentatores editus Pariſiis anno 1608. eodem modo mentem ſuam explicans ait:
„ Ex his mihi conjici poſſe videtur Deum
„ Carmeli, dicit Tacitus, fuiſſe Deum qui ſine fine
„ vivit & regnat, cui Hebræi in illo monte ſa-
„ crificium offerebant, eumque ibidem venera-
„ bantur, aram & reverentiam habentes, mini-
„ mè verò templum: hoc enim ſolum in Hieru-
„ ſalem; innominatum verò, quia non illi par-
„ ticulare nomen ut cæteris Diis Gentium. Baſi-
„ lidem verò Sacerdotem Hebræum fuiſſe con-
„ jicio: quia Suetonius ea de re verba faciens
„ meminit Joſephi cujuſdam captivi Hebræi, ea
„ felicia Veſpaſiano Vaticinati, ob idque vincu-
„ lis ſoluti „. In eamdem Sententiam conveniunt Philippus Beroaldus. Juſtus Lipſius, Theodorus Marſilius, Joannes-Gerardus Voſſius *Lib. II. Idololatriæ cap. 62. pag. 121.* Iſaacus Voſſius apud Joannem Schildium *in Notis ad Suetonii Lib. VIII. pag. 733.*

Horum & ſimilium eruditorum virorum auctoritate commoti atque teſtimoniis muniti recentiores nonnulli Carmelitæ conjecerunt Baſilidem Sacerdotem Hebræum Carmeli Montis incolam fuiſſe Eliani Inſtituti Sectatorem; & ulteriùs progredientes exiſtimarunt fieri potuiſſe ut Hebræus Sacerdos, quem Veſpaſianus conveniebat & conſulebat, præeſſet atque præſideret aliis Carmeli Eremitis, ſi qui illic commorarentur, & eorum proindè Cœnobiarchæ munere fungeretur. Inde eſt quòd Joannes Bollandus & Godefridus Henſchenius *tom. I. Januarii in Notis ad Vitam S. Teleſphori, die 5.* ejuſdem menſis ſcripſerunt:
„ Agunt de Baſilide Presbytero & Ordinis hujus
„ Rectore ſeu Abbate Montis-Carmeli, inter alios
„ Didacus de Coria Lib. VII. cap. 3. & fusè
„ Petrus Thomas de Saracenis in Menologio parte
„ 1. fol. 77—81.

„ Ex quibus, & aliundè ſatis patet Baſilidem
„ hunc non Ethnicum & advenam; ſed Catholi-
„ cum Sacerdotem, & Carmeli incolam, virum
„ ſanctum extitiſſe; nec Gentilium ritu; ſed Chriſ-
„ tianorum more, per incruentum Altaris ſacri-
„ ficium, non Diis gentium, ſed Deo viventi,
„ idque in ara ac templo Dei-paræ Virgini ſa-
„ cro, præſente Veſpaſiano, ſacrificaſſe (quod
„ contigit anno Chriſti 68.) ipſo exordio belli
„ Judaici, ante Urbis Jeroſolymitanæ excidium
„ anno quinto. Licet Cornelius Tacitus gentilis
„ in odium Chriſtianorum, & favorem gentis
„ ſuæ prædicta aliter accidiſſe mentiatur. Sanè
„ Tertullianus vetuſtiſſimus & celeberrimæ famæ
„ vir, qui haud longè poſt Cornelium anno
„ Chriſti 197. florebat, hæc de eodem in Apo-
„ logetico cap. 15. *At enim idem Cornelius Taci-*
„ *tus, ſanè ille mendaciorum loquaciſſimus in eam-*
„ *dem Hiſtoria refert.* Hæc Tertullianus. Et quid

J.

„ mirum ſi illum mendacii arguamus, dum negat „ templum in Carmelo, ſed aram tantum extitiſſe.

Hæc quidem Bollandiſtæ ſuis Actis Sanctorum inſeruerunt, & exſcripſerunt ex Notis quas ad Vitam S. Teleſphori appoſuit Segerus Paulus Carmelita Colonienſis, & poſteà typis commiſerunt Antuerpienſibus anno 1680. editores *Speculi Carmelitani* tomo II. pag. 229. num. 804. Sed hi Auctores recentiores ſunt, nec ab univerſo probati Ordine Carmelitico, ſicuti jam monuimus tomo I. verbo *Anonymus Gallus* Neque ſimile quid reperitur apud Joannem Palæonydorum, quem Papebrochius falsò vocat primum hujus Sententiæ Auctorem, nam Palæonydorus ne unam quidem *de Baſilide* voculam habet. Et quamvis Lib. II. cap. 3. num. 982. referat, quod cum Titus & Veſpaſianus Jeroſolymam veniſſent, Eliæ ſucceſſores ob reverentiam Chriſti, honoratos muneribus, illæſos dimiſerunt: Quamvis ibidem referat ex Franciſco Petrarcha, quod „ Veſpaſiano ſub Nerone rem Hieroſolymis gerenti, vicinum Carmeli Montem „ oraculum experiendi deſiderio acceſſit. Unde „ in immenſum auctus eſt, accepto reſponſo, quod „ quidquid ageret, & mente concepiſſet, & attentaſſet, ſucceſſurum feliciter, quamvis arduum „ & laborioſum videretur „: nihil de Baſilide habet Palæonydorus.

ANNOTATIO II.

In eadem Hieroſolymitanorum Epiſcoporum Hiſtoria Chronologica, *Parergo 2. pag. 5. num. 20.* ait: » Quod ad Enoch de Amathim attinet, » de quo Palæonydorus *in Faſciculo tripartito Lib. » II. cap. 3.* quaſi is in Monte Carmeli Fratrum » Rector ac Præpoſitus conſtitutus.... talia de » eo, ſine idoneæ antiquitatis teſte dicta, nemo » hoc tempore admiſerit. Nec enim allegata à » Palæonydoro *Hiſtoria Alexandrina*, cum libro » *de Inſtitutis Monachorum*, & *Supplemento Sige- » berti de Illuſtribus Viris*, ipſius Palæonydori » ætatem, id eſt ſeculum Chriſti xv. videntur » ſuperare.

Accuratè loqui non videtur ibi Papebrochius. Nam hi Auctores ab illo citati appellantur ab aliis Carmelitis Palæonydoro antiquioribus; uti videre eſt apud Joannem de Ciminetho anno 1336. Apud Bernardum Olerium anno 1376. Apud Philippum Ribotum anno 1370. Apud Joannem Bacconem anno 1340. Apud Thomam Waldenſem anno 1427. Thomam Bradley anno 1474. Si verò ſpeciatim agatur de Enoch locupletiſſimum habemus teſtimonium Sixti IV. anno 1477. die 1. Aprilis in Bulla: *Dum attentâ meditatione*, tom. I. Bullarii Carmelitar. pag. 346. col. 2. dicentis Carmelitas eſſe perſonas *Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Eliſæi, & Enoc, necnon etiam aliorum Sanctorum Patrum, qui Montem Sanctum Carmeli, juxta Eliæ fontem inhabitarunt, ſucceſſionem hæreditariam tenentes.* Quæ verba eadem confirmavit Julius ſecundus anno 1504. die 20. Aprilis, per Bullam: *Ad Sacrum Ordinem Beatæ, &c.* tom. I. eodem Bullarii Carmelit. *pag. 429. col. 1.* Atque pariter Gregorius XIII. anno 1577. die 13. Septembris in Bulla: *Ut laudes glorioſiſſimæ Virginis, &c.* Ibidem, *tom. II. pag. 194.* col. 2. Nihil addam ſingulare quod pertineat ad Librum *de Inſtitutis Monachorum*: quia de illo fuſiùs actum eſt ſuperiori *columna 27. & ſeqq.* Omittenda ſolummodò hìc non erit Sententia clariſſimi Domini atque peritiſſimi Joannis Launoii, in Diſſertatione de viſo Simonis Stochii cap. 4. §. 5. pag. 33. Scribentis *Joannem Jeroſolymitanum* Auctorem libri hujus *de Inſtitutione Monachorum, longo ante S. Ludovicum* Francorum Regem *tempore floruiſſe*, & proinde ipſius Palæonydori ætatem, id eſt ſeculum Chriſti xv. ſuperare.

ANNOTATIO III.

Idem Launoïus Pariſienſis Doctor Navarræus in Diſſertatione *de viſo Simonis Stochii, cap. 4. §. 4. pag. 31.* conferens ea quæ Palæonydorus de illo viſo dixit, cum iis quæ de viſo eodem enuntiavit Petrus Swaingtonus, ait: » Hæc » opinor Palæonydorus ex monumentis Ordinis, » in quibus ſcriptorum illuſtrium nomina deſcribi » ſolent. Hæc comparatio paribus nititur momentis, ſed qualibus, veriſne an falſis, viderint » alii.

Reſpondent Carmelitæ in Palæonydori Lib. II. Faſciculi tripartiti cap. 2. & Lib. III. in Epilogo, & alibi paſſim plurima reperiri falſa, dubia, incerta, quæ à poſterioribus ſcriptoribus reprehenſa ſunt, caſtigata & reprobata, ut pote certioribus Hiſtoriæ monumentis adverſa: Quorum ad inſtar notare poſſumus quæ Lib. III. cap. 13. & 14. ſcribit, Joannem Groſſum anno 1424. defunctum, & Bartholomæum Roccalium ejus Succeſſorem à Martino V. aſſumptum fuiſſe in Maſſilienſem Epiſcopum anno 1429. atque huic in regimine Ordinis Priorem Generalem ſucceſſiſſe Joannem Facium anno 1430. Trium enim errorum certitudini Hiſtoricæ oppoſitorum reum Palæonydorum probant quæ ſuo loco diximus, de tribus illis Generalibus Prioribus loquentes. Quot alia ſimilia errata deteguntur in ſcriptis *Joannis* noſtri *de Veteri aquâ*.

Alia tamen plurima ab eo narrata facilè poſſunt ad ejus ſenſum emolliri benignâ interpretatione circa illos viros, quos ad Elianum Inſtitutum pertinere opinatus eſt. Nam Lib. II. cap. 2. „ Quamquam hi, *inquit*, de utroque ſexu apud „ Hiſtoriographos non nominentur Carmelitæ, „ ſed Religioſi, ſatis tamen eſt eos fuiſſe Elianæ re- „ ligionis, tam oſtenſionis virtute, quam converſationis exemplo „. Quod idem eſt ac ſi fuſius diceret Carmelitas eſſe ſucceſſores illorum Religioſorum, qui Eliam Prophetam habuerunt Magiſtrum, & in vita Monaſtica Ducem, alio quolibet excluſo Patriarcha, vel loco & habitatione, vel exemplo & imitatione, vel cultu & veneratione; ſicuti dictum eſt tomo I. hujus Bibliothecæ, *in Diſſertationis prævia parte 1.* & verbo, *Anonymus Gallus.*

Vera autem dixit Palæonydorus ſeu de veteri Aqua, ſeu Oudewather Lib. III. cap. 7. circa viſum S. Simonis Stochii, tametſi more Interpretum, nonnullas adjecerit circumſtantias, quas prætermiſit primus Hiſtoricus Petrus Swaingtonus. Verum hæc additio non officit veritati quibuſdam verbis ornatæ: alioqui ſequeretur fidem quoque non adhibendam fore Flavio Joſepho, qui Lib. 19. Antiquit. cap. ult. narrans mortem Herodis Agrippæ, circumſtantias addidit, quas S. Lucas Act. 12. v. 21. omiſit, prout animadvertit Joannes-Baptiſta Thiers *in Exercitatione de auctoritate negantis argumenti, cap. 22. pag. 39. & ſeqq.*

„ Joannes enim Launoïus, *inquit*, ſi quid ab „ uno Auctore rem geſtam enarrante prætermiſſum ſit, quod ab altero fuerit expreſſum, firmiſſimam deſumi putat argumentationem negativam, quâ ſin minus Auctor uterque, ſaltem alteruter, refellatur. Quapropter cum non „ poſſit hìc S. Lucam indulgentiæ arguere, quod „ circumſtantias quaſdam ad Hærodis Agrippæ „ mortem pertinentes omiſerit; Joſephum profectò falſitatis inſimulabit, quòd nonnulla à S. „ Luca indicta dixerit, quemadmodum in pari „ negotio eum feciſſe, perſpicuè demonſtro.

„ Nam *in Diſſertatione de viſo Simonis Stochii*, „ poſtquàm Johannes Launoïus *cap. 1.* viſum „ illud ex quatuor ſcriptoribus aſſeruit, Petro „ Swaingtono Carmelitâ Anglo in vita Stochii; „ Johanne Groſſo Carm. Toloſano, in 2. Viridarii ſui claſſe; Anonymo ſcriptore vitæ Stochii, quæ in Vaticana Bibliotheca aſſervatur; „ & Joanne Palæonydoro Carm. Batavo in Lib. „ III. Antiquitatum ſui Ordinis, cap. 7. ſic caput ſecundum inſcribit: *Quæ Superiori capite narrantur, ex pluribus Carmelitarum Hiſtoricis incerta & apocrypha demonſtrantur:* his nimirum „ rationibus, quas ſubjungit poſteà in contextu „ capitis.

„ Quia neque Philippus Ribulus, Cataloniæ „ Provincialis; neque Johannes Chimetenſis; „ neque quidam Magiſter, ſeu Prior Generalis; „ neque alius Auctor anonymus, neque Guillelmus Samucenſis; neque Thomas Waldenſis; „ neque Joannes-Baptiſta Mantuanus Carmelitarum Generalis Prior, viſionem Simoni Stochio „ factam ſuis in libris meminerint.

„ Quâ ſanè diſputandi viâ nullo labore diſpungi poſſunt, quæcunque à Joſepho de Herodis Agrippæ morte dicta ſunt, præter ea quæ „ de eodem argumento litteris mandavit Sanctus „ Lucas. Quid enim eſt cur in Johannis Launoii „ principiis non dicatur *mutuam* Sancti Lucæ & „ Joſephi *pugnam* falſitatis eſſe indicium? Cum „ in *cap. 4.* citatæ Diſſertationis de viſo Simonis Stochii hæc ſcripſerit Johannes Launoïus.

„ *Mutua Swaingtoni & Samucenſis inter ſe pugna, falſitatis indicium. Non conveniunt inter ſe „ Petrus Swaingtonus, & Guillelmus Samucenſis, „ dum viſionem Stochii narrant apud Cheronium. „ Mutua Cheronii, Aquinatis & Groſſi inte ſe pugna, falſitatis indicium. Apud Cheronium & „ Aquinatem apparitio Virginis facta eſt Catabrigiæ „ poſtridiè diviſionis Apoſtolorum anno 1251. At „ Johannes Groſſus, qui Chronicam Generalium „ Ordinis ſynopſim uſque ad ſeipſum confecit, Stochii mortem anno 1250. collocat in altera claſſe „ Viridarii. Mutua Swaingtoni & Paleonydori inter ſe pugna, falſitatis indicium. Beata Virgo „ pauciora dicit Stochio apud Swaingtonum, quam „ apud Palæonydorum, quamvis uterque Virginis „ verba referre ſe profiteatur.*

Hæc Joannes-Baptiſta Thiers adverſus Joannem Launoïum: quibus addi poſſent aliæ reſponſiones inferiùs afferendæ in Diſſertatione *de viſo S. Simonis Stochii:* ſed interim notare poſſumus quod diverſitas verborum non vitiat, ſi idem in ſubſtantia concludatur, inquit Nicolaus Tudeſchius Panormitanus *Addit. cap. Nihil.* „ Quid enim „ refert ea diverſitas, ait Theophylus Raynaudus „ *tom. VII. de Scapulari Mariano illuſtrato, Quæſt.* „ 2. dummodo ſit ſenſus plenè idem? ut ſanè „ hic planè idem eſt in omnibus variantibus lectionibus. Et eodem ſummo jure anxiè cavillandi circà voces diſcrepantes, æque agi poſſet adverſùs veritatem multarum ſcripturarum, „ quas Chriſtus & Apoſtoli allegarunt, eodem „ ſemper ſenſu, ſed cum variatione aliqua in „ minutiis, aut in cortice vocabuli. Item varii „ Evangeliſtæ eamdem Chriſti Sententiam diverſis ſæpè verbis enuntiant; quis idcircò diffidere dicat?

C L I X.

JOANNES VIANDEN, natione Germanus, Carmelita Trevirenſis, ſcripſit *Opera nonnulla* circà annum 1477. quæ extant Mſſ. in Bibliothecis Carmelit. Germanorum: ſicut ex *Catalogo Mſ.* illorum ſcriptorum conjicit Ludovicus Jacob, qui illum poſſidebat, & citabat *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 253.*

C L X.

JOANNES VILLICUS, vulgò MEYER, Gallicè *Métayer*, corruptè *Melter*, Gandavenſis Carmelita, pari eruditione, pietate & zelo ſtrictioris Obſervantiæ commendatus: nondum Doctorali gradu ſuſcepto, electus fuit Prior Conventûs Brugenſis, anno 1510. ubi primâ die Septembris ejuſdem anni præmemoratam ſtrictiorem obſervantiam introduxit, eâ ſolemnitate; ut dies ille memorabilis anniverſarius celebratus fuerit ad annum uſque 1560. ſicut in antiquis monumentis illius annotatur; celebrarique perſeveraſſet, niſi impediviſſent tumultus, tum in Belgio exorti ab hæreticis, in Chriſti ſacerdotes & monaſteria debacchantibus, religioſos expellentibus, clauſtra & ædificia alia, ipſamque Eccleſiam Brugenſem, aliquantò poſt funditus evertentibus.

Joannes Meyer, in Conventu Brugenſi, reformatione ſtabilitâ, Doctoralem in Academia Lovanienſi lauream accepit anno 1513. ſicut refert Valerius Andreas in faſtis Lovanienſibus cap. 9. ad annum MDXII. die XII Aprilis ſcribens: *Joannes Villicus, vulgò Meyer, Sotthegemius, Carmelita, Conventûs Gandavenſis*, anno 1517. die decimâ tertiâ Novembris inſtitutus eſt *Epiſcopus Biblienſis* ſub Metropolitano Tyrienſi in Patriarchatu Antiocheno, ac Reverendiſſimi Philippi à Burgundia Ultrajectenſis Epiſcopi Suffraganeus; obiit Ultrajecti anno 1522. die 5. Julii, ibidem *ſepultus in choro S. Catharinæ quondam Carmelitarum, ſub ſarcophago, cum pedo & inſcriptione:*

D. O. M.

HOC SAXUM TEGIT OSSA REVERENDI PATRIS
ET D. MAGISTRI JOANNIS MEYER,
EPISCOPI BIBLIENSIS,
AC D. PHILIPPI DE BURGUNDIA EPISCOPI
TRAJECTENSIS VICARII.
OBIIT ANNO M. D. XXII. DIE V. JULII.
PERFER, VINCES.

Scripſit *Opera quædam Theologica:* ſed proprio titulo ea non deſignant, qui noſtrum Joannem Villicum celebrant, Dionyſius Harduinus in *Commentario de Scriptoribus Flandriæ:* Antonius Sanderus *Lib. de Scriptoribus Gandavenſibus;* & *tomo I. Flandriæ illuſtratæ:* Valerius Andreas loco citato: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 253.* Daniel à Virgine in *Vinea Carmeli, pag. 513. num. 920.* Necnon idem Daniel *tom. II.*

Speculi

J.

Speculi Carmelitani, *pag.* 937. *num.* 3287.

In Actis autem Conſiſtorialibus Leonis X. hæc leguntur: „ Die decimâ tertiâ Novembris, an. „ 1517. Franciſcus Joannes de Melter Ordinis „ Carmelitarum, inſtitutus eſt Epiſcopus Biblienſis, in partibus infidelium, cum facultate exercendi Pontificalia in Diœceſi Trajectenſi „. Italus Amanuenſis ex cognomine *Meyer* ſuppoſuit pro *y*, *lt*: ſed *Melter* Flandricè nihil ſignificat; & qui Villicus Latinè dicitur, *Hoevenaar* Flandricè vocatur: & *Metſer* Flandricè, Latinè *Structor* vel *Lapidarius*, Gallicè *Maçon* appellatur.

Joannes Villicus neutiquam appellandus eſt, qui paulopoſt in Brabantia celebre nomen habuit, & in ſuperiori columna 45. deſcribitur, locum ad hunc revocaretur *Joannes Meirius*, niſi ſub nomine *Joannis à Ghela*, unde ortus eſt, jam fuiſſet *tom. I.* collocatus.

C L X I.

JOANNES VOGOLON, Germanus Carmelita, ab ipſa ferè pueritia, præclaram ad litteras indolem, & optimum ingenium oſtendit. Quæ naturæ dotes otio ne perirent, diligenter proſpexerunt qui Provinciæ Alemaniæ Inferioris præfuerunt. Jubentibus enim ſuperioribus, ſtudiorum causâ miſſus eſt non ſolùm ad Academias Germanicas, ſed etiam exterarum regionum Scholas frequentavit, & poſt longa ſtudia, multos labores, & penè quotidianas in Scholis concertationes, tandem Pariſiis Doctoratûs publicè Lauream accepit. Nec multò poſt tempore in Germaniam reverſus, ſibi nomen acquiſivit tum ob frequentes ad populum habitas conciones, tùm propter eximiam facundiæ gratiam: cui acceſſit morum & vitæ integritas, Religionis fama, & inter ſuos magna auctoritas, in rebus agendis ſingularis prudentia, necnon in expediendis negotiis non minor dexteritas. Quibus nominibus tandem electus eſt per Germaniam Inferiorem Prior Provincialis, qui vivere deſiit poſt annum 1340. Scripſit autem:

1. *Commentaria in Quatuor Evangelia*, Lib. IV. Quæ ex Jacobo Friſio citantur *in Bibliotheca ſacra Jacobi* le Long, pag. 1007. col. 1. *E.*

2. *In Petri Lombardi Sententias*, Lib. IV.

3. *Conciones ad Populum*, Lib. II. &c.

De Joanne Vogolon mentionem habent Jacobus Friſius *in Epitome Biblioth. Geſner.* Joannes Triſſa *in Catalogo Magiſtrorum Pariſienſium Carmelitarum.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 254. *&c.*

C L X I I.

JOANNES UPTONUS, aliùs *Upſonus*, aliis *Uppodunus*, natione Anglus, patriâ Lincolnienſis, Votorum Profeſſione Carmelita Stanfordienſis, Doctor Theologus Oxonienſis, Concionator Londinenſis, Thomæ Clarentiæ Duci à Confeſſionibus, in dies apud Populum famâ, & apud Principem exiſtimatione creſcens, uſque dùm vivere deſierit Conventriæ anno 1442. Multa etſi ſcripſiſſe dicatur, ſolummodò tamen *Liber unus Sermonum* ab ipſo editus reperitur.

Propinquus creditur fuiſſe Nicolai Uptoni Canonici Sarisberienſis & Vellienſis, cujus Libri quatuor *de Re atque Officio Militari*: in quorum primo exponit inſignia Nobilium Angliæ. Editi fuerunt ab Eduardo Biſſæo: Londini 1654. *in-folio*; unà cum Joannis de Bado aureo, *Tractatu de Armis*, & *Henrici Spealmani Aſpilogiâ.*

Joannes Uptonus habet inſignes ſui nominis Commendatores, videlicet Thomam Waldenſem *in Epiſtola* ad præſatum *Thomam*, *Clarentiæ Ducem*: Lelandum *de ſcriptor. Angliæ cap.* 536. Balæum *Cent XII. cap.* 65. Pitſæum *pag.* 636. Joſiam Simlerum *in Epitome Biblioth. Geſnerianæ*: Alegreum Caſſanatum in *Paradiſo Carmelit Decor. pag.* 345. Poſſevinum in *Apparatu ſacro tom. I. pag.* 95. Lezanam *tom. IV. ad annum* 1442. *pag.* 859. *num.* 6. Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 254. Joannem Albertum Fabricium *in Bibliotheca mediæ & infimæ latinitatis tomo IV. pag.* 487. Antonius à Wood *in Antiquit. Oxon. tom. I. pag.* 104. *&c.*

C L X I I I.

JOANNES WACH, Germanus S. Theologiæ Profeſſor in Carmelo Colonienſi, ſcripſit circà annum MDX. *Synopſim ſanctorum Carmelitarum* in qua Epitome vitæ S. Simonis & ſcapularis tradita hiſtoria reperitur, ut extat *tomo I. Speculi Carmel. pag.* 522. *num.* 2091.

C L X I V.

JOANNES WALSINGHAMUS, aliis *Walſigham*, aliùs *Walgram*, aliis *Walſgram*, aliis *Walſergam*, natione Anglus, patriâ Norwicenſis, Carmelita Burnhamienſis, Philoſophus Oxonienſis, poſteà Doctor Theologus & Profeſſor Pariſienſis, tandem in Angliam reverſus anno Domini [ſi fidem dabimus *Pitſeo* quem ſecutus *Ludovicus Jacob*] 1326. electus eſt omnium conſenſu in Priorem Provincialem ordine undecimum. Verum tamen cum ex libro Ordinis Diario conſtet Provincialem Angliæ, qui Albienſi capitulo anno ſequenti 1327. Aſtitit, fuiſſe Joannem de Baconſtorp; ideò vel memoriæ lapſus incidit Pitſeo; vel ſi Walſingham hoc anno 1426. Angliæ præfecturam accepit ad Carmelitas, non niſi per modicum tempus eam obtinuit. Quod videtur odoraſſe *Pitſeus* dum ait, *quod munus paulopoſt biennio ſanctè ſollicitèque obivit*: verius dicturus, paulòplus uno anno.

Certum eſt tamen Albienſium Comitiis Walſinghamum adfuiſſe: quippe quem hinc ad ſe Avenionem acceſſiri juſſit Joannes XXII. Pontifex Maximus, ut contrà Eccleſiæ adverſarios ejus jura diſputans tueretur. Ii potiſſimùm erant Marſilius Patavinus, Joannes Jandunus, & Guillelmus Okamus, partibus Ludovici Bavarri Imperatoris nimiùm addicti. Quapropter hos Eccleſiæ Paſtorum æmulatores acriter debellans, fortiterque decertans Joannes Walſinghamus *Papæ* præſato *Joanni XXII. charus quidem fuit, ſed charior illius ſucceſſori Benedicto XII. apud quem non mediocri in honore diù, moratus eſt*, inquit Pitſeus. Quem ideò erraſſe comprobamus aſſerentem quod Walſinghamus obierit circà annum 1310. dùm Benedictus XII. non fuerit creatus Pontifex Rom. niſi anno 1334. die 20. Dec. ſatius igitur dicemus Joan. Walſinghamum Avenione ad vitam immortalem tranſiiſſe anno 1339. Ejus ſcripta numerantur.

1. *De ſacræ Scripturæ curſu*, Lib. I.

2. *In Proverbia Salomonis*, Lib. I. *Incipit*: Viam ſapientiæ monſtrabo tibi. Has Quæſtiones laudat ex Balæo Jacobus le Long in ſua *Bibl. Sacra*, *pag.* 1011. *col.* 1. *B.*

3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. *Incipit*: Utrùm Theologia ſit ſcientia.

J.

Ex iſto Opere Thomas Waldenſis *tom. II. Doctrinalis Fidei, cap. 90. ait. habet ſuper 4.*^{um} *Carmelita noſter Walſingham:* „ Sola, inquiens, „ tria Sacramenta caracterem imprimunt; ſcilicet „ Baptiſmus, Confirmatio & Ordo: Quia triplex „ diſtinctio ſufficit in exercitu benè ordinato. „ Scilicet diſtinctio totius exercitûs ab aliis, diſ„ tinctio militum à peditibus, diſtinctio Ducis à „ cæteris. Per charitatem Baptiſmalem diſtingui„ tur totus exercitus totius Eccleſiæ ab exercitu „ Diaboli. Per Caritatem Confirmationis diſtin„ guuntur deputati ad certamen ſpirituale contrà „ Fidei perſecutores à communi populo. Per „ Charitatem Ordinis diſtinguuntur Duces à re„ liquis, qui ordinati adminiſtrandum Sacra„ menta deputantur, ut ſint Duces in populo». *Hæc ille* Walſingham.

4. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib. I. Utrùm Relationes in Divinis.

5. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I. Utrùm efficaci ratione poſſit.

6. *Quodlibeta*, Lib. I. In diſputatione de Quolibet.

7. *Concluſiones diſputabiles*, Lib. I. Quod quidditas rei naturalis.

8. *Lecturæ in Theologia*, Lib. I.

9. *Sermones LX.* Lib. I.

10. *De Eccleſiaſtica poteſtate.*

11. *Contra Guillelmum Okamum*, Lib. I.

Joannes de Bachone Lib. I. Sententiarum Diſtinct. 27. Quæſt. 1. utens teſtimonio Joannis Walſingham ait: „ Sunt quidam alii, ut Scotus, „ qui dicunt quod verbum nihil eſt niſi actus in„ telligendi .... Quidam tamen dicunt contra„ rium, Walſingham: Quod nec verbum, nec „ actus intelligendi ſunt de genere actionis, ſed „ de genere qualitatis: quia ad actionem tria re„ quiruntur. 1.um Eſt quod ſemper ſit in fieri. „ 2.um Eſt quod habeat objectum circà quod eſt. „ 3.um Quod habeat terminum ad quem; ſed „ licet Duæ primæ conditiones conveniant actui „ intelligendi; non tamen tertia: quia non habet „ terminum ad quem, ſed eſt ultima perfectio „ operantis. Ergo non eſt de genere actionis, &c.

Joannem Walſinghamum ſunt alii qui laudent: videlicet Wernerus Rolwinck *in Faſciculo Temporum, ad annum 1343.* Joannes Trithemius *Lib. de ſcriptor. Eccleſiaſticis cap. 625.* Conradus Geſnerus *in Bibliotheca Univerſali.* Boſtonus Burienſis *in Catalogo ſcriptorum Eccleſiæ.* Joannes Pitſeus *Lib. de Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus, ætate 14. ſub anno 1330. pag. 423.* Joannes Balæus *ibidem Cent. IV. cap. 97.* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 954.* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana.* Alegreus Caſſanatus *pag. 286.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 255.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 490. &c*

CLXV.

JOANNES WANIFLETUS, aliis *Wainflete*, natione Anglus, Doctor Cantabrigienſis, in Cœnobio Carmelitarum Lincolnienſi publicus ſacrarum Litterarum Profeſſor: qui cùm ab adoleſcentia ſemper eſſet in bonarum artium ſtudiis diligenter enutritus, ſuam dignitatem in omni quo fuit ſtatu, optimè tuebatur. Nam in humaniori Litteratura verſatus, Sermonis elegantiam, in Philoſophia ſubtiles argutias, in omni deniquè Theologia ſolidæ veritatis, & ſectabatur, & conſequebatur fundamenta. Sacrarum Scripturarum interpres fidelis, Concionum declamator zeloſus, Myſteriorum Fidei ſcrutator induſtrius. Cujuſquidem veritatis locuples præbent teſtimonium monumenta Litteraria, quæ circà annum 1418. poſteris mandavit. Scilicet:

1. *Commentaria plurima in ſacram Scripturam:* Quæ laudavit ex Balæo Jacobus le Long in ſua *Bibliotheca ſacra pag. 1012. col. 2. C.*

2. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

3. *Conciones ſacras*, Lib. I. &c.

De quibus mentionem habent Lelandus Lib. *de ſcriptoribus Angliæ:* Pitſeus *ibidem pag. 599.* Balæus *Cent. XII. cap. 50.* Abraham Bzovius *ad ann. 1419. num. 30.* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 954.* Alegreus Caſſanatus *in Parad. pag. 331.* Lezana *ad annum 1418. num. 4. pag. 788.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 255.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit. tom. IV. pag. 490. &c.*

CLXVI.

JOANNES WARIUS, natione Scotus, magnâ virtutis opinione, Poeta, Orator, Philoſophus & Theologus inſignis, in Carmelo Dunkeldienſi profeſſus; & ingraveſcente tandem ætate, Scotiæ Provincialis ſub anno 1490. illam Præfecturam prudenter rexit, & memoriam ſui ipſius poſteritati reliquit in operibus ſcriptis, quæ inſcribuntur:

1. *De Metallorum generatione*, Lib. I. Mſſ.

2. *Quæſtiones Scholaſticarum reſolutionum*, Lib. I. Mſ.

3. *Orationes de Sanctis*, Lib. I. Mſſ.

4. *Alia quædam Mſſ.*

De illo ſcripſerunt, Thomas Dempſterus *Lib. IX. Hiſtoriæ Gentis Scotorum pag. 664.* Ludovicus Perez de Caſtro in ſuis *Collectaneis Mſſ. folio 210. verſo.*

CLXVII.

JOANNES WEIS, natione Germanus, Colonienſis Carmelita, ejuſdem Academiæ Doctor Theologus, & Gymnaſii Mariani in Carmelo ſuo Colonienſi anno Chriſti 1642. erectus primus Regens: vir religione, ingenio & doctrinâ clarus, obiit Coloniæ Agrippinæ ad Rhenum, anno gratiæ 1642. die vigeſimâ Auguſti. Scripſit:

1. *Carmina Latina ad P. Joannem Seinerum* Carmelitam, quæ præfiguntur operibus Guidonis de Perpiniano. Coloniæ 1631. *in-folio* editis.

2. *Collectanea aliquot Germaniæ & Galliæ Provinciarum* Ordinis Carmelitici, Mſſ. apud Carmelitas Colonienſes: ſicut ex eorum Necrologio collegit Ludovicus Jacob, ad illum tranſmiſſo, id aſſerens in ſua *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 255.* Vide ſuper pag. 79.

CLXVIII.

JOANNES WIRICUS DE NUSIA, ideò dictus quia ex *Nuſſia* ſeu *Noveſium*, ſivè *Nuæſium*, quod oppidum eſt Ubiorum in Germania Inferiori in ditionem Electoris Colonienſis munitum, ad fluvium Erpiam, qui propè & infrà in Rhenum, ſe exonerat, ferè è regione Duſſeldorpii ortus: Carmelita Colonienſis; ibidem ſacræ Theologiæ Doctor, Profeſſor & Decanus: Conventûſque ſui Colonienſis Prior & Regens:

J.

necnon Provinciæ Allemaniæ Inferioris Provincialis ab anno 1486. uſque ad annum 1514. conſtitutus. Nam in Comitiis Generalibus in Conventu Brixiæ habitis anno 1478. adfuit Definitor, & primus Socius Provinciæ Alemaniæ Inferioris: at in ſubſequentibus (ſi Avenionenſe excipias, ubi Provincialis prædictæ omninò taceatur) Capitulis Rupeculenſi ann. 1488. Romano an. 1492. Nemauſenſi anno 1488, Placentino an. 1503. Neapolitano an. 1510. & Senenſi anno 1513. celebratis ſemper Provincialis nominatur. Reipſa de ſua Provincia benè mereri non deſtitit: quippè qui (Lucio teſte) à Maximiliano Cæſare unicuique Conventui calicem argenteum juſtæ magnitudinis procuravit & obtinuit, atque Conventui ſuo Colonienſi Organa toto Orbe celeberrima. Ex hac vita deceſſit Coloniæ Ubiorum anno Domini 1515. 12. Maii, ibiquè apud ſuos honorificè conditus antè Majus Altare à latere duorum totius Ordinis Generalium. Scripſit:

1. *Commentaria in Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. Mſſ.

2. *Quæſtiones Ordinarias*, Lib. I. Mſſ.

3. *Collationes Synodales*, Lib. I. Mſſ.

4. *Conciones ad Populum*, Lib. I. Mſſ. Quæ omnia manuſcripta aſſervari Coloniæ *in Bibliotheca Carmelitana*, aſſerit Ludovicus Jacob in ſua *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 255.* Idemque teſtatur Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo I. pag. 955.* poſt Petrum Lucium in ſua *Bibliotheca Carmelitana* Florentiæ editâ anno 1594.

Joannes Wirich ſeu Wirici de Nuſſia vocatur à Trithemio in Libro *de Luminaribus Germaniæ, cap. 248. divinarum Scripturarum Doctor & Interpres eruditus, & Philoſophiæ Ariſtotelicæ ſagaciſſimus enucleator, ingenio promptus, Sermone compoſitus, vitâ & converſatione devotus, diſputator acutus, & Divini Verbi Prædicator egregius.* Simile quid referunt Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis pag. 468. Ægidius Gelenius Canonicus Colonienſis *in ſacrario Colonienſi pag. 486.* Palæonydorus *Lib. III. de Antiquit. Ord. Carmel. cap. 14.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelit. Decoris pag. 376.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1098. num. 3888.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 500. &c.*

CLXIX.

JOANNES WROTHAMUS, aliis *Wrothanus*, aliis *Wrotharius*, aliis *Wrotan*, natione Anglus, Londinenſis Carmelita: Qui ad Oxonienſe miſſus Gymnaſium, ſtrenuè laborans, ad Lauream ſacræ Theologiæ Doctoralem pervenit, atque dein inter ſuos Profeſſor evaſit, & eis etiam in Conventu Calicienſi præfuit Prior: Vir ingenio, memoriâ, judicio & facundiâ ità præcellens, ut cum ſuis præcipuis temporis tùm Theologis, tùm Concionatoribus ſuo jure comparari potuerit. Poſt accuratè imbibitas Philoſophicas ſcientias, ut eſt author Lelandus, reliquum vitæ in ſtudiis ſacræ Theologiæ diligenter poſuit; ferè ſemper diſcendo, vel docendo occupatus. Ad Senium tamen vergens Præfecturâ, ut diximus, uſque ad mortem potitus eſt, quæ illum è numero mortalium in eodem Conventu Calicienſi ſuſtulit anno Domini 1407. die 20. Februarii, poſtquàm ſcripſiſſet:

1. *In varios ſacræ Scripturæ textus Commentaria*, Lib. I.

2. *In Canticâ Canticorum*, Lib. I. *Incipit:* Quoniam rationi conſonum eſt. Hoc utrumque opus laudatur à Jacobo le Long in ſua *Biblioth. ſacra pag. 1024. col. 1. B.* ubi noſtrum *Joannem Wurotam* appellat.

3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. Viam ſapientiæ monſtrabo tibi.

4. *Sermones XII. de B. Virgine*, Lib. I. Nomen Virginis Mariæ, Lunæ primo.

5. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I. Paraſti lumen ad revelationem.

6. *Sermones Hyemales*, Lib. I. Apparuit benignitas & humanitas.

7. *Sermones Æſtivales*, Lib. I. Scientes, quia Dominus eſt Joan. &c.

De Joanne Wrothamo fauſtè dicunt Sixtus Senenſis in *Bibliotheca ſacra:* Harpsfeldius *in hiſt. Eccleſiaſt. Anglicana:* Lelandus *Lib. de Scriptor. illuſt. Angliæ cap. 490.* Balæus *ibidem Cent. VII. cap. 37.* Pitſeus *pag. 584.* Poſſevinus *in Appar. ſacro tomo I. pag. 954.* ubi notat noſtrum *Joannem Voretam* appellari à Sixto Senenſi: Fabianus Juſtinianus *Lib. 3. de ſacra Scriptura:* Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Hippolitus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Guillelmus Eiſeingrenius *in Catalogo teſtium veritatis:* Jacobus de Plebe *in Indice illuſtrium Scriptorum Carmelit.* Alegreus Caſſanatus *pag. 345.* Lezana *tomo 4. ad ann. 1407. pag. 764. num. 5.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 259.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ latinatis tom. IV. pag. 500. &c.*

CLXX.

JOANNES YORCHUS, ex Eboracenſi Civitate in Anglia ſic denominatus, Carmelita, quem Fabricius appellat ideò *Joannem de Eboraco:* Alegreus autem Caſſanatus corruptè *Yorè* vel *Yore:* ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor circà annum 1436. Scripſit.

1. *Præconia ſacræ Scripturæ*, Lib. I.

2. *Lectiones in Geneſim*, Lib. I. Quam utramque lucubrationem laudat Jacobus Lelong in ſua *Bibliotheca ſacra pag. 798. col. 2. D.*

3. *Expoſitiones Ordinarias*, Lib. I. Quarum ſimul & aliarum meminerunt Lelandus, Baleus & Pitſeus *Lib. de Scriptor. Angliæ:* Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo. I. pag. 955.* Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 342.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 256.* Joannes Albertus Fabricius *tomo IV. Bibliothecæ mediæ & infimæ latinit. pag. 205., &c.*

CLXXI.

JODOCUS AB ASSCHA, Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo Cœnobii Aloſtani Prior, ſcripſit patrio idiomate.

Theſaurum ſacri ſcapularis Carmelitarum, Antuerpiæ, anno 1619. *in-8.°*

Citatur à Daniele de Virgine Mariâ *tomo I. pag. 522. Speculi Carmelit. num. 2092.* & *tomo II. pag. 1111. num. 3937.* à Joanne Franciſco Foppens *in Bibliotheca Belgica pag. 76.* Vide inferiùs, verbo, *Judocus ab Aſca.*

CLXXII.

JONATHAS, natione Scotus, Cœnobii Carmelitarum Romani alumnus, ſi fides ſit Thomæ Dempſtero adhibenda; cui tamen non aſſentitur

J.

Ludovicus Jacob. Nam anno Chriſti 1209. Carmelitæ habitationem Romæ nondùm obtinuerant; cùm certò conſtet S. Angelum Hieroſolymitanum primum omnium Carmeli Eremitarum qui Romam profectus ſit, non illic extitiſſe ante annum 1219. Jonathas Regi Scotiæ charus ob variam eruditionem & eximiam virtutem Epiſcopus Dublamenſis conſtitutus, obiit anno 1209. ex Dempſtero, meliùs ſaltem 1219. poſtquàm ſcripſiſſet:

1. *De Belli ſacris ſubſidiis*, Lib I. Cujus fragmenta quædam ait ipſe Dempſterus penès ſe extare, ubi prudentiâ & ſingularis eruditio emicant.

2. *Monita Papæ*, Lib. I.

De noſtro Jonatha loquuntur Georgius Neuthonus, *Lib. de ſucceſſione Epiſcoporum* Dublamenſium. Thomas Dempſterus *Lib. IX. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis Scotorum*: Dominicus à Jeſu Carmelita Excalceatus, in *ſpicilegio Antiſtitum Ordin. Carmelit.* ubi eum vocat *Beatum* & *Archiepiſcopum* Dublinienſem: ſed erroneè; quia confundit Epiſcopatum Dublamenſem S. Andreæ Archiepiſcopatûs in Scotia ſuffraganeum, cùm Archiepiſcopatu Dublinienſi in Hibernia. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 256.*

CLXXIII.

JORDANUS DE MANTUA, Ordinis Carmelitani alumnus loca Terræ ſanctæ viſitavit, & ad videndas pyramides Regum Ægyptiorum: Memphim, quondam urbem clariſſimam, modo Caïrum appellatam, uſque pervenit, unde rediens attulit ex Cypro decretum Godefridi Bullionii Jeroſolymorum Regis ſuper quadam pietate, quam omni ſabbato jubebat Princeps iſte exhiberi fratribus Carmelitis, qui tunc incolebant montana Judeæ, per quæ tranſivit Maria, cùm ad ſalutandum Eliſabeth ſe conferret. Cum hoc decreto *Jordanus* attulit etiam quatuor Bullas Romanorum Pontificum in Carmelitarum favorem ad Patriarchas Jeroſolymitanos olim miſſas, quas ſimul atque præfatum decretum penès ſe habuiſſe teſtatur Baptiſta Mantuanus in Apologia contrà Detractores Ordinis Carmelitani ad D. Sigiſmundum Gonzagam S. R. Eccl. Cardinalem ejuſdem Ordinis Protectorem, an. 1513. ſcriptâ.

De Bullis ſummorum Pontificum ad Patriarchas Hieroſolymitanos ſcriptis unam tantummodò editam reperio in Bullario Carmelitarum tomo I. pag. 22. quam Alexander IV. dedit Laterani VIII. Idus Martii, Pontificatûs ſui anno ſeptimo, id eſt die 8. Martii 1261. Jordanum autem Mantuanum floruiſſe tempore quo ſui Sodales *Joannes Duſſeldorp* Moguntinus ſacræ Theologiæ Magiſter, & *Petrus Fabri* Lector Conventûs Schonhovienſis ad Terram ſanctam navigantes circà annum 1486. Eccleſiam Conventûs Carmeli adhuc permanentem conſpexerunt, teſte Joanne Palæonydoro *Lib. 3. Faſciculi tripartiti cap 10.* facilè crederem; niſi pertinax diceres eum vixiſſe ante Congregationem Mantuanam erectam quæ inchoata fuit anno ſaltem 1425. vel ante diviſionem Conventuum Provinciæ Bononienſis à Conventibus Provinciæ Venetæ, quæ facta eſt anno 1473. per *Guillelmum d'Eſtouteville* Cardinalem Rothomagenſ. Ordin. Protectorem ſimul ac per *Chriſtophorum Martignonum* Priorem Generalem, prout legitur in *Bullario Carmelit. tomo I. pag. 297 & 298.*

CLXXIV.

JOSEPHUS ANGELUS A NATIVITAVE B. V. MARIÆ, in ſeculo dictus *Joſephus Ludovicus Buſſerus*, *Mediolani* natus anno 1659. ad Carmelitas Excalceatos tranſiit die ipſo Deiparæ Natali an. 1675. Pietate & doctrinâ claruit Theologiæ, Legum, Canonum, & ſacræ Paginæ peritia inſignis, Philoſophos atque Theologos in Cœnobiis Bononienſi, Tridentino & Placentino ex Cathedra interpretatus eſt. Prior *Faventiæ & Alexandriæ*, Monialibus ſui Ordinis à Confeſſionibus, ſanctæque Inquiſitionis Officio à Conſiliis non ſemel fuit. Migravit è vita in Monaſterio Cremonenſi *ſancti Imerii* die 14. Septembris an. 1724. Edidit Opera quæ titulo inſigniuntur:

1. *Lector Biblicus*, ſive *Bibliæ ſacræ Antilogiæ ad Concordiam redactæ*, *juxtà mentem Doctoris Angelici.* Cremonæ, apud Richinum, anno 1725. *in-folio.* Inſcriptus fuit Illuſtriſſimo *Alexandro Littæ*, Cremonenſi Epiſcopo, cujus mentionem fecimus, verbo, *Alphonſus à S. Auguſtino.*

2. Hujus Operis *tomus ſecundus in-folio Mſ.* apud ſuos Cremonæ ſervatur prelo paratus.

3. *Diſcorſi ſacri.* Modenæ anno 1693. *in-4.°*

Hæc leguntur apud Philippum Argelatum in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium*, *pag 244. num. 348.*

CLXXV.

DE JOSEPHO ANTIOCHENO Diſſertatio.

JOSEPHUS ANTIOCHENUS, vetuſtiſſimus author, ſcripſit Speculum perfectæ Militiæ primitivæ Eccleſiæ Librum unum, inquit Joannes Jacobus Friſius *pagina 517. col. 2.* Bibliothecæ Tigurinæ, quæ vulgò appellatur Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ, anno 1583. Tiguri edita apud Chriſtophorum Froſchoverum, *in-folio.*

„Joannes Hieroſolymitanus", inquit Papebrochius, æquè ac Joſephus quiſpiam Antiochenus, „ſic dicti ab urbibus, ubi ex Latinis nati ſint, & „unde in Europam tranſgreſſi Latinè ſcripſerint, „eodem circiter tempore *vixerunt*, quo Guillelmus „de Sanvico; id eſt ſub finem ſeculi XIII. quandò erat jam ſeſquiſeculum elapſum ab initio „Ordinis [Carmelitici] ſub Bertholdo, tempuſque ſufficiens interceſſerat ad majorem antiquitatem comminiſcendam & perſuadendam vulgò, de rebus peregrinis peregrina audire & „credere amanti „. Hæc Papebrochius in Epiſcoporum Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, *Parergo VI. pag. 21. col. 2. lineâ 2.*

Jam dixerat ibidem Parergo 3. pag 8. num. 29. col. 2. linea 13. loquens de Carmelitis: „Illi verò etiam amplius petunt, exiguntque ut „credam, *Joſephum illum proximum temporibus* „*Apoſtolorum vixiſſe ſub annum Chriſti* CXXX. „Quo autem teſte? Teſte, inquit Lezana, *Poſſevino in Apparatu.* Ad pœnam Libri. Poſſevinum ſic lego: *Joannes Antiochenus*, *vetuſtiſſimus fertur fuiſſe auctor. Vixit anno 130.* Philippus Ribotus. At Ribotus aliique, qui multi „allegantur Lib. V. Speculi cap. 8. nihil de anno „neque de ætate. Poſſevinus, ut apparet, id ſolum retulit quod fama ferebatur, nihil ſollicitus quam ea fundata eſſet: & forte alicubi „pro 1300. cyfrâ unâ per fraudem extritâ, vel „per errorem omiſſâ, invenit ſcriptum 130.

quod

J.

„ quod ad alia feſtinantem decepit? quem ejus
„ lapſum diſſimulans Bellarminus, in Libro de
„ ſcriptoribus Eccleſiaſticis, Joſephum Tacitus
„ prætermiſit.

„ Ipſum opus, quod, ut ait Lezana, *tempus*
„ *edax rerum aſſumpſit, vel ſub Bibliothecarum la-*
„ *tebris abſcondit*, licet non affirmaret Emmanuel
„ Romanus in Elucid. Carmel. ſe in Univerſi-
„ tatis Salmanticenſis Bibliotheca vidiſſe & le-
„ giſſe, vel ex ſola tamen Riboti atteſtatione
„ ſatis credimus, extitiſſe: ſed vehementer do-
„ lemus, nec ipſi, nec alteri veniſſe in mentem,
„ ut illud luci daret. Quàm multi præter eum
„ id legerint, neſcio: cum enim omnes non niſi
„ unum eumdemque locum tranſcribant, potue-
„ runt invicem ovium inſtar fuiſſe ſecuti, & al-
„ ter tranſcripſiſſe ex altero, nullâ adeundi fon-
„ tis curâ aſſumptâ .... Incumbit probare, non
„ ex unius Poſſevini *fertur*, ſed ex irrefragabilis
„ certitudinis documentis, quòd ſeculo Chriſti
„ ſecundo revera floruerit inter Eccleſiaſticos
„ ſcriptores aliquis *Joſephus Antiochenus*, quod-
„ que ille ſcripſerit librum *de perfecta militia pri-*
„ *mitivæ Eccleſiæ*, denique quod liber iſte qui
„ nunc citatur revera ſit talis per omnia, ut
„ credi debeat verus ac ſincerus antiqui illius
„ Antiocheni Joſephi fætus eſſe. Concluſio enim
„ hiſtoricè evidens .... non poteſt elici niſi ex
„ præmiſſis hiſtoricè evidentibus „. Hæc edita ſunt anno 1680.

Anno 1675. quo prodiit tomus primus Aprilis Actorum Sanctorum, ad 8. diem in Notis ad vitam S. Alberti Patriarchæ Hieroſolymitani, cap. 6. num. 56. pag. 783. ſcripſerat, tractans de eodem Joſephi Antiocheni Libro.

„ Hic inquam Liber, quamvis Pſeudo-Joannis
„ Libro fortaſſis uno ſeculo antiquior, non me-
„ retur ad Brocardi ætatem aſpirare, quando
„ nomen iſtud Fratrum B. Mariæ Virginis de
„ Monte-Carmeli adhuc ignotum erat: & licet
„ ei concederetur, deberet nihilominus, æque ac
„ Liber Joannis, cenſeri ſpurium vitulamen, ſe-
„ culo Chriſti II. malè attributum, & toti ig-
„ notum antiquitati, auctoriſque procul dubio
„ Latini & multis ſeculis poſterioris, uti ſuadet
„ *Eccleſiæ primitivæ* appellatio, præmaturè in ti-
„ tulo uſurpata, ac phraſis reliqua, quatenus in
„ præfatione habetur; nam ipſe liber hactenus
„ nuſquam comparuit.

Jam animadverterunt Carmelitæ ſuperiori columnâ 40. Papebrochii opinionem fulciri totam his vocibus dubiis, *fortaſſis*, *neſcio*, *potuerunt*, *fortè alicubi*, *Cyfrâ* vel *per fraudem extritâ*, vel *per errorem omiſſâ*, *nullâ adeuntis fontis curâ aſſumptâ:* ſicut etiamnum dicebat. * 2.° Hic fatetur Papebrochius Ribotum, alioſque Carmelitas allegaſſe nihil de anno & ætate, quibus vixerit Joſephus Antiochenus, cujus tamen, ſi non verba, Sententiam ſaltem & ſenſum retulit Joannes Hieroſolymitanus Lib. *de Inſtitutione Monachorum*, *cap. 35. 36. & 37.* 3.° Si qui Carmelitæ ætatem Joſephi Antiocheni aſſignaverint anno 130. id aſſeruerunt ex unius Poſſevini *fertur:* ſed Papebrochius addere potuiſſet Bibliothecam Tigurinam, cujus in pagina 517. citata, legitur æque ac apud Poſſevinum. *Joannes Antiochenus vetuſtiſſimus Author ..... claruiſſe fertur anno 130. Philippus Ribotus.*

4.° Ex ſola Riboti atteſtatione ſatis credit Papebrochius extitiſſe librum Joſephi Antiocheni, verùm hunc librum conſtat ab antiquioribus Riboto Carmelitis citatum fuiſſe, qui Joſephum quidem Antiochenum non nominarunt, ſed ipſa fere uſurpantes verba, quæ ibi allegantur: hi ſunt Joannes Baceonis anno M. CCCXXX. & Bernardus Olerius in Priorem Generalem electus anno M. CCCLXIII. ut ipſe fatetur Papebrochius in Notis ad Vitam S. Alberti citatis. Ejuſdem Joſephi Antiocheni Sententiam, non verba refert Joannes de Veneta, qui ab anno M. CCCXXX. clarus anno M. CCCLXVIII. obiiſſe creditur, duobus ſcilicet annis priuſquam ſcriberet Ribotus.

5.° Ex ſola Riboti qui ſcripſit anno 1370. atteſtatione credit Papebrochius Librum Joſephi Antiocheni extitiſſe: attamen contendit Joannem Hieroſolymitanum æque ac Joſephum Antiochenum Latinè ſcripſiſſe eodem circiter tempore, quo Guillelmus de Sanvico, id eſt ſub finem ſeculi XIII.

6.° Papebrochius aſſerit Joannem Hieroſolymitanum æque ac Joſephum Antiochenum eodem circiter tempore ſcripſiſſe: Joſephi tamen Antiocheni librum fortaſſis uno ſeculo antiquiorem eſſe libro Joannis Hieroſolymitani arbitratus eſt.

7.° Papebrochius animadvertit Joſephi Antiocheni librum fortaſſis uno ſeculo antiquiorem eſſe libro Joannis Hieroſolymitani: verumtamen liber Joannis Hieroſolymitani de Inſtitutis Monachorum ætatem Palæonydori, id eſt ſeculum Chriſti XV. non videtur ſuperare; inquit ipſe Papebrochius in Epiſcoporum Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, Parergo 2. pag. V. col. 2. num. 20. Hæc dubio procul contradictoria, ſi viveret, emendaret ſincerus homo, ſicut de illo alibi errante aſſerunt ſucceſſores Hagiographi. Alias interim vitioſas ratiocinationes inſpicimus.

CLXXVI.

APPENDIX PRIMA.

DE JOSEPHI ANTIOCHENI, Libro à Carmelitis ſæpiſſimè laudato.

QUiſquis fuerit, vel quo tempore vixerit Joſephus Antiochenus *in Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Eccleſiæ:* Hunc enim titulum exhibet Philippus Ribotus Lib. V. cap. 8. Hic, inquam Joſephus Antiochenus in eo Libro cap. 12. hæc ſcribit:

„ Perfectorum militum Chriſti Apoſtolorum Coad-
„ jutores ſurrexerunt ſtrenuiſſimi viri Solitarii,
„ contemplationique dediti, ſanctorum Prophe-
„ tarum Eliæ & Eliſæi imitatores; qui de Monte-
„ Carmelo deſcendentes, per Galilæam, & Sa-
„ mariam, & Palæſtinam, fidem Chriſti conſ-
„ tantiſſimè ſparſerunt; quique in Virginis Mariæ
„ honorem, in Montis-Carmeli declivio fabri-
„ cantes Oratorium Salvatoris Matri ſpecialiſſimè
„ ſervierunt.

* In Proverbiis Eraſmi pag. 143. Edit. Aureliæ Allobrogum. 1606. *in-folio*, pag. 143. hæc leguntur:

Fortaſſe, fieri poteſt, Arbitror.

„ Pyrrhoniis, ſunt voces quædam ſcepticæ affectionis, & ſuæ
„ propriæ, hoc eſt humanæ paſſionis indices. Utramque enim
„ indifferenter, & perindè valent atque: Non magis hoc quam
„ illud: Nihil definiendum, aut certò ſtatuendum: Quantum ad
„ nos attinet, nobis indefinita videntur: Non comprehendo,
„ percipio, conſtituo. Inter ſcepticos autem voces referantur,
„ fieri poteſt: inter Gallos, *fortaſſe*; item verbum, *Arbitror*.
„ Hujuſmodi eſt etiam Fabianum, *ferè*. His confine eſt hoc Ho-
„ ratianum Lib. II. Satyra 4. v. 59.

„ *O Laertiade, quidquid dicam, aut erit, aut non.*

J.

1. Qui hunc textum laudarunt, quamvis Joſephum Antiochenum non appellaverint, ipſa tamen verba aut ſenſum vel integrè, vel partim uſurparunt Riboto antiquiores, Joannes Hieroſolymitanus, Joannes Bachonus, Bernardus Olerius, Richardus Armachanus, ipſo fatente Papebrochio, necnon Joannes de Veneta Campanus Carmelita.

2. In antiquis Conſtitutionibus Ordinis Carmelitani, Rubrica ſeu cap. 1. quas Joannes Bacconus in ſuo Compendio, particula 2. vocat *primam Conſtitutionem dicti Ordinis, editam ab antiquo:* & Joannes Olerius in ſua Informatione nuncupat *Antiquas Conſtitutiones Ordinis prædicti:* hæc leguntur

„ Qualiter reſpondendum ſit quærentibus: „ quando, & qualiter, aut quomodo Ordo noſter „ ſumpſit exordium; & quare dicimur Fratres B. „ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.

„ Cum quidam Fratres noſtri Ordinis juniores, „ quærentibus à quo, vel quomodo Ordo noſter „ ſumpſit exordium: vel quare dicimur Fratres „ Ordinis Beatiſſimæ Dei Genitricis, & Virginis „ Mariæ de Monte-Carmeli, neſciant ſatisfacere „ competenter: Hinc eſt, quod in ſcriptis formam talibus reſpondendi volumus relinquere, „ & teſtimonium veritati perhibentes dicimus: „ Quod à tempore Eliæ, & Eliſæi ejus diſcipuli „ Montem-Carmeli, qui longè ab Achon diſtat, „ devotè inhabitarunt multi Sancti Patres, tam „ veteris, quam Novi Teſtamenti, ſolitudinis „ montis ejuſdem pro contemplatione cœleſtium, „ veri amatores: ibidem juxta fontem Eliæ in „ ſancta pœnitentia ſanctis ſucceſſibus continuata, ſunt procul dubio converſati laudabiliter, „ ac religioſè, prout teſtatur Quarti Regum Hiſtoria.

„ Et Joſephus Antiochenus Libro de perfecta „ Militia primitivæ Eccleſiæ cap. 12. dicens: Perfectorum Militum Chriſti Apoſtolorum coadjutores ſurrexerunt ſtrenuiſſimi, viri ſolitarii, „ contemplationi dediti: Sanctorum Prophetarum „ Eliæ, & Eliſæi ſequaces: qui de Monte-Carmeli deſcendentes, per Galilæam, Samariam, „ & Judæam fidem Chriſti conſtantiſſimè ſparſerunt: quique in Mariæ Virginis honorem in „ Montis-Carmeli declivio fabricantes Oratorium „ Salvatoris Matri ſpecialiſſimè ſervierunt. Et hac „ ratione ipſius titulum elegerunt, ut dicerentur „ Fratres Beatæ Mariæ Virginis de Monte-Carmeli.

3. Primum Conſtitutionum Ordinis Carmelitani reputant auctorem Brocardum an. M. CXCI. cas in Carmelo ſcribentem; poſt mortem S. Bertholdi primi Prioris Generalis. Conſtat Alexandrum IV. anno ſui Pontificatûs II. & Chriſti M. CCLVI. agnoviſſe *Conſtitutiones dicti Ordinis*, in Bulla data S. Simoni Stochio, Laterani VI. Kalend. Martii, ſicuti refertur *tomo I. Bullarii Carmelitarum p. 17. col. 2. num. 3.* Hæc Bulla incipit: *Qui ex Apoſtolici cura.*

Gerardus de Bononia undecimus Prior Generalis electus Brugis anno M. CCXCVII. in Capitulo Generali, in quo numeratæ ſunt undecim Provinciæ; & *Statuta quinquaginta quinque* promulgata fuerunt. Anno M. CCCXXXVI. Joannes de Caſa aliàs de Cæſis quatuordecimus Prior Generalis in Capitulo Bruxellenſi auxit *Conſtitutiones*, quas jam anno M. CCCXXXIII. in Comitiis Nemauſenſibus, in quibus numeratæ ſexdecim Provinciæ, colligi ſecerat ad mentem Joannis XXII. per tres Definitores ab eodem ſummo Pontifice deſignatos; prout indicat illius Breve Apoſtolicum, tomo I. Bullarii Carmelitarum p. 561.

Anno M. CCCLI. Petrus Raymundus de Graſſa, decimus quintus Generalis, in Capitulo Toloſano, ubi decem & octo Provinciæ recenſentur, *Conſtitutiones* promulgavit *diſtinctas in Rubricas ſexaginta & novemdecim.* Ita referunt Arnoldus Boſtius *in Speculo Hiſtoriali, Lib. VII. cap. 42.* Joannes Palæonydorus *Lib. III. cap. 11. Faſciculi tripartiti.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. ad annum 1355.* Leo à S. Joanne-Baptiſta, *in Pictura veſtis religioſæ, pag. 80.*

Anno M. CCCLXII. Joannes Baliſtarius, decimus ſextus Prior Generalis, in Comitiis Trevirenſibus, in quibus Provinciæ novemdecim computantur, *Conſtitutiones* promulgavit, quas Capitula ſubſequentia confirmarunt, & ideo Gregorius Canalis adjudicat anno 1369. Codex earum Mſ. aſſervatur in Bibliotheca Vaticana, *num. 3991.* ſicuti refert Bernardus de Montfaucon in Bibliotheca Bibliothecarum Mſſ. *tom. I. p. 114. B. 1.* Et Joannes Groſſi *in Viridario, parte 1. clavi 2. num. 16.* „ Iſte Conſtitutiones, inquit, „ Ordinis correxit, eas in volumen unum, & „ integrum congregando redegit, ex commiſſione: quas demum diverſa Capitula Generalia „ confirmaverunt.

Anno M. CCCCXVI. in Conventu Balneolarum Uceticenſis Diœceſis, ipſe Joannes Groſſi, Prior Generalis vigeſimus primus, Comitia Generalia ex viginti duobus Provincialibus conflata celebravit: quibus viſum eſt „ dignum & juſtum, „ ut Fratres prædicti Ordinis, qui ſub unius Regulæ profeſſione vivunt, uniformes in obſervantiis cæremoniarum inveniantur.... & ideo „ decreverunt Prædeceſſorum inſtituta, ſecundùm „ quod Regulæ conſonant, & Fratrum vitæ convenire videntur, in ſcriptis commendare „. Hæc leguntur apud Lezanam tomo IV. ad annum 1420. loquentem de Capitulo Montiſpeſſulano: hæc etiam leguntur apud Papebrochium in Epiſcoporum Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, *Parergo 3. pag.* VII. *col. 2. num. 26.* Sed addit voculam: *Quibus* primò *Viſum eſt, &c.* Quare? Quia,

4. Supponit, & gratis ſupponit Conſtitutiones antiquiores cum ſua Præfatione ad annum circiter M. CCCXX. pertinere, quando jam aliquam æſtimationem in Ordine habere poterat Joſephi Antiocheni in eadem citatus Liber. „ Numquid „ aliquis exiſtimaret Præfationem iſtam, (loquitur Papebrochius de antiquis Conſtitutionibus „ cujus in Rubrica 1.ª dicitur: *Qualiter reſpondendum ſit quærentibus, &c.*) compoſitam fuiſſe „ manu vel mandato electi tunc Generalis Joannis Groſſi, vel ſaltem in aliquo Generali Capitulo, in Europæ partibus celebrato, cum jam „ diviſus in Provincias plures eſſet Ordo, ſeculo „ XIV. cujus verbis aliquid addiderit Groſſus, „ ut ſuo tempori Præfationem iſtam aptaret? Ita „ mihi videbatur, dolebamque id feciſſe Groſſum, „ quo primigenius contextus, qui de ſua ætate „ optimum teſtimonium præbere potuiſſet, degeneravit à ſua puritate; ſic ut, cum nequeat nunc „ definiri quot Provinciæ fuerint, cum is ſcriberetur, ſciri etiam præciſè non poſſit, quando „ nam primò compoſitus ſit; præſumi tamen meritò debeat, ea omnia ab initio continuiſſe.... „ ac proinde Conſtitutiones illas cum ſua Præfa-

J.

„ tione ad annum circiter M. CCCXX. pertinere, „ quandò jam aliquam æſtimationem in Ordine „ habere poterat Joſephi Antiocheni in eadem ci- „ tatus liber. Quantum autem additamenta Groſſi „ incommodant definiendæ certiùs Chronologiæ!

Petunt à Papebrochio Carmelitæ, quæ ſint fundamenta, quibus eos à ſua traditione antiqua deturbare tentet? *Numquid aliquis exiſtimaret? manu vel mandato: vel ſaltem: Ita mihi videbatur: dolebam: præſumi tamen meritò debet: habere poterat.* Hæ ſunt probationes, quibus vetuſtam Carmelitarum opinionem convellere aggreditur Papebrochius. Ab eo etiam quærunt Carmelitæ, utrùm viderit Præfationem, vel Conſtitutiones Joannis Groſſi. Si viderit: Quo in Codice? Manuſcripto, an typis edito? Quo anno, qua in urbe, à quo Typographo, vel qua in Bibliotheca? Si non viderit, & reapſe non vidit: quâ certitudine detegere potuit additamenta Groſſi facta primigenio Joſephi Antiocheni textui? Unde ſcire potuit quòd Joannes Groſſus Præfationem primigenio Joſephi Antiocheni textui additam aptaret ſuo tempori? Quo notitiæ merito præſumere debuit ea omnia ab initio in Præfatione contenta fuiſſe? Quo antiquitatis momento probaret Conſtitutiones illas cum ſua Præfatione ad annum circiter MCCCCXX. pertinere? Quâ ſupputationis regulâ dignoſcere potuit, quantùm additamenta Groſſi incommodent definiendæ certiùs Chronologiæ? Hæc edoceri promptis animis expectant Carmelitæ à Papebrochio, ibidem pag. 9. col. 1. num 31. dicente: *Luce meridianâ clarius innoteſcit, quanta in Carmelitarum Ordinem obrepſerit propriæ originis ignorantia.* Quomodò probat Papebrochius?

5. » Luce meridianâ *inquit*, clarius innoteſcit, » quanta in Carmelitarum Ordinem obrepſerit » propriæ originis ignorantia, intrà unum aut ſeſ- » qui ſeculum ab obitu Brocardi; cùm ſcilicet » credebatur primus *Albertus in unum Collegium* » *congregaſſe Fratres.* Duravitque ſimilis de eodem » *Alberto* ignorantia uſque ad hoc præſens ſeculum, » prout infrà patebit ex litteris à Generali Stratio » ad Aubertum Miræum, atque ab hoc ad noſtrum » Bollandum„.

Verùm parodiâ utentes Carmelitæ reſpondent: Luce meridianâ clarius innoteſcit, quanta in Papebrochrium obrepſerit Hiſtoriæ Carmelitanæ ignorantia; tametſi, „ quod humana diligentia » aſſequi in hac materia potuit, majori ex parte » ſe aſſecutum confidat, poſtquàm tractatum *de vita* » *S. Alberti* interpolatis vicibus octies decieſve » ad incudem revocavit; poſtquàm etiam eumdem » multò pluribus, quam aliàs ſocietatis ſuæ leges » exigunt, Cenſoribus domeſticis externiſque di- » judicandum ſubjecit; ne verbum ullum impru- » dens relinqueret, quod juſtam mereretur offen- » ſionem ». Hoc eſt teſtimonium, quod de ſeipſo perhibuit Papebrochius in *Notis ad vitam ſancti Alberti, cap. 13. num. 142. tomo I. Aprilis, pag. 802. B.*

Innoteſcit indiligentia humana Papebrochii, ex eo quod uti noluerit Epiſtolâ ſancti Cyrilli, qui ſancto Brocardo ſucceſſit in regimine Eremitarum Montis-Carmeli. Nam hujus epiſtolæ *capite 4.* legitur, Aymericum Patriarcham Antiochenum, qui Bertholdum de unanimi omnium aſſenſu, poſt annum MCLV. in primum Priorem eis Eremitis inſtituit, in hoc Monte-Carmeli in honorem B. Mariæ Virginis Monaſterium ædificari feciſſe: ſed priuſquam hoc monaſterium conſummaſſet, è mundo ſublatum fuiſſe. *Capite* autem *5.* legitur quomodò iidem Eremitæ propoſuerint Alberto Patriarchæ Hieroſolymitano includi in Monaſterio. Quapropter anno eodem M. CCIX. (vel alio fortè ſubſequenti) quo Regulam illis ſervandam tradidit Albertus, Monaſterium in hoc Monte-Carmeli, juxta fontem Eliæ Prophetæ, ædificari fecit; intra cujus ſepta includi, ac renovari juſſit Capellam, quam ad honorem Beatæ Dei Genitricis Mariæ Prædeceſſores eorum poſt Aſcenſionem Chriſti conſtruxerant. Et eos omnes, in antris atque cellulis diſtantes, per hunc Montem-Carmeli habitantes, ipſe Dominus Albertus tunc congregavit: & in dicto Monaſterio, ſub obſervantia vitæ Religioſæ Solitariæ, per Eliam Prophetam inſtitutæ, eos incluſit; ut ibidem converſarentur, ſecundùm Regulam eis per ipſum noviter ſcriptam.

Innoteſcit proinde humanâ indiligentia Papebrochii, Carmelitas arguentis ignorantiæ, quia ſuis in Conſtitutionibus Venetæ anno 1499. editis cap. 6. dixerunt: Carmelitas *Albertus, Eccleſiæ Hieroſolymitanæ Patriarcha, & ſedis Apoſtolicæ Legatus, ante Concilium Lateranenſe in unum Collegium congregavit.* Non PRIMUS equidem Albertus ibi legitur, ut ſcribit Papebrochius: ſed Albertus verè *primus* fuit, qui Eremitâs Carmeli nondum in Monaſterio incluſos, ſed in antris atque cellulis diſtantes, in unum Collegium congregaverit.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, exponere cogitantis *quanta in Carmelitarum Ordinem obrepſerit propriæ originis ignorantia, intra unum aut ſeſqui-ſeculum ab obitu Brocardi.* Nam S. Cyrillus proximus fuit Succeſſor S. Brocardi, ab anno 1221. ad annum 1224. die ſexta Martii. Hujus Cyrilli Epiſtolam ad Euſebium Montis-Neroi Abbatem admittunt non ſolùm Carmelitæ ſcriptores, ſed alii exteri Bibliographi: Aſt eam veluti ſpuriam judicat, & alteri adjudicat Papebrochius auctori, *qui ignorans tunc ſcripſit, cum veteris habitûs nomen & forma, non tantum ex uſu, ſed etiam ex memoria Carmelitarum exciderant.* Ita in Notis ad Vitam S. Alberti, *num. 55. p. 782. A.* Verùm quo anno, vel quo ſeculo ea exciderant? Uſus quidem Carpitarum ſive Capparum barratarum (ut loquuntur) deſiit in Capitulo Montiſpeſſulano Generali anno 1287. celebrato die 22. Julii: Memoria autem etiamnum perſeverat in monumentis Carmelitarum, qui hactenus ſcripſerunt de rebus ſui Ordinis Hiſtoricis, & præſertim de S. Cyrillo Conſtantinopolitano; uti videre eſt tom. I. hujus Bibliothecæ ad ejus articulum.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, aſſerentis ſimilem Carmelitarum ignorantiam de eodem *Alberto* duraſſe, uſque ad hoc ſeculum. Carmelitarum enim nemo, hactenus in dubium revocavit, utrum Albertus Hieroſolymitanus Patriarcha Regulam dederit Eremitis Montis-Carmeli, vel utrum PRIMUS fuerit, qui eos in unum Collegium congregaverit. Carmelitæ continuò poſſederunt, legerunt, & laudarunt Epiſtolam S. Cyrilli.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, firmiter contendentis Carmelitarum ignorantiam de *Alberto* patere ex litteris Theodori Stratii Prioris Generalis ad Aubertum Miræum datis anno M. DCXXXIV. Nam in illis litteris, quarum tenorem refert Papebrochius in præſenti Patriarcharum

J.

Hieroſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, *Parergo XI. pag. LII. col. 2. num. 218.* non quærit Stratius utrùm Albertus, qui Regulam Carmelitis ſervandam, PRIMUS fuerit, qui eos in unum Collegium congregaverit; propter quod Papebrochius Carmelitas inſimulat ignorantiæ circa propriam originem: ſed utrùm is Albertus antea Vercellenſis Epiſcopus qui Hieroſolymitanus Patriarcha fuit anno 1204. an verò Albertus Bethleemita Epiſcopus, qui venit ad Lateranenſe Concilium ſub Alexandro III. ann. 1179. fuiſſet Carmelitarum Legiſlator. Hunc Bethleemitam Epiſcopum dixerat Legiſlatorem Aubertus Miræus, *Lib. de Ordinis Carmelitani Origine cap. 1.*

„ Controvertitur, *inquit Stratius*, his diebus „ in hac alma urbe, apud Sacram Congregationem „ de Ritibus, de officio Alberti, Hieroſolymitani „ Patriarchæ, jam pridem ab eadem Sacra Con„ gregatione nobis Carmelitis conceſſo: & prin„ cipalis ratio controverſiæ eſt, quia non benè „ conſtat, quæ aut qualis perſona ſit iſte Alber„ tus quem colimus. Si enim dixerimus, &c „. Hæc verba procul dubio ſunt inquirentis, non ſimpliciter ignorantiâ laborantis; niſi Saeram Congregationem ignorantiâ quoque laboraſſe contendat Papebrochius, qui pariter ignorantiæ reus diceretur circa Albertum Bethleemitam, anno 1191. Hieroſolymitanum Patriarcham à Cæleſtino III. conſtitutum, & anno 1194. deſunctum; ut animadvertit ad hos annos Franciſcus Pagi in Critica Baronii, *tom. IV. pag. 701. num. 18.* & *710. num. 13.* ubi probat hunc Albertum Bethleemitam fuiſſe in Patriarchatu Hieroſolymitano Succeſſorem Heraclii, & Monachi deceſſorem, contra Papebrochium, qui præfatum Albertum ſuo è Patriarcharum Hieroſolymitanorum Catalogo expunxit, & alto ſilentio commiſit.

Innoteſcit denique humana indiligentia Papebrochii confirmare opinantis ignorantiam Carmelitarum *de Alberto* ex eo quod Litteras Stratii Aubertus Miræus miſerit ad Bollandum. Nam ipſo fatente Papebrochio, *ibidem num. 219.* Bollandus die XII. Maii 1635. ad Miræum Bruxellis agentem reſcripſit, nullam ſe idoneam expedire poſſe ſolutionem propoſitæ quæſtioni: verum ipſe Papebrochius monuit *Parergo VII. pag. XXX. col. 2. num. 133. quòd nullam ſibi ſuoque Bollando fieri injuriam exiſtimet* Henſchenius, *ſi quid ultrà quam viderint, ipſorum humeris ſuffultus videat* idem Papebrochius.

6. Continuam de Libro Joſephi Antioch. traditionem probant Carmel. inchoatam *à Statutis Brocardi* anno M. CXCI. ſcriptis. Quam equidem traditionem ut evertat Papebrochius, ſic ait citato *Parergo 3. pag. VIII. col. 1. num. 28.* » Scripſit, » inquies, *Statuta* Brocardus. Hoc primum mihi » incertum: quia apud Sanvicum, Ribotum, & » Groſſum nihil tale legitur; qui autem id ferun» tur aſſeruiſſe, ſeculo XVI. vixerunt. Quando » autem ſcripſiſſet? Circa annum, inquit, M. » CXCI. Ergo ante Regulam ab Alberto præſcrip» tam. Conſequens igitur erat, ut illa Statuta » antea pro Regula fuerint, & hæc ſi eorum Epi» tome erat, debebat ad eorum obſervantiam Car» melitas hortari, aut ſaltem ipſorum meminiſſe. » Meminit, inquiunt; petierunt enim hi ſibi dari » Regulam *juxta propoſitum ſuum*. Non potuerunt » ergo illi habere propoſitum Eremiticæ vitæ, » ſub obedientia unius ducendæ, niſi ſcriptum & » variis ſtatutis ordinatum?

» Quod ſi habebant; cur non petebant ipſamet » Statuta auctoritate Legati Apoſtolici confirmari, » eorum deinde compendium ipſi ſibi pro ſuo ar» bitratu deſcripturi? Demus tamen Brocardum » etiam ante acceptam Regulam, ſcripſiſſe ali» qua, eaque reliquo corpori aliarum poſt addi» tarum Conſtitutionum ſic nunc eſſe permixta, » ut diſcerni primigenia à poſt additis nequeant: » an inde conſequitur neceſſario etiam ſcripſiſſe » Præfationem, quam ejus eſſe, nequeas ipſemet » ſuſtinere, niſi ſemel fatearis interpolatam? Quæ » autem concluſio certa & evidens poteſt ex opere » interpolato baberi? Nam quidquid inde ſump» ſeris, interpolatori tribui poterit, nec à te pro» bari ejus non eſſe.

Quàm vitioſa ſit hæc argumentatio, Papebrochius ipſe, ſubindicavit *in Notis ad Vitam S. Alberti num. 56.* ubi faſſus eſt Librum Joſephi Antiocheni citatum fuiſſe à Joanne Baccono, & à Bernardo Olerio, quibus annumerandus ocurrit Joannes de Veneta, Baccono coætaneus. Nam Bacconus hic in probationem libri præfati adducit *primam Conſtitutionem Ordinis* Carmelitani, *editam ab antiquo.* Conſtitutio autem edita ab antiquo, non erat Conſtitutio Gerardi Bononienſis anno M. CCXCVII. promulgata, cum ipſe Bacconus floreret anno M. CCCXXX. Non erat Conſtitutio ab Alexandro IV. anno M. CCLVI. laudata; anni enim octoginta circiter non ſufficiunt, ut Conſtitutio dicatur *edita ab antiquo.* Demus tamen Joannem Bacconum intelligi poſſe de Conſtitutionibus ab Alexandro IV. citatis: ſed ex verbis Papebrochii, ſuperiori col. 151. Liber Joſephi Antiocheni ſcribi debuit ante *unum aut ſeſqui ſeculum elapſum*, quando tempus ſufficiens interceſſerat ad majorem antiquitatem comminiſcendam. Unum autem aut ſeſqui ſeculum ante Alexandrum IV. attingit aut ſuperat ætatem Brocardi. Ipſum igitur penes Papebrochium eſt, alterum à Brocardo deſignare, vel hunc Brocardum Auctorem illarum Conſtitutionum fateri.

Hoc mihi incertum eſt, inquit: Quia apud Sanvicum, Ribotum & Groſſum nihil tale legitur Aſt præterquam quod apud eos nihil legitur de Conſtitutionibus ab Alexandro IV. allegatis, nihil de Conſtitutionibus aliis Riboto prioribus tale legitur apud Epiſtolam Cyrilli quam laudat Groſſus. Nihil autem tale legitur apud Sanvicum de ſola loquentem Regula, cujus Conſtitutiones ſunt primigenii articuli Alberto propoſiti, & proinde primariæ atque particulares declarationes, atque ampliores explicationes, *ab antiquo editæ*, ut fert ſenſus Joannis Bacconi. Evaneſcunt inde aliæ Papebrochii objectiones. Quæ etenim neceſſitas confirmationis prædictarum Conſtitutionum per Legatum Apoſtolicum? Quæ poſſet aſſignari Joſephi Antiocheni textûs diverſitas, quem ſicut in primis, ita & in ultimis eumdem Conſtitutionibus perpetuò conſpicimus? Velit, nolit Papebrochius, ineunte ſeculo decimo tertio notus fuit Carmelitis Liber Joſephi Antiocheni; & ex illo Libro invaluit apud eos continua perpetuaque traditio, juxta quam opinati ſunt, *tempore Apoſtolorum* Solitario extitiſſe, *Sanctorum Prophetarum Eliæ & Eliſei imitatores.*

7. Opus Joſephi Antiocheni toti fuit ignotum antiquitati, inquit Papebrochius, auctoriſque procul dubio Latini & multis ſeculis poſterioris videtur eſſe fætus; uti ſuadet *Eccleſiæ primitivæ* appellatio, præmaturè in titulo uſurpata, ac

phraſis

phraſis reliqua, quatenus in præfatione habetur.

Reſpondent Carmelitæ præfationem nullam apponi Libro Joſephi Antiocheni, cujus caput 12.um tantummodo refertur. Quocunque ſeculo is Auctor vixerit, ſatis affertur ad probandam eorum traditionem, ſeculo decimo tertio ineunte percrebreſcentem. Non movet plurimùm Eccleſiæ primitivæ appellatio; tum quia cap. 12. Epiſtolæ ad Hæbreos verſu 22. legitur: Acceſſiſtis ad Sion montem.... & *Eccleſiam primitivorum:* tum quia Lib. II. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ cap. 1. apud Euſebium Eunuchus Reginæ Candacis appellatur *totius orbis fidelium primitiæ*. S. Irenæus Lib. III. adversùs Hæreſes cap. 3. num. 4. animadvertit Marcionem à S. Polycarpo appellatum fuiſſe *primogenitum Sathanæ*. Et eod. Lib. cap. 12. num. 5. ſcribit quòd Eccleſia Hieroſolymitana eſt ea, *ex qua habuit omnis Eccleſia initium*. S. Ignatius in Epiſtola ad Epheſios num. 5. Schiſmaticum ſcribit eum eſſe qui *nec convenit in cœtu ſacrificiorum, & Eccleſia primitivorum*. S. Clemens Alexandrinus Lib. I. Stromatum annotat quod hæreſes deſerant primitivam ſeu quæ eſt *ab initio Eccleſiam*, & *veram Eccleſiam*, ut ait Lib. VII. Strom. *quæ verè eſt antiqua*.

Quapropter tametſi ſupponeretur Joſephus Antiochenus vixiſſe ſecundo vel tertio ſeculo, recentiorem non eum argueret *Eccleſiæ primitivæ* appellatio; præſertim loquentem de Eccleſia Hieroſolymitana, quam Heſegippus apud Euſebium Lib. IV. Hiſt. Eccleſiaſt. cap. 22. aſſerit vocatam fuiſſe *Virginem*, ſeu ab hæreſibus immunem uſque ad tempora Simeonis Epiſcopi; quando Thebutis, indignè ferens quod minimè creatus eſſet Epiſcopus, eam occultè vitiare eſt aggreſſus. Hæc eſt enim Eccleſia Virgo & primitiva, ex qua habuit omnis Eccleſia initium; & in qua ſurrexerunt ſtrenuiſſimi viri Solitarii, contemplationi dediti, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Eliſæi imitatores, *qui divino fidei ardore ſuccenſi, propheticam vivendi rationem æmulari ſtuduerunt*, teſte præfato Euſebio Cæſarienſi Lib. II. Hiſt. Eccleſ. cap. 17. Demus tamen Papebrochio vocem quam amat; & dubitantium hominum more, cum eo dicamus: hic Lib. Joſephi Antiocheni FORTASSIS ab Interprete Latino, *primitivæ Eccleſiæ* appellationem recepit; & conſtabit nihilominus traditionem Carmelitarum antiquiorem eſſe Brocardo.

CLXXVII.

APPENDIX SECUNDA.

De Joſephi Antiocheni opinione circa Ædem Sacram B. V. Mariæ in Monte-Carmelo fabricatam.

JOſephus Antiochenus in Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Eccleſiæ, cap. 12. citato ſcribit Apoſtolorum Coadjutores ſurrexiſſe Viros, Solitarios, contemplationique deditos, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Eliſæi imitatores, *qui in Virginis Mariæ honorem, in Montis-Carmeli declivio fabricantes, Oratorium Salvatoris Matri ſpecialiſſimè ſervierunt*. Opinionem hanc, tamquam ſeculo ſaltem decimo tertio ineunte invaleſcentem arripuerunt Carmelitæ hactenus ſcientiâ & eruditione, pietate & ſanctimonia illuſtres, quos tamen impoſturæ de amore accuſare non dubitavit Papebrochius.

„ 1. Non eſt facile erudito huic ſeculo, inquit, quo omnia ad fundum excutiuntur, plumbum pro auro ſupponere, ſic ut diù fraus lateat. Plauſum fortaſſis initio referunt aliquem, dum fulgent magni nominis ſpecie obducta: ſed ubi intimiùs conſiderantur, & criticum examen talia ſubeunt, in riſum vertitur admiratio, & cauſæ, cui fulciendæ fuerant fabricata, mirum in modum iſta præjudicant.... IMPOSTURAM... facilè agnoſcerent Carmelitæ vel ex ſola librorum noſtrorum Lectione, niſi nomen ſuum etiam in iſtis FIGMENTIS invenirent, quod vellent antiquiùs credi XIII. ſeculo. Placet enim illis mirificè COMMENTUM QUODDAM de prima Beatæ Virginis Mariæ Eccleſia, jam inde à temporibus Apoſtolorum in Carmelo ædificata; à qua factum ſit, ut jam tunc qui degebant ibidem Eremitæ, vocarentur *Fratres S. Mariæ de Monte-Carmelo:* ſed nulla ſolida auctoritate probabunt, nomen illud vel ſub Alberto in uſu fuiſſe, nedum tot ſeculis ante „. Hæc verba ſunt Papebrochii *tom. I. Aprilis*, in Notis ad vitam S. Alberti *cap. 6. num. 56. pag. 782.*

Verum enim verò non advertit Reverendus Pater ſuam accuſationem in alios exteros ſcriptores, in ſuos etiam Sodales æquè cadere, qui opinionem Joſephi Antiocheni probavere. Non appellabo Joannem Balæum *Cent. 2. cap. 46.* in Appendice ad Florentium Wigornienſem *p. 181.* ubi Joſephi Antiocheni Librum ſive potius ſpeculum Militiæ primitivæ Eccleſiæ non tantùm probat & caput 12.um verum etiam addit: *Hunc tibi* Carmelitarum *Ordinem ad præſens propoſui, ceu præ cæteris mihi notum*. Appellabo autem Richardum Armachanum Archiepiſcopum, antea Joannis Bacconi Diſcipulum, ſicuti refert Antonius à Wood in Hiſtoria & Antiquitatibus Univerſitatis Oxonienſis *tomo I. pag. 181. col. 1.* dicens:

„ Ricardus filius Radulphi, Ricardus Armachanus à pleriſque ſcriptoribus nuncupatus, ſtudiorum Academicorum tyrocinia ſub Johannis Baconthorpii, clariſſimi illius juxta & anteactorum ſeculorum Philoſophi ac Theologi, auſpiciis poſuit. Hujus enim alumnus fuit, quem tamen in Collegio Balliolenſi circa annum 1268. fundato. An vero in Carmelitarum Prioratu, quem utique intraſſe tandem conſtat Baconthorpium audierit, nequeo dicere. Obiit Armachanus anno 1360 „. Idem dixerat Balæus Cent. V. cap. 94. pag. 443. ubi vocatur *Ricardus Fitzrauf*.

2. Hic autem Richardus, in Curia Romana dùm litem adversùs Religioſos Mendicantes motam defenderet, Sermonem de Conceptione B. V. Mariæ habuit anno Domini M. CCCCXLII. in Conventu Carmelitarum Avenione; & habet exordium, *Ave;* ubi nomen quidem Joannis Antiocheni omiſit, ſed ſenſum illius verborum refert, dicens:

„ An non merito dicimus illi, *Ave;* quæ ſic erat illuſtrata virtutibus in ſua origine. Utique hanc illuſtrationem in ſuo ortu hic ſanctus ac peculiaris & antiquus Ordo ſuus Carmelitarum prætendit in habitu, qui hoc feſtum ipſius ſingulariter ſolemnizat, candorem habitûs ſui, ut exiſtimo, prudenter & devotè referens ad hoc factum. Miramini forſan quia dixi, Ordo ſuus peculiaris & antiquus; eùm, veritate attentâ, nullatenùs ſit mirandum: quùm, ut dicunt fide

J.

„ dignæ Hiſtoriæ, à tempore Heliæ & Heliſæi, „ qui ſæpius morabantur in Monte-Carmeli juxta „ Nazareth civitatem Dominæ noſtræ ad tria „ millia ſolebant homines devoti ſecretius habi- „ tare uſque ad tempora Salvatoris.

„ Et tunc illi Eremitæ, prædicantibus Apoſto- „ lis inter cæteros ſunt converſi, & in uno la- „ tere montis ipſius, primò Eccleſiam ſive Ora- „ torium in honorem Beatæ Virginis conſtruxe- „ runt in loco illo, ſcilicet in quo didicerant „ ipſam in Vita ſua cum Sodalibus Virginibus „ cohabitaſſe. Et ob hoc nimirum inter omnes „ Religioſos Dominæ noſtræ primitùs ſunt ad- „ ſcripti, ut vocarentur Fratres Beatæ Mariæ de „ Monte-Carmelo. Quia inſuper in principio naſ- „ centis Eccleſiæ in partibus illis prædicando „ Evangelium laborarunt, & conſequenti tempore „ à Joanne Hieroſolymitano Patriarcha Regulam „ vivendi communiter Sanctorum Paulini & Ba- „ ſilii ſuſceperant; merito gaudent præ cæteris „ Ordinibus antiquitatis honore. Unde rationabi- „ liter hic Ordo, propter hanc prærogativam du- „ plicem, ab omnibus in magna reverentia eſt „ habendus.

3. Hæc leguntur apud Thomam Waldenſem, tom. III. tit. 9. cap. 89. qui ſtatim addit: » Ta- » cent Carmelitæ, dum talis & tantus teſtis, mag- » nus indubiè Præſul Eccleſiæ, & vir altæ peritiæ » in ſacris litteris, teſtimonium perhibet Carme- » melitis: Ordinem ſuum dixerat, dum Virginem » ſacram commemorat »: Hic porrò tomus ter- tius non ab uno tantum aut altero Doctore Theo- logo Pariſienſi, approbatus, ſed communi decre- to Decani & Facultatis Theologicæ munitus fuit anno M. D. XXIII. Idibus Decembris. Unde ac- cuſationem Papebrochius infert non ſolum adver- ſus Richardum non ſolum adverſus Thomam Wal- denſem, ſed & adverſus Decanum, & adverſus Facultatem Theologiæ Pariſienſis.

Quid tamen reſpondeat in Epiſcoporum Hie- roſolymitanorum Hiſtoria Chronologica, *Parergo 3. pag. VII. & VIII. num. 27.* audiamus. » Ri- » chardi Sermones nominatos invenio in Biblio- » theca Geſneri... Aveo certè videre quid Anti- » monachus iſte ſcripſerit in favorem Carmelita- » rum. Atque ecce Waldenſem, qui deſiderio » noſtro facit ſatis, tom. III. de Sacramental. tit. » 9. cap. 89.... Hæc vero neque ſunt Statutorum » verba, qualia tamen nobis ut à Ricardo ſcripta » proponuntur, neque verba Joſephi Antiocheni » ibidem relata de Oratorio *in Montis-Carmeli de-* » *clivio* fabricato; cum Richardus loquatur de eo » quod conſtructum fuiſſet à Fratribus *in loco in* » *quo didicerant Dominam noſtram cum Sodalibus* » *Virginibus cohabitaſſe in latere montis;* à Naza- » reth *ad tria millia* dumtaxat diſtantis.

Hìc hærent Carmelitæ: vix credunt quod le- gunt; ita ut Papebrochio ad adagia provocato ferè dicere auderent: *Adversùs ſolem loqueris. Caligas in ſole: ſerenitati nubem inducis. Non mo- venda moves: hic ſunis nihil attraxit tibi: fruſtrà es locutus: Præſens abes, &c.* Enim vero Ricar- dus dixit à tempore Heliæ & Heliſæi, ut dicunt fide dignæ hiſtoriæ, homines devotos ſecretiùs habitare ſolitos fuiſſe in Monte-Carmeli, juxta Nazareth civitatem Dominæ noſtræ ad tria mil- lia: deinde addit illos Eremitas, prædicantibus Apoſtolis, ad Evangelium converſos, in uno la- tere Montis ipſius, primò Eccleſiam ſive Orato- rium in honorem Beatæ Virginis conſtruxiſſe in loco illo ſcilicet, in quo didicerant ipſam in vita ſua cum Sodalibus Virginibus cohabitaſſe. Con- tendit tamen Papebrochius Verba Joſephi Antio- cheni de Oratorio *in Montis-Carmeli declivio fa- bricato* allata verum quoad ſenſum non contineri in verbis Ricardi dicentis de illo Oratorio *in Montis-Carmeli uno latere conſtructo.* Si declivium exprimitur latere; ubi eadem verborum intelli- gentia tollitur? An non hoc eſt quod proverbio exprimitur: *Elephantum ex muſca facis?*

4. Ecce Waldenſem, inquit Papebrochius, qui deſiderio noſtro facit ſatis, non ſolùm tomo III. de Sacramental. tit. 9. cap. 89. ſed etiam tomo I. Doctrinalis fidei, Lib. IV. art. 2. cap. 27. ubi ait: » Nec dedignentur Clerici moderni Mona- » chos Religioſos in Eccleſia Dei Coadjutores ha- » bere, quos Sancti Dei Apoſtoli dedignari nole- » bant: cum tamen præſentes Clerici non ſint ſuis » patribus peritiores, ſed nec ſanctiores Apoſtolis. » Unde Joſephus Antiochenus in Speculo perfectæ » Militiæ primitivæ Eccleſiæ, cap. duodecimo lo- » quens de Religioſis Carmelitis dicit: Perfecto- » rum Militum Chriſti Apoſtolorum Coadjutores, » &c ». ut ſuperiori *col.* 153. *in Appendice* 1. Tomus iſte approbatus fuit à Martino V. ut conſ- tat, ex ejus Litteris Apoſtolicis ad ipſum Thomam Waldenſem miſſis anno 1427. die 8. Auguſti: quapropter Papebrochii accuſatione læduntur & Ricardus Armachanus, & Thomas Waldenſis, & ſummus Pontifex.

5. Quo tempore Papebrochius in Belgio ſuas ad Vitam S. Alberti Notas elaborabat, ſuæ Socie- tatis alter Cæſar-Auguſtanus-Joſephus Andres Presbyter in Hiſpania ſuum ſcribebat Librum ti- tulo, inſignitum: *Decor Carmeli;* in quo Joſephi Antiocheni textum adducit *num.* 189. *pag.* 244. & alibi paſſim ſexcentos ſuæ Societatis ſcriptores nominat, qui Carmelitarum opiniones amplectun- tur & propugnant. Dicetne Papebrochius ſuos So- dales impoſturæ ſequaces? „ Mirum eſſet profectò, „ inquit Caïus Plinius *Lib.* 29. *Natural. Hiſtor,* „ *cap.* 4. *ſec.* 9. huc uſque provectam credulitatem „ antiquorum, ſaluberrimis ortam initiis: ſi in „ ulla re modum humana ingenia noviſſent.... „ ſed hæc eſt omni in re animorum conditio, ut „ à neceſſariis orſa primo, cuncta pervenerint „ ad nimium.

Hæc Plinii verba in memoriam revocant pro- verbium Zenobii: *trutinâ juſtius*: quod intelligi- tur de iis qui juſtitiam adamant, & æquilibrium accuratè tenent, ut annotavit R. P. Andreas Schottus Societatis Jeſu Presbyter, *Cent.* 3. *num.* 16. *pag.* 59. Juſtior autem trutinâ Papebrochius minimè viſus eſt, quando dixit in Notis ad Vitam S. Alberti, *num.* 56. *citato col.* 152. „ Non deſunt „ illuſtres Scriptores, interque eos Salianus, „ Sanctius, Salazarius, Bonartius, Joannes Boni- „ facius, Cornelius à Lapide, aliique omnes ſo- „ cietatis noſtræ homines, qui nullam hìc frau- „ dem ſuſpicati, in bona Carmelitarum fide uſi „ ſunt teſtimoniis ex illo libro, tanquam per (*Jo-* „ *ſephum Antiochenum*) compoſito: Quod majori „ cum cautela facturos fuiſſe credo, ſi cum ha- „ buiſſent uſum dignoſcendorum auctorum vete- „ rum quem habuit P. Theophilus Raynaudus.

Triplici aſpergitur nævo hæc Parochii compa- ratio. Nam, contra præceptum Domini, Deute- ronom. cap. 1. v. 17. accipit Auctorum perſonas: In judiciis tamen non eſt acceptio perſonarum habenda; ſicut obſervat *Regula juris XII. in ſexto.*

J.

Accuſat enim Papebrochius Carmelitas de complacentia in figmentis, & Sodales ſuos excuſat ob bonam fidem, juxtà quam uſi ſunt teſtimoniis unius libri. Deinde ad unam bonam Carmelitarum fidem refert, quòd ſui ſodales uſi fuerint teſtimoniis iſtius libri; cum ipſi Scriptores expreſsè teſtentur à ſe non probatum fuiſſe illum librum, niſi poſt accuratum examen. Aliorum inſtar ſit Ferdinandus Salazarius Lib. de *Immaculata Concept. Virginis*, *ſeculo IV. argumento XII.* dicens: „ Vidi certè, atque evolvi non pauca „ antiquitatis monumenta, ut in hac controver„ ſia aliquid definirem: nihil tamen reperi, quod „ non ſuaderet præmiſſum Joannem Carmelitam „ fuiſſe, & dictum librum de Inſtitutione Mona„ chorum, [*in quo ſenſus libri Joſephi Antiocheni* „ *exponitur*, *licet verba non referantur*]. ab ipſo „ conſcriptum, atque adeo hanc ſententiam am„ plector, & antiquiſſimo Ordini quæ ſunt, li„ bere reſtituo „. Eodem modo loquitur Ildephonſus de Flores in *Capue 24um Eccli. num. 88.* Eodem modo Joſephus Andres *in Decore Carmeli, num. 115. p. 141.* Eodem modo alii Jeſuitæ, *ibid.* laudati *num. 117. p. 143.* & *ſeqq.*

Denique Papebrochius credit ſuos Sodales majori cum cautela ſacturos fuiſſe, ſi eum habuiſſent uſum dignoſcendorum auctorum veterum, quem habuit P. Theophilus Raynaudus: falsò tamen & perperàm credit Papebrochius. Nam ipſe Raynaudus in Libro Latinè inſcripto: Scapulare Partheno-Carmeliticum, *parte 1. cap. 4. ſect. VI.* ait: „ Fructus ſcriptionum non muſtea„ rum, *Plinius junior* appellabat *Lib. VIII. Epiſt.* „ *21.* ſed excoctarum, & ritè excultarum ... Hoc „ decus in Ordine Carmelitano eſt eximium. „ Quod ſi plene exequi vellem, exſcribenda hic „ integrè eſſet Lucubratio, Joannis Trithemii de „ ſcriptoribus Carmelitanis, necnon Auberti Mi„ ræi Opus de eodem argumento: & volumen „ plenum, cui titulus *Bibliotheca Carmelitana*„. Hi auctores agnoſcunt & approbant Librum Joſephi Antiocheni: majori ergo cum cautela Sodales à Papebrochio nominati, teſtimoniis ejuſdem Joſephi uſuri ſuiſſent, etiamſi eum habuiſſent uſum dignoſcendorum auctorem veterum, quem habuit P. Theophilus Raynaudus; ut pote qui alios remittit ad Opera legenda Auctorum, Librum hujus Joſephi approbantium. Præterea, *bonæ fidei poſſeſſor eſt*, *qui authore judice comparavit*; ſicuti legitur in Regulis juris antiqui, ex lege: *Qui Auctore*, ff. Lib. 137. Sed Teophilo Raynaudo judice, ad quem Papebroehius appellavit, ſui Sodales comparavere Librum Joſephi Antiocheni; ergo bonæ fidei ſunt poſſeſſores, & poſſeſſores proindè meritò approbandi, abſque mutuato Carmelitarum auxilio.

CLXXVIII.

APPENDIX TERTIA.

De Additamento ad Librum Joſephi Antiocheni ſcripto.

IN antiquis Carmelitarum Conſtitutionibus, ſuperiori columnâ 154. citatis; poſtquam dictum eſt ex Joſepho Antiocheno, quòd tempore Apoſtolorum ſurrexerint viri Solitarii, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Eliſæi ſequaces, qui de Monte-Carmeli deſcendentes Evangelium prædicaverunt; quique in Mariæ Virginis honorem in Montis-Carmeli declivio fabricarunt Oratorium; inde Auctor Conſtitutionum infert, concludit & addit: *Et hac ratione ipſius titulum elegerunt, ut dicerentur Fratres Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli.*

1. Quamvis auctor harum Conſtitutionum nec determinet nec deſignet ætatem, quâ Carmelitæ denominationem hanc ſibi vindicarint, poſteriorem nihilominus Libro Joſephi Antioch. eſſe probat ipſe contextus. Fruſtrà igitur Papebr. in ſuperiori Appendice II.ª num. 1. col. 161. dicebat, Carmelitis placere mirificè *commentum capitale*, quo crediderint *ut* jam à tempore Apoſtolorum Eremitæ qui degebant in Monte-Carmelo, *vocarentur Fratres Mariæ de Monte-Carmelo*. Quare hæc opinio eſſet commentum capitale? Quia *nullâ ſolidâ auctoritate*, inquit, *probabunt nomen illud vel ſub Alberto in uſu fuiſſe*, *nedum tot ſeculis ante.*

Valeret Papebrochii ratio, ſi Conſtitutiones has probaſſet Alberto recentiores: ſed quia contrarium eruitur ex Epiſtola S. Cyrilli, qui ſub Alberto Patriarcha vixit; & ex tempore à quo jam interceſſerat unum vel ſeſqui-ſeculum elapſum ad majorem huic denominationi comparandam auctoritatem, ut ipſe Papebro chius ſuperiori col. 115. dicebat, de Joſepho Antiocheno loquens. Nam in vita S. Brocardi refert R. P. Joannes Veldius ad 2. diem Septembris, capite ſecundo quòd hic ſanctus exhortaretur ſuos Carmelitas his verbis: „ Filioli mei, vocavit nos Deus in Or„ dine Eremitarum & Sacerdotum, & vocamur Fratres Beatæ Mariæ: videte, ne poſt diſceſſum „ meum, ſit hoc nomen Fratrum Beatæ Mariæ „ falſum in vobis, &c. „ S. Albertus interemptus eſt anno 1214. & S. Brocardus ad cœlos evolavit anno 1222. Papebrochius autem in Appendice ad tom. I. Aprilis, pag. 779. num. 45. contendit „ peculiare iſtud Mariæ Virginis Patroci„ nium, quo nunc tantopere, & tanto jure glo„ riatur Ordo Carmeliticus, ad Sancti Alberti „ tempora nequaquam ſpectare, ſed initium ha„ buiſſe ab Eccleſia nova, & ampliori, quæ circa „extremos Brocardi annos, ſub titulo B. Mariæ „ Virginis ædificata eſt, nomen novum peperiſſe „ Eremitis, qui eatenus nuncupabantur, à fontè, „ juxta quem Oratorium ſuum habebant „. Quomodo hæc ſimul ſtare poſſunt?

Conſtitutiones Ordinis antiquæ titulum *Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo* deſumunt ex Oratorio quod memorat Joſephi Antiocheni: Liber, qui ad majorem antiquitatem ſibi conciliandam, poſtulabat unum, aut ſeſqui ſeculum, ſi credemus Papebrochio: eodem tamen teſte, Carmelitæ præfatum titulum acceperunt ex Oratorio, quod circa extremos Brocardi annos, ſcilicet annis paucis poſt necem S. Alberti: & uſum hujus tituli communem jam accipiebant Carmelitæ ad obitum S. Brocardi, uti R. P. Veldius ſcribit. Inde quis inficiabitur hos ſolidâ auctoritate probaturos eſſe nomen illud vel ſub Alberto in uſu fuiſſe? Nam Conſtitutiones dubio procul antiquius ad ſuam opinionem comprobandam adhibent teſtimonium: Librum autem Joſephi Antiocheni aſſumunt, non prætenſam Oratorii recentioris ædificationem: Auctor igitur Conſtitutionum harum, qui jam ſeſqui-ſeculo ſaltem junior quam Liber Joſephi Antiocheni, minimè noverat Oratorium novum, quod Papebrochius obtrudere cuperet, tamquam principium novæ denominationis in Carmelitis.

2. Papebrochius in eiſdem Notis ad Vitam S. Alberti, tomo I. Aprilis pag. 783. num 59.

J.

loquens de Willibrando ab Oldenborg Hildeſe-mienſi Canonico, qui primùm Paderbonenſis deinde Ultrajectinus factus eſt Epiſcopus. Hic ad Montem-Carmelum appulſus eſt anno M. CCVIII. & in ſuo Itinerario, quod inter Symmicta Leonis Allatii legitur, hæc verba ſcripſit: *ſuper Caïpham Urbem directè jacet Mons-Carmelus, in quo hodie monſtratur manſio Eliæ, & honoratur: in quo loco quotidiè Miſſarum ſolemnia celebrantur.*

Quibus verbis ſtatim ſubjungit Papebrochius: „ Quam autem paucos ibidem etiam tunc oportet Eremitas fuiſſe, de quorum nova vel inſtitutione vel reformatione, nihil dicere habuit „ curioſus iſte peregrinus! Quam altum ibi ſilentium, de primo ſacello, quod ibidem Apoſtoli „ olim dedicaverint! E contra, talis prærogativa „ vulgari opinione tunc tribuebatur loco alteri, „ nempe *Taradenſi*, id eſt *Ataradenſi* civitati Saracenis *Tordoſt* dictæ; *ubi*, inquit idem Willibrandus prælaudatus, *Eccleſia parva maximæ venerationis, quam Beati Petrus & Paulus, cum Antiochiam properarent, ex Angelica admonitione, propriis manibus ex incultis lapidibus S. Mariæ tunc primùm compoſuerunt. Hæc erat prima Eccleſia, quæ in honorem Dominæ noſtræ ſemperque Virginis Mariæ fuit ædificata.* Quam verè hæc „ traderentur non examino; hoc ſolum infero „ non eſſe vero ſimile, quod ſimilis de Carmelitano Oratorio tunc viguerit traditio, aut tale „ quid de eo fuerit Willibrando narratum.

Ad hæc Papebrochius non videtur trutinam exquiſiviſſe, neque purpuram ex purpura dijudicaſſe, ut adagio fertur. Certiſſimum enim judicium ex collatione naſcitur. Conferre autem Papebrochius minimè videtur auctoritatem Carmelitarum cùm Willibrandi auctoritate. Carmelitæ initium ſuæ traditionis deſumunt à Joſepho Antiocheno vel ſaltem à S. Brocardo: Papebrochius ſuæ traditionis initium accepit à Willibrando, quem Brocardo æqualem & coætaneum fatetur. Ad examen vocat Papebrochius traditionem Carmelitarum, & improbat: Traditionem Willibrandi non examinat, & hanc approbat, tamquam præferendam traditioni Carmelitarum: ex traditione etenim Willibrandi infert non eſſe vero ſimile, quod ſimilis de Carmelitano Oratorio tunc viguerit traditio, aut tale quid de eo fuerit Willibrando narratum.

3. Inde Papebrochius *de alieno liberalis* eſt, alieno enim Carmelitarum diſpendio beneficus in Willibrandum videri cupit. At verò ſi Willibrando amicus, cur Carmelitis inimicus? De lite non pronuntiet. Concluſio enim hiſtoricè evidens, inquiebat ſuperiori columnâ 154. non poteſt elici niſi ex præmiſſis hiſtoricè evidentibus. Tantum autem abeſt, ut de Eccleſia quam Willibrandus ex vulgari opinione commemorat, habeatur ejuſmodi certitudo, ut Joannes Phocas, qui annis ante Willibrandum viginti tribus, eadem loca ſacra peragravit, de illa ſilentium, & bella Saracenorum Syriam ſæpius devaſtantium, ſuſpenſum cogant hærere eum, qui novit quam multæ viatorum narrationes, de quibus antea vel pauci vel nulli dubitabant, hoc critico & omnia explorante ſeculo, non ſolum in ſuppoſititionis adulterationiſve ſuſpicionem adducantur, ſed evidentiſſimè convincantur. Hæc vera parodia eſt argumenti, quo Papebrochius uſus eſt adverſùs librum Joſephi Antiocheni, in Epiſcoporum Hieroſolymorum Hiſtoria Chronologica, *Parergo 3. pag. 8. col. 2. num. 30.*

4. Objicere poſſet Papebrochius, verba ſive relationem Willibrandi ſimiliter haberi apud Marinum Sanutum, *de Secretis Fidelium lib. 3. parte 14. cap. 2. pag. 245.* Aſt tunc *extra oleas* curreret, quippe qui *num. 43.* in Notis ad vitam S. Alberti profitetur ſe velle explicare hiſtoriam Eremi Carmeliticæ ex auctoribus vicinorum temporum, quibus vixerunt Bertholdus, Brocardus atque Cyrillus, ſcilicet ad annum M. CCXXIV. ſuum autem volumen Sanutus cognomento Torſellus obtulit Joanni XXII. anno M. CCCXXI. quo florere incipiebat non ſolùm Ricardus Radulphus traditionis Carmelitanæ concionator & promulgator in Sermone, apud Avenionem habito, cujus prima hæc verba refert Balæus Cent. V. cap. 94. *p. 444. B. Maria fuit illuſtrata virtutibus, &c.* Sed etiam Joannes Bacconus, qui ad probandam Carmelitarum traditionem, de Joſepho Antiocheno, de Oratorio apud Carmelum conſtructo, & de titulo Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte-Carmeli, adducit primam *Conſtitutionem dicti Ordinis, editam ab antiquo.*

5. Joannes Phocas, Sacerdos & Monachus Cretâ oriundus, *in Compendiaria deſcriptione* locorum Sacrorum Syriæ, Paleſtinæ, Phæniciæ, ab Urbe Antiochia uſque Hieroſolymam, ab ipſo Papebrochio præfixa ad tomum II. Maii, hæc ſcripſit *pag. VII. num. 24.* „ Calamonis Monaſterium Turribus cortiniſque, ex quadrato politoque lapide extructum eſt: & in ejus medio „ templum capax trullatum aſſurgit, tholis cylindri „ inſtar fabrefactis inſidens. Huic in dextera parte „ templum aliud annectitur, tholo æquè conſtans, „ puſillum ad modum, ætate Apoſtolorum (ut „ traditio eſt) ædificatum, in cujus mytulo Deiparæ Imago depicta eſt, in ulnis Chriſtum Salvatorem geſtantis, figuram, colorem ac longitudinem ſanctiſſimæ Hodegetriæ, quæ in Regia „ Urbe ſpectatur, præſeferens: & antiquâ item „ traditione aſſeveratur, eam eſſe Apoſtoli & „ Evangeliſtæ Lucæ manu depictam; famamque „ ac rumorem de ea ſtabiliunt frequentia Miracula, & ex imagine ſuaviſſimus odor non ſine „ omnium admiratione emanans.

Ibidem dixerat Joannes Phocas *num. 23.* Inter monaſteria Præcurſoris & Calamonis, à Jordanis aquis à fundamentis ſancti Geraſimi monaſterium disjectum eſſe. Et Papebrochius tomo III. Maii, *in Notis ad caput tertium vitæ ſancti Joannis Silentiarii, pag. 237. num. 28.* obſervavit Calamonis lauram fuiſſe inter lauram Pharan & lauram Turrium ſitam; ſicut apparet ex Prato ſpirituali, *cap. 40.* Unde habemus ex traditione triplici tres Eccleſias tempore Apoſtolorum conſtructas. Cuinam antiquiorem Papebrochius conſtructionem adjudicabit? Æquales ſi ſint ejus calculi; in eamdem lancem imponet, & unicuique liberam auctori relinquet rationem judicandi de ſua traditione; aliòqui ſtateram tranſgredienti, videret ſibi certè imminere ſententiam Verini: * Quot aliæ traditiones oppoſitæ, quarum defenſores à ſigmentorum & impoſturæ ſtudio & amore judicantur immunes? Quot

* Michael Verinus in Diſtich. Moral.

Judicium præceps, inſani Judicis index
Omnia ſunt longis diſcutienda moris.

Quodquidem educi videtur ex Proverbiis Salomonis cap. 12. v. 17. ubi legitur: *Qui quod novit, loquitur, index juſtitia eſt:* Seneca quoque dixit Lib. 1. de Clementia cap. 14. *Prope enim eſt ut libenter damnet, qui citò.*

Quot traditiones de imagine Dei-paræ à S. Luca depicta? Idcòne Joannes Phocas, qui traditionem de illa in monaſterio Calamonis ſuo tempore percrebreſcentem admittit, impoſturæ amator audiet? Carmelitæ traditionem habent æqualibus calculis probatam: Joannes enim Phocas & Willibrandus teſtari magis nequeunt de prioribus ſeculis: Cur hi probarentur innocentes, nocentes vero Carmelitæ damnarentur? Peregrinis & advenis fides dabitur? Civibus autem & incolis denegabitur? Remanente autem traditione Carmelitarum, remanent inconcuſſa Brocardi ſtatuta.

Et iis certo remanentibus, ſtat additamentum Joſephi Antiocheni: quo ſtante, valet titulus *Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli*, Brochardo antiquior.

CLXXIX.

Appendix Quarta.

De Interpolatione Joſephi Antiocheni.

1. EX ſuperiùs dictis probatum manet Librum Joſephi Antiocheni notum fuiſſe, exeunte ſaltem ſeculo decimo ſecundo, ut pote qui refertur in Præfatione Statutorum S. Brocardi anno M. CXCI. Reverendus autem P. Daniel Papebrochius colum. 158. num. 6. citatus ſcribit ſibi incertum eſſe, utrùm Brocardus reverâ ſcripſerit *Statuta:* deinde dato, Brocardum ſcripſiſſe aliqua ea contendit reliquo corpori aliarum poſt-additarum Conſtitutionum ſic nunc eſſe permixta, ut diſcerni primigenia à poſt-additis nequeant: Poſtea petit, an inde conſequatur neceſſariò etiam à Brocardo ſcriptam fuiſſe Præfationem, quam ejus eſſe nequeas ipſemet ſuſtinere, niſi ſimul fatearis INTERPOLATAM? Denique interrogans ait: *Quæ autem concluſio certa & evidens poteſt ex opere interpolato haberi? Nam quidquid inde ſumpſeris, interpolatori tribui poterit, nec à te probari ejus non eſſe.*

2. Carmelitæ reſpondent, unam penes ſolius præjudicatam Papebrochii opinionem ſtare has objectiones. Conſtat enim ex Auctoribus Sanvico Riboto & Groſſo antiquioribus, *Statuta* fuiſſe ſcripta ante Conſtitutiones per Alexandrum IV. citatas anno M. CCLVI. & proinde ſilentium Sanvici, Riboti & Groſſi nullatenus illorum antiquitati officere. Ad argumentum ſimiliter negativum Papebrochius, die 16. *Maii tom. III.* in Notis ad caput 1.um Vitæ S. Joannis Nepomuceni, ſolutionem nobis alteram ſubminiſtrat, *pag. 670. col. 2. lit. B.* ubi agitur de quodam S. Adalberti Pragenſis Epiſc. miraculo, an. 994. patrato, tribus & ampliùs ſeculis ante S. Joan. Nepomucenum. Ait enim Papebrochius: „ S. Adalberti acta puplica à Bohuſlao Balbino ſuppeditata, dedimus „ 23. Aprilis, in quibus hac de re nihil: quod „ tamen Traditioni iſti non multum derogat: „ quia plura alia valdè nobilia in Actis omiſſa „ demonſtrantur. Primus autem Adalberti ad demiſſum Epiſcopatum reditus, ad quem hoc miraculum ſpectat, accidit anno 994 „. Simile quid reſpondetur de Traditione Carmelitana, circa S. *Brocardi Satuta.*

3. Minime intereſt utrùm *Brocardi Statuta* reliquo corpori aliarum poſt-additarum Conſtitutionum ſic nunc extent permixta, ut diſcerni primigenia à poſt-additis nequeant. Nam in præſenti Diſſertatione agitur uno de textu Joſephi Antiocheni, quem continuâ perpetuâque Traditione liquet inſertum eſſe omnibus & ſingulis, etiam anno 1706. Antuerpiæ editis, Conſtitutionibus æque ac in Statutis Brocardi; quarum permixtio nihilo lædit hunc primigenium Joſephi Antiocheni textum aut ſenſum.

4. Præfationem ſuis Statutis præfixiſſe Brocardus videtur: Joannes enim Bacconus lectorem remittit ad *Rubricam primam Conſtitutionis, editæ ab antiquo*, ut ipſe fatetur Papebrochius tom. I. Aprilis in Notis ad Vitam S. Alberti num. 56. ubi expreſſe *Præfationem* Conſtitutionis iſtius vocat *Rubricam.* Utrùm autem hæc Præfatio poſtea fuerit interpolata, jam diximus, nihil intereſt; quia genuinus Joſephi Antiocheni textus vel ſaltem ſenſus in poſterioribus Conſtitutionibus idem perpetuò ſervatur.

5. Interrogationi Papebrochianæ obviat & plenè ſatisfacit poſtulatio Carmelitarum. Poſtulant enim à Papebrochio an Concluſio de Joannis Antiocheni Libro certior & evidentior eſſe debeat quam Concluſio de Actis Sanctorum, aut etiam de Libris aliorum Auctorum interpolatis. Si Concluſio Carmelitarum de Joannis Antiocheni Libro (etiamſi concederetur intèrpolatus) certior & evidentior eſſe debeat, rationem reddat: alioquin adverſus eum laudata apud Ammianum Marcellinum Lib. XVIII. pag. 114. valebit Sententia Juliani Imperatoris. *Nemo innocens, ſi accuſaſſe ſufficit.* At verò ſi Carmelitarum concluſio certior & evidentior eſſe non debeat; de omnibus Actis Sanctorum, & Libris Auctorum interpolatis, æquè dicent Papebrochio: *Quæ autem concluſio certa & evidens poteſt ex opere interpolato haberi? Nam quidquid inde ſumpſeris, interpolatori tribui poterit, nec à te probari ejus non eſſe.*

6. Hinc quot Acta Sanctorum è voluminibus hactenus editis expungenda? Quot ſcripta Auctorum ex Orbe Litterario amandanda? Quot Sanctorum Patrum Opera ex foro Eccleſiæ expellenda, quippe quæ interpolationis vitio maculata? Quo autem teſte? Ipſo Papebrochio, ipſo Henſchenio Papebrochii Magiſtro. Ad pœnam Libri, & ipſius Libri in quo Papebrochius Nemini „ cuipiam, *ait*, injuriam facere me exiſtimo, ſi di- „ cam mihi non conſtare, quod Præfationem iſ- „ tam ſcripſerit Brocardus; adeoque nec alterum, „ quod inde eductum cupiunt Carmelitæ, iſtum „ Joſephi Antiocheni Librum, ætate Brocardi „ Priorem eſſe.

Eodem ſcilicet tom. III. die 12. Maii, in Notis ad Vitam S. Germani Conſtantinop. Patriarchæ, in exilium à Leone Iſauro Imperatore ob Sanctorum Imaginum cultum, miſſi anno 730. pag. 151. col. 2. num. 3. obſervat Henſchenius ex Photii Bibliothecæ codice 233. „ Quoſnam S. „ Gregorii Nyſſeni Libros præ cæteris INTER- „ POLANDO in rem ſuam trahere conati ſint „ hæretici, eiſque eripere ſuâ defenſione contendat Germanus. Poteſt de his videre Labbeus „ noſter, rectè cum Caſaubono advertens, neque *Catecheticam magnam Orationem*, toties à „ Theodoreto in Dialogis adverſus hæreticos citatam, etſi contineat nævos aliquos ab Origenis Sectatoribus aſperſos, debere in dubium „ vocari utrum verè Nyſſeni ſit; neque *Dialogum ad Macrinam*, quòd ibi ad caput 6. legatur de „ animis humanis ſimul cum Angelorum choro „ creatis juxta eoſdem Origeniſtas, à quibus hæretica quædam dogmata ei operi ADMIXTA „ accepiſſe ſe ſcribit Nicephorus Calliſtus Lib.

J.

„ II. cap. 19. Eodem modo excuſandus libellus „ erit *de perfectione Chriſtiani ad Olympium*, qui „ hic videtur notari à Photio : res autem tota „ pateret clarius, ſi ipſum Germani opus pro illis „ compoſitum veniret in lucem ?

Ibidem pag. 17. col. 1. num. 4. §. 1. Henſchenius de Actis S. Pancratii ait: „ In cunctis „ Codicibus Mſſ. commune SPHALMA irrepſit, „ dum ad titulum Papæ Romani, fortaſſis ſine „ nomine poſitum, notatum fuit *Cornelii*, qualis „ tempore Diocletiani non ſedit: & pro quo, „ omnibus conſideratis mallemus ſubſtituere no„ men *Caii Papæ Romani*, quod etiam INCOR„ RECTÈ ſcriptum potuit præbuiſſe occaſionem „ ineruditis amanuenſibus aberrandi.

Ibidem, in Notis ad caput 3. in Vita S. Philippi Presbyteri Agyrenſis in Sicilia, num. 32. pag. 33. lit. C. animadvertit Henſchenius quod Euſebius Monachus Vitam hujus S. Philippi ſtatim poſt ejus obitum à ſe ſcriptam tradiderit *Apollinario* Antiochiæ Patriarchæ; cum tamen toto tempore Arcadii, quo dicitur Euſebius vixiſſe, præfuerit Eccleſiæ Alexandrinæ *Theophilus*. „ Arbitramur igitur, inquit Henſchenius, nomen „ Patriarchæ antiquitùs non fuiſſe expreſſum, IN„ TERPOLATORIS autem temeritate adjectum „ fuiſſe Apollinarium.

Ibidem, die 15. Maii, poſt Vitam S. Nicolai Myſtici, Conſtantinopolit. Patriarchæ, an. 925. defuncti, pag. 511. col. 2. num. 8. Henſchenius ait: „ Hactenus Leo Grammaticus, Auctor coæ„ vus & oculatus teſtis in ſua Chronographia, „ quam Indictionibus perperam definitis INTURBAVIT incurioſus aliquis amanuenſis.

7. Hæc de Henſchenii Notis ad noſtrum propoſitum ſufficere poſſunt: aſt Papebrochius humeris ejus ſuffultus, expendamus utrùm ulteriùs viderit, & aliter ſenſerit. Attamen eodem tomo III. die 12. Maii, pag. 89. in Hiſtoria Miraculorum Sanctæ Rictrudis, Auctore Monacho Marchianenſi, cap. 1. num. 1. col. 1. lit. A. „ IN„ TRUSA, inquit Papebrochius, hoc loco mentio „ Marchianenſis Monaſterii, à S. Amando ſupra „ Scarpum fundati, conteſtum interturbabat: qua„ re lineam unam expunximus, ut quæ ex mar„ gine in contextum irrepſerit.

Ibidem, col. 2. lit. C. lin. 3. Papebrochius ait: „ Quæ autem hìc de tribus Eccleſiis, & „ turri Duacena dicuntur, haud dubiè connexio„ nem turbant, & aliunde ſunt INTERJECTA; „ ideoque per [ ] ſecernenda, ut intelligatur his „ omiſſis meliùs conſtiturus ſenſus.

Die 15. Maii, Auctor coævus anonymus de Tranſlatione corporum SS. Ragnoberti & Zenonis, Relationem ſic incipit cap. 1. p. 620. Anno Dominicæ Incarnationis octingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, Indictione decimâ, Domino Sergio Papâ præſidente, Balfrido Bajocenſem Eccleſiam regente, apparuit cum S. Zenone Archidiacono Beatiſſimus Ragnobertus cuidam venerabili viro, &c. Papebrochius autem hunc textum annotans pag. 621. col. 2. lit. A. „ Vereor, „ *inquit*, ne ab INTERPOLATORE adjecta ſit „ Sergii Papæ mentio: ſi tamen viſio contigit ſub „ anni 847. initium, potuit eodem adhuc viven„ te contigiſſe. Mſſ. Vergienſe & Antiſſiodorenſe „ notant annum 846. ſed hìc cum Indictione X. „ non convenit.

Ibidem lit. K. „ Sequebatur longa digreſſio de „ miraculis geſtiſque Sanctorum cum fructu legen„ dis; quam planè INTRUSAM eſſe apparet. Sa„ tis eſt eam legi poſſe apud Acherium „ *tomo 12. ſpicilegii.*

Ibidem, in Notis ad caput 2.um pag. 623. col. 1. Papebrochius addit. „ Hic INTERPOLATOR „ comminiſcitur, transferri voluiſſe Sanctos; quia „ locum horruerint, ſepulturâ promiſcui vulgi, „ in quo etiam damnati quidam, pollutum. Quod „ totum expungere maluimus, auctoris primi „ verbis importunè admixtum.

Ibidem, in Notis ad caput 3um pag. 624. col 2. lit. C. Papebrochius hæc animadvertit: » Hic » rursùm INTERPOLATOR ſenſum turbarat, di» grediens ad æternam ſacrilegorum damnationem » inculcandum.

8. Si Acta Sanctorum, qui dierum duorum vel trium ſpatio coluntur, tot Sphalmata, nævos, errores, interjectiones, intruſiones, adjectitias inturbationes & interpolationes patiuntur; Quanto plures occurrerent alios tomos percurrentibus aut accuratè legentibus? De illis autem fas & liberum eſſetne cum Papebrochio poſtulare: Quæ concluſio certa & evidens poſſet ex Actis Sanctorum interpolatis? Nam quidquid inde ſumpſeris, Interpolatoribus tribui poterit, nec à te probari eorum non eſſe. Verùm quia textus Joſephi Antiocheni ubique integer ſalvatur, interpolationis in ſuſpicionem advenire minimè poteſt, nec *cenſeri Spurium vitulamen*, quale hactenus probare, ſed fruſtrà, tentavit Papebrochius.

CLXXX.

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. ELIA, in ſeculo vocatus *Bellinus*, die 8. Octobris 1672. *Claraſci* ortum habuit: apud Carmelitas *Aſtenſes* Vota Religionis die 10. Martii an. 1696. ſolemniter dixit. In præcipuis Pedemontii civitatibus & locis, maximo animarum fructu Miſſionarius Apoſtolicus, necnon Reformationis Pedemontanæ Carmelitarum Vicarius Provincialis, vernaculâ linguâ edidit:

1 *Aſſagio delle Grandezze di Santa Anna.* Aſtæ, apud Joan. Bapt. Grangrand 1713. *in-12.°*

2. *Il Divoto di Santa Anna.* Taurini, penes Mayreſſe, 1731. *in-12.°*

3. *Il Divoto di San Gioachino.* Taurini, 1737. apud eumdem, *in-12.°*

4. *Santa Anna nel evere de ſuoi Divoti, colle agionta dell'invenzione della Madona del Carmine di Vicinovo.* Taurini 1738. apud eumdem, *in-12.°*

5. *La Miſtica Lettera della lodi divine;* ubi agitur de antiquitate & laudibus Pſalmorum. Mſſ. teſte R. P. Timotheo Bergerot in ſchedis Mſſ. an. 1748. ſcriptis.

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. TERESIA, Diſcalceatus Carmelita, edidit Italicè *Sermones Panegyricos.* Florentiæ, anno 1703. *in-4.°* Alia ejus Opera poſthuma edenda promittit Martialis in ſua Bibliotheca, pag. 269.

CLXXXI.

JOSEPHUS A S. BARBARA, natione Belga Brugenſis patriâ, Carmelita Excalceatus, Concionator egregius, Prioris officio ſæpè functus in Hollandia Miſſionarius, obiit Lugduni Batavorum anno 1670. die 18. Novembris. Flandrico idiomate opus ejus inſcribitur: *het Geeſtelyck Kaertſpel:* id eſt Latinè: *Luſus divini amoris:* ſcilicet Gallicè: *Jeu des Cartes ſpirituel:* vel, *le Jeu de*

J.

l'Amour divin, avec le triomphe du cœur. Antuerpiæ apud Arnoldum Van-Brackel, anno 1666. *in-8.°* iterumque anno 1712.

Joſephum à S. Barbarâ commendant Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 256.* Martialis à Sancto Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceator. pag. 264.* Joannes-Franciſcus Foppens *in Bibliotheca Belgica tomo II. pag. 772.*

CLXXXII.

JOSEPHUS DE BARDAXI, natione Aragonius, patriâ Cæſar-Auguſtanus, nobili ortus familiâ, Biblicam Theologiam in Gerundenſi ſcholâ & in ejuſdem Urbis Cathedrali Eccleſia Doctor ipſe Theologus docuit, cùm ſtudiis jam fuiſſet ad S. Angeli Collegium apud Barcinonenſes præpoſitus. Quodquidem Carmelitarum Collegium à Benefactrice munificentiſſima Hieronyma-Raphaël-Joannis ineunte ſæculo decimoſeptimo erectum eſt. *Bardaxius* autem efficax, promptuſque, vel ex tempore, declamator Evangelicus, denatus eſt Cæſar-Auguſtæ, anno 1626. quartâ die Auguſti; ejus opera Hiſpanico Sermone cuſa ſunt:

1. *Sermones de Adviento.* Lib. I. Barcinone apud Sebaſtianum *Matevaud*, *1613. in-4.°*

2. *Sermones de Quareſma duplicados.* Qui tamen non niſi ad Feriam tertiam poſt Dominicam tertiam pertingunt. Cæſar-Auguſtæ apud Joannem de Lanaja, anno *1620. in-4.°*

De Joanne Bardaxio tractant Jacobus Murilius Ordinis Minorum *in Deſcriptione Ceſar-Auguſtæ:* Vincentius Blaſco *tomo II. Hiſtor. Eccleſ. Arragon. Lib. V. cap. 44.* Petrus de Alva *in Militia Immaculatæ Conceptionis:* Emmanuel Roman *in Elucidar. Ordin. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris: pag. 494.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1080. num. 3792.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 257.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 615.*

CLXXXIII.

JOSEPHUS BLANCH, natione Hiſpanus, patriâ & Profeſſione Carmelitanâ Valentinus, Doctor Theologus, ac publicus & primarius Metaphyſices in patria Academia Profeſſor: vir reconditæ litteraturæ & amantiſſimi ingenii, deceſſit ex hac vita Valentiæ ad Duriam Fluvium anno Chriſti 1613. poſtquam in vulgus edidiſſet, quæ in pretio etiamnum habentur:

1. *Summularum Inſtitutiones*, quas *Dialecticam* vocant. Valentiæ, an. 1611. *in-8.°*

2. Deindè alias *Curſûs*, uti appellant, *Philoſophici* partes, tribus aliis voluminibus *in-4.°* nempè *in univerſam Ariſtotelis Logicam*, unà cum Quæſtionibus in textu hauſtis. Lib. I. Valentiæ, anno 1612. *in-4.°* typis Joannis-Chryſoſtomi *Garriz*.

3. *In VIII. Libros Phyſicorum.* Valentiæ, apud eumdem, anno 1614. *in-4.°*

4. *In Libros de Anima & de Generatione & Corruptione.* Ibidem, anno 1615. *in 4.°*

De Joſepho Blancho tractant Emmanuel Roman *in Elucidario Ordinis Carmelit.* Alegreus Caſſanatus *in Parad. &c. pag. 467.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 252.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 615.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1080. col. 1.* Michael Vives Blanchi diſcipulus hæc carmina canens.

Blanch Pater inſolitâ Doctrinæ luce coruſcans
Cæleſtes ſophiæ fundit ab ore modos.
Blanch ſplendore ſuo tenebras, Blanch lumine pellit
Blanch nitet ingenio, Blanch nitet eloquio.

De Joſepho Blanch mentionem quoque fecerunt Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. folio 141. verſo:* & Ludovicus Perez à Caſtro *in Collectaneis Mſſ. folio 4.°*

CLXXXIV.

JOSEPHUS CHARLEMAGNE A S. MICHAELE, natione Gallus, Provinciâ Biturix, patriâ Magdunenſis ad *Yvam* (Gallicè *natif de Mehun-ſur-Yevre*) natus anno 1670. Carmelitanam Religionem profeſſus eſt *Cadomi* in Normannia anno 1688. Poſt conſueta Philoſophiæ & Theologiæ abſoluto curriculo ſtudia, peregrinationem Romanam perfecit, & totus deindè ſacrarum Litterarum lectioni & Eccleſiaſticæ diſciplinæ perſcrutationi incumbens, varias ſatiſque liberas tum apud parentes, tum apud amicos, qui non erant ignobiles, probè tenuit manſiones. Anno 1747. ſpiritualem Xenodochii Sulliacenſis ad *Ligerim* accepit curam & adminiſtrationem à Nobiliſſimo Dom. *Maximiliano-Antonio-Armando de Bethunia* Duce Sulliacenſi, conſentiente Illuſtriſſ. Dom. *Nicolao-Joſepho de Paris* Epiſcopo Aurelianenſi, noſtrum ad id muneris die quintâ Novembris teſtimonium requirente. Obiit autem ſuis operibus edendis intentus *Pariſiis* menſe Martio 1748. & ſepultus in Cæmeterio Eccleſiæ Parochialis *S. Andreæ de Arcubus.* Scripta ejus Gallico idiomate indicantur:

1. *Idées Hiſtoriques, Morales, & Chronologiques de tous les livres de l'Ecriture Sainte, avec des Réflexions tirées des Saints Peres, propres à élever l'eſprit à Dieu, & à corriger les mœurs.* Pariſiis, apud Deluſſeux, anno 1737. *in-8.° pag. 395.* abſque prævia Epiſtola Celſiſſ. & Sereniſſ. D. D. Ludovico Duci Aurelianenſi nuncupata.

2. *La Conciliation des Paſſages & faits Hiſtoriques de l'Ecriture Sainte, qui paroiſſent opposés les uns aux autres.* Tomis duobus *in-4.°* quorum primus prelo laborabat, quando morte præventus eſt Auctor. Alter Mſ. apud parentes ſervatur.

3. *L'Hiſtoire Dogmatique, Critique, & Pratique des ſept Sacremens de l'Egliſe Catholique, avec les changemens de diſcipline qui ſont arrivés, à cauſe des differentes héréſies ſurvenues de tems en tems.* Mſ. *in-folio* apud eoſdem parentes. Id dicimus ex Epiſtola Authoris ad nos miſſa die 20. Novembris 1747.

CLXXXV.

JOSEPHUS A CRUCE, natione Belga, Carmelita Valencenenſis, ſtrictioris & antiquæ regularis Obſervantiæ, anno 1624. menſe Julio profeſſionem emiſit, obiit autem extremum diem poſt an. 1664. cùm edidiſſet opera quæ inſcribuntur:

1. *Modus colendi Deum per Chronoſtica pro anno 1653.* Latino carmine numerali ad Leopoldum-Guillelmum Auſtriachum Archiducem. Antuerpiæ apud Franciſcum Caniſium, 1653. *in-4.°*

2. *Praxis pro ſingulis hebdomadæ diebus, ſeptem Planetis correſpondens, congruis exemplorum*

J.

ſloribus exornata Latinè. Valencennis , apud Joannem Boucherium , anno 1660. *in-4.°*

3. *Principia & incrementa Ordinis Carmelitarum.* Habentur in fine *Praxis pro , &c.*

3. *Vita Beati Franci Carmelitæ* , ex Italico idiomate in Gallicam Linguam tranſlata deindè comptiori ſtylo decorata per Joannem *de la Serre* Hiſtoriographum Franciæ, dedicataque Regi Franciæ.

Joſephum à Cruce connumerant Daniel à Virgine Maria *in vinea Carmeli pag. 350.* necnon *tomo II. Speculi Carmelitani p. 1112. num. 3938.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 257.*

CLXXXVI.

JOSEPHUS ELIAS ESTRUGOS, Perpinianenſis Carmelita , denatus anno 1645. ſcripſit Hiſpanico ſermone :

Fenix Català , libre dels ſingulars privilegis , ſavors , gracias , y miracles de Noſtra Senyora del Mont del Carme. Id eſt Latinè , *Phenix Catalanus , Liber de ſingularibus privilegiis , ſavoribus graciis & miraculis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Perpiniani , apud Stephanum Bartau , anno 1644. *in-8.°* Hæc leguntur apud Nicolaum Antonium *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ pag. 331.* Idem aſſerit Joannes Bonet , qui eum optimè novit in ſuo *Jardin del Carmelo ;* necnon Ludovicus Perez à Caſtro in ſuis *Collectaneis Mſſ. folio 46.*

CLXXXVII.

JOSEPHUS FALCONIUS, vernaculè *Falcone* , natione Italus , patriâ Placentinus , Provinciæ Carmelitarum Lombardiæ alumnus , ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor , atque Concionator eloquens , virque moribus inſtructus , ac prudentiâ clarus , Priorem Placentiæ geſſit anno 1578. ſub die 10. menſis Novembris , & Neapoli munus idem agebat anno 1588. die 8.ª menſis Maii : Examinator autem Synodalis declaratus eſt Placentinæ Diœceſeos anno 1589. Cremonenſi Domui præerat , cum in ea celebrarentur Comitia Generalia anno 1593. Conventum paternum diverſis temporibus poſtquam quindennio curaſſet , non paucis , nec ignobilibus operibus eum reficiens , tandem denatus * eſt an. 1597. Religioſus odorem zeli obſervantiæ regularis continuum relinquens , qui omne tempus , quod ab horis diù noctuque in choro cantandis habere & avere potuit , operibus tum Hiſtoricis , tum concionatoriis , tum aſceticis ſcribendis impendit. Nam ea dicuntur :

1. *Chronicon Ordinis Carmelitici* , Italicè. Placentiæ , anno 1593. apud Joannem Bazachum , *in-4.°* Joanni Stephano Chizzolæ Priori Generali nuncupatum.

2. *Sermones Quadrageſimales* , quos ſive ob ſummam in rebus digerendis eloquentiam , ſive ob miram in dicendis materiis elocutionem , magno Auditorum plauſu & fructu habuit Romæ , Neapoli , Florentiæ , Piſis , Vercellis , Pientiæ , & in aliis inſignioribus Italiæ civitatibus ; ſicut enarrat Hieronymus Ghilinus Abbas , *Incognitus Academicus* nuncupatus , in Theatro virorum Litteratorum , *1.ª parte , pag. 135. & 136.* edito Italicè Venetiis anno 1647. *in-4.°* atque laudato *in Bibliotheca Italiana de libris raris pag. 79. num.* 10.

3. *De Indulgentiis à Gregorio XIII.* ſummo Pontifice *conceſſis* anno 1577. die 18. Septembris per Bullam quæ incipit : *ut laudes glorioſiſſimæ Virginis Mariæ , &c.* & prodiit tomo II. Bullarii Carmelitarum , pag. 194.

4. *Villa del Falcone :* Opuſculum Italicè (æquè ac alia recenſita) *de Re Ruſtica* , cujus & meminit Ghilinus *loco citato* , ſcilicet *pag. 136.*

Joannem Falconium laudant , Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro , tomo I. pag. 965.* Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum pag. 106.* Antonius Teiſſerius *in Catalogo Auctorum , pag. 206.* Nicolaus Antonius *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ , pag. 331.* ubi eum perperam ſcribit fuiſſe Hiſpanum : Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis , tomo IV.* Nicolaus Lenglet *in Catalogo Hiſtoricorum , tom. III. pag. 149.* Edit. *in-4.°* Hypolitus Heliot *in Catalogo Librorum ad Ordines Monaſticos ſpectantium , tomo I. pag. XL.*

E Carmelitis , Regeſtum Generalis Prioris Caſfardi Mſ. *fol. 87. verſo.* Papyrus Ordinis Carmelitarum Mſ. *folio 235. verſo.* Petrus Lucius *in Carmelitana Bibliotheca , folio 59.* Franciſcus à S. Maria Lib. VIII. *Hiſtoriæ Carmelitarum Excalceat. cap. 67.* Iſidorus à S. Joſepho *tomo I. Annal. Hiſt. Carmelitarum Excalceat. Congregationis S. Eliæ , Lib. I. cap. 17. pag. 63.* Leo à S. Joanne *in Typo ſeu veſte Religioſâ , pag. 52. & 98.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris , pag. 436.* Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1069. num. 3710.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 257.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. folio 141. verſo.* Ludovicus Perez à Caſtro *in Collectaneis Mſſ. folio 136.* Idem , *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. folio 207. verſo , &c.*

CLXXXVIII.

JOSEPHUS A S. GABRIELE, natione Hiſpanus , Carmelitarum Excalceatorum Inſtitutum amplexus eſt Romæ : vir caſtitate , amore Dei , charitate , patientiâ , mortificatione , & contemplatione illuſtris , obiit Romæ , ſenectute & prodigiis clarus , anno Domini 1631. die 6. Octobris , poſtquam Italico Sermone compoſuiſſet :

Orationem valdè piam , *quâ Deo ſe offert. Incipit :* Dulciſſime Domine ac Redemptor noſter Jeſu Chriſte , &c. Hanc Latinè reddidit Philippus à SS. Trinitate , in *ejus Vita , parte 3. Decoris Carmeli Religioſi pag. 96.* relatam.

Joſephum à S. Gabriele referunt Iſidorus à S. Joſepho *Lib. III. Annalium :* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 258.*

CLXXXIX.

JOSEPHUS GOMEZ *de Porrez* , nationa Hiſpanus , patriâ Matritenſis , Provinciæ Carmelitarum Caſtellæ alumnus , poſt conſuetum ſtudiorum curſum , quem ſolerter abſolvit in Hiſpania,

ſuis

* M. Terentius Varro , quem tanti laudat M. Tullius Gicero Epiſt. 10. Lib. XIII. & quem doctiſſimum Romanorum appellat S. Auguſtinus Lib. XIX. de Civit. cap. 22. hæc habet Lib. IV. „ de Lingua Latina : „ Ignis à naſcendo , quòd hic naſcitur ; & „ omne quod naſcitur , ignis ſcindit. Ideò calet , ut qui DENAS- „ CITUR , ignem amittit ; ac frigeſcit „. Appoſitiſſimo , inquit Joſeph Scaliger in ſuis Conjectaneis , verbo (DENASCITUR) uſus eſt Varro , imitatione Græcorum ; qui eodem modo dicunt *Apogeneſtein.* Uſurpatat & Caſſius Hemina , vetus autor. Quæ nata ſunt , inquit , ea denaſci aiunt. Nimirum extulit proverbium Græcorum in *Stromateo* Andreæ Schotti *pag. 620. verſu 933.*

Pan toi genomenon , katſlanein opheiletai.
Id eſt Latinè ,
Quodcunque natum eſt , id neceſſe eſt occidat.

J.

ſuis à Superioribus in Italiam vocatus, Calarri apud Sardos, tum & Neapoli munus Theologiæ Profeſſoris ſuos inter Sodales exercuit. Concionatoris quoque miniſterio functus eſt, non ſine Auditorum fructu, & applauſu. Unde & opera, quibus celebrem nominis famam poſteritati reliquit, ſunt Italicè:

1. *Orationes Panegyricæ variæ* in laudes Sanctorum. Neapoli, *in-4.° tomo I.* apud Hæredes Cavelli, anno 1664.

2. *Oratio Funebris* ad exſequias *Philippi IV. Hiſpaniarum Regis.* Neapoli *in-4.°* apud Thomaſſum, anno 1666.

3. *Conciones de Sanctis Ordinis Carmelitarum:* ſub titulo: *Sanctorale; tomo I. Mſ.*

4. *Variæ Conciones* tribus tomis comprehenſæ, quas prelo parabat anno 1666. in Conventu Prænestino, ubi Theologiam tunc Regens edocebat.

Hæc tenemus relata à Ludovico Perez de Caſtro in ſuis *Collectaneis Mſſ. fol. 42.*

C X C.

JOSEPHUS A JESU, natione Arago, patriâ de Nuebelos, Carmelita Excalceatus, probitate & pietate conſpicuus florebat circà annum 1606. ſcribens.

Relationem de vita & obitu Ven. Fr. Auguſtini à Jeſu, qui ex Paſtore Inſtitutum Carmelitar. Excal. amplexus eſt & mortuus Toleti ſanctitate & miraculis clarus. Hanc refert Franciſcus à S. Maria *tomo I. Hiſtoriæ generalis Carmelitarum Excalceatorum Hiſpaniæ, Lib. IV. cap. 17. anno 1577.* Prodiit Matriti apud Didacum de la Carrera 1644. Hiſpanicè. Et Philippus à SS. Trinitate *parte 2. Decoris Carmeli Religioſi pag. 74.* Latinè. Ita loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 258.*

C X C I.

JOSEPHUS A JESU, in ſeculo dictus *Bertetos*, *Taurini* die 13. Januarii 1705. ortus, profeſſionem ſolemnem apud Carmelitas Aſtæ emiſit die 23. Septembris 1721. Prior Cœnobii Claraſcenſis fuit, & edidit Librum Italicè inſcriptum:

Sacre Inſtruzzioni per i divoti del Carmine, qui quantocius publicam hauriet lucem; ſicuti ſpondet R. P. Timotheus Bergerot in ſchedis Mſſ. anno 1748. miſſis.

C X C I I.

JOSEPHUS A JESU MARIA I. ex nobiliſſimâ *Quirogarum* familiâ editus, anno 1562. in Caſtro *de Caldelas*, in tractu & Diœceſi *Aſturicenſi*. Erravit ergo Ludovicus Jacob ſcribendo eum natum *Tauri* in Diœceſi *Lamorenſi*, anno 1543. pauperrimis parentibus. Vir fuit tùm propter virtutem eximiam, tùm propter præſtantiſſimam ſapientiam venerabilis. Dum laïcus eſſet D. *Franciſcus de Quiroga* nuncupabatur, Garziæ Cardinalis *de Quiroga* Toletani Antiſtitis, ex aliquo latere nepos, in utroque jure Doctor ſuo tempore celebris, Canonicatu & Dignitate (ut vulgò audit) in alma Metropolitana Eccleſia Toletana potitus.

At omnibus pro Chriſto dimiſſis, Religioſum ſtatum inter Carmelitas Excalceatos profeſſus in Conventu Paſtranenſi, verè ſacrum Deo induit hominem nudatus veteri; Doctrinæque multiplici, præſertim ſalutari ac myſticæ, virtutum omnium, atque in primis earum, quæ Cœnobitam ac Reformatum decent, fundamentum & ornamentum adjunxit. Sui Inſtituti accuratus ſectator, Regulam ſeveriorem toto vitæ decurſu ad unguem ſervavit: in pluribus ſcribendis voluminibus indefeſſus, ſuæ Hiſtoriographus Congregationis renuntiatus Generalis, maximas ſuis opes ſucceſſoribus congeſtas reliquit; divumque Thomam ſuis Myſticæ Theologiæ tractatibus adeò illuſtravit, ut non minus in ea ſcientia, quam in aliis diſciplinis exercitatum ſe probaverit. Multis tandem perſunctus laboribus, *Segoviæ* animam Deo reddidit die 13. Decembris, anno 1626. Undè corrigas Nicolaum-Antonium, & Danielem à Virgine qui eum obiiſſe dicunt Conchæ, an. 1629. Ejus opera Hiſpano idiomate conſcripta recenſentur:

1. *Excellencias de la Caſtidad:* id eſt Latinè: *Excellentiæ Caſtitatis in-fol.* Toleti, 1584.

2. *Excellencias de San Joſeph Eſpoſo de Nueſtra Sennora:* id eſt Latinè, *Excellentiæ Sancti Joſeph Sponſi Noſtræ Dominæ B. V. Mariæ. in-8.°* Lib. Matriti 1612.

3. *Vida de Sancta Catalina Virgen y Martyr:* id eſt Latinè, *Vita S. Catharinæ V. & Martyr.*

4. *Vida del Venerable Padre Fr. Juan de la Cruz:* id eſt Latinè, *Vita Venerabilis Fr. Joannis à Cruce.* Edita eſt Gallicè, Pariſiis, anno 1628. *in-8.°*

5. *Relacion de un Milagro que Nueſtro Sennor obra en una parte de carne del Padre Fray Juan de la Crux:* id eſt: *Relatio Miraculi quod Dominus operatur in una particula carnis Patris Fr. Joannis à Cruce.* Madriti apud Viduam Alphonſi Martini, anno 1615. *in-4.°*

6. *Hiſtoria de la vida y virtutes del Venerable Hermano Fr. Franciſco del Ninno Jeſu, de los Deſcalzos de Nueſtra Sennora del Carmen:* id eſt Latinè, *Hiſtoria vitæ & virtutum Venerabilis Hermandi Fr. Franciſci à puero Jeſu, Carmelitæ Diſcalceati.* Veleſii, anno 1624. *in-4.°* Latinè prodiit Coloniæ apud Bernardum Gualterum, anno 1628. *in-8.°* Gallicè prodiit Pariſiis *in-8.°* an. 1647. apud Sebaſtianum Hure, operâ & labore *Cypriani à Nativitate Virginis Carmelitæ Excal.*

7. *Hiſtoria de la Virgen Nueſtra Sennora con declaracion de algunas de ſus excellencias:* id eſt Latinè, *Hiſtoria B. Virginis Mariæ: unà cum declaratione quarumdam ejus excellentiarum.* Antuerpiæ primum prodiit anno 1652. apud Franciſcum Caniſium, *in-folio*; cùm Præfatione Carmelitar. Excalceat. Provinciæ Belgicæ ad Sereniſſimum Principem Guillelmum Leopoldum Archiducem Belgii pro-Regem. Indèque Matriti pariter prodiit Hiſpanicè *in-folio* anno 1656. Italis autem hanc Hiſtoriam communicavit Hieronymus à S Thereſia Excalceatus Carmelita, atque Patavii edidit anno 1658. *in-4.°*

8. *Aſcenſus animæ ad Deum*, prima pars.

9. *Aſcenſus animæ ad Deum*, ſecunda pars. Matriti, apud Didacum Diaz de la Carrera, anno 1656. *in-8.°*

Hæc omnia opera pluries in Hiſpania prodierunt; videlicet Matriti 1657. 1659. 1675. Segoviæ 1638. Malacæ 1717. Barcinonæ 1698. De quibus conſulendi ſunt Franciſcus à S. Maria *tomo IV. Hiſtor. Congregationis Hiſpanicæ Carmelit. Excalceator. Lib. XVII. cap. 26.* Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 617.*

618. & tomo II. pag. 662. Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceator. pag. 265. ubi* hæc addit.

10. » Aſſervantur etiam, in diverſis ejuſdem » Congregationis Archiviis, quæ ſequuntur Mſſ.

11. » *De excellentia Caſtitatis*, alii duo tomi » *in-folio.*

12. » *Hiſtoria Ordinis Carmelitarum*, tomi tres » *in-folio.*

13. » *Expoſitio capitis vigeſimi ſecundi vitæ S.* » *Tereſiæ ab eadem ſcriptæ.*

14. » *Concordia Doctrinæ ejus, cum Sancto-* » *rum Patrum documentis.*

Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 258.* loquitur de duobus Carmelitis Excalceatis, quorum idem fuit nomen Joſeph à Jeſu Maria, ſed immiſcet, turbat & erroneè tribuit uni opera, munia, officia, acta & ſcripta, quæ alteri tribuenda ſunt: *Joſepho* enim *de Quiroga* denegat quæ hactenus retulimus, ut tribuat ejus ſcripta alteri Carmelitæ Excalceato, quem vocat Hiſtoriographum generalem, virum magnæ perfectionis, pariſque virtutis, excellentis ingenii & abſconditæ eruditionis famâ inſignem: E contrà *Joſepho Quirogæ* adjudicat quæ ſequuntur.

CXCIII.

JOSEPHUS A JESU MARIA II. alter Excalceatus Carmelita natus *Tauri* in » Diœceſi » Lamorenſi, anno 1543. pauperrimis è parenti- » bus, educationem accepit Matriti, ibique lit- » teris operam navavit magno cum fructu. Stu- » diis peractis fit Sacerdos anno 1567. Cum eſſet » zelo animarum ardentiſſimus, in Indias perre- » xit, ubi multum & efficaciter laboravit in offi- » cio Vicarii Generalis & Proviſoris non nullo- » rum Epiſcoporum.

Poſteà in patriam reverſus, anno 1586. Inſtitutum Carmelitarum Excalceator. in Novitiatu Mataronenſi amplexus eſt. Anno probationis peracto, omnium conſenſu profeſſionem ſolemnem emiſit. Paucis annis elapſis, factus eſt ejuſdem Monaſterii Procurator; deindè anno 1594. Prior Perpinianenſis, & 1597. Provincialis; poſteà Procurator Generalis in Curia Romana: anno 1604. Provincialis Caſtellæ-novæ; quo anno duxit Moniales Hiſpanas Pariſios: denique anno 1612. in Comitiis Generalibus Paſtranæ habitis, præpoſitus Generalis Congregationis Hiſpanicæ electus, & dignitatem hanc ad ſeptennium protraxit.

Monaſterium Durvellæ, ubi Reformationis Tereſianæ incunabula *Joannes à Cruce* acceperat, ſed ob propinquitatem Cœnobii Manzerani neglectum fuerat & omninò derelictum atque funditus ferè deletum reparari & iterùm recuperari curavit. Anno 1616. Auctoritate Apoſtolicâ vidit, correxit & edidit Conſtitutiones ſuæ Congregationis, cum Præfatione ſuper additâ. Anno 1619. in Comitiis Generalibus Paſtranæ celebratis, ſucceſſorem eligi iterum fecit *Alphonſum à Jeſu M.* à quo ſententiâ damnationis percuſſus eſt, ut pote dilationis Capituli Generalis extrà tempus ordinatum procraſtinati reus. Obiit in Cœnobio oppidi de Manzannares anno Chriſti 1621. inquit Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo II. pag. 677. col. 2.* ſcripſit autem:

1. *Epiſtolam Paſtoralem ad Religioſos & Moniales ſuæ Congregationis duplicem.*

2. Collegit & evulgavit in uno volumine *Sermones habitos in diverſis locis Hiſpaniæ ad Beatificationem S. Tereſiæ à Jeſu*, quibus & addidit Præfationem ad Paulum V. Pontificem Maximum. Matriti apud Viduam Alphonſi Martini, anno 1615. *in-4.°* Sed eam ſatius adjudicat Joſepho forſan Quirogæ, Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 258.*

3. *Conſtitutiones Congregationis ſuæ emendatas tam pro Religioſis, quam pro Monialibus.*

Hæc omnino tacuit Martialis à S. Joanne in ſua Bibliotheca: *Joſephum* autem noſtrum celebrant Michael de la Nuza *in vita Iſabellæ à S. Dominico* Tereſianæ Monialis: Franciſcus à S. Maria tomo I. Lib. II. cap. 16. §. 2. Ibid. Lib. IV. cap. 16. §. 4. & *tomo II. Hiſt. Congregationis Hiſpanicæ*: Hieronymus à S. Joſepho *tom. I. Annal. Lib. I. cap. 5. num. 4. 7. & 16.* Philippus à SS. Trinitate *in Compendio Hiſtoriæ Carmelitanæ*: Thomas Aquinas à S. Joſeph *tract. de Patriarchatu Eliæ parte 2. ſect. 2.* Henricus Manriquez *in vita Annæ à Jeſu, Lib. VI. cap. 4.* Placidus Gallemant *in vita Jacobi Gallemant* primi Carmelitanar. Franciæ Superioris, *cap. 16. pag. 73.* Iſidorus à S. Joſephoo *Lib. III. Annal. cap. 9. &c.* Lud. à S. Tereſia *in Succeſſione Eliæ cap. 279. p. 648.*

Joſephum à Jeſu Maria commemorat Martialis à S. Joanne-Baptiſta tertium nomine, in Regno Arragoniæ natum, in quo tùm virtutibus, tùm doctrinâ celebrem fuiſſe aſſerit & edidiſſe *Conciones Quadrageſimales*, tomis duobus, quorum meminit *Hiſtoria generalis Congregat. Hiſpanicæ Carmelit. Excalceator. tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.*

Aliæ inſuper *Conciones* aſſervantur *Mſſ.* in Collegio Carmelit. Excalceat. *de Reus*: ſimul ac alia opera *Mſſ.* videlicet:

1. *Catena Aurea D. Thomæ.*
2. *Materiæ pulpitales.*
3. *Columna Iſraelis.*
4. *Opuſcula ſervi nequam.*
5. *Quinquaginta Centuriæ divini amoris.*
6. *Compendium directionis ſponſarum Crucis.*

Quo tempore floruit non explicatur.

Alios recenſet Carmelitas Ludovicus Jacob; qui nomine *Joſeph à Jeſu Maria* ſunt appellati: videlicet *Joſeph à Jeſu Maria* Carm. Excal. qui obiit Goæ in Indiis, anno 1650. *Joſeph à Jeſu Maria.* Carm. Exc. Gallus, primus Definitor Provinciæ Aquitaniæ, vir ſummâ præditus Religione, qui deceſſit Burdigalæ, anno 1663. Joſeph à Jeſu Maria Prior Panormitanus Carmel. Excal. anno 1624. Alium ipſe novi *Joſephum à Jeſu Maria* Armoricum, qui pluries in Provinciæ Turoniæ Conventibus Prioris officio, etiam in Conventu Billetarum Pariſienſi functus eſt, & aſſiſtens Provincialis fuit, defunctus in Cœnobio Paulopolenſi in inferiori Armorica, anno 1720. die 1. Sept. ſed quid ſcripſerint hi omnes, prorsùs me latet.

CXCIV.

JOSEPHUS A JESU MARIA III. Genuenſis Carmelita Diſcalceatus, à ſacris undis *Cæſar Garberinus* dictus, Hieronymi filius, in lucem editus anno à partu Virginis, 1585. in ſuo Ordine Provincialis & Procurator Generalis ſcripſit Hiſpanicè:

1. *Inſtructionem pro Novitiis.*

2. *Vitam Fratris Franciſci à Puero Jeſu* Carmelitæ Diſcalceati Hiſpani, quæ in varia aliâ idiomata fuit tranſlata, teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmel. Excal. pag. 176.*

Genuenſem hunc Joſephum commemorant

J.

Raphael Sopranus *in Catalogo ſcriptorum Ligurum*, & Auguſtinus Oldoinus *in Athenæo Liguſtico pag. 376. 377.*

C X C V.

JOSEPHUS IGNATIUS A S. ANTONIO, Excalceatus Carmelita Gallo-Belga Heſdinio natus ex illuſtriſſima familia, habuit Patrem *Joannem Hennedouche*, Toparcham d'*Amblinrevilte de Rebec*, matrem Dominam *Annam Mol.* In Hiſtoria tum Eccleſiaſtica, tum civili verſatiſſimus, laudatuſque in Præfatione ad tomum XII. ſpicilegii Acheriani, velut *longè eruditiſſimus, & antiquarum rerum peritiſſimus:* Fratrem habuit ſuæ Provinciæ Gallo-Belgicæ Carmelitar. Diſcalceat. Præfectum, die 10. Septembris 1670. Ipſe Joſepus aliquot opera typis mandare cogitaverat: ſed aſtmate ac hydropiſi oppreſſus occubuit Tornaci die 22. Februarii, anno Chriſti 1680. ætatis 48. profeſſionis 29. & Sacerdotii 22.

Itinerarium Antonini Placentini è Codice Mſ. Tornacenſi qualecunque Joſephus noſter ſua manu tranſcriptum Tornaco ad R. P. Danielem Papebrochium miſit anno 1671. quærens quid tandem de Auctore idem Papebrochius: cùm ipſe Joſephus judicarit illum Itinerarii auctorem neque tam antiquum, quam præfert *Sancti Antonini Martyris Placentini* titulus; neque videri tam novum, quàm ſuggerit tertia quartave à principio linea, ubi legitur: *Antoninus in quibus locis per regnum conatus eſt ire*, intelligendo *regnum Neapolitanum*, per quod ab Urbe Placentina uſque ad extremam Italiam iter alioqui erat ituro in Orientem. *Regnum* enim, aìebat Joſephus, hoc ſenſu ſumitur pro magna Græcia, ſeu reliqua poſt Romam Italia; & ſic primum appellari cœpit ſeculo XII. neceſſe eſt autem uno aut minimùm ſeculo citius ſcriptum Itinerarium fuiſſe; cum nulla mentio uſpiam fiat Latinorum, qui in Syria eo tempore eſſent, vel antea aliquando fuiſſent, nulla etiam alicujus in Carmelo Monaſterii.

Reſpondit Papebrochius, decimi vel undecimi ſeculi ſcriptum iſtud videri, tùm ex ſtyli barbarie, tùm ex aliis adjunctis, ſed pſeudepigraphum: idque non tantum quia ſe *Antonini Martyris* ſocium facit, & illum qui Miles fuit, transformat in Presbyterum vel Monachum, *Patrem Antoninum* appellando cap. XXXIV. ſed maximè quia ſe dicit ſocium itineris, quod non potuit niſi ſomnians feciſſe: quo fit ut taceat de celebrioribus, quæ in Terra Sancta fuerunt, & tunc adhuc erant, Monaſteriis, puta Sabæ, Charitonis, Euthymii, Geraſimi, Theodoſii, Calamonis, Chozebes, de aliis verò nonniſi incerta quædam & ſæpe fabuloſa percurrens, nihil nos docere poſſit circa ſtatum Monaſticum in Oriente, pro illo quo vixit & ſcripſit ſeculo, quantumcunque dilato.

Joſephus Ignatius *alia* reliquit inordinata & permixta *opera Mſſ.* Tornacenſi *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum incluſa*, ex quibus aliquid poſſe digeſtum colligi ſubindicat Auctor, qui de illo ad nos ſcripſit F. Angelus Procurator eorumdem Carmelitarum in Gallia Generalis, anno 1748.

C X C V I.

JOSEPHUS AB INCARNATIONE, natione Hiſpanus, in Nova Caſtella Excal. Carmelita, ſacræ Theologiæ Lector Salmanticenſis, unà cùm Dominico à S. Tereſia & Chriſtophoro à S. Thomâ ejuſdem Inſtituti Tereſiani Theologis eruditiſſimis, anno 1641. deindè ſuæ Congregationis Hiſpanicæ Secretarius, poſteà Definitor Generalis, tandem Toleti anno 1655. Prior: vir apud ſuos magnæ auctoritatis, ſingularis virtutis, ac non mediocris eruditionis ſcripſit adversùs Carmelitarum hoſtes Librum qui inſcribitur:

1. *Honor debitus decretis ſanctæ Inquiſitionis, contrà eos qui ea nec admittunt nec obſervant.* Matriti, apud Didacum Dias de la Carrera, anno 1655. *in-4.°* Hiſpanicè. Hunc Librum Gallicè reddidit P. Lucianus à S. Mariâ, à quo id ipſe ſe teſtatur didiciſſe Ludovicus Jacob *in ſua Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.* Martialis autem *in Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 266.*

Joſephus ab Incarnatione, *inquit*, in Nova-Caſtella inſignis Hiſtoricus, ſtylo gravi & erudito ſcripſit Librum inſcriptum,

2. *Annus Tereſianus.* Aſſervatur *Mſ.* Compluti. Item ſcripſit:

3. *Vias Religioſorum ſuæ Provinciæ, qui ſanctitate floruerunt:* ſervantur *Mſſ.* in Conventu de *Colludo.*

C X C V I I.

JOSEPHA AB INCARNATIONE, Hiſpana, Carmelita Excalceata, S. Tereſiæ familiaris, Novitia Villa-Novæ de Xara, anno 1580. facta: Virgo eminentis virtutis & raræ pietatis florebat adhuc anno 1618. ſcribens:

Relationem de virtutibus, S. Tereſiæ quam juramento tradidit pro ejuſdem Sanctæ Canonizatione, quâ potitus eſt Franciſcus à S. Maria, tomo I. Hiſtoriæ Generalis Congregationis Hiſpanicæ, Lib. V. cap. 3. Hæc Ludovicus Jacob *in Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 259.*

C X C V I I I.

JOSEPHUS LINUS, natione Longobardus, patriâ Corrigienſis: *Corrigium* incolis *Corregio*, Gallis *Correge*, opidum Italiæ ſatis amplum, hodiè ſubeſt dominio Ducis Mutinenſis: *Linus*, inquam, Mantuanæ Congregationis Carmelita fuit, circa annum 1680. in ſacra pagina doctus Magiſter, atque Concionator illuſtris, Prior in Patria, necnon Confeſſarius Monialium in * Parthenone Diœceſeos & civitatis Regienſis, quod *S. Mariæ de Populo* nuncupatur, anno 1484. fundatum eſt.

Scripſit *Opera multa* proſâ, ſed metro præcipuè *in Pſalmos Pœnitentiales Mſſ.* quorum habet mentionem Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, *pag. 370.*

C X C I X.

JOSEPHUS A S. MARIA I. natione Gallus, patriâ Ambaſianus ad Ligerim Diœceſis Turonenſis, natus anno gratiæ 1589. die 25. Decembris, horâ nonâ ſerotinâ, primus Carmelitarum Excalceator. Pariſienſium Novitius, profeſſionem Lutetiæ Pariſiorum emiſit 1613. die 13. Junii: Vir

* C. Plinius Lib. XXII. Natur. Hiſtor. cap. 17. ſect. 20. Parthenium Gallicè *la Pariétaire*. Herba ..... contrà hulcera, rupta, lapſuſque, & præcipitia, aut vehiculorum everſiones, ſingularis. Verna carus Pericli Athenienſium Principi, cum is in arce templum ædificaret, repſiſſetque ſuper altitudinem faſtigii, & inde cecidiſſet, hac herba dicitur ſanatus, monſtrata Pericli ſomnio à Minerva. Quare Parthenium vocari cœpta eſt, aſſignaturque ei Deæ. Quæ Plinii verba explicans Joan. Arduinus ibidem, notà 6. ait: eſt enim *Parthenos*, & Palladis, & Virginis nomen: ut *Parthenon*, & Palladis templum eſt, & locus ubi Virgines habitant.

monaſticæ vitæ obſervantiâ, paupertate, obedientiâ, contemplatione, ac profundiſſimâ animi demiſſione clarus, deceſſit Pariſiis magno cum pietatis odore, anno 1620. die 25 Decembris. Scripta numerantur ejus.

1. *Tractatus nonnulli ſpirituales*, qui *Mſſ.* aſſervantur Pariſiis in Conventu Carmelitarum Excalceatorum.

2. *Acta Virtutum Antiquorum Patrum Carmel. Excalceat. Quæ Mſſ.* ibidem ſervantur.

De iſto Joſepho à S. Maria tractant Ludovicus à S. Tereſiâ *Lib. I. Annalium Carmelit. Excalceat. Franciæ, cap. 13. 43. 51. & 53. pag. 58. 114. 131. & 134.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.*

C C.

JOSEPHUS A S. MARIA II. natione Italus, *Capravolæ* in Provincia patrimonii S. Petri ortus; anno 1620. inter Carmelitas Excalceatos in Conventu Romano *S. Mariæ de Scala* profeſſionem emiſit anno 1640. aut 1641. die 3. Maii. Emenſis ſtudiis, in Germania Lector, indè in Provinciam revocatus, dùm ſacram Theologiam legeret, ab Alexandro VII. miſſus eſt in *Malabriam*, ad Chriſtianos *S. Thomæ*, qui à fide defecerant.

Rebus ibi benè diſpoſitis *Romam* rediens, ſecundò illùc pergere juſſus eſt, creatus Epiſcopus *Hierapolitanus*, ut Catholicæ fidei ſuccurreret, quo Deo Duce præſtito, à Batavis qui *Coccinum* expugnaverant, diſcedere compulſus, *Romam* iterùm repetiit. Tuncque à ſummo Pontifice, Viſitator Apoſtolicus, ad Inſulas *Archipelagi* delegatus eſt.

Innumeris exantlatis laboribus, exempliſque virtutum undequaque diffuſis, clauſtrum undè exierat, ardentiſſimè cupiens, *Biſniacenſi* Eccleſiæ in Regno Neapolitano gemens ac mœrens præfectus; indè ad *Tiphernatem* à *Clemente X.* tranſlatus; totus in Paſtorali ſollicitudine, cum ea dignitate obſervantiam ſui Inſtituti retinens, ſanctitatis opinione, apud æquos virtutis æſtimatores inclytus, prænuntiato ſui obitûs die, feliciter obdormivit in Domino anno 1689. die 15. Octobris feſto *S. Tereſiæ*. Optaverat ut ſuum cadaver in Eccleſia Xenodochii deponeretur, aut in limine Cathedralis, prætereuntium pedibus conculcandum, cum Epitaphio ſequenti, humilitatem ſpirante.

D. O. M.

FOLIUM
DE REFORMATI CARMELI SYLVA,
PER ORBEM A VENTO RAPTUM
OMNIUMQUE PABULO UBIQUE NOXIUM,
ET SUB HOC TANDEM LAPIDE CLAUSUM,
PEDES HOMINUM
CONCULCATE.

Edidit Italicè.

1. *Expeditionem primam ad Indias Orientales.* Romæ 1666. *in-4.°*

2. *Expeditionem ſecundam ad Indias Orientales.* Romæ. 1672. *in-4.°*

3. *Expeditionem ſeu viſitationem Eccleſiarum Archipelagi.* Romæ. 1687. *in-4.°*

4. *Vitam V. F. Franciſci Donati, in Indiis cum opinione ſanctitatis defuncti.* Romæ. 1669.

5. *Philoteum ſeu Amantem mortis.* Romæ pluries excuſus eſt. *in-8.°*

6. *De Conſolatione ad Epiſcopos.* Latinè. Romæ. 1685. *in-4.°* Ibid. 1720. Italicè.

7. *Conciones quas habuit*, dùm eſſet Epiſcopus. Vol. 1. *Mſ.*

De noſtro Joſepho à S. Maria Epiſcopò pauca recenſet Ludovicus Jacob. *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.* Paulò plura Daniel à Virgine Maria *tom. 2. Speculi Carmelitani pag. 1131. & 1135. num. 3965 & 3969.* fuſiùs Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 266. & 267.* longè fuſiùs Euſtachius à S. Maria Carmelita Excalceatus, *in Vita ipſius Joſephi Epiſcopi*, quam Clementi XI. dicavit, editam Romæ, anno 1719. *in-4.° Italicè.* Ubi animadvertit hunc Reverend. & Illuſtriſſimum Joſephum in ſæculo, antequam veſtem Carmelit. induiſſet, vocatum fuiſſe *Hieronymum de Sebaſtianis.* Compendium hujus vitæ præfigitur illius Operi *de Conſolatione ad Epiſcopos* edito Romæ, anno 1720. Italice.

C C I.

JOSEPHUS A S. MARIA III. natione Boeticus, in oppido de *Villalon* Epiſcopatûs Segoviènſis natus, adhuc adoleſcens in Pinciano Carmelitarum Excalceator. Cœnobio veſtem induit, emiſitque Profeſſionem. Poſtquam in eorumdem Collegio Salmanticenſi, magno illius Academiæ celebris plauſu, per annos plurimos ſacram Scripturam explanaſſet, ſanitatis causâ recuperandæ, aſcriptus eſt Provinciæ ſuperioris Wandaliæ, ubi omnium judicio, numeros Eccleſiaſtes feliciſſimè adimplevit. At, dum viſitationis gratiâ, ad ſuos remearet, in eodem loco, ubi ſpirare cœperat, expiravit, cùm univerſæ Religionis mœrore, anno 1694. ſcripſit.

1. *Commentaria in Propoſitiones damnatas ab Alexandro VII. & Innocentio XI. tomo I.* Morte præventus *ſecundum* abſolvere non potuit. In illo Opere quod *Mſ.* ſervatur in *Malacitano* Carmelitarum Excalceatorum *Collegio*, plures difficultates ad Theologiam Moralem pertinentes clariſſimè ſolvit.

2. *Theatrum Morale*, quod alio nomine excuſum eſt.

3. *Conciones* edidit, quas variis in locis, omnium plauſu & admiratione declamavit. Horum teſtem habemus Martialem à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 266.*

C C I I.

JOSEPHUS MARIA ANNONUS, Mediolanenſis, de quo hæc ſcribit Philippus Argelatus: » Inter Codices Manuſcriptos, quos ego inſ- » pexi in Bibliotheca Fratrum Carmelit. Congre- » gationis Mantuanæ, atque S. Joannis de Con- » cha in hac Urbe Mediolanenſi, inveni optimas » Conciones Quadrageſimales P. Magiſtri *Joſephi-* » *Mariæ Annoni* Mediolanenſis ejuſdem Ordinis, » aliquibus quarumdam perlectis, dignas certe judi- » cavi, quæ oblivioni minime relinquantur; eò » magis quod de ipſo ſanè digno Concionatore, » nec *Felina*, nec *Vaghus* in ſuorum Hiſtoriis » verbum faciant. Florebat anno 1628. uti legitur » in Libri titulo, qui eſt:

1. *Quareſimale intiero. Mſ. in-folio, pag. 616.* Extat in Bibliotheca ſupradict.

Hæc, inquam, ſcribit Philippus in ſua Biblioth. ſcript. Mediolanenſium pag. 48. num. 65. edita Mediolani, duobus tomis *in-folio* magno, anno 1745.

J.

1745. in Ædibus Palatinis; cum hoc titulo: „ Philippi Argelati Bononienſis Bibliotheca ſcrip„ torum Mediolanenſium, quæ Acta, & Elogia „ virorum omnigenâ eruditione Illuſtrium, con„ tinet, qui in Metropoli Inſubriæ, oppidiſque „ circumjacentibus exorti fuerunt, Litteratis Mo„ numentis poſt eorumdem obitum relictis, aut „ ab aliis memoriæ traditis. Præmittitur Clariſſi„ mi viri Joſephi-Antonii Saxii, Collegii SS. „ Ambroſii & Caroli oblati, necnon Bibliothecæ „ Ambroſianæ Præfecti Hiſtoria Litterario-typo„ graphica Mediolanenſis ab anno 1465. ad an„ num 1500. nunc primum edita; una cum indi„ cibus neceſſariis locupletiſſimis„. Nuncupatur hæc Bibliotheca Auguſtiſſimæ Reginæ Mariæ Thereſiæ Auſtriæ Romm. Imperatrici, & Epiſtola nuncupatoria ſic incipit: *Auguſtiſſimæ Reginæ Mariæ Thereſiæ Auſtriæ, Romm. Imperatrici, Philippus Argelatus Bononienſis, vitam & felicitatem.*

Tamdiu eſt Imperatrix Auguſtiſſima, quod noviſſimos hoſce labores meos Majeſtati tuæ dedicare cogitaveram, &c.

Ex hac Philippi Argelati Bibliotheca plurima exſcripſimus ſuis locis notata & notatu futura, circa Carmelitas Mediolanenſes cùm Calceatos, tum Excalceatos ſcriptores in iſta præſenti Bibliotheca Carmelitana deſignatos & eruditione percelebres; quorum & numerus & opera erudita probant quam erroneè dixerit vir clariſſimus atque in omni ſcribendi genere verſatiſſimus Dom. N. Goujet Collegiatæ S. Jacobi de Xenodochio, Pariſienſis Eccleſiæ Canonicus in ſupplemento ſecundo Dictionarii Moreriani Pariſiis edito anno 1749. tom. II. pag. 43. col. 1. linea 63. Carmelitas paucis exemplis gaudere amoris ſtudioſi & ingenioſæ Facultatis, quæ in Rever. P. Honorato à S. Maria Carmelita Excalceato illuxerunt. Idem reſponſum ſuppetit viro clariſſimo Michaeli Maittaireo in Annalibus typographicis tomo I. pag. 146. linea 16. dicenti: » Monacho illi Placentino „ Joanni Creſtono Carmelitæ juſtiſſimæ à poſteris „ debentur gratiæ, qui otium & horas tam benè „ collocaverit; cujus diligentiam ſi omnibus ſui „ Ordinis libuiſſet imitari, litteræ non tamdiu ſe„ pultæ & incultæ jacuiſſent ». Nam hi & illis ſimiles diſcere potuiſſent à Joanne Rocho Carmelita S. Theologiæ Doctore Pariſienſi jam alibi citato Carmelitarum *morem primarium fuiſſe, bene agere, benedicere, beneque ſcribere, ſua tamen perpetuum premere, & nequaquam oſtendere, &c.*

CCIII.

JOSEPHUS-MARIA FORNARA aliàs *Fornari*, Mediolani genitus, Patre Joanne Dominico Ordinem S. Mariæ de Monte-Carmelo profeſſus, non infimam ſibi eruditionis famam tam apud ſuos, quàm apud exteros peperit. Præter ſacræ Theologiæ Magiſterium, alia quoque in Ordine ſuo munera geſſit. Nam Philoſophiam, ac Theologiam *Romæ* & *Neapoli* biennio docuit; tum ſtudiorum Præfectus & Regens in Conventu Mediolanenſi conſtitutus eſt. Ad ſacras Conciones habendas promotus, ſeptennio dixit ad Populum Quadrageſimali tempore variis in urbibus, præſertim verò in Patria, ubi nonnunquam etiam in Metropolitana Orationes recitavit. In Archigymnaſio Ticinenſi Ethicam cum laude nonnullos annos docuit. Provinciæ univerſæ Lombardiæ prudentiſſimè præfuit. Cumque anno 1669. ob inter Sanctas Virgines relatam Sanctam *Mariam-Magdalenam de Pazzis*, prima Solemnia *Mediolani* à Carmelitis celebrarentur, *Fornaræ* Provincia demandata eſt Litterarii apparatûs, quò Templum exornaretur. Deſideratus eſt vir Religioſiſſimus anno 1707. in præfato Cœnobio Mediolanenſi. Habemus hæc illius doctrinæ Monumenta inſcripta.

1. *Anno memorabile de Carmelitani.* Milano, per il Gagliardi, 1688. tom. II. *in-fol.* Hujus anni *paginas 384. & ſequentes* appellat Antoninus Mongitor *in Bibliotheca Sicula* ad vindicias tuendas vitæ S. Angeli Martyris Carmelitæ à Thoma Bellorofio editæ anno 1526. Apud Antonium Medam Panormitam & Petrum Spiram Meſſanenſem *in*-4.° Panormi.

2. *Cronica del Carmine di Milano eretto in Porta Coſmaca.* Incipit ab anno 1250. & proſequitur ad annum 1684. Mediolani, apud Monzam, anno 1685. *in*-4.° Attamen Ludovicus Jacob in Catalogo Mſ. fundationum omnium Conventuum Ordinis Carmelitani, pag. 139. ſcribit Carmelum Mediolanenſem erectum fuiſſe tantùm anno 1268. die 25 Martii, beneficio Ottonis Magni Vicecomitis Archiepiſcopi Mediolanenſis, & teſtem appellat Paulum Morigiam Ordinis Jeſuatorum Theologum Lib. I. Hiſtoriæ Mediolanenſis pag. 84. Verùm Fornaria loquitur de primis initiis, quibus Carmelitæ cogitare cœperunt Opus ſuſcipiendum de illo Monaſterio.

3. *Il Nuovo ſole di Milano ſotto del S. Chiodo aſcoſo* Milano per il Monza 1669. *in*-4.°

4. *Relazione del[illegible] feſte faſte nel ſolennizare la nuovamente ſantificata Maria Maddalena de Pazzi.* Mediolani, anno 1669. *in*-4.° Epigrammata & Emblemata quibus decorari fecit Fornaria Templum Carmelitarum antiquioris Obſervantiæ Mediolanenſium, Latinè redduntur tomo II. Speculi Carmelitani pag. 502. num. 1824. ſed ita ſcribuntur.

5. *Carmina plura Saphica* à Joſepho-Maria Fornara compoſita, & in Templo Mediolanenſi ſui Ordinis, ſub tabulis exhibentibus inſigniora Geſta ipſius S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Canonizationis occaſione expoſita. Extant in Præfata relatione Mediolani edita, cum *ejuſdem Elogiis.*

6. *Vita di Santa Maria Maddalena de Pazzi, diviſa in due parti, con la prima parte da lui ordinata, ed abbreviata.* Mediolani, anno 1669. *in*-4.°

7. *Raccolta d'alcune Grazie di Maria, ed altre coſe ſpirituale.* Ibidem, 1679. *in*-12.

8. *Panegyris pro Philoſophia Morali, habita in Scholis Ticinienſibus.* Ibi, apud N. Ghedinum, anno 1669. *in*-4.° dicata Ludovico Franco Carillo Mediolanenſi Senatori.

9. *Supplicatio* pro Religioſis de Monte-Carmelo ad Federicum Vice-Comitem Archiepiſcopum Mediolanenſem, *pro Officio celebrando Beatæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.* Mediolani, apud Gagliardum, anno 1685. *in-folio.*

De Joſepho-Maria Fornara nonnulla habentur in *Athenæo* Philippi *Picinelli pag. 365. in Speculo Carmelitano* P. Danielis à Virgine Maria, *tomo II. pag. 1073. num. 3742. in Bibliotheca ſicula* Antonini Mongitoris, *parte 2. pag. 255. col. 2.* Plura autem *in Bibliotheca Mediolanenſi* Philippi Argelati *pag. 639. num. 797.*

Ex eadem familia primas dignitates Carmelitanæ Religionis obtinere promeruit Rever. admodum P. *Laurentius Fornara*, Mediolanenſis, Sacræ Theologiæ Magiſter, in Comitiis Ferrariæ celebratis die 6. Maii an. 1728. in Procuratorem

totius Ordinis Generalem aſſumptus eſt, & anno Chriſti 1748. die 14. Decembris defunctus, ætatis ſuæ anno quarto ſuprà nonageſimum.

Ad hæc inſuper addenda ſunt, quæ recentioribus Schedis ad nos Aureliam Româ miſſis anno 1750. continentur.

C C I V.

JOSEPHUS FORNARI, natione Italus, Mediolanenſis, anno 1637. ex Joanne Fornari & Honeſta Carcana parentibus nobilibus natus eſt. Vota in Religione Carmelitana dixit atque profeſſus eſt in Conventu Aſtenſi die 14. Maii anno 1657. Provinciæ Lombardiæ alumnus, & Mediolanenſis Conventûs filius. Papiæ ſtuduit Philoſophiæ, & partim Theologiæ: hujus enim ſtudiis ſuis finem dedit in Archi-cœnobio Romano S. Mariæ Transpontinæ: ubi & Baccalaureus effectus, Neapolim miſſus eſt cum Profeſſoris munere in Conventu S. Concordiæ, qui Provinciæ *S. Mariæ de Vita*. Deindè à Priore Generali Hieronymo Ari creatus fuit Magiſter, & miſſus ad legendam Philoſophiam atque Theologiam in patrio Mediolanenſi Conventu. Poſt paucos annos inſtitutus fuit Lector publicus Univerſitatis Papienſis *in ſacra Scriptura*: deindè tranſiit ad primariam Cathedram Lecturæ *Philoſophiæ Rationalis*; in qua triginta expletis annis, ab Excellentiſſimo Senatu Mediolanenſi Jubilationem obtinuit, cum retentione dimidii Salarii præfatæ Cathedræ adnexi, cui fratrem ſuum *Laurentium Fornari* ſubſtituit. Anno 1682. in Comitiis Provincialibus Placentiæ celebratis die 16. Maii in Provincialem ſuæ Lombardiæ aſſumptus fuit. Huic dicavit Ludovicus Monza Typographus concivis Sermones Quadrageſimales Ludovici Giuglaris è Societate Jeſu Concionatoris celeberrimi, Mediolani editos anno 1680. Multa ſcripſit Joſephus Fornari, &c.

C C V.

JOSEPHUS MARIA A JESU, Prior Carmelitarum Excalceatorum Cœnobii Taurinenſis, vir mirâ ſimplicitate, ac morum innocentiâ, nec minori doctrinâ præditus, adeò verſatus in D. Thomæ operibus, ut omnia penè in memoria retineret. Taurini migravit anno 1695. die 9. Januarii à ſe prædictâ. Scripſit Italicè Libros inſcriptos:

1. *Diſcurſus Prædicabiles in Evangelia Quadrageſimæ, ex Divo Thoma eruti.* Taurini, 1681. *in-4.°*

2. *Sylva Doctrinarum, ex Sanctis Thoma, Tereſia, aliorumque Patrum Sententiis ornata, ac diſtributa, per ſingulas Dominicas totius anni, &c.* Taurini, anno 1690. *in-4.°* Hæc videntur *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 269. & 270.*

C C V I.

JOSEPHUS MARIA QUILICUS, natione Italus, patriâ Lucenſis, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Philoſophus, Theologus, ac Orator perceleberis, non ſolum in Ordine ſuo Magiſter Theologiæ, verum etiam in ſacra Univerſitatis Florentinæ Facultate Doctor, an. 1669. die 13. Novembris annumeratus fuit. Prioris in Conventibus Florentiæ Sylvarum, & Lucæ munere glorioſè ſuſtentato, anno 1676. in Definitorum Collegium accitus, ad ſuæ Congregationis Generalem Præfecturam electus eſt anno 1682. die 25. Aprilis. Examinator Synodalis in Diœceſibus Florentina & Lucenſi, mortalem viam ingreſſus eſt anno Chriſti 1701. die undecimâ Aprilis, ætatis autem ſuæ 73. Scripta illius Italica inſcribuntur:

1. *De Sanctis Angelis Cuſtodibus.* Lucæ, 1659. *in-8.°*

2. *Sortes Piſtorii, ſeu Oratio Panegyrica S. Matthiæ Apoſtoli.* Florentiæ, 1668. *in-4.°*

3. *De Duobus Chriſti Præcurſoribus, Elia & Joanne-Baptiſta.* Florentiæ, 1668. *in-4.°*

4. *I Trionfi di S. Maria Maddalena de Pazzi*, deſcritti in Compendio dal P. M. Quilici Priore di S. Maria Maggiore, Academico tra gli Intrepidi di Ferrara. *Firenze*, anno 1669. *in-4.°*

5. *Legatus Apoſtolicus*, ſeu *Vita S. Petri Thomæ Patriarchæ Conſtantinopolitani.* Lucæ, anno 1674. *in-8.°*

6. *Il Profeta di Abelmeula prodigioſo diſcepolo, emolo delle glorie, è ſucceſſore del grande Elia.* Sive vita Eliſæi Prophetæ. Lucæ, apud Mareſcandolum, anno 1682. *in-12.°*

7. *Autumno ſacro:* id eſt Latinè, *Sacer Autumnus.* Lucæ apud eumdem, 1683. aliàs 1685. *in-4.°*

8. *La Dama Chriſtiana diſingannata dà Santi Padri è dà Teologi Morali.* Id eſt Latinè juxtà Verſionem Caroli Vaghi: *Domina Chriſti Fidelis illuminata.* Lucæ, 1690. *in-8.°*

9. *Vita di S. Bernardo Abate.* Lucæ, 1691. *in-12.*

10. *Memorie di un giuſto ravvivate nella vita di Fra Alberto Leoni della Congregazione di Mantova.* Lucæ, anno 1693. *in-12.°*

11. *Infelicità Fortunata.* Lucæ, an. 1695. *in-12.°*

12. *Confeſſarius manuductus ad ſacrum Penitentiæ Tribunal.* Lucæ, 1697. *in-12.°* Opuſculum eſt de Theologia Morali.

13. *Multa alia opera Mſſ.* in Tablino Carmelitarum Lucenſi aſſervata.

Quilicum noſtrum valdè commendant, Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 440. num. 1541.* ſed præcipuè *p. 1073. num. 3742.* Lucas-Joſeph Cerrachinus *in Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ*, anno 1738. editis Italicè *in-4.° pag. 551.* Elias de Amato *in ſchedis Mſſ.* ad nos è Calabria Aureliam miſſis anno 1748. Carolus Vaghus *in Congregationis Mantuanæ commentariis, pag. 179. 180. & 239.*

C C V I I.

JOSEPHUS MARIA SARDI, Carmelita S. Theologiæ Magiſter & Doctor Collegii Veneti, typis donavit opus inſcriptum: *Juvenis inſtructus ad Carmelitarum Ordinem.* Venetiis apud Stephanum Mont. anno 1737. *in-12.°* teſte noſtro Eliâ de Amato Montaltino in ſchedis Mſſ. anno 1748. datis.

C C V I I I.

JOSEPHUS-MARIA TOMADA, Venetus Carmelita Veteris Obſervantiæ ſacræ Theologiæ Magiſter, & Regens in patria, ubi etiam Prior, necnon Provinciæ Venetæ Præfectus, ſcripſit:

1. *Epitomen vitæ & Miracula S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis:* ſcripſit quoque.

2. *Relationem Feſtivitatis Venetiis peractæ, pro ejuſdem Canonizatione* Venetiis, anno 1669. *in-4.°* & *in-16.°* Hæc Daniel à Virg. ibid. num. 3743.

J.

CCIX.

JOSEPHUS A MATRE DEI, natione Boeticus, patriâ Granatenſis, & Carmeli ejuſdem Prior, Theologus celebris & Mariæ virtutum cultor celebris floruit circà an. 1617. ſcribens:

1. *De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ*, Lib. I.

2. *Concionem de S. Tereſia*, & *alios Sermones Hiſpanicè* Matriti, ann. 1617. *in-4.°*

De illo Joſepho agunt Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva *in Militia Immaculatæ Conceptionis*: Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 620.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 473.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.*

Alii Carmelitæ ibidem recenſentur, nempè Joſeph à Matre Dei, Polonus Carmelita Excalceatus, Procurator Generalis pro Hiſpania in Curia Romana, anno 1617.

» JOSEPHUS A MATRE DEI, vir
„ valdè doctus ac Collegii Carmelitarum Excal.
„ Segovienſis Prior qui edidit vitam V. Fr. Joan-
„ nis à Jeſu & S. Joachim, anno 1681. *in-4.°* »
inquit Martialis à S. Joanne *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 266.*

CCX.

JOSEPHUS-MAURITIUS CATANEUS, natione Italus, Provinciâ Longobardus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis Carmelita, in ſacra pagina excellens Theologus, Orator præclarus, ac Verbi Divini Concionator eloquens, & gratus in præcipuis Italiæ ſuggeſtis, Prior in patria, ac Regens, anno 1700. die 8. Maii annumeratus inter Definitores, atque anno 1701. die 4. Junii aggregatus inter Laureatos Doctores ſacræ Facultatis in Academia Florentina, necnon ſocius Vicarii Generalis, tandem Mantuæ immaturè rapitur ex hoc ſeculo; poſtquam reliquiſſet:

1. *Quadrageſimale Mſ.* aſſervatum apud Carmelitas Mantuanos.
2. *Orationem pro gratiarum actione in præconium civitatis Parmenſis.* Parmæ, an. 1685. *in-4.°*
3. *Orationem Funebrem ſacræ Majeſtatis Reginæ Poloniæ.* Mantuæ, anno 1698. *in-4.°*
4. *Orationem Panegyricam de laudibus B. Amedei de Sabaudia.* Parmæ, 1699. *in-4.°*
5. *Alias quam plurimas Orationes ſacras Panegyricas Mſſ.* quæ ſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Mantuanorum.

Hæc refert Carolus Vaghus *in Commentariis Congregationis Mantuanæ pag. 212.* & ex Vagho tranſtulit Lucas-Joſephus Cerracchinus *in Faſtos Theologicos Univerſitatis Florentinæ, pag. 622.*

CCXI.

JOSEPHUS PANDOLFUS, Neapolitanus Advocatus electus à Populo, Conſiliarius in Concilio ſecretiori majorique Neapolitano ſcripſit opus, cui titulus eſt:

Paupertas, ſeu hoſpitium pauperum mendicantium fundatum ab Excellentiſſimo DD. Petro-Antonio-Raymundo Folch de Cardona, olim de Aragonia.

Pro-Rege Neapolitano. Italicè. Neapoli, apud Ægidium Longo: anno 1671. in-4.°

Ità Nicolaus Topi in Bibliotheca Neapolitana edita Italico idiomate, anno 1678. *in-folio* qui in indice ſeu tabula hunc *Joſephum Pandolphum* appellat [forſan erroneè] Carmelitam.

CCXII.

JOSEPHUS PARASCANDALO, Neapolitanus, Obſervantiæ Regularis *de Monte-Sancto* Carmelita, plura ſcripſit & metro edidit, quæ ſunt:

1. *Faſtorum in Eliadæ incunabulis*, Libri VIII.
2. *Elegiarum, Libri III.* Neapoli ad annum 1698.
3. *Triumphus Parthenopeus. Lib. IX.* Neapoli, anno 1707.
4. *Sacre Epiſtole, Italicè.*
5. *La Columba Ambaſciadrica.* Neapoli, anno 1701.

Hæc leguntur in Schedis R. P. Eliæ de Amato Mſſ. anno 1748. ad nos miſſis.

CCXIII.

JOSEPHUS PEREGRINUS A S. ANNA, Carmelita, Luſitanus, Magiſter jubilatus in ſacra Theologia, & doctor in eadem ſacra Facultate Univerſitatis Conimbricenſis, (Gallicè *de Conimbre*) S. Officii Qualificator, & Hiſtoricus chronologus Provinciæ Portugalliæ Algabriorum ſeu Algavrorum, edidit Oliſſibonæ, anno 1742. vitam Mariæ Perpetuæ de Lumine Carmelitanæ Monialis Bejanæ anno 1736. die 26. defunctæ, *in-folio* quatuor in partes diſtributam, idiomate Luſitano deſcriptam, ſed nobis Italico ſermone traditam & inſcriptam.

» Vita dell' inſigne Maeſtra di Spirito, la vir-
» tuoſa Madre Maria Perpetua della Luce, Reli-
» gioſa Carmelitana Calzata, dell' eſſemplariſſimo
» Convento della Speranza, della cita di Baia, dove
» termino la ſua vita temporale nel giorno 26. di
» Agoſto 1736: ſcritta ed offerta Eminentiſſimo &
» Reverend. Signore D. Giovanni de Mota Silva
» prete Cardinali della ſanta Chieſa Romana, da
» fra Giuſeppe Peregrin di ſanta Anna religioſo del
» Ordine di noſtra Signora del Carmine, Maeſtro
» Giubilato nella ſacra Theologia, Dottore nella
» medeſima facoltà della Univerſità di Coimbra,
» Qualificatore del ſanto Officio, è Chroniſta di
» queſta Provincia di Portogalo Algarve, &c. Liſ-
» bona, nell' officina degli Eredi di Antonio-Pe-
» drezo Gairem, 1742.

CCXIV.

JOSEPHUS PEREIRA A S. ANNA, Luſitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ut loquuntur Jubilatus; necnon ejuſdem ſacræ facultatis in Univerſitate Conimbricenſi Doctor, & S. Officii Qualificator, edidit Luſitano ſermone Chronicon Carmelitarum antiquioris regularis Obſervantiæ, Eminentiſſimo & Reverendiſſimo DD. Joanni de Motta & Silva Presbytero Cardinali S. E. R. nuncupatum, ſub hoc titulo.

» Chronica dos Carmelitas da antiga e regolar
» Obſervancia neſtes Reynos de Portugal, Alga-
» rues, e ſeus Dominios; offerceida ad Eminen-
» tiſſimo, e Reverendiſſimo Senhor, D. Joanno
» da Mota e Sylva Presbytero Cardeal da ſanta
» Igreja Romana: por ſeu Author F. Joſeph Pe-
» reira de S. Anna, Religioſo da meſma Orden
» de noſſa Senhora do Carmo, Jubilado na ſagra-
» da Theologia, e na meſma faculdade Doutor

J.

» pela Univerſidade de Coimbra, Qualificador » do ſanto Officio, Exprovincial, e Chroniſta » Geral da ſua Orden, neſtes Reynos de Portugal, » Alguares, e ſeus Dominios.

Tomo primeiro, *in-ſolio.* Lisboa : na Officina dos Herdeiros de Antonio Pedrozo Galram. 1747. Tomus hic primus octingintas & ſexaginta duas paginas implet : duos autem alios tomos mox typis parandos Author promittit, eodem ſermone Luſitano.

CCXV.

JOSEPHUS A S. POLYCARPO, Carmelita Excalceatus, Belga ſcripſit Librum inſcriptum, *Gloria S. Joſeph:* Antuerpiæ, an. 17 ibidem obiit anno 1720. teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 268.*

CCXVI.

JOSEPHUS A SS. SACRAMENTO, natione Indus, Profeſſione Carmelita Excalceatus, Laïcus, venerab. P. *Dominici à S. Nicolao* Belgæ Carmelitæ Diſcalceati, Aſiæ & Perſidis Viſitatoris, Prioris Melitenſis ſocius, ſcripſit anno 1654. *vitam* ejuſdem *Dominici à S. Nicolao* eodem anno defuncti; & illâ vitâ uſus eſt Philippus à Sanctiſſima Trinitate *parte 3. Decoris Carmeli, pag. 222. col. 2.*

Hæc habet Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.* At quem Joſephum nominat, Martialis Joannem appellat pag. 137. & 251. & ideo ſuum articulum ordine alphabetico habuit.

CCXVII.

JOSEPHUS SERRANUS, natione Catalanus, patriâ *Ilerdenſis:* alii ferunt eſſe *Vallenſem* patriâ, quæ eſt villa in Diœceſi Tarraconenſi. In Cœnobio Carmelitarum Ilerdenſi vota Religionis emiſit, deindè abſoluto ſtudiorum curſu, Lauream ſacræ Theologiæ Doctoralem adeptus eſt & Profeſſoris vicem geſſit. Provinciæ ſuæ Catalaniæ bis ſaltem Prior Provincialis, auctor fuit ut inſigne ſancti Angeli Collegium apud Barcinonenſes fundaretur, quatuor mille aureorum ære ditatum à Domina Hieronyma Raphaël Joannis, cui Serranus erat à ſacra exomologeſi. Neque ſuorum modò veteris obſervantiæ Sodalium propagationem curavit, ſed & Diſcalceatorum Tereſianorum fundationem anno 1585. die 25. Januarii inchoatam, ſuâ perfecit induſtriâ; verum etiam eos magnâ pietate, domo, menſâ, & ſocietate ſuorum obſervantium, domi, foriſque, uſque ad perfectam novi domicilii diſpoſitionem illorum amplexatus eſt. His & aliis charitatis & pietatis religioſæ operibus inſignitus, Ilerdæ, in Epiſcopali Palatio, ſub ſinu amoris Reverendiſſ. DD. Franciſci Virgilii Epiſcopi Ilerdenſis ſpiritum egit, anno ſalutis 1617. aliis, 1616. apud ſuos ſepultus, cui hæc parentavit Alegreus Caſſanatus;

D. O. V. Q. M. F. I. L.

EPITAPHIUM.

Siſte Hoſpes: non longa mora eſt.
Lege, luge, diſce, abi.
Qualem arcam veris?
Gemmæ Concham: Theſauris pyxidem.
Magni Eccleſiaſtis Urnam.
Hic zelus jacet Catholicus
Imò zelantis Catholici exuvium.
Pars minor Joſephi Serrani Carmelitæ
Amoris divini fornax: Chriſti tuba:
Ille ardens, Arens iſtâ
Ceſſit vitâ. Non defecit ſpiritus
Manet & virtus coronata in aſtris.
Conditur hic verè magnus Provinciæ Parens;
Quem maximum fecere
Ingenium, Pietas, Sapientia, & Prudentia:
Cathaloniâ, orbe imò mirante
Indolem, ſtudium, progreſſus, mores:
Orbis oculis & auribus hauſit,
Veneratus eſt Pennam, Vocem, Doctrinam,
Expectabat-plura:
Mors eluſit vota.
Virtus oſtendit integrum vitæ, ſceleriſque purum
Sidere, ſole clariorem:
Mors rapuit.
Senem verè, Carmelitam longiore dignum ævo.
Parenti, Magiſtro, Præconi tanto
Hoc monumentum gloriæ grati damus.

Scripſit:

1. *Lecturas Philoſophicas.*
2. *Lecturas Theologicas.*
3. *Sermones Quadrageſimales.*
4. *Sermones per Adventum.*
5. *Sermones in laudem Beatæ Virg. Mariæ.*
6. *Sermones de Sanctis.*

Hæc omnia *Mſſ.* quæ ſervantur Barcinone in Bibliotheca Carmelitana, ſatis teſtantur quàm generoſo confluentis populi applauſu, & quàm fæcundo audientium lucro, atque Religionis Carmelitanæ nitido candore fuerit concionatus. Hoc illi teſtimonium perhibet Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 476.* Undè ſimilia hauſerunt Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana, tomo I. pag. 624.* Hippolitus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Joſephus Falconius *in Chronico Carmelitico:* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 259.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. folio 142. verſo.* Ludovicus Perez à Caſtro *in ſuis Collectaneis Mſſ. folio 85. verſo.*

JOSEPHUS SERRANUS adfuit Provincialis Comitiis Generalibus Cremonæ celebratis an. 1593. ubi in eodem munere confirmatus eſt: tumque in primario Civitatis ejuſdem Templo concionem idiomate Hiſpanico habuit, adſtantium vero & ſincero plauſu approbatam. Ad ſuæ Præfecturam Provinciæ iterum aſſumptus eſt anno 1606. die 21. menſis Novembris, in Capitulo Provinciali Barchinonenſi. Præfuit etiam Commiſſarius Generalis aliis Provincialibus Comitiis die 28. menſis Februarii 1610.

Hæc leguntur in ultimo Commentario, ſive (ut loqui malunt) *in ultimo Regeſto Mſ. Viſitationum* Reverendiſſimi *Henrici Silvii*, Prioris Generalis ſuos Hiſpaniarum Conventus obeuntis, *folio 124.*

CCVIII.

JOSEPHUS A SPIRITU SANCTO I. Bracarenſis, Ulyſſipone Carmelitarum Excalcatorum Obſervantiam profeſſus eſt. Verbi divini preco egregius, poſt Eſcopatum dimiſſum obiit Matriti, anno 1674. ubi reliquit, quæ poſteà ibidem edita ſunt Hiſpanicè.

1. *Sermones*

J.

1. *Sermones varios.*

2. *Catenam myſticam, ex ſolis Religionis authoribus contextam.* Matriti, anno 1678. *in-folio.*

3. *Theologiam Myſticam*, quæ Latinè in Germania excuſa eſt curâ & opere Pauli ab omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati.

Hæc deſumpſimus *ex Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 268.* ubi etiam dicitur:

CCIX.

JOSEPHUS A SPIRITU SANCTO II. natione Boeticus, in tractu Hiſpalenſi natus, diſciplinarum ſtudiis, ac religioſiſſimis moribus clarus, Cordubæ Deo, votorum Religionis Carmelitarum nudipedum vinculo conſecratus, Provinciam ſuam totumque Ordinem illuſtravit. In Collegiis ſuæ Inſtitutionis Aſtigitano & Hiſpalenſi, magno Diſcipulorum ſuorum proventu, Philoſophiam, ac Theologiam docuit: indè ad Prælaturas cùm inferiores, tùm ſuperiores evectus, prudentiſſimè has omnes obivit, ſuique ingenii nunquam ſqualentis ævi vetuſtate delenda monumenta reliquit, vivens adhuc anno 1728. Definitor generalis in ſua Provincia Boetica.

Curſum Theologiæ Myſticæ, tomis tribus *in-folio* ſcriptum. Hiſpali 1720. 1721. Hujus doctrinam tenentur Lectores Theologiæ Myſticæ, tùm in Lectionibus, tùm in Theſibus propugnare. Neque curſum hunc ſilentio prætermiſit, magna imò cùm laude memorat *Antonius de Arbiol* Minorita, in ſua Hiſpana celebri expoſitione *Monitorum S. Joannis à Cruce*, *Monito 82. cap. 87. num. 7.*

Edidit inſuper *Concionum volumen*, Scripturarum ſacrarum ſcientiâ, ac ſanctorum Patrum doctrinis, locupletiſſimum.

CCX.

JOSEPHUS TANCREDUS, natione Italus, regno & patriâ Neapolitanus, veſtem Religioſam in Carmelo patrio induit; in quo piam vitam duxit, diciplinis non ſolum humanis, verum & Theologicis apprimè inſtructus, atque artis Poëticæ peritus, quâ & famam celebrem ſibi comparavit. Neapoli obiit in majori Monaſterio anno 1724. die undecimâ Octobris. Scripſit Italico carmine, quod elegantiam non minuſquàm pietatem redolet, opus inſcriptum:

Flamma d'Amore divino. Neapoli apud Conſtantinum Vitalem, anno 1618. *in-8.°* Dialogi ſunt morales ad contemptum rerum caducarum, & cœleſtium amorem inſpirandum.

Joſephum Tancredum commemorant, Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1073. num. 3743.* Ludovicus Perez de Caſtro *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 260.* Andreas Gargſi *in Schedis Mſſ.* Neapoli Aureliam ad nos miſſis anno 1747.

CCXI.

JOSEPHUS A S. TERESIA, natione Caſtellanus, patriâ Almanzanus in tractu Murcienſi, Profeſſionem in Granatenſi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio fecit, dein Hiſtoriographus Ordinis obiit Malacæ, anno 1697. poſtquàm edidiſſet Hiſpanicè:

1. *Tractatum circà definibilitatem Immaculatæ Conceptionis B. Virginis:* Giennii 1650.

2. *Carmeli flores, ſeu vitas SS. Carmelitarum, quorum feſtivitates in Ordine celebrantur.* Matriti 1657. Hoc opus eſt quod Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 260.* vocat *de Ordine Carmelitico*, & ſolum adjudicat Joſepho noſtro à S. Tereſia.

3. *Vitam Ven. Fr. Didaci à Jeſu Carmelitæ Diſcalceati.* Conchæ, anno 1669. De illo mentionem habet Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana, tom. II. pag. 678.*

Alii ſunt qui nomine Joſeph à S. Tereſia recenſentur Carmelitæ Excalceati à Martiali in ſua *Bibliotheca pag. 269.* Nempè:

JOSEPHUS A S. TERESIA, in nova Hiſpania, qui ſcripſit *Tractatum exponentem cæremoniale Regularium, à ſummis Pontificibus Clemente VIII. & Clemente X. recognitum & approbatum.* Servatur Mſ. in Seriniis Carmelit. Excal. Abulenſium.

JOSEPHUS A S. TERESIA, Navarrus, ſcripſit *Explanationem Aſceticam in Orationem Dominicam.*: de qua meminit Hiſtoria Reformationis Tereſianæ *tomo VI. Lib. XXVI. cap. 39.*

JOSEPHUS A S. TERESIA, Ulyſſiponenſis in Conimbricenſi Collegio diu docuit Theologiam Scholaſticam, Myſticam & Expoſitivam, in quibus excelluit. In Regium Concionatorem admiſſus edidit præclaros *Sermones varios.*

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. TERESIA, edidit Italicè *Sermones Panegyricos.* Florentiæ 1703. *in-4.°*

JOSEPHUS ANGELUS A NATIVITATE VIRGINIS, natione Mediolanenſis edidit *Diſcurſus ſacros*, *Panegyricos*, *Morales*, *Academicos*, *modernæ eruditionis.* Italicè. Mutinæ 1693. & Bononiæ 1696.

Lector Biblicus, ſivè *Biblia ſacra Scholaſticè prælibata* Latinè. Cremonæ 1725. *in-folio.* pag. 746. Continet duodecim tractatus, & quilibet tractans *de univerſis Bibliorum Prolegomenis*, plures articulos. *Pag. 70.* teſtatur ſe habere. 1.° *Varia Anagrammata*, quæ volumen unum conficerent. *pag. 93.* Promittit 2.° Opuſculum *in Prophetiam Jacob*, non auferetur ſceptrum de Juda. *p. 312.* Spondet 3.° *Expoſitionem in Apocalypſim.* De iſto Joſepho jam egimus ſuperiori columna 151. hîc autem referuntur quæ ſcripſit Martialis in ſuæ Bibliothecæ pagina 269. citata.

CCXII.

JOSEPHUS A TIMNA, aliis Boeticus, aliis Longobardus, antiquæ obſervantiæ Carmelita, Conventûs Petræ in Lombardia poſitæ alumnus, Doctor Theologus ac Profeſſor: vir ſingularis eruditionis, & Aſtronomus celebris circà annum 1389. ſcripſit Italico idiomate *Horologium Regis Achaz:* in quo de Motibus Cœli & ſublunaribus ditionibus agitur.

Hoc eſt quod de illo dicunt Santiagus ſivè Philippus à S. Jacobo in Libro *de viris Illuſtribus Ordinis Carmelitici.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 317.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 260.*

CCXIII.

JOSEPHUS A S. THOMA, natione Italus, Nudipes Carmelita, dum eſſet Prior Parmenſis Conventûs, tranſtulit in Italicum idioma *tomum quartum Hiſtoriæ generalis Congregationis Hiſpanicæ Carmelitarum Excalceatorum.* Prodiit an. 1701. *in-folio* ſicut ſcribit Martialis à S. Joanne-Bapt. *in Bibl. Carmel. Excal. pag. 269.*

J.

CCXIV.

JOSEPHUS VADASUSUS, natione Siculus, patriâ Mazarienſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, natus anno 1637. Adoleſcens Carmeliticæ familiæ inſtitutum amplexus eſt. Litterarum ſtudiis, magnâ animi contentione, operam dedit, & cumulatiſſimâ doctrinâ locupletatus in omni propè ſcientiarum genere enituit. Sacrâ eloquentiâ claruit, & inter Academicos à vividis ingenii monumentis laudatus emicuit. Conciones in præcipuis Siciliæ Civitatibus, non ſine plauſu habuit. At dum Regentis munere *Drepani* ſacram Theologiam tradebat in Cœnobio SS. *Annunciatæ*, ibidem obiit 13. Octobris, anno 1683. Scripſit Italicè:

1. *La Roſalia Vergine Palermitana Panegirico.* Panormi, apud Petrum de Iſola 1669. *in-4.°*

2. *Alia* emiſiſſe tradunt, quæ à ſe non viſa fuiſſe fatetur Antoninus Mongitor *in Bibliotheca Sicula, tomo I. pag. 466.*

CCXV.

JOSEPHUS VELASQUEZ, natione Caſtellanus, Carmelita Cœnobii Medinenſis, ſeu de Medina del Campo, in Obſervantia veteri profeſſus ſcripſit Hiſpanicè:

1. *La Vida del Venerable Varon Francisco de Jepes de la Tercera Orden de Nueſtrâ Sennora del Carmen:* id eſt Latinè: *Vitam Venerabilis Franciſci Yepes Tierciarii de Ordine B. Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, quinque Libris diſtinctam.* Barcinone, & Medinæ editam: Barcinone quidem apud Hyeronimum Margerit, anno 1624. Juſſus tamen eſt ab Apoſtolicis fidei Judicibus Liber uſque ad recognitionem ab Authore ejus faciendam latere.

2. Id animadvertit Nicolaus-Antonius *in Bibliotheca Hiſpana tomo I. pag. 627.* Hanc verò animadverſionem omiſerunt non Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 472.* ſed Paulus ab omnibus Sanctis *in Compendio Privilegiorum Confratr. Sancti Scapularis:* & Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 260.*

CCXVI.

JOSEPHUS ZAGALLIA, natione Italus, patriâ Ferrarienſis, anno 1619. die 13. Januarii, Congregationis Mantuanæ alumnus, ejus Definitor Generalis perpetuus, necnon in Curia Romana Procurator Generalis; item in patria Prior S. Officii Inquiſitionis Conſultor, & Synodalis Examinator defunctus anno Chriſti 1711. ætatis 92. edito jam inſigni opere quod inſcribitur:

1. *Curſus Theologicus ſecundum doctrinam Joannis Bacconii Doctoris Ordinis Carmelitarum*, tribus tomis *in-folio.* Ferrariæ, anno 1671. Parmæ, an. 1674. & iterùm Ferrariæ, anno 1677.

Hæc relata ſunt *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1073. num. 3743.*

Renovavit quoquè memoriam *Joannis Baconthorpii*, ejuſque placita Theologica ac Philoſophica ſecutum ſe profeſſus eſt in operibus quæ promulgavit:

2. *De Deo.*

3. *De Angelis.*

4. *De Actibus humanis.*

5. *De Incarnatione.* VII. vol. *in-fol.* & in iis quæ reliquit Manuſcripta.

6. *De Gratia.*

7. *De Fide, & Spe & Charitate.*

Ita Ephemerides Trivultianæ, *anno 1713. p. 1661.* apud Joannem-Albertum Fabricium *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo primo, pag. 435.*

CCXVII.

IRENÆUS A S. CATHARINA, natione Gallus, patriâ Bleſenſis, ad Ligerim Fluvium, in ſæculo dictus *Petrus Fichet*, Reformatam Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Obſervantiam Rhedonis Profeſſus eſt anno 1619. die 10. Martii. Variâ eruditione decoratus, à ſuperioribus ad concionandi munus deſtinatus jam anno 1629. Octavam SS. Sacramenti in Urbe Alræa apud Armoricos, in Venetorum Diœceſi prædicabat: ad ſecretiora poſteà ſtudia deditus, pluriesque Prioris vicibus completis, obiit Aureliæ, anno 1672. die 14. Octobris. Scripſit Gallicè:

1. *Orationem Funebrem Franciſcæ Roy Abbatiſſæ de Nido-Avis, Ordinis S. Benedicti*, apud Andinos. Attrebati, ex Officina Gerardi de Raiſnes. 1643. *in-4.° Oraiſon Funebre de Françoiſe Roy, Abbeſſe de Nidoiſeau en Anjou.* A Arras 1643. Ita loquitur Jacobus le Long *in Bibliotheca Hiſtorica Franciæ pag. 287. num. 6212.* Aſt erroneè vocat Irenæum Priorem Attrebatenſem. Rectiùs eamdem Orationem Funebrem recenſet Leo à S. Joanne *in Delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis, cap. 28. pag. 155.*

2. *Vitam & Miracula S. Angeli Hieroſolymitani, Martyris Ordinis Carmelitarum.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1651. *in-8.°* Hanc vitam recenſet Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 350. num. 1239.* ubi loquitur de ſcriptoribus vitæ S. Angeli.

3. *Vitam B. Franci Senenſis, Carmelitæ, Laici.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1651. *in-8.°*

4. *La beauté du Carmel, qui contient les Privileges, les Indulgences & les devoirs de la Confrairie de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Id eſt Latinè: *Decorem Carmeli, Privilegia, Indulgentias, & debita Confraternitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo complectentem.* Andegavi, apud Petrum Avril, 1663. *in-16.°*

5. *Entretiens ou Conférences d'un voyageur avec un habitant d'Angers, touchant le culte des Saintes Images, & principalement de la Vierge.* A Angers chez Pierre Yvain. 1657. *in-8.°* Lib. I. Quadruplici colloquio hic Liber conſtat verſibus antiquorum Poetarum Latinè & metro Gallico datis immixtus, atque nonnullis Hiſtoriis è ſcriptoribus apocryphis aſperſus; aliàs ſtylo polito, urbano & pro ſua ætate compto exaratus, atque ſolidis fidei Catholicæ fundamentis innixus.

6. Aliud ejuſdem Authoris opus Latinè ſcriptum eſt *Mitologia ſacro-profana: ſeu Florilegium Fabularum in Claſſes & locos Morales digeſtum: locis, Sententiis, Hiſtoriis tùm profanis, cùm ſacris, ex puris fontibus ſcripturæ illuſtratum: tribus Centuriis comprehenſum.* Flexiæ, apud Gervaſium Laboc: anno 1666. *in parvo folio.* pag. 723. Approbatores hujus voluminis verè dicunt in eo maximam eruditionem, cùm ſumma ſcribendi elegantia & perſpicuitate conjunctam, ad probatos mores informandos & illuſtrandos aptiſſimam. In illo etenim opere Author ſe antiquitatis Grecæ & Latinæ peritum atque ſacræ Scripturæ ſtudioſum apprimè lectorem & Oratorem oſtendit.

De Irenæo à S. Catharina loquuntur Hugo à S. Franciſco *in vita Philippi Thibault cap. 45. p.*

J.

332. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag.* 1091. *num.* 3845. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 260. Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo *in Catalogo Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *&c.*

CCXVIII.

IRENÆUS A S. JACOBO, natione Armoricus Brito, patriâ Paulopolenſis, in ſæculo dictus *Jacobus du Goaſmoal*, profeſſionem ſtrictioris Obſervantiæ in Provincia Turonia Rhedonis emiſit anno 1634. die 17 Septembris. Vir pietate multâ, eruditione multiplici clarus, Philoſóphus acùtus, profundus Theologus, totum vitæ ſuæ curſum docendo, ſcribendo, diſputando, glorioſè ac religioſè conſummavit. Lector in Majori Carmelo Pariſienſi, ab Hieronymo Ari, totius Ordinis Carmelitici Priore Generali, anno 1663. conſtitutus eſt. Anno 1665. 16. Octobris in Capitulo S. Annæ habito electus fuit primus ſuæ Provinciæ Definitor. Anno 1675. Commiſſarius Generalis præfuit Provinciali Capitulo Aureliæ celebrato. Tandèm virtutis ac ſcientiæ ſemper Archetypon ſe gerens, ſpiritum exhalavit, anno 1676. die 3. Septembris in Conventu SS. Sacramenti, vulgariter dicto *des Billettes*. Scripta ejus inſcribuntur Latinè.

1. *Tractatus Theologicus de ſingulari immaculatæ Virginis protectione.* Pariſ. apud Dionyſium Thierry. 1650. *in-4.°* Lib. I. *pag.* 319. quas *ſequuntur Monumenta aliquot* paginis ſexaginta quatuor contenta. Tractatus hic directam & completam reſponſionem ſubminiſtrat uni è celeberrimis *Joannis de Launoy* Navarrici in ſacra Theologiæ facultate Pariſienſi Doctoris elucubrationibus jactatæ & inſcriptæ :

2. *Diſſertatio duplex, una de origine, & confirmatione privilegiati Scapularis Carmelitarum. Altera de viſione Simonis Stockii, Prioris ac Magiſtri Generalis Carmelitarum. Authore Joanne de Launoy. Lugd. Bat. ex Officina Elzeviriana.* 1642. *in-8.° inſcio Authore.*

Approbatores, qui ſententiam tulerunt pro opere nóſtri Irenæi, ſunt *Ludovicus* Bail Propœnitentiarius Pariſienſis. Fr. *Leodegarius Soyer* Minor. Doct. Theolog. Affirmant in ſua approbatione Tractatum *P. Irenæi*, difficilia de Scapulari B. Virginis Dei-paræ ſic explicare, ut errandi in hac materia anſam penitùs auferat : & Bullæ Sabbathinæ indulgentiam plenariam per ſummos Pontifices variis temporibus aſſertam ità oſtendit præfatus Tractatus, inquiunt, ut demùm pro hoc tempore ad terminos Bullæ S. Pontificis Pauli V. redactam exhibeat. Indè mirum magis ac magis videbitur, quod vir doctiſſimus *de Launoy* in ſecunda ſuæ Diſſertationis editione, anno 1653. facta Lutetiæ Pariſiorum, tela nulla torſerit in Tractatum Irenæi, neque reſponſiones neque probationes in eo contentas evertere tentaverit.

Secundum Opus Irenæi ejuſdem alteram materiam tractat ſub titulo : *Muſæum Philoſophorum : ſeu P. Irenæus Carmelita docens Logicam, Phyſicam, Metaphyſicam & Moralem.* Pariſiis, apud Dionyſium Thierry, anno 1663. *in-folio.* Sub alio iſto titulo prodierat : Integer *Philoſophiæ curſus, ad mentem D. Thomæ :* cui adjungitur *Appendix in ſpheram cùm brevi annotatione de temporum caracteribus, Calendarii reformatione, &c.* Pariſiis, apud Dionyſium Thierry, anno 1655. *in-folio.*

Tertium Opus circà Summam D. Thomæ Theologicam verſatur, plurimis tomis inſcriptum :

3. *Theologia de Deo uno, de Deo trino, de Angelis.* Auguſtoriti Pictonum, apud Joannem Fleuriau 1661. *in-folio.* 1. vol. *pag.* 596.

4. *Theologia de Peccatis. De Legibus, de Gratiâ. De Fide, Spe & Charitate. De Jure & Juſtitia.* Auguſtoriti Pictonum, apud Joannem Fleuriau, 1671. *in-folio.* 1. vol. *pag.* 898. quibus adjungitur aliquandò.

5. *Tractatus de Regulis Fidei*, ſeparatim aliquandò 1. vol. *in-folio* ibid. *pag.* 201.

6. *Theologia de Verbo Incarnato.* Pariſiis, Typis Milleſii de Beaujeu, 1676. *in-folio.* 1. vol. *pag.* 480.

Irenæum à S. Jacobo celebrant, non ſolùm Scriptores de Privilegiis S. Scapularis eo poſteriores, putà Irenæus à S. Catharina *in Decore Carmeli*, Thophylus Raynaudus *in Scapulari Parthenico Carmelitico.* Ludovicus à S. Thereſia *in ſucceſſione Eliæ cap.* 235. *pag.* 533. Lezana, *tomo IV. ad annum* 1246. *&* 1322. Daniel à Virgine Maria de S. Scapulari, & ejus privilegiis, *tomo I. Speculi Carmelitani pag.* 522. 573. *&* 528. Matthias à S. Joanne *in vera devotione S. Scapularis cap.* 4. *pag.* 74, *&c.* verùm etiam alii extera tractantes, putà Antonius Sanderus in *Chorographia ſacra Carmeli Bruxellenſis :* Franciſcus Bonæ-ſpei *in Commentariis Theologicis* ; Auguſtinus à Virgine Maria, Irenæi Frater, *Tract. de Privil. omnium Religioſorum ;* Daniel à Virgine Maria jam citatus *tomo II. Speculi Carmelitani pag.* 1091. *num.* 3846. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 261, &c.

CCXIX.

IRENÆUS AB ANNUNTIATIONE, vel *Aſſumptione*, natione Polonus tranſtulit. Opera S. Tereſiæ in Idioma Polonicum, quæ fuerunt edita anno 1662. *in-folia.* Tranſtulit quoque Epiſtolas ejuſdem, *in-4.°* anno 1672. & vitam P. Dominici à Jeſu Maria. Eodem anno *in-4.°*

CCXX.

IRENÆUS A CRUCE Italicè edidit *Hiſtoriam antiquam & recentiorem, ſacram & civilem Urbis Tergeſti, celebris coloniæ Civium Romanorum. In qua recenſentur multa arcana antiquitatis ; prærogativæ Nobilium ; geſta hominum illuſtrium ; privilegia Civitatis, varietas eruditionis ; Inſcriptionis, Mauſolæa, ſucceſſus, mutatio Rituum & Dominorum, uſque ad annum* 1698. *dicatam ſacræ Majeſtati Joſephi, Regis Romanorum & Hungariæ, Archiducis Auſtriæ.* Venetiis, anno 1698. *in-folio.*

„ Doctiſſimus hic Author è vetuſtiſſimis monumentis operosè omnia conquiſivit, *inquiunt Acta Eruditorum Lipſienſium*, quæ ad hiſtoriam & laudes illius Civitatis pertinere poterant. Natum hinc eſt Opus hoc ſingulari accuratione, nec minori diligentiâ conſcriptum, & in octo Libros diviſum. De præcipuis Tergeſtinorum familiis agit, illarumque gentilitia, ac inſignia, additis figuris offert. Totum commentarium claudit index Authorum ac materiarum ampliſſimus. „ Hæc ex iiſdem Actis tranſtulit Martialis à S. Joanne-Baptiſta in ſuam *Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum pag.* 270.

Digitized by Google

I.

CCXXI.

ISAAC A S. TERESIA, gente Neuſtrius, in ſæculo dictus *Joannes Abraham*, quem alii dicunt natione Armoricum, ſtrictiorem Obſervantiam Rhedonis profeſſus eſt anno 1617. Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor emeritus, Reformationem in Vaſconiæ Provincia ſocius aliorum Religioſorum deputatorum non nihil promovit. Redux Andegavum, peſte infectis ſæcularibus, ardenti charitate, magnoque fervore ſerviens morbum contraxit, ex illo mortem oppetiit anno 1653. Poſtquam Priorem Aurelianenſem anno 1641. & alibi poſteà egiſſet.

Anno 1638. die 25. Januarii dixit in Eccleſia Monaſterii de Nazareth dicti Monialium Carmelitanarum, *Orationem funebrem V. Philippi Thibaut*, earumque Vicarii Generalis ibidem die præcedenti defuncti: ſicut Hugo à S. Franciſco refert in *vita* ejuſdem *Philippi Thib. pag. 492.*

Linguis, Latinâ, Græcâ & Hebraïcâ optimè inſtructus noſter Iſaac à S. Tereſia, iſto quolibet idiomate ſcripſit:

Epigrammata de S. Andrea Corſino, cum ejus vita. Nannetis, edita Scripſit etiam vulgari ſeu Gallico ſermone.

Vitam V. P. Dominici à S. Alberto Carmelitæ Obſervantiæ Rhedonenſis, cujus Mſ. ſervatur in ſcriniis Monaſterii Patrum Carmelitarum Turonenſium, ad Ligerim fluvium.

Iſaacum à S. Tereſia laudant Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1091. num. 3847.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 261.* Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo *in Catalogo Mſ. illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ.*

CCXXII.

ISABELLA AB ANGELIS, natione Hiſpana, Villæ-Caſtinæ in Diœceſi Segovienſi, anno 1565. die 5. Februarii, ex *Joanne Marquez Meſſia*, & Maria *Ibagnes*, nobiliſſimis ac piiſſimis parentibus orta, Carmelitana Excalceata Salmanticenſis, una è ſex primis Monialibus, quæ ex Hiſpania in Galliam venêre, ad plantandam in eo florentiſſimo Regno, Carmeli reformationem Tereſianam, quam in Parthenium Lemovicenſe induxit, ubi & ipſa omnium virtutum exercitiis conſumpta, anno ſalutis 1644. die 14. Octobris, cum magna ſanctitatis opinione miſerias exuit mortales.

Vitam ejus ſermone Gallico Franciſca à S. Tereſia, Pariſiis edidit anno 1658. *in-8.°* à pagina autem 327. & ſeq. Referuntur Iſabellæ *Epiſtolæ ſpirituales undecim* ad Petrum Cardinalem de Berulle & Moniales: *Conſilia* ſeu *Monita: Sententiæ pietatem redolentes: Exhortationes quædam ad ſuas Moniales.*

Præter Franciſcam à S. Tereſia, laudant Iſabellam ab Angelis, Michaël de Marillac, Franciæ Pro-Cancellarius in Tract.. *de fundatione Carmelitanarum* per Regnum Galliarum: Aubertus Miræus, *de origine & incrementis Carmelitarum*: Angelus Manriques *in Vita Annæ à Jeſu*: Andreas Duval, *in Vita Mariæ ab Incarnatione*: Chryſoſtomus Henriquez, *in Vita Annæ à S. Bartholomæo*: Placidus Gallemant, *in Vita Jacobi Gallemant*: Franciſcus à S. Maria, *Lib. II. Hiſtoriæ Reformationis S. Thereſiæ, cap. 47. & 49.* Iſidorus à S. Joſepho, *Lib. III. Annalium*: Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 261.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 163. & 270.* Ludovicus à S. Tereſia in Libro *de Regimine Monialium Tereſianarum pag. 151, &c.*

CCXXIII.

ISABELLA A S. DOMINICO, natione Hiſpana, cognomento *d'Ortega*, Joannis *d'Ortega* & Mariæ *de Vergas* filia, Carmelitana Excalc. Abulæ anno Chriſti 1565. die 21. Octobris profeſſa, Paſtranæ Prioriſſa & alibi, necnon plurium Conventuum fundatrix. Virgo ſpiritu ſapientiæ plena, Chriſtianis omnibus virtutibus præclara magnumque ſuæ Religionis decus & jubar, obiit Abulæ anno Chriſti 1623. die 13. Junii, ætatis ſuæ 92. circà mediam noctem. Scripſit jubentibus Superioribus:

1. *De Vita propria. Lib. I.* quem poſteà longè fuſiorem prelo tradidit Hiſpanicè *in-folio* Michael-Baptiſta de Lanuza, Matriti, anno 1638. ut refertur *tomo II. Bibl. Hiſp. pag. 104.*

2. *Compendium vitæ, virtutum, ac miraculorum S. Tereſiæ*, cujus fuit individua comes.

3. *Hiſtoriam aliquorum Conventuum* ſuæ Congregationis, quos fundavit.

De Iſabella à S. Dominico mentionem habent celebrem S. Tereſia *in Lib. Fundationum*: Joannes de Palafox *in Notis ad Epiſtolas S. Tereſiæ*: Franciſcus à S. Maria *tomo I. Hiſtoriæ Generalis Reformationis S. Tereſiæ, Lib. II. cap. 3. 23. 44. 45. & Lib. 3. cap. 21. 28. & Lib. 4. cap. 12.* Didacus Yepes & Franciſcus Ribera *in Vita S. Tereſiæ*: Hieronymus à S. Joſeph *in Vita Joannis à Cruce, Lib. VII. cap. 1.* Philippus à SS. Trinitate *in Compendio Hiſtoriæ Carmelitanæ, Lib. VII. cap. 16.* & in *Decore Carmeli Religioſi, parte II.* Angelus Manriques *in Vita Annæ à Jeſu*: Joannes Caramuel *in Vita Dominici à Jeſu Mariæ*: Jacobus Gaffarel *in Typo S. Tereſiæ*: Ludovicus à S. Tereſia *in ſucceſſione Eliæ, cap. 263. & 277. p.* 603. 635. Iſidorus à S. Joſepho, *tomo I. Annal.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 261.*

CCXXIV.

ISABELLA A S. FRANCISCO, cognomento *Miravela*, Doctoris Martini *Miravelæ de Blancas*, Conſiliarii Regii, & Advocati Generalis in Regno Aragoniæ, poſteà Carmelitæ Excalceati ſub nomine *Martini à Martyribus*, filia, Cæſar-auguſtana Carmelitana excalceata, Matris Iſabellæ à S. Dominico intima, divinitùs erudita, Novitiarum Magiſtra, & ibidem Prioriſſa. Virgo animi candore, morum pietate, vitæ ſanctimoniâ, corporis mortificatione, ſacrarum Scripturarum & ſanctorum Patrum intelligentiâ, ſpiritu Prophetico, revelationibus, & memoriæ incomparabilis dono ditata, ceſſit è vita Cæſar-auguſtæ, anno ſalutis 1627. die 13. Novembris, ætatis ſuæ 47. & Religionis 30. Scripſit.

1. De Rebus maximè neceſſariis in infirmitate ſervientibus, præſertim in mortis articulo.

2. *Opuſcula plura* metro conſcripta *ex diverſis ſacræ Scripturæ, & S. Pauli Apoſtoli* teſtimoniis deſumpta.

Eam celebravit Joannes-Ludovicus Pons, Ec-

cleſiæ

I.

cleſiæ Metropolitanæ Cæſar-auguſtanæ Præbendarius *in Relatione de eruditione & laudibus Iſabellæ à S. Franciſco.* Michael-Bapt. de Lanuza, *in Vita Iſabellæ à S. Dominico, Lib. IV. cap. 11. 12. 13. 14. & 15.* Philippus à SS. Trinitate *in ejus Vita.* Ludov. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 261.*

CCXXV.

ISABELLA AB INCARNATIONE, natione Hiſpana, Carmelitana Excalceata, Granatæ, anno 1582. Novitia, poſteà Prioriſſa Jaenſis, Hiſpalenſis & Biacenſis, ſcribebat anno 1631. ætatis 72.

Relationem de virtutibus Ven. P. Joannis à Cruce: quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria *tomo II.* Hiſtoriæ Generalis Reformationis S. Tereſiæ, *Lib. VIII. cap. 47.* prout animadvertit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 262.* aſſerens inſuper Philippum à SS. Trinitate ſcripſiſſe vitam Iſabellæ ab Incarnatione.

CCXXVI.

ISIDORUS A S. ÆGIDIO, natione Belga, patriâ Gelrienſis, Carmelita per omnia Religionis exercitia, muniaque Magiſtri Novitiorum, Prioris Bruxellenſis, Mechlinienſis & aliorum Conventuum ſublimatus, vir pietate ſingulari in B. Virginem Mariam præſtans, obiit Prior Gandavi, anno 1601. die 25. Januarii, ætatis ſuæ 58. Profeſſionis 37. Sacerdotii 34. ingens ſui relinquens deſiderium, ſuis maximè quibus actu præerat. Edidit opera nonnulla quæ inſcribuntur.

1. *Vena fontis vitæ fluentis per pia exercitia ad Deum.* Flandricè. Antuerpiæ, 1655. *in-24.°*

2. *Incitamenta devotionis ad S. Jaſephum Sponſum Dei-paræ.* Flandricè. Antuerpiæ, 1667.

3. *De ſtatu vitæ eligendo.* Flandricè. Bruxellis, 1675. *in-12.°*

4. *Spiritualia Exercitia, quibus utiliter & ſanctè dies tranſigatur.* Flandricè. Bruxellis, 1676. *in-12.*

5. *Theſaurus amoris ergà divam Virginem.* Flandricè. Gandavi, anno 1688.

6. *Conciones in omnia Feſta B. Virginis Mariæ,* ſub titulo: *Corona ſtellarum duodecim.* Latinè. Antuerpiæ, Typis Henrici Dunvalt, anno 1685. *in-4.°*

7. *Pia exercitia & excitamenta ad devotionem ergà imaginem B. Virginis Mariæ Neapolitanæ.* Flandricè. Ypris, anno 1690.

Hæc accipimus ex *Relatione, quam* Bruxellis Aureliam ad nos *tranſmiſit R. P. Illuminatus à S. Spiritu* anno 1741. die 13. Auguſti. Quibus competunt aliqua ex parte quæ referuntur *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1112. num. 3939.*

CCXXVII.

ISIDORUS A S. BERNARDO, natione Picardus, patriâ Ambianenſis, ſacræ Theologiæ in alma facultate Pariſienſi Baccalaureus, poſteà Carmelita Excalceat. Cœnobii & Provinciæ Pariſienſis alumnus, apud ſuos ſacræ Theologiæ Lector. Profeſſionem ſuam Pariſiis emiſit anno 1621. die 12. Septembris. Vir doctrinâ, humilitate, obſervantiâ, charitate, & altâ contemplatione præclarus, & ſpiritualibus ſiccitatibus multùm exercitatus. Theologiam in Conventu *Gerbevillæ* apud Lotharingos legebat, cum Urbs & loca vicina peſtis lue inficerentur: ipſe verò indeſeſsè Pœnitentiam & Euchariſtiam quibuſcumque ad Eccleſiam accedentibus, & ſeſe offerentibus adminiſtrabat. Ideò contagionis morbo correptus deceſſit *Gerbevillæ*, anno 1636. die 21 Maii; ſed eodem menſe anni 1655. ejus oſſa ad ſepulturam ſuorum Fratrum Religioſorum Carmelit. Excalceatorum delata fuere.

Hæc habet Ludovicus à S. Tereſia, Lib. II. Annal. Carmelitarum Excalceatorum Gallorum, *cap. 7. pag. 318.* Addit autem Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 262.* Iſidorum à S. Bernardo ſcripſiſſe duo opera, quorum:

1um Inſcribitur *de Privilegiis Ordinis Carmelitarum circà Confeſſiones.* Lib. I.

2um *De clauſura Monialium.* Lib. I. Utrumque opus *Mſ.* aſſervatur in Bibliotheca Patrum Carmelitarum Excalceatorum Pariſienſium, quorum unus Lucianus à S. Maria diſcipulus ejuſdem Iſidori eam veritatem teſtatus fuit apud præfatum Ludovicum Jacob.

CCXXVIII.

ISIDORUS A S. DOMINICO, in ſæculo dictus *Giſlenu Balteel*, natione Belga, *Ypris* natus anno 1591. Carmelitarum Excalceatorum Inſtitutum profeſſus eſt Bruxellis, anno 1618. die 15. Junii. Latinæ & Græcæ linguæ inſtructiſſimus, ſui ævi eloquentiſſimus, omnigenâ eruditione præſtans, ſacræ Thologiæ Lector in Provincia Germaniæ anno Chriſti 1637. conſtitutus, diverſis in locis Prior, Definitor Provincialis, deindè anno 1652. Provincialis, & 1653. Definitor Generalis, tandem anno 1656. die 7. Maii, Romæ in Monaſterio B. V. *Mariæ de Schala* Præpoſitus Generalis eſt electus. Vir prudentiâ, integritate, virtute, generis ſplendore, ingenio & doctrinâ illuſtris, ac Superior Reformatorum Sanctiſſimæ Trinitatis. Obiit Romæ anno 1668. die 6. Martii. Edidit.

1. *Epiſtolam Paſtoralem ad Religioſos ſuæ Congregationis.* Latinè. Romæ. 1657. *in-8.°*

2. Ex Hiſpanico Idiomate vertit in Latinum *Poemata Myſtica V. P. Joannnis à Cruce*, abſque nomine traductoris. Coloniæ Agrippinæ, typis Gualterianis. Anno 1639.

Iſidori à S. Dominico mentionem habent Philippus à SS. Trinitate, *in Campendio Hiſt. Carmelitanæ, Lib. VIII. cap. 17.* Ludovicus à S. Tereſia *in Annal. Carmelit. Excalc. Gallor. Lib. II. cap. 103. pag. 574.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 262.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceator. pag. 271.* Franciſcus-Joſephus à S. Margarita *in Necrologio Præpoſitor. General. Carmelit. Excalceat. pag. 207.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1131. col. 1.*

CCXXIX.

ISIDORUS A S. JOSEPH, Natione Belga, patriâ Duacenſis juxtà Ludovicum Jacob, ſed Dunkerkanus, ſi credatur Danieli à Virgine Maria, Carmelita Excalceatus, Duaci anno 1622. factus, die 4. Aprilis. Philoſophiæ & ſacræ Theologiæ in Belgio, *Romæ* etiam controverſiarum in Seminario S. Pauli Profeſſor: Prior Monaſterii Sanctæ Tereſiæ Melitenſis, Sancti Officii Conſultor, ac Congregationis Italicæ anno 1647. Procurator Gereralis, deindè anno 1650. & 1656. Definitor Generalis. Vir non minùs pietate quam morum integritate & doctrinâ inſignis, linguarum Græcarum, Latinarum, Hiſpa-

J.

nicarum, Italicarum & Gallicarum peritiſſimus. Obiit *Romæ* anno 1666. in Monaſterio *S. Mariæ de Schala*. Opera ejus inſcribuntur:

1. *Sacer Faſciculus B. V. Mariæ de Monte-Carmelo:* Gallicè: *le Bouquet Sacré de la Bienheureuſe Vierge Marie du Mont-Carmel*. Duaci, 1627. typis Rampuſianis, & Lugduni apud Vincentium de Cœurſilly multotiès recuſus.

2. *Vita, Virtutes & Epiſtolæ ſpirituales Joannis à Jeſu Maria Carmelitarum Excalceat. Præpoſiti Generalis*. Romæ, 1649. typis Maſcardi. *in*-24.° Latinè. Ad Martinum Cardinalem Ginettum, Ordinis Carmelitarum Protectorem. Item, Coloniæ anno 1650. typis Jodoci Kalcouen, *in-folio:* cùm operibus ejuſdem V. P. Joannis à Jeſu Maria. In fine *tomi IV*. operum ejuſdem, procurante Paulo ab omnibus Sanctis Carmelitâ Excalceato.

3. *Privilegia Carmelitarum Excalceatorum.*

4. *Annalium Congregationis Italicæ Carmelitarum Excalceatorum* tomus primus. Quem *Mſ.* Ludovicus Jacob inchoatum & penè completum vidit Romæ anno 1640. penes Auctorem; ſed abſolutum & omni ex parte perfectum typis mandari curavit Romæ, *in-folio* anno 1668. Latinè, Philippus à SS. Trinitate, & Petrus à S. Andrea Definitor Generalis, illam editionem dirigens.

5. *Praxis veræ fidei, quâ juſtus vivit*, ex Hiſpanico idiomate Thomæ à Jeſu in Latinum vertit, & prodiit Coloniæ, anno 1627. *in*-12.°

6. *S. Gregorii Decapolitæ Sermo* nunc primùm editus, è Græco Latinitate donatus, ac Notis brevibus illuſtratus. Romæ, typis Ludovici Griguani, 1642. *in*-12.° Græco. Lat.

7. *Oratio Funebris in obitu Illuſtriſſimi D. Gabrielis Teneinii Palatini Cracovienſis, cum Epitaphio & Nænia Anagrammatica*. Bruxellis. Anno 1630. *in*-4.°

8. *Vita V. P. Alexandri Ulbaldini à S. Franciſco, Carmelitæ Excalceati*. Quâ uſi ſunt poſteriores qui eamdem ſcripſerunt:

Iſidorum à S. Joſepho commendant Gregorius Nazianzenus à S. Baſilio, *parte Adoptionis Virginalis, cap. 15.* Joannes Caramuel *in vita Dominici à Jeſu Maria*. Daniel à Virgine Maria *in vinea Carmeli pag. 597. & tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1131. col. 1.* Joſephus de Loyac *in vita Mariæ Margaritæ ab Angelis, cap. 15. pag. 81. & 101.* Theophilus Renaudus *in Syntagmate de Libris propriis §. 37. pag. 53. col. 1.* Ludov. à S. Tereſia *in Annal. Lib. II. cap. 100. & 104. pag. 535. & 574.* Petrus à S. Andrea *in Additionibus tomo I. Annal. Lib. III. cap. 40.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 263.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceator. pag. 271.*

CCXXX.

ISIDORUS DE MELO, nobili ſtirpe natus, Ulyſſipone veſtem Carmelitarum antiquæ obſervantiæ induit, Copimbricenſis Doctor Theologus, ſuæ Provinciæ Luſitaniæ Præfectus, Concionatorque ſuo tempore egregius, aliàs generis ſplendore, morum ſuavitate, & litterarum cognitione illuſtris, deceſſit Ulyſſipone circà annum Chriſti 1618. relinquens ſui ingenii fœtus.

Sermonum Libros: ſicut atteſtantur Joannes Pintus à victoria *in Hierarchia Carmelitana:* Emmanuel Roman *in Elucidario Carmelitico de ſcriptoribus Ordinis;* quos appellat in ſua Bibliotheca Hiſpana *tomo I. pag. 630.* Nicolaus-Antonius; & Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 263.*

CCXXXI.

JUDOCUS AB ASCHA, Flandricè VAN-ASSCHE, ſic nuncupatus; quia *Aſchæ* oppidulo inter *Bruxellas* & *Aloſtum* ſito natus, Carmelitanam Religionem amplexus eſt, in qua tam ſolertem ſtudiis Philoſophiæ & Theologiæ animum exercuit, ut Baccalaureatûs gradum ſuſceperit: ſed aliàs vocatus ad alia ſuæ Provinciæ officia obeunda, Magiſtrum Novitiorum, Supprioirem, imò & Priorem Aloſtanum circa 1633. annum apprimè geſſit.

Edidit Flandrico idiomate *Theſaurum ſacri Scapularis*. Antuerpiæ, anno 1619. *in*-8.° Hunc tractatum laudant, Valerius-Andreas, & Joannes-Franciſcus Foppens in Bibliotheca Belgica, pag. 761. Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis, pag. 489. Daniel à Virgine tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 522.

Eumdem Judocum commemorant, Auguſtinus Wickmans Antuerpienſis Præmonſtratenſis Ordinis Abbas *Lib. I. Brabantiæ Marianæ, cap. 14.* Antonius Sanderus, Canonicus Iprenſis, *in Bibliotheca Belgica*. Hyppolitus Marraccius *in Bibliotheca Mariana*. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Mariana Mſ. pag. 263.* & iterum Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani pag. M. CXI. num. 3937.*

CCXXXII.

JUDOCUS A CIRCUMCISIONE, natione Flander, natus anno 1617. die 19. Februarii, potiori parte vitæ incola Provinciæ Germaniæ ſuperioris, ad eam aſſumptus à R. Patre Gabriele Commiſſario Generali utriuſque Provinciæ Germaniæ, per bella temporumque calamitates in regulari obſervantia, ac ſtudiis oon parùm relaxatæ, àtque Conventibus imminutæ, pro inducenda Reformatione, necnon ſtrictiori vitæ Monaſticæ obſervatione, plurimùm & ardenter collaboravit; primus Magiſter Novitiorum, iteratò Definitor, & in primariis aſceteriis Cœnobiarcha, & quidem per annos XVII. diſtinctis vicibus Bambergæ: Ibidem prænuntiatâ, longè ante, infirmitate, & mortis horâ, relicto patientiæ in gravi apoſtematis morbo, aliarumque virtutum inſigni exemplo, piè animam Creatori reddidit anno 1673. die 14. Aprilis: teſte Daniele à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 113. num. 3536.*

Scripſit *plurima Monita & Hortamenta Mſſ.* quæ nondum comparuerunt, ſed latere creduntur in Tabulino litterario Carmelitarum Bambergenſium.

Notandum in Bibliotheca Bibliothecarum manuſcriptorum, *tomo II. pag. 1280. col. 2. B.* Librum titulo inſcriptum: *le Trèſor Spirituel de la Réligion des Carmes:* minimè adjudicari poſſe Judoco Aſchenſi, ut pote qui Brabantinâ lingua ſcripſit, quâ loqui ſolent Aſcenſii cives, quorum è numero recenſetur Jodocus Badius Typographorum celeberrimus, & Carmelitis addictiſſimus; ſicuti probat prima Thomæ Waldenſis operum editio ab eo typis commiſſa, æquè ac plurium Baptiſtæ Mantuani elucubrationum, atque Guidonis Perpinianenſis *de Hæreſibus, &c.* Porro Theſaurus Ordinis Carmelitarum ex multis auctoribus con-

J.

ſeſtus recenſetur inter opera Juliani Haſſart, inferiùs nominandi eol. 207. D.

CCXXXIII.

JULIANUS DE BRIXIA, à patria ſic cognominatus, natione Longobardus, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Philoſophus ac Theologus magni nominis, Prior & in Patrio & aliis in Conventibus; anno 1459. Definitor, & Generalis Vicarius anno 1465. aſſumptus, ſuum gregem optimè rexit annis quatuor. Anno 1472. in Generalibus Aſtæ Comitiis inter ſocios ibi electi in Priorem Generalem, *Chriſtophori Martignoni* adoptatus eſt. Verumtamen ob diviſionem Provinciarum Bononiæ & Venetæ in hoc Capitulo peractam contentiones nonnullæ ſimul evenerunt, occaſione præſertim Cœnobii Brixienſis, quòd à Congregatione Mantuana tunc avulſum eſt; ideoque Patres, Guillelmus de Fonto Provincialis Bononiæ, Julianus de Brixia, & Antonius de Marinis Provincialis Lombardiæ ad ſanctam ſedem appellarunt. Sed & Guillelmus d'*Eſtouteville* Cardinalis Hoſtienſis, Ordinis Protector, ex Commiſſione Sixti IV. Auctoritate Apoſtolicâ dictam Provinciarum diviſionem eonfirmavit anno 1473. die 9. Martii; & indè Provincia Bononiæ diviſa permanſit hactenus à Provincia Venetiarum: ſed ipſo Generali Priore Martignono defuncto die 17. Maii 1481. præfatum Monaſterium Brixienſe Congregationi reſtitutum fuit. Alia interim moleſta *Julianum* infeſtabant negotia, non ſolùm lites circa colorem habitûs Carmelitani exortæ, ſed etiam querelæ quas adversùs hunc ardentiſſimum Concionatorem, & Petrum Nebularium Theologiæ Profeſſorem commoverunt quidam exteri Theologi, qui hos Carmelitas aliquid fidei diſſonum vel in concionibus vel in diſputationibus Scholaſticis dixiſſe aceuſabant: verum Apoſtolicâ ſedavit hanc tempeſtatem auctoritate præmemoratus Martignonus circa annum 1474. Hæc autem omnia viriliter ſuſtinuit Julianus Hilari vultu, ad mortem uſque ad venientem ei anno (ut creditur) 1499. Ideo ad laudes ejus cecinit Clemens Maria Felina:

Mente vias Cæli peragro, malè viſus in Orbe;
Odia, quæ tentant perdere, ſtulta beant.
Hæc anima exultat, tenebris licet undique preſſa;
In media Sponſus *nam ſibi nocte venit.*
Si dat terra Cruces, tua Crux ſi tollit ad aſtra,
Jam Cruce, Chriſte, *mea,* te, *moriendo, ſequor.*

Julianus de Brixia ſcripſit:

1. *Tractatus in diverſas Theologiæ partes varios Mſſ.*

2. *Conciones Adventuales & Quadrageſimales Mſſ.*

3. *Epiſtolarum Libros II. Mſſ.* Quæ omnia ſervantur in Bibliotheca Brixienſium Carmelit.

Julianum de Brixia commendant Joannes Balæus *Cent. VIII. cap. 50.* in Appendice 2. ad Joannem Ergom, *pag. 625.* Jacobus Friſius *in Bibliotheca Tigurina pag. 523.* Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro, tomo I. pag. 986.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 356.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tom. IV. Annis 1465. 1472. 1473. & 1474. p. 909. 931. 932. & 936.* Martinus de Bergomo *in Oratione de Sanctis & Doctoribus Carmelitis.* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli, fol. 14.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 263.* Carolus Vaghus *in Commentariis Congregationis Mantuanæ, pag. 57. 99. & 244.* Auguſtinus autem Oldoinus *in Athenæo Liguſtico, pag. 379.* reponit Julianum Brixienſem Carmelitam anno 1461.

CCXXXIV.

JULIANUS DE CASTELVI ET LADRON, gente & patriâ Valentinus apud Hiſpanos, ex nobiliſſima familia Comitum *de Carlet*, in Conventu Carmelit. antiquæ obſervantiæ Valentino Vota fecit, poſteà ſacræ Theologiæ Magiſter & publicus Valentiæ in Academia, cùm Philoſophiæ, tùm ſacræ Scientiæ Profeſſor, atque ſuorum Fratrum Prior, anno 1634. dum primi ſuæ Provinciæ Definitoris dignitate fulgeret, Valentiæ obiit anno 1637. die 6. Septembris. Luci dedit integrum *Curſum*, ut appellant *Philoſophicum*, quatuor contentum voluminibus; præter.

1. *Univerſæ Dialecticæ præviam Synopſim:* ad Raymundum Mora de Almenar dicatam. Valentiæ, typis Joannis-Baptiſtæ Marzal, anno 1624. *in-12.°*

2. *In Ariſtotelis Dialecticam Commentaria:* ad Gaſpardum de Guzman Comitem de Olivares dicata: Valentiæ edita anno 1625. *in-4.°* apud eumdem Marzal.

3. *In Libros Ariſtotelis Phyſicorum.* Valentiæ, anno 1626. apud eumdem *in-4.°*

4. *In Libros Ariſtotelis de Cælo, Mundo, Generatione, Corruptione & Anima;* ad Gaſpardum de Borgia & Velaſeo Cardinalem dieata Commentaria, Valentiæ, ibidem 1627. *in-4.°*

5. *In Libros XII. Ariſtotelis Metaphyſicos Commentaria*, Valentiæ, ibidem 1630. *in-4.°*

6. *Sermones de Tempore*, Valentiæ, an. 1632. Hiſpanieè, *in-4.°* apud eumdem Dubié.

7. *Sermones de Sanctis.* Valentiæ, anno 1632. Hiſpanicè, *in-4.°* apud eumdem Dubié.

8. *Tractatus quoſdam Theologicos*, qui Mſſ. ſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Valentinor.

De Juliano Caſtelviano Sermonem habent Aubertus Miræus, *parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ, cap. 228.* Hippolytus Marraccius *in Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva *in Militia Immaculatæ Conceptionis:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 508.* ubi duo animadvertit.

1um Lucubrationes Logicales ſic aceeptas fuiſſe in Academiis Hiſpaniarum inſignioribus, ut vix ſit fueritve illâ ætate Doctor, qui illis non fuerit uſus.

2um Subdubium eſſe utrùm tractatus Theologici, Concionum Libri de Tempore & Sanctis, ſint hactenùs vulgati typo. Hinc eſt quod *in Bibliotheca Hiſpanæ tomo I. pag. 631.* Nicolaus-Antonius obſervat *Sermones de la Immaculada Concepcion de Nueſtra Señora*, anno 1632. editos attribui eidem Juliano, per Hyppolitum Maraecium *in Bibliotheca Mariana*, & per Petrum de Alva *in Militia Conceptionis:* ſed fortè Concionem aliquam ſeorſim editam de iſto Myſterio. Nam Domeſticis Carmelitis de opere iſto haud eonſtat, qui ante alios notum habere debebant. Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmelit. Mſ. p. 264.*

Laudat etiam noſtrum Julianum; Ludovicus Perez à Caſtro in ſuis *Collectaneis Mſſ. fol. 40. verſo:* Auguſtinus Biſcaretus *in Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ. folio 143.* Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1078. num. 3779.*

J.

Antonius Sanderus *Lib. II. de Brugenſibus eruditionis claris :* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 389.* qui vitio forſan typorum vocat *Julianum Hurſatum :* Philippus Braſſeur *in Originibus omnium Hannoniæ Cænobiorum.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo I. Annal. Ordin. Carmelit. in Apparatu cap. 20.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 264.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinis. tomo IV. pag. 566.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1109. num. 3029. &c.*

CCXXXIX.

JULIANUS A S. JACOBO, Polonus à Carmelita Excalceatus edidit Librum inſcriptum : *Agnus purpuratus* ſeu *Orationes in Laudem S. Thomæ Aquinatis 1703. in-fol.* teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſtâ *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 271.*

CCXL.

JULIANUS-JOANNIS, natione Tuſcus, Cœnobii Pratenſis alumnus, Doctor Theólogus Florentinus, ejuſdem Academiæ Decanus, Provinciæ Tuſciæ Prior Provincialis, an. 1434. electus & Definitor Generalis, in Capitulo Raveſpergæ in Germania ſuperiori celebrato, Prati vivere deſiit anno 1436. menſe Septembri, die 22. & perlatus Florentiam, inter ſuos tumulatus fuit. Scripſit :

1. *Theologicas Lucubrationes*, Lib. II.
2. *In ſacram Scripturam Lucubrationes.* Ita ſcribunt Petrus Lucius *in Bibliothecæ Carmelitanæ additionibus :* Auguſtinus Biſcarettus *in Palmitibus Mſſ. vineæ Carmeli :* Necrologium Carmelitarum Florentinorum : Emmanuel Roman *in Libro de ſcriptoribus Ordinis Carmelit.* Lezana *tomo IV. ad annum 1434. 1436. pag. 835. & 842.* Lud. Jacob *in Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 264.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo, &c. p. 342.*

CCXLI.

JULIANUS RISTORIUS, *Prati*, Italicè Prato, in Hetruria natus anno 1492. die 25. Junii, horâ 19. minut. 44. poſt meridiem, Carmelitanâ ibidem emiſsâ profeſſione Doctor omni ſcientiarum genere illuſtris evaſit, eximius Theologus, & curioſus potiſſimùm Aſtronomus, ad quem lætè audiendum plures ſæpiſſimè confluebant Proceres & Magnates, virum *Coſmo I. de Medicis* Magno Tuſciæ Duci ſagaciſſimo gratiſſimum: cujus prudentiâ expertâ is electus, Senis, Florentiæ & Piſis profundæ ſinuoſos Matheſeos circuitus publicis in Scholis adaperuit, annis non minus XXII.

In hac ultima Univerſitate Lauream Doctoralem ſumma cum virorum præſtantiſſimorum accepit laude: anno autem 1550. die 16. Decembris Academiæ Florentinæ in Collegium non tantum coaptatus, ſed & anno 1553. in Decanum deſideratus & electus eſt. A *Paulo III.* ſummo Pontifice Romam invitatus, ætate gravis iter declinavit. Jam anno 1524. in Capitulo Generali Venetiis celebrato Profeſſor Senarum dictus antea fuerat. Anno 1530. mortuo Franciſco de Emporio Provincialis Etruriæ Vicarius à *Nicolao Audetho* ſupremo Carmelitani Ordinis Moderatore nominatus, permanſit ad Generalia Comitia Patavii anno 1532. habita : in quibus confirmatus eſt ſuæ Provinciæ Præfectus.

Anno ſequenti coram *Pontio Rainaudi* Præſide atque Commiſſario Generali Provincialis iterùm aſſeveratus fuit in Synodo Ordinis Florentina : verum anno 1548. in Comitiis Generalibus apud Venetos congregatis creatus eſt Profeſſor Piſarum, eo beneficio conceſſo, ut haberet Baccalaureum P. *Pacificum* Florentinum, qui ſub ipſo & Biblia Sacra, & Magiſtrum Sententiarum legeret. Is Pacificus Florentinus, qui in ſcientiis Mathematicis verſatiſſimus, & Lauream Doctoralem anno 1554. die 18. Novembris, & Præfecturam Carmeli gerere cœpit Florentiæ, idem eſt atque *Franciſcus Giunctini*, qui ſuis in Commentariis ad Sphæram Joannis de Sacro-Boſco cap. 3. p. 680. tom. II. lineâ 1. hæc habet :

„Cum operam darem Litteris in Academia Pi-„ſana anno 1548. audivi à Fratre Juliano Riſ-„torio ex ſacra Carmelitanorum familia, viro „in Mathematicis diſciplinis doctiſſimo, has ſe-„quentes quæſtiones, quas ipſe fecit, dum pu-„blicè legeret. Et primò, cur, &c.„ Porro ipſe Julianus plenus laboribus, & honore cumulatus, mundo vale dixit Florentiæ, die 7. Decembris anno 1556. ætatis ſuæ 64. Cui, ob præclara & ingentia merita Carmelitæ Florentini ſtatuam marmoream cum Elogio erexerunt, quæ olim in diverſis Eccleſiæ ſuæ locis, poſtremò in latere ſiniſtro ingredientis primum Clauſtrum ad parietem collocata fuit talis :

D. O. M.

Juliano Riſtorio Pratenſi Carmelitæ Theologo
Suo Provinciali optimè merito lugentes
Carmelitæ poſuere :
Qui quantum in Philoſophia & Mathematicis
Diſcipl. omnib. præcipuè autem in Aſtrologia
Valuerit non Senæ, Piſæ ac Florentiæ tantùm
Ubi annos non minùs XXII.
Publicè eſt profeſſus, verùm totus terrarum
Orbis agnovit vixit annis LXIIII.
Menſibus V. diebus XI. Obiit VII.
Decembris M. DLVI.

Multa edidit opera, ſed præcipuè Mathematica & Aſtronomica tantæ exiſtimationis præclara monumenta, ut apud Sereniſſimos Etruriæ Principes perpetuò aſſervari meruerint :

1. *In Sacra Biblia Commentaria Mſſ.*
2. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria Mſſ.*
3. *Converſione di S. Maria Maddalena è ſuoi geſti, nella morte e Reſurezione di Jeſu Criſto noſtro Signore ; Capitoli in terza Rima.*
4. *De rebus Aſtronomicis & Sphæra*, Lib. II.
5. *Libellum* Phyſionomiæ, ſive ut loquuntur Itali, *Chiſionomiæ, vultus & linearum manus cum figuris.* Hunc libellum non auderem aſſerere eumdem eſſe atque illum titulo inſcriptum : *Notabilia artis Phyſionomiæ ſecundum diverſos auctores ;* quem extare *in Pluteo XXIX.* Bibliothecæ Laurentianæ Medicæ notat Domnus Bernardus de Montfaucon ſua Bibliotheca Bibliothecar. Mſſ. *tomo I. pag. 298. col. 1. C.*

Julianum Riſtorium commendant, Diſcipulus ejus Franciſcus Junctini *loco citato ;* necnon tomo I.

J.

Commentariorum in Ptolemæum fol. 172. 180. & 181. Petrus Lucius *in Carmelit. Bibliotheca fol.* 82. *verſo.* Jacobus Gaffarel tract. de *Curioſitatibus inauditis, cap.* 6. *num.* 8. Nicolaus Aurificus in opere inſcripto, *Sylva Aurifica:* Franciſcus Turcus *in Oratione* habita *de electione Joannis Caſſardi:* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Decoris Carmeli, pag.* 399. Ludovicus Perez à Caſtro *in Collectaneis Mſſ. fol.* 211. & 156. *verſo.* Lud. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 265. Lucas-Joſephus Cerracchinus *in Faſtis Theologalibus Univerſitatis Florentinæ pag.* 249. & 256.

CCXLII.

JULIANUS DE ROSOY, natione Gallus, Ordinis Carmelitarum Theologus, ſcripſit Gallico Sermone,

Reliquias animæ peccatricis: ſivè Paraphraſim & compendioſam explicationem Pſalmi de Profundis. Pariſiis, apud Joannem Andream 1542. *in-8.°*

Hæc referuntur apud Antonium du Verdier, Franciſcum de la Croix du Maine, Philibertum Mareſchal *in Bibliotheca Gallica:* Ludovicum Jacob *in Bibliotheca Carmelitana. Mſ. pag.* 265. ubi citat quoque in teſtimonium Poſſevinum *in Apparatu ſacro.*

CCXLIII.

JULIUS CÆSAR BURGHI, natione Italus, patriâ Bononienſis, apud Carmelitas Mantuanæ Congregationis habitum religioſum induit die 29. Maii anno 1583. Vota autem Monaſtica dixit die 15. menſis Decembris anno 1585. Vir pius, ſimplex ac bonis moribus inſtructus, morbo contagioſo Bononiæ graſſante mortem appetiit anno 1632.

Edidit idiomate Italico Librum inſcriptum: *Devoti Eſercizii ſpirituali.* Bononiæ, anno 1630. *in-12.* Sicuti legimus apud Ludovicum Perez à Caſtro, Codice 3.° Mſ. *de viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum, fol.* 528. & 529.

SEBASTIANUS BURGHI, junior, itidem Bononienſis, ingenio, probitate & dexteritate conſpicuus, Lauream Doctoralem in ſua Academia promeritus fuit anno 1650. Prior patriæ, Socius Vicarii Generalis Jacobi Mazzoli anno 1648. Procurator Generalis anno 1670. Definitor anno 1652. iterum Definitor 1658. & Vicarius Generalis 1661. atque iterum 1668. Vir omnium ingenio facillimè ſe accommodans, & Principum animum mirabiliter alliciens, à Clemente X. perpetuum Conventûs Bononienſis regimen obtinuit, ſed paulopoſt fato ſuccubuit anno 1673. die 14. Septembris. Unde Clemens ſelina canebat.

Mirè animos lucror; mirè omnibus omnia fio;
Sed fruſtra in terris perpetuare putem.

Vide Carolum Vaghum *in Commentariis Mantuanæ Congregationis, p.* 169. 1711. 172. 175. 177. & 285.

CCXLIV.

JULIUS DE YSOPO, natione Italus, regione Neapolitanus, ex Ordine Carmelitano, Verbi Dei declamator eximius, Theologiæ Profeſſor percelebris, vir eruditione apud omnes illuſtris, inſtitutus eſt Epiſcopus Montis-Marani, in Regno Neapolitano die 1. Aprilis, anno 1493. Aſt intrà paucos menſes ſublatus eſt anno 1494. Itâ Ferdinandus Ughellus tomo VIII. Italiæ ſacræ pag. 491. Verùm deceptus eſt tomo IV. aſſerens Fratrem Julium de Iſopo Carmelitanum Inſtitutum fuiſſe Epiſcopum Marianenſem in inſula Corſica: contrarium ſuadetur ex Libro 61. Bullarum Alexandri VI. folio 95. ubi expreſſis verbis dicitur: *Julianus de Iſopis Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo, & S. Theologiæ Profeſſor electus eſt Epiſcopus Montis-Marani, Kalendis Aprilis* 1493. *Indè alius Ludovici Jacob error* apparet dicentis Julium de Yſopo Epiſcopum Marianenſem anno Chriſti 1494. die 29. menſis Martii inſignitum. Quem errorem hauſiſſe videtur ex eodem Ughello.

Julium ſivè Julianum de Iſopis ſcripſiſſe *Sermonum Libros Mſſ.* affirmat idem Ludov. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 265. & id facilè crediderim: ſed utrum hi Sermones nunc, & ubi extent non deſignat. Mentionem noſtri Julii non in celebrem habet Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmel. p.* 939. *num.* 3300.

CCXLV.

JULIUS SUPERCHIUS, aliis *Soperchius*, natione Italus, patriâ Mantuanus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Vicarius Generalis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ anno 1557. Electus eſt Epiſcopus *Accienſis* in Corſica, die 14. Februarii, an. 1560. Venit Tridentum ad ſacrum Concilium, ingreſſus eam Urbem die 11. vel 12. Auguſti an. 1561. ubi concionem ad Patres habuit Dominicâ Sexageſimæ, quæ incidit primâ die Februarii anno 1562. In ſeſſione autem habitâ poſt 20um & antè 25. diem Aprilis, cùm *Antonius de Muglitio*, natione Moravus, Orator Cæſareus, Archiepiſcopus Pragenſis, Patres monuiſſet oratione perpetuâ, ut magis placidè & imperturbatè loquerentur, reſpicerentque decorum & dignitati perſonæ quam ſuſtineant, & ipſi loco debitum. Ipſi *Julius Superchius* commotior reſpondit, nihil minùs decere Concilium, quam ut Præſulibus leges dicantur, etiam ab iis qui ſecularis poteſtatis perſonam gerunt.

Interim *Superchius* ſummòpere carus Guillelmo Mantuæ Duci, ejus operâ & nominatione in Abbatem Eccleſiæ Ducalis Collegiatæ S. Barbaræ Mantuæ aſſumptus eſt. Mortuo Ludovico-Teodulo Forolivienſi, *Bertinori* Antiſtite, die 10. Januarii, anno 1563. opportunitatem acceperunt Legati in Synodo Tridentinâ manentes, commendandi ſummo Pontifici duos Epiſcopos Concilii, qui plurimum merebantur, inquit Cardinalis *Pallavicinus.* Alter fuit *Ægidius Falcetta* Cingulanus, cujus Eccleſia *Caprulana* erat pauperrima proventuum, & reliquarum omnium conditionum, ex quibus domicilium perpetuum fit tolerabile. Alter *Julius Soperchius* Mantuanus, Carmelita, cui mendicus Epiſcopatus Accienſis nihil aliud de Epiſcopi munere conferebat, niſi obligationem habendi ſe pro Epiſcopi dignitate. Quare proſperitatis loco accepiſſet, quod *Falcetta* tanquàm miſeriam relinquere cupiebat: cum hoc præſtet miſeri, prædivitis ſtatu, quod uni facilis eſt ingens lætitia, alteri ægrè poſſibilis.

Pro utraque parte præces exauditæ ſunt Legatorum à Pio IV. Pontifice Maximo. *Falcetta Bertinori* Epiſcopus inſtitutus eſt, *Soperchius* crapulæ ſedem accepit ſub Dominio Veneto, die 30. Januarii, eodem anno 1563. Undè poſtmodum aſſumitur in ſuffraganeum Venetiarum, à Joanne

I.

Triviſano, Patriarchâ Veneto. Tandem mortuus creditur ad annum 1585. ſcripſit ſaltem,

Concionem quam *ad Patres Tridentinos* Dominicâ Sexageſimæ, die 1. Februarii, anno 1562. habuit. Laudatur autem Julius noſter ab Antonio Petro Philippino *in Hiſtoria Corſica Lib. X. ad ann. 1559.* Ab Hyppolito Doneſmundo *in Hiſtoria Mantuana parte 2. Lib. VIII. & alib.* A Ferdinando Ughello *tomo IV. & V. Italiæ ſacræ de Epiſcop. Accienſ. & Crapulenſ.* A Daniele de Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani p. 939. num. 3301.* Litteræ Legatorum *ad Borromæum 11. Januarii, 1563. &c.* Paulus autem Sarpius cognomine Fra-Paolo præpoſterè Epiſcopum Caprulanum vocat Julium Superchium coram frequente Synodo Tridentinâ, menſe Aprili, anno 1562, loquentem: tunc enim temporis Epiſcopus erat Accienſis. Fabuloſè vocat eum Celtiberum, Conventus Cæſar-Auguſtani filium Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 400.* Saniori meditatione Julianum Superchium, Petrus Lucius poſuit in Catalogo Mantuanæ Congregationis Vicariorum Generalium.

CCXLVI.

IVO BERCH, natione Armoricus Brito juxta quoſdam, Anglus ſecundum alios, amore Dei ſuccenſus, Palæſtinam, Judæamque petiit, & inter Eremitas Montis-Carmeli adſcribi voluit; & indè factum eſt ut non nunquàm Ivo Palæſtinus vocitetur. Multi autem Chriſtiani ex diverſis gentibus congregati ad bella ſacra contrà Saracenos gerenda videntes miracula, quæ ad preces horum Eremitarum Chriſtus concederet, eos in diverſas mundi partes ſecum adducere cogitarunt, manſiones eis daturi in honorem B. V. Mariæ. Inter quos Chriſtianiſſimi Milites Dominus *Joannes de Veſci*, & Dominus *Ricardus de Grey*, natione Anglici, poſt multos actus bellicos in Palæſtina contrà Infideles ſtrenuè peractos, de Terra Sancta ad Angliam remeantes, quoſdam hujus Religionis Fratres Anglicos, de Licentia Prioris Monaſterii Montis-Carmeli, ſecum ex devotione ad Angliam duxerunt, videlicet anno Domini 1240. in feſto Nativitatis Domini.

Horum autem Fratrum unus vocabatur Frater *Yvo*, cui Dominus *Joannes de Veſci* manſionem dedit in Sylva *de Halim* juxtà *Alnewicum* in confinibus Scotiæ. Alter verò Frater vocabatur *Radulphus*, cui Dominus *Ricardus de Grey* dedit manſionem apud *Eylisfordiam* in *Cantiâ*. Ubi ſanctiſſimâ converſatione Deo, & Virgini glorioſæ continuè famulati ſunt, creverunt & multiplicati, atque per diverſa loca in ejuſdem regni partibus devotiſſimè fundati. *Ivo Berch* vixiſſe perhibetur ad annum 1250. Radulphus autem Fresburnus ad annum 1272.

Ivo Berch, ſcripſit:

De Terræ Sanctæ jactura, & Heliadum adventu in Angliam, Lib. II. Ivonem Berch celebrant Joannes de Vineta *in Chronico Ordinis Carmelitarum, ad annum 1249.* Joannes Palæonydorus *in Faſciculo Tripartito Lib. III. cap. 5.* Joannes Balæus & Pitſeus *in articulo Radulphi Fresbarne:* Guillelmus de Samvico *in Lib. de noviſſima Ordinis Carmeli multiplicatione, Tranſlatione & propagatione cap. 3.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 263.* Joannes-Bapt. Lezana *ad ann. 1240. tomo IV. pag. 296.* Mathurinus Ambron *in Annalibus Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Lib. IV. cap. 5. Mſ.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 265.* Martinus Italus citatus *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 273. num. 1126.*

CCXLVII.

IVO ANGLICI, Armoricus, Carmelita Paulopolenſis à pueritia in Carmelo patrio educatus in timore Domini, & in humanioribus Litteris inſtructus, adoleſcentiam egit. Pariſios miſſus, inter hujus Academiæ Doctores Theologos aggregatus, pietatem à ſcientia nunquam disjungens, & pietate pariter & ſcientiâ preluxit. Vicarius General. Monialium Carmelitiſſarum *de Scotiis* nuncupatarum [Gallicè des Coüets] propè Nannetas deſignatus, totum ipſarum perfectioni promovendæ ſe impendit. Quidquid ei temporis ab illarum directione ſupererat, divinarum rerum meditationi, ac lectioni ſacræ conſecrabat. Ibidem obiit anno 1574. die 6. Septembris; relinquens ſui ingenii pro fœtu.

In Pſalmos Pœnitentiales Commentaria: Lib. I. ſicut narrat Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo, in Encomio brevi Mſ. virorum illuſtrium tùm pietate tùm ſcientiâ tùm dignitate Carmelitarum Provinciæ Turoniæ. Albertus le Grand *in Vitis Sanctorum Minoris Armoricæ p. 334.*

CCXLVIII.

IVO JOEL, Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, *Breviarium Ordinis Carmelitarum* compoſuit, juſſu Joannis *Soreth* Generalis, ſeu in formam meliorem redegit, & huic inſeruit officia quædam nova ſanctorum Ordinis, quorum nomina ſaltem in Kalendario ſunt appoſita. Nempè. S. *Cyrillus* die 6. Martii; S. *Angelus* die 5. Maii, S. *Andreas* Epiſcopus 4. Junii, S. *Eliſeus* 14. Junii; S. *Albertus* 7. Auguſti. Quod ſanè abſquè auctoritate ſedis Apoſtolicæ non factum, vel integritas, ac Doctrina Joannis Sorethii ſufficienter ſuadent.

Iſtud *Breviarium* anno 1462. prodiiſſe *Mſ.* obſervat Joannes-Baptiſta Lezana qui & hujus exemplar præ manibus habuiſſe ſe aſſeverat. Quod verò Angelum Hieroſolymitanum Carmelitanum Martyrem canonizatum fuiſſe ſollicitatore Joanne Soretho, opinatur verba Joannis Balæi interpretans eo ſenſu, quia Canonizatio apud hunc Auctorem idem valet, ac Officii recitandi facultas & conceſſio: utrùm hæc interpretatio veritati conſonet, non hic ad amuſſim expendo.

De Ivone Joele mentionem habent Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad annum 1175. 1459. & 1462. pag. 79. 898. & 903.* Ludovicus à S. Tereſia *in ſucceſſione Eliæ cap. 250. p. 572.* Petrus Thomas Sarracenus *in notis Menologii Carmelitarum §. 5. partis 2. pag. 397.* perperam vocat *Ivonem Vaillant:* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 266.*

CCXLIX.

IVO LE VAILLANT, natione Gallus, Doctor Theologus Pariſienſis anno 1541. renuntiatus, ibique in Conventu ad Plateam Maubertinam ſito Prior, & Vicarius Generalis Albienſis Congregationis ab anno 1538. ad an. 1544. Scripſit Latino Sermone:

Explicationem *in Pſalmos XV. Graduales.* Lib. I. *Ad Dominum cum tribularer.* Viditque *Mſ.* hoc opus in Bibliotheca Carmelitarum Lugdunenſium.

J.

Ludovicus Jacob, id aſſerens in ſua *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 266.* Petrus Thomas Sarracenus *in Menologio Carmelit. pag. 397.* loquitur de Breviario per ipſum edito Pariſ. 1439. ſed hoc pertinet ad Ivonem Joel.

C C L.

JUSTINUS AB EPIPHANIA, Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Rhedonis Profeſſionem emiſit anno 1619. die 6. Januarii. Aſſiſtens R. P. Valentini à S. Armagillo Provincialis ab anno 1658. ad annum 1662. in Congregatione Generali Rhedonis habita die 29. Octobris 1663. cui præfuit Reverendiſſimus Hieronymus Ari, in Sindicum Rhedonenſem denominatus fuit, & continuatus in Capitulo S. Annæ 1695. Definitoris quarti vices habuit abſente R. P. Irenæo à S. Jacobo per R. P. Philippinum nominato in Capitulo Provinciali Turonenſi anno 1651. die 1. Septembris. Vir de ſua Religione benè meritus, ſedulus privilegiorum à ſummis Pontificibus Ordini de Monte-Carmelo conceſſorum inveſtigator, deceſſit Rhedonis anno 1694. die 23. Novembris. Scripſit:

1. *Bullarium Carmelitarum Ordinis.* Lib. II. Mſſ. aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Rhedonenſium.

2. *Catalogum Fratrum B. Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, in reformata Turonenſi Provincia viventium & mortuorum ad primam diem* Novembris, 1662. Prodiit latinè, *in-4.°* non ſemel.

De Juſtino ab Epiphania loquuntur ſeu ſcribunt Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 266.* Columbanus in brevi *encomio illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Mſ.* Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 212.* Antonius Teiſſerius *in catalogo Authorum, pag. 212.* Auguſtinus à Virgine Maria *in Tractatu de Privilegiis omnium Religioſorum.*

C C L I.

JUSTUS AB ASSUMPTIONE, in ſæculo dictus *Alexander Roger*, in Oppido *Antoniano* propè Tornacum natus, Ordinem Carmelitarum Diſcalceatorum amplexus, re & nomine Juſtus, omnium virtutum genere, doctrinâ non minus quam pietate clarus, Lectoris munere *Lovanii*, Prioris autem Officio *Tornaci* præclarè functus: cum in Comitiis Provincialibus, ſe iterato ad eam Prælaturam expeti animadvertiſſet, non præeſſe, ſed potiùs ſubeſſe deſiderans, ſuorum Superiorum preces humilitate vicit. Devotionem ſuam ergà ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum teſtatam reliquit opere inſcripto.

1. *Manna communicantium, piiſſimas meditationes continens, per modum colloquii Melli-flui, Chriſtum inter & animam, nomine Diſcipuli, ad ſacras epulas ſe præparantis.* Latinè. Tomis duobus *in-4.°* 1660. apud Balthaſarum Bellerum. Iterum Bruxellis, duobus Tomis *in-4.°* Idem Opus ex Latino ſermone in Gallicum idioma tranſlatum à Cypriano à Nativitate Virgine prodiit Bruxellis, anno 1665. duobus tom. *in-8.°* ſub hoc titulo:

Exhortation intérieure pour la Sainte Communion: ou, *la Manne de l'Euchariſtie, pour tous les Dimanches, les Fêtes, & les jours du Carême*: id eſt Latinè, *interior Exhortatio ad S. Communionem*; ſeu, *Manna Euchariſticum, pro omnibus* Dominicis, Feſtivitatibus, & diebus Quadrageſimæ.

Huic operi acceſſit *Tractatus de frequenti Confeſſione & Communione.* Quem in Gallicum idioma tranſtulit idem Cyprianus à Nativitate; & ibidem excudi curavit, ſcilicet Bruxellis, anno 1665. *in-8.°* 1. Vol.

3. *Spiritualia decem dierum Exercitia.* Latinè: Quæ in linguam Vernaculam tranſmiſit, ac Inſulis edidit *in-12.°* *Petrus à Matre Dei* Carmelita Excalceatus.

Dum Editioni tertiæ *Manna Communicantium* incumberet *Juſtus ab Aſſumptione* coronam Juſtitiæ recepit à Juſto Judice die 8. Octobris. Anno ſalutis reparatæ 1679. ætatis ſuæ 67. Religionis ſeu religioſæ Profeſſionis 46. ac Sacerdotii 39.

Hæc de illo refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 271.* Quæ indè *in Bibliotheca Belgica, pag. 782.* tranſcripſit Joannes-Franciſcus Foppens: & antè utrumque hunc Scriptorem, ſimilia ferè quædam prælibaverat Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 266.* & Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1131. num. 3965.*

L.

I.

LACTANTIUS DOMANINUS, natione Longobardus, Patriâ Mantuanus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, anno 1575. die 10. Julii, Doctor Theologus Bononienſis atque Profeſſor, Orator celebris, in omni penè ſcientiarum genere feliciter verſatus; ſacri Officii Conſultor, ſereniſſimorum Mantuæ Ducum, Guillelmi & Vincentii Conſiliarius, & eorum à Confeſſionibus in Sacramento Pœnitentiæ; ſemel & iterum Vicarius Generalis ſuæ Congregationis, annis 1577 & 1584. Magnatibus pleriſque, potiſſimum Cardinali Alexandrino, & ipſi Sixto V. adeo carus fuit, ut ab eo Pontifice Maximo facultatem obtinuerit & licentiam erigendi Academiam de ipſius Pontificis nomine, *Felicem* in Conventu Mantuæ, cùm facultate conferendi lauream Doctoralem Fratribus Carmelitis ejuſdem Congregationis Mantuanæ. Hæc verba ſunt Sixti V.

„ Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Lac-
„ tantius Domaninus, Congregationis Mantuanæ
„ Ordinis Carmelitarum de Obſervantiâ Vicarius
„ Generalis, qualiter ipſe cupiens dictam Congre-
„ gationem Doctorum, atque litterarum copiâ
„ abundare, unam Academiam, de noſtro no-
„ mine Felicem nuncupandam in Conventu ejuſ-
„ dem Congregationis in Civitate Mantuæ pro
„ Studioſorum commoditate erigere & inſtituere
„ decrevit. Ut autem Religioſi ad eamdem Aca-
„ demiam concurrentes, optatam laborum ſuo-
„ rum lauream commodiùs conſequi poſſint, no-
„ bis humiliter ſupplicavit, ut eamdem Acade-
„ miam ſpeciali ad id privilegio decorare digna-
„ remur.

„ Nos igitur tàm laudabile ejuſdem Lactantii
„ propoſitum plurimùm in Domino commendan-
„ tes, atque ſpeciali favore proſequi volentes
„ ejuſdem

L.

» ejuſdem Lactantii ſupplicationibus inclinati, Aca-
» demiæ hujuſmodi, poſtquam, ut præfertur,
» erecta & inſtituta fuerit, ut quoſcumque dictæ
» Congregationis Religioſos, qui curſum Philoſo-
» phiæ & Theologiæ legitimè confecerint, ſi præ-
» vio rigoroſo examine ad id idonei judicati fue-
» rint, juxtà ipſius Congregationis Conſtitutiones
» ad Doctoratûs gradum promovere, creare, at-
» que promotis illis omnibus & ſingulis privilegiis,
» indultis, exemptionibus, facultatibus, præro-
» gativis & indulgentiis, quibus alii in Univerſi-
» tatibus ſtudiorum generalium promoti atque
» creati quomodo libet utuntur, fruuntur & gau-
» dent, ac uti, frui & gaudere poterunt in futu-
» rum, uti, potiri, & gaudere liberè & licitè
» poſſint & valeant, authoritate Apoſtolicâ, te-
» nore præſentium concedimus & indulgemus.

» Non obſtantibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis
» & Congregationis Conſtitutionibus, &c......
» Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſ-
» catoris, die 5. Maii 1587. Pontificatûs noſtri
» anno tertio. »

Nondùm ætatis trigeſimum tertium attigerat Domanius, teſte Lucio, cum in Civitate Rhegii, ſtudio Theologico incumbens, ſuper totam Theologiam ſcripſerat, digna omni ſanè commentaria poſteritate, anno 1573. Super omnium inſuper liberalium Artium facultates acutiſſimè diſputavit, divinam & humanam gravi compendio Philoſophiam enucleans. Muſicus inſignis, in gubernando ſummâ præditus dexteritate: in genere dicendi graviſſimo admirandus, obiit Mantuæ anno Domini 1595. ætatis ſuæ 55. Scripſit:

1. *De Providentia*, tomos duos qui prodierunt Mantuæ, apud Franciſcum Ozanam 1592. *in-folio.*

Tomo primo agitur *de contingentia, de neceſſitate, de caſu, de fortuna, de ſcientia Dei, de ſapientia humana, de libero arbitrio, de Gratia divina.*

Tomus ſecundus tractat *de creatione ac rerum diſpoſitione, de Idæis, de divina Providentia, de Fato, de Prædeſtinatione, de Reprobatione.*

2. Reliquit inſuper quæ necdum prælo fuere ſubjecta *Expoſitionem in Sybillam;* ad inſtantiam Vincentii Gonzagæ Mantuæ Ducis.

3. *In Librum tertium Sententiarum.*

4. *In Proœmium Phyſicorum & Metaphyſicorum Ariſtotelis.*

5. *Quæſtiones de primo cognito.*

6. *De Animæ immortalitate ſecundùm Ariſtotelem.*

7. *De Fide hominis.*

8. *In Proœmium primæ partis Summæ D. Thomæ Aquinatis.*

9. *Orationes varias.*

10. *Concluſiones de omni ſcientia*, I. Volum.

Lactantium Domaninum egregiis extollunt laudibus coætaneus & conterraneus Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro tomo II. pag. 1. Edit. Colon. 1608.* Joannes Penſa *in Theatro illuſtrium Litteratorum Conventûs Mantuæ Carmelitarum*: Hieronymus Ghilinus *Parte II. Theatri Illuſtrium Literatorum*: Petrus Lucius *in Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuæ:* Aubertus Miræus *parte II. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ, cap. 159.* Alegreus Caſſanatus *in Parad. Carmelitici decoris, pag. 428.* Gabriel Naudæus *Lib. de Fato & fatali vitæ termino:* Fabianus Juſtinianus *in Indice univerſali*, verbo, *Providentiâ:* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 267.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1069. num. 3711, &c.

II.

LACTANTIUS OLIVI, natione Longobardus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis Carmelita, in diſciplinis ſpeculativis verſatiſſimus, ſcripſit & edidit Italico ſermone.

1. *Martyrium S. Simonis Tridentini.* Mutinæ, anno 1603. *in-12.°*

Id ſolùm referunt de illo Joanne-Baptiſta Garguantus & Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis Congregationis Mantuanæ, pag. 209.* necnon Ludovicus Perez à Caſtro, *Cod. III. Mſ. de Viris illuſtribus Carmelitis, fol. 38.*

Martyrium S. Simonis Infantis à Judæis occiſi, apud Tridentinos, anno 1475. die 24. Martii legi poteſt tomo III. Bollandiſtarum, pag. 495.

III.

LAUREANUS DE CARCAMO, Boëticus, Hiſpalenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, ac in Panormitano Carmelitarum Conventu apud Siculos ſodales Profeſſor: Vir ingenio, & literis clarus, Concionator celebris, & Fratribus ſuis admodum amabilis, Panormi inter eos obdormivit in Domino, anno Chriſti 1637.

Edidit eodem anno ad Reverendiſſimum Patrem Theodorum Stratium Ordinis Priorem Generalem Hiſpanico idiomate.

Sermones varios. Panormi, anno ſcilicet 1637. *in-4.°*

De Laureano de Carcamo loquuntur Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag. 1.* Hyppolitus Maraccius *in Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva *in militia Immaculatæ Conceptionis:* Franciſcus Bonæ Spei *in Viſione Eliana.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 267.* Ludovicus Perez à Caſtro *in ſuis Collectaneis Mſſ. pag. 40. verſâ.*

IV.

LAURENTIUS ANGELUS DE ESPIN, ex Oppido *Sarinnena* Regni Aragoniæ, ac Diœceſis Oſcenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor Cæſar-Auguſtanus, cujus Academiæ Decanus erat anno 1670. in eadem Urbe Prior rexit ſodales, in Balearibus Inſulis Viſitator fuit, deindè & Romæ munus Aſſiſtentis Generalis pro Hiſpanicis Provinciis primus geſſit: Vir doctrinâ & modeſtiâ, cæteriſque Religioſis virtutibus commendatus ſcripſit:

1. *Conſulta varia Theologica, Juridica, Moralia, & Hiſtorica.* Cæſar-Auguſtæ, anno 1669. *in-folio.* Apud Joannem de Ibar. Ità loquitur Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag. 1. Quem partim imitatur Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1080. num. 3793.

V.

LAURENTIUS BURELLUS [Gallicè, Laurent Bureau] natione Gallus, in Burgundiæ Viculo, qui *Lienais* dicitur, natus eſt humilibus, atque adeo egenis parentibus, ut Divionem adhuc puer veniret, & ſtipem oſtiatim corrogaret. Cùm adoleſcentulus in quodam Divionenſi

L.

diverſorio mediaſtinum ageret, occurrit fortè illuſtri ac diviti fœminæ, quæ novemdialibus comprecationibus ad aram B. Mariæ Virginis *de Recuperantia*, apud Carmelitas Divionenſes, enixè ſobolem ſolita erat efflagitare. Illa elegantem atque induſtrium intuita adoleſcentulum, quaſi è vetuſtis laciniis erumpentes ſubtilioris ingenii radios advertens, veroſimiliter à Deo mota, talemque ſibi à Dei-parâ Virgine conceſſum filium rata, cum illo egit de ejus adoptione, in Litteris informatione, imò & inter Carmelitas futurâ admiſſione.

Annuit adoleſcentulos, & in Conventu Carmelitarum Divionenſium admiſſus, humilibus culinæ applicatur obſequiis; quæ eâ dexteritate & diligentiâ obivit, ut ſtudiis ſubcivas etiam horas concederet; primaque Litterarum elementa, quaſi ſine Magiſtro ſuperaverit, & juniorum lectionibus audiendis latenter intentus, Grammaticês fundamenta brevi tempore aſſecutus fuerit. Cùm igitur memoriæ tenacitate, & ingenii ſagacitate, ac judicii maturitate præditus conſpiceretur, ad Carmelitani Ordinis habitum admiſſus fuit. Expleto tyrocinio, peractiſque ſtudiis aliis, & ſacris Ordinibus initiatus, Decreto Capituli Provincialis Provinciæ Narbonæ, quod Aureliaci Arvernorum, cùm Capitulo Generali celebratum eſt anno 1469. Præſide Reverendiſſimo P. Joanne Soreth, Pariſios, Studiorum Academicorum causâ dimiſſus, evaſit in eximium ſcientiâ, pietate, & eloquentiâ Theologum.

Tanta quidem ejus eruditio enituit apud omnes, præſertim Superiores, ut anno Chriſti 1472. Lector Pariſienſis in Capitulo Generali *Aſtæ Pompeiæ* celebrato fuerit conſtitutus. Pariſiis reapsè anno 1473. ſacram Scripturam, & anno 1476. Magiſtrum ſententiarum eruditis commentariis publicè, publica non ſine laude illuſtravit. Undè Theologiæ lauream, ſolemni more, univerſo Doctorum omnium plauſu fuit adeptus anno 1480. ſecundùm quoſdam Scriptores, ſed anno 1484. juxtà alios. Hinc reverſus ad ſuos *Burellus*, è ſacro pulpito de rebus divinis ad Reges, ad Clerum, ad Plebem, tùm Lugduni, tùm Pariſiis, tùm Divione, & alibi plurimis annis eâ duxit ubertate, vi, eloquentiâ & facundiâ, quæ Chriſtiani acerrimique Concionatoris nomen illi apud omnes meruit.

Neque minori loco ſuis fuit Fratribus, à quibus in Divionenſi Conventu Prior ſtatim electus, dein anno 1492. primus Socius & Definitor Provinciæ ſuæ Narbonæ, interfuit Comitiis Generalibus Romæ in Conventu S. Martini in Montibus anno 1493. celebratis. Poſteà Provincialis electus in Capitulo Claræ-Vallis [quod oppidulum eſt in Comitatu Burgundiæ] per ſexennium, nempè ad annum 1499. Interim inſtitutus à Reverendiſſimo *Pontio Raynaudi* Priore Generali Vicarius ſeu Commiſſarius & Viſitator Generalis in Provincia & Regno Angliæ, Kalendis Junii 1494. accedente Henrici VII. Sereniſſimi Anglorum Regis conſenſu, quem diplomate Regio die 3. Auguſti, anno 1495. dato ſignificatum accepit, his vocibus ſic expreſſo:

„ Supplicavit nobis Frater Laurentius Burelly,
„ Ordinis Fratrum Carmelitarum Provinciæ Nar-
„ bonæ Provincialis, ac Generalis ejuſdem Or-
„ dinis in Provincia hujus Regni noſtri Vicarius à
„ Fratre Pontio Magiſtro ipſius Ordinis Generali
„ conſtitutus, ut ſibi hoc Regnum noſtrum jam
„ dudùm ingreſſo, hanc Provinciam, annuente
„ Deo, noſtroque obtento favore, viſitaturo ve-
„ limus etiam quatuor Perſonis in comitiva ſua
„ Regnum noſtrum Angliæ, & Villam noſtram
„ Caleſii, quandò ſibi placuerit intrandi, ac in-
„ grediendi, ibidemque circà viſitationem hujuſ-
„ modi morandi, licentiam concedere, ac pro
„ ejuſdem Vicarii, Perſonarumque prædictarum
„ ſecuritate in hac parte gratioſè providere.

„ Nos verò .... animadvertentes ... quantis
„ laudibus idem Frater Laurentius plurimorum
„ illuſtriſſimorum Principum litteris apud nos
„ commendatur, ſuâ etiàm gravitate nobis mu-
„ tuâ collocutione proſpectâ ... ipſum Vicarium,
„ ac perſonas prædictas in dictum Regnum noſtrum
„ Angliæ, & Villam noſtram Caleſii veniendo,
„ ibique morando, & exindè ad propria redeun-
„ do, nec non equos, & herneſia ſua licita quæ-
„ cumque, in protectionem, tuitionem, & de-
„ fenſionem noſtras ſuſcepimus ſpeciales, &c...
„ In cujus, &c. per unum annum duraturas. Teſte
„ Rege apud Weſt Monaſterium, tertio die Au-
„ guſti. Per ipſum Regem. „

Angliæ quidem Provinciam eo viſitavit anno, atque Capitulum Provinciale ibi celebravit: aſt ejus famâ interim percrebeſcente apud Regni Galliarum Magnates, Regibus Chriſtianiſſimis *Carolo VIII.* & *Ludovico XII.* necnon *Annæ Britanniæ* eorum conjugi fuit à Concionibus, Conſiliis & Confeſſionibus, Collegii Navarrici Protector, ſivè ut loquuntur, Proviſor; tandem Epiſcopus *Siſtaricenſis* à Ludovico XII. nominatus ſive aſſumptus anno 1499. exindè publicis cum Eccleſiæ, tùm Regni negotiis totum incumbentem Rex & Alexander VI. elegerunt cùm *Thoma Paſchale* Officiali Aurelianenſi, ut in Delphinatu de vita, dogmatibus & moribus Valdenſium hæreticorum inquireret anno 1501. Quo utriuſque poteſtatis gladio feriit neminem; vir ſanè in quo humilitas cordis, animi moderatio, morum integritas, & perfecta Litterarum cognitio domicilium ſibi elegiſſe viderentur.

Quid mirum, ſi ad alia Regis & Regni ardua fuerit adhibitus negotia, anno 1502? Ipſe Julius II. Nuncium Apoſtolicum delegavit eum anno 1504. ad Maximilianum Imperatorem, ſubindèque ad Ludovicum Francorum Regem, qui Laurentium noſtrum illius ipſius Legatum ad eum deſtinavit, ut amicitiam, & opem adversùs Venetos, ſuo nomine, offerret Pontifici.

Neque in tanta rerum arduarum varietate, negotiorum mole oppreſſus, animum à ſuis Carmelitis prorsùs avertit. Poſtquam enim Conventum Lugdunenſem campanili, campaniſque inſtruxiſſet, hortoque ampliore, & ædificiis, atque aliis Narbonæ Provinciæ Conventibus nova contuliſſet beneficia; demùm ſuo Divionenſi inſtaurando intentus, reſtitutis Clauſtro & Capitulo, auctâque luculenter Bibliothecâ, ſacriſque plurimorum Sanctorum Reliquiis ditato inſigniter Sacrario, & à fundamentis extruere cœpit inſignem Conventûs ejuſdem Eccleſiam. Quid etiàm ſuo pro Clero, plebe ſua & toto grege Siſtaricenſi non egit? Privilegia Incolarum Caſtri-Lurii confirmari curavit; quorum originalia extant in publicis Provinciæ tabulariis Regiis: multa etiàm pro Cleri & Populi commodis utilia confici curavit, cùm manum huic ſapientiſſimo Antiſtiti amoviſſet ſuprema dies, quæ fuit 5. Julii, anno 1504.

Migravit Bleſis ad Ligerim anno ſalutis 1504. Ejus corpus conditum fuit in Eccleſia Carmelitarum Aurelianenſium: cor autem apud ſuos Divionenſes delatum, antè majus Altare, ſub

L.

lapide ſepulchrali, cui inciſum legitur hoc breve Epitaphium Gallicè :

D. O. M.

Cy giſt le Cœur de Monſieur Laurent Bureau, *Provincial de Narbonne, puis Confeſſeur du Roy Charles VIII. & Louis XII. Evêque de Ciſtéron, Religieux de Céans, qui trépaſſa à Blays 5. de Juillet 1504. Le Corps giſt à Orléans aux Carmes.*

Id eſt Latinè :

D. O. M.

Hic jacet Cor D. Domini Laurentii Burelli, *Provincialis Narbonæ, dein à Confeſſionibus Regibus Carolo VIII. & Ludovico XII. Epiſcopi Siſtaricenſis, Religioſi hujus Conventûs : Qui deceſſit Bleſis 5. Julii 1504. Corpus quieſcit Aureliis apud Carmelitas.*

Sripta ejus recenſentur.

1. *Heliades, ſive de Laudibus magni Vatis Eliæ.* Liber I.

2. *De Viris illuſtribus Ordinis ſui.* Liber I. Metricè-Latinè : Qui olim extabat in Anglia apud Joannem Balæum. Quo quidem prior Joannes Trithemius laudat utrumque iſtud opus. Lib. *de Script. Eccleſ. cap. 897.* Atque ex Tridemio Antonius Poſſevinus *in Apparatu ſacro, tomo II. pag. 10.* Geſnerus *in Bibliotheca univerſali* : Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. de Hiſtoricis Latinis, pag. 659.* Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 370.* Joannes-Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV.* Edit. Hamburg. anno 1735. *in-8.°* pag. 728.

3. *De laudibus Joannis Charlerii de Gerſon, Theologi Pariſienſis Navarrici, Academiæ Pariſienſis Cancellarii, doctiſſimi & piiſſimi, Carmen Latinum.* Quod olim legebatur appenſum Lugduni in Eccleſia S. Pauli ſuprà Tumulum Gerſonianum ; reperitur autem in limine Operum Gerſonis, & refertur in Supplemento Morcriano Gallico 1749. tom. I. pag. 289. verbo. *Charlier.*

4. *Epiſtolæ ad diverſos*, quarum unam Ludovicus Jacob ſe teſtatur legiſſe editam *ad Patrem Franciſcum de Medicis* Carmelitam Theologum, qui Burello dedicaverat *Commentaria in Magiſtrum ſententiarum Joannis* de Baccone Angli Carmelitæ.

5. *Philobiblion* Richardi de Bury, Epiſcopi Dunelmenſis, & Eduardi III. Anglorum Regis Conſiliarii, ſeu Cancellarii : ſive, *Liber de amore librorum, & inſtitutione Bibliothecæ.* Hunc Librum edi curavit Burellus ; prout colligitur ex Epiſtola Jodoci Badii Aſcenſii ad noſtrum Laurentium, quæ ſic incipit : *Accepimus his diebus, Laurenti, Pater optime, lepidum quoddam opuſculum*, Philobiblion, *ab auctore inſcriptum, à tua Paternitate, ut imprimendum curemus ad nos tranſmiſſum.* Hujus editionis meminit Vir clariſſ. *Andreas Chevillier*, in Tract. de origine Artis Typographicæ Gallicè inſcripto *ſur l'Origine de l'Imprimerie*, pag. 138.

Noſtro Burello Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 268.* adjudicat *Hiſtoriam magni Prophetæ Eliæ Carmelitarum parentis*, in periſtylio Carmelitico plateæ Maubertinæ depictam : ſed fallitur : hanc etenim hiſtoriam depingendam curavit P. Julianus Guingantius, de quo egimus ſuperiùs, *col. 207.* Idem error irrepſit tomo IV. Annal. Lezanæ, ad ann. 1505. num. 4. pag. 1014. lineâ ultimâ : necnon Tract. Leonis à S. Joanne inſcripto : *Studium ſapientiæ univerſalis*, pag. 127. ſed præter Ludovicum Jacob, laudes Burelli celebrarunt Jodocus Badius Aſcenſius in Epiſtola, quâ ei dedicavit Commentarium *in Parthenices Marianas Baptiſtæ Mantuani* : Pariſiis, anno 1502. Robertus Gaguin, *Lib. Epiſtolarum* : Canonici & Capitulum Eccleſiæ S. Pauli Lugdunenſis *in Epiſtola ad Chriſtophorum Epiſcopum Baſileenſem de Vita Joannis Gerſonis*, Canonici Lugdunenſis : Joannes d'Authon in Vita ſeu *Hiſtoria Ludovici XII.* Bartholomæus Chaſſanæus, *parte XII. Catalogi gloriæ mundi, num. 17.* Guillelmus du Peyrat *in Antiquitatibus S. Capellæ Regiæ*, pag. 448. San-Marthani Fratres, *tomo III. Galliæ Chriſtianæ, pag. 1035.* Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum.* Symphorianus Champerius, *de illuſtribus Galliæ Viris* : Franciſcus de Mezeray, *in Compendio chronologico Hiſtoriæ Franciæ, pag. 547.* Edit. *in-4.°* 1690. Dionyſius Gothofredus, *in Probationibus Vitæ Caroli VII.* ſed erroneè dixit Burellum in Campania ex nobiliſſimis parentibus oriundum. Michaël Mettaire *in Annalibus Typographicis, tom. II. pag. 73. Litt. H.* Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo I. pag. 831.*

E Carmelitis quot proferendi occurrerent ? Joannes Palæonydorus *in Faſciculi tripartiti, Lib. III. cap.* ult. cit. *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 273. num. 1126.* Deſiderius Buffers *in Elogio Mſ.* Laurentii Burelli, quod à ſe viſum in Bibliotheca Claromontana Carmelitarum Excalceator. aſſerit Ludovicus Jacob ; Joſephus Falco, Petrus Lucius, Emmanuel Roman, Joannes-Baptiſta Lezana ad an. 1494. 1500. & 1505. p. 989. 107 & 1014. Ubi Burellus Scoticæ doctrinæ ſectator fuiſſe dicitur, & Bachonii Carmelitæ interpres & elucidator ; ac pro ejus doctrina Epiſtolam ſcripſiſſe ad Stephanum Baſignanam Pariſienſem Baccalaureum, quæ extat in principio Operum ipſius Bachonii : Bibliothecam Pariſienſem multis voluminibus decoraviſſe, in quorum uno hæc leguntur : *Orate pro Fratre Laurentio Borelli Divionenſi Carmelita, Doctore Theologo Pariſienſi, Provinciali Narbonæ, Chriſtianiſſimi Francorum Regis Ludovici XII. Confeſſario.*

Accedunt Andreas à S. Nicolao *in Relatione Mſ. de Epiſcopis aſſumptis ex Provincia Carmelitana Narbonæ.* Hac uſus eſt Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 939 & 940. num. 3302.* Alteram ad nos miſit R. P. Philippus à S. Claudio *Chaudeau*, Prior Lugdunenſis, *Relationem Mſ.* 2. Julii, ann. 1741. ab ipſo ſignatam *de Conventibus Provinciæ Narbonæ*, in qua Laurentium Burellum aſſerit Priorem pluries fuiſſe Divionenſem, Cabilonenſem & Lugdunenſem, Epiſcopum Damaſcenum, ſimulque Suffraganeum Archiepiſcopi Lugdunenſis, & Priorem Conventûs ejuſdem Civitatis in quo recepit *Carolum VIII. & Annam Britanniæ*, dum ipſe Quadrageſimales Conciones ibi haberet coram eis, à quibus ingentem pecuniæ ſummam accepit, ad complendum Eccleſiæ Carmelitarum Ædificium, & ad emenda terreni loca, quibus etiamnum potiuntur : eadem addit relatio Burellum obiiſſe nominatum ad Ar-

chiepiſcopatum Aquenſem in Provincia. Verum quidquid ſit de Damaſceno Epiſcopatu Burelli, nomen ejus deſideratur in Catalogo Suffraganeorum Lugdunenſis Eccleſiæ. Præterea non mihi compertum eſt qua ratione *Burellus* anno 1505. quo mortuus eſt, ad Archiepiſcopatum Aquenſem fuiſſet nominatus.

VI.

LAURENTIUS CARNEVALLIUS, natione Longobardus, patriâ Cremonenſis, Carmelita ibidem Prior, ſacræ Theologiæ Doctor Placentinus, ac publicus Cremonæ Profeſſor, circà annum 1595. ſcripſit.

1. *Vitam B. Bartholomæi Cremonenſis:* Qui virtutibus & doctrinâ clarus, priùs Canonicus, ac Vicarius Generalis Mazarenſis, ſed regularis obſervantiæ ſtudio allectus, Carmelitano Ordini aggregatus, magnæ pietatis reliquit monumenta, obiens anno ſalutis 1546.

De Laurentio Carnevallio pauca hæc ſcripſerunt Joſephus Falco *in Chronico Carmelitico*, & Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 268.*

VII.

LAURENTIUS A.... Carmelita Excalceatus Provinciæ Aquitaniæ, qui obiit Toloſæ, tranſtulit in idioma Gallicum:

Meditationes S. Petri de Alcantara: quibus præmiſit Epitome vitæ ejuſdem Sancti, ex operibus S. Thereſiæ deſumptum cum pluribus monitis ſpiritualibus, &c. Toloſæ, an. 1686. Ed. 3. *in-12.*° Sic teſtatur Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 272.*

VIII.

LAURENTIUS A CRUCE, natione Hiſpanus, patriâ *Biacenſis* Carmelita Excalceatus, unus è primis qui anno 1592. Eremum *Bolarcæ* habitaverunt: Vir magnus humilitate, patientiâ, innocentiâ, obedientiâ & contemplatione. Scripſit.

Relationem de Deſerto Bolarcæ: quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria *tomo II. Hiſtoriæ generalis* Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanicæ, *Lib. VIII. cap. 60. & 61.* Ità loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 269.*

IX.

LAURENTIUS CRUCIFIXI, natione Gallus, Provinciæ Carmelitarum Narbonæ dictæ alumnus, Doctor eximius, vitæ regularis & obſervantiæ amator ſincerus, in Capitulo Lugdunenſi anno 1529. in Provincialem electus eſt, & titulo *Reverendiſſimi* decoratus, ob inſignem, quam de illo ſui fovebant ſodales exiſtimationem. Vicarius Generalis omnium Provinciarum Galliæ, & Definitor Generalis Comitiis univerſalibus Patavii congregatis anno 1532. interfuit, & ad iteratam Præfecturam confirmatus, ſancto fine quievit anno 1538. Scripta ejus indicantur.

1. *Decreta plurima*, ad Reformationem inducendam, & præſertim circà prudentem bonorum adminiſtrationem in Conventibus ſuæ Provinçiæ ſervandam. *Mſſ.*

2. *Opera alia* non pauca, quæ ob temporum injuriam, & hæreticorum tumultuantium malignitatem atque perfidiam deperdita ſunt.

Hæc leguntur in Monumentis Mſſ. Provinciæ Narbonæ: in Papyro Mſ. Ordinis Carmelitici Romæ ſervato: in Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. ab Auguſtino Biſcareto collectis, fol. 148. verſo.

X.

LAURENTIUS CUPERUS, natione Belga, patriâ *Gerardi-Montanus*, in Comitatu Flandriæ, ad Fluvium *Teneram*, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor, Prior Bruxellenſis, anno 1577. die 2. Maii electus; quem Conventum eo tempore rexit, quo Calviniſtarum ſecta innumeris excurſionibus, plurimiſque tumultibus diſcurrens, Bruxellenſem Civitatem tandem ingreſſa anno 1580. Conventum Carmelitarum adit, ſacram ſupellectilem expilare feſtinat: quod cùm obtinere non daretur, templum impii profanarunt, vi extorquent omnia, Religioſos, quos à fide catholica abducere non potuerunt, partim exulare coegerunt, partim verò duriſſimis cruciatibus tortos, dignos Confeſſores fidei effecerunt.

Inter eos clarus habitus eſt *Laurentius Cuperus*, qui ſeptuagenarius, anno 1581. à Reverendiſſimo Generali *Joanne-Baptiſta Caffardo* inſtitutus Provincialis Allemaniæ inferioris, pro Chriſto exulare coactus, domum non manufactam in cœleſti patria, qui ſe peregrinum putabat in terris, ſibi fabricavit. Bergæ ad Zomam diù detentus, mille appetitus injuriis, mille laboribus afflictus; ſed poſt hæc, firmitudine Athletæ Catholici perſpectâ, ab Heterodoxorum manibus, Dei miſericordiâ, & piâ Civium benignitate & liberalitate liberatus, deceſſit Bruxellis, dùm officio Provincialatûs fungi pergeret, anno 1594. die 29. Martii; Vir Græcè & Latinè doctiſſimus, R. R. Dom. Illuſtriſſ. *Joannis Vendeville*, Tornacenſis Epiſcopi Theologus & Conſiliarius, Bruxellis quoque ſepultus apud ſuos in Capitulo Monaſterii Carmelitarum, cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

Hic poſui Frater LAURENT. *oſſa* CUPERUS.
Dic requiem, Lector, manibus ergò meis.
Ut dum finis erit mundi, defunctaque ſurgent
Corpora, perpetuum mittar in Elyſium.

Morte cadens anno M. D. XCIV. XXIX. Martii. Ætatis LVI.

Unum igitur erroneum legitur in Bibliotheca Carmelitana Mſ. Ludovici Jacob, pag. 269. *Ludovicus Jacob* refert *Laurentium Cuperum* Priorem Bruxellenſem electum anno 1577. præfuiſſe huic Cœnobio per decennium: ſed ex Chronico Belgico conſtat conſtitutum fuiſſe Provincialem anno 1581. poſt mortem *Petri Lupi* qui Mechliniæ ab hæreticis anno 1580. trucidatus eſt. Prætereà *Ludovicus Jacob* ſcribit *Laurentium Cuperum* obiiſſe anno Chriſti 1594. ætatis ſuæ 66. undè deceptus *Dominicus Gravina* hunc ſeptuagenarium anno 1580. exulaſſe animadvertit: & præfuiſſe Provinciæ inferioris Germaniæ annis tredecim notat *Daniel à Virgine.*

Laurentius Cuperus vir fuit magni ingenii, inquit *Swertius*, aſſiduæ atque exquiſitæ lectionis, & in perveſtigandis, atque eruendis Sanctorum Patrum reconditis Sententiis ſummæ diligentiæ, patriæque Hiſtoriæ peritiſſimus, dùm ſcripſit:

1. *Commentarium in Æſther, Ruth, Tobiam & Judith.*

L.

Judith. Hujus Commentarii meminerunt Poſſevinus *in Apparatu ſacro , tomo II. pag. 11.* Franciſcus Swertius *in Athenis Belgicis , pag. 512.* Jacobus Lelong *in Bibliotheca ſacra , pag. 692. col. 2. A. &c.* Verùm Jacobus Milendunck Carmelita Germanus *in Hiſtoria Provinciæ Carmelitanæ Allemaniæ Mſ.* ait : *Commentaria in Æſther , Ruth , Eſdram & Judith ipſiuſmet Laurentii Cuperi manu , mihi notiſſimâ , conſcripta in-ſolio , ego anno 1643. dum eſſem Francofurti Prior , ne perirent , compingi feci , & Bibliothecæ incorporavi.*

2. *Sermones de Dominicis & Feſtis.*

3. *Conciones XXIV. de quatuor hominum noviſſimis.* Coloniæ , anno 1583. *in-8.°* apud Mathernum Cholin. Ad calcem hujus Operis additur *Parænesis ad ſtudium ſpiritalis Militiæ.*

4. *Brabantiæ Chronica* , ex diplomatibus , aliiſque vetuſtis monumentis *fideliter adornavit* , ſi , quæ de primis ac fabuloſis , Doctorum judicio , narrat Brabantiæ Principibus & Marchionibus Antuerpenſibus , reſcenſentur. *Mſſ.* aſſervari ſolebant Bruxellis in Curia. Extant quoque in Bibliotheca Carmelitarum Bruxellenſium.

5. *Theatrum mundi minoris* , ſivè *humanæ calamitatis Oceanum* è Gallico idiomate tranſtulit in linguam Latinam. Cui adjecit libellum *de hominis dignitate.* Hæcque ſimul prodierunt Antuerpiæ apud Joannem Bellerum , ann. 1576. & 1589. *in-12.°* & 1607. *in-16.°*

6. *Hiſtoriam* quoque *Merloſinam* Latino donavit idiomate.

7. *Beatæ Annæ genealogiam & vitam ex vetuſtiſſimis Eccleſiæ Doctoribus.*

8. *Opera omnia Baptiſtæ Mantuani recognovit* , Epiſtolis dedicatoriis adornavit , in quatuor tomos diviſit ; & Typis edi paravit , & reapſe prodierunt Antuerpiæ *in-8.°* Apud Joannem Bellerum , anno 1576. poſt ejus mortem. Hujuſque ultimæ editionis meminit Joannes-Petrus Niceron *tomo ſuorum Commentariorum vigeſimo ſeptimo , pag. 110.* ubi rectè animadvertit nomen *Joannis-Baptiſtæ* illic perperàm tribui *Mantuano* , qui *Baptiſtam* ſe perpetuò vocitavit. Ludovicus Jacob anno 1607. malè aſſignat iſtam editionem.

De Laurentio Cupero fusè ſatis egerunt Poſſevinus *in Apparatu ſacro :* Antonius Sanderus *in Chorographio Brabantiæ* , ubi *de Carmelo Bruxellenſi* , necnon *tomo II. Flandriæ illuſtratæ* ; atque *in Bibliotheca Belgica Mſ.* Aubertus Miræus , *II. parte Bibliothecæ Eccleſiaſticæ , cap. 160.* Valerius Andraus *in Bibliotheca Belgica* , & *hujus* recens Editor Joannes-Franciſcus Foppens *tomo II. pag. 806.* Dominicus Gravina *in voce Turturis , parte II. cap. 26.* Auguſtinus Barboſa , *Tract. de officio Epiſcopi :* Joannes Molanus *in Bibliotheca materiarum :* Fabianus Juſtinianus , *Lib. III. de ſacra Scriptura* : Petrus de Alva *in Militia immaculatæ Conceptionis :* Joſias Simlerus *in Epitome Bibliothecæ Geſneriana :* Hyppolitus Maraccius *in Bibliotheca Mariana :* Georgius Draudius *in Bibliotheca claſſica :* Joannes-Baptiſta Lezana *in Maria Patrona* Petrus Lucius *in Bibliotheca Carmelitana* : Alegreus Caſſanatus *in Paradiſo Carmelitici decoris , pag. 442.* Matthias à S. Joanne , *tomo II. Ordinis Carmelitarum* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 269.* Daniel à Virgine Maria , *tomo II. Speculi Carmelitani , pag 1015. num. 3542. & pag. 1109. num. 3930.*

X I.

LAURENTIUS A S. ELIA , dictus in ſæculo *Laurentius Ximenes* , natione Navarrus , Pompelone natus anno 1587. nobilibus parentibus , aliquandò Rector Academiæ Oſcenſis , inter Carmelitas Excalceatos Congregationi Italicæ profeſſus eſt Romæ anno 1627. die 20 Julii : dein Procurator Generalis anno 1638. poſteà in Comitiis generalibus ad S. Mariam de Scala celebratis , anno 1647. die 11 Maii , Præpoſitus Generalis electus , obiit Neapoli anno 1655. die 17. Novembris. Scripſit.

1. *Epiſtolam ad Patres Provinciæ Longobardiæ , pro eligendo Vicario Provinciali.* Habetur in collectione Mediolanenſi , I. parte , pag. 204. Hæc collectio Italicè in tres partes diviſa , quibuſdam ex Latino & Hiſpanico idiomate tranſlatas complectitur Litteras plures Paſtorales , diverſorum utriuſque Congregationis Generalium , ac quorumdam Longobardiæ Provincialium. Prodiit Mediolani , anno 1671. *in-4.°*

2. *Epiſtolam Pareneticam ad omnes Congregationis Italicæ Religioſos Excalceatos ;* Latinè prodiit Romæ , anno 1648. *in-8.°* teſte Ludovico Jacob. Utrum hæc Epiſtola differat à præcedenti ; non mihi conſtat.

De Laurentio à S. Elia mentionem habet Philippus à SS. Trinitate *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ cap. 2.* Ludovicus à S. Tereſia *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ , cap. 57. p. 147.* & *Lib. II. cap. 68. p. 477.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 272.* Lud. Jacob. *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 269.* ubi commemorat alium *Laurentium à S. Elia* , qui primus ſubſtitutus ſociorum Capituli Generalis , Provinciæ S. Claudii ſequanæ ſeu comitatûs Burgundiæ , fuit electus anno 1664.

X X I I.

LAURENTIUS à S. HILARIONE , natione Navarrus , Pompelonenſis patriâ , Carmelita Excalceatus , Cœnobii Cæſar-Auguſtani alumnus aut incola circa annum 1636. ſorori Matri Elizabethæ à S. Dominico per ſexdecim & ampliùs annos à confeſſionibus extitit : ideoque fide dignus , qui ſcriberet ejuſdem :

1. *Venerab. M. Elizabeth à S. Dominico vitæ ac virtutum , Breviarium.* Quod laudat Michaël-Baptiſta de Lanuza Lib. IV. ejuſdem vitæ , cap. 26. ſicut indicat Paulus ab Omnibus Sanctis in ſchedis Mſſ. quas Prior tunc Græcienſium Carmelitarum in Styria , miſit ad Ludovicum Jacob.

2. *Relationem de virtutibus Mat. Antoniæ à Spiritu Sancto d'Hortigas* , Tereſianæ Cæſar-Auguſtanæ. Quâ uſus eſt idem Michaël-Baptiſta de Lanuza , Lib. V. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico jam memoratæ , cap. 22. Necnon Franciſcus à S. Maria Lib. VII. Hiſtoriæ Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanicæ , cap. 56. ſicut annotavit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 270.*

X X I I I.

LAURENTIUS LAURETUS , natione Italus , Venetiis natus die 27. Septemb. an. 1534. in patria Profeſſionem Ordinis Carmelitici emiſit. Sacræ Theologiæ Magiſter , ac pluribus in locis , Cremonæ ſcilicèt , Patavii , ac Romæ in

L.

Sapientiæ Pontificio Collegio Profeſſor, necnon Romanæ ſacræ Inquiſitionis Conſultor: patrium Cœnobium Prior, Venetam Provinciam bis, ſemelque Romanam Provincialis rexit; atque totius Ordinis Procurator Generalis anno 1587. nominatus poſt aſſumptionem Timothei Berardi ad Epiſcopatum Naulenſem. Qua in dignitate conſtitutus, humiliter ſupplicavit ſummo Pontifici Sixto V. anno 1590. quod, cùm Eccleſia Carmelitarum Majoris Conventûs Neapolitani ob ejus anguſtiam & maximum Populi ad eam concurſum, quibuſdam anni temporibus, vix aditum & ingreſſum accedentibus præbere poſſet, concedere dignaretur ſua ſanctitas, ut per januam primi Clauſtri etiam mulieribus prætatam Eccleſiam ingredi & egredi, abſquè ullius cenſuræ incurſu, liberè liceret. Annuit ſupplicationi *Laureti* Pontifex Maximus diplomate, dato Romæ die 26. Junii 1590.

Jam anteà *Lauretus* adfuerat Theologus Ordinis, & ſocius Vicarii Generalis *Joannis-Stephani Facini*, Concilio Tridentino, ibique ad Patres bis oraverat, primùm Dominicâ 4.a Adventûs, an. 1562. iterùm Dominicâ 4.a Adventûs, an. 1563. Item concionem habuerat in eodem Concilio Dominicâ XII. poſt Pentecoſten anno 1562. Poſteà factus apud Gregorium XIV. ſingularis Conſiliarius, inſtitutus eſt Epiſcopus Adrienſis in ſtatu Veneto, die 13. Februarii anno 1591. conſecratuſque in Eccleſia Tranſpontina de Urbe. Tandem Venetiis moritur 29. Januarii 1598. ibique jacet in Templo Carmelitarum cùm ſequenti Epitaphio.

LAURENT. LAURETUS VEN. CARM. EP. ADRIÆ
Sanctimonia, ſapientia, omni laudis
Excellentia præclarus: Orator, Philoſophus,
Theologus ſummus: in Concilio Tridentino
Admirabilis: apud Gregorium XIV. Pontificem
Max. qui eum Epiſcopum fecit, ſingularis:
Apud omnes ſummis honoribus dignus exiſtimatus:
Multis bonis hoc Templo, & Monaſterio
Aucto, poſt annum ætatis LXIII. Epiſcopatûs VII.
Sua hic oſſa ſepeliri mandavit. Obiit
IV. Kalend. Febr. M. DIIC.

Scripta ejus ſunt:

1. *Commentariâ in Epiſtolam D. Pauli ad Romanos.*

2. *Commentaria in Epiſtolam D. Pauli ad Galatas*, dum eſſet in Concilio Tridentino. Hæc utraquè Commentaria non omiſit Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra, pag.* 823.

3. *Cenſura in Opera Septimii Tertulliani*, juſſu Pii V. Romani Pontificis.

4. *In Libros II. & IV. Sententiarum Commentaria.*

5. *Apologia pro Antonio Mario Pro-Epiſcopo Cremonenſi* adverſùs calumniatores.

6. *De Contractibus*, Tractatus I.

7. *De Cenſuris Eccleſiaſticis*, Tractatus I.

8. *Orationes habitæ in Concilio Tridentino.*

9. *Orationes habitæ in ſacello Pontificio.*

10. *Reſponſa ad diverſorum Principum & Magnatum quæſita & conſulta.*

11. *Scholia in Sicardum Cremonenſem*, ſive in *Hiſtoriam* Romanorum *Pontificum* à Sicardo Cremonenſi Epiſcopo compactam. Hæc Scholia dicavit Lauretus ad Nicolaum Sfondratum Cardinalem & Epiſcopum Cremonenſem; qui poſteà Romanus Pontifex nomine Gregorius XIV. creatus 5. Decembris anno 1590. obiit 5. Octobris 1591. Falluntur Lelandus, Poſſevinus, & alii quotquot dixerunt Lauretum noſtrum Sicardo Cremonenſi Epiſcopo ſua Scholia in Hiſtoriam Pontificum dedicaſſe; ut animadvertit Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. II. de Hiſtoricis Latinis cap.* 53. *pag.* 434. ſecundæ editionis Sicardus enim Cremonenſis Epiſcopus vivebat circà an. 1215.

12. *Sermonum Libri.*

13. *Collationes variæ.*

14. *Super totam Artem veterem.*

15. *In Priora Ariſtotelis.*

16. *In Libros VIII. Phyſicorum Ariſtotelis*, ſi ſextum & ſeptimum demas.

17. *In Libros XII. Metaphyſices Ariſtotelis*: exceptis Libris X. & XI. dum Romæ publicè ſumma cum laude, atque omnium admiratione profiteretur.

Laurentium Lauretum celebrarunt Antonius Riccobonus in ejus *Oratione Funebri* habitâ 4.o Nonas Februarii, anno 1598. editâque Patavii eodem anno. Dominicus Nicolinus in *Dedicatoria Epiſtola Operum S. Joannis Chryſoſtomi* ad Nicolaum Sfondratum: Hieronymus Rubeus, in *Hiſtoria Ravennatæ Lib. X. ad annum* 1564. Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II. p.* 12. Jacobus Albericus, *Lib. de ſcriptoribus Venetis*: Abrahamus Bzovius: *in Pontifice Romano*: Ferdinandus Ughellus, *tomo I. Italia ſacra*: Caſimirus Oudinus, *tomo III. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. pag.* 88. Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura*: Franciſcus Turcus, *in Oratione de electione Joannis-Baptiſtæ Caſſardi*: Pompeius Zuccala, *in Epiſtola Dedicatoria Operis Joannis Paleonydori de Antiquitate Ordinis*, ad Joannem-Baptiſtam Caſſardum: Leonardua Priolus, *in Præfatione Operum Gerardi de Bononia Carmelitæ*: Petrus Lucius, *in Bibliotheca Carmelit. fol.* 60. *verſo*: Alegreus Caſſanatus, *in Paradiſo Carmelitici Decor. pag.* 447. Daniel à Virgine Maria, *in vinea Carmeli pag.* 509. & *tomo II. Speculi Carmelitani pag.* 941. *num.* 3306. Lud. Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 270. Franciſcus à S. Maria, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Generalis Carmelit. Excalceat. Hiſpanicæ cap.* 39. &c.

XXIV.

LAURENTIUS MARIA BRANCACCIUS, Neapolitanus, clariſſimâ gente natus, Franciſci Mariæ Cardinalis patruus, veſtem Carmelitanam induit in Monaſterio Neapolitano *S. Mariæ de Vita*, ibi regens, ſacræ Theologiæ Magiſter, necnon Curiæ Archiepiſcopalis Theologus deputatus, item Synodalis Examinator, qui ex inſtituto Carmelitarum Excalceatorum, teſte Ludovico Jacob, ad Obſervantiam antiquiorem Carmelitarum mitigatorum tranſierat, tùm nominatus *Laurentius Maria à SS. Sacramento*: deceſſit è vita in Conventu *Concordiæ* Neapolitano, die 13. Octobris anno 1652. edidit Excalceatus Carmelita, *Latino idiomate* ad R. A. P. Paulum Simonem à Jeſu Maria Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicæ Præpoſitum Generalem.

1. *In Ariſtotelis Logicam Quæſtiones ex Angelici Doctoris D. Thomæ ſententia deciſas.* Romæ ex Typographia Hæredum Alexandri Zaunetti, 1625. in-4.o

2. *In Philoſophiam naturalem Ariſtotelis Quæſ-*

Digitized by Google

L.

tiones, in duos tomos diſtributas, quæ ex Sententia D. Thomæ deciduntur. Romæ, Typis Alexandri Zannetti, anno 1623. *in-4.°* ad R. admodum Patrem Matthiam à S. Franciſco Carmelit. Excalceator. Congregat. Italic. Præpoſitum Generalem. Utrumque hoc opus Martialis à S. Joanne, *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 274.* adjudicat Laurentio Mariæ à SS. Sacramento: ſed poſteriorem elucubrationem ſub hoc titulo: *Commentaria in octo Libros Phyſicorum Ariſtotelis;* dubitans an alia in reliquas partes Philoſophiæ ediderit Laurentius Maria à SS. Sacramento, quem tranſiiſſe ad Carmelitas antiquioris obſervantiæ omninò ſilet Præfatus *ibidem* Martialis à S. Joanne-Baptiſta; & *pag. 36.* ubi *Anonymus quidam indigitatur.*

Laurentius Brancaccius poſteà *Italicè* publicavit.

1. *Exercitia ſpiritualia & Meditationes pro Nativitate SS. Virginis Mariæ.* Neapoli, Typis Savii, anno 1640. *in-12.°*

2. *Opera B. Mariæ Magdal. de Pazzi, Florentinæ Carmelitanæ, antiquæ regularis Obſervantiæ,* edi curavit Italicè, Neapoli. Typis Franciſci Savii, anno 1643. *in-4.°* cui editioni addidit eodem Italico idiomate.

3. *Sermonem in laudem* ejuſdem *B. Mariæ Magdalenæ*, quem citat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 440. num. 1541.*

Hæc præter opera, quæ ſola commemorat Ludovicus Jacob, addit ſequentia Nicolaus Toſpius: *Novennam SS. Annæ* cum *Meditationibus.* Prætereà Volumen Mſ. quod titulum habet *Faſciculus Mirrhæ.*

4. Opus aliud *de Paſſione* Mſ. Item *Quadrageſimale* Mſ. & *Panegyrica multa* Mſ. Italicè.

De Laurentio Maria Brancaccio celebrem habent mentionem Hyppolitus Marraccius *in Bibliotheca Mariana*: Franciſcus Lanovius *in Chronico Minimorum, anno 1629. num. 4.* Hilarion à Coſta *in probationibus Vitæ S. Franciſci de Paula:* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Carmelitanæ, cap. 12.* Nicolaus Toppi, *in Bibliotheca Neapolitana, pag. 191.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani Mſ. pag. 1073. num. 3744.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 271. & pag. 1131.* ubi Laurentius Maria à SS. Sacramento paucis enominatur.

XXV.

LAURENTIUS A S. MAGDALENA Carmelita Excalceatus, ſcripſit:

Relationem miraculorum Noſtræ Dominæ de l'Ozier ſicuti refert Guido Allard *in ſua Delphinatûs Bibliotheca, pag. 135.*, teſte Jacobo Lelong *in Bibliotheca hiſtorica Galliæ, pag. 40. num. 1119.*

XXVI.

LAURENTIUS MONI, Lucenſis Carmelita, in ſacra Pagina Candidatus, typis excudit *Poemata multa*, præſertim *Villam Eſtenſem Tiburtinam*, &c. Prænecte, apud Joannem-Antonium Rizzolli, anno 1702. Sicuti teſtatur R. P. Elias de Amato in Schedis Mſſ. anno 1747. datis.

XXVII.

LAURENTIUS NATALIS, Anconitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, in Cœnobio ſuæ Patriæ Prior, & Romandiolæ Provinciæ Præfectus, obiit Anconæ die 20. Martii, anno 1673. Scripſit Italicè *Ethicam ſpiritualem.* Anconæ, 1665, *in-12.°* ſicuti legitur *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1073. num. 3744.*

XXVIII.

LAURENTIUS PENNA, Congregationis Mantuanæ Carmelita Bononienſis: Doctor Laureatus in Ferrarienſi Theologorum Collegio, anno 1665. die 23. Junii numeratus: necnon Muſicus, & egregius eadem in arte Compoſitor, moritur Bononiæ anno Domini 1693. die 20 Octobris, ætatis ſuæ 80. Scripſit.

1. *Directorium Gregoriani Cantûs.* Mutinæ, anno 1689. *in-4.°*

2. *Tres Libros primitiarum Muſicæ Cantûs* pro incipientibus diſcipulis ejuſdem Artis. Parmæ, & Bononiæ, anno 1684. *in-4.°*

3. *Fervoroſe formole d'atti interni.* Opus pietatem redolens maximam. Bononiæ, anno 1689. *in-4.°*

4. *Alia quam plurima Mſſ.* in Bibliotheca Bononienſium Carmelitarum ſervata. Hæc refert Carolus Vaghus *in Commentariis Mantuanæ Congregationis, pag. 288*

XXIX.

LAURENTIUS A PRÆSENTATIONE B. V. Mariæ, natione *Allobrox*, Diœceſis Genevenſis, Sacerdos anno Domini 1620. die 14. Martii, Anniſſii à S. Franciſco Saleſio Epiſcopo Genevenſi ordinatus, poſteà Carmelita Excalceatus, anno 1621. factus. Vir eminentis virtutis, ardentis charitatis, magni zeli pro infidelium ſalute & puræ doctrinæ famâ clarus, obdormivit in Domino Toloſæ Tectoſagum, morbo epidemico, dum peſtiferis inſerviebat, anno Chriſti 1630. die 11. Novembris, ætatis ſuæ 35. Religioſæ Profeſſionis 9. Pauca ejus ſcripta ſunt.

1. *Oratio piiſſima ex ſacra Scriptura confecta.* Incipit: *Domine Jeſu Chriſte*, &c. quam edidit in *ſuis Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, cap. 89. pag. 260.* Ludovicus à S. Thereſia.

2. *Meditationes compendioſæ in ſeptem Stationes*, quas Dominus noſter Jeſus-Chriſtus egit ſuæ *tempore Paſſionis. Mſſ.* ſervantur apud Carmelitas Diſcalceatos Toloſanos. Ità recenſet Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 271.*

XXX.

LAURENTIUS A RESURRECTIONE, Carmelita Diſcalceatus, Frater Laicus, in ſeculo dictus *Nicolaus Herman*, ex honeſtis piiſque parentibus in Lotharingia ad locum *Herimini* dictum natus, ſecularem primùm militiam ſecutus, deinde vitam Eremiticam tentavit; poſteà in domo nobilis Dom. *Guillelmi Fieubet* Regiæ Gazæ cuſtodis inter domeſticos annumeratus, tandem ad Excalceatos Carmelitas Pariſienſes acceſſit, quibus ſuum ſolemni profeſſione nomen anno 1642. dedit: Vir *naturâ* quidem *rudis*, *ſed gratiâ perpolitus exquiſituſque*, inquiebat Illuſtriſſ. Dom. *Franciſcus de Salignac de la Motte-Fenelon*, Cameracenſis Archiepiſcopus: viis in interioribus vitæ ſpiritualis adeo perſpicax, ut clariori ſemper lumine ſuperfuſi recederent, qui eum conſulturi acceſſerant. Pariſiis ad claritatem æternam evolavit anno 1691. die 12. Februarii; ætatis ſuæ circiter octogeſimum.

1. Ejus vitæ compendium, cum Sententiis & illius Litteris ad homines pios ſcriptis edidit Anonymus Diœceſeos Pariſienſis Presbiter ſub hoc titulo Gallicè inſcripto: *Abregé de la Vie de Frere Laurent de la Réſurrection, Religieux Convers des*

Carmes Déchauſſés, ſes Maximes ſpirituelles, & quelques Lettres qu'il a écrites à des perſonnes de piété. Cum approbatione viri clariſſimi Dom. Courcier, in Eccleſia Pariſienſi rebus Theologicis Præfecti data ad diem 23. Novembris 1691. Pariſiis *in-12.°*

2. *Les Mœurs & Entretiens du Frere Laurent de la Réſurrection, avec la pratique de l'exercice de la préſence de Dieu, tirée de ſes Lettres.* Catalauni, 1694. *in-12.°*

3. *Lettre à Monſeigneur le M. de.... pour ſervir à la juſtification du Livre des Mœurs & Entretiens du Frere Laurent de la Réſurrection Carme Déchauſſé, imprimé à Châlons en 1694.* Pariſiis, apud Ludovicum Joſſe, 1697. *in-12.°* pag. 24. cum Approbatione viri clariſſimi Domini Pirot, data eodem anno 1697. die 6. Novembris. Totus eſt Auctor anonymus ad probandum diſcrimen inter doctrinam in Libro de Moribus, Colloquiiſque F. Laurentii contentam, & dogmata in Libro *des Maximes des Saints*, qui abſente Illuſtriſſ. Dom. *de Fenelon*, præpoſterè editis, nonnullas continet elocutiones, quas Illuſtriſſ. Antiſtes ſaniori ſenſu explicatas dediſſet, ſi majorem adhibuiſſet curam.

4. In Collectione quorumdam Myſticorum tractatuum edita Coloniæ, anno 1699. ſub hoc titulo Gallicè: *Recueil de divers traités de Théologie Myſtique, qui entrent dans la célèbre diſpute du Quiétiſme qui s'agite préſentement en France, in-12.°* reperiuntur *ſcripta Fr. Laurentii* cum aliis variorum Myſticorum hominum tractatibus.

Laurentii à Reſurrectione celebrem habet mentionem Illuſtriſſ. Dom. de Fenelon Cameracenſis Archiepiſcopus *in Epiſt. LXXI. tomo III. Spiritualium Operum*, Gallicè Pariſiis edito an. 1740. *in-12.°* Vir clariſſimus atque peritiſſimus Dom. Goujet, in 2. Supplemento Dictionarii Moreriani Pariſiis edito anno 1749. *in-folio.* tom. II. p. 19. litteræ L; ubi animadvertit errorem R. P. Martialis Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ Aquitaniæ Provincialis, falsò aſſignantis mortem Fratris Laurentii noſtri ad annum 1692. in ſua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum p. 273.* Petrus Poiret, Metenſis Calviniſta & Heidelbergenſis Miniſter pſeudomyſticus edi curavit vitam & opera noſtri Fratris Laurentii à Reſurrectione, anno 1710. 1. vol. *in-12.°* teſte præfato Dom. Goujet in primo *Supplemento Dictionarii Moreriani 1735. tom. II. pag. 86. Lit. P. col. 2.*

XXXI.

LAURENTIUS A S. TERESIA, nobilium ac parentum Catholicorum filius unicus, ortus eſt *Droghedæ* in Urbe *Hiberniæ*, in *Ultonia* Provincia, in Comitatu *Lugenſi*. Occiſo patre, unius legionis ductore, Mater filium in timore Dei adeò feliciter enutrivit, ut adoleſcens mundi vanitatem, ac periculum animæ ſeriò conſiderans, inter Carmelitas Excalceatos, quibus per Hæreticos divexatis pia mater avitæ domûs dimidiam partem, liberaliter ceſſerat, ipſe adſcribi ſollicitè poſtulaverit.

Voti compotem effectum, in Galliam miſerunt, ut ſtudiis Philoſophicis & Theologicis facilius incumberet: quæ Provincia quidem in Aquitana perfecit. Inde Romam evocatus, ut in Seminario ſe ad Miſſiones compararet, prout enixè poſtulaverat, in Comitiis Generalibus, an. 1650. publicas Theſes, omnium adſtantium admiratione ſuſtinuit, quorum animos modeſtiâ, ingenii claritate, ac facilitate rapuit. Eximium juvenem, voluit novus Præpoſitus R. P. *Franciſcus à SS. Sacramento* ſuæ aggregare Longobardiæ Provinciæ. Quare vix attingentem ætatis annum 25, ſacræ Theologiæ Lectorem in Collegio Bononienſi, deſtinandum curavit. Ad idem officium iteratò aſſumptus, tùm ibi, tùm Cremonæ, in publicis functionibus incredibilem omnium exiſtimationem conciliavit. Poſteà, Definitor Provincialis electus, Monialibus Tereſianis in ſacro Pœnitentiæ Tribunali præpoſitus, eas adeò ad perfectionem promovit & direxit, ut Generalis Viſitator totum, poſt Deum, in piiſſimum Directorem, cùm magna laude refuderit.

Tranſlato ad ædes *Sancti Pancratii* Miſſionum Seminario Carmelitarum Excalceatorum, anno 1662. die 6. Martii, de quo videri poſſunt Annales Carmelitar. Excalceator. Galliæ Lib. II. cap. 112. pag. 599. R. P. *Dominicus à SS. Trinitate* eorum Præpoſitus Generalis Laurentium noſtrum probè ſibi notum, ad legendas controverſias evocavit: & ne tantum virum Provincia Romana amitteret, inter ejus filios aggregavit. Ad Miſſiones ergo exactiſſimâ legum cuſtodiâ ſe parabat, cùm præter lecturam, impoſitum ſibi anno 1662. Seminarii gubernium indoluit: ne tamen ubique muneri minor eſſet, in choro aſſiduus, ſtudium cum propriæ ſanitatis diſpendio continuavit. Correptus itaque morbo, ut aſſerebant Medici, citrà vitæ periculum, mortem tamen proximam præſentiens, totius vitæ peccatorum confeſſione peractâ, ſacrâque Euchariſtiâ devotiſſimè ſuſceptâ, poſterâ die in appoplexiam incidens, infirmorum oleo perunctus, vivere deſiit in terris, in æternum victurus in cœlis, menſe Novembri, anno 1670. ætatis 44.

Parabat eximium opus, cui titulum apponere intendebat: *Elucidarium Thomiſticum.* Sed morte præventus, partem ſeu fragmenta per manus Diſcipulorum quibus dictaverat, vel tranſcribenda conceſſerat, recuperavit *Adeòdatus à SS. Petro & Paulo*, olim Congregationis Italicæ Definitor Generalis, ac ejus Bononiæ Diſcipulus, qui non modico ſtudio quinque in tomos digeſſit, edique Romæ anno 1682. & ſeqq. curavit, ſub titulo: *Spicilegii Theologici.*

TOMUS PRIMUS continet:

1. Tractatum *de ſacra doctrina.*
2. Tractatum *de Exiſtentia Dei: de illius Eſſentia: de Attributis divinis, ac de viſione Beatifica.*

TOMUS SECUNDUS.

De Scientia, Idæis, ac voluntate Dei.

TOMUS TERTIUS.

De Prædeſtinatione, Reprobatione, Gratia & Merito ac SS. Trinitatis Myſterio.

TOMUS QUARTUS.

De Actibus humanis, Juſtitia & Jure, Pœnitentia cum opuſculo de Theologia Myſtica.

TOMUS QUINTUS.

De ſanctiſſimo Incarnationis arcano. Quinque hi tomi editi ſunt Romæ, anno 1682. & ſeqq. *in-folio.*

Laurentium à S. Tereſia commendant *Necrologium* Seminarii Sancti *Pancratii*: Adeòdatus à Sanctis Petro & Paulo *in elogio quod ejus operibus* præfixit: Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 273. & 274.*

XXXII.

L.

XXXII.

LAURENTIUS A RESURRECTIONE, Carmelita Excalceat. in ſtatu Fratrum Converſorum, Pariſiis, anno 1642. profeſſus, ibidem obiit die 10. Februarii, anno 1692. Depoſuere Teſtes, eum altiſſimo contemplationis dono claruiſſe: mira fuiſſe, quæ ex ejus ore procedebant, & quæ de cœleſti felicitate nonnullis communicabat. Illius vita, & *opuſcula* prodiere, Pariſiis, anno 1692. ſicut legitur *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 273.*

XXXIII.

LAURENTIA TODESCA D'ALVITO Soror Ordinis Carmelitici Tertiaria, Neapolitana, Italicè ſcripſit *multa Myſtica*, quæ à Theologis & Conſultoribus approbata, ſervantur *Mſſ.* in majori Conventu Carmelitarum Neapolitano. Hæc ſolùm modo refert Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana, edita Neapoli, anno 1678. *in-folio.* Typis Bulifon: Hæc, inquam, ibi leguntur, *pag. 191.*

XXXIV.

LAURENTIUS ROPPUS, natione Neapolitanus, natus in oppido *Salice* Diœceſis Bruduſinæ, Carmelita antiquioris obſervantiæ, ſacræ Theologiæ Magiſter, & in Carmelo Neapolitano Profeſſor, obiit in Conventu Canuſii, Provinciæ Apuliæ, anno 1672. Scripſit Italicè ſeu ingenioſè.

Diſcurſus Academicos, qui prodierunt Neapoli, anno 1646. *in-4.°* ſicut refertur *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1073. num. 3743.* & apud Nicolaum Toppi, *in tabula Bibliothecæ Neapolit.*

XXXV.

LAURENTIUS A VISITATIONE, Neuſtrius, Carmelita Excalceatus, Pariſiis profeſſionem emiſit, poſteà Meldenſis Supprior, dein ſecundus Subſtitutus Sociorum Capituli Generalis vivebat anno 1668. Edidit metro Gallico

1. *Tragœdiam Bœtii Conſulis Romani, & Theodorico Regi à Conſiliis.* Extat Mſ. apud Carmelitas Excalceatos.

2. *Canticum amoris Dei, Vener. P. Joannis à Cruce primi Carmelitæ Excalceati.* Mſ. aſſervatur apud Carmelitas Excalceatos.

3. *Hiſtoriam Propheticam, & Apologiam ejuſdem Hiſtoriæ* à Franciſco de S. Maria Hiſpanicè conſcriptam. Aſſervatur *Mſ.* apud Carmelitas Excalceat. teſte Ludovico Jacob *in Bibliotheca Carm. Mſ. pag. 271.*

XXXVI.

LEANDER AB ANNUNTIATIONE, natione Hiſpanus, Patriâ Burgenſis, in ſæculo dictus Leander *de Melgoſa*, ex Præfecto militum in urbe Neapoli, miles Chriſtianus, atque Carmelita Excalceatus in Tyrocinio *S. Mariæ de Scala* Romæ factus, ac profeſſus anno 1605. die 25. Martii. In Perſidem poſteà Miſſionarius miſſus, domum Ormuſianam promovit, Goanam fundavit, Divienſem incœpit; dùm aliam in urbe Viſapor parabat, piè obiit anno 1631. Scripſit.

1. *Hiſtoriam Goanæ fundationis*, quam per annos plures, ut & totam Miſſionem Orientalem ſtrenuè gubernavit.

2. *Verſus Latinos, Hiſpanos, Luſitanos in laudem S. Tereſiæ*, ejus Canonizationis occaſione.

Hæc leguntur *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 275.* necnon ex parte *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 271. & 272.* ubi Ludovicus Jacob animadvertit alterum Leandrum ab Annuntiatione, Priorem Comenſem Provinciæ Lombardiæ fuiſſe anno 1664. electum. Qui alius ſanè videtur non eſſe ab eo, quem Martialis à S. Joanne denotat nomine iſto.

XXXVII.

LEANDER AB ANNUNTIATIONE, in ſæculo nuncupatus *Petrus de Perego*, antiquâ nobilique familiâ Mediolanenſi ortus anno 1635. die 25. menſis Aprilis, cùm liberalium Artium rudimentis perceptis, paternæ domûs commodis valedicere ſtatuiſſet, ut Æterni Regis ſe manciparet obſequiis, annos natus novemdecim, Carmelitarum Nudipedum Inſtituto ſe addixit; apud quos ſolemnia emiſit vota die 4. Octobris 1655. Philoſophiam atque Theologiam edoctus, Congregationis ſuæ Alumnis utramque è cathedra explicuit plures annos. Prior etiam nonnullis Cœnobiis cum laude præfuit, & Provinciæ univerſæ præluxit cum Definitoris officio. Obiit *Mutinæ* die 3. Januarii, anno 1686. Opera ejus duo enumerantur, Scilicet.

1. *La vagha, è miracoloſa Immagine di Noſtra Signora di Conceſſa.* Parmæ, apud Joſephum Dell Oglio & Hyppolitum Roſati, 1686. *in-4.°* Hic Tractatus nuncupatur Illuſtriſſ. Dom. *Joanni Meltio* Archiepiſcopo Capuano: & continet quindecim Sermones in commendationem Deiparæ Virginis; argumento deſumpto ab Imagine ipſius, quæ colitur *Conceſæ* in Eccleſia ſui Ordinis, quam ſimul cum vicino Cœnobio extruxit & dotavit *Cæſar-Montius*, S. R. E. Cardinalis, & Ambroſianæ Eccleſiæ Archiepiſcopus, anno 1643. *Paulo Simone à Jeſu Maria* Congregationis Præpoſito Generali.

2. *L'Aſilo de Peccatori: Maria Regina del Cielo: Oſiano: Quindeci Diſcorſi.* Bononiæ, apud Montium, anno 1687. *in-4.°*

Hæc ſcribit Philippus Argelatus *in Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium, pag. 1057. & 2014. num. 1261.* Leander quoque noſter ab Annuntiatione paucas lineas replet *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 275.*

XXXVIII.

LEANDER FRANCONIUS, natione Italus, Patriâ Licinenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor, necnon Univerſi Ordinis Carmelitici, in Comitiis generalibus Romæ anno 1564. celebratis, Secretarius; edidit.

Enarrationem quorumdam geſtorum, quæ in dictis Comitiis generalibus facta ſunt. Hanc enarrationem legi ad calcem conſtitutionum quas edi juſſit Joannes-Baptiſta Rubeus Prior Generalis, teſtatur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 272.*

XXXIX.

LEO BONFILIUS, aliquandò *Bonfiliolus*, natione Italus, poſt Reverendiſſimi Alberti Maſſarrii ſeu Mazzarrii obitum, ab Urbano VIII. inſtitutus fuit Vicarius Generalis totius Ordinis Carmelit. anno 1643. die 18. Decembris deindè anno 1645. Capitulum generale, poſt 20. annorum interſtitium bellorum causâ, celebratum Romæ in Conventu Beatæ Mariæ Tranſpont. eum-

L.

dem Bonfilium, die 4. Junii Feſto Pentecoſtes, Præſide Eminentiſſ. Cardin. Ginetto in Priorem Generalem elegit: qui eodem anno die 30. Auguſti Leonem à S. Joanne Provinc. Turoniæ tùm Provincialem inſtituit Apoſtolicâ autoritate Viſitatorem Generalem omnium & ſingulorum Conventuum præfati Ordin. hactenùs reformatorum & in poſterum reformandorum in toto Regno Franciæ. Aſt anno 1647. die 20. Januari, ipſe *Bonfilius* morte eripitur *Mazaræ* in Sicilia, magno totius Religionis mœrore; quippe qui, juxtà nominis ſui etymon, verè magnanimus, & in rerum executione conſtans, rigorem clementiâ temperans, tanquàm bonus Paſtor filios ſuos in multas diſperſos Provincias, magno cum labore viſitare pergebat; ut ſic regularem ubique diſciplinam ac reformationem promoveret. Scripſit.

1. *Libellum ſupplicem ad Urbanum VIII.* anno 1644. oblatum pro confirmanda & rata facienda electione R. P. *Reginaldi de Vaulx*, Provincialis Provinciæ Narbonæ, cùm aliis electionibus factis, in Capitulo Provinciali Lugduni celebrato eodem anno. Cùm enim dictus *Reginaldus de Vaulx*, hujus Capituli Præſes deputatus, in ejuſdem Provinciæ Priorem Provincialem electus fuiſſet, tametſi ex conſtitutionum Ordinis præſcripto cautum ſit, ne Præſidens in Capitulo Provinciali, in Priorem Provincialem aſſumi queat; cumque cæteræ omnes electiones in eodem Capitulo Provinciali cum admiſſione aliquorum vocalium ad id non legitimorum, & certis aliis defectibus factæ eſſent; itá ut adeò magna fuiſſet dubietas, an electiones hujuſmodi legitimæ & canonicæ fuiſſent; ideò *Leo Bonfilius* tùm Vicarius Generalis, humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolicâ dignaretur ſummus Pontifex; ſicuti fuſiùs refertur *tomo II. Bullar. Carmelit. pag. 497.*

2. *Libellum ſupplicem* alium *Innocentio X.* oblatum anno 1645. nomine totius Capituli Generalis eodem anno die 4. Junii Romæ celebrati, ad obtinendam quorumdam articulorum Conſtitutionibus inferendorum confirmationem: pro ut legitur *tom. II. Bullar. Carmelit. pag. 503. & ſeqq.*

3. *Epiſtolam circularem* RR. PP. Provincialibus, Prioribus, Confratribus, ac Monialibus Conventuum totius Ordinis B. Dei genitricis Mariæ de Monte Carmeli, pro commendanda Conſtitutionum ab Innocentio X. approbatarum obſervantia, datam in Carmelo Neapolitano die 27. Januarii 1646. Typis edita eſt ad limina dictarum Conſtitutionum, quibus utitur Carmelitana Provincia Turonenſis, *in-4.°* abſque Urbis, Typographi & anni deſignatione: quas tamen anno 1650. prelo datas arbitramur, & conjectamus ex Epiſtola encyclica, quam R. P. *Urbanus ab Aſcenſione* dictæ Provinciæ Turoniæ Prior Provincialis ſcripſit ſuis Religioſis inferioribus die 3. Decembris, dicto anno 1650. circà iteratam editionem dictarum Conſtitutionum penitùs ſimilem & conformem authenticis Litteris Reverendiſſimi Patris *Joannis-Antonii Philippini* Prioris Generalis, ſed diſſimilem & alienam ab ea quam R. P. *Leo à S. Joanne* tùm Exprovincialis typis mandaverat ſui Provincialatùs tempore.

Celebrem Leonis Bonfilii mentionem habent Summi Pontifices Urbanus VIII. & Innocentius X. *in Litteris Apoſtol.* jam ſuperiùs *citatis*: Leo à S. Joanne *in delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis*, *cap. 9. pag. 55.* Ludovicus à S. Thereſia *in ſucceſſione Eliæ* Gallicè ſcripta, *cap. 262. pag. 600.* Daniel à Virgine Maria *in Vinea Carmeli*, *pag. 541. num. 976.* Idem, *tomo I. Speculi Carmelitani*, *pag. 136. num. 583.*

X L.

LEO A SANCTO JOANNE, natione Armoricus, patriâ Rhedonenſis, in ſæculo dictus *Joannes Macé*, anno 1600. die 9. Julii, ex familia inter civitates primarias, natus; annos pueritiæ in patria apud parentes tranſegit; bonam indolem, & ingenium ad pietatem optimaſque litteras paratum oſtendit; ſed divino numine inſpirante, de rebus cœleſtibus cogitans, Carmelitarum obſervantiæ ſtrictioris inſtitutum, magno cum zelo, anno 1616. Condate Rhedonum amplexus eſt. Anno Tyrocinii ſancte revoluto, in ipſo Chriſti Natalitio, 25. Decembris 1617. votorum profeſſionem emiſit.

Incredibili ſacrarum ſcientiarum deſiderio inflammatus, Superiorum juſſu, Theologiæ operam, Profeſſore *Antonio à S. Martino*, qui & avito nomine *de la Porte* meliùs noſcitur, ſedulò navavit. Totque ac tantos in omni diſciplinarum genere progreſſus fecit; ut non ſolùm ſuis chariſſimis Sodalibus, ſed etiam externis ſtupori eſſet, neſcientibus, quid in eo magis mirandum eſſet, an judicii maturitas, an ingenii ſoliditas, an litterarum omnimoda cognitio. Quotidie ſanctis ſtudiis ita animum excolebat, ut mores interim ſuos ad perfectam virtutis regulam componere ſatageret.

Famâ Leonis creſcente, ſæpè apud ſuos, & non nunquam ad populum, nondum ſacerdotio initiatus, conciones æquè doctas ac elegantes habuit: undè apud ampliſſimum Rhedonenſem Senatum & Cœtum Eccleſiaſticum admirationi fuit. Omnia Ordinis ſui munia, præter ſupremum exercuit. Extitit Prior Andegavenſis, & Pariſienſis in Conventu SS. Sacramenti, vulgariter *des Billettes* dicto, quem nomine totiùs Provinciæ, cum Licinio à S. Scholaſticâ, ſumptibus omnium Conventuum ejuſdem Turoniæ Provinciæ acceptis, plurimis laboribus & ſollicitudinibus gravatus & Magnatum quorumdam præſertim Andinorum favore atque aliorum Aulicorum auctoritate fretus acquiſivit, anno 1633.

In Comitiis Provincialibus *Aureliæ* celebratis anno 1635. Prior Provinciæ Turoniæ Provincialis, Præſide *Bernardo à S. Magdalena*, & iterùm anno 1644. in Capitulo Provinciali intrà Monaſterium Sancti Joſephi *de Chalain* celebrato, Præſide *Matthæo Pinault*, electus fuit. Deindè ſimili titulo, Terræ Sanctæ Provincialis nominatus, per Regnum Galliarum Viſitator Apoſtolicus deſignatus, anno 1644. tandem anno 1660. in Capitulo Generali Romæ habito, primus Aſſiſtens Generalis aſſumptus eſt. Regibus Chriſtianiſſimis Ludovico XIII. & XIV. à ſacris Concionibus; atque Armando *Joanni Pleſſæo* Cardinali Duci *Richelio* ab intimis; quem & in extremis poſitum ultimùm ſacramentaliter abſolvit.

Vir ob miram fœcunditatem, ſingularem eloquentiam, amantiſſimum ingenium, Linguarum Græcæ, Latinæ, Italicæ & Gallicæ perfectam cognitionem, ac ſcientiarum tam divinarum, quam humanarum profundam notitiam, Romanis Pontificibus *Innocentio X.* & Alexandro VII. Eminentiſſimis S. R. E. *Franciſco* & *Antonio Barberinis* Cardinalibus, aliiſque Eccleſiæ, & *Aulæ*

Digitized by Google

L.

utriuſque *Romanæ* & *Gallicæ* Magnatibus, necnon viris ſæculi decimi ſeptimi doctiſſimis ac piiſſimis notus & charus. Obiit in Conventu Pariſienſi SS. Sacramenti die trigeſimâ Decembris, anno 1671. inter primarios ſui ævi conſcribendus Religioſos. In ſæculo quaſi ſtella ſurrexit matutina, in Carmelo tamquam ſol in diebus æſtatis præluxit, in Aula quaſi vas auri ſolidum, ornatum omni lapide pretioſo emicuit, omnibus tùm corporis, tùm animæ dotibus inſignitus, & ſuis omnibus intrà Monaſterii ſepta pretioſus Sodalibus.

Jam verò ad immenſam Librorum, quos de omni materia ſcripſit, multitudinem veniamus; ut ſaltem ex titulis, tanquam ex ungue Leonem, Lector Doctrinam hujus Carmelitæ intelligat. Scripſit enim quam plurima Opera doctiſſima, utroque idiomate, & eleganti ſtylo, quorum Catalogus ab ipſo exaratus ſic talis extat.

Opera Latine scripta.

1. *Vita venerabilis Joannis Soreth Ordinis Carmelitarum Generalis*, tranſumpta ex vetuſtiſſimo Codice Manuſcripto R. P. Fratris *Ubalteri de Terrâ-novâ*. Pariſiis apud Joſephum Cottereau. 1625. *in-4.°* Hæc vita præfigitur operi cuipiam ejuſdem *Joannis Soreth*, quod inſcribitur *Expoſitio Parænetica in Regulam Carmelitarum.* Nomine Carmelitarum Rhedonenſium, opus utrumque, vita ſcilicet Joannis Soreth, & Expoſitio Parænetica dicatur Reverendiſſimo Patri Magiſtro Priori Generali Ordinis Carmelitarum *Gregorio Canalio*, cæteriſque Definitoribus, Magiſtris Provincialibus, & Patribus univerſis in publicis Carmelitarum Comitiis Romæ congregatis anno 1625. *Leo à S. Joanne* Editor præmonet pag. 9. quod utenti Codice Manuſcripto ſibi minimè *placuit quidquam in materia immutare, ſed formâ tantùm, methodo, alioque ſtylo donare.*

2. *Typus ſeu pictura veſtis Religioſæ.* Quâ diſtinctè repræſentatur & antiquorum tam in novâ, quam in veteri lege Monachorum multiplex habitus: & potiſſimæ Rationes ob quas Carmelitæ Pullo ſeu griſeo-nigro colore nativo in veſtibus utuntur. Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1625. *in-4.°* Lib. I. Liber hic dedicatur Illuſtriſſimo ac Reverendiſſimo Domino D. Joanni Garſiæ Millino S. R. E. Cardinali ampliſſimo totius Carmelitarum Ordinis protectori ſapientiſſimo: non dicitur *Eminentiſſimo:* hic enim honoris titulus Cardinalibus ab Urbano VIII. conceſſus fuit an. tantum 1630. Typus veſtis Religioſæ acceptus fuit Curiæ Romanæ, ut refert Hugo in vita Philippi Thibaut pag. 271.

Vix dictu poſſibile eſt, quam ingens & ſuprà ætatem Authoris eruditio, eaque omnigena, & Latini Sermonis elegantia pateat in hoc opere: cujus potiſſimùm ſectione 5. contendit pag. 44. & ſeq. probare pullum colorem convenire Carmelitis: *Scaliger*, inquit, pullum ait eſſe fuliginoſum, medium & mixtum ex atro & rubro. Nam hinc pullum colorem proprium & Monachis peculiarem ſemper fuiſſe, ubique affirmant Eccleſiaſtici Scriptores. Imò Ethnicus ipſe Gentiliſque Author *Zoſimus*, non ſinit nos in dubio hærere; dum narrat B. *Chryſoſtomo* pulſo in exilium, multitudinem ingenti tumultu efferbuiſſe: in cæteris dum Monachi ardentiori pietatis zelo, illatam ſanctiſſimo Patriarchæ atrociſſimam injuriam quærunt vindicari: irruiſſe in Eccleſiam Milites armatos, *qui confixerunt omnes quicumque pullis veſtibus induti erant*, quaſi tumultûs Authores & Architectos ſeditionis......

Hane mihi obſervationem ſuggerit idem *Scaliger*, cum aliis rerum & verborum indagatoribus....Eſt ergo pullus ſpecies nigri, non tam intenſi, ut eſt ater, fermè recurrens cùm attramentario, hoc eſt fuſco vergente in nigrum; cujuſmodi eſt color terræ, qui & *Bæticus* dicitur; ſeu *Hiſpanus:* Galli, *Noir, Gris enſumé.* Et ſæpiùs pro nigro uſurpari.... Hoc colore olim in luctu, & judiciis uſos eſſe Antiquos nemo eſt qui ignoret. Id præſertim docente Tullio, cùm Orat. contrà Vatin. tùm 6. Verrin. *in hac Officina majorem partem diei, cum tunicâ pullâ ſedere ſolebat; & pallio....*

Melota, qua uſus eſt Elias, noſtri Ordinis Patriarcha, pulli hujus, ſivè griſei, quem vocamus Minimum (de couleur de Minime,) ſivè Caſtanei coloris fuit, & ut Minimum abſque tincturâ. Quod ſic evidenter probo ac demonſtro. *Melota*, ut docent *D. Thomas in Epiſt. Pauli ad Hebræos cap. 11. D. Anſelmus ibidem: Joannes 44. Patriarcha Hieroſolymit. de Inſtitut. prim. Monach. cap. 38. Joſephus Falco in Chronic. Carmelit. Hieronymus-Gratianus in Diſcipl. Reg. cap. 3. §. 11. & alii.* „Propriè ſi loquamur, pellis eſt Meli animalis: quod etiam à prædictis authoribus Taxo ſivè Taxus appellatur, ex qua pelle veſtis Eliæ confecta erat, multùm aſpera, & pilis extrinſecùs apparentibus, corio ad carnem hiſpida: undè..... dicitur Elias *vir piloſus.* Porro melum, ſivè taxum, conſtat eſſe animal griſei noſtri, ſeu caſtanei coloris, pilis à Carmeli haud quaquam diſſimilibus. *Vide ſuper. col. 37. num. 6. tom. II.*

„Noſtri patres, ut nunc in Hiſpania ſaltèm & in Italia, hoc griſeo [quem Minimum vocamus] uti ex antiquo more conſueverant.... Non procul à vero eſt, imò arbitror veriſſimum, primos è noſtris Carmelitas, quos ter magnus ille Sanctus Ludovicus Galliarum Rex, in has partes advexit, fuiſſe veſtitos griſeo hoc colore, ſub nigro ſeu caſtaneo. Quis enim nigredinis artificioſam tincturam Eremicolis illis, in Carmeli antris etiam tùm degentibus ſubminiſtraſſet? Nigrum verò tinctum lapſu temporis paulatim irrepſit: *omnis namquè humana inſtitutio tandem patitur defectus.* Irrepſiſſe dico, vel ab ævi corruptelâ; cum Galli noſtri ut ingenio, ità cultu amæniori delectentur, & ille Eremitarum antiquus color eſſet inſolens: ſivè quia hujus griſei, ſeu caſtanei coloris in regno tùm vel nullus erat uſus, certè non tantus, quantus nunc temporis, quo poteſt facilè comparari. Atqui hunc colorem vel è Paleſtinâ, vel ex Hiſpaniâ, aut Italiâ aſportare quàm fuiſſet moleſtum? Quam onerofum? Imò, quam pauperculis alienigenis Monachis, & in Regno advenis impoſſible? Unde ſenſim aſſueverunt, permitttentibus ſuperioribus quorum diſcretio ſumma eſt tempori ac neceſſitati ſervire. Aſſueverunt, inquam, exemplo *Nepotiani* apud *Hieronymum*, Monachi ſanctiſſimi Provinciæ, in qua degebant morem ſequi; *ſic ut nec munditiis nec ſordibus notabiles viderentur.* Maximè poſtquam abs ſecretiori contemplationis vitâ, ad animarum ſalutem procurandam, Pontificiis imperiis diſtracti fuere, &c.

3. *Carmelus reſtitutus.* Pariſiis, anno 1634. *in-4.°* Quo anno Urbs Acconenſis ſeu Ptolemais in

L.

Palæſtinâ obſeſſa eſt & à Sarracenis capta, in qua fuerunt ultrà triginta millia Chriſtianorum cæſa; eo ipſo anno 1291. Monaſterium Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli igne crematum fuit, Religioſi trucidati ſunt, & Ordo illorum de Palæſtinâ prorsùs eradicatus. Sed Proſper à Spiritu Sancto, Carmelita Excalceatus, Hiſpanus, in Perſidem miſſus, & Prior Aſpahenſis electus, Romam ob Miſſionum negotia rediit, & ibi negotiis expeditis, iterùm in Orientem dimiſſus, habitationem Montis-Carmeli, Superiorum permiſſione acceptâ, molitus eſt. A Tarabæo, Montis hujus Principe, muneribus obtinuit anno 1631. Carmelitas Excalceatos, ſub annuo ducentorum nummorum cenſu, ibi remanſuros. Hactenùs ii remanſerunt, non obſtantibus variarum perſecutionum quas interdum perpeſſi ſunt procellis, adeò ut Præpoſitus Generalis Carmelitarum Excalceatorum, probante *Urbano* Pontifice Maximo VIII. titulum *Prioris Montis-Carmeli* ſolus & unus habeat, ex Decreto dato die 3. Decembris anno 1633. ut legitur in Bullar. Carmel. tomo II. pag. 445.

4. Enciclopediæ præmeſſum. Seu ſapientiæ univerſalis delineatio, adumbrans generalis eloquentiæ Atrium, Templum, Sacrarium. Quibus præmittitur, de virtutis, ſcientiarum, & eloquentiæ corruptelis, deque earum Reſtauratione accurata diſquiſitio. Ad ampliſſimum D. D. *Matthæum Molæum*, Cognitorem Regis Chriſtianiſſimi Catholicum. Pariſiis, apud Joannem Guillemot, 1635. *in-4.°* magnâ chartâ.

5. *Prædigmata triplicia eloquentiæ.* Pariſiis, anno 1635.

6. *Varia præambula ad Provinciæ Turonenſis, & Obſervantiæ Rhedonenſis Conſtitutiones*, Pariſiis, anno 1636. *in-4.°* Ibidem anno 1639. *in-4.°*

7. *Rhetoricorum Raymundi Lullii nova Evulgatio.* Pariſiis, anno 1637. *in-4.°*

8. *Diſciplina Prudentiæ.* Pariſiis, 1637.

9. *Palatium Philoſophiæ.* Pariſiis, 1637.

10. *Poetici luſus: ubi magnorum aliquot virorum Elogia.* Pariſiis, 1637.

11. *Epiſtola ſupplex cum Ode euchariſtica ad Urbanum VIII. Pontif. Max.* Pariſiis, 1637.

12. *Oeconomia veræ Religionis Chriſtianæ, Catholicæ, Myſticæ, numine naturali, morali & politico adornata.* Pariſiis, apud Joan. Guillemot, 1644. *in-4.°* etiam Gallicè; ut animadvertit Dupinus in *Tabula univerſali Scriptorum Eccleſiaſticorum tomo II. pag. 2061.*

13. *Delineatio Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis, in Provincia Turonenſi. In qua Carmeliticæ Hiſtoriæ Compendium, Turonenſis Provinciæ ſtatus, Conventuum fundationes, & inſtaurationes deſignantur.* Pariſiis, apud Florentium Lambertum, 1646. Eminentiſſimo Eccleſiæ Principi D. D. Cardinali *Ginetti*, totius Ordinis Carmelitarum Protectori vigilantiſſimo dicatur hic Liber *in-4.°* capitibus triginta & octo conſtans, paginis 218. Hunc Librum commemorat non ſolum Ludovicus à S. Tereſia Lib. I. *Annalium Carmelit. Excalceatorum Galliæ, cap. 30. pag. 91.* Sed etiam Jacobus le Long in *Bibliotheca Hiſtorica Galliæ pag. 277. num. 59. 53.*

14. *Studium ſapientiæ univerſalis*, tribus tomis diſtinctum. Primus tomus inſcribitur *Contextus ſcientiæ humanæ;* auſu mirabili, novaque prorsùs methodo ſcientias omnes novem, quas vocat *verbales, rationales & intellectuales* ſic connectit; ut unum corpus profanæ eruditionis efficiant hactenùs expetitum, & integrum *Romæ* ſuo tempore nuncupatum. Prodiit hic tomus Pariſiis an. 1657. *in-folio*, apud Antonium Padeloup.

Secundus tomus, qui eſt *Contextus ſcientiæ divinæ*, complectitur *omnia Theologiæ Chriſtianæ dogmata; ſeu placita:* ſed procul à ſcholarum ritu; tametſi pauca è ſcholaſticis adomittat: magis verò incumbit doctrinæ ſolidæ, puræ, terſæ, & ex ſcripturæ genio, Conciliorum indole, Patrumque ſtylo, Concionatoribus aptiore, utipſe profitetur: prodiit Lugduni, anno 1664. *in-folio.*

Tomus tertius cui titulus eſt *Philocalia & Analecta*, reſiduas hinc indè *Lucubrationes* complectitur. Habet in cæteris *de Religione* Libros tres: ubi ſolidè & acriter pugnat *pro Myſticis, contrà Diſſolutos & Anti-Myſticos.* His adjungit *tres Epiſtolarum Claſſes* ad Prælatos & Doctores Eccleſiæ, ad Principes & eruditos ſæculi, necnon ad vitæ Aſceticæ, nominatim Carmeliticæ, quæ politis & doctis invidiam pariant. Prodiit etiam Lugduni, anno 1664. *in-folio.*

In illis tribus tomis, neſcias quid primùm aut maximè demireris, doctrinamne, eruditionem, ordinem rerum, perſpicuitatem, ſubtilitatem, varietatem, ſed præcipuè latinitatis emendatæ ſplendorem eximium quo minimè ſpoliatur.

15. *Medulla ſapientiæ Univerſalis, ſeu Libellus Aditialis*, qui præfigitur tomo I. ſtudii ſapientiæ Univerſalis, cui præludit hæc Medulla, quaſi introductio. Pariſiis, an. 1657. *in-folio.*

16. *Epiſtolæ Selectæ, ad diverſos.* Romæ, an. 1661. *in-8.°*

17. *Inſtructio Catholica adversùs Heterodoxos.* 1661. Lib. I.

18. *Aurum optimum: Contextus Evangelicus Jeſu Chriſti vitam* uno quatuor Evangeliſtarum calamo deſcribens. Prodiit *in-8.°* anno 1669.

19. *De Theologiæ Chriſtianæ ortu, progreſſu, variiſque ætatibus & incrementis Diatriba.* Pariſiis incepta; *in-folio.*

20. *Oratio Funebris Eminentiſſimi Armandi Joannis Cardinalis Pleſſæi, Ducis Richelii, Regis Ludovici XIII. Adminiſtri Primarii.* Pariſiis, 1643. Latinè, Gallicè, Italicè, Hiſpanicè *in-4.°* Ipſe hanc Orationem Leo appellat *tomo I. ſtudii* ſaſapientiæ pag. 114.

21. *Oratio Funebris Eminentiſſimi Julii S. Roman. Eccl. Cardinalis Mazarini.* Romæ 1661. *in-4.°* Latinè, Gallicè, Hiſpanicè & Italicè. Utramque Orationem Funebrem iſtam recenſet Jacobus le Long in *Bibl. Hiſtorica Franciæ, p. 713. 714. num. 13948. & 13980. Autore non appellato.*

Opera Gallice scripta.

22. *La vie de la Bienheureuſe Marie Madeleine de Pazzi, de Florence, Religieuſe Carmelite de l'ancienne Obſervance.* Id eſt Latinè. *Vita B. Mariæ Magdalenæ de Pazzi, Florentinæ, Carmelitanæ antiquæ Regularis Obſervantiæ.* Pictavii, 1627. *in-8.°* Item Pariſiis, 1634. & 1636. *in-8.°* apud Joſephum Cottereau, & Petrum Billaine. Illam quoque vitam ex Italico Vincentii Puccini Sermone in Latinum tranſtulit noſter Leo: ſicut animadvertit Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 440. & 448.*

23. *La vie de la très-illuſtre & vertueuſe Françoiſe d'Amboiſe, jadis Ducheſſe de Bretagne, & Religieuſe de l'Ordre de la glorieuſe Vierge Marie du Mont-Carmel.* Id eſt Latinè. *Vita Illuſtriſſimæ &*

L.

& *Virtuoſiſſimæ Franciſcæ de Ambaſia*, anteà *Duciſſæ minoris Armoricæ*, & *ſanctimonialis Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli*. Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1634. *in-8.°* Dedicatur ad DD. Henricum Tremolliæ Ducem, uti videre eſt inferiùs num. LVII. Illamque citat non ſolummodò Lezana ad *annum 1487. num. 5. pag. 962.* Albertus Legrand *in Vitis Sanctorum minoris Armoricæ, pag. 335.* ſed etiam Jacobus Lelong *in Bibl. Hiſt. Galliæ, p. 290. num. 6292.*

24. *Abrégé généalogique des deux illuſtres Maiſons de la Trémouille & d'Amboiſe.* Id eſt Latinè; *Compendium genealogicum duplicis illuſtriſſimæ Dynaſtiæ de Trimollia & Ambaſia.* Pariſiis, 1634. apud Joſephum Cottereau, *in-8.°* & loco Præfationis præfigitur vitæ Franciſcæ de Ambaſia: laudaturque *in Bibliotheca hiſtorica Galliæ.*

25. *L'Alliance de la Vierge touchant les Privilèges du S. Scapulaire des Carmes.* Id eſt Latinè: *Fœdus Parthenicum de ſacri Scapularis Carmelitici Privilegiis.* Pariſiis & alibi ferè quadragies ad prelum revocatum eſt iſtud Opuſculum, & Latino idiomate donatum. Coloniæ Agrippinæ majoris adhuc æſtimationis evaſit ſuo tempore, quo ſacrum Scapulare ex manu Auctoris, tunc Concionatoris Regii, ſicut fuerat Ludovici XIII. voluit recipere Ludovicus XIV.

26. *Les ſept Colonnes de la Sageſſe incarnée, qui ſoutiennent le Temple des ſept principales Vertus de la divine Euchariſtie, contre les Hérétiques.* Id eſt Latinè: *Septem Columnæ Sapientiæ incarnatæ, ſulcientes Templum ſeptem præcipuarum Virtutum divinæ Euchariſtiæ contrà Hæreticos.* Pictavii, apud Julianum Thoreau, & Viduam A. Muſnier 1629. *in-8.°* ad Henricum-Ludovicum Caſtanæum Rupipozæum Pictavorum Epiſcopum.

27. *La Réponſe de celui qui eſt attendu, ou Apologie contre l'Anti-Leon de Daniel Couppé Miniſtre.* Id eſt Latinè: *Expectati Reſponſio, ſeu Apologia contrà Anti-Leonem Danielis Couppæi Miniſtri.* Pictavis, apud eoſdem, 1630. *in-8o.*

28. *L'entrée du Ciel trois fois ouverte à S. Paul dans lequel on propoſe des maximes générales de la Vie morale, ſpirituelle & myſtique dans l'eſprit & la vérité.* Id eſt Latinè: *Atrium Cæli ter S. Paulo patefactum, in quo proponuntur axiomata generalia Vitæ moralis, ſpiritualis & myſticæ in ſpiritu & veritate.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1633. *in-8.°*

29. *Avant-goût du Paradis*, ou *Méditations ſur l'Amour divin.* Id eſt Latinè: *Delibatio Paradiſi, ſeu Meditationes de Amore divino.* Pariſiis, 1634. & 1640. *in-8.°* Item anno 1653. *in-16.°* Typis Cramoiſyanis.

30. *Lettre circulaire adreſſée aux Religieux Carmes de la Province de Touraine.* Id eſt Latinè: *Epiſtola circularis ad Fratres Provinciæ Turoniæ.* Aureliæ, 1635. *in-4.°*

31. *La conſtance de l'Eſprit.* Id eſt Latinè: *Conſtantia animi.* Lutetiæ, anno 1636.

32. *La Couronne des Saints, compoſée de différens panégyriques.* Id eſt Latinè: *Corona Sanctorum ex diverſis Concionibus Panegyricis compoſita.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1637. & 1639. *in-8.°* Iterùm apud Laurentium Cottereau, 1642. *in-8.°*

33. *Le Pontiſe innocent*, ou *Sermon du B. François de Sales Evêque de Genève*; id eſt Latinè: *Pontifex innocens*, ſeu *Sermo de B. Franciſco Saleſio Epiſcopo Genevenſi.* Pariſiis, 1637. *in-8.°*

34. 1.° *Méditations ſur la Croix.* 2.° *De la Direction particulière.* 3.° *Réflexions ſur la Sainte Croix.* 4°. *De l'égalité de l'Eſprit ou de l'Ame.* 5.° *De la Confeſſion ſacramentelle.* Hæc quinque Opuſcula, videlicet, *Meditationes de Cruce: de Directione particulari: de conceptibus in ſanctam Crucem: de Spiritûs ſeu animi æqualitate*: & *de Confeſſione ſacramentali*, eodem anno 1638. ſeparatim prodierunt. Pariſiis, *in-12.°*

35. *Hiſtoire de Sainte Anne*, id eſt Latinè: *Hiſtoria Sanctæ Annæ.* Pariſiis 1639. *in-8.°*

36. *Inſtruction Catholique pour diſtinguer infailliblement la vérité du menſonge en matiere de Religion*: id eſt Latinè: *Inſtructio Catholica ad diſtinguendam infaillibiliter veritatem à mendacio, circà Religionem.* Pictavis, apud Julianum Thoreau, & Joannem Fleuriau 1647. *in-4.°* ad Henricum-Ludovicum Caſtanæum Rupipozæum Pictav. Epiſcopum.

37. *Oraiſon funebre du R. P. Joſeph le Clerc, Capucin.* Id eſt Latinè: *Oratio funebris R. P. Joſephi le Clerc, Ordinis Capucinorum.* Pariſiis, anno 1649. *in-4.°* Gallicè loquor, ſicuti refertur *in Biblioth. hiſtorica Galliæ, pag. 279. num. 6009.* Latinè autem exhibeo terminos quibus uſus eſt Ludovicus Jacob in Catalogo Operum Leonis à Sancto Joanne.

38. *Panégyrique de S. Louis Roy de France, prêché à Rome dans l'Egliſe de S. Louis*; id eſt Latinè: *Panegyricus S. Ludovico Francorum Regi, Romæ in Eccleſia Sancti Ludovici dictus.* Romæ, typis Bernardi Tani, 1648. *in-4.°* Sermonem illum Italicè reddidit Joannes Marquier, natione Armoricus, ordine Sacerdos, officio Paſtor Sancti Rochi de Urbe. Prodiit ibidem eodem anno, *in-4.°*

39. *De l'attention à la Sainte Meſſe. Principes de Perfection. Philoſophie Chrétienne. Oraiſon Myſtique. Formulaire des Supérieurs.* Quinque hæc Opuſcula: nempè, *de attentione ad Miſſam: Principia Perfectionis: Philoſophia Chriſtiana: Oratio Myſtica: Formularium.... Superiorum*, ſigillatim prodierunt. Pariſiis, anno eodem 1649. *in-12.°* apud Joannem Julianum.

40. *Hiſtoire de l'Hoſtie miraculeuſe de Paris*: ſive Latino ſermone: *Hiſtoria Hoſtiæ miraculoſæ Pariſienſis.* Pariſiis, ex Officina Cramoiſyana, 1653. *in-16.°* Iterùm apud Viduam Dionyſii Thiery, 1664. *in-24.°* cùm figuris æneis: ad Philippum Franciæ, Ducem Aurelianenſem. Hiſtoriam eamdem compendioſè ſcribit, *tomo I. ſui Studii Sapientiæ univerſalis, pag. 93.* necnon *in delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis, cap. 33. pag. 181.* quam exhibet quoque Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 679. num. 2578.* Undè inofficioſa ſuſpicio cadere poſſet *in Theodoricum à S. Renato*, qui in referendis teſtibus hujus miraculi ab anno 1290. ad annum 1711. continuam traditionem ſtatuens, *Opus Leonis à S. Joanne ſilet.*

41. *Journal de ce qui s'eſt paſſé à la maladie & à la mort du Cardinal de Richelieu, & les dernieres paroles qu'il a proférées, par le R. P. Seraphin de Jeſus, Carme.* Sive Latinè: *Diarium eorum quæ contigerunt in morbo & morte Cardinalis Richelii: ſimul & ultima verba quæ protulit.* Pariſiis, anno 1642. *in-4.°* Id commemorat Jacobus Lelong *in Bibliotheca hiſtorica Galliæ, pag. 713. num. 13947.* Vix differt hoc Diarium, niſi quoad nonnullas tituli voces, ab Epiſtola ſequenti.

42. *Lettre du P. Seraphin de Jeſus, Religieux Carme de l'Obſervance de Rennes, à M. le Marquis de Fontenay-Mareuil, Ambaſſadeur du Roy Très-Chrétien au-*

L.

près du Pape Urbain VIII. ſur la mort du Cardinal Duc de Richelieu. Sive Latinè :

Epiſtola P. Seraphini à Jeſu, Carmelitæ de regulari Obſervantia Rhedonenſi, ad Dom. Marchionem de Fontenay-Mareuil, Oratorem Regis Chriſtianiſſimi ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem, in obitum Armandi-Joannis Pleſſæi Cardinalis Richelii. Pariſiis. Item Lugduni, apud Amatum Candy 1642. *in-4.°* Item Pariſiis, apud Gaſpardum Meturas, 1650. *in-16.* Prodiit non tantùm Gallicè, ſed etiam Italicè, Hiſpanicè & Latinè. Mentionem hujus Epiſtolæ facit Joannes-Petrus Niceron in ſuis Gallicæ ſcriptis, *Commentariis de Viris illuſtribus in Re litteraria, tom. XL. pag. 100.* Neceſſitudo ſancta quæ eum Cardinale Richelio erat Leoni, occaſionem huic præbuit iſtius Epiſtolæ ſcribendæ. Vide vitam Cardinalis Richelii ſcriptam à Joanne le Clerc, *tomo II. pag. 531.*

43. *Avis ſinceres & charitables de François Irenée, ſur les Queſtions de la Prédeſtination & de la fréquente Communion.* Latinè : *Monita ſincera & charitativa Franciſci Irenæi, ſuper Prædeſtinationis & frequentis Communionis Quæſtiones.* Pariſiis, apud Roletum le Duc. 1643. *in-8.°* & apud Joannem le Mire *in-4.°* Hæc leguntur apud Niceron *tomo 40. citato, pag. 100. & 101.* Monitis ſinceris & charitativis reſponſum dedit Dom. Antonius Arnaldus Gallicè inſcriptum : Lettre d'un Docteur en Théologie ſur un Livre intitulé *Sentimens ſincéres & charitables, par François Irenée.* Ita exhibetur in Dictionarii Moreriani ſupplemento edito an. 1735. tom. 1. Art. *Arnaud.* Item in Tabula Univerſali Scriptorum Eccleſiaſticorum *tomo 5. col. 831.*

44. *Trois vérités fondamentales pour l'inſtruction de très-illuſtre Henriette de Coligny Comteſſe de Suze, à la foi Catholique :* ſivè Latinè : *tres veritates pro inſtructione in fide Catholica Illuſtriſſimæ Henrietæ de Coligny, Comitiſſæ à Suza.* Pariſiis, typis Cramoiſyanis, anno 1653. *in-16.*

45. *Traité de l'Eloquence Chrétienne. La Morale Chrétienne. Méthode de la Sageſſe & de l'Eloquence univerſelle. Neuf Sciences générales, diviſées en neuf Tables. L'Image de la Sageſſe univerſelle, avec une idée générale des Sciences.* Quinque hæc Opuſcula, quæ Pariſiis prodierunt variis tomis anno 1654. *in-8.°* & *in-12.°* apud Antonium Padeloup : nempè *de Eloquentia Chriſtiana Diatriba : Moralis Chriſtiana : Methodus ſapientiæ & Eloquentiæ : Novem Scientiæ generales, in novem Tabulas diſtinctæ : Icon ſapientiæ univerſalis cùm idea Scientiarum generali :* Hæc, inquam, Opuſcula vix quidquam Gallicè continent, quod Latinè non occurrat in *Enciclopediæ Præmiſſo*, aut in *tomo I. Studii ſapientiæ univerſalis*, de quibus egimus *numeris 4.°* & *14.°* Idem fermè dicerem de opere ſequenti quod inſcribitur.

46. *L'Académie des Sciences & des Arts pour raiſonner de toutes choſes, & parvenir à la ſageſſe univerſelle :* id eſt Latinè : *Academia Scientiarum & Artium, ad ratiocinandum de omnibus rebus, & ad aſſequendam ſapientiam univerſalem.* Pariſiis, apud Carolum Oſmont, an. 1679. 2. *vol. in-12.°*

47. *Méthode abrégée pour apprendre facilement la Langue Latine, à parler purement & à écrire nettement, par Monſieur du Tertre.* Id eſt Latinè : *Methodus compendioſa ad facilè diſcendum linguam Latinam, ad purè loquendum & nitidè ſcribendum, Autore Domino du Tertre.* Pariſiis, apud Joannem Joſt, 1652. *in-12.°*

48. *Théologie Myſtique :* Latinè : *Theologia Myſtica.* Pariſiis, 1654. 2. vol. *in-8.°*

49. *Les Heures de la Sainte Vierge, avec l'exercice de la Journée Chrétienne, particuliérement pour les dévots qui portent le ſaint Scapulaire.* Id eſt Latinè : *Horæ B. V. Mariæ, cùm exercitio diei Chriſtianæ, ſingulatim pro devotis, qui ſanctum Scapulare geſtant.* Pariſiis, apud Antonium Padeloup, 1655. *in-12.°*

50. *Le vrai ſerviteur de Dieu. Eloge du R. P. Antoine Yvan, Prêtre Provincial, fondateur des Religieuſes de la Miſéricorde.* Hoc eſt Latinè : *Verus Dei ſervus. Elogium R. P. Antonii Yvan, Sacerdotis Provincialis, Ordinis Monialium de Miſericordia fundatoris.* Pariſiis, apud Antonium Padeloup, 1654. *in-12.°* Citatur *in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, pag. 219. num. 4763.*

51. *Lettre Funébre ſur la mort de la Préſidente Molé.* Hoc eſt Latinè : *Epiſtola Funebris de obitu Renatæ, Nicolai Matthæi Molé, Senatûs Pariſienſis Principis, conjugis.* Pariſiis, anno 1653. typis Cramoiſyanis *in-8.°* prodiit cùm meditationibus de Amore divino; ſicut notavit Jacobus le Long in *Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, p. 66. num. 1509.*

52. *Vie de Marie de S. Charles, Religieuſe de Sainte Elizabeth, dite au ſiécle la Baronne de Veüilly.* Id eſt Latinè : *Vita Mariæ à S. Carolo Monialis Sanctæ Elizabeth, in ſæculo dictæ Baroniſſa de Veuilliaco.* Pariſiis, 1671. *in-8.°* Vitam hanc recenſet Jacobus le Long in *Bibliotheca citata pag. 293. num. 6396.*

53. *Abregé des Antiquités de la célébre Abbaye de Mont-Martre*, proche de Paris : id eſt Latinè, *Compendioſa deſcriptio Antiquitatum celeberrimæ Abbatiæ Montis-Martyrum* propè Lutetiam Pariſiorum. Prodiit cum *Vita S. Dyoniſii*, Pariſiis, an. 1661. *in-8.°* prout dicit jam multotiès citatus Jacobus le Long in *Bibliotheca Hiſtorica Galliæ p. 289. num. 6270.*

54. *La Verge & la Manne; ou Traité du gouvernement des ames qui ont été appellées dans differens états, & exercées par des voyes extraordinaires.* Hoc eſt idiomate Latino. *Virga & Manna :* ſivè, *Tractatus de Animarum regimine, quæ vocatæ ſunt ad varios ſtatus, & exercitatæ per vias extraordinarias.*

55. *Le Parfait Chevalier de Notre-Dame de Mont-Carmel, & de Saint Lazare de Hieruſalem :* Id eſt Latinè. *Perfectus Eques B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, & Sancti Lazari Hieroſolymitani.* Pariſiis, apud Viduam Dionyſii Thierry, 1664. *in-24.°* ad Ludov. XIV. Regem Chriſtianiſſimum.

56. *La vie de Jeſus-Chriſt, tirée des quatre Evangeliſtes, &c.* Id eſt Latinè, *Vita Jeſu-Chriſti è quatuor Evangeliſtis in unum redacta.*

57. *Jeſus dans ſon Thrône enſeignant une & vraie Religion, contre les Athées & les Idolâtres.* Hoc eſt Latinè : *Jeſus-Chriſtus in ſuo Throno docens unam & veram Religionem contrà Atheos & Idololatras, Chriſtiano-Catholicam contrà Judæos & Hæreticos, Moralem contrà Pravos & Diſſolutos.* Lugduni, 1665. *in-folio* 1. vol.

Sermones Gallicè dicti & editi.

58. *La ſomme des Sermons Parénétiques & Panégyriques.* Tome 1. à Paris, chez Sebaſtien Cramoiſi, 1691. *in-folio.* Id eſt Latinè, *Summa Concionum Pareneticarum & Panegyricarum*, tomus I. Pariſiis, apud Sebaſtianum Cramoiſi, 1671. *in-fol.*

L.

Preter *Dedicationem* metro ſcriptam *D. Paulo*, & *Monitum ad Lectorem*, hic tomus continet 1.° Gallicè, *Traité de l'Eloquence Chrétienne*, de quo egimus num. 44. deinde *l'Année Dominicale*: ſive Latinè, *Annum Dominicalem*, videlicet conciones à prima Dominica Adventûs, uſque ad Dominicam 23.am poſt Pentecoſten incluſivè. 3.° *Le Théatre de la Providence de Dieu, ouvrant les 28. Enigmes & Queſtions curieuſes du Divin Philoſophe Job, en ſon chapitre trente-huitiéme, expliquées en autant de Prédications, pour un Avent*: Latinè, *Théatrum Providentiæ divinæ, explanans 28. Ænigmata & Quæſtiones curioſas divini Philoſophi Job.* 4.° *Les Métamorphoſes ſacrées, qui ſont naturelles, morales & divines, pour un troiſiéme Avent*: Latinè, *Metamorphoſes ſacras, nempè naturales, morales & divinas.*

59. *La ſomme des Sermons Parénétiques & Panégyriques*, tome ſecond, à Paris, chez Sebaſtien Cramoiſi, 1671. Tomus hic ſecundus, quatuor in partes dividitur, in quarum 1.a continetur Gallicè, *l'Année Royale, ou Sermons prêchés à la Cour pendant trois ans ſous Louis XIII. & Louis XIV.* Id eſt Latinè, *an. Regius, ſivè Serm. per triennium dicti in Curia coram Regibus Ludovico XIII. & Ludovico XIV.* In 2.a Parte, quæ continua ſeries eſt Sermonum prædictorum, continentur *Sermones Quadrageſimales.* 3.a Parte referuntur *Conciones ab Aſcenſione Domini uſque ad Adventum.* 4.a Parte recenſentur *Triumphi Evangelici*, ſeu alii *Sermones Quadrageſimales*, qui jam editi fuerant Pariſiis, anno 1665. *in-8.°* vol. 2. Quemadmodum *annus Regius* prodierat Pariſiis, apud Antonium Padeloup, anno 1654. *in-8.°* vol. 2. Hi omnes Sermones, ut monuimus, Gallicè dicti & editi ſunt, ſicut & ſequentes.

60. *La ſomme des Sermons Parénétiques & Panégyriques. Troiſiéme partie, à Paris, chez Sebaſtien Cramoiſy, 1674.* Tomus hic tertius tres in partes dividitur: quarum ſedem 1.am tenet *Corona Jeſu-Chriſti Domini noſtri redimita.* 1.° *Sermonibus in omnia ejus feſta.* 2.° *Tribus octavis* quarum prima Gallicè dicitur: *Les ſept voix du Fils de Dieu, tirées du Pſalme vingt-huitiéme, & appliquées aux ſept Sacremens*: Latinè, *Septem voces Filii Dei, excerptæ è Pſalmo vigeſimo octavo, & ſeptem Sacramentis aptatæ.* 2.a *Octava* Gallicè: *Les ſacrées Alliances de l'Incarnation & de l'Euchariſtie*, enſeignées par S. Paul à ſon Diſciple Timothée: Latinè, *Sacra Incarnationis & Euchariſtiæ fœdera, quæ Sanctus Paulus ſuum Diſcipulum Timotheum edocuit.* 3.a *Octava* Gallicè, *les divins Paradoxes de l'Euchariſtie*: Latinè, *Divina Paradoxa Euchariſtiæ*, dicta Bruxellis.

Tertii tomi ſecundam diviſionem efficit *Corona Beatæ Virg. Mariæ*; Quæ corona 1.° Plurimis Panegyiricis confertur in *ſeptem ejus feſta præcipua.* 2.° Plurimis concionibus ejuſdem *ſolemnitates, Confraternitates & feſta privata ſpectantibus.* Tertia pars tomi tertii continet *Coronam Sanctorum* ex plurimis Panegyricis Sermonibus Lutetiæ Pariſiorum dictis conflatam. De illa Corona Sanctorum jam locuti ſumus *num.* 32.

61. *La ſomme des Sermons Parénétiques & Panégyriques, tom. IV. à Paris, chez Sebaſtien Cramoiſy, 1675. in-folio.* Quartus hic bipartitur tomus Gallicè inſcriptus; *la Diſcipline Monaſtique.* Prior pars complectitur, 1.° *Exhortationes pro religioſæ aut veſtis ſumptione aut vitæ profeſſione.* 2.° *Exhort. pro Adventu & Quadrag. dictæ coram Monialibus.* 3.° *Exhortationes Domeſticas*, quæ propinquiùs tractant nonnulla exercitia Regulæ Carmelitarum. 4.° Denique *Exhortationes ſpecificas, quæ magis ſpectant ad Carmelitas obſervantiæ Rhedonenſis Sectatores.*

Secundâ parte iſtius tomi continentur, 1.° *Sermones Panegyrici, qui deſiderantur in Corona Sanctorum.* 2.° *Gallia converſa*; Gallicè, *la France convertie*: ou *Octave à l'honneur du B. S. Denis l'Areopagite, premier Evêque de Paris, Protecteur du Royaume, Patron des Rois de France.* 3.° *Sermones Miſcellanei.* Hi omnes Sermones eruditionem Authoris clarè oſtendunt & quanti valeret ipſe in Arta Rhetorica; ſed noſtri ſæculi ſalem deſiderant, & palatum hujus ævi non ſemper ſapiunt. *Gallia converſa citatur in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, pag. 38. num. 1061.*

OPERA EXTERA AB EODEM EDITA.

Initium Catalogi, Opera noſtri Leonis referentis, deſumpſimus à Vita B. Joannis Soreth, quam è vetuſtiſſimo codice Walteri de Terra nova deſumpſit, & formâ tantùm, methodo, ſtyloque donavit, materiâ immutatâ. Hanc vitam præfixit Operi cuipiam ejuſdem Joannis Sorethi, quod Latine inſcribitur: *Expoſitio parenetica in Regulam Carmelitarum.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1625. *in-4.°* Delata Romam hæc expoſitio, à Magnatibus Curiæ Romanæ gratè fuit accepta, teſte Hugone in Vita Philippi Thibaut, *cap 37. p. 291.*

Aliud opus edi curavit, quod inſcribitur Latinè: *Scapulare Partheno-Carmeliticum, illuſtratum & defenſum à Reverendo Patre Theophilo Rainaudo Societatis Jeſu Theologo.* Pariſiis, apud Antonium Padeloup, 1653. *in-8.°* Iterùm Lugduni, 1665. tomo 7. Operum Theophili Rainaudi. Aſt ipſe Rainaudus adversùs iſtam editionem indignabundè reclamavit in ſyntagmate de Libris propriis, *tomo XX. ſuorum Operum, pag. 70. num. 72.* ubi ait:

„ Hoc opuſculum, *Scapulare Stochianum illuſtratum & defenſum*, quale Pariſiis è meo Mſ. „ prodiit anno 1654. Apud Antonium Padelore, „ abjudico tanquam Spurium & alienum. Irruit „ enim in illud Leo, à quo miſerè deformatum eſt, „ dicam diſcerptum & laceratum. Reciſa pleriſque „ locis, me inconſulto, multa; addita ex mente interpolatoris alia, quæ planè improbo. Titulus „ ipſe libri, ut ab ipſo limine fieret perverſionis „ exordium, immutatus eſt: ità ut quod Hincmarus ſenior juniori exprobrabat, admiſſâ in ipſo „ aditu ceſpitatione, non potuerit expectari progreſſio felicior. Hiat paſſim oratio ob prætermiſſionem vel reciſionem unius aut alterius vocu„ læ; menda ubique denſa. Sic rependitur gratia?

Cenſuram iſtam Rainaudianam non prætermiſerunt *Petrus Bælius* in ſuo Dictionario Critico Gallicè ſcripto, *tomo 3. pag. 2424.* verbo *Raynaud*, not. *O.* Joannes-Petrus *Niceronius* in ſuis Commentariis *de Viris illuſtribus in re literaria, tomo XXVI. pag. 261.* Leonem à S. Joanne citant Antonius Auberius *in Vita Cardinalis Richelii*: Victorius Siri *in Mercurio Italico, anno 1642.* Nicolaus Lefevre Ordinis Prædicatorum, in *Manuali Eccleſiaſtico hiſtorico*: Hyppolitus Maraccius *in Bibliotheca Mariana*: Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum*: Hilarion à Coſta *in Elogio B. Magdalenæ de Pazzi*: Joſephus Geldolphus à Richel, *de Fundatoribus Religionum*: Sammarthani

Fratres *in Hiſtoria genealogica Domûs Franciæ :* Benedictus Haeſtenus, *in Diſquiſitionibus Monaſticis* : Claudius Perry, *in Hiſtoria Cabilonenſi :* Antonius Sanderus, *in Chronographia ſacra Conventûs Carmelitarum Bruxellenſium :* Ægidius Andreas de la Roque, *tomo I. Probationum ſtirpis Harcurianæ, pag. 657.*

E Carmelitis Michael Munoz, *in Propugnaculo Eliano :* Joannes-Baptiſta *de Lezana, tomo IV.* ad *ann. 1288. pag. 442.* & alibi paſſim : Hugo à S. Franciſ. *in Vita Philippi Thibault, cap. 37. 52. & 53. pag. 271. 376. 380. & 390.* Petrus ab Epiphania, *in Vita S. Petri Thomæ :* Andreas à S. Nicolao, *Lib. Antiquitatis, Privilegiorum & Officiorum Tertii Ordinis Carmelitarum, parte I. cap. 7. pag. 79.* Ludovicus à S. Thereſia, *in Succeſſione Eliæ, cap. 248. pag. 565.* Dorothæus à Sancto Renato, *in Commentario in Libros Reg.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1091. num. 3848.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte - Carmelo, in *brevi Encomio Mſ. virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, & alii plurimi quibus præſtant Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 272. & ſeq.* & Maurilius à S. Michaele in *Itinere Inſularum Camercanarum in America.*

XLI.

LEO A S. LAURENTIO, natione Belga, Bruxellenſis patriâ, in ſæculo dictus *Maës*, Carmelitarum Obſervantiam ſumpſit in Provincia Flandro-Belgica, ubi diverſis & iteratis vicibus Prior, Definitor, Concionator celebris, jam in Ordine quinquageſimum annum emenſus, & [ut loqui amant] Jubilarius, vivere deſiit Antuerpiæ anno 1720. die 16. Maii, ætatis ſuæ 73. Juris publici fecit ſuas :

1. *Conciones Quadrageſimales*, tractantes de *Chriſtianiſmo labaſcente*, tomo I. *in-4.°* Poſteà prodierunt tertiò tùm Coloniæ, tùm Antuerpiæ, anno 1717. tom. II. *in-8.°*

2. *Conciones per Adventum, de peccatis alienis* perorantes. Antuerpiæ, 1715. 1. vol. *in-4.°* Iterum prodierunt tùm Antuerpiæ, tùm Coloniæ Agrippinæ, 1717. 1. vol. *in-4.°* Tertiò ibidem.

3. *Conciones per Adventum de Captivitate Petri.* Antuerpiæ, 1716. 1. vol. *in-8.°*

4. *Conciones de Carcere Purgatorii.* Antuerpiæ, 1716. 1. vol. *in-8.°* Acceſſit tomus alter complectens *Indicem Concionatorium pro Dominicis totius anni.* Antuerpiæ, 1719. *in-8.°*

5. *Conciones pro Feſtis totius anni.* Opus Poſthumum, ſtudio ac operâ *Dominici à Nativitate B. V. Mariæ*, ſuppletum ac prælo aptatum. Antuerpiæ, 1722. *in-8.°* Hæc omnia opera, Eruditorum quorumcumque calculo probata ſunt.

XLII.

LEO A REGIBUS, natione Germanus, natus Monachii, anno 1615. Excalceatus Carmelita, Philoſophiæ & Theologiæ Profeſſor in Conventu Neapolitano, anno 1643. obiit peſte Neapoli, anno 1656. poſtquam edidiſſet.

1. *Monile aureum*, in quo tractat *de Gratiis, Privilegiis, Indulgentiis antiquiſſimæ Archi-Confraternitatis Scapularis Mariani.* Græcii, anno 1643. 1. vol. *in-8.°*

2. *De SS. Trinitatis Myſterio Theoremata Theologica.* Græcii, typis Widmanſtadii, anno 1649. 1. vol. *in-4.°*

3. *Tractatum* quem Petrus ab Angelis de *Ordine judiciali, & praxi Tribunalis Religioſi* ſcripſerat Hiſpanicè Latinitate donavit. Et prodiit Neapoli, anno 1656. 1. vol *in-4.°* Iterum Coloniæ & Matriti, anno 1665.

4. *Centur. Sent. Aſceticarum*, quam *Angelus à S. Joſeph*, Latinè ſcripſerat, reddidit Germanicè : & prodiit Græcii apud Widmanſtadium, anno 1649.

5. *Librum Sententiarum Selectarum* ejuſdem *P. Angeli à S. Joſeph*, etiam Germanicè reddidit : & typis mandavit Græcii apud eumdem Bibliopolam, anno 1650.

Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 276.* necnon fermè eadem recenſent Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 275. & 316.*

XLIII.

LEO SANGELLETUS, ſive ut habet Petrus Lucius à *Sangalletis*, Italus natione, patriâ Florentinus, Carmelita antiquioris Obſervantiæ, ſacræ Theologiæ Doctor, Florentini Cœnobii Prior, ubi deceſſit anno 1611. die 24. Octobris, ætatis ſuæ 60. ſcripſit *de Caſibus Conſcientiæ utilia*, quæ lucem nondum viderunt, ſicuti referunt Petrus Lucius in *Bibliot. Carmel. fol. 62.* Poſſevinus in *Apparatu ſacro, tomo II. pag. 20.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 440.* Franciſcus Turcus in *Orat. de Electione Joannis-Baptiſtæ Caffardi :* Necrologium Florentinum, *ad diem 24. Octobris* : Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1069. num. 3712.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 276.*

XLIV.

LEONARDUS A S. FRANCISCO, natione Belga, Antuerpienſis patriâ, Carmelita Nudipes, ex Latino in idioma Flandricum tranſtulit :

Vitam V. Mariæ Eleonoræ à S. Bernardo, edique curavit Gandavi, anno 1674. teſte Authore Bibliothecæ Carmelitarum Excalceat. p. 275.

XLV.

LEONARDUS PRIOLI, natione Italus, patriâ Venetus, ex illuſtri ſtemmate natus, antiquioris Obſervantiæ Carmelita, Doctor Theologus, Provinciarum Venetæ, dein Terræ-Sanctæ Prior Provincialis, & poſteà Ordinis totius Procurator Generalis, poſt Joannem-Stephanum Barberium anno 1628. Romæ defunctum, anno ſequenti, die undecima Maii, apud *Urbanum VIII.* Pontificem Maximum ſupplicationes detulit, nomine Definitorum Ordinis, ut *Gregorius Canalis* qui jam ſexennio Generalatum geſſerat, ad aliud ſexennium confirmaretur ; qui reapſe in ea dignitate confirmatus, omnium applauſu, fuit. Ipſe vero *Priolus*, ſolitudinis amore, necnon infirmitatis causâ, officio Procuratoris Generalis dimiſſo Venetias receſſit totus piis exercitiis vacaturus, quem anno 1640. à ſe viſum fuiſſe venerandâ canitie decorum aſſerit Ludovicus Jacob. Scripſit Italicè :

1. *Compendium Vitæ S. Tereſiæ Carmelitanæ*, & edi curavit Venetiis, 1622. *in-12.°*

2. *Libros IV. Sententiarum Gerardi de Bononia Carmelitæ*, typis mandari fecit Venetiis, an. 1622. *in-folio.*

L.

in-folio. Quibus *Epiſtolam* præfixit *dedicatoriam* ad Reverendiſſim. P. Mag. Sebaſtianum Fantonum Ordinis Carmelitici Priorem Generalem. Ita Lud. Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 276*.

XLVI.

LEONARDUS A SPIRITU SANCTO, natione Hiſpanus, patriâ Alcarazenſis, Carmelita Diſcalceatus, Paſtranæ Profeſſus, primus in Reformatione Tereſiana Profeſſor Philoſophiæ ad Conventum Complutenſem inſtitutus, ex Decreto Capituli quarti Provincialis ejuſdem Congregationis anno 1587. Valliſoleti celebrati: anteà ſi quidem Excalceati Carmelitæ in Academiis Secularibus ſtudiorum lectiones accipiebant, qui juniores litteris tùm humanis tùm ſacris animum incumbebant: Leonardus poſteà Theologiæ Moralis Lector præclarus, diverſis in locis, deindè Provincialis, atque Definitor Generalis: vir magnæ charitatis, & humilitatis, optimi ingenii & conſummatæ eruditionis, migravit è vita Matriti magno cùm virtutis odore poſt annum 1610. ſcripta ejus ſunt:

1. *Curſus Philoſophicus.*
2. *De Charitate & Correctione Fraterna.* Lib. Mſſ.
3. *Regulæ à Confeſſariis ſervandæ, in-12.* Mſſ. quæ ſervantur in Cœnobio *Guadalaxaræ.*
4. *De Ordine judiciali.* Hujus operis meminit Petrus ab Angelis in *Praxi Tribunalis Regularium, cap. 12. num. 18. pag. 109. Edit. Latin. Neapol. 1656.* ubi noſtrum Leonardum vocat *Virum inſigniter doctum.* Illumque commendant Franciſcus à S. Maria ejus diſcipulus, *Lib. II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. 38. num. 14.* edit. Ital. necnon *Lib. VII. cap. 12. & 50.* atque *Lib. VIII. cap. 8.* Author *vitæ Franciſci à S. Maria, §. 1. num. 7.* Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carm. Mſ. pag. 276.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibl. Carmel. Excal. pag. 275.*

XLVII.

LEONORA A S. BERNARDO, die 24. Martii, anno 1579. in Provincia Leodienſi nata, patrem habuit *Joannem Mariam Corbarium Spinolam* Genuenſem, matrem verò *Leonoram de Bavaria.* Genuam reducta, ac in avorum maternorum educata domo, prima quæ protulit verba, hæc dulciſſima fuerunt, *Jeſus Maria.* Octavo ætatis anno, Matritum à parentibus ducta, maluit humilis Virgo in *S. Bernardi* Monaſterium ad piam educationem ſe recipere, quam in aliam domum inter Imperatricis eam optantis puellas honorarias adſcribi. Ibi caſu, *S. Tereſiæ* Libros ac Conſtitutiones perlegens, ejus inſtitutum amplecti firmiter ſtatuit.

Tereſiano habitu *Lucchis* induta eſt die 20. Septembris, anno 1595. Emiſſâ profeſſione die 4. Octobris, anno 1595. per *Franciſcum à puero Jeſu*, ad fundationes Gallicas à Deo ſe deſtinatam monita, cùm tempus adveniſſet, *Abulam* primo pervenit, Pariſios verò cum aliis quinquè anno 1603. At linguam Gallicam cùm ignoraret, *Annæ à S. Bartholomæo conſilio*, ad S. *Dionyſium* ſe commendans, ſtatim tam expeditè Gallicè locuta eſt, ac ſi in eo Regno nata aut nutrita fuiſſet. Ejuſdem ſub Prioratu *Annæ*, Novitiis Præfecta, fauſto ſucceſſu eas in omnium virtutum exercitiis piiſſimè educavit.

Significante ei præfatâ *Annâ* divinum placitum eſſe, ut in *Belgium* pergeret, *Bruxellas* petiit, ibique magno Principum applauſu excepta, Novitiis etiam, ſub *Anna à Jeſu*, decem menſium ſpatio præpoſita eſt; ad fundationes deindè *Lovanienſem*, *Montenſem*, ac *Mechlinienſem* miſſa; *Montenſis* poſteà Prioriſſa. *Montibus* tamen diu permanere non potuit: cum enim quinquè honorariæ Archiduciſſæ puellæ, Monaſterii Gandavenſis fundationem procuraſſent, *Leonoram* ſibi præfici & petiere, & obtinuere anno 1622. eo ſucceſſu obſervantiæ regularis, quæ in aliis Tereſiæ inſtitutionis Monaſteriis florebat.

Plurimis infirmitatibus, ulcerum, calculi, febris per viginti annos ferè continuæ, inviſtiſſimâ patientiâ toleratis, ſuâ ſororibus ac Medico prædictâ morte, accepto ſacro peregrinationis ſuæ viatico, necnon Extremæ-Unctionis Sacramento, in contemplatione defixa, ſæpè ſacra repetens *Jeſus & Mariæ* nomina, cum Medici poſt aliquot horas ex hac vita migraturam dicerent, tempus tamen accedendi, juxtà ſuum deſiderium & prædictionem, R. P. Provinciali relinquens, magno decore, ac lucis radio illuſtrata, die 12. Aprilis, anno 1639. ad cœleſtem patriam evolavit, vultu quaſi puellæ apparente, corpore levi ac tractabili, cum intuentium ſtupore remanente. Scripſit piiſſima Virgo, tanquam teſtis oculata,

Vitam Venerab. Annæ à S. Bartholomæo: Quam frequenter citat Chryſoſtomus Henriquez Ordinis Ciſtercienſis Abbas in *Hiſtoria* ejuſdem *Annæ*, ubi plurima de noſtra *Leonora* refert, & poſt hunc Michael de Marillac Franciæ Cancellarius *Lib. de Inſtitutione Monialium S. Tereſiæ in Regno Galliæ:* Aubertus Miræus *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum:* Antonius Sanderus *tomo I. Flandriæ illuſtratæ Lib. III. rerum Gandavenſium cap. 22.* Ludovicus Donius Datichius *in vita Petri Cardinalis Berullii:* Germanus Habert *in vita* ejuſdem *Cardinalis:* Angelus Maurique *in vita Annæ à Jeſu:* Hilarion à Coſta *in vita Annæ à S. Bartholomæo:* Joannes-Franciſcus Senault *in vita Magdalenæ à S. Joſeph:* Andreas Duval *in vita Mariæ ab Incarnatione:* Mauritius Marin *in vita* ejuſdem *Mariæ:* Placidus Gallemant Recollectus *in vita Jacobi Gallemant, primi Superioris Tereſianarum Galliæ, cap. 16. pag. 71.* Franciſca à S. Tereſia *in vita Iſabellæ ab Angelis:* Joannes-Joſeph de Loyac *in vita Mariæ Margaritæ ab Angelis Tereſianæ:* Philippus à Sanctiſſima Trinitate *in vita noſtræ Leonoræ à S. Bernardo:* Ludovicus à S. Tereſia *in Annalibus Carmelit. Excal. Galliæ Lib. I. cap. 5. pag. 12. & cap. 6. pag. 14.* Iſidorus à S. Joſeph. *in Annalibus* eorumdem *Lib. III.* Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 276.* Martialis à Joanne-Baptiſta *in Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 146. & ſeqq.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1131.*

XLVIII.

LEONORA A S. GABRIELE, natione Hiſpana, Carmelitana Tereſiana, Supprioriſſa *Cordubenſis* & Prioriſſa *Hiſpalenſis*, *S. Tereſiæ* addictiſſima, Virgo jejuniis, orationibus, ac operibus pœnitentiæ quibuſque duriſſimis dedita, etiam pietate, atque charitatis exercitiis ergà Regnum Lilianum ſpectabilis florebat anno 1587. *dum ſcriberet ad* Venerab. Sacerdotem *Joannem de Quintana-Duenas Dominum de Bretigny* virum ſanctitate clarum. Ita Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 277.* nonnulla colligens apud Ludovicum à S. Tereſia *in ſucceſſione Eliæ cap. 277. pag. 637.*

L.

XLIX.

LEONORA A MISERICORDIA, ſoror Hieronymi *d'Ayante*, ex nobili ſtirpe apud Navarros nata parentem habuit virum nobilem de *Guindulay* Toparcham; nupſitque in eodem Regno illuſtri viro Domino *Franciſco* Domino *de Beamont*, à quo poſteà per Sententiam divortii ſeparata, Soriæ in Caſtella veteri manſionem elegit, ubi ex frequenti S. Tereſiæ converſatione propoſitum ejus reformationis ſuſcipiendæ concepit: Ibique, nempè in Cœnobio Sanctiſſimæ Trinitatis *Sorienſi* profeſſionem emiſit; & inde per obedientiam deducta ad proprios avitos lares, Pompeiopoli obdormivit in Domino ann. 1620.

Hæc colligo ex notis *Joannis Palaſox* ad Epiſtolam S. *Tereſiæ* 44[am]. Quæ omninò non conveniunt narrationi Authoris Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum dicentis: „ *Eleonora à* „ *Miſericordia*, ex nobili familia *de Zimenez Arguez*, Cæſar-Auguſtæ nata, ibique matrimonio „viro æquè pio ac nobili juncta: ſic in eo cha„riſmata meliora æmulati ſunt, ut unanimi con„ſenſu, relictis divitiis, honoribus ac deliciis, „cùm ſæculi pompis, ambo eodem die, pœni„tenti ſago Carmelitarum in ſui ſexus Cœnobio „induti, Cæſar-Auguſtanis & Cœlicolis ſpecta„culum facti, alacri animo ad perfectionis viam „cucurrère. *Eleonora* fundatrix Conventûs *Bilbi*„*lis*, obiit *Pampelonæ*, anno 1620.

Ludovicus Jacob refert quod „ Leonora à Mi„ſericordia, Navarra, poſt Mariti deceſſum, „Carmelitanæ Congregationis S. Tereſiæ *Barchi*„*none* profeſſa, cognomento de *Ayanta*, B. *Ca*„*tharinæ à Chriſto*, ibidem Tereſianæ familiaris „& ſocia intima, necnon ejus virtutum & ſanc„titatis non ignobilis imitatrix, obdormivit in „Domino Pompeiopoli anno ſalutis reparatæ, „1620.„ Leonora ſcripſit:

1. *Vitam B. Catharinæ à Chriſto*, Hiſpanicè: *la vida de la Bienaventurada Virgen Catalina de Chriſto*. Ita loquitur Nicolaus-Antonius *in Bibl. Hiſp. tomo I. pag. 261.*

2. *Epiſtolas ad S. Tereſiam à Jeſu* ſcripſit quoque Leonora à Miſericordia: ſicuti conſtat ex ejuſdem S. Tereſiæ Epiſtola quadrageſima quarta. Verum ſecernenda hæc eſt *Leonora à Miſericordia*, quæ antè ſuſceptionem inſtitutionis Tereſianæ vocabatur *Domina Beatrix de Beamont*, ab altera *Leonora à Miſericordia*, in eodem Conventu Sorienſi Novitia, cujus profeſſionem aliquanto tempore procraſtinandam eſſe ſcribebat *Epiſtolâ 42.* Confer igitur hanc Epiſtolam cùm Epiſtolis *43.* & *44.* ſimulque perlege quas iis adhibuit *notas Joannes Palafox* Epiſcopus Angelopolitanus.

Conſulendi etiam adveniunt Franciſcus à S. Maria *tomo I. & II. Hiſtoriæ Reformationis* S. Tereſiæ *Lib. V. cap.* 20. *Lib. VI. cap.* 20. Michael-Baptiſta de Lanuza, *in vita Iſabella à S. Dominico*, *Lib. III. cap. 3.* Aubertus Miræus, *Lib. de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum:* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 277.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta *in Bibl. Carmelit. Excal. pag. 148. &c.*

L.

LEOPOLDUS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Siculus, Meſſanæ, anno 1677. natus vocabatur in ſæculo *Joannes-Baptiſta Guardabaſſo*, Religionis Excalceatorum Carmelitarum habitum induit in Conventu S. Iſidori die 24. Junii, anno 1693. in quo anno ſequenti Profeſſionem ſolemnem emiſit. Vir ingenio facili ac ſubtili præditus, anno ætatis 23. Panormi, ſodales ſuos Philoſophiam docuit, ac poſtmodum eamdem & Theologiam in Conventu Melitenſi, ob eruditionem magnam, à Viris litteratis in æſtimatione habitus. Concionator etiam celebris, functus officio Prioris Meſſanenſis, Panormi obiit anno 1718. die 29. Januarii. Edidit Italicè.

1. *Cabalam ſacram, circà ſacram Epiſtolam B. Virginis ad Meſſanenſes ſcriptam.* Meſſanæ, 1701. *in-4.°* Apocrypham hanc Epiſtolam fatentur eruditi viri, quorum è numero videri poterunt Tillemontius, Cellier, *Naudæana, pag. 89.* Petrus Bœlius, *tomo II. Dictionarii Critici, pag. 1544.* Niceron, *tomo XXXV. Commentarior. de Viris Illuſtr. pag. 323. 327.* Baronius *ad annum 48. Annal. num. 25. &c.*

2. Leopoldum inſuper affirmat *Mongitor* prelo parata habuiſſe 1.° *Miſcellanea Philoſophica Selectarum Quæſtionum.* 2.° *Secreta Uranoſcopiæ, opus complectens inſtrumenta ac praxim Horologiorum Solarium, juxtà varias figuras.*

3. *Vita, mors, elogia plurium Monialium Tereſianarum Monaſterii Panormitani, in-4.°* Italicè.

4. *Annotationes Italicæ in Scripturam Sacram, illuſtrata* variâ eruditione ſacrâ & prophanâ. Pluribus tomis.

Hæc Manuſcripta, diligenti inquiſitione factâ, in Carmelitarum Siciliæ Cœnobiis non fuere reperta; ſi excipias *Elogia quarumdam Monialium Tereſianarum* Monaſterii Panormitani. Undè vel *Leopoldo* vivente, alicui communicata, & ab eo ſervata fuiſſe neceſſe eſt; ſi ea *Mongitor* vidit; ut animadvertit *Martialis* à S. Joanne-Baptiſta *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 276.* ubi recenſet quoque.

LEOPOLDUM A S. TERESIA, Belgam natione, patriâ Meninenſem, Flandricè feciſſe publico juri Librum, qui inſcribitur:

Introductio ad Orationem mentalem. Ipris, anno 1699. Deindè 1705. ibidem refertur.

LI.

LETIZIA DEL CIELO, in ſeculo nuncupata *Agata Bona*, menſe Februario, anno 1665. Neapoli ortum ſortita eſt. Apud ſacras Virgines Carmelitanas Monaſterii *S. Salvatoris* Capreenſis puellis conviventibus, anno 1668. adſcripta, Religioſam ibi veſtem induit anno 1676. Plures ad Monaſteriorum fundationes per Vener. Matrem *Seraphinam* aſſumpta, *Capreæ*, die 26. Februarii, anno 1737. mortalem vitam ſolvit. Multas, poſtulante R. P. Seraphino Potenza cujus ſanctâ gaudebat amicitiâ, Vitas Sanctimonialium Carmelitanarum Italicè ſcripſit, quarum hæc eſt.

1.ª Vita Matris *Auventuratæ di Maria*, in ſeculo dictæ *Caëtanæ Brancaccio*, in Capreenſi Parthenopæo profeſſæ, & anno 1687. die 29. Julii mortuæ, dùm Prioratum recentioris Monaſterii *De Vico* gereret.

2.ª V. M. *Bonaventuræ di S. Filippo*, in ſeculo *Finizia Scappa*, *Capreæ* in Monaſterio defunctæ die nonâ Auguſti, anno 1690.

3.ª V. M. *Felicis Fortunatæ*, in ſeculo *Giacoma Piſa*, denatæ *Capreæ* die 7. Februarii 1692.

4.ª De la M. *Crocefiſſa del Amor de Dio*, in ſeculo *Maddalena Piſa*, ibid. mortuæ die decimâ quintâ Septembris 1692.

Digitized by Google

L.

5.ª *De Soeura Roſalia della Madona del Carmine*, quæ converſa in Monaſterio Capreenſi obiit die primâ Aprilis anni 1701.

6.ª V. M. *Splendida del SS. Salvatore*, in ſæculo *Orſola Avenia*, ibid. mortuæ 16. Februar. 1604.

7.ª V. M. *Bonaventora di S. Gioſeppe*, in ſeculo *Anna Paciſico*, Carmelitanæ Monialis S. Joſephi *de Fiſciano*, ubi ad Cœlum evolavit die 23. Novembris, anno 1705.

8.ª V. M. *Fortunatæ del Cielo*, in ſeculo *Eufemia Sonimer*, Carmelitanæ Capreenſis, quæ in Parthenopæo Capuano ab ipſa fundato, mortalem vitam ſolvit die 24. Decembris 1717.

9.ª Sororis *Bonæ Fortunatæ*, in ſeculo *Giacoma Ferrari*, Converſæ in patria *Caprea*, defunctæ 30. Auguſt. 1720.

10.ª V. M. *Smaralda del Salvatore*, in ſeculo *Anaſtaſia Cardone*, Capreenſis Carmelitanæ, quæ mortalium fatum ſolvit in Monaſterio *de la Torre del Greco*, quod fundari curavit cum venerabili Matre *Seraphina*, die primâ Septemb. anno 1720.

11.ª *De Soeura Roſa di Gieſu*, in ſeculo *Caterina Mannile* in Caprea patria mortuæ, 28. Junii ann. 1721.

12.ª V. M. *Dilicta di Gieſu*, in ſeculo *Criſtina Maddalena Baccio*, Capreenſis Monialis, quæ defuncta eſt in Monaſterio *de Vico Equenſe*, cui fundando juvamen præbuit Matri Seraphinæ, die 4. Februarii, anno 1722.

13.ª V. M. *Amirabile della Solitudine*, in ſeculo *Tereza Martorella*, Capreenſis Monialis, quæ die 16. Octobris 1722. in Monaſterio *S. Mariæ de Puritate*, in Urbe *de Nocera de Pagani*.

Hæ omnes Moniales, duabus exceptis Capreenſibus, natu Neapolitanæ erant; teſte R. P. Seraphino Potenza, ſuis in *Codicibus 14. Mſſ.* quorum compendium nobis benignè ſubminiſtravit Reverend. Pater Timotheus Bergerot, anno 1749. die 4. Februarii.

L I I.

LIBERIUS A JESU, natione Longobardus, patriâ Novarienſis, Nudipes Carmelita, vir in Theologia ſcholaſtica, polemica, poſitiva & morali verſatiſſimus, Controverſias fidei per annos triginta & octo in Seminario Romano S. Pancratii docuit ſuos ſodales, Præfectus in Congregatione de propaganda fide; obiit Romæ, anno 1719. Edidit.

Controverſias dogmaticas adversùs Hæreſes utriuſque orbis, Orientis & Occidentalis. Romæ, 1701. *in-folio.*

Diſplicuit autem, & meritò in eo opere, ſacræ Congregationi S. Officii reſponſio data uni objectioni Vedroſii hæretici, Controverſiâ 4. Nempè „ Theologos, qui Janſeniſtæ dicuntur, cum omni „ humilitate ſe ſubjicere Romano Pontifici, in „ damnatione quinque Propoſitionum, prout ſo„ nant, & ſecundùm quæſtionem Juris, ſed audi„ ri poſtulare in quæſtione facti: An videlicet illæ „ Propoſitiones inveniantur in Libro Janſenii de „ verbo ad verbum; & an in eo ſenſu intellexe„ rit Janſenius, &c.

Quamobrem opus illud ſuſpenſum fuit, donec corrigeretur. Correctum reverâ prodiit Romæ, anno 1710. cùm Authoris & proteſtatione, & retractatione, quæ habetur poſt *paginam 192.* ità ut modò eximium & eruditum illud opus à cunctis Catholicis ſine offendiculo legi poſſit. Alia quoque tredecim *Opuſcula Mſ.* in Bibliotheca Mediolanenſi Carmelitarum Excalceatorum aſſervantur, quæ prelum expectant.

L I I I.

LICINIUS A S. SCHOLASTICA, in ſæculo dictus *Petrus Virdou*, natione Gallus, Provinciâ Andegavenſis, Patriâ Salmurienſis, Profeſſionem ſtrictioris Obſervantiæ apud Carmelitas Rhedonenſes ſolemnem emiſit anno Chriſti 1619. die 10. Martii, diverſis in locis Prior, ex delegatione ſpeciali per Leonem à S. Joanne Viſitatorem Apoſtolicum data die 15. Auguſti; anno 1647. Provinciam in Narbonenſem miſſus, ſuas delegationis Litteras authenticas *Reginaldo Devaulx* ejuſdem Provinciæ Provinciali denuntiavit die 5. Septembris ejuſdem anni, quas idem *Reginaldus* Venerabundus non tantùm accepit, verùm & totam ſuam per Provinciam humili obſequio recipiendas curavit.

Licinius accepta ſimul ab *Hyppolito Siſſoldo* Vicario Generali ſuæ delegationis confirmatione, commiſſum Reformationis opus in Conventu Cabilonenſi adorſus eſt, piis Decretis pro regimine totius Provinciæ ſervandis; tribuſque Cœnobiis aſſignatis, videlicet Cabilonenſi, Divionenſi, & Podienſi pro Novitiatu, Seminario & Muſæo Reformatorum Carmelitarum. Die autem 18. Februarii, anno 1649. Vicarius Provincialis denuntiatus & acceptus ad Reformationem inducendam idem Licinius; vi Litteratum Autenticarum à Reverendiſſimo Patre *Antonio Philippinò* Generali ſcriptarum, die 27. Junii, anno 1648. totum in dicta Provincia Narbonenſi renovanda animum prudentiſſimo zelo adhibuit.

Anno 1663. Reformationis Director & Promotor in Collegio Pariſienſi Carmelitarum Maubertino conſtitutus eſt à Reverendiſſimo *Hieronymo Ari* Ordinis Magiſtro Priore Generali; deindè anno 1664. Capitulo Provinciæ Franciæ, quod Rothomagi celebrabatur, Commiſſarius Generalis præfuit, & in ſua Turonia Nannetenſis Prior electus, deindè Provinciali in Capitulo Turonis habito anno 1669. die 17. Maii, præſidente Reverend. *Matthæo Orlando* Priore Generali electus, curſum vitæ, tandem Pariſiis, in Conventu SS. Sacramenti *des Billettes* dicto, Prior finivit, die 15. Februarii, anno 1674. Vir auſteritate vitæ, regularis Obſervantiæ ſtudio dilatandæ Reformationis zelo, & eruditionis ſœtibus clarus & inſignis.

SCRIPTA LATINÈ EDITA.

1. *Juſtitia Chriſtiana ſingulis hominum generibus, Jus ſeu officium exponens ex puriſſimis Scripturarum fontibus ad litteram; additis ad marginem Patrum ſententiis textum, ubi opus eſt, exponentibus.* Lugduni, apud Horatium Boiſſat, & Georgium Remeure, 1665. 1. Vol. *in-8.º* ad Carolum-Franciſcum *De la Vieuville*, Rhedon. Epiſc.

2. *Breviarium Theologicum, ſummam D. Thomæ non ineleganti compendio exponens.* Mſ. aſſervatur in Conventu Pariſienſi *Billetarum* dicto.

3. *Opuſculum de Scientiis religioſè acquirendis tàm divinis quàm humanis.* Pariſiis, apud Claudium Calleville, 1664. ad R.mum Hieronymum Ari, Ordinis Generalem, *in-24.º*

4. *Teoduli cùm Teopiſto congreſſiones duæ: quarum prima de Controverſiis, quibus in præſentiarum Facultas Theologica Pariſienſis occupatur. Altera de Purgatorio*, Pariſiis habita, anno Domini 1665. Aſt editæ Nannetis, ann. 1667. abſque Authoris nomine, *in-4.º*

5. *Faſciculus Myrrhæ collectus ex pœnoſis Dominicæ Incarnationis, vitæ & mortis circumſtantiis, ad jugem illarum præſentiam inſerendam per quotidianam meditationem.*

SCRIPTA GALLICÈ EDITA.

6. *Les Fleurs de la Vie de Jeſus-Chriſt, tirées du Livre de la Vie de Jeſus-Chriſt par Ludolphe de Saxe.* Id eſt Latinè : *Flores Vitæ Chriſti ex Libro qui dicitur Vita Chriſti per Ludolphum de Saxonia.*

7. *Abregé de la Vie de Sainte Marie-Magdelaine de Pazzi, de Florence, Religieuſe Carmelite de l'ancienne Obſervance*, &c. Id eſt Latinè : *Compendium Vitæ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzi Florentinæ, Carmelitanæ regularis Obſervantiæ à SS. D. N. Papa Clemente IX. in Sanctorum numerum 1669. relatæ.* Pariſiis, 1669. *in-24.°* apud Sebaſtianum Cramoiſy.

8. *Peinture des Perfections divines & humaines*, &c. Id eſt Latinè : *Pictura divinarum humanarumque Perfectionum, quadraginta & ampliùs divinis attributis, totidemque virtutibus humanis eis correſpondentibus delineata.*

9. *Le Chrétien Catholique & Myſtique*, &c. Id eſt Latinè : *Chriſtianus Catholicus & Myſticus ex puriſſimis Evangelii dogmatibus formatus, tribus partibus : quibus adjungitur Expoſitio Theologiæ Myſticæ S. Dionyſii, & Cantici canticorum myſtica Paraphraſis tres ſtatus vitæ purgativæ, illuminativæ & perfectæ repræſentans, ſub hoc titulo : Characteres gratiæ operantis in animam, & eam dirigentis ad ſupremum divini amoris apicem.*

10. *Quinque Concionum Octavæ, quinque Aras, ſive Triumphos ſubjiciens intuendos.*

1.a *Octava* exponit Triumphum primum Euchariſtiæ in hæreſim, & vitia.

2.a *Octava* exhibet ſecundum Triumphum Virginis Aſſumptæ in mortem.

3.a *Octava* pingit tertium Triumphum Chriſtianæ Charitatis in Purgatorii ignes.

4.a *Octava* repræſentat quartum Triumphum S. Joſeph Sponſi B. Virginis.

5.a *Octava* deſcribit quintum Triumphum Catholicæ veritatis in Pſeudo-ſynodum viginti-quatuor Miniſtrorum Julioduni, anno Domini 1655. congregatam. Quibus *his* Concionibus probatur extrà Communionem cùm Eccleſia Romana nulli ſubeſſe ſalutis locum. Prodierunt Nannetis, apud Guillelmum le Monnier, anno 1669.

11. *Jeſus-Chriſt, le grand Livre de la Sageſſe, de la Mort & de la Vie Chrétienne, comprenant en trente & une Méditations, la voye & le chemin aſſuré pour arrriver à la parfaite ſainteté & union avec Dieu, diviſé en trois parties.* Id eſt Latinè : *Jeſus-Chriſtus, magnus Liber Sapientiæ, Mortis & Vitæ Chriſtianæ*, &c. *tribus partibus diſtinctus.* Pariſiis, apud Petrum Billaine, anno 1636. *in-8.°*

12. *Le Livre de la mort heureuſe du Chrétien, qui contient en cinq Maximes les vraies diſpoſitions pour bien mourir.* Id eſt Latinè : *Liber de beata Chriſtiani morte, complectens quinque axiomatibus veras diſpoſitiones ad benè moriendum.* Pariſiis, apud Laurentium Cottereau, anno 1643. *in-12.°*

13. *Oratio funebris Domini D. Jacobi Maillé de Brezé, Marchionis de la Floſeelliere.* Pariſiis, apud Laurentium Cottereau, anno 1643. *in-12.°*

14. *Oratio funebris Dominæ D. Julianæ D. Angennes, Domini de Maillè de Brezè, Marchionis de la Floſcelliere conjugis.* Nannetis, apud Guillelmum le Monnier, anno 1645.

15. *Oratio funebris Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi Domini D. Henrici-Ludovici Caſtanæi Rupipozæi, Pictavorum Epiſcopi.*

16. *Oratio funebris Ampliſſimi Viri N. de Cucè Senatûs Rhedonenſis Principis.*

17. *Oratio funebris Franciſcæ Roy, Abbatiſſæ Nidi-Avium Ordinis S. Benedicti*, die 2. Auguſti, anno 1644.

18. *Preuve de l'infidélité des Janſeniſtes dans les traductions des Saints Peres, contenue dans quatre Lettres adreſſées à une Abbeſſe de Citeaux.* Id eſt Latinè : *Specimen infidelitatis Janſeniſtarum in Sanctorum Patrum traductionibus : quatuor Epiſtolis ad Abbatiſſam Ordinis Ciſtercienſis.* Nomine Authoris & Typographi ſuppreſſo.

19. *Diſſertations ou Exhortations ſur la Régle des Carmes.* Id eſt Latinè : *Diſſertationes, ſeu Parœneſes in Regulam Carmelitarum.*

20. *Jeſus-Chriſt vrai Miroir de perfection.* Id eſt Latinè : *Jeſus-Chriſtus verum perfectionis Speculum.* Nannetis, apud Petrum Querro, anno 1667.

21. *Opuſcule de S. Bonaventure, ſur l'Amour divin, traduit en François.* Id eſt Latinè : *Opuſculum S. Bonaventuræ de Amore divino, Gallicè Latinâ donatum.* Pariſiis, apud Joannem Henault, anno 1668. *in-32.°*

22. *La Vie du Vénérable Pere Philippe Thibault, Pere & principal Autheur de la Réforme des Carmes de l'Obſervance de Rennes en la Province de Touraine.* Id eſt Latinè : *Vita Venerabilis Patris Philippi Theobaldi, Parentis & primarii Authoris Reformationis Carmelitarum de Obſervantia Rhedonenſi, in Provincia Turonia.* Pariſiis, apud Sebaſtianum Cramoiſy, anno 1673. *in-12.°*

Hujus Operis poſtremò citati meminit Jacobus Lelong *in Bibliotheca hiſtorica Franciæ, pag. 277. num. 5960.* Aliàs autem Licinii à S. Scholaſtica meminerunt Claudius Perry *in Hiſtoria Cabilonenſi :* Leo à S. Joanne *in Delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis, cap. 36. pag. 200. & 201.* Maurilius à S. Michaële, *in Itinere Inſularum Camercarum in America :* Hugo à S. Franciſco, *in Vita Philippi Theobaldi, cap. 33. & 59. pag. 248. & 425.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1092. num. 3849.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, *in brevi Encomio Mſ. Carmelitarum Provinciæ Turoniæ* ; & omnium præcipuè Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 277. & 278.* ubi Operibus noſtri Licinii addit *Verſiones varias diverſorum, necnon eloquentiſſimorum Tractatuum SS. Patrum, Auguſtini, Cyrilli, Paciani, Gerſonis & aliorum.* Philippus à S. Claudio, *in Schedis Mſſ. ad nos miſſis*, anno 1741.

LIV.

LIVIA VIPERESCHI, nobilis Romana, anno 1606. die 14. Septembris nata, primis ab ungulis incubuit diſcendis linguis primùm Latinæ, deindè græcæ, poſteà Hiſtoriæ ſacræ & profanæ, ad quas non parùm profecit. Cœlebs in ſæculo permanens, plura pietatis loca fundavit, ad pauperes puellas excipiendas, inſtructionibus imbuendas, quæ vel honeſto nuptui collocarentur, vel permanſuræ Virgines habitu Carmelitico illic indutæ perſeverarent. Hæc loca vulgò *Romæ* vocantur *Conſervatorii*, fundata ex aſſenſu Summi Pontificis Clementis IX. die 8. Septembris 1668. Illùc acceſſit Livia, Carmelitanam induens veſtem, &

L.

& tria hujus domûs vota emittens. Quæ quidem Domus ſingulis & omnibus Monialium Carmelitanarum privilegiis fruitur, & in ea parvum quotidiè recitatur Officium B. V. Mariæ juxtà ritum Carmeliticum. De Vita Liviæ judicium ferendum exhibetur ejus Epitaphio.

D. O. M.

LIVIÆ ROMANÆ
VIPERESCHA, ET ARAGONIA NOBILITATE
ILLUSTRI
QUÆ VIRGINITATEM SEDULÒ RECOLENS
PAUPERIBUS PUELLIS CUSTODIENDAM
SUI IPSIUS EXEMPLO COMPROBANS,
EARUMDEM ORATIONIBUS TEMPLUM,
PUDICITIÆ CONSERVATORIUM,
NECESSITATIBUS REFUGIUM,
SUB AUSPICIIS PURISSIMIS
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS
VIVENS
EREXIT, DOTAVIT, INSTITUIT;
MORIENS
UNIVERSA DONAVIT HÆREDITATE.
PAUPERRIMÆ VIRGINES CONCEPTIONIS
MAGISTRÆ SPIRITUS INDEFESSÆ,
PROVIDÆ, ET AMANTISSIMÆ MATRI,
MUNIFICENTISSIMÆ FUNDATRICI,
INGENTIS BENEFICII MEMORES,
EXIGUUM HOC AMORIS ET DOLORIS
MONUMENTUM
OBSERVANTISSIMÆ POSUERUNT.
OBIIT
DIE SEXTA DECEMBRIS,
ANNI JUBILATI M. CLXXV.
ÆTATIS SUÆ LXIX.

Vita ejus edita eſt Romæ *in-4.°* apud Franciſcum Gonzaga, anno 1717. cum hoc titulo: » *Vita* » *della Signora Livia Vipereſchi Vergine nobile Romana, Fundatrice del Conſervatorio delle Zitelle dette dell' Immacolata Concezzione della B. Virgine, preſſo l'Arco di S. Vito di Roma.* Opera aſcetica ed. iſtorica, racolta dei Ragguagli, che la medeſima ſcriſſe del ſuo interno per Ubbidienza al ſuo Direttore ſpirituale, è dà varie teſtimonianze di perſone digne di fede, que la praticanoro; è diviſa in quatro Libri da Ignazio Orſolini Sacerdote Romano. In Roma per Franceſco Gonzaga 1717. » In hac Vita referuntur nonnulla hujus Virginis Operum ſcriptorum fragmenta, quibus iſta ſequentia tractantur.

1. *Media congrua ſedandis ſcrupulis.*

2. *Multæ relationes de gratiis*, quas tùm in Exercitiis ſpiritualibus, tùm in S. Communione, & de illuſtrationibus quas de hoc myſterio ipſa recepit.

3. *Notitiæ ſingulares*, quas de Anima rationali habuit.

4. *Cognitiones particulares*, quibus illuſtrata fuit circà fidem divinam, circà ſpem, circà confidentiam in Deum, circà amorem Dei, circà Myſteria SS. Trinitatis & Incarnationis, circà devotionem in Jeſum Infantem, circà Paſſionem & Reſurrectionem Jeſu-Chriſti, circà ſeptem Sacramentorum inſtitutionem, & circà Sacro-ſanctum Miſſæ Sacrificium.

5. *Illuſtrationes extraordinariæ*, quibus illuminata fuit diebus feſtis B. Virginis Mariæ Conceptionis, Nativitatis, Præſentationis, Annuntiationis, Purificationis & Aſſumptionis.

6. *Luminoſa & affectiva ſenſa*, quibus motam ſe habuit diebus ſolemnioribus ſuorum Patronorum.

7. *Media varia*, quibus inſolitè illuminata fuit ad excolendas humilitatem, obedientiam, tolerantiam ærumnarum hujus vitæ, & proximi defectuum æquabilem perpeſſionem.

8. *Collectio Latina plurimarum Sententiarum ex Scriptura ſacra, & ex aliis Libris ad ſuum ſolatium deſumptarum.*

9. *Media regendi ſtatum interiorem intrà divinos favores inſolitos*, ad vincendas cujuſque generis & potiſſimùm eas tentationes, quæ caſtimoniam impugnant.

10. *Illuſtrationes circà internam & externam mortificationem*, circà mundi contemptum, circà receſſum ab hominibus, & circà damnum quod afferunt ſuperbia & vana gloria.

11. *Variæ Epiſtolæ, & diverſi ſpirituales Tractatus*, editi ejus in vitæ ſupplemento.

Hanc Virginem plures eruditi Viri celebrarunt ſuis in operibus, doctam iſtam appellantes, ex quibus non omittendus Proſper Mandoſius, nobilis Romanus, Eques S. Stephani, ſuorum operum multitudine & peritiâ illuſtris, in elogio liminibus compendii vitæ Liviæ præfixo, & *in Romana Bibliotheca* collocato, *Centur. X. num. 60.* Liviæ porrò ſingula & cuncta Opera Mſſ. ſervantur in Domo *Conſervatorii* dicta.

L V.

LIVINUS CANISIUS, aliàs à SS. Trinitate, natione Belga, patriâ Gandavenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, Prior Brugenſis, Gandavenſis, Aloſtanus & Antuerpienſis ab anno 1637. uſque ad annum 1642. ſummâ pietate & omni virtute illuſtris, cujus memoria in benedictione, in ſua Provincia Belgica, magnumque ejuſdem Provinciæ decus, Juriſta celeberrimus, deceſſit Antuerpiæ an. 1650. die SS. Innocentium, 29 Decembris. Scripſit,

Scholia & Notas iu Regulam & Statuta ſui Ordinis. De Livino Caniſio egit in Chronographia Carmeli Bruxellenſis Antonius Sanderus.

Hæc leguntur apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Manuſcrip. pag. 277.* At ſunt nè conſona iis quæ de *Livino à SS. Trinitate* ſuo Tyrocinii Carmelitici Magiſtro narrat Daniel à Virgine Maria ſivè in *Vinea Carmeli, pag. 523. num. 931.* ſivè *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1021. num. 3556?* Ubi dicitur quod

LIVINUS A SS. TRINITATE, ad Carmeli Ordinem cooptatus in ſorte Fratrum Converſorum ſeu Laïcorum, legere gnarus dumtaxat, abſque ullo ſtudio, ob relucentem in eo pietatem, à Superioribus ad ſtatum Clericalem evocatus ſit, & ab operibus manualibus tranſlatus ad ſtudia; in quibus tantùm profecit, ut quod didicerat & fecerat, alios plures docere juberetur; quod biberat de ſcatebris aquæ vitæ, eructare, inclinaretque paululùm Hydriam ſuam.

L.

Invitus tamen ad munia diverſa Supprioris, Novitiorum Magiſtri, ac alia aſſumitur.

Tempus intereà advenerat, quo ex divina miſeratione Carmeli Belgici antiqua radix irrigari debebat, irrigata reviſcere, fæcundari in omne genus florum, fructuumque exuberare. Adorſus eſt omnium primus in Carmelo Flandro-Belgico *Martinus de Hooghe*, Provinciæ Belgicæ Præfectus; qui Eliæ afflatus ſpiritu, etiam officium corrigendi, in priſtinum ordinem gradumque reſtituendi omnia, corda patrum in filios conciliandi fortiter & ſuaviter aggreſſus eſt. Livinum autem noſtrum ſibi novus Elias ceù alterum Eliſæum aſcivit fidelem cooperatorem, totius Reformationis ſtrenuiſſimum coadjutorem: ut potè quia *ſpiritûs* paterni hæres Livinus, Martino abeunte in locum ſibi à Domino præparatum, diutiùs habenas regiminis moderandas erat retenturus.

Livino quidem pars laborum maxima in iſta promovenda Reformatione incubuit, ubi planè niſi conſtantia ac divino robore fulciretur, proſterni dejicique potuit. Verùm in illo omnia poterat, qui eum confortabat. Ipſe *deſtruit*, *ædificat*, *mutat quadrata rotundis*, quà Novitiorum Magiſter, quà *Gandavi* & *Bruxellis* iteratis vicibus, & annis duodecim Prior, Provinciæ Definitor, & Vicarius Provincialis: neque id tantùm ſermonibus quantùm exemplis fecit. Minimarum & enim rerum, præſertim ſilentii, prævaricationem vix immunem à pœnitentia, aut paterna monitione, ſeveriorive aſpectu ſinebat, dictitans: *ubi rigor, ibi vigor.* Etſi humilitatem, & paupertatem ſummo in pretio haberet, illis comitem volebat munditiem, ſuis inculcans ſæpè in *immunditia non latere ſanctimoniam.* Frequentiſſimè inter ejus ſcripta id reperitur: *Domine hic ure, hic ſeca, ut in æternum parcas.*

Indè ità patiens in doloribus erat, quos ei cauſabat corrupta tibia, & duplex hernia, ut minimè aſpiceretur aliquos ſuſtinere dolores; ſemper rectè & hilari vultu ſe habendo: ità ut, dum poſt mortem à Religioſis videretur tibia ex parte quaſi putrefacta, cum duplici cingulo pro hernia, ſtuperent quomodo iſta tegere potuiſſet ac occultare, ut vix quiſpiam potuiſſet advertere. Quando, ut tempeſtiva ſtudiorum & laboris intermiſſione Religioſi fierent ad opus Dei vegetiores, eis concedebatur non nihil recreationis, ipſe majori tempore vacabat orationi, ut Deus ſpeciali gratiâ Religioſos contineret in religioſa frugalitate & modeſtia. Ipſe verò ità fuit abſtenius, ut multo tempore, etiam in ultimis exercitiis, cibum ſumeret & potum in pondere & menſura. Poſt celebrationem Miſſæ, per horam ſaltem ab alimento abſtinere ſolebat, etiam in itinere, ſacrarum ob reverentiam Specierum. Diligentiſſimus in Officiis divinis etiam nocturnis, tametſi ob ſolitas infirmitates quadrante citiùs excitari deberet, & Deo attentiſſimus erat, adeò ut videretur in extaſi totus immotus. Abſentes accerſiri per aliquem non omittebat: Fratres verbis *ſpiritûs* & *vitæ* hortabatur. Silentii ſervandi tenax, maximè in Clauſtro, Dormitorio, & Hypocauſto: undè ſi quem extra tempus reperiebat, digito ante os poſito indicebat ſilentium, modeſtè dicendo *eſt tempus & locus ſilentii.* Silentium præſertim hieme, in communi calefactorio ſervandum curabat: *ſilentium*, inquiens, *ad finem Reformationis Carmeliticæ* graviter conducere.

Anno 1636. peſtilentiæ facibus ardens *Bruxella* ingemiſcebat, & etiam aliæ pleræque Belgii civitates ſemi-uſtæ ſpectaculum præbebant doloris. Conſilium tunc incidit noſtro *Livino* tum Priori Bruxellenſi erigendi confraternitatem ſub titulo *S. Caroli Borromæi*, Belgii olim apud Sedem Apoſtolicam Protectoris, cujus interceſſione meritiſque animatus, fidenter adiit Illuſtriſſimum Dom *Jacobum Boonen* Archiepiſcopum Mechlinienſem. Huic Antiſtiti ſuam in *S. Caroli* merita declaravit fiduciam, ſupplicavitque & impetravit, illum in finem Confraternitatem ad honorem *S. Caroli*; idque optato & feliciſſimo ſucceſſu, quem ſuperiùs enuntiavimus, ubi *de Ignatio à ſancto Petro* egimus.

Duo quidem ante omnia ac perpetuò, ſibi ſodalibuſque Carmelitis exercenda, mortificationem atque orationem, quæ omnium inſtar eſſent, ut ad cæteras, monaſticaſque virtutes aditum præberent, ſemper cogitatione agitabat *Livinus*, verbo aſſerebat, praxi ſtudioque exercebat. *Vadam*, dicebat, *ad Montem Myrrhæ*, *& ad Collem Thurris.* In oratione, tanquam *Aquila*, pullos ad ſolis jubar, ſicque novellam, aſceticamque ſobolem in ea exercitatione excolebat, cæteriſque commendabat omnibus, ut nihil antiquius haberent, ducerentque præſtantius. Et quidem ipſe in oculis Dei verſans aſſiduò Patrum Eliæ atque Eliſæi non degener filius, quibus in ore, in mente perpetuum erat: *vivit Dominus, in cujus conſpectu ſto*: etiam ſi parva, ſi humilia faceret, ea cum tanta erectione ſpiritûs, & unione ad Deum cum tanta unctione, ſervoreque peragebat, ut appareret gratia diffuſa in vultu ejus, & divina unctio ab eo in alios difflueret.

Inde ejus veritatum fidei orthodoxæ, comprehenſio, reverentia, approbatio, teſtimonium. Inde divina quædam in eo, non dicam ingenii perſpicacitas, quamquam & Theodidactus revera fuerit, ſed facultatis animi ſublimioris, intellectivæque in tantùm illuſtratio, ut ad Prophetiæ ſpiritum pertingeret proximè. Ex illo conſortio ſermonis Dei, illud de rebus divinis tutum & certum judicium. Namque cùm aliquis Concionator myſticus in ſuis concionibus aliqua non omninò benè ſonantia dixiſſet, & ob id periclitaretur ſuſpendi à Concionibus & Confeſſionibus; Illuſtriſſimus. Dom. Archiepiſcopus Mechlinienſis *Livinum* vocavit, ipſum æſtimans, ut virum in vita myſtica expertiſſimum; cujus judicio doctrina Concionatoris eſſet expendenda. *Livinus* autem doctrinæ hujus Concionatoris rationes tam ſolidas & perſpicuas adduxit, ut juſtificatus receſſerit.

Perinde ac ſi revelatione mortem præſciſſet ſuam, octo circiter diebus ante obitum profecturus *Gandavum*, jam devenerat ad curſus Gandenſes, & elevaverat pedem ut aſcenderet; cum pedem mox retraxit dicens ſocio ſuo *Seraphino à Jeſu Maria*: *lego in Deo, quod debeam redire ad Conventum: hæc Dei voluntas eſt ut redeamus.* Rediit equidem, non nullos viſitavit fidiſſimos, vale dixit eis, tanquam non ampliùs faciem ejus viventis viſuris: Confeſſarioque in primis ſuo aſſeruit ſe decem dierum exercitia ſpiritualia aggreſſurum in iis immoriturum. Solitudinem igitur ingreſſus, ut rationem villicationis ſuæ Domino paratus reddere eſſet in promptu, debilitate corripitur: obtulit tamen ſacroſanctæ Miſſæ ſacrificium, etiam pridiè quam moreretur: infirmum quoque Aſcetam ſodalem inviſere ſolarique valuit jam tumulo, imo cœlo proximus:

Digitized by Google

L.

ſed inter Diſcipulorum manus collapſus, vix ad lectum, vita ſuperſtite relatus eſt. Cum *Martino de Hooge* conditus eſt in Capitulo Cœnobii Bruxellenſis, humili ſuper poſito lapide ſepulchrali, cui hæc Epigraphe inſcripta eſt:

D. O. M.

Quomodo in vita dilexerunt ſe, itā & in morte non ſunt ſeparati

RR. PP.

Martinus de Hooge

&

Livinus a SS. Trinitate,

Qui multis pro Reformatione exantlatis laboribus, pro eandem vitam Deo, & Beatæ Virginis Mariæ Carmelitanæ immolarunt.

Primus, 12 Jun. 1737. dùm Provincialem. 2°. Secundus, 23. Septembris 1641. dùm hìc Priorem ageret.

Quorum Reliquias hoc marmore mœſtiſſimi Filii contexere.

Requieſcant in pace.

Hìc jacet R. P. Livinus. †

Hìc R. P. Martinus. †

De utroqe plura ſcribit Antonius Sanderus in *Chorographia Carmeli Bruxellenſis*, *cap. 9.* Sed plura *de Livino* à SS. Trinitate *Joannes Vernimmen* Congregationis Oratorii Presbyter, Juris utriuſque Licentiatus, *in S. Gudulæ* Eccleſia *Bruxellis* Canonicus, ipſi *P. Livino* ſingulariter familiaris, qui ex teſtibus oculatis vitæ ejus ſeriem probè indagaverat, & dixit publicè in Oratione funebri, quam habuit in ipſius *P. Livini* ſepultura: Plura de eodem ſcribit *Daniel à Virgine Maria*, quæ ipſe ſub ipſius Magiſtri Novitiorum, & Prioris diſciplinâ vidit. Plura ab aliis teſtibus, primariis Carmeli Flandro-Belgici Patribus, qui ſimiliter cum *P. Livino*, & ſub eo commorati ſunt, memorata manent *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1023. num. 3565.* Quæ ſi vidiſſet *Ludovicus Jacob*, *Livinum* minimè dixiſſet *ſacræ Theologiæ Doctorem*, *Antuerpiæ defunctum*, *& anno 1650.* mortuum.

LUBLINENSE Collegium Carmelitarum Excalceatorum in Polonia edidit.

1. *Diſputationem habitam Lublini, anno 1616. menſe Julio, inter Patres Carmelitas Excalceatos & hæreticos Arianos, præſentibus pluribus Regni Proceribus, & magnâ Nobilitate, cum inſigni Catholicorum gloria, & Hæreticorum ignominia: ut teſtantur Acta publica de hoc edita.* Zamaſcii, Typis Academicis, anno *1617. in-4.°*

2. *Diſputationem aliam habitam, anno 1620. ab eiſdem Patribus Carmelitis Diſcalceatis cum Miniſtro Ariani cœtûs Lublinenſis D. Joanne Statorio, præſentibus multis illuſtriſſimis & magnificis Dominis, tam Judicibus ejuſdem Diſputationis, quàm Teſtibus & Auditoribus, non diſſimili exitu quàm anno 1616.* Cracoviæ, Typis Matthiæ Andrervienſis, anno 1621. *in-4.°*

Hæc uno ſimplicique calamo pingit Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 277.* Aſt ad opportuniorem ſedem retuliſſet, ſi in articulo depoſuiſſet quem Joannes Maria à S. Joſeph Excalceatus Carmelita ſuperiùs occupavit. Ita cenſuit *Anaſtaſius Tertiarius Franciſcanus* in Hiſtoria *Socinianorum Gallicè ſcripta*, *pag. 423.* ubi meminit utriuſque hujus diſputationis quam *Joannes Stoinius*, dictus etiam *Statorius*, Gallicè *Stoinski*, habuit cum *Joanne Maria Carmelita Italo.* Simile quid habet Chriſtophorus Sandius *in Bibliotheca Anti-Trinitariorum*, *pag. 121.*

LVI.

LUCAS BOSDENUS, aliis BOSDONUS; alius BOSDERUS, aliis BOSTERUS, natione Anglus, Carmelita integerrimæ vitæ, & doctrinæ ſolidæ, Oxonienſis Theologicæ Facultatis Doctor, claruit anno 1340. ſcribens.

1. *Quæſtiones XI. in ſex principia Gilberti Porretani* Pictavienſis Epiſcopi, Lib. I.

2. *Quæſtiones Theologicas*, Lib. I.

3. *In Philoſophiam naturalem*, Lib. VIII.

Ità Joannes Lelandus *de Scriptor. Angl. cap. 368.* Joannes Balæus, *ibid. Centur. V. cap. 34.* Joannes Pitſeus, *ibid. pag. 439.* Joſias Simlerus, *in Epitome Biblioth. Geſner.* Antonius Poſſevinus, *in Apparatu ſacro*, *tomo II. pag. 32.* Alegreus Caſſanatus, *in Parad. Carmelitici Decoris*, *pag. 288.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1340. num. 2. pag. 569.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 278.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1118. num. 3948.* Joannes Albertus Fabricius, *in Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tomo IV. pag. 831.*

LVII.

LUCAS A MATRE DEI, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Paſtranæ profeſſus, in Caſtella-Nova eximius verbi Dei declamator, ſcientiâ ac pietate clarus, edidit Hiſpanico Idiomate.

1. *Sermones varios* à ſe habitos.

2. *Apparatum quo Toletana Civitas Beatificationem Sancti Patris Joannis à Cruce celebravit*, ann. 1675.

Horum meminit Hiſtoria general. Carmelitarum Excalc. Congreg. Hiſpan. *tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.* necnon Biblioth. Carmelit. Excalceat. *pag. 278.*

LVIII.

LUCAS MATTHÆUS CARACCIOLUS, Neapolitanus Patricius, ex illuſtriſſima Caracciolorum familia, Carmelita antiquioris Obſervantiæ, ſacræ Theologiæ Magiſter, Vir moribus ſuaviſſimus, & omnibus quidem ſcientiis excultus, ſed in ſacris Litteris, in quibus longè verſatus eſt, inſigniter eruditus, ad Epiſcopatum Leſinenſem in Regno Neapolitano, die 4. Auguſti *1507.* aſſumitur, & mortuus Neapoli anno 1526. ibidem in Eccleſia ampliſſimi Hoſpitalis Sanctæ Mariæ Annuntiatæ ſepulturam habuit cum hoc Epitaphio.

L.

D. O. M.

LUCAS-MATTHÆUS CARACCIOLUS.
ORDINIS CARMELITARUM,
AC S. THEOLOGIÆ PROFESSOR,
EPISCOPUS LESINENSIS.
HOC SACELLO SUOS CUSTODIRI CINERES
CURAVIT.
ANNO M. D. XXVI.

Scripſit.

1. *In Evangelia explicationem*; & *in alios Novi Teſtamenti Libros*, quos ex fide Ludovici Jacob appellat Jacobus le Long *in Bibliotheca ſacra*, *pag. 667. col. 1. D.*

2. *In Libros IV. Sententiarum.* Penès eundem Jacob ſit fides. Aliàs conſulendi ſunt Cæſar Caracciolus in Neapoli ſacra, *pag. 401.* Ferdinandus Ugellus, *tomo VIII. Italiæ ſacræ.* Philocatus Caputus, *in Monte-Carmelo*, *Diſc. V.* Joannes-Baptiſta Lezana, *tomo IV. ad annum 1507. num. 4. pag. 1020.* animadvertens ex Manuſcripto Archivii Conventûs S. Mariæ Tranſpontinæ quod noſtrum Caracciolum hoc anno die 19. Junii *Petrus Terraſſus*, Prior Generalis, Priorem & Vicarium conſtituerit in loco & Conventu *de Somma*: quodque poſteà eidem Epiſcopo creato conceſſerit prædictum locum *de Somma*, durante vitâ ſuâ. Conſulendi etiam ſunt Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 941. num. 3308.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 279.*

L I X.

LUCAS-ANTONIUS RUSSUS, vulgò ROSSI, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Magiſter, patrii Academici Theologorum Collegii Decanus, & Librorum Reviſor in Curia Archiepiſcopali, obiit in Patria die 12. Auguſti, anno 1664. Scripſit Italico carmine.

De Laudibus S. Eliæ, ſub titulo: *Elias revelans: Panegyrici Poetici.* Neapoli, 1654. *in-4.°*
Ità Nicolaus Toppi, *in Bibliotheca Neapolitana*, *pag. 194.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1073. num. 3745.*

L X.

LUCAS A S. PETRO, Luſitanus, apud Carmelitas Excalceatos Neapolitanos veſtem Religioſam induit. Vir eximiæ virtutis, plurimis viſionibus, & præſertim Pueri Jeſu nonnullis apparitionibus recreatus, tentationibuſque dæmonum probatus, & eorum fugationibus ſæpiſſimè victorioſus, necnon infernalibus clamoribus frequenter ſpretis notatus, obiit circà annum 1672. cum magna ſanctitatis opinione famoſus: cujus opus habemus inſcriptum.

1. *La Guida del Peccatore; Opera in ſe dici.*
2. Sub nomine ſui Fratris Sacerdotis, *Opuſculum ſpirituale* in formam dialogi digeſtum: teſte Nicolao Toppi, *in Bibliotheca Neapolitana*, *pag. 193.*

L X I.

LUCIANUS A S. MARIA, natione Gallus, Provincia Picardus, Samarobrivæ Ambianorum, ad Somonam fluvium, anno Chriſti 1585. die 4. Martii natus, *Petro Flammignon*, & *Mariâ Watin* parentibus. Excalceatus Carmelita, anno 1617. Pariſiis, die undecimâ Martii, ex Advocato Senatûs Pariſienſis, Novitius: eodem menſe, die 15. anno ſequenti 1618. Profeſſionem emiſit. Septies Supprior, Septies Prior Pariſienſis, Nancenianus, Muſſipontanus, Venetenſis, Lemovicenſis, & alibi; ſepties Vicarius, ſemel Magiſter Novitiorum, ac Definitor Provincialis, Vir eximio animi candore, ac morum integritate percelebris, converſatione affabilis, vitæ regularitate conſpicuus, ingenio & eruditione præclarus, Linguarum Latinæ, Italicæ, & Hiſpanicæ peritiſſimus, migravit è vita, Charentoni, propè Pariſios, anno Chriſti 1661. die 18. Decembris.

Scripſit quam plurima Opera utroque ſtylo; metrico & proſaïco, ſed Gallico. Horum indicem ab eo ſuo amico, paucis antè obitum ejus accepit Ludovicus Jacob; ſed prelo nihil traditum.

OPERA GALLICÈ SCRIPTA.

1. *Tragœdia Martyrii Sanctorum Luciani Epiſcopi Bellovacenſis, & Sociorum ejus, Maximiani & Juliani, Martyrum.* Metro Gallico Mſ.
2. *Catalogus Auctorum Carmelitarum Diſcalceatorum Gallorum.* Mſ. Deſumptus atque collectus ex Bibliotheca Carmelitana quam ei communicaverat Ludovicus Jacob.
3. *Sermonum Dominicalium Opus triplex.* Mſ. Gallicè.
4. *Sermonum Moralium Opus triplex.* Mſ. Gallicè.
5. *Sermonum Feſtivalium Domini Opus triplex.* Mſ. Gallicè.
6. *Sermonum Feſtorum Sanctorum Opus multiplex.* Mſ. Gallicè.
7. *Sermones pro Renovatione Votorum.* Mſſ. Gallicè.
8. *Sermones pro Velo Monialium.* Mſſ. Gallicè.
9. *Sermones Miſcellanei.* Mſſ. Gallicè.
10. *Vita Venerabilis Matris Iſabellæ ab Angelis* Hiſpanæ, quæ fuit una è ſex Monialibus Tereſianis, quæ ex Hiſpania in Gallias, fundandi causâ, anno 1604. venerunt, cui fuit à Confeſſionibus per ſex annos, Lemovicis ubi erat Prior. Gallicè Mſ. *ſaltem inchoata.*

Opera ex Hiſpanico & Italico idiomate in Gallicum verſa.

11. *Praxis vivæ fidei R. P. Thomæ à Jeſu Carmelitæ Diſcalceati.* Hunc Martialis appellat Virum in regularibus diſciplinis exercitatiſſimum, atque recti ſummopere tenacem.
12. *Cantica Amoris divini Ven. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceati.* Ad Venerabilem Matrem Iſabellam ab Angelis Prioriſſam Lemovicenſem, & ejus Moniales. Mſſ. Carmine.
13. *Cantilenæ ſpirituales contrà inimicos animæ*, *Venerabilis Joannis à Cruce.* Ad Venerabilem Iſabellam à Jeſu-Chriſto, Prioriſſam Yprenſem, & ejus Moniales. Mſ. Carmine.
14. *Cantica S. M. Tereſiæ à Jeſu.* Ad Iſabellam ab Angelis, & ejus Moniales. Mſ. Carmine.
15. *Poëſes quædam editæ cum Operibus Antonii de Roxas Presbyteri, Hiſpani.* Mſſ. Carmine.
16. *Apologia pro tomi primi Hiſtoriæ Propheticæ P. Franciſci à S. Maria defenſione*, contrà Zoïlos Ordinis Carmelitarum. Mſ.

17.

L.

17. Opus cui titulus eſt : *Honor debitus Decretis ſacri Concilii ſupremæ Inquiſitionis fidei*, *contrà eos qui illa non obſervant*. à Reverendo Patre Joſepho ab Incarnatione Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanicæ, Definitore Generali compoſitum, & *Matriti* editum per *Didacum Dias de la Carrera*, *1655*. Gallicè.

18. *Relatio Miſſionariorum Carmelitarum Excalceatorum in Perſide & Indiis* degentium, à Reverendo Patre Alexandro à S. Sylveſtro ejuſdem Congregationis Italicè ſcripta. Mſ. Gallicè.

19. *Omiſſiones quam plurimæ*, quæ deteguntur *in Verſione Gallica Litterarum S. Tereſiæ à Jeſu*, cum notis Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi Domini Joannis de Palaſox & Mendoça, Epiſcopi Oſmenſis, *factâ à Domino Pelicot*, impreſsâ typis Georgii Joſſe, *reparatæ* ſunt ſermone Gallico, imprimendæ *juxtà fidem Editionis Hiſpanicæ*. Mſſ.

De Luciano à S. Maria, cognomento *Flamignon*, loquitur fuſiùs Ludovicus à S. Tereſia in *Annalibus* Gallicè editis *Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, *Lib. II. cap. 126. pag. 652. & ſeq.* necnon Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 279. & 280.*

LXII.

LUCRETIA AB INCARNATIONE, Hiſpana Carmelita Excalceata, ſcripſit.

Relationem de virtutibus & ſanctitate Venerabilis Patris Joannis à Cruce primi Carmelitæ Excalceati, quâ uſi ſunt Franciſcus à S. Maria, *Lib. VI. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ*, *cap. 13.* & Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. IV. vitæ Joannis à Cruce*, *cap. 4.* prout animadvertit Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 280.*

LXIII.

LUCRETIUS TIRABOSCUS, corruptè JEROBUSCUS vocatur ab Andrea Schotto, natione Italus, patria Aſulanus in Diœceſi Brixienſi, Carmelita Congregationis Mantuanæ, cujus & Vicarius Generalis anno 1575. electus fuit, die 2. Menſis Maii in Cœtu ejus Bononiæ congregato, atque iterùm ad aliquot menſes, ſcilicet ad menſem Septembrem incluſivè anni tertii inchoati, continuatus in eodem Vicariatu fuit, ex Decreto Gregorii XIII. die 25. Aprilis, ann. 1577. dato ob ſuſpicionem Epidimiæ pleriſque Italiæ partibus imminentis. Hinc eſt quod Poſſevinus Tiraboſcum dixerit ſimpliciter ſui Ordinis Generalem : ſatiùs eum vocaſſet Sacræ Theologiæ Doctorem Bononienſem & Profeſſorem, qui Concilio Tridentino interfuit cum Joanne-Hieronymo Triviſano Patriarcha Veneto : ubi ob ejus ſummam eruditionem, non vulgarem eloquentiam, ſingularem Linguarum Hebraicæ, Græcæ, & Latinæ peritiam, admirabilemque pietatem, omnibus Præſulibus fuit admirationi. Vivere deſiit poſt annum 1578. Scripta ejus dicuntur.

1. *Oratio* habita *ad Patres in Concilio Tridentino* quartâ Dominicâ Quadrageſimæ, anno Domini 1563. Incipit : *In ſacris Eccleſiæ Ritibus*, &c. edita eſt in Concilio Tridentino *Lovanii*, apud Petrum Langrium Tiletanum, 1567. *in-folio.* pag. 454. ſed tomo XIV. edit. Labbeâ, pag. 1612. & incipit : *Si quæ munera apud nos*, &c.

2. *Rationes textûs Hebraici.* Venetiis, anno 1572. *in-12.°*

3. *In omnes Pſalmos Davidicos Commentaria.* Venetiis, apud Zannetum, 1572. *in-8.°*

4. *In D. Joannis Apocalypſim Commentaria. Mſſ.* aſſervantur in *Mantuanorum Carmelitarum Bibliotheca* ; ubi à ſe viſa teſtatur Poſſevinus.

De Lucretio Tiraboſco mentionem habent mox appellatus Antonius Poſſevinus in *Apparatu ſacro*, *tomo II. pag. 34.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura.* Aubertus Miræus, *de Scriptoribus Sæculi XVI. cap 80.* ubi Theologos recenſet quorum Orationes in Concilio Tridentino habitæ reperiuntur in earum volumine *Lovanii* edito anno 1567. Philippus Labbe, in *Synopſi hiſtorica Conciliorum*, *pag. 276.* Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum S. Scripturæ*, *cap. 22.* Joannes-Maria Penſa, in *Theatro Illuſtr. Virorum Conventûs Carmelit. Mantuæ.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 413.* ubi noſtrum Tiraboſcum, natum fuiſſe inconſideratè vult & ab Aſulano diſtinctum. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Mſ. pag. 280.* &c.

LXIV.

LUDOVICA A JESU, natione Galla, patriâ Pariſina, in ſæculo dicta *Gallois*, Domini *Jourdain* vidua, una è tribus primis Carmelitanis Excalceatis Thereſianis, quæ Pariſiis anno 1604 die Omnium Sanctorum 1. Novembris, publicè in Conventu Incarnationis, ſacrum Religionis habitum accepit è manu R. P. Joſephi à Jeſu Maria, Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ Caſtellanæ tùm Prioris Provincialis, qui poſteà Congregationis Hiſpanicæ Præpoſitus Generalis anno 1612. Praſtranæ electus præfuit ſeptennio; undè ab Ildefonſo ſucceſſore ſuo ſententia plexus.

Ludovica poſt emiſſam profeſſionem anno 1605. aſſumpta fuit in Prioriſſam Divionenſem, poſteà Cabilonenſem anno 1610. tandem anno 1614. Monaſterium Veſontionenſe fundavit hæc Sanctimonialis vitæ ſanctitate; prudentiâ, ſapientiâ, & animi mortificatione celebris. In Hiſpanias anteà profecta, dùm adhuc viveret in ſæculo, Moniales Tereſianas ſummo labore ſociaverat, inque Regnum Galliarum duxerat, defuncta *Dolæ ſequanorum* anno 1627. dùm officio Prioriſſæ ibi fungeretur, bonorum odore operum. Scripſit :

1. *Vitam Vener. Sororis Annæ à Jeſu*, *Divionenſis Tereſianæ.* Extat Mſ. Cabilone, apud Moniales ejuſdem Congregationis, apud quas eam aliquandò legit Ludovicus Jacob, ſuæ beneficio Sororis Euphraſiæ Jacob à S. Angelo.

2. *Iter Hiſpanicum*, *dum Moniales Tereſianas ex Hiſpania in Gallias perduxit.* Mſ. aſſervatur apud eaſdem Moniales Cabilonenſes, apud quas viſum & lectum fuit à *Lud. Jacob.*

Ludovicam à Jeſu commendant Manrique in *vita Annæ à Jeſu* : Chryſoſtomus Henriquez in *vita Annæ a S. Bartholomæo* : Andreas Duval in *vita Mariæ ab Incarnatione* : Mauritius Marin in *vita* ejuſdem *Mariæ ab Incarnatione* : Placidus de Gallemant in *vita Jacobi de Gallemant* : Claudius Perry in *Hiſtoria Cabilonenſi* : Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 280.*

LXV.

LUDOVICA A JESU, nationa Luſitana, Carmelitana Nudipes Tereſiana, ſcripſit :

1. *Inſtructionem Novitiorum*, quæ prodiit variis in locis.

L.

2. Scripſit quoque *Vitam Vener. Mat. Agnetis à S. Eliſæo* Hiſpalenſis Monialis Tereſianæ, Conventûs Ulyſſiponenſis Prioriſſæ, quæ obiit anno 1608. die 15. Januarii, quo florebat ipſa Ludovica à Jeſu, quam citat Georgius Cadroſus in *Hagiologio Luſitano, in Notis ad diem 15 Januarii*; atque Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 280.*

LXVI.

LUDOVICA MAGDALENA A JESU, natione Hiſpana, in ſæculo dicta *Ludovica Magdalena Manrique Enriquez de Lujan*, Comitiſſa *de Paredes*, Infantiſſæ *Mariæ Tereſiæ Auſtriæ*, poſteà Franciæ Reginæ Gubernatrix prudentiſſima. Excellentiſſimo Dom. *Emmanuel Manriques de Laza* Comiti *de Paredes*, matrimonio juncta, mulieris fortis ſpecimen dedit. Anno 1626. die 26. Novembris Comite vitâ functo, cùm ad inſtar ſanctæ *Eudoxiæ*, volumina Sanctorum Patrum attentâ meditatione perlegeret, caducamque Mundi pompam in eorum documentis inſpiceret, Deo ſe totam in Carmelitanarum Tereſianarum Monaſterio *de Malagon* conſecravit. Edidit ſub ſimulato *Achillis* nomine *Neapolitani Equitis.*

1. *Meditationes matutinas ac ſerotinas per totius anni circulum.* Hiſpanice. Matriti, anno 1658. quas ejus V. M. Filia, Valentiæ Regni Proregina, Matris expreſſo nomine recudi curavit, anno 1658.

2. *Poemata ſpiritualia & Myſtica*, quibus Myſticos & ſpiritales animæ motus exponit. Matriti anno 1705. curâ *Auguſtini à Jeſu Maria*, ejuſdem Monialis Confeſſarii, necnon *vitæ* ſcriptoris, teſte *Martiali* in ſua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 270.*

LXVII.

LUDOVICA A MISERICORDIA, natione Galla, avitâ origine Borbonii Agri in Turonia Provincia ad Caſtrum *Vallierum* nata, unde in ſæculo dicta *Lud. Franciſca de la Beaume le Blanc de la Valliere*, Duciſſa *de Vaujour*: ſæculi vanitatibus immerſa, cùm gravi morbo corriperetur, Deo miſerante, imminens animæ ſuæ periculum animadvertit. Tacta dolore cordis intrinſecùs ad pœnitentiam peccatis vitæ præteritæ proportionatam animo ſtatuit. Dixit, & cœpit opera manus excelſi. In Carmelitanarum Tereſianarum Monaſterium, in ſuburbio *S. Jacobi Pariſiis* ſitum, citò volans aufugit; ubi Deo per Religioſam vitam conſecrata, publicè velum Profeſſionis Monaſticæ nigrum è manibus Mariæ Tereſiæ Reginæ Franciæ die 3. Junii, anno 1673. accepit. In Pœnitentiæ, Mortificationis, ſuique abnegationis & aliarum virtutum exercitiis ad mortem uſquè perſeverans ibidem pie obiit die 6. Junii, anno 1710. Scripta Gallico idiomate Anonyma, quæ vulgari opinione huic adjudicantur, duo ſunt:

1. *Reflexiones ſuper Miſericordiam Dei*, Pariſiis 1680. *in-12.°* Quæ etiam ſepties Hagæ-Comitis prodierunt; teſte authore Reipublicæ Litterariæ, anno 1684. pag. 758.

2. *Reditus animæ ad Deum converſæ.*

Noſtra de Domina *de la Valliere* legendi ſunt inquit qui vitam ſcripſit. *Bibliothecæ Carmelitarum Excal.* Author, *p. 278.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in ſuo *anno Carmelitano Mſ.* Latinè ſcripto: Dictionarium Morerianum, verbo Valliere, hos verſus refert Gallicos.

Deux grands Rois pour m'avoir ſe ſont faits une guerre:
L'un eſt le Roy du Ciel, & l'autre de la Terre.
Le Roy du Ciel vainqueur m'a conduit en ce lieu,
Quel bonheur eſt plus grand ſur la Terre & ſur l'Onde?
Je me vois aujourd'hui épouſe d'un grand Dieu,
D'Amante que j'étois du plus grand Roy du Monde.

LXVIII.

LUDOVICUS AB ASSUMPTIONE, natione Germanus, Patriâ Spirenſis Carmelita Excalceatus edidit:

Florilegium Carmeli, quod citat Ludovicus à S. Tereſia in Annal. pag 124.

LXIX.

LUDOVICUS A S. ANGELO, natione Hiſpanus, Patriâ Granatenſis, Carmelita Excalceatus ſui Inſtituti Profeſſor rigidiſſimus, regularis Obſervantiæ cultor: poſt aliquot ſuæ Provinciæ munia Præfecturarum, obiit Biatiæ, anno 1641. ætatis ſuæ 64. Scripſit:

Concionum tomos quindecim vaſtæ magnitudinis *in-4.°* verbi Divini præconibus valde proficuos: quorum ſeptem in Biatienti Conventu recluduntur; ut loquitur Author *Bibliothecæ Carmelit. Excalceatorum pag. 279.*

LXX.

LUDOVICUS BENZONI, Mediolanenſis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, ſua in Provincia Lombardiæ primariis cùm functus fuiſſet muniis & dignitatibus decoratus, Romæ die ſeptima menſis Novembris 1731. in Conventu S. Mariæ vulgò della Tranſpontina nuncupato, electus eſt Prior Generalis, ad Comitia illuc jubente Summo Pontifice congregata per R. P. *Jacobum Albertum Cavina*, quem Clemens XII. Vicarium Generalem nominaverat & inſtituerat antè diſceſſum Rever. & Illuſtriſſimi Dom. *Antonii Joſephi Amabilis Feydeau* ad Epiſcopatum Dinienſem aſſumpti.

Scripſit varias ſuos ad ſubditos epiſtolas, quarum in una confirmans Acta Capituli Provincialis Turoniæ in Conventu Rhedonenſi anno 1732. celebrati die 9. Maii, non nulla ſubminiſtrat monita circà formam electionum, & earum exſcribendarum normam.

Alia in epiſtola Encyclica notat quod tùm in Congregatione Generali *Ferrariæ* habita die 6. Maii 1728. tùm in Capitulo Generali *Romæ* celebrato die 7. Septembris 1731. Patres Carmelitæ Flandro Belgæ licentiam obtinuerant, quam poſteà die 22. Decembris ejuſdem anni per Litteras Patentes ipſe Benzoni confirmaverat, Breviarium majoris formæ *in-4°.* Ordinis Carmelici typis Antuerpienſibus imprimendi, quod de facto muneris omnibus abſolutum anno 1735. prodierat. Aſt eodem tempore inimicus homo *Moretus* nomine, Typographus Antuerpienſis aliud ſimile Breviarium ſub mentita facultate Reverend. olim Patris Generalis *Pizzolanti*, uſu temerario in irreparabile damnum prædictæ Provinciæ Flandro Belgicæ typis edidit. Quem auſum adeò temerarium velut Juribus & Privilegiis Ordinis Carmelitani injurioſum, Fratribuſque Carmelitis Flandris extremè damnoſum prævenire volens dictus Rever. Pater Benzoni omnibus ſibi ſubditis Religioſis prohibet

L.

ſub pœna excomunicationis latæ ſententiæ, ne quis ullum Breviarium dicti Moreti emat, &c. Hæc epiſtola Romæ ſignatur die 20. Januarii 1735.

Alia epiſtola ibidem data die 8 Julii 1737. pro convocatione Capituli Generalis proxime futuri ſic incipit : „ Requieſcente die ſeptimo ab uni- „ verſo opere ſuo rerum omnium conditore, ſic „ etiam adveniente ſeptimo noſtri honoratûs anno, „ nobis dabit idem Dominus optimus ab impo- „ ſito cervicibus noſtris onere reſpirare & ab „ opere noſtro quieſcere : utinam completo hoc „ tempore præſtituto, completum & perfectum „ eſſet opus quod fecerimus! At ſi verò humana „ infirmitate voti compos non fuerit hæc noſtra „ bona voluntas, hæc erit ſumma conſolatio noſ- „ tra, cum inſpirante Spiritu Sancto electus, no- „ vus univerſo Ordini moderator præficietur, qui „ fortior nobis poſt veniens, opere & ſermone „ potens, formaque factus gregis ex animo, quod „ imperfectum à nobis relictum fuerit, perficiet, „ confirmabit, ſolidabitque ad lætitiæ noſtræ cu- „ mulum accedet, cum ſelectos Carmeli Alumnos, „ Viros Religioſos ex omni ferè natione, quæ „ ſub Cœlo eſt, ità in unum congregatos videri- „ mus, ut Schiſmata & contentiones inter eos „ non audiantur, ſed unctiſſimo charitatis vincu- „ lo ſociati, ac ab omni humana ſpe vel motu „ liberi, ità cœleſti ſe ſinant agi conſilio, ut in „ iis omnibus quæ agenda, proponenda, tractan- „ da & definienda erunt, Deum unicè præ om- „ nibus habeant, noſtræque Religionis decorem „ & augmentum. Quamobrem, &c.

Anno 1738. celebrata fuere Generalia Romæ in Feſto Pentecoſtes, quo Prior Generalis fuit electus R. P. Nicolaus Maria Ricchuti, Romanus, Sacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, qui anno 1742. ineunte officium præ infirmitatibus abdicavit, & Vicarium totius Ordinis habuit ſucceſſorem R. P. Aloiſium Laghium Bononienſem Sacræ Theologiæ Magiſtrum & Doctorem, à Benedicto XIV. Pontifice Maximo inſtitutum.

LXXI.

LUDOVICUS DE CENIS, Sacræ Theologiæ in alma Pariſienſi Univerſitate Doctor & Profeſſor, tertiò Provinciæ ſuæ Franciæ Prior Provincialis, celeberrimus ſuo tempore Concionator, ſingularem Reverend. *DD. Antonii de Revol.* Dolenſis Epiſcopi amicitiam ſibi conſiliavit. Cujus in Baſilica S. Samſoni dicata Quadrageſimo tempore verbum Dei diſſeminavit anno 1607. Is Fratrem Joannem à S. Samſone Carmelitam diuturna fervidaque febri laborantem admonuit; ut deficientibus ad recuperandam ſanitatem humanis auxiliis, ad divina confugeret, diceretque firma fide, hanc, quam Romæ viderat à Sacriſtis S. Petri ſuper febricitantes orationem, publicè pronuntiari.

Dominus Jeſus, qui curavit Socrum Petri à febribus quibus tenebatur; ipſe curet famulum ſuum à febri quâ laborat. In nomine Patris, & Filii, & Spiritûs-Sancti. Amen.

Hoc ſaluberrimum Fr. amplexus conſilium, die ſequenti qui dies erat febris, luſtratus ſacra confeſſione, & cœleſti Euchariſtiæ paſtus alimoniâ; hanc orationem tam perfectâ fide pronuntiavit, ut ipſa die integram ſanitatem recuperavit. Quod eo Religioſos omnes Conventûs Dolenſis affecit gaudio & ea conſolatione recreavit, ut eorum aliqui etiam febre laborantes, eum ſint deprecati, ut & eamdem ſuper ſe proferret orationem. Ipſe renuit quidem initio, ex humilitate, ſed poſteà obedientiâ coactus annuit; & continuò hos ægrotantes ſanitati reſtituit :

Ludovicus de Cenis, cujus per honorificam habet mentionnem Mathurinus à S. Anna in *Vitâ* ejuſdem *Venerabilis Fra. Joannis à S. Samſone 2. parte, cap 1. pag. 31.* Scripſit.

1. *Commentaria in quoſdam Sacræ Scripturæ locos.* Mſſ.

2. *Commentaria in Magiſtrum Sententiarum.* Mſſ.

3. *Sermones Quadrageſimales.* Mſſ. Quæ quidem Opera, utrum deliteſcant in Cœnobiis ſuæ Provinciæ, ſubdubito.

LXXII.

LUDOVICUS CHARPENTIER, natione Gallus, ortu Aurelianus in ſæculo à juventutis floſculo moribus compoſitus, veſtem Carmelitanam in Conventu patrio profeſſus eſt anno 1583. omnibus religioſis virtutibus inſtructus in Pariſienſi Facultate ſacræ Theologiæ gradus Priores accepit, poſteà in Nannetenſi Muſæo publicus Doctor & Profeſſor nominatur atque Prior electus, concionibus ſuis adeò celebre ſibi fecit nomen, ut in omnium eſſet ore. Anno 1604. Prior Pariſienſis electus, Provinciali Capitulo apud *Pictones* celebrando die 10. Maii anno 1607. antequam intereſſet, *Rhedonas* petiit viſendi causâ prima Reformationis incunabula, quibus ab eo probatis, ipſe Prior ibidem electus, & in dicto Provinciali Capitulo Pictavienſi, cui & nomine *Henrici Sylvii* Generalis adfuit Præſes, confirmatus.

Ipſe videlicet *Henricus Sylvius* Gallias perluſtrans, Nannetas appulcrat, illicque Comitia Turoniæ Provincialia celebraverat die 2. Junii anno 1604. ubi per ſe qualis quantuſque eſſet noſter Ludovicus *Charpentier* recognoſcens, illum Priorem Maubertini Conventûs Pariſienſis inſtituerat, Vicariumque ſuum Generalem in univerſa Gallia; ſimulque Illuſtriſſimus Princeps Franciſcus Cardinalis *de Joyeuſe*, miſſus à Paulo V. ad Henricum IV. Galliarum Regem Orator & Legatus eumdem Ludovicum *Charpentier* Apoſtolicâ auctoritate Commiſſarium inſtituit die 21. Septembris an. 1606. pro defenſione & promotione Reformationis in Conventu *Rhedonenſi* inchoatæ.

Anno 1608. Aſſiſtens Criſtophori *le Roy* dum hunc Provincialem apud *Andegavos*, comitabatur, ab iis *Carpentarius* noſter in Priorem aſſumptus unanimi conſenſu, illuc ſtrictiorem obſervantiam jam jam *Rhedonis* ſtabilitam introduxit, ideoque Conventus reformationis ſecundus appellatione deſignatur. In Capitulo Provinciali, quod 8. Maii anno 1626. in Armorica fuit apud *Dolenſes* celebratum, Definitor fuit electus, ubi Philippus *Thibault* ad Præfecturam Provinciæ ſecundâ vice aſſumptus eſt, Prior poſteà *Aurelianenſis*, magno cordis tactus dolore intrinſecùs, quod malevolis adverſariorum reformationis Conſiliis faciliorem præbuiſſet aſſenſum, Prioratu patrii Conventûs abdicato, an. 1631. *Rhedonas* acceſſit piis ſtrictioris obſervantiæ aſceticiſque exercitationibus vacaturus, ibique pluſquàm ſeptuagenarius obdormivit in Domino pridie nonas Novembris anno 1640. Profeſſionis 57. cùm ſex menſibus.

L.

1596. Capitulo Rhedonenſi præfuit, & poſteà in Vicarium Generalem Monialium Carmelitiſſarum de Nazareth apud Venetenſes Armoricos aſſumptus, in hoc Parthenio piè obdormivit in Domino, anno 1599. Scripſit

1. *De Altaris Sacramento*, Lib. I.

2. *De tribus Mariabus*, Gallicè *Des trois Maries*, Lib. I.

Noſtrum *Ludovicum Gendronum* commemorant Leo à S. Joanne, in *delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis*, *cap. 5. pag. 28.* ubi refert quomodo Gendronus ut potè Vicarius Monialium Nazareticarum, vocem activam obtinere non potuerit in Capitulo Paulopolitano, quod anno 1599. fuit celebratum. Ludovicus Jacob *in Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 281.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ.*

LXXVIII.

Diſſertatio de Vita & Scriptis Ludovici Jacob.

LUDOVICUS JACOB A S. CAROLO, natione Gallus, Provincia Burgundus, *Joannis Jacob*, & *Claudinæ Mareſchal* Aſſonenſis, filius unicus, *Cabilone* Ambarrorum ad Ararim fluvium, anno Domini 1608. die Mercurii 20. Auguſti, honeſtis parentibus natus: Quorum genus paternum è civitate *Senenſi* in Ethruria ab anno 1220. à *Guidone Jacob*, cive Senenſi protrahit. Die 24. ejuſdem menſis in Æde Epiſcopali *S. Vincentio* Martyri dicata, luſtralibus undis aſperſus; ubi nomen *Caroli* ei impoſitum fuit. Anno 1625. die 8. Junii Ordinem Carmelitarum, *Cabilone* ingreſſus eſt, in quo nomen *Caroli*, quod anteà gerebat luſtraticum, jubentibus ſuperioribus qui tùm reformationem ſuæ Provinciæ meditabantur, in *Ludovici à Sancto Carolo* mutatum eſt. Anno probationis elapſo, profeſſionem anno 1626. die undecimâ Junii, *S. Barnabæ*, & Oct. ſanctiſſimi Sacramenti dicatâ emiſit.

Quas ad ſtudium egit progreſſiones plurimos ſibi conciliarunt amicos, quorum notitia & familiaritas ei ſive Bibliothecas publicas, ſive peritorum muſæa virorum panderunt; propenſionem illius in ſcientias nativam juvantes, imò & ſingularem in Bibliographiam & erga Rem litterariam promoventes aut potiùs acuentes indolem.

Anno 1639. in Italiam profectus, aliquamdiù Romæ commoratus eſt, ubi circumeundo *Catacumbas*, ægrè tulit jacturam Epitaphiorum, quæ tùm in Galliis, tùm in Italia peregrinando collegerat. Quibus quidem peregrinationibus uſus eſt ad Bibliothecas undique conveniendas, congregans idonea ſingula operibus, quæ meditabatur, & quorum nonnulla publicæ utilitati ſunt commendata.

Lugduni verſabatur anno 1642. cùm *Bibliothecam Pontificiam*, quam *Romæ* impulſore *Gabriele Naudæo* ſuſceperat, promulgavit. Poſteà Pariſiis commorans, *Bibliothecæ Joannis-Pauli-Franciſci de Gondi*, Pariſienſis Achiepiſcopi Coadjutoris, qui & poſteà Cardinalis *de Retz* vocatus eſt, præficitur, ſimulque titulum Conſiliarii & Eleemoſynarii Regii paulopoſt obtinet. Atque ſimilem præfecturam intrà lares litterarios Proto-Præſidis Senatûs *Achillis-Harlæi* geſſit, habitationemque apud eumdem habuit, ubi & mortem oppetiit die 10. Martii anno 1670. ætatis 62. Corpus ejus tranſlatum fuit in Conventum SS. Sacramenti, *des Billettes* dictum, & ibi ſepultum. In domo Domini Harlæi manſionem illi ingratam omnino fuiſſe Ægidius Menagius ex rumore refert: At veruſne an falſus rumor fuerit, minimè probatur. Scripta ejus triplicem in Claſſem dividenda eſſe mihi videntur. Alia propria edita, alia manuſcripta edenda, alia externa quorum editioni conſuluit, aut inſtitit:

SCRIPTA PROPRIA EDITA.

1. *Relation de ce qui s'eſt paſſé dans la ſolemnité faite à Rome l'an 1639. le dix-ſeptiéme jour & troiſiéme Dimanche de Juillet dans le Convent des Peres Carmes de l'ancienne Obſervance réguliére des Saints Sylveſtres & Martin des Monts au ſujet & à l'occaſion de la Proceſſion ſolemnelle des Réligieux & Confréres du S. Scapulaire de la B. V. du Mont-Carmel.* A Paris, 1639. Id eſt latinè:

Relatio de ſolemnitate Romæ, anno 1639, in Conventu Patrum Carmelit. antiquæ Regularis Obſervantiæ SS. Sylveſtri & Martini in Montibus, in proceſſione ſolenni Religioſorum & Confratrum Sancti Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, Dominicâ 3. Julii factâ. Legitur Gallicè in Libro inſcripto: *l'Adoption des Enfans de la Vierge dans l'Ordre & la Confrairie de Notre-Dame du Mont-Carmel*, authore P. Gregorio Nazianzeno à S. Baſilio, Carmelitâ Excalceato. Pariſiis, apud Dionyſium de la Noüe & Sebaſtianum Huré, 1641. *in-8.°* Nomine Ludovici Jacob ſuppreſſo p. 695. & ſeqq. Illam anteà adornaverat & ediderat Pariſiis, anno 1639. Franciſcus Berthet, Carmelita Bituricenſis, Doctor Theologus Pariſienſis.

2. *Catalogus Autorum, qui probant nobiliſſimum D. Renatum Gros à Sancto Joyrio, è familia Illuſtriſſ. Comitis Fulcodii Gros parentis Clementis IV. Papæ procreatum.* Lugduni, 1642. *in-4.°* folio unico, quod iterum prodiit Lib. I. Pontificiæ Bibliothecæ pag. 50.

3. *Bibliotheca Pontificia, duobus Lib. diſtincta. In primo agitur ex profeſſo de omnibus Romanis Pontificibus à S. Petro uſque ad Urbanum VIII. ac de Pſeudo-Pontificibus, qui ſcriptis claruerunt. In ſecundo verò de omnibus Auctoribus, qui cùm in generali, tùm in particulari eorum vitas & laudes*, necnon præcellentiam auctoritatemve poſteritati conſecrarunt. Cui adjungitur *Catalogus Hæreticorum, qui adversùs Romanos Pontifices aliquid ediderunt.* Accedit fragmentum *Libelli S. Marcelli Romani Martyris, B. Petri Apoſtoli* Diſcipuli, hactenùs ineditum, *de Diſputatione B. Petri & Simonis Magi.* Lugduni ſumptibus Hæredum Boiſſat, & Laurentii Aniſſon, 1643. *in-4.°* Ad Julium S. R. E. Cardinalem Mazarinum. Vivente ipſo Ludovico Jacob, citatur à Jacobo Philippo Thomaſſino in *Parnaſſo Euganeo* ſub hoc titulo: *Athenæum Papale.* Qui titulus poſteà in *Bibliothecam Pontificiam* mutatus eſt.

Æquam cenſuræ eruditis dedit viris anſam hæc elucubratio, quam graves emaculant nævi, tùm ad opera, tùm ad operum Authores ſpectantes, ſivè quoſdam Catholicos in numero Hæreticorum, ſivè in numero Catholicorum Hæreticos collocando. Quis inſuper quietè ferat quod *Articulus Alſmalacaldus p. 465.* ſedem hominis teneat: Quod *Spiegel* (vox Germanica *Speculum* ſignificans) Authorem aliquem denotet? Conſule Adrianum Baillet *in judiciis Eruditorum virorum de Ci-*

L.

ricis & Hiſtoricis art. 92. Joannem-Petrum Niceronum *tomo quadrageſimo Commentarior. p. 92.* Philibertum Papillon *in Bibliotheca Authorum Burgundorum tomo I. p. 324. &c.*

Quoad *ſragmentum Libelli S. Marcelli*, Ludovico Jacob ne minima quidem lis eſſet movenda, ſi annotaſſet fide vacuum haberi illud fragmentum; ſicuti poſteà notarunt Guillelmus *Cave* in *Re Literaria pag. 17.* Sebaſtianus *Le Nain de Tillemont tomo I. pag. 565.*

4. *Traité des plus belles Bibliotheques du monde, diviſé en deux parties*, La premiere parle des Bibliothèques qui ſont dans les Pays étrangers: la ſeconde partie fait le détail de celles qui ſont en France. Id eſt Latinè:

De Præſtantiſſimis totius Orbis Bibliothecis tractatus in duas partes diviſus. Pariſiis apud Rolet. Le Duc & Ludovicum Champſoudri, 1644. *in-8°.* Ad Illuſtriſſimum ac Rever. Dom. D. *Joannem Paulum Franciſcum de Gondi*, Corinthiorum Archiepiſcopum & Coadjutorem Pariſienſem, poſteà Cardinalem *de Retz* dictum. Prodiit hic tractatus cum Gallico tractatu *Gabrielis Naudai*, cujus ſeries veluti continua, vel additamentum eſt, ipſo monente *Ludovico Jacob* in Præfatione pag. 5. Ubi etiam ſe notat locuturum de Bibliothecis tria aut quatuor millia voluminum continentibus. Vitio igitur illi, Muſæa mediocricula laudanti, gratis vertit *Philibertus Papillon*, qui authoritatem ejuſdem *Ludovici Jacob* adhibet *tomo I. pag. 76.* ad probandum Bibliothecam *Joannis Bouhier* in ſuprema Divionenſi Curia Senatoris collocandam inter præſtantiſſimas Bibliothecas.

Par pari ſi referendum foret, Ludovicus Jacob nonne Philibertho Papillon ſuam de Authoribus Burgundis Bibliothecam emittenti dicere poſſet: „ Burgundorum Authorum in Bibliotheca „prodeunt *Multi quos fama obſcura recondit* * Au„thores profecto lethali oblivione digni. Aliter „tamen opinatus eſt Papillonus: vel opella mi„nima, vel miſella ſcriptiuncula è calamo Bur„gundico elapſa ipſi Papillono fuit magno pre„tio: ſimplex apina, duarum paginarum Epiſto„la, Mercurio publico aut cuipiam collectioni „inſerta, Poemacion unum, unicum Epigramma, „vulgaris oratiuncula, elegia inſulta, ſat & ab„unde fuit Auctoribus ut ſedem Burgundos inter „ſcriptores Bibliothecæ inſertos adipiſcerentur.

Abſit ut indè immenſo neque ſatis laudando operi, quod & altè concepit Papillonus & opportune parturiit, notam inurere cogitem. Nihil aliud egit quàm quod, quibus forſan connumerabor, Bibliographi aſſolent agere, numerando quidem, ſed minimè Libros æſtimando, quia plus numero quam pondere valent. Nihil non movit ad omnia effodienda, quæ vel in pulvere vel in tenebris deliteſcebant, circà ſuæ Authores Provinciæ, tenuia Anecdota, ſcriptum debile, minimum quid litterarium, ad ſuum ſcopum verſatile atque relativum; etiam miſerabilem Auctorem; hæc ſingula & unaquæque quotidianas laborioſaſque inquiſitiones ejus & perſcrutationes aſſumpſerunt. *Labores equidem numquid imminuendi*, inquiebat, *aut impenſa reſtringendæ, ubi una cujuſcunque generis veritas adinvenienda eſt?*

5. *Elogium venerabilis ſororis Joannæ de Cambry Tornacenſis, Monialis Ordinis S. Auguſtini.* Prodiit Pariſiis, apud Ludov. Boulanger, 1644. *in-8.°* Legitur in limine tractatûs ejuſdem Joannæ de Cambry, *de Amoris proprii* deſtructione, & amoris divini ædificio, in quatuor partes diviſi, & apud eumdem Boulanger editi Gallicè, eodem anno.

6. *Bibliographia Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus omnium Lib. Pariſiis, annis 1643. & 1644. incluſivè excuſorum.* Pariſiis, ſumptibus Roleti le Duc, 1645. *in-4.°* Ad *Gabrielem Naudæum.* 1.ª Hæc eſt collectio quam Ludovicus Jacob edidit Librorum Pariſiis excuſorum, qui juxtà ordinem diſciplinarum diſponuntur.

7. *Bibliographia Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus Librorum Pariſiis, anno 1645. incluſivè excuſorum.* Pariſiis apud Roletum le Duc, 1646. *in-4.° pag. 52.* Ad Guidonem Patinum, Bellovacum, Doctorem Medicum Pariſienſem. Ad calcem voluminis reponitur *Appendix*, tribus paginis conſcripta, *Bibliographiæ* annorum 1643. & 1644. necnon ipſius anni 1645.

8. *Bibliographia Gallica univerſalis* hoc eſt; *Catalogus Lib. per univerſum Regnum; alliæ annis 1643. 1644. & 1645. excuſorum. Ad Jacobum Mentellum, Doctorem Medicum atque publicum Pariſienſem Medicinæ Profeſſorem.* Pariſiis, 1646. *in-4.° pag. 26.* Supplementum continet Bibliographiæ Pariſinæ, in quo recenſentur Libri in cæteris Regni Urbibus excuſi, annis memoratis.

9. *Elogium Mariæ Schurmanæ Virginis Batavæ eruditiſſima.* Pariſiis ſumptibus Roleti, le Duc, 1646. *in-8.°* Item *Lugduni Batavorum, typis Elzevirianis, 1648. & 1650. in-8.°* Item *Trajecti ad Rhenum, ex Officina Joannis Waesberge 1652. in-8.°* cùm *operibus Hebraïcis, Græcis, Latinis & Gallicis* ejuſdem *Schurmanæ.* Illud Elogium Gallico donavit idiomate *Paulus Jacob Lugdunenſis, Cauſidicus in Senatu Pariſienſi*, & prodiit Pariſiis, apud Roletum le Duc, 1646. *in-8.°*

10. *Bibliographia Gallica univerſalis*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum per univerſum Galliæ Regnum, anno 1646. excuſorum.* Pariſiis, 1647. *in-4.°* Sumptibus Viduæ Joannis Camuzat & Petri le Petit, Typographi Regii. *Ad Guillelmum Colletetum, Pariſinum J. C. & Poetarum Gallorum Coriphæum.*

11. *Bibliographia Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus Omnium Librorum annis 1647. & 1648. Pariſiis incluſivè excuſorum.* Ad *Clariſſimos viros Petrum & Jacobum Puteanos fratres Claudii filios.* Pariſiis, apud Sebaſtianum Cramoiſy, Regis & Reginæ Regentis Archetypographum, & Gabrielem Cramoiſy, 1649. *in-4.°*

12. *Bibliographia Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum ab anno 1649. incluſivè excuſorum. Ad Achilem Harlæum, optimæ ſpei adoleſcentem Illuſtriſſimum, nunc Regis Chriſtianiſſimi Procuratorem Generalem integerrimum.* Pariſiis, ex Officina Cramoiſyana, 1650. *in-4.°*

13. *Bibliographia Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum Pariſiis, anno 1650. incluſivè excuſorum.* Ad V. Clar. Sebaſtianum Cramoiſy, Regis & Reginæ Regentis Archetypographum, Regiæ Typographiæ Directorem Urbis Pariſienſis Exconſulem, necnon Pauperum Adminiſtratorem. Pariſiis, ex Officina Cramoiſyana, 1651. *in-4.°* In limine hujus Bibliographiæ, hæc apponi curavit Sebaſtianus Mabre-Cramoiſy, nepos maternus.

* *Æneid. Lib. V. v. 302.*

Digitized by Google

L.

REVERENDO ADMODUM PATRI

LUDOVICO A SANCTO CAROLO

Cabilonenſi, Carmelitæ, Conſiliario, & ordinario Regis Chriſtianiſſimi Eleemoſynario, Bibliographiæ Pariſinæ Collectori.

EPIGRAMMA.

Antiquos Romæ nobis jam nema canales
Jactet, & artifici flumina ducta manu;
Majora hoc, Lodoice, aperis miracula ſæclo,
Virtutiſque Jovi das monimenta paris.
Scilicet ut ſolitum ille jubet Vectigal aquarum
Neptuno Patri flumina ferre ſuo:
Collectos ſic tu Libros diſponis in unum,
Auctorique ſuo ferre tributa jubes.

14. *De Claris Scriptoribus Cabilonenſibus Libri III. In primo*, agitur de iis qui vel ortu, vel aliquâ dignitate floruerunt. *In ſecundo*; Qui in Diœceſi & Præfectura Cabilonenſi nati ſunt. *In tertio*, Qui in eadem Diœceſi mortui ſunt. Ad Magiſtratum cæteroſque Cives Urbis Cabilonenſis. Pariſiis ex Officina Cramoiſyana. 1652. *in-4.°* Laudatur hæc elucubratio *in Bibliotheca Hiſtorica* Jacobi le Long, *pag. 872. num. 1759.* nec non *in Biblioth. Auctorum Burgundorum tomo præſertim I.* in *Præfat.* & *pag. 326. num. 17.*

15. *Elogium Illuſtriſſimæ ac eruditiſſimæ Annæ Comnenæ Imperiali ſanguine ortæ.* Pariſiis, è Typographia Regia, 1651. *in-folio.* Legitur ante *Alexiaxdem Annæ Comnenæ*, ibidem editam.

16. *Bibliographia Gallica Univerſalis*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum per univerſum Galliæ Regnum anno 1651. excuſorum.* Ad Ægidium Menagium. Pariſiis ex Officina Cramoiſyana 1652. *in-4.° pag. 47.*

17. *Elogium Joannis-Baptiſtæ Agni Begati, Senatûs Burgundiæ Principis.* Lugduni, impenſis Petri Cuſſet Bibliopolæ, 1652. *in-4.°* Præfigitur *Commentariis Jacobi Auguſti de Chevanes, in Conſuetudinem Burgundiæ, Gallicè* editis Cabilone, 1665. *in-4.°*

18. *Elogium eruditiſſimi Viri Joannis de Pringles, Advocati Senatûs Divionenſis. Prodiit cum elogio præcedenti*: & iterùm Lugduni, 1665. *in-4.°*

19. *Bibliographia Gallica Univerſalis, hoc eſt, Catalogus omnium Librorum per univerſum Galliæ Regnum, annis 1652. & 1653. incluſivè excuſorum.* Ad Illuſtriſſimum. V. D. Abrahamum *de Wickfort*, Sereniſſimi Principis Electoris Marchionis Brandeburgenſis Pro-Legatum ad Regem Chriſtianiſſimum, Pariſiis, ex Typ. Cramoiſyana anno 1654. *in-4.°*

20. *Elogium Roberti Pulleini S. R. E. Cardinalis.* Præfigitur *Operibus* dicti *Cardinalis Pulleini*, editis, Pariſiis, apud Simonem Piget, operâ & ſtudio Dom. Claudii-Hugonis Mathoud, Ord. S. Bened. Congreg. S. Mauri. Anno 1655. *in-folio.*

21. *Elogium Bartholomæi Raccoli, Expriore Generali Carmelitarum, Epiſcopi Maſſilienſis*; de quo ſuperiùs egimus. Lugduni, 1656. *in-folio.* Legitur in Annalibus Maſſilienſibus Joannis-Baptiſtæ Geſnay, ibidem editis; ubi dicitur ex *Athenæo Carmelitico* deſumptum; quia Lud. Jacob ſuam de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum Bibliothecam* nuncupabat *Athenæum Carmeliticum.*

22. *Elogium Agnetis de Harcourt, Monialis Longi-Campi propè Pariſios Ordinis S. Claræ.* Pariſiis, 1663. Typis Cramoiſyanis; legitur *tom. II. Probationum Hiſtoriæ Genealogiæ Illuſtriſſimæ Stirpis Harcurianæ, ab Ægidio Andrea de la Roque*, editæ Pariſiis, apud Sebaſtianum Cramoiſy, anno citato 1663. *in-folio.*

23. *Gabrielis Naudæi, Pariſini, Bibliothecæ Maravinæ Præfecti Tumulus.* Pariſiis, Typis Cramoiſyanis, 1659. *in-4.°* Sylloge eſt ſeu collectio Elogiorum, quæ Naudæo parentarunt eruditi viri, cum Catalogo omnium Operum ejuſdem Naudæi, cumque illius Epitaphio; quod legitur apud Niceron, *tom. IX. pag. 82. & 110.*

24. *Elogia Petri Naturelli Præcentoris, Petri San-Juliani Baleurrei, Decani, Claudii Roberti Majoris Archidiaconi, & Guillelmi Bernardoni, Decani Eccleſiæ Cabilonenſis.* Lugduni, impenſis Petri Cuſſet Bibliopolæ Cabilonenſis, 1662. *in 4.°* Leguntur *tom. II. Hiſtoriæ Cabilonenſis*, ab Anonymo ſcriptæ, poſt Vitas Sanctorum Cabilonenſium, *in Probationibus.*

25. *Provinciæ Narbonæ Carmelitarum compendioſa deſcriptio.* Lugduni, apud Laurentium Aniſſon, 1664. *in-8.°* ad Reverendiſſimum Hieronymum Ari Priorem Generalem Ordinis.

26. *Epitaphium Gabrielis Naudæi.* Quod ad limina Epiſtolarum Latinarum ejuſdem Naudæi, editarum Genevæ 1667. *in-8.°* inſpicitur, & apud Niceronium, *tom. IX. pag. 82.*

27. *Elogium Philippi Roberti Cabilonenſis J. C.* Præfigitur Carminibus Græcis & Latinis ejus Roberti Cabilone editis, 1666. apud Viduam Chavance *in-8.°*

MANUSCRIPTA PROPRIA EDENDA.

1. *Bibliotheca Carmelitana, in qua agitur de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum, qui claruerunt dumtaxat ab anno 1141. ad noſtra tempora.* Priùs hanc (ut jam monuimus numero 21.) nuncupaverat Ludovicus Jacob *Athenæum Carmeliticum*; undè aliquandiù ſub hoc vocabulo citatur à Jacobo Philippo Tomaſſino, in Parnaſſo Euganeo; Joanne Columbino, Lib. III. de Epiſcopis Vaſionenſibus; Joanne-Baptiſta Geſnay in Annalibus Maſſilienſibus, & Philiberto Papillon ſubobſcurè in Blibliotheca Scriptorum Burgundiæ Gallicè ſcripta, tom. I. pag. 328. Hæc Bibliotheca Carmelitana, cui elaborandæ ac pro viribus perficiendæ nunc inſudamus, truncata partim & mutilata ſervatur in Scrinio Carmelit. Pariſienſium Conventûs vulgò dicti *des Billettes.* Initio caret, aut potiùs initium deſumit, ordine alphabetico ſervato, á verbo, *Andreas de Confluentia.* Prætereà deſiderantur paginæ ſex & triginta ſive folia ſexdecim à pag. 200. ad paginam 217. ſive à voce *Joannes Burlæus*, ad verbum *Joannes Groſſy, in-folio* ſcripta characteres ſatis minutos exhibet, quâlibet paginâ ſexaginta duas lineas continente, quibus interdum ſoliola inſeruntur volatilia & addititia pag. 417.

2. *Bibliotheca Perſonata, ceu, Catalogus Librorum cujuſcumque facultatis, eruditionis, & Linguarum; quorum Authorum nomina vel mutantur, vel invertuntur, vel falsò ſupponuntur; Libris XIX. diſtincta in-folio pag. 218.* Servatur apud eoſdem Pariſienſes Carmelitas. Maximam ſimilitudinem cum *Theatro Placciano de Pſeudonymis* habet in

intentione, ſed minimam in executione, quoad Authores recenſitos.

3. *Bibliotheca adoptiva,* in qua agitur de variis Auctoribus Orphanis, qui non habent neque Patrem, neque Matrem, neque nomen, neque cognomen, neque Patriam, neque honorem: hactenùs à nullis Bibliothecariis, ſeu Bibliographis cujuſcumque nationis, conditionis, facultatis, eruditionis, & linguarum cognitis: ſed quorum ſolum leguntur Litteræ Elementares, aut Majuſculæ. Quam magno cum labore excogitavit Carolus Cabilo, Ambarris, Eliades. In parvo folio. Præter titulum hujus Operis nihil habetur niſi tres paginæ integrè plenæ, quartâ non omninò ſcriptâ. Executioni mandatum ſi fuiſſet, plurima divinationi commiſiſſet. Quapropter nihil magni pretii amiſit Res Litteraria ex omiſſione hujus adoptivæ Bibliothecæ.

4. *Bibliotheca omnium Editionum Bibliorum, uſque ad annum 1500.* de Propoſito & conſilio hujus Bibliothecæ ſuſcipiendæ loquitur Andreas Chevillier in Tract. *de Origine Artis Typographicæ Pariſienſis. p. 8.* Authore ſed cum ipſo obiiſſe hoc conſilium, conjicit: & reapſe hujus meminit Bibliothecæ Ludovicus Jacob in ſua *Biblioth. Carmelitana*; ubi ſua Opera tum edita, tum edenda, tum aliena à ſe editioni tradita recenſet; pag. 284. ſub titulo *Bibliothecæ Sacræ.*

5. *Maxima Sacræ Scripturæ Bibliotheca, in qua agitur de omnibus Sacræ Scripturæ Interpretibus omnium Nationum & linguarum ſeu Catholicis, ſeu* Hæreticis quorum Hæreticorum nomina ſigno crucis ſignantur. Mentionem hujus Bibliothecæ unam dumtaxat habemus in ipſius *Carmelitana Biblioth.* Ludovici Jacob, *pag. 283.* ex qua occaſionem ejus recenſendæ accepit Philibertus Papillonus *in Bibliotheca Auctorum Burgundiæ. tom. I. pag. 329. num. 18.* Verùm nihil extare præter titulum opinor.

6. *Bibliotheca Cardinalitia.* In qua agitur de Eminentiſſimis S. R. E. Cardinalibus Scriptoribus ad Eminentiſſimum Principem S. R. E. Joannem Paulum Franciſcum de Gondi Cardinalem de Retz. Hujus Bibliothecæ meminerunt Franciſcus Ducheſnius in *conſpectu Hiſtoriæ Cardinalium Gallorum*: Ignatius à Jeſu Maria *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Abbavillenſi*: Hugo Mathoud *in Scholiaſte operum Roberti Cardinalis Pulli*: Philippus Labbe *in Bibliotheca nova Librorum Mſſ.* & *in Bibliotheca Bibliothecarum.* Ipſe Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana*: ſed ubi extet hæc Cardinalitia Bibliotheca, neſcio.

7. *Bibliotheca Burgundica*: in qua agitur de omnibus Burgundiæ ſcriptoribus. Hæc Bibliotheca citatur à Ludovico Cavalli Ordinis Minimorum Religioſo in *lingua Muſarum reſerata pag. 1043.* à Fratribus Sammarthanis in *Gallia Chriſtiana, in Elogio Laurentii Burelli Epiſcopi Siſterienſis*: à Philippo Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*: à Jacobo le Long in *Bibliotheca Hiſtorica Franciæ, pag. 871. num. 17058.* ubi notat eam ſervari in Bibliotheca Harlæana, juxtà Vir Clariſſ. Philibertum de la Mare, *in conſpectu Hiſtoricorum Burgundiæ pag. 71.* Philibertus autem *Papillon in Bibliotheca Authorum Burgundiæ*, aut ejus editor Vir Clariſſ. *Joly* Canonicus Divionenſis *tomo I. p. 328. num. 9.* à ſe viſam fuiſſe narrat hancce Ludovici Jacob *Bibliothecam Burgundicam*, quæ nihil aliud ſit quam macilentus & informis Index centum Authorum, è quibus nonnulli, Sequanis annumerandi ſunt, nomina ſimpliciter continens. Quidquid ſit illius indicis ſub nomine *Hiſtoriæ Burgundicæ* meminit vir eruditus *Lenglet*, in Methodo Stud. Hiſtor. tomo IV. pag. 218. edit. *in-4.°* ubi inſuper animadvertit Mſſ. opera, quæ erant in Bibliotheca Philiberti de la Mare, tranſiiſſe in Bibliothecam Regiam. Neque omittendum quòd ipſe *Ludovicus Jacob* recenſet ſuam *Bibliothecam Burgundicam* in Biblioth. Carmel.

8. *Bibliotheca Hiſtoriographorum Franciæ*, citatur à Guillelmo Colletet *in vita Nicolai Viguerii Hiſtoriographi Regii*, quæ legitur in limine *tomi IV. Bibliothecæ dicti Viguerii*: à Philippo Labbe *in Bibl. Bibliothecarum*: ab ipſo Ludov. Jacob *in Bibliotheca Carmelitana*; necnon à Jacobo le Long *in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, p. 311. num. 6547.*

9. *Paralipomena in Gerardum Joannem Voſſium de Hiſtoricis Græcis & Latinis.* Eorum meminerunt Claudius Sarrau *in Epiſtola ad Iſaacum Voſſium pag. 266.* Philippus Labbe *in Biblioth. Bibliothecarum*: ipſe Ludovicus Jacob *in Biblioth. Carmelitana.*

10. *Bibliotheca Gallica univerſalis, in tomos quatuor diſtincta, in-folio.* In qua agitur de omnibus ſcriptoribus Gallis, qui quovis idiomate Libros ſcripſerunt. Latinè & Gallicè. De hac Bibliotheca locuti ſunt Morhofius in *Polyhiſtor. p. 205.* Janſſon ab Almeloueen *in Bibliotheca Occulta & promiſſa pag. 30.* Teiſſier *in Catalogo Auctor tom. II. pag. 189.* ipſe Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana*; necnon Autor vel editor *Bibliothecæ Autorum Burgundiæ tomo I. p. 329. num. 11.* Moreri *in Præfatione* ſui *Dictionarii.*

11. *Bibliotheca Regia*, hoc eſt, *de Imperatoribus, & Imperatricibus, Regibus & Reginis qui Libris editis claruerunt.* Hujus Bibliothecæ mentionem habent Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum*; Antonius Teiſſier *in Catalogo Authorum tomo II. p. 224.* Authores *Bibliothecæ Burgundicæ tomo I. p. 329. num. 12.* Ipſe Ludovicus Jacob *in Bibliot. Carmelit.*

12. *Bibliotheca Bibliothecarum*, hoc eſt, *de omnibus Auctoribus, qui Bibliothecas*, ſivè *Catalogos Auctorum virorum Illuſtrium & Librorum ediderunt.* Ejus meminit Philippus Labbe *in Biblioth. Bibliothecarum*, & ipſe Ludovicus Jacob *in Bibl. Carmelit.*

13. *Bibliotheca Antiquarum editionum*, hoc eſt, *ab incunabulis Typographiæ uſque ad annum 1500. incluſivè.* Ejus meminere Philippus Labbe *in Bibliotheca Bibliothecarum*: Menagiana *tom. I. pag. 181.* ſecundæ editionis; & *tomo II. pag. 407.* tertiæ editionis. Bibliotheca Authorum Burgundiæ *tomo I. p. 309. num. 15.* Ipſe Jacob *in Bibliotheca Carmelitana.*

14. *Bibliotheca Illuſtrium fæminarum*, *quæ Libris editis claruerunt.* Ejus meminere Hilarion à Coſta *tomo I.* & *II. Elogiorum Illuſtrium fæminarum.* Ignatius à Jeſu Maria *in Hiſtoria Eccleſiaſtica Abbavillenſi*: Gabriel Naudæus *in Dialogo Politico*; & *Lib. II. Epigrammatum*: Arturus à Monaſterio, *in Martyrologio Franciſcanorum*; & *in Martyrologio Fæminarum Sanctitate Illuſtrium*: Petrus à S. Romualdo, *tomo III. Theſauri Chronologici & Hiſtorici*: Samuel Guichenon *in Hiſtoria Regiæ domûs Sabaudiæ*: Philippus Labbe, *in Bibl. Bibliothecarum*: Paulus Colomies *in Bibliotheca ſelecta, art. ult. pag. 289.* edit. 1731. ubi Bibliothecam Illuſtrium Fæminarum à ſe viſam fuiſſe apud

L.

apud Authorem Latinè ſcriptam Ludovicum Jacobum à S. Carolo. Idem narratur in *Bibliotheca Authorum Burgundiæ tomo I. pag. 329. num 13.* Cui igitur bono jam adderem *Bibliothecam Carmelitanam* ad teſtandum hunc articulum?

15. *Bibliothecæ MSſ. Pariſienſes*, in quibus agitur *de omnibus Manuſcriptis, quæ in Bibliothecis Pariſienſibus extant.* Ipſe Jacob has citat in Bibliotheca Carmelitana.

16. *Bibliotheca Pontificia Gallica*, in qua agitur *de Romanis Pontificibus, de S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & Ordinum Religioſorum Generalibus, natione Gallis.* Ipſe Jacob in Bibliotheca Carmelitana.

17. *Bibliotheca Mentelliana Pariſina*, hoc eſt, *Catalogus Librorum omnium Bibliothecæ* Viri clariſſimi *Mentelli Doctoris Medici Pariſienſis, & publici ibidem Profeſſoris. in-folio.* Servabatur propriâ manu ſcriptus ille Catalogus in prædicta Biblioth. Mentelliana; ipſo teſte eodem Jacob in Bibliotheca Carmelitana.

18. *Bibliotheca Auguſtiniana*, hoc eſt, *Catalogus omnium Operum Sancti Auguſtini, quovis idiomate editorum, cum obſervationibus in omnia ejus Opera.* Ejus meminit Philippus Labbe, in *Diſſertatione Hiſtorica de Scriptoribus Eccleſiaſticis, tomo I. pag. 714.* ſub nomine *Bibliographiæ Auguſtinianæ*: & ipſe Pater Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, pag. 284.

19. *De Claris Scriptoribus Æduenſibus Lib. X.* Ad Illuſtriſſimum ac Reverendiſſimum Dom. D. Ludovicum Doni d'Attichi Epiſcopum Æduenſem. Hujus operis meminit Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*: Jacobus le Long, in *Biblioth. Hiſtorica Galliæ, pag. 871. num. 17052.* Ipſe Ludovicus Jacob, in *Epiſtola ad Virum Clariſſimum Dom. Thomas Æduenſem Præ-Centorem data Pariſiis die 15 Decembris 1659.* Scriptores *Bibliothecæ Authorum Burgundiæ tom. I. pag. 328. num. 10.* aſſerentes Authographum ſervari apud Virum clariſ. & eruditiſſimum Joannem Bouhier in Senatu Divionenſi ſupremo Præſidem inſulatum; quamvis Jacobus le Long *loco citato* dixerit hunc Librum Autographum extare in *Biblioth. Viri Clariſſimi Philiberti de la Mare*, cujus Manuſcripta, ſi fides adhibeatur erudito Viro Lenglet, *pag. 217. Method. Hiſtor. tom. 4.* in Bibliothecam Regiam tranſlata fuiſſe animadvertimus. Dicam iterùm Ludovicum Jacob hujus elucubrationis *de Claris Æduenſibus Scriptoribus* meminiſſe in *Bibliotheca Carmelitana*?

20. *De Claris Scriptoribus Typographis, Lib. I.* Qui forſan idem eſt ac opus illud, quod Joannes le Clerc in *Bibliotheca veteri & nova* citat ſub nomine *de vera origine Artis Typographicæ tom. XI. pag. 356.* Hanc enim veram originem omittit Jacob in recenſione ſuorum Operum inſerta ſuæ Bibliothecæ Carmelitanæ, ubi teſtem ſui Libri de *Claris Typographis Scriptoribus* adhibet Philippum Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum.* Vide inſuper *Bibliothecam Authorum Burgundiæ tom. I. pag. 329. num. 22.*

21. *De Claris Scriptoribus, qui Jacob cognominantur, Libellus.* Cujus meminit Philippus Labbe in *Biblioth. Bibliothecarum*: Adrianus Baillet *tomo I. de Judiciis Eruditorum, cap. 14. de vitiis Criticorum, §. 6. pag. 115. edit. 1.* Biblioth. Authorum *Burgundiæ tom. I. pag. 328. num. 7.* Ipſe Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana.*

22. *Bibliotheca Cabilonenſis, in qua exhibentur quam plurima Diplomata ad Hiſtoriam Civitatis Cabilonenſis ſpectantia; ex Camera Computorum Pariſienſi*, & ex variis Archiviis deſumpta. Ità Jacob in *Bibliotheca Carmelitana.*

23. *Hiſtoire des Comtes de Châlons, depuis le premier Comte François, juſqu'à Philibert de Châlon, Prince d'Orange, avec un grand nombre de preuves.* Id eſt Latinè: *Hiſtoria Comitum Cabilonenſium à Gallo primo Comite, uſquè ad Philibertum de Cabilone Principem Arauſicanum, cum ampliſſimis probationibus.* Ità Ludovicus ipſe Jacob in *Bibliotheca Carmelitana.*

24. *Hiſtoire du Couvent des Carmes de Châlons.* Id eſt Latinè: *Hiſtoria Conventûs Carmelitarum Cabilonenſium.* Citatur à Claudio Perry, in *Hiſtoria Cabilonenſi.*

25. *Continuatio Necrologii Conventûs Carmelit. Cabilonenſium.* Citatur à Philippo Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, necnon ab ipſo Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*; atque ab Editoribus *Bibliothecæ Authorum Burgundiæ tomo I. pag. 128. num. 1.* ſub hoc titulo: *Catalogus Patrum ac Fratrum Carmelitarum Cabilone quieſcentium.*

26. *Hiſtoria Topographica & Geographica Provinciæ Narbonæ Carmelitarum*: ità Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, ſicut & de cæteris mox citandis.

27. *Fundationes Monaſteriorum Ordinis Carmelitarum antiquæ regularis Obſervantiæ.*

28. *Fundationes Monaſteriorum Carmelitarum Congregationis Mantuanæ.*

29. *Fundationes omnium Monaſteriorum Carmelitarum Excalceat. & Monialium Congregationis Hiſpanicæ Sanctæ Tereſiæ.*

30. *Fundationes omnium Monaſteriorum Carmelitarum Excalceat. & Monialium Congregationis Italicæ S. Eliæ.*

31. *Fundationes Monaſter. Monialium S. Tereſiæ per regnum Galliæ & Comitatum Burgundiæ, ſub obedientia Superiorum Sæcularium, degentium.*

Quas ità ſeparatim & diſtinctim refert Fundationes Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, omnes ſimul & mixtim ordine alphabetico deſcribuntur in Codice qui hunc habet titulum: *Catalogus alphabeticus Fundationum omnium Conventuum Carmelitar. utriuſque Sexûs & Obſervantiæ, & Excalceatorum.* Servatur in Cimelio Carmelit. Pariſienſium vulgò *des Billettes.*

Hic Codex *in-folio* conflatur ex *paginis ducentis & octoginta*, abſquè foliolis volatilibus & fugitivis, quæ plerumque additamentorum inſtar inſeruntur. Integer Liber probè compactus, cujus prævio folio manus externa hanc inſcripſit cenſuram ſequentem.

„Si hic Liber R. P. *Ludovici Jacob* Provinciæ „Carmelitarum Narbonenſis aliquandò videatur „in lucem edendus, debet antea ſeriò & dili„genter examinari, imò & emendari. Nam plu„ra Errata advertit R. P. *Franciſcus Bonæ-ſpei*, „Provincialis Flandro-Belgicæ Provinciæ, evol„vendo ea, quæ hic dicuntur de Conventibus „Provinciarum, Allemaniæ inferioris, Flandro„Belgicæ & Gallo-Belgicæ, quorum habebat „notitiam. Conventus Ordinis ſui ait Ludovicus „Jacob, in locis nonnullis ſtatui, in quibus nul„la extant veſtigia quod unquam extiterint: alios „attribuit Flandro-Belgicæ, qui ad Gallo-Bel„gicam pertinent Provinciam, & vice verſâ. „Quo argumento cætera totius Libri veniunt in

L.

„ſuſpicionem, ſi vera ſit dicti *P. Franciſci Bonæ-„ſpei* animadverſio.

„Præterea pag. 38. verbo, *Bopardienſe Mo-„naſterium*, dicto, quod fuerit extructum anno „1012. ſubjungit dicendum melius anno 1312. „Quia Carmelitæ tunc non degebant in Urbibus, „ſed tantùm in Eremitoriis & Deſertis. Quæ ra-„tio *Ludovici Jacob* affertur in præjudicium alio-„rum Conventuum longè antiquiorum; imò & „contradicit ipſius Jacobi verbis aſſerentis pag. „149. *Montis-Peſuli Monaſterium* fundatum fuiſſe „anno 1260. & in eo celebrata Capitula Pro-„vincialia annis 1276. & 1287. Quin etiam „pag. 239. plurimos, refert Authores etiam ex-„traneos, nempè *Chronica Joannis Biſdomini fol.* „*139. Pirrhi Landucii fol. 20. Alexandri Brin-„guri fol. 40. Orlandi Maravotti fol. 30.* Qui „fide ſummâ ſcribunt *Senenſe Monaſterium* erec-„tum fuiſſe tempore Caroli Magni, anno 797. „ſtatimque ſubdit: *fides ſit penès Authorum turbam.* „Quæ haud dubiè nec inter ſe cohærent, cum „dicti Conventus extent in Urbibus; nec ad Or-„dinis Carmelitici honorem faciunt. Hæc itaque „meminiſſe ſufficiat, ut attendatur ſententia, quâ „Ludovicus Jacob erat præoccupatus contra an-„tiquitatem ejuſdem Ordinis ſui à Carmelitis vul-„gò aſſertam.

32. *De Viris pietate & ſanctitate Illuſtribus totius Ordinis Carmelitar. Libri XXII.* Manus Authoris (ni fallor) præcurrit mentem. Cum enim dicere debuiſſet: *Catalogus Sanctorum Ordinis Carmelit.* poſuit *Libros XXII. Catalogus* autem hic aut Index potiùs macilentus *Sanctorum 24. Ordinis Carmelitarum, quorum feſta celebrantur in Breviario*, apponitur ad calcem *Bibliothecæ Carmelit.* Si tamen Libri XXII. ſcripti ſint me latent.

33. *Catalogus Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & Abbatum Ordin. Carmelit.*

34. *Catalogus Magiſtrorum Priorum Generalium Ordin. Carmelit. antiquæ regularis Obſervantiæ.*

35. *Catalogus Magiſtrorum Vicariorum General. Ordinis Carmelit. antiquæ regulars Obſerantiæ.*

36. *Catalogus Magiſtrorum Procurator. General. Ord. Carmelitarum antiquæ regularis Obſervantiæ.*

37. *Catalogus Vicariorum Generalium Carmelit. Congregationis Mantuanæ.*

38. *Catalogus Præpoſitorum Generalium Carmelit. Excalceatorum Congregationis Italicæ, S. Eliæ ab anno 1600. ad annum 1668.*

39. *Catalogus Vicariorum Gener. Carmelit. Congregationis Albienſis.* Hi Catalogi ſeu potius Indices octo deſcribuntur ad calcem Biblioth. Carmelitanæ.

40. *Catalogus omnium Capitulorum Generalium Ordinis Carmelitarum.* Reperitur quoque ad finem *Bibliothecæ Carmelitanæ.* At in illo Catalogo non refertur niſi annus, dies, locus & Generalis Prior ibi electus ab anno 1141. ad annum 1666.

41. *Catalogus Priorum Provincialium Provinciæ Angliæ.* Nudus Index eſt *ſemi-folio* volatili inſcriptus, & ab errore non totus immunis. v. g. in illo Catalogo Walſingham dicitur electus Provincialis anno 1326. rexiſſe annis tribus, at ex Libro Ordinis Carmelitici Diario conſtat Provincialem Angliæ, qui Generalibus *Albiæ* Comitiis adfuit anno 1327. fuiſſe Joannem Baconſtorp, tametſi Joannes ipſe *Walſingham* iiſdem Comitiis aſtiterit veluti *Joannis XXII.* Pontificis Maximi Theologus: uti videre eſt apud Lezanam tomo IV. ad annum 1326. & 1327.

42. *Catalogus omnium Carmelit. Pariſienſium Doctorum.*

43. *Catalogus Carmelit. Lectorum magni Collegii Pariſienſis.*

44. *Catalogus Priorum Provincialium Carmelitar. Provinciarum Narbonæ, Germaniæ inferioris, Turoniæ & Belgii.*

45. *Hiſtor. Carmelit. Congregationis Albienſis.*

46. *Collectio omnium Inſcriptionum Græcarum & Latinarum, quæ habentur in Eccleſia S. Martini de Montibus Romæ*, quam poſſidet Eminentiſſimus Cardinalis Franciſcus Barberinus, nunc ſacri Collegii Decanus.

47. *Collectio quam plurimorum inſignium Epitaphiorum, ſivè in Gallia, ſivè in Italia repertorum.* Illam amiſit Ludovicus Jacob Romæ anno 1639. in Catacumbis *S. Sebaſtiani*, ipſo die *S. Sebaſtiani*, dum eas perluſtraret.

48. *Epitome Hiſtoriæ Tiburtinæ.* Gallicè.

49. *Paranymphus Sereniſſimi Principis Henrici à Lotharingia Comitis de Harcuria.* Gallicè.

50. *Collectio variorum Diplomatum ad Hiſtoriam Burgundiæ ſpectantium, è Camera Computorum Pariſienſi deſumptorum.*

51. *Les Vies des Saints de Châlons.* Id eſt. *Vitæ Sanctor. Cabilonenſium.*

52. *Remarques ſur la très-noble famille des Surins:* id eſt Latinè: *Notæ in nobiliſſimam familiam Surinorum.*

53. *Hiſtoria Collegii Generalis Carmelitarum Pariſienſium.*

54. *Paralipomena in Librum R. P. Lucæ Wadingi, de Scriptoribus Ordinis Minorum.* Ad R. P. Franciſcum Hæroldum, anno 1668. miſſa.

55. *Deſcription de toutes les Abbayes & Prieurés de divers Ordres.* Id eſt Latinè: *Deſcriptio omnium Abbatiarum & Prioratuum de diverſis Ordinibus*, facta anno 1634. *Mſ.* Codex imperfectus, cui inſcribitur hæc ſententia: *mihi non ſum natus.* Ita Bibliotheca Authorum Burgundiæ *pag. 328. num.* 2. ſed nihil habet *Bibliotheca Carmelit.*

56. *Deſcription des Empires, Royaumes, Provinces, Villes, Montagnes, Mers & Fleuves de tout le monde, 1634.* Id eſt Latinè: *Deſcriptio Imperiorum, Regnorum, Provinciarum, Urbium, Montium, Marium & Fluviorum totiùs orbis.* Mſ. Codex imperfectus, inquit *Bibliotheca Authorum Burgundiæ pag. 328. num. 3.* Verùm de illa *Deſcriptione* tacet Ludovicus Jacob in ſua *Biblioth. Carmelit.* ſicut & de duabus ſequentibus elucubrationibus.

57. *Deſcription des Patriarchats, Archevêchés & Evêchés du monde.* Id eſt Latinè: *Deſcriptio Patriarchatuum, Archiepiſcopatuum, & Epiſcopatuum Orbis.* Ita Bibliotheca Authorum Burgundiæ, *pag. 328. num. 4.* Codex *Mſ.* imperfectus.

58. *Calendarium Papale & Athenæum.* Codex *Mſ.* imperfectus, quem in manibus P. Emmanuelis *Charpy* Carmelitæ à ſe viſum Cabilone fuiſſe teſtatur Philibertus *Papillon* in Bibliotheca Authorum Burgundiæ, *pag. 328. num. 5.*

59. *Catalogus Interpretum Epiſtolarum Canonicarum S. Petri.* Hunc Catalogum non ſolum promiſit, ſicut dixit *Bibliotheca Authorum Burgundiæ, pag. 329. num. 21.* ſed etiam ſuæ *Bibliothecæ Pontificiæ, pag. 179. & ſeqq.* inſeruit Ludovicus Jacob.

60. *Hiſtoria Carmelit.* Hanc appellat Claudius *Perry* in ſua *Hiſtoria Cabilonenſi, pag. 425.* At alia non videtur à Ludovici Jacob vel *Biblioth.*

L.

Carmelit. vel variis Catalogis ad Carmeliticum ordinem ſpectantibus, quos plurimos retulimus.

ALIENA SCRIPTA QUÆ EDI CURAVIT.

1. *Relatio de Virgine Aurelianenſi ſuppoſita.* Hanc exſcripſit Ludovicus Jacob è Codice *Mſ.* Bibliothecæ Regis Chriſtianiſſimi inſcripto: *Hardieſſes de pluſieurs Rois & Empereurs.* Relationem iſtam à *Guillelmo Colleteto* ad Symphorianum *Guyon*, miſſam inſeruit idem *Guyon ſecundæ parti ſuæ Hiſtoriæ Aurelianenſis*, *pag. 264.* appellato *Colletet*, ſuppreſſo autem *Jacob* nomine.

2. *Vita S. Pipionis*, *Belnenſis Levitæ & Confeſſoris*, *Diœceſis Senonenſis.* Illam edidit Philippus Labbe, *tomo I. novæ Bibliothecæ manuſcriptorum*, *pag. 779. & 780.*

3. *R. P. Seraphini à Jeſu Carmelitæ Obſervantiæ Rhedonenſis Epiſtola de Obitu Cardinalis Ducis Richelæi* ad Marchionem de Fontenay Mareüil Oratorem Regis Chriſtianiſſimi ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem. Lugduni apud Joannem Amatum Candy, 1642. *in-4.°* Gallicè. De hac Epiſtola locuti ſumus in articulo *Leonis à S. Joanne* hujus Authoris.

4. *Franciſci Irenæi Monita ſincera & Charitativa ſuper Prædeſtinationis* & frequentis Communionis Quæſtiones. Pariſiis, apud Roletum le Duc, 1643. *in-8.°*. Gallicè. Vide ſuperiorem articulum *de Leone à S. Joanne* jam citatum.

5. *Catalogus Abbatum & Abbatiſſarum Benedictionis Dei*, *Ordinis Ciſtercienſis*, *Diœceſis Lugdunenſis.* Prodiit *tomo IV. Galliæ Chriſtianæ*, vet. edit.

6. *Catalogus Abbatum Caroli-Loci*, *Ordinis Ciſtercienſis in Diœceſi Silvanectenſi.* Reperitur eodem *tomo IV. Galliæ Chriſtianæ.* Hunc Catalogum Ludovico Jacob communicaverat *Cæſar-Auguſtus Margotin*, Concionator Regius. Undè corrigendus *Joannes-Petrus Niceron tomo 40.* ſuorum *Commentariorum pag. 101.* dicens operâ *Auguſti Margotin* inſertum fuiſſe hunc Catalogum *tomo IV. Galliæ Chriſtianæ.* Niceronum imitatus eſt editor Bibliothecæ Authorum Burgundiæ *p. 327.* ſenſum tamen iſtum non reddebant *Schedæ Mſſ.* quas ad R. P. Niceron miſeram anno 1737. Expreſſis enim verbis *Ludovicus Jacob* in Bibliotheca Carmelitana *Mſ. pag. 285.* dicit Catalogum hunc *mihi communicaverat Cæſar-Auguſtus Margotinus*, *Concionator Regius.*

7. *Catalogus Codicum manuſcriptorum Bibliothecæ Caroli de Montchal*, *Archiepiſcopi Toloſani.* Hunc edidit Philippus Labbe, *in Bibliotheca nova Mſſ. à pagina 191. ad paginam 206.*

8. *Catalogus Codicum manuſcriptorum Bibliothecæ PP. Carmelit. Excalceat. Claromontenſium*, *in Arvernia.* Editur ibidem *à pag. 206. ad p. 210.*

9. *Le Teſtament de Jean de Châlons*, *Prince d'Orange:* id eſt Latinè: *Teſtamentum Joannis de Cabilone*, *Principis Arauſicani.* Prodiit *tomo II. Hiſtoriæ Cabilonenſis* ab Anonymo Authore editæ anno 1662. Lugduni, impenſis Petri Cuſſet, *in-4.°* inter probationes pag. 104. & ſeqq. nomine Ludovici Jacob ſuppreſſo.

10. *Epiſtolæ ſeptem Joannis de Cabilone*, *Principis Arauſicani*, Armoricæ pro-Regis. Prodierunt ibidem à pag 100. ad pag. 104. nomine etiam Ludovici Jacob ſuppreſſo.

11. *Teſtamentum S. Domnoli Epiſcopi Cænomanenſis.* Illud edidit Petrus de Lalande tomo Conciliorum.

12. Illuſtriſſimum D. Pomponium Bellevræum bonorum omnium voto Principem Senatûs Pariſienſis inauguratum alloquuntur Avi duo, Pomponius Bellevræus & Nicolaus Brulartius, inſignes quondam Franciæ Cancellarii. Pariſiis, Typis Cramoiſyanis, 1653. *in-4.°* pag. 4. Hoc opus apud S. Genovefam ſubſignatum anno 1653. die 20. Aprilis, non à *Ludovico Jacob*, ſed à *Carolo Ogier*, Pariſino ejus amico & in Senatu Pariſienſi Advocato compoſitum fuit, & ſub nomine ipſius *Ludovici Jacob* editum, id ipſum enuntiantis in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ.* pag. 285. Nec-non in *Bibliotheca Perſonata Mſ. p. 149.*

13. *Plurima* antiquorum & recentiorum *Eccleſiaſtica ſcripta maximam Conciliorum Collectionem ſpectantia*, *ab anno 1215. ad annum 1654.* Quæ Philippus Labbe notavit in Synopſi omnium Conciliorum Hiſtorica, Appendice *3. §. VI. pag. 391. & 92.* edit. Pariſ. 1661. ſumptibus ſocietatis Typographicæ, *in-4.°*

14. Plurimùm profuit Ludovicus Jacob aliorum operibus; ſicut de ipſo teſtatur Paulus Colomies in ſua Bibliotheca ſelecta: Gallicè. *Bibliothéque choiſie*, p. 264. & 299. edit. Pariſ. 1731. Ludovicus Moreri in Præfatione ſui Dictionarii noſtrum Ludovicum Jacob bis & ter laudat ceu virum eruditione multiplici celebrem, à quo tamen ullas ſupetias ſeſe accepiſſe omninò tacet. Ipſe tamen junior Carmelita didici à Majoribus noſtris ex traditione firmiſſima anno 1702. floreſcente, Ludovicum Jacob ſchedis ſubminiſtrandis ad Dictionarium primæ editionis Morerianum opplendum inſudaſſe; adeò ut ad reſidua & circumquaque ſparſa aut in ſubtegulaneis cameris negleta foliola ejuſdem Jacob colligenda juſſus quondam à Superioribus meis fuerim, in Conventu Billetarum verſatus: eo conſilio ut hæc foliola argumento eſſent, quid ſimilitudinis haberent cum Moreriano Dictionario.

Quos noverit ipſe Ludovicus Jacob Authores ipſum citantes aut laudantes.

„NOSTRORUM STUDIORUM, *inquit* „*in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 286.* meminere, licet omnium ſim laudum indignus, Illuſtriſſimi ac Reverend. Dom. D. mei Ludovicus Doni „d'Attichy Præſul Æduenſis, in *floribus Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium*, qui pietate „& ſanctitate claruerunt, *tomo I. pag. 13. tom.* „*II. pag. 256. 309. 347.* & *tomo III. pag.* „*560.* Joſeph Maria Suarez Epiſcopus Vaſionenſis, in *Epiſtola ad P. Ludovicum Jacob*, ſuper „*obitum Gabrielis Naudæi*, quæ legitur in *tumulo* „*Naudæano.*

„Jacobus Philippus Tomaſinus; Patavinus, ex „Canonico Sæculari Ordinis S. Georgii de Alga „Venetiarum, Epiſcopus Æmonienſis in Iſtria, „Comes S. Georgii, in *Parnaſſo Euganeo*; *pag.* „*11. 39. & 43.* Angelus Manrique, Epiſcopus „Pacenſis, *tomo IV. Annalium Ordin. Ciſtercienſis.*

„Abbas Michael Juſtinianus, in *Operibus.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tom. IV. Annalium Carmelitarum*, *ad annum 1335. pag. 559.* Leo à „S. Joanne Ordinis Carmelitarum primus Aſſiſtens, Concionator Regius in Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis in Provincia Turonenſi, „cap. 13. pag. 86. Lucas Wadingus, Hibernus „Ordinis Minor. Hiſtoriographus, *de Scriptoribus* „*Ordinis Minorum*, *pag. 92.* Aloyſius Novari-

L.

„nus, Veronenſis, Clericus Regularis Ordinis
„Theatinorum Theologus, *tomo primo Encyclo-*
„*pediæ Epiſtolaris*; *Epiſtolâ 94.* ad P. Ludovi-
„cum Jacob, *pag. 98. & 99.* & *tomo II.* ejuſ-
„dem Encyclopediæ, *Epiſtolâ 126.* ad Gabrie-
„lem Naudæum.

„Ægidius Menagius, Andegavenſis, in *origi-*
„*nibus Linguæ Gallicæ*, *pag. 181.* Claudius Sar-
„ravius, Senator Pariſienſis, loco ſuperiùs citato.
„Antonius Ruffi Senator Maſſilienſis, in *Hiſtoria*
„*Comitum Provinciæ*, *cap. 13. in Roberto*, *pag.*
„*268.* Theophilus Raynaudus, ſivè Leonardus
„Leotardus in *Hercule Comodiano*, *Joanne Lau-*
„*noyo repulſo*, *pag. 108.* Joſeph Silos, Clericus
„Regularis Ordinis Theatinorum, *tomo I. Hiſto-*
„*riæ Theatinorum*, *Lib. X. pag. 440.* Hilarion
„à Coſta, Ordinis Minimorum, Theologus, ac
„S. Franciſci de Paula ejuſdem Ordinis Fundato-
„ris Pronepos, *in Elogiis Illuſtr. Fæminarum*, *tom.*
„*I. & II. Marini Merſennii Ordinis Minimorum*
„*Theologi*: *Franciſci Picardi*, *Pariſienſis Doctoris*
„*Navarrici*, *Decani S. Germani Altiſiodorenſis Pa-*
„*riſienſis*; *in Probationibus S. Franciſci de Paula*
„*vitæ*; & in *Hiſtoria Iſabellæ Caſtellæ Reginæ*
„*Hiſpanicæ*.

» Claudius Robertus, Lingonenſis; Canonicus
» Major Archidiaconus, & Vicarius Generalis
» Cabilonenſis in *Gallia Chriſtiana*. Scævola &
» Ludovicus Sammarthani fratres gemini, Hiſ-
» toriographi Regii, in *Hiſtoria Domûs Regiæ*
» *Franciæ*, *tomo I. pag. 750. & 766.* Franciſ-
» cus Ducheſnius, loco ſuperiùs citato, & *in Vi-*
» *tis Romanorum Pontificum*, *anno 1653.* duos
» in tomos editis, ac in *Probationibus tomi primi*
» *Hiſtoriæ Cardinalium Gallorum*, *pag. 200. &*
» *277.* Petrus de Alva & Aſtorga Ordin. Minor.
» Exprocurator Generalis, S. Inquiſitionis Qualifi-
» cator, in *Sole veritatis*, in *Militia Immaculatæ*
» *Conceptionis*, & in *Nodo indiſſolubili de Concep-*
» *tione B. Virg. Mariæ*: utriuſque editionis *in-8.°*
» & *in-4.°*

» Petrus à S. Romualdo, Engoliſmenſis, Ordin.
» Jullienſium Hiſtoriographus, *tomo III. The-*
» *ſauri Chronologici & Hiſtorici*, *Horto Epitaphio-*
» *rum*, *pag. 236.* & in *continuatione Chronici*
» *Andemari*, *an. 1571.* Necnon *tomo III. Ap-*
» *pendicis Theſauri Chronologici & Hiſtorici*, in
» *Methodo ad bene legendum Hiſtoriam Sacram &*
» *prophanam pag. 63.* Atque in Diario Chrono-
» logico, ad diem 21. Decembris.

» Joannes le Laboureur Pariſinus, Prior Juvi-
» gnæi, Conſiliarius, Eleemoſinarius, & Hiſtorio-
» graphus Regius, *tomo I. Memoralium Michaelis*
» *Caſtelnovii Mauviſſerii Lib. III.* in *Annotationi-*
» *bus*, *pag. 755.* Gabriel Naudæus in loco ſupe-
» riùs citato, & in *cauſæ Kempenſis conjectione*
» *pro Curia Romana*. Franciſcus de Combefis Bur-
» degalenſis, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theo-
» logiæ Profeſſor, in *Catalogo Authorum* qui
» præfigitur *Bibliothecæ Concionatorum* in articulo
» *Cæſarii Epiſcopi Arelatenſis*.

» Alexander Fichetus S. J. Theologus, in *Bibliot.*
„ *Scientiarum univerſali*. Antonius Auberius, Pari-
„ ſinus, Advocatus utriuſque Conſilii Regii in
„ *Probationibus ad Hiſtoriam Franciſci Cardinalis de*
„ *Joyeuſe*, *pag. 398.* Antonius Macedo Luſita-
„ nus S. J. in *Luſitania Purpurata*. Armandus
„ Valetta in *Animadverſionis Chiffletianæ Animad-*
„ *verſione cum fœnore repenſa*, *pag. 61.* Philippus
„ Labbe S. J. Theologus *in Bibliotheca Nova Mſſ.*
„ *Librorum* in *Diſſertatione Hiſtorica Scriptorum*
„ *Eccleſiaſticorum*: in *Synopſi Hiſtorica Conciliorum*
„ & in *Bibliot. Bibliothecarum*.

» Samuel Sorberius, Occitanus, San-Ambro-
» ſienſis, *in Elogio Petri Gaſſendi*, quod præfi-
» gitur Operibus dicti Gaſſendi, Lugduni, in
» ſex tomos editis. Claudius Perry S. J. in *Poeſi*
» *Pendarica*; & in *Hiſtoria Civitatis Cabilonenſis*.
» Carolus de Viſch, Prior Dunenſis Flandrorum,
» Ordinis Ciſtercienſis, in *Bibliotheca Ciſtercienſi*,
» utriuſque editionis: in *Illuſtrium aliquot virorum*
» *teſtimoniis de Alano Inſulenſi*, *Doctore Univer-*
» *ſali*, Ordinis Ciſtercienſis, *ejuſque doctrinâ*: &
» in *Hiſtorica Relatione de vita & moribus ejuſdem*
» *Alani*. Gabriel de Boiſſy, Canonicus Regularis
» Ordinis S. Auguſtini, Reverendiſſimi P. Abba-
» tis Generalis S. Genovefæ Pariſienſis Secreta-
» rius, in *Delibatione circà Authorem Librorum de*
» *Imitatione Chriſti*, *pag. 178. & 179.*

» Daniel à Virgine Maria, Carmelitarum Pro-
» vinciæ Flandro Belgicæ Provincialis, in *Vinea*
» *Carmeli*, *pag. 597.* Dorothæus à S. Renato,
» Carmelita Obſervantiæ Rhedonenſis, in *Com-*
» *mentariis ſuper Libros Regum & Apocalypſeos*,
» in quibus SS. Prophetarum Eliæ & Eliſæi mag-
» nitudines deteguntur; *Quæſt. 10. Sect. 4.* Fran-
» ciſcus Bonæ-ſpei, in *Viſione Eliana*. Domini-
» cus à SS. Trinitate, *Lib. III. Bibliothecæ Theo-*
» *logicæ Sect. 4. cap. 13.* Paulus ab Omnibus
» Sanctis in *Auctuario ad caput 7. Auberti Miræi*,
» *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*.
» Ludovicus à S. Tereſia in *Succeſſione Eliæ*. Ig-
» natius Joſeph à Jeſu Maria, in *Hiſtoria Majo-*
» *rum Abbavillenſium*, *annis 1527. & 1653.*

» Franciſcus Colletetus G. F. in *Præfatione ad*
» *Lectorem*, quam præfixit Libro ſuo Gallico *de*
» *Ænigmatibus*: & in *Carmine ad Bibliographiam*
» *Pariſinam*; & in Libro *de variis linguis*. Guil-
» lelmus Colletetus Pariſinus, unus è quadraginta
„ Academicis, *Libro Epigrammatum*: & in *Car-*
„ *minibus in Bibliographias Pariſinas*. Gilbertus Voe-
» tius Batavus, Theologiæ Profeſſor Ultrajectenſis
» Etorodoxus, in *Exercitiis*; & in *Bibliot. ſtudioſi*
» *Theologiæ Lib. II.* Hermanus Corringius, Friſius
» Medicinæ Doctor & Profeſſor Helmeſtadienſis,
» *de Auguſta Bibliotheca Ducis Brunſwicenſis*, quæ
» eſt in Arce Wolfenbutellenſi. Hyppolitus Marac-
» cius Lucenſis, è Congregatione Clericorum
» Matris Dei, S. Mariæ in Campitello de Urbe
» ſuperior, *in Bibliotheca Mariana*; in *Purpura*
» *Mariana*; & *in Antiſtibus Marianis*.

„Joannes-Baptiſta Donius, Patritius Florenti-
„nus, in *Epiſtola ad Julium Cardinalem Mazari-*
„*num*, quam præfixit Operi *de veterum Muſica*.
„Ludovicus Maria Suarez Eccleſiæ Metropolita-
„næ Avenionenſis Præpoſitus, in *Epiſtola ad P.*
„*Ludovicum Jacob*, in *Obitum Gabrielis Naudæi*,
„quæ legitur in *Tumulo Naudæano*. Paulus Jacob,
„Lugdunenſis, in Præfatione Clariculæ, vel
„ſcientiæ Raymundi Lulli. Petrus d'Aubroche,
„Marchianus, ex Theologo S. J. Concionator
„Regius, poſteà Monachus Monaſterii S. Martini
„de Campis Ordinis S. Benedicti, *in Juliada*, ſivè
„*Poemate Latino de Laudibus Cardinalis Mazarini*,
„& in *Carminibus Latinis in Bibliographias Pariſinas*
„*P. Ludovici Jacob*. Petrus Petitus Doctor Medi-
„cus, in *Epicedio in Obitum Gabrielis Naudæi*.
„Petrus du Pelletier, *Lib. II. Epiſtolarum Galli-*
„*carum*, *pag. 113 & 145.* Et in *Carminibus Gal-*
„*licis in Bibliographias Pariſinas Ludovici Jacob*.

» Philibertus

L.

„Philibertus Boullier Divionenſis Canonicus
„ Sanctæ Capellæ, in *Dilucidatione in Diploma*
„ *Regium*, *anno 1651.* menſe Julio in gratiam S.
„ Capellæ Divionenſis conceſſum, *in-4.°* Phi-
„ lippus Elſſius Bruxellenſis Auguſtinianus in *En-*
„ *comiaſtico Auguſtiniano*, *pag. 549. & 680.*
„ Thomas Reineſius, Saxo, in *Epiſtolis ad Gaſ-*
„ *pardum Hoffmannum*, *& Chriſtianum Adamum*
„ *Rupetum* Profeſſores Noricos, in quibus mul-
„ tæ Inſcriptiones veteres hactenùs ineditæ expli-
„ cantur. Carolus Sorel, Pariſinus, Hiſtoriogra-
„ phus Regius, in *Bibliotheca Gallica cap. XII.*
„ *pag. 266.* Andreas Cramoiſy, Typographus
„ Pariſienſis in *Epiſtola ad Jacobum Mentellium*,
„ Medicum Pariſienſem, quam præfixit *tumulo*
„ *Naudæano*. Joſeph de la Forge, in *Libro de Lau-*
„ *dibus ſexûs fœminei.*

„ Author Catalogi Operum Alberti Magni, Or-
„ dinis Prædicatorum, Pariſiis, 1646. *in-4.°*
„ editi juſſu Reverendiſſimi P. Thomæ Turch,
„ Ordinis Prædicatorum Magiſtri, Prioris Gene-
„ ralis. Author Præfationis ad Conſuetudines
„ *Ducatûs Burgundiæ*, *Lugduni*, Sumptibus Pe-
„ tri Cuſſet, 1652. *in-4.° Gallicè* editas.

„ In Opera mea ſcripſerunt Carmina Græca,
„ Latina & Gallica *Carolus Ogier*, Pariſinus, Se-
„ natûs Advocatus: *Jacobus Auguſtus Virey* Præ-
„ tor Cabilonenſis: *Antonius le Gay*, Meldenſis,
„ Advocatus Pariſienſis: *Claudius Maugier*, Bel-
„ lovacenſis, in Facultate Pariſienſi Medicâ Can-
„ didatus: *Barnabas le Gay*, Meldenſis Medicus:
„ *Jacobus Martin*, Pariſinus: *Philippus Guide*,
„ Medicus Cabilonenſis: *Sebaſtianus Mabre*, Pa-
„ riſinus: *Thomas Bartholinus*, Danus, Archiater
„ Regis Daniæ, & Profeſſor Regius Anatomes
„ in Academia Haffnienſi: *Vitus Bering*, Danus,
„ in eadem Academia Eloquentiæ Profeſſor:
„ *Franciſcus Ogier*, Pariſinus, Concionator Re-
„ gius.

„ Iis addi poſſunt Petrus d'Hoges, Major Ca-
„ bilonenſis, in *Epiſtola ad Ludovicum Jacob*,
„ quæ habetur in *Tumulo Naudæano*: Philiber-
„ tus de la Mare, Senator Divionenſis, in *vita*
„ *Claudii Salmaſii* Divionenſis: Paulus Colome-
„ ſius, Ruppellenſis in *Gallia Orientali*: Ludovi-
„ Æmilius, Divionenſis, in *Præfatione Carminum*
„ *Philippi Roberti.*

Hæc ſunt quæ non de ſe ipſo tulit teſtimonia Ludovicus Jacob, ſed quæ de illo adhuc vivo & ſuperſtite dederunt alii ex omni nationum quæ ſub cœlo ſunt, angulo periti viri, quacunque dignitate & eruditione inſigniti. Quot alia de illo defuncto colligi non abſimilia poſſent? Copioſa prorsùs laudum ejus meſſis occurreret, os adverſus eum loquentium [ſi non iniqua] ſaltem omnino non æqua virorum mordacium obtrudens. Aſt unus ſatis adſit R. P. Daniel Papebrochius Societatis Jeſu Sacerdos eruditiſſimus *tomo II. menſis Maii pag. 712. num. 15.* vocans eum virum factione emancipatum, mente ac judicio uti ſolutum. Is eſt, *inquit*, R. P. F. Ludovicus Jacob à S. Carolo, Ordinis Carmelitarum alumnus, variis editis Libris clarus, quos omnes Pariſiis in ſuorum conſpectu compoſuit, & imprimendos curavit.

LXXIX.

LUDOVICUS DE LIRA, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, Religione Carmelita Rothomagenſis, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor Pariſienſis, ibidemque Priorem gerebat anno 1521. quo D. D. Sigiſmundo Gonzagæ Presbytero Cardinali Mantuano, & ſacri Ordinis Fratrum Beatæ Virg. de Monte-Carmelo, Congregationis præſertim Mantuanæ, tutelari præſidio ſcribebat hæc ſequentia:

„ Quemadmodum felicis recordationis Avus
„ tuus Mantuanus Marchio inclytiſſimus, Man-
„ tuanam Fratrum B. Mariæ de Monte-Carmelo
„ Societatem, & Congregavit, & Congregatam
„ protexit; cujus protectioni Excellens Reveren-
„ tia tua cum avito jure, tum peculiari favore
„ ſucceſſit: Ita nos Albienſis Congregationis puſ-
„ ſillum quidem gregem, ſed bonæ voluntatis
„ [nam primi Ordinis Reformationem hac tem-
„ peſtate iſtic recepimus] in protectionis tuæ
„ dexteritatem admittes.

Anno videlicèt 499. nova Congregatio, Albienſis nuncupata in Ordine Carmelitico ſurrexit, inſtantibus quibuſdam patribus Valencenſibus & Albienſibus, quorum Anteſignanus noſter Ludovicus de Lyra, qui ad inſtar Mantuanæ Congregationem ex Conventibus Pariſienſi, Albienſi, Rothomagenſi, Meldunenſi, & quibuſdam aliis conſtitutam, ac præſertim viginti duobus Juvenibus vitæ novum Inſtitutum in Galliis amplexantibus adoleſcentem confirmari fecit authoritate Apoſtolicâ *Leonis X.* anno 1513. dato diplomate die 15. Septembris, quo ipſe Ludovicus de Lyra, Vicarius Generalis fuit inſtitutus; aut potius confirmatus, Anno ſi quidem 1510. Joannes Hotte, primus hujus Congregationis Vicarius Generalis electus fuerat Authoritate Georgii de Ambaſia ſedis Apoſtolicæ in Regno Galliæ Legati.

Verum cum hujus Congregationis Authores eandem, quâ pollebat Mantuana, firmitatem ac à Priore Generali ſimilem independentiam ambirent, ita effecerunt ut Ludovicus XII. Galliæ Rex ſuo, & Ludovici de Lyra Prioris Pariſienſis nomine, Pontifici Maximo exponeret, quatenùs ipſe Romanus Antiſtes concederet, ut per unum Vicarium Generalem, ad inſtar Congregationis Mantuanæ regeretur, iiſdemque gauderet privilegiis. Pontifex ergò precibus Regis annuens diplomate jam citato illam Congregationem approbavit, & confirmavit, concedens habere poſſe Vicarium Generalem per triennium, & eligendum in Congregationis Generali Capitulo, qui poſſet recipere domos, Conventus, & Fratres Congregationi aggregari cupientes, & eamdem authoritatem in ipſos habere, ac Prior Generalis in ſuos ſubditos, aliaque ſimilia privilegia, prout patent ex prædictis Apoſtolicis Litteris.

At antiquus humani generis hoſtis ita zizania in hujus Congregationis Conventibus ſeminavit, & pacem ſubvertit, ut quos orationibus & aliis divinis obſequiis deceret inſiſtere, litibus & controverſiis in Pariſienſi, Rothomagenſi, Toloſano, & aliorum Parlamentorum Curiis, inter Laicorum jurgia, & forenſes ſtrepitus vacarent. Quapropter idem Leo X. Pontifex ſummus *Bernadino de Senis*, Priori Generali mandavit ſpeciali diplomate anno 1518. die 5. Julii ſcripto, quatenùs ad ſingulas ultramontanas Provincias ſe conferret & eas per ſe vel per alios viſitaret, domumque Toloſanam quam *Ludovicus de Lyra* & *Guillelmus de Cumba* Conventibus ſuæ Congregationis reformatis aggregare paucis anteà menſibus tentaverant, in ſtatum priſtinum reſtituat; ſi opportunum judicaret, atque ipſos *Ludovicum*

L.

& *Guillelmum* aut alios ipſi quomodolibet renitentes, compeſcat pœnis canonicis.

Anno 1526. die 25. Maii Clemens VII. *Nicolao Audet*, Priori Generali eamdem viſitandi curam imponens, monet hunc ut in memoriam revocet quod *Bernardinus* dictus *de Senis* licet voluerit ut pacta inter eum, & *Guillelmum Gregorii* tunc Vicarium Generalem Congregationis Albienſis, & *Ludovicum de Lyra*, ac nonnullos alios ejuſdem Congregationis fratres inita ſervarentur; quatenùs Congregatio ipſa Albienſis cum illius fratribus in privilegiis ſuis & Indultis Apoſtolicis permaneret: Conventiones tamen hujuſmodi & pacta effectui mancipata non fuerunt.

Ludovicus de Lyra, cum *Joanne Hotte*, Carmelitâ, Doctore Pariſienſi recognovit & edi curavit *ſecundum tomum Operum Thomæ Waldenſis*. Id ipſe in dedicatoria ad *Sigiſmundum Gonzagam Cardinalem Mantuanum* Epiſtolâ; ubi

„Cum renaſcenti, ait, Hæreticorum veneno
„ſedulâ indagatione antidotum ego & F. Joannes
„Hottus Theologiæ & Carmelitani Inſtituti unà
„mecum Profeſſor, inveſtigaremus omneſque an-
„gulos Bibliothecæ noſtræ excuteremus, incide-
„runt in manus noſtras præclara duo volumina
„in Witcleffiſtas & huſitas teterrimas Catholi-
„cæ Fidei peſtes, per venerabilem Sacræ Theo-
„logiæ, & Carmelitanæ Religionis Profeſſorem,
„ejuſdemque in Anglia Provincialem, F. Thomam
„Walden, ſtudioſè ſcripta, unum de Sacramen-
„tis, prius emittendum duximus: quia circa ea
„& turpius & periculoſiùs erratum videremus.

„Suſcipiet igitur Magnificentiſſima & Nobiliſſi-
„ma Majeſtas tua, Præſes noſter dulciſſime, hoc
„opus contra Hæreticos exaratum obvlis (ut
„aiunt) ulnis: ipſumque ab invidorum morſibus
„authoritate, quâ plurimùm polles, defendat...
„Vale, Præſidium, & dulce Decus noſtrum. E
„Carmelo Pariſienſi. Ad tertium Idus Octobris.
„M. D. XXI.

Secundum igitur dumtaxat tomum prælo mandavit Ludovicus de Lyra tertium autem *Joannes Rochus* Carmelitarum Meldunenſium Prior, ut ſuperiùs diximus, ubi de illo egimus. Quod & ipſe perſpicue annumiat in Epiſtola Dedicatoria ad *Stephanum Poncherium* Senonum Archiepiſcopum, ubi ait:

„Juxtà propheticos Threnos & juſtiſſimam La-
„mentationem: Manum ſuam impotentiſſimus &
„planè veſanus hoſtis iſte uterque, *Wiclefus vi-*
„*delicet & Lutherus* ad omnia deſiderabilia ejus
„*nempè Eccleſiæ*. Nihil enim illi dereliquit intac-
„tum, nihil in concuſſum, nihil intaminatum.
„Non Sacramenta, non Sacramentalia, non
„Templa, non Ædes ſanctas, non Vota, non
„Preces, non Cantus, non Ornamenta, non
„horum omnium Miniſtros, Clerum & Mona-
„chos: non denique quidquid in ea pulchrum aut
„decorum: Orationes enim execratur, benedic-
„tiones & Dedicationes ridet, Crucem & Ima-
„gines ejicit, Vigilias ſuggillat, Religionem ele-
„vat, Charitatem mutuam in meritorum com-
„municatione ſubſannat.

„Hæc autem omnia Religioſus Pater & Theo-
„logus doctiſſimus, ac Carmelitarum candidiſſimus
„F. ac Magiſter Thomas Walden Carmelitani
„Sodalitii quondam, in Majore Britannia Antiſti-
„tes Provincialis, incredibili ſolertiâ & admira-
„bili prudentiâ, ſummorum & ſanctiſſimorum
„Catholicæ Fidei Doctorum ac Procerum autho-
„ritate, ab invidiſſimis Hæreticorum morſiculis
„defendit, ac integra Matri ſuæ, quæ & noſtra,
„reſtituit.

„Idque adeo in hoc uno Opere, quod è man-
„dato, & ſub præſidio ampliſſimæ dignitatis
„tuæ, Archiepiſc. chriſtianiſſime, in lucem modo
„emittendum curavimus. Præter quod extant &
„alia tria; duo in Huſſitas, quæ ubicumque la-
„teant, aliquando Deo auſpice e ſitu & pulvere
„eruemus, cæliquc aſpectu donabimus: & ter-
„tium de Sacramentis, quod properanti ſtudio
„Confrater noſter, & Contheologus Joannes
„Otho imprimendum curavit. At quia de aliis aliàs
„nunc de præſenti loquamur, quod Sacro-Sanctæ
„Theologiæ Pariſienſis facultas recognitum &
„diligenter examinatum ſcivit, approbavit, &
„in lucem exire permiſit &c... Vale Pater am-
„pliſſime, & dedititium hunc tuum, opuſque
„hoc tuæ dexteritati præſcriptum protege. E Car-
„melo noſtro Meldunenſi, ad Natalem Domini-
„cum MDXXIII.

Quatuor in partes diviſa Thomæ Waldenſis Opera Joannes Rochus autumabat; ideoque quem vocamus *tertium tomum*, ille *quartum* denominabat: & quem nos *ſecundum*, ille *tertium*: denique *primum* & unumquem dicere ſolemus, *duo in Huſſitas* vocitabat. Sed quando nam ille *primus tomus* Operum Thomæ Waldenſis prodiit? Anno 1532. ſub prelo Aſcenſiano ad Nonas Septembris. Locuples hujus rei teſtis occurrit ipſe *Jodocus Badius* in epiſtola ad *Clementem VII*. Pontificem dedicatoria, quam eodem anno & menſe præfixit huicce tomo primo, ubi ſic incipit.

„Religioſiſſimus atque cum primis Reveren-
„dus Pater F. Nicolaus Audet, Carmelitarum
„familiæ antiquiſſimæ atque laudatiſſimæ Gene-
„ralis, ſuperiore anno, cum apud Pariſios, ſuo-
„rum viſendi, & præcipuè Fratrum Albienſium
„Congregationis nuper reformatæ gratiâ ageret;
„& de quibusdam Libris Patrum ſuæ familiæ
„perme, ad id accitum, imprimendis, cum ſuis
„diſputaret; incidit inter alia opera mentio Doc-
„trinalis fidei antiquæ Magiſtri Thomæ Walden
„Carmelitarum ſuo tempore in Anglia Provin-
„cialis, contra Wicleffiſtas: quorum quia perni-
„cioſiſſima Hæreſis hâc noſtrâ tempeſtate criſtam
„erexit; & Walden contra illam optime ſcripſit;
„inceſſit omnibus ejus quam primùm imprimendi
„ſanctiſſima libido.

„Et quia ſecundum & tertium tomos qui-
„dem impreſſeram; primumque apud Carme-
„litas Gandavenſes eſſe Reverendus ille intelli-
„geret, anxiè curavit illum à Patribus illis
„per virtutem obedientiæ debitæ, ad nos mit-
„tendum, & nomini tuo ſanctiſſimo nuncupandum
„& dicandum.... Quia Patres Carmeli Ganda-
„venſis, & præter cæteros Venerabilis Pater
„Balduinus Bocardus, ipſorum, (ut vulgo dici-
„tur) Prior prudentiſſimus, iſtam nuncupationem
„& dedicationem tantopere commendaverunt.
„Quippe qui, ut ſub Præfecto ſuo, laudabiliter
„in Reformatione multos jam annos vixerunt;
„ita ſemper cum cæteris Carmelitis, Romano-
„rum Epiſcopo, citra rebellionem, citraque
„hæreſim ullam obedientes, ac benevoli fuerunt.
„Tum igitur quia id toti Carmelo placuit, &
„maxime præter Gandavenſes, Pariſinis, qui il-
„lud mandatum à Generali tam lubentes acce-
„perunt... Ex Calchographia noſtra apud Pari-
„ſios ad Nonas Septembris, anno Gratiæ Chriſtia-
„næ M. D. XXXIII.

L.

Hæc origo eſt hiſtorica primæ Operum Thomæ Waldenſis editionis, cui eumdem ortum plerique Scriptores indiſtinctim dederunt, quaſi eodem anno natæ. Ita Caſimirus Oudinus *tomo III. Commentariorum de Scriptoribus Eccleſ. pag. 1215.* Ita Ludovicus Jacob, *in Bibl. Carmel. pag. 220. 240. & 281.* ubi Joannem *Rochum*, Joannem *Hottum* & Ludovicum *de Lyra* edidiſſe Opera Thomæ Waldenſis, indiſtinctim affirmat.

Quoad mortem Ludovici de Lyra, eam oppetiſſe poſt annum 1521. & ante annum 1523. Conjicio ex eo quod ipſe ad tertium Idus Octobris ſuam ad *Sigiſmundum Ganzagam* Cardinalem Mantuanum epiſtolam ſcriberet anno 1521. poſt editionem abſolutam tomi ſecundi Thomæ Waldenſis: quodque in die Natalis Domini ſuam quoque ad *Stephanum Poncherium*, *Joannes Rochus* Epiſtolam dirigeret, in qua celebrem de *Joanne Hotto* mentionem agit, ob editionem præfatam ab eo quaſi ſolo abſolutam, ne unâ quidem voculâ prolatâ in gratiam noſtri *Lyrani*, quem prorſus inſalutatum non indecorè ſic prætermiſiſſet, ſi in vivis floruiſſet aut Theologus Doctor, aut Prior Pariſienſis.

Illum concelebrant Leo X. Diplomate ad inſtantiam Ludovici XII. Galliarum Regis dato die 13. Septemb. anno 1513. Item in aliis Apoſtolicis Litteris die 5. Julii, & 27. Novembris an. 1518. datis Bernardino de Senis Generali: uti videre eſt in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 452. 473. & 481. Clemens VII.* in Diplomate dato die 25. Maii, an. 1526. ad Nicolaum Audet pariter Generalem, in ejuſdem Bullarii *tomo II. pag. 33.* Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. ad ann. 1503. & 1515. pag. 103. & 1032.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 419.* cum natione *ſiculum* erroneè ſubappellans: Cœllus in *Chronici Carmelitici Breviario:* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 287.*

L X X X.

LUDOVICUS MARION, natione Gallus, Provinciæ Neuſtrius, Carmelita antiquioris Regularis Obſervantiæ in Conventu Rothomagenſi Concionator Theologus, Doctorque Theologus ſcripſit circà annum 1603.

1. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.
2. *Sermones per Adventum*, Lib. I.
3. *Sermones Dominicales*, Lib. V.
4. *Sermones à 1.a Dominica poſt Epiphan. uſque ad Purificat.* Lib. I.
5. *Carmina quædam in laudem ſanctiſſimi Sacramenti Altaris.*

De Ludovico Marion, Auguſtinus Biſcaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ.* Ludov. Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 286.*

L X X X I.

LUDOVICUS-MARIA AGUDI, natione Longobardus, *Mediolani* natus, Inſtitutum Carmelitarum Excalceatorum adoleſcens profeſſus inter Italiæ primi nominis Theologos, ac ſacros Oratores habitus eſt, Philoſophiæ necnon Theologiæ Profeſſor Neapoli, ac Bononiæ, Tereſianos ſodales ſic inſtituit, ut horum plures celeberrimam ex doctrina famam ſibi comparaverint; tùm ad parænæticam & exegeticam converſus, à primariis Italiæ civitatibus quaſi certatim vocabatur, qui conciones per Quadrageſimam haberet, Comi, Veronæ, Mediolani, Venetiis, Neapoli ſummo fructu & plauſu prædicavit.

Tandem poſt viginti novem annos in Carmelo Nudipedum tranſactos, variis functus muneribus, ad Inſtitutum Ordinis F. F. Prædicatorum tranſiit, juxtà ſummi Pontificis indulgentiam, anno 1669. ibique obiit anno 1679. Hæc ab eo prodierunt ſcripta Ordinem Carmelitarum Excalceatorum profitente.

1. *Carmelus ſapiens, ſivè de ſcriptoribus utriuſque Carmeli, Excalceati & Mitigati.*
2. *Anima Bibliothecæ*, ſivè *Indicum Liber;* Quo, quid ex innumeris penè Authoribus, de unaquaque re, expropoſito & exprofeſſo ſcripſerint, facili methodo comparatur.
3. *De Juſtitia & Jure, Reſtitutione & Contractibus.*
4. *De Sacramentis in genere, & in ſpecie.* Lugduni.
5. *De Cenſuris in communi, & in particulari.*

Alia pertinent ad Bibliothecam F. F. Ordinis Prædicatorum.

Videndus Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 280.* Cui præiverat Philippus Picinelli in *Athenis Mediolani, pag. 394.* & P. Echard *tomo II. ſcriptorum Ordinis Prædicat. pag. 687.*

L X X X I I.

LUDOVICUS A MATRE DEI, Carmelita Excalceatus, in Caſtella veteri, Vir magnæ virtutis & eruditionis: obiit Guadalaxeræ, octogenario major, anno 1678. elucubravit Librum, numeris omnibus, facultatibuſque ad imprimendum abſolutum, quem inſcripſit Hiſpanicè.

Exercitia ſpiritualia, omnibus, iis præcipuè qui exterioribus exercitiis occupantur, utilia. Extant Mſſ. apud Carmelitas Excalceatos Guadalaxeranos: inquit Author *Bibliothecæ Carmelit. Excal. pag. 279.*

L X X X I I I.

LUDOVICUS FRANCISCUS A MATRE DEI, natione Boeticus, in Diœceſi *Hiſpalenſi*, vitam Carmelit Excalceat. profeſſus *Romæ* apud M. Sanctam *de Scala*, die 22. Octobris anno 1606. Miſſionem accepit ad *Perſidem*, & Inſulam *Ormuſianam.* In Regno *Syndæ* Miſſionem ipſe *Tattenſem* fundavit: in Imperio Mogoris zelo Chriſtianæ Religionis, plures Paganos, ac Mahometanos ad fidem Chriſtianam adduxit, ipſis etiam Infidelibus charus. Extremis ipſius vitæ horis, Baptiſmum miniſtrans, ac Chriſtianos inſtruens, magnâ ſanctitatis famâ obiit, anno 1620. ſuperiorum juſſu ſcripſit.

Hiſtoriam Miſſionis Tattenſis. Quam commemorat *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 280.*

L X X X I V.

LUDOVICCUS DE MERTOLA, aliàs *à Præſentatione*, natione Luſitanus, à loco dictus cognomine, in Tranſtagana Provincia, Diœceſis Eboracenſis, Carmelita Ulyſſiponenſis Cœnobii de antiquiori Obſervantia, ſacræ Theologiæ Magiſter, ac Profeſſor Moralis; Viſitator etiam ac Reformator Provinciæ Braſiliæ; Maragnoniam quoque viſitavit plagam utrobique Facultatibus Præfecti Generalis inſtructus: vir *Litteris æque at Regularis Obſervantiæ zelo & proxi-*

L.

morum indigentiis tam ſpiritualibus quam temporalibus ſubveniendi perpetuâ curâ excellens; teſte Nicolao Antonio. Oliſſipone diem ſuum obiit ex Hydrope morbo XIV. Aprilis M. D. CLIII. ætatis ferè LXXI. ſcripta ejus Hiſpanico ſeu potiùs Luſitano Sermone, qui ejus vernacula erat lingua:

1. *Vida do Padre Fr. Antonio da Conceiçano.* Oliſſipone.

2. *Vida do Padre Fr. Manoel Tavarez Mſ.* cujus meminit Cardoſus die XXX. Maii. lit. F.

3. *Vida do Venerable Padre Fr. Eſtevano da Purificaçano.* Oliſſipone, apud Craesbeck 1621.

4. *Vida da Beata Maria Magdalena de Pazzis.* Ibidem apud Gerardum de Vinea 1626.

5. *Da Eſmola e ſeus fruitos:* hoc eſt Latinè: *De Eleemoſyna & ejus fructibus:* Oliſſipone, apud Gerardum de Venea 1625.

6. *Contra os Hebreos, & contra dos erros dos hereticos,* id eſt Latinè *contra Judæos & contra alios Hæreticos: in-folio.* Ibidem.

7. *Relatio Hiſtorica de Conventibus Provinciæ Luſitaniæ.* Mſ. Latinè. Hujus ſæpiùs meminit Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. Annalium Ordinis Carmelit.* ad annum 1251. num. 4. ad an. 1290. num. 8. ad annum 1457. num. 6. & ad annum 1387. *p. 329. 453. 967. & 1046.* ubi Vocat noſtrum Ludovicum Mertolenſem, *Virum pium, valdè doctum; virum probitate & doctrinâ magnopere commendabilem, ac dignum, ut ipſi fides adhibeatur.* Simile quid habent Georgius Cardoſus in *Agiologio Luſitano* tomo I. & II. Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana* tomo II. p. 41. Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris,* pag. 51. Emmanuel Roman, *Lib. de ſcriptor. Ordin. Carmelit.* Ludovicus Jacb in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 288.*

LXXXV.

LUDOVICUS A NATIVITATE DEIPARÆ, natione Gallus, ortu Pariſinus, in in ſæculo dictus *de Campans*, Carmelita Excalceatus, R. P. Cypriani à Nativitate Dei-paræ Frater, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, Charentoni, Romæ & Melitæ; Prior Pariſienſis anno 1649. Prior Sylvanectenſis anno 1667. ſcripſit:

Vitam Vener. Juliani à Cruce, Carmelitæ Excalceati, de quo ſuperiùs egimus. Obiit poſt annum 1670.

De illo mentionem agit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 287.*

LXXXVI.

Diſſertatio de Vita & Scriptis Ludovici Perez à Caſtro.

LUDOVICUS PEREZ DE CASTRO, natione Hiſpanus, Caſtellanæ Provinciæ Carmelita, Toletani Cœnobi Alumnus, ſacræ Theologiæ Profeſſor in Collegio Conimbricenſi, ex Hiſpania Romam tanquam primus ſuæ Provinciæ Socius ad Comitia Generalia, anno 1666. pervenit, in quibus publicas Theſes Sanctiſſ. Dom. noſtro Alexandro VII. feriâ quintâ Pentecoſtes, die 13. Junii dicavit. Eodem an. à Reverend. Mathæo Orlando in Archi-Monaſterio S. Mariæ Tranſpontinæ, Profeſſor Theologiæ inſtitutus, idem munus annos quindecim obivit; cujus & ratione anno 1676. in Congregatione in eodem Cœnobio habitâ, ob mortem Prioris Generalis Franciſci Scanapiechi, & ſi nondùm titulo Magiſtri gauderet, votum tamen habuit ad electionem Æmilii Jacomelli Vicarii Generalis.

Sacræ Theologiæ Magiſtratu decoratus, anno 1680. in Comitiis Gener. Romæ habitis, acclamatus eſt Præſes diſputationum in eo Capitulo propugnandarum; in quo Ferdinandus Tartaglia ad ſupremum Ordinis moderamen aſſumptus, ſuum Coadjutorem elegit Ludovicum Perezium, ad officium publici Lectoris Metaphyſices in Collegio Romano, die 2. Julii ejuſdem anni 1680. Inſuper & præfato Tartaglia defuncto, & Angelo Monſignano in Priorem Generalem electo, Innocentius XI. ore proprio anno 1682. die 4. Aprilis declaravit Patribus ſolemniter ad hanc electionem Congregatis, à ſe inſtitutum eſſe Lectorem publicum Metaphyſices in Romana ſapientia noſtrum Ludovicum; cui Decretum Summi Pontificis lectum fuit die 20. ejuſdem menſis; & ideò die 21. ſuam in Cathedram primùm aſcendit.

Anno 1681. die 7. Novembris, feriâ ſextâ, in Palatio S. Officii Romani fidelitatem juravit & ſecretum in rebus S. Officium Inquiſitionis ſpectantibus, pro exercendo munere Theologi apud Eminentiſſ. Dom. PAULUCCIUM DE ALTERIIS Cardinalem. Anno 1683. die 10. Novembris, Dominus Camillus Piazza, Aſſeſſor ejuſdem Officii Inquiſitionis; Conventum Tranſpontinum ingreſſus eidem Ludov. præſens annunciavit, à SS. Dom. noſtro Papa Innocentio XI. eum eſſe Inſtitutum Qualificatorem ejuſdem S. Inquiſitionis ideoque die 16. ejuſdem menſis & anni in Palatio S. Officii juramentum præſtitit eum aliquot novis clauſulis, ratione præfati muneris. An. 1686. die 1. Februarii declaratus fuit Conſultor ſacræ Congregationis ab eodem ſummo Pontifice, ex teſtimonio Reverendiſſimi P. Mag. Fratr. Julii-Mariæ de Blanchis, Ordinis Prædicatoris, & ejuſdem Congregationis Secretarii.

Facultatem jam acceperat à Reverendiſſimo Priore Generali ſuo Scanapecho, pro abſolvendis utriuſque ſexsûs Carmelitis, à quibuſcunque caſibus & cenſuris. Æmilius quoque Jacomellus ei conceſſerat omnem authoritatem tàm de jure, quàm de privilegiis & conſuetudinibus, quæ ſibi Vicario Generali competebat, ad omnes ſuos ſubditos abſolvendos, & cum eis ad diſpenſandum in foro interno & externo, ipſo Generali abſente. Omnimodam pariter facultatem obtinuerat anno 1673. die 25. Martii à Reverend. P. M. Raymundo Capuſcuco ſacri Palatii Apoſtolici Magiſtro, legendi omnes & ſingulos libros hiſtoricos quorumlibet auctorum, etiam hæreticorum. Quam equidem facultatem confirmavit, anno 1678. Reverendiſſimus P. M. F. Dominicus Puteobonelli, ſacri etiam Palatii Apoſtolici Magiſter.

Tanta hæc erat apud omnes cum exteros, tum Domeſticos omni genere præſtantiſſimos viros Ludovici Perezii exiſtimatio: qui homo fuit magnæ ſcientiæ & eruditionis, ſed non inferiori morum probitate clarus, & virtutum exemplo præcellens, ob corporis macerationem, mentis excellentiam, animi Chriſtiani demiſſionem, & humilitatis continuæ obſervantiam. Admirationi omnibus extitit auſterum ejus genus vivendi, in quo XXIII. prope annis, quibus Romæ degit, ab obitum uſque perſeveravit. Herbis, oleribuſque plerumque victitabat, modicas vini guttas aquæ perfuſas adhibebat

L.

bebat ad potum : dapes omnes delicatiores, ſi quæ oblatæ forent, perpetuò reſpuit; quin & vulgaria, quæ in communi refectione ſuppeditantur, obſonia depravabat: ſuper ſtramineum decumbebat, cilicio ſubter lanea utebatur : ſolitudini addictiſſimus, ſuam intra cellam aſſiduè collectus, ſtudiis litterarum, ſanctorum Patrum lectioni, ac orationi indefeſſe vacabat : à nocturnis horis nunquam abfuit, neque à diurnis, niſi neceſſariâ occupatione detentus.

Etiamſi poſtremis vitæ ſuæ annis, viribus effetus & attenuatus, aſperas corporis vexationes non relaxavit: diuturno ſtudio, & jugi ſenſuum coercitione, validiſſimam ita labefactavit temperaturam, ut in graviſſimum morbum inciderit; in quo niſi Medicorum monitionibus & ſuperiorum juſſionibus induci non potuit, ad cibum paulò delicatiorem ſumendum, quò vitam in extremis laborantem ſuſtineret. Cœleſtia interim redolens, ſummâ ſpiritùs quiete fruebatur, cum aliàs toto vitæ decurſu perennem malignorum ſpirituum luctam paſſus fuiſſet, quos increpare ſæpiſſimè auditus eſt.

Antequam ſacro viatico reficeretur, varia & plurima, quæ adſtantibus fratribus lacrymas excutiebant, proteſtatus eſt, confitendo ſe velle in religioſa paupertate decedere, in ea fide quâ Sanctæ Tereſia & M. Magdalena de Pazzis vixere, ſe veniam à ſuis, quos læſerat, ſodalibus poſtulare, aliunde ſe nemini dimittere debere, quod à nemine unquam læſum agnoviſſet ſæpiuſque eo ingemiſcens dicebat vel cum Pſalmita. *Ipſe fecit nos, & non ipſi nos*; addebatque, *ipſe redemit nos* & *non ipſi nos* : vel cum Apoſtolo; *ſi vivimus, Domino vivimus, ſi morimur, Domino morimur: ſive vivimus, ſive morimur, Domini ſumus*. Tandem omnibus Eccleſiæ Sacramentis munitus, ſemperque ſui compos, ætèrnæ vitæ inhians, ſummam de divina miſericordia fiduciam, cum aliquot Pſalmos deſignaſſet ſibi ſpiritum agenti recitandos, Sacerdotis aſſiſtentis manu ſcapulare deoſculans efflavit animam, menſe Auguſto, die 4. Divo Patriarchæ Dominico ſacrâ, anno 1689. Corpus ejus in Eccleſiæ Tranſpontinæ ſacello S. Angeli Martyris, Priorum & Procuratorum Generalium ſepulturæ aſſignato, tumulatum fuit.

Scripta Ludovici Perez.

Quamvis multa doctè, & accuratè ſcripſerit, nulla tamen Typis, etſi plurimis virorum prudentum precibus invitatus, commendari permiſit, præ intimo ſummæ humilitatis affectu. Opera autem præcipua Mſſ. in Bibliotheca S. Mariæ Tranſpontinæ aſſervantur.

1. *Varii Theologiæ Tractatus Scholaſticæ*, ad mentem Joannis Bacconi, ſedulò elaborati, *Mſſ.*

2. *Annales Ordinis Carmelitani, in quibus, accuratiſſimâ præmiſsâ indagine, de illis ſigillatim tractabitur.* Quod nobis Roma & ex Gallia ſignificatum fuit, inquit Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1065. num. 3687.* Hos tamen Annales tantummodo arbitramur præparatos in variis diverſo titulo inſignitis Codicibus quorum.

3. 1us Codex inſcribitur, *Miſcellanea* de rebus Carmelitanis. *Mſſ.*

4. 2us Codex titulo indicatur: *Deſcriptio Provinciarum Ordinis Carmelitarum. Mſ.*

5. 3us Codex appellatur: *Variæ Notitiæ* rerum Carmelitici Ordinis. *Mſſ.*

6. 4us Codex vocatur *Bibliotheca Carmelitana*, ordine alphabetico deſcripta. *Mſ.*

7. 5us Codex dicitur *Collectanea* de plurimis rebus ad Carmelitas ſpectantibus. *Mſſ.*

8. 6us Codex nominatur, *Miſcellanea de viris Illuſtribus Provinciæ Carmelitarum Caſtellanæ. Mſſ.* Hi omnes Codices, ut diximus, ſervantur Romæ in Carmelo Tranſpontino.

9. *Catalogus Epiſcoporum & Archiepiſcoporum ex Ordine Carmelitano aſſumptorum, excerptus ex Regeſtis Pontificiis & Conſiſtorialibus, necnon ex aliis idgenus Monumentis in Urbe aſſervatis.* Id teſtatur præmemoratus Daniel à Virgine, & hunc Catalogum ſerio collectum à Ludovico Perez, ſibi miſſum fuiſſe in Belgium, cum debita atteſtatione, ſcribit, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 906. & 963. num. 3150. & 3387.* Ibidem *pag. 1076. num. 3761.* Ibidem *pag. 1095. num. 3867.*

10. *Animadverſiones* nonnullæ *ad vitam venerabilis Fr. Franciſci à Cruce, Hiſpani Carmelitæ, anno 1671.* ſcriptæ. Iſtas animadverſiones, quas Ludovicus Perez cum R. P. Mag. Vincentio juſto Confeſſario ipſius Franciſci, anno 1647. defuncti elucubravit, exhibet Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 998. num. 3487. & ſeqq.*

11. *Atteſtatio Authentica de Guidonis Terreni Commentario ſuper Decretum*, quod quidem alio nomine inſignitur *Expoſitorium Decretorum*. Inſigne etenim hoc volumen, quod autographum ipſo vel primo intuitu judicatur, ſervari in Bibliotheca Vaticana, ſignatum num. 1453. teſtatus eſt Ludovicus Perez ſyngraphâ propriâ, ſimul & ſubſcriptione ſuâ R. P. Julius Albertus Caſtaldus, uterque Carmelita : illudque teſtimonium ita ſubſcriptum prodiit *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 924. num. 3309.* Vide tomum 2.um hujus Bibliothecæ, verbo, *Guido de Terrena.*

12. *Epiſtola* ad Rev. P. *Danielem à Virgine Maria*, Provincialem Provinciæ Carmelitarum, Flandro-Belgicæ ſcripta die 20. Decembris anno 1668. Prodiit ex parte *tom. I. Speculi Carmelitani, pag. 910. num. 3309.* & hic *columnâ* ſuperiori 34. & 35.

13. Reſponſio R. P. Danieli Papebrochio, data XXIV. Februarii M. DC. LXXIV. quæ prodiit in Actis Sanctorum, ad diem 5. Maii, tomo II. pag. 94. & 95. num. 149. his verbis.

„ Binas Paternitatis veſtræ, & P. Seraphino „ & mihi inſcriptas, magna cum animi conſolatione legi, nec minori rubore pondero. Pro „ ſimplici, etſi accurata, Mſ· copiæ iſtuc miſſæ „ cum originali Leocatenſi collatione mihi gratias refers, atque data opera Epiſtolam, æque „ humanam ac piam, ſcribis: quibus igitur obſequiis me decet proſequi Patern. Veſtram, „ dum promptiſſimâ eâque incomparabiliter majori operâ, codicem ipſum Mſ. ex Siculo Latinum fecerit, & in publicam lucem aptarit. „ Huc revera mihi advocandum occurrit S. Angeli patrocinium, cujus laudes & mirabilia, „ cum paternitas veſtra tantâ ſollicitudine ſuſcipit evulganda, ejuſdem gratiam digne prometur, & præmium tam inſignis operis ipſius „ precibus à Deo reportabit.

Pergit deinde idem Ludovicus ad alia quædem promittenda, quæ nondum acceperat dictus R. P. Papebrochius, qui *ead. pag. 94.* & eod. *num. 149.* vocaverat *Ludovicum Perez, ab eruditione non Theologica tantum ſed & Hiſtorica æſtimatiſſi-*

L.

mum. Vide inferiùs colum. verbo *Seraphinus à Jeſu Maria.*

Ludovicum Perez commendant Daniel à Virgine tomo I. & II. Speculi Carmelitani locis citatis. Papyrus Ordinis Carmelit. *Mſ. ubi de Capitulis Gener. agitur.* Necrologium Monaſterii Tranſpontini *fol.* 22. *verſo &* 28. Ludov. Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. verbo, *Didacus Ramirez pag.* 74. & verbo, *Martinus de Recarta pag.* 300. ubi commemorat Schedas Româ Pariſios ad ſe miſſas à Ludovico Perez. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Biblioth. Carmel. Excal. pag.* 195. verùm præcipuè Nicolaus-Antonius, qui animadvertens quantâ diligentiâ noſter Perez ſui Ordinis res domeſticas ſcrutatus fuerit, & quam æquâ lance illas appenderit, præclaro hoc ſignat teſtimonio in Præfatione ad Bibliothecam Hiſpanam *tomo I. pag.* 43. *&* 44. §. 2. *de utilitate Bibliothecæ.*

„ De cavendo in Carmelitanis rebus à *Carmelitici Decoris Paradiſi* authore moniti ſumus „ ab amico noſtro Fr. Ludovico Perez de Caſtro „ Axofrinenſi ad Dei-paræ Tranſpontinæ Collegium Romanum Theologiæ Profeſſore primario atque ſtudiorum præfecto, qui mirâ quadam diligentiâ & in Ordinem hunc ſuum charitate corrogatâ ex fontibus ipſis ſcriptorum „ ejus notitiâ effecit unus, ne cum authore illo „ in accuſationem ſuorum ipſius Sodalium impingeremus.

Eadem repetit in Præfatione ad Bibliothecam Hiſpanam veterem, *tomo I.* §. 2. de Biblioth. utilitate, *pag. XXXIV. num. XIV.* frequentem etiam habet ejuſdem Perez mentionem in utraque ſua Bibliotheca Hiſpana, v. g. *tomo II. pag.* 297. 335. 658. & 678. Item in Bibliotheca veteri Hiſpana, *tomo II. pag.* 100. *num.* 214. *&c.*

Alia, quæ ad ejus vitam ſigillatim ſpectant, conſulere poteris in ipſius Codice 3. Mſ. fol. 476. & Cod. 6. Mſ. ſub finem. Utrumque Codicem reperies Romæ in Carmelo Tranſpontino.

LXXXVII.

LUDOVICUS PERRIN, natione Gallus, patriâ Turonenſis, profeſſione Carmelita Provinciæ Turoniæ, ſcientiæ gradu Baccalaureus Pariſienſis, pietatis zelo unus è duobus primis quos ad Reformationem promovendam idoneos ſibi aſcivit ſocios Petrus *Behourt*, altero *Philippo Theobaltio*: Anno 1604. Prior Juliodunenſis à Reverendiſſimo *Henrico Sylvio* Carmelitarum Generali, in Comitiis Nannetenſibus Provincialibus nominatus fuit, illumque Conventum ſacrilegâ hæreticorum manu dirutum reparavit. Quod feliciter præſtitit anno 1611. quo ipſi donatis à Rege Chriſtianiſſimo *Ludov. XIII.* centum ſuprà quinquaginta Libris, & centum ab Abbate *Burgolienſi*, has ſummas ad reficienda tecta Eccleſiæ, necnon muros reſarciendos impendit; aliis acceptis pecuniæ ſummis, præcipuè à Domino Ludovico *de Rochouart de Chandenier*, anno 1612. Majus Altare reſtauravit.

Quin etiam ad augeſcendum Capellæ Dei-paræ *de Recuperantia* ſplendorem Eminentiſſ. *Armandus* Cardinalis *Richelæus* Altare columnis lapideis auro intextis poſteà ornavit, laquearia ceruleis coloribus pinxit. Verùm Ædibus ſacris ſic reſtauratis, Regularia loca reparare ſibi propoſuit noſter Ludovicus *Perrin:* cujus operâ dormitoria pluſquam triginta Cellulas continentia, Refectorium ampliſſimum, Aula auguſta, Hoſpitia & infirmatoria commoda conſurgere viſa ſunt.

Neque minùs cordi ejus infixa erat adducendæ in ſuam Provinciam Reformationis cura. Anno 1614. in ſuo Conventu nonnulli Superiores eidem conſilio intenti Comitia celebrarunt in quibus Vicarius hujus inchoatæ obſervantiæ ſtrictioris electus eſt Vicarius Provincialis, cujus & Cœnobium Juliodunenſe aggregatum Conventibus Rhedonenſi & Andegavenſi reformatis tertium eſſe voluit. Cui aggregationi aſſentiri nolentibus Provinciali *Petro Maillard* & Definitoribus, ad *Sebaſtianum Fantonium*, totius Ordinis Generalem recurrit, à quo ſequentem Epiſtolam accepit.

Reverendo P. Magiſtro Perrin, Priori Carmelitarum Lodunenſium. *Reverende Pater Magiſter Prior, authoritate quâ fungimur harum ſerie; iſtum noſtrum Conventum Laudunenſem de Obſervantia poſt hæc fore appellandum declaramus, ac decernimus: interim ut Regularis diſciplina priſtino nitori reſtituatur ſignificamus Reverendo Magiſtro Provinciali, ut Religioſos Andegavenſes familiæ alumnos iſtic degentes, nullo pacto; ipſos removeat, ſed in omnibus quoquo modo dictam Reformationem cernentibus, eis præſto ſit, ut ex his tribus Patribus has noſtras ad te perferentibus meliùs percipies. Vale. Datum Romæ die* 23. *Novembris* 1615. *tuæ Reverend. Patern. in Chriſto Frater Sebaſtianus Fantonius Generalis Carmelitarum.*

Tres, de quibus mentionem agit hæc Epiſtola, Patres erant Franciſcus *Odiau*, Petrus *Deniart*, & Mathurinus *Aubron*, Romam miſſi ad remittendam eidem Reverendiſſimo Generali nominationem Prioris Andegavenſis, de qua proceelloſa in Comitiis Provincialibus apud Turones habitis die 15. Maii, eodem anno 1615. diſputatio emerſerat. Ipſe verò Ludovicus Perrin non diù ſtetit in reſtauratione bonorum cùm ſpiritualium tùm temporalium ſui Conventûs Juliodunenſis. Nam anno 1616. ab Illuſtriſſ. Henrico-Ludovico *Chateigner de la Roche-Poſay*, Pictavienſi Epiſcopo & ejus Capituli Canonicis poſtulatus ad *Eccleſiaſtes* munera perſolvenda, ex conſilio Sodalium ſuorum Reformatorum, quibuſcum ſemper conjunctiſſimus extitit, illud officium accepit, & anno 1617. Pictavium acceſſit, poſtquam electioni Petri *Deniart* ſui ſucceſſoris præfuiſſet.

Divini zelator Honoris, contrà hæreticos fervidè ſurrexit, innumeros in Juliodunenſi pago tùm publicis concionibus, tùm privatis colloquiis, tùm Religioſiſſimæ exemplis vitæ, ad Catholicam fidem reduxit. Inde tantus in illum furor Acatholicorum hominum fremuit, ut, ni Rex Chriſtianiſſimus *Ludovicus XIII.* cuſtodes milites, præcipuè dùm concionaretur, circà ipſum aſtare ordinaſſet, centies ipſi mortem intuliſſent. Sed quanto è contrà illum amore Catholici proſequebantur? Tanta erat tanti viri apud Juliodunenſes fideles authoritas, ut de ſua fide interrogati, *ſtare ſe fidei Patris Perrin* reſponderent. *Ludovico XIII.* Galliæ Regi charus, conſilia non nunquam ingerere audebat, quibus ipſa Regia Majeſtas uti non reluctabatur, ſivè *Julioduno* ubi eum inviſit, ſivè in *Aula* ſua Regia, ad quam quandoque illum advocabat.

Suæ tamen avitæ cupidus ſolitudinis *Perrin*, Eccleſiaſtæ officium dimiſit, in Conventum Turonenſem ſecedens, ad privata Religioſæ vitæ exercitia gerenda: Quibus detentus, ab Illuſtriſ-

L.

ſima *Joanna de Borbonio* Henrici IV. Regis Galliarum filia naturali vocatus fuit ad Conciones habendas in Eccleſia Abbatiali *Fontis-Ebraldi*, cui tum illa præerat Princeps Abbatiſſa: verùm hic noſter *Perrinus* dum die Paraſceves concionaretur de Paſſione Domini, in ipſo ſuggeſtu apoplexiâ correptus, pie in hoſpitio *Vindiomenſi*, dicto quo tranſlatus fuerat, obiit die 13. Aprilis anno 1629. Cujus corpus fruſtrà ſui Cœnobii Turonenſis, alumnis reclamantibus, voluit Domina Abbatiſſa propè ſuggeſtum inhumari. Scripſit:

1. *Reſolutionem ſive probationem ſacræ communionis ſub utraque ſpecie.* Pariſiis, apud Stephanum Collin, 1608. *in-8.°* Gallicè, Lib. I.

2. *Pro colore nigro Apologiam ſeptem capitibus diſtinctam.* Pariſius, *in-4.°* Latine. In hoc tractat quæſtionem tùm inter Carmolitas Reformatos motam de colore veſtimentorum vel nigro vel ſub nigro ſeu griſeo, pullo & fuſco nativo.

3. *De decem plagis Ægypti:* unum Adventum concionatorium conſtituentibus.

4. *Sermones Quadrageſimales* bis. Quos divulgare non potuit morte præventus. Mſſ. extant in Bibliotheca Carmelitarum Nannetenſium.

5. *In Matthæum Commentaria* ibidem aſſervata Mſſ.

6. *Alphabetum Sententiarum Patrum*, Lib. I.

Ludovici Perrin celebrem habent memoriam Leo à S. Joanne *in Delineatione Rhedonenſis Obſervantiæ cap. 5. 6. & 18. pp. 30. 39. & 108.* Bonifacius à S. Euphraſia in *Menologio Carmelitico Turonenſis Provinciæ pag. 4.* Donatianus à S. Nicolao in *Vita vener. Joannis à S. Samſone cap. 9.* Hugo à Sancto Franciſco in *Vita Venerabilis Philippi Thibault, pp. 35. 106. 112. 113. 125. 133. 134. &c.* Mathurinus Aubron in *Annalibus Hiſtoriæ Provinciæ Turoniæ Manuſcriptis:* Martinus Marteau à S. Gratiano in *Paradiſo Turoniæ:* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 287.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ;* Qui Juliodunenſem Conventum triginta fermè annis cum habitarit, multâ dignus fide cenſendus eſt circà quæ ſcripſit de noſtro Ludovico Perrino.

LXXXVIII.

LUDOVICUS A S. PETRO, Carmelita Provinciæ Franciæ, Prior Leodienſis, & Epiſc. Leodienſi à Concionibus, Poeta Gallicus, edidit Gallico Sermone:

1. *Picturas ſacras Templi Montis-Carmeli.* Leodii, 1659.

2. *Miſcellanea Poetica.* Leodii, apud Viduam Leonardi Streel, 1660. *in-8.°*

Alia parat, inquiebat Ludovicus Jacob, anno 1668. ſuam Bibliothecam Carmelitanam ſcribens, *pag. 288.*

LXXXIX.

LUDOVICUS SANZIUS, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Carmelita Antiquioris Obſervantiæ, Doctor Theologus Academiæ Valentinæ, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, edidit Latino idiomate:

Curſum Philoſophicum D. Thomæ accommodatum, tribus Libris diſtinctum; Valentiæ 1637. *in-4.°* teſte Ludovico Jacob in Bibliotheca Carmelitana *pag. 288.* loquente ex Hiſpana relatione.

XC.

LUDOVICUS DE SENIS, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, patriâ & profeſſione Monaſticâ Carmelita Rothomagenſis, Doctor Theologus Pariſienſis ordinatus, anno 1612. Concionator non ignobilis, ſcripſit.

Sermones Quadrageſimales, quos Typis mandare non valuit præventus morte. Mſſ. extant apud Rothomagenſes Carmelitas Antiquæ regularis Obſervantiæ.

De illo dicunt Auguſtinus Biſcarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli:* Donatianus in *Vita Venerabilis Fratris Joannis à Sancto Samſone Carmelitæ:* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 288.*

XCI.

LUDOVICUS A SPIRITU SANCTO, Carmelita Excalceatus Cordubenſis, ſacrarum Diſciplinarum peritiâ & exercitatione clariſſimus, ſcripſit.

1°. *Elucubrationes ad ſacras Conciones faciendas* perutiles, Latinè, *in-4.°* Mſſ. ſervantur in Conventu de Aquilar Carmelitarum Diſcalceat.

2. *Ptemmata Sororis Mariæ Tereſia à Jeſu*, Hiſpanicè. Mſſ. ſervantur in Collegio Hiſpalenſi Carmelitarum Excalceatorum: teſte Scriptore *Bibliothecæ* horum *Carmelitarum Excalceat. pag. 279.*

XCII.

LUDOVICUS A S. TERESIA, natione Gallus, in ſæculo dictus, CLAUDIUS DE BUCHAMPS, Bellovaci natus die 27. Maii, anno 1602. natus, Carmelitarum Excalceat. Inſtitutum tyrocinio aggreſſus eſt Pariſiis, anno 1618. Dominicâ tertiâ Adventûs, profeſſus autem die 12. Januarii, anno 1620. Vir fuit pietate ac doctrinâ inſignis; bono publico datus, & domeſticos, & extraneos in omnibus adjuvit: cujus probitas, morum ſuavitas & integritas, in rebus agendis dexteritas, ingenii fœcunditas, & eruditionis varietas ab omnibus probatur.

Concionibus per Adventum & Quadrageſimam ſæpè occupatus, multos ad ſolidam pietatem convertit. Zelo converſionis Hæreticorum accenſus, ſi non Author, Promotor tamen fuit *Miſſionum*, quas ſui Sodales Carmelitæ Excalceati gerunt in *Hollandia.*

Sacræ Theologiæ Profeſſor, Prior Pariſienſis ânno 1640. electus, præfuit & aliis Conventibus eodem munere decoratus, Maſſiliæ, Barroducis, Meldis; Cœnobii Ambianenſis & Bibliothecæ Benefactor eximius, Commiſſarius ſæpiùs ad componenda diſſidia, circà reformationem Inſtitutionum S. Antonii, Præmonſtratenſium, Guillemitarum S. Crucis à Bretonneria Pariſienſium, necnon Clericorum Doctrinæ Chriſtian. Viſitator Provinciæ Flandriæ, & anno 1668. Angliæ, Sconæ, Hiberniæ ac Hollandiæ. Primus Definitor Provinciæ Pariſienſis ad ſexennium conſtitutus, Dominici à SS. Trinitate Præpoſiti Generalis Congregationis Italicæ Regens, & iis omnibus Prælaturis egregiè functus, obiit Pariſiis in Conventu S. Joſeph, die 14. Octobr. 1671. Opera ejus ſunt:

1. *La Succeſſion du S. Prophète Elie en l'Ordre des Carmes & en la Réforme de Ste. Tereſe, ſelon l'Ordre chronologique.* Id eſt Latinè: *Succeſſio S. Prophetæ Eliæ in Ordine Carmelitarum, & in*

Digitized by Google

Reformatione S. Tereſiæ, Chronologicâ ſerie ſcripta. Pariſiis, apud Guillelmum Saſſier, 1662. *in-folio.* Ad Eminentiſſimum S. R. E. Cardinalem Antonium Barberinum, Rhemenſem Archiepiſcopum, & Galliæ majòrem Eleemoſynarium. Hoc *Opus excellentiſſimum eſt, & omni laude dignum*, inquit Ludovicus Jacob, qui à ſuis Sodalibus malè audiri non debuit, ità traditionibus ſui Ordinis aſſentiens. Quod tamen non ita ſenſit Scriptor vel Editor *Bibliothecæ Auctorum Burgundiæ, tomo I. pag. 324.* Succeſſio è contrà Eliæ Prophetæ à Ludovico de S. Tereſia edita, ſi audiatur Vir clariſſimus Dominus Lenglet Dufreſnoy in tomo III. Method. Stud. Hiſtor. pag. 149. & in Supplem. ejuſdem Methodi, pag. 39. catalog. edit. *in-4°. Opus comicis ſingularitatibus & ineptiis plenum eſt.*

2. *Declaratio & confirmatio virtutum & mirabilium, quæ Deus operatus eſt in vita & poſt mortem Venerabilis Matris Mariæ ab Angelis Tereſianæ Batavæ.* Hæc narratio legitur poſt dictæ Matris vitam, Pariſiis editam Gallicè, anno 1661. *in-4°.*

3. *Annales Carmelitarum Excalceatorum in Regno Galliæ* degentium. Gallicè. Pariſiis, anno 1666. apud Carolum Angot, *in-folio.* Hos Annales appellat Jacobus Lelong in *Bibliotheca hiſtorica Galliæ, pag. 277. num. 5961.*

4. *De Regimine Monialium Tereſianarum in Gallia.* Gallicè. Pariſiis, 1661. *in-folio.* extractum ex Annalibus jam citatis; ut animadvertit Jacobus Lelong in *Bibliotheca hiſtorica* mox laudata, *pag. 290. num. 6296.*

5. *Vita Venerabilis Matris Annæ à Jeſu de Labera.* Mſ. ſervatur apud Carmelitanas Tereſianas Bruxellenſes. Gallicè.

6. *Vita Venerabilis P. Juliani à Cruce Neuſtrii, Carmelit. Excalceati.* Prodiit ad calcem Annalium jam laudatorum, Lib. II. cap. 159. uſque ad caput 168. incluſivè: ſeu à pag. 751. uſque ad paginam 685. *in-folio.* Gallicè.

7. *Relationes Miſſionum Orientalium.* Nonnullæ ad Perſidem, Alepium, & Goam ſpectantes prodierunt Lib. II. Annalium, de quibus num. 3. diximus: ſed *Manuſcriptas* beneficio Auctoris ſe legiſſe magna cum voluptate refert Ludovicus Jacob.

8. *Tractatus Theologicus Unionis Animæ cum Deo*, in quo doctrina S. Joannis à Cruce, doctrinâ SS. Auguſtini & Thomæ elucidatur ac roboratur. Pariſiis, 1665. *in-4.°* Gallicè.

9. *Hiſtoria Miſſionis Batavicæ Carmelitarum Excalceat.* Mſ.

10. *De Contemplatione, opus Myſticum.* Lib. I. Mſ.

11. *In ſacram Scripturam Commentaria* Mſſ. Tria hæc Manuſcripta extant apud Carmelitas Excalceatos Pariſienſes.

Ludovicum à S. Tereſia collaudant Petrus de Alva, in Nodo indiſſolubili de conceptu mentis & de conceptu ventris, p. 311. I. E dit.& p. 286. II. editionis: Joannes Joſeph de Loyac, Abbas Gondonenſis, in Vita Venerabilis Mat. Mariæ Margaritæ ab Angelis Carmelitanæ Tereſianæ, Batavæ, pag. 3. & 70. Andreas à S. Nicolao, Lib. de Antiquitate & Privilegiis tertii Ordinis Carmelitarum, cap 6 pag. 64. Joannes-Baptiſta Gonetus in Epiſt. Dedicator. Clypei Curſûs Theologici ad S. Tereſiam. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 288. ubi eum dicit profeſſum die 6. Januarii, anno 1620. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 279.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 324. num. 1328.* ubi affirmat quod Ludovicus à S. Tereſia, ſucceſſionem Ordinis Carmelit. à S. Propheta Elia, ab ipſo fonte deſcendendo per ſingula ſæcula ad uſque hoc præſens, ad oculum demonſtrat.

XCIII.

LUDOVICUS A VINEA, natione Gallus, Avenione ex JACOBO DE LA VIGNE & BARTHOLOMÆA PONSONIA parentibus ortus eſt, atque ibidem in Eccleſia Collegiata & Parochiali S. Symphoriani, die 30. Octobris, anno 1558. ſacro Baptiſmate ablutus fuit. In patrio Conventu habitum religioſum ſuſcepit, & profeſſionem emiſit, exeunte anno 1574. Patria pariter in Academia, ſub die 30. Junii, anno 1586. Lauream Doctoralem obtinuit, & Theologorum Collegio aggregatus eſt.

Interim Cœnobium Avenionenſe Prior rexit, ac totius Provinciæ Præfecturam accepit, anno 1593. celebratis Comitiis Arelate. Inſignis extitit Concionator, magnamque famam ſibi comparavit, in pluribus, iiſque nobilioribus Templis Galliæ, verba è ſuggeſtis faciens. Hinc apud Henricum IV. Regem Chriſtianiſſimum notus, & in pretio habitus, nominatus eſt Antiſtes *Uticenſis* in Gallia.

Die igitur 18. Septembris 1598. electus eſt Epiſcopus Uticenſis in Occitania, ſub Metropoli Narbonenſi, 55us. in ſerie Antiſtitum illius Eccleſiæ. Poſteà ſub menſe Decembri, munus conſecrationis ſuſcepit in Eccleſia ſui Ordinis & Patriæ. Epiſcopus jam inſtitutus, & *Uzeciæ* reſidens, plura Paſtoralis ſollicitudinis opera, per annos fermè viginti duos, tàm in Urbe, quàm in Diœceſi continenter egit.

Affuit interim Synodo Provinciali Narbonenſi, anno 1609. celebratæ: cujus & Decretis ſubſcripſiſſe reperitur inter Epiſcopos ſextus: ipſeque non ſemel Diœceſanam Synodum congregavit, tandem in Patria, die 20. Novembris, anno 1620. ætatis ſuæ 62. cum diebus & uno viginti, ſpiritum Deo reddidit, ſepultus in Eccleſia Carmelitarum, intrà Sacellum B. V. Mariæ de Monte-Carmelo. Scripſit.

Conſtitutiones Synodales pro ſua Diœceſi. Hæ laudantur in Catalogo Librorum Joannis-Ludovici Durat, Carmelitæ Rupeculenſis, Prioris Maſſilienſis, & ſuæ Provinciæ Provincialis.

De Ludovico à Vinea mentionem, habent honorificam, Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 942. num. 3310.* Sammarthani Fratres, *tomo III. Galliæ Chriſtianæ, pag.* Angelus Leblanc, Prior Avenionenſium Carmelitarum in *Schedis Mſſ.* ad Ludovicum Jacob miſſis: Ipſe Ludovicus Jacob in volatili Manuſcripto ad *Bibliothecæ Carmelitanæ* paginam 288. affixo; cui duo erronea aſſingit. Primum, quod Ludovicus à Vinea ad Epiſcopatum Uticenſem nominatus fuerit à Ludovico XIII. Secundum, quod idem Epiſcopus obierit anno 1624. Collectio Concilior. Labbe, *tomo XV. pag. 1625.* E.

XCIV.

LUISA ZARAGOSA Y ERNANDOVENA DI CARLET, hoc eſt prædium nobile & ditione illuſtre in Hiſpania *el Reyno de Valentia* ortum habuit die 26. Auguſti, 1647. Vidua facta, ſuæ & proximorum ſaluti tota incubuit. Ex B. Virginis

L.

Virginis revelatione veſtem Sororum Tertianarum Ordinis Carmelitani accepit die 15. Julii, anni 1686. Anno antè prædixit futuros eventus proſperos & victorias Chriſtianorum adversùs Infidelium Exercitus, quæ annis 1687. & 1688. contigerunt. Obiit die 2. Februarii, 1727. ſepulta in ſua Patria *Carleto*. Ejus parentalia bis *Valentiæ* celebrata fuere, & duæ tunc dictæ Orationes in illius honorem funebres, quarum alteram habuit Doctor Dom. *Vincentius Gregori*, Eccleſiæ Metropolitanæ Eccleſiaſtes, alteram Doctor Dominus *Petrus Gyl Doly*, ejuſdem Baſilicæ Canonicus; utramque typis dederunt Valentiæ, anno 1728. ex quibus compoſitam Vitam compendioſam ſuo inſeruit Libro inſcripto, *Carmelo ſmaltato*, Rever. Pater Roceus Albertus Faci Carmelita, S. Theologiæ Doctor, *pag. 476*.

Plures inter *Epiſtolas*, quas ad inſtruendos homines fideles & peccatores ſcripſit *Ludovica Zaragoza*, hæ potiſſimùm diſtinguntur.

1°. *Deo monente, Scripta Summo Pontifici Innocentio XI. ingenti dolore mærenti ob ſua Plebis curam regenda*; quam equidem Epiſtolam Romanus Antiſtes gratam accepit.

2°. *Auguſtiſſ. Hiſpaniarum Regi Catholico Carolo Secundo miſſa ad illius conſolationem.*

3°. *Jubente Deo Comiti Palatino nuncupáta*, cui ſingulares à Deo collatas gratias enumerat; quas ille acceperat ob pium erga B. V. Mariam affectum, ad quem augendum ipſa hortatur.

Vide integrum libri *Carmelo ſmaltato* titulum quem inferiùs referemus, *verbo*, *Roccùs Albertus Faci.*

M.

I.

MAGDALENA A S. JOSEPH, Natione Burgunda, Patriâ Divionenſis, Carmelitana Tereſiana, Virgo magnis decorata virtutibus, prudentiâ & pietate illuſtris, ſcripſit circa annum 1648.

De Sanctitate & Mirabilibus à Deo geſtis, *Ven. Soror. Margaritæ à SS. Sacramento*, cognomento *Pariſot*, *Belnenſis Æduorum Carmelitanæ Tereſianæ Sanctiſſimæ*. Id innuit Jacobus *Amelote* Oratorianus Presbiter in Vita ejuſdem Margaritæ, *Lib. XII. cap. 14. pag. 733.* ſimulque notavit idem in ſua Bibliotheca Carmelit. Mſſ. Ludovicus Jacob, pag. 289. Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelit. pag. 16*.

II.

MAGDALENA A S. JOSEPH, natione Galla, in ſæculo dicta DUBOIS, vel DE FONTAINE-MARANS, Pariſiis, die 17. Maii, anno 1578. ex nobiliſſimis parentibus nata: cùm à teneris annis, in pietate & virtute ſollicitè educata, ex turbulentis hujuſmodi procellis & periculoſis ſeculi fluctibus in tranquillum Religioſi ſtatûs portum ſibi navigandum ſtatuiſſet, Tereſianam Obſervantiam Pariſiis in Monaſterio Incarnationis amplexa eſt die undecimâ Novembris, ann. 1604. ubi multùm profecit & præfuit tanquam ſplendidiſſimum Ordinis Carmelitici ſydus, Religioſarum virtutum exemplar; pluriumque Monaſteriorum Fundatrix & Antiſtita, migravit ad Dominum, Pariſiis, anno 1637. die 30. Aprilis, ætatis ſuæ 59. miraculorum gloriâ illuſtris; adeo ut ejus Beatificationis extet proceſſus jam factus, ab Epiſcopis authoritate Apoſtolicâ delegatis. Scripſit.

1. *Vitam Catharinæ à Jeſu*, ſuæ Monialis. Pariſiis prodiit Gallicè, anno 1623. *in-8.°* Item Toloſæ Tectoſagum, anno 1625. *in-8.°* curantibus Carmelitis Excalceatis. Item Pariſiis, anno 1628. Editore Petro Cardinali Berullio, cum Præfatione ad Reginam Chriſtianiſſ. Item Pariſiis, anno 1646. & 1656. *in-8.°* uti refert Jacobus Lelong, in *Bibliotheca hiſtorica Galliæ*, *pag. 291. num. 6035*.

2. *Monita ſpiritualia*. Prodierunt in Vita ipſius Magdalenæ à S. Joſeph, quam Pariſiis edidit *in-4.°* Joannes-Franciſcus Senault, ann. 1645. & 1670. apud Ludovicum Petit, teſte Jacobo Lelong in dicta Bibliotheca hiſtorica, pag. 291. num. 6307.

Prodierunt inquam, hæc Monita ſpiritualia, Lib. I. cap. 44. à pag. 299. & Lib. II. cap. 29. à pag. 617. editionis ſecundæ.

Præter Joannem-Franciſcum Senault, qui vitam hanc ſcripſit, Magdalenam noſtram laudant, Petrus Cardinalis Berullius in *Epiſtolis*: Hilarion à Coſta, in *Elogiis illuſtrium Fæminarum*: Ludovicus Doni d'Attichy, in *Vita Petri Cardinalis Berullii*: Germanus Habert, Abbas Ceriſiacenſis, in *Vita ejuſdem* Cardinalis: Arnault d'Andilly, in *Epiſtolis*: Ignatius à Jeſu Maria, Carmelita Excalceatus, *Lib. II. Vitæ S. Mauri, Abbatis*: Daniel à Virgine Maria, *in Vinea Carmeli, pag. 598. num. 1071.* Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis ſuper Lib. Regum*, Franciſca à Sancta Tereſia, *in Vita Iſabellæ ab Angelis*: Matthias à S. Joanne, in *Hiſtoria Parænetica Ordinis Carmelit. tom. II. cap. 24. pag. 5.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 289.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 281.*

III.

MAGDALENA A MATRE DEI, natione Hiſpana, Abulæ nata, ibique per Religioſam Monialium Tereſianarum, profeſſionem Deo conſecrata. Omnium virtutum genere, ac contemplationis dono inſignis, ſcripſit opuſculum

De interiori & ſpirituali Animæ, cum cæleſtibus communicatione Mſ. quod ſervatur in ſcriniis Sanctimonialium Tereſianarum Abulenſium: teſte P. Martiali, in ſua Bibliotheca, *pag.* 281.

IV.

MAGDALENA A SS. SACRAMENTO, natione Galla, in *Severipoli*, quæ Urbs caput eſt Vaſconiæ propriè dictæ, nata 6. Aprilis, anno 1617. inter Moniales Tereſianas in Monaſterio Burdigalenſi profeſſa eſt Soror de Velo albo, in die Aſſumptionis; ubi pœnitentiâ, charitate, ſalutis animarum zelo, ac regulari Obſervantiâ inſignis, obiit menſe Januario, anno 1697. Scripſit opuſcula.

De Virtutibus Theologicis & Oratione; necnon *Epiſtolas* quæ prodierunt Pariſiis cum ejus *Vita* ibidem edita, anno 1711. *in-12.°* apud Typographum

M.

Lambin : Authore Joanne Martianay, celeberrimo & eruditiſſimo Congregationis Sancti Mauri Benedictino Monacho : prout annotarunt Jacobus Lelong, in *Bibliotheca hiſtorica Galliæ*, *pag. 291. num.* 6318. Joannes-Petrus Niceron, in ſuis *Memorialibus* ſeu Commentariis Gallicè ſcriptis *de Viris illuſtribus in Re Litteraria*, *tomo I. pag. 113.* Philippus le Cerf de la Vieville, ſingularis Scriptor Congregationis S. Mauri Benedictinus Monachus, in *Bibliotheca hiſtorica & critica Authorum* ejuſdem *Congregtionis S. Mauri*, *pag. 320.* ubi erroneè ſcribit Magdalenam noſtram fuiſſe Monialem Monaſterii *Belnenſis* : Martialis à S. Joanne Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 282.*

V.

MAGDALENA A SPIRITU SANCTO, natione Hiſpana, Monialis Tereſiana, una e primis Carmelitanis, quæ fundationi Cordubenſi anno 1589. interfuerunt. Scripſit.

Relationem de Virtutibus Venerabilis P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceat. Relatione iſthac uſus eſt Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. IV. Vitæ* ejuſdem *Joannis à Cruce*, *cap. 4.* Quod & animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 289.* ubi ſimul notat alteram ejuſdem nominis Magdalenam à Spiritu ſancto, in ſæculo dictam *Blondeau*, quæ Cabilonenſis vivebat inter Moniales Tereſianas, anno 1668.

VI.

MALCOLMUS ARDES, natione Scotus, nobiliſſimo natus ſanguine, Ordinis Carmelitarum, Doctor Theologus & Provinciæ Scotiæ Prior Provincialis: vir inter ſuos Scotos, ob pietatem & eruditionem celeberrimus, ſcripſit ſtylo rudi circà annum 1384.

1. *De Bello ad Fawkirck*, Lib. I.
2. *De Scotia Liberata* ab Edvardo I. Anglorum Rege *occupata*, Lib. I.

Hæc habent Henricus Sincklarus, & Thomas Dempſterus, *Lib. I. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis Scotorum*; necnon Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 289.*

VII.

MANUEL FERRERA, natione Luſitanus, Carmelita Regularis Antiquioris Obſervantiæ Theologus, ſcripſit circà annum 1660.

Vitas Sanctorum Ordinis Carmelitici, Sermone Luſitano; ſicut atteſtatus eſt Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum*, ad diem 6. Martii, in *Vita S. Cyrilli Carmelitæ*, *pag. 500. col. 2.* Sic etiam refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 289.*

VIII.

MARCELLUS A S. GENOVEFA, natione Turonenſis in ſæculo dictus *Urbanus Chamlon*, in pago Neuvillæ intrà Diœceſim Turoniam natus, Sacerdos ſæcularis, & Monialium Tereſianarum apud Turones Confeſſarius, ſtrictam Carmelitarum Excalceator. Obſervantiam primus in Conventu Charentonico è Novitiis, ſuſcepit an. 1617. & die 24. Februarii profeſſus eſt anno 1618. Quantâ ſenex alacritate juniores antecederet mirabantur alii, tùm ad noctem ſurgendum, tùm ad horam orationis matutinam occupandam. Ab ingreſſu in Religionem totus in Confeſſionibus ſæcularium audiendis intentus uſque ad mortem perſeveravit, maximâ charitate & tenerrimâ manſuetudine præclarus, ipſi Henrico Aurelianenſi de Longa-Villa Duci per viginti quinque annos fuit à Confeſſionibus, in Sacramento Pœnitentiæ. Deceſſit è vita Pariſiis die 13. Aprilis, anno Chriſti 1643. ætatis ſuæ 72. Scripſit,

De Caſibus Conſcientiæ volumen 1. *Mſ.* Gallicè.

Hæc refert Ludovicus à S. Tereſia in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, *Lib. II. cap. 44. pag. 412. & 413.* Unde ſimilia partim exſcripſerunt Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana M. pag. 289.* & Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceator. pag. 282.*

IX.

MARCELLUS A MATRE DEI, alter Excalceatus Carmelita, antè Religionis ingreſſum *Marcellus Macedonius*, Neapolitanus, Scipioni Cardinali *Borgheſio* ab Epiſtolis. Hoc homine nihil doctius aut candidius tulit *Partenope*. Vates imprimis celeberrimus, Concionator eximius, & Theologus egregius, Philologuſque inſignis: vir prætereà generis ſplendore, ingenii acumine variarum ſcientiarum cognitione & virtutum laude conſpicuus; de quo Janus Nicius Erithræus, ſeu Joannes Vittorio de Roſſi in Pinacotheca imaginum illuſtrium Virorum, parte 1. pag. 104.

„ Regia Neapolis civitas, inquit inclytum „ Parthenopes Sirenis ſepulchrum, optimos ſemper Poetas tamquam Sirenes edidit, ſuaviſſimo „ cantu aera mulcentes, ut ab ea quam incluſam viſceribus continet, velut ex ſemine tot ſuave „ canentium fætus prodiiſſe videantur. Atque, „ ut de Joviano Pontano, de Actio ſincero, de „ victoria columna, de Bernardino Rota, Aloyſio „ Tranſillo, Joanne-Baptiſta Marino, aliiſque „ taceam, nuper MARCELLUM MACEDONIUM „ admirabili fæcunditate produxit: Qui ſuaviſſimo „ vocis ſuæ cantu, hominum aures mirè detinuit.

„ Ac primo, ſicut nova Siren, hoc rerum „ humanarum mari navigantibus infeſta, viſus „ eſt illecebroſis mortalium amorum carminibus „ velle eos perdere, & in profundum æternæ „ mortis abſtrahere. Sed poſteà divinâ ope ab „ hujus proceloſi, tumidi & importuoſi pelagi „ fluctibus abreptus, & tutum in locum adductus, pleniore plectro, ac ſuaviori voce, ſuperum laudibus referendis eos, quos anteà „ inſtituerat perdere, in ſalutis portum eſt conatus arripere.

„ Adoleſcens elegantiſſimus rhytmis, & omni „ lepore, ac ſuavitate refertis, ſuos amores, „ ſivè veros, ſivè fictos cecinit; quos deindè „ Rhytmos quidam vel cognatus vel amicus, „ edidit, eoſdemque legendi poteſtatem omnibus „ fecit: deindè ab his inaniſſimis mortalium & „ in cinerem abeuntium formarum cupiditatibus, „ ad veros cœleſtium rerum amores animum „ transferens, arctiſſimum Carmelitæ Diſcalceatorum familiæ inſtitutum amplexus eſt. Ibique „ D. Catharinæ, Virginitatis ac Martyrii laudibus „ inſignis, res geſtas, nobiliſſimo Poemate proſecutus eſt.

M.

„ Verùm , cum in eo Ordine , aliquot annos
„ magnæ ſanctitatis cum laude vixiſſet , & Con-
„ cionator non in poſtremis , corruptos hominum
„ mores ad ſanctitatem revocare , eloquenti &
„ charitatis ſtudio incensâ Oratione , non deſti-
„ tiſſet ; nondùm ſenex , Deo cui dedicaverat ,
„ animam reddidit ; magnâ eruditis viris , & poë-
„ ticæ Facultatis ſtudioſis , ejus Poëmatis inſpi-
„ ciundi cupiditate relictâ : cui Religioſorum ſuo-
„ rum clauſtris , tanquam tenebris clauſo , non-
„ dùm communis uſuram lucis contigit capere. „
Deceſſit è vitâ Marcellus noſter , Neapoli , anno. ubi florebat , anno 1619. Scripſit autem in ſæculo degens , ad Scipionem Cardinalem Borgheſium.

1. *De novem Muſis* , ſeu de ſuis *Amoribus* , Lib. I. Poſteà Carmelita Diſcalceat. edidit ad eumdem Cardinalem , Italicè.

2. *De novem Choris Angelorum* , in honorem S. Matris Tereſiæ pro illius Beatificatione , Lib. I. Romæ , apud Guillelmum Facciottum , 1615. *in-4.°* Hunc ſolùmmodo Librum recenſet *Bibliot. Carmelit. Excalceat.*

3. *Orationem panegyricam de S. Tereſia.* Romæ, 1615. apud eumdem ; Latinè , *in-4.° pag.* 282.

4. *Orationem alteram panegyricam* ejuſdem *S. Tereſiæ* , Romæ , 1615. apud eumdem *in-4.°* Italicè.

5. *Triumphum Crucis* in viginti Cantus diſtinctum , carmine Italico heroïco , Mſ. apud Cardinalem Ubaldinum.

6. *De S. Catharina Virgine & Martyre* , Poëma Italico metro. Mſ.

7. *Sermones varios* , Italico ſermone Mſſ. apud Carmelitas Excalceat. Neapolitanos. De illo legendi ſunt Janus Nicius Erythræus , in *Pinacotheca citata* : Nicolaus Toppi , in *Bibliotheca* , *Neapolitana* : Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 290.

X.

MARCUS-ANTONIUS ALEGREUS CASSANATUS , natione Hiſpanus , Provinciâ Regno ve Aragonius , Turiaſone natus , lavacroque Baptiſmali tinctus in Eccleſia S. Magdalenæ ; Cæſar-Auguſtani Cœnobii filius , Parentibus Antonio & Eliſabethâ natus , anno 1590. Habitum Carmelitarum de antiquiori regulari Obſervantia ſuſcepit , dùm pater eum Curiæ in vicem avunculi , quem à ſecretis habebat Philippus Rex III. annuente Rege ipſo deſtinabat. Doctoris laureâ primâ in ſacra Theologia cinctus , induſtriam ſuam eò contulit , ut præter conciones ad Populum ex munere habitas , de Antiquitate , Nobilitate , ac Rebus geſtis Carmelitarum aſſiduè commentaretur. Iis totus intentus , & piis elucubrationibus elimandis obiit menſe Septembri , anno 1658. ætatis 68. Scripta ejus ſunt edita.

1. *Paradiſus Carmelitici Decoris* : ſeu de Viris & Fœminis illuſtribus Religionis Carmeliticæ. Lugduni , Sumptibus Jacobi & Petr. Poſt , 1639. *in-folio.*

2. *Apologema , ſive murus defenſionis pro Joanne Patriarcha XLIV. Hieroſolymitano.* Ibidem & adjungitur Operi præcedenti , à *pag.* 511.

3. *Encomiaſtica Carmelitica Marianæ Religionis declamatio* in celebratione Comitiorum Provinciæ Aragoniæ , anno 1617. Kalendis Novembris , Valentiæ habita. Prodiit Lugduni apud eos Typographos , inſeriturque Operi citato à *pag.* 629.

4. *Joannis Trithemus de Laudibus Carmelitanæ Religionis* Liber diligentiſſimè recognitus & reſtitutus. Prodiit ibidem , & adjungitur præcedentibus elucubrationibus , à *pag.* 643.

5. *De mirandis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli* , Lib. I.

6. *De ſacris Operibus* , Lib. I. Prodierunt hæc duo Opera ſub prelis Petri Bergeſi , Cæſar-Auguſtæ , anno 1625. & dicata fuere Excellentiſſimo poſteà Pro-Regi Sardiniæ , Comiti Pavias Marchioni Almonacirenſi , & DD. Antonio de Urrea & Enriquez , *in-8.°*

7. *Sobre el Evangelio de los talentos* , Lib. I. Hiſpanicè : id eſt Latinè : *ſuper Evangelio de talentis* , Lib. I.

8. *Vida y encomios de San Prudencio Obiſpo de Tarazona* , *Catalogo de ſus Obiſpos* , *y de algunos Suceſos notabiles de aquella ciudad* , *Hiſpanicè.* Id eſt Latinè : *Vita & Encomia S. Prudentii Turiaſonenſis Epiſcopi* , *cum Epiſcopilogio Sedis inclytæ illius* , *& Patriæ nonnullis facinoribus egregiis* , Lib. I. Cæſar-Auguſtæ , anno 1626. apud eumdem Vergeſium.

MANUSCRIPTA.

1. *Commentarii morales ſuper Regulam primitivam* , *quam Patriarcha Albertus Carmelitis dedit.* Lib. II.

2. *Flos Sanctorum* , *ſive de Sanctis Ordinis Carmelitarum.*

3. *Sermones Quadrageſimæ* , *Adventûs* , *& de Sanctis* , tomis IX.

4. *Martyrologium Carmelitarum.*

5. *Ceremoniale pro Monialibus Ordinis & Obſervantiæ Hiſpanæ* , Hiſpanicè.

6. *Sacræ Orationes diverſis in locis per Hiſpanias* Latino Sermone habitæ.

Hæc ſingula Manuſcripta , quæ in Cæſar-Auguſtano Cœnobio ſervantur , jam prelo matura eſſe affirmat ipſe *Alegre de Caſſanate* in ſuo *Paradiſo Carmelitici* Decoris , pag. 509. Quid autem de iſto *Paradiſo* ſenſerint Authores poſteri , abs re non omninò alienum erit referre.

„ Vix è prælo elapſum fuerat , & in Italiam
„ atque in Urbem mundi caput penetraverat ,
„ *inquit Joannes Launoyus* , cùm ab Romanis
» Cenſoribus prohibitus eſt ne legeretur. Deindè
» anno 1642. Facultati Theologiæ Pariſienſis
» propoſuit Syndicus , ut qui Liber generatim
» tantum , & velut per averſionem Romæ dam-
» natus fuerat , ſigillatim ut moris eſt , & per
» certa capita damnaretur. Iſtud judicii genus
» poſtulabat Flexienſis Curio , qui tum adverſus
» Carmelitas de Scapularis privilegio diſceptabat.
» Ergo ſelecti ſunt tres vel quatuor in Theologia
» Magiſtri , quibus præ cæteris examinandi ope-
» ris provincia demandata eſt » . . . Sed mandatum à Franciæ Cancellario Theologiæ Facultas accepit , nè in cenſuram Libri pergeret , uſque dum Rex Ludovicus XIII. ab Ruſcinonenſi expeditione reverteretur.

Huic Cenſuræ addit *Philippus Labbe :* caveſis cùm Marco-Antonio Alegrio Caſanatenſi , in *Paradiſo Carmelitici Decoris* jungas . . . innumerabiles ſivè veteris , ſivè Novi Teſtamenti Sanctos Doctoſque viros , quos de nomine ſolo appellaſſe , apud eruditos Hiſtoriæ & Antiquit. Eccleſiaſticæ judices , refutaſſe eſt. Et verò è ſuis Libris haud magnam gratiam apud ſuos Carmelitas collegit Alegreus Caſſanatus , teſte Nicolao Antonio ; qui incuriosè ac negligenter eum in

M.

Hiſtoria Domeſtica verſatum fuiſſe conqueruntur.
Atque inter eos Joannes Cheron Burdigalenſis, in *Vindiciis Scapularis privilegiati*, *p. 105. pium virum magis quam antiquarium* appellans, & Franciſcus Bonæ-ſpei in *Armamentario Carmeli*, *num. 859. ſicut* Baptiſtam Cataneum incorrectum eſſe fatemur; *itâ* Antonium Alegre, ut pote in pleriſque fabuloſum noſtri non ſequuntur, & in Annalibus Ordinis ut fabuloſus rejicitur.... Libro igitur cui *Paradiſus Carmelitici Decoris* præfixus eſt titulus, in variis non appoſitè conveniens operi haud multa fide: quippè in Chronologia, & in non paucis aliis haud ſatis conformis Hiſtoricæ veritati: inquit Daniel à Virgine Maria. Vide ſuper col. 141.

Judicium Ludovici Perez jam audivimus ſuperiùs. Quid autem ſenſit de M. A. *de Caſſanate? Scriptor ille apud nos nullos pretio eſt, ejuſque ſcriptio Urticeti veriùs quam Paradiſi nomen meretur. Quippè quæ cum ſit præſidentiæ plena, ignorantiam tamen ubique ſpirat, & erroribus tùm Hiſtoricis, tùm Chronologicis, atque hallucinationibus puerilibus ad nauſeam referta eſt*, inquit Thomas Aquinas à S. Joſeph Carmelita Excalceatus in Diſſertatione *pro Sodalitio Scapularis cap. 30.* Quid etiam ſenſit Ludovicus Jacob? In ſua *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 390.* cenſet Alegreum Caſſanatum eſſe virum ſanè multæ Lectionis, & in volvendis Hiſtoriis Ordinis ſui ſatis verſatum, ſed parùm ſelicem. Ampliùs proceſſerat Ludovicus Jacob in damnationem ejuſdem Caſſanati: nam in *Bibliotheca Pontificia Lib. II. pag. 392.* dixerat Librum qui inſcribitur *Paradiſus Carmelitici Decoris*, Romæ, anno 1640. à ſacra Congregatione de *Indice* fuiſſe prohibitum? Severioremne tulerunt ſententiam in eum Adrianus Baillet in *Judicis Virorum Eruditorum de Criticis*, *art. 107.* N. Langlet in *Methodo ſtud. Hiſt. tomo III. pag. 149.* Joannes-Petrus Niceron in ſuis *Memorialibus tomo 32. pag. 99?* Index Romanus *Librorum prohibitorum*, *pag. 216? &c.*

X I.

MARCUS A S. FRANCISCO, Mechlinienſis Carmelita Excalceatus, obiit Lovanii, anno 1675. poſtquam edidiſſet Hiſpanicè:

1. *Compendium Vitæ S. P. Joannis à Cruce*, Lovanii, anno 1675.

2. *Chronicon Carmelitarum*, Flandricè: teſte Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, *pag. 282.*

X I I.

MARCUS DE GUADALAXARA & XAVIER, natione Arago, patriâ Cæſar-Auguſtanus, ejuſdemque Cœnobii filius, apud Carmelitas Antiquioris Obſervantiæ profeſſus; ſacræ Theologiæ Doctor atque Lector, Alcannizienſis Conventûs an. 1606. Præfectus fuit creatus. Religioſâ pietate vir candidè lucens, à Canonicis horis nunquam in choro perſolvendis vacans, Obiit Cæſar-Auguſtæ ſingulari virtute prædi*t*us, ac multiplici præclarus eruditione, anno Verbi Incarnati 1631. jam ab aliquo tempore bis centum ducatorum penſione Philippi IV. Hiſpaniarum Regis beneficio auctus. Eidem *Marco de Guadalaxara* ſequentem pro tumulo inſcriptionem dedit Marcus-Antonius Alegreus Caſſanatus.

Hic ſtudioſus erat, ſtudiis intentus & ardens
Religione vigil, & probitate bonus.
Marmore ſub gelido contectus lucet & ardet.
Qui ſic effulſit alta per aſtra volet.

Vehementi, *inquit Nicolaus-Antonius*, fervidâque is ſtudiorum contentione, die nocteque intentus operi, rem hiſtoricam his relatis ad poſteros monumentis locupletavit, idiomate Hiſpanico.

1. *Quarta parte de la Hiſtoria Pontifical*, *General y Catholica*, nempè poſt primam & alteram Gondiſalvi de Illeſcas, tertiamque Ludovici Babiæ attexit quartam de vita & rebus geſtis Clementis VIII. & Leonis XI. uſque ad electionem Pauli Papæ V. vol. 1. Cæſar-Auguſtæ, 1612. *in-ſolio.* Matritique & Barcinone apud Cormellas 1613. *in-ſolio*: ſupereſt quoque ejuſdem Ludovici Babiæ hujuſmet temporis pars quarta.

2. *Quinta parte de la Hiſtoria Pontifical y Catholica*, de Pauli V. Vita. Ibidem 1614. *in-ſolio*, & Matriti 1630. apud Sebaſtianum Cormellas. Hæc in Indice Romano ſuſpenditur, donec corrigatur, decreto 23. Auguſti 1634. ut refert *Lud. Jacob*, in Bibliotheca Pontificia Lib. II. p. 394.

3. *Prodicion in deſtierro de los Moriſcos de Caſtilla haſta & valle de Ricote*, *son la diſencion de los dos Hermanos Xeriſes y preſſa en Berberia de la ſuerca y puerto de Alarache.* Pampelone, 1614. *in-4.°* Diverſum opus ab hoc eſt:

4. *Memorable expulſion y juſtiſſimo deſtierro de los Moriſcos de Eſpanna.* Pampelone, 1613. *in-4.°* apud N. Aſſiain. Hoc opus cùm præcedenti confundit *Ludovicus Jacob*, in Bibliotheca Carmelitana pag. 291.

5. *Catalogo de los Sanctos de la Orden de Nueſtra Sennora del Carmen.*

6. *Catalogo de las Indulgentias y gracias concedidas à la Orden de Nueſtra Señora del Carmen.*

7. *Teſoro eſpiritual de la Orden del Carmen. Caſar-Auguſtæ. 1616. in-8.°* apud Joannem de Lanaja; quem ex Hiſpanico fecit Italicum *Elias Marrugius* ejuſdem Ordinis.

8. *Milagroſa Vida y muerte de Sancta Maria Magdalena de Pazzis*, *natural de Florencia de la Orden de Nueſtra Sennora del Carmen*: ex Italico *Vincentii Purrini* Jeſuitæ, Cæſar-Auguſtæ, anno 1617. *in-8.°* inedita, & tantum Mſ. Libris tribus fuit aſſervata penès Marcum-Antonium Alegreum Caſſanatum.

9. *Los Apotechmas de la miſma Sancta Virgen:* Libello uno Mſ. ibidem.

10. *Vida y hechos del Venerable Martyr de Jeſu Chriſto*, *Pedro Arbues-Llamado*, *vulgarmente Maſtrepila*, Lib. I. Mſ. ibidem Beatificationis hujus S. Canonici Cæſar-Auguſtani & Martyris.

11. *Vida de S. Alberto de Trapana*; Mſ. ibid. Lib. I.

12. *Arte de bien mourir*, Lib. I. Mſ. ibidem.

De Marco Guadalaxara Xaverio loquuntur *Aubertus Miræus*, Bibliothecæ Eccleſiaſt. parte 2. cap. 109. & 224. *Antonius de Leone Pinello*, in Epitome Bibliothecæ Orientalis & Occidentalis, Nauticæ & Geographicæ. *Teophilus Rainaudus*, in Scapulari Partheno Carmelit. Philippus Elſſius in Encomiaſtico Auguſtiniano pag. 444. *Joannes Tamayo Salazard*, in Præfatione Martyrologii Hiſpani. *Georgius Cardoſus* in hagiologico Luſitano, in Notis ad diem 11. Januarii; *Valerius Ximenez de Embum*, parte 1. ſtimuli

Antiquitati

M.

Antiquitatis Ordin. Carmelit. *Marcus-Antonius Alegreus Caſſanatus*, in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 497. & 498. *Joannes-Baptiſta de Lezana*, in Apparatu ad Annales Carmelitarum. *Irenæus à S. Jacobo*, in tractatu de ſingulari Immaculatæ Virginis protectione pag. 29. 104. & 126. *Ludov. Jacob*, in Bibliotheca Pontificia Lib. II. pag. 394. & in Bibliotheca Carmelitana pag. 291. *Nicolaus-Antonius*, in Bibliotheca Hiſpana tomo II. pag. 68. *Daniel à Virgine Maria*, in Vinea Carmeli pag. 517. & in Speculo Carmeli tomo II. pag. 1080. num. 3793.

XIII.

MARCUS A SANCTO JOSEPH, natione Italus, patriâ Placentinus Profeſſione Carmelita Excalceatus, in Magiſterio Novitiorum, & Prælaturis admirabilis, ac Orationis dono ſublimis, obiit Comi, anno 1677.

1. *Novam verſionem Italicam operum S. Tereſiæ*, edidit Venetiis, *in-4.°* anno 1689.

2. Paratos reliquit duos Tractatus Latinè ſcriptos: quorum alter Apparatus *ad Spirituale ædificium Obedientiæ Monaſticæ*, &c. *in-4.°*

3. Alter, *Apparatus ad Spirituale ædificium Obedientiæ Evang. in-4.°* dicitur.

Hæc exſcripta ſunt è Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 282.

XIV.

MARCUS A NATIVITATE VIRGINIS, natione Gallus ex Patre *Philippo Geneſt* & Matre *Barbara Bourré*, bonorum fortunâ & virtutum dono conſpicuus natus, in Vico *Cuno* propè *Salmurium* in Diœceſi Andegavenſi, die decimâ Januarii, anno 1617. nomen *Marci* accepit in ſacris Baptiſmi aquis. Novennis Flexiam miſſus, humaniorum Litterarum ſtudii causâ in Collegio Patrum Societatis Jeſu, ubi modeſtiâ juniorum ibi ſtudentium Carmelitarum illectus, de veſte illorum induenda cogitans, Rhedonas dimiſſus ætatis anno decimo quinto nondum completo, in corpore debili & imbecilli, ineunte anno 1632. eam accepit è manibus R. P. *Bernardi à S. Magdalena*. Primus ad omnia Tyrocinii exercitia paratus, prima vitæ interioris & myſticæ principia edoctus à Fratre *Joanne de Sancto Sampſone*, vota profeſſionis Carmelitanæ die ſextâ Februarii anno 1633. emiſit.

Tribus annis ad præcepta ediſcenda vitæ ſpiritualis deditus, ex iis Reformatis unus fuit Carmelitis quinquaginta, quos Eminentiſſimus Cardinalis Richelius in Conventum majorem Plateæ Maubertinæ, introducere molitus eſt anno 1636. ſed paulo poſt Andegavum reverſus, Studiis Philoſophicis vacavit.

Rhedonas, anno 1638. ad Studia Theologica remittitur, ubi adeò profecit, pietatis munia ſtudio Litterarum ſacrarum immiſcens, ut æmulationi condiſcipulis & Religioſis exemplo foret. Celeberrimæ Theſes, quas viro clariſſimo Domino *de la Meilleraye*, Franciæ Polemarcho dicavit, propugnavitque coram Auguſtiſſimo Britanniæ Senatu ſupremo, ingenii præſtantiam ſimul & acumen, Angelicæ modeſtiæ adjunctum oſtentarunt. Anno 1640. hærentibus dubiâ mente Superioribus quibus præcipuè operibus illum applicarent, omnibus idoneum, capacem Theologiâ, ſcientiâ præcellentem & concionibus habendis ſtrenuum, deſtinaverunt fuit ad Novitios inſtruendos, quos plurimis annis tantâ vitæ ſpiritualis formavit peritiâ ut totius ſuæ Provinciæ admirationem ad ſe traxerit. In Capitulo Provinciali Pictavienſi potiſſimùm anno 1647. oſtendit quas ſublimiores Domini vias emenſus fuerat, dùm Theſes de Theologia Myſtica univerſim ſuſtinuit, non ſine audientium ſtupore.

Jam indè non veluti junior Religioſus, ſed tanquam illuminatus in obſtruſa ſecretioris communicationis chriſmatum meliorum palæſtra Magiſter habitus fuit. Quapropter in eodem Capitulo Pictavienſi ſtatim impoſitum ei onus eſt ad expeditam rationem reducendi omnia Novitiorum ſtudia. Quod ad exequendum, in Cœnobium Aulnenſe (Gallicè, *le Couvent d'Aulnay*) quod in finibus agri Pictavienſis ſitum eſt, tanquam in locum ſolitarium & ſuo conſilio perficiendo idoneum ſe recepit; ubi biennio præcepta Novitiorum inſtituendorum ad ſic excellentem ſeriem ſcripta redegit, ut juniores ad informandos Religioſos ſpeciatim in Orationis mentalis praxi, & vitæ interioris propoſito, deinceps normam præbuerint. Interim animarum zelo accenſus, dies feſtos & Dominicos concionibus habendis inſumebat, in vicos vicinos, elementa chriſtianæ fidei traditurus, ad populum concionaturus, & confeſſiones peccatorum excepturus procedebat. Quo in munere tam mirificos geſſit progreſſus, ut vir Apoſtolicus ab omnibus haberetur à Deo miſſus ad ſalutem populorum, quos Calviniana hæreſis tùm in rectitudine morum, tùm in ſacræ fidei ſemita corruperat. Quot Chriſtianos in ſinum Eccleſiæ, quot animas è vitiorum cæno revocarit, dictu difficile & forſan impoſſibile eſt.

E ſolitudine abſcedens, Pariſios juſſu Superiorum petiit, ſua prælo ſcripta, quæ vulgari ſermone *Directoria* Gallicè *Directoires* vocitantur, paraturus. Quatuor tomis *in-12.°* diviſa hæc tot approbatores quot lectores habuerunt, iteratis pluries Typis impreſſa, & Italico atque præſertim Germanico & Belgico idiomate donata: omnium ferè Ordinum Religioſis avidè arripientibus ſuos ad Novitios in Scopo ſuæ profeſſionis aſſequendo inſtituendos.

Summam his operibus manum vix impoſuerat, cùm in Superiorem Turonenſem electus eſt anno 1651. Conventum extremâ pauperie laborantem prudentia *Marci* in interno Religioſorum regimine, virtute apud exteros prælucentis exemplum, in priſtinum honorem reſtituit, cœleſtibus & temporalibus donis cumulavit; admiratione ſui apud omnes comparatâ, ex Actis potiſſimùm publicis, quibus præfulſit ſumma cùm eruditione: Quam Illuſtriſſimus Archiepiſcopus Turonenſis Victor *le Bouteiller* attonitè ſuſpiciens, parem ſanctis Patribus, & doctiſſimis Theologis æqualem eſſe noſtrum *Marcum* dixit; ideoque ſuorum in Conſiliorum & amicam arcanorum ſocietatem illum vocavit, ſponſoremque ſibi fecit, ut morienti præſens intereſſet, qui anno 1690. reapſe ultimas Præſulis Illuſtriſſimi voluntates recepit. Eamdem ob cauſam nobiliſſimus Dominus Ludovicus *de Foucaut*, Comes *Daugnon*, Franciæ Polemarchus, qui ſuum in prædium *de Volmer* ſe receperat, *Marcum* precarius acceſſivit ſponſæ Polemarchæ adfuturum ægrotanti: ubi triduò dumtaxat commoratus, ad ea pietatis exercitia hunc perduxit Dynaſten, ut vitæ normam ei

M.

impoſuerit, & ejus generalem peccatorum Sacramentalem acceperit apud ſe Confeſſionem: bonum Chriſti odorem quacumquè ſpargens, nullam ingreſſus domum, ubi divini, quo æſtuabat, amoris veſtigia non relinqueret.

Anno 1655. in Priorem Andegavenſem aſſumptus, non minùs ibi quàm Turonibus ſe prudenter feliciterque ſe geſſit, tùm ad tuenda mendicantium Religioſorum privilegia, tùm ad partes Reformationis procelloſis temporibus agitatæ ſuſtinendas. Anno 1662. Præfecturam Cœnobii Turonenſis ſecundo recepit, cùm anteà Conventum Pictavienſem, ad quem regendum tametſi abſens, authoritate Prioris Generalis Hieronymi *Ari*, Superior delegatus anno 1660. magno ſplendore decoraſſet. Ab eodem Priore Generali Commiſſarius adfuit Præſes Capitulo Provinciali, in Conventu Sanctæ Annæ Alrienſis (Gallicè *de Sainte Anne d'Auray*) celebrato anno 1665. ubi in Priorem Provincialem electus eſt *Renatus à S. Alberto* Rhedonenſis, illuſtri apud Aremoricos proſapiâ oriundus.

Anno 1668. Magiſterium Novitiorum gerebat *Marcus* Turonibus, ubi Matthæus Orlandius totius Ordinis Carmelitarum Prior Generalis, qui ad poſtulationem *Ludovici XIV.* Regis in Gallias advenerat, ex frequentibus colloquiis tantam erga illum æſtimationem hauſit, ut ſuum cùm Apoſtolica Viſitatoris poteſtate, quam à Clemente IX. acceperat, Commiſſarium fecerit ad viſitandas Provincias Narbonæ & Vaſconiæ. E Turonibus diſceſſus jam imminebat, dum Matrona unius è primariis hujus Civitatis Miniſtri conjux, à Medicis derelicta, Marcum de profectione itineris intermittendâ rogavit, uſque dum ipſa mortem mox atque mox proximam appeteret. *Ne timeas Domina*, reſpondit Marcus; *morbus hic non eſt ad mortem. Inſuper ſpondeo tibi me morienti affuturum, quocunque ſim profecturus.* Sponſionem adimplevit eventus. Sexennio peracto, Turonibus Aureliam tranſibat noſter *Marcus*; & febris illam arripuit mulierem: quæ ab eo viſitata promiſſum repetiit, nullatenùs dubia, quin à Deo fuiſſet aſſervata, uſque dum fidem ſoluturus, in extremis ei ſuccurreret. Quod & tunc temporis accidit. Neque ſemel tantum futura prædixit.

Quot ærumnas, quantoſque labores pertulerit in viſitandis Provinciis ſibi commiſſis dici non poteſt. Pedibus itinera conficiebat, ferreâ plerumque catenâ præcinctus, jejunus tres leucas ſæpiùs emetiens, ut ad aliquem Conventum, in quo ſacrum celebraret, adventare poſſet. Præter graves, quas reformationis oſores ei procreabant, ex ſummis itinerationum fatigationibus febrim contraxit, quâ per Toloſam in Vaſconiam tranſiens laborabat, & Aginatem nihilominùs uſque pergere non deſtitit ubi vis morbi eum retinuit. A Medicis morti proximus ità fuit adjudicatus, ut horæ quartæ ſuperſtitem victurum non exiſtimarent: verùm curſu vitæ ipſius nondum conſummato, ſtatim atque paulo convaluit, Burdigalam transferri ſe fecit: ſed è tranſportationis laboribus, valetudine acerbiùs graveſcente, atque per omnem modum deſperatâ, preces bonarum animarum ad Deum fuſæ, illum Carmelo ſanum reſtituerunt. Singula Vaſconiæ Monaſteria obivit, decreta Reformationi congrua ſanxit, quæ probationem Generalium Ordinis & ſummorum Pontificum aſſecuta, non tantùm Narbonenſi, ſed Poloniæ, Italiæ, necnon etiam Braſiliæ Provinciis ad normam inſerviunt, ad hunc uſque diem.

Abſolutis Viſitationum muniis in Magiſtrum Novitiorum anno 1672. aſſumptus Pictavienſium, omnium æſtimationem ſibi paravit, quam & illuſtriſſimus Gilbertus *de Clerembaut* Epiſcopus, & præſtantiores è Clero viri, atque Doctiſſimi Theologi, necnon alii ad omne genus eruditionis ſelectiſſimi, de gravioribus negotiis conſulere, diſſidiis arbitrum componendis ſæpiùs adhibere conſueverant. Poſt expletum Præfecturæ triennium, magnam in obſervandis Altaris, Chori, & aliorum Officiorum cæremoniis varietatem contuens, ſibi propoſuit eas ad Rituale, Cæremonialeque Ordinis Carmelitici omnes reducere; & quod pro Novitiis tam feliciter inchoaverat, pro ſenioribus Sodalibus ad-amuſſim perficere. Quapropter à Superioribus Majoribus obtentâ omnium Officiorum immunitate, *Flexienſem* in Conventum ſeceſſit, conſilium proſecuturus; ubi nihil demiſſum, vile nihil in Religione putandum, ſingula ſanctè tractanda, ſingula dignè Deo ſervanda, omnia mentis mentis devotione ſublimanda, erigenda, pietatis ſtimulo accendenda eſſe perhibet. Hinc una & ſimilis apud Carmelitas in ſacris agendis ratio, poſtquam præſertim acceperunt hæc *Marci* Opera probationem à viris Religioſis Carmelitis, quos ad hunc effectum deputavit Capitulum Provinciale die ſecundâ Maii 1681. celebratum in Conventu Pictavienſi.

Anno 1679. in Congregatione annua inſtitutus eſt tertiò ſaltem Magiſter Novitiorum in eodem Conventu Pictavienſi, anno 1682. Commiſſarii ipſe Generalis vices primarias nomine Ferdinandi Tartagliæ totius Ordinis Generalis tenuit in Capitulo Provinciali Vaſconiæ. Quod munus idem Commiſſarii Generalis accepit à Reverendiſſimo Angelo *Monſignani*, cujus nomine Præfuit Capitulo Provinciæ Turoniæ in Conventu Rhedonenſi celebrato, die 28. Aprilis 1684. Ibi in Priorem *Flexienſem*, confirmatâ ejus electione aliquot menſibus anteà factâ, aſſumptus fuit: cujus præfecturæ tempore non ſolum ædificia, viridariaque paulatim ſunt adaucta, cenſus, reddituſque pariter multiplicati. Quod præcipuè debetur munificentiæ Domini *Foule du Coudray*, Libellorum ſupplicum Magiſtri; qui pro ſuo erga Carmeli Ordinem affectu, ſummam quadraginta millium Librarum, tùm pro Conventûs decoratione, tùm pro Religioſorum ſuſtentatione gratis, & ſine ullo onere impertiit.

Anno 1687. die divo Marco ſacrâ, Andegavis Provincialis Prioris Præfecturam accepit; omnibus omnia factus benigniſſimè Religioſos ſibi ſubditos rexit ac direxit. Illi debetur erectio perfecta, à ſuo prædeceſſore inchoata Fonbellaquenſis Eremi, Gallicè, (*l'Ermitage de Fontainebleau*;) in Angliam ſuorum quorumdam Religioſorum miſſio Apoſtolica, & zeli itidem Apoſtolici magna uſque ad Braſiliam extenſio: cujus ſollicitatione *Alexius ab Aſſumptione* & *Dionyſius à S. Petro Thoma* in Portugalliam perrexerunt; Alexio autem ad *Portum Calenſem* defuncto, Dionyſius Braſiliæ, ſecundùm exemplar quod ei fuerat oſtenſum, dexterè laboravit, poſteà ſuam in Provinciam redux, Syndicum Provincialem & Priorem pluries, Definitorem & Commiſſarium Generalem geſſit.

Anno 1690. Prioratum Pariſienſis Conventûs Sanctiſſimi Sacramenti *Marcus* noſter petiit. Tribus annis elapſis, in Capitulo Provinciali, quod Aprilis die 17. Aprilis apud Turones fuit habitum

M.

anno 1693. in Definitorum numero aggregatus ; anno 1695. in Congregatione annua Præfecturam Novitiorum quartò induere Jubens voluit : ſed ultimo vitæ ſuæ anno, dum è Monialium Sanctæ Urſulæ ſacrarum Monaſterio rediret, incommodo tempore, in foſſam aquâ turbidam pede lapſus, ad caput prævium, & indè feculentam ceu venenum undam hauſit : vehementi febri corripitur cum frequentibus vomitibus, quos Thoracis diſtillatio & ſanguinis expuitio ſecutæ ſunt. Decreto divino ſummè deditus, ſacrificium ſe Deo ſæpiſſimè offerens, octo diebus ſacram poſtulat communionem ; toto corde ad cœlum inhians, viaticum & unctionem extremam accipit, lacrimas ex omnium præſentium oculis præ devotionis amore trahens, & ſanam mentem uſque ad halitum ultimum ſervans, pretioſam mortem coram Deo, Angelis & hominibus die vigeſimâ tertiâ Februarii 1696. oppetit in Conventu Turonenſi, ætatis ſuæ anno ſeptuageſimo nono, cum uno menſe & diebus tredecim, Religionis autem ſexageſimo quarto cum aliquot menſibus. Virtutibus ejus ſigillatim enarrandis longior eſſem, quas non pigrè diſcipulus illius ſcripto edidit *Michael-Joſeph à S. Marco*, ad limina operis Gallicè inſcripti : *Traité de la Componction.*

Opera edita Gallice.

1. *Directoires des Novices*, ou *Traité de la Conduite ſpirituelle des Novices pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel.* A Paris chez Piget, l'an 1650. Latinè : *Directoria Novitiorum, ſivè Tractatus de Regimine ſpirituali Novitiorum, pro Conventibus Reformatis Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo, &c.*

Hæc Directoria quadruplici volumine *in-12.* edita ſunt, quorum unum ſic inſcribitur : *Préparation à la vie Religieuſe, où ſont expoſés les principaux motifs de renoncer au monde, pour embraſſer l'état de la Religion. Faiſant le premier Traité de la Conduite ſpirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel.* A Paris, chez Simon Piget, 1650. *in-12.°* Id eſt Latinè : *Præparatio ad vitam Religioſam, &c.* Ibidem 1664. p. 528. Pariſiis, 1650. *1. v. in-12.°*

2. Tractatus inſcribitur : *Inſtruction Chrétienne, contenant l'explication des myſtéres & vérités de la Foy, ſur la croyance & pratique deſquels on doit jetter les fondemens de la vie Réligieuſe. Faiſant le ſecond Traité de la Conduite ſpirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel.* A Paris, chez Simon piget, 1664. Id eſt Latinè : *Inſtructio Chriſtiana ſeu Cathechiſtica pro Novitiis, &c. Pariſiis*, 1664. 1. vol. *in-12.° pag. 820.*

3. Tractatus inſcribitur : *La vie Régulière*, ou *Enſeignemens néceſſaires pour pratiquer ſaintement toutes les actions de la Religion ; faiſant le troiſiéme Traité de la Conduite ſpirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel.* A Paris, chez Simon Piget, 1668. Id eſt Latinè : *Vita Regularis, ſeu Diæta Religioſa, &c.* Pariſiis, 1668. 1. vol. *in-12.°* p. 760.

4. Tractatus inſcribitur : *Méthode claire & facile pour bien faire Oraiſon Mentale, & pour s'exercer avec fruit en la préſence de Dieu : faiſant le quatriéme Traité de la Conduite ſpirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel.* A Paris, chez Joſeph Cottereau, 1650. Id eſt Latinè : *de Oratione Mentali & aſpirativa pro Novitiis, &c.* Pariſiis, 1650. 1. vol. *in-12.°* pag. 610.

Annus impreſſionis 1650. ultimo deſignatus occaſionem præbet enarrandi, quo è fonte hæc Directoria primario ſcaturierint. *Bernardus à S. Magdalena*, *Marci* noſtri in tyrocinio Religionis Carmelitanæ Magiſter, qui quadraginta fermè annis præpoſituram in Novitiatibus aut in pietatis Seminariis inter juniores Religioſos inſtituendos geſſit, circà annum 1634. elaborare Directoria cœpit & delineare ; ſed ad majores dignitates deinceps evectus, extremum uſque ad unguem perficere non potuit. Scripta tamen ejus ad normam typis dignam revocari decreverunt Provincialis *Leo à S. Joanne* cum ſuis Definitoribus in Congregatione annuâ *Rhedonis* habita, anno 1646. & eodem conſilio Patres Comitiorum Provinciæ congregatorum *Pictavii*, anna 1647. Perficiendis Directoriis præfecerunt *Marcum à Nativitate*, cui in ſubſidium adjunxerunt *Maurum à Puero Jeſu.* Hocce Patre in Vaxoniam delegato, *Marcus* in ſolitudine Conventûs *Aulnenſis* Opus quatuor prædictis Tractatibus contentum biennio abſolvit, & Pariſiis apud *Joſephum Cottereau* edi curavit. Quapropter *Joannes-Antonius Philippinus*, totius Ordinis Magiſter Generalis, Provinciali Capitulo *Turonis* habito, anno 1651. præſidens edixit : *quatuor Tractatus Directorii, nimirùm : Primus, Præparatio ad vitam Religioſam : Secundus, Inſtitutio Chriſtiana, ſeu Cathechiſtica pro Novitiis : Tertius, Vita regularis, ſeu Diæta Religioſa : Quartus, De Oratione mentali & aſpirativa ; qui impreſſi ſunt, approbantur.* Editio igitur horum quatuor Tractatuum facta eſt prima anno 1650. apud *Joſephum Cottereau*, Secunda apud Simonem *Piget* ; & utraque Pariſiis. *Commendaturque Magiſtris Novitiorum* (pergit Philippinus) *ut iis utantur, & uti faciant Novitios. Cæteri Tractatus ſpirituales, & maximè Officiorum methodus, imprimi jubentur.* Idem commendatum habent in eodem Capitulo Turonenſi congregati Patres Religioſi.

2. Officiorum methodus de cujus impreſſione acceleranda mox loquitur idem Magiſter Generalis, plurimos circà Tractatus verſatur, in quibus docetur modus exercendi Officia monaſtica, ſub hoc titulo : *Directoire des Petits Offices de la Religion, &c. à l'uſage des Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame de Mont-Carmel.* Latinè : *Directorium minorum Officiorum Religionis ad uſum Conventuum Reformatorum Ordinis noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo.*

Quadripartitum hoc Opus eſt ; & unaquæque pars plurimis tomis contenta, Andegavi impreſſa, *anno 1677. in-12.° 1.ª pars. Flexiæ, 2.ª pars, eodem anno. 3.ª pars, Andegavi, eodem anno. 4.ª pars quæ variis de Altaris Officiis* tractat, *Andegavi, anno 1679.* ſimiliter *in-12.°* Additur quaſi hujus quartæ partis appendix, *Officium Sacriſtæ*, quod *Flexiæ* prodiit *anno 1680. in-12.° pag. 352.* Horum omnium compendium prodiit, *Andegavi, anno 1679.* 1. Vol. *in-18.° pag. 520.*

Matthæus Orlandius totius Ordinis Magiſter, & poſteà Epiſcopus Cephaludenſis, ad Authorem ſcribebat, die 7. Martii, anno 1673. *Ut Directoria pridem inchoata, & tot tantorumque votis expedita peragere valeat. Vereor enim quod Opus illud imperfectum manebit.*

Franciſcus Scannapiecus Matthæi Orlandi immediatus in ſupremo Carmelitici Ordinis regimine ſucceſſor ad eumdem Marcum die 19. Julii,

ann. 1674. ſeribens aiebat : „ Cum præter intentionem noſtram, & contrà injunctum tibi præceptum Opus Directorii ſpiritualis, pro Fratribus, Novitiis & Profeſſis noſtri Ordinis, pridem inchoatum, & tantoperè à Religione noſtra optatum, & expectatum, his ultimis annis abſolvere non potueris, aliis nimirùm curis, tibi à Superioribus Provinciæ impoſitis diſtentus, & occupatus : authoritate noſtrâ, tenore præſentium pro triennio proximo, te eximimus ab omni officio curam animarum habente, & à quocumque alio, quo à concinnando prædicto Opere impediri, aut diſtrahi poſſes. Propterea inhibemus omnibus nobis ſubditis, ne tibi per viam electionis, aut inſtitutionis, aliquod hujuſmodi munus committant, quam ex nùnc pro tùnc nullam & irritam declaramus; ſed te hac exemptione potiri ſinant & curent, ſub pœna rebellium. Tibi verò injungimus in virtute ſanctæ Obedientiæ, ut impigrè illud Opus proſequi, & ad optatum finem intrà prædictum tempus perducere ſatagas, impertientes tibi noſtram paternam benedictionem. Datum Romæ, die 19. Julii, 1674.

3. *Le Manuel du Tiers-Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, &c.* Latinè : *Manuale Tertii-Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmeli, &c.* Andegavi, 1681. 1. Vol. *in-12.° pag. 678.* In omnibus hactenùs operibus relatis nomen Anthoris celatur : non ità in Opere ſequenti quod appellatur : *Traité de la Componction*, ſed conſule quæ inferiùs dicturi ſumus *num. 7. de Praxi bene vivendi & benè moriendi.*

4. *Traité de la Componction, &c.* id eſt Latinè : *Tractatus de Compunctione, &c.* Turonibus, 1. Vol. *in-8.°* pag. 447. 1696. Simplicitas, pia mentis affectio, & genius forſan unctuoſæ pietatis, quæ in cæteris *Marci* Operibus copioſè olent, partim deſiderari viderentur in hoc tractatu, qui non nihil (ut mihi videtur) ex manu Editoris contraxit. Editor autem fuit *Michael-Joſeph à S. Marco* : qui per omnia Religioſus, per annos fermè triginta ſocius *Marci*, & comes individuus, variis in ſua Provincia officiis & dignitatum muniis functus, Magiſtri Novitiorum, Prioris, Definitoris, & Generalis Commiſſarii clarus, & eodem anno, atque eodem in Monaſterio ac *Marcus* Turonibus mortuus eſt die 24. Decembris 1696.

5. *Juſtification des Privilèges des Reguliers, &c.* Id eſt Latinè : *Juſtificatio Privilegiorum à ſummis Pontificibus conceſſorum, præſertim Ordinibus Mendicantibus.* Omiſſo nomine Authoris, Flexiæ, anno 1658. 1. vol. *in-4.° Oblata Papæ & Regi.* Anno videlicet 1654. Illuſtriſſimus Dominus Henricus *Arnaldus* ſtatuta promulgavit, quibus Religioſi Mendicantes de ſuorum Privilegiorum uſu interdicebantur. Ii ſupplicem jurium ſuorum, quæ Decretis ſummorum Pontificum, & plurium ſæculorum poſſeſſione fundari putabant, expoſitionem Antiſtiti exhibuerunt : at in ſcriptis undequaque ſparſis accuſati poteſtatem ſibi indebitam, quâ & abuteretur, attentare; eodem quo laceſſebantur, animi vigore ſeſe tuiti ſunt. An. 1655. Eminentiſſimus Cardinalis Franciſcus *Barberinus* averſas partes componere tentavit : Pacta Conventa conſtituit, quibus ſubſcripſerunt Romæ Procurator Andegavenſis Antiſtitis & Procurator Religioſorum : at chirographum Præſul ſuum denegavit. Anno ſequenti mediam operam Dom. *de Molé* Regiorum Sigillorum cuſtodis & Dom. Ballivi *de Valencey* oblatam accipere noluit, rem totam ad Clerum Gallicanum remittens, qui cauſam ſibi propriam eam reddens, Religioſis Mendicantibus Andegavenſibus magnoperè non indulſit. Ex illorum ſcriptis prælo datis, virgulâ cenſoriâ notatis, propoſitiones ſex excerpſerunt.

»*I. Propoſitio.* Concilium Tridentinum non obligat Regulares in Gallia ad obtinendam Epiſcop. Approbationem, ut poſſint Sacramentum Pœnitentiæ adminiſtrare ſæcularibus; neque hujus Concilii autoritas valere poteſt ad reſtringenda Regularium privilegia. Neque in Gallia etiam receptum eſt, niſi quoad decreta quæ ad fidem merè ſpectant : & Bulla Pii V. quæ illud confirmat, & ejus obſervationem præcipit, nullius roboris eſt in Gallia.

»*II. Propoſitio.* In regionibus, ubi Concilium Tridentinum eſt receptum, Epiſcopi ullis terminis circumſcribere nequeunt approbationes, quas Regularibus concedunt ad audiendas confeſſiones; nec ullo caſu revocare approbationes, quas ſemel illimitatas conceſſere. Neque Regulares, ſi è Mendicantium Ordinibus ſunt Religioſi, tenentur has approbationes obtinere, modò illas petierint : quarum denegatio ab Epiſcopis facta tantùm valet, quantùm conceſſio ſi eis data fuiſſet.

III. Propoſitio „ Regulares Ordinum Mendicantium ſemel approbati ab uno Epiſcopo, ad audiendas Confeſſiones in ſua Diœceſi, in aliis Diœceſibus approbantur, nec aliâ indigent approbatione. Poſſunt ſæculares abſolvere à peccatis per Epiſcopos reſervatis, ſine facultate ab Epiſcopis conceſſa.

IV. Propoſitio. „ Nulla conſcientiæ obligatio imponitur, ut Fideles in Parochialibus Eccleſiis adſint, ſivè ad annuam Sacramenti Pœnitentiæ confeſſionem faciendam, ſivè ad audiendam Miſſam parochialem, & articulorum Fidei Chriſtianæ explicationem, ſivè ad alias pias inſtructiones circà mores, Catechiſmos & conciones recipiendas.

V. Propoſitio. » Nec Epiſcopi, nec Concilia Provincialia aut Nationalia ullam imponere poſſunt obligationem, vel pœnas & cenſuras ſtatuere Eccleſiaſticas iis, qui non adimpleverint iſta.

VI. Propoſitio. „ Regulares Mendicantes à Judicibus ſæcularibus poſtulare poſſunt ut Epiſcopis injungant, qui Mandata Regularibus tradant ad concionandum tempore Adventûs & Quadrageſimæ. Quod ſi Epiſcopi placita judicum ſæcularium detrectaverint, repulſa loco facultatis obtinendæ ipſis Religioſis foret.

Hæ Propoſitiones extrà æquum Religioſorum jus ſaltantes, meritò damnatæ ſunt à Clero Gallicano omnes & ſingulæ reſpectivè tanquàm temerariæ, ſcandaloſæ, falſæ, erroneæ, in hæreſim & ſchiſma inducentes, injurioſæ & contrariæ ſanctæ Sedi Apoſtolicæ, Conciliis tùm Œcumenicis, tùm Provincialibus, præſertim ſancto Concilio Tridentino, & Ordini Apoſtolico Epiſcoporum, & deſtruentes bierarcbiam Eccleſiæ.

Cenſuræ iſtius robore munitus Antiſtes Andegavenſis, necnon acceptâ quarumdam juſſionum, quas à Comitiis Generalibus Cleri Gallicani tenebat, facultate, in Regulares inquirere juridicè cogitavit. Ideòque ſuum eos ad Tribunal vocavit, duplici denuntiatione ſpatio viginti quatuor horarum datâ, ut Propoſitionum cenſuræ damnatarum

ſubſcriberent

M.

ſubſcriberent & Chyrographo illam munirent. Aſt in abuſu dicendi juris majorem judicem appellarunt ; nihil interim prætermittentes, quò gratiam Antiſtitis allicerent. Illuſtriſſimum Dominum *Cohon* Nemauſenſem Epiſcopum, qui ad agrum Andegavenſem, anno 1657. profectione convenerat, vehementer orarunt, ut ſequeſtrum agere minimè recuſaret, nutua reapſe hinc indè conſilia junxit ; quibus & Religioſi Mendicantes ſeſe ſubdiderunt, & Andegavenſis Præſul annuit; ab illis tamen illo ſyngrapham, quâ negotiationem omni ex parte deponerent, & ſuam de illius ſtatutis avocationem retraherent exigente, nihilque promittente, niſi vivâ voce ad ſummum datâ, tota in fumum res evanuit. Iſta litis hujus eſt ſeries quam *Marcus* noſter tunc temporis apud Andinos Carmelitas Prior graphicè ſcripſit in opere Gallicè exarato ſub memorata jam nomenclatura : *Juſtification des Priviléges des Réguliers, préſentée au Pape & au Roi*, &c. Libro ſummâ eruditione referto.

Cauſa, quam ad ſedem Apoſtolicam Henricus Epiſcopus detulerat, accuratâ inquiſitione interim pendebat : Alexander VII. Pontifex. Max. de conſilio Eminentiſſim. Cardinalium Inquiſitorum, necnon peritorum Theologorum & Canoniſtarum dictas propoſitiones ſigillatim damnavit die trigeſimâ Januarii 1659. Exceptis tamen quartâ & quintâ propoſitionibus, quarum cenſura hæc eſt.

Quarta propoſitio his verbis concepta erat : *Nullus in foro Conſcientiæ Parochiæ ſuæ intereſſe tenetur, nec ad annuam Confeſſionem, nec ad Miſſas Parochiales, nec ad audiendum Verbum Dei.* Cenſura verò ſic habet : *Quoad primam & ſecundam partem ſimpliciter accepta, eſt erronea & temeraria: ſuppoſitis verò Privilegiis Apoſtolicis, nullam meretur Cenſuram. Et quoad tertiam partem de auditione Verbi Dei, ſervetur diſpoſitio Sacri Tridentini Concilii.*

Quinta propoſitio his erat concepta Verbis. *Talem legem in hâc materia nec Epiſcopi, nec Concilia Provinciarum vel Nationum ſancire, nec delinquentes aliquibus pœnis, aut Eccleſiaſticis Cenſuris mulctare poſſunt.* Cenſura verò ſic de illa Propoſitione loquitur: *ſuppoſitis ibidem Privilegiis Apoſtolicis nullam meretur cenſuram. Verùm iſta non eſt prædicanda, nec publicè docenda, prout nec præcedens quarta.*

Verùm iſtam exceptionem nullatenùs admittere voluit, & utramque propoſitionem quoad omnes & ſingulas partes, omni Privilegiorum exploſo uſu, damnavit Clerus Gallicanus non ſolum an. 1656. ſed in Comitiis Generalibus, apud ſanum S. Germani habitis anno 1700. uti videre eſt inter propoſitiones illic damnatas, 77. 78. 101. & 104. ut omittam Decretum Clementis X. *Superna magni*, die 21. Junii 1670. datum adverſus quod reclamavit ſupremus Senatus Pariſienſis, ex Doctorum conſilio, necnon *ad ſupplicationem ejuſdem Cleri Gallicani*, inquit honoratus Tournely, Sorbonicus Doctor & ſacræ Theologiæ Profeſſor Regius in Tractatu de Sacram. Pœnitentiæ, Quæſt. 6. art. 3. in reſponſione ad objectionem tertiam.

6. *L'Office de la Sainte Vierge, ſelon l'ancien uſage de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, pour les Réligieux, Réligieuſes & autres perſonnes aſſociées à cet Ordre, & pour les Confréres du S. Scapulaire ;* à Paris, chez Urbain Couſtellier, *in-12.°* Id eſt Latinè: *Officium Sanctæ Virg. Mariæ, juxtà antiquam conſuetudinem Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo. Ad uſum Religioſorum & Monialium, necnon aliarum perſonarum eidem Ordini Societate conjunctarum ; ſimulque ad uſum Confratrum Sancti Scapularis.* Pariſiis, apud Urbanum Couſtellier, 1696. *in-12.°* 1. vol. Ad Calcem harum Precum horariarum annectitur *Brevis Inſtructio pro Confratr. Sancti Scapularis*, circà conditiones illud geſtantibus neceſſarias, cum enumeratione Indulgentiarum eis à ſummis Pontificibus conceſſarum. Pluries typis datum eſt hoc opus Pariſiis ſur diverſis voluminum formis, ſupreſſo ſemper Auctoris, aut editoris nomine.

7. *La Pratique de bien vivre & de bien mourir : faiſant la troiſiéme partie du Manuel du Tiers-Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, par un Religieux du même Ordre de la Province de Touraine, troiſiéme édition. A Angers, chez Olivier Avril, 1689. in-12.°* Id eſt Latinè: *Praxis rectè vivendi & rectè moriendi : conſtituens tertiam partem Manualis, ſivè Enchiridii Tertii Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo. Authore Religioſo ejuſdem Ordinis Provinciæ Turoniæ. Andegavis, apud Olivarium Avril, 1689. in-12.° edit. tertia.* Prima editio & (ut ſuſpicor) ſecunda *continuâ ſerie adjungitur Manuali ſivè Enchiridio Tertii Ordinis Carmelitarum*, de quo mentionem egimus num. 3. Quodque diximus paginis 678. conſlari. Hujus enim Enchiridii prima pars continet *Brevem Inſtructionem de ortu & Conſtitutione Tertii Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmeli.* Et hæc brevis Inſtructio paginis viginti quatuor continetur. Inſtructionem ſequuntur Regula & Statuta Fratrum & Sororum Tertii Ordinis, &c. uſque ad paginam 130. ejuſdem voluminis. Ad paginam 131. incipit : *Directorium ſpirituale actionum Diurnarum, Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo inſcriptum*, uſque ad paginam 678. Directorium iſtud ne uno quidem apice differt, præter titulum à Praxi bene vivendi & bene moriendi, de qua agimus. Domeſticos & externos Approbatores eoſdem anno 1680. & 1681. ſyngrapham ſubminiſtrantes exhibet Elucubratio utraque; eamdem Præfatiunculam, capitum diviſionem eamdem & numerum quinquageſimum primum utraque eumdem : capite primo iiſdem vocibus incipit utraque : *dès le matin*, &c. Capite quinquageſimo primo utraque agit de Extrema-Unctione, & deſinit his Verbis : *ce que vous devez raiſonnablement eſpérer de faire, ſi durant votre vie v[illegible] vous y êtes accoutumé.* Ovum ovo ſimillimum. Hoc Manuale idoneam præbuit occaſionem cur Michael Joſeph à S. Marco diceret noſtrum *Marcum à Nativitate* eximium extitiſſe *in toto Regno Galliæ Promotorem Tertii Ordinis Carmelitarum, illic penitùs fermè extincti.* Quod intelligendum opinamur, ſalvo *Andrea à S. Nicolao* zelo ad idem Inſtitutum apud Gabalos tuendum & reſtituendum vigilantiſſimi. Quin inſuper *Stephanus à S. Franciſco Xaverio* ; cui *Marcus à Nativitate* in Præfectura Provinciæ Turoniæ ſucceſſit jam anno 1672. Opus ediderat Gallicè inſcriptum : *le Tiers Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, confirmé par les Papes Nicolas V. & Sixte IV. expliqué en faveur des Fréres & des Sœurs qui le profeſſent, par le Reverend P. Etienne de Saint François Xavier, Religieux Carme de la Province de Touraine, & Profeſſeur en Théologie. A Paris, chez Sebaſtien Cramoyſi, 1672.*

M.

OPERA MANUSCRIPTA.

Præter Epiſtolas encyclicas, quas ad ſingulos Conventus regiminis cauſâ ſibi injuncti, pro more annuo, Priores Provinciales dirigere conſueverunt, aliæ duæ hic recenſeri opportunè videntur, quæ decus Provinciæ Turoniæ, vigilantiamque paſtoralem illuſtrant Marci à Nativitate, dùm Provincialem gereret.

8. 1.ª anno 1687. data tractat de Eremi Bellaquenſis-Fontanæ perfecta conſtructione, ſed præſertim de *Miſſione Anglicana*, quam Paulus *à S. Ignatio Magiſter*, Superior Generalis totius Ordinis Carmelitici cogitabat inſtituere: & ad quam, annuente Sereniſſimo Angliæ Rege Jacobo III. ſex Religioſos, ſtipendiis totius Provinciæ propriis Marcus noſter direxit. At verò neceſſarios ad ſuppeditandos hujus Apoſtolici Operis ſumptus, liberam pecuniæ collectam, ſimul & precum abundantiorem opem à ſingulis Conventibus obnixe depoſcit.

9. *Epiſtola altera* Anglicanam eamdem circà Miſſionem agit, anno 1688. data, ubi bona inter nuntia edocet ſuos Evangelicos Præcones à Rege comprobationem accepiſſe Britannico, tutelam à Nuntio Apoſtolico, præſidium à Comite *de Caſtelmaine*, non ità pridem Majeſtatis Anglicæ in Urbe Oratore, & à nonnullis Primatibus Catholicis: ipſos fidei Catholicæ ſatores Carmelitas feliciter habuiſſe ſacras conciones, tempore Adventûs & Quadrageſimæ, in ſacellis Legatorum Galliæ, Venetiarum, Hiſpaniæ & aliorum: P. *Germanum à S. Petro* Æditum ſacrum eſſe conſtitutum apud Magni Etruriæ Ducis rerum Curatorem ceu *Reſidentem*. Monet inſuper Gallos Mercatores à Rege Angliæ facultatem obtinuiſſe, & à ſecretioris ejus Conſilii Magnatibus de habendo pro ſe & pro ſuis Gentilibus ſacello aperto; cujus de poſſeſſione ad Carmelitas illic miſſos transferenda cogitabant veluti jure Parochorum fruituros, qui Gallis omnibus Catholicis eſſent à ſacris, apud Londinenſes in loco jam delecto, qui propè *Tameſim*, ab antiquiori Carmelitarum Cœnobio longè non diſtaret: nullam hactenus tentatam interceſſionem; unam ſupereſſe difficultatem ex ſumptibus ſuppeditandis ad ornatum ſacelli neceſſariis, quos ad obeundos millia duo librarum colligi conveniret ex taxatione ſingulis Cœnobiis imponenda; ità ut majora, nummos argenteos quadraginta, media, libras ſexaginta, & minora libras quadraginta eſſent ſolutura. Quid indè ſingulis in Conventibus fuerit determinatum rogat Superiores ut ipſi denuntient.

10. *Relatio Domini de Razilly* Viri Turoniæ nobiliſſimi, inter Opera noſtri *Marci* Manuſcripta forſan accenſeri deberet, ut potè quæ de manu ad manum (ut loqui ſolent) tradita noſtras inter ſchedas in cimelio noſtro ſervatur, proprio *Michaelis Joſephi* ſyngrapho munita. Attamen typis edita profertur in Opere Gallicè inſcripto: *La Morale pratique des Jéſuites*. Latinè: *Ethica practica Jeſuitarum, tomo 8. part. I. cap. 14. pag. 225. 229. & 230.* Talis autem Relatio Mſ. apud nos hactenùs ſervata, his Gallicè vocibus exprimitur.

» L'an 1652. Monſieur de Raſſilly, Gentilhom-
„ me de Touraine, Neveu du fameux Comman-
„ deur de Raſſilly, avec lequel il a été employé
„ pour le Roy ſur les Vaiſſeaux, a raconté au
„ P. Marc, Carme, alors jeune d'environ trente
„ ans, qu'il alloit paſſer ſon Quartier d'hiver à
„ la Cour, après s'être retiré dans le Port avec
„ ſes Vaiſſeaux.

» Environ l'an 16... La Cour étoit à Bordeaux;
» Il ſe trouva préſent à une conférence ou entre-
» tien, dans lequel étoit M. de Berulle, M. Ca-
» mus Evêque de Belley, M. Coſpean qui a été
» Evêque de Lyſieux apres l'avoir été de Nantes,
» Janſenius & S. Cyran. Comme ils ne ſe défioient
» point d'un Courtiſan, ils ſe diſoient fort libre-
» ment leurs ſentimens. Le ſujet de l'entretien étoit
» d'abaiſſer les Moines, & d'empêcher que les
» Peuples n'euſſent point en eux plus de confiance
» pour réparer la hyerarchie.

» M. de Berulle dit qu'il falloit réformer le Cler-
» gé, faire des Communautés de Prêtres, y inſ-
» truire de jeunes Eccléſiaſtiques, d'où l'on tireroit
» des Paſteurs irrépréhenſibles, & que peu à peu
» la bonne vie des Eccléſiaſtiques dans ces Com-
» munautés attireroit de la jeuneſſe per vocation
» à ſe faire d'Egliſe; au lieu qu'alors elle n'alloit
» qu'aux Couvents des Religieux.

» M. de Belley dit que c'étoit là un long che-
» min, & qu'ils ſeroient tous morts, avant que
» ces Communautés fuſſent établies; mais qu'il
» étoit plus aiſé de décréditer les Moines, que
» de donner du credit aux Prêtres: partant qu'il
» falloit mettre en évidence leurs conduites inté-
» reſſées, hautaines, avares, & piquer les gens d'E-
» gliſe contre eux, comme contre des uſurpateurs.

„ M. de Coſpean dit qu'il ne falloit pas pré-
„ tendre attaquer tous les Moines à la fois, mais
„ attaquer les Jéſuites ſeuls les premiers; tant
„ parce qu'ils faiſoient plus que tous les autres,
„ que parce que ce grand nombre de tous les au-
„ tres Religieux ſe rangeroient d'avec eux contre
„ les Jéſuites, qui étoient odieux particulierement
„ aux Thomiſtes, & qu'on n'avoit pû encore
„ mettre en oubli la Controverſe *de Auxiliis* ſous
„ Clément VIII. Partant qu'il y avoit lieu de mon-
„ trer que leur Doctrine n'étoit pas conforme à
„ celle de S. Thomas, ni à celle de S. Auguſtin:
„ qu'ils donnoient trop au franc arbitre, qu'il y
„ avoit du Sémipélagianiſme.

„ Le ſieur du Verger, depuis nommé l'Abbé
„ de S. Cyran, répliqua que les moyens propoſés
„ par M. Janſenius n'alloient pas à la fin préten-
„ due, qui étoit de rétablir la hiérarchie, éloi-
„ gner les Moines, & relever les Prêtres & Paſ-
„ teurs, en leur ramenant leurs brebis; car, dit-il,
„ le Peuple ſe ſouvient fort peu de la queſtion *de*
„ *Auxiliis*, & pendant qu'on diſputera de la grace
„ & du franc arbitre contre les Jéſuites, les Fideles
„ n'iront pas moins recevoir les Sacremens d'eux
„ & des autres Religieux: que ſon avis étoit de
„ prendre dans le Clergé une conduite ou regle
„ de diſcipline toute contraire à la leur; & comme
„ ils ſont faciles aux Sacremens de Penitence, il
„ falloit la rendre inacceſſible; & comme ils per-
„ mettoient la Communion familiérement, il fal-
„ loit la rendre rare: enfin, que comme il n'y
„ avoit que ces deux Sacremens qui attiroient la
„ multitude des Fideles aux Egliſes des Moines,
„ il falloit les en éloigner, en prenant une con-
„ duite toute oppoſée.

„ Voilà ce que M. de Raſſily dit au P. Marc: &
„ un an & demi après ledit ſieur de Raſſily étant
„ tout malade, dont il mourut, le P. Marc le
„ viſitant dans ſon lit, lui demanda ſi tout ce qu'il
„ lui avoit dit de cette Conférence étoit bien vrai.
„ Il lui rapporta toutes les mêmes choſes. Il avoit

M.

„dit les mêmes choſes au P. Nicolas de la Viſitation : & les deux Peres ſont encore vivans. Conforme à l'original envoyé au P. Michel-Joſeph de Saint Marc, Maître des Novices, à Poitiers le 28. Mars 1677.

Similem declarationem die vigeſimâ nonâ Julii 1687. ſignatam dedit *Marcus* Patribus duobus Jeſuitis Belgis, quorum unus erat *Cornelius Hazart*. Cujuſquidem relationis certior ut fieret *Auctor Ethicæ practicæ*, eumdem, viro probo interveniente, interpellavit *Marcum*, tunc temporis apud Pariſios Priorem Billetarum, à quo id reſponſi accepit, Gallicè quidem ſcripti, ſed Latinè quâ potuimus diligentiâ, tranſlati. His vocibus affatur Marcus.

„Dominus de Raſſili mihi dùm viveret, dixit & imminente morte confirmavit ſe colloquio adfuiſſe, cui intererant Dominus de Berulle, qui nondùm Cardinalitiâ dignitate profulgebat, Dominus de Coſpean qui poſteà Nannetenſibus Infulis decoratus eſt, Dominus Janſenius ex Hiſpaniis redux, nondùm ad Epiſcopatum Yprenſem provectus, & Dominus du Verger de Hauranne, poſteà fiduciario jure Abbas S. Cyrani. Illic de Hierarchia reſtituenda, Monachis & deprimendis actum eſt : omnibus de propoſita re exequenda conſentientibus uniſquiſque ſuam ad media in finem tutò conducentia ſententiam proferre rogatus eſt.

„Dominus Berullius dixit inſtituendas Congregationes Presbyterorum Oratorii, qui conſuetudinem Sæcularium omnem abdicantes, eorum fiduciam ſibi captarent, paulatimque illam minuerent quam apud Monachos deponebant.

„Dominus de Coſpeano dixit Librum ſcribendum, quo jus Epiſcoporum propugnaretur in Monachos, ad illos miniſterio ſacro interdicendos, ſua & è Diœceſi removendos, quoties opportuniùs judicarent.

„Dominus Janſenius dixit Jeſuitas primùm oppugnandos, ut potè quibus plebs magis ac magis confideret : quare materiam *de Auxiliis* tractandam, ubi facilè oſtenderetur illos eſſe Semipelagianos.

„Dominus de Vergerio dixit ad Sacramenta difficiliorem aditum eſſe proponendum, ob præparationes illis debitas ægrè aſſequendas : quia ex frequentiori Sacramentorum uſu æſtimationem Monachi colligebant. Quas quidem agendi rationes, *addidit Marcus*, uniſquiſque illius colloquii vir adhibuit ; Dominus Berullius in inſtituendis Presbyteris Oratorianis ; Dominus Coſpeanus in Libro de Juriſdictione Epiſcoporum, quem ſcripſit, aut ſcribi curavit, quemque à ſe lectum aſſeruit Pater Marcus ; in ſuo edendo Auguſtino Janſenius ; & Dominus Vergerius in præceptis de Confeſſione & Communione procul amovenda editis.

Hâc autem narratione purum contineri figmentum probare annititur clar. Dom. *Antonius Arnaldus* ad veriſimilitudinem Fabellæ Burgo-Fontanæ (Gallicè, *le Roman de l'Aſſemblée de Bourg Fontaine*) apponendam inventum. Quod & probari exiſtimat ex eo quod, 1.° Author Libelli Gallicis typis editi ſub hoc titulo : *l'Hiſtoire de Janſenius & de S. Cyran* ; in Præfatione aſſerit Eccleſiæ ſubverſionem illic excogitatam fuiſſe : Quod ideam renovat Conventûs Deiſtarum, omnia Religionis Chriſtianæ myſteria in perniciem cogi machinantium. 2.° Quia in præfato Libello contendit P. *Hazartum*, ſi duas P. *Marci*, & P. *Nicolai à Viſitatione* declarationes habuiſſet, inſignem de Janſenianis victoriam retuliſſet. Utiles igitur & idoneas comprobando Conventui Burgo-Fontano arbitratus eſt has *declarationes* ; de illo etenim cœtu agebatur in lite quam adversùs P. *Hazartum*, intentarunt Parentes *Cornelii Janſenii* Yprenſis Epiſcopi. Sed mitigatum, larvatum, & omni ſpecie horrificâ ſpoliatum jam repræſentat hunc cœtum in Concilio Razilliano. Loco viri Eccleſiaſtici vir nobilis ſubſtituitur qui cœtui adfuerit, & hujus rem ſecretam duobus patefecerit Religioſis, teſtem impavidè appellantibus, triginta annis illius poſt obitum. Non Deiſtæ perhibentur, ſed viri quorum præcipuum intentum conſilium eſt, ut fideles amoveant ab Eccleſiis Monachorum.

Quàm vanæ ſint & ſtramineæ rationes hæ Domini Antonii *Arnaldi*, jam dudum animadverterunt nonnulli eruditi viri veritatis amatores ſinceri & ab omni partium præjudicio liberi ; Conventum Burgo-Fontanum à colloquio Razilliano per omnem modum ſecernentes. Cur etenim diſtinctio nulla intereſſet ? Conventus Burgo-Fontanus in Cartuſianorum Monaſterio ſex decim aut ſeptem decim leucis diſſito à Lutetia Pariſiorum habitus fuiſſe refertur ; Colloquium verò Razillianum in Vaſconia. Collocutores Conventûs Burgo-Fontani ſolis Litteris initialibus & hactenùs non certò notatis ; collocutores verò Colloquii Razilliani proprio nomine deſignantur. Relator primarius Conventûs Burgo-Fontani vir Eccleſiaſticus nomine lateſcens : Relator Colloquii Razilliani ipſe primarius teſtis Dominus *de Razilly* omnibus notus, ex fratre nepos Clariſſimi Dom. Marchionis *de Razilly*, Claſſiculæ Præfecti, Regii Generalis Provinciæ Turoniæ Gubernatoris, & Infantium Franciæ ſub-Rectoris ; ſecundariò Relatores P P. *Marcus à Nativitate* in ſua Provincia Turonia Carmelitarum Superior Provincialis, pietate ſcientiâque apud ſuos non tantùm fratres ſed etiam apud exteros omnis generis viros celeberrimus, & *Nicolaus à Viſitatione* in eadem Provincia Carmelita primates inter Superiores notiſſimus.

Viri Doctiſſimi Antonii Arnaldi rationes expenduntur.

Qui cenſoriam virgulam in præſentem Declarationem, Sententiam Arnaldinam mecum ſtudioſus vir communicavit, rationes opinatur ab *Arnaldo* allatas non ſatis eſſe ad confundendum Conventum Burgo-Fontanum cùm Razilliano Colloquio & immiſcendum. 1.ª Ratio Arnaldi petitur ex eo quod Author Libelli *Hiſtoriæ de Janſenio & San-Cyrano* monet collocutores præfati Conventûs evertere cogitaſſent myſteria Chriſtianæ Religionis. Verùm quid commune hæc ratio habet cum Razilliani cœtûs collocutoribus ? 2.ª Ratio ſupponit Relationem P. *Marci* valdè utilem eſſe futuram P. *Hazarto*, ad vincendos Janſenianos : At indè non ſequitur Colloquium idem eſſe cùm cœtu Burgo-Fontano ? 3.ª Ratio petitur ex tempore quo divulgari cœpit Declaratio P. *Marci*, triginta annis poſt obitum Domini *de Razilli*. Sed jam animadvertimus hanc Declarationem perpetuâ inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ traditione tum orali tum ſcriptâ propagatam continuò fuiſſe, à vita & morte Domini *de Razilli* : nulla igitur adversùs eam diuturnitas præſcribere poteſt. Præ-

Digitized by Google

tereà ſi qua temporis diuturnitas impetere poteſt hujuſce Hiſtoriæ veritatem, omnes evaneſcant neceſſe eſt Hiſtoriæ cùm Eccleſiaſticæ tùm Profanæ, quarum Authores res geſtas triginta poſt annos ſcripſerunt: evaneſcant oportet ſexcentæ narratiunculæ, quibus ipſe *Arnaldus* ſuam infarſit *Ethicam praticam* adversùs Patres Societatis infamandos. Evaneſcat ergo dictum Illuſtriſſimi Domini Alani *de Solminiaco* Cadurcenſis Epiſcopi, tam altè fixum animo habentis Jeſuitas Eccleſiæ flagellum eſſe ac ruinam, ut omnes Epiſcopi, ad Deum rectà tendentes, ſibi viderentur nullam Jeſuitis operam ſacram committere deberet: Præſuleſque ſaluti populorum attentè conſulentes, apud illos Patres nunquam convenire, iſta ne humanitas illis æſtimationem plebis Diœceſanæ conciliaret. Hanc ſententiam Domini *de Solminiaco* anno 1659. defuncti accepit *Arnaldus* ab Abbate *Duferrier* Albienſi Eccleſiaſte in Arce Pariſienſi *Baſtilliæ* mortuo, die 20. Aprilis 1683. ætatis quadrageſimo.

Quærit poſteà Doctor *Arnaldus*, cur P. *Marcus* ſuam Jeſuitis Belgis die 19. Julii 1687. ſignatam dederit Declarationem de colloquio Razilliano, quod annis triginta ſeptem anteà notum habuerat? Reſpondetur P. *Marcum* anno tantùm 1687. Declarationem ſyngraphâ ſuà munitam præbuiſſe, quia hoc anno à Jeſuitis Belgis de illa concedenda interpellatus eſt, quàm fratribus ſuis Carmelitis jam dudum lubens commiſerat. Quæritur autem ab *Arnaldo*, cur tanto veritatis zelo accenſus, Sententiam Domini Alani *de Solminiaco* de Jeſuitis prolatam, ſcriptis mandaverit anno 1693. quo tomum 8.um *Ethicæ Practicæ* adversùs Jeſuitas lucubrabat, anno poſt obitum dicti Domini Cadurcenſis Epiſcopi trigeſimo quarto?

„ Petit inſuper *Arnaldus* cur non aſſignatur „ locus Colloquii Razilliani, neque tempus quo „ fuerit habitum? Verone ſimile perhibetur Do„ minum de Razilly oblitum horum fuiſſe, gene„ ratim tantùm dicendo Conventum fuiſſe actum „ circà annum 1620? An non indè ſuſpicioni „ datur occaſio, de anili fabula fingenda pro „ Jeſuitis demulcendis, vitandaque pro circum„ ſtantiarum ſigillatim deſignatione, ne lapſus in „ contradictionem notior fieret„? Reſpondetur non aſſignari locum & tempus Colloquii Razilliani; quia P. *Marcus* quod ſimpliciter didicit verum, ſincerè nuntiare intendit. Ratio, quâ Dominus de Razilly generatim aſſignavit annum circum circà 1620. oſtendit illum de re jam dudum præterita locutum, de omnibus minimis circumſtantiis ad Colloquii in *Vaſconia* habiti non pertinentibus veritatem, non egiſſe. Alia quæ nobili viro aut Religioſis hominibus adjudicat *Arnaldus* ex cupidine detrahendi ſuboriri videntur.

„ Mirum prorsùs eſt, addit *Arnaldus*, quod „ vir nobilis ſæcularibus rebus deditus, inter „ homines in Eccleſia celeberrimos conveniat; „ nullâ datâ ratione conveniendi in locum, ubi „ Eccleſiaſticæ res agerentur„. Reſpondetur idem uſu familiari quotidie fieri in Colloquiis privatis, quæ narratione omnium promiſcuè rerum ſuſtinentur.

„ Quem in illum Colloquium Razillianum P. „ *Marcus* introducit, Primarius eſt Dominus *Be„ rullius*, nondum purpurâ Cardinalitiâ inſignitus; „ *pergit Arnaldi accuſatio*. Numquid bonus hic „ Carmelita idoneam cogitavit viam pravitatis „ famâ inurendi Janſenium & San-Cyranum, „ quos in Societatem Sanctiſſimi *Berullii* vocatos „ denuntiaret? Monitum, quod huic affingit *Mar„ cus*, non magis ad hanc rem confirmandam „ inſolens eſt. *Berullius* dixit *inſtituendas Congre„ gationes Sacerdotum Oratorii, qui familiarem ſæ„ cularium hominum conſuetudinem declinantes*, „ *eorum ſibi fidem allicerent, eamque minuerent „ apud Monachos deponi ſolitam*. Quam horribilis „ calumnia! *A Berullio* Congregationem Orato„ rianam inſtitutam, zelotypiæ ſuggeſtu„.

Reſpondetur quoad primum, in Declaratione P. Marci malignam de Janſenio & San-Cyrano infamandis nullam occurrere voluntatem. Quoad 2.um calumniæ ullum veſtigium non detegi in Declaratione veritati conſona.

„ *Coſpeanus*, qui *poſteà Nannetenſes ad Inſulas „ provectus fuit*, ſecunda perſona eſt quam inter „ collocutores ſui cœtûs nominat *P. Marcus*. Itàne „ Epiſcopum hunc vocaſſet Dominus Razillius Do„ minum *de Coſpeano*, vel Dominum *Coſpean*? „ Nam etenim ſciviſſet hunc primò *Atturienſem*, „ ann. 1607. deindè *Nannetenſem* Januario menſe „ 1621. & *Lexovienſem*, anno 1635. deinceps Epiſ„ copum fuiſſe. Aſt id Domino *Razillio* minimè „ notum ſupponere eſt, ſi talis loquendi ratio ei „ affingatur. Dicere quippe de Præſule tùnc tem„ poris, nempè anno 1621. extitiſſe ſolùmmodo „ Dominum *de Coſpean*, indicare eſt, anno 1621. „ unâ nomenclaturâ Dominum *Coſpean* voci„ tatum fuiſſe: conſtat tamen anno 1620. aut „ 1621. non proprio ſtirpis ſuæ nomine, ſed „ Epiſcopatûs ſui vocabulo appellatum, cùm jam „ ab anno 1607. Aturienſis eſſet Epiſcopus. Nec „ ulla veri ſpecies, quod anno 1649. Dominus „ *Razillius* dixiſſet Dominum de Coſpean factum „ fuiſſe Nannetenſem Epiſcopum, nihil ulteriùs ad„ jiciens. Hic enim Antiſtes à Nannetenſi ad Lexo„ vienſemEpiſcopatum, anno 1635. tranſlatus, „ & anno tantùm 1646. defunctus, ſub nomine „ Epiſcopatûs Lexovienſis anno 1649. notior „ agnoſcebatur, quàm ſub nomine Epiſcopatûs „ Nannetenſis.

Ad primam rationem reſpondetur pro virorum Nobilium more homines ſæpiùs appellari ex proprio Dynaſtiæ aut ſtirpis vocabulo. Tota hinc perit litigatio, quam Domino *Razilio Arnaldus* impingit, ex vocabulo *Coſpean*. Propterèa nomen *Coſpean*, ob egregiam concionandi artem, adeò celebre per totam Galliam ferebatur, ut oblivionem cæterarum dignitatum quas vir famâ inſignis geſtaſſet, facilè induceret. Notiorem igitur juxtà ideam, quam altè impreſſam menti tenebat, Dominus Razillius loquebatur; abſque ullo additamento Dominum *de Coſpean* vocitans.

Ad ſecundam rationem reſpondetur ab Arnaldo non tantùm totam veriſimilitudinem, ſed & ipſam declarationis veritatem, mutatis turbatiſque temporibus, penitùs tolli. De colloquio in Vaſconia habito circà annum 1620. Loquitur Dominus *Razillius*: hoc autem tempore celebre *Coſpeani* nomen tàm inſigniter promulgabatur, ut ejus dignitates in memoriam revocari eſſet minimè neceſſarium: ideòque juxtà celebriorem Coſpeani notionem & ſibi magis propriam effari ſolebat dictus Dominus *Razillius*. Quid erroris indè concludi poteſt in declaratione *P. Marci*? Refert quod audivit; eo quo didicit modo refert: ubi falſitatis indicium?

„ Non minùs Coſpeani quàm Berullii inepta mo„ nitio eſt, inquit Arnaldus. Coſpeanus dixit

Librum

Digitized by Google

„ librum ſcribendum, quo jus Epiſcoporum in Mo-
„ nachos enuntiaretur ; ut illâ juriſdictione pate-
„ factâ, hi ſacro miniſterio interdicerentur, & è
„ Diœceſibus expellerentur, quoties conſultiùs
„ judicarent Epiſcopi. Quanta ſycophantia tale
„ commentum affingendi Domino Coſpeano ! Plus
„ in Monachos juris, quàm in Presbyteros Cleri
„ competere Epiſcopis, quis unquam excogita-
„ vit ? Presbyteros autem è ſua Diœceſi expel-
„ lendi facultatem ullusne habuit Epiſcopus ? Quid
„ indè hæc agendi ratio conduceret, ad minuen-
„ dam fidelium hominum ergà Monachos fiduciam?
„ Minoremne fidem daturi ſunt Monachis, qui
„ majori conſtricti fuerint obſequio ? Idne venit
„ in mentem Vulgi Confeſſarios eligentis ?

Reſpondetur nullam 1.° fraudem in declaratione P. Marci detegi, uſque dùm probaverit Arnaldus vel nullum in Vaſconia habitum fuiſſe colloquium, de quo mentionem fecit Dominus Razillius : vel illius colloquii interlocutores non ea dixiſſe, quæ idem Razillius refert. 2.° Declaratio P. Marci minimè probare intendit Actores Conventûs Razilliani rectam ad ſuum propoſitum aſſequendum viam annotaſſe. Si quid vitii deprehendit Arnaldus in modo quem ii proferunt dicendi, in caput colloquentium, non in verecundiam narrantis P. Marci refundendum manet.

„ Hæc audaciæ ſumma, addit Arnaldus ; hic
„ temeritatis cumulus. Aſſerit iſte Carmelita Li-
„ brum de Juriſdictione Epiſcoporum ſcriptum à
„ Coſpeano fuiſſe : ipſumque Librum à ſeipſo
„ Patre lectum eſſe. Secum igitur ſtatuendum eſt,
„ ut calumniatoris notam incurrat, niſi dixerit,
„ quem Librum ; & quomodo didicerit illum à
„ Coſpeano Librum ſcriptum, aut curâ Coſpeani
„ compoſitum eſſe.

Reſpondetur : ab anno 1620. plurima de Juriſdictione Epiſcoporum edita volumina conſtat. Ex eorum numero nullum extare, cui aliquid contulerit Dominus Coſpeanus, oſtendat ipſemet Arnaldus, ſi graviſſima calumniatoris à nota ſe liberare voluerit. Virum probum Pariſios miſit Arnaldus ad Patrem Marcum, qui declarationem ſyngrapho munitam daret : dedit Marcus, & in crimen vocatur ab Arnaldo, quod librum, de quo nulla fuit interpellatio, non declaraverit. Cujus in caput culpa cadere debet ? In caput Marci ? An in caput Arnaldi non petentis ? *Innoteſcit aliundè Reverend. Dom. Philipp. Coſpeani Epiſc. ad Illuſtriſſimum Galliæ Protectorem, pro Reverend. Patr. Berullio, Epiſtola apologetica, anno 1622.* Scripta. Innoteſcunt partes, quas Philippus Thibault Carmelitarum Prior Provincialis ſuſtinuit apud Sereniſſimam Auguſtiſſ. *Mariam Medicæam*, Galliarum Reginam in nominatione Dom. Coſpeani ad Epiſcopatum Nannetenſem. Conticeſcant igitur jam labia hominum adversùs Monachos obloquentium iniqua. Nannetenſem Philippus Thibault recuſavit Epiſcopatum, ad quem provehi conſilio curavit Dominum Coſpeanum.

„ Tertius vir, quem in colloquio Razilliano
„ Marcus collocat, Dominus eſt Janſenius, qui
„ [eodem Marco aiente] ex Hiſpania redibat,
„ dùm in hæc dicta Comitia occurreret. Certum
„ fraudis monumentum : ſi enim anno 1620. aut
„ 1621. Dominus Razillius cum Domino Janſenio
„ in quodam cœtu interfuit, certò cognoviſſet
„ eum ex Hiſpania non redire : nam illùc bis tan-
„ tùm profectus eſt, videlicet anno 1624. & 1625.
„ Non igitur à Domino Razillio Carmelita didicit
„ quæ de illa conventione narrat, ſed ex ſchedis
„ Jeſuitarum, aut eorum ex libellis, in quibus
„ craſſus occurrit error idem ; videlicet anno
„ 1621. Dom. Janſenium, ex Hiſpania redeuntem
„ interfuiſſe, in Conventu malignantium.

Reſpondetur Dom. Razillium memoriâ fortè lapſum confundere potuiſſe, & ſimul varias immiſcere peregrinationes Janſenii è Baïona (ubi Gymnaſiarcham diù geſſit) redeuntis. Neque mirum videbitur quod rebus navalibus vir occupatus vitam Janſenii tàm ſedulò non enarraverit ; poſt triginta annos pauliſper devians ab accurata circumſtantiarum temporanearum relatione, quæ prædicti colloquii veritatem tantillùm lædunt. Culpandus proindè Marcus non eſt, imò laudandus, qui ſincerè retulit quod audivit, nihil addendo aut detrahendo. Quo autem argumento probaret Arnaldus Marcum legiſſe ſchedas vel libellos Jeſuitarum ? Id non innuunt pia & domeſtica negotia, quibus hic Religioſus ſedulò retentus eſt. Tandem quod vitioſum animadvertitur non Marco ſecundum declaranti, ſed Razillio primum dicenti deputandum eſt.

„ Monitio falſo affixa Janſenio non minùs quàm
„ aliorum colloquentium deviat à propoſito aſſe-
„ quendo. Janſenius dixiſſe fertur *Jeſuitas primùm*
„ *oppugnandos, quibus utpotè Chriſtiana plebs magis*
„ *ac magis confideret. Quapropter materiam de Au-*
„ *xiliis fore tractandam ; in qua promptiùs ii de*
„ *Semipelagianiſmo convincerentur.* Lepidum impe-
„ dimentum, ne peccatorum confeſſiones tàm fre-
„ quenter apud Jeſuitas deponantur ! Quaſi mu-
„ lierculas, quæ vix tertiam partem confitentium
„ conficiunt, & alios qui ſtudiis non incumbunt,
„ cæterorumque dodrantem (*les trois quarts*)
„ implent, ſpeculativæ diſputationes graviter at-
„ tingerent, illis omnibus prorsùs imperviæ. Quæ
„ tamen ratio deſerendi Jeſuitas etiamſi apud eos
„ valeret, ad Regulares abſolutè derelinquendos
„ minimè ſufficeret : cum ex his plurimis ab opi-
„ nionibus Jeſuitarum diſſentiant.

Idem reſponſum iiſdem ratiunculis ſubminiſtratur. Penès P. Marcum non fuit oſtendere quod in prædicto cœtu Razilliano collocutores recta propoſuerint agenda in finem aſſequendum ; verùm autem declarare quid à viro nobili Razillio didicerit circà illud colloquium. Itaque probandum Arnaldo incumbit Marcum à vero dicendo erraſſe. Audiamus ergò Arnaldi ultimam objectionem his vocibus ſequentibus enuntiatam.

„ Poſtremus vir introducitur in fabellam Joan-
„ nes du Verger de Hauranne, qui poſteà factus
„ eſt Abbas S. Cyrani. Aliud fallaciæ indicium.
„ Abbas enim S. Cyrani nominatus eſt anno 1620.
„ proindèque non Domini du Verger, ſed Abbatis
„ San-Cyrani nomine indigitabatur, anno 1621.
„ Quod ab illo dictum fuiſſe fingitur circà diffici-
„ liorem aditum ad Sacramenta reddendum ; quia
„ ex frequentiori eorum uſu gratiam apud popu-
„ los Monachi majorem ſibi alliciebant, calum-
„ nia eſt ex dicteriis in Conventiculo Burgo-Fon-
„ tano prolatis refarcita, pro Libro de frequenti
„ Communione infamando : quaſi de iſto ſcriben-
„ do conſilium in cœtu Deiſtarum decretum fuiſſet.
„ Hic minùs impiè, ſed magis inſanè verſatur.
„ Nam quid ſtultiùs excogitari poteſt, quam in
„ Libro de frequenti Communione ſcribendo vo-
„ luntas populos ſtimulandi, ut rariùs in Eccleſias
„ Regularium quam ſuas in Parochias conveniant.

Reſpondetur 1.° nullum fallaciæ indicium

apparere in eo quod anno 1621. Joannes du Verger vocitaretur iſto familiæ vocabulo, etiamſi fiduciario jure accepiſſet Abbatiam S. Cyrani, an. 1620. Commendatarii ſiquidem Abbates non ſemper nomine ſuorum beneficiorum, præſertim in colloquiis privatis appellantur. 2°. Voluntas accendi fideles à frequentiori Sacramentorum uſu nec inaniter, nec recens *Joanni du Verger* adſcribi potuit, anno 1652. quo ſuam Razillius narrationem exponebat : jam dudùm voluntas eadem eidem Joanni du Verger adjudicata ſæpiſſimè (ut non dicam juridicè, fuerat.) 3.° Arnaldus paulò ſuperiùs aſſeruit in eodem tomo *Ethicæ Practicæ Jeſuitarum nullum crimen* imputandum hominibus, qui *Hierarchiam reſtituere volunt*, aut *populos hortantur ad Parochias frequentiùs quàm Eccleſias Regularium conveniendas.* Si nullum crimen, ſi culpa nulla, id ſanâ mente potuit ipſe Arnaldus ſibi proponere in ſcribendo de frequenti Communione libro : ſi mente ſanâ id potuit ſibi proponere, ſanâ mente non potuit aſſerere hoc propoſito nihil eſſe ſtultius : ſanâ mente non potuit ideò *calumniatores* notare duos Religioſos, qui ab ore Domini de Razilly ſe id audiviſſe teſtati ſunt, de Joanne San-Cyrano ad colloquium quoddam præſente loquentis.

Marcum à Nativitate honorificentiùs longè tractabat Auguſtiſſimus Galliæ Rex *Ludovicus XIV.* quo monente *Hyeronymus Ari* Ordinis Carmelitarum Magiſter Generalis eum ſui ſecretioris conſilii participem fecit : honorificentiùs tractabat Illuſtriſſimus Turonenſis Archiepiſcopus, *Victor le Bouteiller*, qui eum à Confeſſionibus habuit, Illuſtriſſimus Dominus *Gilbertus de Clerembaut*, Pictavienſis Epiſcopus, qui eum à ſuis arcanis tenuit; clariſſimus & nobiliſſimus Dominus *de la Milleraye*, Franciæ Polemarchus, & alter eâdem dignitate inſignitus Dominus Ludovicus *de Foucaut*, Comes Daugnon, qui eum ſuæ conſcientiæ ſequeſtrum admiſit. Honorificentiùs longè tractarunt omnium Ordinum Viri pii, docti, myſtici, & jure Conſulti atque Theologi, qui de rebus in omnium ſcientiarum genere dubiis conſulebant. Marcum honorificentiùs habebant Majores Ordinis Carmelitarum Superiores & Magiſtri, qui eum Apoſtolicâ autoritate induebant, ſuas ut vices Commiſſarii Generalis gereret in viſitandis plurium Provinciarum Monaſteriis ; ità ut etiam à Confratribus Romanis, Italis, Germanis, Belgis, & Luſitanis opem dare poſtularetur.

Marcum egregiè commendant *Michael-Joſeph à S. Marco* in vita ipſius Gallicè ſcripta, & ad tractatum de compunctione Gallicè editum præfixâ ; & *Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmeli*, in vita ejuſdem Mſ. (quæ in opere Gallicè inſcripto Mſ. *l'Année Carmelitaine* : Latinè, *Annus Carmelitanus*) reperitur ad diem 23. Februarii. Quibus accedendi occurrunt *Ludovicus Jacob*, in Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 291. *Daniel à Virgine Maria*, in Speculo Carmelitano tomo II. pag. 1092. num. 3851. Necnon R. P. *Agathangelus* ſemel, bis, ter & quater Provinciæ Vaſconiæ Præfectus in ſchedis Mſſ. ad nos Burdigalâ miſſis anno 1742. Atque *Diarii Codices* Provinciæ Turoniæ *Mſſ.* in ſingulis Conventibus aſſervati, & quibus inſeruntur Acta & inſtituta ejuſdem Provinciæ Provincial. Superiorum.

XV.

MARCUS DE MONTE CATINO, Italus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor, in Capitulo Generali Aſtenſi, anno 1472. Lector deſtinatus : deindè in Capitulo Brixienſi anno 1478. Provincialis Romæ ordinatus, in Capitulo Avenionenſi ann. 1482. Procurator Generalis, Definitor & bis Provincialis Romæ vocatus ; anno ſequenti 1483. cùm rixæ in Ordine ortæ fuiſſent de colore habitûs Carmelitici inter Patres antiquioris obſervantiæ & Patres Congregationis Mantuanæ ; *Marcus* pro colore nigro ſeu tincto partes tenebat, contrà verò *Baptiſta Spaniolus* Mantuanæ Congregationis Vicarius Generalis, non niſi griſei & non tincti coloris habitum futurum affirmabat. Hac de re oblata eſt à Marco

Supplex poſtulatio de colore nigro habitûs Carmelitarum ad Sixtum IV. delata. an. 1483. Poſtulationem hanc admiſit Pontifex Maximus in Diplomate quod incipit : *Ad hoc divina*, &c. die 12. Aprilis ann. 1483. dato : ubi animadvertit, quod, cùm Fratres Carmelitæ de lana griſea ad nigredinem tendente indui deberent, & tamen in quamdam paulatim difformitatem coloris in indumentis devenerant, ac propterea ut difformitas tolleretur, in Capitulis Generalibus eorumdem Bruxellis, Aſtæ, Brixiæ, & Avenione celebratis omnes dicti Ordinis Fratres Tunicas deinceps, & Scapularia cum Caputiis de lana nigra, non autem griſea, neque berretina tendente ad nigredinem ferre ſtatutum fuit. Aſt omnes ut vitarentur diſcordiæ, lites & diſceptationes circà id negotii, permiſit idem Pontifex Maximus per aliud decretum die 26. Maii 1484. ut Fratres Mantuanæ Congregationis intrà annum completum eligere poſſent quovis panno tincto vel non tincto uterentur : quo quidem electo, non eis licitum foret illum in poſterum mutare. Obiiſſe videtur Marcus noſter an. 1486. die 16. Maii, quandò Innocentius VIII. annuit Libello ſupplici Gratiani de Villa nova, ubi hic vocatur Procurator Generalis, tom. I. Bullarii Carmelit. *pag. 394. col. 2. & pag. 400. col. 1.*

De Marco iſto loquuntur *Decreta* prædicta *Sixti IV.* in Bullario Carmelitarum *tomo I. pag. 376. col. 1. pag. 385. col. 2. & pag. 387. col. 2. & pag. 388. col. 2.* Joannes Lezana, in *Annal. Ordin. Carmelit. ad ann. 1482. 1483. num. 4. ad ann. 1384. num. 3. ad ann. 1487. pag. 955. 957. 969 & 967.* Lezana tom. IV. ad ann. 1484. pag. 958.

XVI.

MARCUS RECLUSIUS *Butigliora*, (Gallicè *Butiliere*) Diœceſis Aſtenſis ortus, ſacræ Theologiæ Doctor Papienſis, Lombardiæ Provincialis, anno 1478. Regens & Prior Cremonæ ; ubi dùm conciones haberet in Baſilica hujus civitatis ampliſſima, ob ingentem populi concurſum, in Platea publica concionari coactus fuit : Vir tùm morum integritate, tùm prudentiâ, tùm obſervantiæ regularis zelo illuſtris. Anno 1503. Vicarius Apoſtolicus, & Præſes Capituli Generalis Placentiæ celebrandi, ad poſtulationem Ludovici XII. Francorum Regis, ab Alexandro VI. ſummo Pontifice nominatus, ſed poſteà revocatus : forſan, inquit Lezana, quia in ſua Provincia Capitulum generale celebrandi jus, poſt mortem Prioris Generalis, ſibi acquiſiviſſe, juxtà antiquum Ordinis ſui uſum prætendiſſet.

Marcus accepit Conventum nomine *Vicinovum* in Diœceſi Taurinenſi ; ut ſubjiceretur immediatè Priori Provinciali Provinciæ Lombardiæ, ex de-

M.

creto Julii II. Pontificis Maximi die 15. Junii 1505. dato. At anno 1508. die 13. Octobris, cum jam viam mortalium ſubiiſſet *Januæ* Marcus noſter, idem Romanus Pontifex, ſententia priori reſciſſâ, dictum Vicinovi Cœnobium à Juriſdictione Provincialis Lombardiæ ademit, ac Vicario Generali Congregationis Mantuanæ ſubjecit & ſubmiſit. *Optima & ſacra* ſcripſit Marcus, *quæ Mſſ.* aſſervantur Papiæ, & ex illis non omittendum.

Defenſorium contra Detractores ſui Ordinis Mſ. Aſſervatur in Cœnobio Carmelitarum Excalceatorum Claromontano Galliæ, quod à ſe viſum atteſtatur Ludovicus Jacob, & memoratum recenſet R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Mſſ. tomo II. pag. 1279. col. 1. A. JJ.*

De Marco Recluſo vel Recluſio ſermo habetur in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 426. 431. 441. & 442.* apud Joannem-Baptiſtam de Lezana, *tom. IV. Annal. Carmelit. ann. 1503. num. 2. pag.* 1009. apud Ludovicum à S. Tereſia in *ſucceſſione Eliæ* Gallicis Typis data, *cap. 253. pag. 578.* apud Philippum Labbe, in *ſupplementa 4.° novæ Bibliothecæ Librorum Mſſ. pag. 207.* apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 291. apud Andræam Roſſoti in *Syllabo ſcriptorum Pedemontii pag. 415.* apud Auguſtinum ab Eccleſ. *Ibid. an.* 1660. editum, &c.

XVII.

MARCUS A RESURRECTIONE DOMINI, natione Belga, recentioris & ſtrictioris Obſervantiæ tenax Carmelita Excalceatus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ſcripſit idiomate Belgico Librum inſcriptum.

Tabula ſalutis, ſivè de bono uſu Sacramenti Pænitentiæ. Bruxellis 1681. in-12.°

Id ſolum lego in ſchedis ad me miſſis à R. P. Illuminato anno 1741.

XVIII.

MARCUS A S. SACRAMENTO, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Monialibus Tereſianis Cæſar-Auguſtanis à Confeſſionibus; deinde Hiſpanici exercitûs anno ſalutis 1599. adversùs Anglos proficiſcentis cum quindecim aliis Carmelitis Excalceatis Vicarius Generalis conſtitutus, Scripſit:

De propria vita Relationem; quâ uſus eſt Michaël-Baptiſta de Lanuza, Lib. 3. vitæ venerab. Iſabellæ à S. Dominico Monialis Tereſianæ *cap. 8.* Id referente Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 192.

XIX.

MARCUS TRACAGNANUS, Salodienſis patria Italus natione, Carmelita Mantuanæ Congregationis, Theologiæ peritus, edidit Italico ſermone *Orationem in laudem S. Petri Thomæ, Carmelitæ.* Venetiis 1581. inquit Carolus Vaglius, in ſuis Commentariis, *pag. 353.* necnon Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag.* 292.

XX.

MARGARITA A MATRE DEI, anno Domini 1587. piis & honeſtis parentibus Sebaſtiano VANNOCT Brabantino, & Gertrude *Bernates*, in oppido *Formſen* ſuperioris Friſiæ ſtatûs Belgici nata, Carmelitanam veſtem apud Tereſianas Moniales Bruxellis anno 1607. induit die 8 Decembris, ſub Venerab. M. Anna à Jeſu Novitia facta, inter Sorores converſas admiſſa. Virgo humilitate, charitate, oratione, pœnitentiâ, contemplatione, amore Dei, vitæ ſanctitate, miraculorum gloriâ, viſionibus cœleſtibus illuſtrata, atque ſpiritu prophetico donata, migravit in cœlum Bruxellis, cum magna ſanctitatis fama die undecimâ Martii, anno ſalutis 1646. ætatis 59. profeſſionis 37. Scripſit juſſu P. Gratiani à cruce ejus Confeſſarii, poſteà Provinciæ Belgicæ Excalceatorum Carmelitarum Provincialis,

1. *Hiſtoriam vitæ ſuæ*, Belgico idiomate, quam Gallico ſermone donavit Joannes Chryſoſtomus *in-4.° Mſ.* aſſervatam in Blibliotheca Carmelit. Excalcaatorum Bruxellenſium,

2. *De Oratione ac contemplatione ac favoribus ſibi divinitùs conceſſis*, *Tractatum Mſ.* quem laudat Ludovicus Jacob.

De noſtra Margarita loquuntur Philippus à Trinitate in *ejus vita;* in decore Carmeli *parte 3. pag. 173.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 292. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliocheca Carmelitarum Excalceatorum pag.* 282. Daniel à Virgine, *tom. II. Speculi Carmelit. pag. 1063. num. 3681.*

Alia ejuſdem nominis Margarita à Matre Dei Virgo Monialis inter Tereſianas Laïca, armorica, quæ obiit Inſulis Flandrorum cum ingenti ſanctimoniæ titulo, die 15. Januarii, anno 1641.

XXI.

MARGARITA A S. SACRAMENTO. in ſæculo dicta PARISOT, ex piis & honeſtis parentibus nata eſt *Belnæ* in Diœceſi Burgundiæ Eduenſi, die 7. Februarii, anno 1619. Virgo ferè ab infantia Deo conſecrata inter Tereſianas Belnenſes Moniales adſcita & admiſſa vitam prorsùs mirandam, præſtantioribus virtutum exercitiis refertam, illuſtrationibus divinis ac cœleſtibus decoratam chariſmatibus, prodigiis ac miraculis inſignem finivit, moriens die 26. Maii, anno 1648. ætatis 30. In eodem Monaſterio, quod *Leonardus Bataille* Avunculus Margaritæ noſtræ Prior Sancti Stephani conceſſerat Tereſianis dictis Monialibus, enutrita fuerat ab anno ætatis ſuæ decimo, habitu minori induta Religioſo, anno 1631. vota ſimplicia dixit anno ſequenti, majora autem anno 1635. die 24. Junii emiſit. Vixit igitur annos 29. menſes tres, & dies 19. Jacet Belnæ in egregio Sacello, ab ampliſſimo viro Petro *Seguerio*, Franciæ Cancellario, munificentiſſimè in ejus memoriam conſtructo, ſub lapide marmoreo nigro, cui ſequens Epitaphium aureis litteris inſculptum legitur.

D. O. M.

Siſte Viator, & mirare novum ad ſtuporem
hoc ævo
Gratiæ miraculum B. SOROR MARGARITA
A SS. SACRAMENTO
In hoc Belnæ Burgundiorum Oppido nobiliter nata; in hocce
Carmeli Semnæo conſummata in brevi
explevit tempora multa.

M.

Adhuc in cunis Jeſu Chriſti hinc infantis ,
indè Crucifixi ſponſa
Optatur inter dilectos prædilecta. Decennis
peplum induta
Carmeliticum , jam Chriſti-paræ nurus ,
filia deinceps & ſoror ,
Magni evadit Patris Eliæ æmula , magnæ
& Matris Thereſiæ
Perfecta imitatrix. Nullis non oppleta divini
Spiritûs chariſmatis ,
Per omnia virtutum decora , ad incredibilis
propèmodum ſanctitatis
Apices quantòcyus evolavit. Vis paucis
tùm multa , tùm magna ?
Tota quanta , quanta fuit MARGARITA ,
non aliud vixit aut devixit ,
Quàm innocentiæ victima , hoſtia pœnitentiæ , ſacrificium ſimpliciſſimæ
Paupertatis , holocauſtum humilitatis obedientiſſimæ , cujuſvis demùm
Sanctimoniæ conſummatio abſolutiſſima.
Verè Theodidactam , nunc etiam
Propalant cœleſtis ſapientia , continuæ
propemodùm Extaſes , prophetia
Per omnes gradus eminentiſſima, Dæmonum
perpetua triumphatrix ,
Operatrix miraculorum , majus ipſa miraculum : tot hodièque facit
Felices , quot ejus interventu ad Deum
accedunt Oratores. Ora , & abi ;
Felix , ſi aut innòcens pœnitentem , aut
pœnitens innocentem imitaris.
Sed priùs ſupplex & gratulabundus.

Sparge roſas tumulo, tumulo quoque lilia ſparge
Hoc Chriſti gemino ſtemmate ſponſa nitet :
Virgo ſimul Martyr Phœnicis fœdera nectit
Æternam vitam mortis adepta bono.

Scripſit.

1. *Epiſtolas varias*, exquiſitiſſimam pietatem redolentes : quas edidit Jacobus Amelotus in ejus *vita*, *Lib. XII. à pagina 738. uſque ad paginam 744.*
2. *Colloquia cum ejus Magiſtra Matre Maria à SS. Trinitate* : quæ idem Amelotus edidit in ejus vita , *Lib. VIII. cap. 13. à pagina 427.* ad paginam uſque *453.*
3. *Statuta Domeſticorum pueri Jeſu , Beatiſſimæ Virginis & S. Joſeph* : ibidem edita , *Lib. VIII. cap. 1. à pagina 316.* ad paginam uſque *342.*
4. *Exercitia pro ſingulis horis diei & noctis.* Ibid , *Lib. VIII. cap. 3. pag. 350.* edita.
5. *Alta pia Exercitia* ibidem edita , *Lib. VIII. cap. 2. pag. 243. ad pag. 347.*

Vitam ejus abſque Auctoris nomine *Jacobus Amelotus*, Oratorii Presbyter, edidit Pariſiis Gallicè ſcriptam apud Petrum le Petit, anno 1655. *in-8.°* duodecim Libris diſtinctam , ſtrictoque examini Illuſtriſſimi Domini *Ludovici Doni d'Attichi* Æduenſis Epiſcopi ſubditam ; qui ut Reginæ Galliarum *Annæ Auſtriacæ* ſatisfaceret, loca proficiſcens , perſonas interrogans , proceſſum illùc relatis de omnibus rebus juridicum fecit ; hiſtoriam vitæ probavit , æquè ac Epiſcopi Lingonienſis , Bononienſis , Galliæ , Tolonienſis , Petracovicenſis , aliique octo Theologiæ Doctores ; quorum omnium teſtimonium propriâ ſyngraphâ munitum præfigitur huic hiſtoriæ. Eodem proindè probationis calculo corroboratur miraculum, interveniente Scapularis Carmelitarum ope, patratum quod refertur *Lib. II. cap. 4. §. 6. pag. 46. & 47.*

De Margarita hac Belnenſi loquuntur Joannes-Baptiſta de *Sancto Jure* in Vita Gaſtonis-Joannis-Baptiſtæ *de Renty* 3. parte, cap. 4. pag. 279. Dorothæus à S. Renato Commentar. in Libros Regum , pag. 688. Ludovicus à S. Tereſia , in Præfatione Annal. Carmelit. Excalceator. Galliæ, cap. 7. pag. 16. *Matthias à S. Joanne* in hiſtoria panegyrica Ordinis Carmelitarum , tomo II. pag. 529. Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli , pag. 529. num 1071. & in ſpeculo Carmelitano , tom. II. pag. 1063. num. 3681. *Columbanus* à noſtra Domina de Monte-Carmelo , in Anno Carmelitano Mſſ. ad 20. diem Maii. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in Bibliotheca Carmelit. Excalc. pag. 283. Franciſcus Giry in Vitis Sanctorum , tom. I. pag. 1781.

Neque omittendus Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelit. Mſ. Mſ. pag. 292. necnon in Catalogo Alphabetico omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum Mſ. pag. 32. ubi animadvertit *Belnenſe* Eduorum Diœceſis Auguſtodunenſis Cænobium Monialium Carmelitanarum Tereſianarum fundatum fuiſſe in Prioratu S. Stephani Ordinis S. Benedicti, anno Chriſti 1619. die 25. Julii ſub invocatione S. Stephani Proto-Martyris ; *Leonardo Bataille* Priore conſentiente , & *Petro Saulnier* Æduenſium Præſule permittente & approbante. Fundatoris igitur neptis Margarita noſtra , mirum non eſt quod in dicto Monaſterio fuerit recepta decennis.

XXII.

MARGARITA A S. SACRAMENTO, altera Monialis Tereſiana , Pariſiis nata die 6. Martii , anno 1590. parentes habuit Dominum Petrum *Acarie* Rationum Magiſtrum , Vice-Comitem de Villemor , Dom. *de Montberault* , &c. matrem verò Barbaram *Avrillot*. Religionis habitum inter Excalceatas Carmelitanas in Suburbio S. Jacobi Pariſiis induit die 15. Septembris , anno 1605. Profeſſionemque ibidem emiſit die 18. Martii , anno 1607. Ad Conventum Turonenſem anno 1615. Supprioriſſa conſtituta , & triennio expleto Prioriſſa , præſente Domino Berullio , electa fuit. *Burdigalam* , anno 1620. miſſa fuit occaſione turbarum ortarum , Excalceatis Viris Carmelitis regimen Monialium Tereſianaru prætendentibus : ubi Margarita variis perſecutionibus vexata , vique expulſa heroïcos patientiæ actus exercuit. *Burdigalâ ad Santonum Mediolanum* perrexit , comite Mariâ à Jeſu Chriſto , matre parente Cancellarii *Seguierii*. Menſe Julio , anno 1624. in Prioriſſam Monaſteri in *Vico-Caponis* conſtituti

Pariſiis

M.

Pariſiis electa fuit, cujuſquidem Parthenici Cœnobii & hortulos claudi curavit, & alia perfici ædificia. Anno tantùm 1631. Præfecturam dictam exuit: Aſt anno 1644. factiones excitatæ fuerunt, ut in Provinciam ablegaretur, prætextis ejus pſeudo-revelationibus quas nomine illuſionum notabant, & præclaris illius geſtis humani lucri ſpecie inſamatis. Ejuſdem nihilominùs Monaſterii Prioriſſa electa fuit anno 1650. Hydropiſi autem quam febris comitabatur, laborans occubuit, die 24. Maii 1660. ætatis ſeptuageſimo, & Profeſſionis quinquageſimo-quarto inchoato. Editum eſt ſub ejus nomine Opus.

1. *De modo Chriſtianè & Religiosè vivendi.* Lugduni, anno 1688. Gallicè, *in-12.°*

2. *Conſilia ſpiritualia* leguntur in ejus *Vita* Gallicè *edita Pariſiis, anno 1690. in-8.°*

Auctor hujus vitæ notatur ſolis litteris initialibus *M. T. D. C.* quæ ſignificant *Dominum Tronſon de Cheneviere*, Virum nobilem magnorum negotiorum Procuratorem nomine Regis Galliarum in Regionibus Septentrionalibus. Vitam ejuſdem ediſſe perhibetur Sacerdos, Joannes *Auvray*, nomine qui alius non eſt à *Joſepho Pariſot* Presbytero Congregationis Oratorianæ, Pariſiis, apud Petrum *Le Petit*, 1654. *in-4.°* & *in-8°*. ut putat *Jacobus Lelong*, in Bibliotheca historica, pag. 291: ſed confundit Margaritam *Acarie* cùm Margarita Pariſot: Margarita enim *Acarie* Pariſina vivebat longè poſt annum 1654. & reapſe Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 292. vitam à *Joanne Auvray* editam pertinere animadvertit ad Margaritam Pariſot Burgundiorum Belnenſem. Eumdem errorem accepit *Biblioth. Burgund.*

Præter Dominum *Tronſon* de ea locuti ſunt Diarii eruditorum Pariſienſes, anno 1690. tomo VIII. pag. 338. Petrus *de Lamare*, in Dictionario Moreriano, tomo I. pag. 73. edit. 1725. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in Biblioth. Carmel. Excalc. pag. 282.

XXIII.

MARIA A S. ALBERTO, Hiſpana, inter Moniales Tereſianas Novitiarum Magiſtra Valliſoleti, poſteà Prioriſſa: Virgo magnis decorata virtutibus, in Oratione aſſidua, ad obedientiam promptiſſima, ſilentii amantiſſima, regularis vitæ obſervantiſſima, & paupertatis cultrix celeberrima; obiit Prioriſſa Valliſoletana die 9. Junii, anno 1640. Scripſit idiomate Hiſpanico.

1. *De Viſionibus Catharinæ Evangeliſtæ* Monialis Tereſianæ Valliſoletanæ, quæ deceſſit anno 1623. die 16. Octobris, ætatis ſuæ 74. Religionis autem 53.

2. *Diarium de propriis Viſionibus*; quo uſus eſt Franciſcus à Sancta Maria, tomo II. Reformationis Sanctæ Tereſiæ, Lib. VII. cap. 12. Priorem verò Tractatum laudat Michael-Baptiſta De la Nuza, Lib. de Vita Tereſiæ à Jeſu de Vela Tereſianæ, cap. 26. 30. & 33. ut animadvertit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 293.

XXIV.

MARIA ARCHANGIOLA DI S. ANDREA, Carmelita, in ſæculo MARIA CORSINI nuncupata, ex eadem *Andreæ Carmelitani* familia, *Florentiæ* nata, & in Parthenopæo *S. Mariæ Angelorum* ejuſdem Civitatis profeſſa, die 2. Martii 1699. atque plurimis officiis dignè functa obiit die 15. Februarii 1722. & ætatis ſuæ anno 69. currente. Scripſit nonnulla, ſcilicet:

1. *Meditationes ad exercitia ſpiritualia*, plenas documents lucidis ad animam ducendam in vias purgativas, illuminativas & unitivas.

2. *Collectionem Sententiarum ſpiritualium*, ex Operibus S. M. M. de Pazzi ſelectarum, quæ typis donatæ, pro ſingulis Sanctorum Feſtis diebus quolibet menſe diſtribuerentur.

3. *Meditationes alias novemdiales* ad præparationem variorum anni Feſtorum dierum.

4. *Repræſentationes devotas nonnullas & Scriptiones*, ad Puellarum Conviventium atque Novitiarum oblectamenta, quarum curam diù geſſit, concinnatas.

5. *Ceremoniale ſui Monaſterii ſacrum* ordine perfectiore illuſtravit Subprioriſſa. Hæc omnia deſumuntur ex ejus Vita, quam codex quintus R. P. Seraphini Potenza complectitur.

XXV.

MARIA ANNA EMMANUELA A CHRISTO, Hiſpana, priùs MARIA-ANNA DIAS nuncupata, quàm habitu Sororum Tertiariarum indueretur, in Regno Hiſpaniæ ortum habuit die 2. Februarii 1666. ad Oppidum *Oriola*, *Orihuela* incolis, *Origuelle* Gallis, olim *Orcellis* dictum: Urbs eſt Epiſcopalis Hiſpaniæ in Regno Valentiæ, ſub Archiep. Valentin. In Ordine Tertiario Carm. admiſſa die 20. Aprilis 1698. vitam duxit prodigiis & miraculis plenam, & anno 1704. die 11. Octobris finitam, quam typis editam Orihuelanis dedit anno 1705. apud Jacobum Mernier R. P. *Antonius Alaxamora* Carmelita. Noſtra autem Maria-Anna ſcripſit.

1. *Plures Dialogos* metro Caſtellano concinnatos *inter Deum & Animam fidelem*, Mſſ.

2. *Poeſes plurimas* egregiis oppletas ſententiis, atque documentis refertas congruis ad animam circà virtutes ducendam, & idoneis ad amorem Dei inflammandum. Mſſ. Vide ſuper, verbo *Antonius Alaxamora.*

XXVI.

MARIA-ANNA AZAVEDO, DICTA A PURIFICATIONE, Ulyſſipone nata die 5. Octobris 1623. in Monaſterio Bejacenſi, *Spei* dicto, (*Beja* Urbs eſt Regni Portugalliæ in Transtagana Provincia, olim *Pax Julia*, & à Mauris *Pacca* dicta) Carmeliticam induit veſtem, anno 1663. & Profeſſionem emiſit die 29. Octobris 1664. ubi & Novitiarum Magiſtra, necnon ad commendationem Sereniſſimi Regis Portugalliæ Petri II. Prioriſſa fuit. Hujus Parthenopæi Monialibus dicebat Reverendiſſimus P. Prior Generalis Joannes Feixoo de Villalobos ſuarum Viſitationum in regionibus tàm longinquis laborem commodiùs reſarciri ex ſolatio quod in mutuis Matris Mariæ colloquiis ſuaviter hauſerat. Hæc miraculis & Prophetiis clara obiit die 8. Decembris 1695. relicto volumine *favores* continente, *quibus calitùs præventa fuerat*, quoſque Luſitano idiomate ad præceptum ſui Confeſſarii ſcripſit. Reliquit etiam *manuſcriptas plurimas Epiſtolas ſpirituales*, & nonnullas *Poeſes ſacras*: & hæc omnia Manuſcripta ſervantur in Archivio Luſitaniæ Carmelitano.

M.

XXVII.

MARIA DE AQUILA ET CANALI, natione Hiſpana, patriâ Toletana, nobili *Aquilarum* genere nata, Ordinis Carmelitani Soror Tertiaria, cujus habitum recepit è manibus Venerabilis Patris Michaelis à Fonte; clariſſimis virtutibus & cæleſtibus donis claruit. Puritatem virginalem ſponſo Chriſto dicatam ſervavit illæſam; peccatorum ſuorum veniam aſſiduè poſtulans, & pro aliorum totius orbis Chriſtiani remiſſione obtinenda continuas fudit preces; paupertatem unicè dilexit, nihilque ſibi niſi Chriſtum propoſuit, & ceu Aquila in altiſſimo eodem monte Chriſto Jeſu nidificavit. Corpus aſperitatibus, vigiliis, ciliciis, aliiſque id generis caſtigationibus affligens, in ſpiritûs ſervitutem illud redigere ſtuduit.

Sacrâ Communione in adverſis ſolâ recreabatur, quandò præſertim Deo permittente doloribus eximiis antiquus hoſtis eam premeret. Pluribus annis ſinè potu mirabiliter vixit, ut pro amore Chriſti magis ac magis pati poſſet, ejus Paſſionis continuò myſteria contemplans. Octo annorum infirmitatem, doloribus adauctis oppletam patientiſſimè tulit, exercitia cùm domeſtica tùm ſpiritualia omittens nulla, humi ſemper cubans, jubente niſi Confeſſario aliquandò duriori & modico ſtrato uti cogeretur. Solitudinis valdè cupida, in Monaſterium Monialium Tereſianarum ingredi ſæpiſſimè poſtulavit; ſed ob adverſam valetudinem repulſa, in earum Templo, maximo populi concurſu ſepulta fuit die 21. Julii, anno 1631. Toleti defuncta, cui & egregiam habuit concionem ejus Confeſſarius, Doctor Franciſcus Lopez Teran, Parochus Eccleſiæ S. Michaelis. Quo & jubente ipſa Maria, ætatis ſuæ anno 38. mortua, jam ſcripſerat.

Vitam interiorem & ſpiritualem, quam idem Lopez Teran edi curavit, anno 1634. Matriti, apud Viduam Joannis Gonzalez, *in-4.°* atque comprobavere Bernardus Sandovalius & Rojas Salmanticus Doctor, & Toletanus Canonicus; necnon Emmanuel Pardus è Societ. Jeſu, à Qualificationibus ſupremi Senatûs fidei, & Magiſter Hieronymus Delgado, Prior Regalis Toletani Cœnobii S. Petri Martyris, à Qualificationibus & Conſultationibus ſupremi fidèi Solii, & alii.

Ità referunt Auguſtinus Biſcaretus, in *ſuis Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ. fol. 156.* & Alegreus Caſſanatus, *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 501.*

XXVIII.

MARIA-BAPTISTA OCAMPA, natione Hiſpana, patriâ Toletana, Didaci *de Cepede*, & Beatricis *à Cruce* filia, S. Tereſiæ à Jeſu neptis, Monialis quarta è primis Carmelitanis Monaſterii S. Joſeph Abulenſis, anno 1564. die 21. Octobris profeſſa, Novitiarum Præfecta, & Priориſſa Valliſoletana. Virgo veneratione omni digna, divinâ contemplatione ſublimis, atque puritatis eximiæ, necnon raræ ſanctitatis dotibus conſpicua, deceſſit Valliſoleti piiſſimè, præſentibus Philippo III. Hiſpaniarum Rege, & Reginâ Margaritâ Auſtriacâ ejus conjuge, anno 1601. Scripſit Hiſpanico idiomate.

Relationem de vita, ſanctitate & revelationibus S. Tereſiæ à Jeſu, quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria, *Lib. II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. 2. & 23. Lib. IV. cap. 27. & cap. 28. pag. 98. 99. 544. 549, &c.*

Mariam Ocampam commendant S. Tereſia, *Lib. Fundationum*, & *in Epiſtolis 25. & 46.* Joannes de Palaſox, Epiſcopus Oſmenſis, *in Notis ad eaſdem Epiſtolas:* Didacus de Yepes, Epiſcopus Turiaſonenſis, *in Vita S. Tereſiæ:* Franciſcus Ribera, Societ. Jeſu, *in Vita S. Tereſiæ:* Michael Baptiſta de la Nuza, *Lib. VI. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico:* Franciſcus à S. Maria, *in Hiſtoria jam citata, Lib. I. cap. 37. 39. 45. & 57. Lib. II. cap. 5. 18. & Lib. III. cap. 26.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 293.*

XXIX.

MARIA BENEDETTA SERIO, DICTA DELLO SPIRITO SANTO, nata *Oſtuni*, quæ Urbs eſt Epiſcopalis Regni Neapolitani in Provincia Hydruntina, ſub Archiepiſcopo Brunduſino; nata, inquam, die 15. Octobris 1687. ſacris in undis *Grazia* nuncupata, veſtem Monialium Carmelitanarum antiquiorum induit die 1. Januarii 1704. in Monaſterio *de Feſano;* cujus omnibus officiis, etiam Prioriſſæ, functa, anno 1730. ſuam ad Patriam cum duabus ſociis petiit, Monaſterium fundatura. Indè *Feſanum* reverſa, & ſcriptionis inexperta, ad juſſionem ſuæ Sororis V. Matr. *Roſæ-Mariæ Serio*, quæ Signum Crucis ſuper illius manum inſcripſit, ſtatim concinnas litteras exaravit. Quod miraculum refertur in inſtrumentis cauſæ Beatificationis dictæ Matris *Roſæ*. Multa equidem, inſtante R. P. Seraphino Potenza, monumenta dedit, Scilicet.

1. *Relazione dell' origine òſia fundazione ſottò il titolo di S. Giuſeppo delle R. P. Monache Carmelitane, ſottò l'Inſtitutò della Santa Madre M. M. di Pazzi, ſito nella Terra di Faſano, in Provincia di Bari, Regno di Napoli.*

2. *Della naſcita educazione, eſertii di virtu nella puerizia; vita, virtù, e miracoli della Mad. Maria Cherubina Semeraro, detta di S. Giuſeppe, fundatrice del Monaſtero di Faſano, del Ordine del Carmine, ed Inſtituti S. M. M. di Pazzi.*

3. *Naſcita, vita, e morte di Maria Vittoria de Hitta y Loyo Religioſa dello Steſſo Monaſtero, di Santi ed eſſemplariſſimi coſtumi: e della divota Madre Maria Battiſta de Hitta y Loyo.*

4. *Della naſcita, vita, e morte di Suor Michela Semeraro, detta della Santiſſima Trinita: Della Madre Agneſa Muſco, detta dell' Immacolata Concezzione: Di Suor Franceſca Triſciuzzi, detta della Santiſſima Trinita: Della Madre Chiara Muſco, detta della Paſſione: Di Suor Caterina Tarentino, detta di S. Giovanni: Di Suor Roſalea Zaccaria, detta di S. Leonardo: Della Madre Michela Serio, Sorella della V. M. Roſa Maria Serio.*

Hæ omnes Moniales in Monaſterio Carmelitico Oppidi de *Feſano* quieſcunt, & Vitarum earum à Maria Benedicta Serio ſcriptarum apographum volumen ſervat R. P. Seraphinus Potenza in ſuo *ſeptimo Codice Mſ.*

XXX.

MARIA DEL CAMPO Matritenſis, quæ aſſumpto habitu Sororum Tertiariarum nuncupata eſt *Maria dell' Aſcenſione*, cum odore ſanctitatis è mundo receſſit die 31. Octobris 1670. Relictis Manuſcriptis, quæ ſuo jubente Confeſſario R. P. Bartholomæo Camugnas, tractant *de ſua*

M.

accurrata vitæ ratione : cujus autographum poſſidet R. P. Seraphinus Potenza *in ſuo V. Volum. Mſ.*

XXXI.

MARIA CHRISTINA A S. MARCO, Neapolitana Monialis in venerabili Monaſterio Sanctiſſimi Sacramenti antiquæ Obſervantiæ, de Ordine Carmelitarum, ſcripſit Opera quæ titulo dicuntur Italico ſermone.

1. *Grandezze, Excellenza e valore della belliſſima Virginita* : id eſt Latinè : *Magnalia, Excellentia & valor pulcherrimæ Virginitatis.*

2. *Delle grandezze, privilegii e prerogative della Religione Carmelitana.* Id eſt Latinè : *De amplitudine, privilegiis & prærogativis Religionis Carmelitanæ, Neapoli*, apud Novellum, de Bonis, anno 1667. *in-24.* Hæc lego in Bibliotheca Neapolitana Nicolai Toppi, *pag. 205.* Vide ſpeculum Carmeli, *tom. II. pag. 1075. num. 3756.* ubi dicitur quòd obierit anno 1675.

XXXII.

MARIA A CRUCE, Granatæ in Hiſpania, anno 1563. nata, *à S. Joanne à Cruce* inter Moniales Tereſianas Granatenſes adſcita, per manus Venerabilis Matris *Annæ à Jeſu*, habitu Religionis induta, anno 1585. per ſolemnem conſecrationem profeſſa eſt ſubſequenti anno. Cùm plurimùm in ſtudio perfectionis proficeret, ei fundationem Monaſterii Ubetenſis, Superiores Ordinis demandarunt ; in quo virtutum omnium exemplar fuit, quater Prioriſſa illud ſanctiſſimè regens, laudabilibuſque ſtabiliens conſuetudinibus. Altiſſimo contemplationis dono illuſtrata, in profundum divinæ ſapientiæ pelagus introivit. Ubedæ animam Deo reddidit, anno 1638. cujus memoria in benedictione eſt. Expoſuit admirationi ſæculorum varios Tractatus utiliſſimos, Hiſpanico idiomate ſcriptos, qui in eodem Ubetenſi Monaſterio aſſervantur Mſſ. nempè hi ſunt.

1. *Expoſitio in hæc verba Pſalmi 83.* Quàm dilecta Tabernacula tua, Domine virtutum. Complectitur capita 34.

2. *Expoſitio in hæc verba S. Pauli ad Romanos, cap. 11.* O Altitudo divitiarum, ſapientiæ & ſcientiæ Dei ! In cujus explicatione, eâ dexteritate & artificio utitur, ut appareat ſententias illas, non per vim tractatas, ſed ſponte ſuâ, ut ità dicam, innatas. Complectitur 45. capita.

3. *Explanatio ejuſdem capitis* Continetur capitibus viginti quinque.

4. *Explanatio illius Pſalmi 148. verſûs 1* Et aquæ omnes, quæ ſuper Cœlos ſunt, laudent nomen Domini. Complectitur capita 33. Hæc ſcripta ſunt anno 1633.

5. *Hiſtoria Vita ſua*, iterato Prælatorum juſſu cum *additionibus.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelit. Excalc. pag. 284.* aſſerit alios ſex ab illa elucubratos Libros ; ſed quinam ſint nondùm innoteſcit.

XXXIII.

MARIA EUGENIA MUSCETTOLA, nobilis Neapolitana, in Parthenopæo Sanctiſſimi Sacramenti & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzi Neapolitano profeſſa, inſtante R. P. Seraphino Vitas ſequentes, & in ſuo codice 2. Mſſ. repoſitas, ſcripſit quarum hæc eſt forma.

1. *Della ſerva di Dio Suor Maria-Antonia de la Caſa de Darchi di Elce.*

2. *Di Dona Perzia Molès Sorella del Duca di Parete morte educanda nella peſte, dell' anno 1656.*

3. *Di Suora Paula-Maria Ruſco.*

4. *Della Madre Suor Tereza del Turſo, nobile Napoletana.*

5. *Della Madre Adriana magno Cavallo.*

6. *Della Madre Tereza Maria di Ligarro.*

7. *Di Suora Apollonia Somella, Converſa.*

8. *Di Suora Antonia Conſalvo, Converſa.*

Hæ omnes Moniales, quarum poſteriores quatuor coætaneæ fuerunt Mariæ Eugeniæ noſtræ, jam innotuerant ſuis illuſtres virtutibus, meritis & pietate.

XXXIV.

MARIA A S. EUPHRASIA, Hiſpana Monialis Excalceat. ſcripſit.

Hieroglíphicum de Myſterio immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ. Quod citatur apud Sanctium Zapatam Doctorem Hiſpanum, *Libro de Conceptione, pag. 150.* ut referunt Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis* : Franciſcus bonæ Spei, in *Viſione Eliana* : & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſſ. pag. 293.*

XXXV.

MARIA GAUDIOSA TEREZA DELLO SPIRITO SANTO, *Neapoli* lucem accepit, & Religionem Carmelitanam emiſit in Monaſterio *della Terre del Greco*, ubi vivebat anno 1743. ad ſollicitationem R. P. Seraphini Potenza ſcribens.

1. *Vitam* V. M. *Tereſiæ à S. Spiritu*, de qua ſermo futurus inferiùs.

2. *Vitam* V. M. *Tereſiæ Penniao ab Amore Dei*, Neapolitanæ.

3. *Vitam* V. M. *Seraphinæ Aſcione*, Neapolitanæ, nuncupatæ *di Gieſu.*

4. *Vitam* V. Sororis *Franciſcæ Cyrillo*, de qua mentionem egimus ſuperiùs.

5. *Vitam* V. M. *Soneraldæ Cardone*, dictæ *de Splendore*, quam inchoaverat Mater Seraphina, cujus memoriam ſumus habituri inferiùs. Hæ omnes Moniales vitam egerunt in Monaſterio *della Torre del Greca*, ſicuti teſtatur R. P. jam memoratus, Seraphinus Potenza in Codice Mſ.

XXXVI.

MARIA GIOVANNA DI S. PIETRO, in ſæculo *Giovanna Tereſa Coſta* nuncupata, *Ciſterino* Provinciæ Baraniæ in Apulia nata, Inſtitutum antiquioris Obſervantiæ Carmelitarum amplexa eſt anno 1700. in Monaſterio *de Feſano.* Inſtruendis puellis addicta fuit ; & quia Latinam Grammaticam apprimè callebat, ideò ſui à Monaſterii Confeſſario laborem accepit ſcribendi & colligendi omnes & ſingulas actiones atque dicta venerabilis Matris *Roſæ Mariæ Seria.* Quæ abſolutè perfecta deſcribuntur *in-folio Mſ.* & ad cauſam juridicam efformandam, in inquiſitione vitæ, morum, & ſupernaturalium donorum præfatæ Roſæ Mariæ Serio, multùm profuerunt. Juvenis obiit *Maria Giovanna*, anno 1716. menſe Octobri.

Collectio memorata & *in-folio manuſcripta* continet Actiones, mores, & præſertim quæ Latinè in Extaſibus proferebat *Roſa Maria Serio*, cujus Beatificationem in præſentiarum poſtulat & perſequitur R. P. Seraphinus Potenza, Carmelita hujus Autographi poſſeſſor.

M.

XXXVII.

MARIA GRAZIA ALBANI dicta A S. CLEMENTE, nata *Urbinate* die 7. Auguſti 1684. ſacris in undis *Olimpia* nuncupata, unica filia fuit *Horacii Albani* fratris *Clementis XI.* Puellas inter conviventes Monialium dictarum *Barberinarum*, anno ætatis ſuæ 12. adſcripta, veſtem Carmelitanam invitis parentibus, qui affinitatem illuſtrem meditabantur, ibi aſſumpſit die 25. Martii 1703. è manibus ſummi Pontificis Patrui ſui, apud quem anno etiam ſequenti Religioſam emiſit Profeſſionem: cujus in ſolemnitate habita eſt eloquentiſſima Oratio. Priora Officia illic exercuit, & ejus in gratiam tum Clemens XI. tum Annibal Cardinalis Frater hujus Religioſe beneficia Monaſterio contulerunt. Maria annos 48. nata, denata fuit die 31. Julii 1732. Quam operum ſuorum ſpiritualium nuncupatione plurimi Authores non tam conſanguinitatis Pontificiæ causâ decorarunt, quam ob excellentis ingenii præſtantiam. Vitam ejus cum præfata Oratione penes ſe habet R. P. Seraphinus Potenza, qui plurima *fragmenta Operum* ab illa ſcriptorum *Spiritualium* recenſet *Codice Mſ. X.* Hæc autem fragmenta Mſſ. de rebus Spiritualibus tractantia, præſertim exhibent *modum refrænandi pravas affectiones.*

2. *Relationem diſpoſitionum internarum quas potiſſimum tempore Spiritualium exercitiorum experiebatur.*

XXXVIII.

MARIA A S. HIERONYMO, natione Hiſpana, Abulenſis patriâ, S. Tereſiæ conſanguinea, in Monaſterio Abulenſi S. Joſeph an. 1565. die 22. Aprilis profeſſa eſt inter Moniales Excalceatas. Poſt S. Tereſiam Prioriſſa in eodem Monaſterio, & etiam in aliis Conventibus uſque ad annum 1604. claruit Virgo verè heroïca ſanctiſſimis exornata moribus, variis animi dotibus excellens, ſummâ inſignita fide, ſapientiâ, prudentiâ, contemplatione & humilitate, in vita & poſt mortem ſignis illuſtris. Scripſit:

Vitam Venerab. Matr. Annæ a S. Bartholomæo: Quâ uſus eſt Chryſoſtomus Henriquez, Abbas Ordinis Ciſtercienſis in ejus vita, Lib. I. cap. 13. Lib. II. cap. 3. & 5. Franciſcus à S. Maria Lib. II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ cap. 23. pag. 226. animadvertit Mariam à S. Hieronymo, dictam in ſæculo Mariam d'Avda, ex Alphonſo Alvareſio de Avda, & Maria Salazar Abulenſibus, natam; & *Lib. III. cap. 13. pag. 301.* refert Mariam à S. Hieronymo, dùm in Conventu Malagonenſi Prioriſſa eſſet, in Feneſtra Communionis vidiſſe ſtellam quæ Moniales ad ſacram ſynaxim invitaret. Laudant eam inſuper Hieronymus à S. Joſeph in Annalibus Reformat. S. Tereſiæ; ipſa S. Tereſia in Libro Fundationum. Paulus ab omnibus Sanctis in ſchedis ad Ludovicum Jacob miſſis Mſſ. Ipſe Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 293.*

XXXIX.

MARIA A JESU, in ſæculo dicta *de Sandoval & Godiner*, natione Hiſpana, Monialis Excalceata Veacenſis, Catharinæ à Jeſu Soror, Prioriſſa Cordubenſis Thereſiana, anno 1589. Floruit Virgo prudentiâ, probitate & Religione ad annum uſque 1604. quo devixit, ſcriptâ

Relatione de virtutibus & ſanctitate Venerabilis Patris à Cruce. Quam in uſum adhibuit Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtoriæ Reformat. Lib. VI. cap 13.* Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. IV. Vitæ Joannis ejuſdem, cap. 4.* Philippus à SS. Trinitate, *in Vita ejuſdem:* ſicuti refert Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 293.* eodem teſte.

Aliæ ejuſdem nominis ſanctitate & virtute celebres Virgines Tereſianæ noſcuntur: verbi gratiâ Soror Maria à Jeſu, Monialis Tereſiana *Villæ novæ de la Xara*, anno 1580. à S. Tereſia cum aliis plurimis recepta, anno 1580. omnibus exornata ſanctitatis titulis, quæque obiit eodem anno, die 29. Septembris. Ejus vitam ediderunt Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtoriæ Reformat. Lib. VI.* & Philippus à SS. Trinitate, *parte II. Decoris Carmeli Religioſi.* Maria à Jeſu *de Caſtagnola*, Genuenſis Tereſiana, anno 1569. die 8. Septembris nata, multorum Conventuum Fundatrix ſanctiſſima, quæ deceſſit anno 1641. die 21. Aprilis, ætatis 73. Profeſſionis 51. Hujus vitam edidit Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jeſu Wanderduyn, Batava, Monialis Tereſiana, Bruxellis, 1616. die 21. Julii facta, Subprioriſſa Bruxellenſis, & Antiſtita Brugenſis, vitæ puritate & ſanctimoniâ inſignis, defuncta 1645. die 11. Aprilis: cujus vitam edidit Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jeſu *Mariſcotta*, nobilis Bonónienſis, anno 1607. die 24. Auguſti orta, Tereſiana 1624. ſuſcepta, Virgo eminentis perfectionis mortua 1655. die 14. Junii, ætatis 48. ut habet Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jeſu *de Gomes Cane*, Tereſiana Antuerpienſis celebris. Maria à Jeſu, *Burdigalenſis* Tereſiana undequaque celeberrima. Maria à Jeſu *de Harlay*, Tereſiana Pariſienſis, generis ſplendore, prudentiâ & vitæ integritate illuſtris, quæ Pariſiis, anno 1655. moritur. Maria à Jeſu *Acarie*, Pariſina, Mariæ ab Incarnatione filia, Carmelitana Thereſiana, Prioriſſa Aurelianenſis, Virgo magnâ Religione prædita, &c. Maria à Jeſu Hiſpana, Referendarii Cancellariæ *Granatenſis* filia, Cœnobii Complutenſis Fundatrix & Prioriſſa Excalceata, quæ ibi deceſſit anno 1580. Profeſſionis 17. prout exhibet Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Hiſtoriæ Reformat. Lib. II. cap. 24. pag. 233, &c.* Alegreus Caſſanatus, *in Decore Carmeli, pag. 417.*

XL.

MARIA AB INCARNATIONE, Hiſpana, Carmelitana Diſcalceata, Segobienſis Prioriſſa, poſt annum 1591. ſcripſit.

Relationem de virtutibus Venerabilis Patris Joannis à Cruce, primi Carmelitæ Diſcalceati: quâ uſi ſunt Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. VIII. cap. 13.* Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. 6. Vitæ Joannis à Cruce, cap. 9. & Lib. VII. cap. 2.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 294.* Michael-Baptiſta de la Nuza, *in Vita Iſabellæ à S. Dominico, Lib. III. cap. 11.*

Altera laudatur Maria ab Incarnatione, antiquioris Obſervantiæ Carmelitiſſa, Paci-Auguſtæ in Luſitania, virgo genere, ſilentio, oratione, & dono lacrymarum illuſtris; de qua loquuntur Georgius Cardoſus, *in Hagiologio Luſitano ad diem 28. Januarii;* Arturus à Monaſterio, *in Martyrologio fœmineo ad eumdem diem;* Ludovicus de Mertola, *in Relatione hiſtorica de Conventibus Carmelitanis Provinciæ Luſitaniæ.* Aſt illuſtrior.

XLI.

M.

X L I.

MARIA AB INCARNATIONE, *Pariſiis* nata anno 1565. die 1. Februarii, Patrem habuit Nicolaum *Avrillot*, Dom. *de Champlaſtreux*, matrem verò, Mariam *l'Huillier*, ex nobiliſſima & antiqua Pariſienſi familia. In ſanctis Baptiſmi luſtralibus undis Barbaræ nomen accepit. Anno ætatis decimo & uno educanda in Monaſterio *Longi-Campi* propè *Pariſios* fuit tradita, ubi ad pietatem longè ſuprà ætatem inſtructa, anno decimo quarto in domum paternam redux, apud Parentes inſtitit ut ingreſſus in vitam Religioſam liber ſibi pateret: ſed repulſam paſſa, anno decimo octavo, digno conjungitur viro Domino *Acarie* Vice-Comiti *de Villemor*, Domino *de Montbereau*, aliorumque inſignium prædiorum. Inter fœderatos is pertinax ſocius *Pariſiis* egredi compulſus eſt, poſtquam *Lutetia Henrici IV.* Galliarum Regis ad obedientiam ſubdita rediit; magnis indè in Conjugem Dominam *Acarie* ruentibus calamitatibus, ſex infantibus nutriendis & inſtituendis oneratam.

Anno 1613. die 16. Novembris, defuncto amantiſſimo Conjuge, piis omnibus operibus ſeipſam dedit totam magis ac magis exercendis. Anteà Matrimonii ligata vinculis, liberis tamen aliis interni ſpiritûs facultatibus, jam ſic ferebatur in Deum, tàmque heroïcos gerebat virtutum omnium actus, ut multos Monaſteriorum ſpirituales Aſcetas, præcederet. Aſſiduo orationis ſtudio Deo conjunctiſſima, Chriſti plagas ſingulis præcipuè feriis ſextis ſic impreſſas ferebat, ut acutiſſimos, graviſſimoſque dolores in capite, latere, manibus & pedibus, invictâ patientiâ, pateretur. Quanta fecerit & pertulerit, ut Moniales Tereſianas Hiſpanas, ſanctum Inſtitutum Carmeli perfectioris in Galliam propagaturas adduceret, vix dici poteſt.

Anno 1614. Pariſiis egreſſa, Ambianum perrexit, & in Monaſterio Monialium Tereſianarum die 7. Aprilis, quo Feſtum Annunciationis B. V. Mariæ celebrabatur, veſtem Religioſam induit, inter Converſas Sorores aſcita; & anno ſequenti, die 8. Aprilis, quem Carmeliticis Ordo ſacratum Beato *Alberto* Patriarchæ Jeroſolymitano & ſuæ regulæ latori devotum habet, Vota ſolemnia emiſit anno 1615. ſanitatis autem causâ illam in locum Pariſiis propinquiorem dimittendam Superiores judicaverunt; & ideò anno 1616. *Pontiſaram* petiit, ubi in Prioriſſam electa, dignitatem hanc ut acciperet, nuſpiam adduci potuit. Meritis tandem cumulata, Prophetiæ dono illuſtrata, & miraculis clara, die 18. Aprilis ibi defuncta eſt, anno 1618. ætatis 53. & Profeſſionis tertio cum decem diebus. Ibidem tumulatæ corpus integrum aſſervatur. In cujus memoriam Maria Medicæa, Galliarum & Navarræ Regina chriſtianiſſima, ei conceſſit Sepulchrum marmoreum opulentiſſimum, cum ſequenti Inſcriptione Latina.

D. O. M.

MARIA. MEDICEA.

FRANCORUM. ET NAVARRÆ. REGINA.

S. MARIÆ. AB INCARNATIONE.

CARMELITÆ. CONVERSÆ.

AMORIS. ET PIETATIS. M. P. C. A.

M. DC. XXVI.

Præter ſcientiam non vulgarem mechanicæ Artis; præter ſufficientem Latinæ Linguæ peritiam, ut Scripturam ſacram legeret, ex quâ interdùm plures proponebat ad intentum ſententias, ſcripſit Gallicè;

1. *De cautelis adhibendis in vitæ ſtatu deligendo*, Tractatum I.

2. *De idonea ad primam Communionem præparatione*, Tractatum I.

3. *De Vita interiori*, Tractatum I. quem ad filiam ſuam Tereſiam à SS. Sacramento direxit; & retulit Andreas Duvallius in ejus vita.

4. *Centum circiter Monita ſpiritualia*: quæ eamdem ad filiam miſit; atque idem Duvallius exſcripſit, *Lib. II. cap. 16.*

5. *Vera Exercitia* Venerab. Sororis Mariæ ab Incarnatione, ab ipſa compoſita, *omnibus Animabus, quæ vitam ejus conſequi deſiderant, utilia.* Pariſiis, apud Dionyſium Moreau, 1622. *in-24.°*

Vitam Mariæ ab Incarnatione ſcripſerunt *Andreas Duvallius*, Doctor Sorbonicus & Profeſſor, anno 1638. defunctus, editam *Pariſiis*, 1621. *in-8.°* Item *Andemaropoli*, anno 1622. Item *Tullo*, 1624. *Mauritius Marin*, Presbyter Congregationis S. Pauli vulgò Barnabitarum: Pariſiis, apud N. Rocolet, 1642. *in-8.°* Daniel *Harvæus*, Preſbyter Congregationis Oratorianæ, anno 1694. defunctus, Pariſiis, apud Gaſparem *Meturas*, 1666. *in-8.°* *Hilario à Coſta*, in Vitis Illuſtrium Perſonarum. *Franciſcus Giry*, in Vitis Sanctorum, *tomo I. pag. 1730.* Pariſiis, 1684. *in-folio.* *Arturus à Monaſterio*, in Martyrologio Fœmineo: *Andreas du Sauſſay*, in additionibus ad Martyrolog. Gallican. ad diem 18.um Aprilis. *Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo*, in Anno Carmelitano Mſ. ad diem 18. Aprilis, &c.

Compendioſiori, ſed non inferiori laudum genere commendant Mariam ab Incarnatione. S. Franciſcus Saleſius, *in Epiſt. 49. Lib. III. & Epiſt. 69. Lib. VII. pag. 1140. & 1671. edit.* Pariſ. 1652. *in-folio.* Michael de Marillac, Franciæ Sigillorum Cuſtos, *in Epiſtolis ad R. P. Euſtachium Aſſelinum à S. Paulo Fulienſem: & Libro de Inſtitutione Monialium S. Tereſiæ in Regno Galliæ.* Euſtachius Aſſelinus à S. Paulo Fulienſis, *in Epiſtolis ad Ampliſſim. Virum Michaelem Marillac:* Petrus Cotton Societ. Jeſu, *in Epiſtola ad Petrum Berullium:* Ludovicus Dom. d'Attichy, *in Hiſtoria generali Minimorum, & in Vita Cardinalis Petri Berullii:* Joannes-Baptiſta Senault, *in Vita Magdalenæ à S. Joſeph:* Germanus Habert, *in Vita Cardinalis Berullii.*

Iiſdem addendi occurrunt Antonius à S. Joſeph Fulienſis, *in Vita Euſtachii Aſſelini à S. Paulo:* Franciſca à S. Tereſia, *in Vita Iſabellæ ab Angelis:* Petrus à S. Romualdo, Fulienſis, *tomo III. Theſauri Chronologici, anno 1618. necnon in continuatione Chronici Ademari; & in Diario Chronologico, ad diem 18. Aprilis.* Daniel à Virgine, *in Vinea Carmeli, pag. 598. num. 1071. & in Speculo Carmeli, tomo II. pag. 1063. num. 3682.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 294.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 284.* N. de la Barre, *in Dictionario Moreriano, edit. 1725. tomo V. pag. 158. col. 2.*

Quibus præſtant Illuſtriſſimi Dom. Dom. Archiepiſcopi & Epiſcopi Galli in Comitiis Generalibus Cleri Gallicani congregati ſcribentes Epiſtolam de virtutibus ejuſdem Mariæ ab Incarnatio-

M.

ne commendatitiam pro ejus Beatificatione poſtulanda, ad *Innocentium X.* datam quarto Kalendas Aprilis, anno 1651. Aliis pariter in Comitiis Generalibus congregati illuſtriſſimi Præſules eumdem in finem iterùm ſcribentes ad *Alexandrum VII.* anno 1656. die 28. Martii : uti videre eſt ad calcem vitæ illius editæ à Daniele Hervæo, pagg. 579. & 588. ut taceam *Librum Informationum*, *&c.* Romam miſſum ab *Andrea Duvallio* jam citato ſub die 17. Auguſti, ann. 1629. ad Cardinalem Præſidem Congregationis ſacrorum Rituum ; in Speculo Carmeli indicatum, *tomo II. pag. 1063. num. 3682.*

Secernenda hæc eſt ab altera cognomine *Maria ab Incarnatione*, quæ inter Moniales S. Urſulæ inſtituto conſecratas celeberrima extat. *Turonibus* ſta die 18. Octobris 1599. ex P. *Guyert* Sericario Mercatore nata eſt. Ex obedientia maritum duxit ejuſdem negociationis virum, de quo filium genuit nomine *Martinum*, qui nomen adeptus eſt celebre apud Monachos Congregationis S. Mauri Benedictinos. Anno ætatis 19. conjuge mortuo, apud Moniales S. Urſulæ Turonenſes veſtem Religioſam induit anno ſuæ ætatis trigeſimo ſecundo. Fœmina jam ſanctiſſima, contemplatione ſublimis, maceratione carnis innocens, amore divino fervens, caritate proximi candeſcens, ad Canadenſes terras, anno 1639. tranſvolavit, *Quebecum*, Monaſterium ſui Urſulani Inſtituti conſtruendum curatura, quod & ſummâ ſapientiâ, & calamitatis temporibus diù rexit, non ſinè magno miraculorum ſplendore : illic mortua bono cum odore ſanctitatis, die 30. Aprilis, anno 1672. Scripta ejus prodierunt Editore illius amantiſſimo filio R. P. Domno *Martino*.

XLII.

MARIA A S. JOSEPH, natione Galla, Carmelitana Tereſiana, in Monaſterio Pontiſaræ, anno Chriſti 1605. die 17. Januarii Novitia, à Venerabili Matre Anna à Jeſu, Hiſpanâ, admiſſa ; ibidemque anno 1617. Prioriſſa, necnon Novitiarum Præfecta, ſcripſit Gallico ſermone.

Inſtitutionem Novitiarum Mſ. quâ utuntur Moniales ejuſdem Congregationis. Aſſervatur Cabilone Ambarrorum, apud Moniales Tereſianas ; ut ſcribit Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 294.* ex Relatione quam ei dedit chariſſima illius Soror *Euphraſia Jacob à S. Angelo*, ejuſdem Monaſterii Profeſſa Monialis.

XLIII.

MARIA A S. JOSEPH II. natione Hiſpana, Abulenſis patriâ, ex Patre Chriſtophoro *d'Avila*, & Matre *Anna à S. Dominico* nata ; ideoque in ſæculo dicta MARIA D'AVILA : una è prioribus quatuor Novitiis, quas *S. Thereſia* in Monaſterio Abulenſi, die 24. Auguſti, anno 1562. recepit, Vota ſolemnia emiſit, anno 1566. die 2. Julii, ità protelatâ ejus Profeſſione juxtà rationes dictæ *S. Thereſiæ* notas. Deindè, anno 1579. Prioriſſa Hiſpalenſis facta, operoſis illic negotiis agitata, ob imprudentiam cujuſdam Novitiæ ab Religione abdicata egreſſæ, multaque de Monialibus Tereſianis Hiſpalenſibus iniqua obloquentis : quæ in cauſa fuerunt, cur ipſa *Maria à S. Joſeph* fuerit Prioratu deſpoliata ; poſteà tamen rebus ad majorem notitiam perductis, iterùm licet ipſa reluctans, electa fuit ; ſicut ipſam monuit *S. Thereſia.* Quâ quidem ſanctâ jam defunctâ, Uliſſiponenſis Monaſterii fundationem curavit, anno 1584. cujus & prima Prioriſſa fuit *Maria* noſtra *à S. Joſeph.* Miſſa autem à Superioribus in Conventum Cuervenſem (vulgò *de la Cuerva*) anno 1603. ibi paulòpoſt, magna cum ſanctitatis opinione obiit, in cujus tranſitu Anna à Jeſu cantantes Angelos audivit : *Juſtorum animæ in manu Dei ſunt.*

Una ex iis fuit, quas Galli Tereſianum ad Inſtitutum in ſuo Regno introducendum, petierant. Quod ipſam ſummopere deſideraſſe colligitur ex ejus Epiſtola Ulyſſipone ſcripta, anno 1586. ubi ſic loquitur : „ Peccatrix iſta Maria in Galliam „ pergere parata eſt, in Domino confidens, nec „ hoſtes, nec penuriam pertimeſco.... Gallicè „ ſcribo, Catharinæ à Jeſu, in eo idiomate, „ Magiſtræ meæ auxilio ; mirantis meam in eo „ addiſcendo facilitatem... ſi ad animi propen„ ſionem attenderetur, Galliam cuicumque alteri „ loco præferrem, parata tamen ad obediendam „ uſque ad mortem». Edidit ſuo vulgàri ſermone Hiſpanico ;

1. *Inſtructionem Prioriſſarum pro regimine Monialium*, directam ad Vener. Matr. *Hieronymam à Matre Dei.* Prodiit Pariſiis apud *Rolinum Thierry*, 1617. *in-16.°* Gallicè Interprete *Dionyſio à Matre Dei*, Carmelitâ, Diſcalceato Gallo, ſuppreſſo tamen Interpretis nomine.

2. *Epiſtolas ad S. Tereſiam* ; ut patet ex Reſponſis ab ipſa Tereſia datis, in quibus eam S. Mater ſolatur, inſtruit, corripit, monet, exhilarat, deprimit, & ſanctè confortat ac erigit. Undecim Epiſtolæ à 53.a ad 64.am S. Tereſiæ fuerunt editæ : ſed ubinam ſint aſſervatæ Epiſtolæ Mariæ à S. Joſeph, compertum mihi non eſt. *Fragmentum unius* tantùm dedimus illius Epiſtolæ, quam anno 1586. ſcripſit ad Venerabilem Presbyterum Joannem de *Quintana Duenas*, Dominum de *Bretigny.*

Mariam à S. Joſepho commendant S. Tereſia, *in Libro Fundationum :* Joannes de Palafox, Oſmenſis Epiſcopus, *in Notis ad Epiſtolas eaſdem ;* Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Hiſtor. Reform. S. Tereſiæ, Lib. II. cap. 11. & 23. pag. 153. & 226. tomo II. Lib. VI. cap. 41. Lib. VIII. cap. 35. & 55.* Angelus Maurique, *Lib. V. Vitæ Annæ à Jeſu, cap. 11.* Iſidorus à S. Joſeph, *Lib. III. Annal. Carmelit. Excalceat.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 295.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Præfatione Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, cap. 5. & 8. pag. 12. & 18.* ubi eam aſſerit in ſæculo dictam *Mariam de Salazar*, Dominæ *Ludovicæ de la Cerda* collectaneam ; cujus & in domo enutritam, ex illa fuiſſe à S. Tereſia eductam, quandò Religionis habitu induenda fuit. Idem exſcripſit Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 285.* Aſt in familia *Mariæ à S. Joſeph* deſcribenda & aſſignanda ſecuti fuimus *Philippum à S. Maria* dicentem quod fuerit filia *Chriſtophori de Avila* & *Annæ à S. Dominico.*

XLIV.

MARIA A S. JOSEPHO III. altera Monialis Tereſiana, Hiſpana, Iſabellæ à S. Dominico chariſſima, Prioriſſa Segobienſis non ſemel, & Cæſar-Auguſtana & Pampelunenſis ; Virgo pietatis & humilitatis operibus, vitæ puritate, pluribus donis ac cœleſtibus gratiis inſignis, circà annum 1623. ſcripſit ad illuſtriſſimum Michaelem-Baptiſtam de la Nuza Equitem,

M.

Epiſtolam de morte glorioſa Venerabilis Matris Iſabellæ à S. Dominico Carmelitanæ Tereſianæ: quæ legitur, *Lib. I. cap. 20.* ejuſdem *vitæ*; ut animadvertunt Paulus ab omnibus Sanctis in *Bibliographia Carmelitana*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 295.* Aliam Mariam à S. Joſeph Laudat Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo in *Anno Carmelitano Mſ. ad 18. diem Aprilis*: quam à *Navarro à Jeſu* appellatam aſſerit in Urbe Saviniano Regni Arragoniæ natam, in Conventu vulgò *de Incarnatione* Monialium Cæſar-Auguſtano profeſſam, & ibidem defunctam, anno Chriſti 1625. Profeſſionis ſuæ 6. cujus & vitam ſcripſit Michael Perez de Articda Carmelita antiquioris obſervantiæ ſectator, in eadem Urbe Magiſter Marci-Antonii Alegre de Caſſanate, idem teſtantis in *Paradiſi Carmelitici Decore, pag. 491.*

X L V.

MARIA-MAGDALENA A S. AUGUSTINO, in ſæculo dicta *Cæcilia Fardilla*, natione Sicula, Panormi nata die 28. Januarii, anno 1611. ex Placido *Fardella*, Principe *Pacechi* atque Marchione *S. Laurentii*, & Anna Maria *Pacecho*, de Marchionibus *Villenæ*: blandientis ſæculi lenocinia ſpernens, rejectis mundi pompis ac vanitatibus, in Monaſterio Panormitano SS. Annæ & Tereſiæ, induta Religionis Carmelitarum Excalceatarum habitu, die 22. Julii, anno 1635. poſt annum expletum tyrocinii Deo totaliter ſe conſecravit, ſolemnioribus votis emiſſis. Moleſtiſſimos deinceps animi cruciatus, varia tentationum certamina, aſſiduas ſpiritûs ariditates, multipliceſque anguſtias, quibus Deus animam ejus purgavit, invictâ patientiâ ac fortitudine toleravit.

Ad altiſſimam deindè contemplationem evecta, in mundo extrà mundum, in corpore extrà corpus vivere videbatur; virtutibus heroicis clara, Monaſterium ſuum ſexies gubernavit; inſigni prudentiâ, charitate, regularis Obſervantiæ zelo, omnium ſibi & exiſtimationem & venerationem conciliavit. Diſcretionis ſpirituum dono excelluit, quo mulierculam quamdam dæmonis aſtu illuſam, & mirabilibus ſignis falsò proclamatam detexit. Monaſterium ſuum in locum commodiorem tranſtulit; demùm cumulata meritis, ac plena dierum, ad cœleſtem ſponſum evolavit, die 20. Novembris, anno 1694. Ejus cadaver, ad quod innumerabilis populus, ob ſanctitatis famam, confluxit, ſuaviſſimum efflavit odorem, ſicut & cellula in qua obiit. Scripſit Italicè.

1. *Hiſtoriam fundationis & tranſlationis Monaſterii Panormitani ſui S. Tereſiæ.* Venetiis, anno 1673.

2. *Reflexiones in Regulam & Conſtitutiones ſuas Mſſ.*

3. *Exhortationes domeſticas*, Mſſ. quas citat Blaſius à Purificatione in ejus vita, *Lib. II. cap. 6. pag. 131. Lib. III. cap. 9. pag. 258. cap. 11 pag. 265. cap. 18. pag. 315, &c.*

Præter hunc Blaſium, laudat eam Joannes-Paulus ab Epiphania, in Epiſtola nuncupatoria, quæ affigitur Libro inſcripto: *Cygnus moriens*; & in *Panegyricis, pag. 235.* Laudat quoque illam Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelitana Excalceata, pag. 288.* undè hæc tranſcripſimus.

X L V I.

MARIA MAGDALENA DE MORI, Florentina, in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Florentino Monialis profeſſa eſt antiquam regularem Obſervantiam, generis ſtemmate & virtutum laude nobiliſſimâ, intimo charitatis vinculo, cum *B. Maria de Pazzis* unita; cujus & *Vitam & Res geſtas* circà annum 1607. ſcripto tradidit, nonnullis ejuſdem Cœnobii Monialibus, ad id negotii ſelectis, illam adjuvantibus. Nam

Cum Deus mira operaretur in Sancta Maria Magdalena de Pazzis, maximis ab eo delibuta chariſmatibus; & in frequentiſſimis ſuis raptibus ſublimia loqueretur de divinis Myſteriis, de mediis, & de impedimentis ſpiritualis profectûs: ne theſaurus ille lateret abſconditus, & ut arcana à Deo ipſi revelata, ac documenta utiliſſima etiam aliis prodeſſe poſſent, Matres Monaſterii monitæ fuerunt à Confeſſario & Rectore hujus Sanctiſſimæ Virginis, ut annotarent ſcripto revelationes, illuſtrationes, & ſpiritualia documenta quæ illa loqueretur. Sed cum ità celeriter verba ex ore ejus profluerent, ut impoſſibile eſſet, ab una ſcripto tradi; Deo inſpirante, hâc uſæ ſunt induſtriâ: tres aut ſubindè quatuor ex prudentioribus deputatæ fuerunt, quæ ſcriberent hâc methodo, & ſingulæ habebant etiam aſſiſtentem.

Igitur cum loqueretur, Prima, adjuvante ſuâ aſſiſtente, ſcribebat primam periodum, & apponebat numerum primum. Deindè ſecunda cum ſua Aſſiſtente, ſequentem periodum, & ſignabat numerum ſecundum. Poſteà tertia cum ſua Aſſiſtente, & notabat numerum tertium, tum rursùs prima cum Aſſiſtente, & addebat numerum quartum ſecunda & addebat numerum quintum; & tertia ſignando numerum ſextum. Et ſic in orbem.

Quandò ceſſabat extaſis, ſeu raptus; ſcripta omnia, juxtà ſuos numeros in ordinem redigebant, & quandò ſubindè de aliquo dubitabant, an quidpiam omiſſum, aut malè ſcriptum, Mater Prioriſſa per obedientiam mandabat B. Mariæ Magdalenæ, ut corrigeret aut diceret ea quæ Deus ipſi in extaſi inſpiraverat: quod ipſa exequebatur profundâ cum humilitate, & magna ſui cum annihilatione. Hæc referuntur *tomo II. Speculi Carmelitici, pag. 441. num. 1542.*

De Maria Magdalena *de Mori* loquitur vir clariſſimus Dominus *Vincentius Puccinus* Monialibus Monaſterii Florentini Carmelitanis à Confeſſionibus. Et dictæ Mariæ Magdalenæ *relationem* evulgavit Florentiæ, anno 1607. *in-4.°* Italicè. Illamque laudant alii poſteriores Vitæ S. Mariæ Magdalenæ *de Pazzis* Scriptores; putà Leo à S. Joanne, Dominicus à Jeſu, Petrus Sarracenus; quibus adjiciendus Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 296.*

X L V I I.

MARIA MAGDALENA DE PAZZIS, Florentiæ, nata parentibus ſanguine illuſtribus Camillo de Pazzis, & Mariâ Bondelmontiâ, *Catharinæ* in ſacris Baptiſmatis undis nomen accepit, quod in ingreſſu Monaſterii in Mariam Magdalenam mutatum eſt. In ea cum corpore crevit ſpirituale donum, & fortiſſimo divini amoris vinculo ultrà captum ætatis adſtricta, ferè ab incunabulis, quaſi jam mundo nuncium remiſiſſet, quodcunque genus ſericarum veſtium

abhorrebat ; & illas, in lacrymas profuſa, in ſinum genitricis rejiciebat. De Deo loqui, vel de eo loquentes tantùm audire volebat, & vana colloquia fugiens, in ſecretioribus gynæceis aſſiduò morabatur in meditationibus ſanctis : indequè à Parentibus avocata, brevi ſe expedire ſatagebat, ut illa feſtinè repeteret.

Ætatis anno decimo, Feriâ quintâ in Cœna Domini, Chriſti amoris exceſſum contemplans, quo ſe mortalibus in Euchariſtiæ Sacramento ſalutarem cibum exhibuit, perpetuam illi devovit virginitatem ; ſeque parentibus ſubindè conjugium ſuadentibus reſpondebat potiùs mortem ſubituram, quam à virginitatis ſemel concepto propoſito reſilire. Adultâ ætate, Monaſterium S. Joannis Equitum, in educationem ingreſſa, nunquam ibi obſequentis puellæ affectum egreſſa eſt.

Anno 1583. ætatis ſexto decimo, tandem cum lacrymis Religionis habitum ſuſcipiendi facultate à parentibus impetratâ, Monaſterium S. Mariæ de Angelis, Ordinis Carmelitarum, antiquioris Obſervantiæ ingreſſa eſt, nunquam ſibi feliciorem diem contigiſſe affirmans. Ex ea die nunquam ad crates ferreas accedere viſa eſt, niſi præcepto ſuperioris coacta, & quaſi tunc ad ſupplicium traheretur. Completo decimo-ſeptimo ætatis anno, ſummo pietatis ardore Profeſſionem emiſit ; ſubindequè nullum detrectans laborem, alienum ſubire aſſueta erat, ut reliquæ Sorores oneribus temporalibus alleviatæ, ſacris myſteriis, & orationi commodiùs inſtarent.

Annum agens vigeſimum tertium, Tyruncularum curam illi demandatam accepit, quarum animos ſolâ præſentiâ piis cogitationibus imbuebat, & uno oculorum ictu culpis obnoxias deterrebat ; ità ut faterentur tyruneulæ, ſe vel leviſſimis labeculis inquinatas Præceptricis conſpectum ſuſtinere nequiviſſe. Choro niſi ægra, nec ſemel defuit : & ad ægras aſſidua, jam declamatis in ſomnis aſſiſtebat, nedùm viventibus, ſed vitâ functis quæcumque exhibens pietatis officia. Eo divino amoris æſtu urebatur, ut per clauſtra tranſiens exclamaret : *O Amor ! ô Amor non benè notus, non benè redamatus, tot injuriis affectus ! O quam pauca pectora te norunt ! Ego pectus meum exhibeo : veni ad cor meum ; veni ut fovearis.*

Quinquennio panis & aqua tantùm illi cibus fuit & potus : proximo autem biennio à Medicis imperata modicum vinum aquæ adjecit, & Dominicis diebus Quadrageſimali cibo veſcebatur. Ægra jam penè confecta, delicatiorem ſibi delatum cibum, quaſi illo non indigeret, ſui prorsùs oblita ad alias ægrotas mittebat : adeoquè cultrix caſtitatis erat, ut ſe jam ad aliam lecti partem vertere non valens, ægrè ferret Sororis manibus tangi. Tandem quinque menſium ægritudine afflicta, invictæ patientiæ documenta præbuit : & Sacramentis de more munita, uſque ad mortem obediens, niſi ex Confeſſarii præcepto, animam non permiſit exire de corpore, die 25. Maii, anno 1607. ætatis quadrageſimo primo, antè & poſt mortem miraculis clara, ſacro hactenùs integro ſervato cadavere.

At cum in numeris miraculis coruſcaret, elegantiori levata duobus elapſis annis ſepulchro, ab Urbano VIII. Pontifice Maximo in *Beatorum* album tranſlata, die 27. Aprilis, anno 1627. & à Clemente IX. *Sanctorum* catalogo adſcripta fuit, ann. 1669. die 28. Aprilis. Scripta ejus recenſentur.

1. *Regulæ duodecim à Chriſto ſibi traditæ.* Prodierunt ultimò in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 452. num. 1599.* Latinè ex Italico idiomate tranſlata.

2. *Documenta de Monaſticis exercitiis & virtutibus præcipua.* Edita ſunt ibidem Latinè ex Italico idiomate tranſlata, *pag. 473. num. 1693.*

3. *Apophtegmata* ſeu *Axiomata*, *Lib. I.* Verùm hæc eadem ſunt cum documentis, quæ ex Italico ſermone in Hiſpanicum tranſlata per Marcum Gualaxarra Xaverium aſſervantur Mſſ. Cæſar-Auguſtæ, apud Carmelitas antiquioris Obſervantiæ : deindè Gallico idiomate donata fuere ad calcem vitæ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis per Leonem à S. Joanne, Pictavis, 1627. *in-8.*° & alibi. Poſteà idem Leo Axiomata dedit Latino ſermone cum Vita ejuſdem Mariæ Magdalenæ de Pazzis, cum eſſet Aſſiſtens Generalis Ordinis, & ea exſcripſit Daniel à Virgine, *in tomo Speculi Carmelitani, pag. 473. jam citata.*

4. *Hæc Opera & Revelationes* ordinatè digeſta, præmiſſis exactiſſimis diſquiſitionibus, & examinibus primùm Florentiæ, Italico idiomate fuerunt typis edita, anno 1609. ſecundo ab ejuſdem M. Magdalenæ obitu. Quæ tanto ardore à plurimis expetita, & comparata fuere, tam celeriter diſtracta, ut biennio poſt rursùs recudi debuerint ; ac tertiò, anno 1621. in ſex partes diſtributa, per virum clariſſimum Vincentium Puccinum ; & deinceps Gallicè, Germanicè, Polonicè, Belgicè, Hiſpanicè, &c. de quo vide *tom. II. Speculi Carmelitani, pag. 442. num. 1545. pag. 477. num. 1711.* M. Magdalenæ de Pazzis omnia Opera, Literæ, & alia æſtimatione digna ultimò prodierunt Venetiis, anno 1739. *in-4.*° apud Baglioni.

Præter Vincentium Puccinum, Vitam ejuſdem Virginis Carmelitanæ qui ediderunt, ibidem laudantur, *pag. 440. num. 1541.* quos inter non omittitur Laurentius-Maria Brancaccius, Neapolit. Carmelita antiquioris Obſervantiæ, qui præfata Opera & Revelationes edidit Neapoli ; Typis Franciſci Savii, anno 1643. *in-4.*° Italicè : cujus mentionem habet Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 296.* Adde M. Anton. Alegrum Caſſanatum, pag. 456. Epigramma ſequens dicentem.

D. O. M.

Languet amore : mori metuens, Magdala ſaluti
Conſulit : optatas poſtulat ipſa roſas.
Ecce tibi è Cœlo præſens medicamen IESUS*:*
Ipſe tibi vitæ floribus auctor adeſt.
Ridentem Calathum violis ; & guſtus amica
Poma tibi medicâ colligit ipſe manu.
O Felix languens, divino digna favore,
Quàm maleſecit amor, quàm beneſecit amor!
Paſcitur ergò ſuis cœleſtis floribus Agnus.
Paſcitur ille roſis, paſcitur illa Deo.
Non aliter potuit meliùs Magdala valere,
Eſt etenim infirmo, Doctor amoris Amor.

XLVIII.

MARIA MAGDALENA SANGUINETTA A SS. SACRAMENTO, Genuenſis, Sanctimonialis Carmelita Excalceata, unaque ex tribus

M.

tribus Cœnobii Boaonienſis Fundatricibus Gabrieli Archangelo conſecrati, anno 1620. die 1. Novembris: in quo ipſa incorruptis moribus clara, ad Superos evolavit, anno 1651. poſtquam ſcripſiſſet ſolutâ vinctâque oratione Italicâ.

1. *Tractatum ſuprà Orationem Dominicalem Mſ.*

2. *Affectum pium in Nativitate Chriſti Mſ.*

3. *Cantiunculas duas*, expreſſivas amoris, quo ardebat in Deum, ac in puerum Jeſum recenter natum, inquit Raphael Sopranus, in *Catalogo Scriptorum Ligurum.*

Vitam Sanguinettæ deſcripſit Valeria à Cruce ejuſdem Cœnobii Antiſtita, ut loquitur Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæo Liguſtico*, *pag. 418.* necnon Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, *3. part.* De ea etiam loquitur Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, *pag. 38.* ſed illam, anno 1641. defunctam ſcripſit.

XLIX.

MARIA MICHELA SERIO, nata die 1. Martii, 1697. *Oſtuni. Oſtunum* eſt Urbs Regni Neapolitani in Provincia Hydruntina (Gallice *Ostrante*) Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Brundusino. In ſæculo TEREZA CHERUBINA nuncupata; anno ſuæ completo ætatis decimo quinto, veſtem antiquioris Obſervantiæ Carmelitanam in Monaſterio S. Joſephi de Faſano induit, die 22. Octobris 1712. Magiſtræ Novitiarum officio continuis novem annis functa, vivit hoc anno 1749. Scripta relinquens ſub hoc titulo.

Inſtruzione alle Novizie per giungere ad eſſere perfeete, nello ſtato, nel quale ſone ſtate chiamate: ſic incipit: *Filia cara di Maria, e ſpoſa di Gieſu ſe vuoi eſſere perfetta*, &c.

Inſerta eſt hæc Inſtructio cauſæ juridicæ, quam Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus Joſephus Giuſti Venuſianus Epiſcopus egit jubente Summo Pontifice Benedicto XIV. ad quem & inſtrumenta hujus cauſæ remiſit adamuſſim cognitæ, in qua præſatam *Mariam Michaelam* & ejus Sororem Venerab. *Roſam-Mariam Serio* culpâ liberat, cujus eas accuſabant falſi teſtes. Dictæ *Inſtructionis* Epigraphum habetur præ manibus R. P. Seraphini Potenza Æditui Carmelitarum Tranſpontinæ S. Mariæ in Urbe.

L.

MARIA PACIFICA DEL TOVAGLIA, in ſeculo dicta ISABELLA, Florentina, annos quatuordecim nata, veſtem in Monaſterio *S. Mariæ Angelorum* Carmelitanam induit, Connovitia *S. M. Magd. de Pazzi*, & ejus Scriba, nec non toto illius vitæ decurſu ſocia, obiit anno ætatis ſuæ 61. anno autem Chriſti nati 1627. die 18. Septembris. Anno elapſo poſt B. *Mariæ Magdalenæ de Pazzi* Beatificationem ab *Urbano VIII.* confectam die 8. Maii 1626. *Maria Pacifica* in ordinem redegit *Beatæ Mariæ-Magdalenæ de Pazzi Intelligentias*, quas & ipſa *del Tovaglia*, & aliæ Moniales ſcripſerant, atque ingentibus *quinque voluminibus* comprehendit. Deindè *Meditationum* in *Quadrageſimæ Evangelia* compoſuit *Librum*, quem R. P. Seraphinus Potenza, in *ſuo 5. Codice Mſ.* repoſuit.

LI.

MARIA A S. PETRO, Hiſpana, Monialis Tereſiana Granatenſis, circà annum 1591. ſcripſit.

1. *Relationem de virtutibus & ſanctitate S. Tereſiæ à Jeſu.* Quâ potitus eſt Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtoriæ Reform. S. Thereſiæ*, *Lib. VIII. cap. 3. num. 3.* ſicut animadvertit Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 295.* Virgo Monialis eadem ſcripſit quoque.

2. *Relationem de virtutibus & ſanctitate Vener. Patris Joannis à Cruce primi Carmelitæ Diſcalceati*: quam refert jam citatus Franciſcus à S. Maria, *Lib. VI. cap. 13. Hiſtoriæ citatæ.*

LII.

MARIA PERPETUA DA LOX, die 14. Julii 1684. nata *Bejæ*, quæ eſt Urbs Portugalliæ Regni in Tranſtagana Provincia, ibi veſtem induit Carmelitanam in Monaſterio *Spei*, die 22. Octobris 1707. & Religioſam anno ſequenti Profeſſionem emiſit, & poſteà vitam duxit virtutum Prodigiis, extaſibus & miraculis oppletam, quam idiomate Luſitano edidit Ulyſſipone, an. 1742. *in-fol.* R.P. *Joſephus Peregrinus à S. Anna* Carmelita. Hæc autem V. M. Monialis Bejæ defuncta ſuum ad Sponſum evolavit die 26. Auguſti, anno 1736. relictis ſcriptis Operibus quæ inſcribuntur Italico ſermone (prout nobis ſubminiſtrata ſunt.) *Opera Aſcetica e Morale eſtratta dalli veri ſcritti, che eſiſtono di proprio caractere della virtuoſa Madre Maria Perpetua della Luce Carmelitana Calxata.* In iis hæc pertractantur.

1. „ De Oratione, de illius quotidiana ne-
„ ceſſitate: de modo Deum orandi: de Oratio-
„ nis fructibus, &c.

2. „ De Amore divino & profano: verum
„ amorem nullum eſſe niſi cum Deo: de modo
„ eum diligendi. Exclamationes amoris. Tractatus
„ moralis adversùs eos qui amorem Dei relin-
„ quunt propter Mundum: de differentia amoris
„ Dei & mundani. Monita & Regulæ circà dilectio-
„ nem proximi: de remedio hunc reſarciendi. De
„ amore proprio, & de modo quo in actiones
„ bonas obrepit. De neceſſitate diligendi Dei &
„ proximi, ad mortem bonam obtinendam.

3. „ De Animæ reformatione: de modo quo
„ ſe purificat. Prima via quæ ad vitam ſpiritua-
„ lem conducit. De Animæ reſignatione. Difficul-
„ tates & anxietates quas patitur priuſquam Deo
„ uniatur: de hujus unionis effectibus. Modus ſe
„ committendi divinæ Providentiæ, &c. De Ani-
„ ma in peccatis exiſtente. De Libris qui Animæ
„ ſpirituali prodeſſe poſſunt.

4. „ De Animo inſtructo. De modo quo favo-
„ res à Deo accipere debeat. De diſcretione inſ-
„ pirationum divinarum: De commodis Animi
„ effrænatarum affectionum victorioſi. De dotibus
„ Patris ſpiritualis. De humilitate ſpiritûs in vita
„ ſpirituali, & de ejus ſimplicitate.

5. „ De quarumdam virtutum praxi: de humi-
„ litate interna & externa: de Virtutibus Theolo-
„ gicis: de Fide: de Spei neceſſitate: de Fortitudi-
„ ne adversùs tentationes: de Fiducia in Deum, &c.

6. „ Variæ reprehenſiones adversùs eos qui
„ rationes Deo non ſerviendi obtrudunt: adver-
„ sùs eos qui privatas devotiones debitis muniis
„ præferunt: adversùs murmuratores: adversùs
„ ingrati animi reos: adversùs peccatorum com-
„ mittendorum occaſiones: adversùs ſui confi-
„ dentiam, &c.

7. „ De regulari reformatione: de ordine
„ quem exteriùs producit: de prudentia quam
„ exigit: de affectatione illius inducendæ: de

M.

„ malis quæ in communitatem adducit aſperior „ reformatio. Adversùs eos qui propriis defectibus „ neglectis, aliorum defectus attendunt. Quo tem„ pore optanda in Clauſtris reformatio. Quantùm „ Deus à peccatis Religioſorum abhorret. Quan„ tùm adverſetur Reformationi amor proprius.

8. „ Inſtructiones ad Novitias Moniales; de „ accurata Regulæ obſervantia : de munere officii „ Magiſtrarum Novitiarum : de optimo exemplo, „ quod Novitiis Magiſtræ præſtare tenentur : „ de puellis conviventibus non admittendis docu„ mentorum incapacibus.

9. „ De Monacharum correctione : adversùs „ abuſus introductos : adversùs proprietatem pe„ culii : adversùs Feſtorum abuſus : adversùs Su„ periores indiligentes ſuis in viſitationibus : ad„ versùs profana Conventuum ornamenta„. Hæc omnia leguntur in 3. parte præfatæ vitæ editæ anno 1742. *Vide ſuper.* verbo *Joſephus Peregrinus à S. Anna. Columnâ 189.*

L I I I.

MARIA PETIIT A S. TERESIA, Belga, in loco *Hacſcbrocuck* dicto nata, habitu Sororum Tertiarii Ordinis Carmelitani *Malinis* aſſumpto, ibi ſepulturam accepit apud antiquiores Carmelitas, defuncta die, quem prædixerat, Feſto Sanctorum omnium anno 1677. Rerum ſublimium, etiam Theologicarum cœleſti lumine illuſtrata; *Varia* jubente ſuo Confeſſario, *argumenta* ſcripſit, quæ referuntur à R. P. *Michaele de S. Auguſtino*, Carmelitarum Provinciæ Flandro-Belgicæ Provinciali, in ejus vita Bruxellis edita 1681. quam ſuo *in 9. Codice* Mſ. retinet R. P. Seraphinus Potenza, Carmelitarum Æditúus S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe. De Michaele à S. Auguſtino celebrem habemus mentionem inferiùs.

L I V.

MARIA A SS. SACRAMENTO, ex Joanne *du Mas*, & Franciſca *de Vigne*, ruſticis parentibus poſthuma in Pago *Langourant*, propè *Burdigalam* ſito, anno 1595. nata eſt die 24. Martii. Puerulam divina Providentia eam ſervavit immunem à ſuis roſtro, lupi rabie, canis dentibus, & impudicorum fœdo Militum tactu. Decennis Burdigalam tranſlata in obſequium ſamulæ primùm tradita apud quamdam mulierem iracundam, non ſemel ab ea vapulavit : tertiò deindè decimo ætatis ſuæ anno in domum clariſſimi Domini *de Chimbeau*, cui mater Mariæ famulabatur, ingreſſa primis litterarum rudimentis, & Chriſtianæ Religionis articulis inſtruebatur.

Anno 1610. quo Tereſianæ Moniales inſtitui Burdigalæ incipiebant, Maria *du Mas*, quæ decimum ſextum nondùm ætatis attigerat annum, ab Iſabella de Angelis, ſuadente Dominâ *de Chimbeau*, acceptata fuit, & ad probationem ſubeundam die 1. Februarii, anno 1611. Monaſterium ſubiit, ubi ægrotantium Monialium ſervitio, & deinceps culinæ officio incumbebat. Expleto probationis anno, veſtem Tereſianam ibi die 29. Januarii, anno 1612. induit. Verùm Profeſſionis adveniente tempore, omnes & ſingulæ Moniales, ob corporis debilitatem & infirmitatem, de Maria in ſæculum remittenda cogitabant, idipſum ſcribente jubenteque illarum Superiore viro clariſſimo Domino *Jacobo Gallemant* : cujus tamen litterulas ad hoc negotium ſpectantes nemine legente, recepta unanimi calculo, Profeſſionem emiſit inter Converſas, anno 1613. die 29. Junii.

Apud Santones cum aliis dimiſſa Conventûs ædificandi causâ, anno 1617. indè Muſſipontum ob eamdem rationem delegata eſt decem poſt annos, nempè anno 1627. ubi obiit anno 1656. die 31. Decembris, virtutibus clara, virgo tam excellenti caſtitate pollens, ut nè motus quidem inordinatos concupiſcentiæ ſciret, & penitùs quid eſſent ignoraret. Ejus innocentiam ab omni prorsùs Lethali noxâ alienam, humilitatem profundam, paratiſſimam obedientiam, virtutum actus heroicos, orationem ſublimem, amoris divini flagrantiam, ergà proximum caritatem ferventiſſimam, doni Prophetici certitudinem, ſanitatis procurandæ ſolertiam mirificam, & gratias gratìs datas fusè deſcripſit Ludovicus à S. Tereſia, *in Annalibus Carmelitarum Galliæ Diſcalceatorum, Lib. II. cap. 104. & ſeq. pag. 574.* & pauca ex illo Martialis à S. Joanne-Baptiſta tranſcripſit in Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum, *pag. 286.* ubi animadvertit noſtram Mariam à SS. Sacramento ſcripſiſſe juſſu Superiorum *Hiſtoriam vitæ ſuæ*, quâ uſus eſt Ludovicus à S. Tereſia.

L V.

MARIANA A SANCTIS, Hiſpana, Monialis Tereſiana, prima Ulyſſiponenſis Monaſterii Suppriorissa. Illud Parthenopæum inchoatum fuit die 7. Januarii, anno 1585. ope viri clariſſimi Joannis de *Quintana Duenas de Bretigny*. Dùm enim de illo conſtruendo cogitarent Carmelitæ Diſcalceati Monaſterio, ad Moniales quatuor Tereſianas illùc conducendas, ſummam pecuniæ ille ſubminiſtravit menſe Decembri, anno 1584. fundatione autem peractâ anno ſequenti, ut mox diximus, die 7. Januarii 1585. ille idem Dominus *de Bretigny* alias quatuor Moniales, ipſe licet Laïcus, cum decem viris armatis, ob Milites tùnc temporis itinera infeſtantes, Hiſpali Ulyſſiponem comes duxit, impenſis omnibus ſolutis, ſi commeatum equorum excipies. Qua de re *gratioſas litteras* ad eum direxit, ægrotante Prioriſſâ Mariâ à S. Joſeph, *Maria à Sanctis* tùm Supprioriſſa, die 29. Novembris, anno 1588. ſicuti refert Ludovicus à S. Tereſia, *in Præfatione Annalium Carmelitarum Excalceat. Galliæ, cap. 8. pag. 18.* Addit autem Ludovicus Jacob, *in Catalogo Monaſteriorum Ordinis Carmelitici manuſcripto, pag. 279.* quod hæc *Mariana à Sanctis*, S. Tereſiæ Diſcipula, iſtius Parthenopæi Ulyſſiponenſis Antiſtita bis fuerit, & anno 1633. ibi mortua die 11. Martii, omnibus decorata virtutibus.

L V I.

MARIA SERAPHINA ORLANDI; in ſæculo CAMILLA, Florentina nobilis, anno 1650. nata, dùm annum ætatis ſuæ decimum octavum gereret, veſtem Carmelitanam in Monaſterio S. Mariæ Angelorum induit die 15. Octobris 1667. Pluribus expletis officiis, quæ ingenii amplitudinem demonſtraverant, Prioriſſam annos 21. geſſit. Adorationem SS. Sacramenti perpetuam inſtituit, & ſecundum ſeu alterum Noviatûs annum, aliquot annis poſt Profeſſionem emiſſam percurrendum conſtituit in ſuo eodem Aſceterio. Antiſtita occubuit poſt Chriſtum natum anno 1727. die 3. Aprilis, ſuæ verò ætatis anno 77. Opera ejus Mſſ. ſunt.

M.

1. *Regolamento per aſſiſtere di continuo giorno è notte all SS. Sacramento per le ſue Religioſe.*

2. *Regole ed Inſtruzzioni per il novo anno di Novitiato, per le ſue Religioſe.*

3. *Novene da ſorſi in oſſequio è preparamento alle ſeſte della B. Vergine.*

4. *Vita della V. M. Gieſulda Maria di S. Giuſeppe fiorentina, al ſecolo Elizabetta Giani, morta in S. Maria Degli Angioli li 12. Febbraii.* Hæc Vita typis data eſt Florentinis, & hujus apographum ſervat R. P. Seraphinus Potenza.

L V I I.

MARIA SERAPHINA A S. SPIRITU, in ſeculo MAGDALENA VIGNIA nuncupata, *Pariſiis* nata, ſed infans *Romam* ducta, inter alias puellas annumeratur ad fundationem Parthenopæi *de Monte-Rotundo*; (vide ſuper verbo *Innocenza della SS. Incarnatione.*) ubi anno uno ſcilicet veſtem Carmel. expleto an. Chr. 1660. & ætatis ſuæ decimo quinto induit. Deindè annis octodecim Camerlinguam (ut Itali loquuntur, ſivè Procuratricem, & annis duodecim Prioriſſam egit, anno Chriſti 1622. die primâ Januarii, & ætatis anno ſuæ 77. defuncta. Manuſcriptas reliquit,

1. *Plures ad Deum pias aſpirationes.*

2. *Multas Cantilenas & devotas Poeſes*, quibus ſuæ ſenſa animæ exprimebat. Hæc Manuſcripta in Monaſterio *de Monte-Rotundo* aſſervantur.

L V I I I.

MARIA A S. TERESIA, natione Galla, regione Vaſco, in ſæculo dicta MARIE ROSE, in Oppido vulgariter dicto *Leſpar*, in tractu *Medulano*, (Gallicè *Medoc*) quatuor leucis à *Burdigala*, nata die 25. Martii, anno 1640. In Monaſterio Burdigalenſi *Aſſumptionis* inter Moniales Tereſianas in ſtatu Converſarum, virtute & doctrinâ clara, obiit die 25. Auguſti, anno 1717. poſt 54. annos Religionis. Inter plura quæ ſcripſit, recenſentur Gallico ſermone.

1. *Epiſtolarum duo tomi.* Pariſiis, 1620. *in-12.°*

2. *Tractatus de ſtatu paſſivo animæ in Oratione.* Ibid. *in 12.*

3. *Expoſitio in Cantica Canticorum.* Utrùm edita fuerit, non certum, ut aſſerit Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 286.* Quamvis opus iſtud judicet doctum & ſublime, in tantis conjunctionis animæ cum Deo myſteriis explicandis ſatis perſpicuum; prout conjicere potuit ex nonnullis iſtius elucubrationis codicibus, quos præ manibus habuit.

Vita noſtræ *Mariæ à S. Tereſia* prodiit Pariſiis, anno 1720. *in-12.°* Aſt Virgulâ cenſoriâ eam notat idem Martialis, cen multa continentem non ſatis diſcuſſa, nec hiſtoricæ veritati, nec ſanæ Theologorum doctrinæ conformia.

L I X.

MARIA THERESIA A S. SPIRITU, Hiſpana Gadatina, in ſæculo vocata CATHARINA REGGITANO, ex Patre Italo *Gadibus* [*Gades* ſive *Gadira*, Gallicè *Cadiz*, Urbs eſt ejuſdem nominis Inſulæ parvæ] ortum habuit in Hiſpania die 9. Februarii, 1669. Illam in ſuo utero illachrymatam Mater audiiſſe fertur. Pater in copiis Italicis Centurio *Neapolim* reverſus, Filiam edocendam tradidit Monialibus Carmelitanis Oppiduli dicti *Torre del Greco*, ad radices *Montis Veſuvii*, octo Paſſ. Mill. à *Neapoli* diſtantis, ubi Carmel. amplexa Ordinem, ſacrorum Chriſti ſtigmatum impreſſionem accepiſſe narratur, quam ſuorum cœleſtium donorum ei collatorum non minimum appellant. Dies mortis, quem prædixit, die 8. Junii ſacro-feſto Pentecoſtes contigit anno 1710. & ætatis ſuæ quadrageſimo. Illius Opera Mſſ. Italicè, ſunt.

1. *Vita ipſius* quam Confeſſariorum ſuorum ad juſſionem ſcripſit.

2. *Un Trattato del amore grande col quale il Signore ſi communico all' Animæ ſuæ.*

3. *Diverſe Poëſi ſpirituale.*

L X.

MARIA A SS. TRINITATE, natione Galla, Provinciâ Burgunda, *Divioni* nata anno 1601. die 25. Januarii. Prima vox, in quam infans erupit, hæc fuit : *Carmelitana ero.* Novennis tanto jam lumine illuſtrabatur cum ſui tanta abjectione, ut vix à divina præſentia diſtrahi poſſet; & tantâ ergà SS. Euchariſtiæ Sacramentum devotione flagrabat, ut in ejus meditatione, gaudio perfunderetur ineffabili. Vir clariſſimus Dominus *Gallemant*, qui tunc *Divione* commorans, ei à Confeſſionibus erat, augeſcentem in illa gratiam adeò in dies mirabatur, ut ad quotidianam fermè Communionem induceret; diceretque uni è Prioriſſis Monialium Tereſianarum, illam Infantem aliquandò futuram eſſe *alteram* Sanctam *Gertrudem*.

Ætatis anno 16. in illarum Parthenopæo Divionenſi, quod anno 1605. die 25. Septembris fuerat inſtitutum, Religionis habitum accepit; & anno ſequenti, videlicet 1618. emiſsâ Profeſſione, in tantum ad virtutem profecit, Dominicæ præſertim Paſſionis myſteriis dedita, ut Sorores in admirationem ſui adduceret. An. 1619. miſſa eſt ad Belnenſe Monaſterium fundandum, cui prima præfuit, illudque ſanctè rexit, & ibi anno 1630. deſiit vivere. Conſervavit, & ſermone Gallico ſcripſit.

1. *Les Entretiens de Sœur Marguerite avec la Mere Marie de la Trinité, ſur les Myſtères de l'Enſance de Jeſus-Chriſt.* Id eſt Latinè : *Colloquia Sororis Margaritæ cum Matre Maria à SS. Trinitate, circà Myſteria Infantiæ Chriſti.* Prodierunt, *Lib. VIII. cap.* 13. in Vita Margaritæ à SS. Sacramento, *pag. 427. uſque ad 447.*

2. *Les Entretiens, &c. ſur la Sainte Vierge.* Id eſt Latinè : *Colloquia circà B. Virginem Mariam.* Ibidem à pagina 447. ad paginam 453.

3. *Monumenta pro ejuſdem Margaritæ vita conſcribenda.* Ibidem, cap. 11. pag. 412.

Vitam Mariæ à SS. Trinitate ſcripſit compendiosè *Jacobus Amelotus* Oratorii Sacerdos in Vita dictæ Margaritæ, *Lib. VIII. cap. 12. à pag. 413. ad paginam uſque 427.* Undè deſumpta ſunt quæ hactenùs diximus; & paucioribus verbis expreſſerunt Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 295.* & Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 287.* Daniel à Virgine, *in Vinea Carmeli, pag. 599. num. 1071.*

Eodem tempore floruit iiſdem in locis *Maria* altera *à SS. Trinitate* in ſæculo dicta de *Hanivel*, quæ veſtem Tereſianam accepit è manibus Vener.

M.

Annæ à Jeſu, Hiſpanæ ; & anno 1605. die 1. Novembris, omnium Carmelit. Tereſianarum Gallicarum prima Profeſſionem ſolemnem *Divione* inter manus clariſſimi viri *Jacobi Gallemant*, earumdem Sororum primi Superioris Apoſtolici, publicè emiſit, ſignis cœleſtibus anteà auditis : atque prima *Divionenſis* Prioriſſa fuit conſtituta à prædicta *Anna à Jeſu* ; ut refert Ludovicus Jacob, *in Catalogo Mſ. Conventuum omnium Ordinis Carmelitici, pag. 77.*

L X I.

MARIA VICTORIA A S. MICHAELE, aliàs ANNA MARIA, Pedemontana, ex illuſtri proſapia *Sauloni*, aliis *Sabaloxi* nata *Ieſi* in ditione Eccleſiaſtica, tædio accepto in Aula magnæ Duciſſæ Tuſciæ, apud quam honorariæ Dominæ perſonam gerebat, habitum Carmelitanum in Monaſterio *Sanctæ Mariæ Angelorum* aſſumpſit *Florentiæ* die 28. Septembris 1686. ætatis 19. anno abſoluto. Multis ibi officiis perhonorificè completis, obiit die 17. Aprilis, anno Chriſti nati 1714. ſuæ autem ætatis 68. Ejus inter Opera Mſſ. numerantur.

1. *Luſus Poëtici* tùm metricâ tùm ſolutâ oratione concinnati, quos ad ſpectaculum puellis conviventibus tradebat agendum, ipſis Monialibus optimo exemplo proficuum.

2. *Inſtruzzioni come riforme ſopra i maggiori oblighi di una Religioſa Carmelitana.* Egregium opus juxtà peritorum hominum ſententiam.

3. *Ad vitam ſcribendam V. M. Minimæ-Joannæ Strozzi*, adjutricem præbuit manum Matri Seraphinæ Orlandi.

4. *Alia ſpiritualia*, ex quibus recenſetur *Præparatio ad Communionem* mirè delineata. Hæc omnia memorantur in Codice quinto R. P. Seraphini Potenza Carmelitæ.

L X I I.

MARIA UNITTA DELLO VERBO DIVINO, in ſeculo CATERINA GIANNI, Florentina, Profeſſionem emiſit in Monaſterio S. Mariæ Angelorum die 27. Martii 1666. valetudine debilis & infirma obiit die 6. Aprilis 1678. relicto volumine manuſcripto *de Gratiis & Miraculis, S. M. M. de Pazzi, ſuorum in gratiam Devotorum.*

2. Volumine *de Rebus ad ſuum Monaſterium ſpectantibus.* Vitam ejus poſſidet R. P. Seraphinus in ſuo 5. Codice Mſſ.

L X I I I.

MARIANUS A JESU, in ſæculo vocatus DOMINICUS BENENATUS, Meſſanæ in Sicilia natus ; cum decimum-nonum ætatis annum compleſſet, *Panormi* in Conventu *S. Eraſmi*, die 24. Decembris, anno 1629. Religionis habitu indutus eſt, inter Carmelitas Excalceatos, ibique ſequenti an. ſolemnem Profeſſionem emiſit. Emenſis ſumma cum laude ſtudiorum curſibus, gravioribus ac præcipuè divinis Litteris, totum ſe dedit, regularibus obſervantiis, ac virtutum omnium cultor eximius, Novitios quorum Magiſter fuit, tùm verbo, tùm exemplo efficaciter ad perfectionem promovit.

Conventum Meſſanenſem S. Alberti, ſummâ prudentiâ, charitate, ac vigilantiâ rexit, ſummàque pietate. E vivis ſublatus eſt, in Conventu *S. Mariæ Gratiarum*, anno 1684. Scripſit Latinè,

Commentaria in totam Veteris Teſtamenti ſacram Scripturam, Beatiſſimæ Virgini accommodata, in tredecim tomos diſtincta *in-4.*° Mſſ. quæ olim in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Panormitana *S. Mariæ de Remediis* aſſervabantur ; ſed in Conventum eorumdem Meſſanenſem *S. Mariæ Gratiarum* fuerunt tranſlata.

Marianum à Jeſu eximiis laudibus proſequuntur Joſephus-Ambroſius in *Deſcript. ſolemn. Epiſtolæ Marianæ, pag. 330.* Antonius Mongitor, *in Bibliotheca Sicula, tomo II. pag. 42.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra, tomo II. pag. 847.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 288.*

L X I V.

MARIANUS RUELE, ex *Roveredo* in *Romandiola propria* oriundus, Carmelita Venetus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, necnon S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe Conventùs Bibliothecarius edidit opus, ſub Academico nomine *Pilaſco Eutelidenſe vel Eutelienſe Paſtore Arcado*, Italicè dictum *Bibliotheca volante*, in duos tomos diſtributa : Romæ, apud Komarck, *in-4.*° 1739. prout notatur in ſchedis Mſſ. P. Eliæ de Amato datis ann. 1737. & 1738.

L X V.

MARIUS A S. FRANCISCO I. Bruxelllenſis, antiquioris ſive potiùs ſtrictioris Obſervantiæ Carmelita, Prior Mechlinienſis & Brugenſis ſcripſit.

1. *Venam fontis vitæ fluentis per pia exercitia ad Deum.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1655. *in-24.*°

2. *Incitamenta devotionis ad S. Joſephum Sponſum Dei-paræ.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1667. *in-16.*° Hæc ſolùmmodo colligo in Speculo Carmelitano, *tomo II. pag. 1112. num. 3939.*

L X V I.

MARIUS A S. FRANCISCO II. Belga, Excalceatus Carmelita edidit Flandrico ſermone.

Inſtructionem vitæ ſpiritualis. Antuerpiæ, Typis Cnobbaer, anno 1658. *in-16.*° prout indicat Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſſ. pag. 296.*

L X V I I.

MARIUS VENTURINUS, natione Italus, Patriâ Senenſis, ibidem antiquioris Obſervantiæ Carmelita profeſſus in Provincia Tuſciæ, aliquot Generalium parens & conſanguineus, ipſe Romæ in generalibus Comitiis, habitis in Conventu Tranſpontino 1654. in ſupremum Ordinis Rectorem ſublimatus fuit.

Poſt obitum Summi Pontificis *Innocentii X.* anoo 1655. ipſo die Cardinalis *Fabius Chiſius*, ſecedens ad eumdem Conventum S. Mariæ Tranſpontinæ, à noſtro Reverendiſſimo Patre Mario Venturino, ſacrum B. Virginis M. de Monte-Carmelo Scapulare ſuſcepit, ejuſque Confraternitati inſcriptus fuit : hocque ſigno Mariano amictus perrexit ad Palatium Vaticanum ; & in Conclave ingreſſus, die 7. Aprilis ſummum Pontificatum obtinuit ; nomine Alexandri VII. ſed eo ipſo die, qui quarta feria fuit, adeò exactè abſtinentiâ Confratribus impoſitâ uſus fuit, ut in ſumma licet corporis debilitate, & Pontificiæ inaugurationis labore, intactam eo die ſervare, ac illibatam cuſtodire voluerit.

Ab

Digitized by Google

M.

Ab illo Pontifice *Marius Venturinus*, ultrà ordinarias facultates conſtitutus fuit Commiſſarius & Viſitator Apoſtolicus, accepitque facultatem promovendi ad Magiſterii gradum quindecim Religioſos Carmelitas, & eis lauream doctoralem conferendi necnon viſitandi & reformandi Congregationem Mantuanam. Ab eo è Carmelitis Turoniæ Provinciæ nonnullis Prioribus alternativam poſtulantibus reſpondit ſe omnia ad æquitatem redacturum; verùm pro deſiderata ope, ad eos anno 1659. Breve Apoſtolicum miſit, in quo Pontifex Maximus conqueritur quod ii Religioſi, ad declinandam Provinciali obedientiam debitam, recurriſſent ad Conſilium Chriſtianiſſimi Regis Ludovici XIV. adferentes in medium quoddam Regiſtrum commentitium, quo probare niterentur immemorabilem in prædicta Provincia conſuetudinem alternativæ; ut unâ vice Brito, alterâ verò Gallus eſſet eligendus.

Neque verò importuna exprobratio iſthæc erat. Namque Guilielmus *Chamchevrieux*, Aurelianenſis, anno 1604. Chriſtophorus *Le Roy*, Aurelianenſis patriâ quidem, ſed Profeſſione Nannetenſis: (Profeſſio autem alternativam diſtinguebat & hactenùs diſtinxerat.) anno 1607. & Petrus *Chalumeau*, Aurelianenſis, anno 1611. in Priorem Provincialem continuò fuerat electus. Itaquè falsò prætendere videbantur alternativæ defenſores Galli ſuam immemorabilem conſuetudinem ab ipſis minimè ſervatam: altera ratio Marium Venturinum ad alternativæ oppugnatores adducebat. *Daniel à S. Joſeph*, Armoricus, anno 1651. à Generali Priore Antonio *Philippino* nominatus Provincialis, *Romæ* adfuerat in Comitiis Generalibus, anno 1654. celebratis, in quibus in Priorem Generalem ipſe *Marius Venturinus* fuerat electus, *Matthias à S. Joanne*, Armoricus, anno 1655. in Provincialem electus in Capitulo Andegavenſi, in quo damnatæ fuerant variæ Epiſtolæ intrà Provinciam furtim diſſeminatæ de diſcrimine Nationum circà electiones & obtinenda Ordinis officia; undè nihil magis in proclivi erat, quàm ut ſtatus Provinciæ Turoniæ in ſchiſmata, ſeditiones & ruinam plane degeneraret. *Valentinus à S. Armagillo*, Armoricus, anno 1658. Præfecturam Provinciæ adeptus, Romam anno 1660. petierat ad Comitia Generalia, in quibus Actus capitulares præceſſerunt electionem futuri Prioris Generalis; in quibus ipſe pro ſua parte nihil prorsùs non dixit.

Poſt electionem Reverendiſſimi Hieronymi *Ari* in ſupremum totius Ordinis Rectorem, „ propoſitâ „ in Reverendiſſimo Definitorio lite motâ ſuper „ alternativa Provinciæ Turonenſis, & exindè „ ſubortâ rebellione aliquorum contrà authoritatem Provincialis, & pacem Provinciæ, apparuit ex relatione RR. Patrum Provincialis „ Toloſæ, & Joannis Germain, ſocii Narbonæ, „ Doctoris Pariſienſis, Referendariorum ad id „ commiſſorum, nullam unquam fuiſſe in Provincia Turonenſi, Nationum alternativam. Quod „ ſi aliqua fuit, fuiſſe tantùm Profeſſionum. Quod „ ſi ex accidenti & incogitanter incurrit aliquandò „ in electionibus Provincialis, & Definitorum diſtinctio aliqualis Nationum nunquam fuit conſtituta; nunquam acceptata, ſed ſemper interrupta, & à Generalibus repudiata, & denique „ qualiſcunquè fuerit, ſeu Nationis, ſeu Profeſſionis, ità fuit abolita per Conſtitutiones à „ ſancta Sede approbatas, ad poſtulationem etiàm „ Chriſtianiſſimi Regis; ut ſublatio cujuſcunque „ ejus modi diſtinctionis, eſſet velut fundamentum Reformationis, & perfectæ Obſervantiæ; „ adeò ut prohibitum ſit expreſsè de omni ejuſmodi „ diſtinctione loqui, aut illam proponere, etiàm „ ſub pœna excommunicationis.

„ Quibus ritè auditis, nullo ex Provincia Turonenſi ad votum admiſſo, concluſum fuit ab „ Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo D. Carolo-Emmanuel *Vizzani*, quem Eminentiſſimus & Reverendiſſimus S. R. E. Cardinalis *Ginettus* Ordinis Protector nominaverat, ut ſuâ vice præeſſet „ Capitulo, Prælato Præſide, cæteriſque gremialibus univerſis, ſub beneplacito tamen ſacræ „ Congregat. ſuæque Sanctitatis, ejuſmodi alternativam eſſe omninò irreligioſam, nocivam & „ periculoſam; ideòque ſtandum eſſe firmiter „ Conſtitutionibus à Sancta Sede approbatis; „ Provincialis canonicè electi, & confirmati à „ Reverendiſſimo, & à Sanctiſſimo authoritatem, „ ut par eſt, ubique conſervandam, & rebelles „ nominatim P. Hugonem à S. Franciſco; & P. „ *Marcum à Nativitate Virginis*, cæteroſque ipſi „ adhærentes, ſi quantociùs non reſipiſcant viis „ charitativis, caſtigandos eſſe juxtà Summorum „ Pontificum diplomata, Ordinis & Reformationis conſtitutiones.

In iſto Capitulo generali, die Pentecoſtes; Marius Venturinus, expleto Generalatûs ſui ſexennio, „ humiliter officium reſignavit, culpam „ dixit, & ab omnibus veniam petiit, adversùs „ quem nihil objectum fuit, ſed ab Eminentiſſimo „ Præſide reſponſum eſt, gratias ipſi referendas „ pro laboribus exantlatis in regimine Ordinis »: abſolutiſque illis Comitiis in patrium Conventum ſe recepit Senenſem, cujus Prior perpetuus inſtitutus eſt Apoſtolicâ *Alexandri VII.* Autoritate confirmatus, ad nominationem Reverendiſſimi Hieronymi *Ari* in regimine ſucceſſoris, datâ die 20. Septembris 1661. & ibi obiit anno 1676.

Præter Epiſtolas quas variis Ordinis Provinciis ſcripſit, *Acta* edi curavit *Comitiorum generalium Ordinis Carmelitarum antiquæ Obſervantiæ regularis, habitorum in alma Urbe Roma, in Conventu S. Mariæ Tranſpontinæ, in die SS. Trinitatis, qui fuit trigeſimus primus Maii, 1654. &c.*

In illo Capitulo Generali ordinantur „ reddendæ gratiæ, & ſcribenda Epiſtola nomine totius „ Definitorii R. A. P. Theophilo Raynaudo Societatis Jeſu Theologo & Scriptori eruditiſſimo, „ qui ità luculenter ſcripſit in gratiam noſtri Scapularis. Prætereà Litteræ affiliationis ſpeciatim „ ipſi decernendæ: & rogandi Provinciales totius Ordinis, ut poſt ejus obitum curent celebrari ab omnibus noſtris Religioſis Miſſæ Sacrificium pro ipſo». Hunc articulum non omiſit Petrus Bælius in ſuo Gallicè ſcripto, *Dictionario Critico, tom. III.* vocab. *Raynaud*, not. *O. pag. 2424. edit. 1720. in-folio.* Joannes-Petrus Niceron, *tom. XXVI. pag. 261.*

Iiſdem in Comitiis Generalibus Reverendiſſim. Pater rogatur ut deſignet unum è Religioſis Ordinis in iis locis, in quibus typis mandabitur Breviarium noſtrum, qui invigilet dictæ impreſſioni, ſtatuatque cum Typographo de cartha, caractere, pretio, &c. procuretque à Principibus privilegium nomine Generalis pro tempore exiſtentis, pro impreſſione tàm dicti Breviarii, quàm aliorum Librorum Ordinis. Nomine quidem Reverend. Patris Magiſtri *Marii Venturini* prodiit

M.

Breviarium Carmelitarum, Pariſiis, apud Antonium Padeloup & Joannem Tompere, 1659. *in-16.°* duobus voluminibus.

Marium Venturinum memorant Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, *pag. 324.* & *542. num. 615.* & *978.* necnon in *Speculo Carmelit. tom. I. pag. 136. num. 583.* Alexander VII. Pontifex Maximus variis in diplomatibus ad eum datis, quorum in ultimo teſtatur Marium Venturinum Religionis zelo, ſacrarum Litterarum ſcientiâ, vitæ integritate, prudentiâ, vigilantiâ, aliiſque eximiis virtutibus præditum, ſumma cum laude Generalatum Ordinis Carmelitani geſſiſſe; uti videre eſt in *Bullario Carmelit. tom. II. pag. 533.* Columbanus à Noſtra-Domina de Monte-Carmelo in *Hiſtoria Chronologica & compendioſa de Inſtitutione & Succeſſione Ordinis Carmelitani*, Gallicè ſcriptâ *Mſ. in-folio parvo.*

LXVIII.

MARSILIUS ANDREASIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, generis ſplendore illuſtriſſimus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, ſcripſit circà annum 1570.

1. *De Pudicitia & Patientia*, *Lib. I.*

2. *De libero Arbitrio*, *Lib. I.* Utrumque Opus *Mſ.* Mantuæ aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum; teſte Joanne-Maria Penſa, in *Theſauro Virorum illuſtrium Carmelitarum Conventûs Mantuani.* Id refert Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 296.*

LXIX.

MARTIALIS A CONCEPTIONE, in ſtrictiori & antiqua Obſervantia Profeſſus Sacerdos Carmelita, Definitor, necnon Doctor in Provincia Aquitaniæ, atque publicus Lector in Univerſitate Cadurcenſi. In ſæculo dicebatur Joan. Bapt. CIRON, de quo ſuper, *tom. I.* Scripſit Latinè.

1. „ *Opus chronologicum*, in quo ſæculorum
„ omnium tabulæ in omnes omnium ferè Regno-
„ rum & Epocharum annos expanſæ continentur,
„ Viri quoque illuſtres, Concilia & eventa me-
„ morabilia ſuis annis aptantur, *in-folio. Mſ.*
„ Præit Introductio, in qua Epochæ exponuntur,
„ & Regum catalogi collocantur, cum Differta-
„ tionibus in inſigniores chronologiæ quæſtiones.

Hujus Operis prælo committendi facultatem acceperat Martialis à Reverendiſſimo Patre Vicario Generali, totiuſque Ordinis Carmelitici Procuratore Paulo à S. Ignatio per Litteras Romæ ſignatas die 5. Decembris 1695. necnon approbationem Lucæ à S. Antonio, & Andreæ à S. Cyrillo, Carmelitarum ejuſdem Provinciæ Aquitaniæ alumnorum, Sacræ Theologiæ Profeſſorum, & in Litteris dicti Vicarii Generalis ad id negotii deſignatorum, datam die 14. Junii, anno 1696. Aſt ſumptus ad typos premendos neceſſarii Auctori defuerunt, mortuo anno

In Epiſtola Operi præponenda, quam Eminentiſſimo Principi Laurentio de *Alteriis* ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, is Auctor præparabat, inter alia narrat quod Æmilius *de Alteriis*, ſive *Clemens X.* Pontifex Maximus, magnus *Laurentii* avunculus univerſum Carmelitarum Ordinem inſignibus beneficiis cumulaverit, digniores è Carmelitis viros nonnullos Epiſcopalibus infulis decoraverit, omneſque indulgentias à ſuis Prædeceſſoribus Ordini Carmelitico jam dudùm conceſſas, imò antequàm ad alias aliorum Ordinum examinandas accederet, confirmaverit & auxerit: quodque Patres Carmelitas, maximè *S. Martini in Montibus*, frequentiſſimè viſitans, pro ſua in ordinem ſpeciali benevolentia & propenſione, familiari ſuâ conſuetudine dignaretur.

2. *De annis ab Orbe condito numerandis inter duos amicitiæ vetuſtate conjunctos*, *Dialogus duplex*, *in-8.°* Mſ. In illo Opere decertat Author pro Chronologia 70. Interpretum: proindèque Dialogus Prior argumento tantùm negativo probat infirmas eſſe rationes, quæ probare viderentur, Judæos nec potuiſſe, nec voluiſſe ſuos in Libros, antè Chriſtum, immutationem aliquam inducere. Poſterior Dialogus aggreditur probare Judæos id potuiſſe & voluiſſe poſt Chriſtum: cauſam volendi datam quoque fuiſſe; & tandem reverà textum Hebraicum, in annis de quibus agitur, depravaſſe.

3. *De Hiſtoriæ Judith tempore Diſſertatio chronologica*, *in-8.°* *Mſ.* Illam Hiſtoriam aſſerit Auctor eveniſſe tempore Manaſſis Regis Juda; cum Eliachim eſſet ſummus Sacerdos in Jeruſalem: at clarè non determinat quinam fuerint Rex Medorum Arphaxad, & Rex Aſſyriorum Nabuchodonozor, & pro diverſis ſententiis quæ determinatè aſſignant nomina Regum, diverſas reſponſiones objectionibus ſubminiſtrat.

4. *De Reginæ Eſther marito Diſſertatio*, *in-8.°* *Mſ.* Ibi tanquàm probabiliùs proponit Author hanc hiſtoriam antè ſolutam captivitatem. Quod probat 1.° quia Mardochæi ætas tanta eſſe non debet, ut in Aula verſari, & curam domûs Eſther Reginæ habere non poſſit: cum expreſsè dicatur, cap. 8. ℣. 3. *Eſther autem conſtituit Mardochæum ſuper domum ſuam.* Aliundè ipſa Eſther debet ſupponi juvenis, ut eam poſſet habere formam, quâ placeret Aſſuero. Probat 2.° ex oratione Eſtheris, *cap. 14.* ℣. *8.* hunc in modum proferentis: *Et nunc non eis ſufficit, quod duriſſimâ nos opprimunt ſervitute.* Quo innuit, aut potiùs teſtatur, adhuc ſuum Populum eſſe captivum. Probat 3.° Quia *Lib. I. Eſdra cap.* 2. ℣. 2. dicitur Mardochæus rediiſſe Jeruſalem cum Zorobabel, anno 1.° Cyri Regis Perſarum. Probat 4.° quia Hieronymi in Prologo Galeato Liber Eſther in Canonem Hebræorum inducitur, ſcilicet inter Libros viginti duos illius Canonis. At ſi maritus Eſther eſſet Artaxerces longi-manus, aut Rex alter poſterior, intelligi non poſſet quomodo hæc hiſtoria in illo Canone fuiſſet repoſita. Joſephus enim, *Lib. I. cap.* 2. contrà Appionem aſſerit quod à morte Moyſis uſque ad Artaxercem Perſarum Regem, qui fuit poſt Xerxem, Prophetæ ſuorum temporum res geſtas in tredecim Libris conſcripſerint; ab Artaxerxe autem uſque ad noſtra tempora, ſingula quidem conſcripta; non priori fide fuit habita, atque adeò nequaquam in Canonem relata.

Deindè ceu probabiliorem Auctor proponit opinionem, quâ Darius Medus Eſther maritus adjudicatur. Quod probat 1.° Quia in doctrina Scaligeri Cyaxares, ſive Darius Medus quoad nomen idem omninò eſt ac Aſſuerus. 2°. Quia Cyaxari ſive Dario Medo convenit potentia potiùſquam Aſtyagi: namque ope Cyri nepotis & generi crevit imperium Cyaxari. 3°. Quia Darius Medus ſive Cyaxares potiùſquam Aſtyages ad leges Medorum ſimul & Perſarum debuiſſet mores ſuos com-

Digitized by Google

M.

ponere, ac Regni leges accommodare : quod ſub eo major eſſet Medos inter & Perſas neceſſitudo, ob Cyri copias cum ſuis junctas. 4.° Quia ſolus iſte Cyaxares ex Regibus videtur leges Perſarum ac Medorum componere eodem modo, quo Darius Medus apud Danielem facere quatuor in locis depingitur.

Tandem probatur ex illis omnibus Scripturæ locis, quibus Aſſuerus Rex, diligentiſſimus legum Perſarum & ſimul Medorum obſervator oſtenditur: Nempè Eſther *cap.* 1. ℣. 3. Aſſuerus dicitur *Principibus & pueris ſuis & Perſarum & Medorum inclytis convivium feciſſe*, ℣. 17. & 18. timendum ne *conjuges dorum parvipendant imperia maritorum*, ℣. 19. Quod *Edictum ſcribatur juxtà legem Perſarum atque Me- Perſarum & Medorum, quam præteriri illicitum eſt*. Hæc autem nulli (*poſt Cyrum*) Perſarum Regi convenire queunt. Cum è contrà immane Perſarum adversùs Medos odium, apud omnes Hiſtoriæ profanæ Scriptores celebretur. Id tamen uni Dario Medo mirè convenit : quia ſimul erat Medorum Rex, ſocer & avunculus Cyri Regis Perſarum, futuri quoque Regni ſui ſucceſſoris. Qua de cauſa, jam Medi & Perſæ ſub Dario Medo tantùm, jam in unam Gentem & unum imperium coaluerant, ut potè qui poſt mortem ejuſdem Darii Medi, uni Cyro ſucceſſori parere deberent, & unum imperium conſtituere.

Ad objectiones ſolvendas animadvertit Auctor Nabuchodonozor Regem Aſſyriorum & Babylonis tantùm & non Medorum, neque Perſarum, potuiſſe tamen uti ad expugnandam Jeruſalem, Regum Perſarum & Medorum copiis auxiliaribus ; proindèque in auxilii præmium & mercedem, plures captivos Judæos illis concedere. Et quidem de Rege Medo illud expreſsè affirmat Polyhiſtor, dicens Aſtibaram Medum, ſeu Cyaxarem auxilio fuiſſe Nabuchodonozor Jeruſalem obſidenti. Nec certè mirum, cum apud alios Anthores conſtet Cyaxari filio Phraortis expugnanti Ninivem Labinethum ſeu Nabuchodonozorem veterem auxilio fuiſſe ; ut ſilentio mittatur, quod olim ſoliti fuerint victores, non tantùm regnicolis, ſed etiam èxtaris nationibus captivos vendere. Potuerunt ergò Judæi captivi plurimi verſari in Perſide, & Media & Suſis.

Eidem noſtro negotium Auctori minimè faceſcit difficultas ex Principibus Perſarum in Aula Darii Medi verſantibus. Nam ſi Aſſuerus ille ſit Aſtiages, ex Juſtino conſtat Aſtyagem dediſſe filiam ſuam Cambyſi Perſæ, Cyri Patri unde, non mirum quod Principes Perſarum in Aula ejus fuerint verſati. Si autem Aſſuerus ſit Cyaxares Aſtiagis filius, is fuit avunculus Cyri Perſarum Regis Socer, qui & Cyrum ſucceſſorem habuit : undè propter hanc affinitatem cum Rege Perſarum Cambyſe & Cyro potuit illa convenire frequentia Principum Perſarum in Aula Aſſueri.

Objicere fortè quis poſſet quod antè ſolutam captivitatem non videantur Medi Aſiâ potiti, atque adeò neque centum illis 27. Provinciis, quibus Eſtheris maritus dicitur imperaſſe. Verùm *Martialis* reſpondet ex Strabone, *Lib. II. cap.* 362. omnem Aſiam poſt Syriorum ruinam, quæ poſt ſolutam captivitatem, expugnatâ Ninive, contigit, Medis paruiſſe.

Antè ſolutam captivitatem, ſi Xenophonti credatur, Suſæ Regem ſuum habuerunt, nempè Abradatum. Undè ſequitur tunc temporis Judæos vel Suſis non fuiſſe commoratos captivos, vel certè Medorum Regibus non paruiſſe. At reſpondet vir clariſſimus Ferrand hac in re ſtandum potiùs Straboni quam Xenophonti : Straboni, inquam, *Lib. XIII. cap.* 53. aſſerenti, poſt extinctum Aſſyriorum Imperium, totam Aſiam Medis paruiſſe ; Cyrumque Suſis non potitum, niſi poſt mortem Darii Medi, extinctumque Medorum Imperium. Prætereà, tametſi antè vaſtatum Aſſyriorum Imperium, & Ninivem expugnatam, Suzæ ſuum Regem habuerint Abradatum, ut Xenophonti placet ; Abradato tamen vel vitâ functo, vel fugato, potuerunt Medi & Perſæ affinitate juncti Suſas, ut & alia multa Aſiæ regna ſubigere, ſub Cyaxare & Cyro Regibus.

5. *De Cainano juniore Diſſertatio in-8.° Mſ.* Aſſerit ibi Auctor Cainanum, de quo Lucas in Evangelio, cap. 3. ℣. 36. eſſe verum & germanum, neque fictitium, neque ſuppoſititium. Quod probat 1.° ex vulgata editione, quæ Decreto Concilii Tridentini cum omnibus ſuis partibus approbata eſt, tanquam authentica. Quæ certè pars eſt notabilis : non enim eſt una Litterula, aut vox unica, ſed plures voces.

2.° Ex ejuſdem authoritate Scripturæ ſacræ, apud ſeptuaginta Interpretes, in editione Romana & Regia, quæ à Sixto V. approbata fuit ; & in qua Geneſ. 10. ℣. 24. Item cap. 11. ℣. 12. & 13. diſtinguntur anni, quibus & genitus eſt, & genuit, & vixit dictus Cainan filius Arphaxad, Salæ pater anno ſuæ centeſimo & trigeſimo ætatis & vivens centum triginta annos poſtquam genuit Salam. Hujus autem authoritatis rejiciendæ nulla ſuppetit ratio juſta & ſufficiens. Nam S. Irenæus, *Lib. III. cap.* 25. aſſerit quod *Apoſtoli conſonant* ſeptuaginta Seniorum *interpretationi*, & *eorum interpretatio conſonat Apoſtolorum traditioni : unus enim & idem Spiritus Dei, qui in Prophetis quidem præconiſavit, in Senioribus interpretatus eſt benè quæ benè prophetata fuerant.*

3.° Probat ab incommodo ; eo quod ſi dubitari fas ſit de aliquo Evangelii loco, omnis ſtatim Scripturæ nutabit authoritas, nulluſque locus erit qui ad arbitrium cujuſque idem periculum non ſubeat.

4.° Probat authoritate Patrum, quorum primus occurrit Auguſtinus, qui licet, *Lib. XV. de Civit. cap.* 13. agnoviſſet diſſonantiam inter textum Hebraïcum, & ſeptuaginta Interpretum tranſlationem, nihilò ſeciùs, *Lib. XVI. cap.* 3. ſine ulla dubitatione pronuntiat : *Sem quippè, inter alios filios genuit Arphaxad, Arphaxad genuit Caïnam, Cainam genuit Sala, Sala genuit Heber.* Auguſtinum hac in re ſecuti ſunt Patres, Doctores tùm Græci, tùm Latini, quotquot verſione Septuaginta Interpretum uſi ſunt.

Cur autem hæc omiſſa fuerint in textu Hebraïco, opinatur *Martialis* Moyſem voluiſſe in ſecunda mundi ætate decem tantùm generationes numerare, ſicut in prima : eo modo quo Mathæus in genealogia Chriſti tres Reges prætermittit. Et ità ſit, ut ſicut ipſe Evangeliſta narrat à Davide ad tranſmigrationem Babylonicam ſunt generationes tantùm quatuordecim, ſicut ab Abrahamo ad Davidem ; & à tranſmigratione Babylonica ad Chriſtum, ſunt tantùm quatuordecim : cùm tamen non prætermiſſis illis tribus Regibus, non eſſent quatuordecim generationes tantùm ad tranſmigrationem Babylonis, ſed etiam ſeptemdecim. Quod enim faciliùs ſit omittere quàm addere nemo non videt. Omiſſio etenim veri mendacium non cau-

ſat, additio verò ficti & falſi non niſi falſam ſententiam efficit.

Argumentis autem oppoſitæ ſententiæ, quam tuetur *Natalis Alexander*, ut faciat ſatis *Martialis à Conceptione*, dicit 1.° quod Moyſes reticuit Caïnan, quia ei Deus id noluit revelare. „ Spiritus enim, *inquit Auguſtinus*, *Lib. XVIII. de Civit. cap. 43.* qui in Prophetis erat, quandò illa dixerunt, idem ipſe erat etiam in ſeptuaginta viris, quandò illa interpretati ſunt; qui profectò authoritate divinâ, & aliud dicere potuit... Quidquid verò eſt apud 70. in Hebræis autem codicibus non eſt, per iſtos maluit, quam per illos idem ſpiritus dicere, ſic oſtendens utroſque fuiſſe prophetatos ». Idem docet Quæſt. 19. in Joſuè.

2.° Ipſe Hieronymus, qui in illos ſeptuaginta Seniores licèt auſterior ab omnibus audiatur, eos tamen Spiritu Sancto plenos fatetur: *Illis ſignificatur*, inquit in Præfat. ad Lib. I. Paralippom. *quid ſeptuaginta Interpretes addiderint vel ob decoris gratiam, vel ob Spiritûs Sancti authoritatem, licèt in Hebræis voluminibus non legantur.* Addere igitur potuerunt illi Interpretes ea, quæ à Moyſe omiſſa erant. Quarè Philo & Joſephus, qui omittunt Caïnan, nullam difficultatem parere poſſunt, quippè qui Hebræos codices hìc exſcripſerunt.

Ab aliis rationibus quas apud *Salianum* legere quiſque poteſt, referendis abſtineo. Quæ hactenùs ex *Martialis Operibus* collegimus *Manuſcriptis*, & breviori calamo contraximus, ſat abundè demonſtrant, quàm ſtudioſus fuerit in Rebus hiſtoricis, & ſacris Chronologiis verſatus. Ejus autem *elucubrationes* ad nos *Aureliam* miſſæ fuerunt *Lemovicis*, anno 1641. menſe Februario, R. admodùm P. Dorothei Provinc. Aquitaniæ Exprovincialis beneficio; iterùm ad idem munus electi anno 1745. in Capitulo Provinciali Cadurcenſi celebrato.

L X X.

MARTIALIS A S. HYACINTHO, natione Armoricus, apud Rhedonenſes Carmelitas Profeſſionem emiſit, ſacræ Theologiæ Profeſſor, in Conventu Joſſelinenſi apud Armoricos defunctus, anno 1692. die 9. Febr. edidit.

Orationem panegyricam de ſacro Ordine Fratrum B. V. M. Virg. de Monte-Carmelo, habitam *Aureliæ* in ſolemnibus Comitiis Provinciæ Carmelitarum Turoniæ, die 10. Maii, *anno Dom. 1675. Rhedonis, apud Philippum Le Saint*: clariſſimo potentiſſimoque Equiti Franciſco de Tierry, Domino de la Prevalays, Sainte Foy, La Roche-Monboucher, &c. atque in ſuprema Armoricæ curia Senatori ampliſſimo dicatam, *in-16. p. 119.*

In illa Oratione probare aggreditur Autor, ſacri Ordinis Carmelitici, in Syria primùm exorientis, in Italia deindè prodeuntis, in Gallia tùm denique triumphantis, initia, incrementa, complementa. Singularem nimirùm eximiamque majeſtatem Eliani Ordinis in tribus præcipuè locis, in Syria, in Italia, in Gallia ſic quaſi tot in Theatris ſplendeſcentem inſpicit. Attingit quàm priſca ejus in Syria nobilitas, in Italia authoritas quàm ſumma, in Gallia quam ingens quamque ex omni parte abſoluta felicitas.

Primâ igitur Orationis parte probat quod Carmeliticus Ordo è ſinu Prophetarum eductus in Syria Dei-paræ cultores primos, Chriſto adjutores præcipuos, utrique Martyres innumeros, felicibus initiis pepererit.

1.° „ Carmelitæ nùm Carmeli facti priùs incolæ, quàm Mariæ filii? Non prius. Ejus omninò cultui primi ſe addixerunt. Ordo hic Elianus totus iſti planè ſit præpotenti Reginæ jam ab ortu deditus? Jam ab ortu. Antè lumen ac ſplendorem Evangelii? Sanè. Inter umbras legis & imagines? Verum. Clariſſimâ ipſâ illâ natâ nondùm Virgine? Profectò. Quod fidem omnem vinceret, niſi quod eſt ab antiquo Scriptore confirmatum. Divum intelligo Methodium ſcribentem; aliquandò Eliam caſtitatem Dei Matris ac Virginis eximiam præſentiendo olfeciſſe: hujus poſteà ſtudio tàm præclaræ virtutis, atque imitatione, obſtrinxiſſe ſe Virgini, tùm vitæ demùm ſuæ ac voti participes effeciſſe plurimos, & ſocios admiſiſſe... uti cùm Dei Filius in hujus ſeſe Virginis uterum inſinuare, ac de ea naſci voluit; ipſa per ſeſe Virgo tanto quidem operi perficiendo par non fuit; ſed divinâ virtute, ſic quaſi nube quamdam vim umbramque fundente, obtegi debuit; ut quod de ſe præſtare non poterat, ex alienâ ope poſſet: ità ſimile quiddam Eliæ contigit, qui futuræ conceptu, exortuque Virginis divinitùs præcognito, cum de familia eidem componenda cogitaret; neque ſibi relictus, viribus ad negotium neceſſariis polleret. Quid fecit? Quid tentavit? Undè vires ſibi novas ac virtutes accepit? Ab eadem Virgine. Hæc ſe in nubem induxit, ſolvit ſe nubes in imbrem, quo perfuſus Elias ſodalitatem hanc noſtram, dicendam non tàm ſuam, quam Mariæ ſobolem parturivit. Atque eam fortè ob rem Pontifices Maximi, Sixtus IV. Julius II. Gregorius XIII. nunc Mariæ filios Carmelitas, nunc Mariam Carmelitarum matrem longè honorificis diplomatis appellarunt. Quo enim alio modo Ordinem voluit Virgo ex ſe procreare, quo natu poſterior eſt? Niſi quia nubis hujus circumveſtita habitu, nata priùs Carmelo, quàm mundo, eſt: antè ſpiritu ſuo Carmelitas imbuit, quam Dei natum, ac ſuum humanâ carne indueret... At Mariæ hæc nubes ut aſpectu primùm ſuo, appulſuque Eliam excitavit; ipſe ſtatim, ſpina velut candida, ſpina quidem cultûs aſperitate, veſtis verò ob candorem candida, in tot ſeſe flores albos ac fructus explicuit, quot produxit filios: quos præterea, quo nubis erat odore perfuſus, & eodem perfudit. Nimirùm quem ea nubes exhalabat futurumque prænuntiabat, integerrimum illum ſacræ Virginis conceptum, ſinè mora nubem viſam odoratus, Elias præcognovit; ac Elizæo primùm, Diſcipuliſque deindè ſuis aliis ac filiis ipſe præſignavit: qui ſimiliter poſteris perpetuâ quaſi ſerie hujus Arcani copiam, & myſterii fecerunt; ac per manus traditam Eccleſiæ reliquerunt: ut non in Carmelo ſolùm primi inviolatæ Mariæ Conceptionis cultores extiterint; verùm etiam illius in Eccleſiam notitiam tranſtulerint, induxerint, propagarint.

2.° „ Ex hac verò primaria Religione in Mariam alia quoque non inferior pietas emanavit: indè quippe factum eſſe legimus, omnium ut Chriſtianorum primi noſtri quidem homines huic eidem Virgini, tùm cùm ipſa viveret, ædem in Carmelo erexerint. Vana non dicimus, inania non prædicamus, ſed quæ ab idoneis Authoribus accepimus... teſtes, quibus ſanè familiaris illa vox eſt, ac ſententia communis, Carmelum locum eſſe in quo ſinè controverſia

„ ſanctiſſimæ

M.

„ ſanctiſſimæ Dei Matri ſacra primùm eſt domus „ conſecrata. At verò ſi hoc proprium ab natali „ ſede habet Ordo Carmelitanus, quod primos „ Dei Matri cultores pepererit; certè quod plures „ Chriſto ſuffecerit adjutores, ab Authore illud „ ſuo ac parente conſequitur. Quiſnam ille verò „ eſt? Non alius, niſi ipſe, cujus facta jam men- „ tio, Religioſiſſimus vates. Tuum eſt enim opus, „ ô divine Elia, tua Soboles hæc noſtra qualiſ- „ cunque Religio; quidquid malevola poſſit æmu- „ latio obtrectare, tibi nuſquam, tuiſque ea laus „ eripietur... ſed illud omnes ſi non prædicare „ quidem, at ſentire debeant, ſuâ quoque autho- „ ritate faciunt infiniti penè illi, fideque integer- „ rimi teſtes, ex omnibus propè modum hominum „ ordinibus collecti. Qui hi teſtes id dicunt? Ma- „ ximi Pontifices; alii Eccleſiæ Principes; Doc- „ tores Theologi; tota in Anglia celeberrima „ olim Cantabrigenſis Schola noſtræ vivendi ra- „ tionis non exemplar modo eſſe, verùm etiam „ effictorem Eliam luculentis omninò præclariſque „ ſuffragiis deſinierunt. Qui deindè? Homines re- „ ligioſi, nonnullique paſſim alii eſſe noſtræ fa- „ miliæ conditorem Eliam clariſſimè pronuntiâ- „ runt. Qui poſtremò? Sæculo ne mancipati Scrip- „ tores? Eliam noſtrum eſſe Inſtitutorem ac Pa- „ trem veriſſime ſcripſerunt. At Vir clariſſimus, „ benèque de Republica Catholica meritus, ab hac „ luce veritatis Cæſar-Baronius diſcedit... In hac „ ne ſola quidem cauſa, quid ipſa per ſe tenuitas „ interdùm humana poſſit, ſatis nimiſque decla- „ ravit... Ordinem Alexandro tertio clavum Ec- „ cleſiæ tenente eſſe in lucem editum Baronius aſ- „ ſerit. Aſſertumne iſtud firmiter? Tametſi neſcire „ ſe idem ille fateatur, quo anno nova hæc ſit „ inſtitutio peracta, fuiſſe tamen ſic peractam pro- „ nuntiavit. Doctène hoc pronunciatum? Tametſi „ novæ hujus nullum affert inſtitutionis autho- „ rem; *propagatorem* tamen *promotorem*, *cuſtodem*, „ (ipſa Scriptoris verba ſunt) extitiſſe. Aymeri- „ cum Patriarcham cenſuit. Quis ejus igitur pa- „ ter... Quem verò anteceſſorem ſuæ hujus opi- „ nionis habuit Baronius? Quem Anteſignanum? „ Quem ducem? Sabellicum voluptuarium ho- „ minem, Uſtrinæque operarii filium. Quem dein- „ de? Wicleſum hoſtem etiàm & vitæ monaſticæ „ & Catholicæ fidei multò infenſiſſimum. Quem „ ultrà? Neminem, neminem dixi.... Quis igi- „ tur eo Ordine præſtantior unquam fuit, aut eſſe „ potuit, qui ortum ab Elia viro illo præſtantiſſi- „ mo ducit?... Cujus vita ad hominum ſalutem „ non humanis inſtitutis, ſed divinis præceptis... „ mirabiliter tradu̇cta, ſacram hanc ſui æmulam „ atque imitatricem ſocietatem reliquit ab Elizæo „ exceptam, atque aliis eodem, quo ipſe, ſtudio „ accenſis tamdiù propagatam; dùm ipſa Evan- „ gelii illuſcente jam die, quos privatim fovebat „ paternæ fortitudinis ac fervoris hæredes, Chriſto „ palàm Servatori addixit, eoſdemque Evangelii „ potitores effecit... Patris expreſſam in filiis, „ Eliæ in Carmelitis repræſentatam ardoris ſimi- „ litudinem obſervate, paternum in iis animum, „ vim ac ſtudium attendite. Surrexit quidem Elias „ mente ſimul & carne: ſurrexerunt etiàm illi & „ animo & corpore. Altero ut ſe ipſi in ſtudium „ veritatis acuerent; altero, ut ad ejuſdem amo- „ rem alios incitarent. Altero, ut fidem intùs ac „ Evangelium foverent. Altero, ut ſuæ extùs ra- „ dios lucis emitterent. Altero, ut Chriſtianam „ quaſi ſibi peculiarem ac propriam Religionem „ facerent. Altero, ut eam aliis amanter com- „ municarent. Utroque, ut fidei hoſtibus trium- „ phum triumpharent glorioſum. Surrexit Elias, „ ut veterem inſtauraret Eccleſiam; hi ut novam „ promoverent, ſurrexerunt. Ille, ut Chriſti um- „ bram Servatoris ac ſpeciem; hi ut lucem ac ve- „ ritatem exponerent. Ille, ut impuriſſimæ vani- „ tatis architectos, magos, pſeudo-Prophetas, „ ariolos præſtigiorum convictos internecioni da- „ ret: hi ut fide deſtitutos, ſcelereque impli- „ catos homines ad ſpem vitæ veniæque exſuſci- „ tarent. Surrexit ab luce ille privata ad publi- „ cam: hi de vita ſolitaria ad communem ſurrexe- „ runt. Ille ab umbra ad ſolem, hi ab nocte Sy- „ nagogæ ad Eccleſiæ fulgorem. Ille ab torrente „ Carith ad Regum perrexit domos: hi à Car- „ meli ſpeluncis ad mundi partes omnes ac regio- „ nes evolarunt... O beatos Servatoris adjutores! „ ô generoſos Evangelii Patronos! ô commen- „ dandum Ordinem, qui ejuſmodi filios ab Elia „ ſuſcepit!

3.° „ At etiam incredibiliter ad ejus laudem „ Ordinis, ratio quoque temporis, quo inſtitutus „ eſt, facit. Eo quippè tempore exortus eſt, quo „ exterminato propemodùm pulſoque Dei impe- „ rio, dæmonis acerbiſſimo ac peſtifero domina- „ tu Regnum Iſraëlitarum premebatur. Quo ab- „ jecto veriſſimæ divinitatis cultu Iſraëlitæ ferè „ omnes vaniſſimorum deorum honori ſe ſacrile- „ go addixerant. Quo Rex Hebræorum Achabus „ & patriam Religionem non armis, ſed vitiis, „ non gladio, ſed exemplo, non militibus multis, „ ſed fictitiis numinibus oppugnabat, laceſcebat, „ opprimebat; & nullum non ad mortem, Jeza- „ belis impulſu afflatuque nefario, Dei vatem „ ac famulum petebat, deſignabat, perquirebat.

„ Hic ſtatus erat infelix Regni totius, ac ditio- „ nis Iſraëliticæ, hæc rerum facies, & tempo- „ rum; cùm Elias... ſacrum hunc Ordinem ge- „ nuit; ut vivere in ærumnis, ac mori condiſce- „ ret, in quibus naſcebatur: quodquam benè, & „ ad mentem progignentis ſeliciter evenerit, ut „ perſpectum habeatis, Carmelum unâ mecùm „ iterùm conſcendite, unà iterùm perluſtrate. Tot „ ibi Chriſti Martyres, quot Eliæ filios; tot mor- „ tuos, quot homines videbitis. Depictos ab D. „ Paulo non ſine ſtupore quodam homines repe- „ rietis ovinis ſolùm pellibus capriniſque indutos „ rerum omnium inopes, in anguſtiis poſitos, „ preſſos afflictationibus, in ſolitudine victitantes, „ in ſpeluncis abſconditos, abſque mundo, qui „ eoſdem caperet; non digno prorsùs alienos: „ quos omnes Eliæ fuiſſe diſcipulos ac filios B. Re- „ migius ac Theodoretus exiſtimant.

„ Horum alii, quò, ſuarum facerent periculum „ virium; atque ad martyrium compararent, „ æterni ſe ſilentii Religione obligabant. Alii ab- „ ditiſſimis in ſpeluncis incluſi, terrâque, mor- „ tuorum perſimiles, ſepulti nullam non vitæ læ- „ titiam ac jucunditatem amovebant. Alii dies ac „ noctes cibi ac potûs obliti perpetuæ ſe contem- „ plationi tradebant. Variis omnes pœnarum ge- „ neribus corpus excruciebant: ſuum omnes ani- „ mum corporis incluſum vallo acerbiſſimâ obſi- „ dione premebant: ſuis omnes ſenſibus omnem „ oblectationis aditum obſtruebant.

„ Et hæc nihilominùs ne comparanda quidem „ ad illa ſunt, quæ deinceps ab fidei hoſtibus im- „ portata ſuſtinuerunt. Deus immortalis! Tot „ ejuſmodi mala audire vos ſine horrore ſummo

M.

,, poteritis ? Ego verò ſine ſenſu mœroris explicare ? Etenim quid acerbius ad dolorem dici ? Quid ad horrorem majus excogitari poteſt, quàm quod à me hoc loco exponendum vobis eſt ? Nihil tamen de illo Perſarum rege Coſdroa ſceleſtiſſimo loquar, qui Syriâ armis vaſtatâ; captâ vi Hieroſolymâ; Cruce Chriſti, violentiâ, ablatâ; opibus Chriſtianorum, avaritiâ, ſubreptis, è Carmelitis alios in vincula conjecit, alios ferro trucidavit; ſed neque plura etiàm de perfido illo Humar Saracenorum Principe facere verba debeo, qui ſedata paululùm bella redintegravit, Hieruſalem urbem denuò expugnavit, trigintaque & ampliùs, noſtrorum Monaſteria cum Monachis ſuccendit.

,, Vocat enim me ac rapit inſignis imprimis illa exciſio, inflammatio, everſio, quam Syriæ ille famoſus Saladinus intulit. Hic turmâ Saracenorum ingenti ſeptus, copioſo Barbarorum exercitu ſtipatus, multâ militum manu munitus quid mali non fecit ? Quid ſceleris non commiſit ? Quid monſtri non excluſit ? Manus cum Chriſtianis contulit, vires attrivit, fudit copias, Guydonem ipſum Regem vicit, ſuperavit, vinculis colligavit. Quibus ille progreſſibus elatus, inflatus, nihil non inſolenter attentavit. Hieroſolymam in ſuam redegit, Acconem occupavit, expugnavit Trypolim; portum Carmeli-Montis ad deditionem compulit; Caïpham Cæſaream, & cæteras Terræ-Sanctæ civitates vexavit, oppreſſit, expilavit. Quæ ſtrages, quæ pernicies, quæ calamitas tùm fuit ? Templa & delubra cæcâ temeritate polluta, diſrupta clauſtra, denudatæ aræ, Religioſæ edes everſæ. Sacra omnia neſario ſcelere, divinaque violata fuere. Hæc dum ita fiebant inter ea omnes ferè, vel ſubitò rapiebantur ad necem Carmelitæ, vel diuturnioribus ſervandi ſuppliciis in carcerem trudebantur. Huic caput, illi manus ac pedes abſcindebantur: huic mucronis confoſſus ictu ſemivivus procumbebat; ille haſtâ confixus extremos ſpiritus agebat. Alius gladio diffindebatur medius: Alius telis totus inhorreſcebat: ubique ſanguis: ubique cædes: ubique cadavera. Omnis propè modum locus acervis corporum & Monachorum ſanguine redundabat. O facinus ! ô Portentum ! ô piaculum execrandum !

,, Eo ventum eſt, procedente tempore, ingraveſcente bello, crudelitate magiſque triumphante, ut fides in iis locis paulatim interiret, Chriſti cultus excideret, incenſoque Carmeli montis Cœnobio, paucioribuſque Carmelitis elapſis, interemptis pluribus, noſtra tandem in Syria Sodalitas deleretur: Quæque inter injurias orta erat tyrannorum, inter caſdem etiam conſentaneâ exitûs cùm initio connexione occumberet.

,, O ſacra Sodalitas ! Tunc illa origo cæterarum ac parens, quæ generoſâ quadam magnitudine nuper caput in cœlum efferebas ? .... Itane de repentè à lætitia ad luctum, à triumpho ad direptionem, à laurea ad cupreſſum, à pompa ad funus tumulumque reccidiſti ? ... O funeſtam ſanè ſortem ! O lugendam conditionem ! O viciſſitudinem infelicem ! Attamen in hoc nobis adeò dolendum non eſt; ut ne dolendum quidem, lætandum verò imprimis ſit; quod fuſus ille ſanguis non ſterilitatem modò Ordini noſtro nullam, ac perniciem creavit, verum etiam fœcunditatem multam & gloriam attulerit.... Quem enim è ſinu Prophetarum naſcentem in Syria feliciter Ordinem, poſteaquè injuriâ temporum morientem aſpexiſtis, nunc operâ Pontificum Maximorum prodeuntem in Italia feliciùs & quaſi renaſcentem in hac altera parte orationis aſpicite.

2.ª *Pars Orationis* eò tendit ut probet quod Ordo Carmeli gremio Pontificum exceptus in Italia, antiqua ſibi rursùs honoris inſignia, varia toti ferè Europæ Cœnobia, plura Eccleſiæ demum univerſæ lumina, felicioribus incrementis comparavit.

,, Ac primùm ad antiqua honoris quod attinet, erant illa partim vi bellorum, injuriâque ſublata, partim malevolentiâ hominum ac invidiâ laceſſita: at ſummi Pontifices gremio ſuaviter ſuo ac complexu hunc Ordinem excipientes, hinc amiſſa decora reſtituerunt, illinc deffenderunt oppugnata. Amiſſa reſtituiſſe uno vobis argumento commonſtro. Cùm anguſtiis enim multis ac moleſtis in Syria Sodalitatem noſtram Saraceni premerent, tùm hæc una omnium injurioſa maximè fuit oppreſſio; quod depoſitis albis, quibus Majores noſtri ex omni ætatum memoriâ utebantur, palliis; neſcio quæ variata alia aſſumere per contemptum atque ignominiam coacti ſunt. At iiſdem è Syria in Italiam profugis, novi hujus veſtitûs exuendi, veteriſque iterùm induendi facultatem, vivæ vocis oraculo Honorius IV. fecit, quam dato diplomate Boniſacius VIII. confirmavit.

,, Jam verò defenſioni, quâ Romana Curia impugnata ſæpè jura Carmeli propugnavit, quænam poteſt par oratio inveniri ? Illa quidem ſemper ſe noſtri tutricem Ordinis ac protectricem exhibuit. Improbi quidam homines nos inſequebantur odio ? Pontifices maximi amore proſequebantur. Contemnebant illi ? Hi obſervabant. Illi vellicabant ? Hi fovebant. Illi antiquitatem noſtræ gentis irridebant, impetebant, negabant ? Hi laudabant, ſuſtinebant, aſſerebant. Illi tollendam è terra pauloquidem liberius pronuntiabant ? Hi memoriam ejuſdem ac nomen retinebant. Illi injuriis ? Hi privilegiis. Illi opprobriis ? Hi beneficiis. Illi contumeliis ? Hi laudibus cumulabant; ut profectò nec temporum iniquitas, nec credulitas tyrannorum, neque cæterorum etiam improbitas hominum de Ordinis Eliani quicquam unquam dignitate ac gloria (quæ ſumma in eum erat Pontificum maximorum providentia) detraxerint, ut potiùs exeuntis à nube ſolis inſtar ſacer ille idem Ordo illuſtrior è manibus agitantium, clariorque evaſerit.....

,, Non ſolum, quod veſtimentum, uti dixi, primarium, inviſamque pluribus generis antiquitatem Romanorum Pontificum aſſertam auctoritate, ac firmatam receperit; verum etiam, quod præcipuum nomen vel invidis omnibus atque obtrectatoribus invitis retinuerit: nomen, inquam; illud fratrum Beatiſſimæ Dei Matris ac Virginis Mariæ de Monte-Carmelo; quod non approbarunt modò Pontifices maximi, ſed præterea hominibus hoc nomine Carmelitas appellantibus indulgentiam certam quamdam tribuerint......Nonne attenta ejus rei cogitatio maximè debet in nobis grati animi ſenſum adversùs malevolos excitare ?

» Sed aliud eſt præterea beneficium ipſorum, quod cum ego animo reputo, non minoribus ſtimulis urgeri me, atque incitari ſentio. Venit

M.

» enim mihi in mentem, non modò, quod furore
» ac inſania noſtras ædes barbari in Palæſtina
» vaſtarint, atque incenderint univerſas; verùm
» etiam, quâ contemptione, & odio noſtros non-
» dùm in Europa ſatis cognitos Patres plerique
» Chriſtiani exceperint; ut nec templum, nec
» ara, nec campana, neque ſepulchretum ipſis
» ullum adeſſum permitterent. Quod malum ex-
» curriſſet longiùs, niſi præſto adfuiſſet, niſi opem
» tuliſſet, niſi ſubſidio veniſſet Innocentius ille
» IV. cujus quidem beneficio finis tandem horum
» malorum aliquis, atque exitus repertus eſt.
» Ab eo verò tempore, tot Ordo Carmelitanus,
» adeoque illuſtria in tota fere Europâ ſibi do-
» micilia comparavit; ut ipſa quam fecerat,
» jactura omninò Quæſtuoſa cenſenda ſit....

2.° » Atque, ut ne à me ſine causâ dictum illud
» eſſe exiſtimetis, adeſte, quæſo animis: &
» quâcumque Europæ ſpatia protenduntur, ocu-
» los circumferte. Quantùm cogitatione aſſequi
» potueritis, regna illius omnia in memoriam
» revocate; & ſi vel unum inveneritis aut digni-
» tate præcellens, aut divitiis opulentum, aut
» famâ celebratum; in quo Ordo Elianus præ-
» cipuè, non effloruerit, ex Oratorum ſanè me
» numero deponite. Primùm ergò Italiam cogi-
» tatis, Lombardiâ, ſolo Genuenſi, Tuſciâ, Du-
» catu Spoletano, Agro Romano, Neapolitano
» Regno, Reque publicâ Venetâ conſpicuam?
» Sex ſuprà ducenta ſeptuaginta Carmelo domi-
» cilia conceſſit. Siciliam conſpicitis Italiæ quam
» proximam? Illa etiam ſeptem & quinquaginta
» Ordini eidem noſtro Monaſteria collocavit.
» Britanniam deindè majorem intuemini, Angliæ,
» Hiberniæ, Scotiæque ditionibus in unum modò
» Regnum coeuntibus Auguſtam? Celeberrimas
» ædes noſtris quidem hominibus ferè centum,
» id temporis, cùm omni genere laudum ac vir-
» tutum eniteret, erexit. Jam Hiſpaniam, Ara-
» gonæ, Caſtellæ, Cataloniæ, Granatæ juribus
» auctam, ac plagis contemplamini? Et hæc Car-
» melitis quoque noſtris (ut cæteros omittam,
» quos Diſcalceatos vocitant) præcellentiſſima
» dedit ſeptuaginta Cœnobia. Germania totidem;
» Luſitania undecim; Dacia ſex; Suecia tres;
» Bohemia decem; Polonia ſexdecim; octo
» denique ſuprà triginta Belgium. Quid enim
» de Galliarum Imperio commemorem? In
» quo domos, noſtræ gentis proprias triginta ſep-
» tem ſuprà centum invenio: ut par mihi mirum
» ſit, ignotum hunc Europæis Ordinem Principiis
» in Italia ita exiguis ortum, multis jactatum
» procellis, innumeris afflictatum laboribus, tam
» longè tamen ac late amplificari potuiſſe.

„ Themiſtocles Athenienſium Dux ille rebus
„ geſtis, & memoriæ felicitate clariſſimus, cùm
„ impetu civium invidorum patriâ pulſus in Per-
„ ſarum Regnum exul profugiſſet; tam honori-
„ ficè ab Rege, tam eleganter, tam lautè accep-
„ tus eſt; ſuam ut aliquando conjugem hâc voce
„ compellavit: *Perieramus, niſi periiſſemus.* Quod
„ de conditionis olim ſuæ viciſſitudine vir ille
„ divinæ mentis per admirationem dixit, illud
„ idem de nobis nos ipſi æquiori quodam jure
„ affirmare poſſumus. *Perieramus, niſi periiſſemus.*
„ Niſi enim in communem Terræ-Sanctæ rui-
„ nam noſtra illa cum cæteris ſocietas incidiſſet,
„ nuſquam ad eam gloriam, quam eſt modo
„ conſecuta, perveniſſet. Niſi Syriæ Occidentis
„ fuiſſet exitio ſepulta, nuſquam ità in Italia
„ triumphans revixiſſet. Niſi in Palæſtina domus
„ ejus vaſtata omnis fuiſſet, nuſquam ullam in
„ Europa poſſediſſet. Quid plura? Niſi multos
„ in Carmelo Martyres Chriſto ſimul ac Mariæ
„ conſecraſſet, nuſquam ſanè tot Eccleſiæ poſt
„ modum univerſæ lumina præbuiſſet.

3.° „ Pariter enim ac ſi effuſus illorum ſan-
„ guis, procreandorum horum ſemen immortale
„ fuerit, tanta deinceps noſtrorum viſa eſt in
„ Eccleſia hominum multitudo, utilitas, com-
„ mendatio, quanta poteſt unquam eſſe maxima.
„ Sic quidem, ut nullum planè gloriæ genus ex-
„ titerit, quo Religioſi homines Eccleſiam ſoliti
„ ſint illuſtrare; in quo noſtri ſeſe non exercue-
„ rint ad ſui laudem Ordinis; ad Eccleſiæ com-
„ modum; ad ſolamen populorum. Atque ut
„ paucis expediam, quot è noſtris in Eccleſia
„ cùm Imperio fuerint, ex quo ad Mendicantium
„ numerum aſcripti ſunt; non Pontifices, non
„ Cardinales proferam; verùm Patriarchas ſex,
„ Archiepiſcopos novem; ſéxdecim & centum
„ Epiſcopos, Abbates octo, Legatos Pontificum
„ aut Regum novemdecim, à Concionibus mul-
„ tos, defenſores fidei ac tutores innumeros ac-
„ cipite. Etenim quis fortiùs, quam Albertus in
„ Waldenſes decertavit? Quis ardentiùs in Wi-
„ cleſum, quàm Thomas ille Waldenſis, cujus
„ Martinus V. egregiis planè verbis opera cele-
„ bravit? Quis etiam in hæreticos Nivellenſes
„ conſtantiùs, quam Hubertus Leonardus Epiſ-
„ copus Darienſis? Quis acriùs in Lutherum,
„ quam Joannes-Maria Verratus? Quis præterea
„ feliciùs in Calviniſtas, quam Thomas Beau-
„ xamius, Petrus Lupus, Anaſtaſius Kocheletus,
„ Ludovicus Petrinus, Buſſetus, Piquelinus, ac
„ Guillelmus Champchevrius, qui ab fidei hoſ-
„ tibus appetitus ſæpiſſimè, felici tandem exitu
„ hâc in domo quievit? Quis denique in omnes
„ malè de fide meritos vehementiùs inſurrexit,
„ quam Guido Perpinianus, & Joannes Bacho-
„ nius is, quo doctrinâ ingenioque præſtantio-
„ rem nullum Anglia protulit, cui parem ferè
„ orbis agnovit univerſus neminem?

„ Vultis iterùm alios ab ſuo in Italiam ad-
„ ventu, pro tuendâ in Conciliis Chriſtianâ Re-
„ ligione generosè Carmelitas contemplari dimi-
„ cantes? Aſpicite in Lugdunenſi Joannem de
„ Sublavio, in Ferrarienſi Gualterum Venantium;
„ in Tarraconenſi pariter ac Lugdunenſi Simo-
„ nem Stockium; in Viennenſi Guillelmum
„ Radingium; in Albienſi Joannem Valſingha-
„ mum; in Baſilenſi Joannem Teutonicum;
» in Conſtantienſi Robertum Maſcallum miſſum
„ ab Henrico Angliæ Rege Legatum; in Piſano
„ Thomam Waldenſem; in Florentino Walte-
„ rum Huntum; in Senenſi Joannem Beſtonum;
» in Lateranenſi quinto Bernardinum Landucium;
» in Tridentino demum Nicolaum Audetum, Bal-
» tazarem Lympum, Deſiderium à Sancto Mar-
» tino ſiculum à Philippo Rege Catholico miſ-
» ſum, non nulloſque alios, qui omnes in fidei
» commodum mirabilia penitùs facinora effecere.

» At huic eidem Ordini viri fortaſsè deſunt,
» qui ſanctimoniæ formâ Eccleſiam cohoneſta-
» rint? Imò verò tot adſunt, ut eruditus Abbas
» *Trithemius* obſervavit, quot numerari nequeunt.
» Qualem igitur hodiè, ô chara Societas, qua-
» lem eſſe te dicam? Quas de te laudes evul-
» gem? Quas tecum res conferam?.... Si cui
» hodie rei eſt à me Ordo ille Carmeli com, a-

Digitized by Google

M.

„ randus ; equidem ſimillimum eſſe dicam Phœ-
„ nicis ; qui ſtupentibus omnibus doctis viris ex
„ ſe ipſo moriente renaſcitur, & renovatus è ſe-
„ pulchri cineribus reviviſcit... Quid noſter ille
„ Ordo in Syria, pro furore hoſtili ſuperando,
„ pro ſuis ad martyrium animandis filiis, pro
„ glorioſo unicuique extruendo ſepulchro ? Non
„ vulgares illas quidem ac communes virtutes
„ coacervavit in conficiendum illud ſuæ gloriæ
„ monumentum ; ſed quas potuit, undecumque
„ ſanctiſſimas decerpſit : hinc ſapientiæ cinnamum,
„ balſamum pietatis, fidei caſſiam, puritatis acan-
„ thum ; hinc nardum humilitatis, contemplatio-
„ nis thus, ac myrrham aſperitatis collegit. De-
„ inde ſolem ille ſalutare dicitur, & crebro ala-
„ rum quaſſu flammas ex ejus radiis, quibus
„ rogus accendatur, excitare. Quàm non diſpari
„ modo Ordo noſter in Oriente occumbens non
„ tàm incenſione bellorum, quam ſacri amoris
„ igne, votis ſuis ac ſuſpiriis quaſi alis nobilibus,
„ accenſo conflagravit ! Phœnix denique reviviſ-
„ cens adoleſcentior ac vegetior è nido cineri-
„ buſque buſti, quo ſeipſe vivus ſepelirat atque
„ combuſſerat, vitam novam vivit ac propè
„ modum immortalem : quam illius Ordo noſter
„ ſimilis ! Extinctus in Palæſtina, redivivus in
„ Italia multò quàm antè glorioſior, diutiuſque
„ victurus exurrexit. Sed ubi vivet ? At ubi non
„ vivet ? Qui vivit & vivet ſemper cùm multis
„ in aliis locis, tum in Gallia præſertim ; in qua
„ ipſe [uti ſum breviter oſtenſurus] manum Re-
„ gum excultus quàm feliciſſimè coronatur ?

3.° *Pars Orationis* oſtendit quomodo „ Car-
„ melitanus Ordo manu Regum excultus in Gal-
„ liâ, Lutetiæ Doctores præſtantiſſimos, Turo-
„ niæ Provinciæ Paſtores ſtudioſiſſimos, Aureliæ
„ Urbi Comitiorum choros, feliciſſimis comple-
„ mentis dederit.

1.° „ Quam fuerit hactenùs in ſacras Deo fa-
„ milias Galliæ Regnum cultus, ac obſervantiæ
„ ſingularis, exiſtimo hominem ignorare nemi-
„ nem ; cum ignorari non poſſit id, cujus tot il-
„ luſtria planè argumenta ſunt, quot propemodùm
„ extant virorum ac mulierum in hoc Regno Cœ-
„ nobia. Sed quoniam à me ſingula dicendo cele-
„ brari nec rei ratio poſtulat, neque hæc mea pa-
„ titur jam multa nimis oratio ; hac illis quorum
„ intereſt curâ, Provinciaque promiſſa ; illud
„ unum hodiernâ ego luce proſequor, Carmelita-
„ rum Ordinem cum eſſe præcipuè, quem bene-
„ ficiis pluribus Galliæ Reges omnes ac Principes
„ excoluerunt. Tres è multis ſeligo, futuros om-
„ nibus ut confido multò acceptiſſimos.

„ Offert ſe mihi primùm Ludovicus ille nonus,
„ dicamne ? Galliæ Rex ? an Carmeli propaga-
„ tor ? Is non propriæ quidem gloriæ (uti mos
„ eſt exterorum Principum) amplificandæ ſtudio,
„ ſed (quod noſtrorum eſt proprium) vindican-
„ dæ Religionis, Urbiſque Hieroſolymæ recupe-
„ randæ deſiderio incenſus, mare cum ingenti
„ exercitu trajecto, fugatiſque primo certamine
„ Saracenis, repentè Galliam, ob matris interi-
„ tum, non multò poſt cogitur. Stato igitur die,
„ mari ſeſe Rex committit, ipſoque navigationis
„ initio ſolutum ità Cœlum, itaque liberum erat ;
„ ut omnia ridere viderentur, omnia celeritatem
„ augere, omnia quaſi ad otium, ludumque in-
„ vitare. Verùm ô inconſtantis maris vices ! Ter-
„ tia nox ab ea tranquillitate vix dùm vertebatur,
„ cum ſubitò à montibus ventus exortus eſt ; qui
„ inter navium funes primùm quidem ſibilo ludens,
„ mox ſuſpenſum mare exulit, adductiſque nubi-
„ bus abſtulit cœlum. Attriti fluctus, erutovè li-
„ ventes ſabulo inter noctis horrorem cerni non
„ poterant, niſi cum ingenti ſæpiùs fragore in ſe
„ alliſi, velut accenſam mutuo verbere aquam
„ ſcintillarum inſtar mittebant in altum, iterùm-
„ que ſorbebant. Solus ille ſpumæ attritus micabat
„ in tenebris, qui ſæpè ominoſo impetu ſuperans
„ objecta latera in mediis fulgebat navigiis. Inter
„ hæc collidi naves, antennas crepare, refigi gu-
„ bernacula, abrumpi vela, omnia deſperari :
„ nam nec corrigi curſus poterat, nec ſiſti navi-
„ gia. Ferri cœperunt, quâ venti jubebant : qui-
„ bus ipſa Regia navis ſemel atque iterùm in ſco-
„ pulum impulſa adeò vehementer impegit, ut
„ diſſoluta ab aliis mox demergenda cenſeretur.
„ Hoc in vitæ improviſo quid ageret Rex ? Quò
„ fugeret ? Quam fidem imploraret ?

„ O miraculum ! ô prodigium inauditum ! ecce
„ tibi ſub mediam ferè noctem auditus eſt non pro-
„ cul campanæ pulſus, quem in Carmelo ſignum
„ eſſe antè lucanarum precum ab interrogato na-
„ vis gubernatore divus ille Ludovicus reſciiſſet ;
„ de ſe ſtatim, ac de aliis votum fecit hujus in-
„ vicendi loci ; ſi vim tempeſtatis effugeret, unà-
„ que cum cæteris ſtipatoribus ſuis naufragio eri-
„ peretur. Vix votum emiſerat, cùm repentè re-
„ vocati quaſi ad vitam omnes è periculo eva-
„ dunt ; & ex pertinaci tempeſtate tranquillita-
„ tem ſecuram conſequuntur. Quapropter voti
„ memor Rex pius ad Carmeli radicem navim
„ applicari jubet, in littus emicat, montis jugum
„ conſcendit, Monaſterium ingreditur ; perſolu-
„ tiſque Deo, ac Dei Matri gratiis, Religioſos
„ ſex Patres à Priore impetratos ſecùm tandem fe-
„ licibus zephyris in Galliam adducit.

„ Quis vero eximium in hos Patres D. Ludo-
„ vici amorem poſſit oratione complecti ? Ille tan-
„ tam in his poſuit operam excolendis, quantam
„ exteri ſanè nulli Reges collocarunt. Ille Lutetiæ
„ primùm domum his auguſtiſſimam, tàm am-
„ pliſſimam Ædem proprio ad id operis conceſſo
„ Palatio excitavit. Ille his quidquid ad vitæ com-
„ modum opus eſſe videbatur, Regiâ planè bene-
„ ficentiâ tribuit, alimenta, veſtimenta, orna-
„ menta, aurea, argenteave deſtinata avis vaſa,
„ cæteraque omnia plenis, ut aiunt, manibus li-
„ beraliter effudit. Quid plura ? Ille propè mori-
„ turus his, ut filiis chariſſimis, pallium regale
„ ſuum curioſè in hunc diem aſſervatum dele-
„ gavit.

„ Quæ cum intelligitis, ac perſpicitis animo,
„ num expreſſam in B. Ludovico Eliæ imaginem
„ ipſi vobis videre videmini ? Elias in Palæſtina
„ Carmelitas inſtituit : Ludovicus eoſdem in Gal-
„ lia fundavit. Elias ad ultimam ſuæ cum mor-
„ talibus conſuetudinis horam Carmelitas amavit :
„ Ludovicus eoſdem ad extremum vitæ diem ob-
„ ſervavit. Elias præceptis multis ac legibus Car-
„ melitas informavit : Ludovicus eoſdem benefi-
„ ciis pluribus ac donis cumulavit. Elias eripien-
„ dus à ſuis, atque in Paradiſum à Deo tranſ-
„ mittendus ſuum quidem Pallium Elizæo dimiſit :
„ at diſceſſurus è terra, cœloque recipiendus Lu-
„ dovicus quid fecit ? Sed videte prætereà parem
„ utriuſque conditionem. Uti enim inſtituta ab
„ Elia in Carmelo ſodalitas principium quoddam
„ fuit, & quaſi ſeminarium ; undè tot prodiêre
„ viri præſtantiſſimi, quot præluxiſſe Syriæ hodiè

„ ex

M.

,, ex me didiciſtis: ſic eadem Lutetiæ ab Ludo-
,, vico erecta, fons quidam Auguſtus fuit, ge-
,, neroſus, ac perennis; ex quo infiniti penè
,, doctrinâ clariſſimi homines pullularunt: ut an-
,, tiqui [junioribus omiſſis] iique celeberrimi
,, ſexaginta amplius Doctores Pariſini numeren-
,, tur.

2.° ,, Quod ſi Divo Ludovico tantùm Ordo Car-
,, melitarum debet, ut in Regno Galliarum ſit
,, glorioſè propagatus, illud etiam acceptum Lu-
,, dovico XIII. refert, quod perpulchrè ibidem ac
,, perfectè inſtauratus fuerit. Tuis enim præcipuè
,, victoriis ac triumphis, ô Illuſtriſſime Regum!
,, ipſe ille, hæreſcos procellis Ordo penè profli-
,, gatus, erectus eſt. Hæretici Templa noſtra paſ-
,, ſim ſpoliarant: tu ditaſti. Illi domos ac Con-
,, ventus ſuccenderant: tu reædificaſti. Illi de-
,, mùm hoc fuerant bello quidem inteſtino, ac
,, domeſtico conſecuti; vix ut ulla in Cœnobiis
,, ſpecies Religionis ſupereſſet: tu tuis ipſe curis,
,, omnis ut illa pietas rediret, effeciſti. Nimirùm
,, bello victis ſemel atque iterùm, ac ſæpiùs hæ-
,, reticis; fugatis etiam Anglis, perque ſummum
,, dedecus diſſipatis; cæteris veræ fidei ſuperatis
,, hoſtibus; captâ operosè Rupeculâ; atque aliis
,, Calvinianæ ſecuritatis locis: redditâ denique
,, Regno, Eccleſiæ, ac Religioni pace, cuncti
,, viſi ſunt Ordines, & Religioſi imprimis, quaſi
,, ad novæ lucis adventum reſpirare.

,, Atque hoc domeſticæ quietis profectum ab
,, Juſtiſſimo Rege beneficium cùm Ordinibus fue-
,, rit univerſis, ac ſocietatibus ſalutare; tùm verò
,, utile certè huic noſtræ Provinciæ fuit: Quæ
,, optimi ſui Regis authoritate ſimul & exemplo
,, incitata ſtudioſiores ſibi tùm diligere modera-
,, tores cœpit; ac ne Regiis ipſa triumphis de-
,, eſſet, redintegrationi Catholicæ Religionis,
,, Elianæ tentatam, inchoatamque jam pridem
,, renovationem conjungere. Quod ità feliciter,
,, Deo dante, Regeque opitulante ceſſit; ut à
,, noſtris ſuſcepta Carmelitis morum inſtauratio;
,, non ad totam modò Provinciam: verùm etiam
,, ad omnes cùm hujuſce Imperii, tùm verò Ger-
,, maniæ, Belgii, atque alias effuſa pervenerit.

,, Hic memini honorati cujuſdam, ac illuſtris
,, ſymboli; quo ſuperiore ſæculo vir clariſſimus
,, uſus eſt in Gallia ad commendandam Regis in
,, ſe ſuoſque benevolentiam. Incidentem baſi co-
,, lumnam loco illuſtri pingi curaverat; cujus
,, ſcapo vitis alligata, ei claviculis, quaſi mini-
,, bus adhærebat cùm hoc lemmate, quod erat
,, veluti mens, & anima picturæ: *te ſtante virebo.*
,, Qui Ludovicum Juſtum columnam fuiſſe dixe-
,, rit, quâ Carmelus eſt fultus, is profectò nihil
,, aſſeruerit, quod vel à recta ratione, vel à ve-
,, ritate abhorreat. Innixa eſt hâc firmâ columnâ
,, Carmeli vitis. Ejus ſe tutata eſt amplexu. *Hâc*
,, *ſtante viruit.* Floruit eâ conſiſtente, altè radices
,, egit, latè ramos explicuit, longè propagavit
,, palmites.

3.° ,, Sponte ſuâ fertur Oratio in invictiſſimum
,, Regem Ludovicum XIV. cujus noſtri res Ordi-
,, nis ità curæ quidem ſunt; ut biſce temporibus,
,, noſtri nihil ab eo Carmelitæ petierint [petiere
,, autem plurima] quod ipſe non conceſſerit:
,, quoque hodiè ubique triumphante, noſtram iſ-
,, tam pariter triumphare Provinciam conjicere
,, quiſque ſanè ex hiſce Comitiis florentiſſimis
,, poteſt. Quæ profectò Comitia quoniam ſunt
,, & omnium in luce oculive poſita, & totos hoſ-

,, ce dies doctrinæ ſuæ radios, virtutis, ac diſ-
,, ciplinæ mirabiles accenſura, ea propter ab
,, iiſdem curioſiùs commendandis abſtineo: ne
,, fortè horum gloriæ mea quicquam inelegans
,, poſſit Oratio detrahere; neve plurium officere
,, modeſtiæ, qui de ſe laudes mereri, quam ab
,, aliis accipere hactenùs maluerunt.

Conclusio. ,, Quare hoc unum à vobis in
,, Orationis exitu peto ac rogo plurimùm, Re-
,, ligioſiſſimi Patres, ut quem natum in Syria
,, feliciter, feliciùs in Italia propagatum, ac
,, feliciſſimè tandem in Gallia triumphantem conſ-
,, pexiſtis Ordinem, in Provincialibus iſtis Co-
,, mitiis coronetis. Id demum eſt quod à vobis
,, poſtulat ſumma illa, quâ polletis, authoritas,
,, ut quæ illi hactenùs eſt Ordini à Majoribus noſ-
,, tris conciliata gloria, atque excitata vitæ, ac
,, morum integritas; hæc à vobis exemplo, quàm
,, imperio, potiùs retineatur primùm: quo de-
,, indè faciliùs ad cæteros transferatur. Quales
,, enim vos Provinciæ Præpoſiti fueritis, talem
,, totam Provinciam, talem Religionem eſſe om-
,, ninò neceſſarium eſt. Quæ ſi ita ſint, facite
,, quæſo, uti hactenùs feciſtis; ut quod à vobis
,, pendet, Carmelitarum decus magis ac magis
,, augeatis. Tantam nunc adhibite in creandis
,, Provinciæ Primoribus Religionem ac curam,
,, quantam anteà nunquam in ulla re perficienda
,, adhibuiſtis, &c.

Præter iſtam Orationem Panegyricam, pluri-
mas confecit dixitque conciones eodem egregio
ſtylo, ſed Gallico Sermone collaboratas, qua-
rum una inſcribitur, *Sermon ſur la dévotion en-
vers Sainte Anne d'Auray*: id eſt Latinè, *Concio
de pia in Sanctam Annam Alræenſem devotione.*
Aſſervatur *Mſ.* in Scriniis Conventûs ejuſdem S.
Annæ Alræanæ ad partes inferioris Armoricæ
Provinciæ poſiti, quem habitant Carmelitæ ſe-
quaces ſtrictioris obſervantiæ Rhedonenſis, per
totam illorum Turoniam Provinciæ jam dudum
propagatæ.

Præfatus *Martialis à S. Hyacintho* Philoſophiæ
Profeſſor deſignatus fuerat pro Conventu Paulo-
polenſi, in Congregatione annua in Conventu
Sancti Joſeph *Chalenſi* (Gallicè *Chalin*) ad pa-
gum Andegavenſem conſtituti celebrata die 4.ª
Maii 1670. per R. P. *Licinium à S. Scholaſtica*
Provincialem ſuoſque Definitores. Poſteà Theo-
logiæ Lector enuntiatus eſt in Capitulo Provin-
ciali Nannetis die 13. Maii habito an. 1672. quo
ipſe *Martialis* Diſcretum [ut loquuntur] ſivè
deputatum à Conventu Paulopolenſi agebat. Cum
autem in eodem Capitulo Nannetenſi, ad elec-
tionem Prioris Conventûs Paulopolenſis facien-
dam omnes accingerentur, ex eo quod R. P.
Ludovicus à S. Genoveſa fuiſſet aſſumptus ad offi-
cium Aſſiſtentis R. P. *Stephani à S. Franciſco
Xaverio* Provincialis; *Martialis à S. Hyacintho*
Diſcretus S. Pauli, dictæ electioni faciendæ ſpe-
cialem, ſuæ Communitatis nomine & ordine,
interceſſionem objecit: ex eo quod nimirùm tali
electione privaretur Communitas Paulopolenſis,
jure ſibi acquiſito eligendi ſuperiorem. Non eam
eſſe R. P. *Ludovici* Prioris Paulopolenſis electi
nominationem in munus Aſſiſtentis; quæ deberet
Aſſumptio cenſeri: vergere novi Prioris Paulo-
polenſis electionem indicatam, in detrimentum
Juris, non Conventûs Paulopolenſis ſolummodo,
ſed omnium omninò Conventuum Provinciæ.

Quæ interceſſio cum in varias opiniones Patrum

M.

ſcidiſſet. Ipſe *Ludovicus à S. Genoveſa*, qui hujus Provincialis Capituli Commiſſarius erat, unà cum Patribus Definitorii reſpondit P. *Marcialem* rem actam agere, hac in materia ſemel & iterùm agitata in Provincia; & cujus occaſione decretum Capituli Generalis latum erat: quod cum allatum ac lectum fuiſſet, patuit evidenter à Capitulo Generali decretum & definitum fuiſſe, *Aſſumptionem, vel aliud Officium*, cauſam eſſe canonicam, propter quam electi aſſumpti altera electio ad Capitulum Generale remitteretur.

Verùm ſuper dicto articulo difficultates duæ ſtatim motæ ſunt. Prima, an nominatio Prioris electi ad Aſſiſtentiam foret Aſſumptio cenſenda? Altera repræſentabat vagos illos Capituli Generalis terminos, *ad aliud Officium*, ut potè æquivocos & nimis vagos æquè poſſe extendi ad Magiſterium Novitiatûs, lectoratum, vel quid ſimile: quod vergere in deſtructionem juris Conventuum nemo non videbat.

Reſponſum igitur eſt ulterius ex parte Reverendi Definitorii. 1.° Nominationem Prioris electi in aliquo Conventu ad Aſſiſtentiam Provincialis fuiſſe per ſpeciale Decretum Reverendiſſimi Patris Generalis declaratam Aſſumptionem, & cauſam canonicam, quæ jus eligendi Priorem devolveret ad omnes Capituli gremiales: & tale decretum tantò majorem vim habere, quod latum fuit ad inſtantiam Patrum Capituli Provincialis in Conventu S. Annæ Alræenſis celebrati, anno 1665. qui ſuper motâ quæſtione, *nùm Nominatio Aſſiſtentis vera eſſet Aſſumptio*, tunc decidendam Reverendiſſimo dimiſerant.

Sed quoniam iſtud Decretum in medium proferri non potuit; nihilominùs R. admodùm Pater Commiſſarius Generalis, & *Renatus* Exprovincialis, Item R. P. *Auguſtinus* à *Virgine* primus Definitor, poteſtati ſunt ſe reverà vidiſſe, legiſſeque iſtud Decretum; & certò ſcire ità ſe rem habere, uti referebant; ſpondentes primâ occaſione illud de Archivio Provinciæ ſe extracturos, & notificaturos Provinciæ. Quod cùm præ tantorum Reverentia Patrum omnes credidiſſent, & annuiſſent, decretum eſt præterea, occaſione æquivocationis prædictorum terminorum, qui ad alia munia quàm *Aſſiſtentus* extendi poſſunt, de ſola *Aſſiſtentia*, ad excluſionem cæterorum Officiorum, putà Magiſtri Novitiorum, Lectoris, Theologiæ, &c. eſſe intelligenda: quippè cum quæſtio, ſuper quâ data eſt ſententia Reverendiſſimi Patris, mota fuiſſet ex occaſione Aſſumptionis R. Patris *Damaſceni* in Aſſiſtentem Provincialis, anno 1665. Decretum quoque fuit à Reverendo Definitorio.

Cautionem tamen dandam eſſe P. *Martiali*, pro ſui jure Conventûs; ſi quod foret; quod prædicta ſui intercesſio fuerit acceptata; ſicut reverà acceptata eſt. Quæ cùm ità fuiſſent ordinata, omnes ad electionem ſe paraverunt, in qua ipſemet P. *Martialis* diſcretus Pauloponenſis ſuffragium tulit, declarans tamen id ſe facere ſine præjudicio ſuæ intereeſſionis.

L X X I.

MARTIALIS A S. JOANNE-BAPTISTA, in ſeculo JOANNES LACOMBE appellatus, ex piis & honeſtis parentibus *Tutelæ* apud Lemovicenſes ortus, Lemovicis veſtem Religioſam Carmelitarum Nudipedum induit. Excellenti & immenſo præditus ingenio, atque ſumma morum affulgens integritate, Lectorem, Prioremque ſæpiùs egit, Definitorem quater aut quinquies, ſemel Provincialem, Viſitatorem Pariſienſis & Armoricæ Provinciarum. Diuturna ex annorum plurium ægritudine miram expertus patientiam, quam ſuis Fratribus imitandam reliquit, ad feliciorem vitam avolavit *Burdegalæ* in Monaſterio *S. Ludovici* die 1. Junii, ſeptuagenarius, anno 1736. Opus ejus editum Latinè inſcribitur.

Bibliotheca Scriptorum utriuſque Congregationis & ſexûs Carmelitarum Excalceatorum collecta & digeſta per P. Martialem à S. Joanne-Baptiſta. Burdigalæ, ex Typographia Petri Sejourné, 1730. *in-4.° pag. 442.* abſque Præfatione & Epiſtola Illuſtriſſimo ac Reverendiſſimo DD. *Carolo-Franciſco à S. Joanne à Cruce Vaſconi*, ex Carmelitarum Excalceatorum Congregationis S. Eliæ Præpoſito Generali, nunc Epiſcopo & Comiti Albenſi nuncupatâ.

L X X I I.

MARTIALIS A S. PAULINO, natione Gallus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionenſis, Sacræ Theologiæ Lector, Prior Arelatenſis, anno 1653. deindè Avenionenſis, poſteà Definitor, & anno 1658. Provincialis electus, ſcripſit.

Orationem funebrem Stephani Cartier, quam habuit *Iſtris Aſtromelæ*, quæ Oppidulum eſt Galliæ in Provincia, *anno 1653. die 23. Junii.* Is *Stephanus Cartier* erat Civis Iſtrenſis, qui Carmelitis Excalceatis ſuam domum teſtamento reliquit, die 22. Decembris, anno 1652. ad Monaſterium erigendum, cujus poſſeſſionem acceperunt die 22. Junii 1653. jam-ipſo mortuo *Stephano Carterio* die 10. Februarii, eodem anno. De qua fundatione videndus eſt Ludovicus à S. Tereſia in *Annalibus Carmelitarum Excalceat. Galliæ, Lib. II. cap. 100. pag. 566. & ſeq.* Martialem noſtrum commendat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 296.* Iſtriarum Oppidulum eſt in Aquenſi Diœceſi.

L X X I I I.

MARTINUS ACCURSIUS DE VASTALLA, aliis DE CASTELLA, Alegreo Caſſanato BASTALLA, Patriâ Senenſis, Doctor Theologus, in Academia Senenſi Profeſſor publicus ad annos triginta Primarius, Romandiolæ & Tuſciæ Prior Provincialis, obiit *Senis* die 1. Novembris, anno 1563. Scripſit

In quoſdam Sacræ Scripturæ Libros. Mſſ. aſſervantur Senis in Bibliotheca Carmelit. antiquioris Obſervantiæ.

De Martino Accurſio Vaſtalla mentionem habent Simon Coelhus, Luſitanus, *Lib. II. Compendii Hiſtoriæ Carmelit.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmel.* Michael à Fonte in *Compendio Hiſtorico Ordinis Carmelit.* Joannes-Antonius Darius, in *Annotationibus ad Trithemium*; Franciſcus Sixtus Neapolitanus Carmelita, in *Teſſeradecade Genealogiæ Chriſti, Decade 4. cap. 197.* M. Antonius Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag 395.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 297.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca ſacra, pag. 595. col. 2.*

L X X I V.

MARTINUS DE ACUNA, natione Boeticus, ex Hiſpalenſi Diœceſi, Carmelita antiquioris Obſervantiæ ſequax, in Cœnobio

M.

Eſcazeno S. Mariæ de Luna, ſuſceptus Petri Gironi Ducis Oſunæ, & Neapolitani Pro-Regis Theologus, fuit inſtitutus à Gregorio XIII. Epiſcopus Liparenſis, die undecimâ Decembris 1585. Lipara eſt Inſula una è Vulcaniis, quæ Siciliæ adjacet. Mortuus eſt Hiſpali in Hiſpania ad annum 1591. Scripſiſſe varia fertur Theologica, ex quibus unum vidit *Mſ. Opus* ſat grandi volumine, *De Arte divini Amoris*, M. Antonius Alegreus Caſſanatus.

Idipſum teſtatur in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 411.* quem ſequitur Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana*, *tomo II. pag. 72.* Martinum de Acuna laudant inſuper Didacus Coria, in *Dilucidario Ordinis Carmelitani*, *Lib. I. cap. 10.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani tomo II. pag. 942. num. 3313.*

L X X V.

MARTINUS DE BERGOMO, quem Alegreus Caſſanatus *pag. 383.* falsò Gallum natione denotat, vir fuit probitate ſacer, omni ſapientiâ cultus, omni morum temperatura compoſitus, mitis, benignus & prudens, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor, Concionator ſingularis; Prior Sylvarum electus an. 1450. Parmæ Prior primus è ſua Mantuana Congregatione an. 1461. quo huic Congregationi is Parmenſis Carmelus denuo ædificatus, traditus fuit. Mantuæ quoque Prior anno 1469. electus eſt Martinus, Brixiæ 1470. & Ferrariæ anno 1471. Verum & majoribus aliis dignitatibus decoratus, ſæpè Definitor, Congregationis ſuæ quater Vicarius Generalis, annis ſcilicet 1475. 1487. 1503. & 1509. omnium conſeſſu eligitur; & huic officio renunciavit anno 1511. Scripſit.

Egregia ſtatuta ſuæ ad Congregationis perfectionem & regimen ſpectantia, quæ apud Carolum Vagum legi poſſunt pagg. 102. 106. 112. & 115. Carmina quæ ad ejus laudem cecinit Clemens Felina hæc ſunt pag. 102.

Milito, ſum Paſtor, nullumque recuſo laborem;
Chriſtum Martinus, me pia Virgo regit.

Eumdem Martinum Bergomenſem commendant Petrus Lucius in *Catalogo Vicariorum Generalium* Congregationis Mantuanæ. Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. pagg. 934. 966. 1011. & 1024.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 383.* Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano*, *tom. II. p. 169. num. 3718.*

L X X V I.

MARTINUS CUPERUS, Vernacule Cuypers, vel Cuper, natione Brabantinus, patriâ Mechlinienſis & ibid. anno 1520. die 7. Octobris Carmelita Antiquioris Obſervantiæ Sacræ Theologiæ Doctor, in Academia Lovanienſi anno 1534. die 25. Auguſti receptus, ſextus Prior Antuerpienſis, deindè Conventûs ſui Mechlinienſis Prior, & ſucceſſivè Præfectus Allemaniæ inferioris, demum Epiſcopus Chalcedonenſis die 14. Novembris 1541. Suffraganeus Cameracenſis, & eodem anno Abbas celeberrimi Monaſterii S. Criſpini Ordinis S. Benedicti; tertio à Vallencenis lapide in Hannonia nominatus, Diœceſis Cameracenſis: ſuis Benedictinis, annis triginta & uno quibus illis præfuit chariſſimus, tantùmque, moriens, ſui illis deſiderium reliquit, ut ejus oſſa, Foreſtrâ propè Bruxellam, ubi mortem obiit, poſt octodecim ab illa annos ad ſe deferri curaverint.

Inter monumenta Conventûs Carmelitarum Mechlinienſis extant Litteræ datæ & ſignatæ an. 1555. die 8. Julii, quarum hoc eſt initium; *Martinus Cuperus, Dei, & Apoſtolicæ ſedis gratiâ Epiſcopus Chalcedonenſis, S. Theologiæ Profeſſor, ex Carmelitarum Ordine aſſumptus, necnon Abbas S. Landelini in Criſpino, univerſis & ſingulis præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem in Domino ſempiternam.* In quibus, Chriſti fidelibus viſitantibus ſacellum *fuſcæ crucis*, ſitum extrà, & propè Mechliniam, *Feſtis S. Crucis & Sanctorum Jacobi Apoſtoli, Martini, Servatii, & Avertani, in quorum etiam honorem illud eſt dedicatum, concedit Indulgentias quadraginta dierum, perpetuis temporibus duraturas.*

Anno 1565. ipſo die Nativitatis divi Joannis-Bapt. ad Sacellum Palatii Epiſcopalis Cameracenſis convenit cùm Illuſtriſſimo Domino Maximiliano à Bergis Cameracenſi Archiepiſcopo, aliiſque hujus Provinciæ Epiſcopis, Atrebatenſi, (ſede Epiſcopali Tornacenſi, per obitum Caroli de Croy Epiſcopi noviſſimè defuncti, vacante) Namurcenſi, & Audomarenſi, *Chalcedonenſis* ejuſdem Archiepiſcopo Suffraganeus, ad inchoandum illic Provinciele Concilium. Die 29. ejuſdem menſis, qui beatis Petro & Paulo Apoſtolis ſacrerat, ſupplicatione ſeu proceſſione generali manè abſolutâ, omnibus in ædem divæ Virginis reverſis & receptis, ſolemniter celebratum eſt ab Archiepiſcopo ſacrum. Ubi autem perventum fuit ad communionem, receperunt primi ſacram Euchariſtiam, manu Domini Archiepiſcopi, Reverendiſſimi Domini Atrebatenſis, Namurcenſis, Audomarenſis, & *Chalcedonenſis*. Die tertia menſis Julii, quo S. Concilii Tridentini decreta in Conſiſtorio ſolito Palatii Archiepiſcopalis Cameracenſis recepta fuerunt, Delegatis Metropolitanæ, & aliarum Cathedralium Eccleſiarum ſecundùm Chartæ oblatæ tenorem facere profeſſionem ſtatim recuſantibus, ob prætenſa quædam privilegia: oblata eſt per Promotorem ſchedula reverendis Abbatibus, qui eadem receperunt decreta Concilii Tridentini, & profeſſi ſunt juxtà formulam chartæ preſcriptæ: & in primis Abbates, Lobienſis, Lætienſis, *S. Landelini in Criſpino*, Altimontenſis, Maricolenſis, &c. Die Mercurii quartâ Julii, Patribus in loco conſiſtoriali conſueto congregatis & aſſidentibus, Auguſtinus Convers utriuſque Juris Licentiatus, Eccleſiæ Metropolitanæ Canonicus, & unus è tribus Concilii Promotoribus, rogavit ab Archiepiſcopo Præſidente, & aliis Patribus Epiſcopis, annon placeret, ut repeterentur Acta diei præcedentis, quo omnibus conſtare poſſet, num ea ſcribæ rectè & fideliter excepiſſent. Patribus id ſtatuentibus, repetita ſunt per ſcribas acta. Quibus perlectis, cùm Delegati Metropolitanæ & aliarum Cathedralium perſiſterent in ſuis proteſtationibus, Reverendiſſimi Patres conceſſerunt eiſdem biduum, quo diſcuterentur eorum exemptiones, juriſdictiones & libertates, quibus innixi putabant ſe ad receptionem Decretorum Concilii Tridentini non obligari. Quod ut citiùs & exactiùs fieri poſſet, Archiepiſcopus Præſidens delegavit Reverendiſſimos Dominos Audomarenſem & *Chalcedonenſem* Epiſcopos, Abbatem Aquiſcinctenſem, magiſtros Judocum Tiletanum, Michaelem Delbay

M.

& Joannem Heſſels à Lovanio, &c. qui auditis illorum rationibus, & ſingulis benè diſcuſſis, hanc controverſiam componerent. Iis quidem prudenter agentibus viris, Delegati Decreta dicti Concilii Tridentini receperunt proteſtando tamen validitatem privilegiorum ſuorum. Denique ſic poſt Antonium Hanctum Epiſcopum Namurcenſem ſignificatur & denominatur in Catalogo Patrum qui adfuerunt Concilio Cameracenſi, *Martinus Cuperus, Sacræ Teologiæ Doctor, Epiſcopus Chalcedonenſis, Suffraganeus & Vicarius Generalis Cameracenſis.*

Anno 1566. Mortuo Venerabili Ludovico Bloſio Abbati Letienſi, qui Præfato Concilio Cameracenſi adfuerat, juſtis funeribus parentatum eſt eâ pietatis pompâ, quæ virum natalibus clarum, ſed virtutum nobilitate clariorem, & jam publicam ſanctitatis famam adeptum decebat. Officium, exeqtiarum die, peregit Reverendiſſimus Dominus Martinus Cuperus, ex Abbate Criſpinenſi, Chalcedonenſis Epiſcopus, & Cameracenſis Suffraganeus, qui, ut vivum Bloſium ſemper amantiſſimè coluit, ita lubentiſſimè ſupremum mortuo honorem impendit.

Anno 1667. quo Sereniſſima Princeps Margarita, Hiſpaniarum Regis Soror, venit in Belgium, Calviniſtæ ex Civitatibus proſcribuntur, divina in Templis reſtituuntur; Religioſi ſua recipiunt Monaſteria: eoque anno Dom. Martinus Cuperus Eccleſiam Cathedralem B. Virg. Mariæ Antuerpienſem, ab Hæreticis profanatam, cùm omnibus Altaribus, novâ conſecratione reconciliavit die 19. Maii: Quod idem in Regularium Eccleſiis præſtitit. Die quoque 24. Maii, Sabbato Quatuor Temporum Pentecoſtes, ſacros Ordines in Choro dictæ Cathedralis Eccleſiæ contulit: ubi poſteà in Feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti, in gratiarum actionem ordinata, & inſtituta fuit ſolemniſſima totius Cleri, & populi proceſſio, in qua Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus Dom. Maximilianus de Bergiis Archiepiſcopus Cameracenſis venerabile portavit, totuſque Clerus Secularis & Regularis, cùm cereis candidis præcedebant, ipsâ ſereniſſimâ Principe Comitante.

Martinus Cuperus obiit Foreſti in Abbatia, vulgò *Vander-Vorſt*, propè Bruxellas, an. 1572. ſed poſt octodecim ab ejus morte annos, videlicet anno 1590. pridiè Idus Martii, ad ſe deferri curaverunt R. R. Patres Benedictini Abbatiæ S. Landelini in Criſpino, inter Montes-Hannoniæ & Valencenas Sitæ. Neſcio, inquit Sanderus majorine ipſorum laude, qui hominem alterius inſtituti, alteriuſque linguæ, ſibi præfectum ita amaverint; an illius, qui ſic ſe amabilem præbuerit. Curante Joanne Manilio ſucceſſore, ſequens Epitaphium poſteritati conſecratum eſt.

Reverendiſſ. P. MARTINI CUPERI
hujus Monaſterii
Dum viveret, Abbatis, Epiſcopi
Chalcedonenſis Illuſtriſſimo
Dom. ROBERTO DE CROY, Epiſ.
Cameracenſi, & duobus
Sequentibus Archiepiſcopis ejuſdem
ſedis Cameracenſis à
Suffragiis, oſſa de Foreſti, Monaſterio, ad Bruxellarum
Sub-Urbia ſito: in quo propter Bellorum motus in Hannoniâ,
A Catholicæ fidei hoſtibus ſuſcitatos,
receptus mœrore ac ſenio
Tabeſcens interierat, anno M. D.
LXXII. Joannis Manilii
Succeſſoris curâ, pridie Idus Martii,
anni M. DXC. huc relata,
Terræque mandata jacent. Tu, Lector ipſius animæ à Deo
Optimo Maximo immortalia bona
precare.

Vidiſti ut patriam duro ſub Marte labantem,
Illam etenim Gallus fraude premebat atrox:
Criſpinum MARTINE, gemens, ſocioſq; relinquis.
Excepit profugum, teque Foreſtra domus,
Mox ſaturum ætatis, varioſque in pectore caſus
Belli verſantem mors properata rapit.
Corpus & extinctum tumulo ſepelivit amicus,
Grex, tua dum ſuperos umbra beata petit.
Aſt ubi ter ſenos iſto jacuere per annos
Oſſa loco, noſter te indè retraxit amor:
Et proprias ductus pietate reviſere ſedes,
Ne foret ingratus membra ſepulta dedit.
Tu intereà noſtros cernens, MARTINE, labores
Accipe Mnemoſynum nominis ecce tui.

JOANNES MANILIUS Succeſſor, grati animi ſignum ac beneficiorum à vivente acceptorum memor, hoc qualecunque monumentum triſtis ac mœſtus poſuit anno M. DXC.

Martinus Cupærus ſcripſit in *Libros Machabæorum Commentaria, Lib. III.* Ita referunt Alegreus Caſſanatus pag. 410. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 297.* Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra p. 692. col.2.* A.

Scripſit inſuper Cupærus Collationum Moralium Libros III. ſicuti Priores duo jam Auctorea teſtantur. Aſt utrùm hæc *Opera Cupæri* fuerint typis mandata, an alicubi manuſcripta ſerventur, nemo determinat. Martinus Cupærus ſanè vir fuit ſuâ ætate Muſarum delicium, Ordinis ſui honos, immortale patriæ ornamentum, ut patet ex ſequentibus Carminibus, quæ leguntur in Antuerpienſi Libro Mſ.

Vix ſimilem cui tota virum tunc Belgica vidit,
Ingenio, factis, moribus eloquio.
Quem labor & ſudor, virtus, conſtantia, zelus,
Mellea vox, pietas; ſimplicitaſque ſagax,
Ad Mitræ duplicem ſanctæ ſubvexit honorem,
Abbatem ſtatuens, Pontificemque ſimul
Quem Cameracenus Dux Maximus Æmilianus
Montenſis, proprias paſcere juſſit oves.

Martinum Cupærum honorificè commendant Antonius Sanderus in *Chorographia ſacra Conventuum Carmelitarum Antuerpiæ & Mechliniæ:* Joannes de Carthagena *tomo IV. de Dei-parâ*, Arnoldus Wion in *Ligno vitæ:* Arnoldus de Baiſie,

in

M.

in *Belgica Chriſtiana :* Philippus Braſſæus in *Originibus Cænobiorum Hannoniæ* : Petrus Lucius in *Compendio Hiſtoriæ Carmelitarum :* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Mſ. pag. 119.* Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani p. 492. num.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carm. Decoris pag. 410.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mſ. pag. 297.*

In Gallia Chriſtiana, tomo III. edito Pariſiis 1725. pag. 104. num. 40. ubi agitur de Abbatibus Criſpinienſibus [*Creſpin*] in Hannonia, hæc leguntur : »Martinus Cuperus Mechlinienſis, ac
» primùm Carmelita, cujus Ordinis fuit provin
» cialis, tùm anno ætatis 36. Doctor in Theo-
» logia ſalutatus, anno 1541. fit Epiſcopus Chal-
» cedonenſis & Suffraganeus Cameracenſis, ac
„ demum Criſpinienſis Abbas anno 1547. Obiit
„ Foreſti dimidio milliari ab Urbe Bruxellis IX.
„ Calend. ſextiles an. 1572. Inde Criſpinium de-
„ latus, poſt annos decem, ut fidem facit hoc
„ ipſius Epitaphium, quod è regione altaris S.
„ Landelini legitur:

Martini Cuperi hujus Monaſterii, &c.

Hoc ſymbolo utebatur : *Tempora tempore tempera.*

Ibidem pag. 110. ubi agitur de Abbatibus S. Dyoniſii Brocarcienſis, num. 39. ſequentia etiam leguntur : „ *Franciſcus de Behaut* Abbas
„ ſalutatur die 23. Aprilis 1545. Anno ſequenti die
„ 2. Maii benedictionem accepit ab Ep. Chalcedo-
„ nenſi Cameracenſi Suffraganeo „ ut legitur ibid. pag. 55. ubi agitur de primo Cameracenſi Archiepiſcopo Maximiliano ex Comitibus *de Walhaim*, qui obiit Bergis IV. Calendas Septembris 1570. Pro Epiſcopalibus muniis uſus eſt opera Martini *Cuperi*, conſecrati ſub titulo Epiſcopi Chalcedonenſis.

LXXVII.

MARTINUS GARZIA, Caſtellanus, Requenenſis Cœnobii Carmelita Antiquioris Obſervantiæ alumnus, Doctor Theologus Salmantinus, qui floruit circà annum 1567. ſcripſiſſe fertur *de ſacræ Scripturæ ſimilitudinibus Lib. I. Mſ.* qui in Bibliotheca Carmelitarum Valliſoletanâ ſervantur. Ità *Alegreus Caſſanatus* in Paradiſo Carmelitici Decor. pag. 408. *Emmanuel Roman*, de Illuſtribus Ordinis Carmelitarum ſcriptoribus : Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 298.* Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana tom. II. pag. 82. col. 2.*

LXXVIII.

MARTINUS DE HOOGHE, Inſtaurator, & Reformator Provinciæ Carmelitanæ Flandro-Belgicæ, Flandriæ pagum *Berleer* dictum, ſecundo à *Teneramunda*, Gallicè *Dermonde* lapide ſitum, patriam habuit : parentes nactus mediocres ; niſi quod ipſe nominis Aymon, Latinè *Altum* ſonans, ſeu *Excelſum*, magnâ animi altitudine & excellentiâ, virtutum ibique petens faſtigia, ac *tanti menſuram nominis implens*, opere comprobavit.

Quàm celſus futurus eſſet, mirum in adhuc parvulo docuit prodigium. Lapſus erat in aquas; hominum nullus, qui juvaret, aut tantùm clamaret, erat in Vicinia : Vacca aderat, & ipſa clamavit. Cœpit enim ità mirum in modum mugire, ut inſolito mugitu exciti domeſtici, accurrerint, parvulum aquis immerſum invenerint, & per pedes, qui ſolis aquis extabant, extrahentes, mortuo, quàm vivo magis ſimilem detulerint domum. Dolorem inter & ſtuporem Deo mixtas precibus gratias parentes offerre, opem ejus & opus agnoſcere, filiumque pluris indè æſtimare cœperunt.

Amorem & curam periculum auxit. Hinc ſtudiis *Arſchoti*, Gallicè *Arſcot* admotus, animo, ſtudio, pietate, & ſuis Condiſcipulis *Altior*, & Magiſtris charior fuit. Hìc meriti ejus illa Marianæ devotionis radix inſerta fuit, quæ in tàm magnam poſteà arborem excrevit. Inde namque, cùm ſe totum Mariæ dicare vellet, Carmelitici Ordinis, quem ex aſſe Marianum eſſe comperiebat, habitum *Gandavi* lætus aſſumpſit : ubi aſſiduo pietatis officio tenellam rigans plantam, fructus reliquit, qui etiamnum durantes, omnium ſapiunt palato.

Vix profeſſus erat, & acriores ad perfectionem ſtimulos ſenſit, cœpitque ex tunc ſtrictioris vitæ agi deſiderio. *Interim Duacum*, ſtudiorum Philoſophicorum & Theologicorum causâ miſſus : nec ſtudii curſum interrupit, donec Gradum Licentiati ſacræ Theologiæ fuerit conſecutus. Deindè *Pariſios* perrexit, ubi Græcæ & Hebraicæ linguæ ſummam comparavit peritiam, in Litteris ſtudendis ulteriùs immorari intendens : aſt *Gandavum* revocatus fuit : ibi in eum omnium conſpirant vota, & unanimi conſenſu ſuo in Conventu eligitur Prior.

Tunc latens in cordis anguſtiis igniculus deſiderii inſtaurandæ veteris ſtrictioriſque obſervantiæ in flammas cœpit erumpere. Imprimis conatus eſt alios accendere, & acquirere ſocios. Inter paucos ei à Deo ſubmiſſus fuit, paris zeli & pietatis R. P. *Livinus* : aſt complures expertus eſt adverſarios : tempeſtas inſurgit : turbatæ pacis arguitur : à Prioratu deponitur : aliiſque non paucis injuriarum modis affligitur ad uſque carcerem. Non perdidit *Altos* animos Martinus, gaudebat potiùs, pro Dei, Dei-paræque nomine, pro Ordinis reſtauratione contumeliam pati.

Quod oleum igni, hoc illi ea fuit afflictio : non dejecit, firmavit magis, provexitque hic turbo. Abiit brevi tempeſtas, ceſſere nubila, & optata mox ſerenitas reverſa eſt. Nova lux oriri viſa eſt, quæ ut bonorum recreavit, & animavit, ità plurium non tantùm Reformationi addictorum animos conſternavit. Secuta ſtatim, non ſine difficultatum victoria, Conventus *Gandavenſis* reformatio, curarum ac laborum *Martino* præmium, ac pretium fuit. Præmium quo uno ſuis optimè laboribus rebatur ſatisfactum : pretium, quo ad illius imitationem alios Conventus lucratus fuit. Non requirebatur alia ad virtutes hortatio; viſu exhortabatur Martinus: hujus præſentia erat aliis vivendi norma.

Singulari autem ejus prudentiâ, zelo ac pietate, imò Dei afflantis motu, exciti Primores *Gandenſes*, atque etiam Principes Viri, & Præſules per *Belgium*, opem ſpondebant, ferebant; peculiariter autem Reverendiſſimus & Illuſtriſ. Dom. *Jacobus Boonen*, ex Epiſcopo Gandavenſi tùm tranſlatus ad Archiepiſcopatum Mechlinienſem. Quod teſtantur plures ejus Litteræ, & illæ præſertim quæ ad *Martinum* datæ ſunt an. 1623. die 24. Septembris. Adjuvit etiam Domina Sereniſſima *Iſabella-Clara-Eugenia*, dicta *Infans Hiſpaniarum*, tum Belgii moderatrix. Ambo ſcripſerunt ad *Philippum Thibault* Carmelitanæ Provinciæ Turoniæ Provincialem, qui in *Belgium* accederet atque opem ſuam Martino ferret.

M.

At verò ut opus iſtud firmius ſubſiſteret, innixum auctoritati ſupremi in Ordine Carmelitico Præſulis, pedes Gandavo Bruxellas, Namurcum, Arlunum & indè per Lotharingiam, rectè Romam *Martinus* anno 1625. profectus eſt, de miſero perque hæreſes & bella deformato Belgicæ Provinciæ ſtatu, deque neceſſitate, & modo reſtaurandi, acturus coram Reverendiſſ. P. Generali *Gregorio Canali*, tum nuper in Comitiis Generalibus electo. Qui omnem ſavorem, & ſubſidium addixit, & præſtitit; atque ità in Conventu Gandavenſi ſtricta Regularis obſervantia fundata perſtitit, crevit, & longè germina miſit.

Favorem eumdem proſecutus eſt ejuſdem ſucceſſor Reverendiſſ. *Theodorus Stratius* Vicarius anno 1631. inſtitutus, & Prior Generalis anno 1632. à ſummo Pontifice. Hic enim Præfectus Generalis in Belgium deſtinavit Commiſſarium Generalem P. Hieronymum Domin, tum electum Epiſcopum Catharienſem. Tunc à Conventu Gandenſi ſtrictior obſervantia traducta fuit ad Lovanienſem, anno Chriſti 1631. ubi Martinus in Priorem electus eſt: deindè per totum Belgium & Germaniam atque Poloniam. Eumdem enim in finem è Belgio in Poloniam tranſmiſſi ſunt traduces, Carmelitæ Religioſi, natione Poloni, in Flandro-Belgica, in ſtudiis, & pariter in ſpiritu, & praxi ejuſdem reformationis inſtituti; ut in ſua Provincia Polonica eamdem introducerent & ſtabilirent nempè.

Anno 1634. in Comitiis, quæ Bruxellis celebrata fuere, Provincialibus, electus P. *Martinus*, totius Provinciæ Præfectus, mox eam in primarium illum Provinciæ Conventum introduxit; indeque paulatim per temporum intervalla, ad omnia iſtius Provinciæ Monaſteria propagata fuit: & ſucceſſu temporis etiam in Germaniam, præſertim ſuperiorem traduces miſit. Tandem, dum ſecundò Provincialem ageret, diuturnâ infirmitate deficiens, Bruxellis deceſſit anno 1637. die 12. Junii. Sepultus fuit in Capitulo ante Altare, cui quadrennio poſt appoſitus fuit P. *Livinus à SS. Trinitate.*

Anno 1665. cum ibi novum conſtrueretur ædificium, & infrà illud, locus pro ſepulturâ Religioſorum deſtinaretur, utriuſque oſſa extracta, collocata fuerunt in loculo ligneo, bipartito; ac poſtmodum in plumbeo, utriuſque ſeorſim, & depoſita loco convenienti, intrà murum, in principio ſepulturæ fratrum; appoſituſque idem lapis, cum Epigraphe, quam dedimus in articulo, ,ubi egimus de *Livino à SS. Trinitate.* Martinus de Hooge ſcripſit,

1. *De Confraternitate ſacri Scapularis Librum*, quem commendat Daniel à Virgine in *Vinea Carmeli pag. 521. num. 931.* Liber hic editus eſt, *idiomate Flandrico. Ganduvi anno 1629.* & citatur tomo I. *Speculi Carmelitani, pag. 595. num. 2299.*

2. *De modo benè vivendi*, Lib. I.

3. *De SS. Trinitate*, Lib. I.

4. *Compendium Univerſæ Philoſophiæ.*

De Martino de Hooge honorificè & fusè loquuntur Antonius Sanderus, *in Chorographia ſacra Carmeli Bruxellenſis:* Daniel à Virgine in *Vinea Carmeli pag. 351. num. 652. pag. 358. num. 659. pag. 521. num. 931.* Necnon *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1016. num. 3545. & pag. 1111. num. 3937.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in *anno Carmelitano Mſ. ad 12. diem Junii.* At compendioſiùs laudant eum Hugo à S. Franciſco in *Vita Philippi Thibault Gallicè ſcripta pag. 291.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 298.* Joannes autem Baptiſta de Lezana citat ſolummodo Librum Martini de Hooge *de Confraternitate ſacri Scapularis* in tractatu inſcripto, *Maria Patrona*, quem exſcripſit Daniel à Virgine *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 522. num. 2092.*

LXXIX.

MARTINUS A JESU MARIA, natione Hiſpanus, Excalceatus Carmelita ſacræ Theologiæ Lector Salmanticenſis, Prior Segobienſis, ſcripſit (& ei ſimul manus præbuit Thomas à S. Vincentio) Egregia doctiſſimaque.

Apologemata ſuper origine & antiquitate Carmelitarum, Philippo IV. Regi Catholico. Matriti 1631. *in-folio* Hiſpanicè oblata, & Generali Inquiſitioni Hiſpaniarum dedicata. Quæ Thomas Aquinas à S. Joſepho inſeruit *Diſſertationi Hiſtorico Theologicæ;* inquit Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana tomo II. p. 83.*

Daniel à Virgine in Speculi Carmelitani tomo I. pag. 324. num. 1330. vocat ea *Apologiam Hiſtoriæ Propheticæ*, quâ Religioſus Monaſticus ſtatus ſub tribus votis, & Patriarchatus S. Prophetæ Eliæ authoritatibus Patrum, & Doctorum, ac ſcriptorum plurimorum vindicatur.

Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 298.* confundit ea cùm altero opere, quod Franciſcus à S. Maria edidit Matriti anno 1649. Hiſpanè, Romæ, verò Latinè inſcriptum *Hiſtoriam Propheticam.* Martinum quoque noſtrum confundit cum alio cognomine *Martino à Jeſu Maria*, quem idem Franciſcus à Jeſu Maria in *Hiſtoria Reformationis S. Tereſiæ tomo I. Lib. IV. cap. 11. num.* 2. refert habitu Carmelitarum Excalceatorum indutum fuiſſe anno ætatis ſuæ 70. natum. Martinus hic ſenior Paſtranus Carmelita, ſanctitate clarus, Prior Pampelonenſis obiit an. 1590. die 7. Octobris, ex illuſtri familia *d'Aoix* cantabes in regno Navarræ natus. De noſtro Martino à Jeſu Maria mentionem habent Michael-Baptiſta de Lanuza in *Vita Tereſiæ à Jeſu de Vela cap. 34. §. 3.* & Franciſcus à S. Maria in *Hiſtoria Reformationis S. Tereſiæ tomo II. Lib. VIII. cap. 42.*

LXXX.

MARTINUS A S. JOSEPH, natione Hiſpanus, patriâ Albacete, in Conventu Carmelitarum Excalceatorum Paſtranenſi veſtem induit, fuit Concionator eloquentiſſimus, quem Matritenſis curia ſummis præconiis extulit. Edidit Hiſpanicè,

Sermones varios. Matriti 1651. & iterùm 1679. *in-4.°*

In Toletano Carmelitarum Excalceatorum Conventu aſſervatur quædam Hiſtoria Panegyrica S. *Laurentii Martyris* ſtilo Poëtico enarrata, cujus Author dictus *Martinus à S. Jaſeph*, imitatur ſeniorem *Apollinarium*, *Gregorium Nazianzenum*, *Juvencum* Presbyterum, & *Aratorem* Diaconum. Identitas nominis, hunc *Martinum*, eumdem eſſe cùm Concionatore Matritenſi conjicit Bibliothecarius Carmelitarum Excalceatorum *Martialis à S. Joanne-Baptiſta pag. 289.* ex eo quòd etiam in *Nova Caſtella* floruerit.

M.

LXXXI.

MARTINUS ILSTANUS, natione Friſius, & antiquæ obſervantiæ Conventûs, qui olim Eloſti fuit, alumnus circà annum 1499. floreſcens, Scripſit:

1. *Elogia Nobilium in Friſia.*

2. *Hiſtoriam factionum ſub Anarchia Mſ.*

Illum commemorant Andreas Cornelius in *Relationibus orbis ad annum 1499.* Suffridus-Petrus Lewardienſis Juris-Conſultus Doctor in *Lib. de ſcriptoribus & illuſtribus viris Friſiæ*: Franciſcus Suvertius in *Athenis Belgicis pag. 550.* Valerius Andreas, & Joannes-Franciſcus Foppens in *Bibliotheca Belgica tomo II. pag. 856.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmel. Decor. pag. 374.* Joannes-Baptiſta de Lezana in *Annalibus Carmelitarum tom. IV. ad ann. 1500. pag. 1004. num. 6.* Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum pag. 124.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mſ. pag. 298.* Daniel à Virgine in *Speculi Carmelit. tomo II. pag. 1109. num. 3930.*

LXXXII.

MARTINUS ITALUS, antiquioris Obſervantiæ Carmelita, qui teſte Joanne Palæonydoro in Epiſtola ad Rumoldum Laupach anno 1495. die 25. Februarii datâ, fecit exquiſitam Orationem *de Titulo & Sanctis, ac Doctoribus Ordinis noſtri Carmelitani. Incipit:* Et ſi dicendi. Iſtud opus habemus in Belgio, inquit Daniel à Virgine, in volumine Mſ. variorum Auctorum collectorum per eumdem Joannem Palæonydorum alumnum Conventûs Mechlinienſis.

Opus idem & operis Authorem referunt, Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitarum:* Antonius Poſſevinus in *Apparatu ſacro tomo II. pag. 81.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris:* Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano, tomo I. pag. 324. num. 1330.* ubi animadvertit confectam illam Martini Itali operam fuiſſe ante annum Chriſti 1484. Quia circà annum 1485. deſcripta fuit in *Codice Mſ.* Conventûs Mechlinienſis, *folio 176.* In quo Codice aliorum plurimorum de Ordine Carmelitano Libri & Tractatus continentur. Eodem de Martino Italo agemus paulo inferiùs, quem putamus eumdem eſſe cùm *Martino Perſona.*

LXXXIII.

MARTINUS MARTEAU, A S. GRATIANO, natione Gallus, patriâ Turonenſis, Carmelita antiquioris Obſervantiæ, qui è Provincia Turonia in Provinciam Franciæ tranſiit; ubi Pariſiis obiit in Conventu Majori Plateæ Maubertinæ die 11. Julii 1666. Hydropiſi correptus, Medolunenſis Cœnobii Supprior, horâ undecimâ ſerotinâ. Scripſit Gallicè:

1. *Abregé des Priviléges, des Mérites & des Indulgences de la Confrérie de la Bienheureuſe V. Marie du Mont-Carmel.* A Paris, chez la Veuve Denis Moreau, 1648. *in-16.°* Id eſt Latinè; *Compendium Privilegiorum, Meritorum, & Indulgentiarum, Sodalitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, ad inſtar ſacri Viridarii, cùm Exercitio ſpirituali, ubi Confratres & Sorores utriuſque Ordinis magnum fructuum ſpiritualium numerum colligere poſſunt: Pariſiis, apud Viduam Dionyſii Moreau 1648. in-16.* Ad Illuſtriſſimam Dom. D. Mariam de Bellievre, Achillis *de Harlay*, Comitis *Bellomontii* in agro *Gaſtinenſi*, & Libellorum ſupplicum Magiſtri Conjugem dicatum. Hujus Operis & Authoris meminit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 299.*

2. *Abregé du Paradis de la Touraine, qui comprend dans une briéve Chronologie les Archevêques de la Ville de Tours, particuliérement la Vie de S. Martin, par Martin Marteau de Saint Gatien, Religieux Carme, in-8.°* Paris, Duſoſſé, 1661. Ità refert id operis Jacobus le Long *in Biblioth. Hiſtorica Franciæ p. 197. num. 4182.* Aſt Lud. Jacob loco citato ſic Latinè reddit.

Paradiſum Turoniæ, in quo comprehenditur brevis Chronologia rerum memorabilium, præſertim Archiepiſcoporum Turonenſium, ab initio mundi ad uſque noſtra tempora. Pariſiis, apud Petrum Dupont, 1660. in-4.° Verum jam citatus Jacobus le Long in Bibliotheca citata p. 765. num. 14930. citat. *Le Paradis délicieux de la Touraine, traitant de ſes raretés & ſingularités, diviſé en quatre parties, par Martin Marteau de S. Gatien, Carme, in-4.°* Paris, Duſoſſé, 1661.

3. Des choſes de la Foi conteſtées, en forme de Dialogue François: ſivè Latinè, juxtà verſionem Ludovici Jacob: *Dialogum Gallicum de Rebus fidei controverſis.* Pariſiis, apud Ludovicum de la Foſſe, 1662. *in-8.°* Ad Ludovicum XIV. Regem Chriſtianiſſimum. Ità Ludovicus Jacob ibidem: cui adjungendus obviat vir clariſſimus *Lengles*, qui *tomo IV. in Catalogo ſcriptorum Hiſtoricorum pag. 211.* teſtimonium dat pro ſecundo opere quod inſcribitur: *Abregé du Paradis de la Touraine, &c.*

LXXXIV.

MARTINUS A MARTYRIBUS, Excalceatus Carmelita in ſeculo Doctor Martinus *Miravete de Blancas*, Advocatus Fiſcalis regni Aragoniæ, & Regiæ Majeſtati à Conſiliis nuncupatus; uxorem Illuſtriſſimam Eleonoram *Ximenez* duxerat; poſteà communi conſenſu, illa facta eſt Carmelitana Excalceata, *Eleonora à Miſericordia* vocitata: hic verò Excalceatus Carmelita Cæſar-Auguſtæ anno 1603. admiſſus, eodem primo Novitiatûs anno die 25. Auguſti deceſſit, ſcripto *de præparatione ad Mortem* Libro in duas partes diviſo.

Martinum hunc commemorant Martinus à Matre Dei, in Gymnaſio Philoſophiæ Chriſtianæ, cap. 7. Michael-Baptiſta de Lanuza, Lib. IV. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico, cap. 12. Philippus à SS. Trinitate in Vita Elizabethæ à S. Franciſco, noſtri Martini à Martyribus filiæ: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 399.*

LXXXV.

MARTINUS A MATRE DEI, natione Hiſpanus, patriâ natus in Caſtello *de Monegros*, quod in Provincia Tarraconenſi poſitum eſt, Cæſar-Auguſtæ ſe Religionis Carmelitarum Excalceatorum vinculis obſtrinxit. Novitiorum Magiſter, Prior Abulenſis, anno 1612. poſteà Cæſar-Auguſtanus & alibi, deindè ſuam Aragoniæ Provinciam rexit, tandem Definitor Generalis ſuæ Congregationis Hiſpanicæ florebat ad annum uſquè 1650. ediditque Hiſpanico idio-

Digitized by Google

mate, quæ pluribus vertenda forent linguis.

1. *Practica y exercitio de bien morir.* Id eſt Latinè: *Ars bene moriendi.* Matriti 1628. *in-16.* deindè Tortoſæ apud Hieron. Gil, 1630. *in-16.°*

2. *Las tres Aſſiſtentes de Jeſu*: hoc eſt paupertas, dolor & infamia. Cæſar-Auguſtæ 1654. *in-8.°*

3. *Eſtationes del Ermitano de Chriſto.* Hoc eſt Latinè: *Stationes* ſivè *Præſidia Eremitani Chriſti.* Cæſar-Auguſtæ.

4. *Arbitrium ſpirituale.* Ibidem.

5. *Cytharam Chriſtiferam.* Hæc omnia Hiſpanicè: ut monet Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana tomo II. pag. 85. & 665.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum pag. 290.*

Mentionem inſuper Martini à Matre Dei habent Michael-Baptiſta de Lanuza, *Lib. V. Vitæ Iſabellæ à S. Dominico cap. 28.* Franciſcus à S. Maria, in *Hiſtoria Reformationis S. Tereſiæ tomo II. Lib. 8. cap. 28.* Aubertus Miræus in *Bibl. Eccleſiaſtica parte 2. cap. 249.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 299.*

LXXXVI.

MARTINUS alter A MATRE DEI, natione Navarrus, ut placet Ludovico Jacob, patriâ Pampelonenſis, Carmelita Excalceatus, Prior Segobienſis, atque Definitor Generalis in Congregatione S. Tereſiæ Hiſpanicâ, regularis Obſervantiæ amore necnon Litterarum ſtudio præclarus circà annum 1640. Scripſit:

Gymnaſium Philoſophiæ Chriſtianæ. Quod ipſi adjudicat Martialis à Sancto Joanne-Baptiſta *p. 290.* ſuæ *Bibliothecæ*: licet illud attribuant Martino Cæſar-Auguſtano: Aubertus Miræus in *Bibliothecæ Eccleſiaſticæ parte 2. cap. 249.* & Lud. Jacob, pag. 299. citatâ. Verumtamen Nicolaus-Antonius, qui *tomo II. pag. 665.* citat Catalogum ſcriptorum Carmelitarum Excalc. Romam miſſum, nihil dicit de *Gymnaſio Philoſophiæ Chriſtianæ* edito Coloniæ, anno 1641. dum opera recenſet Martini-Cæſar-Auguſtani, quem in *Caſtello de Monegros* natum referunt.

Navarro Martino à Matre Dei aliud opus inſcriptum *Memoriale* ſivè *Apologiam pro Hiſtoriâ Generali Propheticâ* Franciſci à S. Maria Carmelitæ Excalceati, *Matriti editum ad Philippum IV. Regem Catholicum* itidem erroneè adjudicat Lud. Jacob: Aſt illam elucubrationem ipſe Ludovicus Jacob adjudicat Martino à Jeſu Maria, p. 298. ſuæ ejuſdem *Bibliothecæ Mſ. pag. 298.* Et illam *Apologiam* altero errore confundit cùm alio opere inſcripto *Apologemata ſuper Origine & Antiquitate Ordinis Carmelitarum* Philippo IV. Regi Catholico, generalique Inquiſitioni Hiſpaniarum oblata, quæ *egregia, atque doctiſſima* indigitat Nicolaus-Antonius *tomo II. pag. 83.* ſuæ Bibliothecæ Hiſpanæ.

LXXXVII.

MARTINUS D'OSSUNA Y RUZ, Provinciæ Caſtellanæ Carmelita ſcripſit Hiſpanicè: *Memorias y Receverdos de la Sagrada y Real de la Republica di Dios, ò del Origen, y progreſſos de las Sagradas Religiones*, per el Pad. Martin d'Oſſuna, &c. En Sevilla, 2. vol. *in-4.°* 1678. & 1679. ſivè Latinè: Memoriæ ſeu Monumenta & *Collectiones de ſacra & regia Republica Dei*, vel *Origo & progreſſus ſanctarum Religionum.* Harum meminit Hippolitus Heliot in *Catalogo Librorum* præfixo tom. I. Hiſtoriæ *de Ordinibus Religioſis* Gallicè editæ *pag. XXXVI.* Idem Martinus d'Oſſuna ſcripſit, & typis Hiſpanicis opuſculum edidit inſcriptum: *ſeries Provincialium Caſtellanæ Provinciæ Carmelitarum* circà ann. 1707. ex Epiſtola R. P. Timothei Bergerot Aſſiſtentis Generalis Româ nobis Aureliam miſſâ die 4. Februarii 1749.

LXXXVIII.

MARTINUS DE PERAZA, natione Hiſpanus, *Ocaniæ* vulgò *Ocanna*, Gallicè *Ocanne*, quæ oppidum in Caſtellæ-novæ planitie ſitum eſt, quinquè leucis à *Toleto* in ortum, & decem *à Madrito* in Meridiem, natus, apud Ciſtercienſes in pubertate inſtructus, apud Carmelitas *Matritenſes* antiquioris Obſervantiæ habitum ſumpſit. Sacræ poſteà Theologiæ Magiſter, *Salmanticæ* ex primaria cathedra ſacros fuit interpretatus libros; deindè Cæſar-Auguſtæ ſimilem Profeſſionem Hebræorum Linguæ peritus, vigintique ferè annis ad populum primis in templis, & quintâ Quadragenâ in Regali Xenodochio conciones habuit, apud *Salmanticenſes* ſuos fratres anno 1604. defunctus, minor quinquagenario, ibique honorificè ſepultus. Salutari eloquentiâ ſcriptos edidit Hiſpanicè, ad Excellentiſſimum Ducem *de Alba* Antonium *Alvarez de Toleto*, *Navarræ* Conneſtabilem.

1. *Sermones Quadrageſimales y de Reſurrecion;* duobus volum. *in-4.° Salmanticæ*, anno 1604. apud *Artum Tabernier*, & *Andream Renaut.* Item anno ſequenti 1605. *Barcinone* apud *Raphaelem Vives*, & apud *Sebaſtianum Cormellas.*

2. *Sermones de Adviento y de Sanctos.* Cæſar-Auguſtæ 1600. *in-4.°* apud Angelum *Tavanum.* Item *Salmanticæ*, apud Didacum Cuſſium *in-4.°* ad R. P. M. Joannem Alonſum de Solis Carmelitam.

3. *Quadrageſimalia* duo alia volumina Mſſ. Quorum unum vices agit *Davidicorum Pſalmorum*: alterum *Pauli Apoſtoli Epiſtolarum Commentarii* indigitatur, Hiſpanicè.

4. *Sermones Mariales.* Qui in Bibliotheca Excellentiſſ. Dom. D. Didaci *Arce Reinoſo* Inquiſitoris Hiſpaniæ regnorum generalis, Regique Catholico à Conciliis ſtatutis aſſervantur *Mſſ. Hiſpanicè.* Id teſtantur Joannes Tamajus in *Martyrologio Hiſpano* ad 8. diem Decembris, & Petrus de Alva in *Militia Conceptionis.*

5. *In Librum Job Commentarii Mſſ.* Quorum editioni interceſſit Joannis *Pinedæ* Jeſuitæ ſimilis labor in lucem emiſſus; ſi vera ſunt, quæ de noſtro refert *Alegreus Caſſanatus pag. 451.* Aſſervantur apud Carmelitas Salmanticenſes antiquioris Obſervantiæ.

6. *In Canticum Canticorum Commentaria Mſſ.* ibidem aſſervata, ſi fidem adhibeamus Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelit. pag. 300.*

7. *Oratio funebris Philippi II.* Hiſpaniarum Regis, anno 1599. habita.

Martinum de Peraza loco nobili ortum commendant Chriſtophorus Avendanus Carmelita, in *Sermone S. Cyrilli*: Joannes Martinez, in *Relatione Exequiarum Philippi II. Hiſpaniarum Regis*, *pag. 118.* Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illuſtrium Virorum Ordinis Carmelitici*: Emmanuel

Roman,

M.

Roman, in *Elucidationibus variis de Ordine Carmelitano* : Joannes Tamajus, in *Martyrologio Hiſpano ad 8. diem Decembris* : Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis* : Iſidorus à Sancto Joſeph, *Lib. III. Annalium Carmelitarum Excalceatorum cap.* 20. Hieronymus à S. Joſeph, in *Libro Vitæ Venerabilis P. Joannis à Cruce*, *cap. 6.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 300.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 451.* Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana*, *tomo II. pag. 86. Daniel* à Virgine, in *Speculo Carmelitano*, *tomo II. pag. 1078. num. 3780.*

LXXXIX.

MARTINUS PERSONA à variis Authoribus, ITALUS vulgò denominatus, natione tamen *Siculus*, patriâ *Agrigentinus*, quem nonnulli ſcribunt Longobardum & alumnum Conv. *Baſſignani* propè Ticinum ad Padum, necnon Provinciæ *Romandiolæ* Priorem Provincialem, vir fuit non ſolummodo in linguis Græcis & Latinis peritus, ſed etiam in humanioribus ſacriſque Litteris apprimè verſatus, floruit circà annum 1480. Scribens.

1. *Orationes* nonnullas, inter quas habetur una ſub titulo : *de Sanctis & Doctoribus Ordinis Carmelitar.* Incipit : *Etſi dicendi*, *&c.* Mſ. quæ aſſervatur in Conventu Mechlinienſi Carmelitarum antiquioris Obſervantiæ, ut jam annotavimus, ubi de *Martino Italo* actum eſt.

2. *Orationem elegantem Agrigenti habitam Mſ.* olim apud Joannem Balæum aſſervatam.

3. *Bucolica ſeu Eglogas*, Lib. I.

4. *Epiſtolas & Carmina.*

5. *Quæſtiones curioſas & ſubtiles circà Linguam Latinam & Græcam.*

6. *De variis vocabulis ad Ortographiam Latinam pertinentibus.*

Martinum Perſonam memorant Joannes Falco, qui eum cum *Martino Accurſio de Vaſtalla* confundit, defunctum referens in ſua Provincia, anno 1550. Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, *Cent. 13. pag. 164.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo I. in Apparatu ad Annales Carmelitar. cap. 10. num. 17.* Ludovicus Jacob, *in Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 300.* Daniel à Virgine, in *Specul. Carmelit. tomo II. pag. 1069. num. 3713.* Mongitor, *tom. II. pag. 54.*

X C.

MARTINUS DE RECARTE BENGOCHEA, corruptè à Caſſanato VERDUGUS DE RECALDA, *Pinnadanvenſis*, natione *Catáber*, Provinciâ *Guipuſcoanus*, ex Oppido *Atacenſi* (vulgò *Ataum*) *Pampelonenſis* Diœceſis, parentibus editus Martino *de Recarte*, & Catharina *de Aguilar & Fabra*, apud Carmelitas antiquioris Obſervantiæ Matritenſes, Profeſſionem religioſam emiſit anno 1598. inter quos vixit ac vivere deſiit anno 1644. ætatis ſuæ 66. pietatis ac doctrinæ reportatâ laude, ſcripſit Hiſpanicè.

1. *Del Aborrecimiento del pecado* : ſive Latinè : *De odio peccati*, duobus Libris. Matriti, anno 1617. apud Alphonſum Martinum, *in-8.°*

2. *Inſtruccion para confeſſarſe* : ſive Latinè : *Manuale pro bonâ Canfeſſione facienda*, Lib. I. Matriti, anno 1618.

3. *Conſuelo en los trabajos* : ſive Latinè : *Solatium in laboribus* Mſ.

4. *Solem veræ legis Dei*, tomo I. in-folio, Latinè Mſ.

5. *De veritatibus fidei Catholicæ*, Lib. I. Mſ. Qui unus & idem cum præcedenti.

6. *S. Iſidori Agricolæ Matritenſis Officium cum Octava.* Latinè Mſ. &c.

Martinum de Recarte, qui domeſtica & litterarios titulos ambivit nunquam, & vel ſibi oblatos non admiſit, commemorant Ægidius Gundiſalvus Davila, in *Magnaliis Matriti* : Aubertus Miræus, in *Bibliotheca Eccleſiaſtica*, *parte II. cap. 175.* Ludovicus Perez de Caſtro, in *Schedis Mſſ. Româ Pariſios ad Ludovicum Jacob anno 1668. tranſmiſſis* : Daniel à Virgine, in *Speculi Carmelitani tomo II. pag. 1080. num. 3793.* Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana*, *tomo II. pag. 88.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 300.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 473. & 474.*

X C I.

MARTINUS SCULTHORPIUS, natione Anglus, Patriâ Norfolcenſis, Profeſſione Carmelitanâ Conventûs Blacveienſis Alumnus, gradu Theologico Cantabrigienſis Doctor, & ſuo tempore Concionator celeberrimus, ſcripſit circà annum 1430. ut habet Lelandus, *cap. 478.* & Joannes Balæus, *Cent. XII. cap. 55.*

1. *Determinationes ſcholaſticas*, Lib. I.

2. *Conciones Academicas*, Lib. I. Incipit : *Regnabis Rex & ſapiens erit*, &c. Ità Pitſæus, in *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, pag. 620. quem ſequuntur Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*, *tomo II. pag. 83.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 339.* Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 300. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1118. num. 3948.* Carolus Ducange, *in Indice Auctorum*, qui præfixus eſt *tomo I. Gloſſarii ad Scriptores mediæ & infimæ Latinitatis.*

X C I I.

MARTINUS A S. SERVATO, natione Belga Carmelita Excalceatus, edidit Gallico idiomate Libros inſcriptos.

1. *Ethica Jeſu-Chriſti*, *aut Chriſtianæ veritates*, *erutæ ex Myſteriis Incarnati Verbi.* Namurci, 1699. *in-8.°*

2. *Conciones Myſteriorum Verbi Incarnati.* Ibid. 1698. *in-8.°*

3. *Imitatio Beatiſſimæ Virginis.* Ibidem, 1703. *in-8.°*

4. *Repræſentatio glorioſa Auguſtiſſimæ Matris Chriſti.* Ibidem, 1701. *in-8.°*

5. *Pia Methodus audiendi Miſſam.* Ibidem, 1703. *in-16.°*

Hæc ſtylo ficco exhibet Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *in Bibliotheca ſua*, *pag. 290.*

X C I I I.

MARTINUS VASTELLA, quem ſuperiori columna 379. MARTINUM ACCURSIUM DE VASTALLA, aliquandò DE CASTELLA vocatum diximus, natione Italus, Forolivienſis Carmeli Alumnus, Doctor celeberrimus, ac ſubtilis Theologus, Provinciæ Romandiolæ in Præfectum electus, anno 1543. Præſes deindè, anno 1556. Comitiorum Provincialium quæ in Conventu *de*

M.

Lugo die 13. Maii celebratum, in quibus, nemine penitùs renuente, aſſumptus iterùm fuit in Provincialem ejuſdem Provinciæ. In Academia Senenſi publicus Profeſſor annos ſaltem viginti Metaphyſicam docuit. Concilio Tridentino ſub Paulo III. interfuit, & Bononiæ quoque affuit: verùm in prima hujus Concilii editione Venetiis data erroneè appellatur *Caſtella.* Anno circiter 1563. à quibuſdam, ab aliis anno 1559. obiiſſe refertur. Scripſit,

Opera nonnulla, quæ ſuperiori columnâ citatâ notantur.

Laudant Martinum Vaſtella ſeu Caſtella, Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli, fol. 161. v.°* Ludovicus Perez de Caſtro, in *ſuis Collectaneis Mſſ. fol. 10. & 165.* aliique Auctores in eadem columna appellati.

X C I V.

MARTINUS VERDUGUS DE RECALDE, Hiſpanus patriâ Pinnandenſis, in Regno Caſtellæ veteris, Carmelita antiquioris Obſervantiæ, vir piâ me herclè eruditione notiſſimus, Eccleſiaſtes divinus, plura ſcripſit, inter quæ extat Opuſculum de *Odio peccati*, Libris duobus diviſum. Florebat anno milleſimo ſexenteſimo decimo-ſeptimo. Hæc ſunt quæ non multiplici ſine errore tradiderunt forſan oſcitanter Aubertus Miræus in *Bibliotheca Eccleſiaſticæ parte II. cap. 175.* & Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 473.* ſed corrigenda ex iis quæ diximus de *Martino de Recarte Bengochea*, ſuper. pag. 392.

X C V.

MARTINUS XIMENEZ DE EMBUN, antiquioris regularis Obſervantiæ Carmelita Hiſpanus, in Oppido Lamuza Oſcenſis Diœceſis, Cæſar-Auguſtæ fuit Profeſſor Theologiæ, ſuamque Provinciam rexit. Plurimos Theologiæ Tractatus ſcripſit, quos edidit Dionyſius Blaſco in ſua *Theologia abbreviata*, Cæſar-Auguſtæ apud Aug. Verges editâ ann. 1670. teſte Nicolao-Antonio, in *Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag. 115.* ubi agit de Michaele Ripol, cujus etiam meminit Daniel à Virgine Maria in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1080. num. 3793.*

X C V I.

MATTHÆUS DE BONONIA, à Patria ſic denominatus, natione Italus, Carmelitarum totius Ordinis Moderator ſupremus vigeſimus. Jam Lector Pariſienſis, pro quarto anno in Capitulo Generali Brugis Flandrorum anno Chriſti 1379. conſtitutus, deindè Doctor laureatus, poſteà in Capitulo Bambergenſi Generali, anno 1385. Toloſanæ Provinciæ Præfectus fuerat inſtitutus, & in ſequenti Capitulo Brixienſi, ann. 1387. ejuſdem Provinciæ Toloſanæ Definitor, ac Provincialis vocatur. Sed in Capitulo Francofordienſi anno 1393. Provinciæ Bononiæ Definitor & Provincialis dicitur. Inſuper in Capitulo Generali Conventûs Sylvarum anno 1399. ejus Provinciæ Bononiæ Præfectus ordinatur à Summo Pontifice Bonifacio IX. de quo vide *Bullarium Carmelit. tomo I. pag. 154. col. 2.* Tandem in Capitulo Bononienſi anno 1405. in Generalem Ordinis eſt electus.

Quid geſſerit in ſuo Generalatu, vix aliquid innoteſcit; niſi in eo perſeveraſſe per ſex annos, Provincias, quæ erant ſub obedientia Innocentii VII. Pontificis Maximi, gubernantem, poſt obitum *Joannis de Raude* anno 1404. defuncti, munus Vicarii Generalis exequendo, uſque ad annum jam dictum 1405. quo unanimiter plaudentibus Synodi Generalis gremialibus clavum Ordinis adeptus eſt, uſque ad annum 1411. quo Joannes XXIII. Matthæum de Bononia & Joannem Groſſum Ordinis Generales in ſchiſmate Eccleſiæ diviſos, cùm Provincialibus & Patribus Carmelitis utriuſque partis in unum vocavit Capitulum Bononiæ, Dominicâ ſecundâ poſt Paſcha; atque utroque Officium ibi reſignante, Joannes Groſſi ab utraque parte unanimiter fuit electus. Matthæus autem de Bononia declaratus eſt exemptus à cujuſque inferioris Generali Juriſdictione. Quod etiam de ſocio per eum eligendo decretum eſt. Scripſit

1. *Quæſtiones Theologiæ*, Lib. I.
2. *Libros tres in Summulas Petri Hiſpani* Ordinis Prædicatorum.

Matthæum de Bononia commendant, Joannes Groſſi in *Viridario Ordinis Carmelitani, parte I. cap. 2.* quod prodiit *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 135. num. 574. & ſeqq.* Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo tripartito, Lib. III. cap. 13.* quod in eodem *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 267. num. 1104. & 1105.* Arnoldus Boſtius, in *Speculo hiſtorico, Lib. VII. cap. 46.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II. pag. 89.* Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus Vitis Carmelit.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, pag. 762. & ſeqq.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli, pag. 533. num. 957.* & *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1069. num. 3714.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 326.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 302.* Ludovicus à S. Thereſia, in *Succeſſione Eliana, cap. 242. pag. 552.*

X C V I I.

MATTHÆUS CHANTONUS, aliàs CHANTONIS, aliàs CANTON, vel CANTONUS, natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, patriâ *Albienſis*, in Provincia Aquitania Obſervantiæ antiquioris Carmelita, Doctor Theologus Toloſanus & Profeſſor: vir doctiſſimus, & vario ſcientiarum genere non vulgariter ornatus, & ad præclara quæque virtutis opera natus, Philoſophus, Theologus, Canoniſta, & Concionator eximius devixit Albigæ Heleuterorum, anno Domini 1506. Scripſit.

1. *In Sacram Scripturam Lectiones*, Lib. I.
2. *In ſacram Scripturam Præconia*, Lib. I.
3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
4. *In Decretalem de Baptiſmo*, Lib. I.
5. *In Boëtium de Conſolatione*, Lib. V.
6. *In Ariſtotelis Politica*, Lib. VIII.
7. *De Paſſione Chriſti Domini*, Lib. V.
8. *De Puerorum educatione*, Lib. II.
9. *De S. Nicolao*, Lib. I.
10. *De Sancta Catharina*, Lib. I.
11. *Adversùs Luxuriam*, Lib. I.
12. *Conciones ad Clerum*, Lib. I.
13. *Conciones Quadrageſimales*, Lib. I.
14. *De Peccatis & Remediis*, Lib. II.

De Matthæo Chantono loquuntur Antonius Poſſevinus in *Apparatu ſacro, tomo II. pag. 89.*

M.

Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſneriana:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 302.* Daniel à Virgine, in *Speculi Carmelitani tomo II. pag. 1086. num. 3814.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca ſacra, p. 673. col. 1.* C.

XCVIII.

MATTHÆUS FLECHA, natione Hiſpanus, Provinciâ Catalanus, ex *Prades* Oppido Diœceſis Tarraconenſis, Carmelitanam antiquioris Obſervantiæ veſtem induit in Valentiæ Cœnobio, ubi Muſicæ Artis cum eſſet peritiſſimus, *Philippi II.* Regis, *Caroli V.* Imperatoris muſicorum fuit choragus; ſive Capellæ, ut vocant, Magiſter, eidem chariſſimus: cujus beneficio ex *Thianenſi* apud Ungaros Abbatiâ ad *Portellenſem* in Catalonia Ordinis Benedictinorum clauſtralium Diœceſis Celſonenſis anno 1599. adſumptus, ubi die 20. Februarii 1604. obiit *Sixto V.* Papæ charus & ipſe fuiſſe dicitur. Senio provectus eſſe magno debuit anno 1604. ſi reapſe Abbas Thianenſis fuit conſtitutus à *Carolo V.* Imperatore, qui Imperium ceſſit *Philippo* filio ſuo, anno 1555. Qui *Philippus II.* inter Hiſpanos dictus occubuit Rex Catholicus anno 1598. ſuumque filium habuit ſucceſſorem *Philippum III.* à quo certè accepit Abbatiam Portellenſem *Matthæus Flecha*, anno 1599. undè ſuſpicor errorem irrepſiſſe vel in mentem, vel in textum *Alegrei Caſſanati*, quem exſcripſit *Nicolaus Antonius*, & reipſâ *Matthæus Flecha* floruiſſe anno 1590. ægra oppreſſus valetudine refertur ab *Alegreo Caſſanato*, qui aſſerit quod Opera hujus Matthæi.

1. *Muſicalia plura* variis Libris, qui tùm in Hiſpania, qui tùm in Gallia vulgati ſunt; ſed quænam ſint illa Muſicalia diſtinctiùs enuntiat Nicolaus Antonius; videlicet

2. *Divinarum completarum Pſalmi, Lectio brevis, & Salve Regina cum aliquibus Motteis.* Bracharæ, 1581. *in-4.°* apud Georgium Negrinum.

3. *Las Enſaladas de Flecha Muſico de Capilla que fue de las Sereniſſimas Infantas de Caſtilla, recopiladas por Fr. Matheo Flecha ſu ſobrino conalgunas ſuias y de oſtros Auctores por el miſmo corregidas.* Ibidem, eodem anno.

De Matthæo Flecha tractant Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 433.* Valerius Ximenez Embun, in *Stimulo Antiquitatis Ordinis Carmelitici:* Emmanuel Roman, *de Scriptoribus* ejuſdem *Ordinis:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 303.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag. 92. & 665.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 510. num. 913.*

XCIX.

MATTHÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Allobrox, Carmelita Excalceatus, Romæ anno 1603. indutus, & anno ſequenti profeſſus, variis in ſuæ Congregationis Cœnobiis varia munia obivit. Primus Meldenſi Conventui die 13. Novembris, anno 1622. fundato Prior conſtitutus, egit ut Tereſianæ Moniales Burdigalâ in Lotharingiam profectæ, dùm Meldis tranſirent, in Palatio Epiſcopali Hoſpitium reciperent, ubi & civitatis ſumptibus veſcerentur. Adfuit tertio Carmelitarum Excalceat. Galliæ Capitulo Provinciali Pariſiis celebrato an. 1625. Obiit Toloſæ Tectoſagum, anno Chriſti 1634. menſe Decembri, vir pietate & eruditione præſtans, in linguis Italicis & Hiſpanicis optimè verſatus. Ex Italico Sermone in Gallicum tranſtulit.

1. *Sententiarum ſpiritualium circà viam purgativam, illuminativam & unitivam* Libros tres, à Dominico à Jeſu Maria, Hiſpano, Congregationis Italicæ Præpoſito Generali compoſitos. Pariſiis, apud Michaelem Sonnium, anno 1625. volum. III. *in-12.°*

2. *Tres Litteras Paſtorales ad totam Congregationem* directas ab eodem Dominico Præpoſito Generali. Pariſiis, apud eumdem Michaelem Sonnium, anno 1624. 1. vol. *in-16.°*

3. *De Jubileo Tractatum* à P. Hieronymo Gratiano compoſitum Hiſpanicè, & Gallicè datum.

4. *Vitam venerab. Frat. Franciſci à Puero Jeſu, Hiſpani Carmelitæ Excalceati, Laici*, compoſitam Hiſpanicè per *Joſephum à Jeſu Maria*, Gallicè redditam. Pariſiis, apud Michaelem Sonnium, anno 1624. *in-8.°* Vitam ejuſdem Venerab. *Fr. Franciſci* traductam Gallicè per *Cyprianum à Nativitate*, Pariſiis, editam apud Sebaſtianum Huré, anno 1647. *in-8.°* præ manibus habeo; in qua ſilentium altum ſervatur de altera præcedente traductione. Neque ſubodorari poſſum rationem quâ duplicaretur traductio hujus vitæ.

5. *Relationem Martyrii quorumdam Chriſtianorum in Perſide occiſorum* à Patribus Carmelitis Excalceatis ſcriptam.

Hæc ſcribo ex *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 303.* Ludovici Jacob: præter quem locuti ſunt aliquid de Matthæo à S. Joanne-Baptiſta. Ludovicus à S. Tereſia in *Annalibus* Gallicè datis *Carmelitarum Excalceatorum Galliæ Lib. I. capp. 57. 74. & 86. pag. 146. 191. & 226.* Necnon Iſidorus à Joſeph, *Lib. II. Hiſtoriæ General. Congregat. Italicæ, cap. 7.*

C.

MATTHÆUS A S. JOSEPH, natione Italus, regno & Profeſſione *Neapolitanus* Carmelita Diſcalceatus; qui cum multos annos in Arabia, Perſiaque vixiſſet, id temporis tanquàm futurus Coadjutor Archiepiſcopi Chriſtianorum *S. Thomæ*; regionum *Malabicarum*, eò miſſus fuerat.

Hic autem, ut ingenti quâdam plantarum ſcientiâ, atque experientiâ valebat, ita promptiſſimum ſeſe ad Nobiliſſimi D. *Van Reede* deſiderium adimplendum offerebat. Quippe qui tale quid, jam diù meditatus, *Malabaricas* plantas, cùm viribus earumdem, in memoriæ ſuæ ſubſidium, manu propriâ deſcripſerat. Sed cùm figuræ illæ non ſatis accuratæ, & abſquè ullo penicillo delineatæ; nec deeſſent tùm peritiſſimi Pictores, tùm expertiſſimi *Malabarici* Doctores, qui plantas depingi, deſcribique exactiùs facerent, nobiliſſimus *Reede* curavit, operâ *Joannis Cenarii* Eccleſiaſtæ in *Cochin*, poſt *Patrem Matthæum*, occupationibus Eccleſiaſticis ſummopere diſtrictum uſus. Titulus autem Operis hic eſt.

Horti Indici Malabarici, pars quarta, de Arboribus fructiferis horti Malabarici; Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brachmanorum characteribus, nominibuſque expreſſis; unà cùm floribus, fructibus, ſeminibus; naturali magnitudine à perfectiſſimis Pic-

toribus, *& ad vivum exhibitis*, *&c.* per Henricum Van Reede, & Draakeſtein, *quondam Malabarici Regni Gubernatorem* Joannem Muniski, *cùm notis Joannis Comelini.* Amſtelodani 1683. *in-folio.*

Ità referunt Authores Actuum Eruditorum Lipſiæ, anno 1684. *pag. 159. & ſeq.* ubi notant quia reperit *Henricus Van-Reede*, per quam feliciter, qui quod ipſe per officia militaria, politicaque aggredi non poterat, id opus egregium in ſe ſuſciperet; cùm *Matthæum à S. Joſeph* ad ſuum deſiderium implendum reperiit. Eadem refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 290.* Joannes-Franciſcus Seguierus, in *Bibliotheca Botanica*, *pag. 90.* ubi vocatur *Joannes-Matthæus à S. Joſepho.*

C I.

MATTHÆUS DE LANDA, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, antiquioris Obſervantiæ Carmelita Rothomagenſis, Doctor Theologus Pariſienſis, Provinciæ Franciæ Præfectus, tanquàm Vicarius Generalis præfuit Capitulo Provinciæ Turoniæ, anno 1540. Kalendis Septembris apud *Turones* celebrato: ubi juxtà ſanctionem Leonis Papæ X. Magiſter *Ludovicus Benoiſt* electus Provincialis juravit ſervaturum ſe jura Obſervantiæ, nec omninò procuraturum Officii prorogationem ultrà triennium. *Renatus* enim *Bougent* Aremoricus, Vicarius Generalis à *Nicolao Audet* in *Turonia* inſtitutus, ejuſdem Provinciæ Præfectus fuerat electus, *Rhedonis*, anno 1535. ſuffragantibus nullo dempto cunctis gremialibus: aſt anno 1538. Capitulum Provinciale *Aurelianis* cum indixiſſet, cui adfuerant ducenti Religioſi, illic controverſum erat & petitum à vocalibus Franciæ diſtinctionis, eligi novum Provincialem: juxtà quod in ultimo *Rhedonenſi* Capitulo conventum fuerat; contradicentibus Aremoricis Britonibus; nulla fuit facta electio. Ad quam controverſiam ſedandam & dirimendam, Turonis habita fuit dicta Congregatio, die 1ª. Septembris, ad quam noſter *Matthæus Landæus* à *Nicolao Audet* ſupremo Ordinis Moderatore delegatus eſt Vicarius Generalis & Præſes: ibique determinatum fuit ut unus è diſtinctione *Francica* Religioſus eligeretur Provincialis, non ultrà tres annos duraturus: ſimulque decretum fuit ut alternatim Provinciales diſtinctionis Franciæ in Gallia, & Provinciales diſtinctionis *Britanniæ* in Aremorica eligerentur.

In eodem Turonenſi Capitulo Provinciali prætendebat noſter *Matthæus Landæus* Præſes, ut juxtà quorumdam Comitiorum Generalium ordinationes nonnullos proponeret Religioſos eligendos, quorum unus coaptaretur in Provincialem: Aſt ejus poſt habita voluntate, communibus ex omnium gremialium votis electus eſt in Provincialem dictus *Ludovicus Benoiſt*, Conventûs *Alnenſis* Alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor, necnon Concionator celebris. Qui ſtatim ab electione, toto coram gremio vocalium (ut modò dicebamus) juravit, promiſitque ſe non ultrà triennium in officio ſibi commiſſo perſeveraturum; omnemque ſollicitudinem adhibiturum, ad introducendam fovendamque Reformationem in omnibus Provinciæ Conventibus.

Ejuſdem *Nicolai Audet* nomine præfuit Vicarius Generalis & Commiſſarius *Matthæus Landæus* Capitulo Provinciali, in Conventu *Pontis Bellovicini* (Gallicè *le Pont Beauvoiſin*) qui in Diœceſi *Bellicenſi* (Gallicè *dans le Dioceſe de Bellay*) ſitus pertinet nihilominùs ad Carmelitarum Provinciam Provinciæ, celebrato die 20. Maii, ann. 1547. in quo electus eſt Provincialis *Jacobus Jacob*, qui munere iſto functus eſt ad annum uſque 1575. Matthæus autem Landæus, qui, Stephano Turnebulo teſte, præclarum Eccleſiæ Catholicæ decus fuit, ex Latino Jodoci Clictovei Canonici Carnotenſis in ſermonem Gallicum vertit.

1. *Miroir du Corps humain, avec le Doctrinal de la mort.* Id eſt Latinè: *Speculum Corporis humani, ſimùl & Memoriale mortis.* Rotomagi, apud Robertum & Guillelmum de Gor, 1563. *in-8.°* & Pariſiis, apud Leonem, Cavellat, 1584. *in-16.°* Cujus Operis mentionem habet Georgius Draudius in *Bibliotheca Exotica*, *pag. 37.*

2. *Les Contemplations du pieux Idiot ſur l'Amour divin & la patience:* Id eſt Latinè: *Contemplationes pii Idiotæ de divino Amore & patientiâ tractantes.* Pariſiis, apud Vivantium Gautherot, 1538. *in-8.°* Pium hunc Idiotam omnes jam norunt eſſe *Raymundum Jordanum* Canonicum Regularem, qui Præpoſitus Uticenſis erat anno 1381. & deindè factus eſt Abbas Cellenſis in Diœceſi Bituricenſi; ut animadvertit *Theophilus Rainaudus*, tomo II. Opuſc. 2. Aſt inſuper Idiotæ *de Contemplatione Amoris divini* Liber editus Baſileæ apud Henricum Petri annuntiatur à Georgio Draudio in *Bibliotheca claſſica*, *pag. 8.*

Matthæum de Landa commemorant Stephanus Turnebulus in *Epiſtola* ad ipſum *Matthæum Landæum*: Antonius du Verdier, in *Bibliotheca Gallica*: Philibertus Mareſchal, in *Promptuario Litterario Gallico*: Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis*, *cap. 5. pag. 26.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 303.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Priorum ſerie Mſ. Provincialium Provinciæ Turoniæ.*

C II.

MATTHÆUS LITA, natione Hiſpanus, antiquioris Obſervantiæ Carmelita, Doctor Theologus, Prior Conventûs Bilbilitani, Concionator celebris, edidit anno 1615. Hiſpanico Idiomate.

Sermonem de Beatificatione S. Thereſiæ à Jeſu, Carmelitarum Excalceatorum, & Sanctimonialium Excalceatarum *Fondatricis.* Legitur in *Collectione* Joſephi à Jeſu Maria Carmelitæ Diſcalceati: prout notat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 303.*

C III.

MATTHÆUS MOYÉ, natione Gallus, patriâ Pariſinus, antiquioris Obſervantiæ Carmelita Pariſienſis, ejuſdem Academiæ Baccalaureus, deindè Doctor Remenſis, Philoſophiæ Profeſſor; deceſſit Lutetiæ Pariſiorum, anno 1641. die 28. Junii; ſepultus in Choro Carmelitarum Platcæ Maubertinæ, ſub tumulo R. P. M. *Petri Matthæi*, Carmelitæ Pariſienſis, ejuſdemque almæ Facultatis Doctoris Theologi. Edidit Gallico idiomate.

Remedia ſpiritualia adversùs morbum Epidemiæ cum Epitome Vitæ S. Rochi. Pariſiis, apud Paulum Mauſan, 1623. *in-24.°* Ità Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 303.*

Diſſertatio

M.

Diſſertatio de Vita, & Scriptis MATTHÆI ORLANDI.

C I V.

MATTHÆUS ORLANDUS, natione Siculus, ex *Luca Orlando*, & *Vincentia de Alberto*, natus die 10. Februarii, an. 1610. in oppido *Carinis*, Diœceſis *Mazzarenſis*; profeſſionem Religioſam inter Carmelitas antiquioris Obſervantiæ fecit Panormi, in majori Cœnobio die 20. Octobris 1628.

Poſtquam ſtudiis Romæ operam dedit, Magiſterii Lauream obtinuit, atque ſacræ Theologiæ Regens inſtitutus, cùm *Neapoli* in Cœnobio *Divæ Mariæ à Vita*, tùm Florentiæ, & demùm in *Urbe*, ubi diù moram traxit, eamdem facultatem Fratres ſuos docuit. Ad hæc, titulum Provincialis Daciæ primùm, deindè Hiberniæ geſſit.

Anno 1658. ab *Alexandro VII.* in Romanæ Provincialem electus eſt cùm retentione officii Regentis Conventûs S. *Mariæ Tranſpontinæ de Urbe*. Et mortuo Joanne-Baptiſtâ *de Lezana*, in Procuratorem Generalem totiùs Ordinis ab eodem ſummo Pontifice anno 1659. die 7. Aprilis fuit aſſumptus. Anno ſequenti, nimirùm 1660. celebratis Comitiis Generalibus, iterùm creatus eſt Provinciæ Romanæ Præfectus, quam quinquennio moderatus, Conventum Sancti *Juliani in Montibus de Urbe* ferè totum tunc temporis reparavit, adjectis ad uſum dormitorii ſex cubiculis, illumque variis ornamentis concinniorem reddidit, ullâ abſque Conventûs ipſius impenſâ.

Tandem in Capitulo Generali, Romæ die 12. Junii, anno 1666. celebrato, in Priorem Generalem Religionis Carmelitanæ Ordinatus eſt. *Qui à Clemente IX.* die 20. Julii an. 1668. facultatem obtinuit pro ſe ſuiſque ſucceſſoribus facultatem conferendi Lauream Doctoralem ſuis qui digni & idonei probati fuerint fratribus Religioſis in Collegio S. Mariæ Tranſpontinæ de Urbe.

Eodem anno 1668. die 28. Septembris, ad poſtulationem *Lud. XIV.* Galliarum Regis Chriſtianiſſimi Pontifex idem Maximus præcepit *Matthæo* noſtro *Orlando* in virtute obedientiæ, ut tanquam ſedis Apoſtolicæ Commiſſarius omnia & ſingula Galliarum Monaſteria Ordinis Carmelit. viſitaret, aſſumptis ſecùm duobus Religioſis dicti ordinis, quorum alter ſit ex Provinciis Galliarum. Plures quidem Provincias indè viſitavit in Italiâ, & in Gallia, regulari Obſervantiæ & paci conſervandæ, aut reparandæ in toto Ordine ſingulariter intentus. Præſes apud Turones affuit Comitiis illius Provinciæ Turoniæ item nuncupatæ, die 17. Maii, anno 1669. celebratis, coaſſiſtente Provinciali *Renato à S. Alberto*; ubi electus fuit Provincialis *Licinius à S. Scholaſticâ* Andinus, vitæ auſteritate, regulari obſervantiâ, eruditionis laude clarus vir perquam religioſus.

In Italiam reverſus, Urbem ingreſſus eſt die 27. Aprilis, anno 1670. ubi die 13. Junii à *Clemente X.* qui *Clementi IX.* die 9. Decembris an. 1669. defuncto ſucceſſerat electus die 29. Aprilis eo an. 1670. in Prioratum General. ad aliud ſexennium accepit, pro ſumptibus Comitiorum Generalium vitandis: cùm jam Ordo Carmeliticus ære alieno viginti duorum millium monetæ ex cauſa expenſarum, occaſione canonizationis S. *Mariæ Magdalenæ de Pazzis* factarum, ad intereſſe ſeu interuſiurium captorum oneratus reperiretur. Ab eodem Clemente X. die 28. Auguſti an. 1671. recepit facultatem adeundi poſſeſſionem Conventûs S. *Mariæ Gratiarum Bononiæ*, qui olim ad Congregationem ſuppreſſam Fratrum *S. Hieronymi de Feſulis* pertinebat: eâ conditione, ut quatuor ex ſeptem miſſis quotidianis, quarum onus incumbebat dicto Conventui *S. Mariæ Gratiarum Bononiæ*, in aliis Eccleſiis Provinciæ *Romandiolæ*, ad octo annos celebrari poſſent.

Anno 1674. ex nominatione Regis Catholici in Epiſcopum *Cephaludenſem* provectus eſt in *Sicilia*, in qua *Cephaludum* ſedes extat Epiſcopalis, ſub Metropoli Meſſanenſi, Urbs inſignis, & vulgò placentiſſima nuncupata. Præmiſſis autem, de more inaugurandorum, examine, ac Eccleſiæ præconizatione, creatus eſt *Matthæus* noſter Epiſcopus, die 25. Junii eodem anno 1674. ſubindè ad primam diem Julii, in Baſilica S. *Mariæ Majoris* in Urbe munus conſecrationis ſuſcepit per manus *Camilli* Cardinalis *de Maximis*, aſſiſtentibus Jacobo *de Angelis* Archiepiſcopo quondam Urbinate, & Franciſco *Marino* Archiepiſcopo Amaſenſe: *Franciſco* interim *Scannapieco* inſtituto per ſummum Pontificem Generali totius Ordinis Carmelitici Priore, qui tum in Conventu *Sancti Martini in Montibus de Urbe* Priorem cœnobialem gerebat.

Poſt inaugurationem Matthæus Romæ manſit ad diem uſque quartam Maii 1675. eâque die egreſſus urbe Neapolim conceſſit, inde navi Panormum devectus fuit, ac demum Cephaludum (Gallicè *Cephalu*) intravit: cùm jampridem, ſub die videlicet 15. Auguſti 1674. per Procuratorem, Sedis poſſeſſionem iniiſſet: quam Paſtor vigilantiſſimus & ex omni parte abſolutus tenuit ad annum uſque 1695. quo plenus dierum obiit, ætatis anno 85. Scripſit:

1. * *In primam & ſecundam partem D. Thomæ Commentaria.* Romæ 1653. *in-folio.*

2. *In tertiam partem D. Thomæ diſputationes de Myſterio Incarnationis*, 1. vol. *in-folio.* Romæ, 1650.

Matthæum Orlandum commendant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus bonæ ſpei, in *viſione Eliana*: Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 304.* Daniel à Virgine, in *Speculo Carmelit. tomo I. pag. 136. num. 583.* & *tomo II. pag. 1073. num. 3746.* ſed præcipuè *pag. 943. num. 3316.* Eliſæus Monſignanus, *in Bullario Carmelitarum, tomo II. pag. 523.* & alibi paſſim ad *paginam* uſque *610.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Hiſtoria Chronologica Ordinis Carmelit.* Gallicè compoſita Mſ. & in *Catalogo Priorum Generalium ejuſdem Ordinis*, Gallicè itidem exarato Mſ. Aſt is fallitur, dùm Matthæum noſtrum Turonibus exiſtentem anno 1669. de Canonizatione Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis abſoluta per *Clementem IX. die 28. Aprilis*: namque hæc Canonizatio perfecta eſt anno ſequenti 1670. die 11. Maii à *Clemente X.* Ipſe autem *Matthæus Tolòſæ* verſabatur die 25. Junii anno 1669. cum privilegium ſubſcriberet *Hieronymo Aymo* Angliæ Provinciali conceſſum, pro privilegiis Patrum Provinciæ huic conferendis in Provincia Lombardiæ commoranti. Cum aliàs idem *Matthæus* è Gallia Urbem ingreſſus fuerit die

* Vide Supplementum Moterianum 1749. tom. 2. pag. 219.

27. Aprilis 1670. diebus quatuordecim ante promulgatam eamdem Canoniſationem.

Duo inſuper omiſimus, quæ ad Regimen Ordinis ſpectant à Matthæo Orlando inſtituta.

1.um Quo ex Apoſtolica authoritate facultas eligendi Priores alioſque Conventuum Officiarios ſublata eſt Communitatibus, & devoluta ad definitorium, in Provinciis ſeptem ultramontanis, ſcilicet Germaniæ, Aquitaniæ, Provinciæ, Toloſæ, Germaniæ ſuperioris, Vaſconiæ, & Flandro-Belgicæ; juxtà breve Apoſtolicum die 30 Julii, anno 1671. datum à Clemente X. ſed quoad Provinciam Flandro-Belgicam reſtitutus eſt poſteà antiquior in Communitatibus uſus per alterum breve ejuſdem Pontificis die 30. Auguſti 1675.

2.um Continet facultatem Prioribus Generalibus Ordinis Carmelitici conceſſam ab eodem Pontifice, die 20. Junii 1672. qua ii conferre poſſunt lauream Doctoralem in omnibus Conventibus, ubi Collegium ſeu ſtudium fuerit inſtitutum; attentis pecuniarum ſummis in Academiarum Univerſitate ſolvendis, quas pauperrima inter Mendicantes Religio ſuſtinere nequit. De Matthæo Orlandi hæc habet Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, *tomo II. pag. 58.*

C V.

MATTHÆUS ORLANDUS, in Oppido Siciliæ, *Carinis* nuncupato Diœceſis Mazarienſis, natus eſt die 10. Februarii ann. 1610. ex honeſtis parentibus *Lucæ Orlando*, & *Vincentia Alberti*. Adoleſcens, ut cujuſdam furorem declinaret, cui canem fortuitò occiderat, *Panormum* petiit: ubi Religionis Carmelitanæ habitum ſuſcepit, ibique ſolemnia emiſit vota die 20. Octobris 1628. ſtudiis addictus, ob egregias ingenii præſtantiſſimi dotes, doctrinâ inſigniter cumulatus, Theologicâ Magiſtri laureâ donatus eſt, ac Regentis munere, ſcholaſticam Theologiam docuit in Cœnobiis Neapolis & Florentiæ, ac tandem Romæ in Collegio S. Mariæ Tranſpontinæ, ubi diù moram protraxit.

Cum autem undique refulgeret ejus ſapientia, inter Theologos, ac Conſultores ſacræ Congregationis de propaganda fide cooptatus eſt; ac præfuit deputatus Theologus pro verſione ſacræ Scripturæ in Arabicam Linguam, ut ex *Diario Litteratorum*, *Romæ edito*, *anno 1672. pag. 6.* compertum eſt. Apud ſuos multa promeruit. Nam primùm Daciæ, indè Hiberniæ fuit Provincialis; totius Ordinis Procurator Generalis fuit per annum 1659. poſt obitum P. *Joannis-Baptiſtæ Lezanæ*. Provinciam Romanam quinquennio laudabiliter rexit; ac tandem in Generalibus Ordinis Comitiis Romæ coactis, omnium ſuffragio ad Generalis gradum evectus eſt 12. Junii 1667.

Magno omnium plauſu, Ordinem ſuum moderatus ad ejus gloriam nonnulla à Romanis Pontificibus accepit beneficia; nam à *Clemente IX.* obtinuit, ut *S. Maria Magdalena de Pazzis* die 28. Aprilis 1669, in ſanctorum albo aſcriberetur; à *Clemente X.* ut Indulgentiæ antiquitùs Ordini conceſſæ diplomate ſuo firmarentur, quibus nonnullas novas plenarias ac perpetuas addidit. Idem Pontifex, Matthæo inſtante, quam plurima SS. Carmelitarum officia approbavit, aliaque non pauca conſecutus eſt, quibus Ordinem illuſtravit. A *Clemente IX.* Viſitator Apoſtolicus electus, Galliæ Provincias ac nonnulla etiam Italiæ loca luſtravit, in quibus collapſam diſciplinam inſtauravit: domeſticam inter ſodales ſuos pacem firmavit, ac Litterarum ſtudia promovere curavit.

Romam regreſſus in eodem Generalis munere *Clementis X.* beneficio, per aliud ſexennium confirmatus eſt: at biennio elapſo, anno 1674. à Catholico Rege *Carolo II.* Epiſcopus *Cephalæditanus* nominatus, ab eodem *Clemente* 25 Junii ejuſdem anni electus, primo Julii in Eccleſia ſanctæ Mariæ Majoris ſacris Epiſcopalibus initiatus eſt. In Eccleſiæ poſſeſſionem immiſſus, prudentiam, doctrinam, ſolertiam, aliaſque dotes laude dignas detexit; ac tanquam inclytum Præſulum exemplum effulſit. Morum benignitate præcipuè claruit. Ad morum reformationem an. 1693. Synodum Diœceſanam coegit: Plura aureorum millia *Romam* miſit, ut Euchariſticum Tabernaculum in Eccleſia Carmelitarum ſtatuis, aliiſque ornamentis ex ære marmoribuſque affabrè excultum, ſui Inſtituti fratres perficerent, & opus ab ipſo jam inceptum, cùm Ordinem Generalis munere modaretur, abſolverent.

Nonnullis etiam donis Carmelitarum Cœnobium in patrio oppido exornavit: & ut vivens amplificare, & exornare ſtuduit, ità moriens pretioſâ ſpolii acceſſione adaugere curavit. Tandem luminibus ferè orbatus, annum agens 85. obiit Cephalædi die 13 Novembris 1695; & in Cathedrali Eccleſia tumulatus eſt; ubi in ejus è marmore ſepulchro, quod ſibi vivens extruxerat, hæc legitur Inſcriptio.

D. V. T.

Illuſtriſſimus Præſul D. MATTHÆUS ORLANDUS
Cognomento, ac mente virilis, Patriæ Hyccarenſis,
Ne ſuus Trinacriæ deeſſet Elias, progreſſus eſt
ad Carmelum,
Ibi profundiora Cœli ſcrutatus arcana, orthodoxi
Tripodis oraculum fuit.
Bis Provinciam, bis Ordinem moderatus, è Cœnobio
conceſſit ad inſulas
Nec invidit Hipponæ Aurelium Cephalædis:
Urbs Caput ſonans, Rectorem ſortita totum
prudentiâ caput
Verè Zelotes æmulatus Thesbiten
Flammantes in hæreſim, rorantes in fidem
demiſit imbres.
Nuſquam, nunquam obſcurus, qui terras ardore
cœlum replevit lumine.
Ne tanti ignis tendentis ad centrum
diſperderetur cinis
Hanc ſponſa Mater ſinu paravit urnam.
Jugi victorum celeuſmate venerandam
Vixit ann. XVC. I. XIII. Devixit XIII.
Novembris M. DC. VC. Epiſcopatûs XXI. III.

Ipſum emeritis laudibus extollunt Daniel à Virgine in Speculo Carmelitano, *tom. 1. pag. 136. num. 583.* Ibid. *tom. 2. pag. 943. num. 3316.* Ibidem, *pag. 1073. num. 3746.* Ibidem, *pag. 1075. num. 3759.* Paſchalius à S. Joanne Evangeliſta in libro cui titulus eſt: *Poëſis Artificioſa*, *parte 5. pag. 117. 130.* Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*, *pag. 1027.* Joſephus Maria Fornara, in *Anno memorabili Carmelitarum*, *tom. I. die 29. Martii pag. 354.* & *die 25. Junii*, *pag. 794.*

M.

C V

MATTHÆUS PINAULT, Andinus patriâ, apud Dolenſes Carmelitas in Provincia Armorica Religioſam veſtem induit, anno ætatis ſuæ ſupra decimum tertio; & anno decimo ſexto completo profeſſionem ibidem emiſit. Inde Pariſiorum Lutetiam miſſus eſt anno 1604[ex promotione facta à R. P. Generali Henrico Silvio, qui hoc anno præfuit Comitiis Provincialibus apud Nannetas die 20. Junii] Philoſophiæ ac ſacræ Theologiæ operam navaturus: ubi ſimul cum Philoſophiæ ſtudio circa annum 1606. Pithaulem agebat ut loquitur Auctor vitæ venerab. Fratris Joannis à S. Samſone, pag. 17. ſeu pneumatici organi pulſatorem. *Organum autem*, inquit S. Auguſtinus in Pſ. 56. num. 16. pag. 538. & in Pſ. 150. num. 7. pag. 1697. *generale nomen eſt omnium vaſorum muſicorum; quamvis jam obtinuerit conſuetudo, ut organa propriè dicantur ea, quæ inflantur follibus.*

Quod equidem Organiſtæ officium noſtro *Pinaldo* anſam præbuit, ut familiarem ſibi devinceret neceſſitudinem cum *Joanne du Moulin* juvene Senonenſi cæco, quem ſicut in oratione mentali quotidiè frequentanda præceptorem habuit, ita & diſcipulum ad ſuum Carmeliticum Inſtitutum amplectendum adduxit, & in Dolenſe Cœnobium immitti curavit, in quo ille juvenis cæcus *du Moulin* ſub nomine *Joannis à S. Samſone* ſolemnia dixit vota anno 1607. Ipſe verò *Pinaldus* ex ejus frequentibus exhortationibus ad reformationem vitæ regularis promovendam magis ac magis accenſus, ſuum Magiſtrum *Philippum* Theobaldum (Gallicè *Thibault*) in ſacra Facultate Pariſienſi decoratum gradu Licenciatûs, atque Redonenſem nuper electum Priorem, in Britanniam Minorem ſecutus eſt die 17. Novembris, anno 1608.

Philoſophiam & Theologiam ſuos edocuit ſodales reformatos, quorum Supprior in eodem Cœnobio Condatenſi Redonenſium erat anno 1615. ſubſcribens primariis præfatæ ſtrictioris Obſervantiæ articulis, quos tum Magiſter Novitiorum, tum variis in Conventibus Prior, tum Vicarius Provincialis ſive anno 1621. ſive anno 1627. non tantùm ſtrenuè ſervavit, ſed & ſuis ſubditis fratribus ſervandos tantâ propoſuit dexteritate, ut ad Præfecturam totius ſuæ Provinciæ Turoniæ fuerit an. 2622. promotus in Comitiis Provincialibus *Ploermeli* apud Armoricos celebratis. Quo equidem munere inſignitus, Generali ſui Ordinis Synodo Romæ habitæ an. 1625. interfuit, & anno 1626. præfuit Præſes Provinciali cœtui ad urbem Dolenſem coacto; atque anno eodem ad recipiendam Cœnobii *de Chenonſeau* fundationem Commiſſarius à R. P. *Gregorio Canali* Priore Generali deputatus.

In Priorem Redonenſem electus fuit anno 1629. ſed ob infirmitates R. Definitorio Capituli Laudunenſis Provincialis propoſitas, ab hoc onere aliiſque officiis abſolutus, totum Religioſæ ſeſe obedientiæ atque ſimplicitati addixit, uſque ad annum 1633. Quo virum nobiliſſimum Dominum *Carolum de Alba-Spinea* (Gallicè *de l'Aube-Epine*) Dynaſtam de Caſtello-novo, Gallicè *de Châteauneuf*, Regiorum Sigillorum Cuſtodem, cui erat ſacris à Confeſſionibus, in arce *Inculiſmea* detentum comitari conſenſit. Eumdem Ampliſſ. Dominum *Pariſios* reducem anno 1643. ſecutus, apud quem velut amici fidelis & generoſi titulo eſſe perſeveravit, in Conventu SS. Sacramenti, *Billettarum* nuncupato, è vivis exceſſit anno 5651. die 21. Martii, poſtquam ſcripſiſſet,

1. *Relationem de ortu, vita, geſtis, virtutibus & donis ſupernaturalibus venerab. Fratris Joannis à S. Samſone Carmelitæ Mſ.* quâ uſus eſt Mathurinus à S. Anna, ad ſcribendam Latinè vitam ejuſdem F. Joannis, idipſum confeſſus, *pag. 27. 41.* & *142.*

2. *Tractatum de natura herbarum ſimplicium, Mſ.*

3. *Tractatum de natura aliquot animalium & avium, Mſ.* Codicem utrumque *in-folio* compactum depoſuit, paulò ante obitum, in manus R. P. Leonis *Macé* à S. Joanne, de quo egimus priori hujus Bibliothecæ tomo. Utrum extet modò in Bibliotheca Pariſienſi Carmelitarum *de Billettis*, inquiſitionis opportunitas expectanda eſt.

Matthæi Pinault celebrem habent mentionem, Necrologium *Conventûs Billetarum* Mſ. Acta publica Mſſ. *Capitulorum Provincialium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ:* Donatianus à S. Nicolao, in *Compendio vitæ F. Joannis à S. Samſone*, quæ præfigitur hujus Operibus Gallicè editis in-folio, *pag. 3.* Mathurinus à S. Anna, in *vita* ejuſdem *F. Joannis à S. Samſone* Latinis typis donata *in-4°. pag. 17—143.* Hugo à S. Franciſco, in vita vener. Patr. Philippi Thibault Carmelitæ, Gallico idiomate ſcripta *in-4°. Capp. 6. 15. 32. 38. 39. 42. pag. 37. 119. 239. 241. 272. 281. 303.* & *cap. 46. pag. 335.* ubi refertur noſtrum Matthæum à dicto Philippo Thibault accepiſſe ex authoritate R. P. Cregorii Canalis commiſſionem, quâ ſubiret Conventum Carmelitarum Rothomagenſem, in quo reformationem inſtitueret anno 1629. Mathurinus Aubron, in *Annalibas hiſtoricis Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Mſſ.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Cathalogo Mſ. Priorum Provincialium ejaſdem Provinciæ:* Idem in *Encomio brevi Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum ejuſdem Provinciæ.*

C V I I.

MATTHÆUS A S. TERESIA, natione Hiſpanus, patriâ *Malacitanus*, Carmelita Excalceatus, in Theologicis diſciplinis, quas cum plauſu docuit, exercitatiſſimus, *Biatienſe* Collegium, alioſque Provinciæ ſuæ Conventus, religioſiſſimè atque magna cum obſervantia rexit. Obiit autem Malacæ, anno 1721. relinquens librum prælo digniſſimum.

De primo & ſecundo præcepto Dialogi Mſ. qui aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Collegii Malacitani: teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmel. Excalc. pag. 291.*

C V I I I.

MATTHIAS A SANCTO ARNOLDO, natione Bohemus, Pragæ ex parentibus hæreticis natus, ſed ad Fidem Catholicam converſus, inter Excalceatos Carmelitas profeſſionem Religioſam emiſit ibidem anno ſalutis 1627. Deinde anno 1646. Prior Herbipolenſis, tandem anno 1649. Pragenſis, Concionator eximius. Vir integræ & ſpectatæ virtutis atque ſolidæ eruditionis famâ illuſtris, omnibus charus, cœlo maturus, ætate florens obiit Pragæ die 21. Septembris 1649. relicto inſigni Opere quod inſcribitur:

1. *Sermones de Deipara Virgine*: vel alio titulo, ſicut refert Ludovicus Jacob; *ſacræ Conciones pro Dominicis & Feſtis Mſſ.* quæ aſſervantur in Bi-

bliotheca Pragenſi Carmelitarum Excalceatorum.

2. Ex Hiſpanico idiomate in Germanicam Linguam tranſtulit *Opera omnia S. Tereſiæ, additis quibuſdam ſcholiis.* Herbipoli (Gallicè *Wirsbourg*) typis Henrici Pigrin, anno 1649. *in-4°.* duobus tomis. Et *Coloniæ*, ſub initium ſeculi decimi octavi. Quanquam ſubdubitat incertus Martialis à S. Joanne-Baptiſta, an idem ſit atque auctor *Sermonum de Deipara Virgine*, quia Concionator hic in juventutis flore obiit, qui difficili potuiſſet duo iſta conſcribere.

3. Paulum Areſium *de tribulatione* tranſtulit ex Latino ſermone in Germanicum, ſi fides adhibeatur Ludovico Jacob. Paulus autem Areſius ex familia Theatinorum ad Sedem Dertonenſem (Gallicè *Tortone*) in agro Mediolanenſi poſitam Epiſcopus factus eſt initio ſeculi decimi ſeptimi.

4. Eodem Ludovico Jacob teſte; *Sacra Emblemata* parabat Matthias à S. Arnoldo, quando morte præventus eſt. Bohemos penes ſit Carmelitas Excalceatos & Germanos, an duplex ſcernendus ſit duplex Matthias à S. Arnoldo.

Hæc retulimus tum ex *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* Ludovici Jacob, pag. 304. tum ex *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* Martialis à S. Joanne Baptiſta, *pag. 291.* tum denique ex *Speculo Carmelitano* Danielis à Virgine, *tom. II. pag. 1131. num. 3965.*

CIX.

MATTHIAS A S. BERNARDO, in ſeculo dictus DE SERENT, natione Armoricus, genere nobilis, profeſſione Carmelita Rhedonenſis anno 1631. die 19. Martii, eruditione, ac zelo ſalutis animarum; & decoris ſtudio domûs Mariæ in Carmelo clarus: variis in locis Prior, atque ſuæ Provinciæ Definitor à Reverend. Antonio Philippino Priore Generali in Capit. Tur. an. 1651. Tandem auctoritate Superiorum profectus in Hiberniam, ut Ordini Conventus ſuos antiquos ab Hæreticis occupatos recuperaret, & Catholicos in fide confirmaret: ſed Hæreticorum rabie in Catholicos tunc magis ac magis debacchante, multos inde pro Fide & Religione labores tantùm reportavit. In Gallias reverſus, Rhedonis vivendi finem fecit die 28. Julii an. 1652. edito Gallicè Opere inſcripto:

Les triomphes de ſainte Anne dans ſa vie cachée: ſeu Latinè: *Triumphi S. Annæ in ejus vita abſcondita: ubi variæ moralitates Chriſtianæ comprehenduntur.* Pariſiis, apud Dionyſium Thierry, 1751. *in-4°.*

Matthiam à S. Bernardo celebrant laudibus Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 304.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carm. tom. II. pag. 1092. num. 3851.* Hugo à S. Franciſco, in *Vita Philippi Theobaldi, pag. 440.* Matthias à S. Joanne, in *Hiſtoria Panegyrica Ordinis Carmelit. tom. II. pag. 395.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ Mſ.*

CX.

MATTHIAS DE COLONIA, ſic à Colonia Agrippina patria ſua cognominatus; in qua Carmelita factus, ac ſtudiis applicatus adeò profuit, ut Pariſios Graduum Academicorum obtinendorum causâ miſſus fuerit. Redux unde anno 1317. Lector Coloniæ factus eſt. Anno 1321. interfuit Capitulo Generali in Monte-Peſſulano ſocius Provincialis; deinde rurſùs mittitur Lutetiam Pariſiorum, ubi acceptis Baccalaureatûs inſigniis, ſacra Biblia interpretatus eſt, ac annuè à Provincia accepit trecentos groſſos.

Anno 1325. rurſùs Lector Colonienſis: anno 1326. & ſequentibus Prior, & Lector Bruxellenſis, & ſecundus Provinciæ Definitor. Circa annum 1330. iterùm vadit Pariſios, & ſumptâ laureâ Doctorali, redux in Provinciam, ab anno 1333. uſque ad annum 1344. Regens in Conventu Bruxellenſi. Quo tempore creatus fuit Provincialis utriuſque Alemaniæ: qui ob nominis ſui celebrem famam, ad exteras quoque nationes evocatus, & Epiſcopali dignitate decoratus fuit: licet ſedis Epiſcopalis nomen hactenùs ignoretur: tamen apparet ex quibuſdam Auctoribus ipſum fuiſſe Suffraganeum alicubi in Brabantia.

Nonnulli Germaniæ ſcriptores Carmelitæ Provincialatum ejus omittunt, illum iteratò Provinciæ Definitorem ſolummodò referentes. Quidquid ſit illius de muniis & dignitatibus, Obiit anno 1359. Bruxellis ſepultus in Eccleſia Carmelitanâ. At in tumultu Belgico circà annum 1578. tam hujus Epiſcopi Matthiæ, quam plurium aliorum virorum illuſtrium lapides ſepulchrales, & Epitaphia ſublata, confracta & diruta fuere. Scripſit:

1. *In Pſalmos Davidis Commentaria*, quæ non omiſit Jacobus le Long, in ſua *Bibliotheca ſacra, pag. 852. col. 2. B.* poſt Swertium.

2. *Conciones ad Populum.* Quarum tantummodo; aliis operibus Matthiæ noſtri omiſſis meminit Poſſevinus in *Apparatu ſacro tomo II. pag. 93.*

3. *Epiſtolas Lib. II.* quas cum duabus aliis elucubrationibus commemorat Franciſcus Swertius in *Athenis Belgicis, pag. 558.*

Aliis non deſunt ſcriptores, qui Matthiam de Colonia commendant, quos inter cenſendi occurrunt, Joſias Simlerus in *Epitome Bibl. Geſner.* Ægidius Gelenius Canonicus Colonienſis Lib. III. *de Admiranda ſacra & Civili magnitudine Coloniæ Syntagm. 43. §. 3. de claris Carmelitis Colonienſibus*, ubi agit de Epiſcopis aſſumptis ex Carmelo Colonienſi: Joannes Triſſa, in *Catalogo Magiſtrorum Pariſienſium Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 299.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Annalibus Ordinis Carmelitici tomo IV. ad annum 1359. pag. 628.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 304.* Daniel à Virgine, in *Speculo Carm. tomo II. p. 944. num. 3318.*

CXI.

MATTHIAS A CORONA, natione Weſtphalus, patriâ Leodienſis, Carmelita ibidem ſtrictioris Obſervantiæ ſequax, pari eruditione & pietate præſtans, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis: quondam Commiſſarius Generalis ſui Ordinis, per Belgium, ſæpiùs Prior ſui Conventûs, quem maximè promovit in temporalibus, ac ſpiritualibus, in ſtrictiori obſervantia, quam quoad vixit, ſuſtinuit auctoritate, & efficaci exemplo, faciens & docens: in regularis vitæ actibus ità aſſiduus, ac ſi negotia magnum ipſi feciſſent negotium. Piè ut vixit, ità & obiit Leodii anno 1676. die 18. Februarii, ætatis ſuæ 78. profeſſionis 62.

Ingens Opus edidit plurimis voluminibus contentum, quorum octo per typum publicæ luci reddita ſunt,

M.

ſunt, & adhuc aliquot reſtant edenda, quæ totius Theologiæ poſitivæ, moralis & ſcholaſticæ, ac Juris Canonici ſunt veluti Encyclopedia. Titulus hic eſt:

Sanctitas Eccleſiæ Romanæ, in S. Elia Propheta, Carmelitarum Protoparente figurata; ſive expoſitio litteralis, myſtica & moralis, ſparſim à cap. 17. Libr. III. Regum, uſque ad caput 13. Lib. IV. Regum: per tomos XII. fol. Leodii, apud Guilielmum Henricum Streel, Leodienſis Epiſcopi Typographum, 1663. & ſequentibus annis.

TOMUS PRIMUS.

Agit *de exiſtentia, ſignis, origine, propagatione & maternitate Eccleſiæ Romanæ*. Leodii 1663. *in-ſolio.*

TOMUS SECUNDUS.

De Eccleſia Romana, & ejus Primatu ubique recepto. Leodii, 1664. *in-folio.* Citatur *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 796. num. 2990.*

TOMUS TERTIUS.

De Sancti Petri & Succeſſorum ejus Romanorum Pontificum poteſtate ſpirituali, & infaillibili in rebus fidei, morum & regimine Eccleſiæ. Leodii, 1668. *in-folio.*

TOMUS QUARTUS.

De dignitate & poteſtate ſpirituali Epiſcoporum.

TOMUS QUINTUS.

De Poteſtate judiciali Epiſcoporum, & jure Militari Præſulum juriſdictionem temporalem habentium.

TOMUS SEXTUS.

De Miſſionibus Apoſtolicis, ſeu de utilitate ſacrarum Miſſionum, virtutibus, privilegiis, officio & poteſtate Miſſionariorum.

TOMUS SEPTIMUS.

De dignitate Cardinalium, Legatorum, Nunciorum & Inquiſitorum fidei; cùm Auctuario, ad Eccleſiæ ſanctitatem confirmandam.

TOMUS OCTAVUS.

Quomodo Eccleſia Romana ſit Sancta à Principibus Chriſtianis?

TOMUS NONUS.

Quomodo Eccleſia Romana ſit Sancta à Populo fidei?

TOMUS DECIMUS.

Quomodo Eccleſia Romana ſit Sancta; quia ſanctitatem Dei propugnat?

TOMUS UNDECIMUS.

Quomodo Eccleſia Romana ſit Sancta, quia ſanctitatem Dei defendit?

TOMUS DUODECIMUS.

Quomodo Eccleſia Romana ſit Sancta, quia ſeptem Sacramenta ſuſtinet?

Matthias à Corona edidit etiam Gallicè *Vitam & Miracula S. Alberti Carmelitæ.* De iſto autem Matthia conſulendi ſunt Ignatius à S. Franciſco, Leodienſis Prior. in *Epiſtola ad Ludovicum Jacob. datâ die 28. Julii, anno 1668.* Ipſe Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 305.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli pag. 585.* ubi notat quod Conventus Leodienſium Carmelitarum templum, dormitorium & refectorium, &c. vetuſtate & injuriâ temporum ferè collapsa, non tantum reparata ſint à noſtro Matthia è fundamentis, ſed & ampliori, ac ſolidiori ſtructura, formaque pulchriori exornata fuerint. Idem Daniel à Virgine, in *Speculo Carmel. tomo I. pag. 328. num. 1352.* ſed præſertim *tomo II. p. 1013. num. 3538. & p. 1106. num. 3921.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliotheca Belgica tomo II. p. 872. col. 2.*

CXII.

MATTHIAS EMICH, natione Germanus, patriâ Adernacenſis, undè nonnunquàm *Matthias de Adernaco* dictus, Carmelita Boppardienſis, Doctor Theologus Bononienſis; Conventuum Boppardienſis, Wormatienſis, & Trevirenſis ſucceſſivè Prior; & Theologiæ Profeſſor ab anno 1456. uſque 1475. Attamen alicubi refertur, qui in Capitulo Generali Bruxellenſi, anno 1462. inſtitutus fuerit Provincialis Daniæ & Novergiæ; & in ſequenti anno Aurelianenſi; anno autem 1469. Provincialis Daniæ continuatus.

Epiſcopus fuit Cyrenenſis & Suffraganeus Mogontinus, anno 1477. Dominicâ primâ poſt Trinitatem, *Moguntiæ* in Eccl.ſui Ordinis, conſecratus. Unus quoque fuit ex primis & primariis Authoribus ac Profeſſoribus Academiæ Moguntinenſis, quam *Dietherus* Archiepiſcopus anno 1476. in civitate Moguntina inſtituit, & à ſummo Pontifice confirmari, atque conſuetis privilegiis ac gratiis cumulari fecit. Emich moritur anno 1480. die 24. Maii, Boppardiæ in choro ad cornu Epiſtolæ ſummi Altaris antè Presbyterium ſepultus, cùm hoc Epitaphio:

D. O. M.

ANNO DOMINI M. CCCCLXXX.
DIE XXIV. MAII.
OBIIT REVERENDUS IN CHRISTO PATER
ET DOMINUS
MATTHIAS, EPISCOPUS CYRENENSIS,
SS. THEOLOGIÆ DOCTOR:
CUJUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE. Amen.

Scripſit 1. *In Iſaiam Lecturas, Lib. I.* cujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra p. 712. col. 1.* A. poſt Friſium & Poſſevinum.
2. *In Summulas Logicales*, Lib. II.
3. *Prædicamenta Ariſtotelis*, Lib. I.
4. *Epiſtolas ad diverſos*, Lib. II.
5. *De ſcribendis Epiſtolis*, Lib. I.
6. *De Momentis Ordinis Carmelit. ab eo in Italia repertis*, Lib. I. *Ad Arnoldum Boſtium* Carmelitam Gandavenſem.
7. *Sermones per Annum*, Lib. I.
8. *Orationes ad Clerum*, Lib. I.
9. *Vitam B. Genovefæ*, Palatinæ, Ducis Brabantiæ filiæ, Sifridi Comitis Palatini conjugis: quæ obiit die 2. Aprilis, Mſ. quæ aſſervatur Confluentiæ in Bibliotheca Carthuſianorum.

De Matthia Emich loquuntur Joannes Molanus in natalibus Sanctorum Belgii, ad 2. diem Aprilis. Arturus à Monaſterio, in Martyrologio fœmineo, ad 2. diem Aprilis Joſias Simlerus, in

M.

Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ : Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II. p. 93.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. p. 454. de ſacra Scriptura* : Arnoldus Boſtius, in *Patronatu Mariano cap. 9.* Julianus Haſſartus, in *Theſauro Carmelitico* : Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*: Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Annal. tomo IV. pag. 949.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 306.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmel. p. 504. num. 903.* & in *Speculo Carmelitano tomo II. p. 944. num. 3319.* Philippus Metius Lib. *de ſcriptoribus Ordinis Carmelit.* Aubertus Miræus, in *Faſtis Belgicis* ad 2. diem Aprilis.

Gallia Chriſtiana, tom. V. pag. 557. hæc habet : » D. Matthias Emich Epiſc. Cyrenenſis Ordinis » Carmelitarum, à Diethero Archiepiſcopo Moguntinenſi, Vicarii in Pontificalibus ſubiit munus, » & anno 1477. *Joannem Klenck* electum Abbatem » Monaſterii Rubricenſis Ord. Præmonſtrat. & in » ſequenti *Joannem Appel* in locum defuncti Abbatis Selbotenſis *Conradi* ſubrogatum ſacravit.

» In fata conceſſit anno 1480. die 24. Maii, » ſepultus in Carmelo Boppardienſi, in quo olim » ſe Deo in familia B. M. Virg. obſtrinxerat. In » Necrologio Fratrum Carmelitarum Moguntinenſium memoratur his verbis :

» *Anniverſarium, quin potiùs memoria Domini » Matthiæ de Emiſche Ordinis noſtri, S. Theologiæ » Profeſſoris eximii filii Boppardienſis, quondam Domini G. Epiſcopi Cyrenenſis, necnon Suffraganei » Reverendiſſimi Dietheri de Iſenborch Archiepiſcopi » Sedis Moguntinæ. M. CCCC. LXXX.*

In eodem tom. V. pag. 601. legitur : » Joannes » I. Appel Conrado ſubrogatus anno 1478. benedicitur à Matthia Emich Epiſcopo Cyrenenſi, » Dietheri Mogunt. Archiepiſc. Vicario.

CXIII.

MATTHIAS FARINATOR, aliàs *Piſtorius*, natione Germanus, patriâ *Viennenſis*, Carmelita floruit circa annum 1477. vir non minùs morum pietate, quàm eruditionis laude clariſſimus, in Monaſtica diſciplina egregiè exercitatus, ejuſdemque ſui antiquioris Inſtituti cultor eximius & propagator, Philoſophus inſignis, nec ulli Theologorum ſecundus, ſcripſit ſeu potiùs tranſcripſit Opera cujuſpiam Auctoris Anonymi, qui floruit tempore Joannis XXII.

1. *De ſeptem Apparitionibus*, Lib. I.
2. *Pharetram Eccleſiæ*, Lib. I.
3. *Exempla naturarum*, Lib. I.
4. *De naturarum Ordine*, Lib. I. Vide ſingularitates Hiſtoricas tomo I. pag. 372.
5. *De naturarum vigore*, Lib. I.
6. *Rerum naturalium indices*, Lib. I.

Tranſcripſit quæ Anonymus idem Auctor è Græco idiomate tranſtulerat in Latinum Sermonem; nempè

1. Hermetem, *de corporibus tranſmutandis* L. I.
2. Algazelem, *de quatuor tranſcendentibus*, Lib. I.
3. Palemonem, *de ſignis naturarum*, Lib. I.
4. Movienem, *de Zonis & Clymatibus*, Lib. I.
5. Belinum, *de Inventione Artium*, Lib. I.

Hic Auctor idem eſt atque ille, cujus farinator

Diſtinxit in Titulos.

Moralitatum Alphabetarium, lumen animæ dictum, in 75. titulos diviſum, ex Sanctorum Doctorum Philoſophorum, Poëtarum etiam & Oratorum auctoritatibus, ſecundùm ordinem Alphabeti collectum, & Joanni XXII. Romano Pontifici, anno 1330. dicatum; & anno Chriſti 1477. edidit *in-folio*, in duos tomos.

Hujus in Operis Præfatione ait Matthias farinator.... *Equorum diligenti labore, & iis qui præ manibus eſt poſt divinam occultationem, divinâ volenti gratiâ, uti prætioſiſſima Margarita, multis laboribus ad communem uſum in publicum productus eſt Liber, naturalium & moralium tantam quaſi in ſe complectens multitudinem; quantam maritima littora ſolent permixtis nobiliſſimis Margaritis apprehendere arenam: arcana ſuper Cæleſtium & Terreſtrium, lac ſacræ ſcripturæ ſuggentibus manifeſtans, virtutes inſerens, vitia eliminans....*

Cùm autem adhuc informis eſſet, ſimplicioribuſque rudis & obſcuris appareret, ego Frater Matthias Farinatoris d'Wyenna, ſacri Ordinis B. Dei genitricis & Virginis Mariæ de Monte-Carmeli, Lectorum ſacræ Theologiæ minimus, precibus victus devotè ſupplicantium aſſiduis, ne lateret in obſcuris condita, virtus clara tenebris, eumdem in titulos, & titulos in paragraphos, non modico labore, prout cernitur, diſtinxi. Moralitates, res pariter naturales per binas tablaturas ſecundùm ingenii mei capacitatem, non magiſtrali fateor, ſed ſimpliciori formâ conſignatis.

Collectio iſta Authoris Anonymi duas in partes dividitur : quarum prima 75. aut 76. titulos continet. Secunda, 319. capitibus comprehenditur. Editor autem Matthias Farinator his verbis eam abſolvit. *Liber lumen animæ dictus feliciter explicit. Qui poſt diuturnam occultationem, divinâ cooperante gratiâ, non ſine magnis laboribus, ad laudem omnipotentis Dei totiuſque triumphantis Eccleſiæ honorem & decorem : atque in majorem fructum ipſius militantis Eccleſiæ piorum filiorum ſimulque utilitatem : ſtagneis caracteribus in lucem eſt productus, anno à Nativitate Domini 1482. ſextâ feriâ poſt Lætare, ſummâ diligentiâ completus.* Antuerpiæ, ſi fidem dabis Dupino.

Titulus totius Operis primùm editi talis eſt, qualem ex Poſſevino exſcripſimus, anno 1477. conſignatum ; ſed iterùm anno 1482. editus hoc modo dandus. *Liber moralitatum elegantiſſimus magnarum rerum naturalium ; lumen animæ dictus, cum ſeptem apparitionibus, necnon ſanctorum Doctorum Orthodoxæ fidei profeſſorum, ac Poëtarum etiam ac Oratorum auctoritatibus, per modum Pharetræ ſecundùm ordinem Alphabeti collectis. Feliciter incipit.*

Hanc editionem laudat Petrus de Alva in *Nodo indiſſolubili, &c.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 305.* & in *Bibliotheca perſonata Mſ. pag. 157.* Atque Joannes Liron Monachus è Congregatione S. Mauri Benedictinus in Opere Gallicè inſcripto : *Singularités hiſtoriques & littéraires* : ſive Latinè : *Singularitates hiſtoricæ & litterariæ, tomo I. pag. 370.* Erraverunt igitur quicumque Auctores Matthiam Farinatorem dixerunt Auctorem Libri (*Lumen Animæ*) cum jam dudùm Joſias Simlerus ſcripſerit in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*, quod non videatur hic Matthias dicti Libri Auctor, ſed ſolum in titulos diſtinxiſſe. Quem errorem non vitavit Adrianus Baillet, *tomo I. cap. 10. de præcipitatione Auctorum, pag. 215.* Edit. *in-4.°* poſt Georgium Matthiam Konig, in *Biblioт. & vet. novâ, p. 296.* di-

cens quod Matthæus Farinator triginta annos conſumpſerit in ſuo Libro [*lumen Animæ*] conficiendo. Erravit etiam Fabricius in *Biblioth. med. & infimæ Latin. tom. V. pag. 169.*

Vir clariſſimus Dom. Bernardus *de la Monnoye* iſtum *Bailleti* textum carpens eodem tomo, pag. 323. animadvertit quidem loco *Matthæi* ponendum eſſe *Matthiæ* nomen: ſed in *Farinatorem* ſtatim acriter inſurgens ceu in Authorem Libri [*lumen Animæ*] anilium cum Fabularum fictorem inſimulat, qui ſuppoſititios Auctores in teſtimonium adducit, Hermetem ſcilicet, Algazelem, Palæmonem, Movienem & Belinum, quos proprio labore tranſlatos eſſe à ſe in Latinum Sermonem è Græco idiomate audaciùs aſſerit; qui nedum linguæ, Lectionis Græcæ gnarus minimè eſſet, barbarici omnimodæ ipſe ſcriptor. In eum inſuper aliam damnationis notam vir eruditus *de la Monnoye* infundit, nempè quia ille Auctor plurimis appellatis Medicis, Philoſophis & Theologis hominibus, qui ſæculo decimo tertio floruerunt, ne una quidem nominationis voculâ *Divum Thomam* honeſtat.

Aſt hæcne ſunt vera ſingula? 1.° Vir in Re Litterariâ celeberrimus Dominus *de la Monnoye* ſui hoc in negotio oblitus, Matthiam Farinatorem ſupponit Libri [*lumen Animæ*] dicti Auctorem, quem in *Notis ad Collectionem rerum* ſingularium Pauli Colomieſii (Gallicè *Notes au Recueil de particularités de M. Colomiés*) agnoſcit ex Joſia Simlero *ſolùm in titulos diſtinxiſſe.* Hæ Notæ prodierunt ad Calcem *Bibliothecæ ſelectæ Colomieſanæ, p. 372.* Editæ Pariſiis, apud Gabrielem Martin, 1731. *in-12.°*

2. Eodem ex erroris fluit fonte alterum cenſuræ caput. Exiſtimat Dominus *de la Monnoye* eumdem *Farinatorem* eſſe Auctorem Prologi & Præfationis, quæ leguntur initio Libri (*lumen Animæ*) dicti. Verùm Prologus Anonymum hujus Libri habet quidem Auctorem, qui floruit tempore Joannis XXII. ſummi Pontificis, & *triginta annis minus uno* ſe aſſerit ſuum opus adlaboraſſe: Præfatio autem *Farinatorem* agnoſcit operis editorem, tempore Sixti IV. Papæ; qui Editor dictum Librum in *titulos, & titulos in paragraphos, non modico labore* à ſe *diſtinctum* animadvertit.

3. Barbariem, quâ Liber [*lumen Animæ*] inſcriptus aſpergitur, in *Farinatorem* refundit Dominus *de la Monnoye.* Iſtam autem, quantum hic eruditus ingerere videtur, ſapitne Barbariem, & rudem ſcribendi modum Præfatio editoris; cujus verba nonnulla retulimus?

4. Dominus de Litteris benè & optimè meritus *de la Monnoye* criminatur malâ fide *Farinatorem*, quaſi falsò ſe jactantem de Libris quibuſdam Auctorum ſuppoſititiorum à ſe tranſlatis è Græco idiomate in Latinum Sermonem. Hi tamen Libri Latinè ſcripti reapſe perſtant in Bibliothecis quibuſdam Germaniæ. Illos etenim Manuſcriptos penes ſe aſſervari in Bibliotheca *Straubingæ* aſſerit Philippus *Metius* Carmelita, *Bambergæ* defunctus anno 1634. Quod & confirmat alter Carmelita *Pauli Segerus* qui *Coloniæ* obiit an. 1651. ut dicemus in eorum articulis.

5. Vir operibus Litterariis plurimis celeberrimus Dominus *de la Monnoye Farinatorem* incuſat ceu penitus de Divo Thomâ ſilentem in Libro [*lumen Animæ*] inſcripto. Verùm Anonymus hujus Libri Auctor *titulo ſexto de Trinitate* appellat Divum *Thomam in ſecunda ſecundæ* ſcribentem: ut animadvertit Dominus Joannes Liron, in ſuis *ſingularitatibus Hiſtoricis tomo I. pag. 377.*

Præfati operis [*lumen Animæ*] inſcripti binam à ſe viſam editionem teſtatur idem inter eruditos viros notiſſimus Dominus *de la Monnoye*, utramque *in-folio.* Priorem die 3. Septembris 1477. *Auguſtæ Vindelicorum*, caractere quadratum inter & Gothiquum conſignatam, per *Antonium Jog*, qui clamat ſe *civem Auguſtenſem, artis impreſſoriæ Magiſtrum*; quique aſſerit ſe uſum *caracteribus ſtagneis* ad illum Librum imprimendum. Poſteriorem die 22. Martii 1482. Litterâ gothicâ, *Stagneis Karacteribus*, nomine omiſſo Urbis & Typographi. Hæc eruditiſſimi viri annotatio multam affert lucem ad ſolvenda dubia, quæ varias circà nominationes editionum ab Auctoribus appellatis, de Libro (*lumen Animæ*) loquentibus.

Libros IV. de Imitatione Chriſti, Thomæ à Kempis, Canonici Regularis, anno 1472. propriâ manu tranſcripſit idem *Matthias Farinator*: ſicut animadvertunt Joannes Fronto, Academiæ Pariſienſis Cancellarius, in *Refutatione eorum, quæ contrà Thomæ Kempenſis vindicias ſcripſere Domnus Robertus Quatremarius & Joannes de Launoy*: Franciſcus Boulart Canonicus Regularis, in *Apologia* Gallicè ſcriptâ *pro Thomâ Kempenſi*: Simon Wertius Canonicus Regularis, in *Vindiciis Vindiciarum Kempenſium*: Thomas Karræus, Anglus Sacerdos, in *Thoma de Kempis à ſe ipſo reſtituto*: Gabriel de Boiſſy Canonicus Regularis, S. Genovefæ Abbatis Secretarius, in *Deliberatione circà Authorem Librorum de Imitatione Chriſti.*

Hos præter Auctores, occurrunt aliqui Matthiam Farinatorem plerumque laudant tanquam Auctorem operum, quorum tamen Exſcriptor tantummodò vel editor fuit: puta Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II. p. 93.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 362.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 305.* Petrus Lucius, in *Bibliot. Carmel.* Daniel à Virgine, in *Speculo Carmelit. tomo II. pag. 1098. num. 3889. &c.* Porrò quæ opera *Matthiæ Farinatori* abjudicanda ſint, Prologus ad limina Libri (*lumen Animæ*) dicti poſitus, clarè denotat; & tribuenda uni Anonymo Auctori, qui floruit tempore Joannis XXII.

CXIV.

MATTHIAS A S. FRANCISCO, ex parentibus in Riparia Sancti Julii in Comitatu Novarienſi natis ortus eſt *Mediolani*, & in ſacris undis vocatus *Matthias Reggius.* An. 1647. ad Carmelitarum Nudipedum Inſtitutum convolavit die 17. menſis Junii. In ipſo adoleſcentiæ flore maturitatem ingenii præ ſe adeò tulit ſingularem, ut ad omnia natus videri potuerit. Nam ſacra præter ſtudia, in quibus excelluit, Architectonicen, Matheſim, Medicam, atque Leges ità calluit, ut admirationi eſſet univerſis. Cùm verò Dei Verbum populis annunciandi munus ſuſcepiſſet, magnam nomini ſuo peperit famam. Conciones Quadrageſimales habuit primùm in Forolivienſis Templo Maximo, deindè in Cremenſi Cathedrali, poſtea in Eccleſia SS. Apoſtolorum *Venetiis.* Mirâ præditus memoriâ, atque intra unius anni ſpatium eloquentiſſimas Panegyres quot & compoſuit & habuit? Verumtamen tantum virum annos ætatis ſuæ 33. agentem mors nimis acerba in Patria ſuſtulit: die quartâ menſis

M.

Octobris anno ſalutis 1663. Opera ejus titulum habent

1. *Panegyrici ſacri*. Parma, per Mario Vigna, 1660. *in-12.°* è Bologna per gli Eredi del Dozza 1661.

2. *Li Obſcurita revelate, cioſè quaranta Profezie Spiegate à ſavore di Caſa d'Auſtria*. Milano, 1662. *in-4.°* Hanc Orationem breviſſimo unius diei ſpatio compoſitam publicè dixit in Templo Dei-paræ ad ſanctum Celſum hujus Metropolis, tantique ſecerunt eam hujus ætatis auditores & Primates, ut uſque in Hiſpanias delata fuerit.

3. *Prediche Quareſimali*, *Mſſ.* apud ſuos ſervantur in Cœnobio Bononienſi Sanctæ Mariæ Lacrymoſæ.

4. *Altri Panegyrici*, *Mſſ.* extant ibidem.

Matthiam à S. Franciſco Carmine celebravit Laurentius Longus, cujus initium exhibet Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Litteratorum Mediolanenſium, p. 421*. Eum quoque laudant Philippus à SS. Trinitate in *Schedis Mſſ.* ad Ludovicum Jacob miſſis anno 1668. quarum ipſe Ludovicus Jacob mentionem facit in *ſua Bibl. Carmel. Mſ. p. 396*. Daniel à V. Maria, in *Speculo Carmel. tomo II. pag. 1131. num. 3965*. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excal. pag. 292*. Lazarus-Auguſtinus Cotta, in *Muſæo Novarienſi, p. 232*. Philippus Argelatus, in *Bibl. ſcript. Mediolanenſium, pag. 1197. num. 1415*.

CXV.

MATTHIAS A JESU MARIA, Mediolanenſis Provinciæ Diſcalceatus Carmelita, Libros Italicè inſcriptos reliquit, quorum hic eſt,

1. *Gloria Carmeli, in Hiſtoria Seraphica S. Tereſiæ*. Mediolani, 1705. *in-8.° 1. vol.*

2. *Narratio Hiſtorica prodigioſi miraculi, S. Mariæ Cremenſis*. Ibidem eodem anno, *in-8.° 1. vol.*

3. *Devoti affectus Animæ ad Deum*. Veronæ, ſicuti refert Martialis à S. Joanne, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 292*.

CXVI.

MATTHIAS A S. JOANNE, natione Aremoricus, patriâ Maclovienſis, in ſæculo *Joannes Eon* vocatus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in Obſervantia ſtrictiori Rhedonenſi Profeſſus Redonis anno Chriſti 1618. die 18. Febr. Diverſis in ſuæ Provinciæ Conventibus Prior, etiam Majoris Cœnobii Pariſienſis Maubertini, anno 1636. ab Antonio de la Porte, Commiſſario Generali nominatus, deindè Provinciæ Turoniæ Præfectus anno 1655. die 23. Aprilis, Andegavi in Comitiis Provincialibus celebratis à majori parte electus. Anno 1657. ſui Provincialatus ſecundo, à Reverendiſſimo Priore Generali *Mario Venturino* totius Ordinis Magiſtro ſupremo Commiſſarius Generalis conſtitutus, ad viſitandum dictum majorem Conventum Maubertinum, cùm poteſtate ſublegandi: poſteà anno 1658. delegavit Jacobum *Citollum* Medolunenſem Priorem; cujus tempore ſubdelegationis, decreta, ordinata & reſtaurata eſt alternativa Provinciarum Galliæ, pro electione Priorum hujus Collegii, ſecundùm antiqua ſtatuta Pariſienſia, anno 1589. edita.

Eodem anno 1658. electus in Priorem Conventûs Pariſienſis de Sanctiſſimo Sacramento, *Billetarum* dicti; *Vaſconiæ* Commiſſarius Generalis datus, in Provincialem aſſumptus eſt anno 1664. in Comitiis Provincialibus Agenni (Gallicè *Agen*) celebratis, ex diſpenſatione Reverend. Hieronymi *Ari* Prioris Generalis, qui hiſce Comitiis præerat. Ejuſdem ſocius ipſe Matthias fuerat anno 1663 in viſitatione memorati jam Conventûs Maubertini Pariſienſis, in quo tùm obſervantia reſtituta fuit Regularis, & ſtabilita Promotore & Directore *Licinio à S. Scholaſtica*, Rhedonenſis praxeos Alumno, viro pietate, probitate, & eruditione conſpicuo.

Procurator quoque Generalis Galliarum Conventuum & Provinciarum ab eodem Generali Priore Hieronymo *Ari* conſtitutus; ſed Matthiæ modeſtia hoc præclarum munus recuſavit; qui jam bis ſuæ Comitiis Provinciæ Provincialibus Commiſſarius Generalis præfuerat, nempè anno 1634. in Conventu *Boni Doni*, & anno 1662. in Conventu *S. Annæ* celebratis: vir morum candore, animi, moderatione, prudentiâ regiminis, vitæ regularitate, Religionis zelo, pacis amore, probitatis ſinceritate, piâ in Deum affectione, devotâ ergà Beatiſſimam Virginem teneritudine, perfectâque litterarum cognitione inſignis, obiit Pariſiis in Conventu ſanctiſſimi Sacramenti, die 4. Martii, anno 1681.

Matthiam iſtum dixi in Conventu *Andegavenſi* die 23. Aprilis, anno 1655. Provincialem ſeu Turoniæ Provinciæ à majori Gremialium parte fuiſſe electum. Quod ſine cauſa minimè dixi: quia *Daniel à S. Joſeph* in Provincialatu ejus deceſſor erat, ſicut & ipſe *Matthias* natione Aremoricus: ſed cùm in dictis Andegavenſibus Comitiis, Aremorici francos numero excederent, conventiones antiquas, & veterem praxim irritantes, in ſuum Provincialem elegerunt noſtrum *Matthiam à S. Joanne*. Aſt hanc adversùs electionem antiquiores diſtinctionis Franciæ Patres proteſtati ſunt, proteſtationibuſque ſuis ad Reverendiſſimum *Marium Venturinum* Priorem Generalem miſſis reſpondet, & promittit Reverendiſſimus ſe omnia ad æquitatem redacturum. Quod quidem ut præſtaret, nihil intentatum reliquit: ſed in vanum laboravit.

Nam anno 1658. die 17. Maii convocatis apud *Nannetas* Comitiis Provincialibus, quibus Commiſſarius Generalis præerat *Leo à S. Joanne*, ipſe Aremoricus, Aremoricis adhuc numero prævalentibus Gremialibus, in Provincialem electus eſt *Valentinus à S. Armagillo* Aremoricus. Cui electioni Patres Gallicæ diſtinctionis Religioſi adverſati, dictum Valentinum agnoſcere in Provincialem renuerunt, Romamque miſerunt *Irenæum à Sancta Catharina*, qui rem ſuam ad Generalem Priorem Ordinis ſupremum, ad Eminentiſſimorum Cardinalium Congregationem, & ad ipſum Pontificem Maximum Alexandrum VII. deferret, exponeret, atque defenderet. Annuit votis poſtulantium Religioſorum Romanus Pontifex, & eodem anno 1658. die 17. Decembris edidit Breve Apoſtolicum, quod ſic incipit:

1. » Exponi nobis nuper fecit dilectus filius
» Irenæus à S. Catharina, Frater expreſſè Pro-
» feſſus, & Procurator ſpecialis Provinciæ Turo-
» niæ, diſtinctionis Franciæ, Ordinis Fratrum B.
» Mariæ de Monte-Carmelo, quòd dudum circà
» annum 1518. decretum fuit in Capitulo dictæ
» Provinciæ, ut Provincialis necnon Defmitores,
» & ſocii Capituli Generalis. dicti Ordinis alter-

nativè

„ nativè eligerentur è Francia, & ex Britannia minori ſeu Aremorica, quod per centum quadraginta circiter annos obſervatum fuit. Anno autem 1639. approbatæ fuerunt à felic. rec. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore noſtro Conſtitutiones prodicta Provincia, quibus ſine utriuſque partis ſcitu & conſenſu clam inſerti ſunt à quodam è diſtinctione Britanniæ ſequentes Articuli, videlicet part. I. cap. 5. num. 20. *Nullum deinceps in Provincia nationum diſcrimen habeatur nec procuretur ſub pœna anathematis*, & part. III. cap. 24. num. 6. *Rejecto in perpetuum ex Provincia & Obſervantia etiam in electione Provincialis, nationis diſcrimine:* Quæ conſtitutiones ità acceptatæ ſunt in dicta Provincia, ut tamen deinceps obſervata fuerit alternativa illa in Provincialis electione, etiam probante & illam ad uſum deducente Priore Generali memorati Ordinis, qui Capitulo Provinciæ prædictæ anno 1651. præſedit, recepto à Fratribus Franciæ ad hunc effectum ſupplici libello. Et cum contraventum eſſet dicto uſui, anno 1655. per electionem Provincialis Britanniæ, poſt alterum ejuſdem diſtinctionis, proteſtati ſunt Fratres Franciæ, & ab ea appellarunt ad dilectum filium modernum Priorem Generalem dicti Ordinis, qui re pudenter ſopitâ, promiſit dictam alternativam reſumendam in proximo Capitulo Provinciali, quod celebratum eſt hoc anno 1658. & in eo factum eſt, prævalente numero partis Armoricæ, ut triginta duo vota elegerint Provincialem Armoricum, & viginti octo Provincialem Gallum. Sed pars Gallica appellavit ad hanc Sedem Apoſtolicam, & ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitam, tam pro nullitate commiſſionis & Commiſſarii inhabilitate, quàm pro conſervatione dictæ alternativæ cujus infractio eſt diſſentionum multarum cauſa.

2. „ Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, difficultates iſtæ non poſſint terminari, niſi in partibus, ubi ſolùm poteſt conſtare de veritate prædictorum expoſitorum, & aliorum multorum ad hanc cauſam pertinentium, & propterea dictus Irenæus cauſæ hujuſmodi cognitionem ad Venerabiles Fratres Turon. & Tholoſan. Archiepiſcopos, & Dolen. Epiſcopum, aut ad eorum quemlibet remitti plurimùm deſideret. Cumque dilectus pariter filius Provincialis Armoricus electus via facti, vexet & opprimat Fratres Partis Gallicæ, qui ad ſedem prædictam appellaverunt, eos litibus moleſtando, & ejiciendo è Conventu Pariſienſi, ut ſic nullus iis locus ſuperſit proſequendi ſuam litem, & poſtulantes partis Gallicæ ad habitum, & Novitios ad Profeſſionem non admittendo. Idcircò idem Irenæus nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

„ 3. Nos igitur dictum Irenæum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes... de memoratorum Cardinalium conſilio, attentis narratis, ac auditâ per eoſdem Cardinales relatione prædicti moderni Prioris Generalis Ordinis hujuſmodi, prædictis Archiepiſcopis Turonen. & Tholoſano, necnon Epiſcopo Dolen... ut juxtà... ſignaturæ commiſſionis formam & tenorem ſuper præmiſſis, aliiſque per Fratres diſtinctionis Franciæ circà ea deducendis procedant; necnon etiam Fratres ipſos, cæteroſque ex parte Appellantium prædictorum, ejuſmodi controverſiis pendentibus, ab omnibus moleſtiis, vexationibus & gravaminibus defendant, & tueantur. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

„ Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris. Die 17. Decembris 1658. Pontificatûs noſtri anno quarto. » Ad Matthiam à S. Joanne jam redeamus. Scripta ejus ſunt Gallicè edita.

1. *Le Commerce honnête : ou Réflexions politiques ſur le Commerce maritime de la France.* Id eſt Latinè : *Commercium honorabile ; ſive Conſiderationes politicæ in Commercium maritimum Franciæ.* Nannetis, apud Guillelmum le Monnier, 1648. *in-4.°* Ibidem anno 1651. *in-4.°* nomine ſuo ſuppreſſo, ſed tantùm ſub nomine *Civis Nannetenſis.* Quare inter Anonymos aut Pſeudonymos reponi poteſt iſte Liber.

2. *Lettre circulaire envoyée à tous les Carmes du Royaume de France, au ſujet de l'Hiſtoire de Notre-Dame du Mont-Carmel qu'on ſe propoſe d'écrire.* Id eſt Latinè : *Epiſtola Encyclica ad omnes Carmelitas Regni Franciæ pro Hiſtoria Carmelitica* ab eo *conſcribenda.* Andegavi, 1653. *in-4.°*

3. *La véritable Dévotion du ſacré Scapulaire de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Id eſt Latinè : *Vera Devotio ſacri Scapularis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo.* Pariſiis, apud Dionyſium Thierry, 1656. *in-8.°* Ad Eminentiſſimum Antonium Cardinalem Barberinum S. R. E. Camerarium, magnum Franciæ Eleemoſynarium ; & Epiſcopum Pictavienſem.

4. *Hiſtoire panégyrique de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel ; où l'on montre l'origine & la ſucceſſion héréditaire de cet Ordre, depuis le grand Prophéte ſaint Elie ſon premier Auteur juſqu'à notre tems.*

Tome I. *L'Inſtitution primitive de l'Etat Religieux fondé par le grand Prophéte ſaint Elie dans le Mont-Carmel, & continué par les Prophétes & leurs ſucceſſeurs dans la vie Monaſtique, juſqu'à la Naiſſance de la Très-Sainte Vierge Mere de Dieu.*

Id eſt Latinè : *Hiſtoria panegyrica Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo : in qua oſtenditur Origo & ſucceſſio hæreditaria hujus Ordinis, à magno Propheta ſancto Elia ejus primario Auctore ad noſtra uſque tempora.*

Tomus I. *Inſtitutio primitiva Statûs Religioſi fundati à magno Propheta ſancto Elia in Monte-Carmelo, & continuati per Prophetas eorumque Succeſſores in vita Monaſtica, uſque ad Nativitatem ſanctiſſimæ Virginis Dei-paræ.* Pariſiis, apud Viduam & Dionyſium Thierry, 1658. *in-folio.* Ad Regem Chriſtianiſſimum Ludovicum XIV. Tùm erat *Matthias* in ſua Provincia Turonia Provincialatûs munere fungens ſicuti titulus Operis exhibet.

5. *Hiſtoriæ panegyricæ Ordinis Carmelitarum* tomus II. *in quo probatur, quod Sanctiſſima Virgo Dei-para eſt vera Patrona & caput Carmeli : quatenùs dedit Ens, Nomen, & omnia favorum genera Ordini Carmelitarum inſtituto in Monte-Carmelo.* Pariſiis, apud Simeonem Piget, 1665. *in-folio.* Gallicè ut ſuprà. Eo tempore *Matthias* Provincialem *Vaſconiæ* gerebat. Hic tomus ſecundus dicatur Reverendiſſimo Patri Hieronymo Ari Priori Generali totius Ordinis Carmelitarum.

M.

6. *L'Eſprit de la Réforme des Carmes dans la France ; ou le Carmel refleuriſſant.* Latinè prodiit ſub hoc titulo : *Genius Carmelitanæ Reformationis in Gallia : aliàs Carmelus refloreſcens.* Burdigalæ, apud G. de la Court, 1666. *in-4.°* 1. vol.

7. *L'honnête Religieux :* ou *Préceptes de Morales pour l'honnêteté Religieuſe :* Id eſt Latinè : *Honeſtus Religioſus : ſeu Præcepta Moralia honeſtatis Religioſæ*, Mſ. Quem ſua in poteſtate ſcribit habuiſſe Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelit. pag. 306.*

Matthiam à S. Joanne commendant egregiè Hugo à S. Franciſco, *in Vita Venerab. Philippi Thibault, cap. 36. pag. 197.* & *cap. 46. pag. 340.* Ludovicus à S. Tereſia, *in Succeſſione Eliana, cap. 226. pag. 508.* Franciſcus Bona Spei, *in Viſione Eliana :* Andreas à S. Nicolao, *in Libro de Antiquitate, Privilegiis & Debitis Tertii-Ordinis Carmelitarum, cap. 6.* Daniel à Virgine Maria, *in Speculo Carmelitano, tomo I. pag. 324. num. 1331.* & *tomo II. pag. 1092. num. 3852.* Iterùm Ludovicus Jacob, *in Catalogo Mſ. Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 179.* & *in Bibliotheca Perſonata Mſ. pag. 257.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium Provinciæ Turoniæ ;* necnon in *Indice Mſ. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ* ejuſdem *Turoniæ :* Acta *Comitiorum Generalium Ordinis Carmelitici Romæ habitorum anno 1666.* R. P. Agatanghelus, in *Schedis* Burdigalâ Aureliam *ad nos miſſis die 17. Aprilis 1742.* paucis diebus antequàm ſecundò Vaſconiæ in Provincialem eligeretur. Vir clariſſimus Dominus Lenglet, in *Methodo pro Hiſtoriæ ſtudio* Gallicè ſcriptâ, *tomo III. pag. 149.* ubi *Matthæum*, loco *Matthiæ vocat.*

CXVII.

MATTHIAS NIRSANUS, natione Belga, Obſervantiæ veteris Carmelita Geldrienſis, Doctor Theologus, Prior diverſis in locis, præſertim Aquiſgrani, annis quadraginta & ampliùs, inferioris Germaniæ Provincialis electus, primus Epiſcopus Ruremundenſis fuit nominatus, ſed acceptare hanc dignitatem renuit: ſolo ejuſdem Diœceſeos Archidiaconatu retento, Vir, cujus ſapientiam, & eruditionem non ſolùm Ordo Carmelitanus conſpexit, ſed etiam Belgium, circà annum 1577. florens & ſcribens

Sermonum Libros & *Opuſcula nonnulla*, quæ *Mſſ.* in Germaniæ Bibliothecis ; ut profert Catalogus Mſ. quorumdam ſcriptorum Carmelitarum Germanorum ad Ludovicum Jacob, miſſus anno 1668. & in ejus *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 307.* citatus : ubi & animadvertit quod Matthias Nirſanus laudetur à Daniele à Virgine, in Tractatu de *Revelatione Dei-paræ facta Sancto Petro Thomæ, pag. 77.* à Petro de Becek Aquiſgranenſi Canonico in ſuo *Aquiſgrano, cap. 11. p. 228.*

CXVIII.

MATTHIAS DE WETZLARIA, natione Germanus, patriâ Moguntinus, antiquioris Obſervantiæ Carmelita ibidem Prior, Theologus Doctor circà annum 1416. ſcripſit *Opera quædam Mſſ.* quæ in Bibliothecis Germaniæ : ſicuti habetur in Catalogo Germanorum Auctorum Carmelitarum ad Ludovicum Jacob tranſmiſſo : ità ſcribentem in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 307.* Ubi & ætatem Matthiæ de Wertzalaria conjicit ex *Necrologio Conventus Carmelitarum Moguntinenſium* illinc ad eum itidem miſſo *Mſ.*

CXIX.

MATHURINUS A S. ANNA, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, profeſſionem ſtrictioris Obſervantiæ Carmelitanam in Conventu Rhedonenſi emiſit anno 1631. die 29. Martii : Vir multâ ſolitudinis exercitatione, jugique ſacrarum meditatione ſcripturarum diſtinctus ; cujus unica ipſius occupatio, aut oratio, aut ſtudium, devixit in Carmelo Turonenſi, an. 1682. die 13. Novembris. Hunc extitiſſe Priorem variis ſuæ in Conventibus Provinciæ refert *Daniel à Virgine :* ſed contrarium evincitur ex Necrologio Carmelitarum hujus Turoniæ Provinciæ : in quo *Mathurini* mors refertur abſque prævià litterâ *R.* quæ præire conſuevit nominibus eorum qui dignitate Prioris præfulſerunt. Syndicus pro Parlamento Pariſienſi nominatus eſt anno 1647.

1. *Vitam, Theoremata & Opuſcula vener. Fr. Joannis S. Samſone Laici Carmelitæ* tranſtulit è Gallico idiomate in Latinum Sermonem, Lugduni, apud Joannem-Antonium Huguetan 1654. *in-4.°* ad Reverendiſſimum P. Magiſtr. Mārium Venturinum Ordini univerſo noviſſimè in Comitiis Generalibus Romæ præpoſitum, *1. vol.*

2. *De la Providence de Dieu :* ſeu Latinè *de Providentia Dei* prodiit Gallicè Pariſiis, 1669. *in-4.°* 1. vol. Ad Harduinum Perefixum Archiepiſcopum Pariſienſem. Qui tractatus inſcribitur Gallicè : *l'Ordre tiré du déſordre ;* ou *le déſordre ordonné :* ſivè Latinè *Ordo ex inordinatione, ſeu inordinatio ordinata.*

Mathurinum à S. Anna commemorant Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli p. 520.* & in *Speculo Carmeli tomo II. p. 1007. num. 3518.* & *p. 1902. num. 3853.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 301.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Indice Carmelit. illuſtrium Provinciæ Turoniæ.*

CXX.

MATHURINUS AUBRON, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, puer quindecim & ſex menſibus natus, à *Petro Behourtio*, Andegavenſi Doctore Theologo Carmelitâ, tunc *Andegavis* manente, Rhedonas adductus, in Conventu Carmelitarum Antiquioris Obſervantiæ habitum de manu *Symphoriani Godivier*, Prioris ſuſcepit anno 1599. die 7. Septembris ; & anno 1602. die 2. Aprilis profeſſionem emiſit ad pedes prænominati *Petri Bebourt* eo tempore hujus Conventûs Prioris.

Studiis applicatus, Baccalaureus & Licentiatus Theologiæ proclamatus eſt. Anno 1615. die 8. Aprilis à *Philippo Thibault* Rhedonenſi tùm Priore deputatus eſt cum tribus aliis, ad prima inchoatæ Reformationis capita reviſenda, quibus & ipſe ſubſcripſit, illa impoſterum fideliter ſe ſervaturum promittens. Eodem anno in Comitiis apud Turones Provincialibus die 15. Maii habitis Definitor electus, Romam ad Generalem Priorem deputatus fuit cùm *Franciſco Odiau*, & *Petro Deniart* litem compoſiturus ortam, occaſione duplicis electionis de Philippo Thibault factæ ad Priorem Rhedonenſem & Andegavenſem.

Google

M.

Sebaſtianus *Fanto*, Prior Generalis electionem Conventui Andegavenſi relinquendam decrevit; in quo ipſe *Mathurinus Aubron*, Præſide & Commiſſario *Philippo Thibault*, in Priorem Roma redux electus eſt anno 1616. Deindè Ploermelenſi in Conventu eamdem dignitatem ab anno 1618. per ſex annos geſſit, ubi plurima ædificia conſtrui curavit Reformationem magis ac magis inducens; cujus primæ Congregationi annuæ adfuit die 2. Auguſti anno 1619. in Conventu *S. Joſeph Chalino* ad pagum Andegavenſem ſito celebratæ; ubi & curſus Theologiæ aſſignatus eſt in dicto Ploermelenſi, ipſo Priore *Mathurino Aubron* ſimul & Lectore.

Anno 1620. in Congregatione annuâ apud Rhedones, die 30. Septembris, habitâ in Vicarium Provincialem ſtrictioris Obſervantiæ factus eſt idem Ploermelenſis Prior. Anno 1622. in ſimili Congregatione Nannetis, die 22. Julii factâ Conſiliarius Vicarii Provincialis cùm duobus aliis denominatus; ſicut & anno 1627. in Conventu *Sancti Joſeph*, die 3. Januarii. Pluries deindè in primariis Provinciæ Conventibus, multo eorumdem officiorum munere functus, obiit Andegavi anno 1645. de ſua Provincia & Rhedonenſi Obſervantiâ ſtrictiori bene promotâ meritus, vir pietate, religione, probitate & eruditione clarus. Scripſit Latinè

1. *Annalium Hiſtoricorum* Provinciæ *Turonenſis Inſtituti Montis-Carmeli Libros IV. Mſſ.* Quos legit Ludovicus Jacob, *in-folio*, beneficio Marci à Nativitate, ejuſdem Provinciæ alumni.

2. *In Regulam Ordinis Carmelitici Commentarium Mſ.* Quod aſſervatur Rhedonis in Archivis Carmelitarum Antiquiorum.

3. *Vitas Sanctorum Ordinis Carmelitarum*, *Mſſ.* ibidem reconditas.

De Mathurino Aubron loquuntur Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Carmelitarum Rhedonenſis, cap. 7. p. 45. 46. & 47.* Hugo à S. Franciſco, in *Vita venerab. P. Philippi Thibault, cap. 6. 15. 16. 19. 25. 29. 32. & 40.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 301.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in *Encomio illuſtr. Carmelit. Provinc. Turoniæ Mſ.*

CXXI.

MATHURINUS COURTOYS, aliàs CLEMENS, natione Gallus, patriâ & profeſſione Carmelitanâ Bituricenſis, vir eximiæ eruditionis, eloquentiæ non vulgaris, ſummæ ergà puritatem Marianam devotionis Theologus, maximi nominis in alma Univerſitate Pariſienſi Doctor & Decanus. Cujuſquidem promotio Generalibus in ſui Ordinis Comitiis Avenionenſibus, anno 1451. honorificè fuit approbata, & deſtinatio facta ut ſuam ipſe Lecturam ſententiarum Pariſiis pergeret. Bituricenſis etiam Theologicæ Facultatis primus ex tribus unus extitit Profeſſor, cum *Joanne Bartholomæi* Franciſcano, & *Natali Piter* Carmelita, die 9. Martii, anno 1466. illic docere publicè incipiens.

Patrii Cœnobii primùm Prior, ſuæ deindè Provinciæ Præfectus electus, hac inſignitus dignitate annos quadraginta & ampliùs præfulſit, ſcilicet in Capitulis Generalibus Bruxellæ, anno 1462. Aſtæ, 1472. Brixiæ, 1478. Avenionis, 1482. Rupeculæ, 1488. Romæ, 1492. Namurtii, 1498. & Placentiæ, anno 1503. Bituricenſi, anno 1487. Urbe incendio ingenti conflagratâ, Mathurinus apud inſigniores proceres magnâ æſtimatione habitus ſatis ſacultatum & ſuppetiarum, quibus ſuum in eo ſtatu quo etiamnùm perſtat Cœnobium à fundamentis reædificaret. Ibidem extrema ſubiit fata Decanus ſacræ Facultatis Pariſienſis die decimâ Julii, anno Chriſti 1509. ætatis autem ſuæ 89. Ejus inſcribuntur.

SCRIPTA.

1. *Epiſtola S. Pauli ad Corinthios Græcè & Latinè.* Lib. I. Mſ.

2. *In ſacram Scripturam Lecturæ.* Lib. I. Mſ.

3. *In Divi Matthæi Evangelium Commentarius.* Lib. I. Mſ.

4. *In Divi Pauli Epiſtolas ad Corinthios Commentarius.* Lib. II. Mſ.

5. *In Divi Pauli Epiſtolam ad Romanos Commentarius.* Lib. I. Mſ.

6. *In Decretalem Innocentii Papæ*, Lib. I. Mſ.

7. *In Clementinas*, Lib. I. Mſ.

8. *In Libros quatuor Sententiarum Lectura*, Lib. V. Mſſ. Qui apud Carmelitas Bituricenſes aſſervantur integri, *in-folio*.

9. *De Conceptione B. Virginis Mariæ*, Lib. I. Mſ.

10. *De Sacramento Euchariſtiæ*, Lib. I. Mſ.

11. *De Fide Catholica*, Lib. I. Mſ.

12. *De Ortu S. Annæ*, Lib. I. Mſ.

13. *Directorium in Evangelium S. Matthæi*, Lib. I. Mſ.

14. *De ſumma Trinitate*, Lib. I. Mſ.

15. *Notæ in Conſtitutiones Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Mſ. Codex harum Notarum manuſcriptus ſervatur in Bibliotheca Bituricenſium Carmelit.

16. *De Materia Votorum*, Lib. I. Mſ.

17. *Contra Superſtitiones*, Lib. I. Mſ.

18. *Compendium S. Auguſtini de Civitate Dei*, Lib. I. Mſ.

19. *Repertorium Hiſtoriarum*, Lib. I. Mſ. qui & inſcribitur *Repertorium hiſtoricum.*

20. *Orationes ad Clerum*, Lib. I. Mſ.

21. *Quadrageſimale*, Lib. I. Mſ.

22. *Sermones de tempore*, Lib. I. Mſ.

23. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Mſ.

24. *Concordantiæ ſuper quatuor primas Regulas Religioſorum*, Mſſ. aſſervatæ in Bibliotheca Carmelitarum Bituricenſium.

25. *De Myſterio Sanctiſſimæ Trinitatis* ampliſſimus *diſcurſus* ſive *ſermo*, quem anno ætatis ſuæ 88. à ſe ſcriptum ipſe ibidem notavit, & hodiè ſervat Bibliotheca eadem Carmelitarum Bituricenſium.

26. *Adversùs Epicuræos cæteroſque Philoſophos Ethnicos*, tribus Voluminibus Gothico charactere ſcriptis: quorum duo idiomate Gallico exprimuntur, & initio carent. Primum volumen incipit à capite ſexto, & titulum hunc exhibet: *Que l'on ne doit plus penſer à s'enquerir des tems infinis qui ont été avant que le monde fut fait*, &c.

Tomus ſecundus ſic Incipit: » Expoſition à „ Marcellin, auquel S. Auguſtin adreſſe ſon Livre „ & ſa parole, fut, ſelon Oroze au ſeptiéme „ livre de ſon Ormeſte, Tribun de Rome, homme „ ſage & prudent, à qui Monſeigneur S. Auguſtin écrit Epitre, &c. „. Undè dubium ſuboriri poſſet an eſſet Commentarius in S. Auguſtini Libros de Civitate Dei.

Volumen tertium Latino ſermone ſcriptum, eſt Commentarius in Epiſtolas Divi Pauli ad Romanos

M.

& Corinthios, necnon in Evangelium S. Matthæi ad uſum, ut ait, Scholarum. Addit etiam ſe operam dediſſe lectioni omnium librorum Sanctorum Patrum, ad illud opus componendum: in quo titulos aſſumit Carmelitæ, Carmelitarum Provincialis, & Decani ſacræ Facultatis Biturigarum.

Tria hæc Volumina manuſcripta ſervantur in Bibliotheca Reverendorum Patrum Eremitarum S. Auguſtini Bituricenſium.

Mathurinum Clementem commendant Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Joannes-Jacobus Friſius, in *Bibliotheca Tigurina*, *pag. 596. col.* 2. Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II. pag. 94*. Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura*: Hyppolitus Marraccius, in *Biblioth. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus-Maria Panozzi de Piſtoria, in *Maria triumphante*: Jacobus Lelong, in *Biblioth. ſacra, p. 677. col.* 2. *D.* Gaſparus-Thomas de la Thaumaſſiere, in *Hiſtoria Biturigarum* Gallicè edita anno 1689. *p. 61.* &c.

E Carmelitis, Auguſtinus Biſcaretus, in *Vinea Carmeli Palmitibus Mſſ. folio 114*. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 382.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 302.* ubi Operibus Mathurini Clementis addit *Reſponſiones ſuarum Lectionum in Libros Sententiarum, Lib. I.* Ludovicus Perez de Caſtro, in *ſua Bibliotheca Carmelit. Mſ. fol. 106*. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. 971. num. 3411.* & *pag. 1086. num. 3814.* &c.

CXXII.

MAURILIUS A S. MICHAELE, natione Gallus, Provinciâ *Andinus*, Obſervantiam Carmelitas inter Provinciæ Turoniæ alumnos ſtrictiorem Andegavi (Gallicè *Angers*) Profeſſus eſt anno 1635. die 5. Novembris. Zelo ſalutis animarum accenſus, Inſulas in Americanas transfretavit anno 1646. Socius P. *Ambroſii à S. Anna*, qui juxtà commiſſionem *Antonii Philippini* Generalis ad Provincialem directam poſteà fuit anno 1649. à Patribus Congregationis annuæ collectis inſtitutus Procommiſſarius Generalis & Vicarius Provincialis, cùm plenaria auctoritate Religioſos ejuſdem Provinciæ Turoniæ alumnos qui ad ipſum mitterentur, inſtituendi & avocandi Priores & alios Officiarios, prout ipſi benè viſum foret. Maurilius ſummis fidem laboribus Evangeliumque Chriſti cùm illic aliquot menſibus prædicaſſet, in Galliam reverſus, ſacris & humanis Litteris indefeſſè ſtuduit ad annum uſque 1669. quo ſortem mortalium ſubiit communem Andegavi, die 30. Octobris. Scripſit Gallico Sermone Opera duo, quorum primum inſcribitur.

Voyage des Iſles Camercanes en Amerique, &c. id eſt Latinè: *iter Inſularum Camercanarum, in America, quæ partem Indiarum Occidentalium faciunt: unà cùm Relatione variis piis cogitationibus & notis, tàm ex omni Americà, quam aliis Regionibus adornatâ.* Prætereà *quomodo Carmelitæ Provinciæ Turonenſis in prædictis Inſulis ſtabiliti ſunt*, ac *de eodem Ordine Diſcurſus*. Cœnomanis (Gallicè *au Mans*) apud Hieronymum Olivier, 1651. *in-8.°* & Pariſiis, apud Joannem la Caille, 1653. *in-8.°*

Alterum Opus inſcribitur: » Phytologie ſacrée, » ou Diſcours Moral ſur les Plantes de la ſainte » Ecriture: Symboles des myſtéres da la Foi, & » des vérités Chrétiennes, diviſée en ſix parties. » A Angers, chez Pierre Yvain, 1664. » *in-4.°* pag. 787. Id eſt Latinè: *Phytologia ſacra, ſeu diſcurſus Moralis in Plantas ſacræ Scripturæ, Symbola myſteriorum Fidei & veritatum Chriſtianarum, diviſa in ſex floralia*. Andegavi, 1664. *in-4.°*

Maurilium à S. Michaele laudant Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli, p. 582. num. 1040.* & in *Speculo Carmelit. tomo II. p. 1092. num. 3853.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 307.* Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo* ſivè *Encomio Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ*. Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ, pag. 821. num. 15879.* ubi Typographico errore ponitur nomen *Mauricii*, pro nomine *Maurillii* quod legitur ibi in Indice Auctorum, *p. 1013. col. 1.*

Hugo à S. Franciſco, in *Vita vener. Philippi Thibault, cap. 42. p. 441.* notat Ambroſium à S. Anna itidem Andinum ſimul ac Maurilium à S. Michaele, die 17. Julii 1646. navem eo conſcendiſſe propoſito, ut in inſula *Granatenſi* fidem Evangelicam eſſent plantaturi, juxtà Provinciam Regiam Nauclero datam: ſed numero virorum idoneo deficiente, curſum Navigationis, die 31. Auguſti eodem anno mutaſſe verſus *Martinicam* tendentes Inſulam; ubi aliquandiù commorati ad Inſulam *S. Chriſtophori* tranſierunt, in qua benignè recepti à nobiliſſimo Domino *de Poincy* Ordinis S. Joannis Jeroſolymitani Equite Religioſo, claſſiculæ Præfecto in Armorica, & in Inſulis Americanis generali Legato Regio; qui eos in Arce tenuit Hoſpitio, per totam Inſulam occupandos, ubi eo tempore Eccleſiaſticus nemo, Religioſuſque nemo ſubſtaret, præter Dominum de *Sancto Gervaſio*, qui ei erat ab eleemoſynis. Miſſionariorum officio fungi cœperunt, ſacrum celebrantes, concionibus dicendis inſtantes, inſtruendis Cathechiſmoque imbuendis ad Baptiſmum Nigris Americanis inſiſtentes. Plurimos etiam hæreticos Calvinianos ad Fidem Catholicam revocarunt, priſtino ejurato errore, coram ipſo ampliſſimo Legato Regio, eorum abjurationi ſubſcribente. Creſſente meſſe, pluribus meſſoribus fuit opus. Quapropter ad poſtulationem nobiliſſimi non ſatis memorandi Domini *de Poincy*, Ambroſius in Galliam remiſit Maurilium, qui Patres in Capitulo Provinciali Pictavienſi congregandos adiret, ab eis Religioſos petiturus Miſſionarios, illiſque exhibiturus Epiſtolas dicti clariſſimi Domini Legati Regii, necnon optimatum indigenarum, atque ipſius Ambroſii Syngraphis conſignatas die 12. Februarii 1647. In illo Capitulo, in quo die 27. Junii ejuſdem anni electus eſt in Provincialem Urbanus ab Aſcenſione, ordinata fuit ad juſſionem Reverendiſſimi *Theodori Stratii* Supremi Carmelitarum Rectoris jam dudum datam, ut animadvertit citatus Hugo à S. Franciſco *cap. 44. p. 399.* deputatio quorumdam è Religioſis Provinciæ Turoniæ ad promovendam Reformationem, & inſtituendum Novitiatum in Conventu Avenionenſi. Delegati autem fuere noſter *Maurilius à S. Michaele* in Concionatorem, *Albertus à S. Stephano* in Priorem & Magiſtrum Novitiorum, atque *Joannes à Nativitate* in Profeſſorem Philoſophiæ.

CXXIII.

MAURITIUS A S. ANGELO, natione Tuſcus, patriâ Florentinus, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Germaniæ alumnus, vir

jejuniis,

M.

jejuniis, vigiliis, orationibus, ac cunctis miſericordiæ operibus intentus, atque ſacrarum Litterarum peritiâ celebris, necnon in linguis Græcis verſatus, & in Lectione SS. Patrum conſummatus, obiit *Coloniæ Agrippinæ*, anno Chriſti 1649. menſe Junio. Opera ejus inſcribuntur.

1. *Vita S. M. Thereſiæ à Jeſu*, quæ Germanico idiomate fuit Coloniæ excuſa cum *Vitis Sanctorum* à R. P. Petro Ribadeneira S. J. Theologo conſcriptis Coloniæ Agrippinæ, apud Joannem Kinckium 1630. *in-folio editis.*

2. *Favus diſtillans in ore SS. Patrum inventus, Mariæ nominibus ad S. Scripturæ ſeriem degeſtis redundans: quo trecentis ſexaginta quinque meditationibus & diſcurſibus (tot enim dies ſunt in anno) B. Virg. nomina incipiendo à Libro Geneſis explicantur & dilucidantur, juxtà proprietatem cujuſque nominis.*

3. *Dilectus ex dilecto, animæ quærenti illum à ſponſa demonſtratus, deſcriptus, commendatus. Exegeticè Parænéticis Theorematibus opus diſtinguitur.*

4. *Deliciæ meditantium, quibus anima devota quotidiè epulatur ſplendidè*: ſeu *Meditationes de Sanctis & Feſtis propriæ de Tempore, de Paſſione Domini. Quatuor noviſſimis reſponſum mortis à Deo homine acturum & jam morituro.*

5. *Litaniæ variæ ex ſacris Libris & SS. Patribus collectæ.*

6. *Eupirikiæ*, ſeu *Proſæ rhytmicæ, vulgò ſequentiæ de Feſtis & Sanctis.*

7. *AGIEPHEMERIE*, ſeu *de Sanctis & Feſtis anni præcipuis Hymnologium.*

Hæc recenſet Paulus ab omnibus in *Schedis ad Ludovicum Jacob miſſis* anno 1667. & ipſe Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 307.* Aſt inſuper Mauritium à S. Angelo citant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ Spei, in *Viſione Eliana*: Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 292.*

CXXIV.

MAURITIUS A S. ATHANASIO, Turonenſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Priorem diverſis in Cœnobiis geſſit vir ingenii acumine præpollens, & librorum amore plurimùm ſelectorum delectatus, diurnam paralyſim & longam totius corporis & linguæ præſertim ſuſtinuit uſque ad annum 1729. quo mortuus eſt Turonibus die 29. Auguſti. Scripſit Libellum Gallicè inſcriptum. *Abregé des Graces, Privileges & Indulgences concédées à perpétuité par les Papes à la Confrérie du Saint Scapulaire*, &c. à la Rochelle, 1706. pluries hactenùs recuſum.

CXXV.

MAURITIUS A CRUCE, natione Gallus, *Barroduci*, Gallicè *Bar-le-Duc*, anno 1602. die 2. Maii natus, morum gravitate, ac ſolitudinis amore à pueritia inſignis, humanioribus litteris *Virduni* ſtuduit, operam Philoſophiæ dedit apud Franciſcanos *Lugdunenſes*: peracto Novitiatu inter Carmelitas Excalceatos in Conventu *Lugdunenſi*, ibique emiſsâ Profeſſione die 12. Septembris, anno 1621. ac emiſſis deindè Philoſophiæ & Theologiæ ſtudiis, ſic in Græca ac Hebraica lingua ac Scripturarum ſacrarum notitia profecit ut plures ſui temporis, tàm pietate quàm doctrinâ inſignes viri, nihil adeò ſublime, quam ejus interpretationes & expoſitiones, ultrò faterentur.

Quin imò & in collationibus publicis, tùm circà res ſpirituales, apud Dominum *de Liancourt*, interdùm habitis, Auditores omnes ejus doctrinæ profunditate, ac res difficillimas explicandi facilitate rapti, ejus & ſcientiam & eruditionem admirarentur. Dono contemplationis, humilitate ſummâ, ſpiritu paupertatis, ſilentii tenacitate, auſteritate pœnitentiæ, fervore caritatis, & omnium exercitio virtutum emicuit. In ultimâ infirmitate, muniendus Eccleſiæ Sacramentis, tot vivæ fidei, firmæ ſpei, ardentiſque caritatis igneos protulit actus; ut ad publicam ſatisfactionem, ejus prætioſæ mortis hiſtoria typis mandata fuerit. Obiit Pariſiis, Provincialem gerens, die 1. Decembris 1650.

Quas in quibuſdam voluminibus *in-8.°* repoſuerat, elucubrationes invidit juri publico humilitas ejus heroica: eas etenim, morti proximus, igne concremari juſſit; cui ut Provinciali obſiſtere auſus eſt nemo. Attamen ad manus Gabrielis à Cruce Carmelitæ Diſcalceati pervenit Opus Latinè inſcriptum.

Generalis tabella Evangelica, in qua ex verbis Evangelii exprimitur. 1.° *Quis ſit Dominus Jeſus.* 2.° *Quæ fecit.* 3.° *Quæ docuit.* 4.° *Quæ paſſus eſt.* 5.° *Quomodo glorificatus.* Sequentibus litteris deſignatur A. *Matthæus.* B. *Marcus.* C. *Lucas.* D. *Joannes.* Illud ſermone Gallico donavit præmemoratus *Gabriel à Cruce*, approbatum à Theologis Pariſienſibus, anno 1654. tanquam ingenioſè excogitatum, pulcherrimè diſpoſitum, & Eccleſiæ non parùm utile.

Mauritii à Cruce vitam compendioſo ſtylo dedit Ludovicus à S. Thereſia teſtis oculatus, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ* Gallicè ſcriptis, *Lib. II. cap. 90. & 91. pag. 535. & ſeqq.* ut refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 292.* Qui & ſtatim unum & alterum verbum profert de alio Carmelita Excalceato, cui nomen *Mauritius à S. Matthæo*, vel à *S. Martino*, qui tranſtulit in Gallicum idioma, Tractatum Thomæ à Jeſu, *de Contemplatione divina*, præloque ſubjectum, Leodii, 1675. *in-8.°*

CXXVI.

MAURITIUS A S. PETRO, natione Armoricus, patriâ Briocenſis, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ ſtrictiorem obſervantiam Rhedonenſem profeſſus eſt Andegavi die 18. Aprilis, anno 1621. Conventûs Pariſienſis SS. Sacramenti Supprior; vir probitate & litteraturâ celebrandus devixit in Conventu S. Annæ Alræenſis apud Armoricos, anno 1667. Edidit lingua Gallica.

1. *Les Heures de la Sainte Vierge, avec d'autres Prieres de l'Egliſe*: Id eſt Latinè; *Horas Virginis Mariæ cum aliis Eccleſiæ precibus.* Pariſiis, apud Antonium Padeloup, 1654. *in-12.°*

2°. *L'Exercice chrétien de tous les jours, principalement pour les perſonnes dévotes, qui portent le S. Scapulaire*: Id eſt Latinè; *Exercitium Chriſtianum quotidianum: præcipuè pro Devotis, qui ſacrum Scapulare geſtiunt.* Pariſiis, apud Antonium Padeloup, 1654. *in-12.°*

Mauritium à S. Petro appellant Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Juſtinus ab Epiphania, in *Catalogo Carmelitarum in Provincia Turonenſi viventium ad menſem Novemb.* 1662. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmel. Mſ. pag. 308.*

M.

CXXVII.

MAURUS A PUERO JESU, natione Gallus, patriâ Cœnomanus (Gallicè *Manceau*,) in ſæculo dictus *Le Man*, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ ſtrictiorem Obſervantiam Rhedonis profeſſus anno 1634. die 22. Februarii; in ſubſidium adjunctus Marco à Nativitate, qui in Capitulo Pictavienſi anno 1647. præfectus eſt perficiendis Directoriis ad Juvenum in vero Obſervantiæ Rhedonenſis ſpiritu inſtitutionem promovendam. Quorumquidem Directorium Tractatus quatuor pro Novitiis ſcripti videlicet primus, *Præparatio ad Vitam Religioſam*. Secundus, *Inſtructio Chriſtiana*, ſeu *Cathechiſtica*. Tertius, *Vita regularis*, ſeu *Dieta Religioſa*. Quartus, *De Oratione mentali & aſpirativâ*; qui jam Typis inſudaverant, approbati, commendatique fuerunt in Capitulo Turonenſi, anno 1651. die 1. Septembris, præſente atque Præſidente Reverendiſſimo Antonio Philippino Generali Priore: ubi & cæteri Tractatus ſpirituales, & maximè *Officiorum Methodus* imprimi jubentur.

Anno 1650. *Maurus à puero Jeſu* interfuit Socius *Avertani à S. Joanne* Commiſſarii Generalis Capitulo Provinciali Vaſconiæ, in quo Magiſter Novitiorum nominatus ad Conventum Burdigalenſem. Commiſſarius ipſe *Maurus* Generalis, ex delegatione Reverendiſſimi Patris per Definitores acceptatâ præfuit ejuſdem Provinciæ Capitulo an. 1653. & ibi electus in Priorem Burdigalenſem: Quem Biennio peracto *Matthias à S. Joanne* illic Commiſſarius Provincialem nominavit, vi compromiſſi quod omnes Provincialis Capituli Gremiales inierunt de omnibus Electionibus huic *Matthiæ* dimittendis. *Maurus* trinâ ſaltem vice, utriuſque prælaturæ ſcilicet Burdigalenſis Prioris & Provincialis Vaſconiæ munere functus, obiit *Burdigalæ* die 19. Aprilis, anno 1690. ſepultuſque in medio choro Carmelitarum ante majus Altare. Vir promovendæ Reformandæ zelo incenſus, quem vera pietas apud exteros ſummâ veneratione conſpicuum, & accurata Obſervantiæ regularis ſollicitudo celebrem apud ſuos Fratres reddidit: rerum divinarum meditationi aſſiduè incumbens, dum ab officiis vacabat, plus in cœlis quam in terris converſatione moratus; Eremi Montis Laurei propè Burdigalam incola, illic ſedebat ſolitarius, & levabat ſe ſuprà ſe: ſæpè ſæpiùs ad ſeptem horas de die ſuas meditationes protrahens, mundo cenſebatur extraneus. Prophetiæ gratiâ donatus, plurimos eventus longe antè prædixit. Affiliationem *Mauri* in Provincia Vaſconiæ, quam ipſe ſupplici libello poſtulavit à ſuæ Provinciæ Superioribus Turoniæ comprobavit *Philippus à SS. Trinitate* Prior Provincialis cùm ſuis Definitoribus in Congregatione annuâ in Conventu *Flocelerienſi* ad pagum inferiorem *Pictavienſem* ſito celebratâ die 1. Maii, anno 1665. Edidit Sermone Gallico:

1. *La Crèche de l'Enfant Jeſus*: id eſt Latinè: *Præſepium Infantiæ Jeſu*; Burdigalæ anno *in-12.*

2. *Le Royaume intérieur de Jeſus-Chriſt dans les Ames, diviſé en trois parties*: ſeu Latine; *Regnum internum Jeſu-Chriſti in Animabus, tripartitum*. Pariſiis, apud Viduam Dionyſii Thiery, 1664. *in-12.*° *pag. 390.*

3. *L'Entrée à la divine Sageſſe, compriſe en pluſieurs traités ſpirituels, qui contiennent les ſecrets de la Theologie Myſtique*: id eſt Latinè: *Introïtus ad divinam ſapientiam*, &c. Burdigalæ, 1652. *in-12.*° Item Pariſiis, apud Antonium Warin, 1672. *in-12.*° cui additur alius Tractatus inſcriptus.

4. *Réflexions ſur la Vie de Notre Seigneur*: ſivè Latinè: *Cogitationes ſuper Vitâ Chriſti*. Pariſiis, ad Calcem præcedentis Operis, à *p. 417.* ad pag. uſque *484.*

5. *Traité de la fidélité de l'Ame à ſon Dieu*: id eſt Latinè: *Tractatus de fidelitate Animæ erga ſuum Deum*. Pariſiis, *in-12.*° ad calcem Operis præcedentis *à pag. 485.* ad pag. uſque *495.*

Maurum à Puero Jeſu commendant Hugo à S. Franciſco, in *Vita vener. Philippi Thibault, cap. 46. p. 340.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. pag. 308.* ubi eum dicit patriâ *Turonenſem*: Daniel à Virgine, in *Speculo Carmel. tomo II. p. 1093. num. 3854.* ubi ortu *Bleſenſem* illum vocat: Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo* ſivè *Encomio Illuſtr. Carmel. Provinciæ Turoniæ*: Reverendus admodum Pater Agathangelus la Faurie, ſemel & iterùm Vaſconiæ Provincialis, in *ſchedis Mſſ.* ad nos Burdigala Aureliam *miſſis die 17. Aprilis an. 1742.*

CXXVII.

MAXIMILIANUS A S. M. MAGDALENA, natione Belga, patriâ Tornacenſis, Caroli *d'Houyne*, in ſanctiori Conſilio Senatoris Frater Germanus, inter Carmelitas Excalceatos vir generis ſplendore, morum integritate & eruditionis famâ perceleber, Theologus & Vates egregius circà annum 1654. metro eleganti compoſuit, vertitque.

1. *Hiſtorias quotquot ſunt in veteri teſtamento*; ut colligitur ex *Tornaco Nerviorum* eruditi viri Andreæ Catullii Archidiaconi Tornacenſis, *p. 103.*

2. *Carmen Latinum in Tornacum*: quod præfigitur liminibus *Tornaci Nerviorum*, editi Bruxellæ, 1632. *in-4.*° ut animadvertit vir clariſſim. Lenglet, *p. 413. Method. Hiſt. tomo III.*

Maximilianum à S. Maria Magdalena citat dictus Andreas Catullius loco citato; Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 308.* & in *Bibliotheca perſonata Mſ. p. 157.*

CXXIX.

MAXIMILIANUS A S. MARIA, natione Belga, patriâ Mechlinienſis, in ſæculo dictus *Joannes-Baptiſta-Jacobus Gaverelle*, Fr. P. *Norberti à Conceptione*, de quo inferiùs, inter Carmelitas Excalceatos eruditione ac pietate clarus, Lectoris, Prioris, Definitoris Provincialis, ac Viſitatoris Generalis officiis laudabiliter functus eſt. Præcipuus fuit Carmelitarum Excalceatorum Eremi *Nethenſis* Promotor, ac in ea poſt mortem ſepeliri voluit; quamvis *Antuerpiæ* òbierit, anno 1717. Edidit Librum inſcriptum.

Harpocrates Carmelitanus, Coloniæ, 1681. *in-8.*° teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Diſcalc. p. 293.*

Harpocrates hic longè altereſt ab altero libello, qui pariter inſcribitur *Harpocrates*, ſivè *de recta ſilendi ratione* Lugduni, 1603. editus *in-8.*° nomen Auctoris præfixum quidem non habens, attamen dedicationi ſubjectum *Hyppoliti à Collibus*, aliis ſcriptis notiſſimi Juris-Conſulti; cujus vitam deſcribit *Melchior Adam*, inter *vitas*

M.

Germaniæ pag. 451. prout animadvertit Vincentius Placcius in *Theatro Anonymorum*, *pag. 339. num. 2401.* aliàs *226.*

C X X X.

MAXIMUS A S. MAGDALENA, natione Gallus, Campanus, patriâ Lingonenſis Carmelita Excalceatus, vir indefeſſi laboris: pluries ſummo applauſu Philoſophiam & Theologiam docuit. » In ſeculo dicebatur *le Gros.* » Anno 1643. Muſſipontanus, anno 1649. Attre» batenſis, & anno 1650. Lingonenſis Prior, con» tinuatus anno 1652. continuatus tertio anno » 1655. » Edidit Opus Gallicum, cui titulum fecit

Chemin à la contemplation: Latinè: *Via ad contemplationem.* Nancæi, anno 1646. *in-4.°* Quod quidem Opus *Maximo à S. Magdalena* adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 294.* Sed Priorem nullatenis appellans, virum omnibus ornatum virtutibus dicens, Orationis & Contemplationis, ſolitudiniſque ſectatorem eximium. Aſt

C X X X I.

MAXIMUS A S. MARTHA, natione Gallus Provinciâ Campanus, patriâ Lingonenſis in ſeculo *le Gros*, Philoſophiæ & Theologiæ Lector exquiſitus; Prior Muſſipontanus, Attrebatenſis & Lingonenſis, de quo loquitur Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalc. Galliæ capp. 41. 67. 79. 90. 94. & 102. Lib. II. p. 475. 476. 509. 535. 550. & 572.* Is eſt Auctor Operis Gallicè inſcripti, *Chemin à la Contemplation*, à Naney, 1646. *in-4.°* Si fidem dabimus Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 308.* & in *Bibl. Perſonata Mſ. p. 158.* facilè autem non judicavero decipi Lud. Jacob, qui familiariter & amiciſſimè uſus eſt Lud. à S. Tereſia, & à quo diſcere non operosè potuit, quis eſſet, & quo nomine vocaretur Auctor *Viæ ad Contemplationem.*

C X X X I. 2.

MEDIOLANENSIS COLLECTIO Anonyma continet Lit. ſivè Epiſt. plurimas Paſtorales, diverſorum utriuſque Congr. Excalceat. General. ac quorumdam Longobardiæ Provincialium Carmelitarum in unum vol. compactas. Edita eſt in tres partes diviſa, *Italicè*, quibuſdam ex Latino & Hiſpan. idiomate tranſlatis Mediolani, anno 1671. *in-4.°*

C X X X I I.

MAXIMUS A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus in ſua Provincia Mediolanenſi Prior, Definitor Provincialis, ſemel & iterùm Provinciæ præfecturam gerens, edidit Italicè:

Vitam vener. Margaritæ ab Incarnatione Monialis Carmelit. Excalceatæ, in ſæculo dictæ Princeps Catharina Farneſia, Parmæ, anno 1685. *in-4.°* Quam Sermone Gallico donavit Eleazarus à S. Delphina; & *Avenione, anno 1694.* prælo ſubjici curavit. Ità Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 294.*

C X X X I I I.

MELCHIOR A S. ANNA, natione Luſitanus, Luſtrato primo Hemiſpherio ſeculi pericula ac inſidias vitare volens, apud Carmelitas Excalceatos, Vitam Religioſam profeſſus, Lectoris ac Prioris muneribus egregiè functus eſt circà annum 1654. edidit patrio idiomate:

Chronicon Carmelit. Excalc. Provinciæ Luſitanæ, 1. vol. *in-fol.* Cujus meminere Georgius Cardoſus, in *Hagiologico Luſitano*, tomo II. *die Martii 21.* & *die Aprilis 4. p. 427.* & *tomo III. pag. . die 16. Junii, pag. 709.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 308.* Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 95.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Diſcalceat. p. 294.*

C X X X I V.

MELCHIOR A JESU, in ſæculo dictus Jacobus *du Laurent*, natione Gallus, patriâ Caſtel-novius in Diœceſi Carnotenſi, gente Patriciâ natus die 2. Febr. 1606. Filius Domini *Du-Laurent* Præſidis Caſtelli-novi, Vatis Galli ſuâ ætate celeberrimi; Religioſam inter Carmelitas Excalc. profeſſionem dixit anno 1626. die 8. Febr. Novitiorum Nancæi Præfectus, Philoſophiæ ac Theologiæ Lector Burdigalenſis, Charetonenſis, Lugdunenſis, Pariſienſis, & Romæ in Seminario S. Pauli, ſeu Beatæ Virginis Mariæ de Victoria Controverſiarum: anno 1647. ſocius Capituli Generalis, dum Provincialem gereret Ludovicus à Matre Dei; qui electus fuerat in Conventu Charentonenſi, anno præcedenti 1646. in quo Carmelitæ Diſcalceati prohibiti ſunt ne doctrinam Iprenſis Janſenii tenerent aut propugnarent. Hic Ludovicus à Matre Dei, dùm eſſet Prior Pariſienſis, Aurelianenſis Conventûs fundationem inchoaverat ex commiſſione Joannis Evangeliſtæ à SS. Sacramento Provincialis datâ, anno 1638.

Anno 1653. Melchior à Jeſu Prior Melitenſis à Joachimo de Jeſu Maria Præfecto ſeu Præpoſito Generali Viſitator Provinciæ Aquitaniæ conſtituitur. Anno 1658. Prior Charentonius: Vicarius Provinciæ Pedemontanæ, & Viſitator Generalis Provinciæ Avenionenſis, tandem obiit Charentoni anno 1679. die 7. Octobris; vir morum candore, vitæ innocentiâ, regularis Obſervantiæ zelo, humilitatis demiſſione, vitæ exemplo, ingenii excellentiâ, linguarum peritiâ, & ſumma litterarum cognitione, magnam venerationem adeptus, in pretio ab antiquis ſuis Patribus habitus; ſcripſit Theologus ſanè gravis, & Philoſophus præſtans Opera quæ inſcribuntur:

1. *De Gratia & libero Arbitrio Tractatus Mſ.* qui nunquam in lucem prodiit, Romæ dictatus in Collegio S. Mariæ de Victoria, anno 1652. quo Ludovicus de S. Amore circà quinque Propoſitiones Janſenii defendendas verſabatur, noſtrum Melchiorem non nunquam inviſebat, & aliquandò hunc vocitans *lumen Eccleſiæ magnum*, in ſuo Diario, pag. 297. col. 1. lineâ ultimâ.

2. *De Theologia Myſtico-Scholaſtica*, tomi tres *in-fol.* Gallicè, Mſ. nongentis & tredecim paginis ſimul contenti, ut refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *pag. 294.*

3. *Explicatio Caſtri animæ S. Tereſiæ Mſ.* Gallicè, *in-fol. pag. 510.* quæ aſſervatur in Conventu Rothomagenſi Carmelitarum Excalceat.

4. *Vita R. P. Juliani à Cruce* Neuſtrii, patriâ Argentani, in ſæculo dicti *Nicolaus Angot*, *Carmelitæ Diſcalceati*, qui obiit Pariſiis, anno 1663. die 19. Januarii, *ſacris ſtigmatibus* ad pedes & pectus *divinitùs inſigniti Mſ.* penès Auctorem, inquit Ludov. Jacob. Bibl. perſonata Mſ. p. 159.

M.

Melchiorem à Jeſu commendant Ludovicus de S. Amore, in ſuo *Diario de geſtis Romæ circà quinque Propoſitiones, pag. 250. col. 1. pag. 286. col. 1. pag. 291. col. 2. lin. ult. pag. 297. col. 1. circà finem.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmel. Excalc. Galliæ, Lib. II. cap. 100. pag. 566. cap. CXI. pag. 592.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 309.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceat. pag. 294.* Iterùm Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca perſonata Mſ. pag. 156.*

CXXXV.

MELCHIOR A S. MARIA, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Theologus & Concionator egregius edidit Hiſpanico Idiomate.

Sermones Quadrageſimales: Conchæ, Typis Viader, 1635. *in-4.°* Ità Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 309.* Aſt Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag. 99. Quareſma del Delcalço*, Conchæ, 1635. *in-4.°* adjudicat Religioſo Toletano ex Minoribus Reformatis Provinciæ S. Joſeph.

CXXXVI.

MELCHIOR A MATRE DEI, natione Hiſpanus, Regno *Aragonenſis*, patrâ *Turiaſonenſis*, præclaris parentibus *D. Joanne de Caſſanata*, & *D. Iſabella de Rojas* ortus, inter Carmelitas Excalc. *Matriti*, Novitiorum habitu indutus; poſteà *Paſtranam* in Regno Caſtellano ſitam tranſmiſſus, ſolemnem ibi Profeſſionem emiſit anno 1690. die 29. Julii. Ad ſtudia deputatus, in Philoſophicis ac Theologicis diſciplinis, adeò perfectus ac conſummatus evaſit, ut à quocumque de iis interrogatus, haud ſecùs promptè, exactè, ac dilucidè reſponderet, ac ſi tunc materiam illam in libris pervoluiſſet.

Hujus viri excellentis copiam volens ſuæ ſacere patriæ *Nicolaus à Jeſu Maria* Genuenſis, in *Italiam* cùm primis exorientis Carmelitarum Excalceat. Congreg. Italicæ Fundatoribus miſit. Philoſophiæ Prælector à *Petro de Matre Dei*, tunc hujus illic Congregationis Commiſſario Apoſtolico deſignatur. Verùm, propter delictam corporis habitudinem, continuos lectoratûs labores ſuſtinere non valenti, ipſi onus Concionatoriæ artis imponitur. Quod munus adimplevit tantâ cœleſtis eloquentiæ energiâ, ut tanquam Apoſtolus haberetur.

Jam iis ſanctis ac piis operibus vacabat Neapoli, anno 1605. cùm ſocius *Franciſci à SS. Sacramento* Prioris ad primum Capitulum Generale Romam accedens, in quartum Definitorem Generalem eſt electus. Verùm gravi correptus ſtatim infirmitate, juſſionem per *Petrum à Matre Dei*, qui ad Conclave electus Confeſſarius mox erat receſſurus, datam recepit, ne migraret è vita, donec electione Pontificis factâ, mutuis amplexibus ſeſe in Dei amorem accenderent: quam juſſionem *Ferdinandus à S. Maria*, tunc Præpoſitus Generalis, ei intimari per obedientiam fecit. *Melchior* obedivit præcepto: læthalis infirmitas, ſtupentibus Medicis ceſſavit: donec aliquot poſt dies, alio prorsùs diverſo morbo decumbere coactus, præcepto illo moriendi revocato, prædicens quod quintâ infirmitatis die moreretur. Munitus quidem Eccleſiæ Sacramento, ſuam, magno jubilo Canticum *Simeonis* ingeminans, animam Creatori reddidit anno prædicto 1605. die 17. Maii, in Vigilia Aſcenſionis; & anno ætatis ſuæ 30. Varia ejus inter Opuſcula recenſentur Mſſ.

1. *Rhetorica.*
2. *Dilectica.*
3. *Conciones*, Italico ſermone pronuntiatæ.

Melchiorem à Matre Dei ſummis celebrant laudibus, Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtoriæ Reformationis Tereſianæ, Lib. VII. cap. 11. num. 3. & cap. 56.* Petrus Andreas, *Hiſtoriæ Generalis Congregationis Italicæ, tomo 2. Lib. I. cap. 4.* Iſidorus à S. Joſeph, in *Annalibus, tomo I. Lib. II. cap. 4. & 11.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliana, cap. 287. pag. 667. & 668.* Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Carmelitanæ Hiſtoriæ, Lib. VIII. cap. 7.* & *Part. III. Decoris Carmelit. Religioſi, in Vita Nicolai à Conceptione*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 309.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalc. pag. 294. & ſeqq.* Daniel à Virgine, in *Speculo Carmelit. tomo II. pag. 1054. num. 3644.* Joannes Caramuel, in *Vita Dominici à Jeſu Maria*, ſub finem: ubi narratur quod cum in Conventu *S. Mariæ de Scala* moreretur dictus *Dominicus*, quandò noſter *Melchior* illic ultimum exhalavit ſpiritum, raptus in ecſtaſim, vidit animam *Melchioris* ab ingreſſu ſuo, magno Sanctorum comitatu in Cœlum conſcendere.

CXXXVII.

MICHAEL ALPHONSUS DE CARRANZA, natione Hiſpanus, Valentinus tàm domo, quàm profeſſione religioſæ vitæ inter Carmelitas antiquioris Obſervantiæ ſodales grande ornamentum; primarius fuit ſacræ Theologiæ in ſertoriana Hoſcenſi Academia Profeſſor. Conventûs Cæſar-Auguſtani Prior vigilantiſſimus, & tunc à Qualificationibus ſacri fidei ſolii placidiſſimo omnium Senatûs Catholici Valentini & Cæſar-Auguſtani fidei Cenſorum inſignium ore ſelectus. Aragoniam Provinciam ter gubernavit; Vicarium totius Hiſpaniæ Generalem, Luſitaniæque Cenſorem, ſive Viſitatorem & Reformatorem cùm Apoſtolicum tum Regium geſſit.

Divini Verbi præco ſelectiores ad populum Quadragenas habuit. Huic tanquam lapidi primo, Setabenſis Cœnobii in Regno Valentiæ, & tanquam fundatori & erectori inſigni prima verè limina debentur. Primus in ſua Provincia, liberalium artium & Theologiæ ſanctæ, ſeveriori ſtudio, pervilegia meliora excitavit. Is etiam cui meliora glorioſioris famæ, & Obſervantiæ, ſacrique Scapularis Mariani devotionis pignora deberentur: ut potè qui in omnibus Hiſpaniæ Provinciis Marianæ Confraternitatis Carmeliticæ illuſtriſſima initia fixit. Is qui ſodalitatem iſtam in Cæſar-Auguſtana Obſervantia primus inſtituit: initia enim dedit in Cœnobio Cæſar-Auguſtano, anno 1577. proceſſionibus ſub qualibet quartâ Menſis Dominicâ die conficiendis. Tandem octogenario ferè major deceſſit Valentiæ, anno 1607. Primus hic in lucem dedit.

1. *Librum Sancti Ildephonſi Archiepiſcopi Toletani.* De illibata Beatæ Mariæ Virginitate: adjungens de ſuo *Selecta tùm B. Patris Idelphonſi, tùm etiam aliorum Sanctorum pronuntiata de perpetua Virginitate ſacro-ſanctæ Dei Matris ad quemdam Neophytum Valentinum veritatis ſtudioſum.* Quibus

omnibus

M.

omnibus præmittitur *Vita S. Ildephonſi.* Valentiæ, an. 1556. apud Vid. Joannis Mey, Flandri, *in-8.°* Item, Lovanii vulgari Sermone apud Vellæum, 1569. *in-12.°*

2. *Catecismo y Doctrina de Religioſos Novicios, profeſſos y monjas:* Id eſt Latinè; *Catechiſmum & Doctrinam de Religioſis Novitiis, profeſſis & Monialibus.* Valentiæ, apud Chryſoſtomum Garrik, 1605. *in-folio.* Tripartiti hujus Operis prima pars ſolummodo edita eſt. Secundam partem reliquit in ſchedis abſolutam.

3. *Camino del Cielo:* id eſt, *Iter ad Cœlum.* Valentiæ, 1601. *in-8.°*

4. *Prælectionum Theologicarum Librum unum;* quas publicè habuit Oſcæ, in almo illo Q. ſertorii Muſæo. *Mſ.*

5. *Decretorum Librum unum*, quem pro Regimine Provinciarum Hiſpaniæ totius attexuit, dùm Apoſtolica pro Sixto V. Commiſſarii Generalis auctoritate fungeretur.

6. *Epiſtolam ad Carmelitas Hiſpanos, pro admittendis Conſtitutionibus Joannis-Baptiſtæ Caſſardi Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis.* Valentiæ, apud Petrum Patricium, anno 1590. *in-4.°*

De Michaele Alphonſo de Carranza cùm eximiâ laudis commendatione agunt Andræas Schottus, in *Bibl. Hiſpanica, claſſe 4.* Valerius Andræas, in *Catalogo ſcriptorum Hiſpaniæ:* Philippus II. Hiſpaniarum Rex, in *Epiſtola ad Ducem de Seſſa*, ſuum Oratorem Romanum: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tom. II.* Thomas Tamayo de Vergas, in *Notis ad Vitam S. Ildephonſi*, quas refert Joannes Bollandus, *tomo II. Actorum Sanctorum ad diem 3. Januarii*; Aubertus Miræus, in *Bibl. Eccleſ. cap. 77.* Hippolytus Marraccius, in *Mariana:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Hieronymus Rubeus, in *Hiſtoria Ravennæ civitatis, Lib. 10. ad ann. 1564.* Joannes Caramuel, & Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Dominici à Jeſu Maria:* Franciſcus à S. Maria, in *Hiſtor. Reſor. Carmel. tomo II. Lib. VIII. cap. 57.* Gaſpar Eſcolanus, in *Valentina Hiſtoria, parte 1. cap. 9. & ultimo.* Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 102. & 103.* Alegræus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, pag. 457.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 309.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli, p. 516. num. 924.* & in *Speculi Carmelit. tomo II. p. 1078. num. 3781.*

CXXXVIII.

MICHAEL AB ANGELIS, natione Bœticus, Carmelita Diſcalceatus, vir Religione, pietate, ac obſervantia inſignis, in evolvendis Sanctorum Patrum documentis exercitatiſſimus, elucubravit circà annum 1655. ſuo Hiſpano idiomate opus ad inſtructionem Novitiorum, inſcriptum:

Diſciplina Monaſtica, ex mente S. Bonaventuræ, Hugonis à S. Victore, S. Vincentii Ferrerii, & aliorum Authorum placitis, Mſ. in 4.° Quod aſſervatur in Cœnobio Carmelitarum Excalceat. Granatenſi: ſicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 297.*

CXXXIX.

MICHAEL ANGELUS A S. JOSEPH, natione Italus, Diſcalceatus Carmelita, Provinciæ Neapolitanæ, anno 1661. Definitor ſecundus Generalis edidit.

De partu Virginis Librum: Neapoli, 1650. *in-12.* Italicè: quem citant Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, & Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 310.* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliana.*

CXL.

MICHAEL AB ANNUNTIATIONE, ortu Luſitanus, antiquioris Oſervantiæ Carmelitarum ſodalis, ſacræ Theologiæ Doctor Conimbricenſis, vir eruditione clarus, & à Franciſco Suareſio magni, ut fertur, habitus, obiit in Gallia, dùm ad Capitulum ſui Ordinis Generale profectus eſſet, anno 1613. Scripſit.

Theologica plura Opera Mſſ. Quæ aſſervantur apud Carmelitas Luſitanos, ut teſtantur Emmanuel Romanus *de la Antiguedad y Eſcritores del carmen*, ſeu in Tractatu *de Antiquitate & Scriptoribus Ordinis Carmelitici:* Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* pag. 310. Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hiſpana, tomo II. pag. 310.*

Multi præclariſſimi Viri Carmelitæ nominis ejuſdem floruerunt in utraque ſocietate Mitigatorum & Excalceat. quorum nomina hic damus, ne confundantur. *Michael ab Annuntiatione* Hiſpanus Excalceatus Carmelita, Congregationis Italicæ, Magiſter Novitiorum Provinciæ Poloniæ, cujus meminit Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Dominici à Jeſu Maria, Lib. IV. cap. 9.*

Michael ab Annuntiatione, Gallus, Carmelita Diſcalceatus Provinciæ Pariſienſis, Prior Meldenſis, anno 1655. electus, etiam anno 1664. Nivernenſis, Attrebatenſis, anno 1667. *Michael ab Annuntiatione*, Hiſpanus Carmelita Excalceatus, Matritenſis Supprior, & Prior Cogolludenſis, anno 1655. *Michael ab Annuntiatione* Carmelita Excalceat. Provincialis Hiberniæ, qui obiit Lublini, anno 1655.

CXLI.

MICHAEL ANGRIANUS, vulgò ANGRIANI, vel AIGUANI, malè AYGUANI, ſæpè de *Bononia*, aliquandò *Incognitus* dictus, *Stephani* Filius, natione Italus, patriâ *Bononienſis*, & Profeſſione Carmelita, in Academia Pariſienſi ſacræ Theologiæ curſum adimplevit, laureamque Doctoralem adeptus eſt. In Comitiis ſui Ordinis Generalibus celebratis *Ferrariæ*, anno 1354. *Burdigalæ*, 1358. & *Treviris*, 1362. nominatus eſt Lector ſive Profeſſor Conventûs *Mauberiini* Pariſienſis. Quo tempore ſua *ſuper quatuor Libros Sententiarum Commentaria* ſcripſit, quæ primùm Mediolani anno 1510. edita ſuêre, deindè *Venetiis*, anno 1623. curante P. *Leone Prioli* ejuſdem Ordinis profeſſo Carmelitâ.

Angrianus, anno 1372. in Capitulo Generali *Aquis-Sextiis* celebrato adſuit Definitor ſuæ Provinciæ Bononienſis, & deinceps *Magiſter* appellatur ſeu ſacræ Theol. *Doctor*, quo item nomine decoratur in Comitiis General. *Podii Velaunorum* anno 1376. & *Brugis* an. 1379. habitis, quibus interfuit *Provincialis* ſuæ Provinciæ dignitate cohoneſtatus.

Maximum quo Eccleſia ſciſſa eſt mortuo Gregorio XI. ſchiſma ingentem in Ordines Monaſticos diviſionem, & nominatim in Carmel. induxit. Nam Cœnobia Germaniæ, Hongariæ, Bohemiæ, Poloniæ, Daniæ, Sueciæ, Norvegiæ, Pruſſiæ, Belgii, Friſiæ, & aliarum contiguarum Allemaniæ Provinciarum, cum Tuſcia, Longobardia; aliiſque Italiæ regionibus *Urbanum VI.* Pontificem legitimum agnoſcebant; *Clementem* verò *VII.* cui

M.

adherebat *Bernardus Ollerius* ſupremus totius Ordinis Moderator, Cœnobia Galliæ, Hiſpaniæ, Scotiæ, & Regni Neapolitani defendebant. Qua de cauſa, jubente Urbano VI. in Capitulo Generali *Brugis habito* 1379. depoſitus eſt Bernardus Ollerius 17. Generalis, & electus Michael Angrianus titulo Vicarii Generalis, qui & Apoſtolico brevi confirmatus Diplomate dato 13. Kalendas Maii, ſeu die 19. Aprilis, anno 1380. ubi ſic loquitur *Urbanus VI.* ad eumdem *Michaelem Aiguanum.*

» Cum itaque nuper nos iniquitatis filium Ber-
„ nardum Ollery olim Priorem Generalem Or-
„ dinis Fratrum S. Mariæ de Monte-Carmelo,
„ ejus culpis, & demeritis exigentibus, officio
„ Prioratûs Generalis, & omni adminiſtratione
„ dicti Ordinis auctoritate Apoſtolicâ duxerimus
„ privandum, & ab illis etiam amovendum; &
„ propterea dictus Ordo, ad quem gerimus ſpe-
„ cialem devotionis affectum, Priore Generali ca-
„ rere noſcatur ad præſens; nos cupientes, quod
„ idem Ordo ſalubriter regatur, & feliciter gu-
„ bernetur, ac de tua induſtria, & probitate
„ gerentes in Domino fiduciam ſpecialem, te Vi-
„ carium Generalem prædicti Ordinis uſque ad
„ noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis beneplacitum,
„ cum proviſione dari conſuetâ Generali Priori
„ dicti Ordinis pro tempore exiſtenti, auctorita-
„ te Apoſtolicâ, tenore præſentium conſtituimus,
„ & etiam deputamus.

Altero Diplomate die eodem dato, ad univerſos Priores & alios Fratres Ordinis S. M. de Monte-Carmeli directo, jubet idem Pontifex Romanus, quatenùs eumdem Michaelem Vicarium Generalem dicti Ordinis tanquam Patrem & Paſtorem ſuum benignè ſuſcipientes, ejus Monitis, & præceptis parere, & obedire humiliter ſtudeant.

Tertio Diplomate Apoſtolico, anno 1380. dia 21. Octobris concedit Urbanus VI. eidem Michaeli Aiguano, ut in futuro proximè Capitulo Generali, concedit facultatem ordinandi de Prioribus Provincialibus, qui ad electionem Prioris Generalis venire deberent, & ad illud Capitulum venire negligerent, ſeu contemnerent; quia de illis Provinciis præſertim ultrà montes conſiſtentibus forent Fratres; qui adhærerent & faverent iniquitatis filio *Bernardo de Olleriis* Profeſſori, olim Priori Generali dicti Ordinis; Qui tanquam ſchiſmaticus & adhærens perditionis alumno *Roberto* olim Baſilicæ duodecim Apoſtolorum Presbytero Cardinali *Antipapæ*, à Prioratu Generali dicti Ordinis per ſedem Apoſtolicam amotus & privatus eſſet.

Anno quidem 1381. in Comitiis generalibus *Veronæ* celebratis, *Michael de Bononia* electus unâ voce fuit in Priorem Generalem, abſentium vices ſupplentibus aliis Religioſis ad votum ſuum proclamandum admiſſis. Ad eamdem dignitatem confirmatus fuit in Capitulo Generali *Bambergæ* habito, 1385. Aſt anno ſequenti, 1386. cum *Genuam* ad *Urbanum VI.* Pontif. Romanum inviſendum acceſſiſſet ab officio Generalatûs abſolutus fuit. Quid cauſæ fuerit in hac depoſitione, penitus ignoratur: niſi quod alicui Cardinali Papæ infenſo adhæſerit; vel quia ſuo cuidam Diſcipulo *Burgenſis* Eccleſiæ Archidiacono Papæ ſuſpecto per amicitiam conjungeretur.

Anno 1384. quo *Aiguanus* Angliæ Conventus viſitaret, accidit ut in caput Ricardi Anglorum Regis ſecundi ætate juvenis, & parùm benevolentiæ à populo adepti, fuerit conjuratum. Fulmen autem indicaverunt, Eques unus, alter Carmelita, nomine *Joannes Latymer*, Oxonienſis, in Theologia Baccalaureus. Hic ſchedam Regi obtulerat, in qua conjurationis Principem Ducem Lancaſtriæ, quaſi voluiſſet Regem repentè opprimere, Regnumque occupare, indicabat, ſimul tempus, locum, & cætera, quæ hujus rei facere poterant argumentum, oſtendebat.

Aiguanus ab omni Officio exoneratus in Conventum Bononienſem ſe recepit, ubi ſuis Operibus abſolvendis totum adhibuit animum. Decem nihilominùs poſt annos, *Bonifacius IX.* munus Vicarii Generalis Provinciæ Bononienſis ei conceſſit, cum plena facultate gubernandi, reformandi, &c. Jure tamen, & poteſtate Prioris Generalis ſalvis; de quo Bullam dedit iſte Pontifex die 25. Julii, anno 1395. verùm & anno 1396. Definitor Bononiæ *Michael* noſter quaſi redivivus interfuit Comitiis Generalibus *Placentiæ* celebratis. Poſt hæc demùm humanitatis debitum ſolvit anno 1400. die 16. Novembris, vir grande Muſarum decus, magnis naturæ dotibus illuſtris, prudentiâ, morum integritate, Religionis fervore, ingenii acumine, & ſacrarum Litterarum cognitione præclarus, de re Chriſtiana proindè & Litteraria benè meritus, ſepelitur in Eccleſia S. Martini Carmelitarum Bononienſium cùm Epitaphio, quod lapidi marmoreo ſepulchrali impreſſum legitur, antè majus Altare.

D. O. M.

MICHAEL Doctor hic eſt, Ayguana Bononias illum
Stirps dat, Carmeli, quem tulit Ordo, caput.
In David ejus ovat calamus, ſtupor eſſque Latinis,
Et Gallis virtus, ingeniumque ſenis.
Bis ſeptingentos annos, patet ecce Novembrem,
Atque bis octenos explicuiſſe dies.

Quo quidem Epitaphio evaneſcit omne dubium, quin anno 1400. mortuus fuerit: erravit ergò Ludovicus Jacob, qui mortem ejus aſſignat anno 1416. Erravit Auguſtinus Biſcaretus, qui anno 1411. erraverunt alii, qui anno 1396. eam affigunt. Videamus jam ejus Opera & edita & inedita.

OPERA EDITA.

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria* prodierunt Mediolani, anno 1510. *in-fol.* apud Leonardum Vegii. Iterùm Venetiis, anno 1623. *in-folio.* Typis Joannis Guerilii emendante Fr. Leonardo Priolo Carmelitâ.

Quæſtiones autem hæ diſputatæ in quatuor Libros Sententiarum, Mediolani editæ, anno 1510. inter veteres editiones Bibliothecæ Joannis Mori Nortvicenſis in Anglia Epiſcopi numerantur, codice 196. ut habetur *tomo II. Codicum Mſſ.* Angliæ & Hiberniæ, in Catalogo Mſſ. Codicum Eccleſiarum Angliæ Cathedralium, & aliarum inſignium Bibliothecarum, *pag. 388. col. 2. num. 196.* Id veluti ſingulare quid animadvertit Caſimirus Oudinus: at ſimilem editionem habent Bibliothecæ Carmelitarum, Antuerp. Aurelianenſium, &c.

2. *Commentaria in Pſalmos Davidicos*, duobus tomis diviſa, *in-fol.* prodierunt primùm anno 1510. curâ & labore Leonardi Vegii, Mediolanenſis ſacræ Theologiæ Doctoris & Profeſſoris;

Digitized by Google

M.

ſi fidem dederis Ludovico Jacob : at Baſilius Anguſſola Ordinis Carmelitici Procurator Generalis aſſerit quod hæc *Commentaria* in Bibliotheca Monaſterii D. Hieronymi, cui vulgò nomen eſt *Los Toros de Guiſando*, latuerint uſque ad annum 1524. quo primùm, inquit, tempore Reverendiſſimus Dominus Joannes Fonſica Burgenſis Epiſcopus Compluti ipſa typis mandari curavit *in-fol.* Prodierunt tertiò & ſemper *Incogniti* nomine, Lugduni, anno 1581. apud Carolum Peſnot ibidem, anno 1588. Item Venetiis, anno 1600. tribus tomis, *in-4.°* hanc editionem promovente jam nominato Baſilio Anguſſola, juxtà Provinciam ſibi traditam à Patribus Comitiorum Generalium, Ordinis Romæ celebratorum, anno 1598. cum nomine Auctoris, videlicèt *R. P. Michaelis Ayguani Bonon. Ord. Carmelit.* Hæc editio præviam habet Epiſtolam dedicatoriam ad Illuſtriſſ. ac Reverendiſſim. DD. Dominicum Pinellum S. R. E. Cardin. Ampliſſimum totius Carmel. inſtituti tutelarem humaniſſ. directam, quam ſcripſit Frater Gregorius Canalius Venetus Carmelita.

Epiſtolam hanc excipit Fratris Baſilii Anguſſolæ Ord. Carmelitarum Procuratoris Generalis de Recognitione veri Auctoris ad Lectorem Præfatio, quam ſequitur Bibliopolæ ad Lectorem admonitio, cui ſuper adduntur ampliùs atteſtationes Joan. Mozanigæ Vicarii Generali Patriarchæ Venetiarum, & Notarii Patriarchalis ſubſcriptione conſignatæ. Prodierunt deinceps eadem ſui Auctoris nomine Commentaria, Lugduni, anno 1610. Pariſiis, 1613. 1616. & 1626. Prodierunt tandem Lugduni apud Joannem-Baptiſtam Devenet, anno 1656. *in-folio.* Extant autem Mſſ. Pariſiis in Bibliotheca Carmelitarum Conventûs Plateæ Maubert. extant quoque Mſſ. in Bibliotheca S. Juſtinæ Patavinâ Benedictorum Monachorum.

De recognitione veri Auctoris horum Commentariorum ſic loquitur jam memoratus Baſilius Anguſſola. » A patribus in poſtremo noſtri Ord.
» Generali Capitulo in hac alma Urbe Congre-
» gatis id mihi muneris eſt injunctum, ut in poſ-
» trema hac editione, quam Joannes Guerilius
» Bibliopola Venetiis moliebatur, curarem jam
» tandem ut æquum eſt, ſuum reddi Auctorem
» operi, opus Auctori. Id ego præſtiti, quâ ma-
» jore potui fide & diligentiâ.

» Duo enim Antiqua exemplaria, alterum,
» quod in Bibliotheca Conventûs noſtri Bono-
» nienſis aſſervatur, antiquo charactere in perga-
» meno manuſcriptum jam olim annò Domini
» 1397. in quinquè volumina diſtinctum, in quo
» ſingulorum fine hæc, vel ſimilia habentur. *Ex-*
» *plicit lectura partis primæ* [vel quota alia ſit]
» *Pſalterii compilata per Fr. Michaelem de Bononia*
» *Ordinis B. M. de Monte Carmelo inter Theolo-*
» *gos Doct. Pariſienſis minimum*, necnon aliud ſi-
» mile, quod habetur in Bibliotheca Conventus
» noſtri Venetenſis, & ipſum manuſcriptum par-
» tim anno 1397. partim anno 1423. in quinque
» pariter volumina diſtinctum; in quorum initio
» leguntur hæc verba : *Incipit lectura ſuper Pſal-*
» *terium edita & compoſita per Fratrem Michaelem*
» *de Ayguanis, de Bononia ſacræ Theologiæ Doc-*
» *torem eximium Ordinis Fr. S. Dei Genitricis M.*
» *de Monte-Carmelo.* Et in ſingulorum voluminum
» primo folio depicta eſt imago Lectoris in Ca-
» thedra ſedentis, habitu Carmelitano induti, una
» cùm imaginibus auditorum ejuſdem, & alteriùs
» habitus; & ſimiliter in Calce ſingulorum, ejuſ-
» dem Auctoris fit mentio.

» Hæc, inquam, duo manuſcripta curavi Illuſtr.
» & Rever. Veneto Patriarchæ, & Bononienſi
» Archiepiſcopo exhiberi; & per viros tùm doc-
» tos, tùm pios ab iiſdem convocatos examinari;
» atque cùm hactenùs impreſſis, *incogniti Commen-*
» *tariis in Pſalmos* conferri, declararique Manu-
» ſcripta cùm impreſſis ità concordare, ut nullus
» poſſit alius cenſeri hujus Operis Auctor. Cujuſ-
» quidem utriuſque exhibitionis, examinis, col-
» lationis, & declarationis publica habemus in
» Archivio Ordinis teſtimonia.

„ Extant & alia manuſcripta non minùs antiqua
„ in Conventibus Predicatorum, & *S. Michaelis*,
„ vulgò in *Boſco* nuncupati, & *S. Salvatoris* Bo-
„ nonienſibus, cùm his, quæ ſuprà dictæ ſunt,
„ ſubſcriptionibus. Hæc & ſi omnem dubitatio-
„ nis ſcrupulum evellere non poſſunt, non de-
„ ſunt tamen alia, & firmiora fortaſſis argumenta.

„ Quindecies meminit hic Auctor in hoc opere
„ Dictionarii cujuſdam ſui. Pſ. 76. verſu 1259.
„ exponens particulam, *Nocte coram te* : inquit,
„ *Hic potes notare quod*, contrà, in *ſcriptura mul-*
„ *tipliciter accipitur* : vide in *Dictionario meo loco*
„ *ſuo.* Pſ. 77. verſu 1290. Lectorem remittit ad
„ ejuſdem Dictionarii verbum, *Ambulare.* Pſ.
„ eodem verſ. 1303. ad verbum *Credere.* Pſ. 78.
» verſ. 1362. ad verbum, *Comeſtio.* Pſ. 88. verſ.
» 1517. ad verbum, *Aſſumptio.* Pſ. 198. v. 1964.
„ ad verbum, *Benedictio.* Pſ. 124. verſ. 2289.
„ ad verbum, *Benefacere.* Pſ. 127. verſ. 2305.
„ ad verbum *Ambulare.* Pſ. 133. verſ. 2356. ad
„ verbum, *Atrium.* Pſ. 136. verſ. 2413. ad ver-
„ bum, *Adhærere.* Pſ. 143. verſ. 2509. ad ver-
„ bum, *Alienum.* Pſ. 147. verſ. 2563. ad ver-
„ bum, *Cinis.* Pſ. eodem verſ. 2563. ad verbum,
„ *Aqua.* Pſ. 148. verſ. 2571. iterùm ad verbum,
„ *Aqua.* Pſ. eodem, verſ. 2575. ad verbum,
„ *Cedrus.*

„ Ubi id mirum eſt, quod ſeipſum toties ci-
„ tans in ſuo hoc Dictionario ad ejuſmodi tamen
„ verba, ſivè dictiones Lectorem remittit, quæ
„ à prioribus tribus litteris incipiant A. B. C.
„ Quâ rogo de cauſa : niſi quia Dictionarium
„ non complevit; & tres tantùm priores litteras
„ eſt proſecutus? Hujuſmodi Dictionarium tres
„ ſolùm priores litteras complectens, antiquum
„ manuſcriptum ſub nomine *Michaelis de Bononia*,
„ habetur in Conventibus noſtri Ordinis tùm
„ Bononiæ, tùm Venetiis, & quidem Bononiæ
„ R. P. Inquiſitoris juſſu, citata loca ex Com-
„ mentariis cùm Dictionario collata fuerunt; &
„ per omnia reperta ſunt convenire. Cujus rei
„ tùm ipſe, tùm Theologi ad hoc per ipſum
„ deputati, publicum perhibuerunt teſtimonium.

„ Adducit pariter in his Commentariis bis
„ *Poſtillam* ſuam *ſuper Joannem* : ſcilicèt Pſ. 76.
„ verſ. 1258. & Pſ. eodem, verſ. 1270. Bis iti-
„ dem citat ſcripta ſua *ſuper Sententias.* Pſ. 37.
„ verſ. 612. & Pſ. 45. verſ. 757. Meminit Lec-
„ turæ ſuæ *ſuper Michæam* Pſ. 67. verſ. 1055.
„ *Poſtillæ in Apocalypſim* Pſ. 77. verſ. 1327.
„ *Prædicationum* ſuarum *Quadrageſimalium* Pſ. eo-
„ dem 77. verſ. 1321. Quæ Opera extrà omnem
„ dubitationem, ab hoc Auctore compoſita; ei-
„ demque inſcripta habentur manuſcripta in *Bi-*
„ *bliothecis* Conventuum noſtrorum Bononienſis,
„ & Ferrarienſis; & collata cùm citationibus
„ concordant.

Scripta verò in *Sententias* etiam circonferuntur impreſſa *Mediolani*, anno Domini 1510. Pſ.

M.

48. verſ. 808. tractans de Virginitate Dei-paræ citat *Joannem Bachonem ſuper Matthæum*. Cujus Operis cùm unicum tantùm exemplar in Conventu noſtro S. Pauli Ferrariæ antiquum extet; & alterum ex eodem nuper exſcriptum dicatur: conjicere poſſumus non alium quam Michaelem noſtrum de Bononia eſſe eum, qui Opus hoc citet; quippè quod in Conventu ſui Ordinis, & ſuæ Patriæ vicino videre facile potuerit.

„ Pſ. 22. verſ. 326. quærens, an in tinctura,
„ vel attramento poſſit confici *Baptiſmus*, inquit:
„ *Iſte caſus realiter accidit Pariſiis, dùm ego ibi le-*
„ *gerem*. At in Actis Capitulorum Generalium Or-
„ dinis noſtri in Capitulo celebrato Treviris an.
„ Domini 1362. legimus eum tranſmiſſum fuiſſe
„ Pariſios ad legendas Sententias in primo loco.

„ Demum hoc ipſum, quod Pſ. 80. verſ. 1405.
„ de Sanctiſſimo Altaris Sacramento inquit: *Iſto*
„ *cibo figuraliter fortificatus fuit ille magnus Pater*
„ *noſter*. Quo more loquendi in cæteris Prophe-
„ tis non utitur, apertè declarat ex Carmelitar.
„ inſtituto ipſum eſſe, qui ſe ab Elia, & Eliſeo
„ hereditariam habere ſucceſſionem non temerè
„ profitentur.

„ Scripſiſſe autem Michaelem de Bononia in-
„ ſignem Lecturam ſuper Pſalmos necnon alia
„ Opera, quæ hic citat, teſtantur Trithemius,
„ de ſcriptoribus Eccleſiaſticis; Conradus Geſne-
„ rus, & Sixtus Senenſis* in ſuis Bibliothecis;
„ Hiſtoria noſtri Ordinis, & alii. Hæc cùm ſint
„ luce meridinâ clariora; alia multa, quæ adduci
„ in eamdem rem poſſent, ut brevitati ſtudeam,
„ conſultò prætereo.

„ Nec cuiquam faciat ſcrupulum, quod in
„ quibuſdam dictionibus vel tranſpoſitis, vel im-
„ mutatis, vel etiam additis, aut demptis non
„ omninò cùm *manuſcriptis* conveniant impreſſa
„ tùm Compluti, tùm Lugduni. Quis enim neſ-
„ ciat Auctorem quemlibet, cùm opus ſuum ſe-
„ cundo ſcribit, vel imprimit, ei non parcere;
„ & quod ſibi ipſi non ſatisfaciat, multa addere,
„ multa demere, quam plurima immutare? Ità
„ facilè fuit contigiſſe hiſce noſtris *Commentariis*:
„ ut ſcilicet exemplari illi, quo in Hiſpaniam
„ tranſlato in prima impreſſione tanquàm proto-
„ typo uſi ſunt Complutenſes, Auctor impoſuiſ-
„ ſet ultimam manum, noſtris verò Italicis mi-
„ nimè. Niſi fortè id aliquis veroſimilius exiſti-
„ met, eum, qui impreſſioni Complutenſi præ-
„ fuit, quem ex ipſa Præfatione nec barbarum,
„ nec ineruditum licèt deprehendere, id ſibi juris
„ arrogaſſe, quod *Laurentius Surius*, & alii fe-
„ cerunt; ut ſtilum poliret nonnihil, & elimaret.
„ Cæterùm, ut ut ſe res habeat, tam exigua eſt
„ immutatio, quam ut *Logicorum* more loquar,
„ vix faciat alterum, non modo non aliud. Et
„ hujus rei recens habemus in *Summa*, quæ nu-
„ per edita eſt *Franciſci Toleti* Cardinalis: in
„ qua, ſi Priorem impreſſionem Lugdunenſem cùm
„ recentiore Romanâ conferas, & plures, & ma-
„ jores reperies mutationes; & idem tamen, &
„ ejuſdem Auctoris opus eſſe nemo ambigit.

„ Demum, quomodo factum ſit, ut tam inſigne
„ Opus *Incognito Auctore* primùm prodierit, ut
„ non audeo omninò affirmare; ità non piget,
„ quod magnâ cùm probabilitate conjicio, in me-
„ dium afferre. In antiquioris Codicibus tùm ma-
„ nuſcriptis, tùm impreſſis videmus plerumque
„ omiſſos titulos, imò & Priores Capitum litte-
„ ras, relicto pro eis ampliore ſpatio, eâ ſcilicèt
„ mente, ut [quod tunc temporis fuit in more]
„ non communi & ſimplici ſcriptoris charactere
„ tituli deſcriberentur, ſed majoribus litteris, iiſ-
„ que ad ſpeciem, & ornatum variis coloribus,
„ auroque & argento diſtinctis accuratiùs Pictoris
„ manu delinearentur. At mentem hominum ſæpè
„ fruſtratur eventus. Unde contigit innumeros
„ codices acephalos, & anonymos remanere,
„ eorumque Auctores ignorari: quorum tamen
„ plurimos eruditiſſimi viri vel ex dictionis cha-
„ ractere, vel ex temporum ratione, vel demum
„ ex rebus per ipſos ſcriptis, & aliis ſignis, ac
„ notis deprehendere. Id ergo in re noſtra ſuſpicor
„ contigiſſe; tranſlatum ſcilicèt fuiſſe in Hiſpa-
„ niam opus hoc ſinè titulo; quem ut ornatio-
„ rem haberet, nullum demum habuit: ſed in
„ Bibliotheca Monaſterii Dom. Hieronymi, cui
„ vulgò nomen eſt *los Tauros de Guiſando*, la-
„ tuit uſque ad annum Domini 1524. quò pri-
„ mùm tempore Reverendiſſ. Dominus Joannes
„ Fonſica Burgenſis Epiſcopus Compluti ipſum ty-
„ pis mandari curavit.

Præter Trithemium, Geſnerium & Sixtum Senenſem, ſexcenti ſuot & ampliùs ſcriptores, qui Auctorem commentariorum in Pſalmos editorum agnoſcunt Michaelem Aiguanum ſivè de Bononia; & inter eos non omittendi Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II. p. 107.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*; Guillelmus Crovæus, in *Elencho ſcriptorum pag. 269.* Caſimirus Oudinus, in *Supplemento de ſcriptoribus Eccleſiaſticis p. 659.* Commentaria hæc Angriani vocans *Opus nobile, doctum, ab omnibus laudatum*. Quæ verba repetit in *Comment. de ſcript. Eccleſ. tomo III. p. 1037.* Joannes Grancolas, in *Critica Operum ſcriptor. Eccleſiaſt. tomo II. p. 408.* Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Univerſ. ſcriptor. Eccleſiaſticor. p. 785.* Joannes Dallæus Calviniſta, in *Diſput. de Confeſſione Auriculari Lib. IV. cap. 44. p. 559.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra pag. 620. col. 2. C.* Adrianus Baillet, in tractatu *de Simulatiane Auctorum 1. parte, cap. 5. p. 265.* & in *Indice Auctorum ſimulatorum pag. 527. tomo VI.* edit. *in-4.°* Gallicè. Bernardus de la Monooye, in *Notis* ad hunc *Bailleti locum, p. 265.* ubi animadvertit nomen noſtri Michaelis *Aiguani*, non *Aygani* ſcribendum eſſe, quia Orthographia Italica non admittit litteram *Y*. Vincentius Placcius, in Theatro de *ſcriptoribus Pſeudonymis num. 1437. p. 380.* & de *Auctoribus Anonymis num. 855. p. 159.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo V. p. 222. & 223.* His omnibus tota Carmelitarum cohors addenda, cujus partem ſingularem inferiùs citabimus.

Commentariis tamen ille ſub *Incogniti nomine* à nonnullis adjudicatus eſt *Petro Berchorio*, natione Gallo, patriâ Pictavienſi, Priori S. Eligii Pariſienſis, qui obiit anno 1342. Namque prodiit *Michaelis Ximenii Barranconis Incognitus per ſe cognitus*, ſivè *Diſſertatio comparativa, in qua Petrum Berchiorum verum eſſe auctorem Commentarii in Pſalmos diſputat*. Matriti, anno 1720. *in-8.°* Aſt Joannes à S. Angelo Carmelita hos Commentarios Michaeli Bononienſi vindicavit in Opere quod inſcribitur: *Diſſertatio Apologetica pro incognito per ſe cognito*, Matriti, anno 1721. *in-4.°* de qua diſſertatione loquuntur *Acta eruditorum tomo X. Supplem. p. 281.* Replicuit ejuſdem Michaelis Ximenii Barranconis *Incognitus apertiùs cognitus*;

cognitus: Matriti, anno 1722. *in-8.*° Et *Concluſio allegationis in lite ſuper certitudine Auctoris incogniti in Pſalmos:* ſive *Supplementum duplicis tractatûs pro Petro Berchorio*; Matriti, anno 1728. *in-8°*. His tamen viſis & utrinque perpenſis Joannes-Albertus Fabricius cauſam adjudicat Michaeli noſtro Ayguano, tùm pag. 222. citatâ, tùm pag. 728. ubi de Petro Berchorio loquitur. Et Clemens VIII. jam antea prohibuerat, ne Opus Incogniti ſuper Pſalmos imprimeretur, niſi ſub proprio nomine Michaelis Ayguani Carmelitæ de Bononia, in litteris Apoſtolicis, quæ Romæ datæ ſunt die 20. Decembris 1601. & prodierant tomo II. Bullarii Carmelitar. pag. 313.

Cenſuram quæ mereantur habere, nonnulla loca jam obſervata ſunt in his Commentariis. 1.° Quidem admittit Sententiam Petri Lombardi in Sententias Libro. I. Diſtinct. 45. littera F. aſſerentis. Quod omnis & quælibet Dei vera & beneplacita voluntas ſemper ſit efficax & impleatur. Uti videre eſt Commentarios in *Pſ. 17. v. 21. In Pſ. 88. v. 17. In Pſ. 102. v. 7. In Pſ. 113. v. 10. &c.* Verùm periculoſam, minùſque in fide tutam eſſe, ne quid ampliùs dicam, Sententiam iſtam, maniſeſte demonſtrant; inquit Vir ampliſſimus & eruditiſſimus Dominus Honoratus *Tournely*, in Tractatu *de Deo, & Divinis Attributis; quæſt. 17. art. 3. p. 184. Ed. col. 1735. in-fol.*

2. De Prædeſtinatione non ad fidei amuſſim loqui videtur Incognitus in Pſ. 51. v. 5. dicens quod „ Prædeſtinatio eſt duplex, ſcilicet ſecundùm præ- „ ſentem juſtitiam, & ſecundùm æternam Dei præ- „ ſcientiam. Similiter & reprobatio ... Multi præ- „ deſtinati ſecundùm præſentem juſtitiam, quan- „ doque ſunt reprobati ſecundùm æternam Dei „ præſcientiam ... Etſi quandoque ſint in ſtatu „ gratiæ, & aliqua opera meritoria faciant, ta- „ men finaliter à Deo deſeruntur, & per pecca- „ tum cadunt, & in illo moriuntur. Quod oſten- „ dit Magiſter, Lib. I. Diſtinct. 40. *Litt. D.* Et „ hoc notans Pſalmiſta, cuilibet pravo ſecundùm „ æternam Dei præſcientiam reprobato, etſi quan- „ doque ſit in ſtatu gratiæ, propterea propter „ peccata tua, *Deus deſtruet* te in finem ... id eſt „ finaliter te deſeret, ut in gratia vitam non termi- „ nes, nec à peccatis reſurgas. *In Pſ. 10. v. 7.* „ Malos in peccatis permittit cadere, quia ſubſtra- „ hit ab eis auxilium gratiæ tuæ, & in omne pec- „ catum permittit cadere. *In Pſalm. 102. v. 7.* „ Certum eſt quod Deus certos vult ſalvare, & cer- „ tos damnare; quia vult prædeſtinatos ſalvare & „ damnare præſcitos, & voluntariè, quos voluit „ prædeſtinare.

Hæc ſanè benignâ indigent interpretatione molliri. Namque certum eſt quod nihil damnationis eſt in iis qui ſunt in Chriſto Jeſu. Certum eſt quod Deus ſuâ gratiâ ſemel juſtificatos non deſerit, niſi priùs ab eis deſeratur. Certum eſt quod Deus omnes homines vult ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Certum eſt quod hæc Dei voluntas pro ſalute omnium hominum non eſt ſterilis, ſed adeò activa, ut ipſe ordo naturæ procedat in finem ſalutis, & promoventia in finem omnibus communiter propoſita, tam naturalia, quam gratuita. Certum eſt quod licet exteriores tenebræ hic jam incipiant in peccante, cum ab interiori Dei luce ſecluditur, non tamen penitùs, dùm in hac vita eſt, inquit Auguſtinus *in Pſ. 6. v. 8. p. 26.*

3. De meritis voluntatem potiùs paſſivam quam activam exhibet atque repræſentat, dum in Pſ. 113. *v. 9.* ait „ omnem diſpoſitionem, quam habet vo- „ luntas ad merendum, non habet à ſe ſed ab agen- „ te. Non tamen ſequitur, quod voluntas ad ac- „ tum meritorium non concurrat: ſed ſolùm ſe- „ quitur hoc; quod ille actus ſit meritorius, „ non habet à voluntate, ſed à Deo, ſcilicet à „ Dei gratia producente, & producente ſicut inſ- „ trumentum concurrit effectivè cum Pictore ad „ pingendum. Numquid ergo aliquo modo attribues „ picturam inſtrumento„. Verùm Auguſtinus reſpondet in *Pſalm. 143. num. 6. Si per te impleres totum, neceſſarius non eſſet adjutor. Rursùs ſi tu ipſe tuâ voluntate nihil ageres, non vocaretur. adjutor: adjutor enim aliquid agentem adjuvat.* Idem Auguſtinus reſpondet in Epiſt. S. Joann. Tractatu 4. num. 7. *Quis nos caſtificat, niſi Deus? Sed Deus te nolentem non caſtificat. Ergò quod adjungis voluntatem tuam Deo, caſtificas te ipſum. Caſtificat te, non de te, ſed de illo qui venit ut inhabitet te. Tamen quia agis ibi aliquid voluntate, ideò & tibi aliquid tributum eſt. Ideò autem tibi tributum eſt, ut dicas ſicut in Pſalmo; Adjutor meus eſto, ne derelinquas me. Si dicis: Adjutor meus eſto: aliquid agis. Nam ſi nihil agis, quomodo ille adjuvat?* Reſpondet idem Auguſtinus, *Lib. de Corrept. & Grat. cap. 2. num. 4.* „ Non ſe fallant qui dicunt: „ Ut quid nobis prædicatur atque præcipitur, ut „ declinemus à malo, & faciamus bonum: ſi hoc „ non agimus, ſed id velle & operari Deus ope- „ ratur in nobis? Sed potiùs intelligant, ſi filii „ Dei ſunt, ſpiritu Dei ſe agi, ut quod agendum „ eſt, agant; & cùm egerint, illi, à quo agun- „ tur, gratias agant. Aguntur enim, ut agant; „ non ut niſi nihil agant: & ad hoc eis oſtendi- „ tur, quid agere debeant; ut quando id agunt, „ ſicut agendum eſt; accepiſſe ſe gaudeant. Quan- „ dò autem non agunt, ſivè omninò non fa- „ ciendo, ſive non ex charitate faciendo, orent; „ ut quod nondùm habent, accipiant.

4. Angrianus ſententiam Petri Lombardi Lib. IV. Sentent. Diſtinct. 18. Lit. D. ſequens & amplectens in Pſ. 31. verſ. 14. & in Pſ. 105. verſ. 2. aſſerit quod poteſtas Clavium non ſe extendit ad remiſſionem culpæ, neque ad remiſſionem æternæ pœnæ: Deus enim ſacerdotibus tantum tribuit poteſtatem ligandi atquè ſolvendi; id eſt, oſtendendi homines ligatos & ſolutos; & poteſtas Clavium ſe extendit ad pœnam tantùm temporalem, ſcilicet debitam pro peccato jam dimiſſo. Multi enim ſcholæ Theologi in ea verſabantur opinione, contritionem ex charitate perfectâ neceſſariò prærequiri in pœnitente, ut à Sacerdote validè poſſit abſolvi. Ex quo ſequitur, pœnitentem jam juſtificatum eſſe per contritionem perfectam, cum ad Sacerdotem abſolvendus accedit: adeoque non alias Sacerdotis eſſe partes, quam ut juridicè declaret peccata à Deo dimiſſa. Hæc autem opinio nullo videtur Eccleſiæ aut Synodi Œcumenicæ decreto confixa: ut probant Carolus Witaſſe, Profeſſor Sorbonicus in tract. de Sacr. Pœnitentiæ Quæſt. 3. Artic. 5. Sec. 2. pag. 197. Edit. *in-12.*° Honoratus Tournely Profeſſor itidem Sorbonicus tract. de Sacram. Pœnitentiæ: Quæſt. 2. Art. 2 Tom. V. pag. 16. Edit. Colon. *in-fol.* Gaſpar Jueninus Oratorianus Presbyter in Commentario de Sacram. Pœnitentiæ. Quæſt. 4. & 8. pag. 377. & 524. Edit. *in-fol.*

5. Michael Angrianus reprehenditur etiam quod opinionem Petri Lombardi Lib. IV. Diſtinct. 45. Litt. D. Sed potiùs Petri Præpoſitivi in ſua *ſumma*

M.

Henrici de Suza vulgò & notius nomine Cardinalis Hoſtienſis in ſua *ſumma titulo de Pœnitentia*, Guidonis Terreni de Perpiniano in Expoſitorio ſecutus fuerit in Pſalmum 27. verſus 2. tanquam veriorem, quâ aſſeritur „ quod tantùm „ valeat Oratio, vel Miſſa dicta pro mille, immò „ pro omnibus in charitate exiſtentibus cuilibet „ illorum, ac ſi pro uno ſolo diceretur: quod qui„ dem intelligendum putat ex parte operis ope„ rati, non ex parte operantis. Rarò autem, in„ quit, legimus Chriſtum oraſſe pro aliquo in ſin„ gulari. Nam & ſi Petro dixit, Luc. 22. *Ergò* „ *rogavi pro te, ut non deficiat fides tua*: illa ta„ men oratio fuit generalis, ſcilicet pro fide Pe„ tri, quæ eſt fides univerſalis Eccleſiæ. Aſt hæc „ opinio cum diſtinctione admittenda eſt quam „ affert D. Thomas in *4. Diſtinct. 45. Quæſt. 4.* „ *Quæſtiunc.* 2. Nempè ſi agatur de Oratione ſe„ cundùm quod eſt ſatisfactoria, ea non æquè „ prodeſſe omnibus, quia ut ſic eſt finita: fini„ tum autem inter plures diviſum, minùs ſingu„ lis contingit. „ At ſi agatur de Oratione prout impetratoria cenſent multi eam perindè prodeſſe omnibus, ſive paucis, ſive multis applicetur. Ratio eſt: Quod impetratio nitatur tantùm, aut ſaltem nitatur præcipuè Dei liberalitate & miſericordiâ: atqui Dei miſericordia non minuitur eò quod Oratio fiat pro multis; imò potiùs videtur augeri, quia major eſt miſericordia ex parte Dei, ubi major eſt charitas ex parte hominis. Hæc autem charitas major eſt, cæteris paribus, quò ad plures extenditur. Ità honoratus Tournely in Tract. *de Religione, part. 2. cap. 2. Art. 7.* ad calcem tomi quinti *in-fol. pag. 107.* Quam quidem opinionem confirmare videtur S. Cyprianus, *Lib. II. de Oratione Dominica*, dicens: *Ideò non dicimus, Pater meus, ſed noſter: nec da mihi, ſed da nobis, Quia unitatis Magiſter noluit privatim nobis precem fieri, ut ſcilicet quis pro ſe tantùm precetur. Unum enim orare pro omnibus voluit, quoniam in uno omnes ipſe portavit.* Author Operis imperfecti in Matth. homil. 14. *Dulcior ante Deum eſt Oratio, non quam neceſſitas tranſmittit, ſed quam charitas fraternitatis commendat.* Tertullianus Apologetici, cap. 39. *Coimus ad Deum quaſi manufacta precationis ambiamus. Hæc vis Deo grata eſt.* Ambroſiaſter in caput 15. Epiſtolæ ad Rom. *Multi minimi, dùm congregantur unanimes, fiunt magni; & multorum preces impoſſibile eſt quod non impetrent illud.*

Quod verò ſpectat ad valorem Sacrificii ſanctæ Miſſæ, diſtinctio pariter adhibenda eſt. Nam valor Sacrificii Miſſæ conſideratus quoad ſubſtantiam & ſufficientiam ex parte rei oblatæ, ac principalis offerentis Chriſti, infinitùs eſt; quia Miſſæ Sacrificium idem eſt cum Sacrificio Crucis, ſolâque differt offerendi ratione. Undè Romana Synodus ab Eugenio II. congregata, anno 836. cap. 17. ait: *Presbyteri nullius blandiantur aut ſuadeantur ſermonibus, ut non omnium ad ſe concurrentium in quibuſlibet ſacris locis oblationes ad Miſſarum ſolemnitates recipiant. Redemptor enim noſter cum ſit omnipotens, immenſæque miſericordiæ plenus, quantorum populorum vota non recipit, & vincula peccatorum quatenùs non reſolvit?* Walafridus quoque Strabo, Lib. de Eccleſiaſticis Officiis, cap. 22. ait: *Sed & in hoc error non modicus videtur, quod quidam ſe non poſſe aliter plenam commemorationem eorum facere, pro quibus offerunt, niſi ſingulas oblationes pro ſingulis offerant.... Quodammodo enim in fide imperfectus eſt, qui putat Dominum non diſcernere, quandò unâ petitione pro multis rogatur, quid cui ſit neceſſe.* Id obſervant eruditiſſimi ſimul atque Religioſiſſimi viri, Joannes Mabillonius, in *Præfatione ad tertium ſæculum Benedictinum, num. 62.* Natalis Alexander, in *Hiſtoria ſæculi IX. Eccleſiaſtica, cap. 1. art. 4. pag. 5.*

Valor autem Sacrificii Miſſæ conſideratus quoad efficaciam & modum quo nobis applicatur, ſeu quantùm ad effectus, finitus eſt ac limitatus, pro natura hominis finiti ac limitati, & juxtà diſpoſitionem illius poſtulantis. Ità D. Thomas 3. part. quæſt. 79. art. 5. & 7. ad ſecundum, necnon in 4. Sent. Diſtinct. 45. Quæſt. 2. art. 4. Joannes de Peckam in Synodo Lambethenſi, anno 1281. celebrata Can. 2. dicens: *Licet ipſum Sacrificium quod eſt Chriſtus, ſit infinitæ virtutis, non tamen in ſacrificio ſuæ immenſitatis ſummam plenitudinem operatur: alioquin pro uno mortuo nunquam oporteret niſi unam Miſſam offerre. Operatur enim in hujuſmodi Myſteriis, diſtributione certâ ſuæ plenitudinis quam ipſe eiſdem lege infaillibili alligavit.* Vide Paulum Comitolum, in *Reſponſis moralibus, Lib. I. Quæſt. 42. pag. 182. & ſeqq.* Natalem Alexandrum, in *Theologia dogmatica, Lib. II. cap. 6. art. 6. pag. 457.* in-fol. *tom. I.* Honoratum Tournely, in Tract. *de Sacramento Euchariſtiæ, pag. 473. tom. III. in-fol.* Henricum à S. Ignatio, *in Ethica Amoris, tom. III. pag. 194. &c.* Hæc de doctrina Michaelis Angriani, in *Commentariis in Pſalmos*, & de illius Operibus editis. Jam quæramus & expendamus quænam ſint ejuſdem.

OPERA INEDITA ET MANUSCRIPTA.

3. *In Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam expoſitio*: Incipit: *Pater noſter qui es in cœlis, &c.* aſſervatur *Mſ.* Ferrariæ, in Biblioth. Carmelit. Congregat. Mantuanæ: & eam ibi vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. *in-8.°*

4. *In Pſalmos Pœnitentiales lectura.* Incipit: *In nomine ſanctæ & individuæ Trinitatis, &c. Mſ.* ſervatur Genuæ in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris regularis Obſervantiæ: & illam ibi vidit *in-8.°* deſcriptam Ludovicus Jacob, an. 1640.

5. *In Michæam Commentarium*: Incipiunt: *Verbum Domini.* Hic *incipit Propheta.* Horum meminit ipſe Michael Aiguanus, in *Pſ. 67. v. 8.* Et vidit ea *Mſſ.* Ludovicus Jacob, in *Biblot. Carmelit. Ferrarienſium jam memoratâ.*

6. *In Matthæi Ev. Comment. Mſſ.* Ibidem aſſervata. Incipiunt his vocibus: *ſequendo doctrinam, &c.*

7. *In S. Lucæ Evangelium Commentaria Mſſ.* Ibidem aſſervata, quæ ipſemet Michaël Aiguanus citat in Pſ. v. Incipiunt, *extant ambo, &c.*

8. *In S. Joannis Evangelium Poſtillæ Mſſ.* Ibidem aſſervatæ: quas laudat ipſe Michael Aiguanus, in *Pſ. 76. v. 1. & 13.*

9. *Quæſtiones Sententiarum Mſſ.* Lib. I. Incipiunt: *Veritatis Theologicæ ſublimitas, &c.* Aſſervantur in Conventu Carmelitarum Ferrarienſi laudato, necnon in Bibliotheca Patrum Auguſtinianorum majoris Conventûs Pariſienſis; ubi eas vidit Ludovicus Jacob, anno 1666. 7. Septembr.

10. *Alphabetum Theologicum Mſ.* Romæ aſſervatum *in-folio.* in Bibliotheca Carmelitana S. Mariæ Tranſpontinæ: in qua illud vidit Ludov. Jacob, anno 1638. Incipit: *Abyſſus.* Nota quod duo Teſt. &c. Abſolutum & perfectum eſt illud opus.

11. *Dictionarium ſacrum*, opus imperfectum, *tribus voluminibus* diſtinctum, incipiens à littera, *A*, & deſinens ad litteram, *C.* incluſivè. Illud

M.

quindecies Michael Aiguanus, citat in ſuis *Commentariis ſuper Pſalmos*, ut jam annotavimus aſſervatur autem *Mſ. in-folio.* in Bibliotheca Carm. Roman. Tranſpontina, necnon in Bibl. Bononienſi Carmelit. Mantuaniſtarum; ubi illud conſpexit anno 1640. *Ludovicus Jacob*, beneficio R. P. M. *Patri Thomæ Sarraceni*, Auctoris *Menologii Carmelitarum.*

12. Ad Cardinalem S. Mariæ Tranſtyberim tractatus peroptimus de *ſancta Conceptione Immaculatæ Dei Genitricis.* Lib. I. Mſ. Aſſervatur, teſte Joanne-Baptiſta de Lezana, in Bibliotheca Cœnobii Semurienſis Burgundiæ Patrum Carmelitarum Antiquioris regularis Obſervantiæ, ſimul cùm *tractatibus aliis* de eadem materia differentibus, Joannis de Bachone Angli Carmelitæ, & Franciſci Martini alterius Carmelitæ Cathalani. Baptiſtæ de Lezana præiverat Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli.* Tractatum hunc laudibus extollunt Arnoldus Boſtius Carmelita oppletum aſſerens his vocibus: *tota pulchra, tota formoſa eſt Maria, amica ſpiritus Almi, Verbi divini Genitrix, Æterni Patris comparentalis, eumdem cum eo filium habens, & macula originalis non eſt in ea:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II. p. 107.* Ferdinandus Quirinus de Salazard, *Libro de Conceptione B. V. Mariæ cap. 42. ſæc. 15.* Hippolitus Marraccius, in *Biblioth. Mariana:* Joannes Carthagena, *de Beata Virgine Lib. XVII. Homil.* 2. Sylveſter Saaveda, in *ſacra Dei-para:* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis, &c.*

13. Libellus, quo *Salvatoris Domini noſtri Paſſio* expenditur *Mſ.* aſſervatus apud Senenſes Carmelitas Antiquioris regularis Obſervantiæ: ut teſtantur Nicolaus Aurificus, in *Epiſtola ad Petrum Lucium* Carmelitam: Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II. pag. 107.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad annum 1400. p. 753.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 311.*

14. *Sermones Dominicales Mſſ.* Quos Romæ à ſe viſos teſtatur Ludovicus Jacob, in Cella Auguſtini Biſcarreti Carmelitæ Generalis Commiſſarii. Hos etiam laudat Poſſevinus.

15. *Tabula* ſeu Index *Decreti* à Gratiano collecti *Mſ. in-folio.* Quam aſſervari notat Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum Pariſienſium majoris Conventûs Maubertini. Tabulam iſtam, Decretum à Gratiano Bononienſi Monacho utiliſſimè compilatum, appellat Arnoldus Boſtius, in Libro de *ſcriptoribus Ordinis Carmelit. cap. 34.* edito *tom. II. Speculi Carmelit. p. 894. num. 3052.* Tabulam eamdem citat Antonius Poſſevinus loco citato, nempè *tomo II. Apparatûs ſacri p. 107.* edit. Coloniæ 1608. *in-folio.*

OPERA DEPERDITA.

Ludovicus Elies Dupin, in *Tabula univerſali de ſcriptoribus Eccleſiaſticis* Gallicè edita Pariſiis, anno 1704. 5. vol. *in-8.°* Operibus Michaelis Angriani deperditis adjungit *tomo I. pag. 785.* nonnulla, quæ tamen in Bibliothecis quibuſdam aſſervantur, videlicet tractatum *de Conceptione B. Virg. Mariæ.* 2.° *Commentaria in Evangelium S. Matthæi.* 3. *in S. Lucæ Evangelium Commentaria.* 4.° *Commentaria in quatuor Libros Sententiarum*, quæ reipsâ ſemel & iterùm edita ſunt. 5.° *Quæſtiones Sententiarum.* 6.° *Tabulam Decreti.* 7.° *Dictionarium ſacrum.* Aſt verè deperdita ſunt

16. *Tabula Moralium S. Gregorii*, Lib. I.
Tabula Sententiarum, Lib. I.
Sermones Quadrageſimales, Lib. I.
Sermones per Adventum, Lib. I.
Sermones de Sanctis, Lib. I.
Epiſtolæ ad varios, Lib. I.
In Ethicam Ariſtotelis, Lib. IV.
In Valerium Maximum, Lib. I.
In univerſam Philoſophiam Commentaria.
Poſtillam in Apocalypſim
Et alia Opera.

Commendant Michaelem Aiguanum, Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis cap. 674.* Wernerus Rolevinck, in *faſciculo temporum anno 1415.* Jacobus Philippus Forestius Bergomenſis, in *Supplemento Chronicorum ad an. 1200.* Henricus Pantaleo, in *Chronographia Eccleſiæ, an. 1400.* Guillelmus Eyſengrenus, in *Catalogo teſtium veritatis:* Sixtus Senenſis, in *Bibl. ſanctæ Lib. IV.* Conradus Geſnerus, in *Bibliot. univerſali:* Renatus Chopinus, in *Monaſtico, p.* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ:* Joannes Molanus, in *Bibl. Materiarum:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura:* Andreas Schottus, de *ſacræ Scripturæ interpretibus:* Joannes Lorinus, in *Commentariis ſuper Pſalmos David:* Joannes-Antonius Bumaldus, in *Bibliot. Bononienſi:* Achilles Bochius, in *Hiſtoria Bononienſi Mſ.* Nicolaus Paſqualis Alidoſius, *de Doctoribus Bononienſibus:* Petrus Angelus Spera, *Lib. V. de Nobilitate Profeſſorum Grammaticæ, & Humanitatis utriuſque linguæ:* Joannes Mozaniga, Vicarius Generalis Patriarchæ Venetiarum, in *atteſtatione pro Operis in Pſalmos Doctoris Incogniti recognitione:* Alexander Minutianus, in *Epiſt. ad Joſredum Senatûs Regii in Inſubria Præſidem:* Jacobus de Plebe Ordinis Servitarum, in *Catalogo Illuſtrium ſcriptorum Carmelitarum;* Robertus Bellarminus, *Lib. de ſcriptor. Eccleſiaſticis ſæc. 15.* Caſimirus Oudinus, in *Supplemento de ſcriptor. Eccleſiaſticis, p. 658.* & in *Commentariis iiſdem tomo III. 1037.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliot. mediæ & infimæ Latinitatis tomo I. p. 718. & tomo V. pag. 222. 223.* & cæteri quos appellavimus ſuperiùs; quorum ultimus Claudius Robertus, in *Gallia Chriſtiana, de viris Illuſtribus & Prioribus Generalibus Ordinis Carmelit.*

E Carmelitis unus erit audiendus Gregorius Canalis ſacræ Theologiæ Doctor Venetus, & poſteà totiùs Ordinis moderator ſupremus in Epiſt. ad Cardinalem Pinellum, Commentariis Doctoris Incogniti ſuper Pſalmos præfixa in editione Veneta 1602. ſic alloquens: *Inter viros omni laudis excellentiâ præclaros, quos ad utilitatem Chriſtianæ Rei-publicæ Ordo Carmeliticus edidit, floruit inſignis Doctor Pariſienſis Michael Angrianus Bononienſis, in omni ſcientiarum genere ità peritiſſimus, ut tanquàm divinum Oraculum haberetur; nulli unquàm Litterarum exercitationibus pepercit labori, nunquàm vel publicè legendo, aut præclara rudimenta ſcribendo, defeſſus eſt: & plus olei quam vini conſumpſiſſe ante lucanamque & fabrilem diligentiam imitatus fuiſſe viſus eſt.* Alia de Michaele Aiguano videri poſſunt in Commentariis Joannis-Petri Niceron, de viris Illuſtribus in re Litteraria inſignibus, Gallicè editis, tomo V. p. 392. & ſeqq. uſque ad paginam 401.

M.

CXLII.

MICHAEL A S. AUGUSTINO, in ſæculo dictus VAN BALLAERT, natione Belga, patriâ Bruxellenſis; ubi & natus eſt anno 1621. die 15. Aprilis, & Carmelitanam profeſſionem emiſit anno 1640. die 14. Octobris. Variis functus muniis Lectoris Philoſophiæ, ſacræ Theologiæ Profeſſoris, Magiſtri Novitiorum, Prioris ter Mechlinienſis, Definitoris, Aſſiſtentis Provincialis, Provinciam Flandro-Belgicam ter gubernavit Præfectus; Commiſſarii quoque Generalis munus exercuit, Prioris Gandavenſis, & Bruxellenſis: ibique ſcilicèt Bruxellis diſceſſit die 2. Februarii, anno 1684. Religioſis fratribus ſuis omnibus, quos ſummâ dexteritate rexerat, ingens relinquendo ſui deſiderium, necnon ſanctitatis odorem, atque regularis præſertim Obſervantiæ ſtrictioris exemplum ſingulare. Scripta ejus dicuntur eſſe.

1. *Introductio in terram Carmeli, ſeu ad vitam verè Carmelitanam*, Latinè. Bruxellis, an. 1659. *in-12.*° Atque etiam Flandricè *in-8.*°

2. *Inſtructio ad omnimodam abnegationem ſui, ac omnium Creaturarum, atque ad vitam Dei formem*, Flandricè. Mechliniæ, anno 1669. *in-8.*° Quatuor Libris continetur hæc Inſtructio: Quorum 1. *De Vita pia in Chriſto, pro incipientibus, proficientibus & perfectis.* 2. *De tentationibus eorumdem.* 3. *De Introductione ad vitam Myſticam, & de fruitiva praxi ejuſdem.* 4. *De totali abnegatione ſui, & de vita divina & Mariana*, necnon *De Adoratione Dei in ſpiritu* tractat. Prodiit iterùm Antuerpiæ, anno 1671. *in-4.*°

3. *Pia vita in Chriſto, pro incipientibus, proficientibus, & perfectis*, Flandricè. Bruxellis, an. 1661. *in-8.*° & Latinè Bruxellis, anno 1663. *in-12.*° Idem Opus atque prima pars Inſtructionis de qua locuti ſumus mox in *num.* 2. præcedenti.

4. *Exercitia decem dierum.* Bruxellis, an. 1677. *in-12.*° Item *alia Exercitia decem dierum.* Ypris, anno 1681. *in-12.*°

5. *Vita in Deo & Maria*, Flandricè Mechliniæ, anno 1669. *in-8.*° Idem Opus atque quarta pars Inſtructionis; quam annotavimus *num.* 2.

6. *Speculum Religioſæ perfectionis demonſtratum in vita vener. Fr. Arnoldi à Sancto Carolo Borromæo Ordinis Carmelitarum Clerici profeſſi*, Flandricè. Cortraci, anno 1677. *in-12.*°

7. *Epitome vitæ Fratris* ejuſdem *Arnoldi à S. Carolo Borromæo*, Flandricè. Mechliniæ, anno 1669. *in-8.*° Vox Flandrica quam *Epitomes* vocabulo exprimimus, idem ſonat Latinè, ac *Muſæum*; Gallicè, *Cabinet.*

8. *Vita Angelica*, in qua oſtenditur praxis conferendi & colloquendi cùm Angelo Cuſtode. Ypris, anno 1681. *in-12.*

9. *Vita vener. Matr. Mariæ à S. Tereſia, aliàs Petit, Ordinis Tertiarii Carmelitarum*, Flandricè. Gandavi, anno 1683. 2. tom. *in-4.*°

Michaelem à S. Auguſtino commendant Antonius Saoderus, in Chorographia ſacra *Conventuum Cormelitarum Mechinienſium & Bruxellenſium cap. 8.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli p. 332.* ubi notat *num. 620.* quod circà annum 1657. in Congregatione Provinciali decretum fuit (hortante & curante noſtro Michaele, eo tempore Belgicæ Præfecto) *ut ſi quid ſcriberetur, primò appareret Maria; ſi quid ullibi pingeretur, exprimeretur Maria; ſi quid ædificaretur, primò emicaret Maria.* Ibid. pag. 670. num. 1177. ſed præſertim *tomo II. Spec. Carm. p. 1031. num. 3581. p. 1111. num. 3937.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carm. Mſ. p. 310.* Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mſſ.* ad nos Bruxellis Aureliam *miſſis anno 1741. die 13. Auguſti.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibl. Belgica tomo II. p. 896.*

CXLIII.

MICHAEL BLOEMARDUS, aliàs BLOEMAERT, natione Belga, patriâ Brugenſis, profeſſione Carmelita, in eodem Cœnobio, Philoſophus acutus Theologus ſummus, Concionator præclarus circà an. 1496. Scripſit.

1. *De futuris contingentibus*, Lib. unum.

2. *Sermones per annum*, Lib. unum.

Ità referunt Arnoldus Boſtius; in Libro de *Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum*: & ex illo Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad annum 1496. p. 994.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 312.* Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis, p. 566.* Antonius Sanderus, *Lib. de Claris ſcriptoribus Brugenſibus*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Geſneriana*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1109. num. 3930.*

CXLIV.

MICHAEL DE BONONIA, quem Antonius Poſſevinus, in *Apparatus ſacri T. II. p. 107.* Angrianum vocat Auctorem Operum, quæ commemoravimus ſuperiùs, exceptis Commentariis ſub nomine Incogniti editis. Horum enim Commentariorum Auctorem appellat Michaelem Ayguanum, Carmelitam quidem, ſed diſtinctum à Michaele Angrianum, Bononienſem, Ordinis Carmelitani Generalem. Quo ab errore non receſſit, imò & turpiùs in eumdem offendit Alegreus Caſſanatus, dùm in ſuo Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 413. expreſſe aſſerit *Michaelem à Bononia, alterum omninò à Generali Angriano.* Angrianus enim dicitur pag. 316. obiiſſe an. 1416. Michael verò à Bononia, anno 1575. Ludovicus autem Jacob, in *Bibliotheca Perſonata Mſ. p. 160.* refert quod *Michael de Bononia cognomento Ayguanus, corruptè Angrianus migravit Bononiæ, anno 1416. die 16. Novembris.* Quem alterum Chronologiæ nævum, circà mortis ann. Michaelis Aiguani, inſeruit quoque ſuæ Bibliot. Carmelitanæ, p. 311. non ſatis attendens Epitaphium tumbæ ſepulchrali inſcriptum, quod ipſemet ibidem commemorat, deceptus forſitan narratione Petri Lucii, in Bibliotheca Carmelitarum aſſignantis annum 1416. morti Michaelis Bononienſi.

Contrà Poſſevinum, qui Michaelem Ayguanum ſeu Auctorem incognitum in Pſalmos diſcernit à Michaele Angriano Carmelitici Ordinis Generali, quem agnoſcit Auctorem Commentariorum in Evangelium S. Matthæi, & Dictionarii nobiliſſimi inchoati, probatur facillimè quod unus & idem ſit horum trium Operum Auctor: nam Incognitus Auctor in Pſalmos ſibi adjudicat dicta Commentaria in Evangelium S. Matthæi, & Dictionarium inchoatum; ut ſuperiùs animadverſum eſt.

Contrà Alegreum Caſſanatum ſic argui poteſt. Michael Angrianus fuit totius Ordinis Carmelitici Prior Generalis: ſed Michael à Bononia is eſt quem

M.

quem Urbanus VI. in Diplomate dato 19. Aprilis, anno 1380. Vicarium Generalem, ne vocabulo quidem *Angriani* addito, nominat. Unus igitur & idem eſt Auctor Michael Angrianus & Michael de Bononia. Verùm & aliud argumentum deſumitur ex Jacobo-Philippo Foreſtio Bergomenſi, qui anno 1518. defunctus eſt. Hic enim in ſupplemento Chronicorum, ad annum 1200. inter Ordinis Carmelitici Viros illuſtres annumerat *Michaelem Bononienſem, qui in eo* Ordine *viguit clariſſimus ſui temporis Doctor.* Si veró Michael Bononienſis viguit clariſſimus, ante Jacobum Philippum Foreſtium Bergomenſem, anno 1518. defunctum; quomodò dici poteſt ab Alegreo Caſſanato obiiſſe anno tantùm 1575. Ratio tertia petitur ex Diplomate Bonifacii IX dato die 25. Julii, anno 1395. quo Michael de Bononia conſtituitur Vicarius Generalis Provinciæ Bononienſis, cum plena facultate gubernandi, reformandi, &c. *Undè àliqui, neque incongruè autumare videntur veſtigium aliquod Mantuanæ Refor. hauriri poſſe.* Reformatio autem hæc Mantuana ſaltem anno 1425. apparuiſſe dicitur. Quo igitur veſtigio illam delineare potuiſſet Michael Bononienſis, ſi anno tantùm 1575. obiiſſet.

CXLV.

MICHAEL DE CARDENAS, Hiſpanus, antiquâ Cordubenſis origine, ex *Ferdinando Arias*, & *Anna de Caicedo*, primariæ in Boetica regione Nobilitatis conjugibus, *Matriti* natus eſt, dùm parens, unus ex viginti quatuor viris civitatis Cordubæ in Curiam Regiam, pro Comitiis Regni generalibus deputatus veniſſet: undè *Procurator Comitiorum Monarchiæ* ſæpiùs ab Hiſpanis vocitatur. Michael noſter in primario Cordubenſi Carmelo habitum Religioſum induit die 9. Martii, anno 1610. ibique ſolemnia emiſit vota exeunte anno 1611. die 25. Decembris. Poſtquam ſtudiis operam dediſſet Philoſophiam ac Theologiam edocuit ſuos Sodales, Magiſterii gradum obtinuit, & S. Officii Inquiſitionis Qualificator, cùm in Patria, tùm Hiſpali, atque in ſupremo Tribunali Curiæ Hiſpanicæ fuit inſtitutus.

Procurator etiam Generalis Provinciarum Hiſpaniæ ſui Ordinis in eadem Regia Curia extitit. Cùm vero indoles, ſpecies corporis, latera & ingenium ad concionandi munus eum nativo pondere impuliſſent, à juventute ad extremam uſque ſenectam, verbum divinum è pulpitis per quadraginta fermè annos continuos, cum plauſu & fructu maximo dixit. Sub eo laborioſo Miniſterio *Matriti* annis non minùs triginta moram traxit, Regius Concionator ex munere ibi aſſumptus. Tandem die 18. Julii 1667. ab Auguſtiſſimo Rege Catholico *Carolo II.* Epiſcopus Rodericopolitanus, (vulgò *Ciudad Rodrigo*, & ſimpliciter *Civitatenſis*) ſub Metropoli Compoſtellana nominatus fuit.

Conſecratus fuit Matriti in Eccleſia Majoris Carmeli, univerſâ præſente ac plaudente Curiâ, die Dominicâ infrà Octavam Aſcenſionis Domini, quæ Octav. Aſcenſionis Dom. fuit 13. Maii 1668. per manus Vitaliani Vicecomitis Borromæi, S. R. E. Card. & ad Regem Cath. Nuntii Apoſtol. Aſſiſtentibus Ægidio Columna Archiep. Amaſeæ, & Franciſco de Roxas, Abulenſi Epiſcopo. Verùm trienmo nondùm exacto, obiit Rodericopoli die 1. Maii 1671.

Conciones ejus, & illa maximè quam Philippo IV. Hiſpaniarum Regi defuncto die 17. Septembris 1665. præſentibus jam memorato Carolo II. & Maria Anna Regis Matre, *Matriti* parentavit, editæ ſunt Cæſar-Auguſtæ, anno 1672. ſicuti refertur in *Speculo Carm. tom. II. p. 944. num. 3320.*

CXLVI.

MICHAEL E CIMINETHO, natione Gallus, Profeſſor olim, ſcilicet circà ann. 1340. Theologiæ in Cœnobio Carmelitarum Metenſi, ſcripſit Librum, quem prænotavit.

1. *Speculum Inſtitutionis Ordinis Carmelitici.*
2. *Serm. de Tempore, de Sanctis, & Quadrag.*

Hæc habet Antonius Poſſevinus in *Apparatus ſacri tomo II. pag. 112.* At is quem Michaelem vocat, idem eſt atque Joannes è Chiniveto, cujus mentionem ipſe Poſſevinus *tomo I. pag. 836.* In articulo Joannis è Chiniveto ſuperiùs dato animadvertimus ejus *Speculum Inſtitutionis* typis editum fuiſſe Venetiis, anno 1507. in *Speculo magno Ordinis Carmelitarum, in-fol.° pag. 50. & ſequent.* Id aſſeverante Daniele à Virgine Maria, ſui in *Speculi Carmelitani, tomo I. pag. 206. num. 885:* Joannes è Ciminetho ſive è Chiniveto, aut de Chimineto floruit anno 1440. Nam Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, pag. 563.* notat Joannem noſtrum è Chimineto Lectorem Sententiarum pro Pariſienſi Cœnobio deputatum fuiſſe an. 1436. in Capitulo Bruxell. Gener. Poſſevinum ſecutus Alegreus Caſſanatus, *pag. 363.*

CXLVII.

MICHAEL A CHRISTO, natione Hiſpanus, in inferiori Vandalia natus, inter Excalceatos Carmelitas Cordubæ profeſſus, ſummâ ingenii atque doctrinæ laude, ſacras Litteras edocuit: plurimis ſuæ Religionis Prælaturis, ſuæque Provinciæ Præpoſitura inſignis, Procuratoris etiam Generalis officio in Curia Romana fungebatur, dùm Metis, Nancei in Lotharingiam veniret, informationem ſumpturis juridicam de miraculis S. Joannis à Cruce, qui eo multum procurante in album Sanctorum tranſcriptus eſt & relatus à Benedicto XIII. die 26. Decembris, anno 1726. Prælo dedit Hiſpanicè

1. *Epiſtolam Paſtoralem ad ſuæ Provinciæ Religioſos.* Hiſpali, quæ ob ſermonis gravitatem, ac Sententiarum elegantiam, ſummo plauſu fuit excepta.
2. *Summarium Indulgentiarum Ordinis ſui*, ibid.
3. *Commentaria in Conſilia S. Tereſiæ.*
4. *Plura alia* Romæ in ſui Officii gratiam ſcripta dicuntur: inquit Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibl Carm. Excal. p. 297. & 298.*

CXLVIII.

Diſſertatio de Vita & Scriptis Michaelis Fabritii.

MICHAEL FABRITIUS, natione Italus, patriâ Regienſis, in Æmilia, Carmelitanam Obſervantiæ Mantuanæ veſtem in Carmelo Ferrarienſi ſuſcepit, & in Theologorum Collegio Ferrarienſi Lauream Doctoralem accepit, atque in eadem Civitate Prioris munus geſſit circà an. 1481. ubi obiiſſe fertur ab aliis anno 1492. ab ab aliis an. 1497. Vir equidem doctrinæ ac probitatis laude magna conſpicuus, necnon in explicandis & enucleandis Romanor. Inſcript. excellens.

De Michaelis Fabritii ſcriptis.

APPENDIX I.

1. Michael Fabritius ſcripſit *Volumen*, conti-

nens quam plurima monumenta vetera Romanarum Inſcriptionum, calamo graphico elaboratum. Noſter enim egregius Doctor variis peragratis Regionibus, veteres Inſcriptiones in Pyramidibus, Obeliſcis, Mauſolæis, Urnis, Arcubus triumphalibus, Columnis, Theatris, Amphitheatris, & Marmoribus Auguſtalibus repertas, in unum congregavit, & alphabeticâ Civitatum tabulâ præmiſſa, præfatum volumen nitidiſſimè conſcripſit, delineavitque, & *Antiquarium* denominavit.

Liber iſte foliis 182. pergamenis compactus, monumenta 1728. ſcripta continet ordine alphabetico, cum notis Antiquorum & ſiglis, quæ ad planam Obſervationum explicationem aperiendam mirè conducunt. Tantæ autem æſtimationis ſemper extitit hoc *Antiquarium*, ut in trium clavium Arca (ut loquuntur) aſſervaretur, juxtà proviſionem & ordinationem Dominorum Communitatis civitatis Regii determinandam & aſſignandam Reverendis Patribus pro tempore Prioribus; prout etiamnum in libro proviſionum præfatæ illuſtriſſimæ Communitatis ab anno 1492. legitur ad annum 1496. *fol. 66. Hiſtoriæ* hujus *Civitatis*, à Joanne Guaſco ibidem typis editæ, an. 1711.

2. *Theoremata Antiqua*, ad interpretandas Romanas Inſcriptiones *Collecta Mſſ.* Quæ ipſe grandi pecunia vendidit anno 1493. die 6. Januarii, pro ſolutione expenſarum Fabricæ primi Clauſtri, teſte Carolo Vagho, p. 253. ſuorum Commentariorum. Alio nomine hæc Theoremata inſcribuntur. *Significatio Litterarum antiquarum Valerii Probi: ſive de Notis Romanorum interpretandis Libellus Fatr. Michaelis Fabritii Ferrarienſis Regienſis, Carmelitæ.*

Circà Librum & ætatem Valerii Probi.

APPENDIX II.

Valerius Probus, Chronologus & Grammaticus floruiſſe fertur Imp. Valerio Probo circà Chriſti an. 130. ſi fidem dabimus Gerardo-Joanni Voſſio *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*, Nerone *p. 828.* Sed Imperatore, circà Chriſti annum 60. Si credemus Adriano Baillet, tract. *de Grammaticis Artiſtis, art. 613.* Aſt cum floruiſſe temporibus Titi Antonini, ab anno 138. ad annum 161. vel ineunte Imperio Marci Aurelii, anno 180. defuncti, indicare videtur Aulus-Gellius: qui *in Noctibus Atticis Lib. I. cap. 15.* ſcribit; *ſe Valerium Grammaticum illuſtrem, ex familiari ejus docto viro comperiſſe . . . ſic legere cœpiſſe, &c.* Lib. 4. cap. 7. animadvertit quod *Valerius Probus, Grammaticus inter ſuam ætatem præſtanti ſcientiâ fuerit . . . . ut teſtis eſt Epiſtola ejus ſcripta ad Marcellum.* Is autem Marcellus M. Antonini temporibus claruit, & Sedites vocatus à Sedita Pamphiliæ civitate. Idem Aulus-Gellius, Lib. IX. cap. 9. Memini, inquit, audiſſe me ex Valerii Probi diſcipulis, docti hominis, & in intelligendis penſitandiſque veteribus ſcriptis benè callidi, ſolitum eum dicere, &c. Aulus autem Gellius ſuas noctes Atticas ſcribebat, Marco Aurelio Imperatore, ad annum 180.

Valerium Probum Veronâ oriundum eſſe conjectat vir nobiliſſ. & clariſſ. Scipio Maffeius, ex eo quod Valerius plurimas referat notas ſingulares, quarum exempla non alibi quàm Veronæ repeniuntur in tribus Inſcriptionibus Veronæ factis.

Hic videlicèt Valerius Probus de Notis Romanorum interpretandis librum ſcripſit, cui hanc affixit Præfationem » Eſt circà perſcribendas, vel » paucioribus litteris notandas voces ſtudium ne» ceſſarium. Quod partim pro voluntate cujuſque » fit, partim uſu publico, & obſervatione com» muni. Nam apud veteres, cum uſus Notarum » nullus eſſet, ſcribendi facultatem, maxime in » Senatu, qui aderant, ſcribendo, ut celeriter » comprehenderent verba quædam, atque nomina » ex communi conſenſu primis litteris notabant. Et » ſingulæ quid ſignificarent, in promptu erat. Quod » in Nominibus, Prænominibus, Legibus Publicis, » Pontificumque Monumentis, Juriſque Civilis lib. » etiam nunc manet. Ad quas Notas publicas ac» ceſſit & ſtudiorum voluntas, ut unuſquiſque » familiares ſibi Notas pro voluntate ſignaret. » Quas comprehendere infinitum eſſet.

„ Publicæ ſanè tenendæ ſunt, quæ in Monu„ mentis plurimis, & Hiſtoriarum Libris, Sa„ criſque Publicis reperiuntur. Ut P. Publicus. „ C. Caius. M. Marcus. CN. Cneus. Q. Quin„ tus. MAR. Martius. TI. Tiberius. CL. Clau„ dius. T. Titus. SP. Spurius. SEX. Sextus. SER. „ Servius. OP. Opiter. AB. U. C. Ab Urbe „ Condita. P. R. E. Poſt Reges exactos. P. C. „ Patres conſcripti. S. P. Q. R. Senatus Popu„ luſque Romanus. E. Q. R. Eques Romanus. „ U. R. Urbs Romana. C. R. Civis Romanus. „ COL. Colonia, Coloni. MUN. Municipia, „ Municeps. N. L. Nominis Latini. L. C. Latini „ Coloni. S. N. L. Socii Nominis Latini & ſi„ milia.

» Secundum hæc, Curiarum nomina, Tribuum, » Comitiorum, Sacerdotiorum, Poteſtatum, Ma» giſtratuum, Præfecturarum, Sacrorum, Ludo» rum, Rerum Militarium, Collegiorum, Decu» riarum, Faſtorum, Numerorum, Menſurarum, » Juris Civilis, & ſimilium cæterorum, Notas » proprias habent.

Ad exemplum *Valerii Probi*, abreviationes ſive Notas Juris antiquas collegit *Magnus* ſive *Magno* (Gallicè *Magnon* *) Senonenſis, ab anno 802. ad an. 818. Archiepiſcopus, tempore Caroli Magni Imperatoris, cui illas nuncupavit, prævio illo Diſticho.

Hac Juris Semeïa libens Rex accipe Carle
Offert devotus quæ tibi Magno tuus.

Petrus quoque Diaconus Caſſinenſis Chartularius ac Bibliothecarius, Valerii Probi Librum Notarum ex parvo ampliorem fecit, Lib. de Illuſtribus Caſſinenſibus cap. 47. ad Conradum III. Imperatorem creatum, die 22. Februarii M. CXXXVIII. unde error irrepſit in Eruditorum virorum Diarium Pariſienſe, an. M. DCCXLVII. menſis Auguſti ad paginam 454. Ubi narratur Petrus Diaconus ſuum Notarum Librum nuncupaſſe Conrado primo qui à die 23. Decembris 918. vivere deſiit: cum ipſe Petrus Diaconus è vivis exceſſerit poſt annum 1140. quo imperabat Conradus III.

* Magno, de quo vide: Hiſtoire Litteraire de la France, tom. IV. pag. 416 & 417. Alter fuit Pater Dominus Joannes Magno, Venetus Carmelita, Dei gratiâ Epiſcopus Equilinus: qui Veneto in Carmelo obiit anno M. CCCXXI. die XXII. Septembris, & ibi ſepultus, teſte Ludovico Jacob, in Catalogo Mſ. Fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum, p. 164. & 165.

M.

De Valerii Probi editione Libri à Michaele Fabritio facta.

APPENDIX III.

Cherubinum Ferrarium de Mediolano Carmelitam, qui vivere deſiit anno 1590. de Priſcorum Notis, & Dictionibus contractis perfectum habuiſſe notitiam aſſerit Carolus Vaghus, ſuis in *Commentariis, p. 333.* Aſt Michael noſter Fabritius Valerii Probi Librum, qui contineret explicationem abbreviationum & notarum in antiquis Inſcriptionibus occurrentium edidit anno M. CLXXX. & paucos hunc Michaelem æquales in cognitione Antiquitatis habentem aſſerit vir nobiliſſimus & in re litteraria clariſſ. Dom. Marchio Scipio Maffeius in Libro Latinè inſcripto; *Græcorum Siglæ lapidariæ à Marchione Maffeio collectæ atque explicatæ.* Veronæ 1746. *in-12.°* pag. 142.

Ibi animadvertit clariſſ. Dom. Maffeius Abbreviationes de quibus agitur, interdum *Notas* quamvis appellatas, attamen inter Latinos *Sigla* vel *Siglas* vulgò denominatas fuiſſe: veniâ tamen & facultate aliis inſolita amantibus datâ, ut originem hujus vocis deſumant à Saxonico vocabulo *Segl*, aut Teutonico *Seghel.*

Apud Græcos Notæ ſeu Abbreviationes in marmore vel ære inſcriptæ nullæ reperiuntur niſi Bello Peloponenſi, ſeu anno ante Chriſtum 404. poſteriores: apud Latinos niſi à tempore Julii Cæſaris & Trium-Virorum, inquit idem clariſſ. Maffeius; qui à vocabulo Latino *Singula* vocem eam ſortitas, à Latinis ad Græcos tranſiiſſe autumat. Ethymologiam eamdem aſſignat clariſſ. Carolus du Freſne du Cange, in Gloſſario ad ſcriptores mediæ & infimæ Latinitatis. *Siglæ*, inquit, *ſingulariæ Litteræ, ſic dictæ Litteræ, quod ſingulæ verbum componant:* v. g. S. P. Q. R. *Senatus, Populuſque Romanus.* Occurrit apud Juſtinianum in Orat. ad Anteceſſores. Vide Cujacium *Lib. XII. Obſervationum cap. 40.* Aſt iſtam adverſus ethymologiam fervidè inſurgit Clar. Baudelot, Dominus de Dairval in Opere Gallicè inſcripto: *utilité des Voyages tom. II. p. 107.* edit. Rothomag. 1727. ubi contendit vocabulum Græcum *Siglai* ad Juſtiniani tempora ignotum fuiſſe apud antiquos utriuſque linguæ peritos, ſed inſertum ex nota cujuſpiam Barbari, atque apud vocabularios deſiderari.

De Michaele Fabritio diſtincta notio profertur.

APPENDIX IV.

CARMELUM FERRARIENSEM diù & præſertim ſeculo inclinante decimo quinto & ineunte ſeculo decimo ſexto, Minervæ ſedem extitiſſe, Apollinis forum, ſacræque Theoſophiæ Scholam, indicant qui in almo Theologorum Collegio Ferrariæ annumerati floruerunt, anno 1451. Antonius de Peſauro; anno 1452. Petrus de Sicilia, anno 1455. Antonius de Fonte, an. 1457. Guillelmus Scobaut, anno 1463. Jacobus de Pelegatis, anno 1466. Joannes-Baptiſta Panetius, anno 1470. Hieronymus de Bergamo, an. 1471. Chriſtophorus Martignonus, anno 1491. Hieronymus de Mediolano, anno 1491. Thomas de Caravagio, anno 1495. Petrus Gavaſſeti, anno 1496. Franciſcus de Medicis, anno 1499. Joannes Scarpius, Petrus Nebularius, anno 1500. Joannes-Maria Verratus, Petrus Lucius, &c.

Ignobilior illis nec fuit, nec minùs inclaruit Jacobus Ferrarius de Regio, qui ob ſummam eruditionis famam, & egregiam virtutum laudem ad Inſulæ Corſicæ Inſulas aſſumptus, ibidem vivendi finem ſubiit anno 1465. Hic eſt Jacobus Ferrarius, quem noſtro cùm Michaele Fabritio Ferrario de Regio multi tum exteri tum domeſtici confuderunt, ita ut illius opera huic adjudicaverint; uti videri poteſt apud Trithemium Lib. *de ſcript. Eccleſiaſticis*, apud Petrum Lucium, in *Carmelit. Bibliotheca p. 17.* apud Fulvium Azzorium, in *Hiſtoria* manuſcripta *Civitatis Regienſis, an. 1530.* apud Joannem Guaſcum, in *Hiſtoria Litteraria* de principio & progreſſu Academiæ humaniorum Litterarum *Regienſis Civitatis*, ibidem impreſſa anno 1711. *folio 26. &c.* Verùm rectè diſtinxerunt utrumque Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis, pag. 252. & 253.* Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuo *Codice Manuſcripto 3. fol. 45. & 497. &c.*

CLIX.

MICHAEL-FRANCISCUS MARCONUS, aliàs JOSEPH MARIA, Mediolanenſis, Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus à die 18. Januarii 1674. in omnibus ſcientiis Divinis & Humanis pereruditus, Profeſſoris munus Bononiæ, Parmæ, atque alibi ſingulari prudentiâ geſſit. Obiit ſenex in Magiſterio ſuæ Religionis, & in patrio Mediolanenſi Conventu anno 1732. poſtquam ſcripſiſſet in *univerſam Philoſophiam* necnon *Theologiam Scholaſticam Commentaria* perpetua *tomis 6. Mſſ. in-4.°* Quæ extant in Bibl. S. Joannis ad Concham; teſte oculato Philippo Argelato, in *Bibliotheca ſcriptorum Mediolanenſium, p. 859. & 1049. num. 1049.*

CXL.

MICHAEL DE LA FUENTE, ſeu Latinè, A FONTE, natus in quodam Oppido Toletanæ Diœceſis *Valde-Laguna*, propè *Madrilejos*, appellato, inter Carmelitas antiquioris regularis Obſervantiæ Profeſſionem emiſit Toletanos: Vir doctrinâ & innocentiâ vitæ illuxit familiæ huic religioſiſſimæ atque ſibi æqualibus. Nam & mirabilia patraviſſe dicitur. De cujus rebus piè atque ſuprà naturæ vires geſtis ſacra Rituum Congregatio probationes ſolemniter acceptas in Tabulario ſuo adſervat, inquit Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana.*

Addit Diſcipulus ejus Joannes-Baptiſta de Lezana quod Michael à Fonte ſanctitate etiam, aliiſque chariſmatibus à Deo ſic decoratus, ut de ejus vita ac ſanctitatis ſignis proceſſus formatus, & ad S. Congregationem Rituum miſſus Romam, in Archivio S. Mariæ Tranſpontinæ Latinitati donatus reſervetur, expectans etiam Vaticanum Oraculum, quod circà ſervorum Dei canonizationem eſſe ſolet. Profeſſus eſt in Scholâ Toletanæ Urbis Theologiam, Cenſoremque apud Judices, quorum munus eſt fidem inviolatam tueri. Obiit Toleti die 17. Novembris, anno 1626. ætatis ſuæ 52. Honorificè tumulatus cum ſequenti Epitaphio:

M.

D. O. M.

HIC JACET
V. FR. MICHAEL DE LA FUENTE
CARMELI FILIUS,
MULTORUM IN CHRISTO FILIORUM PARENS,
VIRTUTIBUS CLARUS,
ANIMARUM ZELO FLAGRANS,
PŒNITENTIA FORMATUS,
ASSIDUÆ ORATIONI ET CONTEMPLATIONI
DEDITUS FLORUIT;
REGNANTIBUS PHILIPPIS II. III. ET IV,
PRIMUS PATER,
DIGNISSIMUSQUE HUJUS FUNDATOR
SUÆ CONGREGATIONIS.
OBIIT MDCXXVI. DIE XVII. NOVEMBRIS.
ÆTATIS SUÆ LII.

EJUS OPERA.

1. *Compendio Hiſtorial de Nueſtra Senora del Carmen.* Id eſt Latinè : *Compendium hiſtoriale Ordinis Carmelitarum.* Toleti, apud Joannem Rodriguez, anno 1619. *in-4.°*

2. *Libro de Las tres vidas del hombre, corporal, racional, y eſpiritual.* Id eſt Latinè : *Liber de triplici vita hominis corporalis, rationalis & ſpiritualis.* Toleti, apud Joannem Ruiz, ann. 1623. *in-4.°*

3. *Regla y modo de vida de los Hermanos Terceros y Beatas de Nueſtra Senora del Carmen.* Id eſt Latinè : *Regula & modus vivendi Fratrum & Sororum ex tertio Ordine Carmelitarum.* Lib. I. Toleti, apud Bernardinum de Gurman, anno 1618. *in-8.°*

4. *Ordenajas y modo de gobernarſe los Hermanos de la Congregacion de Nueſtra Senora del Carmen.* Id eſt Latinè : *Statuta & modus gubernandi Fratres Congregationis Tierciarios Ordinis Carmelitici.* Toleti, apud Joannem Ruiz, anno 1625. *in-16.* Hujus Congregationis Auctor ſeu primus Pater, digniſſimuſque Fundator, ut legitur in Epitaphio mox relato.

5. *Exercitios de Oracion mental.* Id eſt Latinè : *Methodus Orationis mentalis faciendæ.* Toleti, apud Bernardinum de Gurman, anno 1625. ad eaſdem Regulæ Fratrum Tertiariorum.

Sequentia opera referuntur ab Alegreo Caſſanato : ſed utrùm edita non declarantur.

6. *De Mirandis Virginis Mariæ de Monte-Carmelo*, Lib. II.

7. *Catalogus de illuſtribus Viris Ordinis Carmelitarum.*

8. *De Corpore & Spiritu.* Lib. I.

9. *De Bulla Sabbathina Carmelitis conceſſa.* Lib. I. Hoc ultimum Opus recenſetur tantùm à Ludovico Jacob.

Michaelem à Fonte commendant Franciſc. Lopez Teranus in *Vita Venerabilis Mariæ de Aquila*, §. 9. & *fol.* 27. Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano, ad diem* 17. *Novembris* : Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p.* 492. Hyppolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana* : Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 312. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo III. Annalium Carmelitarum, ad annum* 1088. Emmanuel Roman, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carm.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hiſpana, tom. II. pag.* 107. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag.* 516. *num.* 923. necnon in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag.* 988. *num.* 3464. & *pag.* 1078. *num.* 3782.

CLI.

MICHAEL DE LA FUENTE junior, ſenioris ex patre Nepos, ſimùl ac in *Valde-Laguna* Oppido natus, Profeſſionem Carmelitanam antiquioris regularis Obſervantiæ dixit Toleti; ibique ſacræ Theologiæ Doctor, & Compluti publicus Bibliorum Profeſſor, atque Toletanis Patribus fidei vindicibus à cenſuris, pietatem non minùs quam doctrinam excoluit. Denatus eſt Toleti undecimâ die 11. Auguſti, anno 1629. ætatis ſuæ 42. ſepultuſque juxtà patruum. Scripſit.

1. *Placita Theologica* typis parata, & in Bibliotheca ſuorum Fratrum Tolet. aſſervata.

2. *Orationem funebrem cujuſdam magni Eccleſiæ Principis.* De illo conſulendi ſunt Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag.* 494. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag.* 312. Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana, tomo II. pag.* 333.

CLII.

MICHAEL FORCADA, Gallicè LA FOURCADE, natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, Patriâ Condomienſis, ibidem Carmelita antiquioris regularis Obſervantiæ, Doctor Theologus, in Capitulo Provinciali Condomii habito die 6. Maii, anno 1618. in Vaſconiæ Provinciæ Præfectum electus; hæreticorum malleus ſemper infractor, multa pro fide ludibria paſſus, obiit anno 1628. Scripſit.

Defenſionem pro antiquitate Conventûs Carmelitarum Burdigalenſium, Gallicè editam Burdigalæ, anno 1619. in *Chronico Burdigalenſi*, editore & continuatore Joanne Darnalt, *in-4.°* fundationem hujus Conventûs duplicem ibi aſſignat *Michael Forcada*, Priorem anno 1100. in loco qui vulgò appellatur *Carmevieil*, *Carmelus antiquior* : poſteriorem anno 1264. in loco quem nunc habitant Carmelitæ diſſitum à priori ſeu *antiquiori Carmelo* centum circà paſſus : utramque in Parochia *S. Eulaliæ*, cujus primitivi curati extant Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ *Sancti Andreæ*. Priorem fundationem Burdigalenſem Carmelitarum non admittimus, at poſteriorem anno 1264. libenter aſſigimus propter teſtimonium Hieronymi Lopez, in *Hiſtoria Eccleſiæ Metropolitanæ Burdigalenſis* editæ, anno 1668. Burdigalæ, *in-4.°* aſſerentis quod dicto anno 1264. litem Canonici S. Andreæ moverunt adversùs Carmelitas Monaſterium, quod etiamnùm incolunt, conſtruentes. At priorem in antiquiori Carmelo factam fuiſſe anno centeſimo poſt milleſimum haud arbitramur. Nam anno milleſimo centeſimo quadrageſimo tantùm quinto aut circiter *Aymericus* Patriarcha Antiochenus Eremitas Carmeli in Palæſtina, hinc indè diſperſos in unum Obedientiæ vinculum addixit & ſub *Bertholdo* Priore primo Generali ſubjecit, ſicut obſervat Daniel à Virgine Maria, in *tom. I. Speculi Carmelitani, pag.* 75. *num.* 300. adducto teſtimonio S. Cyrilli Carmelitarum Prioris Generalis tertii in *Epiſtola ad Euſebium Montis-Neroii* propè Antiochiam. Quâ autem ratione Burdigalam anno 1100. incoluiſſent Eremitæ Carmelitæ,

qui

M.

qui unum in corpus Ordinis Cœnobitarum non coaluerunt, niſi anno 1140? Qui ſocietatem in Oriente nondùm colligaverant, quomodò, &c.

Michaelem Forcadam commemorant Michael Munoz in *Propugnaculo Eliano*, *pag. 307*. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 494*. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tom. III. Annalium ad annum 1099*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 312*. Reverendus admodùm P. Agathangelus *La Forie*... ſemel & iterùm Provinciæ Vaſconiæ Præfectus *in Schedis* ad nos Burdigalâ Aureliam *miſſis die 17. Aprilis*, *anno 1742*.

CLIII.

MICHAEL ANGELUS A S. FRANCISCA, natione Gallus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Lugdunenſis, in Philoſophicis, ac Theologicis diſciplinis eruditus, Concionatoris munere egregiè functus, Prioris, Definitoris, Provincialis, ac Viſitatoris Generalis officiis clarus, edidit Gallicè.

Vitam Sororis Franciſcæ à S. Joſeph, Monialis Tereſianæ. Lugduni, anno 1688. *in-4.°* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca hiſtorica Galliæ*, *pag. 291. num. 6317.* ubi editam dicit anno 1673. Monialem verò mortuam anno 1669.

CLIV.

MICHAEL-ANGELUS A S. JOSEPH, Carmelita itidem Excalceatus, natione Italus, edidit.

Carmen de Peſte. Neapoli, anno 1682. *in-4.°* eâ graſſante inter charitatis officia mortuus eſt, inquit Martialis à S. Joanne-Baptiſta, qui loquitur de utroque Michaele Angelo, in *Bibliotheca* ſua *Carmelit. Excalceatorum*, *pag. 299. & 300.*

CLV.

MICHAEL HERBRANDUS, natione Ubius, patriâ Marcodurus [Gallicè de *Duren*] nempè natus *Duræ*, quæ Urbs eſt Germaniæ in *Juliacenſi Ducatu*, ad *Ruram* fluvium ſita, Gallicè, *ſitué ſur la Roure*, ſacræ Theologiæ Lector, & Prior Carmelitarum Conventûs Crucennacenſis (Gallicè *Creutznach*, ſeu ut pronuntiant Germani, *Creitznack*, ſiti in Palatinatu Rheni, & conſtituentis partem *Sponheimenſis Comitatûs*, in Diœceſi Moguntina. Vir doctus & Concionator adeò inſignis, ut non ſolùm in vicina, ſed etiam ad remota loca, & Cathedrales Eccleſias evocatus, magnâ admiratione habitus, ſermones habuerit. Hic apud Joannem Comitem Spaneimenſem ſingularis familiaritatis conſuetudine valebat circà annum 1410. & multa ab eo pro ſuo Conventu bona obtinuit. Scripſit eleganter

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
3. *Collationes Synodales*, Lib. I.

Quæ Opera *Mſſ.* aſſervari in Carmelo Boppardienſi & Trevirenſi teſtatur Paulus Segerus in Collectione Mſ. de *Viris illuſtribus Carmelitis*.

Michaelem Herbrand laudibus celebrant Joannes Trithemius in *Libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis*, *cap. 713.* & *Libro de Luminaribus Germaniæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatûs ſacri tomo II. pag. 112.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliotheca Belgicæ tomo II. pag. 893.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium ad annum 1413. pag. 777.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 331.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 312.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani tomo II. pag. 1098. num. 3890.* Guillelmus Einſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis*: Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca univerſali*: Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*, &c.

CLVI.

MICHAEL A S. JACOBO, natione Hiſpanus, Provinciâ Vandalus, Patriâ Hiſpalenſis, inter Carmelitas antiquioris regularis Obſervant. aſſeclas, ſacræ Theologiæ in Academia Hiſpalenſi Doctor & Profeſſor primarius florebat circà annum 1623. Scripſit

De Beatæ V. Mariæ immaculata Conceptione Librum I. Hiſpanicè. Hiſpali editum anno 1616. *in-4.°* teſtibus Petro de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, & Hyppolito Maraccio, in *Bibliotheca Mariana*: quibus adjunguntur Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 485.* Franciſcus Bonæ Spei, in *Viſione Eliana*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 313.*

CLVII.

MICHAEL A S. JOSEPHO, in ſeculo dictus LUCERNA EUSIGNANI, ſub Epiſcopatu Eporedienſi, alias Hypporedienſi (vulgò *Jura*) genitus anno 1610. inter Reformatos Provinciæ Pedemontanæ Carmelitas primus filius adoptatus die 8. Aprilis 1635. Laureâ Doctorali in Regia Taurinenſi Univerſitate inſignitus: dùm Viſitationi ſuæ Provinciæ incumberet Provincialis, è vivis exceſſit anno 1680. Edidit Italicè

Vitam B. Franciſci Carmelitæ. Taurini, anno 1675. Item *alia Mſſ.* inquit R. P. Timotheus Bergerot in Schedis Mſſ. anno 1748. datis, & Elias de Amato, in Schedis Mſſ. eodem anno miſſis.

CLVIII.

MICHAEL A S. JOSEPHO, natione Hiſpanus, patriâ *Calatayudenſis*, ſeu *Bilbilitanus*, inter Carmelitas Excalceatos Paſtranæ Profeſſionem emiſit; ſed Superiorum juſſu, Provinciæ Aragoniæ coaptatus, edidit Hiſpanicè Librum ſtylo concionatorio, cui titulum appoſuit

Idographia, *ut Chriſtianus tutò poſſit mundi pelagus navigare*. Cæſar-Auguſtæ, anno 1670. ut refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *pag. 298.*

CLIX.

MICHAEL A S. MARIA, in Oppido *de Lezera* in Aragonia natus, rigidæ pœnitentiæ, ac eruditionis vir, ſapientium hominum amantiſſimus Mœcenas, pluribus Ordinis Carmelitarum Excalceat. Prælaturis meritiſſimè functus, ad ſupremum Generalatûs apicem evectus, in Congregatione S. Tereſiæ Hiſpanica, plurima reliquit ſucceſſoribus æmulanda veſtigia. Obiit pietate inſignis, Paſtranæ, anno 1712. Piam & hortatoriam ſcripſit ad ſuam Congregationem *Epiſtolam Paſtoralem*, quæ typis mandata eſt Matriti, anno 1710.

Hæc Martialis habet in *pag. 298.* mox citata:

M.

cui inſerit & alterum *Michaelem à S. Maria*, Boëticum Carmelitam Excalceatum, qui reliquit in Conventu Biatienſi (Gallicè *Baëza*) opus Hiſpanicè ſcriptum, cui titulus eſt; *Ducatus interior:* duobus tomis *in-4.°* contentum.

C L X.

MICHAEL MARQUIER, natione Brito, patriâ Ploermellenſis Carmelita, Religioſorum norma & ornamentum, Theologorum ſui ævi fax & decus; primus Turoniæ Provinciæ Præfectus ſeu Prior Provincialis in Comitiis General. Avenionen. an. 1384. ab Provinciis, quæ Clementi VII. parebant ſub *Raimundo Vaquerio* nominatus, ſequenti anno à toto cœtu Provinciali *Andegavis* coacto acceptatus, Præſide iſto eodem *Vaquerio: Michael* autem indicto *Ploermeli* Capitulo, anno 1387. *multa* & præclara concinnavit *Decreta*, ſeu Provinciæ regimini convenientia: quæ in Comitiis *Aurelianenſibus*, anno 1389. promulgavit.

C L X I.

MICHAEL MASSOTUS, natione Hiſpanus, Provinciâ Catalanus, profeſſione antiqui Cœnobii *Petrælatenſis* alumnus; utriuſque Juris & ſacræ Theologiæ Doctor: qui auctâ illuſtri ſupellectile Bibliothecâ dicti Conventûs, bonis item operibus coronatus, ibidem denatus eſt anno 1462. *Petra-latâ*, Hiſpanicè *Peralade*, oppidulum eſt Hiſpaniæ in Catalonia, & in Emporienſi, ad radices Pyrenæorum, & ad fluvium *Rubricatum minorem*, Hiſpanicè *el Lobregat*. Illic Monaſterium incolunt Carmelitæ, quod die 4. Aprilis, anno à Nativitate Domini 1206. conſtructum fuiſſe narratur in eorum annalibus.

Michael Maſſotus ſcripſit *Sermonum Librum unum*; & *Juriſprudentiæ Opera varia.* Sicuti teſtantur Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, *p. 356.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 313.* & *in Catalogo Mſ. Monaſteriorum Ordinis Carmelit. p. 200.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Veteri Hiſpana tom. II. p. 185. num. 502.*

C L X I I.

MICHAEL DE MADRIGAL, natione Hiſpanus, patriâ Madrigalenſis, nepos præclariſſimi Alphonſi Toſtati Doctoris Hiſpaniarum gloriæ, profeſſionem inter Carmelitas Antiquioris regularis Obſervantiæ vixit anno 1502. in devotiſſimo Conventu S. *Pauli de Moralexa*, qui in veteri *Caſtella*, & Diœceſi *Abulenſi* fundatus eſt anno 1315. ab Illuſtri viro Ferdinando *Velaſquez* Abulenſi Archidiacono. Plures viros inter illuſtres, quibus illud Cœnobium præfulſit, nominatur noſter *Michael de Madrigal*, qui anno 1521. primum Conventum Carmelitarum *Valliſoleti* recepit tempore *Ferdinandi de Barco* Caſtellæ Provincialis, & poſteà Salonenſis Epiſcopi. Hæc habet Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Annalibus Carmelitarum tomo IV. ad annum 1315. p. 310.* & *ad annum 1502. pag. 1008. num. 5.* Verum quæ noſtrum Michaelem illuſtrarint, omninò tacet, niſi quod fuerit nepos aut potiùs abnepos *Alphonſi Toſtati*, qui *Madrigal* Caſtellæ oppidum patriam habuit, à quo maluit quàm à proprio cognomine, cùm in ſtudiis litterarum celebrari cœpiſſet, appellari. Undè vel *Alphonſum Toſtatum*, vel *Alphonſum de Madrigal*, vel *Abulenſem* ab Epiſcopatu hujuſce Urbis, quem geſſit, vocatum offendimus, inquit Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca veteri Hiſpana tomo II. p. 168.*

C L X I I I.

MICHAEL MUÑOZ, natione Hiſpanus, domo Cordubenſis, Bœticæ Provinciæ filius, Cœnobii Antiquiorum Carmelitarum Montoſenſis alumnus, S. Theologiæ Magiſter, & Carmonenſis Conventûs Præfectus, atque item ſtudiis præpoſitus in Collegio S. Alberti Hiſpalenſis Urbis. Romæ is aliquanto tempore commoratus, cùm patriam versùs tenderet, in Monœci portu ad Liguſtici maris oram, ut ſcribit Nicolaus-Antonius: vel ad Inſulas S. Margaritæ in Provincia Phocenſium, ut alii ſcribunt, deceſſit anno 1637. Scripſit Latinè:

Propugnaculum Eliæ, & propaginis Carmelit. Cujus occaſione argumenti, Natura, Origo, & Protoparens vindicantur Monaſtices. Romæ, an. 1636. typis Ludovici Grignani *in-4.°* Ad Eminentiſſ. ac Reverendiſſ. Principem Baltazarem *Moſcoſo & Sandoval*, S. R. E. Cardinalem, Epiſcopum Giennenſem, Conſiliarium *Regium*, *&c.* ſingulariter dedicatum. Poſt ſuperatum contradictorium judicium, ſummâ hoc Opus illuſtratum & honorificâ delibatione ac approbatione Reverendiſſ. P. *Nicolai Riccardi*, ſacri Palatii Apoſtolici Magiſtri, Ordinis Prædicatorum.

De Michaele Munozio agunt Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 508.* Aubertus Miræus, *parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ*, *cap. 129.* Theophilus Raynaudus, in *Erotematis de Bonis ac Malis Libris*, *p. 144.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano:* Thomas Hurtadus, in *Reſolutionibus Orthodoxo-Moralibus de Martyrio*: Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 113.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 313.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1332.* & *tomo II. p. 1080. num. 3793.* Matthias à S. Joanne, in *Hiſtoria Panegyrica Carmelitana tomo I.*

C L X I V.

MICHAEL NAVARRO, natione Hiſpanus Celtiber, patriâ *Rubiolenſis*, ex Ordine tertio Carmeli, vir fuit profeſſione Pharmacopola Regis Hiſpaniæ Philippi II. tam apprimè Pharmacorum virtutes callens, & excedens, ut in curandis ægrotis aliquando miracula patrare videretur. Erga B. V. Mariam de Monte-Carmelo tantâ fuit affectus devotione, ut Cœnobium Carmelitarum Antiquiorum *Rubeolenſe* fundaverit in Provincia *Aragonia*, anno 1608. æreque ſuo magno, & fratrum ſuorum R. Jacobi *Navarro* Presbyteri, *Joannis Navarro* laici, & Dionyſiæ Navarro ſororis eorum ditaverit, & annuis cenſibus aureorum ducatorum plus mille auxerit. Obiit ſeptuagenario major, anno 1620. tumulatus in dicto Cœnobio *Rubeolenſi*, cùm Epitaphio quod *Alegreus Caſſanatus* in grati animi ſignificationem compoſuit, & ejus ſepulchro inſculpi curavit his verbis.

M.

EPITAPHIUM.

D. O. M.

Premit urna venerabiles Conjuges,
MICHAELEM NAVARRO
ET CATHARINAM BARBERAN.
Fundavit, fovit, auxit, ſregit, liquit, erexit,
Floruit, dormiit:
Cænobium ære: Conſilio patriam,
Xenodochia pietate; panem eſurienti ſuum:
Multa languidos ſalute litos:
Templum congreſſu ſedulitate ſuq in populi medio,
Ille. Uterque verò dignus honore.
In Chriſti tandem paci, anno illa M. DCXIV.
Anno ille M. DCXX.

Ab ſui jam erectione Conventûs duodecimo anno prolapſo, cujus ſacta Dedicatio die Junii menſis XXVIII. ferias ſecum Leonis Papæ ferente.

Scripſit in *Joannis Meſue Libros Commentaria Mſſ.* Quæ vidit Alegreus Caſſanatus, dùm Prioris munere fungeretur in Cœnobio Rubeolenſi, ipſo teſte in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 483.* & ex eo tranſcripſerunt Nicolaus-Antonius, in *tom. II. Bibliothecæ Hiſpanæ*, *pag. 113.* Ludov. Jacob., in *Catalogo Mſ. Monaſteriorum Ordinis Carmelitarum*, *pag. 229.*

CLXV.

MICHAELEM NAVARRUM, celebrant alterum Annales Carmelitici Provinciæ utriuſque Caſtellæ Præfectum, anno 1609.

CLXVI.

MICHAEL PAUGERIUS, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, patriâ Cadomenſis, in antiquiori regulari Obſervantia Carmelitarum Provinciæ Franciæ aſcitus, Academiæ Cadomenſis Doctor Theologus, ibidemque per plures annos Subprior & Paſtor Eccleſiæ Sancti Ortarii, obiit Cadomi anno 1626. die Novembris. Scripſit plurima quæ nondum in lucem prodierunt, & manuſcripta tantummodo ſervantur Cadomi in Bibliotheca Carmelitana; ſcilicet:

1. *Apparatum in Divinam ſcripturam*, Lib. I.
2. *In Libros primum & ſecundum Sententiarum, ſecundùm doctrinam Joannis de Bachone*, Lib. II.
3. *Jura & Defenſionem Carmelitarum*, *in lite contrà cruciferos Candomenſes*, Lib. I.
4. *Alphabetum univerſale*, *in quo tractatur de Materiis Moralibus & Theologicis*, Lib. I.
5. Gallicè ſcripti ſunt *Sermones Mariales. Sermones Adventuales & Dominicales.* Qui libris tribus diſtincti ſervantur in eadem Bibliotheca.

Michaelem Paugerium commemorant Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana:* Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ.* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliæ:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 313.*

CLXVII.

MICHAEL PEDROLO, natione Hiſpanus, patriâ Catalanus, io Oppido Valls Tarraconenſis Diœceſis ortus, inter Carmelitas Antiquiores profeſſionem emiſit in Cœnobio Barcinonenſi, aut Vallenſi: vir claro virtutum munimine inſignis, Theologus & Philoſophus publicè in Academia Barcinonenſi liberales artes & Metaphyſicam edocuit: hæreticæ pravitatis in ſacro fidei Solio Cenſor, ſeu Qualificator S. Inquiſitionis, domum Ordinis bis rexit in eadem civitate, ubi venerandâ ſenectâ decorus, eo Prioris munere fungebatur anno 1608. quo deceſſit è vita ætatis anno 36. & honorificè ſepultus eſt, ipſe *Joannis Pedralii*, de quo locuti ſumus ſuperiùs, ex patre nepos. Scripſit Hiſpanicè Librum, cui titulus eſt

Deſcubrimiento de los Tezoros y riquezas que tiene Dios eſcondidos en las Indias de ſu divino cuerpo y ſangre: id eſt Latinè: *detectio ſeu Manifeſtatio Theſauror. & divitiarum quæ Deus tenet abſcondita in Indiis, &c.* Barcinonæ, apud Onophrium Anglada, 1608. *duob. volum.* Quod opus non aliud omninò videtur ab eo quod inſcribitur: *Conciones de Euchariſtiæ Sacramento.*

De Priore Opere loquitur Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana tomo II. p. 114. & 666.* De poſteriore Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 458.*

CLXVIII.

MICHAEL A S. PETRO, natione Hiſpanus, patriâ Giennenſis, in Vandalia ſuperiori, inter Carmelitas Excalceatos, in Regio Granatenſi Monaſterio, Deo ſe Sacramento Religionis addixit; pietate inſignis, in divinis ſcripturis eruditus, ac in ejus enodandis obſcurioribus locis, aſſidua meditatione detritus fuit. In Collegiis Giennenſi, Malacitano, ac Biatienſi Philoſophiam, Ethicam ac Theologiam, ſummâ claritate ac ingenii acumine docuit; eaque Collegia diligentiſſimè rexit: nec minori prudentiâ Provincialis, ac Definitoris Generalis muneribus functus eſt. Scripſit:

1. *Epiſtolam Paſtoralem* ad ſuæ Provinciæ Aſceetas: in qua Iſidori Pelusiotæ, Ambroſii, Hieronymi, ac Auguſtini Veſtigiis inſiſtens, Divinas ſcripturas familiariter interpretatur.
2. *Quæſtiones quaſdam in ſacram ſcripturam*, quæ io prædicamentis Biblicis continentur. Quibuſque Epiſtolam nuncupatoriam adjecit.
3. Moliebatur an. 1730. Opus grande ac inſcriptum: *Scientia vocis*, *complectens modos muſicos enarrandi carmina ſcripturarum*, *in acchordi peritia utriuſque fœderis*, *& concordia utriuſque Juris.* Utrùm ad extremam manum perduxerit id operis, neſcio:

CLXIX.

MICHAEL A REGIBUS, alter Hiſpanus Carmelita Diſcalceatus plures reliquit Libros, Concionatoribus non mediocriter utiles, qui Mſſ. ſervantur in Collegio Carmelitarum Excalceatorum Burgenſi, ubi obiit anno 1689.

1. *De Chriſto.*
2. *De ejus ſanctiſſima Matre.*
3. *De Cœlitibus.*

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *p. 298. & 299.* ubi Martialis à S. Joanne-Baptiſta loquitur de memorato utroque *Michaele à S. Petro, & à Regibus.*

M.

CLXX.

MICHAEL POTIER, Burgundus, Carmelita Semurienſis, Doctor Romanus Theologus, Prior Semurienſis & Pariſienſis, atque Provinciæ Narbonæ Definitor, obiit Turnoni, an. 1666. ſub fictitio nomine de la Croix, edidit Librum de quo ſuprà pag. 336. *tom. I.*

CLXXI.

MICHAEL RIPOL DE ATIENZA, natione Hiſpanus, patriâ Cæſar-Auguſtanus, antiquior. Regular. Obſervantiæ Carmelita, domum ſuæ Urbis, atque item Provinciam bis rexit. In Academia ejuſdem Urbis primarius fuit Theologiæ Profeſſor, & fidei judicibus miniſter à conſultationibus. Cæſar-Auguſtæ denatus eſt anno 1648. ætatis ſuæ 84. ſcripſit plures Scholæ tractatus, quorum nonnulli in Compendium redacti prodierunt unà cùm aliis tractatibus ſodalium ejuſdem Ordinis Carmelitici, in volumine cui titulus eſt

Theologia abbreviata, pro S. Joſephi in Collegio Carmeli Cæſar-Auguſtani alumnis; ex diverſis Provinciæ Aragoniæ ſapientiſſimis Magiſtris, per Fr. M. Dionyſium Blaſco, veſpertinum Oſcenſem Cathedraticum compilata & reſumpta. Cæſar-Aug. apud Auguſtinum Verges, anno 1670. Hi quorum Commentaria in lucem hic ſimul venerunt, duo ſunt Carmelitæ, *Angelus Palacio*, & *Martinus Ximenez* de Embun. De Angelo Palacio jam egimus ſuperiùs in Articulo ſingulari. Quia verò Martinus è ſuo loco deturbatus eſt, hic reſtituendus occurrit.

CLXXII.

MICHAEL DE SANTIAGO, ſivè *de Sancto Jacobo*, Bœticus, Carmonenſis, inter Carmelitas Antiquiores profeſſus, Theologiæ olim Profeſſor in Hiſpalenſi Cœnobio, creatus poſteà ejuſdem, & Murcianæ, necnon Granatenſis domûs Præfectus, atque item Cordubenſis; Definitor Generalis in Comitiis Generalibus Romæ celebratis, anno 1620. deceſſit Granatæ die 6. Junii, anno 1627. poſtquàm ſcripſiſſet Hiſpanicè:

De la Concepcion de Nueſtra Señnora; circà annum 1623. inquit Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. pag. 116.*

CLXXIII.

MICHAEL A S. SPIRITU, natione Gallus, Provinciâ Armoricus, profeſſione Rhedonenſis, ubi ſtrictiorem regularem Obſervantiam amplexus eſt anno 1633. die 14. Julii. Vir ingenio & Litteris conſpicuus, Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi P. *Bernardi à S. Tereſia* Carmelitæ Diſcalceati, Epiſcopi Babylonenſis Vicarius Generalis, deindè Leodienſem in Conventum Commiſſarius Generalis ad reformationem inducendam, promovendam & ſtabiliendam, deindè eodem Conſilio cum eadem dignitate in Provinciam Provinciæ miſſus, ibi piis operibus plenus deceſſit die 6. Auguſti, anno 1683.

Albertus quidem de Saulci, Doctor Theologus Pariſienſis, qui vicibus iteratis Provinciam Franciæ rexit, reformationem ſtrictioremque Obſervantiam, à Patribus Turonenſibus inchoatam, in Leodienſem Conventum introduxerat anno 1632. ſed animis turbatis, illuc à Priori Generali Reverendiſſ. Mario Venturino noſter Michael miſſus eſt, de quo Alexander VII. Pontifex Max. in Brevi Apoſtolico ad Sereniſſ. Princ. Maximilianum Henricum Archiepiſcopum Colonienſem ſcripto die 2. Auguſti, anno 1659. ait. *Pergratum enim fuit auctoritatis tuæ opem dilecto filio, Michaeli à Sancto Spiritu Carmelitani Ordinis in Diœceſi Leodienſi Viſitatori, ad munus illud expeditiùs ac fructuoſiùs exercendum, audaciamque refractoriorum comprimendam, præſto fuiſſe.* Scripſit

1. *Vitam S. Petri Thomæ, Carmelitæ, Patriarchæ Conſtantinopolitani.* Pariſiis, Gallicè, apud Sebaſtianum Huré, anno 1653. *in-8.°*

2. Opus litigioſum, quod inſcribitur *Monomachia obedientiæ & rebellionis, facti & Juris, complectens imaginem Carmeli Leodienſis, ſeu Acta in ipſo circà lites præteritas, & Deciſiones Leodienſes.* Leodii Streel, 1659. *in-8.°*

Michaelem à Sancto Spiritu celebrant Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico Carmel. tomo VII.* Ludovicus à Sancto Petro, in *Miſcellaneis Poeticis:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 313.* Alexander VII. Pont. Max. in Epiſtola ad Archiepiſcopum Colonienſem, *tomo II. Bullarii Carmelit. p. 527. col. 1.* Jacobus le Long, in *Bibliot. Hiſt. Galliæ, p. 898. col. 2. num. 1112.* ubi & Alterum Opus aſſignat Gallicè ſcriptum noſtro Michaeli, videlicèt: *le voyage de N. Dame de Lumières, &c.* A Lion 1666. *in-12.°*

CLXXIV.

MICHAEL A SS. TRINITATE, natione Boeticus, patriâ Biatienſis, nobiliſſimis parentibus, anno 1588. progenitus, cùm 18. ann. ageret, in Regio Granatenſi Cœnobio, inter Carmelitas Excalceatos, Religioſæ Militiæ nomen dedit. In Collegiis ſuorum Sodalium Aſtigitano, & Biatienſi tùm Philoſophiam, tùm Theologiam, maximo Diſcipulorum proventu docuit; ad Complutenſe itidem Collegium, Superiorum juſſu tranſlatus eſt. Superior ipſe an. 1654. Provinciam ſuam Bœticam bis miniſtravit, & Biatiæ devixit anno 1661. Scripſit:

1. *Logicam*, ſeu *Commentaria Logices*, Hiſpanis, Gallis & Germanis non ſemel excuſa typis. Cùm autem *Antonius à Matre Dei*, alium curſum exaraſſet, utriſque conſulere volentes ſuperiores, ex duobus unicum confici curarunt *Curſum Complutenſem*: cujus *Logica* noſtrum Michaelem habet Auctorem, *Antonii* autem *à Matre* Dei *Commentaria in Libros Phyſicorum*, & *de Anima*, ſervantur in Collegio Biatienſi.

2. *Conciones varias*, ab ipſo pronuntiatas, *in-fol.* Et alia quæ temporis injuriâ obliterata creduntur.

Michaelem à SS. Trinitate commendant Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. V. cap. 16.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Chronographia Carmelit.* Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 314.* Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 117.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 299.* ubi animadvertit quod Michael à SS. Trinitate, ſic acceptus fuerit Eminentiſſimo Cardinali *Balthazar de Moſcoſo & Sandoval*, ut aliquando dixerit: *ſi adeſſet Generale Concilium, indubitanter cogeretur P. Fr. Michaelem à SS. Trinitate ſecùm adducere, ut adſtantes inſtrueret.* Et ſemel

M.

ſemel coram cœtu venerabilis Collegii Biatienſis: *O Pater Frater Michael, quam majori decentiâ tecum eſſent, quæ me circumſtant veſtimenta Cardinalitia! Unus veſtitur, ſed alteri debetur.* Meminit etiam ejuſdem Michaelis à SS. Trinitate. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1131. num. 3965.*

CLXXV.

MICHAEL VARTEMBERG, natione Germanus, & fortè Zelandus, Carmelita Aquiſgranenſis, non Bruxellenſis, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, anno 1446. reponitur inter Carmelitas ſcriptores in quodam Catalogo Mſ. è Germania tranſmiſſo ad Ludovicum Jacob, quem ipſe citat in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 314.* Verùm quænam Opera ſcripſerit Michael Vartemberg, in obſcuro penitùs latent.

CLXXVI.

MICHAEL URSINUS, natione Germanus Carmelita Franckofordienſis, ſacræ Theologiæ Licentiatus Colonienſis floruit anno 1581. ſed de illis nominatim ſcriptis operibus pariter ſilet *Cotalogus Mſ.* mox citatus, licet ſcriptoribus Germanis Carmelitis illum Michaelem annumeret.

CLXXVII.

MINIMA A S. PHILIPPO NERI, in ſeculo *Camilla Strozzi* nuncupata, nobilis Florentina, nata die 9. Maii 1617. Religionem Carmelitanam in Monaſterio *S. M. Magdalenæ de Pazzi* emiſit die 2. Februarii 1636. pluribus vicibus Magiſtram Novitiarum & Prioriſſam egit ad annum 1672. quo immortalem ad ſponſum avolavit die 19. Octobris. Vitam ejus typi pluries cuſi fecerunt juri publico; ſed pluris æſtimanda eſt, quæ Florentiæ apud Antonium Mariam Albizzini, anno 1737. edita eſt *in-4.°* Ex ea potiſſimum novimus quid *Minima* ſcripſerit.

1. *Ricordi datti alle Novicie nel uſcire del Noviziato.* Vitæ Lib. I. cap. 17. p. 59.

2. *Ricords e documenti che diede in diverſi tempi alle ſue Giovani.* Lib. I. cap. 27. p. 184.

3. *Conſiderazioni de dolori della B. Vergine.* Lib. 2. cap. 14. pag. 155.

4. *Conſiderazioni dell'Eroiche virtu ch eſercitì la S. Vergine nel tempo della Paſſione di Gieſu.* Lib. 2. cap. 14. pag. 152.

5. *Rendimento di tonti di ſua tonſcienza ol Padre Spirituule, dove ſi legona 13. Meditozioni che fece in 13. giorni di eſercizi ſpirituali.* Lib. II. cap. 17. pag. 165.

6. *Quotordeei eſſertazioni facete ulle ſue Religioſe.* Lib. III. eap. 1. pag. 189.

7. *Lettere ſcritte ü diverſi perſone.* Lib. III. cap. 2. pag. 213.

8. *Documenti e ricordi dati in diverſi tempi alle ſue Religioſe.* Quarum pars legitur in ejus vita Lib. I. c. 27. jam citato: ſed integræ reperiuntur in compendio vitæ illius *Minimæ* quod *Lucæ* fuit editum anno 1717.

9. *Diſcuſſio accurata rationum, quæ ad ædificandum Novitiatum illam impulerunt.*

10. *Diſquiſitio diligens ad celebrandum feſtum Canonizationis S. M. Magd. de Pazzi*, citata in ejus vitæ Lib. III. cap. 81. pag. 278.

CLXXVIII.

MODESTUS A S. AMABILI, natione Gallus, *Riomi* in Arvernia natus; peractis humaniorum Litterarum ſtudiis, totum Deo Carmelitas inter Excalceatos per ſolemnem profeſſionem ſe conſecravit. Ad Philoſophiam, ac Theologiam perdiſcendam miſſus, pietatis cultum cùm ſcientiarum notitiâ jungere ſtuduit. Ex Diſcipulo Magiſter factus, eaſdem ſuâ facultates in Provincia Aquitaniæ perdocuit. Mox Claromontanus, ac poſt Riomenſis Prior, Definitor Provincialis, Vicarius Generalis Illuſtriſſimi Dom. *d'Arbouze*, Epiſcopi Claromontani, invitus ac renitens quantum potuit, cunctis, ob pietatem & eminentem ſcientiam, longioris vitæ deſiderium relinquens, obiit Claromontani, anno 1684. Scripſit Opera, quorum tituli ſic inſcribuntur.

1. *Monarchia ſancta, Hiſtorica, Chronologica, ac Genealogica Franciæ: ſeu Vitæ Sanctorum, ac Beatorum, & qui ſanctitatis famâ floruerunt; qui aut quæ ex tribus ſtirpibus Regiis Franciæ prodierunt, à R. P. Dominico à Jeſu Latinè compoſita, à R. P. Thomâ Aquinate à S. Joſeph perfecta, notiſque marginalibus illuſtrata; ac à R. P. Modeſto à Sancto Amabili, ex Latino in Gallicum idioma tranſlata.* Tomis tribus *in-folio*, quorum duo tantùm tomi propter auctoris mortem editi ſunt: ſcilicèt primus, anno 1670. ſecundus, an. 1677. uterque *Claromontani*, *in-folio*. Continent hi duo tomi vitas centum & octoginta quinque. De quibus vir eruditione clarus Dom. Lenglet ait: *En titulus pulcher & decorus, ſed Opus rei modicæ eſt.*

2. *Idæa perfecti obedientis, ſeu Ars obediendi.* Claromontani, anno 1671. *in-4.°*

3. *Idæa perfecti, Superioris, ſeu Ars imperandi.* Claromontani, anno 1679. *in-4.°*

4. *De tribus Officiis boni Presbyteri, ex Conciliis, Sanctis Patribus, Theologis, ac Sanctorum exemplis.* Lugduni, anno 1677. *in-4.°* Ibid. 1679. tomis tribus *in-12.°* Ibid. poſt mortem Auctoris, cui magna pecuniæ ſumma fuit oblata, ut ſuum ſuppimeret, alienumque nomen huic Operi præfigi pateretur: quod vir eruditus ſapientiſſimè renuit.

5. *Homiliæ quatuor, pro ſingulis totius anni Dominicis.* Claromontani, annis 1679. & 1680. tribus tomis *in-8.°*

6. *Vita, Doctrinæ ſublimitas B. Joannis à Cruce.* Tertia editio prodiit Claromontis, 1682.

7. *De Paupertate, & Caſtitate Religioſa.* Lugduni, 1682. *in-4.°*

8. *Theologia Thom. Auguſtiniona, ſeu Carmelitona, hauſta è puriſſimis fontibus Sanctorum Auguſtini & Thomæ:* Latinè. Tomus I. De Deo uno, Lugduni, an. 1684. *in-4.°* Dum II. t. paratum habebat de Deo Trino, quando diem extremum obiit.

Modeſtum à S. Amabili, commemorant Jacob. le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ p. 41. n. 1142.* N. Lenglet, in *Methodo pro Hiſtoriæ ſtudio, tomo IV. p. 169.* edit. *in-4.°* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalceat. p. 300.*

CLXXIX.

MODESTUS A S. GREGORIO, Neapolitanus Carmelita Excalc. Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, diverſis in locis Prior, ac anno Chriſti 1658. Neapolitanæ Provinciæ primus Definitor: vir in ſua Congregatione Italica

M.

valdè celebris, & cui Religioſa vita necnon eruditio profunda nomen peperunt immortale: Scripſit quæ poſt ejus obitum prodiêre,

1. *Tractatus varios in univerſam Theologiam*, duobus tomis *in-folio*. Neapoli, anno 1671.

2. *Commentaria in ſacram Scripturam*, *Mſſ.*

3. *In Metaphyſicam* Opus abſolutum, Mſ.

Hæc Iſidorus à S. Joſepho Carmelita Excalc. Belga, Definitor ac Procurator Generalis, in *Relatione ad Ludovicum Jacob miſſa Mſ.* Ipſe Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 314.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1131. num. 3965.* Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra, tomo II. pag. 1217.* col. 2. E. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceator. pag. 301.*

CLXXX.

MODESTUS A S. JOANNE EVANGELISTA, natione Bohemus, *Pragæ* natus die 24. Septembris anno 1658. dictus in ſeculo *Joſephus Camel*, inter Excalceatos Carmelitas aſcitus, in omni diſciplinarum genere verſatiſſimus, edidit Germano idiomate Opera inſcripta.

1. *Opera B. Joannis à Cruce.* Pragæ, anno 1697. *in-4.°*

2. *Epiſtolæ S. Tereſiæ omnes*, cùm notis Illuſtriſſimi Domini de Palafox, & cùm aliis Notis *Petri ab Annuntiatione* Diſcalceati Carmelitæ. Coloniæ, anno 1701. *in-4.°*

3. *Sacræ Panegyres*, Latinè. Pragæ, an. 1702. *in-4.°*

4. *Tractatus centuplus agri cæleſtis*, ſeù Conciones de Beatiſſima Virgine, & de Sanctis; Germanicè. Pragæ, anno 1706. *in-folio.*

5. *Elucidatio Litteralis, Moralis, & Anagogica in Threnos Jeremiæ*, Latinè: tomis tribus *in-folio;* Pragæ, annis 1715. 1716. & 1719. Quartum tomum prælo parabat anno 1727.

6. Tranſtulit quoque ex Italico in Germanicum idioma, Librum *Simonis à S. Paulo* Carmelitæ Diſcalceati, *de Reformatione hominis*, quem edi curavit Francofurti, anno 1703.

Notandum hic eſt quod Opera, quæ num. 1. & 2. memoravimus, adjudicari cuidam Diſcalceato Carmelitæ *Modeſto à S. Joanne-Baptiſta.* Verùm ſuſpicatur P. Martialis, in ſua *Bibliotheca Carmelit. Excalc. p. 302.* hunc eſſe eumdem ac *Modeſtum à S. Joanne Evangeliſta* noſtrum, quem per incuriam in aliquibus monumentis dictum, *Modeſtum à S. Joanne-Baptiſta:* maximè, cùm patriâ, tempus quo vixerunt, editioque operum ferè omnium, id ſuadere videantur.

CLXXXI.

MONALDUS ROSARIUS, aliàs *Menaldus de Roſariis*, Gallicè, *Menaud des Roſiers*, natione Gallus, patriâ & Cœnobio Carmelita Burdigalenſis, Theologus Pariſienſis inſignis: in Comitiis Generalibus *Rupeculæ* [Gallicè *Rochette* ou *Roquette*] anno 1488. celebratis, Lector Pariſienſis pro ſequenti anno deſignatus fuit. Deindè in Capitulo Generali S. Martini de Montibus, anno 1492. Deffinitor, & ſocius Provinciæ Vaſconiæ; poſteà in Capitulo Generali Placentino, anno 1502. etiam erat, & Provincialis Vaſconiæ. Poſtquam verò ſacram Theologiam docuit Burdigalæ, Pariſiis, Romæ, Papiæ & alibi, deceſſit è vitâ Burdigalæ, anno 1508. juxtà Poſſevinum & Ludovicum Jacob: anno 1509. juxtà Alegreum Caſſanatum, an. 1511. juxtà Lezanam. Scripta ejus dicuntur

1. *In Decretalem, omnis utriuſque ſexûs*, Pariſiis, anno 1513. *in-8.°* Editore P. Georgio de Lapiſcida, Carmelita. Exemplar autem Mſ. fuit olim penès Joannem Balæum Anglum.

2. *De Pœnitentiis & Remiſſionibus*, Lib. III. Pariſiis, anno 1513. *in-8.°* Editore eodem *P. Georgio de Lapiſcida*, qui opus illud dedicavit R. P. Magiſtro Joanni de Monte-Regali, Carmelitæ Doctori Pariſienſi. Aliud itidem ejuſdem Operis Mſ. dicitur fuiſſe penès Joannem Balæum.

3. *In Sententias Lectura*, Lib. IV.

4. *In quartum Sententiarum*, Lib. I.

5. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I.

6. *Lecturæ quas habuit Ticini*, Lib. I.

7. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I.

8. *Adversùs Hæreſes*, Lib. I.

9. *Vita S. Simonis Anglici, Carmelit. Generalis*, Lib. I. Mſ. apud Joannem Balæum.

10. *Officium ejuſdem Sancti*, Lib. I.

11. *In Canones Pontificum*, Lib. I.

12. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.

13. *Sermones per annum*, Lib. I.

14. *Epiſtolæ ad diverſos*, Lib. I. Quæ omnia Mſſ. extare dicuntur in ſacro Virginum Monaſterio, quod ab Etruſcis appellatur *Sancto Gagio*, in Suburbio Florentino.

15. Atteſtatio, ſeu *Litteræ Teſtimoniales* de Reliquiis aut potiùs de unico articulo digiti majoris dexteræ manûs ſanctiſſimi viri B. *Simonis Stock*, quem Burdigalenſes Carmelitæ, donarunt ſuis Fratribus Valencenenſibus in Belgio Carmelitis, ad crebras ſupplicationes Venerandorum Patrum & Fratrum *Petri Draguet*, & *Joannis Lohet*, ejuſdem Ordinis & Conventûs Valencenenſis Sacerdotum & Profeſſorum. Hæ litteræ teſtimoniales datæ ſunt anno 1506. Idibus Februarii, ſub ſigno manuali Fr. *Menaldi* S. Theologiæ Pariſienſis Magiſtri, tùm Prioris Provincialis Provinciæ Vaſconiæ; atque ſub ſigno manuali venerabilis Prioris & Clavariorum Conventûs Carmelitarum Burdigalenſium. Et integræ referuntur editæ in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 422. num. 1498.* necnon in Vinea Carmeli, p. 429. num. 786.

Menaldum de Roſariis commendant & laudibus celebrant Gabriel Lurbæus, Lib. *de Illuſtribus Aquitaniæ viris*: Antonius Poſſevinus, in *tomo II. Apparatus ſacri, p. 120.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſneriana:* Hippolytus Maracçius, in *Bibl. Mariana:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Franciſcus-Maria de Piſtoria, in *Maria triumphante:* Antonius de Leon, in *Bibl. Mariana, Mſ.* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico, tomo VII.* Aubertus Miræus, in *Auctuario Biblioth. cap. 421.* Philippus Elſſius, in *Encomiaſtico Eremitarum Ordinis S. Auguſtini*, ubi perperam ſuis Auguſtinianis Eremitis annumerat noſtrum Monaldum: Joannes-Albertus-Fabricius, in *Bibl. mediæ & infimæ Latinitatis, tomo V. p. 260.* ſequuntur Carmelitæ ſcriptores, è quibus ſeſe offerunt Petrus Lucius, in *Bibl. Carmel.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelitici Decoris, p. 383.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, ad annum 1511. p. 1028.* Irenæus à Sancto Jacobo, in *Tractatu Theologico de ſingulari Immaculatæ V. Protectione*

M.

cap. 1. ſſ. 7. p. 27. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 220. p. 493.* Emmanuel Roman, *Lib. de Antiquitate & Dignitate Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit Mſ. p. 314.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, p. 510. num. 914.* & *tomo II. Speculi Carmel. p. 1086. num. 3814. &c.*

CLXXXII.

MONIALES FLORENTINÆ, in Monaſterio S. *Mariæ de Angelis*, Florentino Carmelitanæ plurimæ fuerunt à ſuperioribus deſtinatæ ad excipienda & ſcriptis tradenda, ſpiritualia documenta, quæ S. M. *Magdalena de Pazzis*, in frequentiſſimis ſuis raptibus ſublimata loqueretur. Ceſſatis autem raptibus, ſancta V. *Magdalena* jubebatur à ſua Prioriſſa, ut corrigeret, aut diceret ea quæ Deus ipſi in extaſi inſpiraverat. Cui quidem juſſioni humillimè obtemperabat Virgo; ſicuti refertur in ejus vita, quæ prodiit Neapoli, anno 1640. cap. 61. p. 156.

Vincentius quoque *Puccinus* teſtatur in principio editionis tertiæ, quæ facta fuit *Florentiæ*, anno 1621. quod ipſi *Mariæ Magdalenæ* mandatum fuerit in virtute ſanctæ Obedientiæ, ut duabus venerandis Matribus ſuis Monaſterii, omnes revelationes, intelligentias & illuſtrationes, quas ei Deus in ſuis raptibus communicaret, integrè atque minutè referret, ac iſta ut ſingula ſcripto traderet.

Hæc autem ſcripta quadruplici volumine contenta primus legit & probavit Cl. iſſimus vir D. *Franciſcus Benvenutus*, Theologus & Canonicus, Pœnitentiarius Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ, qui multis annis Monaſterii dictis Monialibus ordinariè fuerat à ſecretis Confeſſionibus; & illa curavit aliorum Theologorum examine probari. Iſta autem in ordinem redegit præfatus *Vincentius Puccinus* ejuſdem Monaſterii Confeſſarius ordinarius. Mox poſt obitum S. M. *Magdalenæ de Pazzis*, anno 1607. mortuæ eadem ſcripta à viro clariſſimo Dom. *Petro Nicolino*, Vicario Generali Florentino fuerunt ad examen commiſſa R. Dom. *Franciſco Bonciano*, Archidiacono Florentino. Poſteà tradita fuere Reverendiſſimo & Illuſtriſſimo Dom. *Alexandro*, Archiepiſcopo ejuſdem Civitatis Florentiæ, qui rursùs ea commiſit examini Theologorum etiam S. Inquiſitionis.

Deindè Monaſterium S. *Mariæ de Angelis*, in quo S. *Maria Magdalena de Pazzis*, vixerat & devixerat, acceſſit præfatus *Petrus Nicolinus*, cùm Dom. *Froſino* Cancellario Archiepiſcopatûs, & coram illis ac Confeſſario Monaſterii, *Moniales* omnes numero ſexaginta, manè immediatè poſt ſacram Communionem comparuerunt. Et impoſitum illis fuit diſtrictum præceptum declarandi an omnia ibi contenta, dicta eſſent ab ipſa B. *Magdalena* in ſuis raptibus & extaſibus: & prælecta fuerunt ſigillatim omnia capita: & quæ audierunt, & ſcripſerunt, juramento ſuo aſſeruerunt, & ſcripto confirmarunt, ea omnia ſic ſe audiviſſe, & ſcripſiſſe; nec verbum additum, aut demptum. Tandem, coram præfatis, & aliis quatuor teſtibus factæ ſunt ab iſtis *Monialibus* atteſtationes ſub juramento, & ſubſcriptiones in peculiari libro, ad hoc deſtinato, & ſignato quoque à præfato Domino Vicario Generali, teſtimonium reddente de atteſtationibus & ſubſcriptionibus illis.

Liber ille *Mſ.* in perpetuam memoriam ſervatur in illo Monaſterio: & exemplum *Authenticum Mſ.* in Archivio Archiepiſcopatûs Florentini hactenus aſſervatur.

Hæc omnia comprehendit *Vincentius Puccinus* in volumine ſex in partes diviſo de *Vita S. M. Magdalenæ:* quod typis pluries fuit Florentiæ editum. Etenim primùm pauloposſt obitum, vita illa typis prodiit: quæ tam citò diſtracta fuit, ut mox ſecundâ vice imprimi debuerit. Et hæc ſecunda impreſſio tàm brevi ſpatio divendita, ut anno 1621. tertiâ jam vice recuſa fuerit Italicè, & aliquantò poſt Hiſpanicè, Gallicè, Germanicè, Polonicè, & Belgicè: prout refert Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 442. num. 1545.*

CLXXXIII.

MONIALIS FLORENTINA ANONYMA, Cœnobii Florentini S. Mariæ Angelorum, in Burgo S. Fridiani, tanto charitatis ardore, & manſuetudine inſigni, aliiſque virtutibus adjunctis; viva refulgens; ut horâ tranſitûs illius, innumerâ Angelorum acie circumdata, ab illis coronanda, & in cœlos ejus anima efferenda togâ auro obrizo, & pretioſis lapidibus intexta, viſa fuerit à B. V. Magdalena de Pazzis, quæ morientis cubiculo præſens aderat, & ad ſorores ſuas Moniales retulit, poſt ſacram Communionem receptam. Ex quo faſſa fuit Magdalena nempè ab anno 1599. die 29. quo deceſſit Anonyma, ſe eximiâ fuiſſe alacritate detentam: tùm quod cum hac Anonyma Florentina familiariſſimam in vita in Chriſto ſodalitatem amoris iniiſſet: tum quod eam ad tantam gloriæ altitudinem aſpiceret elevatam, ut omnes illius Cœnobii datas glorias ſelectis animabus, Virgo hæc ſuperaret in cœlis. Inſuper agnovit Magdalena, horis tantummodò quinque Anonymam Purgatorii pœnis fuiſſe detentam, ex eo ſolùm quod cum ex occaſione ſua, ſi aliquando ſorores dolentes vidiſſet, parùm ſeſe oſtendiſſet afflictatam, & compatientem.

Hæc refert Vincentius Puccinus, in *Vita S. M. Magdalenæ de Pazzis, parte 1. cap. 64.* & ex eo Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decor. p. 445.*

CLXXXIV.

M. CURTIUS, Italus Carmelita ſcripſit *de rebus Interamnalium* Lib. I. ſicuti referunt Franciſcus Zazzera, Lib. *de Nobilitate Italiæ:* Joſephus Maria Suareſius, Epiſcopus Vaſionenſis, Lib. II. *Praneſtes Antiquæ, p. 153.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 314.* At qualis fuerit iſte M. Curtius, aut quo tempore vixerit; aut cujus extiterit non aſſignant iſti. Unde, quantum conjicere licet, hunc *M. Curtium* arbitror eumdem eſſe atque *Martinum Accurſium de Vaſtalla*, in Academia Senenſi Profeſſorem, anno 1563. defunctum, cujus mentio facta eſt ſuperiùs; *columna 379. & 393.*

N.

I.

NARCISSUS A S. DOMINICO, Carmelita Excalceatus, patria Perpinianenſis, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, Prior Cadurcenſis, & Tutelenſis, obiit Perpiniani, ubi edidit *Orationem in laudem Ludovici XV.* anno 1722. teſte Patre Martiali, in *Biblioth. Carmelit. Exalc. p. 302.*

II.

NATALIS LE GELÉ, Burgundus, Carmelita Antiquioris regularis Obſervantiæ, Roberti *Berthelot*, Epiſcopi Damaſceni, Nepos, Lugdunenſis Profeſſus, Mimatenſis Prior, edidit Gallico idiomate circà annum 1627. *Opus* quoddam *pium* Lugduni, *in-24.*° cujus meminit Lud. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* titulo hujus *Opuſculi* minimè aſſignato, *p. 315.*

III.

NATALIS à S. PHILIPPO, Belga, Carmelita Provinciæ Gallo-Belgicæ alumnus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ſcripſit plura Opera, quorum duo inſcribuntur

1. *Statera juſta, in cujus gemina lance Prædeſtinati & Reprobi quoad numerum appenduntur.* Montibus Hannoniæ, apud Preudhomme, 1703. *in-8.*° Huic titulo ferè ſimilem edidit lib. Sebaſtianus ab Alexandro Carmelita Calaber, de quo inferiùs.

2. *Remontrances reſpectueuſes & juſtificatives du P. Noel de S. Philippe au S. Siége, au ſujet d'un Décret contre le Livre précédent.* Bruxellis, apud Frick, 1705. *in-8.*°

IV.

NATALIS DE SENIS, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, in antiquiori regulari Obſervantia Carmelita Rothomagenſis, Lud. de Senis patruus, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, Provinciæ Franciæ Prior Provincialis, Commiſſarius Generalis pro majori Conventu Maubertino Pariſienſi: vir magnâ ingenii dexteritate pollens, ſummâque tùm pietate tùm doctrinâ celebris, Concionator facundus, & Theologus eximius obiit Rothomagi poſt annum 1600. ſuoſque ibi apud Fratres ſepultus. Scripſit:

1. *In Librum judicum Homilias IX.* quæ Mſſ. extant Rothomagi, in Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum.

2. *In Librum judicum Homilias alias*, quæ habitæ fueruut Aureliæ, anno 1590. in Eccleſia Carmelitarum, *Lib. I. Mſ.* Qui aſſervatur ibid. ſcilicèt Rothomagi.

3. *In Pſalmum IV. Homilias*, quas habuit Pontiſaræ, anno 1587. *Mſſ.* ibidem.

4. *In Pſal. VI. Homilias VIII. Mſſ.* ibidem.

5. *In Pſalmum XIV. Homilias VII. Mſſ.* ibidem.

6. *Expoſitionem Pſalmi LXXI.* & Lectiones habitas anno 1583. *Mſſ.* ibid.

7. *Concionem habitam*, anno 1590. Aureliæ in Eccleſia S. Paterni, ſuper illa verba Pſalmi LXXIII. *Memor eſto cogitationis tuæ. Mſſ.* Ibid.

8. In Pſalmum LXXXII. Deus, quis ſimilis erit tibi, *Homilias VI. Mſ.* Ibidem.

9. *Sermonem* habitum Pariſiis in *die Aſſumptionis*, ſuper illa Verba Cantic. 2. v. *Veni de Libano, veni coronaberis, &c. Mſ.* Ibid.

10. *In caput Oſeæ Prophetæ IV. Homilias XV. Mſſ.* Ibid.

11. *In Michæam Prophetam Homilias XIX. Mſſ.* Ibid.

12. *In Evangelium Commentaria, Lib. I. Mſ.* Ibidem.

13. *Sermonem Paſſionis, in feria VI. Paraſceves, Mſ.* Ibid.

14. *Conciones* & *Commentaria in Acta Apoſtolorum*, anno 1584. habita *Mſſ.* Ibid.

Natalem de Senis commendant Franciſcus Voerſius, Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis, in *Vita Henrici Silvii:* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ.* Hippolytus Maractius, in *Bibl. Mariana;* ubi ex uno duos facit, nempè *Natalem* & *Nicolaum;* & qui errorem Biſcarreti ſecutus eſt Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 315.*

V.

NEAPOLITANUS, Carmelita regularis Obſervantiæ Antiquioris Orator egregius, qui forſan idem eſt atque *Octavianus Altomandus* edidit.

Orationem Panegyricam R. P. Franciſci Pavoni Societatis Jeſu, viri ſanctiſſimi & doctiſſimi, quam dixit in *ejus Exequiis* ſolemniter *Neapoli, anno 1637. habitis*, præſente Illuſtriſſ. S. R. E. Principe Franciſco Boncompagno Cardinali, Archiepiſcopo Neapolitano. Quâ quidem Oratione Panegyricâ uſus eſt Philippus Alegambe, in conficiendo Pavoni elogio, in ſua *Bibl. ſcriptor. Soc. Jeſu:* ſicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 315.*

VI.

NICASIUS A S. TERESIA, natione Belga, patriâ Tornacenſis, dictus in ſæculo *Nicaſius la Foſſe*, inter Carmelitas Excalceatos Colonienſes nomen dedit anno 1618. & Tornaci diem extremum obiit die 5. Auguſti, anno ipſo 1642. quo edidit Gallicè.

Abregé des Queſtions curieuſes Théologiques & Morales: id eſt Latinè, *Epitome quæſtionum curioſarum Theologicarum & Moralium.* Tornaci, anno 1642. *in-8.*° apud Adrianum Quinque.

Nicaſium à S. Tereſia memorant Claudius Doreſmieus: Attrebas, in *Bibliographo Belgico:* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 315.* ubi perperam aſſerit Nicaſium hunc floruiſſe, & ejus Opus editum fuiſſe anno 1648. Daniel à Virgine Maria: in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1131. num. 3965.* Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 302.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibl. Belgica, tomo II. pag. 893.*

VII.

NICOLAUS DE ALSENTIA, natione Germanus, Crucennacenſis Carmelita, in Comitatu Spanheimenſi, Lector ſacræ Theologiæ, in ſcripturis ſacris ſtudioſus & eruditus, atque ſæcularis Philoſophiæ non ignarus, ingenio promptus, Sermone Scholaſticus, & declamator

Sermonum

N.

Sermonum popularium, inquit Trithemius, longâ conſuetudine exercitatus, floruit circà an. 1495. Scripſit:

1. *Commentaria in Exodum*, Lib. I.
2. *In Apocalypſim*, Lib. I.
3. *In Officium S. Miſſæ Sacrificii*, Lib. I.
4. *De puriſſ. Conceptione B. V. Mariæ.*
5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
7. *Et alia quædam.*

Nicolaum de Alſentia celebrant Joannes Trithemius, in *Lib. de Luminaribus* Germaniæ: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabianus-Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Catalogo virorum illuſtrium Carmelit.* Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis tom. V. p. 314. & 328.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium ad an. 1495. p. 991.* Petrus Lucius, in *Bibl. Carmel. p. 64. fol. verſo.* Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra p. 878. col. 2. E.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1098. num. 3890.* Lud. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 315. &c.*

VIII.

NICOLAUS AUDEC, Carmelita, Theologus & Poeta ſcripſit Latino Sermone *Poemata ſacra*: quorum meminit Lucas Wadingus *tomo III. Annal. FFr. Minorum, anno 1308. num. 58. p. 91.* in vita Joannis Duns, cognomento *Doctoris Subtilis.* Hæc lego in *Bibliotheca Carmelitana* Ludovi Jacob *Mſ. p. 316.* Idem (ut veriſimile eſt) atque ſequens, ex num. 2. conferendus.

IX.

NICOLAUS AUDETH, natione Cyprius, Ordinis Carmelitarum Doctor Theologus, diverſis in locis Prior, Terræ Sanctæ Provincialis titulo anno 1523. quo ſui Ordinis Vicarius Apoſtolicus ab Adriano VI. Pontifice Maximo die 27. Julii conſtitutus eſt, poſt *Bernardini Landucii Senenſis* deceſſum; & eodem an. die 1. Decembris confirmatus à Clemente VII. annullante atque caſſante Capitulum Montiſpeſſulanum, in quo *Stephanus Provincialis Provinciæ Narbonenſis* fuerat electus Generalis. An. ſequenti apud Venetias celebratis in Comitiis totiûs Ordinis in Generalem electus & altera ejuſdem confirmatione roboratus Pontificis Maximi datâ die 23. Junii, anno eodem 1524. Qui & alterum Diploma Romanus Pontifex dedit die 10. Junii an. 1525. ad sereniſſimam Ludovicam de Sabaudia Dominam Engoliſmenſem, Matrem Auguſtiſſimi Franciſci primi Regis Chriſtianiſſimi, ad tuendum Nicolai Audethi jus, compeſcendoſque iniquos Stephani Provincialis Narbonenſis conatus.

Vix ſupremam ſui Ordinis auctoritatem adeptus eſt *Nicolaus Audet*, cùm Reformationem ejus promovendam cogitavit, quam ut expeditiorem faceret, ſtatuta in Capitulo Generali Venetiis, habito anno 1524. promulgata, per Clementem VII. approbatione Apoſtolicâ communiri curavit. Deindè Viſitationem Provinciarum ferè omnium & Conventuum, præſertim in Italia, Gallia & Anglia pergere tentavit; ideòque munere Commiſſarii Apoſtolici decoratus eſt ab eodem Pontifice Maximo, à quo & commendatitias accepit Litteras ad Reges, Principes, Nobiles mulieres, Cardinales & Præſules ſcriptas; pro tenendâ quoque utrâque Congregatione Mantuanâ & Albienſi æquos intrà limites, jus ſingulare exercuit ab eâdem ſede Apoſtolicâ mutuatus.

Capitulum quidem Generale in Civitate Paduæ anno 1530. celebrare peroptaſſet: tamen attendens, quod propter bella, peſtem, & famem, ac alia impedimenta, officium ſuæ viſitationis, quo accingebatur, exequi, & ad Provincias ultramontanas ſe hactenùs conferre non potuiſſet, ad annum 1532. Apoſtolico Brevi munitus prorogavit. Illicque eo poſteriori anno reipsâ hæc habuit Generalia Comitia, de quibus Salubria commonens jam multotiès memoratus & non ſatis memorandus Pontifex Maxim. in Ordinem Carmelitarum propenſiſſimus hortatur omnes Gremiales, ut ſignanter vitam communem in ſuos Conventus introducant, ſuperiores idoneos eligant, Profeſſorem ſtudentem in Univerſitatibus quibuſlibet habeant, & Domum Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ in Alma Urbe ampliari, vel aliam Domum alibi conſtrui curent. Quod ultimum executioni monitum facilius, ut Carmelitis evaderet, ipſis Domum cùm Eccleſia S. Hieronymi de Urbe incolendam, habitandam & poſſidendam conceſſit beneficus Pontifex die 17. Octobris, anno 1533.

Poſtquam è prima Concilii Tridentini convocatione rediiſſet *Nicolaus Audet*: Capitulum Generale *Venetiis* habuit anno 1548. cum aliud jam *Vincentiæ* in ditione itidem Venetiarum an. 1539. celebraſſet. Ibi quantus dolor, debacchante quam maxime hæreſi Lutheranâ, & Calvinianâ, ſævienteque tunc temporis Schiſmate *Henrici VIII.* Anglorum Regis, quo jubente tres in hoc regno Provinciæ Carmelitarum Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ fuerunt diſſipatæ, Monaſteria quinquaginta ſex deſtructa, Religioſi mille & quingenti aut occiſi, aut ſuppliciis afflicti, aut exilio mulctati, aut hæreſeos errore ſeducti, aut morum corruptelâ depravati: Bibliotheca ipſa Carmelitarum Londinenſium deperiit, multitudine & antiquitate ſuperans omnes quotquot erant *Londini*; quippè in qua erant nobilium Auctorum volumina, majuſc. Romanis characteribus ſcripta; ut illa ætas, decem ad minimum aureorum millibus æſtimaverit, anno nimirùm Chriſtianæ ſalutis 1420.

Anno 1535. die 15. Aprilis ſcripſerat *Paulus III.* Romanus Pontifex ad *Joannem-Baptiſtam Conſalonium*, Vicarium Generalem Congregationis Mantuanæ, ut quoſcumque Libros & quaſcumquè ſcripturas per filium perditionis Martinum Lutherum, & quoſcumque ejus complices, hactenùs editos, & editas, apud quoſcumque fratres dictæ Congregationis exiſtentes, omni diligentiâ perquireret, & quum primum poſſet, acciperet, & combureret; nec permitteret, quod aliquis dictæ Congregationis Librum aliquem ex prædictis deinceps teneret. Parem *Nicolao Audet* datam Apoſtolicam monitionem fuiſſe haud dubito, de qua ſuos omnium Ordinis Provinciarum & Conventuum Fratres certiores feciſſet. Sed non omnes tam paterno benignam nuntio præbuerunt aurem, nec filialem obedientiam. Quot enim erroris tùm Calviniani, tùm Zuingliani, tùm Lutherani retiaculo circumdati, à vero Catholicæ fidei tramite declinaverunt Carmelitæ. Ipſe *Petrus Bouquin*, Laureâ Doctoratûs anno 1538. inſignitus in Academia Bituricenſi, & Prior Carmelitarum Bituricenſium conſtitutus, *Baſileam* anno 1541. tranſ-

volavit & poſteà in Academiam Wittemberg. ad Lutheranas partes. *Hieronymus Bolſec*, Calvino amicus factus anno 1550. ab eo tamen de in alienus in gremium Eccleſiæ Catholicæ rediit. *Joannis Balæi* apoſtaſiam Angli norunt omnes. *Franciſci Junctini*, alternam in fide vicem, optimamque poſteriorem quis ignorat? Eamdem expertus eſt *Petrus Richer*. N. *Solon* fugitivus è Carmelo Tarbienſi Religioſus non prætermiſſus eſt in Hiſtoria de ortu Hæreſeos Gallicè ſcriptâ à Florimundo Raymondo *Lib. VII. Hiſt. de ortu Hæreſeos*, Gallicè ſcriptæ *cap. 8. p. 849.*

Addere poſſem quibus technis *Nicolaus Harnois* exagitavit matrem ſuam facultatem Pariſienſem. Hæc dubio procul didicit *Nicolaus Audet*, doluit, ingemuit dolore verè paterno tactus intrinſecùs, infremuit, adeò ut renes ejus zelo divino conturbarentur, quo totus in Ordine ſuo regendo, in fide catholica corroborando, pie ergâ B. Virginem devotione ampliùs augendâ incumbebat. Sed tandem exactâ jam ætate ſenio admodùm confectus à Pio IV. per Bullam, quæ incipit: *Exponi nobis nuper, &c.* obtinuit, ut *Joannes-Stephanus Facinus* Provincialis Lombardiæ mitteretur ad Concilium Tridentinum, ut suppleret vices ipſius Prioris Generalis accedere non valentis. Hæc Bulla data eſt die 9. Novembris 1561.

Erravit igitur Ludovicus Jacob, in ſua Bibl. Carmelitana ſcribens noſtrum Nicolaum Audet, Concilio Tridentino interfuiſſe anno 1562. Hic autem in ſuo ultimo, quod Apoſtolicâ autoritate ſuffultus, ut loquitur Gregorius XIII. condidit teſtamento, inter alia voluit & ordinavit, quod domus Famaguſtana Ordinis Carmelitarum, in qua ipſe Nicolaus habitum per fratres dicti Ordinis geſtari ſolitum ſuſceperat, duo millia ſcuta, quæ erant in Bancho de Fuſcarenis, ad hoc ut ex eis emerentur tot bona ſtabilia in Cypro, vel Venetiis, aut alibi in Dominio Ducis & Reipublicæ Venetæ, ad proprietatem perpetuam dictæ Domûs Famaguſtanæ: Domus verò Nicoſienſis ejuſdem Ordinis haberent mille ſcuta auri in auro ex his quæ erant in Bancho de Delphinis, inveſtienda pari formiter in tot bonis ſtabilibus, ad hoc ut inibi augeretur divinus cultus & ſervitium, ac plures fratres, quam tunc erant, habitarent. Tandem plenus meritis bonis, maximo apud Romanos Pontifices, cæteroſque Eccleſiæ Principes, dùm vixit, pretio habitus, deceſſit Romæ Prior Generalis apud S. Mariam Tranſpontinam die 6. Decembris, anno ſalutis humanæ reparatæ 1562. ætatis autem ſuæ 82. ſed ejus oſſa ad S. Martinum in Montibus tranſlata fuere die 18. Febr. anno 1587. atque ſub egregiâ tumbâ marmoreâ, ubi ejus effigies ad vivum cernitur collocata, cùm ſequenti Epitaphio.

D. O. M.

R. P. NICOLAI. AUDETH. CYPRII.
OSSA. EX. D. MARIÆ. TRANSPONT.
TEMPLO. TRANSLATA.
DIE. XVIII. FEBR. M. DLXXXVII.
RECONDITA. HIC REQUIESCUNT. REXIT.
ORDINEM CARMELITICUM.
ANNOS XL. ET VITA FUNCTUS EST. VI. DEC.
MDLXII. ANNUM. AGENS. LXXXII.

Nicolaus Audeth trigeſimus primus Carmelitarum Prior Generalis, inquit Alegreus Caſſanatus, vir fuit incomparabili animi magnitudine, pietate juſtitiâ, ſplendore vitæ, & clementiſſimâ bonitate, antiquis Carmeli Heroibus meritò comparandus. Lepido, Comi, argutoque ingenio ad omne natus eloquentiæ, & ſapientiæ genus, Græcis & Latinis Litteris eruditiſſimus, variis elegantiſſimæ Poëſeos Carminibus factitatis Poëta cenſitus eſt in orbe, utrâque linguâ conſpicuus. In ſacra Theologia, & Litteris ſacris ad integram doctrinæ pervenit maturitatem: juris utriuſque exactiſſimam complexus intelligentiam: Gentis ſuæ fervidiſſimus zelator & Paſtor oculatiſſimus: ſedulus ſapientiæ omnis fuit dilector & altor: ſtudioſis filiis deditiſſimus ex corde; quos & vel maximè virtutis proſequatores egregios, & Obſervantiæ Carmelit. defenſores, & propagatores, ut Mæcenas magnus ſummis honoribus, & præmiis proſequutus, & amplexatus eſt. Clementi VII. Pontifici Maximo fuit à confeſſionibus. Cum vim graviſſimi ſenii ſuſtinere non poſſet, roſeum & coruſcum illud ſuum os amiſit, facie, macie ægritudinis ſæviſſimæ commutatâ: amiſit elegantem corpoream appoſitiſſimam ſuam ſtaturam: amiſit atque deperdidit robuſtum membrorum vigorem, & alias quibus erat præditus corporis dotes, dum ab hominibus recedens, cùm ſuperis regnaturus ad cœlos evolavit. Ejus præcipua ſunt

OPERA SCRIPTA.

1. *In Magiſtrum Sententiarum Lib. IV.* Aſt ubi extent, incompetum mihi eſt.

2. *Concionum Lib. I. Orationum Lib. I. Encomia Joannis Duns* Scoti elegantiſſimo Carmine compoſita, quæ dum eſſet Terræ Sanctæ Provincialis, panxerat.

3. *Statuta ſeu Conſtitutiones Ordinis Carmelit.* anno 1524. promulgatas in Capitulo Generali, corrigi & augeri, atque edi curavit. Equibus unum articulum collegit Illuſtriſſ. Dom. Robertus Berthelot ex Ordine Carmelitarum Epiſcopus Damaſcenus & Lugdunenſis Suffraganeus, & in Epiſtola ad Philippum Thibault Rhedonenſem Carmelitarum Priorem datâ die 7. Februarii, anno 1610. miſit his expreſſum verbis. *Ordinamus in primis quod in qualibet Provincia noſtri Ordinis conſtituantur aliqui Conventus, qui ſint totaliter Reformati; habeantque omnia neceſſaria juxtà Regulam, & nihil proprietatis, nulliuſque proventûs uſum fructum poſſideant: ſed in omnibus communiter vivant; omnia tam pro miſſis, quam pro Confeſſionibus, & aliis piè erogata communibus uſibus applicando.* Has autem Nicolai Audet Conſtitutiones Clemens VII. confirmavit die 2. Aprilis, anno 1524. Diplomate Apoſtolico, quod incipit *Cùm acceperimus, &c.* ad ipſum *Nicolaum* directo: uti videre eſt in Bullar. Carmelit. tomo II. pag. 8.

4. *Ordinale, ſeu Ceremoniale Ordinis Carmelit.* Venetiis, an. 1544. *in-folio.*

5. *Miſſale Ordinis Carmelitarum.* Venetiis, an. 1545. *in-folio.* Hoc utrumque Opus Lucius Carmelita *Bibliothecægraphus* ſe vidiſſe elegantiſſimis typis excuſum affirmat *pag. 63.*

6. *Breviarium ſecundùm uſum Fr. Carmelitar.* Venetiis, apud Hæredes Luceantonii Junte Florentini. Anno Domini 1542. *in-folio.* Litteris Gothicis. Illud præ manibus tenemus, & pertinet ad PP. Carmelitas Pariſienſes ſanctiſſimi Sacram. Conventus dicti *des Billettes.*

N.

Nicolaum Audeth commendant Renatus Chopin, in *Monaſtico*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II.* Carolus Viſconti, in *Epiſt.* ad Carolum Borromæum, data Tridenti die 6. Auguſti 1562. ubi *de ejus infirmitatibus*: Joannes-Baptiſta Caſſardus, in *Præfatione Conſtitutionum Ordinis Carmelit.* Franciſcus à S. Maria, lib. I. *Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. ſeu ſeſſ. 7. Præfationis*: Claudius Robertus & alii, in *Catalogo Priorum Generalium Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 388.* Ludovicus à Sancta Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 260. p. 594.* qui errorem Alegrei Caſſanati ſecutus, Nicolaum Audet defunctum fuiſſe Florentiæ ſcribit: Joannes-Antonius Philippinus, in Deſcriptione Eccleſiarum *SS. Sylveſtri & Martini de Montibus*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. p. 316.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 538. num. 968. & tomo I. Speculi Carmelitani p. 136. num. 583.* Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Hiſt. Chronologica Ordinis Carmelit. Mſ. Gallicè*: ubi non accuratè narrat quod Nicolaus Audet Tridentum ad ſecundam convocationem Concilii Œcumenici, anno 1548. accerſiverit *Joannem-Steph. Facinum*, qui ſuas Prioris Generalis vices in Synodo gereret, dum ipſe Comitia Generalia Ordinis Nicolaus Venetiis celebraret: Petrus Lucius, in *Catalogo Priorum General. Carmelit.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſ. &c.*

X.

NICOLAUS-AURIFICUS BONFILIUS, patriâ Senenſis, in antiqua regulari Carmelitarum Obſervantiâ, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor, patrii Conventûs Prior, Tuſciæ Provinciæ Præfectus, vivebat Senis ſexagenarius anno 1592. juxtà Caſſanatum; ſeptuagenario major, an. 1603. juxtà Ludovicum Jacob; ſed obiit Senis, anno 1601. juxtà Danielem à Virgine Maria: Vir tùm eximiâ eruditione, tum propriâ virtute ſpectabilis, ac præclaris animi dotibus conſpicuus, ſcripſit Latino & Italico idiomate quam plurima Opera Reipublicæ Litterariæ utilia, quæ ſic inſcribuntur.

1. *De Paſſione Domini tractatus.* Venetiis, an. 1567. Italicè.

2. *De dignitate, vita & moribus Clericorum, præcipuè verò eorum, quibus animarum cura demandata eſt, Opuſculum ex ſacris Litteris, SS. Patrum monumentis, Eccleſiaſticiſque ſanctionibus excerptum.* Quod adjunxit *Examini Ordinandorùm* ab ipſo è *variis Auctoribus* collecto. Prodiit autem Venetiis, apud Georgium de Cabalis, an. 1568. & apud Zilletum, anno 1570. *in-12.°* Item Dilingæ, anno 1571. *in-12.°* & 1576. *in-16.°* Item Coloniæ Agrippinæ, an. 1610. *in-12.* Latinè

3. *Examen Ordinandorum.* Venetiis, ut ſuprà Latinè, anno 1568. *in-12.°* &c.

4. *De dignitate, antiquitate, & veritate Clericorum tractatus.* Prodiit cum *Speculo Miſſæ, ex Patribus* ab eo congeſtis, Venetiis, apud Franciſcum Zilletum, anno 1572. *in-8.°* Latinè: Cardinali Guidoni Ferrerio Vercellenſi dicatus. Meminit Draudius, p. 405. & 450. Bibl. Claſſicæ, editæ Francofurti 1624. *in-4.°*

5. *De Paſſione Domini*, Lib. I. Venetiis, an. 1567. Italicè.

6. *Sylva Orationum ex SS. Patribus*, Lib. I. Venetiis, 1569. & Mediolani, & alibi: Italicè.

7. *Speculum Monialium.* Italicè. Florentiæ, anno 1591. *in-8.°*

8. *Meditationum ex SS. Patribus tomi VIII.* quorum tres ſunt excuſi Italicè, Venetiis, 1582.

9. *Novum Examen Ordinandorum*, Latinè, prodiit Florentiæ, anno 1586.

10. *Tabula præparatoria ad Miſſam cum utilitatibus ex SS. Patribus collectis*, Latinè, Florentiæ, 1591.

11. *Summarium Indulgentiarum & Gratiarum Confratrum & Sororum Ordinis Carmelit.* Italicè, Florentiæ, anno 1592.

12. *Laudes Montis Calvariæ*: Italicè, Venetiis, anno 1568.

13. *Inſtitutio Mercatorum, de Cambiis atque de Contractibus.* Italicè.

14. *Summa Aurifica*; Italicè, Venetiis, apud Guerilium, anno 1603. *in-4.°*

15. *De Mulierum Velamine Libellus 1.* Latinè. Quem Libellum Gabriel Paleottus, Archiepiſcopus Bononienſis magnoperè commendat.

16. *Speculum Epiſcoporum. Examen Confeſſorum*: utrumque Latinè.

17. *In Librum IV. Sententiarum Lectiones*, quas annis 1575. & 1576. habuit Latinè Placentiæ apud Patres Ordinis Sancti Benedicti.

18. *Expoſitio Evangeliorum Quadrageſimalium.* Latinè.

19. *Index ſacræ ſcripturæ, cum Sanctorum Patrum expoſitione*; Latinè.

20. *Inſtitutia Carmelitica*, ubi dialogiſticè Ordinis Regula exponitur: Latinè.

21. *Hiſtorica Carmelitica. Vita S. Eliſæi Carmelitarum Ducis ſecundi*; Latinè.

22. *Vita Thomæ Waldenſis Carmelitæ Angli*: Quæ præfigitur Operibus ejuſdem Thomæ Waldenſis, Venetiis, anno 1571. in tres tomos *in-folio* editis.

Opera inſuper quæ recognovit & emendavit Nicolaus Aurificus, ſivè Aurifex, ſunt

23. *Opera ipſa Thomæ Waldenſis* in tres tomos diviſa *in-folio*, Venetiis, anno 1571.

24. *Opera ſpiritualia Ludov. Granatenſis*, Ord. Prædicat. Venetiis 1573. ſub titulo *Florum Orationum.*

25. *Opera Antonii Mondogneti.*

26. *Homiliæ Quadrageſimales Thomæ Beauxamis*, Pariſini Carmelitæ, Venetiis, anno 1572. *in-8.°* Quibus præfixit *Epiſtolam ad Joannem-Baptiſtam de Rubeis*, ſuum Generalem.

Hujus Opera citantur in Bibliotheca Italiana *de Libris raris*, à Nicolo Haym ſcripta *pag. 235. num. 1.*

Meditazioni di diverſi Dattori di Santa Chieſa nuovamente tradotte da Nicolao BUON FILI Carmelitano. In Venezia, 1584. tom. II. *in-12.*

Sona di S. Bonaventura, di S. Vincenzo, di S. Anſelmo, e di S. Bernardo, col ſuo trattato della Caſa interiore, e col Soliloquio di Ugone di S. Vittore.

Nicolaum Aurificum Bonfilium commemorant Renatus Chopin, in *Monaſtica*: Poſſevinus, in *App. ſacro, tomo II*: Joſias Simlerus, in *Epitom. Bibliothecæ Geſnerianæ*: Fabiaous Juſtinianus, in *Indice univerſali*: Joannes Molanus, in *Bibliot. Materiarum*: Antonius-Franciſcus Donius, in *Bibliotheca Italica*: Aubertus Miræus, *de ſcriptoribus ſeculi XVI. cap. 90.* Andræas du Sauſſay, in *Panoplia Sacerdotali pag. 349.* Hippolytus

N.

Maraccius, in *Bibl. Mariana.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *App. ad Annal. Carmel.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 316. & 317.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelit. tomo I. p. 324. num. 1332.* & *tomo II. p. 1069. num. 3715. &c.*

X I.

NICOLAUS BACEHEM; aliàs DE EGMUNDA, natione Belga, quem Valerius Andreas vocat *Baccham*, Doctor Lovanienſis, antequàm Ordinem Carmelit. ingrederetur anno 1506. primus erat in ſchola Artium anno 1491. Vir fuit acri ingenio, hæreſeſque tunc pullulantes, & novas Eraſmi Doctrinas, cùm in Scholis, tùm in Templis publicè inſectatus vehementiùs. Undè in Epiſtolis Eraſmianis tot paſſim quærimoniæ. Inſtitutus erat per Carolum V. Imperat. Inquiſitor hæreticæ pravitatis per Belgium. Obiit anno 1526. Lovanii, die 24. Auguſti, deindè Mechliniæ ſepultus in loco Capitulari ſui Conventûs. Scripſit.

1. *In Evangelium S. Matthæi Commentaria*, quæ Lovanii dictavit, Mſſ.

2. *In Divum Paulum Commentaria*, quæ ibid. dictavit, Mſſ.

3. *Sermonum Libros*, quos ibidem coram frequentiſſimo populo dixit, Mſſ.

Nicolaum Bacehemum, ſivè Bacchamum commendant Valerius Andreas, in *Faſtis Academicis Lovanienſibus cap. 9.* Joannes Balæus, *de ſcriptoribus Angliæ Cent. 8. cap. 65. in Appendice*; & in *vitis Romanorum Pontificum:* Deſiderius Eraſmus, in *Epiſt. 554. ad Th. Morum*, & in *Catalogo Lucubrationum ſuarum p. 45.* Adrianus VI. Papa inter Epiſt. Eraſm. 639. & 648. in *Diplomate ſuo*, quod Eraſmus ipſe laudat & appellat: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 319.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmel. p. 969. num. 3405.* & *p. 1109. num. 3931.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tom. IV. Annalium Carmelit. ad annum 1445. pag. 887.* Politus admodum ſcriptor Gallicus vel Religioſus Dominus Marſollier, Canonicus Regularis & Uticenſis quondam præpoſitus in *Apologia Eraſmi p. 143.* Nicolaum Bacehemum ceu hominem iracundum & pertinaciorem exhibet, atque ſemidoctum: Eraſmum verò virum per omnia mirabilem & ab omni erroris ſuſpicione liberum. Rectone judicio, an iniquâ præconceptâ opinione fulcitur hæc accuſatio? Judicet Lector *ex Critica* hujus *Apologiæ*, editâ Pariſiis anno 1719. *pagg. 167. 200. 225. 369. &c.* Judicet ex *Collectione judiciorum de Novis erroribus*, quam Illuſtriſſimus Dominus Carolus du Pleſſis d'Argentré, Tutelenſis Epiſcopi juri fecit publico, *tom. II. pag. 53. & ſeqq.* ubi referuntur errores è variis Eraſmi elucubrationibus exceptis, quos ſacra Facultas Pariſienſis anno 1526. damnavit: ad quam damnationem retinendam invitat *Index Tridentinus in Deſiderio Eraſmo.* Judicet ex verbis Illuſtriſſimi Dom. Henrici de Sponde, ad *ann. 1526. num. 17.* dicentis de præfato Eraſmo, quod *maluit ſemper Catholicus videri, quam verè eſſe:* Judicet ex *Libris 24. ſcriptis adverſùs Eraſmum* quos edidit *in-folio* an. 1531. Nobiliſſimus Comes Carpienſis Albertus Pius. Judicet ex Sententiâ eruditi Doctoris Sorbonici Dom. Andreæ Chevillier in Gallica *Hiſtoria Artis Typographicæ Pariſienſis cap. 5. partis ſecundæ p. 181.* animadvertentis *Eraſmum nunquam Auctorem valdè Orthodoxum eſſe audiendum nec habendum.* Undè quâ æquitatis lance P. Fabre, *tomo 28. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Lib. 137. num. 87. p. 104.* dixerit *ætatem noſtram nimiâ luce illuſtratam eſſe, ut exiſtimet Eraſmo Apologiâ opus eſſe*, non ſatis intelligo. Eraſmus enim *obiit malus, quidem Catholicus audiens, ſed non Lutheranus* inquit Eminentiſſimus Cardinalis Sfortia, Pallavicinus, Lib. I. Hiſt. Concil. Trident. cap. 23. num. 7.

X I I.

NICOLAUS-BAPTISTA, natione Hiſpanus, ex *Jacobo-Nicolao* & *Barbara Bernart*, nobilibus parentibus Belgis, *Hiſpali* natus eſt anno 1601. Dominicanorum priùs, indeque antè profeſſionem ſolemnem, Carmelitarum Sacramento, in patria & majori Conventu, addictus ſe obſtrinxit die 28. Octobr. an. 1617. Perſpicaciſſimi ingenii, ac portentoſæ memoriæ dotibus ea quidem adjunxit Litterarum omnium, ac præcipuè ſacrarum ornamenta, viroque Religioſo convenientem virtutem ac diſciplinam; ut, in quo alius alium, ipſe omnes præcellere videretur.

Litteris igitur & virtutibus pariter excultus, Philoſophiam atque Theologiam, intrà clauſtra profeſſus eſt Lector primarius in Collegio patrio S. Alberti Magiſterii Lauream pro meritis obtinuit. Cœnobium Hiſpalenſe Prior rexit, necnon Boeticæ Provinciæ electus eſt Moderator die 10. Maii, anno 1642. munuſque ad triennium obivit. Ad hæc Qualificator S. Inquiſitionis in Tribunali Hiſpalenſi extitit, cooptatus poſteà ad idem officium ſuſtinendum in ſupremo Curiæ Catholicæ Senatu.

Haud diu poſt abſolutam Præfecturam, Matritum evocatus, eam Curiam intravit, menſe Februario 1647. in eaque moram uſque ad obitum traxit. Eâ autem virtutis ſuæ, doctrinæque perſuaſione Philippi IV. Hiſpaniarum Regis mentem imbuit, ut nil ferè cui non acquieviſſet noſtri Nicolai ſuffragium, exequtioni mandandum exiſtimaret; plura etiam ex ſolo illius ſuffragio decerneret. Hunc Rex deſtinavit primo Epiſcopum Carthaginis in America Meridionali, ſub Metropoli Sanctæ Fidei de Bogoſa: deindè Majoricenſem, & tandem Calaguritanum in regno Caſtellæ. Quid amplius? Si Regis Catholici, ergà Nicolaum optimè affecti, piiſſimam munificentiam ſpectes: plus ultrà. Cæterum longè aliter, Nicolai noſtri conſtantiſſimâ abnegatione ſui, ad pondus religioſiſſimæ, & planè Evangelicæ depretiatione libratâ, paupertatem ſtrictiſſimè coluit, indumentis ferè laceris utebatur; Cameræ ſuppellex paucæ ſellæ, tres aut quatuor papyracæ imagines Chriſti crucifixi ac Dei-paræ Virginis; aliquot Libri, & nihil ultrà: quidquid enim Librorum emebat, in publica reponebat illius, quam habitabat, domûs Bibliotheca.

Rem ſuam adeò negligebat, ut nec aſſignatam ſibi à parentibus, cùm profeſſionem emiſit, pæcuniæ ſummam ex redditibus cujuſdam domûs ſolvendam exigeret; penſionem ſuper Epiſcopalibus Eccleſiæ Zamorenſis à ſe repudiatæ fructibus, à Rege oblatam expedire noluit.

Doctiſſimus fuit ſimul & prudentiſſimus. Nam præterquam quod ex omnibus artibus, rerumque cognitione dignarum argumentis, neceſſaria quæque & utilia perceperat, miramque Librorum cujuſcumque generis notitiam comparaverat;

Theologiam

N.

Theologiam omnem, & quæ ſcholas exercet, & quæ Libros ſacros interpretatur, & tandem quæ moribus præſcribit regulas, maximèque hanc ultimam cum omni Canonum & Pontificiarum Conſtitutionum jure ſic fideliter memoriâ comprehenderat, ſic excellenter ingenio & judicio ad negotia, & actus hominum privatos, publicos applicare ſolebat, de magnis quibuſque votum ferre vel ſolus, vel cum aliis à Rege juſſus; ut reſpondens veluti oraculum exaudiretur.

Cenſendi verò libertatem prudentiæ fræno ſic attemperabat, eâque Urbanitate & facundiâ Sententiam ſuam pronuntiabat, confirmabat, aliorumque impugnabat; ut veluti alter Hiſpanus Hercules, in hujuſmodi congreſſibus, aureis eloquentiæ catenis uſus, collegarum animos ſibi obnoxios redderet, ſæpiuſque ad ſecum conſentiendum pertraheret.

Eloquentiam cùm in privatis congreſſibus, tùm in ſacris declamationibus ſolito grandiorem & illuſtriorem, ſolus ferè aut in paucis tempeſtate ſua, qui graviſſimo iſto, è ſuperiori loco, multitudinem de re ſalutis, docendi munere, pro dignitate functus videatur fuiſſe. Nihil in eo unquam vanum, futile, aut affectatum ex eorum penu; qui quo magis à germana ſacrarum ſcripturarum ſinceritate, graviſſimâque veterum Eccleſiæ Patrum interpretatione diſſiliunt, eo magis ingenio ſe volitare ſuper aliorum capita videri volunt, omnemque antiquitatem longè poſt ſe relinquere. Nihil ei antiquius fuit, quam inhærere veſtigiis Patrum, ac nihil probare aut affirmare, in quo teſtimoniis eorum deſtitueretur. In feriis Quadrageſimalibus Sermonem plerumque aliquem, homiliamve Doctoris alicujus ſacri, & antè alios Auguſtini, aut Chriſoſtomi aſſumebat ſibi pro concionis materiâ, quam ingenioſiſſimè declaratam aliis & aliis ſacræ ſcripturæ Hiſtoriis: in quibus narrandis, incredibili gratiâ & venuſtate pollebat; Ortodoxorumque Doctorum teſtimoniis ſententiiſque graviſſimis, atque utiliſſimis confirmabat atque illuſtrabat.

Suprà ſeipſum creſcere diceres, cum ex munere ſuo coram Rege, aut aliàs ad Senatum aliquem, verba faceret. Nihil tunc indictum, quod dici debuiſſet, oportuiſſetve, integritate vitæ, faciente animas, commendationemque doctrinæ: apud eos etiam, qui reprehendi, ſubaccuſarive, quia rariùs ſolet, ægerrimè patiuntur. Mira tamen in eo præſtando veritati officio, prudentiæ ejus modeſtiæque vis elucebat; ut nec admonitiones vehementiâ, nec vehementia urbanitate atque obſequio carerent. Eminentiſſimum Cardinalem & Archiepiſcopum Toletanum Dom. Balthazarem de Moſcoſo & Sandoval, meritis & officiis ità ſibi obnoxium habuit, ut eximio quoque honore, ipſoque *Purpuratorum Patrum galero* præ ſe *dignus* ab eo exiſtimaretur: quod non ſemel aut bis ſed frequenti laudis præconio, juxtà vir ſanctitate atque humilitate clariſſimus, ex animi ſententiâ pronuntiare ſolebat. Idem enim dixit humillimus Cardinalis Archipræſul de *Michaele à Sanctiſſima Trinitate*; ut animadvertimus ſuperiùs.

Nemini quidem privato tantùm homini, ſodali tantùm Religioſo, ac nullis infulis decorato, inquit Bibliothecarius Hiſpanus, à quo hæc omnia collegimus, id noſtrâ aut ſuperiori memoriâ contigit, ut cùm adiret ipſe nullum unquàm officii cauſâ, niſi vocatus, à ferè omnibus tamen Principibus Curiæ viris frequentaretur noſter Nicolaus: quos omnes in rebus quibuſque arduis ad ejus ſapientiam provocantes non minùs conſilio adjutos, quam humanitate Urbanitateque devinctos à ſe dimittebat. Nulli ergò tam conſtans, nec varia, ut ſolet, etiam ergà optimos quoſque viros, omnium ordinum publica favit exiſtimatio: nullus eâ dignior fuit. Vir verè Apoſtolicus verbo & opere, vilis ſibi, deſpectuſque, omnibus aliis fructuoſus, Evangelicæ doctrinæ tuba, fideliſſimus Regis ſui Eccleſiaſtes & Conſiliarius, repentinâ ferè morte, quominùs oportuiſſe videtur, ablatus fuit in ſua cella Matriti die 14. Auguſti, anno 1663. & cum ſuis fratribus; Curiâ integrâ, cujus viventis mores vocem atque ora ſuſpexerat, ejuſdem ad funus, quod religionis quodam ſenſu aliter interpretabatur, effuſâ. Ejus ſepulchrali lapidi inſcriptum eſt ſequens Epitaph.

D. O. M.

Venerabilis ac Reverendiſſimus
Pater Magiſter Fr. NICOLAUS-BAPTISTA,
Eccleſiaſtes Regius in ſupremo
Generalis Inquiſitionis Senatu Cenſor:
Virtutibus, ac Litteris, etſi ulli nunquam inferior;
Omnibus ſui ſeculi, communi aſſenſu par.
Epiſcopatuum ter quaterque refuga. Raptus obiit
Matriti, die XIV. Auguſti,
Anno M. DCLXIII. Ætatis ſuæ LXII.
Et tanquam ſingulis, publicæ
Utilitati & Eccleſiæ ſublatum, ingenti dolore
Hiſpana Monarchia lacrymatur.

Nullius ex editione Librorum, de re Litteraria promeritus eſt hic Nicolaus-Baptiſta, teſte illius ex forore nepote Nicolao-Antonio Hiſpano Bibliothecægrapho; cujus quidem verba, non verborum ſeriem totam uſurpavimus, in recenſendis Nicolai-Baptiſtæ præclaris animæ dotibus. Aſt Ludovicus Jacob huic adjudicat in *Divum Thomam Commentaria*, & *Sermonum Libros*, loco minimè aſſignato, ubi *hæc* ſaltem *Mſſ.* aſſerventur; *ſed nobiliſſima expectatione decorata*, inquit Alegreus Caſſanatus, *ſerâ pro futurâ multa à poſteritate cupiuntur.*

Commendant autem & egregiis celebrant encomiis Nicolaum-Baptiſtam, dictus Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 502.* Sylveſter de Saaverda, Hiſpalenſis, Ordinis S. Mariæ de Mercede, in *ſacra Dei-parâ:* Gregorius Quintinus, in *Theologia Antiqua de vera Martyrii notione*, *p. 24.* Joannes à S. Maria, Vicarius Generalis Ordinis Diſcalceatorum B. Mariæ de Mercede, in Hiſpana *Relatione infirmitatis & mortis Philippi IV. Hiſpaniarum Regis fol. 4.* Antonius Gonzalez de Roſende, Clericus Regularis Minor, in *vita Illuſtriſſimi Joannis de Palafox*, Epiſcopi Angelo-politani, & Oxonienſis, *Lib. IV. cap. 17. p. 535.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 317.* Nicolaus-Antonius ſemel & iterùm jam memoratus in *Bibliotheca Hiſpana*, *tomo II. p. 688. & 689.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 961. num. 3380.* Ubi errore nullo Typographico dictum eſſe arbitror, quod Nicolaus-Baptiſta votis ſe obſtrinxit die 28. Octobris, anno 1617. mortuus die 14. Auguſti, anno 1663. ætatis ſuæ 62. Hac

enim ætate ſuppoſitâ; anno 1663. Nicolaus-Baptiſta natus anno 1604. annum decimum ſextum non adimpleverat anno 1617. quo votis ſeſe obſtringere permittit Synodus Tridentina. *Ibid. p. 1001. num. 3501.* mentio habetur ejuſdem *Nicolai-Baptiſtæ*; ſed repetitis verbis Nicolai-Antonii, *in Bibl. Hiſpana* loco citato, nempè *tomo II. pag. 688.*

XIII.

NICOLAUS BOTHLESHAMUS, natione Anglus, & ſic cognominatus ab oppido natali in Comitatu Cantabrigienſis, Carmelita, in omni virtutis & eruditionis incremento progreſſus, Cantabrigiæ, & deindè Pariſiis ſacræ Theologiæ Doctor creatus, magnam ibi Doctrinæ famam conſecutus, Cantabrigiæ devixit an. 1435. Operibus ſcriptis, quorum titulus eſt:

1. *In Magiſtrum Sententiarum* Lib. IV. Incipiunt: *circà primam partem*, &c

2. *Quæſtiones Theologicæ*, Lib. I. Incipit: *circà dubitationem primam*, &c.

3. *Tabulare Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *ad utilitatem ſtudentium hæc*, &c.

4. *In Cantica Ridevallis* Abbatis Adilvedi: Inc. *de commendatione Aaron*, *aliqua*, &c.

5. *Conciones & Lecturæ*, Lib. I, &c.

Nicolaum Bothleshamum commendant Joannes Lelandus, de *Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus*, *cap. 544.* Pitſeus, *ibid. pag. 625.* Joannes Balæus, *ibid. Cent. 7. cap. 94.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1435. pag. 841. num. 13.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 342.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 317.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1118. num. 3948.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo V. p. 322.* Hendreichius, in *Pandect. Brandenburg. p. 970.* &c.

XIV.

NICOLAUS CANTILUPUS, *Cantilepus*, *Cantilowinus*, *Cantlou*, & *Cantilowe* vulgò dictus, natione Anglus, tùm illuſtris proſapiæ genere, tùm pietate & doctrinâ clarus, ex nobili *Demetarum* Comitum ſtirpe ortus, patrem habens Guillelmum *Demetriæ* Comitem. Juvenis Carmelitarum veſtem induit in Cœnobio *Briſtolienſi.* Miſſus ſuo tempore Cantabrigiam ad ſtudia percurrenda; felices in his fructus collegit; & tandem virtutis atque doctrinæ debitum percipiens ab Academia præmium, ſacræ Theologiæ creatus eſt Doctor. Vir erat pius, doctus, gravis, modeſtus & auctoritate plenus, prudens & cordatus. Propter quaſdam inſignes naturæ dotes aptus ad regendum, ſed propter mentis acumen, & felix ingenium, aptior ad ſtudendum. Dicitur in diverſis Ordinis ſui Conventibus Prioris auctoritate præfuiſſe, Cantabrigiæ, Briſtoliæ, Gloceſtriæ; ubi Humbredo præſtantiſſimo Duci notus, dilectus, & intimus familiaris fuit. Tandem Northamtoniæ Prior electus, ibidem vinculis corporis liberatus die 21. Septembris, anno 1441. ſpiritum reddidit. In lucem emiſit

1. *In Librum Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *Omnia in ſapientia feciſti Domine*, &c.

2. *Sermones Quadrageſimales:* Incipiunt: *Ecce nunc tempus acceptabile*, &c.

3. *Chronicorum Epitomen.* Lib. I. Incipit: *an. antè Chriſti Incarnationem*, &c.

4. *Encomium Ordinis Carmelitarum:* cujus primam partem ſibi viſam refert Brianus Twinus, in *Apologia Academiæ Oxonienſis:* ſed omnia miris ac ſtupendis fabulis ſcatere ait. Incipit: *Fr. Carmelitæ honeſta conſervatio*, &c.

5. *Hiſtoriarum Appendices*, Lib. I. à temporibus Innocentii III. Et reapſe incipiunt his primis vocibus: *Papa Innocentius III. confirm.* &c.

6. *Hiſtoriam Cantabrigiæ*, Lib. I. *Anno à creatione mundi 4321.* Ex hac Hiſtoria quiddam cit. t de origine hujus Urbis, Polydorus Virgilius, *Lib. V. Hiſtoriæ Anglicæ:* ſed opuſculo, quo uſus eſt, nomen Authoris non adſcriptum fuiſſe conjicitur; quia Auctorem incertum relinquit. Extat autem inter manuſcriptos Codices, Hiberniæ, num. 303. in Mſſ. Codicibus Sanctæ Trinitatis Dublinenſis, Codice 163. *Chronica fundationis Univerſitatis Cantabrigiæ*, *per Nicolaum Cantlow*, *ſive de Cantelupo Carmelitarum*, *qui Northomptoniæ obiit die 6. Septembr. 1441.*

7. Inter Mſſ. Codices Bibliothecæ Bodleianæ, num. 6090. in Mſſ. Codicibus Thomæ Galæi, Codice 256. *Hiſtoria Academiæ Cantabrigienſis*, *Auctore Nicolao de Cantilupo.* Eadem videtur quæ extat in Catalogo Mſſ. Codicum Univerſitatis Cantabrigienſis, Codice 329. in Mſſ. Codicibus Collegii Sanctæ Trinitatis, claſſe ſiniſtrâ, ſerie mediâ, Codice 18. Porrò Hiſtoriam iſtam *de Antiquitate & origine Univerſitatis Cantabrigienſis* edidit, cùm *Thomæ ſprotti Chronico*, Thomas Hearne Londini anno 1719. *in-8.°* ut animadvertit Fabricius, in *Bibl. med. & infimæ Latinit. tom. I. pag. 278. & 908.*

Nicolaum Cantilupum celebrant Lelandus *cap. 547.* Balæus, *Cent. 8. cap. 5.* Pitſeus, *p. 635. de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Jacobus Uſſerius, in *Antiquitatibus Britannicarum Eccleſiarum cap. 6. & 14. p. 69. & 268.* Anton. Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tomo II.* Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis p. 560.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 345.* ubi perperam noſtrum Cantelupum confundit cùm altero *Thomâ Cantilupo* Epiſcopo Herefordenſi, cujus affinis & propinquus fuit noſter Nicolaus; & cujus quidem *Thomæ vita & miracula* inter Mſſ. Codices Eccleſiarum Angliæ Cathedralium & aliarum inſignium Bibliothecarum, *num. 2011.* in *Mſſ. Codicibus Guillelmi Glynne* Baronetti *Codice 87.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *t. IV. Annalium Carmelit. ad ann. 1441. p. 855. num. 3.* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtor. Eccleſ. Anglicanâ ſæc. 15.* Caſimirus Oudinus, in *Commentariis de ſcriptoribus Eccleſiaſticis tomo III. p. 2370.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani tomo II. p. 1119. num. 3948.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 318.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis tomo V. pag. 325.*

XV.

NICOLAUS A SANCTA CATHARINA, natione Gallus, Carmelita Excalc. Provinciæ Pariſienſis, ſacræ Theologiæ Lector, Prior anno 1650. Abbavillenſis, & anno 1652. Rothomagenſis; Definitor Provincialis an. 1655. ac Viſitator; atque anno 1664. Miſſionarius Apoſtolicus pro Catholicis nationis Gallicæ

& Gallo-Belgicæ Amſtelodami: vir pietate, ſinceritate & eruditione clarus, obiit.

Scripſit: *Quæſtiones factas Uſcano Vardapeto*, Erevanenſi Epiſcopo Sancti Sergii in magna Armenia, *circà Ritus antiquos Eccleſiæ Armenorum*, de SS. Euchariſtiæ Sacramento & Tranſubſtantiatione. Quas edidit cum reſponſionibus præfati Epiſcopi Armeni, eruditiſſimus & in hac parte per omnia laudandus Petrus Nicollius, *Lib. XI. perpetuitatis fidei Catholicæ Eccleſiæ, adverſus Claudium Miniſtrum defenſæ.*

Nicolaum à S. Catharina commemorat Lud. à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelit. Excalceator. Galliæ, cap. 90. p. 535. cap. 94. p. 550. cap. 102. p. 573.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 318.*

XVI.

NICOLAUS A CONCEPTIONE, natione Hiſpanus, patriâ *Metymnenſis del Campo*, natus anno 1573. die 2. Octob. emenſo *Valliſoleti* ſtudiorum curriculo, Romam venit, ubi variis Curiæ negotiis occupatus eſt: ſed vocanti Deo obtemperans, inter Carmelitas Excalceatos veſtem Religionis induit anno 1598. die 6. Decembris, & vota dixit anno ſequenti 1599. die 8. Decembris.

Tanto ſpiritûs fervore, mandatorum atque Conſiliorum viam cucurrit, ut adhuc Novitius miracula merito fidei & obedientiæ operatus fuerit. Unum retulimus, dum *Melchiorem à Matre Dei laudavimus*; alterum ſaltem mirum contigit, cùm Neapolim, una cùm R. P. Generali & aliis pedes ageret. Cùm enim in media penè defeciſſet viâ, viribus ex hauſtis, genuflexus R. P. Generali dixit: *Impera, Pater; ut redeant vires, & iter proſequi valeam;* imperans præpoſitus juxtà fidem rogantis, ſic vires reſtitutæ ſunt, ut nullam deinceps uſque *Neapolim* fatigationem ſenſerit.

Miſſus in Belgium, Prior diverſis in locis extitit, Novitiorum Magiſter, Provinciam illam bis gubernavit, & obſervantia regulari, ac Conventuum multiplicatione promovit. Definitor deindè, atque anno 1631. poſt obitum R. P. Ferdinandi à S. Maria Præpoſiti Generalis, Vicarius ipſe Generalis per annum conſtitutus, eximia uſque ad mortem, omnium virtutum exempla præbens, poſt diuturnam infirmitatem, plenus dierum ac bonorum operum, cùm magnâ ſanctitatis famâ Romæ fata mortalitatis ſolvit, die 11. Novemb. anno 1640. Scripſit,

1. *Epiſtolam Paſtoralem ad Fratres ſuæ Congregationis.* Romæ, apud Ludov. Grignan, 1631. *in-8.°*

2. *Epitomen Hiſtoriæ S. Benedicti, & de illius Ordinis præſtantia, Gallicè. Bruxellis, 1656. in-4.°*

Nicolaum à Conceptione commendant Ludov. à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 286. p. 665.* & in *Annalibus Carmelit. Excalc. Galliæ, Lib. I. cap. 93. p. 239.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelit. cap. 2.* Petrus à Sancto Andrea, in *Hiſt. Congregat. Carmelit. Excalc. tom. I. Lib. I. cap. 43. pag. 148. & ſeqq.* Iſidorus à S. Joſeph, *Lib. I. Annal. cap. 40.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. pag. 318.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 303.*

XVII.

NICOLAUS A CONCEPTIONE, alter, natione Belga, Diſcalceatus itidem Carmelita, Supprior *Deſerti S. Joſeph Marliani*, poſteà ann. 1655. & 658. Prior Monaſterii B. Mariæ de Monte-Carmelo, Namurci electus: vir magnæ pietatis, pariſque mortificationis ſequax, ac in lingua Hiſpanica & Gallica verſatus, ex Hiſpanico in Gallicum vertit idioma, qui obiit Leodii, anno 1660.

Epitomen ſacram & Hiſtoricam S. Benedicti, ejuſque ſolemnitatum, atque magnitudinum Ordinis S. Benedicti, à Jacobo de Almeyda Ordinis ſui Concionatore Generali, & ordinario Conventûs S. Martini Matritenſis *confectam*, & Bruxellis *editam* anno 1656. apud Joannem Monmartium, *in-4.°* Ita Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 318.* hujus *Epitomes* Auctorem diſtinguens à præcedenti Nicolao Hiſpano, cui eam adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptiſta, tanquam ejus unicum opus.

XVIII.

NICOLAUS COCH, natione Gallus, Anicienſis, Carmelita Provinciæ Narbonæ, ſacræ Theol. Doctor & Profeſſor Pariſienſis, Conventûs Anicienſis, Prior & Benefactor, anno Chriſti 1399. ſocius *Simonis de Victore* Provincialis, deinde anno 420. ipſe Provincialis, poſt Pontium Bordium, ſacræ Theologiæ Doctorem electus: Quam Provinciam pertriginta & unum annos continuos rexit & adminiſtravit. Denominatur enim dictæ Provinciæ Provincialis in Capit. General. Montiſpeſſulano, anno 1420. in Capitulo Appamiarum 1425. Definitor & Provincialis: in Nannetenſi an. 1430. Provincial. etiam; in Ravenſpurgenſi anno 1434. Definitor quoque ac Provincialis: in Aſtenſi autem anno 1440. ſolùm Provincialis: ſed in Cabilonenſi anno 1444. Definitor ac Provincialis; ac demùm in Capitulo Romano noviſſimo in Palatio S. Mariæ Majoris celebrato an. 1447. Provincialis adhuc extabat hic vir inter Patres ſui Ordinis clariores appellandus, Theologus eximius; in Concionibus Facundus, in ſacrarum ſcripturarum expoſitione clarus, elegans & facilis qui deceſſit Anicii Podienſis, an. 1451. ætatis ferè 100.

Scripſit: 1. *In Geneſim Commentaria*, Lib. I.

2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Collectionem* ſivè *Catalogum Generalium Ordinis Mſ.*

De illo loquuntur Odo Giſſæus S. J. *Lib. III. Hiſtoriæ Anicienſis cap. 17.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad an. 1450. p. 876. num. 10.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 318.* necnon in *Compendioſa Deſcriptione Provinciæ Narbonæ Ordinis Carmelit. cap. 2. 4. & 5.* Catalogus *Mſ. quorumdam virorum illuſtrium Ordinis Carmelitarum*, qui variis floruere temporibus; & quorum effigies, nomina ſimùl ac elogia in Choro Eccleſiæ Carmelitarum Anicienſium viſuntur. Hunc Catalogum *Mſ.* poſſedit idem Lud. Jacob, quem in teſtem de Nicolao Coch loquentem appellant Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carm. p. 1086. num. 3815.* & Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra p. 681. col. 1. C.*

XIX.

NICOLAUS CHASTEAU, natione Gallus, patriâ Aurelianenſis & patrii Cœnobii alumnus Carmel. ſacræ Theologiæ Doctor

Pariſienſis circà annum 1610. coronatus. Nam anno 1646. die 10. Novembr. *R. P. Leo à S. Joanne*, ſecundò Provinciæ Turon. ſuæ Præfectus in ſua juridica viſitatione Conventûs Aurelianenſis declaravit dictum Nicolaum Château, ab an. viginti ſex doctoratûs Laureâ inſignitum.

Anno 1622. ſtrictiorem ad Rhedonenſem regularem Obſervantiam admitti poſtulavit: ſed tunc temporis tametſi nondùm admiſſus, ab Auctoribus hujus reformationis ſuperioribus nihilominus in Priorem Pictavienſem deputatus eſt, ſed ibi malè acceptus, & dirè vexatus ab eo, qui officium hoc tyrannicè uſurpabat, invitis etiam Religionis ſuperioribus, potentiâ procerum & civitatis nobilium virorum auctoritate quorumdam fretus. Ideòque *Nicolaus* ſui datâ Prioratûs libertimâ dimiſſione, à Reverendo Definitorio Rhedonas ad annuam Congregationem convocato die 22. Julii anno 1623. adſcitus cùm *Luca à S. Antonio* eſt ſocius *Philippo Theobaldo*, qui juxtà Commiſſionem Reverendiſſimi Sebaſtiani Fantoni Prioris Generalis, ſimul & ad poſtulationem Sereniſſimæ *Claræ Eugeniæ* Belgii Moderatricis, necnon Excellentiſſimi Domini Philippi *Arembergii* Principis, Ducis *Arſchotani*, atque illuſtr. Philippi Domini *Coſpeani*, Nannetenſis Epiſcopi, ex Hannonia oriundi, profecturus erat in Belgium Reformationis inducendæ causâ. Iis Conventum *Valencennenſem* ingreſſis die 11. Auguſti, an. 1624. antè omnia, præces ſunt indictæ trium dierum continuæ, in Capitulo coram. venerab. Sacram. atque intereà tres illi informatores pietate æquè ac doctrina ſpectabiles viri Religioſi ſingulas habuere exhortationes. Tertiâ die facta fuit ab omnibus votorum renovatio: poſtmodum per vices, omnes ſe exercitiis ſpiritualibus decem dierum excoluerunt.

E Belgio redux Nicolaus noſter, & ſtrictiorem Rhedonenſem Obſervantiam ſecutus, toto fermè vitæ curriculo Monaſterium Aurelianenſe incoluit, ſacris ad plebem concionibus habendis, & ſecretis peccatorum confeſſionibus audiendis, cum in Urbibus, tùm ruribus vicinis deditus, apud ſuos charus & ſpectabilis, atque in rebus cujuſpiam momenti & ſuo Cœnobio commodis ac utilibus impenſus.

Anno 1658. à Reverendiſſimo *Mario Venturino* Priori Generali Profeſſor ſacræ Theologiæ deſtinatus eſt ad majorem Conventum Pariſienſem Plateæ-Maubertinæ: ad quem viſitandum & informandum Commiſſarius Generalis erat nominatus *Matthias à S. Joanne* Provinciæ Turoniæ tunc Præfectus. Ipſe autem *Nicolaus* ad ſuum patrium Cœnobium Aurelianenſe citò redux plurimum egit pro tuendis Magiſtrorum Doctorum juribus. Nam in Capitulo Provinciali Aureliæ die 4. Maii inchoato, anno 1635. „ Declaratum eſt in poſte„rum nullos omninò ad ejuſmodi privilegia ad„mittendos: qui verò Reverendi Patres Magiſtri „Doctores noſtri jam pridem promotiones ſuas „juxtà ordinem Provinciæ habuerunt, & virtute „& meritis ergà Provinciam plurimis ſunt deco„rati; ſtatutum fuit ut præcipuo inter nos honore „ab omnibus excipiantur, ad officia in communi „tabula & ejuſmodi munia, niſi requiſierint, mi„nimè deputentur: ipſi verò pro bono pacis & „humilitatis exercitio poſſeſſo juri ſuo ultrò ce„dentes conceſſerint; ut ex more ſuppriores ubi„cunque præſidebunt: hoc eſt; quotieſcunque ha„berunt Priores, locum & præſidentiam teneant: „ſi verò adſit Prior, gaudebunt jure ſuo, & ſtatim „poſt Conventûs Priorem vel ingredientur, & „contractus ſignabunt & ſimilia; excepto Choro, „in quo locum ordinarium tenebit Supprior, ne „ſit in eodem latere cum Priore „. Similiter in Capit. Provinciali Andegavis congregato die 23. Aprilis, anno 1655. *Quoad locum R. R. Doctorum Nicolai Chaſteau, Franciſci Potier, & Nicolai Binet, ipſis auditis, & eorum juribus expenſis, decretum eſt eos inpoſterum locum habituros in Capitulis Provincialibus immediatè poſt Priores, & ante Exprovinciales.* Aureliæ obiit Nicolaus Chaſteau, anno 1669. die 26. Martii, ferè nonagenarius.

Scripſit *Commentaria in Titulos, Privilegia, fundationem & res memorabiliores Conventûs Carmel. Aurelianenſis, Mſſ.* anno 1645. Quæ aſſervantur Romæ in Conventu S. Mariæ Tranſpontinæ, & in Archivis Aurelianenſium Carmelitarum.

Nicolai Chaſteau, mentionem habent *Acta Capitularia Provinciæ Turoniæ, & Deciſiones Capitulares Carmelitarum Aurelianenſium, Mſſ.* Hugo à S. Franciſco in *vitâ Philippi Theobaldi, cap. 33. 34. & 35. pagg. 243. 249. & 256.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 349. num. 650.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Annal. Carmel. Excalceat. Galliæ*, Gallicè ſcriptis *Lib. II. cap. 69. pag. 482.* Licinius à S. Scholaſtica, in *Philippi Theobaldi vitâ cap. 21. p. 241.*

X X.

NICOLAUS DADIER, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus, in vico *Campagneat* tribus leucis ſivè ſex milliaribus diſſito à *Ploermelo* in Diœceſi Maclovienſi natus: unde à Ludovico Jacob *Campagnus*, ab aliis *Ploermelenſis* dictus; *Ploermeli* quidem Religionem Antiquioris Regularis Obſervantiæ Carmelitarum profeſſus eſt; Doctor Theologus, Principibus charus magnam ſui æſtimationem longè latèque ſparſit, Prioris munus pluries exercuit, tùm *Ploermeli*, tùm *Turonibus*, in Conventu *Alnaienſi.* Paralytico morbo afflictus in corpore, infirmitatem hanc mentis robore fortiter ſuſtinens obiit Ploermelenſi in Carmelo, anno gratiæ 1628. ætatis ſuæ 75. Poeta facundus ſcripſit metro Gallico Baptiſtæ Mantuani.

1. *Parthenices Marianas.* Rhedonis, ex typographia Titi Haran, 1613. *in-8.°* Lib. III.

2. Ejuſdem Baptiſtæ Mantuani Libros de *Calamitate temporum*, Lib. III.

3. *De Notabilioribus Urbium Aremoricæ rebus*; Lib. I.

De Nicolao Dadier loquuntur Guillelmus Colletet, in *vitis Poetarum Gallorum Mſſ.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana:* Chryſtoph. le Roy, *Lib. II. Horti Animæ contemplativæ, p. 186.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis, cap. 5. p. 30.* Bonifacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitico Obſervantiæ Rhedonenſis, p. 5.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Mſ. p. 318.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1094. num. 3862.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ;* ubi non ſat accuratè loqui videtur, referens Nicolaum Dadier annos natum quinquaginta quinque deceſſiſſe.

N.

XXI.

NICOLAUS DURHAMUS, aliàs *Dorhim*, vel *Dunelmenſis*, natione Anglus, qui ab Arnoldo Boſtio *Juchans Ducam* appellatur, in Novicaſtrenſi Cœnobio inter Carmelitas votis emiſſis, lauream Doctoratus in Academia Oxonienſi adeptus eſt, magnum ibi nomen cùm docendo, tùm diſputando ſibi fecit: ſed in eo maximam apud Catholicos promeritus eſt laudem, quod Joanni Wiclepho novas tunc hæreſes ſpargere inchoanti, murum pro domo Dei ſe oppoſuerit, ejuſque impios errores firmiſſimis rationibus confutaverit, circà annum 1370. floreſcens. Scripſit ſcilicet

1. *In Magiſtrum ſententiarum.* Lib. IV.
2. *Determinationes Quæſtionum.* Lib. I.
3. *Originalia Doctorum*, Lib. I. ſivè *Notabilem tabulam Originalium*, illa quæ communiter in uſu eſt, multò majorem, inquit Arnoldus Boſtius, Lib. *de Scriptor. Carmelit.* cap. 33.
4. *Contrà Articulos Wicleſi*, Lib. I. &c.

De Nicolao Durham loquuntur Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccleſ. cap. 633.* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca univerſali:* Joannes Balæus, *de Scriptoribus Angliæ, cent IV. cap. 40.* Pitſæus, *ibid. ad ann. 1370. pag 507.* Lelandus ibidem, *cap. 406.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tom. II.* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 306.* qui eum perperam diſtinguit à *Nicolao Dorhim, pag. 335.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *Tom. IV. Annal. Carmelit. ad ann. 1370. pag. 670. num. 4.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 319.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 894. num. 3051. pag. 902. num. 3123. pag. 1119. num. 3948.* & alii è quibus non omittendus Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis, tom. V. pag. 333.*

XXII.

NICOLAUS DE FLORENTIA, ſic à Patria cognominatus, natione Tuſcus, antiquior. regular. Obſervantiæ Carmelita, S. Theologiæ Doctor, è Latino idiomate in linguam Tuſcam vertit circà annum 1522.

Quamdam *Expoſitionem Orationis Dominicæ Mſ.* quæ aſſervatur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Tranſpontinæ, ubi eam à ſe viſam teſtatur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 319.*

XXIII.

NICOLAUS GALLICUS, quem patriâ Toloſanum Carmelitæ plurimi Hiſtorici ſcriptores dicunt, eum Narbonenſem aſſerentibus aliis, inter Montis-Carmeli Eremitas aſcitus, in Comitiis Generalibus apud Europæos à Simone Stockio Priore ſupremo celebratis anno 1250. Vicarius Generalis in partibus Orientalibus, de omnium aſſenſu ſubſtitutus fuit; dum ipſe Simon Stockius ætate grandæus Europæos fratres regeret. Quo quidem defuncto die 16. Maii anno 1265. Nicolaus Gallicus ex integro ipſe in Priorem Generalem electus eſt eodem anno, apud Toloſam habito Generali Capitulo. Hic autem gregis ſibi commiſſam aſſumens curam Generale Capitulum celebravit Meſſanæ in Siciliâ an. 1266. ordo ſic in Europâ Carmelitanus augebatur quem in Syria victoriæ Saracenorum minuebant.

Quem autem Nicolaus Prior noſter Generalis, circuiens viſitaverat; & virtutes plantare, eradicare vitia, veramque Regularem Obſervantiam ubique introducere, communi utilitati ſerviens & inſudans, ac nullo labori parcens, ut ipſe de ſe ipſo, etiam ſub juramento, teſtatum reliquit, concupierat. Unum tamen erat, quod pium ipſius animum valdè cruciare, & in lacrymas, ac ſingultus erumpere ſæpiùs cogeret: Quod ſcilicèt Fratres, Eremiticâ vitâ ipſis primogenitâ veluti poſtpoſitâ, Urbes & Oppida habitare cœpiſſent; & Eremis deſertiſque locis derelictis, in Civitatibus manſiones habere ſollicitè curarent.

Animadvertens autem ſe hoc in negotio oleum perdere ac operam; plurimis opinantibus Deo gratius eſſe manſionem cùm ſæcularibus habere in civitatibus, ut fructuoſiùs ſaluti proximi poſſent incumbere: ipſe anno 1270. Generalatûs officio reſignato, ad Eremum montis *Eratrof* ſe contulit, ubi ſanctitate plenus obiit die 2 Aprilis, poſt mortem etiam diverſis clarus miraculis. Quo autem anno ejus obitus contigerit, imò & quo in loco, non planè conſtat. Nam communis opinio fert illum in *Auriaca* defunctum fuiſſe, ubi Eremus montis, quem *Erratrof* vocant, ſupponitur extitiſſe: ſed *Auriacæ* nomine quid intelligendum ſit, non unâ explicant voce. Nam Andræas à S. Nicolao in *Tractatu Mſ. de Conventibus, & Viris illuſtribus Provinciæ Narbonæ Ordinis B. V. Mariæ de Monte Carmeli* ſcribit Nicolaum Gallicum conditum fuiſſe in *Auriaca*, hoc eſt in Conventu Carmelitarum *Arauſienſi* (Gallicè *dans le Couvent des Carmes de la Ville d'Oranges*) Provinciæ; qui aliàs procùl à muris urbis conditus fuerat, & tranſlatus eſt ad Urbem ipſam à trecentis annis. Mons autem *Erratrof* ab iſto antiquiori Conventu veriſimiliter non longè diſtabat. At verò Ludovicus Jacob in ſua Bibliotheca Carmelitana refert Nicolaum Gallicum deceſſiſſe *Alvewici* in Anglia, ſive ut aliis placet *Erratrof* in Wallia. Quâ autoritate id aſſerat, non exhibet: ſed Guillelmus de Sanvico, Thomas Brandley & Joannes de Vineta Carmelitas anno ſaltem 1240. manſionem habuiſſe dicunt in ſylva *de Hulme*, juxtà *Alwenicum* in confinibus *Scotiæ*. Undè facilè crederem in hac Eremo deceſſiſſe Nicolaum Gallicum, niſi Joannes Balæus animadvertiſſet montem *Erratrof* in Gallia ſitum: Anglus enim ipſe Balæus quâ ratione *Alwenicum* ignorare potuiſſet non eſſe vicinum cùm monte *Erratroff* ſeu *Erratrof*?

Nicolaum Gallicum appellant *Sanctum*, vel ſanctitate inſignem Jacobus Philippus Foreſti Bergomenſis, in *Supplem. Hiſtor.* Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccleſ. cap. 506.* Marcus Guarzus, in *Chronico, tempore Bonifacii VIII.* Alphonſus Ciaconius, *tomo I. de Vitis Pontificum in Nicolao IV.* E Carmelitis autem Kalendarium vetuſtum Mechlinienſe ſic: *Quarto Nonas Aprilis, Nicolai Confeſſoris, non Epiſcopi, Ordinis noſtri ſeptimi Generalis.* Joannes Groſſus, in *vetuſto* ſatis *Mſ. de Generalibus Ordinis Carmelitici.* Arnoldus Boſtius in *Speculo hiſtoriali, Lib. VII. cap. 25.* Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo tripartito, Lib. III. cap. 9.* Philippus Metius in *Vitis Sanctorum Ordinis Carmelitici, num. 34.* Paulus Segeri, in *Notis ad Kalendarium Mechlinienſe:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1272. pag. 409.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*,

N.

pag. 267. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 319.* ubi animadvertit Nicolai Gallici officium olim celebratum fuiſſe die 2. Aprilis in Conventu Carmelitarum Semuri Mandubiorum: ut ipſe didicit ex *antiquo Pſalterio feriali*, ſecundùm uſum ſacri Domini Sepulchri in Eccleſiâ approbatum, quod inſcribere fecit R. P. Magiſter *Joannes Lambertus* Semurienſis Carmelita, Doctor Theologus Pariſienſis, qui obiit Semuri, anno 1539. Quo quidem Pſalterio utebantur Patres Carmelitæ adhuc anno 1643. dùm ibi moraretur dictus Ludovicus. In hujus ſcilicet *Antiqui Pſalterii Kalendario* feſta quorumdam Sanctorum Ordinis Carmelitani deſignabantur, è quibus hæc erant. 2°. Aprilis. *S. Nicolai Carmelitæ & Confeſſoris, Duplex.* 8°. Aprilis, *S. Alberti Epiſc. & Confeſſoris Jeroſol. Duplex.* 5°. Maii, *S. Angeli Carmelitæ & Martyris.* 14. Junii, *S. Elizæi montis Carmeli. Duplex.* 20. Julii, *S. Eliæ Prophetæ*, &c.

Quot annis ſuum rexerit Ordinem non æquè conveniunt Auctores: alii annos novemdecim & ultrà; alii annos quinque aut ſex ei adjudicantes in regimine. Sed ſolutio facilis animadvertentibus Nicolaum Gallicum quindecim annis tanquàm Vicarium præfuiſſe ſuis fratribus Orientem habitantibus, quinque verò reſiduis annis Priorem Generalem præfuiſſe in Occidente. Quod confirmat Arnoldus Boſtius, quia ſub anno Chriſti 1254. Deipara Virgo ipſi Nicolao apparuit in Monte-Carmelo præmonens de adventutu S. Ludovici Regis Franciæ in eumdem Carmeli montem: & anno 1266. hoc eſt altero anno ab obitu Simonis Stockii, reperitur confirmaſſe concordata quidam inter Carmelitas Iprenſes, & Præpoſitum. S. Martini facta; ut habet Antonius Sanderus in ſua *Flandria illuſtrata, tomo I.*

Scripſit Nicolaus Gallicus tractatum qui inſcribitur *Ignea ſagitta;* quam anno 1270. menſe Februario compoſitam in Eremo Montis-*Erratroſ* fuiſſe opinatur Lezana. In eo tractatu deplorat Ordinis Carmelitici ſtatum, non quia è Syriâ ejectus; ſed quia fratres, Eremis relictis, Urbium habitationes quærerent: vitia eorum Religioſorum plangit, quos prævignos Ordinis appellat: quia iſti erant in cauſa, quòd Monaſteria extrà deſerta loca in Civitatibus & Oppidis conſtruerentur. Hunc Librum Mſ. Joannes Palæonydorus in Conventu Carmel. Leodienſi vidit: vidit etiam Lud. Jacob Claromonte in Arvernia apud Carmelitas Diſcalceatos; & illum adhuc extare aſſerit apud antiquiores Carmelitas Leodienſes & Colonienſes: extat quoque in Cottoniana Bibliotheca ſub effigie Vitellii, Littera D. *Codice 4. num. 7.* ſicut refert Catalogus *Mſſ.* Codicum Cottonianæ Biblioth. *p. 90. col. 2.* impreſſus anno 1696. Oxonii *in fol.* Indè quædam referuntur apud Arnoldum Boſtium in *Lib. II. de Patronatu B. V. Mariæ cap. 6. §. 2.* Quædam habentur apud Lezanam *tomo IV. Annal. ad ann. 1270. p. 402. & 403.* Quædam apud Rodolphum Hoſpinianum Calviniſtam *Lib. VI. de origine Monachatus, cap. 3. pag. 387.* Quædam apud Caſimirum Oudinum Præmonſtratenſis Religionis & Eccleſiæ Catholicæ refugam in ſuis *Commentariis de Scriptoribus Eccleſiaſticis, tom. III. pag. 464.* Quædam apud Joannem Martini Lydium, in *Analectis ad Opera Nicolai Clemangis pag. 23.*

Hos præter Auctores, & alios quos hactenus retulimus, collaudant Nicolaum Gallicum Wernerus Rolewinck, in *Faſciculo temporum:* Symphorianus Champierus, *de Viris Galliæ Illuſtribus:* Bartholomæus Chaſſeneu, in *Catalogo gloriæ mundi, parte ſecundâ:* Conradus Geſnerus, in *Bibl. Univerſali:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatûs ſacri tomo II.* Nicolaus Coeffeteau, in *Tract. contrà Myſterium iniquitatis Philippi Pleſſæi Mornæi, p. 989.* Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum:* Petrus à S. Romualdo, in *Theſauro Chronologico & Hiſtorico ad annum 1269.* Juſtinus Pertuchius, in *Chronico Monaſterii Portenſis Ordinis Ciſtercienſis, pag. 100.* Joannes Balæus, *Lib. de Angliæ ſcriptoribus Cent. IV. cap. 42.* in *Appendice 2.* Ludovicus à S. Tereſiâ, in *Succeſſione Eliæ cap. 229. pag. 516.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 528. num. 944.* Idem, in *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 887. num. 3005.* & alibi paſſim: Ludovicus Jacob, jam citatus, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 319. & 320.* Alii Hiſtoriographi Carmelitarum Ordinis; quibus adjungi poteſt Dictionarium Morerianum, *Littera N.* vocabulo *Nicolas*, &c. citatur *ſagitta ignea* Codex Mſ. in *Bibl. Bibliothecarum Mſſ. R. P. Montfaucan, pag. 1281. col. 2. A.*

XXIV.

NICOLAUS HARNOIS, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, ortu & Profeſſione Carmelitanâ Rothomagenſis, ſacræ Theologiæ Gradu Licentiatûs, ad novos Lutheranæ & Calvinianæ tuendos errores hæreſeos quoſdam propenſior ſacram Pariſienſis Academiæ Facultatem plures annos exagitavit. Anno etenim 1550. Cœnam feciſſe more Calviniſtico, die feſto ſanctiſſimi Sacramenti, convictus fuit; ab Officiali Ambianenſi damnatus & coactus revocare duas propoſitiones à ſe prædicatas: undè ad dictam ſacram facultatem delatus, & die 10. Julii anno 1553. per Bidellum vocatus, ut horâ ſeptimâ compareret coram deputatis in materia fidei. Quâ quidem horâ comparuit, & interrogatus an vellet ſubire judicium facultatis, reſpondit quod non; & quod haberet judices ſuperiores ipſâ facultate.

Die 12. ejuſdem menſis ſimiliter interrogatus an vellet ſe ſubmittere determinationi ejuſdem facultatis, reſpondit: *volo parere facultati in iis, in quibus teneor; ſed quoàd negotium præſens vix poſſum me ſubjicere veſtro judicio, quia eſtis pars; adde quod fieret injuria judicibus, qui me tanquàm innocentem abſolverunt.* Interrogatus an recognoſceret facultatem Theologiæ Pariſienſis ut matrem & ſuperiorem, reſpondit: agnoſco. Egreſſo dicto Harnois, ſacratiſſima Theologorum facultas itâ cenſuit, quod dictus Harnois ſuſpenderetur quoad ipſe ſe ſubmitteret facultati. Et ſtatim revocatus, interrogatus eſt per Dominum le Clerc Decanum: vis ne te ſubmittere facultati? Reſpondit: *ſcitis meam cauſam, ſivè meum negotium tractari coram judicibus.* Tandem quia noluit ſe ſubmittere, ex deliberatione omnium Magiſtrorum, ſuſpenſus eſt donec pareret facultati. Quæ quidem concluſio ei pronuntiata fuit coram ipſâ ſacrâ facultate.

Die 17. menſis ejuſdem Julii, Decanus ſacræ Facultati congregatæ expoſuit, quo modo Joannes à Cruce à Reverendiſſimo Audeto per totam Galliam Vicarius Generalis conſtitutus, cum aliquot aliis Carmelitis è Cœnobio Maubertino venerat ad ſe, & propoſuerant ut duo ex dicta domo Carmelitarum ex una parte, duo de facultate Theologiæ ex altera eligerentur, & adderetur

N.

quintus ex conſenſu partium: Qui quinque determinarent de negotio dicti Harnois Licentiati, & decernerent & concluderent an admitteretur ad Doctoratum. De qua re deputati deliberaverunt, & concluſerunt non æquum eſſe, ut facultas ſubmitteretur judicio duorum aut trium: cum ipſa facultas ſat idonea foret, quæ illud negotium terminaret.

Legit poſteà Procurator facultatis quoddam extractum è Curia Pariſienſi, quâ jubetur Procurator facultatis comparere. Ex deliberatione autem Deputatorum ſtetit Decretum, quo Dominus Proviſor de ſcripto formam exhiberet, quâ ſupremo Senatui reſponſum ſubminiſtraretur. Die autem prima Septembris anno 1544. præſente & aſſiſtente Fratre Nicolao Harnois, & eo poſtulante, publicè coram Facultate lecta eſt forma quædam pacti concordati inter dictam Facultatem ex unâ, & dictum Harnois ex altera parte; cujus tenor continebat, quod ex ſententia ſupremi Senatûs Principis D D. S. Andreæ, & Regio Advocato audito, decretum fuerat, ut dictus Nicolaus Harnois ad Gradum & Sacramenta Doctoratûs admitteretur; dum modo concionem ipſe haberet, qualem huic ſacra Facultas præſcripſerat die 12. Octobris anno 1553. Cujus quidem concionis teſtes ſex è ſua domo Religioſos adduceret.

Talem poſt formam lectam, unus ex Magiſtris ſapientiſſimis ſupplicavit, ut in præſentiarum dictus Harnois liberè, ſpontè, & proprio motu ſub ſigno ſuo ſe ſubmitteret Facultati in his omnibus, quæ concernunt fidem & mores, & promitteret ſe ſtaturum determinationibus ejuſdem Facultatis. Juſſus dictus Harnois, & ab omnibus urbanè admonitus ut id faceret, mutato ſtatim conſilio, & relicto eo quod cœperat, acquieſcere noluit; & ita re infectâ diſceſſit; perpetuæ deinceps oblivioni datus. Hæc fuſiùs referuntur in *Collectione judiciorum, tomo II. pag. 212. 224. & 241.*

XXV.

NICOLAUS HEMUS, natione Longobardus, patriâ Cremonenſis, inter Carmelitas Profeſſus, Cremonæ & Neapoli Philoſophiam docuit, atque Muſicam proſperè tenuit, ediditque *Orationem de triumphali Chriſti Salvatoris noſtri aſcenſu*, quam publicè habuit in D. Bartholomæi templo Cremonenſi, anno 1585. & ad clariſſ. Joannem-Baptiſtam *Stangnam* dedicavit. Prodiit Cremonæ, anno 1586. *in-4.° Latinè.*

Hujus meminit Joſeph Falco, in *Chronico Ordinis Carmelitici*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 320.*

XXVI.

NICOLAUS LE HUEN, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, patriâ Bajocenſis, Carmelitanæ Religionis veſtem induit, & vota dixit in Conventu *Pontis-Audomarenſis* (Gallicè *le Pont-Audemer*) qui ad Provinciam Carmelitarum Franciam annumeratur. Doctor fuit Theologus Pariſienſis, Carolæ à Sabaudiâ Ludovici XI. Regis Chriſtianiſſimi conjugi à confeſſionibus: vir morum honeſtate, religione, prudentiâ, & doctrinâ celebris circà annum 1484. Gallicè reddidit Orientalium linguarum peritiſſimus.

Abecedarium Litterarum Græcarum, Chaldaïcarum, Arabicarum, & aliarum Linguarum, quibus Turcæ utuntur. Scripſit præterea Gallico Sermone.

Le grand voyage de Jeruſalem diviſé en deux parties. Dans la première il eſt traité des Peregrinations de la ſainte Cité de Jeruſalem, du Mont-Sinaï, & autres lieux ſaints. Dans la ſeconde il eſt parlé des croiſées & entrepriſes faites par les Rois & Princes Chrétiens, pour le recouvrement de la Terre-Sainte: par Nicole le Huen, Carme au Ponteau-de-Mer, Chapelain & Confeſſeur de la Reine Charlotte. A Lion 1488. *in-folio*; & à Paris chez François Regnaud 1517. *in-4.°* Encore à Paris en 1522. *in-4.°*

Id eſt Latinè: *Magnum Itinerarium Jeroſolymitanum duas in partes diſtinctum.* In *prima* agitur de *Peregrinationibus Sanctæ Civitatis Jeroſolymitanæ, Montis-Sinaï, & aliorum locorum Sanctorum.* In *ſecunda parte* tractatur de *Cruciatis & Rebus geſtis Regum & Principum Chriſtianorum, pro Terræ-Sanctæ recuperatione. Auctore Nicolao le Huen Carmelita Pont-Audomarenſi, Capellano & Confeſſario Reginæ Carolæ. Lugduni, anno 1488.* in-folio. Item *Pariſiis apud Franciſcum Regnaud, an. 1517.* in-4.° Ibidem *anno 1522.* in-4.°

Vir eruditus Dominus Lenglet, *tomo IV. De Methodo ad Hiſtoriæ Studium pag. 393.* loquens de priore parte hujus Magni Itinerarii Jeroſolymitani vocat Nicolaum le Heven, hominem penitùs *ignarum quaſi Monachum.* Sed *pag. 395.* ubi mentionem facit poſterioris partis omninò ſilet de Auctore. Nihilne in ea caſtigandum occurrit? Nam juxtà 43. Regulam Juris; *Qui tacet, conſentire videtur.* Verùm enim verò, mens ipſius Domini Lenglet, *quotidiè non ad eumdem tonum aptatur*; ſeù *non in eodem ſtatu permanet* ut ipſemet fatetur in alio opere; ne continuæ quamdam de ſingulis Monachorum elucubrationibus incurrat inurbanitatis notam.

De Nicolao *Le Huen* tàm inofficioſè minimè locuti ſunt Franciſcus Gruder à Cruce Cœnomana, in *Bibliotheca Gallica*: Andræas Du Cheſne, in *Bibliotheca Hiſtoriographorum Francorum*: Philibertus Mareſchal, in *Promptuario Litterario Gallico*: Philippus Labbe, in *Supplemento IX. novæ Bibliothecæ Mſſ. Librorum*: Archangelus à Claromonte Recollectus, in Libro *de Tranſlatione Montis Calvarii Jeroſolymitani*: Jacobus Lelong, in *Biblioth. hiſtor. Franciæ, pag. 344. num. 6954.* Emmanuel Roman, Tract. *de Illuſtribus Viris Ordinis Carmelitici*: Dominicus à Jeſu, in *Spicilegio Antiſtitum Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 367.* Ludovicus à S. Thereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 29, pag. 68.* Franciſcus Bonæ Spei, in *Viſione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 320. &c.*

XXVII.

NICOLAUS A JESU, natione Polonus, Nicolai EPAKI magni Procuratoris in Aula Regis Sigiſmundi III. Filius, indole feliciſſimâ, ac ingenio adeò ſubtili fuit præditus, ut puer adhuc, in Academia Cracovienſi, Philoſophiæ Rudimentis navans operam, nedùm condiſcipulos ſuperaret, ſed ipſum ſæpè Magiſtrum ſuis argutiis intricaret.

Cracoviæ inter Carmelitas Excalceatos habitu Religionis indutus, tanto perfectionis ardore arripuit iter, ut eximius ejus Magiſter *Joannes à SS.*

Sacramento, ipſum cæteris Fratribus, ut modeſtiæ & innocentiæ exemplar proponeret. Exercitatus in obedientiæ ſimplicitate, in ſenſuum mortificatione, ac rigore monaſtico, & ſi delicatâ complexione, cucurrit ad bravium Religioſæ Profeſſionis, quam lætus emiſit die 16. Octobris 1611.

Anno ſequenti à V. P. *Angelo à Jeſu Maria*, Romam ductus, primas vidit columnas Congregationis, ſub quorum diſciplina, in Theologia Myſtica inſtructus, *Genuam* ad Studia Scholaſtica miſſus eſt, in quibus præ ingenii ſubtilitate, & ſoliditate ità profecit ut omnibus admirationi eſſet. Poſt hæc, in Poloniam remiſſus, ætatis circiter anno vigeſimo, in Conventu Lublinenſi Philoſophiam primùm, deindè Theologiam feliciter docuit, Scholares & Diſcipulos, ignitis eloquiis, exemplis ad omnium virtutum praxim, ad Beatiſſimæ Virginis cultum, æquè ac ad ſtudium feliciter promovens. Morte violentâ ſublatus eſt, veneno, ut creditumeſt,ab impiâ fœmina necatus, præſcius, immaturæ mortis, ut in quodam ejus ſcripto repertum eſt, Sacramentis munitus quievit in pace die 5. Octobris, anno Chriſti 1627. ætatis ſuæ 33. Cracoviæ ad Wiſtulam. Scripta ejus.

1. *Apologia de perfectione vitæ ſpiritalis.* Prodiit bis Romæ, poſteà Pariſiis, deindè Barchinone 1629. *in-4.°* Poſteà, Duaci, ex Officina Balthazaris Belleri, 1630. *in-4.°* & *in-8.°* In prima editione inſcribitur: *Propugnaculum Religionum: ſive Aurea Methodus ſe ſuaque omnia ad majorem Dei gloriam animæ ſuæ ſalutem, proximique ædificationem ordinandi; centum aſſertionibus devotè ſolidèquè diſcuſſis, naturam perfectionis ſpiritualis demonſtrans*; & quaſi propugnaculum omnium Ordinum Religioſorum maximè mendicantium exhibens. In Editione Duacenſi, ſimplicem habet hunc titulum: *Altare incenſi.* Scripta fuit adversùs *Epiſtolam* cujuſdam *Theologi* ad aliquem ſcribentis Magnatem ſcire cupientem quomodò poſſet diſtribuere bona ſua temporalia ad pios uſus, cùm utilitate quam maximâ animæ ſuæ; & cui Ordini Regulari unum è Nepotibus ſuis vitæ religioſæ deſiderio captum, deberet addicere. Dixi *Apologiam* quam adversùs Epiſtolam hujus Theologi ſcripſit *Nicolaus*, bis editam fuiſſe *Romæ*. Nam ſtatim diſtractis omnibus ferè exemplaribus, iterùm edita ibi eſt, *in-4.°* anno 1628. tertiò in Hiſpania, &c. citatur in *Biblioth Telleriana, pag. 181. num. 1339.*

Alia præclara ingenii ſui monumenta Mſſ. reliquit idem Nicolaus; ſcilicet.

1. *Officium deſponſationis B. Virginis*, ex Canticis canticorum, & ex Pſalterio S. Bonaventuræ,
2. Tractatum *de procuranda devotione ergà Beatiſſimam Virginem.*
3. *Meditationes ſuper Regulam Carmelitarum.*
4. *Notas ſuper Regulas quas ſancti Patres*, Elias & Eliſæus, *ſuo exemplo tradiderunt: ut habetur: Lib. III. & IV. Regum.*
5. *Notas ſuper Regulam, quam Rechab tradidit Rechabitis.* Ex Jeremiæ, cap. 3.
6. *Notas ſuper Regulam Eſſenorum, ut habetur apud Joſephum & Philonem.*
7. *Notas ſuper Librum Inſtitutionis Monachorum*, qui aſcribitur Joanni Jeroſolymitano.
8. *Notas ſuper Regulam, quam Carmelitis dedit Albertus Jeroſolymitanus* Patriarcha.
9. *Regulam Evangelicam ex Evangeliis, omnibus Religionibus communem.*
10. *De moribus humilis & humilitatis.*
11. *Opuſcula alia minora.*

De Nicolao noſtro celebrem habent mentionem Ignatius à S. Joanne Evangeliſta, in *Vitâ Nicolai à Jeſu*: Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli, 3. parte, pag. 79. & ſeqq.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 303.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 320.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1131.* Aubertus Miræus in *Bibliothecæ Eccleſiaſticæ parte II. cap. 250.* Laurentius de Peyrinis Ordinis Minorum, in *Commentariis Aſceticis*: Thomas Hurthadus, in *Reſolutionibus orthodoxis Moralibus de Martyrio.*

XXVIII.

NICOLAUS A JESU MARIA, natione Ligur, patriâ Genuenſis, ex nobiliſſimis parentibus *Dominico Doria* & *Mariâ Doriâ* natus eſt *Genuæ* die 18. Maii, anno 1539. A primis adoleſcentiæ ſuæ annis piè educatus, humanioribus litteris inſtructus, anno 1570. in Hiſpaniam navigans naufragium paſſus, multiſque ex ejus Comitibus ſub merſis, Beatiſſimæ Virginis ope, à periculo liberatus eſt. Hiſpali ſedem fixit, ut negotiis ſæcularibus operam ſedulò navaret: ſed divino numine inſpirante, caduca reſpuens, & ad arctiorem vitam anhelans, Theologiæ primùm Scholaſticæ, ac Morali, adeò diligenter incubuit, ut in iis doctiſſimus evaſerit, ſtatum Eccleſiaſticum amplexatus, & ad Sacerdotii gradum provectus, atque Jure Canonico plenè imbutus.

Res domeſticas Hiſpalenſis Archipræſulis inordinatas & ferè deperditas tantâ reſarcivit prudentiâ, ut primariâ aliquâ Eccleſiæ ſuæ dignitate is Archiepiſcopus *Nicolaum Doria* decorare voluerit: ſed rebus animæ ſuæ cum *Ambroſio Mariano* frequenter in Cœnobio Carmelitarum Excalceatorum Hiſpalenſi differens, totum animum ad cœleſtia convertit *Nicolaus.* Qui Matritum quorumdam negotiorum cauſâ petens, Hiſpalim reverſurus, Toletum pertranſiit, Sanctæ Tereſiæ ſuam vocationem, nulliùs Religionis expreſſo nomine manifeſtaturus. Tantâ viri pietate ac prudentiâ, rapta eſt ſapientiſſima Virgo, ut rem ſe Deo commendaturam promiſerit, optatumque finem conſecuta eſt. Nam Hiſpalim reverſus habitum Carmelitarum Excalceatorum accepit à P. V. *Hieronymo Gratiano*, anno 1577. & tantâ alacritate viam perfectionis arripuit, ut Novitius ferè quadragenarius ſuæ ſummo mentis jubilo ſolemnem die 27. Martii, an. 1578. profeſſionem emiſerit.

Hic novus Athleta, velut ſol refulgens, non multò poſt, ob Prioris abſentiam Vicarius Conventûs electus, Prior deindè Paſtranenſis partes titubantis Reformationis agitatas mirificè ſuſtinuit. Iterùm Cœnobio Paſtranenſi Præfectus an. 1580. introductam jam obſervantiam inſigniter fovit. An. 1582. accedens ad Capitulum Complutenſe primus Definitor electus eſt, ac Provincialis ſocius, in Italiam ad R. P. *Joannem-Baptiſtam Caffardum*, Ordinis totiùs Magiſtrum Generalem, officii præſtandi cauſâ miſſus. Genuæ à Deputatis à Republicâ ſex Senatoribus, & *Andreâ Doriâ* germano fratre rogatus, ut ibi remaneret, Archiepiſcopi patrui ſui Coadjutor futurus, patriam ſecretò reliquit.

In Hiſpaniam reverſus, iterùm in Italiam delegatus, rebus ſtrenuè ac proſperè geſtis, *Genuæ* Conventum S. *Annæ* fundavit uſque ad annum 1585. manſit. Tunc enim in Comitiis Ulyſſiponenſibus

N.

nenſibus, omnium conſenſu, duobus exceptis, abſens, Provincialis electus eſt. Sed priuſquam in Hiſpaniam navigaret, Romæ pro ſuâ Congregatione hoſpitium procuravit. A Clemente VIII. olim amiciſſimo, ut Archiepiſcopatum Genuenſem tunc vacantem acceptaret, ſollicitatus humiliter reſtitit; cùm in Italiam tertiò venit ut & Conſanguineis, Cardinalitiam dignitatem procurare volentibus.

Perveniens in Hiſpaniam menſe Octobri ejuſdem anni 1585. Capitulo Provinciali *Paſtranæ* convocato die 17. hujus menſis, Conventus omnes jam ſtabilitas in ſex Provincias diſtribuit, quibus Vicarios Provinciales præſecit. Aliud deindè *Valliſoleti* anno 1587. convocavit, in quo Statutum fuit ut primum Carmelitarum Excalc. Collegium in Complutenſi Cœnobio erigeretur, ubi *Leonardus à S. Spiritu* primus ſuos ſodales Lector edoceret. Eodem anno Nicolaus de Vicario generali Provincialibus præficiendo conſilium iniit, quod auctoritate Regiâ munitum Summus Pontifex Sixtus V. die decimâ Julii hoc anno confirmavit. Cujus equidem Bullæ lectionem ſuis Definitoribus Generalibus fecit *Nicolaus* Matriti die 25. Novembris congregatis: qui Capitulum Generale ad diem 19 Junii anni ſequentis Valliſoletanum determinarunt: ubi *Nicolaus* ipſe primùm in Vicarium Generalem electus fuit anno 1588. die condicta.

Generale Capitulum habuit *Matriti*, annis 1590. & 1591. ſed anno 1593. ex ſui Officii debito, ad Comitia totius univerſim Ordinis Carmelitarum Generalia, Cremonam cum ſex aliis Provincialibus petiit, in quibus obtinuit ex communi Patrum conſenſu & applauſu, quibus præerat recens electus Prior Generalis *Joannes-Stephanus Chizzola*, ut Congregatio Diſcalceatorum ab antiquiori Carmelitarum obſervantiâ penitùs amputaretur, & à reliquo Ordine ſeparatim disjungeretur, ſub hâc conditione: *ut dicta Congregatio Diſcalceatorum, vel ejus Superiores omninò in perpetuum non præſumerent accipere loca, vel Conventus hujus Religionis, etiam ſpontè à Civitatibus, vel Principibus, vel quibuſcunque aliis iis exhibenda vel offerenda: Quod ſi contrarium aliquandò ipſos feciſſe compertum foret, nulla eſſet, & irrita iſta conceſſio, & nullum jus omninò acquiſitum eis intelligeretur.*

Separatione iſtâ & concordiâ confirmatâ per ſummum Pontificem *Clementem VIII.* in Diplomate, *Paſtoralis Officii*, quod die 20. Decembris datum fuit eodem anno 1593. *Nicolaus* per illud Præpoſitus Carmelitarum Excalceat. Generalis ibi nominatus, & in Hiſpaniam reverſus, de convocando Generali Capitulo ad diem feſtum Pentecoſtes proximè futurum, & in dicto Diplomate deſignatum cogitavit. Timens verò ne in eo Officio, ad prædicta Comitia confirmaretur; iis *Matriti* indictis, *Segoviam* tranſtulit; ut ſic Regis, & Nuntii ſollicitationibus obviaret, recedens interim in ſuorum ſodalium Eremum *de Bloarque* ſoli Deo ſibique vacaturus.

Imminente illiûs electionis faciendæ tempore, ab ea ſacra Domo egreſſus, *Complutum* pervenit, febre laborans: ſed ab eo morbo Religioſorum precibus liberatus, cùm meliùs habere cœpiſſet, intimatâ ei ſummi Pontificis, ac Regis voluntate, ut Capitulum non *Segoviæ*, ſed *Matriti* celebraretur; conjiciens hæc ad ſuam in Officio Generalatus confirmationem tendere, ad Beatiſſimæ Virginis imaginem dixit, *Quandò quidem omnes apud te negotiantur, ó Regina Angelorum! Ego etiam in hac occaſione negotiabor. Ne permittas itaque legis, quam feci, ne in hac tua familia ſint reelectiones, me primum eſſe tranſgreſſorem.* Res mira! In hoc ipſo momento, ſic invaluit infirmitas, ut ſacrum Viaticum petierit. Tranſactis poſteà tribus aut quatuor diebus, recepto Extremæ-Unctionis Sacramento, animam ſuam Deo reddidit, die 9. Maii, anno 1594. *Compluti* ad amnem *Henarez*: hujus gloriam multis Religioſis & Monialibus, Venerab. præſertim *Dominico à Jeſu Maria*, Deus manifeſtare voluit. Scripſit:

1. *Tractatum de Cambiis Mſ.* Quem ab eo elucubratum fuiſſe teſtatur Thomas à Jeſu in Elogiis, relatus à Petro à S. Andrea.

2. *Epiſtolam Parœneticam ad totam ſuam Congregationem*, editam Matriti, an. 1591. & alibi, eruditione ac ſpiritu Apoſtolico refertam. Item Ubetæ *in-4.°* an. 1623. apud Dominicum de Eccleſia.

3. *Conſtitutiones Reformationis S. Tereſiæ; utriùſque ſexûs*, anno 1591. quibus *Prologum ad Moniales adjecit.* Hæ autem Conſtitutiones articulis quibuſdam ab ipſa S. Tereſia ſtatutis ſæpiùs adverſæ non nullas in Congregatione Diſcalceatorum domeſticas commoverunt rixas, quæ S. Joanni à Cruce Monialibus faventi odium & exercitium patientiæ grave pepererunt; ſicuti refert Doſithæus à S. Alexio in *vita ipſiùs S. Joannis à Cruce, tomo II. Lib. VII. p. 2. & ſeqq.*

4. *Epiſtolas varias*, quibus uſus eſt Franciſcus à S. Maria tomo I. & II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ.

De Nicolao Doria à Jeſu Maria ſæpè cùm laude meminit S. Tereſia, in *Libro de ſua vita*, in *Lib. de Fundationibus*, & in *Epiſtol.* Joannes de Palafox Epiſc. Angelopolitanus, in *Notis ad Epiſtolas S. Tereſiæ:* Franciſ. Ribeira, Didacus Ypez & Julianus Davila, in *vita S. Tereſiæ:* Catharina à Jeſu Veacenſis, in *Relationibus:* Joan. Caramuel, in *vita Dominici à Jeſu Maria:* Hieronymus de Quintana, *Lib. III. de Magnitudine Civitatis Matritenſis, cap. 96.* Michaël-Baptiſta de Lanuza, in *vita Iſabellæ à S. Dominico:* Franciſcus à S. Maria, in *Hiſt. General. Congregat. Hiſpan.* Petrus à S. Andræa ibid. *tom. II. Lib. I. cap. 13.* Thomas à Jeſu, *de Ordinis Carmelit. Antiquitate*, & in *Elogio ejuſdem Nicolai:* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ capp. 278. & 279. pag. 644. & ſeqq.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 321.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, & in *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1049. num. 3634. & p. 1131.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 304. & ſeqq.* Doſithæus à S. Alexio, in *vita S. Joannis à Cruce Lib. VI. num. 4. & Lib. VII. num. 3. & ſeqq.* &c. Armandus Bouthilier Abbas de Trapa tomo I. *des Devoirs de la vie Monaſtique ch. 21. quæſt. 2. p. 342.*

XXIX.

NICOLAUS A JESU MARIA, alter itidem Genuenſis Carmelita Diſcalceatus, ex illuſtriſſima *Centurionum* familia ortus, in Hiſpaniam profectus ſtudiorum causâ, in veteri Caſtellâ Monaſticen Profeſſus eſt: Carmelitarum enim Neudipedum amplexus fuit inſtitutum in Pinciana Urbe: in Salmantino poſteà Collegio Theologum præceptorem exercuit: ſummâ prudentiâ Conventûs eumdem Salmanticenſem, Pintianum & Abulenſem rexit: Generalis quoque Diffinitoris, imò

N.

& Præfecti Provincialis geſſit munera. *Abulæ* diem extremum clauſit anno 1680. ſi credamus Martiali in Biblioth. Carmelit. Excalceat. ſed anno 1660. *Matriti*. Si fidem demus Nicolao Antonio in Bibl. Hiſpana tomo II. p. 666. ſcripſit *Nicolaus Centurio*.

Elucidationem phraſium myſticarum Operum R. P. Joannis à Cruce Carmelit. Excalceat. Parentis primi, Hiſpanicè. Compluti, ann. 1631. *in-4.°* apud Joannem de Orduna & in calce Operum ejuſdem *S. Patris*, in editionibus Hiſpanis. Quod opus in latinum tranſtulit *Andræas à Jeſu* Polonus, edique curavit, *Coloniæ*, *in-4.°* an. 1639. Quodque *Cyprianus à Nativitate* Pariſiis Gallico donavit idiomate, anno 1664. *in-4.°* & adjecit ad calcem verſionis Gallicæ Operum ejuſdem S. *Joannis à Cruce*. Ejuſdem Elucidationis laudabiliter meminit Illuſtriſſ. Dominus Jacobus *Benignus Boſſuet*, Meldenſis Epiſc. in *tract. 1. de nova Quæſt. Myſtici in tuto*, *cap. 9. p. 13.* & alibi paſſim.

Manuſcripta ejuſdem Nicolai à Jeſu Maria quædam aſſervantur in Abulenſi Carmelit. Excalceat. Collegio, quorum numero recenſentur

1. *Quinquaginta incentiva ad virtutem.*
2. *Nundinæ ſpirituales.*
3. *Conciones quadraginta tres.*
4. *Conſulta varia.*
5. *Opera Poëtica.*

Nicolaum à Jeſu Maria Centurionem celebrant, Franciſcus à S. Maria *tomo I. Hiſt. Reformationis S. Tereſiæ Lib. II. cap. 41.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 321.* ubi exiſtimat Nicolaum habitu indutum in Cœnobio Salmanticenſi. Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 121. & 666.* Daniel à Virgine Maria, in *II. tomo Carmelitani Speculi p. 1131.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 308.* &c.

XXX.

NICOLAUS A JESU MARIA, Barenſis, è proſapia nobili *Gerunda*, Carmelita Excalceatus, Philoſophus, Theologus, Caſuiſta & Concionator Apoſtolicus in Italiæ celeberrimis pulpitis famoſus, circa an. 1671. Scripſit.

1. *Viridarium Caſuum Conſcientiæ*, *tom. I. in-4.°* in Conv. S. Tereſiæ di Chiaja ſervatum *Mſ.*
2. *Un Annuale, è quareſimale*, per darſi alla Stampa, apud ſuos *Mſ.* aſſervatum, inquit Nicolaus Toppi in *Bibl. Neapolitana*, *p. 221.*

XXXI.

NICOLAUS A S. JOSEPH, natione Hiſpanus, Provinciâ Bœticus, non minùs humanis quàm ſacris diſciplinis imbutus, ſeipſum expreſſiſſe videtur in quodam volumine Hiſpane elaborato, anno 1646. & aſſervato in Conventu Regio Carmelitarum Excalceat. Granatenſi, quod inſcribitur:

Perfectus Prælatus numeris omnibus abſolutus, ad rectum regimen.

XXXII.

NICOLAUS A S. JOSEPH, alter Hiſpanus Carmelita Excalceatus, qui differt ab alio Nicolao à S. Joſeph Carmelita itidem Excalceato in Indiis defuncto anno 1655. ſcripſit *vitam Michaëlis ab Angelis* Carmelitæ pariter Excalceati Supprioris Granatenſis anno 1604. Sanctitate & miraculis celebris & mortui anno 1613. die 9. Februarii. Quâ vitâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria *tomo II. Hiſtoriæ Generalis Lib. I. cap. 8. p. 44.* in editione Gallica: ſed *tomo I. Lib. III. cap. 9. §. 13.* in editione Latina, ipſe Michaëlis Prior, Diſcipuli S. Joannis à Cruce.

De utroque Nicolao ſcriptore mentionem facit Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 308.* De poſteriore autem vitæ ſcriptore Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 322.* ubi hunc refert vixiſſe an. 1614.

*XXXIII.

NICOLAUS AB INCARNATIONE, natione Hiſpanus, patriâ Zamorenſis, Carmelita Diſcalceatus, præter plura Scholaſtica ſcripta, typis edidit Bullarium Carmelitarum Excalceatorum, ſub hoc titulo.

Apoſtolica diplomata, ſeu Privilegia Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatiſſimæ ſemper Virginis Mariæ de Monte-Carmeli primitivæ Obſervantiæ, tam ea quæ antiquitùs fuere conceſſa, quam alia quæ deinceps fuerunt indulta: juſſu R. P. N. Joannis ab Annuntiatione, Hiſpanicæ Congregationis Generalis collecta. Matriti, anno 1700. *in-folio*, *p. 490.* hæc Diplomata notis illuſtravit, ſummorumque Pontificum vitas ſummatim enarravit; teſte auctore *Bibliothecæ Carmelit. Excalc. p. 309.*

XXXIV.

NICOLAUS KENTON, Sixto Senenſi & non nullis aliis *Chenton* natione Anglus, à pago in quo natus eſt, ſic vocatus Cœnobii Hippeſwicenſis [vulgò *Ipſvick*,] alumnus, & ſacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienſis, & Angliæ Prior Provincialis vigeſimus quintus, per duodecim annos habens pluſquam mille quingentos in ſua Provincia Fratres. Conſtat eum fuiſſe Provincialem in Capitulo Generali Cabilonenſi, an. 1444. Romano an. 14477. in quo etiam Diffinitor ſcribitur, & in Avenionenſi anno 1451.

Vir omni virtutum, & ſcientiarum genere inſtructiſſimus: in Poëſi, & Rhetorica benè verſatus, acutus Philoſophus, Theologus inſignis: maturâ jam ætate magnam inter ſuos auctoritatem obtinuit. Quo tempore ſacrarum ſcripturarum lectioni, & meditationi, cæteris penè ſtudiis neglectis, ſe dedit. Sermoneſque habuit, & privatos ad ſuos fratres, & ad populum publicos: ſcripſit quoque de geſtis Sanctorum, quos inter plurimùm commendavit eos qui ſuo in Ordine vixerant, è quibus præſertim S. Andræam Feſulanum Epiſcopum, à quo miraculosè ſanatus fuerat atquè liberatus febre ac acerbo capitis dolore. Unde *Joannes Balæus* ſolito maledicentiæ ſpiritu dixit de noſtro *Nicolao*: *Albertum Depranenſem, & Andream Feſulanum Epiſcopum noviter tunc canonizata ſui Ordinis idola Hæreticis carminibus ſalutavit.* Hujus tamen occaſione miraculi in noſtro Nicolao Kentone facti, canebatur in officio proprio S. Andreæ Corſini, ad ſecundam Laudum Antiphonam, *Te novit Anglia*, &c.

Vergens autem *Nicolaus Kenton* ad ſenectutem, contemplationis cupidus, & moleſtiarum regiminis pertæſus, petiit ab onere Provincialis liberari, curam illam ætati ſuæ nimis eſſe gravem; ſe jam malle precibus, & Deo liberè vacare, quam praxi attendere; parere potiùs deinceps velle, quam præeſſe dicens. Itaque petitioni ejus annuentes

N.

Fratres, *Joannem Mylvertonem* in Priorem Provincialem elegerunt anno 1456. Ipſe autem Kentonus egregiâ ſanctimoniæ & doctrinæ laude florens obiit Londini 4. die Septembris anno 1468. ſcripta ejus varia ſunt

1. *In Cantica Canticorum Commentarii*: ſivè Lectiones XIV. Lib. I. Incipit: *Oſculetur me*, &c.

2. *In Hiſtoriam Heliſæi Prophetæ*, Lib. I. *Terræ ſulcos dum rimans*, &c.

3. *In Evangelia Sermones XLVIII.* Lib. *Veniam Evangelizare.*

4. *Poſitiones Theologicæ*, Lib. I. *Utrùm Imago ſummi Regis in homine.*

5. *Poſitiones ad Clerum.* Lib. I. *Obſecro vos, Fratres amantiſſimi.*

6. *Orationes XII. ad Fratres*, Lib. I. *Devotiſſimi Patres, Fratreſque.*

7. *Ad Epiſcopum Exonienſem*, Lib. I. *Audite cæli quæ loquor: auribus.*

8. *Benedictiones procedentium*, Lib. I. *Dabo Filium, cui benedicturus.*

9. *Commendationes eorumdem*, Lib. I. *Laus ejus in Eccleſia Sanctorum.*

10. *Epiſtolæ ducentæ & duodecim*, Lib. I. *Reverendiſſimo in Chriſto Patri.*

11. *Ordinationes Feſtivitatum*, Lib. I. *Quoniam ad Dei noſtri cultum.*

12. *Pro commemoratione B. Mariæ*, Lib. I. *Inviolabilis antiquitatis auctor.*

13. *Vita S. Cyrilli, Græci Carmelitæ*, Lib. I. *Geſta Sanctorum Patrum, quorum.*

Hujus vitæ mentionem faciens Bollandus, *tomo II. de Actis Sanctorum pro die 30. Januarii, cap. 8. num. 38. ait:* » Reverendus Theologus Magiſ» ter Frater Nicolaus Kenton, Provincialis Angliæ » Ordinis Carmelitarum.... inter reliqua dicitur » ſcripſiſſe vitam S. Cyrilli Græci, imò & geſta » Sanctorum, & antiquorum, & recentium præ» ſertim ſui Ordinis. Eſt penes nos vita Mſ. S. Cy» rilli Hieroſolymitani, cui annectitur Tractatus » de Sanctis antiquis, & recentioribus Ordinis Car» melitici. Num hujus Genuinus fœtus ſit, an potiùs » Operis majoris compendium inquiretur ad vitam » S. Cyrilli 6. Martii. »

14. *Precationes ad Sanctos*, Carmine, Lib. I. Incipit: *Omni, ſancte Pater Alberte, vir in.*

15. *Ad Generalem, contrà quoſdam Reformatos*, Lib. I. Meminit Argentræus, Lib. II. Hiſt. Britan. cap. 42. p. 788.

16. *Ad Cardinalem Eboracenſem Joannem Kempenſem*, Lib. I.

17. *Ad Davidem Chirburium Carmelitam*, qui poſteà Epiſcopus Dormorienſis, Lib. I.

18. *Ad Norfolciæ Ducem*, Lib. I.

19. *Ad quemdam Errantem.* Lib. I.

20. *Pro relinquendo Officio* Provincialatùs, Lib. I.

21. *Pro ſuſcipiendo Pœnitente*, Lib. I.

22. *Contrà cujuſdam blaſphemias*, Lib. I.

23. *Contrà quoſdam Apoſtatas*, Lib. I.

24. *Contrà quemdam obſtinatum*, Lib. I.

25. *Alia plura.*

Nicolaus Kenton, qui & *Conodunus* vocatur Sudvolcienſis Carmelitarum in Anglia Provincialis, à Joanne Lelando, *Lib. de Scriptor. Angliæ, p. 367.* plurimùm commendatur à Joanne Pitſæo, *ibid. pag. 658.* Joanne Balæo, *ibid. Cent. VIII. cap. 28.* Alegreo Caſſanato, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 358.* Joanne-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1468. p. 918.* Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 322.* Citant eum inſuper Sixtus Senenſis *Lib. IV. Bibliothecæ ſacræ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſneriana*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Georgius Draudius, in *Biblioth. claſſica, p. 90.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*: Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*: Guillelmus Eyſengrenius, in *Catalogo Teſtium veritatis*: Joannes Molanus, in *Biblioth. Materiarum*: Hippolytus Marraccius, in *Biblioth. Mariana*: Jacobus de Plebe Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in *Catalogo Virorum illuſtrium Carmelitici Ordinis*: Jacobus Lelong, in *Biblioth. ſacra, p. 812. col. 1. D.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. p. 657.* ubi animadvertit quod judicio Joannis Lelandi obiit Kentonus an. 1460. Iis addi poſſent Petrus Lucius, in *Bibl. Carmelit. p. 67.* Daniel à Virgine, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. & alii Carmelitæ* Catalogographi.

XXXV.

NICOLAUS DE LINNA, natione Anglus, à *Linna* civitate Regionis Norfolcienſis cognominatus. In cujus Urbis ſuburbiis, & Conventu Carmelitarum ſito ad ſtagnum *Tegeum* veſtem Religioſam induit. Vir in naturalibus ſcientiis inſigniter eruditus; & in Mathematicis, Aſtrologorum ſui temporis celeberrimus. Individuum habuit ſodalem, ſuorumque ſtudiorum ſocium *Joannem Sombaum* ejuſdem Cœnobii Alumnum: in quorum duorum laudibus Galfredus Chaucerus admodùm eſt profuſus. Neque minùs in Theologia excelluiſſe conſtat Nicolaum Linnenſem, quem malè anno 1370. mortuum ſcribit Pitſæus, quem exceſſiſſe annum 1390. alii affirmant. Scripſit

1. *De Ordine Carmelitano.* Lib. Mſ. Qui olim aſſervabatur Norwici apud Carmelitas.

2. *Reductorium morale*, continens *Expoſitiones ſive capita in totam S. Scripturam, exceptis Epiſtolis*, Mſ. Quod aſſervatur inter Mſſ. Codices Univerſitatis Cantabrigienſis, Codice 815. in Mſſ. Codicibus Collegii Cajogonvilenſis inter alios Libros Theologicos & Miſcellaneos codice II. compoſitum, ut apparet in fine, per Fratrem quemdam Carmelitam in Oppido *Linn*, in Anglia. folio 24. ſed alium Carmelitam Linnenſem forſean adjudicari debet.

3. *Kalend. antiquum Mſ.* Quod inter Mſſ. Codices Eccleſiarum Angliæ Cathedralium, & aliarum inſignium Bibliothecarum, Codice 3099. in Mſſ. Codicibus Bibliothecæ Norfolcianæ deſignatur codice 200. Ibid. Codice 6904. in Mſſ. codicibus Henrici Worſeley codice 56. ſic inſcribitur: *Kalendarium indicans verum locum ſolis, quantitatem dierum artificialium & vulgarium, oppoſitiones & conjunctiones Planetarum, &c. cum tabulis Eclypſium ad 75. annos, & deſcriptione quorumdam inſtrumentorum Aſtronomicorum. Hoc Kalendarium fecit*, uti manu recentiori notatur, pag. 59. *Nicolaus de Linea Ord. B. Mariæ de Monte Carmeli, inter Lectores S. Theologiæ Univerſitatis Oxonienſis, anno Domini 1386. ad petitionem & complacentiam Illuſtriſſimi Principis D. Joannis Ducis Lancaſtriæ: incipiens à fine Kalendarii Reverendi Magiſtri Walteri de Elveden.*

4. *Canones ſuper Tabulas Guillelmi Read, unà cum iiſdem Tabulis Mſſ.* Qui ad Nicolaum Linnenſem ſpectare dicuntur, inter Mſſ. Codices Bodle-

N.

janæ Bibliothecæ codice 8538. in Mſſ. Codicibus Antonii à Wood, codice 76. anno 1485. apud Witel ſcripto, num. 21.

5. *Tabula verarum conjunctiouum Solis & Lunæ, cum veris Planetarum locis, pro anno Domini 1375. ſuper meridiem Oxoniæ Mſ.* Quæ aſſervatur in eadem Bodlejana, codice 1658. in Mſſ. codicibus Kenelmi Digbæi, codice 57. num. 10.

6. *Tabula Eclypſium Solis contingentium in hemiſpherio noſtro, ab anno Domini 1376. ad annum 1390. ſuper meridiem Civitatis Oxoniæ Mſ.* Quæ aſſervatur ibid. num. 11.

7. *Canones ſuper tabulas Reade facti anno Domini 1380. ut videtur ad Meridiem Oxoniæ, potiuſquàm Toleti. Mſſ.* Qui aſſervantur in eadem Bibliotheca Bodlejana, codice 1692. in Mſſ. codicibus ejuſdem Digbæi, codice 92. num. 2.

Præter hæc Opera, quæ ab Anglis recentioribus adjudicantur Nicolao Linnenſi, alia ei tribuuntur à Pitſæo & Scriptoribus Carmelitanis.

8. *De variis Genituris.* Lib. I. Mſ. aſſervatus olim Norwici, in Bibliotheca Carmelitarum.

9. *De Figuris & ſignis.* Lib. I. Mſ. ibidem.

10. *De Sphæra judiciali*, Lib. I. ibidem.

11. *De Zodiaci natura*, Lib. I Ibid. Incipit: *Ad honorem Dei & habendam.*

12. *De Planetarum domibus*, Lib. I. Mſ. Ibid. *Invenit quidem ex ſapientibus.*

13. *Canones Tabularum*, Lib. I. Mſ. Ibidem. *Volentibus prognoſticare futuros.*

14. *De Ægrotantibus*, Lib. I. Mſ. Ibidem.

15. *De Aſtrolabii uſu.* Mſ. Ibidem.

16. *De Mundi revolutione*, Lib. I. Mſ. Ibid.

17. *De Aſtrorum judiciis*, Lib. Mſ. Ibidem.

18. *De Solis Eclypſi*, Lib. I. Mſ. Ibid. forsàn idem Opus cum eo quod citavimus, num. 6.

19. *De Aſtris Dogmata*, Lib. I. Mſ. Ibidem.

20. *Et alia nonnulla.*

De Nicolao Linnenſi laudes dicunt Galfredus ſeù Gaufridus Chaucerus, Anglus in *ſua Sphæra*: Joannes Lelandus *cap. 370. cent. IV. cap. 25. p. 505.* Balæus & Pitſeus, *de ſcriptoribus Angliæ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſneranæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſiaſt.* Gerardus, Joannes Voſſius, *de ſcientiis Mathematicis, anno 1355.* Alegræus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 306.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1370. p. 670.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 323.* Carolus Deſreſne, Dominus Ducange, in *Indice Auctorum*: Daniel à Virgine Maria, in *ſpeculo Carmelitano, tomo II. p. 1119.* Qui omnes Nicolaum Linnenſem obiiſſe an. 1370. dicunt Pitſeum ſecuti: ſed annum exceſſiſſe 1390. oſtendunt Opera hujus Nicolai Linnenſis, quæ *num. 6.* laudavimus: & expreſsè affirmant Caſimirus Oudin, in *Commentariis de ſcript. Eccleſiaſt. tomo III. p. 1157.* & Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. p. 814. & tomo V. p. 347.*

XXXVI.

NICOLAUS DE LUCA, à patria ità dictus, natione Tuſcus, Carmelita Doctor Theologus, plura ſuo in Ordine officia exercuit. Primò enim in Capitulo Generali Veronenſi 1381. Diffinitor Romæ dicitur, & Procurator Romanæ Curiæ: ſed anteà, nempè anno 1365. Urbanus V. die 3. Decembris ad Thomam de Padua in ejuſdem Civitatis Academia Profeſſorem ſacræ Theologiæ Carmelitam ſcripſerat: „ Cùm
„ itaque, ſicut accepimus, dilectus filius Nico-
„ laus Cromes de Luca, Ordinis Fratrum Beatæ
„ Mariæ de Monte-Carmeli Profeſſor in ſacra
„ Theologia ſecundum morem Dictorum Fratrum
„ Lector Pariſienſis, in pluribus dicti Ordinis locis
„ per plures annos Librum Sententiarum legerit,
„ & ad præſens in loco Fratrum dicti Ordinis in
„ facultate prædicta in Civitate Mediolanenſi ſit
„ Regens, & adeò in ea profecerit, quod in ipſa
„ gradum Magiſterii meruit obtinere, nobis fuit
„ humiliter ſupplicatum, ut ipſum ad hujuſmodi
„ honorem Magiſterii promoveri auctoritate Apo-
„ ſtolicâ mandaremus.

„ Nos itaque ipſius Nicolai ſupplicationibus
„ inclinati, diſcretioni tuæ per Apoſtolica ſcripta
„ committimus, & mandamus, quatenùs, ſi per
„ tuam, & aliorum ſaltem quatuor Magiſtrorum
„ in eadem facultate diligentem examinationem
„ dictum Nicolaum ad hoc idoneum, & ſufficien-
„ tem repereris, & ad id dilecti filii Generalis
„ Procuratoris dicti Ordinis accedat aſſenſus, ei-
„ dem Nicolao in Civitate Mediolanenſi, vel in
„ alio loco, in quo ſolemne Theologiæ præfatæ
„ ſtudium vigeat, Magiſterii honorem, & docendi
„ Licentiam in eadem Facultate ..... largiaris;
„ ità tamen, quod ex hoc præfatus Ordo ad præ-
„ ſtandum aliquid eidem Nicolao pro ſuis expen-
„ ſis, vel aliis neceſſariis, ratione dicti Magiſte-
„ rii, ultrà quam antè, minimè teneatur.

Conſtat etiam ex dicto Capitulo Veronenſi Nicolaum de Luca, anno 1377. Regentem fuiſſe Curiæ Romanæ, & anno 1379. Procuratorem Ordinis Generalem ità geſſiſſe, ut eo nomine Libellum obtulerit ſupplicem Urbano VI. quo ſanctitatem ejus deprecaretur, quatenùs ipſe ſummus Pontifex Indulgentias concederet omnibus Chriſti fidelibus appellantibus Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo. Quibus ſupplicationibus annuit ipſe Pontifex per *vivæ vocis oraculum* datum Romæ ſeptimo Kalendas Maii, an. dicto 1379.

Anno 1382. die 24. Martii Pontifex idem Urbanus VI. univerſis Fratribus Carmelitis in Generali Capitulo Veronæ congregandis Epiſtolam ſcripſit, Nicolaum de Luca Procuratorem Generalem Ordinis commendans: Capitulum tamen iſtud anno 1381. celebratum fuiſſe narrat Joannes de Lezana. Eâdem Procuratoris functione gaudebat Nicolaus in Capitulo Rambergenſi anno 1385. celebrato, cùm Præfecturâ Provinciæ Romanæ. Hunc autem Nicolaum obiiſſe tempore medio inter Capitulum Generale Placentinum an. 1396. & Comitia itidem Generalia in Conventu Sylvarum Provinciæ Thuſciæ anno 1399. affirmat idem Lezana; cùm aſſerat Ludovicus Jacob eum floruiſſe an. 1408. Scripſit

1 *Tractatum adversùs ſui Ordinis titulum calumniantium.* Quidam enim Ordini Carmelitico detrahentes, non deſiſtebant undique aſſerere nec ipſum Ordinem, nec Fratres ejuſdem Ordinis eſſe; vel fuiſſe jure poſitivo confirmatum, vel confirmatos, nec ipſos eſſe Fratres beatiſſimæ Dei genitricis, ſed potiùs cujuſdam Mariæ hæreticæ inhabitantis Montem-Carmeli per Anglum converſæ. Hos adversùs æmulos ſuum Nicolaus de Luca tractatum ſcripſit circà annum 1379. quo agebatur Generale ſui Ordinis Capitulum Brugenſe: & illum Tractatum dedicavit ad Cardinalem Ordinis Protectorem,

Digitized by Google

N.

Protectorem, qui titulo *R. D. noſtri decoratur.* Erat autem hic D. Cardinalis *Bartholomæus Mezavaca* Bononienſis, Epiſcopus Teatinus & tituli S. *Marcelli.* Occaſione autem Legationis ad Regem Neapolitanum, in qua non Pontificis omninò voluntatem aſſecutus eſt, aliundè ipſi ſuſpectus, Cardinalitiâ Purpurâ, & aliis dignitatibus ab eo privatur: ſed Poſteà à Bonifacio IX. reſtitutus, ſub titulo S. *Martini de Montibus.*

2. Nicolaus de Luca *duas ſupplicationes Urbano VI.* porrexit anno 1379. *Primam* occaſione Capituli Generalis hoc anno Brugis in Flandria celebrandi, ut omnibus & ſingulis fratribus Carmelitis dignaretur concedere facultatem eligendi Confeſſorem, qui eos de omnibus peccatis abſolveret, niſi talia commiſiſſent propter quæ ſedes Apoſtolica eſſet conſulenda. *Secundam*, ut Pontifex Romanus ſilentium imponeret quibuſdam iniquitatis filiis & alumnis ſpiritu invidiæ & malitiæ agitatis: Qui non obſtantibus confirmatione, & intitulatione Fratrum Beatæ Mariæ de Monte-Carmelo, detrahere non deſiſtebant dicentes, nec ipſum Ordinem, nec Fratres ejuſdem Ordinis eſſe, vel fuiſſe confirmatum ſeu confirmatos, nec ipſos eſſe Fratres Beatiſſimæ Genitricis Dei, ſed potiùs cujuſdam Mariæ Eremiticæ inhabitantis Montem-Carmelum per Angelum converſæ. Editæ ſunt in *Bullario Carmelitarum tomo 1. p. 141.*

Quibus ſupplicationibus annuens Pontifex Romanus, ipſas liberè in eadem forma conceſſit. Inſuper ampliorem gratiam faciens omnibus Fidelibus, qui auctoritate Apoſtolicâ confeſſi fuerint, abſoluti, ut in prima conceſſione continetur, pro quolibet ipſorum tres annos Indulgentiæ conceſſit. Habetur hæc Indulta ex authentico teſtimonio Bartholomæi, titulo de S. *Marcello* Cardinalis, ac Ordinis Protectoris, de quo mox diximus. Et illud teſtimonium editum eſt in eodem *Bullario pag. ead.* Ubi & idem Cardinalis teſtatur quod Urbanus VI. concedit omnibus Chriſti fidelibus, qui Ordinem ipſum, & Fratres ejuſdem Ordinis, Ordinem & Fratres Beatiſſimæ Mariæ Genitricis Dei de Monte-Carmeli vocaverint, nominaverint, ſeù appellaverint, ſi in gratia extiterint, Indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum, perpetuis temporibus duraturam.

3. *Jura Ordinis defendiſſe* Nicolaum de Luca *contrà Rogerium peritum Doctorem*, aſſerit Auguſtinus Biſcarretus, in ſuis *Palmitibus vineæ Carmeli.* Quis autem fuerit iſte *Rogerius*, non indicatur. *Rogerii* autem de *Ventrono* legum Doctoris, Archidiaconi *de Conchis* in Eccleſia Ruthenenſi, mentio habetur in *Litteris Agnetis Duciſſæ Duracii*, quas Stephanus Baluzius edidit tomo II. Operis latinè inſcripti, *vitæ Paparum Avenionenſium, p. 629. & 631.* Quæ Litteræ ſcriptæ fuerunt anno 1343. Aliundè conſtat paucos ante annos in Anglia ortam fuiſſe Cantabrigiæ gravem controverſiam, motore *Joanne Stocko* Dominicano circà antiquitatem, titulum & confirmationem Ordinis Carmelitici. Quæ tria tenuit, ſuſtinuit, defendit & propugnavit *Joannes Hornebius* Doctor Cantabrigienſis Carmelita, in publicis etiam diſputationibus & Libris ſcriptis adeò ſtrenuè, ut publicum ab Academia teſtimonium, & Diploma datum die 23. Februarii an. 1374. ad tutelam Ordinis Carmelitici impetraverit, tria prædicta capita confirmans. *Vide Superiorem column. 8.*

Quâ de controverſia loquens pro ſuo maledicendi more *Rodulphus Hoſpinianus* Calviniſta inquit: „ Cum Joannes Stokes Dominicaſter & „ Joannes Horneby circà annum Domini 1370. „ inter ſe digladiarentur de Carmelitarum Anti„ quitate, confirmatione & nomine: quòd ſcilicèt „ Deiparæ Virgines fratres dicerentur, quo no„ mine etiam Dominicani gaudebant appellari; „ Carmelitæ poſt quatuor annos ab Urbano VI. „ Romano Pontifice pecuniis obtinuerunt, ut qui„ cunque eos nominarent aut dicerent eſſe Mariæ „ Fratres, pro quâlibet vice haberent trium an„ norum Indulgentias ac totidem quadragenas: „ cùm tamen nuſquàm legatur, illos fuiſſe Bea„ tiſſimæ Virgini vel conſanguinitate, vel affini„ tate junctos. In contemptum igitur hujus privi„ legii, quidam ſtatim aſſeruerunt eos eſſe Ægyp„ tiacæ meretricis Mariæ Fratres, de qua Paulus „ quidam Diaconus Neapolitanus in vitis Patrum: „ ſed pro hæreticis ſunt damnati „. Quæ verba Hoſpinianus eadem deſumpſit ex Joanne Balæo in *Catalogo ſcriptorum Britanniæ, Cent. VI. cap. 50. in Appendice.*

4. *Epiſtolam ad Bernardum Olerium* Ordinis ſui Generalem. Nicolaus de Luca, anno 1379. Curſorem Pariſios ad eum miſit, ut de mandato Urbani VI. Romam veniret. Tunc enim graviſſimo diviſâ Schiſmate Eccleſiâ, quædam Ordinis Carmelitani Provinciæ Urbano VI. obediebant, Germania, Italia, Anglia, &c. & Clementem VII. ſequebantur Gallia, Cathalonia, Hiſpania, &c. Congregatis autem in Flandria Brugis Comitiis Generalibus, declaratum eſt Generalem Bernardum Olerium à nullo fuiſſe accuſatum, neque in aliquâ culpâ reprehenſum, quin & per omnes poſtulatum, atque confirmatum in Officio Generalatûs. Sed illo non obſtante illuſtri teſtimonio, quia Clementi VII. adhærebat Olerius, ab Officio depoſitus eſt, cum abſens eſſet à Curia, per Urbanum VI. qui eum vocaverat, ut ad ſe veniret: quod forſan facere nequivit, in Galliis detentus. Qua propter ex voluntate hujus Pontificis, titulum Vicarii Generalis obtinuit Michaël Aiguanus, Priore Generali permanente Bernardo Olerio ſuper illos qui partes Clementis VII. ſequebantur.

Nicolaum de Luca commendant Urbanus V. & Urbanus VI ſummi Pontificès in ſuis Diplomatibus quæ referuntur in *Bullario Carmelitarum tomo I. p. 126. & 148.* Bartholomæus de Mezavaca Cardinalis, in *teſtimonio pro defenſione Carmelitarum* ibidem relato *p. 141.* Theodoricus Niem, in *Hiſtoria de Eccleſiæ Schiſmate:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Joannes Balæus, in *Catalogo ſcriptorum Angliæ Cent. VII. cap. 22. in Append. & cap. 38.* Hippolytus Maraccius, in *Biblioth. Mariana:* Petrus Waſtellius, in *Vindiciis pro libro Joannis Hieroſolymitani 44. Patriarchæ pro Inſtitutione Monachorum:* Alegræus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 312.* ubi librum ejus pro defenſione Carmelitarum inſcriptum aſſerit *Victoriale Carmelitarum:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1379. & 1397.* Ludovicus à S. Tereſia, in *ſucceſſione Eliæ cap. 241. p. 548.* Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 323.* &c.

XXXVII.

NICOLAUS DE LUCIA, natione Siculus, patriâ Catanenſis, Carmelita, Doctor Theologus, vir multis nominibus valde laudabilis, ingenii acumine ſpectabilis, magnâ eloquentiâ

N.

& prudentiâ præditus, in rebus agendis dexterrimus, de quo Joannes-Baptiſta de Groſſis illud perhibet teſtimonium de Illuſtribus Carmelitis Catanenſibus agens: *Theologus imprimis ſubtiliſſimus, dicendi genere candidus, rerum uſu dexterrimus, plurimis ideò legationibus honeſtatur; unam inter ſexcentas referre duntaxat proderit: quando ad Joannem Siciliæ Regem cùm Magiſtris Antonio Monerio, & Jacobo de S. Philippo etiam Catanenſibus, ejuſdemque Religionis alumnis Orator miſſus, admiratione virtutis, Regis animum in ſui obſervantiam rapuit, impulitque, ut ei ſacræ conſcientiæ expiationes, animæque judicium commiſerit Rex; atque ut à ſacra eidem eſſet aula delegerit anno 1466.* Quid ampliùs dicam? Silii Italici verbis utar? *Lib. XIII.*

> *Ipſa quidem virtus ſibimet pulcherrima merces:*
> *Dulce tamen venit ad manes, quum gloria vitæ*
> *Durat apud ſuperos, nec edunt oblivia laudem.*

Nicolaum de Lucia ſic celebrant Joannes-Bap. de Groſſis, in *nova ſacra Eccleſiæ Catanenſis, Notitia modulo decimo*; & ex illo Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. Annalium Carmelit. ad an. 1187. p. 103. & 104.* atque Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 323.* Quid autem ſcripſerit Nic. de Lucia, non indicant.

XXXVIII.

NICOLAUS MARIA RICHIUTTI, Apulus, ſacræ Theologiæ Magiſter, in Monaſterio S. Mariæ Tranſpontinæ Romano Profeſſor, deinde Aſſiſtens Ordinis ſui pro Italis Carmelitis Generalis, tandem in Priorem & ſupremum Moderatorem electus eſt Romæ die 15. Maii an. 1738. Verum incunte anno 1742. præ ſenio & infirmitatum gravamine Generalatum abdicavit, & in Apuliam ad Cœnobium Grataliense ſecedens, ibi, piam ſuæ mortis meditationem recogitans obiit menſe Junio an. 1747. Scripſit 1. *varios Theologiæ Tractatus, & nonnullas ad ſuos ſubditos encyclicas Epiſtolas.*

2. Edi curavit ſupplementum Breviarii Carmelitarum anno 1741.

XXXIX.

NICOLAUS MARINUS, natione Siculus, patriâ Catanenſis, Carmelita Provinciæ Siciliæ, Doctor Theologus, Provinciæ ſuæ Præfectus, ac Viſitator Generalis à Bonifacio IX. Romano Pontifice, an. 1396. conſtitutus. Vir magnæ probitatis, auctoritatis & ingenii famâ clarus, divinam [teſte Joanne-Baptiſta de Groſſis] rerum ſcientiâ candidatus, doctrinæ plurimæ & eruditionis: cujus poſt obitum, totius Siciliæ Provincialis atque Vicarius Generalis in Cypro factus eſt *Philippus de Ferrario*, aliàs *de Sicilia* dictus.

Hæc colligo ex Pyrrho in *Notitiis Eccleſiarum Siciliæ*: ex Joanne-Baptiſta de Groſſis, in *Nova ſacræ Eccleſiæ Catanenſis notitia, Modulo decimo*: ex Lezana *tomo IV. Annal. ad ann. 1396. pag. 742. num. 6.* ex Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 324.* ſed ſcripta Nicolai Marini nulla reperio expreſsè deſignata.

XL.

NICOLAUS OVIUS, meliùs HOSIUS, Belga Bruxellenſis Carmelita, ibidemque Supprior, Vicarius, atque (ut loquuntur) Jubilarius ſeu profeſſionem ſuam quinquaginta & ampliùs annis emenſus, deceſſit Bruxellæ an. 1672. Ita referunt Necrologium Carmelitarum Bruxellenſium: Seraphinus à Jeſu Maria Prioris Provincialis Aſſiſtens: in *Schedis ad Ludovicum Jacob miſſis anno 1664.* & in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* ejuſdem Ludovici Jacob pag. 324. citatis. Ubi & aſſeritur quod *Opera quædam* Nicolai Ovii aſſervantur *Mſſ.* in Bibliotheca Carmelitana Bruxellenſi: & id ſolum modo annuntiatur.

XLI.

NICOLAUS PERIGUET, ſequanus, Carmelita, Provinciæ Narbonæ alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, poſtquàm in Scholaſticis lectionibus, & eruditis concionibus utiliter ſe exercuiſſet, Collegio Maubertino omnium conſenſu præficitur Prior; deindè completo ſui Officii tempore, Provinciæ ſuæ Narbonæ eligitur Provincialis, quo laudabiliter peracto munere in Archiepiſcopatu Biſunctino ſupremi Pœnitentiarii locum tenuit, & ibidem obiit poſt an. 1550. ſicuti legitur in *Gymnaſio Carmelitico Mſ.* Cyrilli Pennect.

Scripſit Nicolaus Perriguet *Conciones Quadrageſimales*, & Tractatum *de Caſibus Conſcientiæ reſervatis*: Aſt hæc opera periiſſe arbitror.

XLII.

NICOLAUS DE RIZO, aliàs *Ritzonis*, vel *Rizius*, vel *Riccius*, vel etiam apud Joannem-Baptiſtam de Groſſis BITRONUS, non Toloſanus, ut placuit Trithemio in *Lib. de ſcript. Eccleſiaſticis cap. 665.* ſed Catanenſis in Sicilia Carmelita, ibidem profeſſus, ſeu Saccenſis, prout ex Ægidio Leone ſcribit Rochus Pyrrhus, in *Notitiis Eccleſiæ Agrigentinæ*, dum loquitur *de Sacca, num. 9.*

Nicolaus de Rizo ſacræ Theologiæ Doctor, deſtinatus eſt Lector Sententiarum pro primo an. in Academia Bononienſi, juxtà decretum Capituli Generalis Bononiæ celebrati, anno 1411. Ubi Lectorem geſſit uſque dùm Præfecturam ſuæ Provinciæ Siciliæ obtinuerit: quo quidem Provincialatûs officio fungens apparuit in Comitiis ſui Ordinis Generalibus in Montepeſſulano celebratis anno 1420. & in aliis Appamienſibus an. 1425. ubi etiam Diffinitor ejuſdem Provinciæ nominatur: ſed poſteà nulla de ipſo ulteriùs in *Libro Ordinis* Carmelitarum memoria reperitur, inquit Lezana. Non igitur accuratè locutus eſt Ludov. Jacob dicendo, quòd Nicolaus Ritzonis Profeſſor Sententiarum Bononiæ annis 1420. & 1425. conſtitutus fuerit, deindè Provinciæ Siciliæ Prior Provincialis. Ritzonem obiiſſe in Conventu Cataloniæ ſcribit Rochus Pirrhus, ſed quo anno, non deſignat.

Nicolaus de Riczo Siculus de Conventu Catanæ, inquit Arnoldus Boſtius, Doctor multiplici divini muneris talento dives, *duo Opera Quadrageſimalia notabilia* edidit, quæ Bononiæ prædicavit, eo tempore quo ibi legit.

1. *Sermones elegantes de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones quoque de Sanctis*, Lib. I.
3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. explicuit Bononiæ.

Laudant eum Trithemius in *Lib. de Viris Illuſtr. Ord. Carmelit.* & ibi diſſentiens ab opinione quam tenuit in *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis*, ſcribit

N.

Nicolaum Ritzonis eſſe alumnum Conventûs Catanenſis, natione Siculum, & Priorem Provincialem, Doctorem Theologum Gymnaſii Bononienſis: Arnoldus Boſtius, in *Libro I. partis 5. de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum cap. 36.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 307.* Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelitana*: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1425. p. 804. & 805.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 324.* Jacobus de Plebe, in *Catalogo Virorum Illuſtrium Ordinis Carmelitarum*: Conradus Geſnerus, in *Biblioth. Univerſali pag. 523.* Guillelmus Eyſeingrenius, in *Catalogo teſtium veritatis*, &c.

XLIII.

NICOLAUS RICCIUS, Saccenſis Carmelita, à Nicolao Rizone diſtinguitur in *Biblioth. Sicula* Antonii Mongitoris, *tomo II. pag. 95.* ſicut animadvertit Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo V. p. 384.* Et huic Riccio Mongitor adjudicat *Sermones Quadrageſimales, & Commentaria in L. IV. Sententiarum* quæ dixerit Bononiæ antè an. 1411. Quo Siculæ Provinciæ Prior Provincialis fuiſſet atque Diffinitor: ſed hæc non conveniunt cùm Annalibus Carmelitarum, in quibus hoc an. 1411. Lector Bononienſis dicitur nominatus Nicolaus Rizius, quem Antonius Mongenitor Alegreo Caſſanato erranti adhærens floruiſſe narrat 1372.

XLIV.

NICOLAUS RICTO, natione Gallus, patriâ Toloſanus Carmelita eximius Profeſſor hic eſt, quem Trithemius in *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis cap. 665.* Poſſevinus, Eyſeingrenius, Auguſtinus Biſcarretus & alii confundunt cùm *Nicolao de Ritzo*; ſed quem diſtinguendum apprimè aſſerit Lezana loco citato *p. 805. num. 8.* Quem huic Nicolao de Rizo tractatum adjudicat Ludov. Jacob *p. 324. Biblioth. Carmelit.*

De unitate Eccleſiæ ac Schiſmate vitando Lib. I. Nicolao Rictoni tribuendum arbitror eſſe. Hic enim Nicolaus eſt Ricto, non Nicolaus de Rizo, quem honorificè laudant Symphorianus Champier, *de viris Galliæ Illuſtribus*: Bartholomæus Chaſſaigne, in *Catalogo gloriæ Mundi, parte 12.* Renatus Choppin, in *Monaſtico*: Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ.*

XLV.

NICOLAUS ROTARIUS, natione ſequano-Burgundus, Carmelita Veſontionenſis, & Conventûs Biſunctini in Provincia Narbonenſi alumnus, Doctor Theologus, & Florentiæ Profeſſor, Joanni-Baptiſtæ Rubeo Generali ab Epiſtolis: vir ſingulari ingenii præſtantiâ, eruditione atque probitate conſpicuus, metro proſaque inſigniter exercitatus, circà annum 1575. Scripſit:

1. *Epigramma* Operibus Thomæ Waldenſis Angli Carmelitæ præfixum editis apud Venetias *in-folio*, anno 1571. ex Typographia Vincentii Valgriſii.

2. *Epigramma* alterum ad *Provinciam Carmelit. Aragoniam*, de jucundiſſimo ad eam adventu Reverendiſſimi Generalis Joannis-Baptiſtæ Rubæi, anno 1566. Quod typo datum à ſe viſum teſtatur Marcus-Antonius Alegreus Caſſanatus; & ad Calcem *Conſtitutionum Ordinis Carmelitæ*, quas eodem anno idem Joannes-Baptiſta Rubeus promulgavit in ſolemnibus Comitiis Hiſpulenſibus, die 20. Septembris habitis, editum aſſerit itidem à ſe viſum Ludovicus Jacob.

3. *Librum Hymnorum & Canticorum ſacrorum*, quo Carmelitæ Conventûs S. Mariæ Tranſpontinæ utebantur Romæ. Quo quidem in Libro ſcribendo, anno 1575. *Rotarius* Coadjutorem habuit P. *Stephanum Dumas*, patriâ Lugdunenſem, & tunc temporis Suppriorem Romanum ejuſdem Conventûs: ubi *Liber* iſte *Mſ.* etiamnum aſſervatur.

De Nicolao Rotario locuti ſunt Antonius Poſſevinus, in *tomo II. Apparatus ſacri*: Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 434.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 324.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1086. num. 3815.*

XLVI.

NICOLAUS ROTIUS, natione Italus, patriâ Salodienſis, vernaculè *Salo*: Oppidum eſt agri Brixienſis amplum, ad Renaci lacûs ripam Occidentalem: Carmelita Mantuanæ Congregationis, Doctor Theologus ſcripſit idiomate Italico.

De Confraternitate B. V. Mariæ erectâ in Eccleſia S. Joannis de Concâ Mediolanenſis. Mediolani, anno 1591. *in-8.°*

Edi curavit *Orationem Joannis-Petri Chizzolæ, Carmelitæ, habitam in funere Magiſtri Cyrilli Franchi, Servitæ.* Bononiæ, anno 1585. ubi præfixit *Epiſtolam Dedicatoriam* ad Gabrielem Cardinalem Paleottum Archiepiſcopum Bononienſem.

Nicolaum Rotium commemorant Petrus de Alva Ordinis Minorum quondam Procurator Generalis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliana*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 325.* Carolus Vaghus, in *ſuis Commentariis, pag. 353.*

XLVII.

NICOLAUS DE SPICA Ordinis Carmelitarum ſacræ Theologiæ Profeſſor recenſetur inter Doctores Univerſitatum Primarios an. 1422. conſultos à Martino Pontif. Max. V. an liceret cenſus & reditus alienare & vendere: qui reſponderunt licere: & ille ſummus Pontifex extravagantem *Regimini* protinùs condidit. Hæc verba ſunt Nicolai noſtri Carmelitæ, *lin. 41.* » Conformiter aſſentio Doctoribus prædictis, eo » quod adjuncta conditio potiùs vendere. Videtur » in venditoris favorem & relevamen, quam in » ipſius gravamen. Et illam charitatem ſovere vi» detur, de qua Apoſtolus ad Romanos 13. *Ne» mini* quicquam debeatis, niſi ut invicem diliga» tis ». Ità Cæſar Egaſſius Bulæus in Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis tomo V. p. 363.

XLVIII.

NICOLAUS SURSTET, ſivè potiùs PUTSTET inter Carmelitas Pragenſes celeberrimus, Diffinitor Provinciæ Bohemiæ in Capitulo Generali Montis-Peſſulano, anno 1420. celebrato, creditur idem eſſe atque Nicolaus iſte Pragenſis Concionator, in quem Hieronymus de Praga hæreticus, & in Concilio Conſtantienſi

Digitized by Google

N.

poſteà combuſtus, violentas manus injecit. Anno 1410. dictus Hieronymus in Pragenſe Carmelitarum Cœnobium ingreſſus, reliquias ibidem poſitas, & per unum fratrem, ſubſidium pro fabricâ mendicantem, cuſtoditas, contemptibiliter in terram projecit, & fratres indignè vituperavit.

Inſuper Fratrem Nicolaum, in eo Cœnobio Concionatorem, eo quod damnationem Articulorum Joannis Wicleſi comprobaſſet, manu violentâ extrahi fecit, ſimul cùm duobus aliis è Monaſterio Fratribus, & captivos abduci ad judicem novæ Civitatis Pragenſis; qui duos illos haud ſecus, ac fures, in publico detinuit carcere: Nicolaum verò domi in privato carcere retinens, diverſis tormentis excruciavit: & cùm non poſſet illum ad revocandum ea, quæ contrà doctrinam Wicleſi dixerat, compellere, fecit educi ad flumen, ut ſubmergeretur. Projectus itaque ille è navi ſubmerſus, utique periiſſet; niſi clientis cujuſdam auxilio ereptus fuiſſet.

Negavit hic *Hieronymus*, in proceſſu facto contrà ipſum in Conſtantienſi Synodo, caſum projectionis Reliquiarum, ſed fictum mendacium dixit. Ad eum autem de violatione Monaſterii, & incarceratione, *Nicolai* Concionatoris, cùm aliis duobus, reſpondit: quòd, cum intraſſet Monaſterium prædictum orandi causâ, fratres reperiſſet tumultuantes cum certis familiaribus; & dum eos reprehenderet, prædictus Concionator verbis injurioſis inſurrexiſſet contrà ipſum: ut propterea conqueſtus eſſet Magiſtro Civium, qui dedit ſibi certos familiares de ſuis, ut eos faceret capi; & ſic cepit tres, quorum duos dedit ad quemdam *Sihatlamam*, & tertium retinuit pro ſe: cui ſæpè minatus eſt, quod vellet eum ſubmergere, licèt reverà nunquàm habuit animum ipſum offendendi, quamvis ſæpiùs ad aquas duxiſſet.

Sed hæc, nugas potius, quam veras excuſationes pro delictis objectis fuiſſe, ex pravi Nebulonis vitâ, moribus, geſtis, & vitâ facilè quiſquis elicit, & quòd à Promotore Concilii ea illi fuerint exhibita. Maximè tamen ex Sermone Reverendiſſimi Domini *Jacobi Epiſcopi Laudenſis*, *in Seſſ. 21.* ejuſdem *Concilii die 30. Maii, an. 1416. habito*, antè ejuſdem Sententiæ publicationem: ubi adversùs ipſum Hieronymum de Praga, Dominus hic Epiſcopus ſic invehebatur.

Quot ſolemnes Clerici detruſi? Quot violenter expulſi, & exilio relegati? Quot ſpoliati? Quot verberibus cæſi? Quot deſolatæ Eccleſiæ? Quot Altaria prophanata? Quot Monaſteria deſtructa? Etſi volebas, Hieronyme, perſequi malos Clericos, cur bonos afflixiſti? Quid in ſanctorum Virorum de Praga Carmelitarum innocentia: quorum Prædicatorem cepiſti, & Monaſterium expoliaſti, culpæ reperiſti? Id quoque verum de Hieronymo Pragenſi aſſertum refert *Jacobus Lenfant*, in *Hiſtoria Concilii Conſtantienſis Gallicè* ſcripta *Lib. II. num. 21.*

Sermones ſcripſit haud dubiè noſter *Nicolaus Concionator*: ſed utrùm *Mſſ.* aſſerventur in Bibl. Carmelitarum Pragenſium, non affirmant, imò tacent omninò ſcriptores, qui Hiſtoriam hanc referunt Abraham Bzovius, *tomo XV. Annal. ſub anno 1415. num. 48. & 49.* necnon *ſub anno 1416. in Seſſ. 26. Concilii Conſtantienſis*: Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. Annal. ad ann. 1410. p. 770. & 771.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1011. num. 3531.*

XLIX.

NICOLAUS A S. SIMONE STOCKIO, natione Friſius, patriâ Leonardienſis, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Flandro-Belgicæ, Magiſter Novitiorum, Prior Mechlinienſis, Profectus in Italiam, ibi annos quatuordecim degit, poſteà Miſſionarius Apoſtolicus in patria deſtinatus florebat circà an. 1668. ſcripſit autem Opera, quorum Catalogum ipſe ad Ludov. Jacob miſit, ſicut continua ſeries exhibet: ſcilicet

1. *Exercitationes Philoſophicas, in Ariſtotelis Logicam, Phyſicam, & in Libros de Generatione, & de Anima.*
2. *Exercitationes Theologicas in Summam D. Thomæ, & tractatum de Incarnatione.*
3. *Quadrigam gloriæ Chriſti triumphatoris de humanis peccatis, imperfectionibus, erroribus, & de eorum remediis.*
4. *Sermones Adventûs, Dominicales, Quadrageſimales, Feſtivales & de Sanctis.*
5. *Moralium, Myſticorum, Controverſiarum, & Paradoxorum tractatus.*
6. *Commentaria Moralia in totam Regulam S. Alberti primitivam Carmelitarum.*
7. *Sermones ſelectos Italicè habitos.*
8. *S. Joſephum figuratum in arbore Danielis, & varios Panegyricos in ejuſdem Sancti Laudes.*
9. *Panegyricos in totam vitam S. Tereſiæ*, & particulatim in *omnes gratias S. Tereſiæ collatas.*
10. *Spicilegium Canonicum.*
11. *De Monialibus tractatum particularem.* Quæ *Opera* omnia *Mſſ.* fuerunt penes Auctorem, teſte Ludovico Jacob, in *Bibliotheca* ejus *Carmelitana Mſ. p. 325.*

L.

NICOLAUS SIMONIS, natione Batavus, patriâ Harlemenſis, Carmelita, Doctor Theologus, ac Provinciæ Germaniæ Inferioris Prior Provincialis, quem Doctiſſimum, & honorabiliſſimum Prælatum vocat Ludovicus Guichiardinus, & in pretio fuiſſe extremis temporibus Frederici III. Imperatoris, ac ſub Maximiliano Imperatore inclaruiſſe animadvertit Gerardus-Joannes Voſſius. Obiit Harlemi, ſenio gravis, anno Chriſti 1511. Plurima ejus Opera dicuntur.

1. *De poteſtate Papæ, Cæſaris, & Concilii: in Lib. II. Decretalium de foro competendi, cap. ſi quis contrà Clericum Lib. IV.* Opus iſtud à quibuſdam tribuitur Nicolao Tudeſchio, Cardinali Panormitano; ut annotat Antonius Poſſevinus. Hi autem *Libri IV.* prodierunt Mediolani, an. 1505. Alii autem Commentarios iſtos adjudicant *Joanni Batavo* Carmelitæ, circà annum 1475. viventi, qui alius eſſe non videtur à *Joanne Simonis*, aut potiùs à noſtro *Nicolao Simonis*: licet eum diſtinxerit Franciſcus Swertius in *Athenicis Belgicis, p. 42. & 5782.* Joannes-Baptiſta de Lezana tomo IV. Annalium, pag. 937. & 991. Ludov. Jacob in Bibliotheca Pontifica, pag. 374. & 406. Poſſevinus in Apparatûs ſacri tomo I. pag. 939. & tomo II. pag.
2. *Sermones de Tempore & de Sanctis*, quos vocavit *VADE MECUM.* Prodierunt Latinè, & eos in uſum adhibuit Petrus Lucius. *pag. 68.*
3. *Diſputationes* & *Repetitiones*, quæ prodierunt Venetiis, anno 1487. & 1497. verum enim verò *Repetitiones* Ludovicus Jacob adjudicat Nicolao Tudeſchio Cardinali Panormitano.

4. *De*

N.

4. *De Sanctis Mulieribus*, Lib. I. *Beata Maria Magdalena ſuit poſt Beatam Virginem ſecunda, &c. Mſ.* aſſervatur Claromonte Arvenorum, in Bibl. Carmelit. Excalceatorum, ubi eum vidit Ludov. Jacob, procurante Thomâ Aquinate à S. Joſepho ejuſdem Cœnobii tunc temporis alumno, ſed 6. Novembris ibidem defuncto, anno 1649.

5. *Vitæ Patrum.*

5. *Vita D. Annæ.*

6. *Vita S. Simonis Stockii.*

8. *Chronicon temporum.*

9. *Farrago Fragmentorum.*

10. *Hiſtoria Ordinis Carmelitici.* Ex qua Joannes Balæus mihi videtur hæc arripuiſſe. *Palladius Græcus, primus Scotorum Apoſtolus, Joannis quadrageſimi quarti Hieroſolymorum Epiſcopi Diſcipulus olim ſuit (ut author eſt Nicolaus Harlemius) dum adhuc eremi cultor, ſolitaria Syriæ loca, potiſſimè Carmelum incoleret. Ejus, inquam Joannis, qui ab Origenis allegoricum dogma, Hieronymi atque Epiphanii in ſe concitavit ſcripta: quibus tamen ipſe ſui ſtudii rationem reddens, reſpondit ſe non Origenis fidem, ſed ingenium eſſe imitatum: ediditque Librum contrò ſui ſtudii obtrectatores, & de Inſtitutione primorum Monachorum ad Capraſium, Lib. allegoriis plenum, quem è Græco tranſlatum vidi.*

Quibus Balæi verbis obſiſtens Jacobus Uſſerius, in Eccleſiæ Anglicanæ ritu Armachanus Archiepiſcopus ait » multa caſtigationem hîc
» deſiderant. Nam, ut quâ ratione Palladius *pri-*
» *mus Scotorum Apoſtolus* haberi poterit non excu-
» tiam: illud de Carmelo à Joanne Hieroſolymo-
» rum Epiſcopo Origeniſtâ & aliis vitæ Monaſticæ
» Profeſſoribus tùm culto figmentum exſufflavit
» jam pridem Cæſar Baronius; Librumque illum
» de prima Inſtitutione Monachiſmi Carmelitani
» ad Capraſium, qui tomo nono Bibliothecæ Pa-
» trum, Pariſiis anno 1589. editæ habetur inſer-
» tus, Joanni huic falsò eſſe adſcriptum, in tomi
» illius cenſura oſtendit Pontificii Palatii Magiſter
» Joannes-Maria Braſichellanus. Manifeſto deni-
» que errore Palladius noſter & alter ille Orige-
» niſta, cùm Johanne Hieroſolymitano benevo-
» lentiâ conjunctus, unus & idem fuiſſe ſtatuitur.

Nicolaum Simonis Harlemium commendant Theodorus Schrevelius *Lib. VI. rerum Harlemenſium*: Ludovicus Guichiardinus, in *Deſcriptione Harlemii*: Joannes Trithemius ſeù potiùs Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ cap. 525.* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali*: Antonius Poſſevinus, *tomo II. Apparatus Sacri*: Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*: Valerus Andreas, in *Biblioth. Belgica*: Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis, p. 582.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Abrahamus Bucholerus, in *Iſagoge Chronologica, an. 1523.* Martinus Zeillerus tract. de Hiſtoricis, Chronologicis & Geographis celebribus: Jacobus de Plebe, in *Indice Virorum Illuſtrium*: Joannes Balæus, in *Libro de ſcriptoribus Angliæ, cent. 4. cap. 7.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Biblioth. Belgica tomo II. p. 919.* Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo V. p. 386.*

Quibus addendi occurrunt ſcriptores Carmelitæ, putà Petrus Lucius, in *Bibliotk. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, 372.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tom. IV. Annal. ad ann. 1495. p. 991.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmelit.* Irenæus à S. Jacobo, in *Tract. de ſingulari Virginis protectione, p. 24.* Ludovicus à S. Tereſia, in *ſucceſſione Eliæ, cap. 220. p. 493.* Philippus à SS. Trinitate, *parte 1. Decoris Carmeli Religioſi, p. 83. col. 1.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 325.* &c.

L I.

NICOLAUS DE ARLUNO, ſic dictus ab Urbe Belgii, in qua natus eſt, inter Carmelitas Deo ſeſe obſtrinxit in Cœnobio Arlunenſi Ducatus Luxemburgici. Sacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, ex Priore Trevirenſi Epiſcopus *Azotenſis*, & Reverendiſſimorum DD. *Canonis* & *Werneri* Archiepiſcoporum Trevirenſium Suffraganeus, in ſpiritualibus & Pontiſicalibus Vicarius Generalis, monumentum in æde Sodalitii ſui nactus eſt honorificum in Choro Carmelitarum Trevirenſium ad latus ſummi Altaris. Altarium etiam, quæ conſecravit ipſe, non uno loco viget memoria. Cœnobium quoque Carmeli-Montis, quod in Treviris perelegans eſt, multis & beneficiorum commodis ornavit, & eruditionis ſimul laudibus illuſtravit, ibi defunctus anno 1392. cum jam ab anno 1367. eximius vir vitâ, eruditione, atque morum gravitate ſpectabilis munia Epiſcopalia ſub dicto Cunone geſſit; dum ipſe Cono animum vertebat ad Eccleſiæ Agrippinenſis labentem ſtatum erigendum, non minùs ejus commodis, quàm Trevirenſis per quam ſtudiosè inſervire cœpiſſet.

Nicolaum Arlunenſem celebrant N. Bruerius S. J. in *Annalibus Trevirenſibus ad annum 1367.* Lib. Mſſ. *Provinciæ Carmelitarum Germaniæ Inferioris*: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium Carmelit. in Appendice, p. 1044.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelit. tomo II. p. 945. num. 3323.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Præſulum Ordinis Carmelit.* ſerie alphabeticâ ordinato, & ad calcem ejus Bibliothecæ Carmelitanæ Mſ. ſubjecto: necnon in Catalogo Monaſter. Ord. Carmelit. Mſ. pag. 255. utrobique aſſerens Nicolaum. *de Arnulo* Epiſcopum Azotenſem, & Suffraganeum Trevirenſem ſub Canone de *Falckeſtein*, conſtitutum fuiſſe tempore Pontificatûs Gregorii XI. anno 1370.

L I I.

NICOLAUS CHAUMIER, natione Gallus, patriâ Aurelianenſis, in antiquiori Carmelitarum regulari Obſervantiâ profeſſionem Religioſam emiſit Aurelius, albo lapillo inter eruditos conſcribendus viros, ſed jure majori ob virtutes animæ, inter Aſceticæ vitæ perfectiores Aſcelas annumerandus, Prior Rhedonenſis an. 1587. electus, ſuâ ſollicitudine Religioſam Obſervantiam, reluctantibus quamvis diſcolis plurimis ſuſtinuit & auxit. Cœlo maturus terram reliquit anno 1590. Prout ſcripſit Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Virorum Illuſtr. in Provincia Carmelit. Turonia. Mſ.*

L I I I.

NICOLAUS COFFET, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Conventus Pontis-Abbatis Profeſſus in antiqua Provinciæ Turoniæ Carmelitarum Regulari Obſervantia; vir meritò laudabilis, tùm ob inſignem & raram vitæ Sanctitatem, tùm ob pervigilem in procurando ſui Conventûs bono induſtriam, muniis Religionis

fere omnibus ſucceſſivè impletis, obiit copiosâ ſanctitudinis voce acclamatus, an. 1628. Id refert Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ.*

L I V.

NICOLAUS SANTILLAN, vel *à Santillana*, natione Bœticus, patriâ Hiſpalenſis, inter Carmelitas Chriſto à puerilibus annis ibi ſervire ſtuduit, poſteà in Granatenſi Collegio publicus ſacræ Theologiæ clarus aſſertor, magni ſemper à Principibus habitus: Majoris Cœnobii Hiſpalenſis ad ſeptennium à Reverendiſſimo Generali Henrico Sylvio Prior eſt conſtitutus; magnæ vir virtutis & prudentiæ ſanæ ſectator ingenuus, maximo qui maximè pœnitentiæ & paupertatis amore comprehenſus eſt: ut pote qui rudi habitu contentus, cilicio ſemper accinctus, purum Chriſto ſemper ſpiritum reſervare conabatur.

Divina ſpe ſemper affixus, non modo materialem Cœnobii ſtructuram plus quadraginta mille ducatuum compendio & impendio induſtrius homo adauxit; ſed & morum primam & Obſervantiæ Regularis ſupremam arcem ad ſydera tulit. Huic egregio Patri per pulchrum opus Templi inſignis majoris Cœnobii debet ultimam & potiorem ſuperbamque pulchritudinem ornatus ſui: Huic ſedilia Chori multâ nimis arte confecta Priorem marium: huic prima clauſtrorum conſtructio debent, & reddituum augmentum in eodem Carmelo magnum. Plenus dierum virtutumque decorus, poſt multa in Ordine munia ſanctè geſta, obiit in ſuo Mentoſæ Cœnobio, an. Chriſti 1621. ſeptuagenario major; teſte Alegreo Caſſanato, *p. 484.*

L V.

NICOLAUS DE SISMUNDO, natione ſiculus, patriâ Catanenſis, patrio ſanguine inter nobiles Catanenſes natus, Doctor Theologus eximius Carmelita pietate clarus, Nicolai V. Pont. Max. minor Pœnitentiarius anno Chriſti 1449. conſtitutus, & an. 1453. defunctus: Scripſit Concionator celebris

Sermones Mſſ.

De illo loquuntur Tabularia Epiſcopi Catanenſis, *ad annum 1449. p. 271. & 1286.* Joannes-Baptiſta de Groſſis, in *Notitia ſacra Catanenſis Eccleſiæ, modulo decimo:* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 325.*

L V I.

NICOLAUS SORBOLUS, Venetus, Ordinis Carmelitarum, Epiſc. Scarpatenſis, Doctor *clariſſimi nomini & accutiſſimi ingenii*, ſicut eum vocat Auguſtinus Biſcarretus obiit an. 1368. die 25. Septembris in patriâ, ubi & ſepultus eſt in Eccleſia ſuorum Sodalium Carmelitarum. Ità referunt Joan. Bap. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1347. p. 586.* & Daniel à Virgine Maria, *t. II. Speculi Carmelit. p. 945. num. 3325.* ejuſque meminit Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* necnon Leonardus Priolus in *Præfatione* ad quatuor Libros Sententiarum Michaëlis de Bononia. Quæ autem hujus acutiſſimi monumenta ingenii prodierint, non deſignat.

L V I I.

NICOLAUS SPINULA, natione Italus, patriâ Genuenſis, Carmelita Provinciæ Lombardiæ in antiqua regulari Obſervantia, vir in Officio Divino ſanctè atque ſolemniter peragendo ſedulus, ſcripſit

Opera Muſicalia ſeu *Cantiones ſacras*, typis editas circà annum 1670. Mediolani: ſicuti legitur in tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1074. num. 3755.

L V I I I.

NICOLAUS A S. PLACIDO, natione Gallus, patriâ Pariſienſis, in ſæculo dictus *le Maitre*, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ ſtrictiorem Obſervantiam regularem Rhedonenſem profeſſus: Vir dexteritate in difficilioribus tractandis negotiis mirâ præditus; quod Roma, quod Lutetia non ſemel expertæ ſunt, officiis Supprioris, Syndici ſocii ad Comitia Generalia deputati, Prioris ſucceſſivè multiplici ſuæ in Provinciæ Cœnobio prudenter peractis, ad Præfecturam totiùs ejuſdem Provinciæ provectus eſt in cœtu Provinciali Turonis habito, die 17. Aprilis, an. 1693. Quo tempore ferventem pro tuitione regularis Obſervantiæ zelum ſimùl ac ſummam Superiores inter & Inferiores æquitatem ſervandam oſtendit. Priorem poſteà Conventûs Pariſienſis SS. Sacramenti laudabiliter geſſit, & Definitoris officium deinceps abſolvit, mortales autem exuvias depoſuit in eodem Cœnobio die 3. Octobris, anno 1710. Scripſit.

1. *Orationem Latinam*, in qua facundè proſecutus eſt Ordinis Carmelitici officia in Eccleſiam, quam fovit naſcentem, firmavit, adoleſcentem, & ſeneſcentem, triumphatâ Anti-Chriſti tyrannide, coronabit. In Capitulo Ploermelenſi die 6. Maii 1678.

2. *Cenſualem Codicem* ordine miro exaratum *fundationum, reddituum annorum, & aliorum privilegiorum Conventûs Pariſienſis SS. Sacramenti*, vulgò *des Billettes:* cui manum ultimam poſteà poſuit Dionyſius à Sancto Petro Thomâ, qui ibidem obiit anno 1731. die 27. Januarii. Codex iſte aſſervatur in eodem Conventu Carmelitarum *Mſ.*

3. *Schedas* copioſas & uberrimas ſcripſerat & collegerat *de primaria Conventus ejuſdem Pariſienſis SS. Sacramenti origine variâque habitantium mutatione tractantes:* quibus non nihil noſtri juveniles digiti addiderant, circà perpetuam SS. Euchariſtiæ fidem. Hæ autem Schedæ *Mſſ.* tranſierunt in manus Theodorici à S Renato Carmelitæ, ibidem die 16. Junii defuncti, anno 1728. poſtquàm duplex volumen *Annotationum Hiſtoricarum* circà idem miraculum SS. Sacramenti edidit, Pariſiis, anno 1727. ut fuſiùs exponitur in Articulo dicti P. *Theodorici à S. Renato.*

Nicolaum à S. Placido commendant Acta Mſſ. Provinciæ Carmelit. Turoniæ; necnon Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in Catalogo Mſ. Provincialium Priorum ejuſdem Provinciæ Turoniæ.

L I X.

NICOLAUS A SPIRITU SANCTO, natione Polonus, Carmelita Excalceatus, magni nominis Concionator, *Conciones & Orationes Funebres* edidit Cracoviæ, an. 1636. & 1639.

N.

ſicut referunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 326.* Daniel à Virgine, *tomo. II. Speculi Carmelitani, p. 1131. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Diſcalceat. p. 309.*

L X.

NICOLAUS SUAFHAMUS, natione Anglus, Carmelitarum in Cœnobio Cantabrigienſi Prior; in Philoſophicis atque etiam Theologicis diſciplinis optimè verſatus: quippè in eadem Academia Theologiæ Doctor, & Academicus Cancellarius, obüt Cantabrigiæ an. 1449.

Scripta Nicolai Suafhami dicuntur eſſe *duo L. de Rebus Theologicis* apud Lelandum cap. 454. quorum tituli apud Balæum *Cent. XI. cap. 76.* Pitſeum pag. 641. ſunt *Ordinarium Lectionum & Determinationes.*

Ità ferunt etiam Antonius Poſſevinus, *tomo II. Apparatus ſacri:* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 349.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1449. p. 872.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 326.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1119.* Joannes-Albertus-Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinit. tomo V. p. 388.* &c.

L X I.

NONNIUS VIEGAS, natione Luſitanus, patriâ Ulyſſiponenſis, Carmelita Obſervantiæ Regularis antiquioris, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor, edidit Latino idiomate.

Orationem Funebrem Illuſtriſſimi ac Reverendiſſ. DD. Roderici à Cunha Archiepiſcopi Ulyſſiponenſis, die 6. Februarii ann. 1643. Ulyſſipone *habitum,* typis Dominici Lopes Roſæ, anno eodem 1643. *in-4.°* Ità refert Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit Mſ. pag. 326.*

L X I I.

NORBERTUS A CONCEPTIONE, Carmelita Excalceatus, Bruxellenſis, in ea Civitate edidit *Compendium vitæ Chriſti, & Beatæ Virginis Mariæ,* anno 1705. *in-12.°* Ubique obiit anno 1709. teſte Martiali, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 309.*

O.

I.

OCTAVIANUS ALTOMANDUS, natione Italus, ab oppido *Octaviani* in Agro Neapolitano natus, antiquorum Carmelitarum Obſervantiam regularem amplexus eſt: ſacræ poſteà Theologiæ Magiſter, ſtudiorum Præfectus, & Academici Theologorum Collegii Neapolis Decanus, necnon Majoris Conventûs ejuſdem Urbis Prior, atque Provinciæ Neapolitanæ Moderator, obiit Neapoli, die 9. Maii anno 1648. Scripſit Latinè

1. *Orationem de optimo Generali eligendo,* in Comitiis Generalibus Romæ, an. 1625. *habitam* Neapoli. Typis Lazari Scorrigii, an. 1626. *in-4.°*

2. *Carmina Latina in laudem Gregorii Canalis, Ordinis Carmelitarum* Generalis. Neapoli. Typis Lazari Scorrigii, an. 1626. *in-4.°* Quæ dicantur ad R. A. P. Magiſtrum Joannem Michaëlem Rubeum Ordinis Carmelitici Procuratore Generalem.

Octavianum Altomandum memorant Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 326.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1073. num. 3747.* Andræas Gargſi, *in Schedis Mſſ.* ad nos miſſis anno 1749.

I I.

OCTAVIANUS DE SONCINO, natione Brunduſius: Vir pietatis notiſſimæ, & ſingularis prudentiæ, ſapientiâ quoque eluxit, præſtantiſſimâ inter Carmelitas Mantuanæ Congregationis, cujus Vicarius Generalis fuit anno 1541. ſicuti teſtatur Petrus Lucius, in *Catalogo* Generalium Priorum ejuſdem *Congregationis,* & poſt ipſum Lucium Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris 393.* Carolus Vaghus, in *Commentariis, pag. 354. 355.*

I I I.

OCTAVIUS BUCOFORTUS, natione Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, in ſacra Theologia Baccalaureus, ex Italico in Latinum idioma vertit.

Pias Contemplationes ac Meditationes per illuſtris D. Ludovici Zibramontis, Mantuani, viri undequaque præſtantiſſimi, quatuor in partes diviſas. In quarum primâ, ad *SS. Trinitatem contemplationes habentur.* In ſecunda, *Ad B. Virginem Meditationes* diriguntur. In tertia *Altaris SS. Sacramentum,* & Sacro-Sancta *Crux* venerationi exhibentur. In quarta *Sancti & Sanctæ Dei* ſalutantur. Venetiis, ex Typographia Andreæ Muſchii, 1600. *in-4.°* Ad Franciſc. Gonzagam Epiſc. Mantuanum.

Octavium Bucofortum memorant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliæ:* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 326.*

I V.

OCTAVIUS A S. FRANCISCO, Carmelita Diſcalceatus, edidit Libros Italicè inſcriptos:

1. *Tractatus dulcis Paſſionis amaræ Chriſti.* Venetiis. *in-12.°*

2. *Modus utiliſſimus ad celebrandum Sabbatum in honorem Beatiſſimæ V. Mariæ.* Venetiis, 1701.

3. *Induſtria ad diſtandam Animam bonis ſpiritualibus.* Ibid. 1712. *in-12.°* & tertio 1721.

V.

ODOARDUS A S. AGATANGELO Carmelita Excalc. edit Belgicè, Brugis, Orationem Funebrem inſcriptam: *ſelicitas mortis Dominæ de Richardot, 1658. in-4.°* ut ſcribit Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 309.*

V I.

ODONIUS CAMPANUS, natione Germanus, Carmelita Theologus Doctor: *cùm eſſet elegantiſſimi ingenii,* inquit Maraccius, *& ſingularis ergà Virginem Mariam amoris & zeli, cùm in Cathedra Eccleſiæ Udonenſis,* Poſſevino,

Digitized by Google

O.

Ydonenſis; *de Conceptione B. Virginis Mariæ cùm altero Theologo priùs diſputaſſet* circà annum 1350. edidit poſteà Librum unum

De Conceptione B. V. Mariæ, & Collationes plurimas

Hic Odonius Campanius an non idem eſſet ac *Odo Campanenſis*, Provinciæ Vaſconiæ Præfectus anno 1379. qui etiam edidit Librum de *Immaculata B. M. V. Mariæ Conceptionis*, inquit Auguſtinus Biſcarretus, eum natione Belgam vocans? Ità nos monuit R. P. Agatangelus de Lafaurie Præfectus ipſe ter & quater Provinciæ Vaſconiæ, in Litteris datis anno 1443. die 21. Aprilis.

De illo mentionem habent Poſſevinus in *Apparatu ſacro*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Hippolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciſcus-Maria de Piſtoria, in *Maria triumphante*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ-Spei in *Viſione Eliæ*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 298*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 326*. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1098. num. 3890.*

VII.

OLIVERIUS A S. ANASTASIO, in ſæculo dictus DE CROCK, natione Belga, patriâ Iprenſis, ibidem Carmelitas inter antiquiores Profeſſionem religioſam emiſit: conſuetum poſt ſtudiorum Philoſophiæ ac Theologiæ curſum abſolutum, divini verbi præco celeberrimus, non minori fructu quam facundiâ dixit per Quadrageſimam variis in Belgii civitatibus & Brabantiæ Urbibus. Vir autem iſte ob inſignes animi dotes cunctis gratiſſimus, ad æternæ pacis olivam evocatus, obiit Bruxellis die tertiâ Februarii, anno 1674. Scripta ejus recenſentur,

1. *Viridarium Carmelitarum*, ſive *Paradiſus Carmeliticus* variis floribus ornatus: vel Vitæ Sanctorum Carmeli, cum ſpiritualibus conſiderationibus & documentis: ſoluto & vincto ſtylo *Flandrico* editæ Antuerpiæ, anno 1661. *in-8.°*

2. *Lucta ſpiritualis Mariana amoris inter Deiparam & ejus Clientes Carmelitas* cum pari utrinque victoria: *Flandricè*. Antuerpiæ, anno 1661. *in-8.°*

3. *Colloquium de mirabili apparitione*, & tempore peſtis *patrocinio SS. Patris Eliæ*, facta. Capuæ, anno 1665.

4. *Apologi morales S. Cyrilli Flandrico* donati & *idiomate* illuſtrati.

5. *Triumphus S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis*: Flandricè. Brugis: ann. 1669. *in-8.°*

6. *Palma victoriæ*, *Immacalatæ in primo inſtanti ſuæ Conceptionis B. V. Mariæ.* Bruxellis, anno 1674. Typis Eugenii Henrici Frix, *in-4.°*

7. Alia quædam: ſicut annotat Daniel à Virgine Maria *in Speculi Carmel. tomo II. p. 1112. num. 3938.* Atque R. P. illuminatus à Spiritu *in Schedis Mſſ.* ad nos Aureliam Bruxellis miſſis, *anno 1741. die 13. Auguſti.*

VIII.

OLIVARIUS CABANNES, Provinciæ Toloſanæ Carmelita anno 1642. edidit Librum Gallicè inſcriptum.

Les gages amoureux de Notre-Dame du Mont-Carmel, quem ſuo cohoneſtare ſuffragio dignatus eſt Illuſtriſſimus Biterrenſium Antiſtes die 12 Julii, declarans omnia in eo contenta orthodoxæ fidei, atque pietati Chriſtianæ concinere. Eumdem Librum die 2. Maii, jam antè probaverant *Gabriel Peliſſier* Doctor Regens & Decanus Tholoſatûm Academiæ: necnon *F. G. de la Forgue* ſimiliter Doctor Regens; teſtatur hæc Iræneus à S. Jacobo in Tractatu Theologico *de ſingulari Immaculatæ Virginis Protectione*, *ſect. 2. cap. 3. §. 2. pag. 121.*

IX.

OLIVARIUS GAUDAIRE, Armoricus natione, patriâ Ploermelenſis, à teneris annis captus amore vitæ Monaſticæ, Carmelitarum inſtitutum amplecti voluit. Pii deſiderii compos factus, bonis litteris & optimis moribus aſſiduè imbutus, debito tempore ſolemnem emiſit profeſſionem. Nannetas poſtmodum mittitur, ubi perſpicax ingenium humanioribus litteris perpolivit, & in licæo Clementino ſub Juſtæo Andegavo, eruditiſſimo Viro ibidem Profeſſore Philoſophicis diſciplinis exactam operam dedit: deindè ad altiora aſpirans, in Carmelo Pariſienſi ſub optimis præceptoribus Theologiam audivit: in quo ſtudio non pœnitendos progreſſus fecit. Nam ibidem rigoroſo prævio examine pro tentativa Theſes propugnavit. Tandem à Reverendiſſimo P. *Henrico Silvio* Gallias viſitante anno 1603. ſacræ Theologiæ Magiſter ſeù Doctor Ordinis ſolemniter fuit creatus. Indè ter Ploermelenſe, S. Pauli Leoniæ, & Pontis-Abbatis ſemel Cœnobia prudentiſſimè rexit. Tandem Paulopoli in *Leonia*. peracto Altaris ab eodem ſacrificio, dum in Carmelo quadraginta horarum ſolemnia celebrarentur, repentè ex hac vita migravit, feria 2. Quadrageſimæ versùs annum 1612.

Per univerſam Armoricam, Religionis eruditioniſque ſemina longè itaque diſperſit, Prædicatoris munus magno cùm audientium fructu exercens. Scripſit

Conciones per annum & *Quadrageſimam*, Lib. II. *in-4.°* Qui Mſſ. deſiderantur in Bibliotheca Carmelitarum Leonenſium.

De illo per honorificè loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mſ. Carmelitarum Provinciæ Taroniæ*: Cyrillus Penneſt, in *Gymnaſio Carmelitico Mſ. ad annum 1612.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio Brevi Mſ. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ pag. 13.* Ubi cum non ſatis accuratè forſan vocat Baccalaureum Nannetenſem.

X.

ONUPHRIUS A S. GASPARO, in ſæculo dictus *Proſper Guarini*, nobiliſſimis parentibus *Suteræ* in Sicilia natus, die 2. Novembris anno 1668. Religionis Carmelitarum Excalceatorum habitum induit in Conventu Panormitano *S. Mariæ de Remediis*, die 6. Januarii anno 1684. & anno ſequenti die ſeptimâ ejuſdem menſis profeſſionem emiſit *Bagdæ*, in Conventu *S. Iſidori*, Emenſo cum magnâ ingenii laude, Philoſophiæ ac Theologiæ curſu, celebri famâ & applauſu, in præcipuis Siciliæ Civitatibus, per viginti duos annos, munus concionatoris exercuit. Panormitani Prioris, & Definitoris Provincialis officio debitè functus, obiit anno 1723. edidit Italicè.

1. *Quadrigam obſervatam Chobar ab extatico Ezechiele.* Panormi, anno 1701. *in-4.°*

2. *Orationem*

O.

2. *Orationem in laudem S. Luciæ*. Syracuſis, anno 1715. *in-4.°*

3. *Orationem Funebrem in obitu Sereniſſ. Victoris Amedei, Principis Pedemontani*. Ibid. ann. 1715. *in-4.°*.

Aliam Orationem Funebrem, anno 1722. Panormi, *in-4.°* Quibus addendæ ſunt *Conciones pro Adventu, pro Quadrageſima, pro Feſtivitatibus B. V. Mariæ, & pro Feſtivitatibus Sanctorum* voluminibus ſex continendæ, & typis paratæ; teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 310.* cui prætulit alium Carmelitam Excalceatum *Onuphrium ab Aſſumptione* dictum, qui edidit Orationes Panegyricas Sancti Thomæ, anno 1719. *in-folio* ſed ubi? Et quis eſt iſte *Onuphrius ab Aſſumptione*?

XI.

OPTATUS A S. CAROLO, Neapolitanus, Carmelita Excalceatus, diverſis in locis Prior, ſuæ Provinciæ Neapolitanæ Definitor, deindè Prior Provincialis anno Domini 1658. electus: vir ſanctiſſimis moribus eximiâ religione, & ſingulari eruditione conſpicuus, migravit ad Dominum Neapoli, anno ſalutis humanæ 1662. Ex Hiſpanico in Italicum Idioma tranſtulit inſigne illud opus R. P. Alphonſi à Jeſu Maria Carmelitæ Diſcalceati, cui titulus eſt

Pelygros y reparos de la perfecion, y Paz Religioſa. Compluti 1625. & 1626. *in-4.°* Id eſt Latinè: *Pericula & Remedia perfectionis & pacis Religioſa*. Editio autem Italica curis Optati noſtri à S. Carolo prodiit *Neapoli, anno 1650. in-4.°* Prout animadvertit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 327.* Vide Superiùs, t. I. p. 44.

XII.

OSBERTUS PICKEMGHAMUS, natione Anglus, in Linenſi Norfolcenſium Cœnobio Profeſſionem Carmelitarum emiſit. Succeſſu temporis, ſacræ Theologiæ Doctor, Profeſſor Pariſienſis, & tandem in Conventu Londinenſi factus Prior, ſuos uſque ad extremum vitæ ſuæ diem, ibi ſodales ſanctiſſimè rexit, teſte Joanne Pitſeo: vir pietate & eruditione non incelebris, Philoſophus ſubtiliſſimus, Theologus ſolidiſſimus, in ſacris ſcripturis benè verſatus, diſputator acutus, concionator vehemens, Ordinem & patriam variâ multiplicique doctrinâ mirè illuſtravit, ejuſque famæ non per Angliam ſolam, ſed & Galliam, ubi diù vixit, ſtuduit, docuit, pervaſit: ità ut inter doctiſſimos ſui ævi viros non immeritò computaretur; in ſuo Londinenſi Cœnobio mortuus & ſepultus, inſcriptum habuit tumulo Gallicum Epitaphium, circà annum redempti generis humani 1330. regnante in Anglia Eduardo tertio. Scripſit,

1. *In ſacra Biblia Commentarios* ſeu *Poſtillas* Lib. I.
2. *Sermones varios*, Lib. I.
3. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I.
4. *De clara Dei Viſione*, Lib. I.
5. *Placita Theologica*, Lib. I.
6. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. incipit: *Concluſio una propoſita*.
7. *Quæſtiones item Sententiarum*, Lib. IV. incipit: *Pro introductiane Sententiarum*.
8. *Determinationis Theologicæ*, Lib. I. incipit: *Utrùm ſit poſſibile Deum per*.
9. *Replicationum ſuarum*, Lib. I. incipit: *Utrùm voluntas creata ſit poteat*.
10. *Quodlibet orum*, Lib. II. incipit: *Utrùm ex puris naturalibus*.

Osberthum Pickengham commendant Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis cap. 599.* Ioannes Lelandus, *de ſcriptoribus Angliæ cap. 349.* Joannes Pitſeus, *Ibidem Ætate 14. p. 422.* Joannes Balæus, *ibid. Cent. 5. cap. 16.* Jacobus-Philippus Foreſtius Bergomenſis, in *Supplemento Chronicorum*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatûs ſacri tomo II.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana*: Franciſcus Maria de Piſtoria, in *Maria triumphante*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Concept.* Cæſar Egaſſius Bulæus, in *Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis, tomo IV. p. 978.* Ioannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis, tomo V. p. 529. & 530.* &c.

E Carmelitis Magiſter Michael de Bononia iſtum Doctorem allegat in ſuis ſcriptis ſuper quartum Librum Sententiarum, ut animadvertit Joannes Groſſi, in *Viridario parte 2. cap. ultim.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 285.* Quem malè diſtinguit *p. 373.* ab Osberto Anglo circà annum (ut ſupponit inaniter) 1496. vivente: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad annum 1330. p. 550.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. num. 3949.* Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 327.* Jacobus Friſius, in *Bibl. Tigurina, pag. 645. col. 1.*

XIII.

OLIVARIUS JACQUES Nannetenſis, in ſacris Scripturis vir ſtudioſiſſimè verſatus, necnon humanæ Philoſophiæ ac divinæ Theologiæ peritiſſimus; clarus etiam virtutum omnium praxi: Is eſt, cujus labori & ſolertiæ Conventûs Rhedonenſis erectio debetur. Vivebat anno 1451. ſicut ſcribit Columbanus in *Catalogo Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, Mſ.*

XIV.

OSSINUS EX ALBA-RUPE, Gallicè *de Blanche-Roche*, Occitanus Carmelita Provinciæ Toloſanæ, ſocius Philippi Riboti, ac Bernardi Arioli de Ambaſia Carmelitarum celeberrimorum, Doctor Theologus & Concionator egregius circà annum 1370. Scripſit,

Sermones notabiles, qui *Mſſ.* extabant in Bibl. Carmelitarum Toloſanorum.

Mentionem ejus agunt Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, *tomo II. Apparatûs ſacri*: Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris p. 409.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 327.* Jacobus Friſius, in *Bibliotheca Tigurina, p. 645.*

P.

I.

PANTALEON A S. CLEMENTE, Carmelita Excalceatus, Librum edidit Italicè inſcriptum.

De Aſtutiis Diaboli cognoſcendis. Venetiis, 1684. *in-12.* Ità *Biblioth. Carmelitar. Excalceat. pag. 310.*

II.

PARMENSIS ANONYMUS, Carmelita Excalceatus è Latino in Italicum vertit Opus mirâ pietate refertum venerabilis P. Alexandri à S. Franciſco Ubaldini Carmelitæ Excalceati inſcriptum.

Theſaurus pauperum, ad theſaurizandos theſauros in cœlo. Parmæ, typis Marii Vigna, 1649. *in-8.*° Hæc notat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana, Mſſ. pag. 328.*

III.

PASCALIS A PUERO JESU, natione Gallus, Provincia Neuſtrius, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Philoſophiæ & ſacræ Theologiæ Profeſſor, pluribus in Conventibus Prior, & R. Admodum P. Columbani Provincialis, an. 1696. die 18. electi Aſſiſtens, obiit Andegavis die 28. Aprilis, anno 1708. vir magni ingenii ſolertiâ, & religioſo animi obſequio præclarus, poſtquam edidiſſet *varios Theologiæ Tractatus*, Andegavi éditos anno 1704.

De illo loquitur Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo in *brevi Encomio illuſtrium Virorum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ.*

IV.

PASCHASIUS A S. JOANNE, Germanus ex Franconia oriundus, an. 1637. die 13. Aprilis natus, Trevirenſes apud Carmelitas vota ſolemnia dixit die 2. Maii, anni 1658. Concionator inter copias Cæſaræas, ſub inclyto regimine Excellentiſſ. exercituum Prætoris Comitis Rogeri de Stahremberg, cui & à ſacris Confeſſionibus fuit, & Miſſionarius Campeſtris, obiit Budæ anno 1692. die 14. Auguſti, ætatis ſuæ 55. & profeſſionis 34. Edidit

Poëſim artificioſam. Herbipoli, apud Eliam Ziner, *in-8.*°

Id unum refertur in Codice III. Mſ. Ludovici Perez *de Viris illuſtribus Ordinis Carmelitarum folio 52. verſo.*

V.

PATRITIUS A S. JACOBO, natione Germanus, Carmelita Francofordienſis, in Reformata Superioris Germaniæ Provinciæ Regulari Obſervantiâ notiſſimus, pietatis & eruditionis odorem ſpirans Carmeli floſculus amœnus, in flore ætatis, Romæ, à morte contritus fuit an. 1670. die 21. Novembris: Scripſit Latino idiomate

Vitam S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, in tres diſtinctam Libros, editam Franco-Furti, an. 1670. *in-4.*° ſed Romæ elucubratam: ſicut animadvertit Daniel à Virgine Maria, *tomo ſecundo Speculi Carmelitani, p. 441. & 1103. num. 3910.*

VI.

PAULA MARIA A JESU, in ſæculo dicta Dom. *Victoria Centuriona*, ex nobiliſſima Genuenſi *Centurionum* familiâ, dum Pater deſtinatus Melphitani Principatûs Gubernator *Neapolim* appuliſſet, ibi die 6. Octobris anno 1586. nata eſt; ſoror Germana *Auguſtini* poſteà Genuenſium Reipublicæ *Ducis*, & R. A. P. *Joannis-Mariæ à S. Joſeph*, Carmelitarum Excalceatorum, Procuratoris Generalis.

Genuam cùm Patre reverſa, & mundanis adhuc vanitatibus iterùm implicata, ab iis, Deo illam ſibi in ſponſam eligente, avocata fuit, cum annum decimum quartum attigiſſet. Quâdam enim die, dum ad Monaſterium Monialium Tereſianarum, ſub invocatione *Jeſu Mariæ* dictum, ubi tunc expoſitum erat SS. Euchariſtiæ Sacramentum, proceſſiſſet gemmis præfulgida, & pretioſis veſtibus ornata, in ſocietate piæ matris, in ipſo ingreſſu Eccleſiæ Dominum in majeſtate vidit ipſam invitantem: dumque divino Miſſæ ſacrificio aſſiſtens, ſuam vocationem Domino vocanti commendant, ipſo revelante intellexit ſe futuram certiſſimè in hoc Conventu Monialem.

Itaque ibi admitti poſtulans ad habitum, recepta fuit die ſecundâ Maii, anno 1601. magno mentis ſtæ jubilo; totoque Novitiatûs tempore, magnum in religioſis virtutibus progreſſum fecit, ſeque divinis favoribus dignam reddidit; ita ut victrix dæmonum à Religionis propoſito revocare conantium, Deo per ſolemnem profeſſionem ſe conſecraverit. Sic virtutum omnium exercitiis ſe deinceps applicuit, ſic divinis illuſtrationibus atque Chariſmatis roborata fuit, ut minimè mirum videri debeat, graves infirmitates, nunc capitis, nunc colicæ, laterum, vomitûs, deliquii, ac interiores anguſtias, invictâ patientiâ eam pertuliſſe.

Præfecta informationi Novitiarum, illas cœleſtibus inſtruebat documentis, & ad omnia virtutum opera in regulari obſervantiâ ſuis excitabat exemplis. Idipſum omnes ergà Moniales præſtitit, electa Prioriſſa Conventus non ſolùm Viennenſis, quem *Ferdinandus II.* piiſſimaque conjux *Eleonora* Auguſta erexerunt, ſed etiam poſt aliquot annos Græcienſis, ejuſdem Imperatoris beneficentiâ conſtructi, electa fuerit præpoſita. Viennam tamen rediit ad inſtantiam Imperatricis, ejus præſentiâ in ſua Urbe carere nolentis: Quæ redeunti obviam proceſſit; & illam in ſuo Imperiali curru ſuſcipiens, Viennam reduxit.

Adveniente demum tempore, quo pro tot laboribus, ac bonis operibus coronam juſtitiæ, à juſto judice receptura erat, variis, graviſſimiſque infirmitatibus, velut aurum in igne probata, & ſanctis Eccleſiæ Sacramentis Angelicâ devotione ſuſceptis, Spiritum Deo reddidit anno 1646. die 15. Januarii; incorruptione corporis, aliiſque prodigiis à Deo honorata. Scripſit quædam pia opuſcula, quorum è numero dicuntur.

1. *Varia exercitia ſpiritualia*, quæ excuſa ſunt Genuæ, anno 1652. apud Petrum-Joannem Calenzani, *in-12.*°

2. *De vita ſua, & de favoribus ſibi à Deo exhibitis*, volumen magnum: quod anno 1655. typis mandari juſſerat Auguſtiſſima Imperatrix

P.

Eleonora : ſed an editum fuerit, non mihi certum liquet.

Vitam ejus conſcripſerunt Joannes-Andreas Alberti, Societatis Jeſu Theologus, *Genuæ* apud Joannem-Dominicum Peci, *anno 1648. editam*; & Philippus à SS. Trinitate *3. parte* ſui *Decoris Carmeli, pag. 168. & ſeqq.* Iſidorus à S. Joſeph, *Lib. I. Annal. cap. 34.* Gaſpar à S. Michaele, in *Præfatione* ſuæ verſionis ex Hiſpanico in Italilicum idioma *tomi primi Hiſtoriæ Generalis Reformationis S. Tereſiæ :* Hippolytus Maraccius, in *Heroinis Marianis, p. 386.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis :* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 328.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1063. num. 3683. & p. 1131. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceatorum, pag. 310. & ſeqq.*

VII.

PAULINUS AB EPIPHANIA, Armoricus natione Brito, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ ſtrictiorem regularem obſervantiam Rhedonenſem profeſſus eſt die 6. Januarii an. 1619. Rhedonis, Provincialatum tunc agente Philippo Theobaldo, Prior poſteà Pictavienſis & in aliis locis diverſa munia gerens obiit Nannetis anno 1667. ſcripto relicto

De Controverſiis Fidei, Lib. I. Mſ. Qui aſſervatur in Bibliotheca Carmelit. Nannetenſium; teſte Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 328.*

VIII.

PAULINUS A S. JOSEPH, in ſæculo dictus *Petrus de Malder*, natione Belga, patriâ Bruxellenſis, Carmelita Excalceatus; Concionator egregius, obiit Antuerpiæ anno 1682. die 27. Decembris. Tranſtulit in Belgicum idioma

1. *Sententias ſpirituales S. Tereſiæ & S. Joannis à Cruce*, edique curavit Coloniæ an. 1678.

2. *Opuſcula quædam Thomæ à Jeſu* Carmelitæ Excalceati, Antuerpiæ anno 1682. Hæc referuntur in Bibl. Carmel. Excalc. p. 312.

IX.

PAULINUS LEMOVIX, Provinciæ Aquitaniæ Carmelita, ſummæ pietatis vir., Theologiæ Myſticæ apprimè addictus, doctiſſimam in *Cantico Canticorum explanationem* dedit, quam Mſ. in Carmelitarum antiquiorum Biblioth. Lemovicenſi inter ſacræ Scripturæ expoſitores ſeù interpretes repoſuit anno 1727. R. P. Joannes-Baptiſta Charmes, ſicuti nos monuit in *Schedis Mſ.* ad nos miſſis *p. 8* Ipſe autem P. Paulinus apoplexiâ correptus Lemovicis, obiit anno 1722.

X.

PAULINUS SALNAVE, natione Gallus, Provincia vaſco, in loco *Poſſiac* dicto & Burdigalæ Vicino natus, veſtem Carmelitarum antiquiorum ibidem induit anno 1699. Poſteà Philoſophiam & Theologiam pluribus annis ſuos edocuit ſodales magno eorum fructu, multoque ſuæ Religionis honore. Rara tamen & exquiſita, quâ pollebat, concionandi Ars in cauſa fuit, cur Lutetiam Pariſiorum advocatus fuerit in Magnum Plateæ Maubertinæ Collegium; ubi majori ſtudiorum Theologicorum accenſus amore; ſubſellia candidatorum ſacræ Facultatis hujus Academiæ curſu præfinito frequentavit, uſque dum gradatim Lauream Doctoralem fuerit aſſecutus. Primariis interim in Eccleſiis hujus Civitatis quadrageſimali & alio tempore concionari non deſtitit ad annum 1732. quo è vita ceſſit die Decembris, & apud ſuos Fratres Maubertinos tumulatus. Scripſit

Sermones varios Mſſ. Quos moriens apud amicum ſuæ Provinciæ Vaſconiæ alumnum depoſuit Carmelitam: teſte R. A. P. Agathangelo de Laſaurie ejuſdem Provinciæ ſemel & iterum Præfecto, in *Schedis* Burdigala Aureliam ad nos miſſis *Mſſ. anno 1742. die 17. Aprilis.*

XI.

PAULUS-ANTONIUS FOSCARENUS; Ludovico Jacob, Venetus, ſed Danieli à Virgine Neapolitanus, ex oppido *Montis-Alti* in Calabria citeriori Regni Neapolitani ad Coſentinam Diœceſim pertinente oriundus, nobiliſſimâ ex ſtirpe natus, Carmelitis antiquioris Regularis Obſervantiæ nomen dedit: quos inter Philoſophiæ ac Theologiæ Doctor atque Profeſſor Neapoli & Meſſanæ publicus extitit. Provinciam ſuam Calabriam ſemel & iterùm rexit ab anno 1608. Vir omni ferè doctrinâ ornatus, Artibus liberalibus, Coſmographicis, Mathematicis, Philoſophicis, Theologicis Scholaſticis & poſitivis potiſſimùm excelluit, Concionator celebris, ingenio perſpicax & pietate clarus, obiit poſt annum 1615. Scripſit,

1. *Meditationes & Exercitia quotidiana ſuper Orationem Dominicam* per hebdomadam diſpoſita, ad vitæ ſpiritualis perfectionem, & habituum virtutum comparationem. Coſentiæ, apud Andræam Riccium. Anno 1611. Latinè, *in-8.°*

2. *Epiſtolam* ad Reverendiſſimum P. M. Sebaſtianum Fantonum, Ordinis Carmelitani *circà Pytagoricorum & Copernici opinionem de Mobilitate terræ & ſtabilitate ſolis ; & de novo ſyſtemate ſeu conſtitutione Mundi : in qua ſacræ Scripturæ Auctoritates, & Theologicæ propoſitiones communiter adversùs hanc opinionem adductæ conciliantur.* Neapoli, apud Lazarum Scorrigium, anno 1615. *in-4.° Italicè.* Quæ ſic enuntiatur in Indice Librorum prohibitorum Romano pag. 169.

Lettera del R. P. Maeſtro Paulo Antonio Foſcarini ſoprà l'opinione de Pittagorici, è del Copernico, della mobilità, della Terra, e ſtabilità del ſole & il nuovo Pittagorico ſiſtema del mondo. Qua non obſtante damnationis indicatione, eadem *Epiſtola Latinè* prodiit Lugduni. Batavorum typis Elzeverianis, anno 1636. Iterùm Lugduni-Seguſianorum, apud Joannem Antonium Huguetan, anno 1641. *in-4.°* cùm *Dialogis Galilæi-Galilæi* Florentini Mathematicorum ætate ſua facilè Principis. Citatur ejuſdem Epiſtolæ damnatio in eodem indice Romano Librorum prohibitorum, pag. 105. necnon in vita Renati Carteſii Gallicè ſcripta, *Lib. III. cap. XI. pag. 242. in-4.°*

3. *Compendium Artium liberalium :* ſeu *ad omnium doctrinarum genero Inſtutio*, tom. II.

4. *De divinatióne artificioſa, naturali, & coſmologica :* ſive *de Prognoſticis & præſagiis naturalibus mutationum temporum, & aliarum rerum, ad quas pertingere natura & ars poteſt*, Libr. II.

5. *De Oraculis antiquis Deorum, Gentilium, & Sybillarum*, Libr. V.

P.

6. *De Coſmographia Tractatum.*
7. *Sermones varios.*
8. *De voluptate abdicanda.*
9. *Tractatus Theologicos.*
10. *Commentaria Philoſophica.*
11. *Et alia multa.*

Paulum-Antonium Foſcarini memorant Gerardus-Joannes Voſſius, *Tract. de Sectis Philoſophorum pag. 44.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 328.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani, pag. 1073. num. 3747.* Adrianus Baillet, in *Vita Renati Deſcartes*, Gallicè ſcripta *tomo I. Lib. III. cap. XI. pag. 242.*

XII.

PAULUS-ANTONIUS MONELIA, ex ſatis honeſta *Moneliarum* familia *Mediolani* natus, Carmelitarum Inſtituto ſuſcepto, ſacras Theologicas diſciplinas egregiè calluit, adeò ut in ea facultate Majorum decreto Magiſter fuerit appellatus. Ejuſdem Theologiæ ſtudioſis in Cœnobio ſuo Placentino Regens præfuit, rexitque Conventûs Mediolanenſis alumnos cum dignitate Prioris. Gallicam linguam cæteris litterariis ſuis ornamentis adjecit: quo ex idiomate nonnulla in Italicum tranſtulit, præſertim ad eloquentiam cum ſacram tum prophanam pertinentia. Summo pietatis ſtudio S. Virginem Tereſiam, maximum Carmelitarum decus coluit, ut ex operibus ejus patet. Obiit non abſque virtutum laude circà annum 1740. *Mediolani*, ubi quæ Opera edidit, hæc ſunt.

1. *L'Eloquenza del Pergamo e del foro, tradotto dalla Lingua Franceze.* Milano, 1720. *in-8.°* Gallicus Tractatus, quem noſter Monelia ſermone Italico donavit, hunc habet titulum: *Entretiens ſur l'éloquence de la Chaire & du Bareau. A Paris, chez Jean Guignard le fils, 1666. in-12.°* Summis laudibus hæc colloquia effert vir admodùm eruditus Balthaz Gibert in Opere Gallicè inſcripto: *Jugemens des Sçavans ſur les Auteurs qui ont traité de la Rhétorique, tom. III. pag. 76.–90.* necnon R. P. Joannes-Petrus Niceron in Opere Gallicè inſcripto: *Mémoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Hommes Illuſtres dans la République des Lettres, tom. XXXVI. p. 67. 68.* Sermones iſti Auctorem habent Gabrielem Gueret Cauſarum Patronum in ſupremo Pariſienſi Parlamento.

2. *Miſtico compleſſo de principali oſſequi da tributarſi alla ſeraphica Vergine S. Tereſa; col riſtretto della Vita di S. Gio: della Croce, datto alla luce dal medeſimo ſotto il nome di Direttore dit Conſorzio.* Milano, per Giuſeppe Malateſta, 1728. *in-12.°*

3. *Sacre Riffleſſioni ſopra i fatti più Eroici di S. Tereſa.* Milano, appeſſo del medeſimo 1729. *in-12.°*

4. *L'eſtratto delle Maraviglie di S. Maria Maddalena de Pazzi, dedicato alla Sereniſſima Arciducheſſa Maria Maddalena.* Milano, per il Malateſta, 1730, *in-4.°*

5. *Mirabile divozione di cinque Venerdi di S. Maria Maddalena de Pazzi*, Milano, per il Malateſta, 1721. *in-12.°*

Hæc ſcribit Philippus Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium*, anno 1745. edita, *pag. 941.* ubi notat Paulum-Antonium Manelia antè paucos hos annos in Urbe Mediolanenſi obiiſſe.

XIII.

PAULUS BERMOLAMUS, natione Italus, Carmelita, Doctor Theologus, circà annum 1508. Scripſit,

De puritate Virginis Mariæ Librum I. Quem typis vulgatum ſe vidiſſe R. A. P. Thomas à Jeſu, Carmelita Excalceatus aſſerit in codice Mſ. *de Illuſtribus Carmelitis*, quem citat Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 381.* Et ex eo Hippolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana:* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliæ.* At Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mſ. p. 329.* Suſpicamur *Alegreum Caſſanatum* errore lapſum eſſe, ut potè ſæpiùs *nominum corruptorem*, & loco *Pauli Bermolami*, legendum eſſe *Philippum Kersbelium* Gandavenſem Carmelitam, qui circà annum 1480. Tractatum ſcripſit *pro* tuenda *Immaculata Conceptione B. V. Mariæ.* Sed quibus hæc ſuſpicio rationibus ſulciatur, non ſim auſus aſſerere uſque dum inſpecta fuerit Bibliotheca Carmelitana præmemorati Thomæ à Jeſu.

XIV.

PAULUS DE BISCONTIS ſeu VICECOMES, aut DE VISCONTE, vel DE BISCONTE, ſivè BISCONTUS, ceu VISCONTUS, natione Siculus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor atque Profeſſor, Panormitani Prior Conventûs, atque Siciliæ Provincialis in Capitulo Generali Cabilonenſi, anno 1444. celebrato adfuit; Avenionenſibus Comitiis ann. 1451. primâ die Novembris celebratis, in quibus Joannes Soreth Generalatu decoratus eſt, ipſe Biſcontus Romæ Provincialis, Procurator Generalis: Quo titulo gaudebat anno 1453. ad quem ut potè hac dignitate pollentem Nicolaus V. cujus à confeſſionibus erat, diploma direxit permittens, ut ipſe Paulus poſſet recipere quæcumque malè acquiſita in Civitate & Diœceſi Neapolitana, eaque convertere in reparationem Conventûs S. Juliani in Urbe. Ipſo quoque inſtante, Pontifex idem Maximus confirmavit ann. 1454. Bullam Martini V. *viam ambitioſæ*, quâ prohibetur ne Carmelitæ aliique Religioſi Mendicantes tranſire poſſint ad Ordines Monaſticos, Carthuſienſi dumtaxat excepto, ſub pœna excommunicationis.

Anno 1462. Paulus de Viſcontis in Capitulo Bruxellenſi generali conſtitutus eſt Provincialis Siciliæ; & anno 1464. Pauli ſecundi, qui Nicolao V. ſucceſſit in Sede Apoſtolica, Confeſſarius eſſe cœpit. Ab eo indè Pontifice ad Epiſcopatum Mazarienſem promotum fuiſſe ann. 1467. ſexto Kalendas Decembris; & poſteà ex Mazariens, Epiſcopatu ad Panormitanam Metropolim octavo Idus Septembris 1469. tranſlatum Eccleſiam Paulum noſtrum Biſcontum indicant Acta conſiſtorialia Pauli ſecundi: attamen Conſtitutio ejuſdem Pontificis exhibetur data Romæ die 17. Novembris, anno 1469. & ad Joannem Sorth Priorem Generalem directa, in qua ſic loquitur ipſe Romanus Antiſtes.

„ Pridem cum de venerabilium Fratrum noſ„ trorum S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalium con„ ſilio, venerabilem Fratrem Paulum, Theologiæ „ Profeſſorem, & in noſtra Romana Curia tui „ Ordinis Carmelitarum Procuratorem Genera„ lem, & Provinciæ Siciliæ Provincialem, ad „ Epiſcopatum Mazarienſem promovimus: diſ„ penſavimus ſecùm per Breve noſtrum, ut offi„ cium hujuſmodi Provincialatûs continuare poſ„ ſet, uſquequò per te, ſeu generale Capitulum „ tuæ Religionis alius Provincialis ſecundùm Or„ dinis conſtitutiones ipſi Provinciæ præficeretur, „ prout in ipſo Brevi latiùs continetur. Quod eâ

potiſſimum

P.

„ potiſſimùm ratione, nè Provincia prædicta inter capedine detrimentum ſuſciperet: non quod tibi vel ipſi Capitulo manus ligare, aut facultatem præripere vellemus, &c.

Error tamen in anni 1469. numeralem notam irrepſiſſe minimè cenſeri poteſt in hac poſtrema conſtitutione Apoſtolica. Nam 1°. Comitia Generalia Ordinis Carmelitani celebrata fuere Aureliaci in Gallia hoc anno 1469. in quibus ordinati ſunt novemdecim Provinciales, è quibus recenſetur Provincialis Siciliæ; & Procurator Ordinis inſtitutus eſt Magiſter Chriſtophorus de Brixia. Quâ ergò ratione Paulus de Biſcontis appellaretur utraque dignitate decoratus in Apoſtolico Diplomate die 17. Novembris ejuſdem anni? Quâ neceſſitate cùm eo diſpenſaret Pontifex Romanus ut *Provincialatûs officium continuare poſſet; ne Provincia Siciliæ inter capedine detrimentum ſuſciperet?* 2.° Paulum Viſcontem Siculum ad Epiſcopatum Mazarienſem in Sicilia ob aſſumptionem Joannis ejuſdem Eccleſiæ Antiſtitis evectum fuiſſe; probat Bulla data anno 1467. die 16. Decembris; & per Proregem Siciliæ approbata, executioni mandari præcipitur die primâ Aprilis ſequentis anni. Neque huic tempori promotionis iſtius contrarium quidpiam præſens Apoſtolica Conſtitutio determinat. Nam in ea Paulus dicitur *pridem* promotus ad Epiſcopatum Mazarienſem, & diſpenſationem adeptus ut *Provincialatûs officium continuare poſſet.* Quæ verba haud dubiè indicant præteritum non tempus futurum. Itaque hæc Conſtitutio nihil efficit, quin promotio Pauli Biſconti aſſignetur anno 1467. & tranſlatio ejuſdem ad Panormitanum Archiepiſcopatum anno 1469. octavo Idus. Septemb. ſicuti ferunt Acta conſiſtoralia Pauli ſecundi.

Antè mortem hujus Pontificis miſſus ad illum fuit Orator è Panormo, pro Regis Aragoniæ negotiis noſter Paulus Viſcontus Panormitanus Archiepiſcopus anno 1471. die 20. menſis Aprilis. Exemplum Epiſtolæ miſſionis ex Regiſtro Panormi eſt hujuſmodi. *Beatiſſ. Pater, poſt pedum oſcula beatorum, adiit ſanctit. V. R. Epiſcop. Panormitanus, vir S. V. devotiſſimus, & ſereniſſimo Regi noſtro, ac nobis acceptiſſimus. Committimus ei, ut noſtro examine explicet B. V. quædam quæ commodo, & honor cedunt ſereniſſ. Regis Aragonum. Supplicamus, ut ejus poſtulationibus, quando illæ juſtæ & honeſtæ ſunt, S. V. annuat & indulgeat. Ex Panormo die 20. menſis Aprilis 1471.*

Miſſus quoque fuit eodem anno etiam Orator cum Nicolao Leofante, Regni Theſaurario, pro Sicilia ad Regem Joannem. Anno tandem 1473. diem clauſit extremum, ejuſque ſepulchro in Eccleſia Metropoli inſculpta hæc inſcriptio:

D. O. M.

HÆC REQUIES PAULI CIVIS NOSTRI AC PRÆSULIS DE VISCONTI.

Hujus vitæ ſeriem ſic exſcribit hiſtoricus Collector Annalium Carmelitarum, tomo IV. „ Fuit „ hic Pater Provincialis Siciliæ in Capitulo Cabil„ lonenſi, anno 1444. Deindè Prior Conventûs „ Panormi ſub anno 1445. Aloyſio Sadoch Pro„ vinciali: Quo anno Rex Alphonſus donationem „ quamdam ab ipſis factam confirmavit. Poſteà „ circà annum 1448. Nicolai Papæ Quinti Con„ feſſarius, & ſub anno 1451. Provincialis Ro„ mæ, & Procurator Generalis Ordinis, ipſique „ commiſſa proviſio Prioratûs S. Martini in Mon„ tibus. Sub anno 1456. in Capitulo Pariſienſi „ Diffinitor, & Provincialis Romanæ Provinciæ „ erat, & ſub anno 1462. in Capitulo Bruxellenſi „ Provincialis Siciliæ. Præterea ſub Paulo Secun„ do, cujus Confeſſarius quoque fuit, factus eſt „ Epiſcopus Mazarienſis in Sicilia anno 1467. & „ Archiepiſcopus Panormi anno 1469. undè ad „ ipſum, & Joannem Regem 1471. miſſus ... „ Familiæ ipſius inſignia ſunt leo per ſcalam aſ„ cendens, ut habetur in Cœnobio Carmelitano „ Panormitano, cui præfuit. Vir erat in divinis „ Scripturis jugi ſtudio exercitatus, & eruditus, „ ingenio ſubtilis, & clarus eloquio „ ut loquitur *Trithemius*; fertur de variis rebus multa ſcripſiſſe Opuſcula.

Trecenta volumina, inquit Poſſevinus, *Cœnobio ſui Ordinis Panormitano reliquit, è quibus plura* edidit. Sed cur ex tot & tantis voluminibus nulla apud poſteros diſtincta effluxit notitia? Quia celeberrima Pauli noſtri Bibliotheca incendio abſumpta eſt; inquit Roccus Pirrus in *Notis Eccleſ. Mazar. pag. 515.*

Ita inquam, de Paulo Biſcunto loquitur Poſſevinus in *Apparatûs ſacri tomo II. p. 225.* poſt Joannem Trithemium in *Libro de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelit.* poſt Joſiam Simlerum, in *Epitome Biblioth. Geſnerianæ:* Quos ſecuti ſunt Rochus Pyrrus, in *Notitiis Eccleſiarum Siciliæ, Notit. I. Eccleſ. Panormit.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 344.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1448. & ſeqq.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 946. num. 3327.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ cap. 250. p. 570.* & alii Carmelitarum rerum ſcriptores, quorum numero accenſendus occurrit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 329.* ubi incautus caſtigavit Poſſevinum & Simlerum referentes quod Joannes Trithemius locutus fuerit de Paulo Biſconto, in *Libro de Laudibus Carmelit.* meliùs ſi dixiſſent *de ſcriptoribus Eccleſiaſticis*, inquit Ludovicus Jacob: ſed meliùs ipſe dixiſſet *de Laudibus Carmelitarum*; nam in Libro *de ſcriptoribus Eccleſiaſticis* altum ſilentium ſervat de Paulo Biſconto Trithemius. Incautus iterùm dixit Ludovicus Jacob hunc Præſulem obiiſſe anno 1476.

X V.

PAULUS BONETUS, natione Occitanus, patriâ Narbonenſis, Carmelita Conventûs Lunellenſis Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus, Concionator egregius, circà annum 410. Scripſit

1. *De ortu & floribus Ordinis Carmelitarum Viridarium*, Lib. I.
2. *Viridarium Mundi*, Lib. I.
3. *Conciones ad Populum.*

Sic loquuntur Antonius Poſſevinus *tomo II. Apparatûs ſacri:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ:* Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis:* Joannes-Albertus Fabricius, tomo V. *Bibliothecæ Mediæ & Infimæ Latinitatis, p. 614.* ubi citat Alegreum Caſſanatum, in *Paradiſo Carmelitici p. 327.* poſt Thomam à Jeſu, in *Catalogo Mſ. Virorum Illuſtr. Ordinis Carmelit.* qui exſcripſit Petrum Lucium, in *Bibl. Carmelit.* Quem imitati ſunt Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Ludovicus Jacob, in *Bibl.*

P.

Carmelit. Mſ. p. 329. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1086. num. 3816.* &c.

XVI.

PAULUS DE CIBRAMONTE, vulgò, ſed impropriùs *Vcamonte*, natione Hiſpanus Celtiber, Cæſar-Auguſtani Cœnobii & Civitatis ejuſdem filius, inter Carmelitas antiquioris regularis Obſervantiæ ſectator circà annno 1606. Vir religioſâ pietate venerandus, & univerſo ſcientiarum genere conſultiſſimus: aſſiduè variè deditus ſtudiis, lucubravit multa, ſed cùm ferventiùs Mathematicis diſciplinis applicuiſſet animum, multa de illis ſcripſit quorum eſſe dicuntur.

1. *De Mathematicis Rudimentis* Opuſculum *Lib. I.* Qui auctoris *Mſſ.* aſſervatur in Muſæo Cœnobii Carmelitarum Cæſar-Auguſtani.

2. *De univerſis Sciothericorum texturis figurandis Lib. I.* cùm ſubtiliſſimis ſcientiæ illius cantionibus, ab eodem Auctore *Mſſ.* Ibidem.

3. *De Mathematicis Rebus* opus imperfectum mole, ſine titulo, magnum. Quod Alegreo Caſſanato exhibuit aliquandò R. P. M. Dominicus Ferdinandus Provinciæ Aragoniæ Provincialis.

4. *Rota Orbicularis cæleſtis orbis*, typis edita ſummo Auctoris labore, & arte exquiſita. Quàm penes ſe habuiſſe Alegreus Caſſanatus teſtatur in *Paradiſo Carmelit. Decor. p. 453.*

XVII.

PAULUS A CONCEPTIONE, Peraltæ in Regno Navarræ natus, in Conventu Carmelit. Excalc. Pampelunenſi Profeſſus, Palentiæ Philoſophiam, Burgis Theologiam docuit; Tudelenſis & Oxomenſis Prior, poſteà Definitor Generalis, & tandem anno 1726. Totius ſuæ Congregationis Hiſpanicæ Præpoſitus Generalis, doctrinâ, eruditione, prudentiâ, necnon regulari Obſervantiâ clariſſimus, edidit

1. *Tractatus Theologicos juxtà Salmanticenſium Doctrinam*, tomis IV. *in-folio* ſemel & iterùm excuſis, itemque in Italia Parmæ, anno 1725. Quo tomum quintum parabat.

2. Scripſit ad totam Congregationem *Epiſtolam exhortatoriam*, ingenii acumine ac ſacrâ eruditione refertam, & editam Matriti, anno 1726. Prout refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 312.* ubi & *p. 313.* mentionem habet alterius Carmelitæ Excalceati, qui appellatur.

XVIII.

PAULUS A CRUCE, Hiſpanus, eximius Hiſtoricus, qui edidit

Hiſtoriam Ordinis Carmelitani, de quo *Hiſtoria Generalis ejuſdem Congregationis Hiſpanicæ tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.*

XIX.

PAULUS CARRASCO, natione Hiſpanus, in Caſtella Nova Conchenſis patriâ: Scripſit,

Hiſtoriam de la fundacion del Convento del Carmen de ſancta de la Alberca.

Oppidum eſt illius tractûs, quem *Mancha* dicunt Hiſpani, in territorio ſacro Conchenſi. Hujus Libri Mſ. meminit Sebaſtianus Munos Suares, in Libro *de la vida del Siervo de Dios Fr. Franciſco Lib. III. cap. 13. an. 1667.* Sicut refert Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpan. t. II. p. 126.*

XX.

PAULUS DONATUS, quem alii *Joannem*-Paulum Donatum vocant, *Fantini* filius, natione Italus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congreg. Carmelita, Theodori Maſii Carmelitæ Diſcipulus, Doctor Theologus Bononienſis, Guillelmi Gonzagæ Mantuæ Ducis Conſiliarius & Theologus, multæ & variæ lectionis & eruditionis peritus, plurima ſcripſit Opera, quorum mentionem fecimus in articulo *Joannis-Pauli Donati* ſuper. p. 68. & 69.

XXI.

PAULUS ELIÆ VENDEITAABE, Danus, Carmelita, Theologiæ Doctor & Profeſſor, ex Lutherano iterùm Catholicus.

Liber adversùs Joannis Michaelis Præfationem Novo Teſtam. Danico præfixam ſub nomine Epiſcoporum Daniæ editam, in-4.° Roſtochii 1526. Ita Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra p. 1001. col. 2. A.*

XXII.

PAULUS A S. IGNATIO, aliàs GAMBALDUS, natione Italus, principatu Pedemontanus, in oppido *Sobrico* Diœceſis Aſtenſis natus, Carmelita ſingulis quibuſcunque Ordinis ſui dignitatibus decoratus eſt. Anno enim 1658. die 12. Aprilis ab Alexandro VII. Pontifice Max. in Lombardiæ Provincialem deputatus fuit, poſteà officio Aſſiſtentis & ſucceſſivè Procurat. Generalis ſagaciter peracto, ſolitariam in Eremo ſuæ Provinciæ Pedemontanæ, quæ Reformatione acceptâ ſeparationem à Provincia Lombardiæ fecerat ex Decreto Matthæi Orlandi per Clementem X. die 26. Martii 1671. confirmato, vitam gerebat: cùm in Generalem Priorem abſens in Comitiis Generalibus anno 1686. Romæ celebratis electus eſt. Quâ quidem de ſua electione nuntiis acceptis Romam petiit, & clavum Ordinis ſuſcepit, & irreprehenſibilis omnibus factus per ſex annos geſſit.

Anno primo ſui Generalatûs confirmata fuerunt Decreta P. *Seraphini à Jeſu Maria*, Vicarii Generalis pro Reformatione Provinciæ Poloniæ, ad hunc effectum Apoſtolicam Conſtitutionem procurante P. *Florentio à S. Henrico* ejuſdem Provinciæ Commiſſario Generali, qui ab Innocentio XI. facultatem obtinuit dictam Provinciam, propter nimiam ejus amplitudinem, in duas dividendi. Hanc enim Provinciam, quæ habebat quadraginta & amplius Conventus in Polonia majori & minori, Ruſſiâ & Lithuaniâ ſitos, Eminentiſſ. *Paluttius de Alteriis* S. Romæ E. Cardinalis Camerarius, ad quem ut pote Protectorem totius Ordinis Carmelitarum, Pontifex Max. hoc negotium attribuerat, in duas diviſit & partitus eſt: quarum unam habuit duos Conventus Cracovienſes, & alios in Polonia ſitos: altera verò Provincia, quæ *S. Joſeph* nuncupata fuit, habuit binos Conventus Leopolienſes, & cæteros in Ruſſia nigra exiſtentes: Conventus autem Lublinenſis, Varſavienſis, cùm cæteris in Lithuania ſiti, inter utramque Provinciam diſtributi ſunt ex conventione inita inter Primarios utriuſque Provinciæ ſuperiores. Ut

Digitized by Google

P.

autem mutua, majorque animorum unio, omni æmulationis occaſione præpedita, Ruthenos inter & Lithuanos foveatur; ſtatutum fuit ut ſuperiores *Provinciæ S. Joſeph*, fiant per alternam mutationem. Quæ omnia Apoſtolicâ auctoritate confirmavit Diplomate dato die 27. Junii 1687.

Inſuper cùm expoſitum fuiſſet eidem ſummo Pontifici reformationem primùm in Conventu Taurinenſi, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ à quadraginta circiter annis ſucceſſivè inſtitutam, ità dilapſam eſſe, ut vix illius vel leve manſiſſet veſtigium, idem Innocentius XI. injunxit præmemorato Eminentiſſimo *Palutio de Alteriis* Cardinali, ut iſti Reformationi reſtaurandæ omninò provideret. Ideò ad dictam Provinciam ablegavit R. P. *Valentinum à Sancto Joanne* profeſſum Provinciæ Aquitaniæ, & ſacræ Theologiæ Profeſſorem emeritum. Qui poſtquam à menſe Julio 1685. Viſitationi ſingulorum Conventuum accuratè & diligenter incubuiſſet, eorum ſtatum in ſpiritualibus & temporalibus ad dictum Eminentiſſ. Cardinalem tranſmiſit: quò dignovit hic diſciplinæ regulari in iſta Provincia propemodum extinctæ prompto ſalutarique remedio ſubveniendum eſſe. Quò circà, ut juſſioni ſummi Pontificis pareret, auctoritate per ſacram Congregationem huic Eminentiæ commiſſâ, Decreta in Provincia Pedemontana dedit præcepitque perpetuò ſervanda: quæ confirmavit *Innocentius XI.* per Conſtitutionem datam die 4. Julii, anno jam dicto 1686. primo electionis *Pauli à S. Ignatio* Generalis; & per alteram Conſtitutionem anno ſequenti datam die 27. Martii.

Eodem anno 1686. die 7. Aprilis aliud idem Pontifex Maximus ad Epiſcopum Leodienſem ſeu illius Officialem direxit Diploma Apoſtolicum, ut Conventum *Xhaviæ* propè Leodium olim ad Fratres Ordinis S. Sepulchri pertinentem ſupprimeret, eumque incorporaret Provinciæ Gallo-Belgicæ Ordinis Carmelitarum; eâ potiſſimùm conditione; ut R. P. *Henricus à S. Ignatio* tunc temporis Vicarius Provincialis, cum ſuis ſubditis fratribus ejuſdem Provinciæ Carmelitis, in ſe & Provinciam ſuam onus vellet ſuſcipere dicti Conventus debita ſolvendi bona è manibus creditorum & Laïcorum recuperandi, & penſionem annuam eiſdem S. Sepulchri Fratribus ſolvendi; ut ſcilicet eorum ſingulis centum ſeptuaginta floreni monetæ illarum partium, qui triginta quinque ſcuta monetæ Romanæ vel circiter, conſtituunt, eorum vitâ durante, annuatim præſtarentur, &c.

Anno 1687. *Paulus à S. Ignatio* ad *Marcum à Nativitate* Provincialem Provinciæ Turoniæ pro Apoſtolicis Operariis in Angliam immitendis Epiſtolam ſcripſit, quæ tantùm in cordibus zelum Evangelicum accendit, ut eo fere anno ſex ejuſdem Provinciæ selecti Carmelitæ, quorum Præfectus Commiſſarii Generalis auctoritate Apoſtolicâ decoratus erat *Germanus à S. Petro*, in Angliam tranſierint, & Miſſionem Evangelicam adhuc perſeverantem ibi aut fundaverint, aut ſaltem extinctam reſtauraverint. Alios quoque duos ejuſdem Provinciæ alumnos, *Alexium ab Aſſumptione*, & *Dyoniſium à S. Petro* noſter *Paulus* Generalis ſimul eo tempore in *Braſiliam* miſit, ſuppetias Reformationis laturos ſuis ibi commorantibus ſodalibus inſtituti Carmelitici: ſed cùm ad *Portum Calenſem* in Luſitania ſitum *Alexius* adventaſſet, ibi morbo correptus obiit anno 1688. die 17. Novembris: *Dyoniſio* ſocio peregrinationem tribus annis perſolvente. Quo etiam tempore hoſpitium *Baſſolobiorum propè Regium Fontem - Bellaqueum* (Gallicè *les Baſſes-Loges près de Fontainebleau*) præmemoratus *Marcus à Nativitate* Provinciæ dictæ Turoniæ Præfectus erexit in Conventum Eremiticum: cujus incolæ Carmelitæ Regulam ſinè mitigatione ſuam ſervant nullum cùm ſecularibus commercium habentes, ſoli Deo vacantes, & in lege ejus die ac nocte meditantes.

Pacem omnimodam in ſui regimine Ordinis ſervari ſedulò curavit *Paulus à S. Ignatio*. Cum enim Articuli quidam ad formam tam circà ſtudia, quam circà qualitates in ſtudentibus ad gradus Scholaſticos promovendis requiſitas ſuperadditi fuiſſent in Capitulo Generali anno 1688. celebrato; iidem poſteà, nempè die 28. Septembr. 1682. ad evitanda incommoda, quæ ex eorum obſervantia oriri poſſe prævidebantur, per *Angelum Monſignani* tunc exiſtentem Priorem Generalem Ordinis Carmelitani, ex vivæ vocis oraculo ab *Innocentio XI.* habito ad Superiorum *Provinciarum Italiæ* ejuſdem Ordinis inſtantiam, ſuſpenſi fuerunt quouſque in tunc proximè futuro Capitulo Generali, quod celebratum fuit anno 1686. an iidem Articuli penitùs abrogandi ſeu corrigendi forent, diſcuteretur. Porrò iis articulis in Capitulo Generali hujuſmodi examinatis, eorumque difficillimo uſu recognito, totum negotium arbitrio & prudentiæ *Pauli à S. Ignatio* in Priorem Generalem electo, remiſſum fuit. Ipſe verò Paulus Prior Generalis nihil aliud circà ſtudia & gradus hujuſmodi, quam formam per Conſtitutiones Ordinis præſcriptam, durante ſuo Generalatûs officio obſervavit.

Quo deſinente Comitia Generalia Romam convocavit anno 1672. celebranda, in quibus ſucceſſorem ſui ad ſupremam Ordinis ejuſdem dignitatem habuit *Joannem Feyxoo de Villabos* natione Hiſpanum: ipſe verò ſibi omninò redditus, Epiſcopatum ab Innocentio XI. oblatum recuſavit, in Cœnobium S. Martini de Montibus Romanum ſeceſſit, & ibi anno 1704. die 7. Aprilis obiit, ætatis ſuæ octogeſimo nono. Scripſit,

1. *Orationes* Latinas, quas in *Sacello Pontificio* habuit Procurator Generalis *coràm Alexandro VII.* Romæ, anno 1662. *in-4.°*

2. *Breviarium Ordinis Carmelit.* denuò recognitum edi curavit. Romæ & Antuerpiæ, 1691. *in-4.°* Prodiit autem Pariſus, anno 1693. *in-12.°* apud Urbanum Couſtelier.

3. *Epiſtolas varias Mſſ.* Quæ leguntur diverſis in Regiſtris Provinciarum Ordinis Carmelitici.

Honorificam Pauli à S. Ignatio mentionem habent Alexander VII. & Clemens XI. in *ſuis circà res Carmelitanas Diplomatibus*, quæ leguntur *tomo II. Bullarii Carmelitani*, *p. 523. & 691.* Acta Comitiorum Generalium Ordinis Carmelitici, *annis 1686. & 1692.* celebratorum. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1073. num. 3748.* Gabriel à Virgine Vicarius Provincialis Provinciæ Turoniæ, in *Epiſtola Encyclica* ad ſuos Fratres Carmelitas, *Mſ. die 1. Auguſti 1686. ſcriptâ de Comitiis Generalibus* eo anno celebratis, quibus ipſe Romæ interfuerat ad electionem Pauli à S. Ignatio Generalis, tametſi centum & quinquaginta leucis abſentis: Marcus à Nativitate, in ſimili *Paſtorali Epiſtola Mſ. die 1. Auguſti an. 1687.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Hiſt. Chronol. & Comp. Ord. Carmel. Mſ.* & in *Catal. Mſ. Priorum General. ejuſd. Ord.*

P.

XXIII.

PAULUS NAZAROTENSIS, Epiſcopus ex Carmelitano Inſtituto aſſumptus vocatur *Paulus Dominici de Bononia*, quem Bonifacius IX. ſic pingit in Bulla ipſius inſtitutionis pro Epiſcopatu Nazarotenſi, anno 1391. data die 18. Maii. » Dicta Eccleſiâ per obitum Michaëlis Epiſcopi..... vacante ad te Ordinis Fratrum Carmelitarum Profeſſorem in Sacerdotio conſtitutum, » cui de religionis zelo, vitæ munditiâ, honeſtate » morum, ſpiritualium providentiâ, & temporalium circumſpectione, & aliis multiplicium virtutum donis apud nos fide digna teſtimonia perhibentur, direximus oculos noſtræ mentis; quibus » omnibus debitâ meditatione penſatis de Perſona » tua nobis..... ob dictorum tuorum exigentiam » meritorum accepta, eidem Eccleſiæ.... auctoritate Apoſtolicâ providemus, teque illi præficimus Epiſcopum, & Paſtorem..... volumus » autem quod quam primùm præſentes Litteras » habueris expeditas, ad Eccleſiam ipſam accedas, & reſideas perſonaliter in eadem, quodque » extrà tuas Civitatem & Diœceſim Nazarotenſem Pontificalia officia nequeas exercere.

Alteram ad eumdem die 20. ejuſdem menſis Bullam direxit præmemoratus Pontifex. Max. quâ Paulo electo Nazarotenſi Facultas conceditur, ut poſſit conſecrari à quolibet Epiſcopo Catholico gratiam & communionem Apoſtolicæ ſedis habente. Qua quidem ordinatione accepta, dictus Paulus Romanæ Eccleſiæ debitum fidelitatis ſolitum juramentum faciat: & Archiepiſcopo Lariſſenſi, cui Eccleſia Nazarotenſis Metropolitico jure ſub eſſe dignoſcitur, nullum impoſterum præjudicium pariat. Et ibi ſummus, Pontifex mentionem facit *Libelli ſupplicis* ab eodem Dominico oblati pro iſtâ facultate obtinendâ ab ipſo eodem Pontifice. Ita Bullar. Carmelit. tomo 1. p. 152.

XXIV.

PAULUS AB OMNIBUS SANCTIS, natione Ubius, Coloniæ natus die 25. Januarii, anno 1611. Carmelita Excalceatus Provinciæ Germaniæ, Supprior Colonienſis, ſocius Capituli Generalis, Definitor Provincialis, Prior Viennenſis & Græcienſis, Vicarius ac poſteà Prior Confluentiæ: vir in omni diſciplinarum genere verſatiſſimus, in legendo & ſcribendo aſſiduus, pietate & probitate præclarus obiit Coloniæ anno 1983. die 17. Decembris edidit ſupreſſo nomine.

1. *Funiculum triplicem viginti quatuor beneficiorum nodis* Carmelitas obligantem ad feſtum Commemorationis ſolemnis B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo 16. Julii celebrandum. Cui adjunxit Compendium Privilegiorum, gratiarum & Indulgentiarum ſacræ Confraternitatis B. Mariæ de Monte-Carmelo. Coloniæ. Typis Jodoci Kalcoven, 1643. *in-8.°* Latinè. Quod deindè recuſum fuit Pragæ & Viennæ Germanico idiomate.

2. *De Ortu, progreſſu & Viris Illuſtribus Ordinis Carmelit. Tractatus Trithemii, Miræi, Carthagenæ.* Quibus de ſuo adjunxit Catalogum ſcriptorum Carmelitanæ Religionis: item ſeriem Monaſteriorum Angliæ, Germaniæ Superioris & Inferioris: Elogia ſummorum Pontificum & præſtantiſſimorum virorum de ſacro Carmelitico Ordine, & alia quædam. Coloniæ apud Joannem Kalcoven, anno 1643. *in-8.°* Latinè.

3. *Gymnaſium Philoſophiæ Chriſtianæ* à R. P. Martino à Matre Dei, Hiſpano, Carmelita Excalceato compoſitum *Germanicè*, typis mandari curavit, ac plurima de ſuo opportune addendo multùm locupletavit. Coloniæ, apud Jodocum Kalcoven, anno 1642.

4. *Hiſtoriam Miraculorum Dei-paræ Virginis de Monte-Carmelo:* Viennæ, 1644. *in-8.°* Germanicè.

5. *Clavim auream Theſauri Partheno-Carmelitici: ſeu de Antiquitate, Origine, Beneficiis, Privilegiis Confraternitatis ſacri Scapularis.* Viennæ, an. 1669. *in-4.°* Latinè: de qua Spec. Carmelit. tomo I. pag. 595. num. 2299. Aliud non videtur eſſe opus ab eo quod laudavimus *num.* 2. quod diximus editum Coloniæ, anno 1643. ſed hæc editio poſterior augmentum locupletiſſimum continet.

6. *Vitam S. Joannis à Cruce*, Græcii, anno 1675. *in-8.°* Latinè. De qua tractatur tomo II. Speculi Carmelit. p. 787. num. 2696.

7. *Opera omnia Thomæ à Jeſu* Carmelitæ Excalceati Hiſpani, quæ ſeparatim edita fuerant, collegit, in unum corpus *tribus tomis in-folio* conflatum redegit, doctiſſimiſque Præfationibus illuſtravit. Coloniæ, anno 1640. apud Jodocum Kalcoven, Latinè.

8. *Complura Opera* Vener. P. *Joannis à Jeſu* Hiſpani Carmel. Excalceator. Præpoſiti Generalis Congregationis Italicæ tertii anno 1611. electi, diſperſa per varias Provincias, ac nunquam anteà edita, collegit magno ſtudio, recenſuit, & in unum volumen digeſſit, & Operum ejuſdem Patris *tomum quartum in-folio* conſtituit, evulgavitque: Coloniæ apud Jodocum Kalcoven, an. 1650.

9. *Theſaurum Partheno-Carmeliticum*: in quo differit *de Origine & progreſſu, beneficiis ac Privilegiis Archi-Confraternitatis B. V. M. de Monte-Carmelo.* Cui ſubjicitur & ſubjungitur *compendioſa Relatio ducentorum miraculorum mediante B. Virgine Maria, ejuſque ſacro Scapulari patratorum* Monachii, anno 1657. *in-12.°* Germanicè. Typis Lucæ Stumb, uſque ad ſepties recuſum, & poſteà inſertum Operi quod appellavimus num. 4. ut animadvertitur in Speculo Carmelit. tomo I. pag. 594. num. 2299. Gallicè traductum citat Biblioth. Mſſ. tom. II. pag. 1280. col. 2.

10. *Officium parvum SS. Joſeph, Annæ, & Tereſiæ Virginis, cùm propriis Litaniis & aliis Orationibus de iiſdem Sanctis.* Viennæ, apud Matthæum Coſmeronium, anno 1654. Iterùm anno 1655. ibidem typis Jacobi Kumer. Germanicè.

11. *Manuale Divinorum Officiorum juxà ritum & conſuetudinem Fratrum Carmelit. Excalc.* Viennæ, anno 1655. apud Jacobum Kumer, *in-8.°*

12. *Topographiam Montis-Carmeli atque adjacentis Regionis.*

13. *Bibliographia Carmelitana*, utrumque opus iſtud prodiit cùm alio, cui inſcritur, & de quo locuti ſumus num. 2.

Paulum ab Omnibus Sanctis concelebrant, Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. vitæ Dominici à Jeſu Maria cap. 4.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. pag. 1042.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 758. & tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1334. tomo II. p. 1132. num. 3966.* Ludov. à S. Tereſia, *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, cap. 47. pag. 224.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 330.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceatorum, p. 323.*

XXV.

P.

XXV.

PAULUS DE UBALDIS, natione Umber, patriâ Peruſinus; undè plerumque *Paulus de Peruſio* nuncupatur; olim publicus Interpres Legum in Patria; deindè Theologus Doctiſſimus Ordinis B. V. M. de Monte-Carmelo, ac Lector Pariſiis, morum ſuavitate, eruditione, ac ſanctimoniâ celeberrimus. Scripſit,

1. *Commentaria in totam ſacram Scripturam:* quæ è fide Ludovici Jacob laudantur in *Biblioth. ſacra:* Jacobi le Long, *p. 645. col.* 2. D.

2. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum. Opus celeberrimum & propè divinum, quod in Gymnaſio Pariſienſi recitavit;* teſte Trithemio Lib. de ſcriptor. Eccleſiaſt. cap. 597. Incipit: *Circà primum Sententiæ, Mſſ.* aſſervatur Romæ in Biblioth. Carmelitarum Tranſpontina *in-folio: debito honore*, inquit Lezana; *& ex illo plura extraximus pro duobus Theologiæ tomis, quos edidimus.* Lecturam hanc Pariſiis anno 1344. dictatam ſcribit Arnoldus Boſtius.

3. *Quodlibeta*, Lib. I. *Et alia quædam:*

Qui noſtrum Paulum Peruſinum celebrant, ſunt Ludovicus Jacobillus, *Lib. de ſcriptor. Umbriæ, pag. 219. & 220.* Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, 597.* Cæſar Criſpoltus, in *Hiſt. Peruſina, cap. 23.* Conradus Geſnerus, in *Bibl. Univerſali:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatus ſacri tomo II.* Ludovicus Ellies du Pin, in *Tabula univerſali* ſcriptorum Eccleſiaſticorum Gallicè ſcriptâ *tomo I. p. 722.* ubi non verè dicit Commentaria noſtri Pauli Peruſini in IV. Libros Sententiarum eſſe deperdita: N. Dom. de la Barre Academiæ Litterarum humaniorum Pariſienſis ſocius & *Dictionarii Moreriani*, anno 1725. editi Curator indiligenter aſſerit *tomo V. pag. 832.* Paulum Peruſinum in Galliis majorem ætatis partem tranſegiſſe. Arnoldus Boſtius, in *Lib. de ſcriptoribus Ordinis Carmelit. cap. 11.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 292.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium Carmelit. ad annum 1344. p. 576.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 329.* Daniel à Virgine Maria, *in vinea Carmeli, p. 496. & tomo II. Speculi Carmelit. p. 890. num. 3018.* Item *pag. 1069. num. 3717.* & alii ſcriptores Carmelitæ, quorum è numero haud expungendus erit Joannes Groſſi in ſuo *Viridario, parte 2.* cujus verba hæc leguntur: *Reverendus Bacularius Frater Paulus de Peruſio: Hic ſcripſit notabiliter ſuper quatuor Lib. Sententiarum. Iſte nunquam inſignia recepit Magiſterii: quia obiit quaſi in continenti poſt lecturam Sententiarum Pariſiis, ubi eſt ſepultus.*

Bacularius, ſive *Bacillarius*, aut juxtà hodiernum uſum *Baccalaureus.* Olim enim dici ſolebat *Bacillarius:* quia abſoluti ſtudii auctoritas per exhibitionem Bacilli concedebatur. Ità ſolebant poſſeſſiones, munera, dignitates conferri, porrectâ haſtâ, feſtucâ, ceſpite, baccillo; prout obſervat Henſchenius in *Notis ad caput primum vitæ B. Petri Thomæ.* Litt. L. *ſecundæ editionis.* Aliud autem Etymon adjicit Editor *Dictionarii Moreriani tomo II.* necnon Guillelmus Wats, in Gloſſario ad Calcem Hiſtoriæ Matthæi Paris appoſito.

XXVI.

PAULUS RONDINIUS, natione Tuſcus, patriâ Florentinus, Florentini Conventûs Prior ſatis juvenili electus ætate, à Reverend. *Nicolao Audeto*, ſacræ poſteà Theologiæ Doctor ac Profeſſor, deindè Provinciarum Hetruriæ & Terræ-Sanctæ Prior Provincialis, ac ſocius Generalis: vir litterarum ac litteratorum amantiſſimus, probitate, ingenio & eruditione clarus, Theologus & Concionator totam ferè per Italiam celebris, è vivis exceſſit Florentiæ, anno Domini 1584. juxtà Ludovicum Jacob, ſed anno 1592. juxtà Alegreum Caſſanatum, die 29. Novembris. Ejus inter diſcipulos annumerandi occurrunt albo ſanè Lapillo ſignati *Ambroſius ab Ambroſiis* Pratenſis, Hetruriæ meritiſſimus Provincialis, *Theophilus Palmerius*, & *Andreas Pellius* inſignes Carmeli Doctores. Scripta illius recenſentur,

1. *In Orationem Dominicam Expoſitio.*

2. *In Symbolum Apoſtolorum Expoſitio.*

3. *Sermones Quadrageſimales:* quos ſe vidiſſe teſtatur Petrus Lucius. fol. 68. 69. Bibl. Carmel.

De Paulo Rondinio loquuntur, Guido Servidius, Epiſcopus Volaterranus, in *Approbatione Conſtitutionum Eccleſiæ Cathedralis Volaterræ*: Franciſcus Turcus Carmelita, in *Oratione habita in electione Joannis-Baptiſtæ Caſſardi:* Necrologium Florentinum *die 29. Novembris:* Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmelitico:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 438.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 330.*

XXVII.

PAULUS A SANCTISSIMO SACRAMENTO, natione Gallus, patriâ Avenionenſis, in ſæculo dictus *Joannes-Baptiſta Marini*, die 14. Aprilis anno 1637. Avenione vota Religionis inter Carmelitas Excalceat. dixit: ſacræ Theologiæ Lector Lugdunenſis anno 1655. conſtitutus, & quartus Definitor ſuæ Provinciæ Avenionenſis, deindè Prior anno 1658. & Definitor Generalis anno 1659. atque Provincialis anno 1665. Per viginti quinque annos in celebrioribus Galliæ Civitatibus maximo omnium plauſu concionatus eſt. Tandem obiit Lugduni die 28. Octobris, an. 1673. Edidit Gallico idiomate,

1. *Vitam Sororis V. Matr. Magdalenæ à Jeſu Maria* Carmelitanæ Tereſianæ Lugduni, apud Antonium Jullieron, anno 1664. *in-4.°*

2. *Vitam V. Matris Mariæ Lieſſe à Luxemburgo* Monialis Tereſianæ. Ibid. eod. an. *in-4.°*

3. *Ideam veræ pietatis in vita, virtutibus & ſcriptis Dominæ Margaritæ Gignet* Pinier, Nobilis Domini *Romanet*, ſponſæ. Ibid. an. 1669. *in-4.°* apud N. Bourgeat. Hujus vitæ meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. Hiſtorica Franciæ, p. 66. num. 1513.*

Paulum à Sanctiſſimo Sacramento memorant Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitar. Excalceat. Galliæ, Lib. II. cap. 122. pag. 639.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 330.* Martialis à Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 313.* Iterùm Ludovicus Jacob, in *Bibl. Perſonata Mſ. p. 177.*

XXVIII.

PAULUS SIMON A JESU MARIA, natione Italus, ex nobili genere *Rivarola* Genuæ natus, ibi ſolemnem inter Carmelitas Excalceat. die 12. Novembr. veſtem induit an. 1595. Novitius numero quartus, Congregationis

P.

Italicæ, ſub *Joanne à Jeſu Maria* Novitiorum Magiſtro Sanctiſſimo admiſſus, non ſinè præclara Dei providentiâ: ab ineunte ætate pro Religionis Carmel. augmento alter Elias jure merito nominandus.

Animarum zelo accenſus in Perſidem à *Clemente VIII.* Pontifice Maximo, die 12. Julii an. 1604. Legatus Apoſtolicus ad Regem Perſarum *Siach-Abbas*, cùm patribus *Joanne Thadæo à S. Eliſæo*, & *Vincentio à S. Franciſco* piiſſimis Sodalibus. Iter per Poloniam dirigens, Cracoviæ Monaſterium auctoritate Regiâ fundavit; & per Moſcoviæ Provincias tranſiens, multa cùm cariſſimis Sodalibus patitur à Schiſmaticis vexatus, & in vincula injectus: ſed Dei beneficio liberatus, in Perſarum regnum accerſitus cùm Epiſtolis Apoſtolicis quæ illum & ſocios denominant Eliæ ſucceſſores & verè diſcipulos, à Rege & Aulicis proceribus benè acceptus, Cœnobium Aſpahamenſe ſub fine anni 1607. conſtruere cœpit.

Legatione functus, relictis ſociis pro converſione Infidelium, Hæreticorum & Schiſmaticorum, Romam rediit, anno 1609. ſuæ Legationis rationem redditurus. Magno in pretio apud omnes & ſingulos ſuæ Congregationis Religioſos habitus, Prior in diverſis locis extitit; Procurator Generalis, Definitor, ac anno 1623. die 8. Maii Præpoſitus Generalis, in Comitiis *Lodani* celebratis. Conſtitutiones Carmelitarum Excalceat. Congregationis Italicæ correctas & auctas, acceptari & imprimi curavit. Galliarum Monaſteria, anno 1624. viſitavit. Monaſteria Siciliæ in Provinciam erigi fecit.

Anno 1632. in Generalem ſecundo aſſumptus, Proſperum à S. Spiritu, qui in Montem-Carmelum anno præcedenti aſcenderat, & à Principe loci facultatem habuerat habitandi in Caverna S. Eliæ, Vicarium hujus loci conſtituit; cùm ipſe ab Urbano VIII. ejuſdem Prior, ejuſque in Generalatu ſucceſſores, anno 1633. conſtituti fuerint. Neapolitanam Provinciam diviſit, quarum una Siciliæ ſub nomine S. *Alberti* vocata eſt. Galliarum etiam Conventus in duas Provincias dividendos propoſuit, qui reapſe in Provinciam Pariſienſem & Avenionenſem deſtinati fuere à Capitulo Generali die 7. Aprilis an. 1635. celebrato.

Tandem tertiò Romæ, an. 1641. in præpoſitum Generalem electus Provinc. Aquitaniæ, ſub titulo *Jeſu Mariæ Joſeph*, & Hiberniæ ſub titulo S. *Patritii* erigi curavit. Ex auctoritate Apoſtolica ejuſdem Pontificis, Superior & Commiſſarius reformationem Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis gubernavit. Firmavit etiam ingenti cùm animo & fervore Miſſiones Orientis, Perſidis, Meſopotamiæ, Mogori, Syriæ, Paleſtinæ, Angliæ & Hiberniæ, partim fundavit, partim ſtabilivit.

In Batavia & Conſtantinopoli tentavit ſæpiùs amandatis ad ea loca Religioſis virtute præſtantibus; earumque illuſtres operarios & alumnos, ac exterarum nationum viros præcipuæ charitatis viſceribus amplexus fovit adjuvitque. Nunquam ab ejus ore audita eſt quærela de abſente quolibet homine; ſed tamquam indulgentiſſimus omnium parens ſuos ſodales & ſubditos unicè adamavit. Denique, cùm interiùs ad cœleſtem patriam ſe vocari ſenſiſſet ac præparaſſet, receptis magno cordis affectu Eccleſiæ Sacramentis, obiit Romæ in Monaſterio B. V. *Mariæ de Scala*, an. 1643. die 27. Julii, totam Congregationem, maximus ac deſideratiſſimus parens, mœſtam orphanamque relinquens; dignus qui à Principibus & Cardinalibus, in rebus arduis & difficilioribus, imò & aliquando à majori Conſiſtorii parte conſultus fuerit, dignus purpurâ judicatus. Scripſit venerabilis hic Pater.

1. *Epiſtolas tres Paſtorales* ad Religioſos & Moniales ſuæ Congregationis datas: quarum 1.ª prodiit Romæ, an. 1624. *in-8.°* 2.ª Ibidem anno 1633. *in-8.°* 3.ª Ibidem anno 1642. *in-8.°* In quibus tractat de Conſtitutionum Obſervantia; de unione divina; de ſæcularium maximè parentum fugâ; de Paupertate, charitate fraterna, & ſuperiorum electione. Hæ tres Epiſtolæ ex Latino in Italicum idioma verſæ habentur in *Collectione Mediolanenſi*.

2. *Inſtructiones* à Definitorio Generali conditas pro *Univerſali Congregatione*, &c. Romæ an. 1635. Typis Ludovici Gignani, *in-8.°* Latinè.

3. *Inſtructiones* alias peculiares *pro omnibus Collegiis* ejuſdem *Congregationis*. Romæ typis Ludovici Gignani, anno 1635. *in-8.°* Latinè.

Paulum Simonem Rivarola à Jeſu Maria commendant Clemens VIII. in *Epiſtola ad Sciach-Abbas* Regem Perſarum: Georgius Cardoſus, in *Notis ad Hagiologium Luſitanum, die 26. Januarii*: Laurentius Beyerlinck, in *Theatro vitæ humanæ*, Lib. XVI. Dominicus Gravina *parte 2. vocis Turturis, cap. 26.* Joannes Caramuel, in *vita Dominici à Jeſu Maria*: Joannes Chardin, in *Itinerario Perſico* Gallicè ſcripto *tom. VIII. p. 116.* edit. Pariſ. 1723. *in-12.°* Philippus à SS. Trinitate, in *Itinerario Orientali, Lib. VI. cap. 2. & 6.* necnon in *Compendio Hiſtoriæ Carmelitanæ, Lib. VIII. cap. 2. 4. 8. 12. & 17.* atque etiam in *ejus vita in Dec. Carmel. parte 3. p. 147.*

Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 331.* & in *Bibl. Perſonata Mſ. p. 177.* Iſidorus à S. Joſeph, in *vita Joannis à Jeſu Maria cap. 8. & tomo I. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. V. cap. 43.* Thomas Aquinas à S. Joſeph, *Lib. II. de Patriarchatu Eliæ*: Joannes à Jeſu Maria, *Lib. Miſſionum*, & in *vita Petri à Matre Dei*: Ludov. à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelit. Excalceator. Galliæ, Lib. I. cap. 60. p. 162. Lib. II. cap. 13. p. 332. &c.* Petrus à S. Andrea, *tomo I. Hiſtor. General. Carmelit. Excalc. Lib. I. cap. 25. Lib. III. cap. 3. Tomo II. Lib. II. cap. 23. Lib. III. cap. 7.* Franciſcus Joſeph, in *Necrologio Præpoſit. Generalium, p. 204.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 314.*

Hic *Paulus à Jeſu Maria* primùm appellabatur: ſed Miſſionem ad Perſicam dum ſeſe accingeret, Clemens VIII. juſſit ut nomini ſuo adderet *Simonem*; quia Simon Apoſtolus in ſortem prædicandam accepit Perſidem: & eamdem ob rationem nomini ſui ſocii, qui *Joannes à S. Eliſæo* vocabatur, nomen *Thadæi* adjici voluit. Nonnulli Carmelitæ Excalc. virtute illuſtres ejuſdem nominis floruerunt & dexixerunt, inter quos *Paulus Simon à Jeſu Maria* deceſſit Brugis Flandrorum anno 1661. *Paulus Simon à Jeſu Maria* Provinciæ Pariſienſis, Prior Muſſipontanus anno 1669. *Paulus Simon à Jeſu Maria*, Prior Inſulenſis, & primus ſocius Capituli Generalis, &c.

XXIX.

PAULUS A S. UBALDO, natione Belga, Carmelita Excalceat. Provinciæ Belgicæ ſancti Joſeph alumnus, Theologus vir, cujus pietas, religio & eruditio non minimam peperunt famam circà annum 1665. Scripſit,

P.

Animæ delectamentum tribus Libris diſtinctum: in quo agitur de Oratione Mentali & ſupernaturali. Extat Mſ. Antuerpiæ in Biblioth. Carmelit. Excalceat. teſte Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 332.* ex Schedis Mſſ. quas ei communicavit anno 1669. Ludovicus *à S. Tereſia* Carmelita Diſcalceatus Pariſienſis, aliàs Provinciæ Belgicæ Viſitator Generalis.

XXX.

PAULUS DE VIBRAMONTE, natione Arrago, patriâ Cæſar-Auguſtanus, Carmelita Antiquioris Obſervantiæ, Doctor Theologus, inſignis Mathematicus & Philoſophus, qui floruit circà annum 1606. idem ipſe eſt atque *Paulus de Cibramonte:* de quo ſuperiùs fuimus locuti, poſt Marcum-Antonium Alegreum Caſſatum, in *Paradiſ. Carmel. Decoris p. 453.* quem exſcripſere Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 127.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 332.*

XXXI.

PAULUS VINCENTI, gente Samarrandus, patriâ Oſrunenſis, Carmelita, S. Theologiæ Magiſter & Doctor, edidit Italicè *Decadem unam pro Divis dedir. Iraſ.* Neapoli, apud Paſſarum, an. 1678. teſte Elia de Amato, in Schedis Mſſ. anno 1747. miſſis.

XXXII.

PELLEGRINUS-ANTONIUS ORLANDI, patriâ Bononienſis, profeſſione Congregationis Mantuanæ Carmelita, gradu Theologico Doctoribus & Magiſtris ſacræ Facultatis Bononienſis aggregatus an. 1696. vir philologicis litteris apprimè inſtructus egregia ſuæ monumenta eruditionis edidit, quæ perpetuam ingenii ſui memoriam illuſtrabunt. Talia ſunt hujus

SCRIPTA.

Tria potiſſimum recenſentur, quæ magnam & celebrem ei apud eruditos primi Subſellii viros famam perennem ac indelebilem æſtimationem pepererunt.

PRIMUM.

A, B, cedario Pittorico, nel quale ſono deſcritte, le patrie, i Maeſtri, e di tempi, ne quali Fiorirono circa quattro mila profeſſori di Pittura, di Scultura, e d'Architettura; da Pellegrino Antonio Orlandi Bologna 1704. *in-4.°* Hæc editio recenſetur in Bibliotheca Duboſiana ſeu in Catalogo Librorum Eminentiſſ. Dom. D. Guillelmi Cardinalis *Dubois* Cameracenſis Archiepiſcopi, Pariſ. 1725. tom. II. pag. 505. num. 5471.

Editio ſecunda hoc titulo inſcribitur *Abecedario Pittorico, nel quale ſono deſcritte le vite de gli Antichiſſimi Pittori, Scultori, Architetti, &c. con la Tavola de gli Autori che Sciſſero di tali materie: Da Fra Pellegrino-Antonio Orlandi Carmelitano de Bologna: 2.ª edizione accreſciuta.* Bologna, Piſarri, 1719. *in-4.°* Hæc editio in Bibliotheca Fayana, *in-8.° p. 63.* citatur.

In Opere Gallicis typis inſcripto: » Dictionaire » des Monogrammes, Chiffres, Lettres initiales, » Logogryphes, Rebus, &c. ſous leſquels les plus » célébres Peintres, Gravours & Deſſinateurs ont » deſſiné leurs noms. Traduit de l'Allemand de M. » Chriſt, Profeſſeur dans l'Univerſité de Leipſick, » & augmenté de pluſieurs ſupplemens par M... » de l'Acad. Imp. & de la Societé Roy. de Lon» dres. A Paris, chez Sebaſtien Jorry, 1750.

In *Nota*, in hujus Dictionarii Præloquio apponitur ad pag. 23. finem, hæc leguntur: » le titre » de l'édition dont je me ſuis ſervi eſt l'Abecedario » Pittorico da l'Autore riſtampato, correcto & ac» creſcruto, &c. in Firenze 1731. *in-4.°* Le nom » de l'Auteur, qui comme on croit communément, » eſt *Franceſco Pellegrino Antonio Orlandi*, ne ſe » trouve pas à cette édition. La premiére parut » en 1719. & l'on a fait une autre à Naples en » 1733 ».

Ephemerides Trevoltianæ repetunt eadem verba ad menſem Maium 1750. *p. 1072.*

Abecedarium Pellegrini Anglico idiomate donarunt typi Londinenſes ita inſcriptum. » *Repertorium Sculptile Typicum*, or A complete Collec» tion and Explanation ofthe Several Marks and » Cyphers, by Which the Prints ofthe beſt En» gravers are diſtinguished, With an Alphabetical » Index of their Names, Places of Abede and Ti» mes in Wictheylived, tranſlated from the A B » C dario Pittorico of Pellegrini Antonio Orlandi. » London 1730. *in-8.°* Id eſt Latinè. *Completa » Collectio & Explicatio Notarum & Cyfrarum, » quibus diſtinguuntur Opera præſtantiorum Sculpto» rum, cum Alphabetico Indice ipſorum Nominum, » Manſionum, & Temporum quibus vixerunt, tranſ» lata ex Abecedario Pictorum Peregrini Antonii » Orlandi.* Londini, 1730. *in-8.°*

Editor autem Gallicus Dictionarii Monogrammatum Notas & Notarum explicationem ex Abecedarii Pictorici deſumptam adjecit à *pagina 350. ad paginam 363.* Ubi non omittitur Joannes-Maria de Brixia, cujus mentionem fecimus Superiori *columna 48. num. 41.*

SECUNDUM.

Scriptorum Bononiæ Icones. Ibidem anno 1714. apud Piſarrum *in 4.°* Hujus Operis mentionem bis nobis fecit Elias de Amato Carmelita Montaltinus in Schedis Mſſ. datis an. 1747. & 1748. Petrus autem Joannes Niceron in ſuis Memoriis tomo 37. pag. 331. animadvertit transfuſa eſſe in præfatas Icones *Minervalia Bononienſium Civium Anademata*, quæ alio nomine indicantur *Biblioth. Bononienſis*, &c. Collectore Joanne-Antonio Bumaldo ſive Montalbano.

TERTIUM.

Origine, e progreſſi della Stampa, oſia dell arte Impreſſoria, e Notizia dell'opere Stampate dal 1475. ſino al 1500. Bologna per Conſtantino Piſarri, 1722. *in-4.°*

Celebrem hujus Operis mentionem habent *Acta Eruditorum Lipſienſia* ad menſem Maium 1724. pag. 101. Nicolaus Haim, in *Biblioth. Italiana de Libris Raris, p. 179. num. 1.* Elias de Amato Carmelita Montaltinus in Schedis ad nos miſſis anno 1748.

XXXIII.

PETRONILLA A SANCTO JOSEPH, Hiſpana, Carmelitana Congregat. S. Tereſiæ, Novitiarum Magiſtra, Subprioriſſa, & quater Prioriſſa Monaſterii Valliſoletani, Virgo va-

P.

riis digna encomiis, prudens, ſapiens, pia, humilis, circà an. 1656. ſcripſit juſſu R. P. Didaci à S. Angelo Provincialis Provinciæ Caſtellæ Veteris S. Eliæ.

1. *Vitam Tereſiæ à Jeſu de Vela Monialis Valliſoletanæ*, *Mſſ.*

2. *Carmina quadam Hiſpanica*, quæ ibidem leguntur Mſſ.

His uſus eſt Michaël-Baptiſta *de Lanuza* ad componendam vitam *Tereſiæ ejuſdem à Jeſu*, quæ in ſæculo nuncupata fuit Domina *Brianda de Acuna vela*, filia Comitis *de Caſtrillo*, à juventute virtutum & pietatis ſtudio addicta, quibus promeruit varios à Chriſto favores. Vita hæc prodiit Cæſar-Auguſtæ, anno 1657.

. Noſtra *Petronilla*, quam laudant dictus Michaël-Baptiſta de Lanuza, & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 332.* differt ab altera Petronilla de Sancto Joſeph, Tereſianâ Moniali, Hiſpana, S. Luciferi Monaſterii, S. Joſeph anno 1592. Novitiâ magnæ virtutis: cujus meminit Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſ. Lib. VIII. cap. 33.*

XXXIV.

PETRUS ALEXANDER, natione Belga, ortu Attrebas & profeſſione Carmelita, Doctor Theologus Pariſienſis, Prior Attrebatenſis, quem cum ſeſe gereret, atque hujus officii munere fungeretur, multa huic bona Conventui contulit: Majorem enim hujus Cœnobii partem ſuo labore & induſtriâ conſtruxit circà annum 1554.

. Carmelitæ ſcilicèt in ſuburbiis Attrebati primo admiſſi ſunt ad Conventum Fratrum quorumdam dictorum *de Pænitentia Jeſu-Chriſti*, vulgò *Sachetum*, de Licentia Gerardi Epiſcopi Attrebatenſis, uno tantùm ex dictis Fratribus ſuperſtite, ao. 1295. Acceſſit poſteà confirmatio *Joannis XXII.* anno 1329. Conventus hic tertiò fuit combuſtus. Primò, per *Robin Canol* Anglum, cum ſuburbiis, anno 1370. Secundò, per ipſos cives ad conſervationem Civitatis, verentes obſidionem *Caroli VI.* Regis Galliæ, anno 1414. Tertiò, per eoſdem, anno 1477. *Ludovico XI.* Francorum Rege Urbem obſidente; quâ per eum armis occupata, admiſſi ſunt ad Urbem Carmelitæ, & locum ſibi emerunt, anno 1478. in quo Conventum à fundamentis ædificare cœperunt, & plenam abſolutamque illius ædificationem acceperunt à noſtro Petro Alexandro, qui plurima ſui monumenta ingenii reliquit, teſte Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 332.* Joſiam Simlerum laudante in *Epitome Bibl. Geſnerianæ*, ſcilicèt.

1. *De Origine novi Dei Maozim Dialogum*, Lib. I. Vide Diction. Bibl. Calmet tom. II. p. 19.

2. *In Epiſtolam ad Romanos*, & in *Epiſtolas ad Corinth.* Lib. II. Quorum meminit Friſium citans Jacobus le Long, in *Biblioth. Sacra p. 603. col. 2. B.*

3. *Apologiam adversùs Lovanienſes*, Lib. I.

4. *De utraque in Chriſto Natura*, Lib. I.

5. *Confeſſionem Fidei*, Lib. I.

6. *Communes locos veterum Patrum*, Lib. I.

7. *De Matrimonio*, Lib. I.

8. *De Prædeſtinatione & Præſcientia*, Lib. I.

9. *De Diſciplina Eccleſiaſtica*: Lib. I.

10. *De Purgatorio Chriſtiano*, Lib. I.

11. *De unico Advocato*, Lib. I.

12. *Ad diſperſos Eccleſiæ Londinenſes*, L. I. &c.

Petrum Alexandrum memorant Joſias Simlerus & Joannes-Jacobus Friſius, in *Epitome Biblioth. Conradi Geſneri, p. 663. col. 1.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 332.* Jacobus le Long, in *Bibl. Sacra, p. 603. col. 2. B.*

XXXV.

PETRUS-ANDREAS E CASTANEIS, natione Tuſcus, patriâ Florentinus Carmelitarum inſtitutum tenuit inclinante ſæculo decimo quarto, & mortem opetiit circà annum milleſimum quadringenteſimum ſeptuageſimum; centum annis poſtquàm S. Andreas Corſinus obiit, cui ipſum Petrum Andream de Caſtaneo cœtaneum perperam appellat Ludov. Jacob. Scripſit autem.

Vitam S. Andreæ Corſini Carmelitæ, & Feſulani Epiſcopi. Quam ediderunt & Notis illuſtravit Dominicus à Jeſu, Gallus Carmelita Exalc. Pariſiis apud Claudium Sonnium, anno 1638. *in-12.°* & Joannes Bollandus, *tomo II. pag. 1064. de Actis Sanctorum die 30. Januarii*, aliis obſervationibus auxit. Extat autem hæc *vita Mſ.* Romæ in Bibliotheca Vaticana, & in Bibl. Carmel. Antiquiorum Lugdunenſium, in quam tranſlata fuit è Muſæo *Roberti Berthelot* Carmelitæ, Epiſcopi Damaſceni & Suffraganei Lugdunenſis, à quo eam mutuo acceperat præfatus Dominicus à Jeſu: Vaticanam autem *vitam Mſ.* citat Odericus Raynaldus *tomo 16. Annal. Eccleſ. ad ann. 1373. num. 27. & 28.* Atque *ad annum 1440. num. 10.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. novæ & Infimæ Latin. tom. V. p. 714.*

De Petro-Andrea de Caſtaneis locuti ſunt Odericus Raynaldus, *tomo 16. Annal. ad an. 1373. num. 27. & 28. & ann. 1440. num. 11.* Joan. Albertus Fabricius, *tom. V. Biblioth. pag. 714.* Adrianus Baillet, in *Tabula Critica menſis Februarii, die 4.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *tomo Conſultorum de Canonizatione Sanctorum, tomo IV. Annal. an. 1440. num. 2.* Petrus Waſtellius, in *vindiciis pro Joanne XLXIV. Hieroſolymitano Antiſtite.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 333.* Dom. de Montfaucon tom. II. Bibl. Mſſ. p. 1280.

XXXVI.

PETRUS ANDREAS LOMBARDI, Florentinus Carmelita, S. Theologiæ Magiſter & Doctor, Eutriæ Provincialis, atque S. Mariæ Tranſpontinæ Cœnobii in Urbe Prior, luce donavit *Panegyrim in honorem B. Virginis Mariæ.* Florentiæ, anno 1733. ſicuti legimus in Schedis Mſſ. Patr. Eliæ de Amato, an. 1747. ſubminiſtratis.

XXXVII.

PETRUS A S. ANDREA, in ſæculo dictus *Joannes-Antonius Rampalle*, natione Gallus, patriâ Inſulanus Diœceſeos Cabellicenſis in Comitatu Avenionenſi, die 23. Decembris, anno 1640. Carmelitas inter Excalceatos Monaſticam Avenione profeſſionem emiſit, completo ætatis anno decimo-ſexto. Regulari Obſervaotiâ, ac Doctrinâ clariſſimus, accutiſſimus Philoſophus, eruditiſſimus Theologus, & accuratiſſimus Hiſtoricus, Philoſophiæ & Theologiæ Lector, Novitiorum Magiſter, anno 1655. Prior Aquenſis, an. 1658. Prior Avenionen. & primus ſocius Capituli Generalis, deindè an. 1661. Provinciæ Avenionenſis Præfectus ſivè Prior Provincialis, anno

1664.

P.

1664. Prior Maſſilienſis, & an. 1667. Definit. Gen.

Vir præter candorem animi, rerum experientiam, morumque integritatem, adeò in Poetica facultate excellens, ut alter ſui Ordinis Baptiſta Mantuanus jure merito ſit appellatus. Aliam in eo non minoris pretii dotem expendens *Philippus à SS. Trinitate* Præpoſitus Generalis, laborioſum ei onus injunxit, Hiſtoriam Generalem ſuæ Congregationis Italicæ, per *Iſidorum à S. Joſeph* inchoatam perficiendi & edendi. Quod executus eſt intrà triennium, duos priores tomos publico juri committens, quos inſcripſit:

1. *Hiſtoria Generalis, Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, Congregationis S. Eliæ. Tomus I. in-folio* à R. P. *Iſidoro Ordinis Definitore Generali, novâ partitione, novo ordine, novâ formâ donatus, nec minori parte auctus atque completus.* Romæ anno 1668. *Tomus II. Hiſtoriæ Generalis, &c.* Romæ poſt ejus mortem editus *in-folio* an. 1671. uterque optimâ & eleganti latinitate conſcriptus. Auctor ipſe Romæ die 29. Novembris, obiit anno 1671. non 1678. ut Typographicus error ſignat in *Bi-Carmel. Excalceat. p. 315.*

2. Opera alia ſunt *de Chyromantia naturali* tractatus, ſub nomine *de Rempalle* prodiit Lugduni, anno 1653. Gallicè *in-8.°* apud Anton. Jullieron: Item Pariſiis, Typis Loiſon.

3. *Relatio Martyrii venerab. Patr. Dionyſii à Nativitate, & Fr. Redempti à Cruce Carmel. Excal.* ex Italico idiomate in Gallicum converſa, & dicata Comiti Alethenſi Provinciæ Proregi Aquis-ſextiis, Typis Roize, *in-4.°* anno 1651. Extracta eſt hæc vita ex *Itinerario Orientali* Philippi à SS. Trinitate *Lib. VIII. cap. 6. & Lib. IX. cap. 2.* Atque legitur in Annalibus Carmelit. Excalceat. Galliæ II. *cap. 20.* & ſeqq. à *pag. 351. ad pag. 370. Dionyſius à Nativitate.* Gallus erat natione, *Neuſtrius* Provinciâ, *Harflevius* patriâ, apud Indos in *Achinenſi* Civitate martyrio coronatus an. 1638. die 26. Novembris, qui in ſæculo dicebatur *Petrus Bertelot.* Frater autem *Redemptus* erat natione Luſitanus, in ſæculo dictus *Thomas Rodrigues de la Cugna*, natus in *Paredes* oppido Diœceſeos Bracarenſis.

4. *Itinerarium Orientale R. P. Philippi à SS. Trinitate*, ex Latino etiam in Gallicum idioma traditum prodiit Lugduni, anno 1653. *in-8.°* apud Anton. Jullieron. Quod ibi dicitur de Paradiſo Terreſtri in aliqua Armeniæ planitie conſtituto, & nimio frigoris & æſtûs exceſſu immuni carpit & vellicat *Joannes Chardin* in ſuo itidem ſcripto Gallicè *Itinerario è Pariſienſi Civitate ad Hiſpahamienſem Urbem, tomo II. pag. 237. edit. Pariſ. 1723. in-12.°*

5. *Vita* Latina *V. P. Dominici à Jeſu Maria*, quam R. P. Philippus à SS. Trinitate ediderat, prodiit Lugduni, anno 1654. *in-8.°* juſſu ejuſd. Philippi Sermone Gallico donata, quibuſdam levis momenti mutatis & additis.

6. *Vita S. Tereſiæ a Jeſu*, ſeu potiùs *Odes Gallicæ*, quæ habentur in vita S. Tereſiæ, cùm figuris & imaginibus, Gratianopoli editæ, ex Latinis in Gallicum idioma verſæ eleganter.

7. *Magdalena pœnitens & converſa* Marchionis Antonii Julii *Brignoles*, ex Italico idiomate in Sermonem Gallicum tranſlata prodiit Aquis-Sextiis, anno 1674. *in-8.°*

8. *Ejuſdem Brignoleti* alius Liber, cui titulus inſcribitur *Alexius.*

9. *Epitome vitæ vener. M. Mariæ Lætienſis à S. Tereſia de Luxemburgo, Duciſſæ Ventadorii Carmelitanæ Tereſianæ*, anno 1660. defunctæ die 18. Januarii refertur in Annalibus Carmelit. Excalc. Galliæ *Lib. II. cap. 122. & ſeqq. à pagina 639. ad paginam 651.* & vita ejuſdem M. Mariæ Lætienſis, quæ adjudicatur *Paulo à SS. Sacramento* Carmelitæ Diſcalceato, prodiit Lugduni Gallicè, apud Antonium Jullieron, anno 1664. *in-4.°* cùm vita Ven. M. Magdalenæ Genuenſis Carmelitæ pariter Tereſianæ, ab eodem Paulo editæ. Quam ob rationem non accuratè priorem vitam repoſuit inter opera Petri à S. Andrea *Ludovicus Jacob.*

10. *Le Religieux en ſolitude, ou Traité des Exercices, ou ſolitude des dix jours que doit faire un Religieux tous les ans, avec quelques méditations:* id eſt Latinè, *Religioſus in ſolitudine; ſivè Tractatus exercitiorum, aut ſolitudinis decem dierum, quæ à Religioſo ſingulis annis ſunt facienda, cùm quibuſdam Meditationibus.* Lugduni, an. 1668 *in-8.°*

11. *La vie du Bienh. P. Jean de la Croix Carme Déchauſſé:* id eſt Latinè; *vita B. P. Joan. à Cruce primi Carmelitæ Diſcalceati.* Aquis-Sextiis, anno 1675. *in-8.°*

12. *La Tragedie de la Suzanne Chrêtienne:* id eſt Latinè, *de Suzana Chriſtiana Tragœdia*, ſub nomine Dom. *Rampalle.* Lugduni, an. 1658. *in-8.°* apud Michaëlem du Han.

13. *La Tragedie de ſainte Dorothée Vierge & Martyre:* id eſt Latinè, *de ſancta Dorothea Virg. & Mart. Tragœdia*, ſub nomine Dom. *Rampalle.* Lugduni, anno 1658. *in-8.°* apud Michaëlem du Han.

14. *Traité de la Chyromancie naturelle:* ſeu Latinè *Tractatus de Chyromantia naturali*, ſub nomine Joan. Ant. *Rampalle.* Lugduni, an. 1653. *in-8.°* apud Antonium Jullieron, & poſteà Pariſiis, typis Loyſon.

15. *Traité de la Phyſionomie naturelle:* id eſt Latinè, *Tractatus de Phyſionomia naturali Mſ.* apud Carmelitas Excalceat. Aquenſes.

Petrum à S. Andrea commendant Ludov. à S. Tereſia in Annalibus Carmelit. Excalc. Galliæ, *Lib. II. cap. 102. CXI. & 126. p. 572. 592. & 651.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 333.* Idem in *Bibl. Perſonata. Mſ. pag. 178.* eujus fide ſolius relata ſunt Opera *num. 13. 14. 15. & 16.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 315.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Spec. p. 1132.*

XXXVIII.

PETRUS A S. ANDREA, alter Hiſpanus Carmel. Excalc. Profeſſus *de Penuella*, vitâ & morte clarus, cujus meminit Franciſcus à S. Maria, *Lib. III. cap. 18. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ.* Alter etiam Petrus à S. Andrea, Polonus, Lublini ſanctiſſimè defunctus anno 1642. ætatis ſuæ 61. refertur per Philippum à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli parte 3.*

XXXIX.

PETRUS AB ANGELIS, natione Hiſpanus, patriâ *Vallaranius*, Diœceſi Pampelonenſis Carmel. Excalc. Conventualis Malacenſis, an. 1584. Magiſter Novitiorum Tauri, an. 1595. Prior Penuellæ, ter Provinciæ Caſtellæ veteris Præfectus, tandem Definitor Generalis, & vene-

Digitized by Google

rabili Matr. Tereſiæ à Jeſu *de Vela* per annos viginti & octo à confeſſionibus, deceſſit Salamanticæ, anno 1636. poſtquam ſcripſiſſet,

1. *Relationes de donis à Deo factis Tereſiæ à Jeſu de Vela.* Quibus uſus eſt Michaël-Baptiſta de Lanuza, in *vita ejuſdem Tereſiæ.*

2. *Relationes varias de ſuis Novitiis*, quarum mentio habetur in Hiſt. Generali Reformationis S. Tereſiæ.

Petrum ab Angelis Valterranum commemorant jam memoratus Michaël-Baptiſta de Lanuza, in *vita Tereſiæ à Jeſu de Vela:* Franciſcus à S. Maria, in *Hiſt. Reformationis S. Tereſiæ*, Joannes Caramuel, in *vita Dominici à Jeſu Maria:* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 334.*

X L.

PETRUS AB ANGELIS, alter Carmelita Excalceatus, natione Hiſpanus, circà annum 1596. natus, in celebri Tyrocinio Paſtranenſi, vota Religionis emiſit, poſt emenſum ſtudiorum curriculum factus eſt Theologiæ Profeſſor, dein Prior Paſtranus & Matritenſis, Provinciam Caſtellæ-Novæ gubernavit anno 1649. & 1655. Procurator Generalis in Curia Romana: ubi Comitem *de Caſtrello*, Vice-Regem Neapolitanum, cui à confeſſionibus, & pluries à Conſiliis erat, ipſum ad Inſulas Epiſcopales promovere ſatagentem, audire nolens, maluit munere completo in Hiſpaniam redire; & ibi anno 1661. Definitor Generalis fuit electus; vir ſummæ probitatis & experientiæ non vulgaris, virtutis & Religionis, ſolidi ingenii & reconditæ eruditionis famâ celebris, Theologus & Canoniſta præclarus; tandem plenus dierum & bonorum operum obiit Matriti anno 1679. die 19. Julii. Duo ejus præclara recenſentur Opera, quorum dicitur

1.um *Tractatus de Ordine judiciali & praxi Tribunalis Religioſorum ex utroque jure, & ex iis quæ docent graves Autores, tùm antiqui, tùm moderni Juriſtæ & Theologi, collectus.* Matriti, an. 1643. *in-4.°* Hiſpanicè. Latinitate autem hunc Tractatum donavit *Leo à Regibus* Carmelita Excalceat. Theologiæ Profeſſor in Conventu Neapolitano Matris Dei, & in eadem Civitate typis dedit, anno 1656. *in-4.°* Item Coloniæ & Matriti prodiit anno 1665. Latinè.

2.um *Speculum Privilegiorum*, Hiſpanicè cùm hoc titulo: *Eſpejo de los Privilegios de los Regulares en commun.* Matriti, anno 1665. Interdum citatur à Theologis Moralibus, Collegii Salmanticenſis Carmel. Excalceatorum, de quo inferiùs dicturi ſumus.

Noſtrum hunc Petrum ab Angelis commendant Hieronymus *Ari* Carmelitarum antiquioris Obſervantiæ Prior Generalis, in *Libellis ſupplicibus ad Regem Catholicum Philippum IV.* Antonius à Spiritu Sancto Carmelita Excalceatus, in *Directorio Regularium:* Leo à Regibus, in ſui *Indicis Regularis Præfatione:* qui *Index Regularis* eſt intitulatio Operis jam memorati numero 1.° Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 334.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hiſpana tom. II. p. 135. & 667.* Daniel à Virgine Maria, *Speculi Carmel. tom. I. pag. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelitarum Excalc. pag. 316.*

X L I.

PETRUS A S. ANGELO, natione Hiſpanus, in oppido *Almonacir* de Campo, vel ut aliis placet, in Civitate *Biatienſi* natus, miris corporis & animæ dotibus præditus, ſub diſciplinâ Magiſtri *Joannis Avila* inſtructus, Alphonſo Chaconico Eremitarum *Rupeculæ* Patri adhæſit, tantoque ſpiritûs fervore vitam perfectionis arripuit, ut ſuis Co-Eremitis, aliiſque viris etiam doctiſſimis chariſſimus, omnium ſibi affectum conciliaverit.

Anno 1572. cùm ſuis decem ſociis Eremitis, Reformationis Carmel. Excalceat. indutus habitu, carnem ſuam aſperrimis ciliciis, abſtinentiâ perenni aliiſque pœnitentiæ laboribus, cùm vitiis & concupiſcentiis crucifigens, divinis contemplationibus animam nutriens, ſæpiſſimè in extaſim raptus, in extremos mentis jubilos prorumpere, ac in copioſos lacrymarum rivulos reſolvi videbatur.

Nunquam induci potuit, ut ſacros Ordines ſuſciperet, ſed obedientiâ coactus Novitiorum educationi præfectus eſt, quos cœlitùs inſtructus, ex creaturarum Libro, ad creatorem dirigebat, dicere ſolitus: *Religioſum ſui ſollicitum, Dæmonio ludibrium, ſui Angeli confuſionem, ac ſervum infidelem eſſe, ac domi non foris, legum obſervatorem.*

Conſultus à quodam ſacrarum Litterarum Profeſſore, de illo Apocalypſis 2. textu *Age pœnitentiam, & prima opera fac:* Obedientiâ compulſus reſpondit: *Prima opera quæ facit homo intrans in mundum, ſunt plangere, & lacrymas fundere; & in iis exerceri debet ut pœnitentiam agat.*

Variis doloribus ac infirmitatibus invictâ patientiâ diu toleratis, ſuæ mortis die cognitâ, receptis mirâ pietate Sacramentis Eccleſiæ, quamvis non tàm proximus morti videretur, benedictione ſuperiorum poſtulatâ, fratribus valedicens, vultu ſpecioſiſſimo, ac mira luce perfuſo, animam Deo reddidit anno 1580. Ejus autem oſſa poſteà Granatam, anno 1610. à R. P. *Joanne à Jeſu* Monaſterii Granatenſis *Sanctorum Martyrum* Priore fuerunt delata.

Edidit duo Opuſcula, à viris doctis in pretio habita, quæ inſcribuntur 1.um *Frater Contritus*, ſeu de peccatore converſo. 2.um *Frater Ovis*, ſeu de humilitate & manſuetudine.

Petrum noſtrum à S. Angelo celebrant Franciſcus à S. Maria *tomo I. Hiſt. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. IV. cap. 47. 48. 49. 50. & 51.* Hieronymus à S. Joſeph, in *vita vener. Joannis à Cruce, Lib. II. cap. 6. & Lib. IV. cap. 1.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Hiſt. Carmel. cap. 7. & 9.* necnon in ejus *vita*, & in *Decore Carmeli Religioſi, parte 2. p. 26.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 333.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joann. Bapt. in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 316.*

X L I I.

PETRUS AB ANGELO CUSTODE, natione Belga, ſtrictioris Obſervantiæ Carmelita, quondam Paſtor Gelrienſis circà an. 1670. & in ejuſdem regionis finibus Decanus ſcripſit

Opus inſcriptum: *Duplex ſpiritus Eliæ;* Latinè, *in-4.°* teſte R. P. Illuminato à S. Spiritu Bruxellenſi Carmelita, in *Schedis* ad nos Aureliam *miſſis die 13. Auguſti, anno 1741.*

P.

LXIII.

PETRUS ANGELUS DE SUMMARAN, natione Germanus, Antiquioris Obſervantiæ Carmelita Theologus, ex Italico in Germanicum idioma vertit:

Theſaurum Carmeliticum, ſtatuta, Indulgentias & Privilegia Confrat. Scapularis conceſſa, continentem. Monachii & Coloniæ, typis Butgenii an. 1621. *in-4.°* Hæc habet Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag.* 334.

XLIV.

PETRUS AB ANNUNTIATIONE, natione Navarrus, Carmelita Excalceatus, in Conventu Pampelonenſi Profeſſor Theologiæ, *Poſteriores Epiſtolas S. Tereſiæ*, quas Illuſtriſſimus Dom. de Palaſox non viderat, *egregiis notis illuſtratas* edidit, anno 1698. Prodiere *duobus tomis in-12.°* contentæ, & Gallicè Bruxellis, Typis Franciſci Foppens: ſicuti refertur in *Bibl. Carmel. Excalc. p.* 317. & 381.

XLV.

PETRUS AB APOSTOLIS, vulgò *de los Apoſtoles*, natione Hiſpanus, patriâ Hiſpalenſis, profeſſione Carmelita Vetuſtioris Obſervantiæ ſequax, in Boetica Provincia cujus Cœnobium Gibraleonenſis oppidi Prior rexit, Doctor Theologus, vir pius & eruditus, edidit ad Joan. Baptiſtam Caſſardum Ord. Carmelitici Priorem Generalem.

1. *Kalendarium Ordinis Carmelit. perpetuum*, Latinè, Venetiis, apud Joannem Variſcum, an. 1588. *in-8.°* ut refert Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpan.* Itaque Ludovicus Jacob editionem hujus Kalendarii affigens anno 1580. diverſi modè ſentit. Hoc quippè an. 1580. Caſſardus in Priorem Generalem electus eſt.

2. *Vida de S. Andres Corſino Obiſpo de Fieſoli de la Orden de Nueſtra Señora del Carmen*: id eſt Latinè; *Vitam S. Andreæ Corſini Epiſcopi Feſulani ex Ordine Carmelitarum* Aſſumpti. Sed fortè Italico Sermone illa vita edita eſt: nam in proceſſu ad Canonizationem hujus Sancti Antiſtitis, an. 1603. formato, mentio iſtius *Operis* ſeu *vitæ* quæ Florentiæ typis tradita fuit vernaculâ Italiæ lingua, ſit: inquit jam memoratus Nicolaus-Antonius.

3. *Cæremoniale Ordinis Carmelitarum*, abſque nomine tamen Authoris Romæ, apud Guillelmum Faciotum, anno 1616. *in-4.°*

Hæc colligo ex Bibliothecæ Hiſpanæ tomo II. p. 136. necnon ex Ludovici Jacob Bibliothecâ Carmel. Mſ. pag. 334. fuit autem eodem fermè tempore alter *Petrus ab Apoſtolis* natione Hiſpanus, patriâ *de Bonilla*, in ſeculo dictus *Petrus de la Fontana*, ex Antiquioribus Carmelitis ad Tyrocinium Diſcalceatorum Carmelit. *Paſtranenſe* tranſiit, & ibi profeſſionem emiſit anno 1575. Unus è primis Excalceatis Carmelitis miſſus in Regna Indica *Congo* & *Angola*. Anno 1581. ſocius Prioris interfuit primo hujus Congregationis Carmelit. Excalceat. Capitulo Provinciali Compluti celebrato die 3. Martii, ubi Hieronymus *Gracianus* in Priorem primum Provincialem electus fuit. Cum *Petrus ab Apoſtolis* vir eſſet verè Apoſtolicus & de Religione Chriſtiana optimè meritus, ter Provincialis Provinciæ *S. Alberti* Indiarum electus extitit. Tandem martyrii cupidine fragrans occubuit Mexico, anno ſalutis humanæ 1630. ætatis ſuæ 77. Religionis 55. ut teſtantur Franciſcus à S. Maria, in *Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ tom. I. Lib. IV. cap.* 13. *pag.* 457. trad. Gallic. Philippus à SS. Trinitate, in *Hiſt. Carmelit. Lib. VII. cap.* 16. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, Gallicè ſcriptâ, *cap.* 276. *p.* 633. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p.* 334.

XLVI.

PETRUS ARCIS natione Gallus, patriâ *Anicienſis* ſeu *Podienſis*, Carmelita Provinciæ Narbonæ, in ſacra Theologia licentiatus Pariſienſis, Philoſophiæ ac Theologiæ ibidem Profeſſor, uti & *Divione*, ubi Ludovicum Jacob diſcipulum habuit annis 1628. & 1629. Peſte correptus, interiit *Podii Vellaunorum*, anno Chriſti 1629. die 27. Auguſti, ætatis ſuæ circa annum 34. Scripſit nonnulla Opera, quorum ullum forſan ſuperſit; ſcilicet

1. *De Providentia Dei, Libros XVIII.* duobus tomis diviſos. *Mſſ.* Latinè.

2. *Kalendarium Mſ.* Latinè, quod penès Authorem Divione vidit Ludovicus Jacob.

3. *De Aſtrologia Libros plurimos Mſſ.* Ibidem.

4. *De Patriarcha Elia Tragi-Comediam Mſ.* carmine Latino.

5. *Sermones per Adventum Mſſ.* quos penès ſe habuit Paulus à S. Elia, Carmelita Provinciæ Turoniæ de Obſervant. ſtrictiori Rhedonenſi, anno 1644. defunctus in Normania, ſed apud ſuos Sodales in Conventu Dolenſi Armoricos ſepultus.

Petrum Arcis ſuum Præceptorem Laudat Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mſ. p.* 334. necnon in *Deſcriptione Provinciæ Narbonenſis, cap.* 4. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p.* 1093. *num.* 3855.

XLVII.

PETRUS AVRILIUS, Gallicè AVRIL; natione Gallus, Provinciâ Andinus, Carmelitanam Profeſſionem emiſit *Andegavi*, ubi ſæcularis Philoſophiæ, necnon Theologiæ ſacræ notitiâ ſublimi donatus, Academiæ Andegavenſis Doctor Theologus effectus eſt; & in illa per multos annos publicè docuit; ſuique Conventûs Andegavenſis Prior, Sodales & Fratres in viam juſtitiæ atque ſanctitudinis mirificè direxit, urbanus, polituſque cuncta ſibi devinciens corda. Undè diebus & operibus plenus ad aſtra volavit decimo ſexto deſinente ſæculo, ſcilicet anno 1600. *Scripta* ejus utrum *Mſſ.* ſerventur in aliqua Carmelitarum Bibliotheca, non affirmant Mathurinus Aubron, Petrus Behourtius, Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo in *Catalogis* ſuis *Mſſ. Virorum Illuſtrium Carmelit.* Provinciæ Turoniæ. De ſtirpe Gentilitia *Avril.* Vide Notas Ægidii Menage, in *Vitam Petri Ayrault, p.* 223. & 493.

XLVIII.

PETRUS AYA, Ordinis Carmelitarum, & ſacræ paginæ Profeſſor, electus eſt Epiſcopus Tincarenſis, decimo ſeptimo Kalendas Auguſti, anno 1411. ut conſtat ex Actis conſiſtorialibus Joannis XXIII. inquit Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelit. tomo II. p.* 946. *num.* 3328.

XLIX.

PETRUS ARGENTORATENSIS, ſeu DE ARGENTINA, ſic dictus à Patria, vulgò apud Germanos *Strasburg*, inter Carmelitas hujus civitatis vir magnæ cruditionis, Theologus, & Concionator, ac celebris Hiſtoricus: Qui *Argentinenſis Belli* inter Gualterum Epiſcopum LVII. & Cives, quod anno 1263. geſtum eſt, *hiſtoriam* uberem conſcripſit. Quo tempore Carmelitæ extrà urbis mœnia habitabant, qui poſteà in eam introducti ſunt anno 1325.

Petrum Argentoratenſem commemorant Gaſpar Bruſchius *Lib. de Epiſcopis Argentinis*; Joſias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Geſner.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*, *tomo II.* Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. de Hiſtoricis Latinis*; Martinus Zeillerus, *Lib. de Hiſtoricis, Chronologis & Geographis*; Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 266.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium ad ann. 1263. pag. 375.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 335.* Daniel à Virgine Maria in *Specul. Carmelit. tomo II. pag. 1098. num.* 3891. Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tom. 5. pag. 720.*

L.

PETRUS AMILIANUS, vel DE ÆMILIANO, natione Gallus, Provinciâ Rutenenſis, (Gallicè *de la Province de Rouergue*,) patriâ Amilianus, (Gallicè *de la Ville de Millaud*) profeſſione Carmelita Provinciæ Aquitaniæ, morum pietate & religionis devotione præclarus, anno 1273. in Comitiis Generalibus ad feſtum Epiphaniæ celebratis *Burdigalæ*, in Priorem Generalem unanimi conſenſu electus eſt poſt liberam reſignationem *Radulphi Freſburni*, & rexit Ordinem ann. 21. Nam in Capitulo Generali Burdegalæ celebrato anno 1294. in ſolemni feſto Pentecoſtes ſuum Generalatûs officium abdicavit, & in Conventu Colonienſi anno 1296. mortuus & ſepultus. Vir per omnia laudabilis, & de ſuo Ordine optimè quàm meruerit, oſtendunt privilegia quæ à Sede Apoſtolicâ, obtinuit, favores quibus Præſules & Principes, virique probi Carmelitas fuerunt tempore illius Generalatûs proſecuti, necnon Monaſteriorum viginti ſex fundationes & ampliùs Carmelum ditarunt.

Scripta Petri Amiliani pauca ſupereſſe dignoſcuntur. Quædam tamen ab illo, imò & plurima olim fuiſſe quis dubitet? Graviſſima, quæ officium Generalatûs ſecum importat, negotia multiplicem rerum variarum ſcriptionem denotant eo potiſſimùm tempore, quo Carmelitarum Ordo tot iniquis ſuccuſſibus cùm in Syria tùm in Europa exagitatus eſt. Superſunt autem

1. *Epiſtola ad Eduardum primum Regem Angliæ*, *anno 1282.* Prodiit in Actis publicis Angliæ, quæ typis Londini premi curavit *Thomas Rymer*; *tomo II. p. 221.* Prodiit iterùm in Bullario Carmelitarum Romæ edito 1615. *pag. 606. tomi primi.*

2. *Decretum Capituli Generalis, apud Londinum celebrati anno 1281.* quo ſtatum fuit ut *Frater Profeſſus habeat unam carpitam, quæ eſt noſtræ Religionis* Carmelitanæ *ſignum, non de petiis conſutam, ſed contextam, & habeat ſeptem radios tantùm, ut ſimus uniformes.* Cujuſquidem Decreti meminerunt Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmel. p. 591. num. 2072.* & Hippolytus Heliot, *tom. I. Hiſtoriæ Ordinum Monaſticorum*, *cap.* 43. *p.* 320. Ibidem conſule Palliorum varietatem, quibus Carmelitarum imago depicta multiplex exhibetur, pag. 284. 286. 288. 300. & 313. Hinc enim Decreti Londinenſis æquitatem faciliùs conjectare poteris.

3. *Libellus ſupplex* totius Ordinis nomine *oblatus Honorio IV.* per manus Reverendiſſimi & Illuſtriſſimi Dom. Gervaſii *Giancolet de Clinchamp*, Presbyteri Cardinalis tituli S. Martini. Quo quidem libello ſupplici petebant Carmelitæ, ut ipſis liceret mutare chlamydes ſeu mantellos variegatos: quod ex varietate coloris, quam geſtabant in dictis ſuis chlamydibus ſeu mantellis, non modicum ipſis & Ordini eorum detrimentum & ſcandalum generaretur; ſimul atque ex eo quod panni ſic varii ſine difficultate ab ipſis in Europa inveniri non poſſent. *Libellus* iſte appellatur ſimpliciter *Petitio veſtra* in *Epiſtola* quam ad ipſos Carmelitas ſcripſit dictus Reverend. Dom. Gervaſius Cardinalis, Romæ ſcripta anno 1286. quinto Idus Februarii; & edita *tomo I. Bullarii Carmelit. p.* 36. & *tomo I. Speculi Carmelitani*, *pag. 765. num. 2887.*

4. *Libellus ſupplex* alter totiûs Ordinis nomine *oblatus* ipſi *Reverendiſſimo* eidem *Cardinali Gervaſio.* In quo Libello Petrus Amilianus exhibebat objectamenta quorumdam hominum detrahentium, qui dicebant quod licet Carmelitæ ab Honorio IV. ſummo Pontifice petiiſſent facultatem mutandi ſuos mantellos virgatos, non tamen, obſiſtente præventione mortis dicti Papæ, plenè conceſſa fuiſſe. Cui objectioni reſpondet Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Gervaſius: *Ad id mentes veſtræ minimè dirigantur*; *nam quod ſic per Dominum Papam, & Fratres* Cardinales *conceditur, firmum & irrevocabile perſeverat.* Hæc Epiſtola Domini Gervaſii Cardinalis ad Religioſos viros in Chriſto ſibi Dilectos Priorem generalem, ac cæteros Fratres Ordinis B. M. de Monte-Carmelo, in hoc inſtanti Capitulo Generali congregandos apud Montem-Peſſulanum anno 1287. Scripta Romæ apud S. Sabinam quinto Nonas Maii, prodiit in *Speculi Carmelitani tomo I. p. 69. num. 278.* in *Bullario* Carmel. *tomo I. p.* 37. *&c.*

5. *Acta* autographa *Capituli Generalis apud Montem Peſſulanum*, *anno 1287.* congregati in feſto S. Mariæ Magdalenæ quæ ſpectant ad mutationem Capparum, *Mſſ.* aſſervantur in Archivo Conventûs Mimatenſis ad Provinciam Narbonenſem pertinentis: Undè illa extraxit R. P. *Nicolaus à S. Andrea*, tunc Carmelitarum Cabilonenſis Prior, anno 1677. miſitque in Belgium ad Reverendum Patrem *Danielem à Virgine Maria*: *à* quo prodierunt edita in *Specul. Carmel. tomo I. p. 774. num. 2885. & tomo II. pag. 592. num. 2074.* Extat etiam exemplum integrum Mſ. in vetuſto codice Carmeli Brugenſis in Flandria. Prodierunt inſuper integra typis Romanis impreſſa, cum ſyngrapha Viri clariſſimi Domini Sylveſtri Chevalier, Vicarii Generalis in ſpiritualibus & temporalibus Illuſtriſſ. & Rever. Dom. Franciſci Placidi *de Baude de Pieneourt* Epiſcop. Mimatenſis, in *tomo I. Bullarii Carmelit. pag.* 35. *& ſeqq.* Porrò Acta hujus Capituli circà mutationem Palliorum Virgatorum confirmavit Bonifacius VIII. auctoritate Apoſtolicâ, Romæ, anno 1295. die 25. Novembris per Bullam, quæ incipit: *Juſtis petentium deſideriis, &c.* & prodiit in veteri *Speculo Ordinis Carmelit.* Venetiis impreſſo, ann. 1507. *in-fol.*

P.

in-fol.° necnon in novo *Speculi Carmelit. tom. I. pag. 70.* atque dicti *Bullarii Carmelit. tomo I. p. 45. 46.* ſimul atque *tomo II. Bullarii* Laertii Cherubini inter Bullas Bonifacii Octavi, ejuſdemque meminit Palæonydorus, *Lib. III. cap. 10.*

L I.

PETRUS A S. BARNABA, natione Hiſpanus, patriâ Malacitanus, in Regio Granatenſi Carmelitarum Excalceatorum Deo per vota ſolemnia conſecratus, ſub præſtantiſſimis præceptoribus, in Collegiis eorum Malacitano, & Biatienſi, diſciplinis Phyſicis & Theologicis imbutus, indè Theologiæ Magiſter aut Profeſſor, abſolutiſſimos hujus diſciplinæ tractatus concinnavit, Cœnobia Seritanum, & Acaudatenſe prudentiſſimè rexit. Elucubravit circà annum 1726.

1. *Quæſtiones in ſcripturam ſacram*, quæ continentur in prædicamentis Biblicis.

2. *Concionum tomos tres:* ſicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 317.*

L I I.

PETRUS BEHOURT, virtutum præfervidus zelotes, & lapſæ regularis diſciplinæ in Provincia Turonenſi collabentis reſtitutor perſtrenuus, natus eſt anno 1563. die 4. Februarii in Superiori Aremoricorum regione, Diœceſi Rhedonenſi & Parochia *de Moulins*, parentibus *Joanne Behourt* & *Petronillâ Emault*, qui opibus & genere per honeſti, atque Chriſtianâ maximè inſignes pietate fuerunt. Nondum pueritiæ excegerat ætatem, cùm advenit in Rhedonenſe Collegium S. Thomæ, illuc miſſus à patre qui mentem majoribus negotiis idoneam admiratus, foro deſtinabat filium. At ipſe Behourtius decimo nono ætatis an: provectus, inque omni primæ claſſis littera tum apprimè inſtructus, Religioſos Carmelitas, eidem Collegio affines obſervans & perpendens, an hujus inſtituti jugo valeret ſubjici, quemdam ex Religioſis hujuſmodi *P. Petrum le Maignan* ætate juvenem, in Parochia *d'Ouſſé* natum, cui anteà erat amicitiæ devinctus, conſuluit; cique ſuam aperuit mentem ac deſiderium ad hoc inſtitutum convolandi. Magis ac magis in ſuum efferveſcens Behourtius propoſitum, P. Magiſtrum *Michaelem Duval* Andegavenſem, Carmeli Rhedonenſis Priorem ſuæ commonitum voluntatis fecit, ab eoque Religionis habitum ſupplex quæſiit, quem & an. ætatis ſuæ 19. die 19. Maii 1582. ſuſcepit.

Voti itaque compos factus, Novitiorum tyrocinio coaptatus eſt, primiſque monaſticis Rudimentis apprimè imbutus, virtutes omnes, mirum dictu! In unum Collectas tenuit, ac regularium obſervationum adeò fervidus extitit ſectator, ut quotquot homines eum noviſſent, tot illius immenſæ pietatis in Deum præcones, piæ venerationis in Sanctos, ardentis in proximum charitatis, humilis in ſuperiores reverentiæ, ſuimetipſiùs contemptûs, præter jugem rerum æternarum meditationem, & ad eas cupiendas, continua orationum, vigiliarum, jejuniorum, ciliciorum, cæterarumque aſperitatum certamina. Ita quidem noverint ii, qui cum eo familiariùs ſunt verſati.

Concordibus interim Religioſorum calculis, electus eſt in Conventûs Vicarium *P. le Maignan*, ablato duobus poſt *Behourt* receptionem menſibus P. *Michaele Duval* Priore, per R. P. *Deſiderium Ricard* Provincialem. Hic Vicarius piis Petri Behourt deſideriis impigrè annuens, ejus ſupplicationem Religioſis Patribus declarandam ſuſcepit: habitoque illorum omnium aſſenſu, eodem anno 1582. profeſſionem ejus ſuſcepit, ante tempus quod quod jure conſtitutum fuerat, quam tamen poſt expletum annum juxtà Tridentinæ Synodi legem poſteà repetiit Behourtius. Pervenerat ad vigeſimum ætatis annum, cùm ſtudiorum cauſa Lutetiam à ſuperioribus mittitur, Philoſophiam in Carmelo Pariſienſi auditurus. Biennio expleto ſolum Britannicum repetiit, ubi *Petrum le Maignan* ſuum fautorem & amicum, Conventûs Rhedonenſis Priorem, ab ultimis Comitiis invenit inſtitutum. Anno 1586. ſuæ ætatis 23. Lutetiam ſe denuò contulit, & Theologiæ altero ferè biennio dedit, & ſacerdotio inſignitus, ad inſignia Baccalaureatûs pervenit.

Andegavum deindè rediens, Novitiorum Magiſter creatus eſt, quorum unus erat *Philippus Thibault*, quem ex tunc ingenio pollentem, ex tunc præſagiit Reformationis propagatorem ingenuum fore, ſibi ſucceſſorem. Anno 1587. ex obedientia illic per tentativam, Baccalaurei inſignia auſpicatus eſt. Anno 1588. Aurelianenſem in Priorem electus, ſubditos in primis ad communem vivendi inſtitutionem revocare conatus eſt, Eccleſiam dein, quæ ab hæreticis anteà fuerat ſolo adæquata, rædificare cœpit, inſitque protinùs quatuor muros cum pinnaculis hinc inde: quod opus infrà feſtum Omnium Sanctorum omninò abſolutum eſt. Verum reluctantibus ſemper & reformationi ſuſcipiendæ obnitentibus Religioſis, Aureliâ diſceſſit, Rhedonas venit, ſequentique quadrageſima conciones habuit.

Rebus autem turbatis ob civilia bella poſt necem Chriſtianiſſimi Gallorum Regis Henrici III. Andegavum perrexit, ubi de minori ordinaria ad Actum Theologicum reſpondit. Anno 1590. à R. P. *Bertaud* Provinciali Prior inſtitutus eſt, ſed haud perſtitit illic pluſquam ad quinque dies, quin cum hæretici ad ſuum R. P. Provincialem, undè venerat, relegarent. Quapropter nominatus eſt Prior Dolenſis, ibique feliciùs permanſit, ab illuſtriſſimo Dom. Epiſcopo d'Epinay valdè cohoneſtatus, multiſque negotiis ſed concionibus potiſſimum applicatus. Anno 1593. in Comitiis Provincialibus in Cœnobio Nannetenſi die 7. Maii celebratis ad eumdem Dolenſem Prioratum electus eſt, ubi diù non permanſit, quia ad Priorem Rhedonenſem anno 1594. fuit aſſumptus; atque iterùm confirmatus an. 1596. in cœtu Prvinciali die 19. Maii habito.

Quot ærumnas, injurias & calumnias à diſcolis hominibus fuerit paſſus, vix dictu poſſibile eſt. Litteris enim ſuppoſititiis tanquàm reus partium Regiarum læſarum habitus & hoſtis in carcerem miſſus, niſi potentiâ & favore magnatum atque cauſæ æquitate perſpectâ, & iniquitate accuſationis detectâ, indè liberatus, *Andegavum* fugit, ubi Actus Theologiæ Academicos abſolvit; anno 1598. ad Paulopolenſem Conventum convolavit cujus ad regimen electus fuerat, & à *Reverendiſſimo D. Rolando de Neufville* Epiſcopo Leonienſi evocatus. Suis à Religioſis ſubditis benignè excipitur: quibus reformationem quidem ſuadere magno zelo tentavit, ſed non valdè proficuo exitu. In Provincialibus Comitiis ibidem die 7. Maii an. 1599. celebratis electus eſt in Ploermelenſem

P.

Priorem, qui deſideratam Reformationis viam facilius aperire ibi non potuit. Abſoluto triennio Andegavum ſe contulit, ubi precibus & votis amicorum, inſignia Doctoris ſolemni ritu accepit, & in Provinciæ Præſectum ibidem concordibus eligentium votis aſſumptus; ſed à Reverendiſſimo Priore Generali minimè probatus, neque reprobatus, neque abſolutus, non obſtante quâcunque ex poſtulatione quam ipſe ſecerit. Hinc in Provincia multi excitati tumultus.

Anno tandem 1604. die 2. Junii celebratum eſt Capitulum Provinciale *Nannetis* cui præſuit idem ipſe Reverendiſſimus *Henricus Sylvius*, qui Priorem Rhedonenſem inſtituit noſtrum Behourtium, cui & ſtatuta Reformationis commiſit ſervanda; ſed heu! Quot ſpinæ eradicandæ, quot labores exantlandi, quot labruſcæ comburendæ. At ejectis diſcolis, alios ſtrictioris vitæ amatores Religioſos ad ſe vocavit Behourtius, & in eumdem finem eligi ſibi ſucceſſorem Ludovicum Charpentier curavit, Apoſtolicâ interim auctoritate Pauli V. ſeſe communiens pro ſtabiliendâ ſtatutorum obſervantiâ. In Priorem Andegavenſem poſteà fuit electus, ſed nonnullis obſtantibus, ne eamdem Reformationem in Cœnobio ſuo inſtitueret, Prioratu Dolenſi donatus eſt, quem tribus dumtaxat menſibus retinuit. Illo enim dimiſſo Rhedonas rediit die 8. Septembris 1607. ubi Procuratoris officium & onus humiliter adimplevit.

Anno ſequenti, pridiè nonas Januarii illuc advenientibus Philippo Thibault, & aliis ſodalibus, qui chariſmata meliora æmulabantur cùm eis, deliberavit de Religioſæ ſtrictioris obſervantiæ firmamento. Qui omnes ſancto zelo accenſi, nihil magis expedire ad ſuum ſcopum judicarunt, quam ut ad paupertatis votum hanc adderent clauſulam, *cùm abdicatione proprietatis*; dein gradu inſignes privilegia ſua renuntiarent, *Magiſtri* nomen abolerent, profeſſionis ſuæ ordinem tenerent, *Patris* tantùm nomine ac titulo gaudentes: & ut omnes qui ſe illis de novo vellent aſſociari, per annum probationis ſeſe exercerent, quo evoluto Vota renovarent. Quam ob rem Miſſa de Spiritu-Sancto ſolemniter decantata, omnes ſingulatim vota ſua renovarunt, Lud. Charpentier Prior inter manus Behourtii antiquioris profeſſione, cæteri inter manus Prioris; renovationemque hanc ſcripto & ſyngrapho ſuo munierunt. Inchoatâ ſic Reformatione Behourtius, omnibus ab officiis immunem eſſe poſtulavit, ſolitariam Rhedonis vitam ducens, elucubrationibus allaborandis, religioſiſque pietatis operibus exercendis impensè occupatus; ſi multa ſeverioris obſervantiæ negotia exceperis, ſeu gravia fuerint, ſeu inſignia, ad quæ devocatus fuit; uti legere eſt in *vita ejus* fuſiùs ſcripta *Mſ.* per Mathurinum Aubron ejus diſcipulum, ſex viginti paginis *in-folio* contentâ & ad numeros L. diſtinctâ, quam præ manibus tenemus, & in qua virtutes illius ſingillatim deſcribuntur.

Cum igitur ſenio penè conficeretur Behurtius vicinam ſibi mortem præſenſit: & quo attentius ſaluti vacare poſſet, ad ſacram quotidiè ſynaxim accedit; ne rheumate, quo non nunquam laborarat in morte oppreſſus loqui non valeret, prout revera accidit. Multis enim antè menſibus, grave ciborum hauſerat faſtidium, renuente ſtomacho: in quem illapſo vehementi rheumate, quin potius appoplexiâ, motu ſtupuit & ſenſu. Sicque à tertia Mercurii pomeridianâ, ad horam diei Veneris paulo ante octavam matutinam, incogitans perennavit. Quo in agone, cum jam bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſervaſſet, repoſitam ſibi juſtitiæ coronam à Deo accepturus, verſabatur: plenuſque dierum & bonorum operum inter fratrum preces & lacrymas efflavit animam, anno 1633. die 26. menſis Auguſti poſt Chriſtum natum, ſeu anno ætatis ſuæ ſeptuageſimo primo nimirum, cum ſex menſibus & duobus ac viginti diebus: apud ſuos Fratres Rhedonenſes ſepultus in Eccleſiæ loco: quo vitam ſuam Religioſam cùm profeſſione voverat, antè medium majoris Altaris, penè ad gradus ejuſdem. Scripſit Gallicè:

1. *Sermones per Adventum & Quadrageſimam*, atque *per Octavam SS. Sacramenti. Mſſ.* Quos reperiri utrùm facile ſit, anxius dubito.

2. *De Eliæ Pallio*, Lib. I. Mſ. in quo utrùm deſcripta ſit conſervatio Pallii hujus Prophetæ uſque ad expugnationem Civitatis Ptolemaidis per Saracenos factam anno 1292. ſicut aſſeruit Joan. Hildesheimenſis; neſcio. Id verum ſcio quod *Joan. de Lezana* exiſtimet Pallium *Eliæ* non integrum, ſed ejus tantùm partem incendio periiſſe. *Sebaſtianus* enim Salmanticenſis Epiſcopus refert hujus Pallii partem in Arca *Ovitenſi* apud Hiſpanos, Operâ *S. Fulgentii*, conſervatam fuiſſe.

3. *Fundationes Conventuum Provinciæ Turoniæ, Lib. I. Mſ.* Quo uſi ſunt PP. Mathurinus Aubron, Leo à S. Joanne, Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo. Aſſervatur in Archivijs Carmelitarum Antiquiorum Rhedonenſium.

4. *Regeſtum Provinciæ Turoniæ, Mſ.* Ibidem aſſervatum.

Petrum Behourtium celebrant Mathurinus Aubron, in *Annal. Carmelit. Provinciæ Turoniæ, Mſſ.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciæ Turon, cap. 6. pag. 37.* Bonifacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitarum Provinciæ Turon. Decade 2. pag. 7.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, Lib. I. cap. 30. pag. 91.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 335.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 518. num. 926.* & in *Speculo Carmel. tomo II. p. 1005. num. 3513.* Columbanus à Noſtrâ Dominâ de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. virorum Illuſtrium Provinc. Turon. &c.* Hugo à S. Anna in Libro Gallicè inſcripto: *la véritable idée d'un Supérieur Religieux, formé ſur la vie & ſur les conduites du Vénérable Pere Philippes Thibault, cap. 6. p. 33. & ſeqq.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita* ejuſdem *Philippi Thibault*, Gallicè ſcriptâ *cap. 5. & 8. p. 41. & 72.* Lezana, *tomo I. ad ann. 30204. & tomo IV. ad ann. 1289. p. 448.*

LIII.

PETRUS DE BERETO, aliàs *de Beſſio*, natione Septimanus, patriâ Narbonenſis, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus, ſacrique Palatii Lector ſeu Regens in Metaphyſica, Pœnitentiarius Clementis VI. Qui eum die decimâ Decembris inſtituens an. 1343. Epiſcopum Graſſenſem, *Pœnitentiarium noſtrum*, inquit, *quem Religionis zelo, Litterarum ſcientia, vitæ munditiâ honeſtate morum, prudentiâ ſpiritualium, & aliis multiplicium virtutum meritis laudabiliter per familiarem experientiam novimus redimitum.* Et anno 1348. die 14. Auguſti eumdem Petrum transferens ad Eccleſiam Vaſionenſem, poſt obitum B. *Petri de Caſa* itidem Carmelitæ, *conſe-*

P.

deratis, inquit ſummus Pontifex, *grandium virtutum meritis, quibus perſonam tuam Altiſſimus inſignivit*, &c. Dubitat autem Lezana, an is fuerit idem, ac *Petrus de Veccio*, qui in Capitulis Generalibus Valecennenſi an. 1330. & Nemauſenſi anno 1333. Prior Curiæ Romanæ nuncupatur; nominis namque ſimilitudo perſuadere videtur. Animadvertit inſuper Illuſtriſſ. Dom. *Joſephus-Maria Suarez*, olim Epiſcopus Vaſionenſis gentilitium noſtri Petri Stemma fuiſſe *Birretum*, ſeu pileum Clericalem, quem Itali vocant *Berreta*; & cenſet, eum nuncupandum de Berreto. Scripſit

1. *Repertorium* quoddam, Lib. I.

2. *Placita Theologica*, Lib. I.

3. *Conciones*, &c.

Petrum de Berreto celebrant Joannes Columbi, *Lib. de Epiſcopis Vaſionenſibus*: Sammarthani, in *Gallia Chriſtiana* in *Catalogo Epiſcoporum Graſſenſium & Vaſionenſium*, ubi perperam num. 33. notant eum anno 1345. ex Ordine Religioſo aſſumptum fuiſſe ad Graſſenſem Epiſcopatum: Joan. Palæonydorus, *Lib. III. cap. 11. Faſciculi triplicis*: Ægidius Faber, in *Chronico Carmelit.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 300.* ubi indiligenter aſſerit illum è Graſſenſi ad Naſſionenſem ſedem fuiſſe tranſlatum; ſimilem errorem exſcripſit Paulus ab Omnibus Sanctis in *Catalogo ſcriptor. Ord. Carmelit. p. 88.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1343. & 1348.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 335.* Daniel à Virgine Maria, in *Spec. Carmelit. tomo II. p. 946. num. 3329.* Petrus-Joſeph de Haitze, in Tract. *de Monachiis aliena veſte indutis*, Gallicè *des Moines traveſtis*, tom. II. cap. 3. num. 30. pag. 159.

LIV.

PETRUS BERTAUT, natione Gallus, provinciâ Aremoricus Brito, patriâ Nannetenſis Carmelita, proborum amator, improborum inſecutor, Litterariæ incremento facundiæ clarus, omnique ſapientiâ præditus, ubique Concionum declamator adeò egregius, Oratorque adeò inſignis, ut per totam Galliam eloquentior ullus ſuo tempore, famoſior fuerit. Doctor Theologus hic Pariſienſis in Comitiis Provincialibus *Aureliæ* habitis anno 1587. die 28. Aprilis in Provincialem electus fuit ad annum 1593. Quia Dominus *de Mont-Barot*, Urbis Rhedonenſis Gubernator prohibuit ne Capitulum Provinciale *Rhedonis*, prout deſignatum fuerat, an. 1590. celebraretur. Suam porrò antè electionem ad Præfecturam ſuæ Provinciæ, *Petrus Bertaut* deſignatus fuerat ab Illuſtr. *Leonenſium* Epiſcopo, Dominiſque Canonicis Eccleſiaſtes Cathedralis Eccleſiæ ac electus: illudque munus per aliquot annos magnificè geſſerat; Parthenoniſque Venetenſis *de Nazareth* apud Aremoricos Vicarium egerat. Nannetis correptus apoplexiâ occubuit Provincialis idibus Februarii, anno 1593. ſucceſſore nondum electo. Scripſit

1. *Quadrageſimale Concionatorium Lib. I. Mſ.* in Biblioth. Carmelit. Nannetenſium aſſervatum, quod vidi juvenis illic Philoſophiæ Profeſſor.

2. De illo *Petro Bertaut* loquitur Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinc. Turon. cap. 5. p.* 30. Necnon Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Virorum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ.*

LV.

PETRUS BOQUINUS, aliàs *Bouquin*; *Biturigis* in Gallia Aquitanica natus, & Carmelitico habitu indutus, Lauream Doctoralem in Academia ejuſdem Civitatis obtinuit die 23. Aprilis 1539. & ſuos ibi ſodales Prior rexit: ſed fidem Catholicam ejurans, ſuæque profeſſionis Carmelitanæ veſtem exuens, aufugit *Baſileam* an. 1541. & ibidem hiemavit. Deindè *Wittembergam* venit, *Martinum Lutherum & Philippum Melancthonem*, quorum quædam ſcripta legerat, ſalutandi deſiderio ductus: quibuſcum familiariter vixit, hoſpitio exceptus ab *Ambroſio Reitero*. Melancthone ſuadente, *Argentoratum* petiit; ubi ſub Kalendas Septembris, ceſſantibus aliis in illa ſchola ob vendemiam Doctoribus, *Epiſtolam* quam *ad Galatas* Paulus ſcriptam reliquit, interpretari cepit, & ad finem uſque perduxit.

Paulopoſt *Boquinus* à fratre Theologiæ Doctore rogatus, ad Bituriges rediit, cum eo habitavit, & eodem impellente, cepit ibi publicè tradere Hebraicæ linguæ elementa; idque plenè gratuitò. Sub id tempus, *Margarita de Valeſio* Navarræ Regina non procul à Biturigibus, occaſione ſponſalium filiæ ſuæ *Joanne de Albreto* contrahendorum, iter fecit: quam cum Boquinus ſalutaſſet, libellumque ſuâ manu ſcriptum *de neceſſitate & uſu ſacrarum Litterarum*, ipſius filiæ alterum *de ſpirituali Sponſo Jeſu-Chriſto*, obtuliſſet; illa Auctorem ſuam in tutelam recepit, atque ſtipendium ex ærario publico ei numerari juſſit. Huic defunctæ an. 1549. ſucceſſit *Henrici de Albreto: ſecundi* filia jam memorata *Joanna*, cui Boquinus libellum *de Homine perfecto* obtulit & ab ea beneficium idem per *Michaëlem Hoſpitalium* tunc ſuum, poſtea Galliæ Cancellarium, confirmatum recipere perrexit. Eâdem protegente, & aſſentiente Archiepiſcopo, munus concionandi, in ſummo Urbis Bituricenſis Templo exercuit.

Verùm in Pariſienſi Senatu ſupremo primùm, deinde ad Archiepiſcopi *Biturigum* tribunal ei causâ indictâ, quam non ſine vitæ diſcrimine præſens defendit, *Argentoratum* anno 1555. receſſit, & ibi Gallicam Novatorum Eccleſiam quatuor menſibus Miniſter edocuit. Argentorato *Heildebergam* ſub anno 1557. Vocatus eſt ab *Othone Henrico* Electore, reformationem Eccleſiarum novis dogmatibus inſtituendam aggrediente, & publicus Theologiæ Profeſſor denunciatus. Varia illic certamina ſuſtinuit, atque moleſtias devoravit. Inter alia, quibus interfuit, Colloquia, memoratur & Maulbrunnenſe (Gallicè *de Maubrun*) quod controverſiæ potiſſimùm Euchariſticæ, & de ubiquitate componendæ gratiâ, anno 1564. inſtitutum fuit. Heildebergam anno 1577. deſerere coactus, Lauſanam vocatus, ibi ſacro publicè dicendi munere functus eſt, & anno 1582. mortuus. Ejus numerantur

SCRIPTA.

1. *Oratio de Vita & obitu Frederici Myconii*; Eccleſiæ Gothanæ Paſtoris Smalchaldiæ, anno 1547. Item, Lugduni anno 1617. *in-4.°*

2. *Oratio de Pauli ad Timotheum Epiſtola.* Francofurti, anno 1557. *in-8.°*

3. *Defenſio ad columnias Doctoris cujuſdam Avii in Evangelii Profeſſores*... 1558. *in-4.°*

4. *Theſes de Cœna Dom.* Hildebergæ, an. 1561.

P.

5. *Examen libri, quem Titelmannus Heshuſius inſcripſit de præſentia Corporis Chriſti in Cæna Domini.* Baſilcæ, Oporinus, anno 1561. in-8.° Ibidem anno 1616. in-8.°

6. *Exegeſis divinæ & humanæ communicationis*, nuncupata Frederico Comiti Palatino. Heildebergæ, anno 1561.

7. *Juſta deſenſio adversùs injuſtam vim Heshuſii, & Villagagnonis de judicio Philippi Melancthonis*, ad Electorem Palatinum miſſa, de Cœna Domini ... 1562.

8. *Canones, quibus deffenditur dianoia in verbis Chriſti.* Hoc eſt corpus meum; *& controverſiæ de Cæna Domini, atque ſimilium dijudicandæ certiſſima ratio demonſtratur.* Hildebergæ, 1563. in-8.°

9. *Adſertio veteris & veri Chriſtianiſmi adversùs novum & fictum Jeſuitiſmum.* Lugduni, & Heildebergæ, anno 1576. *in*-12. Item, Heildelbergæ. Joannes Marcchallus, anno 1579. *in-8.*° Item, Genevæ, anno 1583. Item, Rupellæ, anno 1589. *in-8.*° Item, 1611. Opens, *in-8*° Huic operi oppoſuit Turrianus Jeſuita elucubrationem inſcriptam: *Turriani, Apologia Societatis Jeſu contra Boquinum.* Coloniæ, anno 1578. *in-8.*°

10. *Adſertio ritûs frangendi, & in mus ſumendi panis Euchariſtici.* Heidelbergæ, anno 1573. *in-8*°.

11. *Brevis notatio præcipuarum cauſarum diuturnitatis controverſiæ de Cæna Dom.* Heidelbergæ, an. 1576. *in-8.*° Item Neapoli, anno 1582 *in-8.*°

12. *Oratio de Vita & Morte Frederici III. Comitis Palatini* Lugduni, & Heidelbergæ, Joann. Marechallus 1577. *in-4.*°

13. *Apodixis Antichriſtianiſmi*, qua Chriſtianiſmum veram Religionem, Phariſæiſmum Chriſtianiſmo contrarium, Papiſmum Phariſaiſmo ſimillimum eſſe oſtenditur. Genevæ, anno 1583. *in-8*°.

14. *De la néceſſité & de l'uſage de la Sainte Ecriture.* Id operis oblatum Biturigæ, anno 1548. Margaritæ Reginæ Navarræ fuit.

15. *Jeſus-Chriſt l'Epoux ſpirituel.* Hæc elucubratio fuit eodem anno oblata Joanne de Albreto, filiæ ejuſdem Margaretæ Reginæ Navarræ, apud Biturigas degentis.

16. *L'Homme parſait.* Hæc opera fuit oblata anno 1555. Margaritæ Sorori Henrici II. Galliarum Regis. Præfata tria Opera remanent manuſcripta.

Petri Boquini mentionem habent Jacobus Friſius, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ, p. 668.* Franciſcus Balduinus, in *reſponſione ad Calvinum & Bezam, pag. 71. 85. &c.* Joannes Chaumeau, in *Hiſtoria Bituricenſi* Gallicè edita anno 1566. Melchior Adam, in *vitis Theologorum Exterorum, p. 143.* Edit. Francfor. 1653. *in-8.*° Paulus Freherus, in *Theatro virorum eruditione Clarorum*, Norimbergæ 1688. *in-folio, pag. 253. tom. I.* Paulus Colomiez in Gallia Orientali, pag. 32. Ludovicus Ellies du Pin, in *Tabula univerſali ſcriptor. Eccleſ.* Gallicè edita, *tom. IV. p. 1145.* Petrus Bayle, in *Dictionario Critico*, Gallicè edito 1720. *tom. I. p. 624.* Ludovicus-Franciſcus Joſeph de la Barre, in *Dictionario Moreriano anni 1725. tom. II. pag. 395.*

L V I.

PETRUS BORGIA, natione Hiſpanus, illuſtri natus ſanguine, Carmelita antiquæ regularis Obſervantiæ Theologus, & Poëta præclarus edidit circà annum 1616.

Hymnum ſeraphicum in honorem S. Tereſiæ à Jeſu, qui legitur tomo quinto Martyrologii Hiſpani à Joanne Tamaïo Salazard collecti, ad diem 15. Octobris: teſte Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 336.*

L V I I.

PETRUS BRANDANUS, vernaculè BRANDAON, natione Luſitanus, patriâ Ulyſſiponenſis, nobili genere procreatus, DIDACUM BRANDAON & JULIANAM CALDEIRA parentes habuit. Religioni Carmelitanæ mancipatus eſt in patrio Conventu anno 1556. die 26. Januarii, ibique vota ſolemnia dixit ultimâ ejuſdem menſis ſequenti anno 1557. Doctor Theologus Conimbricenſis, præclaruſque in ſuggeſtu Concionator, atque in cathedra Profeſſor, magnum locum ubique obtinuit. Bis Conventum Ulyſſiponenſem Prior rexit, ejuſque fabricam ampliſſimè pariter & magnificè promovit. Ad hæc, Luſitanam Provinciam moderatus eſt Provincialis, electus ad id munus anno 1583. Poſteà ex nominatione *Philippi ſecundi* Regis Catholici, inſtitutus eſt Epiſcopus *Promontorii-Viridis* in Inſula Heſperidum vulgò dicta *Cabo-verde*, die 8. Auguſti, anno 1588. Conſecrationis munus in eodem patrio Conventu ſuſcepit per manus Fratris *Amatoris Arrais*, itidem Carmelitæ, Epiſcopi *Portalegrenſis.* Poſtquam annis aliquot in ſede ſua manſit, reverſus in Patriam, deceſſit die 14. Junii anno 1608. in Oppidulo *Telleiras* agri Ulyſſiponenſis, ſepultus in Cœnobio Ulyſſiponenſi Carmelit.

Opuſcula ab ipſo edita meam ad notitiam tutò minimè pervenerunt; laudes ejus etiamſi noverim quas celebrarunt Simon Cohelus in *Chronico Carmelitico:* Philippus à *S. Tiago* ſeu à S. Jacobo in *Catalogo Virorum Illuſtrium Ordinis Carmel.* Emanuel Roman, in *Elucidationibus Virorum Illuſtrium Ordinis Carmelit.* Antonius Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 428.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 336.* Daniel à Virgine Maria, in *Specul. Carmel. tom. II. p. 946. num. 3330. &c.*

L V I I I.

PETRUS BRUNUS, apud Balæum DE BRUNO, apud Belgas cujus erat noſter Petrus Brunus, vernaculè BRUYNE, patriâ Gandavenſis, & ejuſdem Cœnobii patrii Prior, Doctor Theologus, vir pietate ſimul ac eruditione clarus, antiquis ſui Carmelitici Ordinis traditionibus ſummè addictus ſcripſit.

Tabulare Ordinis Fratrum Dei-feræ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, ſex punctis ſeu capitulis complectens compendioſè inſtitutionem, ſucceſſionem, Regulam, Regulæ confirmationem, intitulationem & habitus aſſignationem. Editum prodiit *Aloſti*, anno 1474. Typis Theodori Mertens. Iterùm excuſum prodiit *Antuerpiæ*, anno 1680. in *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 207. num. 888.* & ſeqq.

Eidem Petro Bruyne adjudicat Ludovicus Jacob aliud Opus inſcriptum: *Vexillum Carmelitarum: ſivè de Inſtitutione Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. qui incipit: *Vetutiſſimorum Religioſorum, &c.* Verùm iiſdem verbis incipit prædictum *Tabulare:* quod plerumque ab Auctoribus vocatur *de Inſtitutione*, &c.

Noſtrum

P.

Noſtrum Petrum Bruyne citant Joannes Palæonydorus in *Epiſtola ad Rumoldum Laupach* : Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelit. p. 70.* Joannes Balæus, *Cent. 13. p. 164.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro* : Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 406.* Petrus Waſtellius in *Vindiciis pro Joanne Jeroſolymitano* : Joannes-Baptiſta Lezana, *tomo IV. ad annum 1493. num.* 3. Ludovicus Jacob, *in Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag.* 336. Aubertus Miræus, in *Tract. de Ordine Carmelitano*, *cap. 7. p. 225.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmel. p. 88.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmel. p. 207. num. 888. p. 325. num.* 1334. & *tomo II. p. 1109. num.* 3931. Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hiſpan. tomo II. p. 140.* ubi eum Celtiberum appellat : ſed huic errori præiverant Paulus ab omnibus Sanctis, Aubertus Miræus, & Alegreus Caſſanatus. Petrum Brunum allucinatione majori inſuper aſſerens floruiſſe anno 1565. cùm ipſe Joannes Palæonydorus anno 1507. mortuus illum Arnoldo Boſtio 1499. defuncto ſeu ſeniorem prænominaverit & præcitaverit : & Jacobus Reimolanus, anno 1508. mortuus Bruni Epitaphium confecerit.

L I X.

PETRUS DE CARRANÇA, natione Hiſpanus, ex Civica familia, *Franciſco de Carrança* & *Eloyra*, ſeu *Elvira de Salinas* parentibus, currente anno 1567. Hiſpali natus : in patrio antiquiorum Carmelitarum primario Cœnobio habitum religioſum indutus, profeſſionem emiſit anno 1583. die 25. Novembris. Poſtquàm verò Philoſophiam & Theologiam, utriuſque Profeſſor, ſodales ſuos docuit, Magiſterii gradum obtinuit : item Qualificator S. Officii Inquiſitionis extitit.

Regimini ſubindè domeſticorum adhibitus, probatus, & fidelis inventus, Cœnobium Antiquarienſe, Giennenſe, & maximè Granatenſe, in qua Civitate plurimùm auctoritate valuit, non ſinè laude rexit. Provinciam ſuam Boëticam triennio moderatus eſt Provincialis, electus Utrariæ, in die S. Sebaſtiani, anno 1613. Abſolutâ Præfecturâ, venit *Matritum*, ibique Concionibus cùm approbatione (quod & alibi ipſi evenerat) operam dedit.

In ea Curia manebat, cùm à Rege Catholico *Philippo III.* in Antiſtitem nominatus eſt. Igitur creatus fuit Epiſcopus *Boni-Aëris* in *Peruvia* ſub Metropoli *Rivi-platenſi*, die 6, Aprilis, anno 1620. Paſtor ipſe primus illius Eccleſiæ, quæ ſub invocatione SS. Trinitatis in Urbe vulgò Hiſpanicè *Buenos aires* nuncupata, tunc erecta fuit. Ex Hiſpania in Americam delatus, munus conſecrationis ſuſcepit apud Urbem *S. Jacobi de Eſtero*. Affuit poſteà Concilio Provinciali, à Ferdinando Arias Metropolitano Provinciæ *Chiarcarum* celebrato ; in quo non pauca doctrinæ dedit exempla. Dùm vixit, ſubſidium pecuniæ, in ſubventionem Conventuum, Hiſpalenſis & Granatenſis, ſui Ordinis & Provinciæ liberaliter tranſmiſit. Obiit tandem in ſua Sede anno 1633. & in Eccleſia Cathedrali, ſub Ara maxima ſepultus jacet. Scripſit,

Concionem in dicto *Concilio habitam* ; ut colligitur ex *Actis hujus Concilii*, & Conciones alias, necnon *alia Opera*, de quibus loquuntur *Relationes Carmelitarum Boëticæ Provinciæ*.

De illo mentionem quoque habent Joannes de Solorçano in *Politica Indiana*, *Lib. IV. cap. 7.* Ægidius Gonçales in *Theatro Eccleſiaſtico*, *tom. I. p. 21.* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Virorum Illuſtrium Ordinis Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 485.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. de Viris Illuſtriſſ. Ordinis Carmelit.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani tomo II. p. 946.* & *947. num. 3331.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit. p. 88.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 336.*

L X.

PETRUS DE CÆSIS, aliàs DE CASA, aut DE CASSIA, ex antiquo Inſtrumento apud Cœleſtinos Pariſienſes aſſervato, *de Caſis*, *de domibus*, Gallicè *Des-Maiſons* nuncupatus ; natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, patriâ Lemovicenſis, de quo Illuſtriſſimus Dominus Joſephus-Maria Suarez quondam Epiſcopus Vaſionenſis conſtanter aſſeruit Patri Danieli à Virgine Maria Carmelitæ Petrum noſtrum cognominatum verè fuiſſe *de Caſa*, atque pro ſtemmate gentilitio habuiſſe *caſam* ſeu *domunculam*. Obſtat tamen huic denominationi Joannes-Baptiſta de Lezana, contenditque Petrum nuncupandum eſſe potiùs *de Caſis*, aut *de Cæſia* ; prout vocari conſtat in antiquo Libro Ordinis Carmelitani Mſ. fol. 2. in Capitulo generali Valencennenſi, ann. 1330. celebrato, in Bullis Benedicti XII. & Clementis VI. illum inſtituentis tùm Epiſcopum Vaſionenſem, tùm Patriarcham titulo Hieroſolymitanum. Quod & confirmat Abraham Bzovius in *Hiſtoria Silveſtri II.* Cæſiorum familiæ viros Illuſtres deſcribens, quibus & noſtrum Petrum accenſet : hæc ſcilicet familia Reges & Principes quin & *Silveſtrum ſecundum* Papam, cum multis aliis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus inter ſuos connumerat ; qui in Umbria quidem primariam tenuerunt originem ex Dominis Oppidi *Cæſii*, ſed ab Italia *Aquitaniam* petierunt, & iterùm in Italiam venerunt ; ubi in Urbe & in Umbria floruere.

Petrus noſter apud Carmelitas Lemovicenſes votis Deo datis, *Pariſios* mittitur ; ubi peractis Academiæ Actibus, in ſacra Theologiæ Facultate lauream adeptus eſt Doctoralem. Anno 1318. generali Capitulo interfuit *Burdigalæ* unus ex aliis triginta quinque Patribus, qui Guidonem de Perpiniano elegerunt in Priorem Generalem. Anno 1324. *Barcinonem* convenit ad Comitia Generalia, in quibus ipſe inſtitutus eſt Provincialis Aquitaniæ : quâ etiam dignitate refulſit in Congregatione totius Ordinis factâ *Albiæ* in feſto Pentecoſtes, anno 1327. verum & *Joanne Alerio* Generalatum libenter abdicante, *Petrus de Cæſis* in Generalem electus fuit in Comitiis apud *Valencennas* Belgii habitis anno 1330. Quo in regimine ter Comitia Generalia indixit & celebravit : primùm anno 1333. Nemauſi in Occitania : iterùm Bruxellis, in Belgio, anno 1336. & tertiò in Patria Lemovicis in Aquitania, ad annum 1339. Eo tempore, dùm ſcilicet Præfecturam Ordinis gereret, affuit ſolemni Congregationi Prælatorum, ac Doctorum Pariſienſium, in Regio Palatio Nemoris Vincennarum, propè Pariſios habitæ die 2. Januarii, anno 1333. ubi unanimi omnium calculo aſſertum fuit, animas perfectè purgatas, poſt mortem Chriſti, ſtatim Deum videre, eſſeque beatas. Ibique inter Magiſtros S. Theologiæ Pariſienſes, qui

P.

præſentes ſubſcripſerunt præfato Decreto commemoratur noſter *Petrus de Caſa*, *Prior Generalis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo*; quem eruditiſſimus Dominus Baluzius inter Viros magnæ famæ, magnarumque virtutum celebres annumerat huic Congregationi præſentes.

Tandem annò 1341. circà Adventum Domini die 17. Decembris Prior Generalis à Pontifice Romano *Benedicto XII.* conſtitutus eſt Epiſcopus Vaſionenſis in Gallia. Quem anno ſequenti, die 7. Octobris *Clemens VI.* Patriarcham Jeroſolymitanum effecit, atque perpetuum Adminiſtratorem ejuſdem Eccleſiæ Vaſionenſis; ubi piiſſimè vivens, anno 1348. die 3. Auguſti obiit ſanctiſſimè in pago *d'Entrechaux* ſuæ Diœceſis, & ſepultus in veteri Eccleſia Cathedrali, quæ modò viſitur extrà Urbem, abſque ulla inſcriptione, prout Ludovicum Jacob monuit per Epiſtolam Illuſtriſſ. Dominus Joſephus Maria-Suarez: Qui ſanctiſſimi viri Petri reliquias honorificè collocavit, ac ſequens Epitaphium tumulo recentiori confecit & appoſuit:

D. O. M.

VENERABILI
PETRO DE CASA;
PRIORI GENERALI ORDINIS CARMELITARUM.
PATRIARCHÆ HIEROSOLYMITANO;
HUJUS EPISCOPATUS
ADMINISTRATORI.
QUI OBIIT ANNO M.CCC. XLVIII.
DIE III. NONAS AUGUSTI.
ET MIRACULIS CLARUIT.
JOSEPHUS-MARIA,
EPISCOPUS VASIONENSIS.

Epitaphium aliud, quod Joannes-Baptiſta de Lezana inſcriptum ejus tumulo in Eccleſia veteri opinatus eſt, quodque Ludovicus Jacob legit in Catalogo Mſ. quorumdam Carmelitarum Illuſtrium, qui depicti ſunt in Sacriſtia Carmelitarum Conventûs Anicienſis Vellaunorum, cum ſingulis eorum elogiis, talia exprimunt carmina:

D. O. M.

Dicitur à Caſa Petrus Geconius ille eſt,
Divi Carmeli, qui Generalis Apex.
Hunc ſibi Doctorem in ſtudiis pietatis amavit
Clemens, cui ſeries nomine ſexta fuit.
Et tandem Antiſtes Solymæ moderatus habenas
Conditur in tumulo, plurima ſigna dedit.

In arbore Genealogiæ Cæſiorum, quæ apud inclytam hanc familiam reſervatur, & Romæ ſculpta eſt anno 1628. Hæc leguntur. *Hæc aliquandò quod ex Aquitania redierit, Aquitaniæ nomen adepta eſt, in qua Regione ad hanc uſque diem Cæſiorum Procerum propago remanſit, quæ ſub Clemente VI. Pontifice Maximo B. Petrum de Caſis Aquitanum Generalem Carmelitarum Antiſtitem, & Hieroſolymorum Patriarcham protulit.* Unde apud Italos notior dicitur *Petrus de Caſis*, verùm apud Gallos Latinè vocatur *Petrus de Caſa*, vernaculè *Pierre Des-Maiſons* vel *de Maiſon*. Scripſit:

1. *Commentaria in Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Lecturam in Libros Ariſtotelis Politicorum*, Lib. I.

3. *Sermones de Tempore & de Sanctis*, Lib. II.

4. *Conſtitutiones Ordinis*, quas ad augendas & emendandas juxtà mentem Joannis XXII. elegit tres Definitores, nempè *Joannem Rubei* jam tunc Epiſcopum Turris-Albienſis in Africa, ex Ordine Carmelitico aſſumptum: *Petrum de Felicianis* Pœnitentiarium, & *Joannem Marcelly*, Doctorem Pariſienſem, Provinciæ Franciæ Provincialem: & eædem in Capitulo Bruxellenſi auctæ fuerunt.

5. Quatuor Libellos ſupplices ſummis Pontificibus oblatos, quorum primus à Joanne XXII. poſtulavit anno 1331., ut Carmelitæ per alienos Antiſtites, propria Cœmeteria benedici & conſecrari facerent, ſi Diœceſani id facere recuſarent. *Secundus* à Joanne XXII. anno 1331. poſtulavit, ut Bulla Bonifacii VIII. *ſuper Cathedram*, Carmelitis Conventus Montis-Regalis Carcaſſonenſis Diœceſis ſuffragaretur, & ad eorum favorem obſervaretur. *Tertius* ab eodem Pontifice poſtulavit anno 1331. facultatem recipiendi locum in Diœceſi Viennenſi. *Quartus* eodem anno poſtulavit ut Carmelitæ haberent liberam ſepulturam in Eccleſia Conventûs Gandenſis.

Petrum de Cæſis collaudant Sammarthani in *Gallia Chriſtiana*: Joannes Colombi, *de Epiſcopis Vaſionenſibus*, *p. 109. 127. & 134.* Abraham Bzovius, in *Annal. Eccleſiaſt. ad ann. 1342.* Wernerus Rolwinck, in *Faſciculo temporum*, *ann. 1364.* Jacobus-Philippus Foreſtius Bergomenſis in *Supplemento Chronicorum*, *anno 1364.* Marcus-Antonius Coccius Sabellicus, *Lib. V. Æn. 9.* Symphorianus Champierus, *de Illuſtribus Galliæ Viris*: Bartholomæus Chaſſanæus, *parte 12. Catalogi Gloriæ mundi*: Raphaël Volaterranus, in *Antropologia*: Renatus Chopinus, in *Monaſtica*: Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo V. p. 744.* Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ord. Carmelit.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Petrus Puteanus, *tomo II. de Probationibus Libertatum Eccleſiæ Gallicanæ*, *pag. 1268. edit. 2.* Ludovicus Jacobillus, *Lib. de Scriptoribus Umbriæ*, *p. 222.* Joannes Groſſi, *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 134.* in *Viridario Parte I. Clavi 2.* Arnoldus Boſtius, *Lib. de Scriptor. Ord. Carm.* Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo tripartito*, *Lib. III. cap. 11.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 70.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. p. 285.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal.* pluribi paſſim, ſed præſertim *p. 593.* Ludovicus à S. Thereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *cap. 139. p. 543.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religioſi*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mſ. p. 336. 337.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, *p. 531. num. 931.* & in *Speculi Carmelitani tomo II. p. 947. & 1003. num. 332.* & 3509, *&c.*

L X I.

PETRUS CANT, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Rhedonenſis patriâ, Provinciæ Turoniæ, Carmelita circà an. 1526. ſacræ Theologiæ primum Profeſſor inſtitutus an. 1535. in Comitiis Provincialibus apud Conventum Boni-Doni habitis, poſteà Rhedonenſis Cœnobii Supprior deſignatus, non multò poſt in Academia Nannetenſi Lauream Doctoralem adep-

P.

tus eſt. Loquendi facundiâ politâ & eloquenti præſtans, celebriorum concionatorum numero aggregari promeruit. Chriſti paſſioni ſepulturæ ac Reſurrectioni devotiſſimus, hæc ut præſentia magis & magis ſibi haberet Myſteria, depingi curavit in vitreis Capellæ Rhedonenſis nunc Divo *Andreæ Corſino* dicatæ; in qua ſepulturam accepit circà annum milleſim. quingenteſim. ſexageſim. teſte Columbano à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Virorum Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ.*

LXII.

PETRUS DE CHAVIUS, vulgò DE CHAVES, natione Vandalus, Provinciâ Boëticus, patriâ Hiſpalenſis, nobili ſanguine ſatus, Deo inter Carmelitas Antiquioris obſervant. aſſeclas conſecratus, Doctor Theologus & annumeratus ſacræ fidei judicibus à Cenſuris, Verbi Dei declamator facundiſſimus, circà annum 1563. edidit,

1. *Enodationem Decalogi*, Lib. I.
2. *Sermones varios*, Lib. I.

Id teſtantur Didacus à Coria, *Lib. I. Dilucidarii Carmelitici cap. 10.* Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illuſtrium Carmelit.* Simon Coellus, in *Compendio Hiſtoriæ Carmelit. Lib. II. cap. 2.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo*, &c. *pag. 404.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 338.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ordinis Carmelit. pag. 88.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hiſpana tomo II. p. 142.*

LXIII.

PETRUS CHRALDUS, aliàs GIRALDUS, natione Italus, patriâ Vicentinus, Carmelita Provinciæ Venetæ, Doctor Theologus, circà an. 1460. Scripſit,

In Divi Pauli Epiſtolas Commentaria, Lib. IV.

Id teſtantur Michael à fonte, Philippus à S. Jacobo, Alegreus Caſſanatus, *p. 355.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 338.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ord. Carmelit. p. 88.*

LXIV.

PETRUS A CHRISTO, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Magiſter Novitiorum, in Conventu Toletano: vir ob eminentem virtutem & inauditam pœnitentiam, novus ſui ſæculi Hilarion nuncupatus, circà an. 1600. Scripſit,

Relationem de Pœnitentia Novitiorum Monaſterii Toletani S. Spiritûs: quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria Hiſtoriographus ſuæ Congregationis Hiſpanicæ, *tomo II. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. VII. cap.* 38. ſicut animadvertit Ludovicus Jacob, in ſua *Biblioth. Carmelit. Mſ. p.* 338.

LXV.

PETUS CLEMENS, natione Luſitanus, patriâ Ulyſſiponenſis, parentibus *Ludov. Clemente*, & *Franciſca de Souza*, ex Civica familia natus: Religioſum habitum ſuſcepit in patrio Conventu, ineunte anno 1554. die 3. Januarii, atque die 5. ejuſdem menſis anno proximo profeſſionem ibidem emiſit. Abſolutis Litterarum ſtudiis, ſacram Theologiam, cùm Conimbricæ, tùm Ulyſſipone docuit, ſacræ Theologiæ Magiſter & præclarus Concionator. Miſſus eſt deindè in Sardiniam Vicarius Generalis. Quod munus dum exerceret, inſtituitur Epiſcopus Uſſelenſis, in eadem Inſula, ſub Metropoli Arborenſi, an. 1585. die 3. Januarii.

Scripſit plurima, quorum mentionem faciunt Luſitani & Sardi Bibliographi; licèt nihil appellet Daniel à Virgine Maria, qui notitiam hujus Carmelitæ ad Epiſcopatum aſſumpti subminiſtret *tomo II. Spec. Carmelit. p. 948. num.* 3334. Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decor. p. 447.*

LXVI.

PETRUS A CONCEPTIONE, natione Luſitanus, Carmel. Excalceatus Philoſophiæ ac Theologiæ Lector celeberrimus in Collegiis Carmeliticis Complutenſi, Hiſpalenſi, Mexicano & Salmanticenſi, Concionator egregius. Vir innocentiſſimæ vitæ, necnon variis donis chariſmatum inſignitus, mortificatione, jejuniis, humilitate, charitate, obedientiâ, ſilentio, fide, veracitate & doctrinâ conſpicuus, doctrinæ Angelicæ ſectator tenaciſſimus obiit an. 1628. die 1. Januari. Scripſit,

Tractatum de virtute fidei, prout animadvertunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 338.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1132.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 318.*

LXVII.

PETRUS A CONCEPTIONÈ, alter Excalceatus Carmelita Hiſpanus, qui Matriti, anno 1633. edidit *in-folio.*

Apologeticon pro defenſione Hiſtoriæ Propheticæ R. P. Franciſci à S. Maria. In eo diſertè agit adversùs Ordinis Carmelitici æmulatores, quòd Ludovicus de Torres aſſeruiſſet nonnullas cenſurâ dignas reperiri ſententias in iſta Hiſtoria Prophetica. Teſte Ludovico Jacob, in *Biblioth. cit. ibid.* Daniel à Virgine, *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 324. num. 1330.*

LXVIII.

PETRUS A CONCEPTIONE, (alter fortè non ab Apologiſta immediatè præcedenti) qui creditur fuiſſe natione Gallæcus, & profeſſione Religioſâ Excalc. Carmel. Paſtranenſis, & obiit Guadalaxaræ, anno 1666. in eodem Cœnobio reliquit non contemnendum ſuæ eruditionis ac doctrinæ monumentum.

De Regulis Moralitatis, *in-4.°* ſicut Aſſerit Martialis *pag.* 317. ſuæ *Bibl. Carmel. Excalc.*

LXIX.

PETRUS A CONCEPTIONE quartus è familia eorumdem Carmelitarum nominandus, in Curiâ Matritenſi Concionator ineunte ſæculo decimo octavo celeberrimus, inſcripturis divinis eruditus, Hiſpanæ Congregationis Definitor Generalis, edidit

1. *Declamationem Regiam, pro felici reditu Regis Catholici Philippi V. in ſuam Curiam Matritenſem* Matriti, anno 1706.
2. Edidit quoque *Sermones varios in-4.°* inquit idem Martialis citatus *pag.* 318.

P.

L X X.

PETRUS CORNEJO DE PEDROSA, à Paulo V. *verè dignus Eccleſiæ Dei Doctor appellatus*; natione Hiſpanus, patriâ Salmantinus, ibi Carmelitanam induit veſtem. Artium abſolutis curriculis, hinc, inde in diverſas Hiſpaniæ partes ſtudiorum cauſâ remiſſus, tales legendo, docendove Litterarum progreſſus accepit, ut de re qualibet diſputantem, vel agentem *Petrum* noſtrum in ea ſola verſatum fuiſſe cenſuiſſes. *Salmanticam* Redux, brevi Magiſtrali dignus infulâ decorari judicatus eſt: id quod mirifico ſplendore, ſecundâ ſibi fortunâ offerente occaſionem ſortitus eſt.

Contigit enim, Catholicum Regem *Philippum III.* & dilectiſſimam ſibi uxorem *Margaritam* Auſtriacos, Salmanticam acceſſiſſe: & cùm primarius Academiæ Senatus, aliquo Litterario ludo Sereniſſimis Regibus morem gerere vellet, inter plurimos, qui ob tanti honoris cumulum Lauream Theologicam Salmantinam ambiebant, unum ad id *Petrum* noſtrum ſelegit Academia tota, velut eum qui non ſale minori, quam eruditione, modeſtiâ, prudentiâ, doctrinâ relucens, perenne ſibi & univerſitati nomen peracti feliciſſimè Litterarii triumphi poſteritati æternæ relicturus erat. Itaque primario Salmanticenſium in Doctorum choro, de toto rigore juſtitiæ, tanquam valdè meritus, valdeque condignus, & diſcrepante nemine collocatus piis Regibus, & qui aderant Proceribus, laureæ ſuæ præmia, quæ vulgò Hiſpani *Propinas* vocant, univerſitate illum ære ſuo favente, propriâ manu elargitus eſt, redditis ab eis ſalutationibus, & honorificentiſſimis Regalibus encomiis.

Jam inter Profeſſores cooptatus [tametſi in concertatione Cathedræ primariæ Salmantinæ repulſam paſſus] cùm de moribus Philoſophiam ſtudioſiſſimè Ariſtotelem interpretatus explicare, tum ſacræ ſcientiæ arcana juxtà Thomæ Angelici Præceptoris ſenſum, in cujus veſtigiis nunquam non firmiter ſtetit, ſummâ uſus ſtyli claritate uſque ad ultimum vitæ diem frequenti ſtudioſorum turbæ reſerare non deſtitit. Namque his, qui operam huic ſtudio navabant, chari oppidò Magiſtri abſentiam deprecantibus, à Rege impetrarunt, ne Pontificalibus aliquando infulis ornandum, ab opere, quod tam utiliter faciebat, abduceret. Sivè modeſtiæ ipſiûs, exactæque paupertatis diſciplinæ hoc tribuendum ſit, vel honores ampliſſimos ſibi à Paulo V. ſacrorum apice, dum Comitiis Ordinis ſui Generalibus, anno 1613. ſummâ omnium veneratione exceptus atque habitus intereſſet, ſæpè quidem oblatos inexorabili. Plane in arce hac & ſapientiæ veluti principatu conſtitutum undique homines doctiſſimi, & antè alios Philippus Rex Catholicus ſuper difficillimis & graviſſimis rebus quærentes datis Litteris ad inſtar Oraculi conſuluerunt.

Bis Caſtellanæ ſuæ Provinciæ Præfectus, tantus in munere fuit, ut verè de illo penè Chryſoſtomus dixiſſet: *lux gregis fuit, flamma Paſtoris.* Reverſus in Hiſpaniam; eâ morum probitate refulſit, ut ad ſummæ virtutis ſequelam cæteros excitaret. Reliquum vitæ tempus virtutum cultu, ſeveriori pœnitentiâ, animæ cuſtodiâ tranſegit. Dum mortis firmam retineret memoriam, rationis & judicii extremi, amarâ febre ſecutâ, inter antè actæ vitæ dolores, gemitus, ejulatus & ſuſpiria humi ſtratus & habitu Carmeli ſuo veſtitus, Euchariſtiam per quam reverendiſſimè recepit, ſuos ad Chriſti amorem, melioremque vitæ frugem, Regulæ & Ordinis Obſervantiam hortatus: data ad ſuos benedictione, lacrymis madefactos, & dolore abſumptos, poſt oſcula paternæ manus à filiis & ſodalibus data, vir verè piùs duobus annis quinquagenario major, *Salmanticæ* obiit ultimâ menſis Martii die, ſalutis humanæ an. 1618. Academia Salmantina ei poſt deceſſum, ſequens conſecravit Epitaphium.

D. O. M.

Incomparabili Viro Reverendiſſimo Patri Magiſtro ſuo
F. Petro Cornejo de Pedrosa,
Carmelitano felici omine nato ſed immani Atropo,
Infeliciùs, non ſine ingenti jactura
Intempeſte extincto: vitiorum hoſti acerrimo:
Virtutum perpetuo cuſtodi: Angelicæ
Puritatis imitatori: vero Litterarum fulmini
Salmanticenſis Academiæ Splendifero jubari, inclyta
Mater æternum, vale,
Et felix perenni, vivat felicitate
Supernum jovem precatur.

Diſtichon ejus Sepulchro inſcriptum.

Gloria qui quondam fuerat non parva viventis
Carmeli exiguo conditur hoc tumulo.

Aliud ab anonymo conſecratum.

Omnia in hoc duro vitæ ſolatia caſu
Sunt deleta, obiens ſecum tulit omnia Petrus.

Multa ſui monumenta Petrus Cornejo fecit in Theologicis, plura relicturus, immaturâ niſi morte ablatus. Verum ipſo jam regnante inter ſuperos, *Salmantinum* Antiquioris Obſervantiæ Collegium Carmelitarum, typis in lucem emiſit, ſollicitudine & ære R. P. M. *Joannis Orbea* Caſtellanæ Provinciæ Prioris Provincialis tomos duos ejus Operum.

Tomus prior prodiit Pintiæ, anno 1628. apud Baptiſtam Vareſium, *in-folio*, & Philippo IV. Regi Catholico dicatur. Continet *Tractatum* de ſcientia Dei, in tredecim articulos diviſum. *Tractatum* de Prædeſtinatione, in octo articulos diviſum. *Tractatum* de Trinitate in quinque diſputationes diviſum. *Tractatum* de Voluntario & Involuntario, in alias quinque diſputationes diviſum. *Tractatum* de Actibus humanis, in octo diſputationes diviſum. *Tractatum* de Bonitate & Malitia in ſeptem partium diſputationes. *Tractatum* de Conſcientia in quinque diſputationes diviſum.

Tomus poſterior prodiit itidem Pinciæ *in-folio*, apud eumdem Baptiſtam Vareſium, anno 1629. deditus Excellentiſſ. Principi D. Domino Gaſparo de Guzman Comiti de Olivares, &c. Complectitur *Commentaria in tertiam partem S. Thomæ*, continetque *Tractatum* de Incarnatione, in quinque diviſum articulos. *Tractatum* de Scientia Chriſti, in tres quæſtiones diſtributum. *Tractatum* de Conceptione B. V. Mariæ, in duas diſputationes diviſum. *Tractatum* de Sacratiſſima Euchariſtia, in decem quæſtiones diſtributum. *Tractatum* de Cenſuris, in ſex diſtinctum quæſtiones. *Tractatum* de Matrimonio, in octo diſputationes diviſum. Uterque tomus iterùm prodiit in Germania Bambergæ 1671.

Præterea

P.

Prætereà *Sermo habitus in ſolemnitatibus S. Tereſiæ*, qui legitur in Collectione R. P. Joſephi à Jeſu Maria Carmel. Diſcalc. *editâ Matriti anno 1615.* apud Viduam Alphonſi Martini, *in-4.°*

Aſſertiones de S. Elia Carmelitarum Patriarchâ, quas publicè habuit Romæ in Comitiis Generalibus, anno 1613. *in-folio patenti.*

Commentaria in Sententiarum Libros Joannis Bacchonis Carmelitæ, limata & prælo matura, *Mſſ.* in Conventu Carmelitarum Salmanticenſium aſſervata. Sed hoc opus eſt ne Petri Cornejo fœtus, an ipſius Joannis Bacchonis tantum?

Petrum Cornejo magnificè celebrant Illuſtriſſ. Dom. Sancius Davila Placentinus Epiſc. in *ſcriptâ* ejus *vitâ*: Aubertus Miræus, in *Bibliot. Eccleſiaſt. ſæculi decimi ſeptimi cap. 185.* Theophilus Rainaudus, in *Scapulari Partheno Carmel. parte 1. cap. 4. §. 5.* ubi *Lumen Salmanticenſe* Cornejum vocat. Hieronymus Vives Dominicanus, *tomo I. de Primatu divinæ libertatis Lib. I. Diſput. 19. diſtinct. 3. num. 16.* Laurentius de Peyrinis, in *Commentariis Aſceticis in Regulam S. Franciſci de Paula.* Antonius Diana, in *Quæſtionibus Moralibus:* Gregorius Sebeninus, *de nova concordia Prædeſtinationis divinæ cùm libertate voluntatis creatæ p. 38. & 51.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 339.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, p. 478.* Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli p. 517. num. 924.* necnon in *Speculi Carmelitani tomo II. p. 963. & 1079. num. 3387.* & 3783. Nicolaus-Antonius, in Bibliot. Hiſpana tom. II. p. 148. qui & alios plurimos Panegyriſtas nominat, &c.

LXXI.

PETRUS COURTIN, Latinè CURTINUS, corruptè COURLINUS, Provincialis, Carmelita, *Pertuſienſis* Diœceſis Aquenſis propè Fluvium *Druenſiæ*, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor Pariſienſis, Concionator ſuâ ætate celebris: vir antiquæ probitatis & magnæ eruditionis, mortuus Pariſiis anno 1599. menſe Novembris; plurima ingenii ſui monumenta reliquit, quæ inſcribuntur.

1. *Summum Remedium à Deo datum, tam timore, quam eleemoſyna, &c.* Gallicè Pariſiis apud Ægidium Beyer, 1586. *in-8.°* Ad Ludovicam à Lotharingiâ Reginam Chriſtianiſſimam Henrici tertii conjugem dicatum.

2. *Sermones Quadrageſimales.* Pariſiis, 1563. *in-8.°* ad Antonium Crequium Cardinalem, &c.

3. *Victoria veritatis contrà Hæreſeos, mendacia, vitia, & omnium Statuum abuſus, &c.* Pariſiis apud Ægidium Beyer, 1584. ad Cardinalem de Gondy Lingonenſem & Pariſienſem Epiſcopum *in-8.°*.

4. *Sermones Catholici in Symbolum Apoſtolorum, Epiſtolæ & Evangelia Dominicalia & Feſtivalia, à prima Dominica Adventus uſque ad Quinquageſimam*, quos habuit Pariſiis in Templo S. Jacobi de Macello. Pariſiis, 1587. *in-8.°* ad Alexandrum Canigianum Archiepiſc. Aquenſem.

5. *Sermones Funebres.* Pariſiis, 1577. *in-8.°* Gallicè, apud Guillelmum de la Noue 1577. *in-8.°*

6. *Collatio ſaporum Sacro-Sancti corporis & Sanguinis Chriſti, cum octo Beatitudinibus ab eo enuntiatis, &c.* Pariſiis, apud Ægidium Beyer, 1585. *in-8.°* Latinè. Ad Joannem-Baptiſtam Caſſardum, Carmelitarum Priorem Generalem: citata à Draudio pag. 114. 120. 394.

7. *Annotationes in Libros IV. Sententiarum* 5. anno 1575. Pariſiis *dictatæ.* Quas *Mſſ.* Ludovic. Jacob vidit Semuri Mandubiorum, in Bibliotheca Carmelitarum.

8. *Epigrammata Latina & Gallica ad varios.*

De Petro Courtin loquuntur Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tom. II.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura:* Philibertus Mareſchal, in *Promptuario Litterario Gallico:* Paulus Bolduanus, in *Bibl. Theologica:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo, &c. p. 415.* Petrum *Courlinum* corruptè vocans: æque ac Georgius Daudrius, in *Bibl. Claſſica, pag. 114. 120. & 394.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ord. Carmel. p. 88.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 339.* Prætereà in laudem Petri Courtin cecinerunt honoratus Caſa Præsbyter; Petrus du Mas Carmelita Avenionenſis, Doctor Theologus Pariſienſis & Provinciæ Prior Provincialis: Jacobus Maiſtret, Burgundus, Carmelita, Doctor Theologus Pariſienſis, Epiſcopus titulo Damaſcenus, & Suffraganæus Lugdunenſis: Quibus ſupereſt Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliana.*

LXXII.

PETRUS A CRUCE, Luſitanus Carmelita circà an. 1674. ſuâ Luſitanâ linguâ ſcripſit, *Tratado da Tercecra Orden Carmelitana:* id eſt Latinè, *Tractatum de Terciariis Ordinis Carmelitar.* Quem citat Georgius Cardoſus tomo II. *Hagiologii* Luſitani, in Notis ad diem 2. Aprilis §. 1. *p. 521.* Antiquioris Obſervantiæ Carmelitam deſignat Petrum à Cruce, Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelit. p. 411. num. 1473.* Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpan. tom. II. p. 150.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 340.*

Floruit autem anno 1573. Petrus à Cruce Diſcalceatus Carmelita, Hiſpanus vir celeberrimus Sacerdos, cujus meminit Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. III. cap. 3.*

LXXIII.

PETRUS AB EPIPHANIA, natione Hiſpanus, in ſeculo dictus *Antonius Pariſi*, Bœticus in loco dicto *Chilone* natus, inter Carmelitas Excalceatos Cordubæ vota ſua dixit, & ibi Prior fuit anno 1652. poſteà Hiſpalenſis itidem Prior. Atticâ eloquentiâ celebris, & in concionibus proferendis apud auditores mirabundos conſpicuus & ſummus; obiit in Conventu *Critanenſi*, anno 1661. inter plura tum Latino, tum patrio idiomate conſcripta recenſentur.

1. *Vida y milagros de S. Pedro Thomas, Carmelita, Patriarcha de Conſtantinopola, Martyr Illuſtrimo y Abogado contra la mortal peſte y epidemia.* Id eſt Latinè; *Vita & Miracula S. Petri Thomæ Carmelitæ Patriarchæ Conſtantinopolit. Martyris illuſtriſſimi, & adversùs peſtem & epidimiam patroni.* Hiſpali typis Joannis Gomez de Blas, 1655. *in-4.°* Tunc enim temporis Petrus ab Epiphania ſacrum Angelo cuſtodi Collegium ſuorum ſodalium adminiſtrabat ſuperior.

2. *Vita venerab. Fr. Nicolai à Jeſu Maria Carmelitæ Diſcalceati Poloni*, eleganti latinitate conſcripta. *Mſ.* aſſervatur in *Granatenſi* Carmel. Exc. Conventu *in-4.°* ut aſſerit Martialis à S. Joanne-Baptiſta in ſua *Biblioth. pag. 318.* Priorem verò

P.

elucubrationem citat Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana, tomo II. p. 151.* cui prævivit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 340.* ubi addit quod in laudem hujus Petri ab Epiphania ſcripſerunt carmina Franciſcus à Jeſu Maria, Hieronymus à Regibus, & Emmanuel ab Incarnatione Diſcalceati Carmelitæ Congregat. Hiſpan. *Spec. Carm. tom. II. p. 1132.* Vide *Super. col. 69. & 70.*

L X X I V.

PETRUS DE FELICIANIS, Pœnitentiarius Clementis ſummi Pontificis, ei *Libellum ſupplicem* obtulit ad obtinendam indulgentiam centum dierum pro viſitantibus Altare SS. Urſulæ & Luciæ in Eccleſia Carmelitarum S. Martini Bononiæ exiſtens. Annuit dictus Romanus Pontifex per conſtitutionem, *ſplendor paternæ gloriæ*, datam Avenione anno 1347. die 14. Julii, quæ prodiit *tomo I. Bullar. Carmelit. pag. 79.* ubi & additur quod iſta Capella fuerit ab ipſo Petro de Felicianis conſtructa.

L X X V.

PETRUS A S. FIDE, natione Anglus, patriâ Norvicenſis, in Conventu Norvicenſi Religionem Carmelitanam Profeſſus; Cantabrigiæ primùm, deindè Lutetiæ Pariſiorum lauream Doctoralem accepiſſe, & utrobique Theologiam docuiſſe dicitur. Unus ex novem Doctoribus, qui cum exercitu Anglorum Regis, poſt inſignem de Gallis victoriam, in Galliam venerunt, Pariſios ſe contulerunt, & ibi Doctores creati ſunt, refertur. Præter doctrinam & pietatem invincibilem habuit hic noſter Petrus contrà hæreſim & hæreticos ſpiritum invincibilem, & in confutandis erroribus athleta accerrimus, ubi ſeſe offerret occaſio. Undè aliquandò cum aliis adversùs hæreticam pravitatem conſtitutus eſt Inquiſitor, examinator & judex. In ſcholaſticis etiam concertationibus, publicis lectionibus, Concionibus, & in ſacrarum Scripturarum meditatione exercitatus, obiit tandem Norwici anno 1452. die 8. Novembr. Scripta ejus recenſentur.

1. *In omnes D. Pauli Epiſtolas Commentaria*, Lib. XIV.

2. *In D. Petri Epiſtolam primam canonicam*, Lib. I. incipit: *Cum ſollicitudo Paſtoralis*, &c.

3. *In D. Petri Epiſtolam ſecundam canonicam lectiones triginta & octo.* Lib I. inc. *Qua Paſtor gregis debet deſolatis*, *&c.*

4. *Breviarium Sententiarum*, Lib. I. incipit: *Reverendi mei articulus reſumptio.*

5. *Præconia Petri Lombardi Pariſiorum Epiſc.* Lib. I. incip. *Aſſumpſit Jeſus Petrum in montem.*

6. *Alphabetum Theologiæ*, Lib. I. incipit: *Ab alio dicitur aliud eſſe duplici*, *&c.*

7. *Determinationes variæ*, Lib. I. inc. *Utrùm Dei verbum, ut clamat Evangelium.*

8. *Placita Theologica*, Lib. I. incip. *Sponſabo te mihi in fide, ſummo*, *&c.*

9. *Conciones ad Clerum*, Lib. I. incip. *Relictis omnibus, ſecuti ſunt*, *&c.*

10. *Sermones Capitulares*, Lib. I. inc. *Joannes venit in teſtimonium*, *&c.*

11. *Pro ſuâ inceptione*, Lib. I. incipit: *Petrus in ſuperiores domus aſcendit*, *&c.*

De Petro San-Fidenſi loquuntur Joannes Lelandus, *cap. 398.* Pitſeus, *pag. 648.* Balæus, *de ſcriptoribus Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſner.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura Sacra:* Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibl. ſacræ:* Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, p. 901. col. 1. B.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo V. p. 822.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris, p. 353.* Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo IV. ad annum 1452. *p. 880.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. num. 3949. &c.*

L X X V I.

PETRUS A FRATRE, natione Italus, patriâ Barienſis, in Conventu S. Mariæ *de vita* Neapolitano Carmelita, Philoſophus, Theologus & Concionator celeberrimus: Scripſit,

Conſiderationes in Sanctum Chryſoſtomum Mſſ. Quæ aſſervantur in Conventu Carmelit. Barienſi; prout ſcribit Nicolaus Topi, in *Biblioth. Neapolitana, p. 247.*

L X X V I I.

PETRUS DE FRANCKFORDIA, cognomento SPITZNAGEL, natione Germanus, Conventûs Francofurtenſis alumnus Carmelita, anno 1424. Lector *Boppardiæ:* an. 1426. 1427. Lector *Coloniæ*, ubi Academiæ gradus ſuſcipere cœpit, ſacra Biblia publicè interpretatus, & Libros Sententiarum expoſuit: an. 1430. adeptus eſt *Coloniæ* Lauream Doctoralem: variis in Ordine functus officiis: interfuit etiam cùm Reverend. Magiſtro *Petro de Nova Eccleſia* Provinciali, & Venerab. P. *Gobelino de Heimertzheim* Priore Crucenacenſi, ex parte Ordinis deſtinatus Theologus Concilio Baſileenſi, quamdiù *Eugenio IV.* legitimo Papæ illud adhæſit.

Ab anno 1435. uſque 1443. incluſivè fuit continuus Prior & Profeſſor Carmeli Franckofordienſis. Deinceps verò hujus inter Ordinationes Cœnobii Capitulares nihil habuiſſe *Petrus Spitznagel* reperitur, quia inde in Epiſcopum Myrrenſem, & Suffraganeum Spirenſem creatus & ſublimatus ex tunc creditur. Anno 1463. in Capitulo Provinciali *Bruxellæ* celebrato, Præſide Reverendiſſ. *Joanne Soretho* Generali, hujus Petri Epiſcopi, Suffraganei Spirenſis, & *Simonis Duren* Epiſcopi & Suffraganei Wormatienſis, ex eodem Ordine Carmelitico aſſumpti, honorifica fit commendatio; quod ambo ſimul largas dederint eleemoſynas, & ſubſidia pro inſtaurando Depoſito communi Provinciæ, juxtà Ordinationem dicti Joannis *Sorethi.* Anno 1464. idem *Petrus* Epiſcopus adfuiſſe Coloniæ comperitur, *Joanne Soreth* illum Conventum viſitante, & Confraternitatem laudatiſſimam ſanctæ Dorotheæ confirmante: in Libro enim ejuſdem Fraternitatis, poſt hunc Reverend. Generalem notatur R. D. *Petrus* Epiſcopus Myrenſis, Suffraganeus Dom. Spirenſis, & Fr. *Theobaldus* Capellanus Dom. Suffraganei Spirenſis.

Quando verò & ubi hic *Petrus* finem vitæ fecerit, certò non conſtat. Veriſimiliter obiit Spiræ, ſepultus in Templo Cathedrali, ſeù potiùs in ejus Clauſtro, in quo extat ſepultura Capitularium. Quod etiam indicare videtur pictura quædam ſacra, in tabula lignea, per modum Epitaphii, in eadem Cathedrali Eccleſia Appenſa; in qua ſepultus cernitur Epiſcopus Carmelita, in habitu ſui Ordinis, cùm Mitrâ, & pedo.

P.

Scripta ejus Mſſ. deliteſcere creduntur in Bibliothecis Carmelitarum Germanis.

De illo perhonorificè loquuntur Philippus Metius, *Lib. de Viris Illuſtribus Carmelitis Provinciæ Allemaniæ ſuperioris :* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. p. 1049.* Jacobus Milendunk, in *Hiſtoria Carmelitarum Provinciæ Allemaniæ Mſ.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 341.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 948. num. 3335.*

LXXVIII.

PETRUS GARNENGIUS, aliàs CARNENGIUS vernaculè KERNENGUI, ſeu KERMENGI, natione Aremoricus Brito, Patriâ Leonienſis ſive in Oppido S. Pauli Leonenſis natus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Doctor Theologus Pariſienſis, magni non ſolum apud ſuos Sodales, ſed etiam apud exteros vir nominis : vacante Turoniæ Provincialatu per obitum *Joannis de la Noix*, aſſumptus eſt in Provincialem *Andegavi*, anno 1464. præſente Reverendiſſimo *Joanne Soreth.* Poſitus ſuper candelabrum ſuæ provinciæ difficillima negotia mirâ dexteritate tractavit; multa & præclara ad Obſervantiæ regularis progreſſum, una cùm Reverendiſſimo Generali gerens : Quem in Comitiis Provincialibus *Pontis-Abbatis* anno 1467. multùm adjuvit. Ipſe *Petrus* in ſimilibus Comitiis, Rupellæ habitis anno 1469. ſolus Præſes religionis zelique præclara præſtitit exempla. Vitam autem cum morte permutavit anno 1471. Scripta ejus numerantur,

1. *Hiſtoria Eccleſiaſtica*, Lib. I.
2. *Hiſtoria Ordinis ſui*, Lib. I.
3. *Conciones ad Clerum*, Lib. I.
4. *Cenſura Conſtitutionum*, Lib. I.
5. *Super Ariſtotelis Elenchos Commentaria*; Lib. I. &c.

Petrum Garnengium celebrant Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis, pag. 807.* Bertrandus d'Argentré, in *Hiſtoria Britanniæ, Lib. I. cap. XI. p. 83.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro :* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ :* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo V. p. 769.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 376.* ubi obitum illius perperam aſſignat anno 1499. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 1471. p. 929.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciæ Turoniæ, cap. 5. pag. 29.* Mathurinus Aubron & Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ:* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 341.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario capitis 7. Auberti Miræi, de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, p. 226.* Daniel à Virgine *tom. II. Speculi Carmel. p. 1086. num. 3817. &c.*

LXXIX.

PETRUS GAVASSETI, natione Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus ſcripſit,

De Sanguine Chriſti Mantuæ invento opus inſigne, ut aſſerit Carolus Stengelius, Lib. II. *de Cultu ſanctarum Reliquiarum, cap. 18.* ſed quandò vixerit Gavaſſeti, affirmat nemo, nec ipſe Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 341.*

LXXX.

PETRUS DE GAVIO, aliis DE JANUA; natione Ligur, Carmelita, qui Pariſios miſſus fuit ad legendas ſententias ex decreto Capituli Generalis Barcinone celebrati anno 1324. In Capitulo Albienſi anno 1327 nominatus fuit Baccalaureus Curiæ Romanæ & Lector Sententiarum. Poſteà, anno 1331. electus fuit in Provincialem Lombardiæ, quo tempore ſub hac Provincia erant Conventus Ferrariæ, Bononiæ, Parmæ, Venetiarum, Paduæ, Imolæ, Mutinæ, Maſſæ, Mantuæ, Veronæ, & Januæ; ubi ipſius corpus honorificè humatum in Choro ſubter cratem ferream in tumba marmorea requieſcit. Scripſit,

In Libros Sententiarum Commentaria : Hæc autem Mſſ. alicubi aſſervari non aſſerit Lezana, *tomo IV. ad ann. 1333. pag. 556. num. 6.* Neque Ludovicus Jacob in ſua *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 341.*

LXXXI.

PETRUS GEORGIUS A S. FRANCISCO; natione Italus, Patriâ Comenſis ex familia Odeſcalchi, Carmelita Excalceatus, vir rectus, humilis, manſuetus, ac patientiſſimus obiit Comi anno 1721. poſtquam ſcripſiſſet,

Triſagium, ſeu SS. Tereſiæ, Joannis à Cruce; & Thomæ Aquinatis cantus, metricis Epigrammatum libellis illuſtratos, in-8.° teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalc. pag. 335.*

LXXXII.

PETRUS A S. HILARIONE, natione Hiſpanus, patriâ *de Valdepenna*, Carmelita Excalceatus, Novitius *Pennuelæ*, anno Chriſti 1573. poſteà Conventualis Calvarii & Biatæ, deindè in Regnum Mexicanum anno 1586. profectus, ter Priorem illic geſſit, & obiit ibi anno 1615. Scripſit juſſu Superiorum

Relationem de Monaſteriis ſuis de Pennuela; Baecenſi & Calvarienſi : Quâ uſi ſunt Franciſcus à S. Maria, *Lib. III. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. 11. 14. 16. 18. & 53. Lib. IV. cap. 16. 17. 42. & 47. Lib. VII. cap. 58. & 59.* Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. IV. Vitæ venerabilis P. Joannis à Cruce, cap. 3. &* alibi. Mentionem etiam hujus habet Leonora à S. Gabriele in Epiſtolis ad Joannem Quintana-Duenas Dominum de Bretigny, & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 341.*

LXXXIII.

PETRUS HUMBECANUS, natione Belga, in territorio Bruxellenſi natus, Conventûs Augienſis (qui anno 1578. die 20. Septembris ab Hæreticis combuſtus eſt) alumnus, Provinciæ inferiores Alemaniæ Carmelita, vir doctus & humanus. Qui iiſdem in Belgii tumultibus ſibi cavens, Bruxellam, ubi tunc humanas docebat Litteras, liquit; & in Italiam profectus, poſt Theologicæ & Philoſophicæ Facultatis curſum feliciter peractum, Patavii Doctoratûs inſignia adeptus, poſt pacatum aliquâ ex parte Belgium, anno 1586. Bruxellam rediit, atque ibidem doctiſſimi Concionatoris officio fungens, in Priorem aſſumptus fuit anno 1595. die 23. Junii, & ad

Dominum migravit an. Gratiæ 1598. die 29. Maii, ſepultus in capitulo cùm ſequenti Epitaphio

PETRUS AB HUMECA Carmeli Montis alumnus
Quem quondam Sophiæ ſtudium & ſacra pagina pictis
Doctorum ornarunt redimitum tempora ſertis,
Conditur hoc tumulo, repetit mens candida cœlos.
Sic morimur ſenſim & momento extinguimur uno,
Ut rutilans lampas oleo ceſſante perimus.

Vir in divinis ſcripturis eruditus, ingenii ac eloquio clarus, ac non minùs honeſtâ converſatione venerabilis ſcripſit,

Conciones exactiſſimas in Evangelia, quæ tam Dominicis, quàm diebus Sanctorum feſtis ſolent recitari. » Quadrageſimale, inquit Petrus Lucius, » paulò antequam Bruxellam exirem aliquoties » dicebat ſibi in animo eſſe typis tradere velle » *Tractatum de Uſuris.* Plura alia congeſſit atque » conſcripſit, quorum tituli & nomina impræſen- » tiarum non occurrunt.

Sic de Petro Humbecano loquitur Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. pag. 70.* quem ſecuti ſunt Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis, p. 622.* Valerius Andreas, in *Biblioth. Belgica:* Joannes-Franciſcus Foppens, in *ſimili Bibl. Belgica, pag. 985.* Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmel. Bruxellenſi:* Philippus Braſſeus, in *Originibus omnium Hannoniæ Cœnobiorum:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 342.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1109. num. 3931. &c.*

LXXXIV.

PETRUS A S. HYPOLITO, in ſæculo dictus, *Hieronymus Graſſelinus* ex nobilibus Civitatis *Mazariæ*, Patritiis ortus eſt anno 1596. completo ætatis ſuæ anno vigeſimo, in Conventu Carmelitarum Excalceat. Panormitano S. *Mariæ de Remediis*, die 25. Septembr. anno 1616. Religionis indutus habitu, ibidem an. 1718. die 2. Februarii ſolemnem emiſit profeſſionem.

Vir fuit omnium Litteratorum ſui temporis calculo, in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus; Theologiam, in qua ſuprà cæteros eminuit, diù ſodales ſuos docuit: indè ad Prælaturas evectus, ſummam quâ pollebat prudentiam, ac in tractandis negotiis dexteritatem oſtendit. Cracovienſis in Polonia Prior, in Definitorem indè Generalem, ac poſteà in Viſitatorem Generalem Poloniæ ſuffectus eſt. Provinciam ſuam Siciliæ rexit, ac in Tribunali Inquiſitionis ejuſdem Regni, Conſultoris, & Qualificatoris, maximâ in rebus fidei, probatiſſimi viri laude, munus exercuit.

In Archiepiſcopali Curia Panormitana, Examinator Synodalis, pluribus Archiepiſcopis, apud quos ſingularem promeruit exiſtimationem, & à Confeſſionibus, & à Conſiliis in rebus arduis fuit. Conventum S. *Mariæ de Redemiis*, à Fabricis, numeris omnibus abſolvit & rexit. Juriſprudentiam, Geographiam, Mathematicas, eminentioreſque ſcientias, non vulgariter coluit. Fundationem Conventûs S. Viti, Mazariæ patriæ ſuæ ſuos ad ſodales promovit, eumque Bibliotheca prætioſioribus Libris compoſitâ, in quacumque materia, locupletavit. Inſtituti Regularis eximius cultor, caritatis fraternæ amantiſſimus, omnibus omnia factus, infirmos ſingulari proſequebatur amore. Tandem & ipſe diuturnâ podagrâ infirmus, plenus diebus, meritis & laboribus, in Conventu Panormitano S. Mariæ de Remediis die 19. Novembris, anno 1667. extremum diem clauſit.

Scripſit ac evulgavit, occaſione cujuſdam magnæ litis, opus cui titulus: *Trutina Apologetica Conſilii Medici, nuper editi pro Alexandro la Barbera, & Reſtivo, contrà R. P. & Moniales Carmelitas Diſcalceatos.* Panormi, 1651. *in-4.°* Latinè. Deceptus eſt Mongitor tomo I. ſuæ Bibliot. Siculæ, p. 34. Trutinam hanc Apologeticam *Andreæ Verano*, Medico, Juris-Conſulto ac Theologo Panormitano adjudicans. Licèt enim ejus nomine prodierit, revera tamen *Petrus* noſter à *S. Hypolito* illius Author eſt; ut evidenter ex autographo colligitur aſſervato in Bibliotheca Conventûs Panormitani.

Scripſit inſuper eruditiſſimum opus *de Horologiis ſolaribus, in-4.° Mſ.* quod ſervatur in eadem Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. Panormitanorum; teſte R. P. Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in ſua *Biblioth. pag. 318. & ſeqq.* ubi eximium deſcribit Epitaphium quod ſodales dicarunt Panormitani & Mazarini ſuo Benefactori Patri Petro à S. Hypolito.

LXXXV.

PETRUS A S. JOANNE, natione Hiſpanus, patriâ Scritanus, in Boetica Superiori, Carmelita Excalceatus, ſacrarum Litterarum diſertiſſimus Profeſſor, virorum omnium doctiſſimorum plauſu, *Malacæ* Philoſophiam, & *Biatiæ* Theologiam; obiit anno 1712. ſi credatur *Martiali;* florebat tamen anno 1655. ſi fides adhibeatur Ludovico Jacob, aſſerenti inſuper *Petrum à S. Joanne* ſcripſiſſe,

In Summam S. Thomæ Tractatus XXXII. Ità Ludovicus Jacob, pag. 32. ſuæ *Bibl. Carmel. Mſ.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, p. 320. ſuæ *Bibl. Carmel. Excalc.* addit dictum Petrum à S. Joanne *quaſdam* etiam *quæſtiones in ſcripturam ſacram* ediddiſſe ſuppreſſo nomine, quæ leguntur in prædicamentis Biblicis.

LXXXVI.

PETRUS JOSEPH A S. TERESIA, natione Gallus; *Brivate* in Alvernia natus inter Carmelitas Excalceatos Provinciæ Alverniæ anno 1730. Præfectus ſcripſit,

Vitam Domini Bouray, Inſtitutoris Monialium infirmis in Noſocomiis deſervientium, editam Pariſiis anno 1714. *in-12.°*

Hunc laborem ſuſcepit, inſtante Monaſterii Riomenſis Præpoſita, quæ ei tùm Conventûs Riomenſis Carmelitarum Excalceatorum Prioriſſa, ad eam vitam ornandam monumenta præbuit: at electo alterius Conventûs Priore, prædictæ Matri tradidit totum Librum primum & pàrtem ſecundi: cui operi ipſa præfationem præmiſit, & alteri, tradidit partem ſecundi Libri perficiendam. Idem Petrus-Joſeph elucubravit Gallico idiomate:

Vitam Petri à Matre Dei Carmel. Diſcal. teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 335.*

LXXXVII.

PETRUS ISIMBARDI, aliàs Iſſimbardus, natione Italus, ex *Petro Iſimbardi* qui *Meſſanæ* Strategus obiit, & *Annâ Franciſcâ Beccariâ*, Marchionis

P.

Marchionis *Plebis Cairi*, antiquiſſimæ nobilitatis & ſplendoris conjugibus, in oppido prædicto Plebis paternæ ditionis natus eſt die 9. Septembris 1630. *Franciſci nomen*, quod in luſtralibus undis acceperat, ingreſſus poſteà in Religionem, in illud *Petri* paternum commutavit. Puer adhuc decennis, in Curiam Imperatoris miſſus, ibi per triennium, inter Ephebos Cæſareæ Majeſtatis annumeratus, moram traxit.

In Italiam indè reverſus, Mediolanum, ubi Pater Regius Quæſtor poſteà fuit, venit, ibique habitum Carmelitanum induit ipſo Purificationis B. Virginis 2. die Februarii 1645. Abſoluto anno ætatis 16. profeſſionem emiſit in eodem Conventu Mediolanenſi, ipſo die Nativitatis Beatæ Virginis 8. Septembr. 1646. Emenſus poſtcà Philoſophiæ ac Theologiæ curſum, Neapoli docuit ipſe Philoſophiam, Regens ibi inſtitutus. Ad hæc, ſuſcepto Magiſterii gradu, Lector publicus Metaphyſicæ in Romano ſapientiæ Archigymnaſio diù docuit.

Interea Provincialis titularis Scotiæ, ſocius *Matthæi Orlandi* Procuratoris Generalis ex ſpeciali ſummi Pontificis *Alexandri VII.* diplomate nominatus anno 1659. die 7. Aprilis: item & Prior Tranſpontinæ Communitatis Carmelitanæ extitit; affuitque Præſes Comitiorum Lombardiæ, *Novis* anno 1669. habitorum. Poſtmodum inſtitutus eſt Epiſcopus Cremonenſis in Ducatu Mediolanenſi die 6. Octobris 1670. Conſecratus fuit die 19. ejuſdem menſis & anni, in Eccleſia Tranſpontina de Urbe, ſui Ordinis, per manus Benedicti Cardinalis Odeſcalchi, Aſſiſtentibus Franciſco Marino Epiſc. Molphetenſi, & Thoma de Aquino Epiſcopo Sueſſano. *Roma Cremonam* profectus, hanc Urbem ingreſſus eſt die 13. Januarii an. 1671. & ſequenti die poſſeſſionem ſolemniter iniit. Tandem quinquennio nondum expleto in ſua ſede, obiit die 27. Septembr. an. 1675. Quid ſcripſerit aut typis commiſerit, non enumerat, qui hæc de illo refert Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelit. p. 948. num. 3337.*

LXXXVIII.

PETRUS KENINGALUS ex parentibus Anglis in Gallia natus, ipſiſque nobilibus genitus, in Anglia ſemper ſtudiis imbutus, vota ſua in Oxonienſi Cœnobio dixit, & in eadem Academia Lauream obtinuit. Vir optimus, naturæ donis præditus, & cui ad Evangelium Chriſti prædicandum, nec zelus, nec eloquentia, nec ornatus verborum, nec elegans gratia, beneque Lucidus ordo defuit. Oxonæ in ſuo Carmelitarum Cœnobio diem clauſit extremum, & ſepulturam habuit anno 1494. ſcripta illius dicuntur eſſe,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. incip. *Recordare quia recepiſti bona*, &c.

2. *Diſputationes Ordinariæ*, Lib. I.

Ita referunt Joan. Lelandus, Balæus, Pitſæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Geſneri:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Alegreus Caſſanatus, *de Parad. Carmel. Decor. pag. 369. 370.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. p. 990. num. 8.* Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 342.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. num. 3949.* &c.

LXXXIX.

PETRU LASCELLAS, natione Celtiber, patriâ Cæſar-Auguſtanus, Cœnobio Burdigalenſis, qui poſteà ob eximium, avidiſſimumque ſcientiarum ſtudium adventavit Pariſios, ubi Lauream Doctoralem promeruit, ſacræ ſcripturæ interpres, poſtquam Toloſæ Philoſophiam Ariſtotelicam publicè docuiſſet. Anno 1346. floruiſſe perhibetur & ſcripſiſſe, iſte Provincialis Hiſpaniæ

1. *In quoſdam ſacræ ſcripturæ locos Commentaria*, quæ Pariſiis dictavit.

2. *In Ariſtotelicam Philoſophiam Commentaria*, quæ Toloſæ dixit.

Hunc commemorant *Codex Mſ.* Ferdinandi ab Arragon Archiepiſcopi Cæſar-Auguſtani: *Codex Mſ. alter* Ducis Villæformoſæ in Bibl. S. Salvatoris Eccleſiæ Metropolitanæ Cæſar-Auguſtanæ aſſervatus: Didacus Murillus Ordinis Minimorum Cæſar-Auguſtanus, Miniſter Provinciæ Aragoniæ, in *Hiſtoria de fundatione miraculoſi ſacelli B. V. Mariæ Cæſar-Auguſtani*, & *de Excellentiis Urbis Cæſar-Auguſtanæ*, &c. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 1290.* ubi de fundatione Cœnobii Cæſar-Auguſtani agit, *p. 450.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris p. 293.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 342.* ubi laudat Codicem manuſcriptum quem poſſidebat exaratum *Catalogum Doctorum Pariſienſium Carmelitarum.*

X C.

PETRUS LILLA, Gallicè DE LISLE, natione Gallus, patriâ *Borbonius*, non verò Bellovacenſis, ut perperam aſſerit *Joannes Balæus* Anglus, Carmelita *Cœnobii Caſtræi* (Gallicè *Couvent des Carmes de la Châtre*) alumnus in Diœceſi Bituricenſi, Provinciæ Aquitaniæ poſiti. Vir utriuſque Juris & Theologiæ Baccalaureus Pariſienſis; & omni ferè doctrinâ liberali imbutus, Mathematicis potiſſimùm excelluit, ut parem in ſua vix ætate tulerit. Anno 1516. Romam profectus, à ſummo Pontifice *Leone X.* & Cardinalium cætu per benignè acceptus; quibus Kalendarium à ſe correctum ſummoque labore emendatum obtulit: quod & Pontifex Romanus & Illuſtriſſimi Reverendique Cardinales, ingenio viri ità periti egregiè laudato, edi Romæ juſſerunt.

In Gallias reverſus Petrus Lilla anno ſequenti 1517. omne tempus, quod ab horis ſubſicivis vacuum habere potuit, ſacris prophaniſque ſcientiis ſedulò impendit. Lovanium aliquandiù adiit, ubi Gaſpardum Lætum in Aſtronomia Profeſſorem præſtantiſſimum audivit; in Arte Poëtica, Geographicâ, Coſmographicâ & Hiſtoricâ aliàs optimè verſatus. Florebat adhuc an. 1529. Nam edi curavit.

1. *De Antiquitate Carmelitar. Declamationem*, in Aquitaniæ Capitulo Provinciali factam an. 1515.

» 2. *Tria Calendaria parva.* 1. Calendarium » Solis; in quo, ſine veterum Canonum revoca» tione, novorumque editione, Eccleſiaſticorum » Officiorum in Breviariis & Miſſalibus mutatio» ne, Tabularum Aſtronomicarum corruptione, » rationum ſeu calculorum Mercatorum pertur» batione, atque vulgi ſcandalo admiratione & » ſuſurro; ſacrum Paſcha, & omnia ſancta tem» pora veris & canonicis reſtituentur locis. Quæ » impedimenta, præterita Conſilia [*ne Calenda» rium corrigeretur*] remorabantur.

» 2. Calendarium hominis, totam hominis vi-
» tam in unum coercens (inſtar Calendarii ſo-
» laris) annum. *Ad R. P. divinæ ſapientiæ Ma-*
» *giſtrum Mathurinum Gaſcardum Provinciæ Turo-*
» *niæ gregis Heliadum Priorem Provincialem.*

» 3. Calendarium orbis terreſtris Cœle-
» ſtibus, & Mundum infernum ſuperno ſubalter-
» nans, mundique durationem quantumque ſit,
» unum aſtruens annum : quem vitæ ſempiternæ
» [*ut punctum in medio circini*] inſtans commen-
» ſtrat æternitatis. Item, *Dialogum* inter Roma-
» num Pontificem Leonem X. & Petrum Lillam,
» cùm ſua Calendaria Papæ offerret ». Romæ,
apud Stephan. Gudheretum, Lotharingum, 1517.
Item Pictavis apud Joannem Jouſſant, 1529. *in-*
12.° Item Rothomagi eodem anno. Latinè.

3. *Dialogum Grammaticæ Vice-Gerentem Do-*
nati; eujus hæc ſunt fragmenta » *Liber vitæ.*
„ *Partes Grammaticæ. Partes Orationis. Verborum*
„ *Protoplaſma. Partium accidentia. Orationis Ca-*
„ *nones. Puncta & figuræ. Interrogationis* „. Lug-
duni apud Antonium Dury, an. 1518. *in-12.°*
Ad Claudium de Turnone Epiſcopum Vivarien-
ſem, & Comitem du Serien, & Caſtri-Novi ad
Rhodanum ac Montiſperſerit Principem. Latinè.

4. *La ſource & l'origine de tous les Rois &*
Ducs de France, extraite de pluſieurs Auteurs tant
anciens que nouveaux, avec leurs faits & geſtes;
par Pierre de Liſle Anachorete, natiſ de Bourbonnois,
in-8.° 1521. Id eſt Latinè ; *Fons & origo om-*
nium Regum & Ducum Franciæ, collecta è pluribus
Authoribus tàm antiquis quàm novis; cùm factis eo-
rum & geſtis. Auctore Petro de Lilla, Anachoreta,
natalibus Borbonio, *in-8.°* 1521. Id Operis lau-
datur ſivè citatur à R. P. Jacobo le Long Oratorii
Congregationis Gallicanæ Presbytero, in *Bibliot.*
Hiſtor. Franciæ Gallicè ſcripta *p. 300. & 304.*
num. 6449. & 6484. recenſetur inſuper.

5. *Encyclopedia* duas continens farragines. » *Pri-*
» *ma* eſt diviſio rerum & doctrinarum omnium ſepti-
„ membris, inſtar ſeptem bonorum naturæ, ſep-
» tem Ducum cœli, & ſeptem orbium terræ, ubi
» vetus & pedaria ſecandi doctrinas via tanquam
» parum habens artis antiquatur : & nova hacte-
» nus inaudita naturæ & rationi conſanguinea
» introducitur. Quarè dicitur *unum omnia*, quia,
» ut inquit Mercurius ter Maximus, unum eſſe
» omnia, aut omnia unum; id ſolum eſt Philo-
» ſophia. *Farrago ſecunda* in omni facultate quæ-
» dam habet Axiomata „. Pictavis apud Joannem
Jouſſant 1524. *in-12.°* Latinè. Ad Julianum de
Soderinis Epiſcopum Xantonenſem.

6. *Fons ſcientiæ parvi :* hoc eſt *Diviſiones om-*
nium ſcientiarum. Prodiit Avenione, antè illius
Encyclopediam ; ut ipſe teſtatur in præfata Epiſ-
tola Dedicatoria ad *Julianum de Soderinis.*

7. *Vita S. Bartholomæi Apoſtoli*, Carmine
Gallico.

8. *Vita S. Sulpitii Epiſcopi* Carmine Gallico.

9. *Vita SS. Septem Fratrum Martyrum*, Car-
mine Gallico.

10. *Itineratio Terræ-Sanctæ tribus Libris diſ-*
tincta. Gallicè.

Petrum Lillam commendant Joannes Balæus,
in Libro *de ſcriptoribus Angliæ :* Antonius Poſſe-
vinus, in *Apparatu ſacro :* Franciſcus à Cruce
Cœnomanâ, in *Bibl. ſcriptor. Gallorum :* Geor-
gius Colvenerius, in *Calculo Mariano :* Petrus
Waſtellius, in *vindiciis pro Joanne Jeroſolymita-*
no : Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo III. An-*
nalium Carmelit. ad annum 1516. Ludovicus
Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 342. & 343.*

XCI.

PETRUS LOMELLUS, natione Pede-
montanus, patriâ Taurinenſis, Carmelita
Provinciæ Lombardiæ, Doctor Theologus, in
lucem emiſit circà annum 1650.°

Tabulam ſivè *Summarium Indulgentiarum Ord.*
Carmelit. Italicè prodiit Turini *in-folio* patenti,
ut aſſerit Ludovicus Jacob loco mox citato, ſci-
licet *p.* 343. ſuæ *Bibliot. Carmel. Mſ.*

XCII.

PETRUS LUCIUS, natione Belga, pa-
triâ Bruxellenſis & Votis Carmelita, ſuis in
rebus domeſticis verſatiſſimus, exilium circà an.
1578. Religionis Catholicæ ergò perpeſſus, totam
Italiam perluſtravit, ſacramque Theologiam in
Conventu ſuorum ſodalium Florentino docuit.
Sedatis Belgii tumultibus, in patriam rediit, &
Bruxellis ad Dominum evolavit anno 1603. ex
lue peſtifera, dum eâ infectis piam operam præſ-
taret, die 18. Septembris, vir ſacræ Theologiæ
Doctor, humanarum ac divinarum Litterarum
notitiâ excellenter inſtructus, in perſcrutandis an-
tiquitatum ſcriniis admodum ſedulus, fratrum ſuo-
rum deceſſorum pius parentator, quemadmodum
clarè demonſtrant ſequentia ejus Opera.

1. *Carmelitana Bibliotheca.* „ Sivè Illuſtrium
„ aliquot Carmelitanæ Religionis ſcriptorum, &
„ eorum operum Catalogus; jam pridem à magno
„ & incomparabili viro P. Joanne Trithemio
„ Ordinis S. Benedicti Abbate luculenter congeſ-
„ tus; tandem centeſimo poſt anno, magnâ ex
„ parte auctus recognitus, & Annotationibus il-
„ luſtratus, ac optimo ordine Alphabetico digeſ-
„ tus. Florentiæ apud Georgium Mareſcottum,
„ 1593. „ *in-4.°* Latinè. Non igitur verè dixit
Adrianus Baillet Carmelitanam Bibliothecam Petri
Lucii nihil ferè aliud eſſe quam exemplum Arnoldi
Boſtii Bibliothecæ.

2. *Dom. Joannis Trithemii Abbatis Ordinis S.*
Benedicti de Laudibus Carmelitanæ Religionis Liber,
„ Reverendiſſimi in Chriſto P. ac D. M. Joannis
„ Chizzolæ, Cremonenſis, omnium Carmelitarum
„ Vicarii Generalis Apoſtolici juſſu ac nutu, cen-
„ teſimo poſt anno diligenter recognitus, brevique
„ Apologiâ defenſus. Florentiæ, apud Georgium
„ Mareſcottum, 1593. „ *in-4.°* Latinè.

3. *Compendium Hiſtoricum Ordinis ſui, cùm In-*
dulgentiis & Privilegiis eidem conceſſis : Quod poſteà
à Franciſco Minucio Carmelita in Italicum idioma
ex Latino tranſlatum, recuſum eſt Florentiæ, an.
1598. *in-8.°* Ad Chriſtinam à Lotharingia magnam
Etruriæ Duciſſam.

4. *Scholia in Libros de vita S. Catharinæ Virg.*
& Martyris Baptiſtæ Mantuani. Florentiæ apud
Georgium Mareſcottum, 1591. *in-8.°* Latinè.

5. *Harmonia Monaſtica*, *Mſ.* Hanc Ludovicus
Jacob teſtatur à ſe viſam Claromonte Arvernorum
in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. Latinè.

6. *Necrologium, ſivè Catalogus Fratrum Car-*
melitarum Bruxellis defunctorum, ab anno *1383.*
uſque ad annum 1602. Bruxellæ *in-folio* editum,
à Daniele de Virg. Maria continuatum ad 1663.

7. *Necrologium Carmel. Florent. Defunct. Mſ.* Quo
ipſe uſus eſt Lud. Jacob. illac tranſiens an. 1640.

P.

8. *Commentarium Carmeliticum.* Quod ipſe ſæpiùs citat Petrus Lucius, in Biblioth. ſua Carmel. videlicèt pag. 33. folio verſo, pag. 37. folio verſo, pag. 64. folio verſo. Aſt iſtud *Commentar. Carmel.* veriſimiliter differt minimè à *Compendio Hiſtor.*

9. *De Florentinæ Civitatis origine, Mediceæ familiæ nobilitate, & equeſtris Statuæ Coſmo Mediceo magno Etruriæ Duci nuper Florentiæ dedicatæ laudibus Carmen Encomiaſticum.* Florentiæ apud Hæredes Pauli Junctæ, anno 1594. *in-4.°* Appellatur & laudatur in Faſtis Theologicis Florentinorum Theologorum à Joſepho Cerrachino p. 728.

10. *Inſcriptio* Encomiaſtica in *laudem P. Magiſtri Vittorii Riſtori Lucenſis Profeſſoris in Academia Florentina, & in Provincialem Carmelitarum electi anno 1600.* Hanc recenſet præfatus Joſephus Cerracchinus, in Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ, pag. eâdem 728.

De Petro Lucio egregiè loquuntur Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Franciſcus Swertius, in *Athenis Bellicis, p. 623.* Valerius Andreas & Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliot. Belgica, p. 988.* Fabianus Juſtinianus, in *Indice Univerſali:* Aubertus Miræus, in *Origine & Incrementis Ordin. Carmelit. p. 226.* Martinus Zeillerus, *Tract. de Hiſtoricis, Chronologis & Chronographis:* Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecar. pag. 139.* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico:* Antonius Sanderus, in *Chorographia ſacra Carmeli Bruxellenſis, cap. 9.*

E Carmelitis Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 440.* Philibertus Feſayus, in *Tract. de Incarnatione, ad Catalogum Auctorum ibi citatorum:* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1110. num. 3934.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 344.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici, p. 88. &c.*

XCIII.

PETRUS A S. LUDOVICO, in ſeculo *Ludovicus Barthelemy* nuncupatus, ex parentibus *Jacobo Barthelemy*, & *Anna Canal*, natus eſt die 5. Aprilis anni 1626. in oppido *Vabreaſio* Diœceſis Vaſſionenſis [Gallicè dans la Ville *de Vaureas du Diocèſe de Vaiſon*.] A Carmelita Religioſo edoctus prima elementa, Linguam Latinam, Rethoricam, Poëſim, Geographiam, Philoſophiam, vocalia Symbola, Anagrammata, Logogripha, & alia ſimilia, in his apprimè inſtructum ſeſe præbuit. Anno 1651. mortuâ Magdalenâ Valreaſiani civis filiâ, quam ad nuptias inquiſierat, habitum Carmelitarum ſumpſit. Tyrocinio abſoluto Aquenſem in Carmelum miſſus eſt ad operam Theologiæ impendendam; indè ad Eremum Aquilatenſem (Gallicè *l'Ermitage d'Egualades*) deputatus, in ea P. *Golier* reperiit eruditum Carmelitam quo eum intimam devinxit neceſſitudinem. Poſteà in Collegio S. Marcellini, quod regunt Carmelitæ in Delphinatu, Litteras humaniores edocuit: tandem in Cœnobio *Pineti* Alpes inter montes obiit circa annum 1683. Vir ſinceræ pietatis Religioſus, vitæ regularis ſequax, humilitatis & modeſtiæ adeò cuſtos, ut clauſis oculis in Urbem incederè penè videretur: ſtatura quidem ut alter Zachæus puſillus; verùm & capito, reorrsùm antrorsùmque gibber; ſed ingenio magnus, Sermone Latino Orator facundus, facilis & Poëta non contemnendus: ſed Gallico idiomate ad Poëticen facetam & ludicram nimis pronus; ſicuti demonſtrant,

1. *La Muſe, Bouquetière de Notre-Dame de Laurette.* Viterbii, anno 1672. apud Petrum Martinellum, *in-8.°* Hujus Poëmatis meminit Ludov. Perez de Caſtro, in ſua *Biblioth. Carmelit. Mſ. 271. folio verſo.*

2. *L'Eliade*, aliàs *le Prophete Elie.* Poëma quod admiratione Poetam delectabat, ob ſimilitudinem, quam Iliadi Homericæ proximam ſecum putabat; inquit clariſſimus Dominus Follard Canonicus Nemauſenſis in ejus vita, quam refert *Mercurius Gallicus, menſe Julio anni 1750. p. 16.*

3. *Anagrammata plurima*, è quibus hæc ibidem leguntur pag. 25. *Euchariſtie, chair & vie, Pater Brocardus* (Provincialis Carmelitarum Obſervantiæ Regularis Promotor paulò acerbior) *Pardus & Crabo.*

4. *La Magdeleneide.* Lugduni, anno 1674. apud Deville, *in-12.°* Hoc Poema tentaſſe imitari dicitur, ſed vano conatu Joannes des-Mareſt de Saint Sorlin Pariſinus, ſub eadem fermè nomenclaſura: *la Magdeleine au déſert de la Sainte Beaume en Provence*: à Lyon chez Deville, 1674. *in-12.°* Reimprimé dans le ſecond volume d'un recueil des Pièces Choiſies. A la Haye, anno 1714. *in-12.°*

Teſtem hujus attributionis habemus præclaram, & inter eruditos ſcriptores celeberrimam *Annam le Fevre*, honorandam clariſſimi & eruditiſſimi D. *Andreæ Dacier* conjugem. Quæ *p. 4.* Operis Gallicè inſcripti: *des cauſes de la corruption du Goût*, à Amſterdam, chez Pierre Humbert, 1715. *in-12.°* Loquens de Joanne des-Mareſt, ait:

„ Il y a cinquante ans que l'Auteur des Viſionaires, homme qui ne manquoit pas d'eſprit, „ ni même de ſçavoir, mais ſans goût, & dont „ l'imagination dereglée lui faiſoit produire une „ infinité de mauvaiſes choſes, & tres-peu de „ paſſables, s'éleva contre un grand Poëte [Homere.] Voici comment. Plein de bonne opinion „ de ſa capacité & de ſon génie, il ſe croyoit fort „ au-deſſus de tout ce que l'antiquité a de plus „ grand; & pour le prouver, il donna ſon Poëme „ de Clovis. Ce Poeme fut reçu comme il le méritoit. S'imaginant que c'étoit par envie qu'on „ le traitoit ſi mal, il donna ſous un autre nom „ le Poëme de *la Magdelaine.* Cette ſuppoſition „ ne réuſſit pas mieux, &c.

Eadem verba ex eodem volumine extracta repetit alter Auctor in eruditorum choro notus, Clariſſ. Dom. Gyot des Fontaines, in ſuarum *Criticarum Obſervationum Epiſtola 418. p. 305.* occaſione Joannis des-Mareſt de Saint Sorlin.

Genuinum autem Patris Petri Carmelitæ Poëma *la Magdaleneide*, decem annis apud Typographum delituit, uſque dum B. P. Berthet Jeſuita, illud in publicum proferret, vel, ſicut aliis placet, dùm Clariſſ. Dom. Petrus Nicollius, illud in Bibliotheca Carmelitarum Pariſienſium Billetarum repertum, ſecum ad Portum Regalem tuliſſet. Inde etenim tot emptores illud habere voluerunt, ut exhauſtam priorem editionem ſubſecuta ſit poſterior quæ ſimili feſtinatione fuit exhauſta, aliis Poëma in deriſum ſpernentibus, aliis præſertim Italis, ſinceré comprobantibus.

XCIV.

PETRUS LUPUS, vulgò WOLFFS, Carmelita Conventûs Mechlinienſis, natus *Godſenhovæ* propè Thenas in Brabantia ſtudiorum

Digitized by Google

P.

autem curſum dum percurreret, accidit an. 1542. ut à Martino *Roſſemio Lovanium* potenti exercitu obſideretur; tum ipſe *Petrus Lupus*, una & *Damianus Goes* ac *Severinus Feyta* ſtudiorum Duces ſe præbuerunt pro defenſione Urbis, & ſuâ ſtrenuitate, ac inſigni militari aſtu totum hoſtilem exercitum eluſerunt, ac in fugam converterunt; atque ita ferocientis à turbæ invaſione civitatem & univerſitatem liberaverunt.

Doctoralem Lauream Lovanii ſuſcepit an. 1569. 6. Februarii, paulopoſt. Priorem ſui Cœnobii Mechlinienſis geſſit, nec moram nexuit quin ſuam Provinciam inferioris Germaniæ moderaretur Prior Provincialis: tunc in pleriſque *Belgii* locis, hæreticorum & per duellium debacchante furore disjecta, exuſta, atque ſpoliata fuere templa, necnon Monaſteria, atque ad extremas redacti miſerias viri Religioſi: Regulariſque periclitabatur & deficiebat obſervantia: quam collabentem ipſe ſuo *Petrus* exemplo pietate, doctrinâ & eloquentiâ ſuſtentabat. Propterea in Capitulo Generali Placentiæ celebrato anno 1575. inſtitutus fuit Commiſſarius, ac Viſitator Generalis. Unde Definitores Generales illic *expedere* judicarunt ut *Conventus Mechlinienſis*, *Bruxellenſis*, *Antuerpienſis*, *Thenenſis*, *Angienſis*, *Gerardimontis*, *&c. Hactenus reformati in Provincia Allemaniæ inferioris, vitam ſub Reformatione introducta à R. Magiſtro Petro Lupo, & ſemper prædicta Reformatio conſervetur ſub auctoritate ipſiùs R. P. Magiſtri Petri Lupi.*

Inter cæteras virtutes, in eo præcipuè officii divini enituit ſtudium perſolvendi; nec etiam graves & multiplices curæ ab aſſidua chori frequentatione illum avocabant. Idem ipſe turbulentiſſimis temporibus, & opere potens, Mechlinienſis diù in Religionis orthodoxæ exercitio continuit. Anno 1579. in currente Mechlinia, ejus operâ, in fidem Regis Hiſpaniarum recepta eſt. Tandem an. 1580. vi ab Hæriticis eadem Urbe occupatâ, poſtquàm ſemel & iterùm aliquot Catholicis civibus comitantibus, hoſtem dare terga coegiſſet; poſt magnam utriuſque partis ſtragem, univerſo militum hoſtium agmine in illum converſo, fortiter pro fide & Rege pugnans, trucidatur eô ferè loco, ubi hodiè vetus Palatum viſitur. Quo cadente, reliqui Catholici in fugam acti, & Hæritici civitate potiti ſunt.

Sic occubuit Prior Provincialis, qui eo tempore quo apud Belgas Calviniana hæreſis pullulavit, & viribus aucta excrevit, nunquam ſuggeſtum concionaturus, aut altare ſacrificaturus abſque lacrymis acceſſit. Poſt commiſſam cædem, inter cæſorum corpora, hujus cadaver quæſitum, repertum fuit: magnæque ſanctitatis opinione apud Belgas ſervatum; ita ut diù Mechliniæ vulgatum ſit ab hæreticis irriſoriè, & à catholicis piè: *Den Heyligembroer Peeter*, id eſt, *ſanctus Frater Petrus*, qui potens in verbo & opere confirmavit ſanguine ſuo per hæreticos effuſo, quod è ſuggeſtu docuerat.

„ Ab his, qui eum probè noverunt, inquit
„ *Petrus Lucius*, intellexi eumdem complura pie-
„ tatis & eruditionis plena conſcripſiſſe. Illud
„ etiam pro comperto habeo; me paulò antequàm
„ Italiam peterem, audiviſſe ſub typis eſſe *Con-*
„ *ciones quaſdam*, quas nonnulli tempore prædi-
„ cationis ſuæ vivâ voce (adeò enim lentè &
„ articulatè loquebatur) exceperant, carthiſque
„ mandaverant „. Porrò illas *Conciones Mſſ.* aſſervari Mechliniæ & Wilvordiæ aſſerit Lud. Jacob.

Petrum Lupum celebrant Petrus Namius, in *Oratione de Obſidione Lovanienſi:* Franciſcus Haræus, in *Annal. Belgii tomo III. ad an. 1579.* Michaël Artzingerus Auſtriacus, in opere qui inſcribitur *Leo Belgicus*: Antonius Sanderus, in *Faſtis Academicis ſtudii General. Lovanienſis:* Jacobus-Auguſtus Thuanus, *Lib. 71. Hiſtoriarum ad an. 1580.* Joannes de Carthagena, *Lib. XVII. de Arcanis Dei-paræ*, *Homil. 8.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Petrus Lucius, in *Carmelit. Biblioth. p. 71.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 1254. p. 353.* Valerius Andreas, & Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibl. Belgica:* Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis. p. 623.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris, p. 418.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 344.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. pag. 761. 969. 1014. & 1109. num. 2619. 3405. 3541. & 3932.*

X C V.

PETRUS MAILLARD, natione Gallus, Provincia Aremoricus Brito, patriâ & votis Religioſis Carmelita Nannetenſis, Provinciæ Turoniæ, an. Domini 1593. die 7. Junii profeſſus, Doctor Theologus, Prior in diverſis locis, Provinciæ ſuæ Definitor, deinde anno 1615. die 15. Maii in Comitiis Provincialibus Turoniæ habitis in Provincialem electus, tandem ter Præſidem & Commiſſarium Generalem egit. Dum Provinciam adminiſtraret, anno 1617. fundatus fuit Conventus *S. Joſeph* in pago *de Chalain* dicto Diœceſis Andegavenſis. Multum poſteà pro reſtauratione Cœnobii Paulopolitani in Leonia laboravit: ad ruinam enim, ob ædificiorum vetuſtatem hoc Monaſterio properante, *Petrus Maillard*, collectis undique eleemoſynis, necnon obtentis à Chriſtianiſſimo Rege *Ludovico XIII.* cenſibus quibuſdam ex vini venditione prodeuntibus, manum operi admovit anno 1628. & à fundamentis ipſum excitari iterùm curavit; ubi & extremum vitæ diem clauſit 1650. die 11. Martii.

Scripſit, *de Confraternitate Carmelitana*, Lib. I. ſicut refert Ludovicus Jacob, in ſua *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 344.*

Petrum Maillard inſuper memorant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Carmelitanis Provinciæ Turoniæ Mſſ.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Carmelit. Provinciæ Turoniæ cap. 19. p. 113.* Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Theobaldi*, *cap. 20. 27. & 32. p. 151. 201. & 239.* Columbanus à Noſtra Domina de M. Carmelo, in *ſerie Provincialium Carmelit. Provinc. Turoniæ:* & in *Deſcriptione Conventuum Carmelitarum* ejuſdem *Provinciæ Turoniæ Mſſ.*

X C V I.

PETRUS A S. MARIA, natione Boëticus, patriâ Granatenſis, Carmelita Excalceatus, Magiſter Novitiorum Cordubenſis S. Rochi, ante ſuum in Religionem ingreſſum, Juris Civilis Doctor: Vir qui cunctos ſibi in Chriſto ſubditos ad ſanctè & conſtanter agendi ſtudium ſalutaribus documentis, & virtutum egregiarum ſuarum exemplis inflammavit, in Conventu ſui Inſtituti Aſtigitano anno 1626. die 18. Martii, relinquens ſuorum *Operum Aſceticorum tomos duos in-4.°*

Ejus mentionem habent Franciſcus à S. Maria,

tomo

P.

tomo II. Hiſtoriæ Reform. S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 41. num. 9. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 344.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalceat. p. 320.*

XCVII.

PETRUS A S. MARIA, alter eſt Carmelita Excalceatus, natione Hiſpanus, Theologus & Poëta, qui circà annum 16 6. Scripſit,

Poëma pro Immaculatâ B. V. Mariæ Conceptione quod prodiit Hiſpali, an. 1616. *in 4.°* & citant Petrus de Alva Minorum Exprovincialis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Franciſcus Bonæ-Spei, in *viſione Eliana:* Ludovicus Jacob, *loco citato, pag. 345.*

XCVIII.

PETRUS MARIS, Luſitanus Carmelita, *vita Ludovici de Camoëns, quæ edita eſt cùm Poëmate Luſiadum ejuſdem Camoens* 1613. *in-4.°* ut refert Antonius Teiſſerius in Catalogo Auctorum, pag. 224. Auctuarii. Unde hunc Carmelitam noverit Teiſſerius, divina re non vales.

XCIX.

PETRUS MARTINEZ DE HERRERA, Hiſpanus, Matritenſis Carmelita, Doctor Theologus, ſui Cœnobii Prior, deindè Procurator Generalis Hiſpaniæ, tandem ſacræ Theologiæ Profeſſor Neapolitanus: vir pius & eruditione conſpicuus, Concionatorio eminens opere Matriti, Valentiæ, Cæſar-Auguſtæ, Neapolique: tandem in patria obiit anno 1638. cùm ſcripſiſſet quamdam elucubrationem carmine Hiſpanico prænotatam.

El Principe advertido, y declaracion de los Epigramas de Napoles la viſpera de S. Juan. Hoc eſt Latinè: *Princeps monitus, & declaratio Epigrammatum Neapolis in veſperis S. Joannis.* Neapoli, apud Scorrigium, an. 1631. *in-4.°*

Propter quod opus laudat hunc Leo Allatius, in *Apibus Urbanis:* falſus tamen in eo quod Procuratorem Ordinis Carmelitici credidit Generalem, qui Hiſpanarum dumtaxat Provinciarum negotia procuranda Romæ in mandatis habuit. Laudat etiam hunc Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hiſp. tomo II. p. 172.* ubi animadvertit, quod Petrus noſter Martinez ſpem fecerat alterius operis abſoluti ſub hoc titulo *Providencia de Dios en los trabajos:* id eſt: *Providentia Dei in afflictionibus.* Sed id operis nobis invidiſſe videtur obitus Authoris. Quem laudat quoque Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 345.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. Mſ. pag. 1081.* contentus eſt in citando teſtimonio jam mox memorati Nicolai-Antonii.

C.

PETRUS A MATRE DEI, natione Aragonius, in civitate Darocenſi natus eſt an. 1565. die 16. Auguſti, parentibus *Petro à Villagroſſa*, Medecinæ Doctore clariſſimo, & *Hieronyma de Albanque*, quorum nomen ſortitus, *Petrus Hieronymus* in undis luſtralibus dictus eſt. Detulit naſcens, atque ſervavit vivens ſub lingua, ſtellam elegantiſſimè formatam, candicantibus radiis diſtinctam ac fulgidam. An. 1582. *Complutο,* ubi ſtudiorum ſtadium currebat, *Paſtranam* profectus, vivente adhuc Sancta Tereſia, ſacrum Carmelitarum Excalceator. qui proprio regebantur Provinciali, habitum petiit, & obtinuit die 23. Januarii: Anno 1583. Militiam Carmeli, votorum nuncupatione profeſſus, *Manceram* fuit tranſmiſſus, & inde *Complutum* ad ſacram Theologiam perdiſcendam petiit. Ibi celeberrimæ illius Academiæ Doctores certatim accurrebant, ad vitæ morumque magiſtrum in pulpitis, quem adhuc habebant diſcipulum in ſcholis.

Nicolao à Jeſu Maria primo Congregationis Reformatæ Vicario Generali tam egregium virum Romam mitti dignum judicante, in eam Urbem appulit Diaconatu ſolummodò inſignitus an. 1591. cùm Joanne à S. Hieronymo ſuæ dictæ Reformationis Procuratore Generali, viro vitæ ad modum auſteræ, qui memor mandati, quod à Nicolao acceperat, ut omnibus modis curaret, linguam Italicam *Petrum* addiſcere; eum tanquam Fratrem Laicum ſinè ſocio, per plateas & fora Romana dimittebat, ad comparanda victui neceſſaria. Quod per annum ferè integrum præſtitit, nec unquam minimum renitentis animi ſignum dedit vir humillimus, & obedientiſſimus.

Anno 1593. *Genuam* reverſus, in Comitiis Generalibus totius Ordinis *Cremonæ* celebratis, theſes publicas cum omnium admiratione ſuſtinuit; & ſequenti anno 1594. Supprior Conventûs Genuenſis electus, cunctis admodum ſtupentibus, cœpit ſpiritu quo fervebat Apoſtolico, tum exemplo, tum dicendi gratiâ ſingulari, in auditorum animas, morum converſionem promovere, & pietatem inſtillare. *Genuâ Romam* ab *Alexandrino* Cardinali adductus, & in Palatio Illuſtriſſimi *Tarugii* hoſpitatus, anno 1596. per Adventum Conciones habuit in Eccleſia Sancti Spiritûs, cum magno omnium Ordinum concurſu. Hiſpanis verò Carmelitis Excalceatis propagationi ſuæ Reformationis extrà illud regnum obſtantibus, *Clemens VIII.* Conventum Romanum *S. Mariæ de Scala*, quem erigi curaverat, & Genuenſes tum Fratrum, tum Monialium, ab Hiſpanica Congregatione ſeparavit, ſibique immediatè ſubjecit, Litteris datis die 20. Martii anno 1597.

Biennio poſt, idem Pontifex, inſtante noſtro *Petro*, Apoſtolicum breve conceſſit ad Reformationem Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis in Hiſpaniâ, & poſtmodum curam Carmelitis Diſcalceatis commiſit; præfecit eumdem *Petrum* Auguſtinianis reformatis, anno 1599. die 10. Julii. Novæ Congregationi Carmelit. Excalceat. Italicæ Commiſſarium præfecit die 13. Novembris 1600. Nonnullæ Virgines ac Matronæ inſtitutum Tereſianæ reformationis, Religioſorum exemplo, & *Petri* conſilio aggreſſæ ſunt *Romæ*, anno 1601. Plures interim è primaria *Neapolis* nobilitate, qui *Petrum Romæ* concionantem audierant, eum impulerunt, ut in Eccleſia Virginis Annuntiatæ, ejuſdem Civitatis quadrageſimales haberet conciones. Perſicam Miſſionem aggreſſus eſt, miſſis quibuſdam ſpectatæ fidei viris ſelectis, qui Pontificiâ legatione in illis vaſtiſſimis regionibus functi ſunt. Concionator Pontificius ab eodem ſummo Pontifice ſelectus. Anno 1608. in totius Congregationis Præfectum Generalem aſſumptus, etſi per Biennium ab an. 1606. jam variis infirmitatibus ac doloribus vexaretur. Ad aquas frigidiſſimas, juxtà *Nuceriam* erumpentes pergendum fuit: ſed morbo ingraveſcente, mirâ devotione ſacrum Viaticum recepit,

P.

Extremæque Unctionis Saeramento munitus, in Cœnobio Patrum Ordinis *Sancti Franciſci*, animam Deo reddidit puriſſimam die 26. Auguſti, ejuſdem anni 1608. Ibidem ſepultus cum pacto, quod quotieſcumque peteretur, ſacrum illud redderetur. Triennio poſt, anno ſcilicet 1611. quidam Carmelitæ Diſcalceati *Româ Nuceriam* miſſi, recognitis dilecti Parentis exuviis, iiſque integris penè, incorruptiſque repertis, ſecretò ac devotè *Romam* tranſtulerunt, ac infrà Chorum in loco decenti repoſitæ ſunt in Conventu S. *Mariæ de Scala*. Scripſit,

1. *Epiſtolas plurimas*, quarum nonnullæ ſunt editæ anno 1625.

2. *Sermones multos*, quorum nonnulli *Mſſ.* aſſervantur Romæ apud Carmelitas Excalceat.

3. *De Humilitate Tractatum*, qui *Mſ.* ibidem ſervatur.

4. *Ordinationes pro ſua Congregatione Italica*, quas ex vulgari idiomate in Latinum tranſtulit Iſidorus à S. Joſeph, *tomo I. Hiſtoriæ Generalibus Carmelit. Excalceat. Congregat. Italicæ, Lib. II. cap. 2. pag. 172.*

De *Petro à Matre Dei à Daroca* Clemens VIII. in *Bulla erectionis Congregationis Italicæ*: Flavinus Cherubinus, *tomo III. Bullar. Conſtit. 71.* Cæſar Baronius Cardinalis, *tom. XII. Annal. ad an. 1187. num. 26.* Andreas Victorellus, in *Addit. ad Ciaconium*: Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſ. Eliæ, cap. 280. 81. 82. 83. 84. 86. & 88.* Euſebius ab Omnibus Sanctis, in *Hiſtoria Miſſionum Carmel. Excalc.* Joannes à Jeſu Maria, in *vita* ipſius *Petri à Matre Dei*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 345.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris, p. 448.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1050. num. 3634. & pag. 1132. num. 3966.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor. p. 88. &c.*

C I.

PETRUS A MATRE DEI, Presbyter Senenſis, dictus in ſæculo *Annibal Angelinus*, in *Auriacorum* Principum aula verſabatur, cum ſolemnis Conventûs Carmelit. Excalceat. *Lodanenſis* dedicatio, piaque illius poſſeſſionis feſtivitas celebrabâtur; tunc præteritæ vitæ dolore tactus intrinſecùs ad *Dominicum à Jeſu Maria* Carmelitam Excalceatum confugit, cujus conſilio in Cœnobio S. *Mariæ ad Scalam*, die 7. Junii anno 1609. *Romæ* fuit admiſſus ad Tyrocinium, ætatis ſuæ anno 38. dignus deindè judicatus qui ad profeſſionem ſolemnem reciperetur. Tantùm poſteà in Regulari Obſervantia, virtutum ſtudio, communicationum cœleſtium participatione profecit, ut ipſi vener. *Dominico* chariſſimus ſemper extiterit, ſibi à ſecretis & Confeſſionibus ſacris; atque unà conſors peregrinationum ſuarum, donec dicto P. *Dominico* in Germaniam ſecundò proficiſcente, ipſe *Petrus* infirmitate correptus, *Romæ* in S. *Mariæ de Victoria* Conventu, ſubſiſtere coactus eſt: ubi cum magnâ ſanctitatis opinione, diem extremum clauſit die 24. Martii, anno 1630.

Primus omnium, ut plurium oculatus teſtis ſcripſit. *Vitam vener. P. Dominici à Jeſu Maria*: in quâ ſuæ converſionis Hiſtoriam narrat. Quâ occaſione ipſum Petrum hunc celebrant Joannes Caramuel, in *vita P. Dominici*: Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmel. Religioſ. 3. parte*: Petrus à S. Andrea, in *Hiſtoria Reformat. &c.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 347.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliath. Carmelit. Excalceat. pag. 329.*

C II.

PETRUS A MATRE DEI, in Perſide Miſſionarius, Aſphami commorans, *tranſtulit in idioma Perſicum Evangelia*; de quo Angelus *de la Broſſe* dictus *à S. Joſeph* Carmelita Excalceat. in ſua *Pharmacopæa Perſica, pag. 38. num. 43.* Hujus exemplar Joannes Chardin celebris viator tranſcribendum procuravit, ex Antographo Bibl. Carmelit. Excalceator. Aſphamenſis; uti notant Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra, pag. 34.* & Martialis, in ſua *Bibl. p. 331.*

C III.

PETRUS A MATRE DEI, in ſæculo dictus *Abraham Berthius*, natus eſt Lugduni Batavorum die 15. Martii 1610. P. *Bertio* ibidem Theologiæ Calvinianæ Profeſſore. Qui in Synodo Dordrechtana damnatus propter errores Gommariſtarum impugnatos & ejuratos, in Galliam venit Geographum Regium acturus, & ibi fidem Catholicam publicè profeſſus eſt anno 1620. ſecuta Maritum *Anna-Maria Kenkline*, una cùm tribus filiis paulopoſt veram quoque fidem illic profeſſa fuit.

Ex his *Abraham Berthius* Inſtitutum PP. Carmelitarum Diſcalceatorum amplexus, ſolemnem profeſſionem emiſit *Charantonii* die 29. Junii 1628. ætatis ſuæ anno 18. fuit dein per annos triginta Lugduni Batavorum Miſſionarius vigilantiſſimus; ac Stationem hanc Ordini ſuo primus apud *Neercaſſelium* Caſtorienſem Epiſcopum comparavit: Obiit illic plenus dierum ac meritorum, anno 1683. Operum ejus Gallico idiomate editorum ſequentes ſunt inſcriptiones.

1. *Cognitio Amoris Chriſti.* Pariſiis, an. 1647. *in-4.°* p. 608. Pariſiis, apud Vid. Chevalier.

2. *Cognitio Amoris Beatiſſimæ Virginis.* Pariſ. anno 1647. *in-4.°* apud eamdem Viduam.

3. *Virtutes Regiæ, quæ juvenem decent Principem.* Opus Regi Galliæ in gratiam nobilitatis, dicatum. Pariſiis, anno 1647. *in-4.°* p. 270. apud Mathurinum Henault.

4. *Modus convertendi Hæreticos.* Pariſiis, an. 1650. *in-8.°* pag. 648.

5. *Explicatia Symboli Apoſtolorum; Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ.* Rothomagi, anno 1653. *in-12.°* pag. 216. apud Nicolaum Loiſelet.

6. *Flores Carmeli Gallici*; ſeu *vitæ plurium Carmelitarum Excalceator. Gallorum; qui pietate claruerunt.* Pariſiis, an. 1670. *in-4.°* p. 646.

7. *Clara demonſtratia articulorum Religionis Catholicæ, Apoſtolicæ & Romanæ, adversùs omnes ſui ſæculi ſectas.* Antuerpiæ, anno 1671. *in-8.°* pag. 836.

8. *Brevis Catechiſmus*, ibidem, eodem anno.

9. *Rationes validæ ad fovendos Catholicos in Fide.* Opus poſthumum.

10. *Hiſtoria Miſſionis PP. Carmelit. Diſcalceat. in Hollandia*, gravi ac eleganti ſtylo Latinè manuſcripta, prælo digniſſima.

11. *E Gallico idiomate in Latinum vertit* (ſi credes Ludov. Jacob) *ſucceſſionem Eliæ Prophetæ in Ordine Carmelitarum & S. Tereſiæ Reformatione*,

P.

ſecundùm ordinem Chronologicum R. P. Ludov. à S. Tereſia.

Petrum Berthium à Matre Dei commendant, Petrus Berthius ipſius Pater, in *Epiſtolis de Antiquitate Ordinis Carmelitar.* quas filio ſuo Petro à Matre Dei inſcripſit: Thomas Aquinas à S. Joſeph, in *Diſſertatione Hiſtorico Theologica de Patriarchatu Eliæ, parte 2. ſect. 1.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelit. cap. 6. §. 27.* Ignatius-Joſeph à Jeſu Maria, *Lib. I. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Abbatis-Villæ, cap. 49.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſt. Carmelit. cap. 13.* Et in *vita vener. Vincentii à S. Ludovico* Miſſionarii Batavi: Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, cap. 42. p. 410.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 345.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. pag. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmel. Excalceat. p. 331.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliot. Belgica, pag. 991. &c.*

C I V.

PETRUS A MATRE DEI, cognomento *de Guzman*, & *Roxas* Illuſtriſſimis natus parentibus *Ramiro Nunezio Guzmano*, & *Annâ de Roxas*, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceat. anno 1599. Novitius Salmanticenſis, & an. 1600. *Medinæ de Rio-Sicco* profeſſus die 10. Januarii, diverſis in locis Prior ac Definitor Generalis, Theologiæ Moralis Lector ac Regius Concionator, *Philippo IV.* Regi, & *Iſabellæ a Francia* Reginæ carus: vir magnis naturæ & gratiæ donis illuſtris, humilitate, paupertate & doctrinâ valdè celebris, moritur anno 1644. edidit.

Libellum ſupplicem Philippo IV. porrectum, in gratiam juris Patronatûs S. Tereſiæ, pro Regnis Hiſpaniarum, de quo meminit Hiſtoria Generalis Carmelit. Excalceat. *tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.* ut animadvertit Martialis in *Biblioth.* eorum *p.* 333. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p.* 347. tacet de illo opere, & illi adjudicat *Sermones Mſſ.* & *de Theologia Morali Libros Mſſ.*

C V.

PETRUS A MATRE DEI, natione Boëticus, Carmelita itidem Excalceatus, publicus Oſſunenſis ſacrarum Litterarum interpres, à confeſſionibus quondam S. Tereſiæ (ſi credamus Alegreo Caſſanato) Hiſpali è vivis abſceſſit anno 1626. poſtquam ſcripſiſſet,

Morales expoſitiones in Scripturam ſacram, 1. vol. *in-4.°* Mſ. aſſervatur in Conventu Aquilarienſi Carmelit. Excalceat. teſte P. Martiali in eorum *Biblioth. pag.* 333. De illo confusè ſatis loquitur Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris, pag. 491.*

C V I.

PETRUS A MATRE DEI, natione Gallus, Provinciâ Belga Arteſianus, patriâ Audomarenſis, Carmelita Excalc. pluries Definitor Provincialis, Conventus Valencennenſis, cujus fundationem obtinuit à Ludovico XIV. primus Prior, linguarum Gallicæ, Hiſpanicæ, Italicæ, Anglicæ, & Belgicæ peritiâ celebris; facundiâ, energiaque dicendi cum vitæ probitate conjunctâ, ſic ſæculares ad pietatem promovebat, ut vix concionanti reſiſti poſſet. Potens igitur Opere & Sermone, lucens & ardens, caritatis, obedientiæ, paupertatis, patientiæ in tolerandis infirmitatibus, plurima poſteris reliquit exempla, moriens Duaci die 1. Aprilis, anno 1705. ætatis ſuæ 70. Religionis 55. edidit,

1. *Vitam S. Tereſiæ*, Duaci, *in-4.°*

2. *Praxim devotionis ergà eamdem. S. Virginem*; Ibid. *in-12.°*

3. *Poſteriores* ejuſdem *Sanctæ Virginis Epiſtolas*; *cùm Notis Petri ab Annuntiatione*, ex Hiſpanico idiomate in Gallicum *tranſtulit*, quæ prodierunt *Inſulis*: ſicuti refert Martialis à S. J.Bapt. in *Bibl. Carmel. Excalc. p.* 333. Vide ſuperiorem col. 548.

C V I I.

PETRUS MATTHIEU, natione Gallus, Carmelita Pariſienſis, Doctor Theologus in eadem Academia, Concionator eximius, obiit Pariſiis, anno Chriſti 1620. die 16. Februarii, ibidemque ſepultus in Conventu Maubertino: poſtquam edidiſſet *Sermones varios*, qui Pariſiis prodierunt anno eodem 1620. *in-8.°* Gallicè.

De illo mentionem habent Auguſtinus Biſcarretus Carmelita, in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ.* Hippolytus Marraccius, Lucenſis, Ordinis Clericorum Regularium Congregationis Matris Dei, in *Bibl. Mariana*: Petrus de Alva, Ordinis Minor. Exprocurator Generalis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ-Spei Carmelitarum Provinciæ Flandro Belgicæ, in *viſione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p.* 347.

C V I I I.

PETRUS DE MELLO, aliàs FRAGOSO DE MELLO, natione Luſitanus, patriâ Oliſſiponenſis Carmelita, clarus religioſis virtutibus, & pietate ſpectabilis, anno 1636. mortuus, die 9. Junii ſcripſit Luſitanè

A Vida de San Carolos Borromeo; cujus meminit Georgius Cordoſus, io *Agiologio Luſitano*: & Nicolus Aotonius, in *Bibliotheca Hiſpana pag.* 173. tomi ſecundi.

C I X.

PETRUS MICHAEL DE BASTENACH, natione Germanus, patriâ Aquenſis Carmelita ibi multis laudatiſſimus annis Prior. Urbis Regalis Aquiſgranenſis in inſigni Baſilica B. M. Virginis Eccleſiaſtes ordinarius, ubi turbulentiſſimis hæreſum & bellorum temporibus publicè Catholicæ veritatis è Cathedra populum Aquiſgranenſem erudiens, & in Religionis orthodoxæ exercitio per ſuas, pietate & doctrinâ plenas conciones, atque per ſingularem exemplaris vitæ modeſtiam continens; uberes boni operis in Urbe fructus protulit; cives in orthodoxa fide Romano Catholica, ut loquitur nobilis & clariſſimus Dominus *Joannes Noppius*. Tandem anno 1605. die 15. Julii, cum magno ſuorum, totiuſque Urbis Aquenſis luctu, & dolore, viam univerſæ carnis ingreſſus eſt, & in choro ſepultus ſub Epitaphio meritis ipſiûs condigno. Scripſit *Sermones*; qui *Mſſ.* aſſervantur in *Biblioth. Carmeli Aquenſis.*

Petrum Michaelem de Baſtenach commendant jam citatus Joannes Noppius Juris utriuſque Doctor Urbis Aquenſis municeps, in ſuo ejuſdem Urbis

Digitized by Google

P.

Chronico Germanicè conſcripto, & typis edito Coloniæ, anno 1632. *in-folio.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ. p. 348.* Daniel à Virgine Maria: *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1103. num. 3911.*

C X.

PETRUS DE MOLLE, natione Belga, Antuerpienſis Carmelita, variis in locis Prior, & Regens ſtudiorum; obiit *Aloſti*, anno 1655. die 5. Februarii, poſtquam edidiſſet,

Diſcurſus prædicabiles ſuper Litanias Lauretanas: teſte Daniele à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1112. num.* 3938.

C X I.

PETRUS NASSINUS, natione Italus, patriâ Brixienſis, Carmelita, Doctor Theologus, ac Philoſophiæ Profeſſor, edidit etiam *Philoſophiam;* quam anno 1640. vidit editam Veronæ Ludovicus Jacob, id aſſerens in dicta *Biblioth. Carmelitana Mſ. pag.* 348.

C X I I.

PETRUS NEBULARIUS vel NOVOLARIUS, Mantuanus, Carmelita, Baptiſtæ Mantuani diſcipulus, Doctor Theologus, Congregationis Mantuanæ Procurator Generalis, anno 1489. Bononiæ electus: vir *inter Carmelitas Theologus, Concionator, eloquentiâ, moribus, doctrinaque admirabilis, Aureum Baptiſtæ Mantuani Libellum de Patientia ad nos Brixiam nuper attulit, omnis moleſtiæ præſentaneum medicamentum, quem cum legimus, hoc Virgilianum ſortiter exhibemus*

Quo fata trahunt, retrahuntque ſequamur
Quidquid erit ſuperanda omnis fortuna ferendo eſt.

Petrus Nebularius moritur Mantuæ an. 1502. ætatis ſuæ 40. ibidemque ſepultus, cujus in laudem diſcipuli cariſſimi Baptiſta Mantuanus egregiam cecinit Næniam, quæ incipit: *Cor miſerum, &c.* ubi ſic inquit:

Nondum canus erat, longo neque frigidus ævo
Vixque quater denos vivendo exceſſerat annos:
Aſt ego biſſenis, cui caligantia luſtris
Lumina, debueram maturo occumbere fato.
Debuit ille meo tales in funere planctus
Spargere, & his noſtros lacrymis profundere Manes
Eſt igitur mors hæc, mors immatura putanda
Æqua? Salutaris? Pia? Non crudelis & atrox? &c.

Scripſit Petrus Nebularius,

1. *Conciones* Lib. I.
2. *De Sanguine Chriſti* ad Sigiſmundum Gonzagam Extat in *Bibl. Carmel. Mantuana Mſ.*

Petrum Nebularium celebrant Joannes Maria Penſa, in *Theatro Carmelit. Illuſtrium Conventûs Mantuani:* Joannes Balæus, *Cent. 8. cap. 50. in Appendice:* Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit. p. 72. folio verſo:* Ludovicus Jacob, *ibidem pag. 348.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 377.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1499. pag.* 1002. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi, p. 1069. num. 3718. &c.*

C X I I I.

PETRUS NICOLAI, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, patriâ & profeſſione Carmelitanâ Nannetenſis, in ſacris Litteris eruditus, Doctor Regens in Academia Nannetenſi, uberes Doctrinæ ſuæ fœtus in ea protulit. Erat enim in lectionibus explicandis ſubtilis in Sententiis ſolidus, in argumentis in concuſſus, ſereniſſimo Aremoricorum Duci Franciſco ſecundo carus, ejus ſtipendiis Profeſſorem Academiæ Nannetenſis gerebat; & quod in muſæo didicerat, in ſchola palam eructabat homo admodùm clarus circà an. 1498. dum ſcribebat,

1. *In Sententiarum Libros IV. Commentaria.*
2. *Conciones varias Lib. I.*
3. *Hiſt. volumen*, Lib. I.* teſte Columbano à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Carmelitarum illuſtrium Provinciæ Turoniæ.* Hiſtoricum volumen Mſ. penes ſe habuit Cyrillus Penneċt, cujus initio hæc inerat inſcriptio appenſa. *Magiſter Petrus Nicolai hujus Carmelitarum Nannetenſium Conventus ſuo in tempore Prior, ac Theologiæ Facultatis Decanus me compoſuit, ac manu propria ſcripſit: me autem G. Guenel accumulavit, & religari fecit.* Orate pro defunctis.

C X I V.

PETRUS DE NOVA ECCLESIA, Carmelitarum Provinciæ Germaniæ inferioris ſæpiùs Provincialis, quem variis caſibus nunc hùc, nunc illàc jactatum exhibet Hiſtoria Carmelitana. Primò etenim Lector Sententiarum deſignatus eſt in Capitulo Montiſpeſulano, anno 1420. Raveſpergenſi, an. 1434. & Aſtenſi an. 1440. Verùm & anno 1438. die 20. Septembris *Eugenius IV.* Facultatem ei impertiit tria loca acquirendi intrà limites ſuæ Provinciæ, ubi tria Monaſteria poſſet conſtruere.

Miſſus eſt etiam à Capitulo Generali Raveſpergenſi ad Synodum Baſileenſem, cum Generali *Joanne Facio*, ac Provincialibus Angliæ, Romæ, & Lombardiæ. Poſt, Sententiâ excommunicationis damnatus fuit per eumdem Generalem, cujus Sententia confirmata eſt à præfato *Eugenio IV.* Pontifice Maximo anno 1442. die 10. Julii: & quoddam proindè Capitulum per hunc Magiſtrum *Petrum* habitum, irritum, & caſſum declaratum eſt, & ipſe gravibus pœnis à Generali addictus. Aſt aſſumpto ad Epiſcop. Regienſem Generali *Facio* anno 1449. Res magnam habuere mutationem.

Duobus poſt annis *Joannes Sorethius* in Generalem electus eſt anno 1451. in Capitulo Avenionenſi: poſteà ipſo *Sorethio* in Capitulo Generali Pariſienſi anno 1456. Præſide, iterùm prædictus Petrus *de nova Eccleſia* Deffinitor & Provincialis Germaniæ Inferioris nominatur: Quod ejus ad plenam litium ſedationem reditûs mediocre non eſt indicium. In Capitulo etiam Bruxellenſi 1462. Provincialis ejuſdem Provinciæ iterùm nominatur, & ſuo conſequenter Priori Generali perfectè adunatus vinculo ſubditionis & obedientiæ; in quo dormivit cùm patribus ſuis anno ſequenti, ſcilicèt 1463. Scripſit,

Commentaria in Libros IV. Sententiarum, Mſſ. Quæ deliteſcunt in Bibliothecis Carmelitarum Germanis.

De illo Libro prima vice loquitur Lezana, ad annum 1318. p. 516. num. 2. De illo mentionem habet

P.

habet *Liber Ordinis Carmelit. Mſ. in Bibl. Secretiori Tranſpontina ſervatus :* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 1463. pag. 904. num. 3.* poſt Joannem Palæonydorum, *Lib. III. Faſciculi tripartiti cap. 14. tomo I. Speculi Carmelit. pag. 268. num. 1108.*

C X V.

PETRUS E NONGENTO, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Franciæ Doctor Theologus Pariſienſis & Profeſſor: vir magnæ & reconditæ doctrinæ, Theologus ſuâ ætate præclarus floruit circà annum 1404. Scribens,

1. *Lecturam in Magiſtri Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Quæſtiones ordinarias*, Lib. I.
3. *Quodlibeta Scholaſtica*, Lib. I.
4. *Et alia quædam.*

Ita Laurentius Burellus, Emmanuel Roman, Alegreus Caſſanatus, *p. 325.* Auguſt. Biſcaretus, Lib. *de Illuſtribus Viris Ordinis Carmelit.* Joſias Simlerus, in *Epitome Geſneri:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1086. num. 3817.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 348.*

C X V I.

PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus in ipſa Urbe *Valentiæ* nobili genere natus, habitum Carmelitanum in patrio Conventu Regio induit, ibique profeſſionem ſolemniter emiſit die 21. Nov. anno 1613. Poſtquàm Liberales Artes, & ſacram Theologiam intrà clauſtra docuit, utriuſque Facultatis Lauream in publica Valentina Academia ſuſcepit. Integrum curſum Philoſophicum in ea bis legit, diutiùſque Profeſſor publicus Theologiæ, nec ſine plauſu, ibi extitit; Inſtitutus pariter Synodalis examinator ejuſdem Valentinæ Archidiœceſis, longo temporo munus iſtud obivit. Præfectus item pro examine Candidatorum, in Artibus & Theologia, apud Patres Academicos.

Intereà regimini ſodalium adhibitus, repetitis vicibis Prioris, atque Provincialis officium egregiè ſuſtinuit: bis patrium Cœnobium gubernavit: ſemel & iterùm Aragonicam Provinciam moderatus eſt, electus primùm Provincialis *Calatajubii*, an. 1634. & poſteà *Alcanicii*, ſub an. 1646. Ad hæc, tribus Comitiis Provincialibus Aragonum Præſes interfuit. Qui domui ſui preeſſe ſcivit, magnâ prudentiæ famâ apud exteros probatus & acceptus, ſæpè in publicis negotiis, cùm civicis, tùm Eccleſiaſticis, conſultus, in pretio habitus fuit: ad infulas tandem, & Epiſcopalem ſedem promotus eſt.

Igitur die 10. Martii anno 1659. electus eſt Epiſcopus Oriolenſis [vulgò *Orihuela*] non longè à patria, & ſub ipſa patriæ Urbis Metropoli. Cæterùm, ante inaugurationem, extremâ infirmitate præoccupatus, in ſua cella Valentina ſpiritum Deo reddidit, ſepultus ibi apud ſuos Fratres, in ſacrario Templi Carmelitarum, ubi tale legitur Epitaphium.

D. O. M.

Jacet hic perilluſtris & Reverendiſſimus Dom. F.
PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS,
Oriolenſis Antiſtes, Catholicæ Majeſtatis à Concilio,
Quem priùs Carmeli cætus Præſulem,
Patrem Valentia, Schola Magiſtrum, Urbs
Tota Catonem coluit. Obiit die XXVI. *Aprilis*
MDCLIX. *ætatis ſuæ* LXIII.

Tom. II.

Hæc ſunt quæ Ludovicus Perez in ſchedis miſit ſcriptis ad Danielem à Virgine Maria, referunturque tomo II. Speculi Carmelit. p. 961. num. 3382. & ibidem citantur p. 1081. num. 3796.

C X V I I.

PETRUS OLIVARIUS CABANES, Occitanus, Provinciæ Toloſæ Carmelita Doctor Theologus, ſcripſit circà annum 1645.

Pignora amoroſa B. V. Mariæ de Monte-Carmelo. Toloſæ apud Arnaldum Colomiez, 1645. Ad Epiſcopum Biterrenſem; qui dictum Librum Gallicè: *les gages amoureux de Notre-Dame du M. Carmel*, ſuo cohoneſtaverat ſuffragio die 12. Julii, anno 1642. Eumdem Librum die 2. Maii antè probaverant *Gabriel Peliſſier*, Doctor Regens & Decanus Toloſatum Academiæ F. G. *de la Forgue* ſimiliter Doctor Regens.

Ita referunt Irenæus à S. Jacobo Carmelit. Provinciæ Turoniæ, in Libro *de ſingulari Virginis protectione ſect. 2. cap. 3. §. 2. pag. 121.* Petrus Louvet Bellovacenſis Medicus Doctor, in *Hiſt. Aquitaniæ, p. 125.* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliana:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 349.* Vide ſuper col. 518.

C X V I I I.

PETRUS DE PADILLA, natione Hiſpanus; ex oppido *Linares* oriundus, eques, ut aiunt, Ordinis Sancti Jacobi, Poëta fuit ævo ſuo nulli ſecundus, qui hanc metricam eloquentiam, ex eâque laudem conſecuti ſunt. Ætate jam provectâ, & multorum operum author, vitæ religioſæ initiavit ſe inter Carmelitas Caſtellæ Provinciæ, aedomus Matritenſis, die 6. Auguſti an. 1585. ſacris non minus concionibus formandis addictus. In quo opere non ſine multa æqualium commendatione, propter egregias animi dotes, ingenii que perſpicaciam ac memoriæ præſentiam variâ rerum eruditione inſtructam fuit verſatus. Linguas calluit vulgares Italicam Belgicam, Gallicam, præter Latinam, & gentis ſuæ vernaculam. Sæculo & ſæcularibus ſeu profanis Muſis ab hodiè renuntians, ſacræque Camenæ auditor factus; quod iter æquali & elegantiæ & facilitatis ornamento preſſit ætatis, quod ſibi fuit relictum, ultrà annum 1595. & fortè uſque ad 1600. uti arbitratur *Ludovicus Jacob.* Scripta antequam Carmelitam ageret,

1. *Teſoro de varias Poëſias.* Matriti, apud Quirinum Gerardum, 1575. & 1580. *in-4.°* Hunc Librum, inquit *Nicolaus-Antonius*, ſi demas pauca quædam humiliter dicta, quæ pro reliquorum ſublimitate & excellentiâ magis comparent, jure laudant ii quorum hae re ſuper cenſura eſt.

2. *Eclogas Paſtoriles, y de algunos Sanctos.* Hiſpali, apud Antonium Peſcioni, 1581. *in-4.°*

3. *Romancero en que ſe contienen algunos ſucceſſos de los Eſpañoles en la Jornada de Flandres.* Ibidem apud Franciſcum Sanchez, 1583. *in-4.°*

4. *Traduccion del Cerco de Dio de Geronimo de Corterreal*, 1597. *in-8.°* Compluti.

Reliqua ſunt ſacra, poſtquam illorum Author Deo Sacer. ſcilicèt.

5°. *Jardin Eſpiritual.* Hoc eſt latinè: *Hortus Spiritalis.* Matriti, 1585. *in-4°.*

6. *Grandezas y excellencias de la Virgen Nueſtra Señora en Octavas.* Id eſt Latinè: *De amplitudinibus ſeu celſitudinibus & Excellentiis B. Virginis*

P.

Mariæ, Liber novem capitibus diſtinctus. Matriti, apud Petrum de Madrigal, 1587. *in-4.°*

7. *Oratorio Real:* ſive Latinè *Oratorium Regale.*

8. *Hiſtoria de la Caſa Sancta de Loreto:* id eſt Latinè, *Hiſtoria Sanctæ domus Loretanæ.*

9. *Monarquia de Chriſto*, proſa Oratione ex Italico Joannis-Antonii Pantera. Pinciæ, 1590. *in-4.°*

10. *De la Paſſion de Chriſto Señor Nueſtro*, Lib. I.

11. *Ramillete de Flores:* hoc eſt Latinè, *Faſciculus Florum Spiritualium*, Lib. I.

Petrum de Padilla commendant Lupus à Vega, in *Lauru Apollonis:* Alegreus Caſſanatus, *p. 432.* Hipolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 349.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſt. Carmel. cap. 10.* Nicolaus Antonius, in *Bibliot. Hiſpana t. II. p. 181. t. I. p. 438.* Daniel à Virgine, *t. II. Speculi Carmel. p. 1079. num. 3784. &c.*

CXIX.

PETRUS PERPINIANUS, cognomento *Rimes*, natione Cathalanus, Carmelita, cui par fuit ſæcularis Philoſophiæ & Sanctarum Litterarum eruditio, ſcripſit circà annum 1300. Juxtà *Scholæ conſuetudinem in totum Pſalterium lecturam non ſpernendam*, inquit Sixtus Senenſis, *Lib. IV.* ſuæ *Bibl. ſacræ:* verum paulò exactiorem diſcuſſionem habebit articulus *de Petro de Riu*; infer. p. 598.

CXX.

PETRUS DE PEYTO, Carmelita Toloſanus, Doctor Theologus, ac Provinciæ Toloſæ Prior Provincialis, vir probitate, ingenio & litteris inſignis, Concionator celebris ſcripſit,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.

2. *Sermones ad populum*, Lib. I.

De illo agit Nicolaus Bertrandus, *Lib. de rebus Geſtis Toloſanorum*: quem exſcripſit Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 349.* Neuter verò determinat tempora, quibus Petrus de Peyto vixerit.

CXXI.

PETRUS PONETUS, corruptè à nonnullis BENETUS, Flander, Conventûs Iprenſis Carmelita, vir doctiſſimus, cujus pietas & eruditio nomen non incelebre dederunt. Concionator facundus, diſputator ſubtilis, feliciter etiam in ſanctarum Litterarum lectione verſatus, præclara cultiſſimi ingenii ſui vulgò edidit Opuſcula, ex quibus notiſſimum eſt,

1. *Propugnaculum Chriſtiani dogmatis de vera & Corporali præſentia Corporis Chriſti in Sacramento Euchariſtiæ.* Antuerpiæ, apud Joannem Bellerum, anno 1565. *in-8.°*

2. *Epiſtolam* quoque Latinam ſcripſit ad *Joannem Diophylacem*, Carmel. Gandavenſem: quam in hujus operibus teſtatur Lud. Jacob à ſe viſam, ſic incipientem: *inter cætera, Pater venerande, ab Altitonante, &c.* Operatamen Diophylacis ſive Demophylacis edita ſunt Lugduni an. 1527. Petrus autem Ponetus typis præmebat ſuum *Propugnaculum* an. 1565. & Petrus Lucius, ſuam *Bibl. Carmel.* circà annum 1592. ſcribens non poterat determinare & certò affirmare utrum viveret adhuc, aut eo tempore obiiſſet noſter *Petrus Ponetus:* qui proindè ſenio deficere debuit exeunte ſæculo decimo ſexto.

Illum igitur celebrant Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibl. pag. 71. folio verſo:* Antonius Sanderus, Lib. III. *de ſcriptoribus Flandriæ; & tomo I. Flandriæ illuſtratæ:* Valerius Andreas, in *Bibl. Materiorum:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Paulus Bolduanus, in *Biblioth. Theologica Belgica:* Joſias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Geſnerianæ:* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliot. p. 1003.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 445.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſtoriæ Carmelit. cap. 10.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 349.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1109. num. 3932. &c.*

CXXII.

PETRUS DE QUESADA, Canarienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, ad ſanctum Albertum in Urbe Hiſpali diù ſodalis, ubi & mortuus eſt anno 1661. ſcripſit duo Opera, quorum inſcribitur,

1. *Noticia de S. Roman Martyr.* Granatæ, apud Vincentium Alvarez 1638. *in-4.°*

2. *Informacion Sumaria de la Antiguedad, Regla y Sanctos de la Orden de Nueſtra Señora del Carmen.* Hoc eſt Latinè; *Informatio compendioſa Antiquitatum, Regulæ, & Sanctorum Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Malacæ, 1639. apud Joannem de Vargas, *in-4.°*

3. Addit Lezana ſcilicèt *Relationem de Provincia Carmelitarum Bethica.*

Mentionem hujus *Petri de Quæſada* tenent Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibl. Hiſpanæ, pag. 184.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo II. & IV. Annalium:* Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Reformationis S. Tereſiæ, Lib. VIII. cap. 67. num. 10.* Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli, pag. 609. num. 1085.* ubi de inſigniis Ordinis Carmelitarum: declarat Petrus noſter, variis in Provinciis varium eſſe uſum ſtemmatis Carmelitici. Pleræque enim tres ſtellas ponunt, aliæ unicam: tres eſſe ponendas, benè demonſtrat. Ejuſdem *Petri de Queſada* memoriam habet Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. 349.*

CXXIII.

PETRUS RAYMUNDI DE GRASSA, natione Gallus, Provinciâ Occitanus, Tarſacii Cœnobii alumnus fuit inſtitutus Lector Pariſienſis pro ſecundo anno in Capitulo Generali Bruxellenſi anno 1336. ac Provincialis Narbonæ anno 1342. Quo anno 19. Maii electus fuit ad ſupremum Ordinis honorem in Comitiis Generalibus Lugduni celebratis die Pentecoſtes. Quo etiam anno (ſi fides dabitur Thomæ Waldenſi, *t. III. de Sacramentalibus, tit. IX. cap. CXCIX.*) Sermonem habuit de Conceptione B. V. Mariæ in Conventu Carmelitarum Avenione Richardus Fixeraldus (ſeu filius Radulphi, Armachanus Archiepiſcopus. In eo Sermone, qui incipit: *Ave*, Concionator originem Carmelitarum à tempore Eliæ & Eliſæi, perſeverantium in Carmelo uſque ad tempora Salvatoris, & indè uſque ad Joannem Hieroſolymitanum Patriarcham, à quo regulam vivendi communiter Sanctorum Paulini & Baſilii ſuſceperunt. *Meritò gaudent:* inquiebat Richardus, *præ cæteris Ordinibus, antiquitatis honore: propter hanc prærogativam duplicem*, ſcilicèt quod inter

Digitized by Google

P.

omnes Religioſos Dominæ noſtræ primitùs ſunt aſcripti, & quod in principio naſcentis Eccleſiæ prædicando Evangelium ſollicitiſſimè laborarunt. *Ab omnibus in magna reverentia hic Ordo rationabiliter habendus eſt.*

Hunc quidem Ordinis ſui honorem magna ſuſtinuit & promovit zelo Petrus Raymundi vigilantiſſimus quindecim ſaltem annis Paſtor, quinque Capitula Generalia cogens: 1. Mediolani an. 1345. 2. Metis 1348. 3. Toloſæ 1351. 4. Perpiniani 1354. & 5. Ferrariæ 1357. in quibus Conſtitutiones Ordinis in unum redegit volumen, & obſervandas omnibus fratribus ſuis præcepit. Quanti hunc faceret Clemens VI. oſtendunt quas ad eum direxit Litteræ pro commendatione ſuæ ſanctitatis, pro Principum diſſidentium pace obtinendâ, & pro fidelium exhortatione contrà Turcas debellandos vocandorum habendâ. Obiit hic piiſſimus Prior Generalis 22. Novembris an. 1357. in Monte Peſſulano & ibi ſepultus. Scripta ejus dicuntur eſſe,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

2. *Statuta Ordinis* in Rubricas ſexaginta & novemdecim diſtincta, & in Comitiis Generalibus Perpiniani habitis anno 1354. promulgata: de quibus loquuntur Arnoldus Boſtius, in *Speculo Hiſtoriali Lib. VII. cap. 4.* Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo Tripartito Lib. III. cap. 2.* ſed Toloſano Capitulo perperam aſſignant an. 1345. Meminerunt etiam Leo à S. Joanne, in *Pictura veſtis Religioſæ p. 80.* Lezana ad ann. 1354. num. 3. pag. 607.

3. *Epiſtola encyclica* ad univerſos ſuos ſubditos ſcripta anno 1345. in Capitulo Mediolanenſi, in qua includit Bullam de poteſtate abſolvendi ſubditos Apoſtatas, & diſpenſandi ſuper irregularitate: Quam poteſtatem ſummus Pontifex concedit Generali & Provincialibus. Prodiit hæc Epiſtola in *Speculo Ordinis Carmelitici* anno 1507. Venetiis impreſſo, *p. 65.* & in *Bullario Carmelitarum* Romæ edito an. 1715. *tomo I. p. 72.*

4. *Libelli Supplices* ſaltem quinque, quorum 1. Clementi VI. fuit oblatus anno 1342. ad eximendum Ordinem Carmelitarum à ſolvendis decimis, de his, quæ ſunt intrà ſepta Monaſterii. Annuit Pontifex Maximus per Conſtitutionem, *Dilectos filios*, datam die 23. Auguſti, apud Villam-Novam Avenion. Diœc. Quæ prodiit *tomo I. Bullarii Carmelit. p. 73.*

2. Clementi VI. oblatus anno 1343. ut Fratres Carmelitæ diuturniore tempore non tenerentur quoad lecturam Bibliorum in ſtudio Pariſienſi, quam Fr. Religioſi aliorum Carmelitæ Ordinum: ſi quidem poſtulabantur à Cancellario Eccleſiæ Pariſienſi, ac Magiſtris Facultatis Theologiæ ejuſdem ſtudii, ut ſex annos percurrerent ad lecturas Bibliæ, & ad alia Generalia ſtudia ſub juramento duodecim annorum moram temporis conſumerent; quamvis eadem temporis menſura ab aliorum Mendicantium Fratribus Religioſis minime requireretur. Votis Petri Raymundi annuens Pontifex Maximus ſtatuit ut Carmelitæ per Priorem Generalem præſentati ad lecturam Bibliæ liberè admittantur, ſicut perſonæ aliorum Mendicantium Ordinum. Bulla, quæ incipit, *Meritis veſtræ Religionis*, data Avenione 1343. die 7. Martii, prodiit in *Bullario Carmelit. tomo I. citato p. 576.*

3. Eidem Pontifici oblatus anno 1347. ad obtinendam Licentiam dimittendi locum extrà Civitatem Lucenſem propter Bellorum incommoda, ac aëris intemperiem, cùm facultate conſtruendi Monaſterium in eadem Civitate. Annuit Clemens VI. per Bullam, *Clara Ordinis veſtri*, datam Avenione 1347. die 12. Januarii, quæ prodiit *tomo I. Bullarii Carmelit. p. 77.*

4. Pontifici eidem oblatus eſt eodem an. ad exemptionum confirmationem à Joan. XXII. Ordini conceſſarum. Annuit Clemens VI. declarans inſuper, quod Fratres Carmelitæ coram Diœceſanis, & locorum Ordinariis ratione delicti, contractus, ſeu rei, de qua agitur, conveniri nullatenùs poſſint. Conſtitutio hæc, quæ incipit: *ſacer Ordo veſter*, data 1347. die 19. Julii prodiit in veteri. *Speculo Ordinis p. 82. & tomo I. Bullarii Carmelit. p. 78.*

5. Eidem oblatus anno 1348. ad obtinendam Facultatem recipiendi locum in inſigni Villa *Lientz* Saliſburgenſis Diœceſis fundandum, & ædificandum à Comitiſſa de Gortz. Annuit Clemens VI. per Conſtitutionem: *In eis quæ Animarum*, datam Avenione 1348. die 29. Novembr. quæ prodiit *tom. I. Bullar. Carmelit. p. 79.*

Petrum Raymundi de Graſſa commendant Joan. Trithemius, *Lib. de ſcriptor. Eccleſiaſticis cap. 603.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Conradus Geſnerus, in *Bibl. Univerſali: p. 552.* Symphorianus Champier, *de viris Galliæ Illuſtribus:* Bartholomæus Chaſſanæus, *parte 12. Catalogi gloriæ mundi:* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſt. Eccleſiaſticæ:* Claudius Robertus, in *Appendice ad Galliam Chriſtianam:* Petrus Lucius, in *Carmelit. Biblioth. p. 71. folio verſo.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris pag. 292.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. pag. 617. num. 6.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ cap. 239. p. 645.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 350.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 531. num. 952.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis tomo V. p. 807.*

CXXIV.

PETRUS A RESURRECTIONE, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Nannetis anno 1631. die 21. Aprilis profeſſus, variis in Conventibus Prior, ſed vitæ potiſſimùm interioris cultor addictiſſimus, Magiſter Novitiorum multis annis Carmelitici genii ſpiritum ſuis tyronibus ſuaviter & altè infundebat. Puritate conſcientiæ, Orationis aſſiduitate, Regularis obſervantiæ exercitiis, ſacrorum reverentiâ myſteriorum mirabundus, ubique bonus odor Chriſti, ubique pietatis ſpeculum prælucens, obiit Rhedonis an. 1673. die 17. Martii. Scripſit Gallico idiomate plurima Opera quæ inſcribuntur,

1. *De l'amour & de la connoiſſance de Jeſus & de Marie:* Hoc eſt Latinè, *de amore & cognitione Jeſu & Mariæ.* 2. vol. *in-4.°*

2. *Manuel des Religieux:* id eſt Latinè, *Manuale Religioſorum.*

3. *Soliloques de l'homme ſage:* hoc eſt Latinè, *Soliloquia hominis ſapientis.*

4. *Exercices de la ſolitude, diviſés en deux parties:* hoc eſt Latinè, *Exercitia ſolitudinis in duas partes diviſa* Rhedonis, anno 1664. *in-8.°*

5. *Le gouvernement des Paſſions*: Latinè, *Regimen paſſionum*, Nannetis, anno 1662. *in-24.°*

6. *La vie Spirituelle traitée avec méthode:* Latinè, *vita Spiritualis methodicè tradita.*

P.

7. *De la converſation des Religieux :* hoc eſt Latinè, *de converſatione Religioſorum.*

Petrum noſtrum à Reſurrectione commendant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1093. num. 3855.* Ludovicus Jacob, *in Bibl. Carmelit. Mſ. p. 350.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmeli, in *Encomio virorum Illuſtrium Carmelit. Provinc. Taron.*

CXXV.

PETRUS DE RIU, ex proprio familiæ ſuæ nomine ſic appellandus, ſed Latinè dictus ab aliis RIMI, ab aliis RIMES, ab aliis DE RIVO, natione Cathalanus, aut Provinciâ Ruſcinenſis, aut Tarraconenſis apud *Aloiſium Pontem Icart*, Tarraconenſium rerum ſcriptorem *cap. 42.* ubi reperire ſe non nuſquam affirmat tam hunc *Petrum*, quàm *Guidonem de Perpiniano* nuncupatos, non ex ea urbe, in Ducatu Ruſcinonenſi fuiſſe oriundos, ſed ex Tarraconenſi; extareque hujus cognominis & ſtirpis quoſdam in hac illius Urbe. *Petrus Rivi*, & *Petrus de Perpiniana* idem audit apud *Joannem Groſſi*, qui ſuo in Catalogo de ſcriptoribus Illuſtrioribus Ordinis Carmelit. eum collocat inter *Guidonem de Perpiniano* an. 1330. defunctum, & *Franciſcum de Bachone* an. 1372. mortuum.

Quæ temporis ſeriùs deſignatio congruit ætati *Petri de Rivo*, quem Annales Carmelitarum deſignant Lectorem Pariſienſem in Capitulis Generalibus Lugdunenſi 1342. Mediolanenſi 1345. Toloſano 1351. Perpinianenſi 1354. & noviſſimè Burdigalenſi an. 1358. nominatum Deindè ejuſdem Academiæ Doctor Theologus, Cœnobii Perpinianenſis in quo profeſſionem Religioſam emiſiſſe vulgò fertur, præfecturæ munus geſſit, vir Ingenio & eloquentiâ ſacrarumque Litterarum ſtudio clarus uſque ad annum 1360. ut animadvertit Auguſtinus Biſcarretus. Scripſit,

1. *Expoſitionem in Pſalmum Quinquageſimum, Miſerere*, linguâ Cathalonicâ *Mſ.* Quæ aſſervatur Aquis-Sextiis apud Auguſtinianos, ut legitur in *Schedis Mſſ.* R. P. Antonii Pagi Minoritæ, à Ludovico Jacob citatis.

2. *In omnes Pſalmos Davidicos Commentaria.* Ratione quorum Joannes-Baptiſta de Lezana : „ Petrus Rivi... Forſan eſt idem cùm Petro Itio, „ vel Ietrio, qui in Capitulo Trevirenſi, anno „ 1362. Lector Sententiarum, & Bibliorum pro „ Pariſienſi Cœnobio deſcribitur. Fuit hic natione „ Cathalanſis patriâ Perpiniacenſis, ac ſcripſiſſe „ dicitur ſcriptum bonum ſuper totum Pſalterium. „ Quæ omnia cum competant Petro Rimez, ideò „ multi credunt, utrumque eumdem hominem „ eſſe.

3. *Super Sententiarum Libros IV. Commentaria,* quorum meminit Ludovicus Carbo, in *Catalogo Scholaſticorum Theologorum*, ſeu *interpretum ſummæ D. Thomæ.*

4. *Quæſtiones Sententiarum, Lib. I.* Quarum habet mentionem Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro.*

5. *Sermones varios & elegantes*, ut loquitur Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. p. 71. Petrum Rivi*, ſeu *Rimez*, vel *de Riu*, aut *de Rivo*, ſivè *de Perpiniano*, vel *Iterium* commendant Joannes Trithemius, Lib. *de ſcriptoribus Eccleſiaſticis cap. 559.* Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliothecæ ſacræ :* Angelus Rocca, in *Biblioth. ſcripturali :* Conradus Geſnerus, in *Biblioth. univerſali p. 552.* Andreas Schottus, in *Biblioth. Hiſpanica*, & in *Catalogo interpretum ſacræ Scripturæ, cap. 22.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura :* Alphonſus Ciaconius, in *Joanne XXII.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Vet. Biblioth. Hiſpan. p. 80. num. 67.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 350.* Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra p. 929. col. 1.* E. Joannes-Albertus Fabricius, *tomo V. Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis p. 800.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris p. 277.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 300. & 1358. pag. 475. & 620. &c.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1079. num. 3785.* necnon in *vinea Carmeli p. 496. num. 886.* Vide ſuper col. 594.

CXXVI.

PETRUS ROIVELA, corruptè RAGUELA, natione Hiſpanus, ortus in oppido *Villobela* Oxamenſis Diœceſis, Carmelita in Conventu *Vallium*, qui in territorio Urbis *Torre Sandino*, Diœceſis Burgenſis fundatur, celeberrimus : vir zelo religionis ferventiſſimus, doctrinæque encomio præclarus, diſciplinæ Regularis acerrimus vindex, Caſtellanam Ordinis ſui Provinciam ter gubernavit præfectus, & *Matriti* diem ſuum obiit anno 1603. ſcripta ejus appellantur Hiſpanicè.

1. *Breve ſuma de la Antiguedad, gracias è Indulgencias de la Orden del Carmen y de Coſadria :* hoc eſt Latinè, *Compendium Antiquitatis, gratiarum & indulgent. Ord. Carmel. & ejus Confraternitatis.* Matriti anno 1585. *in-8.°* Item Toleti an. 1588. Iterum Matriti anno 1590. *in-8.°* per Guillelmum Diobi. Item Cæſar-Auguſtæ, anno 1596.

2. *De Laudibus Dei-paræ Virginis*, Latino Carmine. Cæſar-Auguſtæ, anno 1596.

Petrum Roivela laudibus celebrant Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Appendice tomi IV. Annal. ad ann. 1434. pag. 1052.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 427.* ubi perperam aſſerit eum ortu Metimnenſem : quem errorem ſecutus eſt Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 351.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Appendice ad caput 7.* Auberti Miræi, *de Origine & incrementis Ordinis Carmelit. p. 226.* Hippolytus Maraccius, in *Biblioth. Mariana :* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Concept.* Franciſ. Bonæ-Spæi, in *Viſione Eliæ :* Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hiſpanæ, pag. 187.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1079. num. 3786.*

CXXVII.

PETRUS RICHERIUS, Pariſienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, abjurata & Catholica & Monaſtica fide, *Genevam* ad *Calvinum* perrexit quinquagenarius & amplius anno 1556. atque ab illo id Miniſterium ſuæ ſectæ admiſſus, in Americam deputatus eſt, ſuppetias *Nicolao Durando Villgagno* daturus in ea parte quæ *Braſilia* nuncupatur ; & illuc pervenit Richerius die 10. Maii 1557. cum *Guillelmo Carterio*, quem præfatus Calvinus Comminiſtrum ordinaverat. Eodem die *Richerius* concionatus eſt, quem mirabundus audivit Villagagno. Verùm conſtitutâ formâ Religionis Genevenſis, eoque ritu cœna celebratâ : mox ſuper eâ exorto *Joannem Cointa* olim

Digitized by Google

P.

olim Doctorem Sorbonicum inter & *Richerium* diſſidio remiſſus eſt ad *Calvinum Carterius*, qui ejus Sententiam exquireret.

Intereà *Villagagno*, aucto diſſidio, cæteros Miniſtros tumultuantes cum aliis ſeditioſis partim dimiſit, partim variis ſuppliciis affecit. Qui an. ſubſequente, nempe 1558. in Galliam reverſi, cum certiorem *Gaſparem Colignium* maris Præfectum feciſſent, Villagagnonem abjecta opinione Calviniana, fidei Catholicæ ſe addixiſſe; iſque propterea Franciæ *Admiralius* (ut vulgò loquuntur) nullum amplius auxilium ei mittere decreviſſet: *Villagagno* cum paucis derelictus, Luſitanis & barbaris contra ipſum conſpirantibus haud par reſiſtendo exiſtens, nullo alio operæ pretio, in Galliam rediit. Ubi conſtans in Religione Catholica perſiſtens, nonnullis etiam egregiis ſcriptis adverſus Calvinianam hæreſim, & privatas *Richerii* blaſphemias, feliciùs propugnavit, quàm potentiam Francorum in Braſilia propagavit. Richerius autem * *Blabiam* in Britannia Minori oppidum cum adveniſſet die 26. Maii 1559. *Rupellæ* Miniſtrum egit, ſcribens adverſus Villagagnonem Opera Gallico idiomate quæ inſcribuntur.

1. *Refutation des folles rêveries & menſonges de Nicolas Durand, dit le Chevalier de Villegaignon.* Genevæ 1561. *in-8.°* De quo opere ſic legitur in Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ apud Jacobum Friſium pag. 682. *Petri Richerii Apologetici libri duo, contra Nicolaum Durandum qui ſe Villagagnonem vocat, quibus illius in pios Americanos tyrannidem exponit, & negotium Sacramentarium tractat.* Genevæ 1561. *in-4.°* Citatur etiam à Patre Niceron, tom. 22. Mem. p. 323. 324.

2. *Briefs Sommaires des traditions de Calvin, Mſſ.* Latinè, *Compendioſa Summaria traditionum Calvini*, quæ memoriter ediſcenda tradidit in America die 27. Decembr. 1557. in quibus inter alias errores docebat *Christum non eſſe adorandum in carne*; ut expreſsè narrat Villagagno in Epiſtola ad Magiſtratum Genevenſem die 13. Julii 1560. data, & teſtium ſuffragio munita, necnon Gallicis typis donata initio Libri inſcripti: *les Propoſitions contentieuſes entre le Chevalier de Villegaignon & Maitre Jehan Calvin, concernant la vérité de l'Euchariſtie. A Paris de l'Imprimerie d'André Vechel.* 1561. *in-4.°*

De Richerio loquuntur Henricus Spondanus ad *annum 1555. num. 17. & 18.* Jacobus Gautier, in *Tabulis Chronologicis ad ſec. XVI. cap. 63.* Ludovicus Maimbourg, in *Hiſtor. Calviniſmi Lib. II. ad ann. 1558. p. 104. Edit. in-4.°* Ludov. Ellies Dupin, in *Tabula univerſali ſcriptor. Eccleſ. tom. IV. p. 876.* N. Fabre, in *Hiſt. Eccleſ. tom. 31. p. 60.* Ludovicus de la Barre, in *Dictionario Moreriano 1725. tomo VI. pag. 110.* Petrus Bayle, in *Dictionario Critico tom. III. p. 2449.* Edit. 1720. Notat. vir clariſſimus Dom. Bernardus de la Monnoye ad Librum Adriani Baillet, *de Auctoribus perſonatis tom. VI. p. 543.* Libros Apologeticos duos Petri Richerii adverſus Villagagnonem Sermone Gallico forſan à Jacobo Spitameo quondam Nivernenſi Epiſcopo, ſed Calvianæ poſteà partis ſectatore donatos fuiſſe. Notat etiam *Epiſtolam* Petri Richerii, *ex Gallia Antartica* ſcriptam die 31. Martii 1557. reperiri inter Epiſtolas Calvini.

* Blavet petite Ville de Bretagne.

CXXVIII.

PETRUS A SS. SACRAMENTO, natione Hiſpanus, Excalc. Carmel. *Medinæ de Rio-Sico*, Monialibus Tereſianis Monaſterii Victoriæ à Confeſſionibus, vir ſapientiæ, religione, virtute & ingenio conſpicuus, circà annum 1598. Scripſit,

Relationem de virtutibus Monialium hujus Monaſterii Victoriæ: Quâ uſus eſt Franc. à S. Maria, *tomo II. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ Lib. VIII. cap. 17. & 29.* teſte Ludovico Jacob loco mox citato.

CXXIX.

PETRUS SEINERUS, natione Germanus Provinciâ Weſtphalus, Wolckmatianus patriâ profeſſione Religioſâ Carmelita Colonienſis, in eadem Colonienſi Academia Doctor Theologus, & ordinarius ſacræ Theologiæ ibidem Cathedraticus Profeſſor, aliàs Philoſophus, Rhetor, & Concionator diſertiſſimus, atque Poëta excellens, obiit actu Prior Treviris anno 1636. die 6. Junii, in Choro ſepultus, poſtquam edidiſſet in lucem.

Mariam Carmelitanam, ſeù declarationem principii & incrementi Confraternitatis S. Scapularis B. Virginis de Monte-Carmelo. Moguntiæ, apud Antonium Strohertem, anno 1623. *in-12.°*

Idem eſt ac *Joannes Seinerus* de quo loquimur pag. 97. Hoc poſtremum Opus refertur à Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 351.* Alia autem duo Opera citantur *tomo II. Speculi Carmelitani p. 1103. num. 3910.* & citata col. 97.

CXXX.

PETRUS A SPIRITU SANCTO, natione Hiſpanus, in Villa *de Manzares* natus, inter Carmelitas Excalceatos profeſſus in Cœnobio Paſtranenſi; Scholaſticæ, myſticæ, ac poſitivæ Theologiæ Profeſſor, Monaſteria Conchenſe, Toletanum, de Olauna, Manzaranez, atque ſacram Eremum de Bolarque rexit, & in regulari obſervantia fovit. Concionator celeberrimus, nonnullas conciones prælo mandavit: at dum fuſius opus parabat, obiit Matriti an. 1716.

Cura Franciſci ab Incarnatione, compti, & à mendis purgati prodierunt *Sermones varii* Matriti, *in-folio*, an. 1717. *Sermones alii in-4.°* ibid. *Sermones alii* promittuntur, teſte P. Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 334.*

CXXXI.

PETRUS STOCKES ſivè STOCCHUS, natione Anglus, Carmelita Huchinenſis, Comitatus Hartfordienſis in Diœceſi Londinenſi, tanto inter Oxonienſes Doctores in honore habitus, ut proximum ab Academiæ ſupremo præſide Magiſtratum ibi geſſerit. Anno 1382. Regiâ munitus auctoritate, & Cantuarienſis Archiepiſcopi Guillelmi *Courtenæi* diplomate inſtructus, Oxonium venit, ut hæreſim *Joannis Wicleſi* publico ſubjiceret examini, ſolemnique diſputatione refutaret. Convictus *Wicleſus* nihilominùs recalcitravit, & nonnulla deindè contrà victorem ſuum ſcripſit, quem tamen nonniſi *albi canis*, ob pallium album Religionis, vocabulo compellavit, ſuppreſſo ejus nomine. Depoſito tandem Magiſtratu

P.

ſuo, & ſarcinam & ſui corporis depoſuit anno 1399. die 28. Julii. Scripta ejus ſunt,

1. *In ſacram Scripturam Commentaria*, Lib. I. Quorum meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra, p. 1221. col. 1.* poſt Pitſeum & alios ſcriptores Bibliothegraphos.

2. *Præconia ſacræ Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Adjuva me & ſalvus ero*, &c.

3. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

4. *Quæſtiones Ordinarias*, Lib. I. Incipit: *Utrùm voluntas rectâ ratione*, &c.

5. *Lecturas Scholaſticas*, Lib. I. Incipit: *Liber quem præ manibus Habemus*, &c.

9. *Collationes varias*, Lib. I. Incipit: *Pax vobis, Joannis XXI. cariſſimi*, &c.

7. *Concluſiones quinquaginta quatuor*, Lib. I. Incipit: *Numquid præter adjutorium divinum*, &c,

8. *Replicationes Lectianum*, Lib. I.

9. *De Cleri Superiaritate*, Lib. I.

10. *Defenſorium Holcothi*, aliis *Ockami*, Lib. I.

11. *Contrà Joannis Wicleſi articulos*, Lib. I. Incipit: *Pater in Chriſto Reverendiſſime*, &c. Huic Libro reſpondit *Wicleſus.*

12. *Contrà Philippum Reppyngdonum*, Lib. I.

13. *Contrà Nicolaum Hereſordium*, Lib. I. An. quidem 1382.

Guillelmus de Courtenæo Cantuarienſis Archiepiſcopus Synodum Londini celebravit die 17. Maii uſque ad diem 27. Junii protelatam, cui & noſter interfuit *Petrus Stockes* ſaltem in poſtremâ ſeſſione. Ibi *Courtenæus* condemnavit doctrinam Joannis Wicleſi, cujus inter defenſores *Robertum Rugg.* Oxonienſis Academiæ Cancellarium, & *Thomam Brightwel* Theologum Doctorem ad palinodiam protinùs adegit. *Nicolaum* verò *Hereſordium*, & *Philippum Reppyngdonum* Canonicum Regularem, ſacræ Paginæ profeſſores, ac *Joannem Ayſthonum* Magiſtrum Artium & in ſacra Theologia Scholarem, cùm à Sententia dimoveri nollent, pronuntiatos hæreticos excommnnicavit. Quos tamen ad ſaniorem veritatis viam reductos & reducendos nonnihil contuliſſe videtur utraque *Petri Stochii* elucubratio adversùs priorem utriuſque deviationem ſcripta. Nam hos poſteà Wicleſianis renuntiaſſe dogmatibus conſtat, & illa Sacramento ejuraſſe: & inter eos *Reppyngtonum* Epiſcopum poſteà Lincolnienſem & à *Gregorio XII.* Cardinalem anno 1408. creatum fuiſſe.

14. *Litteras ad Archiepiſcopum Cantuarienſem, Mſſ.* Quæ in Bibliotheca Bodlejana aſſervantur inter Mſſ. Codices Codice 2629. in Codice *Hipperoy Bodlejani* 163. cùm aliis Litteris dicti Guillelmi Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Cancellarium Oxonienſem datis, ut aſſiſteret *Petro Stokis* contrà Joannem Wicleſe: teſte Caſimiro Odino, in *Commentar. de ſcriptor. Ecxleſiaſt. p. 2216.*

Petrum Stocchum commemorant Joan. Balæus, *Cent. IV. cap. 81.* Pitſeus, *Lib. de Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus, Ætate 14. num. 722. p. 565.* Joſias Simlerus, in *Epit. Geſneri:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Gabriel Coſſartius, *tomo undecimo Conciliorum p. 2060.* Joan. Albertus Fabricius, *tomo V. Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis, p. 825.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 322.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad annum 1382. & 1399. p. 713. & 749.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 351.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. num. 3949.*

CXXXII.

PETRUS SWANYNGTONUS, natione Anglus, patriâ Norfolcenſis, in Cœnobio Brunhanienſi, omnium primus ex illo Monachorum genere ſacræ Theologiæ Doctor, & in Academiæ ſacra Oxonienſis Facultate Profeſſor. Poſteà etiam Burdigalæ in Vaſconia [ubi tamen univerſitatis quatuor Facultatum an. 1473. refertur fundata à *Ludovico XI.* Galliarum Rege] ſacras Litteras publicè profeſſus eſt. Vir ſane omni melioris notæ doctrina inſignis, in concertationibus Scholaſticis acer admodum, & vehemens: ſingularem habuit fautorem, & Mæcenatem *Gilbertum* ejuſdem Ordinis eruditum Monachum Norvicenſem, & Epiſcopum poſteà Hamarenſem.

Quo tempore à Capitulo Generali Ordinis *Aylesfordiæ* anno 1245. in Anglia celebrato ad ſummum Pontificem miſſus eſt ad *Innocentium IV.* pro Regulæ declaratione & mitigatione poſtulandâ. Eumdem quoque *Petrum* dicunt pro parte ſui Ordinis Romam delegatum, ut coram Pontifice res omnium Mendicantium exponeret contrà *Guillelmum* Doctorem Sorbonicum, qui ſtatum illum perturbabat. Quo tamen anno è vivis deceſſerit, non conſtat: vixiſſet autem ultrà annum 1313. quo *Gerardus Bononienſis* in Priorem Generalem electus eſt Narbonæ, & fortè ultrà annum 1312. quo Capitulum Generale fuit Londini celebratum; ſi verum eſſet quod ſcripſit *Joannes Pitſeus:* noſtrum ſcilicèt *Petrum* multa paſſum eſſe à dicto *Gerardo Bononienſi*, eo quod illorum partibus ſe *Swanyngtonus* adjunxerat, & pertinaciter adhæſerat, qui Præfato *Gerardo* obſtiterunt, quominùs Ordo Carmelitarum in Anglia plures divideretur in Provincias. Neque certitudine majori conſtat *Petrum* illum cum *Reginaldo* miſſum ad Pontificem anno 1245. Romanum, pro Regulæ declaratione, & mitigatione procurandâ, eſſe noſtrum *Petrum Swanyngtonum.* Hi enim Religioſi pro tanto negotio gerendo deſtinati dicuntur quidem à ſcriptoribus Carmelitis providi, prudentes & graves: ſed in Bulla *Innocentii IV.* die 1. Octobris data anno 1248. *Fratres Clerici Reginaldus & Petrus* ſimpliciter vocantur: *Swanyngtonus* autem erat *Simoni Stockio* anno 1245. electo in Priorem Generalem Comes à ſacris confeſſionibus ejus & à Legationibus.

Petrum quidem *Swanyngtonum* floruiſſe anno Dominicæ Incarnationis 1312. aſſerit *Ludovicus Jacob*, ad opinionem auctorum dicentium eum multa paſſum à Gerardo Bononienſi inclinatus: aſt hoc anno *Swanyngtonus* erat ſaltem nonagenarius, ſuppoſito quod etiam trigenarius tantummodo eſſet anno 1251. quo ſecretas Sancti Simonis Stochii Confeſſiones Sacramentaliter audiiſſet: Nonagenarius autem, ſi ætate illâ floruerit, quâ matureſcere & ſeneſcere viſus eſt. Opinio *Joannis Pitſei*, *Cheronii* quæ conſonat aliis ſcriptoribus de noſtro Petro loquentibus magis mihi arridet, aſſerentis *Petrum Swanyngtonum* quinque annos ſuperſtitem Beato *Simoni Stochio*, anno 1265. defuncto. Anno igitur 1270. obiiſſe *Swanyngtonus* Burdigalæ videtur. Scripſit.

1. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.
2. *In Magiſtri Sententiarum*, Libros IV.
3. *Quodlibeta Quadraginta ſeptem*, Lib. I.
4. *Quæſtiones ordinarias*, Lib. I.
5. *Vitam S. Simonis Stockii*, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis.

P.

Lib extat. Mſ. Burdegalæ in Bibliotheca Carmelitarum Antiquæ Regularis Obſervantiæ, teſte Joanne Cheronio Vaſconiæ Provinciali, & Burgalæ Priore, qui nonnulla hujus vitæ fragmenta refert in *vindiciis Privilegiati Scapularis*, *p. 165. & 167.* Vita iſta ad inſtar Epiſtolæ ad Fratres Carmelitas apud Cantabrigiam ſcriptæ in craſtinum diviſionis Apoſtolorum ſeu die 16. Julii. Una eſt ex illis Epiſtolis quas Pitſeus laudavit Lib. *de ſcriptoribus Angliæ ætate 13. ad annum 1270. p. 346.* ut animadvertit Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 520. num. 2083.*

Petrum autem Swanyngtonum concelebrant alii; putà Joannes Lelandus ibid. ſeu *de ſcriptoribus Angliæ cap. 309.* ubi vocatur *Petrus Svanendunus*: Joannes Balæus, *Cent. IV. cap. 31.* Nicol. Harpsfeldius, in *Hiſt. Anglorum ſæculo 13. cap. 15.* Jacobus de Plebe, *in Indice ſcriptorum Carmelitarum*: Joſias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Geſneriana*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tomo V. pag. 827.* Antonius à Vood, in *Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis*, *tomo II. pag. 99.* Swingtonum coævum fuiſſe Humphredo Netono, qui floruit an. 1259. primus è Carmelitis in Academia Oxonienſi Profeſſor.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. p. 75.* Alegreus Caſſanatus, *p. 266.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad an 1270. pag. 406. num. 14.* Philibertus Feſayus, in *Duplici Privilegio S. Scapularis*: Irenæus à S. Jacobo, *Tract. de ſingulari Virginis Immaculatæ protectione, ſect. 1. cap. 1. §. 6. p. 22.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 352.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1119. num. 3943.* & alii quotquot *defenſionem S. Scapularis* ſuſceperunt: quorum è numero non expungendus eſt Thomas Saracenus Carmelita Bononienſis, in ſuo *Menologio*, *p. 295.* ubi ex verbis *Joannis Pitſei* aſſignat obitum noſtri *Petri Swanyngtoni* ad an. 1270.

CXXXIII.

PETRUS SWICHER, aliis *Subickelius*, aliis *Suvikerus*, natione Germanus patriâ Herbipolenſis, ibi Carmelita Prior, & ſanctæ Theologiæ in Gymnaſio Ingolſtadenſi Licentiatus, Cœnobium Dunckelſpuldenſe aliquandò rexit: vir ingenio ſubtilis, teſte Trithemio, & facundiſſimus ad Populum concionator, qui toto vitæ tempore ſui Gymnaſii Ingolſtadenſis famam diſputator & publicus Lector ſuſtinuit uſque ad an. 1514. Quo defunctus *Herbipoli* eſſe fertur & *Heilbrunæ* ſepultus, poſtquàm ſcripſiſſet,

1. *In ſeptem Pſalmos Pœnitentiales*, Lib. I.
2. *In Libros IV. Sententiarum.*
3. *Super Canonem Miſſæ*, Lib. I.
4. *Conciones varias*, Lib. I.
5. *Lecturas* Hiperboli datas, Lib. I.

Petrum Swickerum celebrant Joannes Trithemius, *Lib. I. de Miraculis B. V. Mariæ de Urticeto* Hilburnenſis *cap. 1.* Emmanuel Roman, *Lib. Elucidationum de Antiquitate & Scriptoribus Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 380.* Joan. Bap. de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1514. p. 1035. num. 5.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 352.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſtoriæ Carmelitanæ*, *cap. 10.*

CXXXIV.

PETRUS TERASSE, aliàs TERRASSA; natione Hiſpanus, patriâ Catalanus (celtiber apud *Alegreum Caſſanatum*, oriondus oppidulo in radice Pyrenæorum Montium ſito, cui nomen vulgò *la Puebla de Fontoua*) ſed Provinciæ profeſſione alumnus, in divinis ſcripturis eruditus, Concionator celebris, humilis, blandus eloquio, modeſtus, & ſtrenuus in agendis: Lector fuit deſignatus pro Conventu Avenionenſi in Capitulo Generali Brixienſi, anno 1478. variis autem inſignitus officiis, tantæ auctoritatis nomine fulgebat ſuo in Carmelitarum Ordine, ut inter Generalia Nemauſenſia Comitia anno 1498. nedum Provincialis Romæ & Procurator Generalis, ſed & Vicarius Generalis in Italia cum plenitudine poteſtatis nominatus ſit, & ipſi commiſſa electio Provincialis Neapolitani.

Inſtituit anno ſequenti Alexander VI. occaſione belli contrà Turcas quamdam taxam decimarum ſuper bona Clericorum, & vigeſimarum ſuprà Hebræorum: Quia tamen pro ipſarum ſolutione oportebat Legatos, ſeu Commiſſarios etiam inſtitui; ideò inter alios unus fuit noſter Petrus Terraſſe anno 1502. prima die Maii creatus Commiſſarius, & Collector Apoſtolicus in Civitate & Comitatu Avenionenſi, ac Terris, & locis adjacentibus, ſuper pecuniis Jubilæi, decimæ Clericorum & vigeſimæ Hebræorum. Illuc acceſſit ſuperatis pluribus difficultatibus, maximè cum Hebræis, qui ſolutionem declinare tentabant. Poſt obitum Pontii Renaudi Prioris Generalis, anno 1502. mortui Vicarius totiùs Ordinis inſtitutus eſt Litteris Apoſtolicis ejuſdem ſummi Pontificis.

Interim Ordo pro electione Generalis congregandus ad univerſalia Comitia fuit. Quamvis autem Lugdunenſis Conventus à Generali Pontio deſignatus eſſet ad locum Capituli celebrandi: nihilominus *Alexander VI.* ad interceſſionem *Ludovici XII.* Francorum Regis, ad Conventum *Papiæ* Capitulum transferri præcepit. At nec Papiæ habitum eſt Capitulum, ſed Placentiæ in Provincia Lombardiæ die 3. Junii M. DIII. celebratum, in quo ſuffragio concordi *Petrus Terraſſe* in Generalem totius Ordinis Priorem fuit electus: Qui ſtatim ad viſitationem Provinciarum & Conventuum ſeſe accinxit, Apoſtolici Commiſſarii auctoritate munitus. Galliam quidem, Angliam, Belgium, Germaniam & Italiam peragravit, & ſana Reformationis ſtatuta promulgavit. Verùm *Albienſis Congregatio* recens exorta, prudentiam noſtri Terraſſæ exercuit, tantoque illi graviores peperit curas, quanto ipſius fautores fuerunt potentiores.

Sunt enim qui dicant à Papa hunc fuiſſe excommunicatum: Quod verò ſimile non perhibetur. Nam in Conventu Pariſienſi (qui caput erat hujus Congregationis) Priorem Comitia Generalia inſtituerant *Joannem Mercatoris*, & moram fecit per quinque menſes ann. 1504. ſed nihil cum illic *Petrus Terraſſa* profeciſſet, appellavit ad ſummum Pontificem, *Ludovicum de Lyra* & *Jacobum Diſſonentium*, qui contrà ipſius voluntatem, præfatam Congregationem totis promovebant viribus. Et Romanus Pontifex Julius II. Litteris datis Romæ ſub die 20. Februarii 1505. revocavit omnes & quoſcumque Conventuum in Ultramontanis Provinciis Reformatores, quacumque auctoritate aut dignitate fungentes, concedens Generali Facultatem reformandi omnes & quaſcumque domos ſuæ

Religionis, præſertim Pariſienſem, & reponendi in locum & ſtatum priſtinum, quæ attentata fuiſſent, exhortans etiam Reges, Princeps ac Prælatos, ut in præmiſſis *Petro Terraſſæ* favores opportunos præberent.

Capitulum Generale *Neapoli* celebravit anno 1510. die 19. Maii Feſto S. Pentecoſtes, in quo inter alia ſtatuta, declaratur neminem in Conventu Pariſienſi promoveri, donec terminata ſit cauſa Congregationem ad Albienſem ſpectans. Gravis infirmitas Generalem noſtrum tentavit, an. 1511. à die decima octava Septembris, adeò ut anno eodem exeunte obierit. Nam *Bernardinus de Senis* denuntiatur Vicarius Generalis in Conceſſione quadam facta per ſummum Pontificem die 24. Januarii 1512. de Eccleſia Montis S. Catharinæ in *Plebe Proverſi*, quam Capitulum & Canonici S. Joannis Lateranenſis conceſſerunt Mag. *Alberto Patavino Carrarienſi* Carmelitæ, & poſt ipſum Ordini Carmelitarum. Qualis fuerit ſupremus noſter Carmelitarum Antiſtes, cujus animi dotes cum inſigni pietate & ſingulari probitate Magnatum gratiam, amicitiamque valdè conciliarunt, patet imprimis quod ſummo pretio fuerit *Alexandro VI.* & *Julio II.* qui ad ejus poſtulationem magnis & plurimis Indulgentiis atque Privilegiis Ordinem Carmelitarum ditarunt: Quem etiam *Sigiſmundus primus*, Poloniæ Rex an. 1509. exemit à ſolvendis quibuſdam decimis de Lignis & nemoribus Roboribus diverſi generis per fluvium *Iſtulam* dimittendis; ſivè ea ligna & nemora ipſi Carmelitæ Cracovienſes propriis pecuniis coemerent, ſivè per emendicatam eleemoſynam nomine collationem piam, ſeù alio quocumque modo acquiſierint. Petrus Terraſſa ſcripſit,

1. *Orationem de Divina Providentiâ in Capella Pontificia coram Sixto IV. & Cardinalium Senatu, Dominicâ IV. Quadrageſimæ, anno 1483.* bis editam abſque officinæ aut loci aut anni mentione, ut apparet ex Codicibus Bibliothecæ Vaticanæ 10357. & 10496. inquit Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hiſpan. tomo II. p. 335.* Eodem tamen anno 1483. Romæ impreſſa dicitur *tomo II. Biblioth. Hiſpanæ veteris, p. 229. num. 918.*

2. *Epiſtolas plurimas*, quarum *una* edita ad *Joannem Stephanum* Baſignatem, Carmelitam legitur antè *Commentaria in Sententiarum Libros IV. Joannis de Baccone*, Mediolani 1511. die 17. Februarii edita *in-folio.* Integram dedimus in articulo dicti Joannis-Stephani Baſignatis ſignatam idibus Februarii 1510. in *Conventu ſanctæ Mariæ Tranſpontinæ de Urbe.*

3. *Conſtitutiones nonnullas* à Capitulo Placentino Generali anno 1503. ordinatas promulgavit. Hæ autem Conſtitutiones *Mſſ.* ſervatæ in Archivio S. Mariæ Tranſpontinæ, multa continent utilia pro regimine Monaſteriorum & Fratrum; ut animadvertit, poſt Joannem-Baptiſtam Lezanam, Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, Gallicè ſcripta, *cap. 253. p. 579.*

4. *Relationem, Diarii inſtar*, fieri curavit omnium quæ ipſe geſſit ſingulis annis in ſuis viſitationibus, & aliis ſui regiminis circumſtantiis. Liber iſte *Mſ.* aſſervatur in Archivio Mariæ Tranſpontinæ; eodem teſte Lezana, quem exſcripſit Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 536. num. 665.*

5. *Libellum ſupplicem* Julio II. oblatum ann. 1505. ad amovendos & revocandos omnes Reformatores in Ultramontanis Provinciis quacumque dignitate fulgentes, qui ſine conſenſu Prioris Generalis ſeſe intruſerunt. Annuit ſummus Pontifex per Conſtitutionem, *Nuper nobis*, datam Romæ anno eodem 1505. die 20. Februarii, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum tomo I. p. 430.

Petrum Terraſſam laudant Petrus Lucius, in *Compendio Hiſtoriæ Carmeli*, Florentiæ edito 1595. *p. 149.* Joſephus Falconius, in *Chronico* Italico ejuſdem *Carmeli; Placentiæ 1595. p. 767.* Franciſcus Voerſius à Cheraſco, in *vita Henrici Silvii Carmelitarum Prioris Generalis:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 379. cap. 374.* Robertus Lingonenſis, in *Gallia Chriſtiana*, tract. de *Generalibus Carmelitarum:* Joannes-Baptiſta Lezana, *tomo IV. Annal. p. 1027.* & alibi anteà à *pag. 1010.* Ludovicus Jacob, in *Biblot. Carmelit. Mſ. p. 352.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Hiſtoria Chronologica & compendioſa Ordinis Carmelitarum Mſ. p. 120.* Ubi refert Peracto Capitulo Generali Neapolitano anno 1510. Religioſos quinquaginta Carmelitas ſiculos, illinc in ſuam Inſulam mari redeuntes, in manus Piratarum miſerè ità lapſos, ut ſui nullam deindè memoriam dederint. Alios omitto ſcriptores, qui noſtrum Petrum Terraſſam celebrarunt, putà Nicolaum-Antonium in utraque ſua Bibl. Hiſpan. locis citatis, ſicut & Lud. à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ p. 504.* Danielem à Virgine Maria: quibus haud dubiè præcellunt Alexander IV. & Julius II. ſummi Pontifices ſuis in diplomatibus.

Quibus addere non importunum erit quod fecit Elogium Joannes-Stephanus Baſignanus, natione Italus, natu Gorgonus, Carmelita Provinciæ Lombardiæ alumnus, in *Epiſtola Dedicatoria* quam præfixit *Operibus Joannis de Bachone* Mediolani editis anno 1511. » Quis tam planè rudis & ex» cors, qui ignoret Petrum Terraſſam Carmelitarum Ducem ab omni parte integerrimum & undecunque abſolutum, dies & noctes inſudare, » quo pacto bonis moribus, ſauctitudine, continentiâ, ſanâque doctrinâ Heliæ ſectam affatim inſtruat, & edoceat? Tu religionis amantiſſimus, » vitiorum hoſtis acerrimus, tanquàm alter Argus » omnia circumſpicis, & intueris. Tu prudentiæ » ſacrarium ovibus tuis accuratiſſimè conſulis: tu » bonis auxiliaris, faſcinoroſos emendas: Cœ» nobia laborioſo cultu & faberrimo ornatu præ» polienda curas: Tu divina myſteria tam ſanctè » miniſtras, ut virtutis ſimulachrum undique agas » pudiciſſimum. Quod de Litteris dicam? Quibus » inter alios veluti ſol inter minora ſydera longè » eluceſcis? Quid mirum igitur; ſi vir Litteratiſſimus ſui ſimilium voluit gloriam propagari?

Paulus Panſa Genuenſis ejus laudes non demiſſiori ſtylo proſecutus eſt in *Sylva extemporali*, ubi ait:

Incipiam? ſum longè impar: vox rauca; undè medullas
Terror adit: tanto calligant lumina viſu;
Nec mens ſtare poteſt, pavidant formidine corda.
Et merito: Quis enim exundanti gutture poſſet
Dicere præſtantem Vatem: atque extollere ad aſtra
Grandiloquo plectro. PETR. TERRASSA *modeſtus*
Religionis amans, inſons caſtiſſimus; æqui
Servator: voti modicus, fraudiſque, dolique
Et ſcelerum labe exemptus; non arte, nec armis,
Nec Pactoli opibus fultus, nec. Perſide gaza

Carmelitarum

P.

Carmelitarum ſit Paſtor primus ovilis :
Sed probitas : ſed cana fides, ſed vita pudica
Et mores ſacri, & vireus clata nivali
Curru ad Carmeli ſacri faſtigia ſumma
Extulit, & (niſi ſint mentis præſagia vana)
Debetur ſibi major honos : Tymbræus Apollo
Dixit: & æterno ſcripſere adamante ſorores
Quidquid & æthereos curſus, cælique meatus
Novit Ariſtotelis cultor, doctique Platonis
Optima Socraticis diſpenſans otia Chartis?
Adde quod Aonidum valles luſtravit, & hauſit
Bellerophontæos ſitienti pectore fontes.
Quod ſi Oratoris fungatur munere : dicas
Vincere grande Sophos Marci Demoſtenean & ipſum
Rhetoras atque omnes : hunc norunt Tybridis arces,
Pontificumque manus ; quoties non fulminat ore
Doctiloquo ſedat lites, pellitque tumultus ;
Et pacem imponit dictis: vultuque ſereno
Et quocunque libet conſtantia pectora verſat :
In labris ſuadela ſedet : vincitque Pericles
Dicendo ; laudeſque omnes offuſcat avorum.

CXXXV.

S. PETRUS THOMAS, natione Gallus, Provincia Aquitanus, tractu Petracorienſis Diœceſi Sarlatenſis, in vico *le Breil* Parochiæ *de Sales Carovet*, propè Urbem de *Belver*, circà an. 1305. pauperibus, humilibus, ſed honeſtis parentibus ortus, Carmelitis Condomenſibus nomen dedit anno 1325. Indè Aginnum tranſlatus Artes liberales ſuis Sodalibus prælegit. Abſoluto alibi Theologiæ curriculo, Philoſophiam & Theologiam docuit, & Lutetiam circà annum 1341. remiſſus Baccalaurei ſuſcepit inſignia. In Comitiis ſui Ordinis Congregatis Mediolani anno 1345. Procurator Generalis eſt acclamatus, & Pariſios reverſus Doctoralem Lauream conſecutus eſt an. 1349. Ad ſedem Pactenſem an. 1354. & ad Coronenſem 1359. & ad Conſtantinopolitanam provectus eſt an. 1364. cùm dignitate Nuntii Apoſtolici die 8. Junii.

Eodem anno Facultatem Theologicam in Academia Bononienſi promoviſſe refertur, approbante Urbano V. cùm ſtudium Theologiæ in ea Univerſitate jam inſtituere anno 1360. fuiſſet meditatus Innocentius VI. Corrigendus igitur occurrit Cæſar Egaſſius Boulæus, qui in Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis *tomo IV. p. 985. lin. 29. & p. 995. lin. 1.* indicare volens in dicta Bononienſi Academia illum dumtaxat celeberrimum à Petro Thoma plantatum fuiſſe, Actum qui vulgò *Sorbonicus* appellatur; ſeù Exercitationem Sorbonicam, quam inſtituit *Franciſcus Maironius* ad annum 1215. At ampliùs aliquid intellexit Univerſitas Bononienſis: quæ ad perpetuam beneficii à S. Petro accepti memoriam ſervandam, feſtum ejuſdem S. Petri Thomæ ſolemniſſimè celebrare conſuevit honorificâ declamatione & Theologicâ diſputatione, ad Dominicam poſt Octavam Epiphaniæ, in Collegio Bononienſi Carmelitarum, ex Decreto ſacræ Congregationis Rituum die 20. Decembris 1614. Quam etiam Theologicæ Facultatis inſtitutionem Petro Thomæ adjudicandam eſſe nuperrimè cenſuit SS. Dom. Benedictus XIV. Papa in Oratione, quam die 23. Maii 1744. habuit in Aula Capitulari Conventûs S. Mariæ Tranſpontem ad PP. Carmelitas Congregatos, Capitulum Generale conſtituentes. *Huc accedit* inquiebat, *quod idem Beatus Præſul* Petrus Thomas *prædicti Pontificis* [Urbani Quinti] *juſſu una cùm aliis ingenio & ſapientiâ præſtantiſſimis viris in Academia Bononienſi, quæ jam pridèm Legum ſtudiis celebrabatur, Theologicæ doctrinæ ſtudium, quod ad eam diem in celeberrima illa Univerſitate* nemo profeſſus fuerat, primò inſtituerat.

Petrus Thomas variis jam Legationibus ad Reges & Principes illuſtratus, Apoſtolicus itidem Legatus ab Urbano V. conſtitutus eſt anno præfato 1364. die 8. Junii, pro expeditione belli ſacri contrà Turcas, in quâ Chriſtiani, Petri exhortationibus animati, Alexandriam ceperunt die 4. Octobris 1365. ſed panico quodam terrore moti ſpolia multa, & ditiſſima capiunt, ignem admovent Urbi, & à venturis Saracenorum turmis exterriti recedere decreverunt. Petrus Famaguſtam rediit, à ſagittis infidelium infinitè volantibus multipliciter & graviter vulneratus, dum in eminenti loco triremis conſtitutus cunctos ad pugnam voce magna clamans excitaverat, nolens ſe clypeo tegere, ut Chriſtianis appareret. In Carmelitani Ordinis Monaſterio Hoſpitans obiit die 6. Januarii 1366. & in Eccleſia Carmelitarum ſepultus cui Carmelita quidam in Codice Mſ. *de Illuſtr. viris Ordinis Carmelit.* quem aliquando poſſedit Ludov. Jacob hoc cecinit Hexaſticon.

D. O. M.

CONSTANTINOPOLITANA QUI SEDE RESEDI,
SUM PETRUS ANTISTES
QUI DECUS ORBIS ERAM.
ME DUCE TURCARUM VOS AGMINA FŒDA
NEQUISTIS DOGMATA
ET ERRORES DESERUISTIS ITER.
ME QUOQUE LEGATO
VISA EST ROMANA POTESTAS CRESCERE,
ET ÆTERNUM NOMEN HABERE TIBI.

Scripſit S. Petrus Thomas,

1. *De puriſſima B. Virginis Mariæ Libellum*, in quo ejus ab originali peccato immunitatem conſtanter aſſeruit, & reliqua B. Virginis privilegia doctis celebravit encomiis : inquit Lezana.
2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
3. *Sermones varios*, Lib. I.
4. *Epiſtolas ad diverſos*: Quæ *Mſſ.* aſſervantur in Bibliotheca Colonienſium Carmelitarum.
5. *De Alexandria capta & relicta* Epiſtolam quæ apud Lezanam tomo IV. Annalium Ordinis Carmelitici edita eſt p. 651. & apud Bollandum tomo II. ad 29. diem Januarii, p. 1018.
6. *Definitiones formalitatum*, Lib. I. Quæ *Mſſ.* aſſervantur in Collegio Balliolenſi Oxonii in Anglia.
7. *De eſſe intelligibili*, Lib. I. Qui manuſcriptus in Academia Cantrabrigienſi judicatur aſſervari, ex *Catalogo* Tomæ Jameſii *Ecloga* dicto & Londini impreſſo 1600. *in-4.°* Aſt utrumque hoc poſtremum opus adjudicari videtur potiùs Petro Thomæ de Pernis Minoritæ.

CXXXVI.

Scriptores Vitæ S. Petri Thomæ.

S. PETRI THOMÆ, Carmelitæ vitam ſcripſerunt Authores plurimi, quorum antiquiſſimus omnium eſt *Philippus Mazerius* Regni Cyprii Cancellarius. Illo tamen Mazerio Priorem in ſcribenda *Petri Thomæ* vitâ fuiſſe *Joannem de Faventia* Ordinis Minorum Guardianum Conventûs *Paphi* in Cypro animadvertit *Adrianus Baillet*. Hic nempè *Joannes de Faventia* tantæ virtutis & pietatis vir, ut pro ſancto reputetur apud ſuos conſodales, & in Monaſterio Clariſſarûm Miſericordiæ *Regii Lepidi* (Italicè *Reggio dans le Modenois*) ejus oſſa habeantur in veneratione: hic, inquam, *Joannes de Faventia*, qui ob beneficium anginæ meritis *S. Petri* depulſæ primus recenſetur inter eos qui de miraculis teſtimonium juridicum tulerunt, primus etiam dicitur vitam B. *Petri Thomæ* ſcripſiſſe: at arbitratur *Daniel à Virgine Maria*, Carmelitarum Flandro-Belgarum Provincialis *Joannem Faventinum* vitæ *S. Petri Thomæ* ex *Mazerio* deſcriptæ addidiſſe ſolùm miraculum ſanitatis meritis ejus obtentæ. Joannem Faventinum nihilominùs Antonius Teiſſerius reponit inter ſcriptores vitæ P. Thomæ in Catalogo Auctorum p. 175.

Secundus igitur vitæ & geſtorum S. Petri Thomæ ſcriptor antè quadringentos ſermè annos eſt *Joannes Carmeſſonius* ſivè *Carmerſon* Ordinis Minorum in Regno Aragoniæ natus, per Terram-Sanctam Provincialis Miniſter: Qui ſcripſit ea quæ partim vidit, partim quæ audivit ſeù ex ipſo B. Petro Thoma, ſeù à Philippo Mazerio. Reperta autem fuit ea vita per Patres Godefridum Henſchenium & Danielem Papebrochium apud PP. Cæleſtinos Pariſiis, in vetuſto Codice Mſ. adverſariorum præfati Philippi Mazerii. Hancque vitam à dictis Patribus Jeſuitis dono acceptam Daniel à Virgine inſeruit *tomo II. Speculi Carmelitani à pag. 171. ad p. 195.* illam quoque Bollandiſtæ ediderunt *tomo II. Januarii ad 29. diem.*

Arnoldus Boſtius Carmelita, Gandavenſis, vitam S. Petri Thomæ, in Compendium redactam anno 1479. inſeruit ſuo *de Patronatu Beatæ Virginis Libro*, *cap. 12.* Qui Librer primùm in lucem editus eſt *tomo I. Speculi Carmelit. à pag. 375. ad p. 431.* Idem Auctor ſcripſit Librum de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum, ubi etiam brevi compendio præcipua quædam S. Petri Thomæ decora & ſcripta complexus. In alio opere, cui titulus eſt *Speculum Hiſtoriale*, vitam S. Petri ſcriptam, & in viginti duo capita diſtributam, habet Lib. VIII. Quorum titulos dedit Daniel à Virgine Maria. Hoc autem *Speculum Hiſtoriale* circà annum 1490. concinnatum exſcripſit ann. 1494. Joannes Geerbrandus à Leydis, ut ipſemet teſtatur ſub finem voluminis iſtius, quod exſtat in Aſtenſi Bibliothecâ Carmelitarum. Exemplar alterum *Mſ.* apud Belgas ſervatur in Cartophylacio Flandro-Belgicæ Provinciæ. Quapropter *Speculum Carmelit.* quod Thomas, Jeſu, Franciſ. à Jeſu Maria, & Joannes de Lera, nomine Joannis de Leydis indigitarunt, Arnoldo Boſtio adjudicandum eſt.

Quartus proindè vitæ & geſtorum S. Petri ſcriptor & promulgator eſt P. Lucas Wadingus Ordinis Minorum Chronographus percelebris. Quâ verò ratione atque occaſione ipſe permotus fuerit ad hujus editionem vitæ, pandit ipſe in Præfatione, in qua Lectorem candidè ſic perſtringit. »In limine fortaſſis hærebis, & inquires cur „alienis me ingeram rebus, aut exterorum vitas „ſuſcipiam deſcribendas? Non una, neque inanis „fuit cauſa, virum hunc æque doctum, & ſanc„tum celebrandi. Ea potiſſima, quod dum bene„ficio aſſenſu ſanctiſſ. Dom. N. Urbani VIII. „Archivi Vaticani monumenta percurrerem, ut „quæ inſtituto deſervirent Minorum, univerſa „colligerem, inciderim in Petrum Teutonicum „Franciſcanum, Epiſcopum Pactenſem, cui im„mediatè ſucceſſit Petrus Thomas, atque inter„labente Bullâ promotionis hujus ad eamdem „Eccleſiam, ego reliqua, quæ ad hunc ſpectabant, „monumenta tranſcripſerim, deceptus Petri no„mine [quod ſolùm in Bullis erat] ſimilitudine. „Accepi deindè ab Eminentiſſ DD. Cardinalibus, „ſacrorum Rituum Congregationi Præfectis, Of„ficia propria Ordinis Carmelitarum recognoſ„cendi, adhibitis etiam doctiſſimis Collegis, „ejuſdem ſacræ Congregationis Conſultoribus, „Reverendiſſimo D. Fortunato Scaccho Pontificio „Sacrario, & R. P. Terentio Alciato, Societatis „Jeſu, Apoſtolicæ Pœnitentiariæ Baſilicæ Vati„canæ præpoſitis: interquæ dum etiam B. Petri „Thomæ acta diligentiùs examinarentur, errorem „deprehendi: & quæ priùs Petro Theutonico „tribuebam, libens in Petrum Thomæ tranſtule„ram Carmelitam.

Verum enim vero quomodo Wadingus ſuum errorem deprehendit? Scriptores Carmelitæ ità narrant. Cum ſacra Congregatio Rituum recognoſcenda ſuſcepiſſet officia propria Breviarii Carmelitani, gravis fuit mota difficultas ratione Officii S. Petri Thomæ: quod ea, quæ ibi in lectionibus ſecundi Nocturni referuntur, tanquam geſta ipſius Beati Petri Thomæ, falſa eſſe cenſerentur, & à P. Wadingo præcellenti Ordinis Minorum Chronographo, & dictæ Congregationis Conſultore, attribuerentur ſuo Petro Theutonico: idque tanquàm indubitatum haberi volebat ex ipſiſmet Pontificiis Bullis originalibus in Vaticano ſervatis; quarum in prima legebatur: *venerabili Fratri Petro Theutonico Ordinis Minorum Epiſcopo Pactenſi & Lipparienſi*, *&c.* in reliquis autem conſequenter habebatur dumtaxat: *venerabili Fr. Petro Epiſcopo Pactenſi*, *Archiepiſcopo Cretenſi*, *&c.* denique *Patriarchæ Conſtantinopolitano.* Quæ omnia ipſi Petro Theutonico competere haud dubitabat Wadingus. Carmelitis indè Patribus improperabatur, quod alterius Ordinis Sanctum, & geſta ſuo arrogaſſent.

Ad hæc, perplexi erant Reverend. Prior Generalis Theodorus Stratius, aliique primarii Ordinis Patres; eo quod nonniſi vita illius per Philippum Mazerium, ac traditio, & variorum ſcriptorum, S. P. Thomam Carmelitano Ordini adſcribentium, auctoritas pro Carmelitis ſtarent, quas per Bullas Pontificias convellebat Wadingus. Eorum tamen animum erigebat Joannes-Baptiſta de Lezana; qui, etſi inſtrumenta, quibus rei veritas evidenter demonſtrari poſſet, non haberet, nec undè poſſent hauriri ſciret, confidens divinæ Providentiæ, & S. Petri meritis, ab illis manifeſtationem veritatis expectandam confidenter aſſerebat.

Tunc indictis jejunio & precibus, & cantatâ Miſſâ ſolemni de S. Petro Thoma, atque obtentâ

facultate luſtrandi Archivum Vaticanum, deputati fuere RR. PP. ipſe Lezana, Jacobus Wemmers Antuerpienſis, ejuſque Frater Petrus Wemmers, & Joannes Thuaudus primarius Provinciæ Aquitaniæ Reformator. Hi pariter ingreſſi Vaticanum, viſis tam multis, & magnis voluminibus, charactere antiquo, & lectu difficili ſcriptorum, cumulis; tempuſque breve eſſe conceſſum, ferè animos deſpondebant. Urgebat tamen Lezana, cui, poſt aliquantam diſquiſitionem, in manus occurrit Bulla, in qua videre videbatur illa ſcripta Verba: *Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte-Carmelo.* Advocat ſocios; legitur non ſinè difficultate, religiturque: erat autem ipſa originalis Bulla Innocentii VI. Quâ poſt obitum Petri Theutonici Epiſcopi Pactenſis, & Liparenſis, ad illam dignitatem aſſumebatur noſter Petrus Thomas: & à quâ cæterarum explicatio poſteriorum Bullarum pendebat. Hujus Bullæ exemplar extractum ſacræ Congregationis ſtatim exhibetur & P. Lucæ Wadingo; & ſic S. Petrus Thomas Ordini Carmelit. vindicatus manſit, ipſeque Ordo ab uſurpatione alieni honoris expurgatus.

Non viderat ſanè Wadingus hanc Bullam, & proptereà quam plures aliàs Nunciaturas, Legationes & dignitates Beato Petro Thomæ conceſſas, ſuo illi Petro Theutonico attribuebat: donec ſpecialiſſima, *inquit Lezana*, & mihi evidentiſſimâ Dei Providentiâ, ac ſingulariſſimâ ejuſdem Beati Petri interceſſione, à nobis ab ipſo poſtulata, & ab eo impetrata. Cauſa igitur erroris fuerat Wadingo, quod ei iſta Bulla inadvertenter præter lapſa fuerit. Veritate autem claré patefacta, quam paratam habebat, tanquam Petri Theutonici, ipſe ſub nomine Petri Thomæ edidit Lugduni, anno 1637. *in-8.°* & illâ uſi fuimus propter terſiorem Latini Sermonis textum, qualemque inſeri curavit Daniel à Virgine Maria, ſui *tomo II. Speculi Carmelitani, à p. 199. ad p. 113.*

Præfatus Joannes-Baptiſta de Lezana vitam S. Petri Thomæ vitam diſtribuit juxtà annos, quibus præcipua ejus geſta contigerunt, ſuis Carmelitarum *Annalibus* inſertam, *tomo IV.* ab anno 1305. ad annum 1366. ſivè *à pag. 484. ad pag. 661.* Eamdem per partes ſcriptam ſuæ Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ gallicè ſcriptæ inſeruit Claudius Fleury, *tomo XX. Lib. 96. art. 30. 40. 46. 47. 51.* Vita ejuſdem S. Petri Thomæ aliquantò contractior extat quoque in *Menologio Carmel.* per Thomam Petr. Sarracenum, p. 325. ſed mortem ejus erroneè aſſignat anno 1376. Epitomen etiam hujus vitæ refert Joannes Groſſi, in *2. parte ſui viridarii cap. 21.* ubi animadvertit vitam S. Petri Thomæ ſub Inquiſitione veridicâ tam ſæcularium quam Religioſorum ſcriptam ad regnum Angliæ aſportatam fuiſſe à Nobilibus Dominis Grey Barone, & Milon Deſtapultonenſi, qui dictum S. Petrum Thomam Comitati fuerant in ſua Legatione. Animadvertit inſuper Joannes Groſſi ab eodem S. Petro Thoma, ut habetur in Libro ſeu Regiſtro Doctorum Univerſitatis Bononienſis, in ſacra pagina, primitùs ſacram Facultatem fundatam, unà cùm aliis octo Theologis, qui veluti novem Muſarum imitatores fuerunt in Doctrinâ ſacra regenda.

CXXXVII.

PETRUS THOMAS A S. ANDREA, poſteà *à S. Cyrillo* nominatus in ſæculo *Marianus Conte*, Panormi natus an. 1616. ætatis an. 19. Religioni Carmelitarum Excalceatorum die 29. Januarii, anni 1645. in Conventu S. Iſidori, propè camdem Urbem ſito, nomen dedit: ibique probationis anno, non vulgari fervore ſpiritûs emenſo, ſolemnia vota nuncupavit die 30. Januarii, anni ſequentis. Vir fuit in ſtudiis ſacrarum Litterarum, ac Sanctorum Patrum aſſiduus, in regulari Obſervantia uſque ad ultimam lineam fideliſſimus. Semel & iterùm Conventum Catanenſem gubernavit, pluries Definitor Provincialis, in quibus muneribus, maximam quâ pollebat, prudentiam, ac in tractandis negotiis dexteritatem detexit. Plenus dierum, ac propè octogenarius deceſſit in Conventu Panormitano *S. Mariæ de Remediis*, die 11. Martii anno 1705.

Scripſit, ac numeris omnibus abſolutum reliquit *Opus Mſ.* in quo præcipuæ ſacræ Scripturæ, ac Sanctorum Patrum Sententiæ, omnibus materiis accommodatæ, ordine Alphabetico habentur digeſtæ; quod ſex in tomos *in-4.°* diſtinxit. Nempè *tomus primus* complectitur Litteras *A. B. C. Secundus* Litteras *D. E. F. G. Tertius* Litteras *H. I. L. Quartus* Litteras *M. N. O. Quintus P. Q. R.* Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 335. Tomus ſextus* Litteras indicat *S. T. V. X. Z.* Totum opus inſcribitur *Apis Argumentoſa.*

CXXXVIII.

PETRUS THOMAS CACCIARI, Bononienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor, Cleri Romani Examinator Apoſtolicus, atque in Collegio Urbano Propagandæ Fide, ſacræ Theologiæ Dogmaticæ Lector, novam editionem Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Euſebii Cæſarienſis ſub hoc titulo:

1. *Eccleſiaſtica Hiſtoria Euſebii Pamphili Libri novem, Ruffino. Aquilerenſi Interprete, ac duo ipſius Ruffini Libri. Opus in duas partes diſtributum, quorum altera Euſebii, altera Ruffini Libros continet ad Vaticanos Mſſ. Codices exactos, notiſque illuſtratos labore ac ſtudio Fr. Petri Thomæ Cacciari à Bononia Carmelitæ.* tomi duo *in-4.°* Cujus in poſteriore accedit Hiſtorica Diſſertatio de vita, fide, ac Euſebiana ipſa Ruffini tranſlatione, una cum Indice locupletiſſimo. Romæ, typis Antonii de Rubeis, 1741.

2. *Orationes duæ*, quas duabus in Academiis coram ſummo Pontifice dixit idem Latinè Petrus Thomas Cacciari.

3. *Hiſtoria Manichæorum, cui adjungitur Priſcillianiſtarum Hiſtorica narratio, cum Cenſura eorumdem Manichæorum Hiſtoria ab Iſaaco Boſobre editâ Amſtelodami anno 1739. in-4.°* Sub prelo deſudat Romano *in-4.°* ſicuti Roma Aureliam ſcribit R. P. Timothæus Bergerot Aſſiſtens Carmelitarum Generalis in *Schedis Mſſ. datis die 4. Febr. 1749.*

CXXXIX.

PETRUS THOMAS A S. MARIA, dictus in ſæculo *Edmundus Hybert*, Neuſtrius, *Condæi* ad Nerallum, in Diœceſi Bajocenſi natus 27. Septembris anno 1611. in Conventu Carmelitarum Excalceat. Pariſienſi profeſſionem ſolemnem emiſit an. 1634. die 5. Februarii. Regularis Obſervantiæ cuſtos vigilantiſſimus, omnibus Religionis officiis functus eſt. Nam ſacræ Theologiæ Profeſſor, Supprior Rothomagenſis, Magiſter

Novitiorum, anno 1661. Prior Rothomagenſis, poſteà Attrebatenſis, Nanceienſis & alibi, ſocius ſecundus ad Capitulum Generale deputatus, Definitor Provincialis, & primus Normaniæ Præfecturam Provincialem geſſit. Rothomagi autem obiit anno 1686. die 29. Januarii. Ab eo Gallicè ſunt Opera ſequentia:

1. *Delitiæ hominis interioris: ſeù expoſitio Cantici Canticorum.* Rothomagi, anno 1653. *in-4.°* de quo meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra.*

2. *Homo gratiæ deficiens, ſeù Lamentationes Jeremiæ moraliter expoſitæ.* Rothomagi, anno 1663. *in-8.°*

3. *Innocentes maledictiones Job, ſeveræ benedictiones Jacob, magnificæ laudes Beatiſſimæ Virginis in ſuo Cantico.* Rothomagi, anno 1679. *in-12.°*

4. *Magdalenæ de vita Chriſti, ac propria cogitationes.* Rothomagi, anno 1686. *in-12.°*

5. *Catechiſmus S. Tereſiæ* per interrogationes & reſponſiones: ex ejus operibus deſumptus: omnem ejus doctrinam circà ſpiritualem vitam, ac myſticam Theologiam, clarâ Methodo continens. Bruxellis, anno 1675. & 1676. *in-12.°*

6. *Diſciplina clauſtralis Joannis à Jeſu Maria* Carmelitæ Diſcalceati, in Gallicum idioma verſa. Pariſiis, anno 1679. *in-16.°*

7. *Vita Iſabellæ à Jeſu Monialis Tereſianæ*, quinque partibus diſtincta, *Mſ.*

8. *Theſauri Gratiæ habitualis ſeù ſanctificantis, Mſ.* Utrumque poſtremum hoc opus Gallico itidem idiomate ſcriptum ſervatur in Conventu Rothomagi Carmelit. Excalceat.

Petrum Thomam à S. Maria commemorant Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſt. Carmel. cap. 13.* Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. II. Annal. Carmelitar. Excalceat. Galliæ, cap. 126. & 170. p. 651. & 787.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 355.* Martialis à Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 336.*

C X L.

PETRUS THOMAS MOSCARELLA, aliàs *Moſcaula*, Carmeli Majoris Neapolitani alumnus, Ordini Carmelitico nomen dedit die 29. Januarii, fuit Prior S. Mariæ Tranſpontinæ de Urbe, Præfectus Neapolit. Provinciæ. Obiit die 11. Octobris, anno 1700. Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Magiſter & Doctor atque Provincialis, Italicum dedit opus inſcriptum, *l'Orivolo concertato;* ſive *Modo di governare à Superiori*, *&c.* Neapoli ad annum 1695. teſte Elia de Amato in Schedis, *Mſſ.* Necnon R. P. Andrea Gargſi in Schedis itidem Mſſ. anno 1747. exhibitis.

C X L I.

PETRUS THOMAS PUGLIESSE, gente Calaber, domo Corolianenſi Carmelita, S. Theologiæ Doctor, Juriſque Canonici Profeſſor; ſemel & iterum utriuſque Calabriæ Provincialis ad annum 1718. Definitor Generalis, ſtudiorum Præfectus, Examinator Synodalis Roſſanenſis, & in rebus S. Officii Conſultor, menſe Junio defunctus anno 1707. plura ſcripſit & varia cum Latinè, tum Italicè, quæ ſunt 1. quidem Latinè.

1. *Quæſita promptuaria, &c in-4.°* Catanæ, typis Pauli Biſagni.

2. *Vita S. Annæ, Matris Dei-paræ in-8.°* Venetiis, typis Bergorati.

3. *Antiquæ Calabrienſis Provinciæ Ordinis Carmelit. Exordia & progreſſus, in-8.°* Neapoli, apud Porſile.

4. *Scapularis Partheno Carmelitici Gazophilacium, in-8.°* Neapoli apud Porſile.

5. *Hiſtorico Theologus: Liber tripartitus, ſupremum Jeſu-Chriſti Sacerdotium, inſtitutionem ejus Vicarii complectens, in-4.°* Neapoli, apud Porſile.

6. *Lapis Angularis ad confringendam perfidiam Judæorum, in-8.°* Neapoli, typis Nicolai Abri.

7. *Epiſtola gravis & plena rerum, Anagrammatico nomine Petri-Pauli Irrigrofitenſi, in-8.°* Venetiis, typis Hæredum Brigongii.

8. *Appendicula de Viſitationibus & Commiſſariis Generalibus, ad ipſa Quæſita promptuaria*, de quibus dictum eſt num. 1. Venetiis, *in-4.°* apud Hæredes Brigongii.

9. *Hiſtorico-Aſcetica & Moralis explicatio in Regulam Carmelitarum, in-4.°* Neapoli, apub Abri.

10. *Praxis Civilis & Criminalis Canonica, in-8.°* Neapoli typis Pauli Severini.

11. Italicè. *Riſpoſta apologetica ad Memoriale del P. Antonio Baltrano, con nome Anagrammatico di Paſto Magrifieſtos, in-4.°* Venetiis, apud Brigongium.

12. *Storia dell' antica Auſonia agg detta Corrgliano, in-8.°* Neapoli, typis Abri.

13. *Le due Gemelle noble poppe di Maria Vergine; cioè la Confraternità del Roſario, è del Carmine, in-8.°* Neapoli, typis Abri.

Hæc in Schedis Mſſ. Elias de Amato.

C X L I I.

PETRUS THOMAS SANCHES, natione ſiculus, patriâ Leocatenſis, Provinciæ *S. Angeli* Carmelita ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, Cleri Romani Examinator, Publicus Collegii Eccleſiaſtici de Urbe perpetuus Lector, in Conventu Beatæ Mariæ Tranſpontinæ commorans, Lecturam Theologiæ Moralis in Collegio Eccleſiaſtico, cùm magno illius convictorum fructu atque progreſſu exercebat à nonnullis annis, quandò poſtulantibus Eminentiſſimis Cardinalibus, Leandro tituli Sanctorum Nerei & Achillei Presbytero *Colloredo*, & Joſepho Renato *Imperiali* S. Georgii in Velabro Diacono, obtinuit anno 1704. die 27. Martii à *Clemente XI.* Pontifice Maximo, ut in eodem Collegio Lectores, omnibus & ſingulis privilegiis, gradibus honoribus & præeminentiis, quibus Lectores Ordinis Carmelitici, qui in Collegio ſeù Gymnaſio ſapientiæ nuncupato de Urbe legentes, tam de jure, uſu & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruantur & gaudeant, ac uti, frui & gaudere poſſint & in futurum, pari modo, & abſque ullâ prorsùs differentiâ uti, frui & gaudere, liberè & licitè poſſent & valerent.

Anno 1710. in Comitiis Generalibus *Romæ* Congregatis, electus eſt *Petrus Thomas* in ſupremum totiùs Ordinis Priorem, qui ſtatim id eſt die 14. Junii ejuſdem anni confirmari curavit ab eodem ſummo Pontifice Inſtitutionem, quatuor Aſſiſtentium Generalium ad tempus in ſtatutis Ordinis præſcriptum, vel donec à ſancta ſede aliter proviſum fuiſſet. Anno 1711. die 10. Novembris, ab eodem Pontifice confirmari fecit Decreta Capituli Generalis anno 1704. celebrati quoad Studia

P.

ſtudia & gradus, cùm abrogatione Decretorum à Generali Joanne *de Villabobos* deſuper editorum. Quo anno *Andreas Capero* Hiſpanus, qui ſub Angelo *de Cambolas* Priore Generali Procuratorem totius Ordinis Generalem egerat; à Rege Hiſpaniarum in Epiſcopum *Lucenſem* ſub Archiepiſcopatu Compoſtellano nominatus eſt.

Anno 1712. *Maximinus à S. Petro*, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, Provinciæ Turoniæ Carmelita profeſſus, jam quindecim per annos ſanctis Inſularum Americanarum Miſſionibus ſedulo detentus & ſtrenuè occupatus, & à R. P. *Yvone de Sancto Nicolao* dictæ Provinciæ Turoniæ Provinciali in Vicarium earumdem Inſularum Provincialem recens inſtitutus, mari terrâque Romam pervenit: ubi ad pedes ſuæ ſanctitatis devolutus, impedimenta quibus inquieti aliquot homines Carmelitas harum Regionum Miſſionarios perturbabant, expoſuit; ideòque à ſummo Pontifice Clemente XI. memorato Litteras Apoſtolicæ Miſſionis ſuis ſodalibus communicandas obtinuit: quarum notitiam RR. PP. & Provinciales Definitores Prov. Turoniæ, anno ſequenti 1713. die 12. Maii in Conventu Eremitico Fontis-Bellaquenſis Congregati, omnibus ſuis Religioſis ſubditis ſcripto ſignificarunt.

Multùm promovit in ſuo Ordine regularem Obſervantiam *Petrus-Thomas Sanches*: Quam diverſis ad varias Provincias miſſis corroboravit Litteris; & pro Reformatione Provinciæ potiſſimùm Pedemontanæ ſuſtinendâ confirmationem Brevis *Innocentii* Papæ *XI.* accepit datam anno 1715. die 26. Octobris. Sexennio completo Comitia Generalia Romæ habuit an. 1716. die 31. Maii, in quibus Reverendiſſimum Carolum Cornacciolí Mediolanenſem, in ſucceſſorem ejus elegerunt. Ipſe verò poſteà in Siciliam ſecedens animam efflavit an. 1720. menſe Septembri. Scripſit.

1. Tractatus multos *de Morali Theologia Mſſ.*

2. *Statuta de ſtudiis & ſtudentibus* in Capitulo Generali 1704. promulgata recudi curavit. Leguntur que *tomo II. Bullarii Carmelit. pag. 691. & ſeqq.*

3. *Epiſtolas varias* pro Regimine Ordinis, quæ in Regeſtis Provinciarum ſervantur.

Obiit Thomas Sanchez Leocatæ in ſuo Conventu, anno 1720. die 27. menſis Septembris, & ibi tumulatus.

Petrum-Thomam Sanches commendant Clemens XI. in *Brevibus Apoſtolicis*, quæ prodierunt *tomo II. Bullarii Carmelit. pagg. 685. 689. & 690.* Acta Capitulorum Generalium *an. 1710. & 1716.* congregatorum. Regeſta communia Provinciarum Ordinis Carmelitici. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Hiſtoria Chronologica Ordinis Carmelit. Mſ.*

CXLIII.

PETRUS-THOMAS SARACENUS, natione Italus, anno 1566. Bononiæ natus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor Collegiatus anno 1602. die 18. Februarii creatus; ejuſdem Facultatis Profeſſor Bononienſis & Ferrarienſis; apud ſuos ſodales Bononiæ Prior, & in eadem ſua patria Conſultor Inquiſitor: Vir in omnibus ſtudiis conſummatus; ingenio, probitate & religione conſpicuus, obiit Bononiæ anno 1643. die 21. Novembris, & in ſuo S. Martini Monaſterio ſepultus. Multa ſcripſit quæ titulo inſcribuntur:

1. *Menologium Carmelitarum, in duas partes diſtributum.* Latinè, Bononiæ, Typis Clementis Ferronii; anno 1627. *in-4.°* Quod ad Illuſtriſſ. Berlingerium Gypſium S. R. E. Cardinalem dicavit. Accuratiori emendatione indiget iſtud Menologium.

2. *Informatio Spiritualis pro Devotis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Bononiæ an. 1635. *in-4.°* typis ejuſdem Ferronii. Italicè. Ad Leonoram Zapatam Boncompagnam, Duciſſam de Sora.

3. *De Oratione Mentali*, Bononiæ, 1639. Italicè *in-4.°* typis ejuſdem. Ad eamdem Duciſſam.

4. *De uſu coronandi iconem B. V. Mariæ.* Lib. I. Italicè.

5. *Defenſio Martyrii S. Petri Thomæ Carmel.* Lib. I. Italicè. Quibus rationibus uſus fuerit non vidi. Aſt ſub l..o Martyris titulo, Capitulum Carmelitarum Generale Podii anno 1375. celebratum decrevit taxandas Provincias Ordinis pro canonizatione ſancti Legati. In Miſſali Carmelitano impreſſo an. 1509. ad diem 7. Januarii legitur: *Sancti Petri Thomæ Epiſcopi & Confeſſoris.* Ità quoque in Miſſali excuſo anno 1551. Præterea, ſedis Apoſtolicæ aſſenſu, anno 1663. die 5. Aprilis, per Illuſtriſſ. &. Reverend. D. *Franciſcum de Salagnac* Epiſcopum Sarlatenſem, cùm conſilio Capituli ſui, & Cleri, in Synodali Congregatione, decretum fuit Officium de S. Petro Thoma ſub ritu duplici, cum Lectionibus propriis ſecundi Nocturni die ultimâ Januarii: ibi autem *S. Petrus Thomas Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo Patriarcha Conſtantinopolitanus* vocatur, non addito Martyris titulo. Denique vir clariſſimus Dom. *Claudius Chaſtelain*, S. Eccleſiæ Metropolitanæ Pariſienſis Canonicus teſtatur in ſuo Gallicè ſcripto Martyrologio Romano ad diem 6. Januarii, quoſdam ſagaciores è Carmelitis Religioſos Patres ad ſacram Rituum Congregationem acceſſiſſe poſtulantes poſt mortem Alexandri VII. ut è Breviario ſuo officium S. Martyris expungeretur ad Feſtum *S. Petri Thomæ* celebrandum, poſito illic officio S. Confeſſoris Pontificis: reſponſum autem eos accepiſſe, quod aliæ ſupereſſent adhuc plures Reformationes inducendæ.

Fallitur nihilominùs Adrianus Baillet aſſerens titulum Martyris dari S. Petro Thomæ cepiſſe anno dumtaxat 1615. Nam in Breviario Carmel. impreſſo Venetiis anno Chriſti 1573. Officium proprium habetur *folio 292.* ſub hac notula; *Sancti Petri Thomæ Epiſcopi & Martyris Ordinis Carmelit.* In Kalendario apponitur; *Duplex*: & ponuntur ſex Lectiones propriæ, cum Evangelio, *videte, vigilate, &c.* & cum hac Oratione ſeu Collectâ: *Sancti Petri Thomæ Martyris tui atque Pontificis, quæſumus Domine Jeſu-Chriſte, meritis & interceſſione placatus, veniam delictorum nobis tribue, & ab omni peſtilentiæ morbo nos liberos eſſe concede. Per Dominum noſtrum, &c.* In Miſſalibus & Breviariis poſterioribus, in Officio à ſacra Congregatione Rituum, ſub Paulo V. an. 1608. recognoſcente, & ſubſcribente Cardinale Bellarmino. & ſub Urbano VIII. anno 1628. recognoſcente, & ſubſcribente Cardinali de Torres, &c. ad diem 29. Januarii iſto præfixo titulo: *S. Petri Thomæ Epiſcopi & Martyris, Ordinis noſtri. Duplex minus.* Oratio eadem legitur: Lectiones autem ſex redactæ ſunt ad tres cùm eodem Evangelio.

P.

Anteà titulum Martyris dederant privatim ſcriptores ejus vitæ: Philippus Marzerius cap. 22. *In conflictu & captione civitatis Alexandrinæ, vulneratus inimicorum telis obiit. Martyr igitur & voluntate & facto obiit.* Joannes Carmeſſonius cap. 9. *Non dubito fore ipſum triplici aureolâ Laureatum, videlicèt puritatis cum Joanne Evangeliſtâ, Doctoratûs cùm Gregorio, & Martyrii cùm Clemente.* Joannes Hildesheimenſis ipſius S. Petri Thomæ diſcipulus, in Defenſorio Carmelitani Ordinis cap. 5. *Juvit Regem Cypri in expugnatione Alexandriæ, & ibidem Paganorum telis vulneratus, & ad Cyprum reductus interiit, clarens miraculis, Martyr glorioſus.* Iiſdem ferè verbis Balduinus Leerſius, in *Collectaneo exemplarum cap. 7.* Arnoldus Boſtius, Lib. VIII. *Hiſt. Carmelit. cap. 12.* Quibus poſteà accinerunt Silveſter Marulus, in *Oceano Religionum*, ubi de *Ordine Carmelitano*: Odoricus Raynaldus, *ad an. 1359. num. 18.*

Confeſſor tamen vocari poteſt, quia etſi fuerit infidelium vulneratus telis in obſidione Alexandriæ (quod non opinatur Henſchenius) non tamen ibi obiit, ſed ſupervixit tribus menſibus, & duobus diebus; videlicèt à die 4. Octobris, anni M. CCCLXV. quo conflictus iſte contigit, uſque ad 4. Januarii, anni M. CCCLXVI. quo tandem diceſſit; cum anteà in Nativitate Domini tres Miſſas cantaſſet, etiam poſteà nudis pedibus ad Eccleſiam iviſſet, & rediiſſet. Sed ad Petrum-Thomam Saracenum redeamus.

6. *Annales Carmelit. tripartitos* ſcripſit: *in quibus omnes Ordinis annui progreſſus, ab Elia primo Patre & Fundatore uſque ad Joannem-Baptiſtam Domini Præcurſorem, & à S. Joanne-Baptiſta uſque ad Ordinis confirmationem, accuratè cum Sanctorum ejuſdem Ordinis vitis delineantur.* Paratos quidem hos Annales habebat: ſed morte præventus edere non potuit: vidit illos *Mſſ.* Bononiæ Ludovicus Jacob anno 1640. in Conventu S. Martini.

Petrum-Thomam Saracenum celebrant, Nicolaus-Paſqualis Alidoſius, tract. *de Doctoribus Bononienſibus, anno 1602.* Joannes-Antonius Rumaldus, in *Bibliot. Bononienſi*: Henricus Spondanus, Epiſcopus Appamiarum, in *Annal. Eccleſ. anno 1245. num. 22.* Ranuccius Piccus Duci Parmæ ab Epiſtolis, in *Appendice tertiæ partis ad Librum de Illuſtribus Parmæ Viris*: Benedictus Gononus, in *Chronico Dei-paræ*: Hippolitus Maraccius, in *Bibliot. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Virginea*: Thomas Demſpterus, in *Apparatu ad Hiſtor. Eccleſiaſt. Scotorum*: Arturus à Monaſterio, in *Martyrologio Franciſcano*: Lucas Wadingus, Joannes Bollandus & Godefridus Henſchenius, in *vita S. Petri Thomæ*: Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano*: Ferdinandus Ughellus, in *Catalogo Epiſc. Vercellenſium num. 64.*

E Carmelitis, Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*: Irenæus à S. Jacobo, in *Patronatu Immaculatæ Virginis p. 29.* Lud. Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 355.* in *Bibliotheca Pontificia Lib. II. p. 425.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. pag. 1073. num. 3748. &c.* Dorotheus à S. Renato, in *Libros Regum Lib. I. cap. 28. p. 104.* Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis, p. 284.*

C X L I V.

PETRUS TRAVERSINUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Mantuanæ Congregationis Carmelitæ, Doctor Theologus Bononienſis, ſuæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1497. & iterùm anno 1505. Vir in divinis & humanis Litteris ad miraculum uſque verſatus, *inquit Petrus Lucius*; in concionibus ardens & vehemens, cunctis blandus & amabilis in ſtudiis aſſiduus, in officiis & dignitatibus humilis & venerabilis, obiit anno 1505. poſt ſuæ in Vicarium Generalem electionis ſecundæ dies viginti ſex, dum Monialium Parmæ Civitatis Cœnobium viſitaret, epidemiæ morbo correptus. Cujus quidem occaſione mortis Patres ejuſdem Congregationis Mantuanæ Vicarius *Franciſcus de Sancto Felice* ejuſdem Traverſini ſucceſſor, & Definitores in Capitulo ſuo Generali ad id deputati ſtatuerunt, quod in quolibet Capitulo dictæ Congregationis per eoſdem Vicarium & Diffinitores nominarentur, & deputarentur tres vel quatuor ex Senioribus dictæ Congregationis; quorum primus, ſi Vicarium electum antè biennium decedere contingeret, toti Congregationi præſidere, & quantò diligentius & celerius poſſet, omnes Priores, & Conventuales pro dicti novi Vicarii electione convocare, &c. Id quoque Statutum Apoſtolicâ auctoritate confirmavit Julius II. in Litteris hâc de re datis 8. Aprilis 1506.

Petrus Traverſinus æternitatis laude digniſſima conſcripſit, quæ etiamnum in celebri Carmelitarum Mantuanorum Bibliothecâ manuſcripta conſervantur in quinque tomos diviſa: quorum *Indicem*, ſub titulo *Homiliarum*, exhibet Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit. pag. 73. & 74.* Quemque exſcripſerunt Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*, & Ludovicus Jacob, in ſua *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 356. & 357.* Annotat ibi Petrus Lucius quod, quamquam in illo Indice nonnullæ homiliæ, aut tractatus ejuſdem materiæ repetantur, veriſimile ſit, Authorem eadem de re pro locorum & temporum varietate variè ſcripſiſſe. *Homiliæ* porrò his quinque voluminibus comprehenſæ, numerantur centum & quinquagintâ cùm unâ. *C L I.*

Petrum Traverſinum alii laudibus celebrarunt: videlicet Joannes-Maria Penſa, in *Theatro Illuſtr. Carmelit. Conventûs Mantuani*: Antonius de Leon, in *Bibl. Mariana*: Hyppolitus Maracius, in ſimili *Bibl. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia B. V. Immaculatæ Conceptionis*: Emmanuel Roman, Lib. *de ſcriptor. Ordinis Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, p. 373.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tom. IV. Annal. Carmel. ad ann. 1497. num. 2. & ad ann. 1505. num. 6. pag. 996. & 1017.* Georgius Collongeus, in *Theatro ſpirituali S. Scapularis*: Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſt. Carmelit. cap. 3.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1070. num. 3718.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor. Carmelit. p. 89.*

C X L V.

PETRUS DE TURRIBUS, natione Gallus, Carmelita Provinciæ, ſacræ Theologiæ Lector Biblicus in ſtudio Pariſienſi, in Comitiis Generalibus Lugduni Sebuſianorum anno 1342. celebratis, pro ſecundo anno conſtitutus; deinde anno 1345. Mediolani Lector Sententiarum pro primo anno; tandem anno 1348. Metis, ad Moſellæ ac Saliæ confluentes, pro tertio anno Sententiarum ordinatus, poſteà ejuſdem Academiæ Doctor: deniquè ſuæ Provinciæ Præ-

ſecturam adeptus ab anno 1351. uſque ad annum 1352. ut apparet ex Capitulo Generali Toloſano ejuſdem anni 1351. & in ſequentibus Perpiniacenſi & Ferrarienſi atque Trevirenſi. Ex quo inſignem illius ætatis fuiſſe virum credimus; etſi quæ ſcripſerit ignoremus; inquit Lezana *tom. IV.* ad annum 1363. *pag. 640. num. 8.* Attamen ex conjectura non omninò alienâ à verò, Lud. Jacob in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 358.* adjudicat illi.

1. *Commentaria in quoſdam S. ſcripturæ Lib.*
2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

CXLVI.

PETRUS VESPA, natione Italus, patriâ Vicentinus, Carmelitarum patrii Cœnobii Prior, inſtitutus eſt Epiſcopus Paphenſis in Inſula Cypri die 16. Julii anno 1629. cumque inter Chriſtianos ibi degentes manſiſſet, Litteras ſcripſit ad Reverendiſſ. P. Theodorum Stratium datas Nicoſiæ, die 8. Septembr. 1636. in quibus refert quod ſub ejus Eccleſiæ Choro repererit Ordinis Carmelit. Conſtitutiones à trecentis ann. editas; item Ceremoniale à centum & quinquaginta annis cùm Imagine pallio albo cooperta. Ita Lezana ad ann. 1194. num. 3. p. 125. Venetias autem reverſus Veſpa, obiit anno 1653. ut Daniel à Virg. Spec. Carmel. habet, *tom.* 2. p. 949.

CXLVII.

PETRUS A VIRGINE DOLOROSA, natione Belga, Carmelitarum diverſis in locis Prior ad alteram vitam Bruxellis migravit anno 1660. die 22. Maii, poſtquam ſcripſiſſet

1.° *Vitam S. Angeli Hieroſolymitani, Martyris, Virginis, & Doctoris* ex Italico idiomate in Linguam Flandricam convertens, editam Bruxellis anno 1655.

2. *Lilium inter ſpinas* de ſeptem Myſteriis doloroſis Beatæ Virginis Mariæ, Flandricè, Bruxellis, anno 1656. Ità refert Daniel à Virgine Mariâ, in *tomo 2. ſpeculi Carmelitani*, paginâ *1112. num. 3938.*

CXLVIII.

PETRUS VOGELIUS, natione Belga, Carmelita Geldrenſis, Prior Morſenſis & Franckofordienſis Theologus: vir valdè eruditus & converſatione venerabilis circà annum 1560. Cujus *opera quædam Mſſ.* ſervantur iu Bibliotheciis Carmelit. Germanorum; ut aſſerit Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitanâ Mſ. p. 358.* Ex catalogo Mſ. quorumdam ſcriptorum Carmelit. Germanorum ad ipſum miſſo.

CXLIX.

PETRUS URANUS, natione Germanus, Carmelita Ordinis ſui vindex inſignis, quem Michaël à fonte corruptè nominat *Petrum Purtanum Italum*: ſcripſit circà annum 1366. *Pro Ordine* ſuo *Carmelitico Librum unum*; teſte Ludovico Jacob, loco mox citato.

CL.

PETRUS WASTELIUS, natione Belga, patriâ Aloſtanus, Carmelita Provinciæ Flandriæ: Doctor Theologus Duaci creatus anno 1633. Cum eſſet Obſervantiæ regularis amantiſſimus, in Provinciam Turonenſem profectus; ſtrictiorem hujus celeberrimæ Provinciæ Reformationem amplexus eſt, teſte Lud. Jacob; & in Belgium reverſus magno cum fructu illam propagavit: Profeſſionis ſuæ Jubilarius, Aloſti, Gandavi, Antuerpiæ an. 1642. benè meritus Prior, Belgii iteratus Definitor, Provincialis ibidem, & in Hiberniâ generalis Commiſſarius: eruditione, ac pietate inſignis, ſicut ad extrà habitu, ita intrà animo candidus ſingularem humilitatem & modeſtiam præ ſe tulit. Magnæ vir devotionis ergà ſanctiſſ. Virginem Mariam: cujus officium, ex ſolâ devotione, non obligatione, totâ vitâ, quantumvis occupatus non prætermiſit, niſi infirmitate graviſſimâ impediente: cumque recitare non ampliùs poſſet, ſocium habebat, qui ſe audiente, illud legeret. Obiit Aloſti, anno 1658. die 3. Maii, ætatis 75. ſepultuſque in Conventu Carmelitarum ſuorum ſodalium, appoſito hoc Epitaphio.

D. O. M.

Ad vivos è vivis abiit R. adm. Pater
PETRUS WASTELIUS S. T. Doctor. Profeſſionis
Suæ Jubilarius: Aloſti, Gandavi, Antuerpiæ
Benè meritus Prior, Belgii iteratus Definitor,
Et Provincialis ibidem, & in Hiberniâ Generalis
Commiſſarius: Joannis Jeroſolymitani contrà
Card. Baronium vindex & propugnator
Irrefragabilis; dum Deo, ejuſque Matri piè Ordini
Et proximo juſtè, ſibi caſtè & temperanter vixiſſet annis
LXXV. plus de Religione meritus, quam ipſa
exolvendo
Sit. Lugens interim mærenſque hoc poſito Sarcophago
Exſolvens quod poteſt, piis Manibus apprecatur
tertiâ.
Maii, anno M. D. C. LVIII.

Edidit hortatu viri clariſſimi Georgii Colvenerii ſacræ Theologiæ Profeſſoris Duacenſis, ut patet ex Epiſtolâ prævià ad lectorem pag. 7. lin. penultim.

1. *Apologeticum pro Joannis Hieroſolymitani Monachiſmo in Carmelo*; & pro Libro ejuſdem de *inſtitutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in Novâ perſeverantium.* Bruxellæ Typis Joannis Mommartii, anno 1611. *in-8.°* ſunt tamen, teſte Nicolao Antonio, in Biblioth. Hiſpan. Veter. tomo 2. p. 117. num. 340. qui à Philippo Riboto Carmelitâ Catalano, 1391. defuncto hunc librum formatum, & Joanni Hieroſolymit. ſuppoſitum, etiam poſt Waſtelii vindicias enixè contendant. Vide ſuperiorem columnam 33.

2. *Joannis Nepotis Silvani, Jeroſolymorum Patriarchæ XLIV. Opera*, quæ reperiri potuerunt *Omnia*, Autori ſuo *vindicata*. Tomis duobus. Iiſdem typis Joannis Mommartii, an. 1643. *in-folio.* Vindiciæ autem ille exſufflantur à pluribus eruditis Viris, quorum numero accenſendi occurrunt, Theophilus Raynaudus in ſcapulari Partheno-Carmelitico, Philippus Labbeus in *Diſſertatione hiſtoricâ de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, p. 584.* Ludovicus Ellies Dupin in *Bibliotheca Eccleſiaſtica tomo 3. p. 279.* Sebaſtianus Lenain de Tillemont, in *Commentariis ad hiſtoriam Eccleſiaſticam tomo XII. p. 343.* Hippolytus Heliot in *Hiſtoria Ordinum Religioſorum, tomo I. p. 301. &c.*

3. *Tractatum de SS Euchariſtiæ Sacramento, contrà Sectatorios.* Aſſervatur Mſ. Aloſti, apud Carmelitas.

P.

4. *Promontorium Carmeli ; ſive de Carmelitani Ordinis Antiquitate opus* promiſit in Epiſtola ad Lectorem, quæ præfigitur Libro Apologetico ſuo; cujus ultimæ lineæ ità exhibentur pag. 10. *Hæc laborum meorum, & ſtudii primordia præmitto quibus ſruaris ; donec alterum opus de ejuſdem Carmelitani Ordinis Antiquitate, quod inſcribo* PROMONTORIUM CARMELI, *nunc ex rudi tantum ligno exſculptum, divinis auſpiciis, Superiorumque favore, politius acutiuſque in lucem emiſero.* Aſt utrum promiſſa adimpleverit, aut id operis ediderit, non mihi conſtat.

De Petro Waſtelio, Joannes de Carthagena, *lib. XVII. de B. Virgine :* Valerius Andreas, in *Bibliothecâ Belgicâ :* Joannes Franciſcus Foppens *ejuſdem Biblioth.* Auctuarius Editor, *tomo II. pag. 1020.* Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis p. 638.* Aubertus Miræus, in *Bibliot. Eccleſiaſt. parte 2. cap. 229.* Antonius Sanderus, *Lib. III. de ſcriptoribus Flandriæ,* & in *Flandriâ Illuſtratâ :* Benedictus Haeftenus, in *Diſquiſitionibus Monaſticis :* Franciſcus Combefis, in *Catalogo Authorum Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ tomo I. p. 23.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Concept.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis cap. 8. p. 29. Manſit etiam,* inquit, *diutiùs in Provincia Taronia R. P. Petrus Waſtelius ; cui Ordinis Carmelitici proſapia tantum debet, quantum ſciunt non inſcii :* Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico de Immaculatæ Virginis protectione, p. 124.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Dec. p. 476.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo I. Annal. in Apparatu, cap. 9.* Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli p. 522. num. 932. tom. II. Spec. Carmelit. p. 1025. num. 3568.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 358.* Emmanuel Roman, *Lib. de ſcript. Ord. Carmelit.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad caput 7. tractatus Auberti Miræi de Origine & Incrementis Ordinis Carmelit. p. 226.* Guillelmus Cave, in *Hiſtoria Litteraria p. 180.* Matthias à Corona, in *Sanctitate Eccleſiæ Romanæ, tomo I. pag. 76. & alibi paſſim :* Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis ſuper Libros Regum, &c. p. 66. 657. 913.*

Aliis omiſſis, ad ipſum redeo virum humilem Waſtelium, in Epiſtola dedicatoria Libri Apologetici dicatâ Conſulibus, Scabinis, cæteriſque Senatoribus Civitatis Aloſtanæ ſic dicentem » cæ-
» terùm cui Apologeticum illum noſtrum dedica-
» rem non diù fuit mihi deliberandum. Agnoſco
» enim nobiliſſimi viri, & grato imprimis animo
» veſtra in me collata beneficia recordor : immò
» ſanè, ut cognoſcat totus Chriſtianus orbis no-
» biliſſimi hujus Senatorii Ordinis ergà me bene-
» volentiam paternumque favorem, palam profi-
» teor utroque me à puero orbatum parente, opi-
» buſque belli injuriâ undique deſtitutum, ob reſ-
» plendentem ingenii quamdam Scintillam, ſump-
» tus Senatu ipſo ſubminiſtrante, in Philoſophicis
» atque Theologicis ſtudiis, per luſtri atque unius
» anni ſpacium, in celeberrima Academia Dua-
» cenſi, fuiſſe educatum.

C L I.

PETRUS WEMMERS, natione Belga, patriâ Antuerpienſis, ex Gisberto *Wemmers* & Mariâ *Hanotel*, Catholicis, & honeſtis conjugibus natus, ſuum germanum fratrem Jacobum ſecutus, Ordini dedit ſuum nomen Carmelitano; in quo Theologus & Concionator egregius factus, Romam petiit, ubi cum ipſo dicto Jacobo Mempheos Epiſcopo ordinato, & Vicario Apoſtolico ad partes Æthiopiæ Legato, deſtinatus eſt Comes : ſed ad initium itinerationis apud Neapolim fratre defuncto die 21. Auguſti, an. 1645. annis aliquot Romæ commoratus, Antuerpiam rediit, Religioſis exercitiis, & Libris edendis occupatus ; ibique diem extremum ſolvit an. 1678. die 6. Maii. Opera ejus titulo inſcribuntur :

1. *Diſcurſus prædicabiles in quibus è SS. PP. Sententiis, conceptibus ac ſimilitudinibus res geſtæ, vitæque ſanctorum exhibentur ;* ex operibus Italicis Pauli Arezii, Derthonenſium (Gallicè *Tortoſe*) Epiſcopi. Antuerpiæ anno 1647. *in-4.°* Item, Coloniæ, anno 1665. *in-4.°*

2. *Mundi Tribulatio.* Antuerpiæ, anno 1651. 2. vol. *in-4.°*

3. *Vita S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis*, ex Italico in Flandricum. Antuerpiæ, 1653. *in-8.°*

4. *Chronicon & perſpicua demonſtratio originis, progreſſûs, ac variorum eventuum Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1666. *in* magno *8.°* ſeu potiùs *in-4.°* apud Cornelium Voons. Quod quidem Chronicon eſt Compendium ex Annalibus Joannis-Baptiſtæ de Lezana confectum ; ſicut animadvertit Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p. 305.*

5. *Via proſpera ſalutis*, Flandrice. Ibidem, & *alia nonnulla.*

De Petro Wemmerio loquuntur Nicolaus-Antonius, *loco mox citato :* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis :* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliæ :* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli p. 755. num. 1294.* ubi notat noſtrum Petrum Wemmerium fuiſſe unum è quatuor Religioſis Carmelitis in Bibliothecam Vaticanam ingreſſis, qui Bullam Innocentii VI. inquirerent inſtituentis S. Petrum Thomam, in Epiſcopum Pactenſem. Quod & repetit idem Daniel *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 198. num. 707.* Eumdem Wemmerium celebrat *eodem tomo Speculi Carmelitani, pag. 930. & 1111. num. 3257. & 3936.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 359.* Joannes-Franc. Foppens, in *Bibl. Belgica tomo II. p. 1020. &c.*

C L I I.

PETRUS WIRTUS, natione Germanus, patriâ Heilbrunenſis, Carmel. Doctor Theologus & Profeſſor, ſcripſit circà an. 1515. *nonnulla Opera*, conjectatore Alegreo Caſſanate ; ſed ejus ſaltem meminit & illum inter Carmelitas illuſtriores Heilbrunenſes reponit Joannes Trithemius, & poſt Trithemium Alegreus Caſſanatus, p. 386. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, pag. 359. Paulus ab Omnibus Sanctis, in Catalogo p. 89.

C L I I I.

PETRUS ZILLO, natione Italus, in Oppido Suriani, in Calabria Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, & diù Profeſſor, necnon Provinciæ Calabriæ Vicarius Provincialis, obiit anno 1641. poſtquam ſcripſiſſet Italicè.

Poëma Heroicum de venatione, ſtemmate, & progenie Dacis Naceriæ. Monteleone, anno 1638. in-8.° Ità Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1914. num. 3748.*

CLIV.

P.

C L I V.

PHILIBERTUS FESAYUS, natione Gallus, patriâ Avenionenſis, *Joannis-Bapt. Feſayii*, Carmelitæ, Doctoris Theologi, & Pœnitentiarii Apoſtolici eruditiſſimi frater, ſacræ Theologiæ Doctor in Univerſitate Borbonia Aquenſi, Philoſophiæ & Theologiæ Profeſſor Regius, necnon Decanus, qui ſuos inter Philoſophiæ diſcipulos *Petrum Gaſſendi* recenſuit annis 1605. 1606. & 1607. Diverſis in Conventibus ſuorum Carmelitarum Cœnobiis Prior, & ter Provinciæ præfecturam tenuit: vir ſtaturâ puſillus, ſed ingenio magnus; Regularis Obſervantiæ amantiſſimus, & Muſarum cultor, aſſiduus, Conventûs Aquenſis Reſtaurator, in quo non mediocrem inſtruxit Bibliothecam, quam ſelectâ Librorum ſuppellectili, magnis impenſis, non modò locupletavit, ſed etiam ornavit. E vita mortali migravit ſenio confectus die 18. Aprilis, anno 1649. Aquis-Sextiis. Scripſit,

1. *Elegiam Latinam de morte maximè piâ Illuſtr. & Nobiliſſimi D. D. Joannis de la Ceppede, Domini loci Aquilatarum, Equitis & Conſiſtorii Regii Conſiliarii, ac in ſupremo Aquenſi Rationum, Vectigalium & Subſidiorum Senatu Proto-Præſidis æquiſſimi*, qui obiit Avenioni, feriâ ſextâ, circà horam meridianam, in pervigilio S. Mariæ Magdalenæ, anno 1623. Aquis-Sextiis, apud Joannem Toloſanum, anno eodem 1623. *in-folio patenti.*

2. *Hymnum Sapphicum in laudem S. Andreæ Corſini, Carmelitæ Epiſcopi Feſulani.*

3. *De Myſterio Incarnationis in Communi Opuſculum.* Cui annectitur in fine *Catalogus Auctorum, qui in eo citantur.* Aquis-Sextiis, apud Stephanum David, anno 1641. *in-4.°* Ad Joannem-Baptiſt. Forbinum in Supremo Provinciæ Senatu Præſidem Infulatum. Latinè.

4. *Duplex Privilegium ſacri Scapularis Ordinis & Confraternitatis glorioſæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.* Seu *Reſponſionem* ad D. Joannis de Launoy, Conſtantienſis, Theologi ſacræ Facultatis Pariſienſis *Diſſertationem: Quarum una eſt de Privilegiato Scapulari Carmelitarum:* Altera *de viſione Simonis Stockii, Prioris Generalis Carmelitarum.* Aquis-Sextiis, apud Stephanum Durand, 1645. *in-8.°* Latinè. Cujus occaſione vocatur Philibertus Faye à Joanne-Petro Niceron, tomo 32. ſuorum Commentariorum de viris in Re Litteraria Illuſtr. Gallicè ſcriptorum, p. 102. *Homo ſimpliciſſimus, & artis criticæ imperitus.*

5. *De Myſterio Incarnationis in particulari Opuſcula varia* parabat; Ludovicus Jacob ut ab ipſo didicit Aquis-Sextiis anno 1640. *ſecundum mentem D. Thomæ.*

De Philiberto Feſayo loquuntur, Simon Barthelius, Canonicus Regienſis, in *Chronologia Præſulum Regienſium:* Theophilus Rainaudus S. J. in *Scapulari Partheno Carmelitico, tomo VII.* Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmelitæ Belgica:* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Maria Patrona:* & *tomo IV. Annal. Carmelit. ad annum 1251. num. 11. p. 333. num. 30. p. 343. & ad an. 1322. num. 15. p. 533.* Irenæus à S. Jacobo, *Tract. Theologico de ſingulari Immaculatæ Virginis Protectione, p. 30. & 128. 169. & 181.* Dorothæus à S. Renato, in *Commentariis ſuper Libros Regum & Apocalypſis, p. 872.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Præfatione ad Annal. Carmel. Excalc. Galliæ cap. 3. p. 8.* Irenæus à S. Catharina, in *Præfatione Pulchritudinis Carmeli* Gallicè ſcriptæ. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 359.* Antonius Teiſſierius Calvinianæ Doctrinæ addictus, in *Catalogo Authorum, p. 271.* Et in *Auctuario ejuſdem Catalogi, pag. 230.* N. Bougerel, Oratorianæ Congregationis Gallicæ Sacerdos, in *vita Petri Gaſſendi*, Gallicè ſcripta *pag. 6.* Samuel Sorberius, in *Præfatione ad vitam* ejuſdem *Petri Gaſſendi*, ubi *Minoritam* falsò vocat noſtrum Philibertum Feſayum. Joannes-Petrus Niceron, *tomo 32. citato:* Joannes Launoyus de Simonis Stockii viſo, in *Præfatione, p. 24.* Edit. ſecundæ; ubi

„Animadvertit quod *Feſayus*, Aquenſis Theo-
„logus, quem & ratio & ingraveſcens ætas mo-
„deratiorem effecerant, ingentem pro S. Scapulari
„Carmelitarum Librum compoſuit, eumque in
„duo Scapularis Privilegia, & hæc in plures con-
„troverſias diviſit. Theſim ſupponit ferè ſemper,
„& conſuetam in tractandis conſcientiæ rebus
„methodum ſervat, & ad res hiſtoricas detor-
„quet, ſed penitùs hallucinatur. Si quidem alia
„eſt conditio rerum, quæ objiciuntur voluntati;
„alia, quæ intellectui. Alia quoque conditio
„rerum, quæ conſcientiam ſpectant: alia, quæ
„veritatem. Hæc Feſayus confundit omnia, non
„recordatus diſcrepantiam, quæ inter morales
„& intellectuales virtutes intercedit.

Cap. 5. Diſſertationis primæ, p. 41. Launoyus reprehendit Feſayum dicentem, quod apparitio B. Virginis Sancto Simoni Stockio facta probatur ex famæ celebritate, quæ plus valet, & plus habet auctoritatis, quam ingens voluminum multitudo; quæque apud Angliam, cæteraſque Chriſtianorum nationes ſparſa vires acquiſierit eundo, & ità acquiſierit, ut pervenerit ad noſtra tempora; juxtà illud Virgilii.

Fama malum, quo non aliud velocius ullum:
Mobilitate viget, vireſque acquirit eundo.

Aſt quâ de fama loquitur Feſayus? De fama falſis aut ex dubiis rumoribus nata? Minimè. De fama quæ ex teſtimonio viri prudentis, recti & Docti, qualis fuit Petrus Swingtonus, ſcripto ad omnes ſuos per orbem diſperſos ſodales Carmelitas miſſo, ſimùl atque ex miraculo in Anglia patrato, cui teſtimonium perhibent Decanus de Lyntonia, & Monaſterium ab eo ideò fundatum, aliique Cives & Principes, nata? Talis fama nonne prævalet ingenti voluminum multitudini? In Anglia nata verè eſt: & inde apud cæteras Chriſtianorum nationes digna nonne fuit quæ ſpargeretur, & vires acquireret eundo, & ità acquireret, ut ad noſtra tempora apud Viros pios & prudentes venerabundam ſervaret ſui firmam æſtimationem?

C L V.

PHILIPPUS ALBERTI, *de Nuſſia* dictus, quia ibi natus, natione proindè Ubius, Diœceſis Colonienſis Carmelita, Provinciæ inferioris Germaniæ, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor Colonienſis, Prior Franckofordienſis: vir uti Religione, modeſtiâ, candore, morum comitate, ac aliis animi, corporiſque ornamentis à Deo egregiè dotatus; ità quoque doctrinæ ac ſacræ Litteraturæ laudem ſummam promeritus, contrà *Wigandum* pro Immaculatæ Conceptionis V. Mariæ opinione ſtrenuè dimicavit circà ann. 1495. Ejus ſcripta titulo inſcribuntur.

1. *In Cantica Canticorum Poſtilla*, ut loquitur Sixtus Senenſis Lib. IV. *Commentaria* vocat

Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra pag. 600. Mſſ.* ſervantur Coloniæ in Bibl. Carmelitarum.

2. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria*, quotum meminit Ludovicus Carbo, Peruſinus, in Catalogo Interpretum Summæ D. Thomæ, cap. 31.

3. *De puriſſima B. V. Mariæ Conceptione*, adversùs Wigandum Cauponis, aliùs *Unurt*, Germanum Dominicanum, *Quæſtionem Qaodlibeticam in Univerſitate Colonienſi propoſitam*, & an. 1495. *decimo quinto Kalendas Januarii defenſam.* Extat *Mſ.* Coloniæ, apud Carmelitas Antiquiores.

4. *Sermones per annum*, Lib. I.

5. *Epiſtolæ ad diverſos*, Lib. I.

Philippum Alberti Noveſienſem ſeu de Nuſſia collaudant Joannes Trithemius, *Lib. de Luminaribus Germaniæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana:* Jacobus de Plebe, in *Indice Virorum Illuſtr. Carmelit.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. p. 76.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decor. p. 371.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1494. num. 3. p. 986.* & *ad an. 1495. num. 6. p. 991.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 360.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. p. 1098. num. 3891.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vitis Carmeleæ*, &c.

CLVI.

PHILIPPUS BASTONIUS, aliis *Baſtonus*, aliis *Boſtanus*, natione Anglus, patriâ Nortinghamus, Carmelita, Roberti Baſtoni etiam Carmelitæ Frater, poſtquam Oxoniæ multo tempore ſtuduit, & poſt emenſa tùm Philoſophiæ, tùm Theologiæ ſtudia, quaſi poſt liminio reverſus ad Litteras humaniores, Poeta & Rhetor evaſit inſignis; ità tamen ut nihilominùs ad populum frequenter haberet conciones, circà ann. 1320. Relictis ſcriptis, quæ dicuntur,

1. *Doctarum Concionum*, Lib. I.

2. *Epiſtolarum*, Lib. I. Incipit: *Venerabili cœtui Magiſtrorum.*

De Philippo Baſtono mentionem habent Joan. Pitſeus, *Lib. de Illuſtribus Angliæ ſcriptor. p. 411.* Joannes Balæus: *ibidem:* Joſias Simlerus, in *Epit. Bibl. Geſnerianæ:* Alegreus Caſſanatus, *p. 303.* Lezana *ad annum 1320. num. 3. p. 521.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 360.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. p. 1119. num. 3949.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis, tom. V. p. 858.*

CLVII.

PHILIPPUS A S. CATHARINA, natione Gallus, Provinciâ Sequanus, Carmelita Excalceatus: Vir humilitate, religione & eruditione clarus Concionator eximius edidit.

1. *Epulum Euchariſticum ſivè Sermones & Diſcurſus reales de ſacra Sanctiſſima Euchariſtia, ſexdecim ſæculis, omnibus Chriſtianis apparatum & propoſitum.* Moguntiæ, anno 1630. *in-4.°* Latinè, apud Joannem Theobaldum Schonweter.

2. Hoc opus prodiit ſub nomine P. *Claudii à Jeſu:* ſed verus Author eſt Philippus noſter à. S. Catharina: Qui forſan unus eſt cùm Philippo à S. Catharina Carmalita itidem Excaleat. Romæ 1657. defuncto; inquit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 62.* & *360.* à plurimis Carmelitis Excalceatis edoctus. Idem repetit in ſua *Bibl. Perſonata, Mſ. p. 53.*

CLVIII.

PHILIPPUS CHEAUDEAU A S. CLAUDIO, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, in *Varennæ* oppidulo Diœceſeos Cabillonenſis natus die 14. Martii, anno 1688. ad Provinciam Carmelitarum Narbonenſem dictam adſcitus, illic Philoſophiæ atque ſacræ Theologiæ Profeſſor, Concionator celeberrimus, plurium Cœnobiorum Prior, bis Definitor, ad ſuæ Provinciæ Præfecturam aſſumptus, eo munere fungens occubuit Lugduni anno 1749. die 29. Martii, & in ſui Carmeli templo ſepultus: Vir Urbanitate amabilis, ſumma pietate venerabundus, eloquentiâ clarus, arte concionatoria valdè ſpectabilis, ſpirituali, animarum directione notiſſimus, piis omnibus carus, edidit Gallicè:

1. *Inſtruction facile, où ſont expliqués par abregé l'établiſſement, les faveurs & les devoirs du S. Scapulaire de Notre-Dame du Mant-Carmel.* A Lyon, chez Jean-Denis Juttet, 1641. *in-16. p. 47.*

2. Scripſit certâ & ſtudioſâ eventuum ad ſuam Provinciam ſpectantium inquiſitione, *fragmenta Chronologica de Provincia Narbonenſi Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo*, Gallicè, Mſſ. ad nos Lugduno Aureliam Miſſa die 2. Julii, an. 1741. dum Priorem Lugdunenſem gereret.

Fragmenta hæc typis argenteis digna, paginis quadraginta ſex *in-8.°* contenta indicant nobilem & Illuſtrem Provinciæ Carmelitatum Narbonenſis hodiernum ſtatum, & ante hac viris pietate ſcientiaque & obſervantia regularis præclaris, ſemper florentem, turbidis etiam Calviniſtæ hæreſeos temporibus; ab ea licèt nonnihil detrimenti humani paſſa fuerit. Provincia iſta totius Ordinis Carmelitici quarta, ideò *Narbonenſis* appellata, quia Conventus Carmelitarum Narbonenſis primus erat olim hujus Provinciæ: ſed in Capitulo Generali Patavii ann. 1532. celebrato unitus *Provinciæ Toloſanæ*; eodem remanente *Narbonenſis Provinciæ* nomine.

CLIX.

PHILIPPUS CHRISTIANELLUS, natione Italus, patriâ Peruſinus, Carmelita Provinciæ Romanæ, exercitiis piis addictus, & ad cantum Officii Divini perficiendum attentiſſimus *Opera Muſicalia*, ſeu *Cantiones ſacras*, typis edidit Lodani circà annum 1670. teſte Daniele à Virgine Maria, *tom. II. Spec. Carmel. pag. 1074. num. 3755.*

CLX.

PHILIPPUS FERRARIUS, ſivè, *Ferrarienſis*, aut *de Ferrario*, natione Siculus *Calatanifſedæ* natus ex patre *Simone Ferrario* viro honeſto, qui ob filii promerita annuos quingentos aureos à *Martino* Rege accepit. Philippus Ordinem Carmelitarum profeſſus, ſacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, Eccleſiaſtes celeberrimus, & in divinis ſcripturis verſatiſſimus.

Romæ ſtudiorum, Moderator, Regentis munere præfuit; ibique ſententiarum Libros, ſacraſ-

Digitized by Google

P.

que Litteras ſummâ explanavit doctrinâ. Vir ſanè eminentioribus comparandus : ingenio enim prompto, eruditione ſingulari, morum integritate, & egregiâ ſapientiâ perennem in Europa ſibi gloriam comparavit. In Sicilia, concionum efficacia ad innumeros ad æternæ ſalutis viam revocavit ; ac uberrimos fructus in animarum beneficium ſedulò congeſſit.

In Sicula Provincia claruit Definitor, eamdemque diù Provincialis munere rexit ; ubi etiam & in inſula Cypri Vicarium Generalem egit. Generalibus Ordinis Comitiis interfuit, coactis Francofurti anno 1393. Placentiæ 1396. & in Cœnobio Sylvarum Provinciæ Tuſciæ 1399. *Joannes de Raude*, Ordinis Carmelitici Generalis Magiſter ipſius eloquentiæ vi, ac virtutum ſplendori confixus, datis Litteris in eodem Cœnobio *Sylvarum* 18. Maii 1399. Romam emiſit Philippum ad Bonifacium IX. Pontif. Maxim. ut Ordinis ſui nomine Canonizationem S. Alberti promoveret.

Martino Regi gratiſſimus fuit ; ideòque Philippum in ſuum Capellanum Majorem, & Eleemoſynarium delegit. Litteras etiam dedit Catanæ 8. Aprilis 1396. quibus laudato Pontifici, ac Cardinalibus Monopolitano, Florentino, & Novonienſi Philippum enixè commendavit, ut Philippus ad Epiſcopalem ſedem primò vacaturam in Sicilia efferretur. Ab eodem Rege ad graviora Siciliæ negotia pertractanda apud Pontificem adhibitus eſt. Urbano VI. etiam acceptiſſimus fuit, qui in Theologum ſuum Philippum delegit ; ejuſque juſſu varias legationes exercuit.

Anno 1402. à *Bonifacio* dicto Epiſcopus Pactenſis in Sicilia inauguratus eſt. A Joanne XXIII. in Cubicularium ſuum, ac Inquiſitionis Generalis Præſidem fuit electus. Ferdinandus Aragonum, & Siciliæ Rex Conſiliarium, Eleemoſynarium, & Concionatorem ſuum conſtituit anno 1412. ad quem Orator, Regni Siciliæ nomine, unà cùm *Ubertino de Marinis* Archiepiſcopo Panormitano acceſſerat. Nonnullis in Eccleſiæ ſuæ beneficium à regia munificentia acceptis, an. 1414. ad Epiſc. Agrigentinæ Eccl. ſedem tranſlatus eſt an. 1421. in qua dum ſederet, multis honorum gradibus eſt cohoneſtatus, & Cardinalitiâ dignitate purpuratus, teſte *Joanne Groſſi*, Authore cætaneo. Pauloposſt hunc annum 1421. deceſſiſſe ſcribit *Mongitor*, Philippum tamen ſenio confectum vixiſſe anno 1431. cenſet ac opinatur *Ludovicus Jacob.* Qui addit quod Philippus Pactenſi relicto Epiſcop. ad Agrigentinenſem aſſumptus, ſed à Clero non admiſſus, ob eam reſiſtentiam, habuit in remunerationem à Rege proventus Prioratus S. Mariæ *de Sambucho de Leocatæ*, & tandem anno 1431. Epiſcopus *Pacenſis* (Gallicè *Badajox*) in Hiſpania creatus, & ibi mortuus.

Idem ſentiunt Trithemius, Petrus Lucius, Geſnerus, Poſſevinus, Maraccius, Oldoinus, Dupinus, Petrus Creſcentius, Morerius : at Daniel à Virgine Maria contrarium aſſerit, Pacenſem Epiſcopum nunquam Philippum noſtrum extitiſſe affirmans, & probans ex Regeſtis Pontificum, de promotionibus Epiſcop. Pacenſium, ſub eo tempore : Undè typorum errore, ſeù aliter apud nonnullos putat legi Pacenſis loco *Pactenſis*. Lezana autem viam ſequens mediam, arbitratur credibile, quod Philippus noſter utramque ſedem obtinuerit, *Pactenſem* & *Pacenſem.* Verum unionem iſtam patitur ne Paparum diverſa obedientia tunc temporis in regnis Siciliæ & Hiſpaniæ præſtita? At ſi eam ſedem utramque ſucceſſivè obtinuit.

Errare quoque videntur ſcriptores Philippum noſtrum natione Gallum, patriâ Toloſanum aſſerentes : Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana parte 2. p. 291.* Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæo Romano, pag. 565.* Hoſmannus, in *Lexic. tom. II. p. 153.* Trithemius ſibi contrarius *Lib. de ſcriptor. Eccleſiaſt. cap. 675.* Geſnerus, in *Bibl. p. 690.* Guillelmus Eiſingrenius apud Poſſevinum, in *Apparatu ſacro :* Ellies Dupin, in *Bibl. Eccleſ. ſæc. 15.* Carolus Dufreſne, in *Indice Auctorum ad Gloſſarium in ſcript. Mediæ & Infimæ Latinitatis dubiè* referentes eum fuiſſe Siculum, vel Gallum, Toloſâ oriundum. Æquiùs loqui videntur Auctores, qui Siculum natione illum affirmant Rochus Pirrus, in *Notis Eccleſ. Agrigent. p. 302.* & *363.* & in *Notis Eccleſ. Pact. p. 407.* Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. p. 76.* Joannes Trithemius, *Lib. de Viris Illuſtr. Ord. Carmelit.* Joan. Maria Fornarus, in *Anno Carmelit. tomo II. die 8. Julii p. 20.* Hippolytus Maraccius, in *Purpura Mariana, p. 382.* Octavius Cajetanus, in *Animadv. ad tom. II. Sanctorum Siculorum, pag. 75.* &c.

Scripſit Philippus de Ferrario Sermones, quos coram Siciliæ Reges, Proceres, alioſque habuit nempè :

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Feſtis Dei-paræ Virginis Mariæ.*
3. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
4. *Ad Rempublicam Venetam Epiſtolam hortatoriam ad unionem cùm Rege Galliæ.*

Philippi Ferrarienſis laudes recenſent Bartholomæus Chaſſanæus, *parte 12. Catalogi gloriæ mundi :* Symphorianus Chanperius, *de Illuſtribus Galliæ ſcriptoribus :* Renatus Chopinus, in *Monaſtico :* Henricus-Ludovicus Caſtanæus Rupipozæus, in *Nomenclatura Cardinalium, p. 184.* Conradus Geſnerus, in *Bibl. Univerſali :* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 320.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1399. num. 4. & 9. p. 741. & 742.* ad an. *1402. num. 2. p. 756.* ad ann. *1412. num. 2. p. 774.* ad annum *1414. num. 3. p. 778.* & ad annum *1421. num. 2. & 3. p. 945.* Rochus Pyrrhus, in *Chronologia Regum Siciliæ, p. 89.* & in *diſquiſitione de Patriarchatu Siciliæ, pag. 18.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 360.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. pag. 943. num. 3342.* &c.

CLXI.

PHILIPPUS A S. FRANCISCO ; Carmelitarum Provinciæ Franciæ Alumnus, & Exprovincialis atque Verbi Divini præco facundiſſimus edidit Sermone Gallico duo volumina inſcripta.

Panegyriques des Saints : quorum volumen primum Celſiſſimo Dom. D. Joanni Erneſt Principi ſacri Imperii, Epiſcopo Tornacenſi nuncupatum continet Panegyres Sanctorum Auguſtini, Andreæ Corſini, Angeli Martyris, Alberti Drepanenſis, Joannis-Baptiſtæ, Mariæ-Magdalenæ de Pazzis, Nicolai Epiſcopi, Pii Papæ, Thomæ Aquinatis, & Tereſiæ.

Secundum volumen Religioſiſſimo Domino D. de Haynin, Majori Priori & Coadjutori Regiæ Abbatiæ Sancti Vedaſti nuncupatum, complectitur Panegyricos Sermones Sanctorum Benedicti Abbatis, Bernardi Claravallenſis, Catharinæ Senen-

ſis, Stephani Proto-Martyris, Franciſci Aſſinatis, Huberti Ultrajectenſis Epiſcopi, Joſephi Dei-paræ Sponſi, Ignatii Loïolæ, Mariæ Magdalenæ Virginis, & Rochi Confeſſoris. Inſulæ Belgarum, anno 1717. & 1718. *in-12.°* apud Carolum le Blon.

CLXII.

PHILIPPUS A S. FRANCISCO, Exprovincialis Carmelitarum Provinciæ Franciæ edidit Inſulæ Belgarum anno 1717. apud Carolum le Blon duo volumina *in-12.°* quæ Gallico Sermone inſcribuntur *Panegyriques des Saints*, id eſt Latinè, *Panegyrica Sanctorum.* 1. volumen, quod nuncupatur celſitudini, Dom. D. *Joanni Erneſt*, Principi Sacri Imperii, Epiſcopo Tornacenſi, &c. continet Panegyricos Sermones S. Auguſtini, pag. 1. S. Andreæ Corſini, p. 49. S. Angeli, pag. 103. S. Alberti, pag. 155. S. Joannis-Baptiſtæ, pag. 203. S. Magdalenæ de Pazzi, pag. 249. S. Nicolai, pag. 299. S. Pii Papæ, pag. 396. S. Thomæ Aquinatis, p. 447. S. Tereſiæ, pag. 494.

2. Volumen quod Religioſiſſimo Dom. Dom. de Haynin, Majori Priori & Coadjutori Regiæ Abbatiæ Sancti Vedaſti, &c. complectitur Panegyricas conciones SS. Benedicti, pag. 1. Bernardi pag. 50. Catharinæ Senenſis, pag. 141. Stephani, pag. 190. Franciſci Aſſiſinatis, p. 242. Huberti, pag. 290. Joſeph, pag. 341. Ignatii Loïolæ, p. 393. Magdalenæ, pag. 445. S. Rochi, p. 491.

CLXIII.

PHILIPPUS A S. JACOBO, aliàs *de Santiago*, natione Hiſpanus, patriâ Carpentanus, Profeſſione Carmelita Toletanus, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor in Academiis Toletana & Complutenſi: Vir ingenii dexteritate celebris, obiit Toleti, anno 1594. ſcripſit autem ad Joannem-Stephanum Chizzolam, Priorem Generalem.

1. *Catalogum de Illuſtribus Viris Ordinis Carmelitici, à S. Elia Propheta ad ſua uſque tempora.* Quo ſæpiùs uſum ſe fuiſſe agnoſcit Alegreus Caſſanatus: & ipſe Lezana uſus eſt tomo IV. an. 1377. num. 3. pag. 693.

2. *Chronicum Carmeliticum* parabat; ut ipſe teſtatur in *Epiſtola* ad dictum Stephanum Chizzolam, *initio ſui Catalogi præfixâ*: ſed morte præventus, abſolvere non potuit.

De noſtro Philippo loquuntur Michael à Fonte, in *Catalogo ad finem Compendii Hiſtoriæ Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decor. p. 441.* Joannes Sylveira, in *Commentariis ſuper Evangelia, tomo III. p. 537.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelitar.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad cap. 7.* Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ord. Carmelit. p. 227.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 361.* Nicolaus-Anton. in *Bibl. Hiſpana, tomo II. p. 205.* ubi errore Typographico (ut opinor) mors Philippi à S. Jacobo aſſignatur *an. 1614.*

CLXIV.

PHILIPPUS A S. JACOBO, dictus in ſeculo *Joannes Felix de Sartis*, in Regno Neapolitano natus *Soræ*, inter Carmelitas Excalc. profeſſus Romæ 2. Maii 1603. Vir Eminentiſſimæ virtutis, vitæ inculpatæ, contemplationis, ſolitudinis, mortificationis & eruditionis gloriâ conſpicuus, primus Eremi Carmelit. Excalceator, in liguria Superior, diverſis in aliis Conventibus Prior, electionem tamen ſui ad præfecturam Conventus Avenionenſis, anno 1617. non admiſit: alia autem ſuæ Congregationis officia obivit, tandem anno 1638. die 23. Aprilis Romæ in Comitiis Generalibus, omnium votis, Præpoſitus Generalis electus eſt. Poſt adminiſtratum ſummâ cùm laude ſuperioris munus, obiit Panormi, anno 1651. Scripſit anno 1639. die 14. Julii.

Epiſtolam Paſtoralem, de dignis Prælatorum electionibus faciendis. Habetur in collectione Mediolanenſi, *1. parte p. 179. & ſeqq.*

Philippum hunc à S. Jacobo celebrant, Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Carmel. cap. 2.* & *Lib. IV. vitæ Dominici à Jeſu Maria, cap. 14.* Iſidorus à S. Joſeph, *Lib. I. Annal. cap. 38.* & *Lib. II. cap. 7.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Annal. Carmelit. Excalc. Galliæ, Lib. I.* & *cap. 31. Lib. II. cap. 11. p. 92.* & *328.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 361.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 336.*

CLXV.

PHILIPPUS A S. JOANNE, Catalanus, Carmelit. Excalceat. miram pietatem cùm divinarum Litterarum eruditione conjungens, ſcripſit aliquot volumina prælo & lectu digniſſima, quæ aſſervantur Mſſ. in Vicenſis Conventûs Bibliotheca, inſcripta:

1. *De Theorematibus Theologiæ Moralis*; *in-8.°*

2. *Perpendiculum Myſticum, hominis & vitæ interioris, in-4.°*

3. *Quarumdam difficultatum ad Theologiam Scholaſticam attinentium expoſitiones, in-8.°*

Hæc ſolummodò referuntur in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 336. & 337.* minimè aſſignato tempore vitæ aut mortis Authoris.

CLXVI.

PHILIPPUS JORDANUS, natione Siculus, ortu & profeſſione Drepanitanus Carmelita edidit Italicè.

Modo di recitare il Roſario per l'anime del Purgatorio. Meſſanæ apud Coſtam, 1691. *in-12.°* Ità Antonius Mongitor, in *Biblioth. Sicula tomo II. pag. 123.*

CLXVII.

PHILIPPUS A S. JOSEPHO, in ſæculo dictus *Philippus Eugenius de Croy*, natione Belga, Bruxellis natus eſt die 26. Septembris an. 1629. patre Duce *Hervæo*, & è luſtrali fonte ſuſceptus à *Philippo IV.* Hiſpaniarum Rege, per Procuratorem, & ab *Iſabella-Clara-Eugenia*, Belgii Principiſſa. Primis humaniorum Litterarum elementis edoctus, Mathematiciſque præceptis inſtructus, ſex omninò idiomata calluit. Bruxellis in Hiſpaniam profectus, & per varios bellorum caſus diverſa expertus diſcrimina, à Rege Kalendis Februarii 1653. obtenta diſcedendi Facultate, per Galliam rediit Bruxellas idibus Aprilis, & feria tertia Hebdomadæ Sanctæ, an. 1654. ſe contulit ad Conventum Carmelitarum, in vico nuncupato *Brugeletum*, in Hannoniâ, leuca una ab

P.

Atho, ad dies aliquot piæ recollectioni vacaturus, dimiſſis ad varia loca ephæbis, & famulis ſuis.

Die ſequenti, depoſitis veſtibus ſuis, habitu Ordinis Carmelitici ſe induit, ut eo ſe celaret. Equo humili impoſitus, cum ſocio Religioſo profectus eſt ad Conventum Novitiatus, nuncupatum, *Dominæ noſtræ Bonæ-Spei*, ſitumque ad leucam mediam à Valencennis. Poſtridiè [die Jovis Sancto] rogati Senatores Urbis hujus illuc ſeſe contulerunt, coràm quibus, tanquam teſtibus, ſolemni ritu indutus fuit habitu Ordinis. Domina Mater Ducilla *d'Havré* nuntio illo vehementer percuſſa, unà cùm filia ſua (poſteà Comitiſſâ *Egdmundanâ*) ad Conventum accurrit, petens filium alloqui extrà ſepta Monaſterii; vim timens filius, humiliter renuit, ſupplicans id fieri ad portam in collocutorio. Poſt diuturnum colloquium animæquior diſceſſit à filio mater: effecit tamen, ut Illuſtriſſ. Dom. *Gaſpar Nemius*, Archiepiſcopus Cameracenſis ejus vocationem probaret. Qui reipsâ à Sereniſſimo Principe Leopoldo, ad illius examen miſſus, poſt eùm ſpatio alterius horæ interrogatum, auditumque; tandem capiti ejus ambas manus imponens, & illi benedicens, dixit: *Deus te in bono propoſito arrepto confirmet:* egitque apud propinquos, nè quiſquam illi ulteriùs moleſtus eſſet.

Cum autem primogeniti jure illi competerent Ducatus d'Havræus, Marchionatus Rentiaeus, & aliæ plurimæ poſſeſſiones, quarum ratione variæ movebantur difficultates; quæ elapſo probationis anno, finem non habebant, hoc duplici propoſito firmavit animum; hinc non procedere ad profeſſionem ſtatuit, niſi prævie omnibus difficultatibus ſopitis; iſtinc neutiquam recedere à Religionis propoſito, licèt ad finem uſque vitæ vigentibus difficultatibus, Novitium permanere oportuiſſet. Denique negotiis omnibus peractis, anno 1655. Feſto S. *Joannis-Baptiſtæ*, in Eccleſia præfati Conventus *Dominæ noſtræ Bonæ-Spei*, in præſentia Sereniſſimi Principis Archiducis *Leopoldi*; tunc Belgii Gubernatoris (qui illa die cum ipſo, & Religioſis in refectorio prandium ſumpſit) ac Dominæ Matris ſuæ Duciſſæ, & Præcipuorum Belgii Principum inter manus R. P. *Danielis à V. Maria* tunc Provincialis Provinciæ Belgicæ, ſolemni profeſſione Deo, & ſanctiſſimæ Virginis Mariæ in ejus Ordine ſe conſecravit. Inſigni piâ concione, in honoratiſſimo illo conſeſſu, pietatem inflammavit R. P. *Seraphinus à Jeſu Maria.*

Philoſophicis & Theologicis ſtudiis vacans, mirum eſt quam ardentiſſimè præclaram in omnium virtutum palæſtram cucurrerit. Devotio ergà B. Virginem Mariam tanta fuit; ut congregationi, quam *Roſarii perpetui* vocant, adſcriptus, intempeſtâ nocte ſurgeret, horâ ſibi aſſignatâ Roſarium quindecim decadum ſoluturus. De Natalibus vix loqui auditus fuit: mortificationis & pœnitentiæ deſiderio inflammatus, ab ipſo induti habitûs die nunquam ab exercitiis diſciplinæ ſolitis abſuit; & in Officii Divini Nocturni & diurni, ac cæterorum actuum vitæ religioſæ frequentatione conſtanter perſtitit. Communi aliorum cibo contentus, vix ſubindè ob debilitatem aliud quidpiam admittens, cibos communes & groſſiores ſibi ſufficere aiebat. Humilis & comis familiaritas in eo relucebat, etiam cum minimis. Sacerdos conſecratus, exemplo *S. Andreæ Corſini*, apparatum omnem declinans; nec Mechliniæ, ubi ſtudiorum curſum peragebat; nec Bruxellis, ubi Domina mater & conſanguinei degebant; ſed in Eremitico Conventu B. Virginis *ad Mulum* nuncupato, ſito in *ſylva Liedekerckanâ*, primitias ſui ſacrificii Deo obtulit.

Zelum ſalutis proximorum, quo æſtuabat, perfectis ſtudiis Philoſophicis & Theologicis, exercuit in ferventibus concionibus, quas variis in locis habuit. Ob negotia ad *Philippum IV.* Hiſpaniarum Regem deſtinatus in Hiſpaniam, contractâ ibi infirmitate, *Madriti*, conſummatus in brevi, deceſſit anno ſalutis 1665. Poſt ejus obitum, die 4. 23. Decembris, ſolemnes exequiæ in Eccleſia Carmelitana factæ ſunt, aſſiſtentibus Magnatibus & Principibus aulæ Hiſpanicæ, & Ordinibus Religioſis; Orationem Funebrem habente Reverendiſſ. Patre M. *Lozano* Ordinis Carmelitarum, Qualificatore S. Officii Inquiſitionis, Catholicæ Majeſtati à concionibus. Orationis Funebris, deindè typis editæ Matriti, hoc eſt initium ex *Eccli. cap. 38. v. 24.* deſumptum: *In requie mortui requieſcere fac memoriam ejus.*

Scripſit *Conciones ſacras*, quæ Mſſ. ſervantur in Bibliotheca Carmelitarum. Hæc ſuſiori ſtylo referuntur *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1026. num. 3570. & ſeqq.* Authore R. P. Daniele à Virgine Maria, qui & vota ejus recepit, & cum eo Mechliniæ ſtudente manſit.

CLXVIII.

PHILIPPUS A S. JOSEPHO, Turonicus Carmelita, in ſeculo *Duvivié* nuncupatus, excellenti ingenio præditus, Sermonis veridici tenax, colloquio promptus, annos ſex Philoſophiam, Theologiam duodecim profeſſus eſt Lector, Verbum Divinum facundè dixit uſque ad mortem, pluries Prior, ſuæ Provinciæ Definitor, & Sacramenti Pœnitentiæ miniſter aſſiduus ac integerrimus obiit Pariſiis die 6. Decembris 1747. in Conventu SS. Sacramenti *Billeturum* vulgò dicto. Præter ſacras Conciones, Mſſ. edidit Gallicè.

1. *L'Oraiſon Funébre de très-haute, très-Puiſſante, & très-Revérende Dame Madame Madelaine de Raſilly, Abbeſſe de l'Abbaye Royale du Grand Moutier, de Notre-Dame de * Nioiſeau: prononcée le onze Décembre 1719. par le Revérend Pere Philippe de S. Joſeph, Carme, Prieur de Chalain:* in-4.° 1720. Sine nomine typographi & Urbis. Scripſit.

2. *Orationem Panegyricam Equeſtris S. Lazari, & B. V. Mariæ de Monte-Carmelo Ordinis*, quam in Conventu *Billetarum* Pariſienſi dixit an. 1701. Latinè. Duas in partes hæc Panegyris dividitur, quarum prima probat Inſtitutum olim pro Deo, Regibus & Populis Equeſtrem S. Lazari Ordinem, per totum orbem Chriſtianum ſemper illuſtrem fuiſſe. 2. Pars oſtendit eumdem in Gallia, *B. V. Mariæ de Monte-Carmeli*, novo titulo inſignitum, ad ſupremum gloriæ evectum fuiſſe apicem, & nunc glorioſiſſimè ſtare pro Deo, Rege, & Populis. Hæc Oratio manuſcripta ſervatur in Archivio Cœnobii *Billetarum* Pariſienſis.

* Monaſterium de *Nido-Avis* in Diœceſi Andegaven. conditum fuit paulò ante annum 1109. ſicuti refert Ægidius Menagius in *Notis ad vitam* parentis ſui *Guillelmi Menagii*, pag. 348.

P.

3. Orationem Doctrinalem in qua *Erroribus hominum in Philoſophando*, *quæ Principia*, *quæ remedia* ſint afferenda Latinè, dixit in Carmelo Nannetenſi anno 1707. Aurelianenſi 1712. & in Pariſienſi Carmelo *Billetarum* 1733. ubi manuſcripta ſervatur. Principia errorum hominum in Philoſophando ſunt indiligentia, præcipatio & præconceptarum opinionum defenſio: Remedia ſunt ſumma in ſtudendo diligentia, prudens in inquirendo cunctatio, clara in judicando certitudo.

CLXIX.

PHILIPPUS DE KAUSACO, natione Gallus, primus Carmelitarum Provinciæ Vaſconiæ Præfectus, qui hoc munere decoratus interfuit Capitulo Generali Treviris celebrato anno 1362. Hujus enim Provinciæ prima ibi ordinata videtur inſtitutio, & numero decima ſeptima recenſita. Fuit etiam primus ejuſdem Provinciæ Præſul in Comitiis Generalibus ad Montem-Albanenſem, anno 1366. ad Montem-Peſſulanum anno 1369. & ad Aquas-Mortuas an. 1371. congregatis nominatus, teſte Joanne-Bap. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1358. p. 620. ad annum 1371. pag. 675.* Mentionem quoque Philippi de Cauſaco facit Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis pag. 37.* Quid vero ſcripſerit Philippus de Cauſaco, neuter indicat.

CLXX.

PHILIPPUS KERSBELLIUS, corruptè CAISARBALO vocatus à Philippo Elſſino Auguſtinienſi Religioſo, & pejùs *Korpſon* à Joanne à S. Maria Carmel. Excalceato; natione Belga, patriâ & profeſſione Carmelita Gandavenſis, Doctor Theologus Pariſienſis, ibidemque Profeſſor: vir ſelectiſſimâ doctrinâ apprimè cumulatus, Philoſophus ac Theologus egregius, à morum ſuavitate laudatus, & ingenitâ quadam animi comitate omnibus gratus; obiit Pariſiis peſte correptus, anno Domini 1485. Scripſit:

1. *Tractatum de Conceptione Immaculata B. V. Mariæ*, contrà Vincentium Bandellam de Caſtronovo Priorem totius Ordinis Dominicani Generalem. Hunc tractatum à Carolo Fernando correctum, publicæ luci conſignatum teſtantur Geſnerus & Swertius: additque Lezana quod à nonnullis malè adſcribitur Juliano Haſſarto Carmel. Scripſit etiam:

2. *De Papæ poteſtate*, Librum I. ex Petro Palaton.

3. *Compendium Librorum Sententiarum Roberti Eliphati* Angli Ordinis Minorum.

4. *Compendium* iterùm ex *Waldeno Brodwardi.*

5. *Compendium* aliud ex *Jacobo de Altavilla*, Germano.

6. *Compendium* aliud ex *Roberto Kolkoth* Anglo Ordinis Prædicatorum.

Philippum Keſlebium qui commemorant, non deſunt Auctores; ſed cujas fuerit, non ſimul conveniunt. *Belgam* eum dicunt Conradus Geſnerus, in *Bibliot. Univerſali*, *pag. 691.* Joſias Simlerus, in *Epitome ejuſdem Bibliot. pag. 150.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Antonius Sanderus, *Lib. III. de Gandavenſibus eruditionis fama claris;* & in *Flandria illuſtrata*: Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *pag. 643.* Valerius Andreas, & Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliot. Belgica*, *p. 1035.* Joannes-Baptiſta Ricciolius, in *Chronic. Reform. tomo IV. Ind. 2. p. 272.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. an. 1485. num. 4. pag. 961.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Pontificia*, *Lib. II. p. 426.* & in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 362.* Joannes à S. Maria, in *Libello ſupplici*, *p. 330.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Philippus Elſſius, in *Encomio Auguſtiniano:* Ludovicus Carbo, in *Catalogo Interpretum ſummæ D. Thomæ*, *cap. 31.* Joannes Pitſeus, in *Elogio Roberti Eliphati:* Lucas Wadingus *ibidem*, & *tomo III. Annal. Minorum*, *an. 1334. num. 27. p. 420.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1109. num. 3932.*

Alii *Siculum* dicunt, ſcilicèt Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 365.* filium Cœnobii Gangenſis in Provincia Sicula S. Alberti appellans, ex *Indice* Jacobi de Plebe, ubi de *Viris Illuſtribus Carmelitis:* Antonius Mongitor, in *Bibliot. ſicula tomo II. p. 171.* Rem autem dubiam relinquunt Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana parte 2. p. 295.* & editores *Dictionarii Moreriani* Gallicè ſcripti, Littera *Kers.* Petrus tamen Lucius, in *Carmelit. Bibliot. p. 76.* citans ipſa verba Jacobi de Plebe, patriam reticet noſtri Philippi Kerſlebii. Quam ſubleſtæ fidei audiendus ſit Alegreus Caſſanatus in patriis ſuorum ſodalium Carmelitarum graphicè narrandis civitatibus, accipe paucis Geographicam ejus narrationem.

Pag. 292. Paulus Peruſinus, natione *Gallus.* Pag. 306. Nicolaus Durhamus, natione *Gallus*, *patriâ Dunelmenſis.* Pag. 366. Joannes de Malinis, *Eboracus.* Pag. 368. & 391. Thomas aut Petrus Caravaggio, *Burgundus.* Pag. 371. Ambroſius de Spira, *natione Gallus.* Pag. 372. Albertus-Joan. Harlemius, *natione Italus.* Pag. 374. Petrus de Novalaria, *Siculus.* Pag. 383. Carminius Philomarinus, *Germanus.* Ibidem ſeu eadem p. 387. Martinus à Bergamo, *Gallus.* Pag. 391. Rochus Meldunenſis in Diœceſi Senonenſi, *natione Sardus.* Pag. 396. Antonius Riccius à Novalaria, *natione Brito.* Pag. 419. Ludovicus de Lyra, *Siculus.* Ex ungue agnoſce Leonem, & inde conjice utrum unius Alegrei Caſſanati opinio ſtare poſſit adversùs nubem tertium, quos citavimus de *patria Philippi Kerſlebii:* cui Franciſcus Swertius, Lezana & alii accinunt ſequens Diſtichon.

Dum fluet unda maris, curretque per æthera Phœbus:
Laudabit titulos candidus Ordo tuos.

CLXXI.

PHILIPPUS MARIA A S. PAULO, Romæ, honeſtis ortus parentibus, Religioni Carmelitarum Excalceatorum nomen dedit, ætatis anno decimo quinto, eamque profeſſus eſt die 5. Julii, an. 1643. Emenſis Philoſophiæ ac Theologiæ ſtudiis, ſic eas diſciplinas eruditè docuit, ut in Urbe inter Theologos, omnium opinione præcipuus eſſet.

Conſultoris Congregationis *Indicis*; ac poſtmodum *Rituum* officio decoratus eſt. Prædicando Verbum Dei, non minori famâ animum applicuit; in eoque genere ſingularis fuit in dicendo ſinè morâ aut preparatione; ita ut vix credi poſſet, abſolutiſſimas conciones, aliquot horarum partum fuiſſe, cùm ea elegantia quæ limam, aut certè calamum exigebant.

P.

Provinciam ſuam, non ſolùm doctrinâ & eruditione, ſed religioſis etiam virtutibus obſervantiæ, humilitatis, pœnitentiæ, orationis & manſuetudinis decoravit. Infirmitatibus variis oppreſſus, ex Medicorum conſilio, ac ſuadente etiam ſummo Pontifice, Neapolim perrexit, ibique verus carmelita mundo mortuus, finem vivendi fecit anno 1677. Dum Diffinitor Generalis florebat. Illius opera ſunt Italicè:

1. *Diſcorſi ſacri* volum. 3. *in-8.°* Romæ.
2. *Sacra Bethleem*. ſeù diſcurſus per Advent. Romæ 1667. *in-4.°*
3. *Novum in B. Joanne à Cruce miraculum, Theologicè expenſum, ſeu de ſacris apparitionibus in carne B. Joannis à Cruce.* Neapoli, 1677. *in-4.°*
4. *Vita V. P. Alexandri à S. Franciſco.* Romæ, 1668. *in-4.°* cujus opera collecta Latinè tomis duobus *in-4.°* etiam Romæ edidit.
5. *Vita S. Joannis à Cruce.* Romæ, 1673. *in-4.°*
6. *Vita ſororis Catharinæ Paluzzi.* Romæ, 1677. *in-4.°* Præterea, manuſcripta Latina reliquit;
   1. *Logicam.*
   2. *Tractatum de Cœlo.*
   3. *Tractatum de SS. Trinitatis Myſterio.*
   4. *Tractatum de Vitiis & Peccatis.*
   5. *Tractatum de gratia.*
   6. *Tractatum de Incarnatione.*
   7. *Quædam alia.*

Hæc ad verbum referuntur in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 340.*

Mentionem inſuper noſtri Philippi habent Proſper Mandoſius, in *Bibl. Ramana Centur. 4. num. 23. p. 237.* & Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 362.* Mandoſius autem operibus manuſcriptis, quæ retulimus, Mſſ. addit.

8. *De virtutibus Heroicis concernentibus Canonizationem Sanctorum.* Aſſeritque prædicta Opera Mſſ. aſſervari in Archivio Conventûs Sanctæ Mariæ vulgò dicti *della Scala* in Urbe.

CLXXII.

PHILIPPUS METIUS, natione Germanus, Carmelita Straubingenſis, Prior Bambergenſis, Doctor Theologus, Principibus Germaniæ pergratus, ab Illuſtriſſimo ac Reverend. Fuldenſium Principe Joanne Friderico in Concionatorem & Confeſſarium ordinarium aſſumptus: vir doctiſſimus, & ſummâ religione prædìtus; omne tempus, quod ab horis nocte dieque in Choro perſolvendis, vacuum avere licuit, ſacris profaniſque Hiſtoriis impendit. Pervolvit igitur magno & continuo labore omnes optimæ notæ ſcriptores Hiſtoricos, Bibliothecaſque ampliſſimas Germaniæ ſummo fructu ſcrutatus eſt; obiit autem Bambergæ, anno 1634. Opera ejus ſunt:

1. *Conciones per Quadrageſimam, & aliæ promiſcuæ.*
2. *Conciones de Sanctis per annum.*
3. *Conciones ſeu tractatus de ſigniis Eccleſiæ.*
4. *Conciones de B. V. Maria pro tribus annis.*
5. *Orationes Funebres Principum, Abbatum, Præpoſitorum, &c.*
6. *Conciones, ſeu tractatus de ſacra Euchariſtia.*
7. *Conciones Proceſſionales.*
8. *Tractatus de Vitis Sanctorum Illuſtrium Ord. Carmelit. compendio ſcriptis, per ſeptem capita diſtributis*; quorum primum eſt de SS. Prophetis: ſecundum de ſummis Pontificibus; tertium de Patriarchis, & ſic conſequenter.
9. *De Viris Illuſtribus Provinciæ Allemaniæ Superioris.*
10. *Deſignatio omnium Generalium Ordinis Carmelitici.*
11. *Deſignatio Provincialium Germaniæ Superioris; & Elenchus Monaſteriorum ejuſdem Provinciæ.* Hæc omnia Mſſ. hinc indè diſperſa ſervantur in Bibliothecis, Colonienſi, Bambergenſi, & aliis Carmelitarum Germanorum.

Philippum Metium celebrant, Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienſi*: Segerus Paulus, in *Notis ad vitam S. Theleſphori Papæ*: Joannes Bollandus, *tomo I. de Actis Sanctorum*: Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Annal. Carmelit.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſſ. p. 362.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 521. num. 939.* Idem in *Libello de Revelatione Dei-paræ facta S. Petro Thomæ, artic. 3.* Idem *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1103. num. 3912. &c.*

CLXXIII.

PHILIPPUS A S. NICOLAO, filius Doctoris Joannis Nuntii *de Piro* cauſarum Patroni, Neapolitanus, Carmelita Excalceatus, in omni ſcientiarum genere, ſed in Aſtronomia potiſſimùm verſatiſſimus, pluries Lector tum Philoſophiæ, tum Theologiæ, pluribus in Cœnobiis Prior, Definitor Generalis & Viſitator ſcribebat anno 1678. *de univerſa Philoſophia & Theologia*, inquit Nicolaus Toppi, in *Bibl. Neapolit. p. 86.*

CLXXIV.

PHILIPPUS OLIMARTUS, vulgò OLIMAERT, natione Belga, patriâ Bruxellenſis, profeſſione Carmelita, Doctor Theologus Lovanienſis, Prior Bruxellenſis per quindecim annos, & Monaſterii magnæ Bygardiæ Pater, ubi Confeſſor occubuit anno ſalutis 1544. die 16. Junii: poſtquàm ſcripſiſſet,

1. *Lecturam Theologicam rerum*, Lib. I.
2. *Conciones varias*, Lib. I.

Petrum Olimartum commendant Antonius Sanderus, in *Corographia ſacra Conventûs Carmelitar. Bruxellenſium*: Petrus Lucius, in *Compendio Hiſt. Carmelit.* & in *Necrologio Monaſterii Bruxellenſis*: Thomas à Jeſu, in *Tractatu de Viris Sanctis & Illuſtribus Ordinis Carmelit.* quem typis editum affirmat Martialis, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 418.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 389.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelitana Mſ. p. 363.*

CLXXV.

PHILIPPUS ORIGONUS, natione Italus, patriâ Mediolanenſis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & anno 1626. hujus Procurator Generalis, quando *Libellum ſupplicem* obtulit Urbano VIII. Pontifici Max. ut Capitulum ejuſdem Congregationis Mantuanæ prorogaretur ad annum. Tum quia ipſa Congregatio, ob celebrationem duorum Capitulorum Generalium, totius Ordinis ſcilicèt & Congregationis hujuſmodi in Alma Urbe ac Civitate Bononienſi, Mantuaniſtis, de anno 1625. proximè præterito

P.

factam reſpectivè, gravia expenſarum onera ſubierat: tùm quia Vicarius Generalis ejuſdem Congregationis, ob præteritas bellorum in Lombardiæ, Montis-Ferrati, & Dominii Reipublicæ Januenſis partibus motus, non ſolùm domos Regulares ejuſdem Congregationis, quæ majori ex parte in eiſdem partibus conſiſtunt, viſitare non potuerat; ſed domus ipſæ Regulares eam in bonis & rebus ſuis jacturam fecerant, ut Capitulum Generale hujuſmodi, anno 1627. proximè futurò, abſque magno ipſius Congregationis detrimento celebrari non poſſet. Votis *Philippi* annuit Pontifex Maximus, futurum Capitulum dictæ Congregationis ad annum remittens celebrandum 1628. In quo electus eſt *Dominicus Maria Pulzonius* in Vicarium Generalem; cui an. 1632. immediatè ſucceſſit ipſe *Philippus Origonus*. Bulla Urbani VIII. refertur *tomo II. Bullar. Carmelit. p. 424. & 425.* & altera Bulla ad prorogandum Capitulum Generale Congregationis ejuſdem Mantuanæ ad an. 1632. *pag. 424.* Carolus Vaghus, in *Commentariis p. 162.*

CLXXVI.

PHILIPPUS PICQUELINUS, natione Gallus, patriâ Semurienſis, Provinciæ Narbonenſis Carmelita; ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, & Conventùs ibi Maubertini Prior anno 1611. Quò coram ſupremo Senatu vocatus, ſuam de Carmelitis Excalceatis Lutetiæ admittendis aut rejiciendis ſententiam ſemel & iterum dicturus reſpondit primò ſe illorum ſtabilimento, manſionique nullatenùs ſe adverſari velle; tametſi ex multitudine Religioſorum Mendicantium optimè noſceret eleemoſynarum minutionem emergere; quia tales ſe præſtantibus quales illos decet, nihil deficeret. 2. Interrogatus ſimilia dedit & eadem verba, quibus adjunxit ſeparatum eſſe ad dictos Carmelitas Excalceatos in aliqua ſui Conventûs parte perjucundè recipiendos, alio ſi carerent tecto. Quod quidem duplex reſponſum magnam illi comparavit apud omnes æſtimationem.

Provinciæ ſuæ præfecturam ter adeptus, nihil non movit vir probus & verè Religioſus, qui ſtudia bonarum Litterarum cùm optimâ vitâ & virtutis cultu ſemper adunavit, ut ſuos ſodales ſubditos ad obſervantiæ regularis adduceret reformationem. Anno 1619. ad *Philippum Theobaldum* Provinciæ Turoniæ moderatorem *Litteras* die 8. Januarii dedit, quibus eum deprecabatur, ut duos è Carmelitis Reformationis Rhedonenſis aſſeclis Religioſos in Provinciam Narbonenſem mitteret, & duos è ſuis Narbonenſibus Carmelitas admitteret exercitiis Rhedonenſibus inſtituendos. Anno 1620. in Capitulo Generali Romæ celebrato unus è RR. Patribus fuit Examinator & Approbator Conſtitutionum & Exercitiorum Rhedonenſium, quæ Reverend. *Sebaſtiano Fantano* fuerant oblata. Suis occupatus tandem in viam ſalutis dirigendis, verbo & exemplo proficiens, plenuſque dierum moritur Semuri anno Domini 1637. die 21. Novembris.

Illius meminerunt Ludovicus à S. Tereſia, in *Annal. Carmelit. Excalc. Galliæ Lib. I. cap. 6. p. 43.* Hugo à S. Franciſco, in *vita vener. P. Philippi Thibault, cap. 20. & 28. pag. 154. & 213.* Ludovicus Jacob, in *Compendioſa Deſcriptione Provinciæ Narbonæ, cap. 1. 2. & 5.* Idem in *Catalogo Mſ. Conventuum Ord. Carmel. p. 239.*

Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſi cap. 5. p. 31.* ubi eum annumerat cùm fortiſſimis Carmelitis, qui tartareos Calviniſtarum impetus retuderunt.

CLXXVII.

PHILIPPUS RIBOTI, natione Catalanus, patria Gerundenſis, Provinciæ Cataloniæ alumnus; ſanctarum ſcripturarum ſtudioſus, ſecularium Litterarum peritus, vitâ & converſatione venerabilis, Ordinis ſui amator, & cuſtos egregius, ſacræ Theologiæ Doctor, Definitor erat Generalis ſuæ Provinciæ in Comitiis Generalibus Aquenſibus anno 1372. Burgenſibus anno 1379. in quibus inclaruit Provincialis: Quo etiam munere inſignitus interfuit Capitulo Generali Bambergenſi an. 1385. Obiit in Carmelo Petræ-latæ, oppiduli Cataloniæ, die 23. Septembris an. 1391. ſepultuſque cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

HIC JACET R. FR. PHILIPPUS RIBOT,
MAGISTER IN SACRA PAGINA
ET PRIOR PROVINCIAL. PROV. CATALONIÆ,
ORDINIS FR. B. M. DE M. CARMELI,
QUI OBIIT XXIII. MENSIS SEPTEMBRIS,
ANNO DOMINI M. CCCXCI.

Scripſit:

1. *De Inſtitutione & Geſtis Carmelitarum peculiaribus Libros X.* Hoc opus eſt collectio plurium tractatuum, quos ſcripſerunt Joannes Hieroſolymitanus, Cyrillus Conſtantinopolitanus, Guillelmus de Sanvico & Sibertus de Beka, ſcripta ſeu coadunata anno M. CCCLXX. Alio nomine nuncupatur Magnum *Speculum Ordinis Carmelitani*, quod Venetiis prodiit anno 1507. *in-folio.* Eruditis poſteà notis Danielis à Virgine Maria illuſtratum prodiit Antuerpiæ, anno 1680. *in-folio*, tomo primo ſub eodem nomine *Speculi Carmelitani, p. 1.-127.*

Codex manuſcriptus inviſitur Semuri Mandubiorum in Bibliotheca Carmelitarum, necnon Claromonte in Arvernia apud Excalceatos Carmelitas, *in-4.°* & *in-8.°* Extat præterea Gandavi, Lovanii, Leodii, Namurci & Mechliniæ in Bibl. Antiquiorum Carmelitarum. Extat apud Carthuſienſes Monaſterii de Zelem propè Dieſtemium. Extat Pariſiis in Collegio Navarrico, atque in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum propè Palatium Luxemburgicum, ubi illum Codicem ſeculo decimo quarto ſcriptum, à ſe viſum aſſerit vir clariſſimus Dom. le Beuf Autiſſiodorenſis Canonicus, id teſtificans per ſchedam ad nos miſſam anno 1749. Codex etiam manuſcriptus recenſetur à Domno Bernardo de Montfaucon, in Bibliotheca ſua manuſcriptorum tomo II. pag. 1279. col. 2.

Habetur inſuper manuſcriptum *Spec. Carmelit.* in Bibliotheca Angliæ Lambethana: & ad Calcem hujus *Speculi Carmel.* attexitur Riboti Operis integra verſio Anglica, quam adjudicant Thomæ Scropo ſive Bradlæo Epiſcopo Dromorenſi circa an. 1434. ſicuti legitur apud Guillelmum Caveum, & apud Caſimirum Oudinum tomo III. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis pag. 1126. Ejuſdem Collectionis Ribotianæ Verſionem Gallicam confecit Thomas

P.

Lemburgius Carmelita Namurcenſis in Belgio, anno 1470.

2. *De Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Venetiis anno 1507. *in-folio* cum præcedenti Collectione editum. Aſt ea quæ in his refert Ribotus, è quatuor potiſſimum antiqui ævi ſcriptoribus ſe hauſiſſe aſſerit.

3. *Sermones diverſos:* quorum elegantiam atque doctrinam laudat Guillelmus Einſeingrenius, in ſua Sylloge de teſtibus veritatis Catholicæ.

4. *Epiſtolarum Libros duos*, quos equidem cum Epiſtolis excuſos olim fuiſſe affirmat Antonius Poſſevinus in Apparatu ſacro, tomo II. p. 280. Editionum tamen annos & loca nullatenus invenire potui, inquit Henricus Warton in Appendice ad Hiſtoriam Litterariam Guillelmi Cavei, pag. 48.

De Pilippo Riboto egregiè loquuntur Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. cap. 664.* Andreas Schottus ſub nomine Peregrini, in *Bibliotheca Hiſpanica:* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali:* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ:* Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materiarum:* Fabianus Juſtinianus, in *Indice univerſali:* Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Eccleſiaſticæ cap. 463.* Philippus Labbe, in *Biblioth. Bibliothecarum p. 143.* Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis cap. 9. p. 671.* Hyppolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana:* Claudius Robertus, in *Galliæ Chriſtianæ Appendice:* Antonius Teiſſerius, in *Catalogo ſcriptorum p. 276.*

E Carmelitis Joannes Groſſi, in ſuo *Viridario parte 2. cap. de Illuſtr. Ordinis ſui Scriptoribus:* Joannes Oudewater ſeu Palæonydorus, in *Epiſt. ad Rumoldum Laupach, Priorem Carmelitarum Franckofordienſium:* Arnoldus Boſtius, *Lib. de ſcriptor. Ordinis Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca p. 76.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1386. num. 5. pag. 721.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 319.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit, Mſ. p. 363.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli pag. 496. num. 886.* Idem in *Speculi Carmelitani tomo I. p. 6. num. 13. pag. 111. num. 482.* Joannes-Albertus-Fabricius, in *Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis, tomo V. pag. 868.*

Irenæus à Sancto Jacobo in Tractatu Theologico de ſingulari Immaculatæ Virginis protectione pag. 39. ubi objectionibus quibuſdam Doctoris Joan. Launoyi, adverſus devotionem de S. Scapulari Carmelitarum inſurgentis reſpondens ait p. 42. Philippum Ribotum & alios nonnullos è Carmelitarum familia Religioſos nihil de viſione Sancti Simonis Stockii dixiſſe; quia ſuum hæc ad propoſitum viſio nihilò conduceret. Scribebat enim Apologias quidem pro Carmelitis, ſed de rebus eo tempore diſceptatis, nempè de Ordinis Antiquitate, Confirmatione, & titulo, necnon hæreditaria Eliæ ſucceſſione. Quæ antiquiorum Scriptorum teſtimoniis erant confirmanda, aut jurium momentis, minimè recentiùs traditi Scapularis beneficio, ex quo nulla Controverſiæ lux affulſiſſet.

Aliam difficultatem opponit Nicolaus-Anton. tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ veteris tomo II. p. 117. num. 340. dicens: » *de Inſtitutione primorum Monachorum Librum Joannis Hieroſolymitani*, ſunt qui à Philippo Riboto hunc formatum, & Joanni Hieroſolymitano ſuppoſitum; » etiam poſt Waſtelii vindicias enixè contendant ». Verum quàm infirmo fundamento adjudicent hunc Librum Philippo Riboto, ſtatim evincitur ex teſtimoniis auctorum Riboto antiquiorum; quales referuntur ſuperiori columna 28. 29. S. Cyrillus Conſtantinopolitanus ſeu Auctor Epiſt. ad Euſebium Montis-Neroi Monachum, Guillelmus de Sanvico, Sibertus de Beka, Joannes de Ciminetho, Joannes de Bachone, Joannes de Veneta, & alii.

CLXXVIII.

PHILIPPUS A SAMPERIO MONTIS-FORTIS, hoc in oppido *Samperii* Diœceſis Meſſanenſis natus, ad Carmelitas ſtrictioris Obſervantiæ ſectatores pertranſiit, inter quos doctrinâ & eruditione exculti ſſimus floruit. Studii aſſiduitate inſignis, & pietate clarus celebratur. Ad Aſſiſtentis, ut dicunt, Provincialis munere primùm evectus, inde Montis-Sancti Provinciam gubernavit. Deceſſit Syracuſis 26. Januarii 1683. Edidit Italice.

La Tromba della ſama reſonante la coſe divine & humane, coll' erudizioni, e colle Hiſtorie neceſſarie a chiunque è vago di ſapere compendioſa mente il tutto del mondo. Quæ ſic Latinè dici poſſunt: *Tuba famæ reſonantis cauſam divinam & humanam, cùm inſtructione & Hiſtoriâ neceſſariâ cuicunque cupienti breviter diſcère, quomodo ſapienter ſe gerat cùm perſonis cujuſpiam conditionis.* Neapoli, apud Michaelem Monachum, anno 1678. *in-4.°*.

Alias Operis hujus partes prælo parabat; ſed morte præventus expolire non valuit; teſte Antonino Mongitore, *tomo II. Bibl. Siculæ, p. 177.*

CLXXIX.

PHILIPPUS TEISSEIRE, aliquandò TEISSIER, Occitanus Carmelita, Provinciæ Toloſæ alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor, & ſuos apud ſodales Profeſſor, Ordinis ſui antiquitatum ſtudioſior, quàm ut certa quædam ad hunc ſpectantia monumenta poſſet æquâ lance perpendere. Quam equidem in judicando præpoſteram indolem ſuorum animis diſcipulorum ſuggerere quaſi voluiſſet, ad inſolitas propugnandas aſſertiones eos accinxit, obducto etiam ſuæ Provinciæ Primatum Suffragio. Nam per triduum menſis Aprilis anni 1682. horâ ſecundâ pomeridianâ apud ſuos Carmelitas in Comitiis Provincialibus Provinciæ Toloſæ Biterris Congregatis Theſes propugnavit quæ ſic incipiunt:

ILLUSTRISSIMO ECCLESIÆ PRINCIPI,
ARMANDO-JOANNI DE ROTUNDIS
DE BISCARRAS,
EPISCOPO ET DOMINO BITERRENSI
ABBATI BEATÆ MARIÆ CENDRACENSI
REGI A CONSILIIS, &c.

Hiſtoria Carmelitana Theologicè propugnata.

QUÆSTIO THEOLOGICA.

Quis Prophetas facit Succeſſores poſt ſe?
Eccleſiaſtici cap. 48.

ELIAS THESBITES de habitatoribus Galaad de linea Sacerdotali natus eſt annis, &c.

Hæ Theſes ſex articulis diſtinctæ multam pultem Marci-Antonii Alegre de Caſſanate, in *Paradiſo Carmelitici Decoris* ſparſim traditam, imò & uberiorem continent. Qua propter ſi *Paradiſus* hic ab æſtu Romanæ damnationis minimè potuerit eſſe Liber & immunis, ut patet ex Indice Lib. prohibitorum *p. 216.* ſciſcitabitur mirabundus nemo, cur hæ Biterrenſes Theſes damnationem ſubierint ſimilem in Decreto ſacræ Congregationis Indicis die 25. Januarii 1684. ſicuti legitur in eodem Indice Librorum prohibitorum *p. 393.*

Unde R. P. Conradus Janningus, in *Epiſtola Familiari* ad Patrem Sebaſtianum à Sancto Paulo Carmelitam Belgam, quæ præmittitur *tomo I. Act. Sanctorum* menſis Junii *p. 7. num. 20.* aiebat: *Nolim ego R. P. Philippo Teiſſeire exprobrare, quod Theſes ipſius Romanâ cenſurâ notatæ ac legi prohibitæ ſint.*

Eamdem cenſuram commemorant Daniel Papebrochius, in *Reſponſione ad exhibitionem Errorum, &c. tomo I. art. 16. num 52.* Hyacinthus Robillard d'Avrigny, *tomo IV. Memoriar.* ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam Gallicè ſcripto *pag. 41.* Claudius Delle Dominicanus, in *Hiſtor. Antiquit. Monaſt. tomo IV. cap. 1.* Petrus Faydit in Opere Gallicè inſcripto: *Nouvelles Remarques ſur Virgile & ſur Homere, &c. p. 201.* Petrus Bayle in Opere Gallicè inſcripto: *Nouvelles de la République des Lettres, 1684.* mois de Mars art. 7. mois de Juin art. 3. mois de Juillet art. 1. *tom. I. in-12.° p. 71. 421.* & potiſſimùm *p. 443. & ſeqq.* ubi præfatæ Theſes prælo integræ committuntur.

Haud dubiè deciperetur quiſquis arbitraretur Ordinis Carmelitani Primores aut plures iiſdem quibus Biterrenſes Theſes opinionibus aſperguntur, imbutos fuiſſe. Contrarium evincitur plurimis ex elucubrationibus, quas eodem tempore protulerunt Angelus de Cambolas, Ludovicus Perez, Seraphinus du Crocq à Jeſu Maria, Joannes Devaux, Viri ſanè Carmelitæ dignitate, gradu, eruditione ac judicio præſtantiſſimi, ſicuti fuſiùs dictum eſt in præſenti Bibliotheca Carmelitana tom. I. pag. 148. 149. 153.156. & tomo II. pag. 294. & ſeqq. pag. 7.....

CLXXX.

PHILIPPUS THEOBALDUS, Gallicè THIBAULT, præcipuus in Gallia inſtaurator diſciplinæ Monaſticæ Carmelitanæ, ex honeſtis obſcuræ fortunæ parentibus natus anno 1572. in Oppidulo *Brin* Gallicè dicto, duabus leucis à Salmurienſi civitate diſſito, ad fluviolum ſivè rivum *Alone* appellatum, in pago Andegavenſi. Octennis ætate, anno ſcilicet 1580. in Monaſterio Andegavenſi *Noſtræ Dominæ de Recuperantia* vocato, Carmelitanam induit veſtem, ibique anno 1588. votis palàm emiſſis die 9. Octobris, Pariſios in Conventum Maubertinum ad ſtudia Philoſophica Theologicaque delegatus iis abſolutis Andegavum rediit, ubi juxtà ſuperiorum juſſionem ſacro inauguratus eſt antè ætatem à Sancto Concilio Tridentino nondum in Galliis recepto præſcriptam, Sacerdotio. Quæ tamen Sacrorum Canonum violatio non minima ex cauſis fuit, quibus impulſus Romam anno 1600. petiit ad Lucranda Jubilæi Clemente VIII. celebrati beneficia; cujus ad præſentiam Pontificis Maximi admiſſus, de Reformationis in Galliâ ſtabiliendæ propoſito ſermonem habuit, & ſponſionem de mediis ipſi ferendis certam ab eo obtinuit.

Lutetiam Pariſiorum redux, de Actibus Theologicis ad gradus Magiſterii adipiſcendos congruis cogitavit. Cum Reformationis negotium inchoandæ Cardinalis *de Joyeuſe* tentare ſibi propoſuit anno 1601. piiſſimos quoſdam illam efflagitantes Religioſos *Henrico IV.* Galliarum Regi in ſolemnitate Baptiſmatis ſacri quo *Ludovicus XIII.* ablutus eſt celebratâ offerens: Quibus & Regiam dictus Princeps tutelam promiſit; & ideò apud Romanum Pontificem egit, ut in Gallias Prior Carmelitarum Generalis accederet. Advenit equidem Reverendiſſimus Pater *Henricus Silvius* anno 1603. qui primo in Pariſienſe ſuum Monaſterium introitu, ſtatim compellavit: *ubi eſt Magiſter Philippus Thibaut?* Accedentem hunc deoſculatus amplexatus, propè ſibi ſemper adeſſe jubet, & vix aliquandò abſcedere ſinit. Anno 1604. ad Capitulum Provinciale Nannetis celebrandum intereſſe quoque præcipit, ubi prima Reformationis inducendæ Decreta promulgavit; & indè Pariſios ſecum noſtrum *Philippum* reduxit, quem Æditunm ſacrum ſimul ac Philoſophiæ Profeſſorem conſtituit in Monaſterio Plateæ Maubertinæ Carmelitano.

Duobus his tam diſparatis, quæ duos homines plenè occupatos detinerent, Officiis addidit Philippus Sanctarum ad plebem concionum laborem, quæ tantam ſibi æſtimationem pepererunt, ut ad id muneris in Eccleſia S. *Jacobi de Alto paſſu* dicta exercendi poſtularetur: cùm & à Ludovico Charpentier Rhedonenſi Priore deſideratus eſt an. 1608. in Concionatorem, & poſteà in Suppriorem & Magiſtrum Novitiorum. Quo tempore dictus Reverendiſſimus *Henricus Silvius* ad Patres Rhedonenſes ſcripſit ut primis inchoatæ Reformationis veſtigiis fideliter inſiſterent. *Philippus* apprimè ſciens quantâ opus eſt Dei gratiâ ad perſeverantiam in bono tenendo ſervandam, cauſæ fuit Priori *Charpentier* ut in Capella intrà lares privatos extructa Oratio quadraginta horis continua diù noctuque ageretur; quâ finitâ ſinguli omnes coràm Sanctiſſimo Sacramento votorum renovationem jurarunt: & abdicationem ſcriptam omnium privilegiorum, quæ ex antiquis ſtatutis *Graduati* tenebant; atque nomen aut qualitatem *Magiſtrorum* abjecerunt, cum obligatione ſimili imponendâ iis, qui ſecum in ſtrictioris Obſervantiæ Paleſtram deinceps ingreſſuri accederent; ſicuti jam dictum eſt ſuperius pag. 554. ubi de *Petro Behourt.*

Paulopoſt Lutetiam rediit, ut Licentiati Gradum Theologici aſſumeret. Quod Dei nutu contigiſſe credimus; quo ſcilicet capeſcendis poſtmodum in Reformationis negotio titulis Provincialatùs fieret aptior: nemo etenim niſi gradibus Theologicis decoratus, ad id officii tunc temporis aſſumebatur. Diù tamen Pariſiis non commoratus eſt *Theobaldus*, nam *Ludovico Charpentier* in Priorem Andegavenſem aſſumpto, ipſe fuit concordibus omnium calculis Prior electus Rhedonenſis, quò advenit die 15. Novembris eod. an. 1608. ubi aliis cùm novem Religioſis altas ſtrictioris Obſervantiæ jacere radices cœpit: ad quam ſtabiliendam Apoſtolicum Breve, Mediatore Illuſtr. Dominico Pinelli S. R. E. Cardinali & Ordinis Protectore, obtinuit à Paulo V. an. 1609. undecimo Kalendas Octobris quo decernebatur ut 1. *Quicumque Reformationem amplexurus accederet, ad votorum renovationem teneretur; poſt annum*

P.

Novitiatûs emenſum, calculo communitatis probatus. 2. *Nullus Provincialis, aliuſve ſuperior nemo impedire poſſet quin Religioſi Reformationis amplectendæ cupidi ad Rhedonenſem Conventum eo accederet animo.* 3. *Provincialis nullus, aut alter nemo quemlibet Reformatum Religioſum è dicto Conventu Rhedonenſi retrahere poſſet.* 4. *Illuc iidem ſuperiores neminem abſque aſſenſu Patrum Reformatorum immittere valerent.*

His nonnulla Theobaldus addidit ſtatuta, quæ comprobarunt non ſolum Rhedonenſes ſui ſodales, ſed etiam Andegavenſes Carmelitæ illis ad eamdem ſtrictiorem Obſervantiam ſervandam communi fœdere conjuncti. Acceſſit etiam ad eos *Ludovicus Perrin* Juliodunenſis Prior in Capitulo Provinciali Hennebontenſi anno 1611. celebrato, in quo *Theobaldus*, qui ſecundò in Priorem Rhedonenſem fuerat electus, Definitoris munere inſignitus eſt. Anno 1616. in Dolenſe Cœnobium ſimilem induxit Reformationem, à *Petro Maillard* Provinciali deputatus, tertiò Prior Rhedonenſis. Tandem anno 1618. in Comitiis Provincialibus apud Aremoricos in Conventu *Pontis-Abbatis* celebratis, ad Præfecturam totius Provinciæ Turoniæ aſſumptus eſt noſter *Philippus*, cui prima fuit cura de fundationibus Conventuum, Quintinenſis in Brioceſi, & Guildonenſi in Macloviensi Diœceſibus, necnon de Reformatione Cœnobii Hennebontenſis in DiœceſiVenetenſiConſtituti; cùm jam fundationem Conventus Chalini de S. Joſepho promoviſſet in Diœceſi Andegavenſi anno 1614. ex liberalitate Ampliſſimi & Nobiliſſimi Dom. Chriſtophori Fouquet in ſupremo Rhedonenſi Senatu Proto-Præſidis.

Priorem Rhedonenſem ſimul gerebat Theobaldus, juxtà conſuetudinem Provinciæ ſuæ vigentem, quæ duplex Provincialatûs & Prioratûs munus eidem perſonæ committebat. Ad Comitia Generalia Romam vocatus, animos ſuorum ſubditorum Fratrum verbo & exemplo erexit, & ad firmam ſtrictioris Obſervantiæ praxim magis ac magis excitavit. Romæ ab omnibus Illuſtrioribus Viris tùm Eccleſiaſticis, tùm Sæcularibus, tùm Religioſis honorificè receptus, *Pauli V.* Pontificis Maximi pedes deoſculatus eſt, cui & Litteras Sereniſſ. Mariæ Mediceæ Galliarum Reginæ obtulit, de Canonizatione S. Andreæ Corſini tractantes. Præter ſuorum Statutorum probationem, à Reverendiſſ. Sebaſtiano Fantono iterùm electo poſtulavit & obtinuit dimiſſionem & ab omnibus Officiis abdicationem, quæ tamen deprecantibus ſuæ Provinciæ Superioribus poſteà revocata eſt. Nec impedire potuit ipſe quin Commiſſarii Generalis Apoſtolici munus ab eodem Reverendiſſ. Generali Priore impoſitum reciperet.

In Galliam redux Generalem ſuæ Provinciæ Congregationem habuit Rhedonis die 20. Sept. 1620. in qua commune ad pauperum inopiam Conventuum ſublevandam inſtituit ſubſidium. Totum ann. & ſequentem in Cœnobiis propriis viſitandis inſumpſit, ſimùl ac in reformandis inſignibus exterarum Monialium Benedictinarum Monaſteriis, *Nidi-Avis* ad tractum Andegavenſem, & *S. Georgii* ad Urbem Rhedonenſem ſitis, juxtà poſtulationem earumdem Abbatiſſarum, & juxtà datam ſibi Commiſſionem ab Illuſtriſſimis reſpectivè Præſulibus. Provinciale Capitulum habuit *Ploermeli* die 22. Aprilis 1622. cui & tamquàm Commiſſarius Generalis præfuit, electionem ſui ſucceſſoris Matthæi Pinault, quem *ſuum* velut *Eliʒæum* ſemper tenuit, ultrò citròque promovens, approbanſque. Id tamen mœroris ibi percepit, quòd in Priorem quintò Rhedonenſem fuerit ipſe confirmatus, tametſi eo in Capitulo prohibitum fuerit, ne Priores in eodem Conventu prorogarentur ultrà triennium.

In Belgium invitatus à Sereniſſ. *Iſabella*, aliiſque Principibus, tum Eccleſiaſticis, tum Sæcularibus, tùm etiam provinciâ eadem per Reverend. Priorem Generalem ſibi impoſita ſtimulatus, & precibus procuratoris Generalis Ordinis *Gregorii Canalis* auctus, duos ſibi ſocios aſcivit, Lucam à S. Antonio & Nicolaum Chaſteau, pietate æquè ac doctrinâ inſignes. Quibus Conventum Vallencenenſem ingreſſis die 11. Auguſti 1624. antè omnia preces ſunt indictæ, tribus diebus continuandæ, in Capitulo coram SS. Sacramento: Atque tres hi Religioſi ſingulas intereà habuerunt exhortationes, & quidem Theobaldus tanto cùm animi ardore, ut cunctis ferè lacrymas eliceret. Tertiâ die facta fuit ab omnibus votorum renovatio: poſt modum ſinguli omnes exercitiis decem dierum ſpiritualibus viciſſim ſeſe manciparunt. Sicque Reformatio in Conventu Vallencenenſi fundata, radices egit, increvit & ad alias Belgii atque Germaniæ partes propagata eſt.

Rhedonas vix redierat Theobaldus, quin ſuum fuerit Comitatus Provincialem anno 1625. ad Conventum apud Armoricos Venetenſe *Boni-Doni* reformandum. Quo etiam tempore, ad poſtulationem Nobiliſſimi Dom. *Michaelis de Marillac*, ſigillorum Regiorum paulopoſt cuſtodis, ſimul & ampliſſimi Dom. *Petri Berulli* poſteà Cardinalis, necnon ad preces clariſſ. Dom. *Guillelmi Gibieuf*, Congregatione Oratorianâ Gallicanâ Sacerdotis; quibus & ſuam Carmelitæ Diſcalceati efflagitationem addiderunt, ſimilem ad eum deprecationem dirigentibus Monialibus Tereſianis; *Morlæum* in inferiorem Armoricam ſe contulit, litem de Præficiendis ſuperioribus ad regendas ſpiritaliter dictas Tereſianas, motam compoſiturus: Quam ita prudenter geſſit, ut Monialibus Flandris, quæ ſuum ad Inſtitutum illuc promovendum acceſſerant advocatæ, in Belgium redire ſuaderet.

In Conventu Dolenſi habitis Comitiis Provincialibus die 8. Maii 1626. pro ſecunda vice Præfecturam ſuæ Provinciæ accepit Theobaldus: & anno ſequenti 1627. in Vicarium Generalem aſſumptus ad regimen Monialium Monaſterii Nazarethici Carmelitarum Antiquiorum in Suburbio Venetenſi apud Armoricos ſiti. Vicarium autem hunc ità confirmavit Reverendiſſimus *Gregorius Canalis* Prior Generalis, ut ſui tempus Provincialatûs ſimùl abſolveret, atque poſt completum ſui muneris tempus, haberet vocem & locum in in ſua Turoniæ Provincia, ſicut hactenùs habuerat in Obſervantia Rhedonenſi. Anno 1628. die 13. Januarii ad eumdem *Philippum* ſcripſit is ſupremus Ordinis Præſul, de viſitatione iteranda in Belgio, pro quâ Litteras alias iteravit anno 1629. die 16. Maii. Verùm ſuæ intrà proprios terminos Provinciæ Theobaldus conſtans permanſit, reformando Pontis-Abbatis Cœnobio intentus, & ædificando celeberrimo S. Annæ Alræcnſis Conventu uſque ad Comitia Provincialia, quæ eod. an. 1629. menſe Maio fuerunt Julioduni apud Pictavienſes celebrata. Eum tertiò invitat Prior Generalis ad Belgium eundum, mittens ſimul Bullam Canonizationis S. Andreæ Corſini, die 24. Auguſti: Theobaldus firmiter

admoratur, & nonnihil pecuniæ confert ad reædificationem Cœnobii Alnenſis in agro Pictavienſi deſtructi, & per annos ſexaginta derelicti.

Decies provinciam accepit à Reverendiſſimis Prioribus Generalibus, pro viſitando Pariſienſi Maubertino Monaſterio, quod an. 1630. & 1634. tentavit. Feliciorem obtinuit exitum in Cœtu Provinciali Provinciæ Franciæ anno 1631. Meloduni celebrato; in quo vices Commiſſarii Generalis ſuſtinuit, & ab omnibus Gremialibus unanimem comparavit aſſenſum, ut ſuæ totiùs Provinciæ Reformationem elaborandam amplecterentur. De Belgica quintò loquens Reverendiſſimus Prior Generalis Theodorus Stratius ei ſcribebat: »Equidem ſummopere exoptabam ut Paternitas »veſtra ſe in Belgium conferret; tùm quod de »veſtra dexteritate omnia bona mihi pollicebar: »tùm etiam quia Sereniſſima Infans, cujus nutibus plurimum tribuo, hoc inſtantiſſimè expoſcebat. Quia tamen ſcio te longâ infirmitate »afflictari, & jam ingraveſcente ætate virium infirmitate laborare, tuis votis non poſſum non »annuere; neque ullâ unquàm occaſione adducar, »ut te periculis & vitæ diſcriminibus objiciam. »Thibault enim pereunte, obſervantia penitùs »ne periret ſubvererer, &c.

Ad omnia ſuæ Provinciæ momentoſa negotia plerumque gerenda Theobaldus advocabatur, ut de illis dijudicaret; & interfuit poſteà Capitulis Provincialibus, ſed potiſſimum Aurelianenſi an. 1635. in quo deputatus eſt cùm aliis ſeptem ad recognoſcenda ſtatuta Reformatæ Provinciæ accommodata, quæ omnium & ſingulorum Gremialium proprio munita ſyngrapho, inter manus R. P. Leonis à S. Joanne tunc in Provincialem electi depoſita, ut typis mandarentur, poſtquam æquabili & uniformi ſtylo donata fuiſſent. Obiit in Hoſpitio Parthenonis Nazarethani apud Armoricos anno ſalutis reparatæ 1638. die 24. Januarii, ætatis ſuæ 67. Profeſſionis 50. ante majus Altare B. V. Mariæ ſepultus, cui Carmelita quiſpiam cecinit:

D. O. M.

ELIÆ ALTERI SUO
INVICTISSIMO, ACERRIMO, PERFECTISSIMO
RELIGIONIS DIVINÆ PROPUGNATORI,
VINDICI, ZELATORI
R. PATRI P. PHILIPPO THIBAULT
FILIUS OLIM, PROH DOLOR!
SUUS CARMELUS RHEDONENSIS
AD ÆTERNAM MEMORIAM
EPITAPHIUM D. D.

Scripta Philippi Thibault:

1. *Conduite Spirituelle, abregée par Maximes, pour ſervir de conduite aux Ames déſireuſes de leur perfection en toutes ſortes d'états & de profeſſions.* Id eſt Latinè: *Inſtructio ſpiritualis, ad inſtar Sententiarum contracta, pro edocendis animabus ſuæ perfectionis cupidis, in quocunque ſtatu exiſtant.* Andegavi, apud Petrum Yvain, 1663. *in-4.°* Editum eſt hoc Opus poſt vitam Philippi Thibault à P. Hugone de S. Franciſco Carmelita Provinciæ Turoniæ.

2. *Regulæ quædam Priorum, Conventuum Andegavenſis & Rhedonenſis Ordinis Fratrum B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, datæ & receptæ ex Concilio Patrum utriuſque Conventûs, ad praxim Statutorum Reverendiſſimi Patris Henrici Sylvii Magiſtri Generalis dicti Ordinis, & Prædeceſſorum ejus, necnon ad ſtabiliendam conformitatem in utroque Conventu conducentem, ſub beneplacito & correctione Superiorum.* Anno 1610. die 13. Maii. Regulæ iſtæ poſteà inſertæ ſunt in Conſtitutionibus Carmelitarum Provinciæ Turoniæ; teſte Hugone jam memorato in vita Philippi Thibault, cap. 13. pag. 102.

3. *Réglemens pour l'union des trois Convents de Rennes, d'Angers & de Loudun, en parfaite Communauté & Obſervance.* Id eſt Latinè: *Pacta Conventa pro unione trium Conventuum Rhedonenſis, Andegavenſis & Juliodunenſis, ad perfectam Societatem & Obſervantiam communem.* Anno 1714. leguntur edita in eadem vita Philippi Thibault, cap. 14. pag. 112. & ſeqq. Atque apud Licinium in vita ejuſd. Philippi cap. 13. p. 144.

4. *Conſtitutiones ſeu exercitia ſpiritualia, per Reverendos Patres, Priorem, & cæteros Gremiales Carmeli Rhedonenſis, quæ per plures annos in eodem Carmelo, non ſinè magno ſpirituali fructu ſunt obſervata, ac impoſterum favente Deo, & annuentibus Reverendis Ordinis Superioribus Obſervanda, in prædicto Conventu, necnon in aliis ejuſdem Obſervantiæ.* Initium iſtarum Conſtitutionum prælibatur editum in *eadem vita cap. 15. pag. 116.* Approbatio verò per Eminentiſſimum *Joannem-Garziam Mellinum* Cardinalem Ordinis Protectorem data, poſtquàm ejus juſſu examinatæ fuerunt à R. P. *Dominico de Jeſu* Carmelita Diſcalceato; ſimulque illarum confirmatio per Reverendiſſimum Priorem Generalem *Sebaſtianum Fantonum* conſignata, poſtquàm recognitæ fuerunt à R. P. *Theodoro Stratio* tunc temporis Procuratore Generali, aliiſque Doctoribus & Baccalaureis Carmelitis Tranſpontinæ Romanæ; eduntur *ibid. cap. 16. pag. 129.* & ſeqq. memoranturque à Leone de S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis cap. 7. p. 47.* ubi eas vocat *rudiora noſtrarum Conſtitutionum Rudimenta.*

5. *Monita pro Religioſis Carmelitis Obſervantiæ Rhedonenſis junioribus ſtudentibus.* Anno 1620. prodierunt & typis conſignantur in *eadem vita cap. 25. p. 187.* Gallicè.

6. *Capita ad Reformationem ſpectantia, quæ Reverendiſſimo P. M. Sebaſtiano Fantono Generali Ordinis Carmel. humiliter proponit Fr. Archangelus à S. Luca Prior Conventus Carmel. ejuſdem Obſerv. in Capitulo Generali celebrato Romæ anno 1620. nomine totius Obſervantiæ Rhedonenſis. Ibidem* leguntur *cap. 28. p. 210.* cum approbatione ejuſd. Reverendiſſimi Prioris Generalis, ſimùl & recognitione munitâ ſyngraphis Priorum Provincialium & Definitorum Generalium Galliæ illic Congregatorum, & ad horum articulorum examen deputatorum. Ibid. *p. 213. & 214.* Horum quoque meminit Licinius à Sancta Scholaſtica, in *Vita* ejuſdem *Philippi Thibault* alterâ per ipſum editâ, *cap. 18. p. 205.*

7 *Avis importans à la Reforme, envoyés par le Reverend Pere Thibault, après ſon retour en France aux Religieux de Valenciennes dans la Flandre.* Id eſt Latinè: *Monita momentoſa pro Reformatione, per R. P. Theobaldum ad Carmelitas Valencennenſes in Flandria commorantes miſſa, poſt ejus in Galliam reditum 1625.* Prodierunt in eadem

P.

eadem *vita, cap. 36. p. 262. & ſeqq.* Et illorum meminit, imò & eadem Gallico pariter idiomate Licinius à Sanćta Scholaſtica refert in *vita* altera ejuſdem *Philippi Thibault*, *cap. 22. pag. 246. & ſeqq.*

8. *Réglemens fort utiles pendant la Peſte* : Hoc eſt Latine : *Ordinationes tempore peſtis graſſantis utiliter ſervandæ.* Datæ ſunt anno 1626. Quo ſæviſſima peſtis plurimos Carmelitas meſſuit in Conventibus Andegavenſi, Nannetenſi & Venetenſi. Referuntur & typis mandantur hæ Ordinationes per R. P. Hugonem, in *Vita Philippi Thibault* multoties jam citatâ *cap. 39. p. 275. & ſeqq.*

9. *Réglemens pour l'Abbaye de Redon en Bretagne :* Id eſt Latinè : *Statuta pro celebris Abbatiæ Rothonenſis in Aremorica Monachis Ord. S. Benedićti.* Anno ſcilicèt 1619. inter Monachos Benedićtinos, quorum alii Reformationem efflagitabant, & alii propulſabant in iſta dićta Abbatia Rothonenſi commorantes, graviſſima & ſcandaloſa lis mota eſt, & ad ſupremum Aremoricæ Provinciæ Britannicæ Senatum delata : ſed amicis communibus agentibus, Arbitri judices elećti ſunt Illuſtriſſ. Dom. *Guillelmus le Preſtre* Cornopitenſis Epiſcopus, *Ludovicus de la Salle* Collegii Rhedonenſis Rećtor Societatis Jeſu, & *Pilippus Thibault* tunc annum ſui Provincialatùs ſecundum gerens. Hi tres rationem componendæ litis ſimul inveſtigantes, *Pilippum* noſtrum *Theobaldum*, ut pótè uſu rerum clauſtralium peritiorem elegerunt, qui ſtatuta præſcribenda determinaret, ea deindè ab aliis duobus Arbitris probata fuerunt, qualia referuntur apud Hugonem à S. Franciſco in *Vita* ejuſdem *Theobaldi cap. 24. p. 169.* & multùm profuerunt eorumdem Monachorum Rothonenſium Reformationi, quàm ſedulò promovit R. P. *Scample*, uſque dum ejus Monaſterium Religioſæ Congregationi S. Mauri adunatum fuerit.

Ibidem refertur quas ſuppetias *Theobaldus* dederit R. P. *Jouand* Dominicanorum PP. Rhedonenſium Priori, R. P. *Galles* Canonicorum Regularium Andegavenſium Priori, R. P. *Camart* Minimorum tunc temporis Provinciali, fundationem Conventùs Rhedonenſis meditanti & adlaboranti, necnon Reverendis Patribus Societatis Jeſu, qui à Civibus Rhedonenſibus diſſentiebant, penitùs renuentibus ut illorum Collegium Rhedonenſe Provinciæ Vaſconiæ adjudicaretur. Quâ de re ſcribens Theobaldus ad Reverendiſſ. P. *Mutium Vitteleſcum* Societatis Generalem, omnia compeſcuit diſſidia, & animos omnium ad pacem revocavit.

10. *De Graduatis inter Carmelitas Obſervantiæ regularis ſtrićtioris ſequaces ſupprimendis Libellus ſupplex* ad Eminentiſſimos Cardinales de la Roche-Foucaud, & de Sourdis, datus anno 1619. Gallicè. Rationes, quas affert hujus abolitionis, petuntur ex Graduatorum privilegiis. Nam 1. Eximuntur ab aſſiſtentiâ Chori, & per tale privilegium Eccleſia ſua defraudatur ſervitio, Religioſaque Obſervantia minuitur, oppugnatur & funditus evertitur. 2. Alios ſodales quoſcumque (Priore Excepto) præcedunt. Undè plerumque contingit ut Graduati plerumque juvenes, nullis adhuc forſan Religioſis officiis potiti, Religioſos ſenio & meritis conſpicuos, & eos præcedant, qui etiam dočtrinâ ipſis ſæpè præcellunt. 3. Exploratum eſt omnibus, quod ut quis ad Dočtoris Gradum promoveatur, magnâ pecuniæ ſummâ opus ſit quot annis, ad ſumptus neceſſarios perſolvendos. Aſt unde tanta pecuniæ ſumma ſuppeditabitur? Illi ſoli promovebuntur, quibus parentes vel amici eam ſubminiſtrabunt; licet ii, qui gradibus decorantur, virtute forſan & ſcientiâ aliis ſint inferiores : aut certe Religioſi promovendi dićtam pecuniam ſuâ induſtriâ comparare tenebuntur : vel eam non aſſequentur, niſi frequenti & ſæpè importunâ parentum & amicorum viſitatione, crebris divagationibus, multiſque diverſis in locis habitis Concionibus; quæ majorem & meliorem temporis partem, cùm ſtudiorum, vitæque regularis jacturâ poſtulabunt.

4. In contrarium opponi quid poteſt? Antiqua prima à temporibus conſuetudo? At iſta invaluit conſuetudo non tantùm ob privatas Ordinis utilitates, ſed maximè ob urgentes Eccleſiæ neceſſitates, eo ſcilicèt tempore quo meſſis multa erat, operarii autem pauci ſatis apti & periti in ſcientiis, quæ miniſteriis illius erant omninò neceſſariæ. At poſtquam temporis decurſu, morumque depravatione Gradus illi facti ſunt velut inſtrumenta faſtûs, extroverſionis, ac nimiæ in Diſciplina Religioſâ laxationis; jamque Eccleſia Strenuorum copiâ operariorum abundat, ſuadet non minùs neceſſitas quam prudentia ut ab eis abſtineatur.

5. Graduum-ne decoratio dignitatis plurimum & aučtoritatis confert Religioſæ vitæ profeſſoribus, ad obeunda ergà Eccleſiam & proximum convenientia munia? At iis omnibus providerunt ſummi Pontifices, qui Reformationem Ordinum Religioſorum probaverunt, privilegiiſque ſingularibus ditarunt. Utilitates ſanè, quas ex gradibus ſeù à Graduatis Eccleſia Univerſa percipere aſſeritur, non tam à Dočtoratûs Gradu, quam ab ipſamet dočtrina, ſeu viris dočtrinæ præditis promanare conſpiciuntur. Quotidainâ ſi quidem experientiâ conſtat, multo plures viros illuſtres Religioſis in Ordinibus extare Gradibus orbatos, qui Eccleſiæ commodum & decus promovent, quàm alios : putà, concionibus habendis, libris in lucem mittendis, ſuſcipiendis miſſionibus, ac pluribus in omni occaſione fidei & virtutibus exiſtentibus ſtrenuis vindicibus.

Gradus tamen nec omninò reprobat *Theobaldus*, nec penitùs approbat; ſed eorum abuſum rejiciens ſolummodò, invećtum illorum uſum à ſola neceſſitate pendere debere autumat. Quapropter illam fatebatur neceſſitatem exiſtere in locis, in quibus nonnulla ſervanda ſunt jura notabilia, quæ tàm Ordinis Carmelitici bonum commune, quam Monaſteriorum quorumdam decus, & ornamentum particulare ſpećtant : qualia ſunt jus, quod competit Ordini; ut ex Religioſis, qui ſtudia ſua percurrunt in Conventu Majori Pariſienſi tres aſſumantur, qui in ſingulis Licentiis Laurea Dočtorali inſigniantur in Facultate Theologica Academiæ Pariſienſis, gaudeantque gratiis & privilegiis, quæ cæteris Dočtoribus ejuſdem Facultatis competunt. Aliud verò jus neceſſariò conſervandum, ſpećtat Conventus aliquot Ord. Carmelitici, qui jam dudum munus habent docendi publicè Theologiam in aliqua Univerſitate, ſuntque propterea non tantùm membra ejuſdem Facultatis, ſed ex præcipuis ejus Magiſtris, quibus jus incumbit docendi, & unam è Cathedris gerendi; quale jus competit Carmelitis Cadurcenſibus, Tholoſanis & Burdigalenſibus in Gallia, aliiſque nonnullis in aliis Civitatibus & Provinciis.

P.

Quæ certè jura cenſet *Theobaldus* eſſe tuenda, & quâ fieri poteſt dignitate ſuſtinenda.

Amovere intendebat ab Obſervantia Rhedonenſi nimiam Doctorum auctoritatem, ne in Comitiis Provincialibus ii præponderantes ſua versùs Laureatos potiùs vota, quam ergà virtute inſigniores converterent. Quibus rationibus intentus Reverendiſſimus Gregorius Canalius anno 1628. menſe Auguſti ſcribebat: *Mitto abrogationem* Graduatorum; *ſi ſit juxtà deſiderium tuum, illam publicabis: ſin minùs, illam ſupprimes.* Et in alia Epiſtola ad eumdem ſcripta: *Quoniam ad incrementum Obſervantiæ veſtræ videtur vbois neceſſaria abrogatio Privilegiorum, quibus fruuntur Graduati, rogatus ea libenter abrogo.* Magnam tamen ob venerationem, quâ Graduatos Magiſtros de ſua Turonia optimè meritos proſequebatur, à Decretorum Prioris Generalis promulgatione abſtinuit; & in Capitulo Aurelianenſi 1635. celebrato primus extitit auctor, *ut præcipuo inter ſodales ſuos Religioſos ii habendi decernerentur, & à Tabula communi Officiorum Diurnorum eximerentur Graduati.*

Philippum Theobaldum celebrant Hugo à S. Franciſco in Vita ipſius edita Andegavi 1663. *in-4°.* Gallicè ſub hoc titulo: *La véritable idée d'un Supérieur Réligieux, formée ſur la vie, & les conduites du vénér. P. Philippe Thibault, Reformateur en France de l'Ancien Ordre de Notre-Dame des Carmes:* Hoc eſt Latinè: *Vera idea Superioris Religioſi, expreſſa in vita & geſtis venerab. Patris Philippi Thibault, Reformatoris, in Gallia, Antiquioris Ordinis Noſtræ Dominæ Carmelitarum.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita ejuſdem* edita Pariſiis 1673. *in-12.°* Gallicè ſub hoc titulo: *La vie du vénérable Pere Philippe Thibault, Pere & principal Auteur de la Réforme des Carmes de l'Obſervance de Rennes, en la Province de Touraine.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis, cap. 7. pag. 42.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, p. 349. num. 650. p. 518. num. 926.* Idem *tomo II. Spec. Carmel. p. 1004. num. 3511. & p. 1093. num. 3857.* Columbanus à Noſtra Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Mſ. Illuſtrium Carmelitar. Provinciæ Turoniæ.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 484.* Eminentiſſ. D. D. Cardinalibus, Millino, Pinellio, de Rupeſacaldienſi, Sourdiſio *Philippum* collaudantibus annumerari poſſet Armandus-Joannes Pleſſæus Richeliæus, qui cùm eſſet tùm Lucionenſis Epiſcopus, & Secretioris Conſilii Mariæ Mediceæ Galliarum Reginæ particeps Theobaldum noſtrum ad Epiſcopatum Nannetenſem acceptandum inducere tentavit & molitus eſt. Vitam Philippi Thibault utramque, ſcilicet ſcriptam tùm ab Hugone, tùm à Licinio editam laudat Jacobus le Long, in *Bibliot. Hiſt. Galliæ, p. 277. num. 5959. & 5960.*

CLXXXI.

PHILIPPUS A S. PETRO THOMA, natione Belga, Provinciæ etiam Belgicæ Carmelita, in Antiquiori Obſervantia Regulari profeſſus, ſcripſit:

De Confraternitate S. Scapularis, Lib. I. qui prodiit Duaci, an. 1656. ſicuti teſtatur Ludov. Jacob, in *ſua Bibl. Carmelit. p. 363.* Extrà quam aliud nihil invenio de iſto Philippo; niſi quædam tomo I. Speculi Carmelit. pag. 621. num. 2401. ubi aſſeritur Philippus à S. Petro Thoma Prior Valencennenſis, & vidiſſe & ſcripſiſſe Miraculum ope S. Scapularis Patratum.

CLXXXII.

PHILIPPUS THOMÆ LIPPI, ſivè DE LAPPIS, natione Italus, Carmelita Conventûs Florentiæ alumnus; cujus ea laus eſt quod fuerit Pictor egregius, auctoritate ſummi Pontificis diù extrà clauſtra cùm ſumma proximi ædificatione vivens. Cùm à Piratis ſuper mare captus fuiſſet, ſui Navarchi effigiem in pariete ad nativam ſimilitudinem cùm Maurica veſte adeò concinnè expreſſit, ut miratus Barbarus libertatem ei generosè conceſſerit. Philippus Lappi, anno 1460. die 9. Octobris obiit Spoleti, marmoreo ſepulchro decoratus.

De illo loquuntur Necrologium Florentinorum Carmelitarum: Joannes-Baptiſta Lezana, *tom. III. Annal. ad. ann. 743. p. 365.* & *tomo IV. ad an. 1469. p. 921.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Monaſterior. Ordinis Carmelit. pag. 87.* Franciſcus Charpentier, in Opuſculo Gallicæ inſcripto: *Carpentariana p. 148.* ubi quædam bonæ-famæ Lappi contraria narrantur, ſed his fidem elevat Necrologium Florentinum, in quo Philippus Lappi, extrà clauſtra cum ſumma proximi ædificatione vixiſſe aſſeritur. Unde hìc recogitanda Joannis-Petri Niceroni Sententia tom. XXI. ſuarum Memoriarum pag. 330. dicentis quod *Carpentariana eſt Collectio perfunctoriè elaborata*, Gallicè: *Recueil fort ſuperficiel.*

CLXXXIII.

PHILIPPUS A SS. TRINITATE, natione Gallus, in Comitatu Avenionenſis, patriâ *Malaucenſis* ſeu *Malacenenſis*, Diœceſi Vaſionenſis, in ſæculo *Spiritus Julien* dictus, natus an. 1603. profeſſionem ſolemnem inter Carmelitas Excalc. emiſit Lugduni die 8. Septembris 1621. Emenſis ſtudiorum curſibus *Pariſiis*, *Romæ* in Seminario Miſſionum per biennium & quatuor menſes inſtructus, 8. die Februarii 1629. à Superioribus Aſpahamum Perſidis Metropolim miſſus, dum *Neapoli* Miſſam celebrabat, poſt ſumptum ſacrum Chriſti Sanguinem, ſupra digitos quibus ſacram Hoſtiam tetigerat, vividiſſimum conſpexit Sanguinem.

Aſpahamo Baſſoram pergens, ibi tùm Perſicam, tùm Arabicam Linguam didicit; tùm Goam Indiarum Urbem celeberrimam miſſus, tùm Lectoris, tùm Prioris officio functus, Religionis habitu induit *Dionyſium à Nativitate* natione Gallum, Provinciâ Neuſtrium, qui poſteà in Inſula Sumatra glorioſum Martyrium conſummavit cum F. *Redempto à Cruce* ſocio ſuo. Anno 1639. die 3. Novembris, Romam profectus eſt, authenticum eorum Martyrii proceſſum allaturus. Tres Arabias, Syriam, Meſopotamiam, Chaldæam, Armeniam, & ex parte Mediam peragravit: ſacrum Montem-Carmelum, quem accuratè deſcribit, viſitavit; in Monte-Libano, aliquandò commoratus in Monaſterio S. Elizæi, quod ad Carmelitas Diſcalceatos pertinet, venerabilem *Franciſcum Galaup de Chateul* vidit; & quæ viderat, & ab oculatis teſtibus Sodalibus Patribus audiverat, in ejus vita retulit.

Expeditis Romæ negotiis, in Provinciam ſuam

Lugdunenſem remeans, ſæpè ad Prioris, Definitoris, Provincialis, ſemel & iterùm Prioris Provincialis officia evectus, ter & quater Viſitator Generalis nominatus, bis Definitor Generalis renuntiatus, tandem Præpoſitus Generalis electus eſt Romæ, die 25. Aprilis 1665. ad ſexennium. In primo triennio Provincias omnes fere Ultramontanas, Lugdunenſem, Pariſienſem, Aquitanam, Belgicas, Germanicam, ac Polonicam præſens viſitavit: in ſecundo autem Italicas; Genuenſem ſcilicet, Pedemontanam, Longobardam.

Poſt hæc omnia, infirmitatibus licèt & annis exauſtus, ut ſummi Pontificis placito morem gereret, ac uſque ad ultimum vitæ habitum fideliter obediret; alias tres, Neapolitanam, Siculam & Romanam inviſendas ſuſcepit. Primâ peractâ, dum ad ſecundam trajicere pararet, maris tempeſtatibus, per viginti quatuor dierum ſpatium, ad Calabræ oram, ſeù potiùs ſcopulos, miſerandum in modum jactatus, ac Neapolim uſque propulſatus, ibidem labores ejus, ærumnas, zelum ſalutis animarum, ac Regularem Obſervantiam remunerare volente Deo, obiit piiſſimè die 28. Februarii, anno 1671.

Plura edidit Opera, Cedro digna, inquit Joan. Baptiſta Gonet; in quibus eruditio & pietas decertant, continuis licèt itineribus, ac Prælaturarum occupationibus detentus, quæ ipſum in omni diſciplinarum genere inſtructiſſimum fuiſſe probant. Horum omnium primum aſſignatur:

1. *Summa Philoſophiæ, &c.* Lugduni, 1648. *in-folio.* Eam Goæ elaboraverat, eâdem prorsùs Methodo, quâ uſus eſt S. Thomas, in ſumma Theologica ſua. In Statutis Congregationis Generalis R. R. Patrum Oratorii celebratæ Pariſiis, anno 1675. ac Gallico idiomate editis, apud Petrum le Petit, Seſſ. 21. ſic habetur: *Noſtri quoque Profeſſores Philoſophiæ, docebunt doctrinam S. Thomæ, quantum fieri poterit, prout explicatur à præcipuis ejus Commentatoribus, ut Complutenſibus, Joanne à S. Thoma, & Philippo à S. Trinitate.* Sic teſtatur Ludovicus Bancel, tomo I. Moralis D. Thomæ, editæ Avenione 1677.

2. *Summa Theologiæ Thomaſticæ, &c.* in omnes partes Summæ D. Thomæ. Lugduni, 1653. & ſeqq. *tom. V. in folio.* Notiſſima eſt & in pretio apud omnes S. Thomæ Diſcipulos.

3. *Summa Theologiæ Myſticæ.* Lugduni, 1656. *in-folio*, apud Antonium Jullieron.

4. *Maria ſicut Aurora conſurgens, ſeu de Immaculata Conceptione.* Ibidem 1667. *in-8.°*

5. *Divinum Oraculum Santo Cyrillo Conſtantinopolitano, tertio Carmelit. Priori Generali, per Angelum à Deo miſſum: in quo plures ſucceſſus in Eccleſia futuri, ſub verborum velaminibus prænuntiantur; cùm Commentariis R. P. Philippi à SS. Trinitate.* Ibidem 1663. *in-8.°* Laudatur tomo II. Speculi Carmelitani, p. 291. num. 1074.

6. *Generalis Chronologia ab initio mundi ad ſua tempora.* Ibidem 1663. *in-8.°* In ea compendiosè, ac methodicè referuntur præcipua ſcitu digna, quæ evenerunt ubique.

7. *Itinerarium Orientale: in quo varii ſucceſſus itineris, plures Orientis regiones, Maria, flumina, ſeries Principum qui dominati ſunt, Incolæ tùm Chriſtiani, tùm Infideles, Animalia, Plantæ, Fructus, Religioſorum in Oriente Miſſiones, ac varii celebres eventus deſcribuntur.* Lugduni, ibid. 1649. *in-8.°* Latinè. Ad Alexandrum Cardinalem Bichium, Epiſcopum Carpentoractenſem. Illud autem Gallico idiomate donavit Petrus Andreas Carmelita itidem Excalceatus, & typis iiſdem mandavit. Laudatur verò in Itinerario Perſico Joannis Chardin, *tomo II. pag. 237.* Edit. *in-12.°* necnon in Opere Anglorum Eruditorum inſcripto Gallicè: *Hiſtoire Univerſelle &c. tom. I. p. 196.* & alibi.

8. *Vita Venerabilis Patris Dominici à Jeſu Maria Carmelitarum Excalc. Præpoſiti Generalis Congregationis S. Eliæ.* Lugduni, apud eumdem Jullieron, 1659. *in-8.°* Latinè: ad Paulum de Semur Equitem Melitenſem, pro-Præfectum Generalem Claſſium Gallicar. in mari Mediterraneo.

9. *Hiſtoriæ Carmelitar. Compendium.* Ibidem, anno 1656. *in-8.°*

10. *Decor Carmeli Religioſi: ſeu de Viris & Monialibus Ordinis Carmelit. Sanctitate Illuſtribus.* Ibidem 1665. *in folio.* In tres partes diſtribuitur. In 1. recenſentur Acta Carmelit. Antiquiorum. In 2. Congregationis Hiſpanæ. In 3. Congregat. Italicæ, referuntur ducentæ circiter vitæ, utriuſque ſexus Carmelit. Excalc. qui uſque ad ann. 1665. pietate floruerunt.

11. *Theologia Carmelit. ſeu Hiſtor. Carmelit. Scholaſticâ Methodo pertractatâ.* Romæ, an. 1665. *in-folio.* In tribus ultimis Operibus, quæ Latinè prodierunt, apud eruditos pleroſque viros liberalior audit, in adjudicandis Ordini Carmelitico quibuſdam viris Sanctis; ut animadvertit Petrus Joſeph de Haitre in duplici Opere ſcilicet *de Monachis mutuatis* & de *Monachis alienâ veſte indutis*, Gallicè inſcripto, *des Moines empruntés, tom. II. cap. 17. pag. 68. & ſeqq.* & *des Moines traveſtis tomo II. cap. 3. p. 25. & ſeqq.*

12. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Perſonata Mſ. p. 184.* addit. Operibus Philippi à SS. Trinitate, *Epiſtolam Parænèticam ad Fratres Religioſos ſuæ Congregationis.*

Eorum igitur numero qui citaverunt Philippum à SS. Trinitate, accenſendus eſt ipſe Petrus Joſephus de Haitre, ſicut & Joannes Chardinus, in *Itinerario Perſico*: Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis*: Gallicè ſcriptis *ſuper Lib. Regum, Lib. II. cap. 12. pag. 889.* Antonius à Spiritu Sancto, in *Directorio Regularium*: Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 28. pag. 64.* Idem in *Annal. Carmelit. Excalc. Lib. II. cap. 102. p. 572. cap. 112. p. 594.* Franciſcus la Mothe le Vayer, in *novis tractatibus, p. 319. & 445.* Martinus Zeillerus, *tract. de Hiſtoricis, Chronologis, & Geographis celebrioribus*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 363.* Iſidorus à S. Joſeph, *tom. I. Annal. Carmelit. Diſcalceat.* Philippus Labbe, in *Bibl. Bibliothecarum p. 144.* Antonius Teiſſerius, in *Catalogo ſcriptorum, p. 276.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmel. Excalc. p. 337.*

CLXXXIV.

PHILIPPUS A VISITATIONE, in ſæculo dictus VISQUIN, natione Gallo-Belgicus, Carmelita Provinciæ Gallo-Belgicæ, publicus Poëſeos & Rhetorices Profeſſor in Collegio Carmelitico Diœceſis Attrebatenſis, poſteà Prior Arlunenſis & Marchianenſis, dein ſuæ Provinciæ Definitor circà annum 1676. Præfecturam Marchiæ & Montium Conventuum tenuit Prior. Vir eruditus & pius ſcripſit Opera quæ inſcribuntur.

P.

1. *Flores Carmeli Poëtici, ubi præcipua antiquiſſimi omniam Ordinum Ordinis Fr. B. V. Mariæ de M. Carmelo præconia*, monogrammo *verſu deſcribuntur.* Coloniæ Agrippinæ, typis Petri Metternich, an. 1652. *in-4.°* Latinè: & Leodii pluries: è quo deſumpti verſus ſequentes leguntur tomo II. Spec. Carmel. p. 227. num. 797.

Protinus invadens Egyptum Marcus, eodem
Enocho comitante, novo Baptiſmate luſtrat
Eſſenorum agmen, Rechabitarumque Nepotes
(Talibus Eliades titulis, aliiſque notantur)
Ut plures ab ea producti vite racemi
Sparſerunt per humum, variæ pietatis odorem.
Venit ad Imperium Divus Teleſphorus indè
Pontificale, ſimul conſors Dionyſius: atque
Hos ad agros Prothum ac Hyacinthum Eugenia duxit,
Præſis facta viris, habitum geſtando virilem.

Ex eodem Libro refertur caſus mirabilis in Milite à trajectu glandis præſervato an. 1656. per ſacrum Scapulare B. V. Mariæ de M. Carmelo: ea enim ex catapulta ſeu ſclopeto haud longè ab ipſo emiſſa, & directo tramite involans in ejus pectus, perforatis veſtibus, complanata fuit in ejus Scapulari, & ipſa incolumis perſtitit. Ita ſolemni juramento atteſtati ſunt, ipſe & alii ex præcipuis exercitûs. Quod quidem fuſius refertur in *Hiſtoria obſidionis Valencennenſis, & rerum memorabilium, quæ tum evenerunt*, editâ per virum clariſſimum *Jacobum de Rante*, Juris utriuſque Licentiatum, typis excusâ Valencennis. Iſta, inquam, commemorantur etiam in dicto Libro, cui titulus *Flores Carmeli Poëtici*; teſte Danièle à Virgine Maria, *tom. I. Speculi Carmelit. p. 466. num. 1813.* prout ſequitur:

Certâ crede fidi Lector quod contigit ipſo
Annoque M. Chrona DIS arte leges 1656.
Nempè die qua majores Carmelus honores
Et Scapularis opes commemorare ſolet;
Adde quod Auſtriacæ, venerandum nomen Jeſu
Atque Maria tuum Teſſera gentis erat.
Manè, reſurgentis propè prima crepuſcula lucis
Clarior Aurorâ, Virgo Maria patet
Virgo Maria patet, ſuperiſque apparet ab aſtris
Dilabi, Hannoniam quo pede tangat humum.
In Bene-Sperantis Carmeli limina pergit.
Viſitat atque Bonæ clauſtra dicata-Spei.
Teſtis erat quoque Nicolaus, cognomine d'Auvoin:
Per Scapularis opem ſe repuliſſe necem:
Scilicèt hoc nequit penetrari à grandin: plumbi
Et læſam vetuit militis eſſe cutem.

Triumphi iſtius Valencennenſis auſpiciis Marianis obtenti etiam meminit Euſebius Nerimbergius, in *trophæis Marianis, Lib. II. cap. 96.* Qui citatur tomo I. Speculi Carmelit. p. 646. num. 2478. ſed ſimùl animadvertitur quod: etſi Euſebius Nerimbergius Divæ Carmelitanæ mentionem non faciat, obſidio tamen Valençennarum ſoluta fuit eo die, quo Feſtum ſolemnis Commemorationis B. Virg. Mar. de M. Carmelo; ipsâ horâ pugnæ, dum Miſſa ſolemniter poſt mediam noctem celebraretur in Eccleſia Carmelit. pro felici ſucceſſu civium hujus civitatis obſeſſæ.

2. *De ſacri Scapularis Miraculis, magnis privilegiis & favoribus.* Gallicè Attrebati, apud Gerardum de Raiſmes, anno 1663. *in-4.°* & Leodii, ut teſtatur Daniel à Virgine Maria, tomo I. citato Speculi Carmelit. p. 595. num. 2299.

3. *Breviarium Confratrum, & Conſororum S. Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, continens eorum præcipua privilegia, magnas Indulgentias, & parva debita, cùm multis Miraculis.* Valencennis, apud Joannem Boucher, 1659. *in-16.°* Gallicè coeditum eſt idiomate: *Bréviaire des Confrères & Conſœurs du S. Scapulaire de N. Dame du Mont-Carmel*, à Valenciennes 1659. Item Namurci 1681. citatur à R. P. Conrando Janningo S. J. in Amica expoſtulatione, quæ præmittitur tom. I. Act. Sanctor. Junii, p. xxvij. num. 103.

4. *Epitomen Hiſtoriæ Imaginis miraculoſæ B. V. Mariæ, à S. Luca depicta, quæ colitur in magno Conventu Carmel. Neapolitan. cujus Icon honoratur etiam Arluni, in Eccl. Carmelit.* Bruxellis apud J. Mommartium, 1661. *in-16.°* Gallicè laudatur tomo I. Speculi Carmelitani, p. 656. num. 2508.

5. *De Æternitate*, Gallicè. Leodii, *in-16.°* cujus mentio fit tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1112. num. 3939.

6. *Vitam S. Alberti Carmelitæ.* Gallicè editam anno 1678. quam citat R. P. Petrus Boſchius, in *Notis præviis ad vitam ejuſdem S. Alberti, num. 29. & ſeqq. tom. II. Act. Sanctor. menſis Auguſti, p. 223. 239.* Ludovicus Perez de Caſtro, in ſuis *Collectaneis, folio 199. versò.*

Alii ſcriptores, qui mentionem Philippi Viſquin, vel à Viſitatione fecerunt, ſunt Antonius Sanderus, in *Chorographia ſacra Carmeli Mechlinienſis:* Hippolitus Maraccius, in *Bibl. Mariana:* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Maria Patrona, & tomo II. Annal.* Matthias à S. Joanne, *tomo II. Hiſtoriæ Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 364.* Daniel à Virgine Maria, multoties jam citatus, ſed adhuc citandus ex *vinea Carmeli, p. 472. ubi ex eodem* Philippi Opere:

Eſt Deus omnipotens, eſt omnipotenſque Maria.
Imperat ille potens, impetrat illa petens.
Gnatus vota nequit Matris contemnere: Chriſtus
Omnipotens per ſe, ſicque Maria prece.
Quodlibet exiguum Scapulare, hominumque ſaluti
Quidquid obeſt, vinci per Scopulare poteſt.

CLXXXV.

PHILOCALUS CAPUTUS, Neapolitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, Academici Theologorum Collegii Decanus, necnon Curiæ Archiepiſcopalis Theologus deputatus, atque patrii Conventûs Prior, inſignis ſuo ævo Concionator; obiit Neapoli 28. Aprilis 1644. Edidit Italico idiomate, ad D. Dom. Chriſtophorum de Venenento:

1. *Montem-Carmelum, ſeu diſcurſus de Monte-Carmelo:* in quo de Ordinis Inſtitutione, Sanctis privilegiis, & aliis ad illum pertinentibus pertractat: Venetiis, anno 1626. *in-8.°* Item, Neapoli, anno 1636. *in-8.°*

2. *Compendium vitæ, mortis, & miraculorum S. Andreæ Corſini, Carmelitæ, Epiſcopi Feſulani.* Neapoli, apud Lazarum Scorrigium, 1629. *in-4.°* Ad Gregorium Canalium Carmelitarum Generalem. *Italicè.*

3. *De*

Digitized by Google

P.

3. *De Imagine miraculoſa Neapolitana B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, & miraculis ſacri habitus Scapularis.* Neapoli, & alibi typis editus tractatus: cujus meminit Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana parte* 2. Sed pars eſt alterius Operis jam citati, cujus titulus eſt *il Monte-Carmelo;* uti videre eſt *tomo I. Spec. Carmel. p. 654.*

4. *Sermones Quadrageſimales.* Neapoli, anno 1628. *in-4.°* Ad Cardinalem Caraffam, Archiepiſcopum Neapolitanum. Italicè.

5. *Sermones Panegyricos* tomis V. contentos Neapoli, apud Camillum Cavallum, *in-4.°*

Philocalum Caputum celebrant, Gregorius de Lauro, in *B. Joachimi Abbatis Florenſis mirabilium veritate defenſa, cap. 50.* Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana, parte 2. ubi eum vocat virum pietate & ſapientiâ clarum.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Virginis:* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Maria Patrona, & in Annalibus:* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1074. num. 3749.* Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliæ:* Philippus à Viſitatione, in *Epit. Hiſt. Imaginis Neapolitanæ:* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 365.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario cap. 7.* Auberti Miræi, *de origine & incrementis Ord. Carmelit. p. 227.*

CLXXXVI.

PHILOCALUS FARALDUS, Neapolitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, & publici ſtudii Neapolitani Lector: edidit *tractatum de humanitate*, Neapoli, an. 1573. teſte Nicolao Toppio, in *Bibl. Neapolit. p. 84.* Concinnavit etiam Faraldus *ornatiſſimum Epitaphium* Bartholomæi Raguſii, teſte Mongitore *tomo I. Biblioth. Siculæ pag. 97.*

CLXXXVII.

PHILOCALUS SERAPHINUS, Neapolitanus, Prior Cœnobii Anariæ Carmelitarum, obiit Neapoli die 16. Julii 1675. poſtquàm ſcripſiſſet Italicè Opera Poëtica ſacra ſub titulis, *Theodora pœnitens*, & *Magdalena pœnitens.* Neapoli, 1636. & 1643. *in-8.°* Ità legitur *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1074. num. 3749.*

CLXXXVIII.

PIUS A S. JOANNE-BAPTISTA, in ſeculo dictus *Appianus*, natus *Bozzolaſti* ſub Salutiarum Diœceſi die undecima Auguſti 1621. Carmelitis nomen ſolemni profeſſione dedit die nona Octobris, S. Theologiæ Lector, Italicè typis dedit, *la Saggia Diana; ó ſia l'Anima dataſſi à Dio col mezzo del Orazione Mentale è ſacra Communione.* Caramaniole, 1671. Id teſtatur R. P. Timotheus Bergerot in ſchedis Mſſ. an. 1748. allatis.

CLXXXIX.

PLACIDUS A S. JOSEPHO, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus, patriâ Sam-Macloviensis, Rhedonis apud Carmelitas ſtrictioris Obſervantiæ profeſſionem emiſit an. 1667. Vir aſceticæ vitæ palæſtræque Religioſæ aſſertor piiſſimus; ab ætatis an. vigeſimo quinto ad ſexageſimum ſextum, quò obiit annum, officio aliquo cohoneſtatus fuit, tùm Supprioris, Prioris, Magiſtri Novitiorum, Vicarii Monialium, Definitoris tandem Provincialis: ad quod aſſumptus eſt *Rhedonis* anno 1708. ſed quod non abſolvit morte præventus apud Moniales Parthenonis Bæthlemitici Ploermelenſis, tribus antè trienni ſui terminum menſibus, id eſt ultimâ Januarii die, an. 1711. Edidit Gallico idiomate:

1. *Exhortations Monaſtiques du R. P. Etienne de S. François Xavier, Provincial des Carmes de la Province de Touraine, ſur la Régle de l'Ordre de la B. V. M. du Mont-Carmel, revues & imprimées par les ſoins du R. P. Placide de S. Joſeph, Vicaire Général des Religieuſes Carmélites de Rennes & de Ploermel.* Id eſt Latinè.

Exhortationes Monaſticas R. P. Stephani à S. Franciſco Xaverio Provincialis Carmelit. Provinciæ Turoniæ, in Regulam Ordinis Beatiſſ. Virginis M. de Monte-Carmelo; recognitas & impreſſas curis R. P. Placidi à S. Joſepho, Vicarii Generalis Monialium Carmelit. Rhedonenſium & Ploermelenſium.

Quibus præfixit eodem idiomate Gallico Epiſt. Dedicatoriam ad eaſdem Moniales Rhedonenſes & Ploermelenſes; cùm Præfatione totiùs Operis, Rhedonis apud Philippum le Saint, anno 1687. *in-4.°* pag. 635. Indice minimè numerato.

2. Scripſit etiam *Epiſtolas Paſtorales ſex* ad Religioſos ſuæ Provinciæ: Quæ Gallico idiomate inſeruntur Libro ejuſdem Provinciæ Turoniæ. Hujus Reverendi Patris, cujus memoria in benedictione eſt apud omnes, meminit Columbanus à Noſtra Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium Priorum Provinciæ Turoniæ.*

CXC.

PLACIDUS A S. TERESIA, natione Belga, patriâ Duacenſis, Carmel. Excalc. Provinciæ Belgicæ, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Prior Bruxellenſis & Duacenſis, primus Definitor ſuæ Provinciæ non ſemel, & primus ſocius Capituli Generalis: vir magnâ probitate, ſingulari religione, & reconditâ doctrinâ clarus, Theologus & Orator inſignis obiit Bruxellis, die 29. Auguſti 1660. Editis plurimis Operibus, quorum titulus eſt.

1. *Orationes variis in locis habitæ*, Latinè. Bruxellis, apud Martinum de Boſſuyt, 1648. *in-4.°*

2. *Liber vitæ, Chriſtus patiens, ſcriptus intus & foris*, ſeu *de perpetua Cruce Domini noſtri Jeſu Chriſti, præſertim interiori*, Bruxellis, typis Martini de Boſſuyt 1651. *in-8.°*

3. *Compendium vitæ venerab. Matr. Urſulæ de Benicaſa, Virginis Neapolitanæ.* Ibidem 1658. *in-8.°*

4. *Reſponſiones ad tres... Revelationum Annæ du Bois, Inſulenſis, Monialis Ordinis S. Brigittæ, Mſſ.* Quas poſſedit olim Ludovicus Jacob, beneficio Claudii Doreſmieux, qui Attrebatis defunctus eſt antè annum 1664.

De Placido à S. Tereſia loquuntur Aubertus Miræus, in *Bibliot. Eccleſ. parte 2. cap. 247.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Carmelit. cap. 13.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 365.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum, pag. 341.* Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, tomo II. p. 1047.*

P.

CXCI.

POMPEIUS RAGUSIUS, natione Siculus, patriâ Mazarienſis, & ibidem Carmelita Antiquioris Regularis Obſervantiæ profeſſus. Philoſophiæ ac Theologiæ peritiſſimus, quas quidem diſciplinas in præcipuis Ordinis ſui Academiis magnâ cum laudis famâ docuit. Romano enim, Neapolitano, Patavino & Papienſi Lycæo Regentis munere præfuit. In publica etiam Papienſi Academia Metaphyſicam docuit, & Magiſtri titulum promeruit.

A virtutum ornamento laudatus omnium Italiæ Principum amorem ſibi conciliavit: magnâ etenim vitæ probitate effulſit, ac regularis Obſervantiæ zelo mirificè æſtuavit. Romæ, Procuratoris Generalis munus exercuit, ſub Joanne-Bapt. *Rubeo;* aliaqua Ordinis præclara geſſit munia magnâ cùm laude. At dum alias dignitates *Pompeium* avocabant eximia viri promerita; ut artiùs Deo vacaret, & eminentiori perfectæ vitæ ſtudio operam daret, *Tropeæ* Epiſcopatum reſpuit, ut etiam ſupremam totiùs Ordinis dignitatem: Quod non ſinè Pontificis, ac Romanæ aulæ admiratione, contigit. Tandem in patrium *Mazariæ* Cœnobium ſeceſſit, quod nonnullis amplificavit bonis; ibiqua anno ætatis ſuæ 64. deceſſit anno 1600. die 20. Junii, & hoc Epitaphio cohoneſtatus.

D. O. M.

MAGISTRO POMPEO RAGUSIO
SALINUNTINO INTER SUOS DOCTISS.
PIO V. PONTIF. MAX. CARMELIT. GENER.
PROCURATORI; CONVENTUS MAZARIÆ
BENEFIC. MEMOR LAPIDEM HUNC ERIGI CUR.
OBIIT AN. DOM. M. DC.
SEXAGES. QUARTUM AGENS ANNUM,
DIE XX. JUNII.

Scripſit:

1. *Plurima Philoſophiæ & Theologiæ volum.*
2. *Orationes in Sacello Pontificio* Latinè habitas.
3. *Commentaria in Joannem Bacchonem Mſſ.* Quæ Mazerienſi in Cœnobio cum aſſervarentur, Gandalis quidam Carmelitarum ex eo ſuſtulit, & ſub alio edidit nomine: inquit Anton. Mongitor, poſt Joſephum Centorbum, in *Additionibus Mſſ. ad Topographiam Mazariæ*, quam ſcripſit Joannes-Jacobus Adria.

Pompeum Raguſium celebrant Rocchus Pirrhus, in *Notis Eccleſiæ Mazarienſis*, *p. 538. & 543.* Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. p. 16. & 83.* ubi eum appellat virum *modò contemplationi deditum*, *aſſiduum in ſacris Litteris verſatum*: Hippolytus ab Hippolyto, in *Emblematibus*, &c. Joannes-Maria Fornarius, in *Anno memor. Carmel. tomo II. p. 729.* Joannes Creſcentius, in *Præſidio Romano*, *p. 108.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decoris*, *p. 395.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 365.* Antoninus Mongitor, in *Bibl. Sicula*, *tomo II. p. 190.* &c.

CXCII.

POMPEIUS ZUCCALA, natione Siculus, Carmelita, Doctor Theologus, ac ſtudii Veneti Regens, in diverſis locis Prior, deindè Provinciarum, Neapolitanæ, & S. Angali in regno Siciliæ Præfactus digniſſimus: vir ingenio facundus & eloquio clarus, recognovit *Joannis de Aqua veteri*, vulgò de Oudewater, Græco-Latinè *Palaonydori* Opus, ſub titulo:

De Antiquitate & Sanctimonia Eremitarum Montis-Carmeli. Vanetiis, anno 1570. *in-4.°* Cui præfixit Epiſtolam Dedicatoriam ad Joan. Bapt. Rubeum Ordinis Generalem.

Hujus editionis innominato editore, meminit Daniel à Virgina Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 222. num. 936.*

Pompeii autem Zuccolæ meminerunt Petrus Lucius, in *Carmel. Biblioth. pag. 83.* & Ludovicus Jacob, in ſua quoqua *Bibl. Carmel. Mſ. p. 366.*

CXCIII.

PONTIUS RAYNAUDUS, natione Gallus, Provinciâ Provincialis, Carmelita Aquenſis, quem in Oppidulo *Rupeculæ* (Gallicè *la Rochette*) in Sabaudia natum fuiſſe nonnulli putant; Lector publicus Pariſienſis, anno 1444. in Comitiis Generalibus Cabilona habitis, & an. 1447. in Capitulo Generali Romæ à Joanne Facio conſtitutus eſt. Poſteà in Bruxellenſi, an. 1462. vocatur Magiſter ſeu ſacræ Theologiæ Doctor, & Definitor Provinciæ Provinciæ. Item in Capitulo Aſtenſi, 1472. Socius erat Provincialis ejuſdem Provinciæ; atque ibidem deputatur Vicarius Generalis in Provinciis Franciæ, Narbonæ, Aquitaniæ, Turoniæ, Provinciæ, Vaſconiæ & Toloſæ. Deindè in Capitulo Brixienſi, an. 1478. nominatur Provincialis ſuæ Provinciæ Provinciæ.

* Mortuo *Chriſtophoro Martignono* Ordinis ſupremo Moderatora an. 1481. die 17. Maii, *Sixtus IV.* Paximus *Guillermum de Dunoquerci* Provinciæ Turoniæ Provincialem, qui Romam à Sereniſſimo *Franciſco II.* Britanniæ Minoris Duce miſſus fuerat Orator, Vicarium Generalem conſtituit: ſed eodem anno *Guillermo* ibid. defuncto, *Pontius Raynaudus* eadem auctoritate Apoſtolicâ Præfecturam Vicarii Generalis accepit ex diplomate Pontificio dato dia 11. Auguſti. Et anno ſequenti 1482. in Feſto Pentecoſtes, dia 26. Maii, Comitiis Generalibus in Conventu Avanionenſi calebratis, unanimiter, unoque ore in Priorem Generalem electus eſt. Quo tempore tam graviſſima peſtis adeò ſæviebat, ut tam in Capitulo quam in itinere ducenti fratres & plures obierint.

Alia *Raynaudus* Cap. tria Gener. celebravit. 1. Anno 1488. in ſuo *Rupeculæ* Conventu, quem anno 1484. acquiſierat Ordo Carmelitanus; ibi dia 26. Maii Ordinatum fuit; ut Monaſterium S. Mariæ Tranſpontinæ, quod *Innocentius VIII.* anno 1484. Idibus Novembris concaſſerat Carmelitis, expenſis Ordinis communibus ædificaretur. 2. Anno 1492. dia 11. Junii Romæ in Conventu S. Martini in Montibus, Præſidente Dom. *Georgio Coſtâ* Luſitano, Ulyſſiponenſi Archiepiſcopo, Cardinali S. Rom. E. Ordinis Protectore: in eo Capitulo ſtatuta aſt differentia vaſtium inter Sacerdotes & Laicos; ità ut hi deferrent Scapulare uſque ad genua dumtaxat, Tunicam breviorem, & Cappas abbreviatas. 3. Capitulum Generale habitum eſt in Conventu Nemauſanſi Provinciæ Narbonæ, die 3. Junii 1498. in quo decretum fuit ut dormitoria Conventuum clauderentur, quorum & quilibet fratrum unam clavem haberet, ne illuc ſeculares ingrederentur,

P.

Raynaudus autem ſenectute, laboribuſque oppreſſus anno 1502. Avenione, poſtquàm Hiſpaniæ Cœnobia viſitaſſet, ubi Valentiæ inſtituerat aut potiùs in Ordine Confraternitatem S. Narciſſi receperat. Quæcunque bona cumulaverat, Alexander VI. juſſit ut ad fabricam Conventûs S. Mariæ Tranſpontinæ exponerentur, Litteris ad hoc datis Apoſtolicis anno 1503. die 15. Januarii. Edidit, ſeu potiùs ſcripſit:

1. *In quoſdam ſacræ Scripturæ Libros Commentaria*, quæ Pariſiis dictavit.

2. Edi curavit *Conſtitutiones Joannis Sorethi* Carmelitarum Prioris Generalis. Venetiis, anno 1499. Operâ & diligentiâ Baccalaurei *Joannis Mariæ de Poluciis* Novalarienſis.

3. Edi curavit etiam *Breviarium Ordinis* in *forma magna*, quod vocant *Cameræ*; impreſſum Venetiis. Anno 1495. ab eodem *Polucio* emendatum.

Pontium Raynaudum percelebrant Sixtus IV. & Innocentius VI. in ſuis Diplomatibus quæ legi poſſunt in *Bullario Carmelit. tomo I. p. 373. 391. 394.* Alexander VI. *ibid. p. 423.* eum exhortans ut in Alma Urbe domum Ordinis ſui unam ædificaret, pro quâ extruendâ ſummam pecuniæ congregaverat. Henricus VII. Rex Angliæ, in Litteris anno 1493. datis die 3. Auguſti quibus Licentiam concedit Laurentio Burelli Viſitandi Provinciam Angliæ; *ibidem p. 623. num. 39.* & in *Actis publicis Angliæ* Thomæ Rymer, *tomo XII. p. 574.* Liber Antographus Ordinis Carmelit. *an. 1444. 1447. 1472. 1482. & 1502.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal.* ad eoſdem ann. ſed præſertim *anno 1502. num. 2. p. 1007.* Philippus à SS. Trinitate, in *Hiſt. Carmelitana:* Franciſcus Voerſius, in *Catalogo Priorum Gener.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ* Gallicè ſcripta *cap. 252. p. 577.* Claudius Robertus, in *Catalogo Priorum General. Ord. Carmelit.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmit. Vitis Carmeli Mſ.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 366.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli p. 536. num. 964. & tomo I. Speculi Carmelit. pag. 136. num. 583.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo, &c. pag. 364.*

CXCIV.

PONTIUS SCALMA, natione Italus; Carmelita Provinciæ Longobardiæ edidit:

Orationem in Comitiis Generalibus Placentiæ anno Chriſti 1575. die 21. Maii celebratis *habitam.* Placentiæ editam apud Franciſcum Comitem eodem anno *in-4.° Latinè.* Quam ad Reverend. Joannem-Baptiſtam Rubeum Ordinis Priorem Generalem dedicavit; & memorat Franciſcus Turcus Carmelita, in *Oratione habita Romæ* in electione Joannis-Baptiſtæ Caffardi, anno 1580. in Succeſſorem Rubei electum Priorem Generalem; & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 366.*

CXCV.

PROSPER JAMBERTONUS, ſive *Joannes Bertonus*, natione Siculus, patriâ Platienſis, Carmelita in patrio Conventu factus, vir accutiſſimi ingenii, ac doctiſſimus ſacræ Theologiæ Magiſter: in nonnullis Italiæ Academiis eamdem Theologiam docuit. Solitudinis amantiſſimus, ſuperiorum veniâ in eremum quamdam juxtà veterem Platiam ſeceſſit; ibique omnibus mundi curis ſolutus ſanctè vixit, ſanctèque deceſſit anno 1642. Scripſit:

Hiſtoriam Civitatis Platiæ: quam in ſuo Cœnobio *Mſ.* ſervatam ſæpiùs memorat Joannes-Paulus Chiarandæus, in *Hiſt. Platiæ Lib. III. cap. 5. p. 137. cap. 8. p. 190. cap. 11. p. 11. & Lib. IV. cap. 3. p. 266.* Cujus quidem non tantùm meminit, ſed etiam fragmenta exſcribit: teſte Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula tomo II. pag. 193.*

CXCVI.

PROSPER A S. MARGARITA, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus Carmelita, Philoſophiæ & Theologiæ Profeſſor, & in ſocium ad Comitia Generalia 2. deputatus anno 1651. in Capitulo Turonenſi, cui ipſe præſidebat Reverendiſſ. P. Magiſter *Joannes-Antonius Philippinus*, in Provinciam reformandam amandatus eſt Narbonenſem; ubi in Philoſophia & Theologia per annos viginti quinque Lectoris munus, poſteà Prioris, Definitoris, Vicarii Provincialis, & Commiſſarii Generalis ſuſtinuit; vir magnæ famæ & ſummi pretii apud omnes, ob virtutem, pietatem, peritiam, & Caſuum præſertim conſcientiæ notitiam, de quibus ceu magnus Apollo conſulebatur ab omnibus Vicinæ Regionis incolis: obiit Cabilone anno Chriſti 1680. ætatis ſuæ 70.

Hujus doctiſſimi viri Societas & Doctrina, Deo favente, *Joannem Vallæum* Dominum *des Barreaux*, in ſuprema Pariſienſi Curia quondam Senatorem, de moribus & Religione pravè & perditè ſentientem, ad meliorem frugem revocavit, qui verè contritus & facti deinceps pœnitens Cabilone obiit, in Eccleſia Carmelitarum ſepultus anno 1674. Hic ille eſt qui quodam Quadrageſimæ tempore carnem ſimul atque *Dominus d'Elbene* volentes & non invenientes: ova ex lardo frixa ſibi apponi juſſerunt; quæ dum comederent, magna cœli perturbatio emiavit, omnia tonitru ita concuſſa ſunt, ut everti jam jam crederentur. Quietus & animo tranquillus Dominus *des Barreaux* catinum aſſumit & per feneſtram ejicit dicens: *Magnus en fragor miſerum ob ovorum & laridi mixturam.* Poëmation (illud Itali & Galli Sonnetum vocant) celebre eſt atque diverſis idiomatibus donatum, quod ipſe poſt converſionem ſuam cecinit his verbis:

Grand Dieu, tes jugemens ſont remplis d'équité,
Toujours tu prens plaiſir à nous être propice:
Mais j'ai tant fait de mal, que jamais ta bonté
Ne me pardonnera, ſans choquer ta Juſtice.

Oui, mon Dieu, la grandeur de mon impiété,
Ne laiſſe à ton pouvoir que le choix du ſupplice;
Ton intérêt s'oppoſe à ma félicité,
Et ta clémence même attend que je périſſe.

Contente ton déſir, puiſqu'il t'eſt glorieux:
Offenſe-toi des pleurs qui coulent de mes yeux;
Tonne, frappe, il eſt tems, rends-moi guerre pour guerre;

J'adore en périſſant la raiſon qui t'aigrit;
Mais deſſus quel endroit tombera ton tonnerre,
Qui ne ſoit tout couvert du Sang de Jeſus-Chriſt,

P.

CXCVII.

PROSPER A SPIRITU SANCTO, natione Cantaber, in pago *de Nalda*, ad limites Regni Navarræ, Diœceſis Calaguritanæ ſito, ex patre *Didaco Garaicaval*, & matre *Julianâ Ximenez*, natus die 22. Maii 1583. ab infantiæ à Deo electus, & in benedictionibus dulcedinis ſuæ ad vitam Monaſticam deſtinatus; circà annum 12. ætatis ſuæ miſſus eſt *Logronum* ad diſcendas humaniores Litteras: Quod feliciter egit. Poſteà *Romam* profectus, ſacrum Carmelit. Excalceat. habitum ſub R. P. *Dominico à Jeſu Maria* an. 1607. ſuſcepit, & profeſſionem anno 1608. emiſit die 1. Novembr. Paulopoſt pro fundatione Panormitanâ miſſus., tandem Romam reverſus, ut alter Elias zelo ſalutis animarum inflammatus, in Perſidem Chriſti fidem propagaturus eſt amandatus eſt. Prior Aſpahamenſis electus, celeberriumum ſuæ Congregationis Conventum cum omni caritate & prudentia gubernavit.

Anno 1624. à R. P. *Paulo-Simone à Jeſu* præpoſito Generali Romam evocatus, pro miſſione Aleppenſi exoriundâ, in Orientem remiſſus, felici ſucceſſu rem aggreſſus eſt, illam perfecit anno 1627. mandante atque protegente Illuſtriſſ. & Excellentiſſ. D. D. *Philippo de Harlay* Comite *de Ceſy*, Regis Chriſtianiſſ. *Ludovici XIII.* ad Imperatorem Turcarum Oratore. Indè ſuperioribus Scribens *Proſper*, poſſibilem eſſe, ſacri Montis-Carmeli habitationem, eorum mandato, opus adeò arduum, ſolâ patientiâ, ac Divinâ Providentiâ munitus, adorſus eſt, an. 1631. menſe Novembris obtinuit ab *Emiro Tharabea* Montis-Carmeli Principe ut Carmelitæ Diſcalceati, ſub annuo ducentorum nummorum cenſu ibi remanerent. Quod & Pontifex Maximus *Urbanus VIII.* die 3. Decembris 1633. Litteris Apoſtolicis datis ad dictum *Paulum-Simonem* iterùm Præpoſitum Generalem electum, quem ipſe *Proſper* ſecundò convenerat.

Anno 1634. die 26. Februarii in Carmelum reverſus, & ſecundâ conventione conſtitutus hujus habitationis poſſeſſor ab eodem Principe *Tarabeo*, ſummo cùm labore & periculo, ſuam ibi ſtabilivit manſionem vicarius à Præpoſito Generali, qui ex prædicto *Urbani VIII.* decreto Prior Montis-Carmeli perpetuo titulo decoratur, nominatus. Qui vitæ finem prænoſcens, mortem non exhorruit, ſed receptis ſummâ pietate Eccleſiæ Sacramentis, plenus dierum ac bonorum operum, non ſolùm Chriſtianis, ſed pleriſque Judæis etiam ac Mahometanis venerabilis famâ ſanctitatis inclytus, cantatis ſuaviter Pſalmis, ac Hymno *Te Deum laudamus*, è Terra Sancta, in terram viventium migravit anno 1653. die 20. Novembris. Scripſit:

1. *Compendium Hiſtoriæ Miſſionis Carmelitar. Excalceat. Perſicæ.* Quam Hiſpanicè ſcriptam obtulit an. 1626. Urbano VIII. & Congregationi de Propaganda Fide, *in-folio*. De hac Nicolaus-Antonius, *tomo II. Biblioth. Hiſpan. pag. 151.* Habetur Gallicè apud Franciſcum à S. Maria, *tomo II. Hiſt. General. Congregat. Hiſpan. Lib. VI. cap. 19.* vel Latinè *Lib. V. cap. 46.*

2. *Hiſtor. fundationis & recuperationis Montis-Carmeli.* Quam *Mſ.* habuiſſe ſe profitetur Ludov. à S. Tereſia, in *Annal. Carmelit. Excalc. Galliæ, p. 615.* Lineâ 3. ubi ſcilicèt *Lib. II. cap. 113. & ſeqq. à p. 614.* uſque *ad p. 618.* vitam hujus venerabilis Proſperi deſcripſit.

Cujus etiamhonorificam habent memoriam Adrianus de Parvilliers, Ambianenſis Soc. Jeſu, in *Epiſt.* ſcriptâ Sidone ad *R. P. Franciſcum Longuet*, ejuſd. Societatis Jeſu, die 20. Auguſti anno 1653. Nicolaus Poirenon, Calvomontii in Campania Galliæ natus, in ſua *Relatione* ad eumdem *Longuet* Rectorem Collegii Metenſis anno 1655. Auctor *Itinerarii Terræ-Sanctæ, anno 1668.* Pariſiis editi apud Antonium Dezallier. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli, 3. parte p. 211.* Idem in *Itinerario Orientali.* Idem in *Compendio Hiſtoriæ Carmelit. Lib. XII. cap. 12.* Emmanuel à Cruce, in *Deſcriptione Montis-Carmeli.* Antonius de Leon, in *Bibl. Orientali & Occidentali, p. 42.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 366.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani pag. 996. 998. & 1132. num. 3483. 3489. & 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 341. & ſeqq.*

CXCVIII.

PTOLOMÆUS DE PTOLOMÆIS, Carmelita Ferrarienſis, Theologorum ornamentum ſingulare, inquit *Petrus Lucius*, & Ferrarienſis Academiæ decus eximium, omnem penè ætatem in evolvendis ſacris Auctoribus conterens: vir multijugæ lectionis & eruditionis, in diſputando acer, & ingenioſus, in concionando ardens & vehemens. Cæterùm quàm in legendo & docendo ſit diſertus & eloquens, optimè novit *Ferraria*, ubi circà annum 1594. quotidiè magnâ diſcipulorum frequentiâ Metaphyſices arcana pandebat.

Cujus Comment. & Sermones varii aſſervantur.

Hæc profert in *Carmelit. Biblioth.* Petrus Lucius *pag. 70.* Quem imitati exſcripſerunt Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 438.* & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 367.* & eum nominavit Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Ordinis Carmelit. p. 90.* Atque Joſephus Falco, in *Chronico Carmelitano.*

Q.

QUIRENUS A SS. TRINITATE, Diſcalceatus Carmelita Provinciæ SS. Sacramenti in Germania, edidit idiomate Germanico:

Heroïnam Hiſpanam, ſeù *Hiſtoriam vitæ S. Tereſiæ à Jeſu:* Monachii, an. 1714. *in-4.°* pag. 774. Ità Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 345.*

R.

I.

RADULPHUS ALEMANNUS, ſic à natione vocatus, quem *Radulphum Tedeſcum* corruptè vocat Alegreus Caſſanatus, p. 267. in *Parad. &c.* alii Rudolphum, Ridolphum alii appellant; Carmelita, doctrinâ, ſapientiâ, prudentiâ, conſilio, ſolitudine, regularis obſervantiæ zelo, contemplatione, jejuniis, vitæ ſanctimonia, cæteriſque virtutibus clarus, & ſuis Fratribus adeò carus, ut in Capitulo Generali ad Feſtum B. V. Mariæ Nativitatis celebrato Pariſiis, anno 1270. Una voce fuerit in Generalem totiùs Ordinis electus. Cujus quidem regimini in Religionis augmentum decorandum, & in Regularem Obſervantiam ſovendam pro viribus attendens incumbebat. Sui tamen deceſſoris *Nicolai* exemplo, devotus & contemplativæ vitæ amore affectus Generalatûs officium, & ad *Holnenſem* Eremum propè *Alnevicum* in Northumbtia Angliæ Provincia, depoſito onere, Deo vacaturus, ſe tranſtulit anno 1273. pertæſus etiam, ut quidam dicunt, Fratrum eorum, qui converſationem, qui in Urbibus, relictis eremis, morabantur, ibi degens, feliciter vitæ curſum conſummavit anno 1276.

Scripſit *ad Fratres* diverſarum Nationum *Epiſt. plurimas.*

Ipſum inſuper contendit Joannes Balæus præfixiſſe titulum, *Ignea Sagitta*, Lib. quem *Nicolaus Gallicus* ejus Prædeceſſor ſcripſit. Verumtamen ex ipſomet Libro conjicere poſſumus hunc titulum ab ipſo Auctore fuiſſe præfixum. Sic enim habet in Prologio ejuſdem Libri. *Libellus iſte, qui propter ſuæ veritatis Lucidum acumen meritò intitulatur* Ignea Sagitta, *filiis legitimis euntibus in luce, amabilis exiſtet, prævignis tamen nè arguatur opera legitima lucem odientibus videbitur odioſus.*

Radulphum Alemannum celebrant Joannes Groſſi, in *Viridarii parte 1. cap. 8.* Arnoldus Boſtius, in *Hiſtoriali Speculo, Lib. VI. cap. 12.* Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo tripartito, Lib. III. cap. 9.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1270. 1273. & 1276.* Joannes Balæus, *in Catalogo ſcriptorum Britanniæ, Cent. 13.* Joannes Lelandus, *de Scriptor. Angliæ, Lib. IV.* Claudius Robertus, in *Catalogo Gener. Ord. Carmelit.* Renatus Choppinus, in *Monaſtico.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, pag. 529. num. 946.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 229. p. 516. &c.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 368.*

II.

RADULPHUS CAMERTIANUS, natione Germanus, Carmelita, Theologus & Philoſophus ſcripſit ad Archiepiſcopum Salzburgenſem, anno 1348. in Civitate Friſanenſi.

De Futuris Eventibus, Lib. I. Extabat *Mſ.* in Bibliotheca Carmelitana Nordowicenſi. Et ejus mentionem facit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 368.* poſt Joſiam Simlerum, in *Epitome Bibliotheca Geſneriana*, Paulum ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ordinis Carmelitarum, pag. 91.*

III.

RADULPHUS FRESBURNUS, in Septentrionalibus Angliæ Regionibus, nobili familiâ natus, patriâ Northumbrienſis, bonis Præceptoribus adoleſcens traditus, Litteras ſimul & Chriſtianæ Religionis zelum imbibit. In ætatis flore profectus eſt ad Orientem; ut contrà Saracenos Chriſtiani nominis & Religionis juratos arma gereret.

Cùm autem ad Carmalum Syriæ veniſſet, vidiſſetque ſanctum Inſtitutum Fratrum, qui illam Eremum incolentes, ſub tutela Beatæ Virginis, ſe totos divinis obſequiis mancipabant. Iis circà annum 1215. ſe adjunxit, eorum habitum, & Regulam ſuſcepit, in eorum diſciplinam ſe totum tradidit.

Redeuntibus è Syria tandem in Angliam Baronibus Joanne Veſco, & Ricardo Graio, cùm multis aliis Anglis Radulphus etiam, aſſumpto ſibi Socio Yvone Armorico Britanno, in Angliam reverſus eſt, ubi Ordinis ſui prima poneret exordia: Quod anno Domini 1240. ex animi ſententia præſtitit. Multos enim illius Inſtituti Monachos in Angliam vocavit, quibus ipſe ad annos quatuordecim Provincialis præfuit. Ædificavitque ex ſuis potiſſimùm bonis prima illorum Cœnobia, juxtà *Alva* vicum in Holnenſi Northumbriæ deſerto unum; in Alesfordenſi Sylva in Cantia alterum.

Rexit autem ſuos non tam Regularum ſeveritate, quam piis exhortationibus, & virtutum exemplis. In Capitulo Generali, anno 1254. Londini celebrato, ſenio gravis ſuum Provincialatûs officium reſignans in Holnenſem Conventum ſeceſſit, ubi finem vivandi fecit, & ſepulturam accepit, anno Chriſti 1274. Quo Eduardus primus regnandi exordium habuit. Scripſit:

1. *Ad ſuos Fratres, exhortationum piarum*; Lib. I.
2. *Epiſtolarum*, Lib. I.
3. *Alia quadam.*

Radulphum Fresburnum laudant Joannes Lelandus, Joannes Pitſeus, Nicolaus Arsfeldius, & Joannes Balæus, *Cent. 2. & 4.* de Scriptoribus Angliæ, & Thomas Scropus Bradley, in *Chronico cap. 8.* Joannes de Veneta Provincialis Carmelitarum Franciæ, in *Chronico.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1209. pag. 193. anno 1254. p. 352. & 1256. an. 1274. p. 415. & 416.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelit. p. 1041. num. 3610. & p. 1119. num. 3950.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, p. 267.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 368. &c.* Quorum in confirmationem non abs re futurum eſt ſex verſus, quos in *Chronico* ſuo jam citato refert Thomas Bradley Carmelita Nerwicenſis ab Eugenio IV. Dromorenſis, in Hibernia Epiſcopus circà annum 1446.

Anno milleno ducenteno quadrageno
Hulmæ Carmelitæ capiunt ad tempora vitæ.
Carmis conceſſi prius in Boria loca Veſci.
Carmis in clauſtro Grey primus fixit in Auſtro
Quæ loca conceſſi Carmelitis ego Veſci
Percii firmavit: Deus his ſibi nos ſociavit.

R.

I V.

RADULPHUS KULLÆUS, ſivè *Kulleius*, vernaculè *Kulley*, natione Hibernus, *Pontanæ* (ſivè *Droghedæ*) natus, educatus autem *Kildariæ* in Cœnobio Carmelitarum, ubi Carmelita factus eſt. Fuit ejuſdem Ordinis Procurator Generalis deſignatus in Capitulo Generali Albienſi anno 1327. ſub Joanne *de Alerio* Generali, & in Valencennenſi ſub Petro *de Caſis* an. 1330. ac in Lemovicenſi anno 1339. ac demum in Lugdunenſi anno 1342.

Anno 1344. die 6. Februarii poſt obitum *Meilerii*, præfectus eſt in Epiſcopum *Lethglinenſem*, ſivè *Laglinenſem* in Hibernia; ut conſtat ex Bullâ ſuæ Inſtitutionis per *Clementem VI.* Pontificem Maximum datâ; ubi vocatur Radulphus *Okelli*. Ad Archiepiſcopatum poſteà *Caſſelienſem* anno 1345. aſſumptus dicitur à *Jacobo Waræo*, & à Joanne-Baptiſta *de Lezana*, omiſſo Epiſcopatu Laglinenſi. Mortuus eſt autem an. 1361. die 20. Novembris, poſtquam ſcripſiſſet:

1. *De Jure Canonico*, Lib. I.
2. *Epiſtolas Familiares*, Lib. I.

De Radulpho Kullæo, vel Kellæo loquuntur Joannes Bloxamus, in *Eſtipolis*: Joannes Balæus, *Centuria 4.* Joannes Pitſæus, *Lib. de Illuſtr. Angliæ ſcript. Ætate 14. num. 346.* Ubi tamen de Monachatu Carmelit. nihil habet. Jacob. Waræus, *Lib. 1. de ſcript. Angliæ, cap. 10.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Geſneriana*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Conradus Tremonius, *de Epiſcopis Ordinis Carmelit.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1342. p. 570. & anno 1347. p. 586.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 369.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 498, num. 890.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 950. num. 3343. &c.* Si quis diſtinguat Radulphum Kullæum à Radulpho Okelli, eradet ex hoc articulo quæ de Epiſcopatu Laglinenſi dicta ſunt.

V.

RADULPHUS SPALDINGUS, natione Anglus, Stanfordienſis Carmelita ſacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienſis, Philoſophus & Theologus non contemnendus: niſi quod fuerit in opinionibus novis excogitandis curioſus, in propalandis temerarius, & in aſſeverandis adeò pertinax, ut tandem, teſte *Lelando*, in hæreſis ſuſpicionem inciderit. Undè, & *Thomas Waldenſis* fidei Catholicæ defenſor, dixit eum non ad ſobrietatem, ſed pluſquam oportuerit ſapuiſſe, imoverò hæreſim Wicleſianam nonnihil ſapuiſſe. Cùm tamen ejus Opera damnata non ſint, & ipſe in ſuo Stanfordienſi Cœnobio mortuus an. 1390. Eccleſiaſticam meruerit ſepulturam, facilè credimus, vel reſipuiſſe, vel ſinè pertinaciâ ad hæreſim requiſita errаſſe. Scripſit:

1. *Determinationes ſcripturæ ſacræ*, Lib. I.
2. *Sermonum*, Lib. I.
3. *In Elenchos Ariſtotelis quæſtiones 45.*

RadulphumS palginghum commemorant Lelandus, Balæus & Pitſæus: necnon Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſneriana*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Sacra ſcriptura*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, p. 319.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1390. num. 70. p. 730.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 369.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcript. Carmelit. p. 91.*

V I.

RADULPHUS VANNIS, natione Italus, Carmelita ſacræ Theologiæ Lector, Provincialis Thuſciæ per decem annos, Socius Generalis, & Pœnitentiarius *Clementis VI.* Adfuit Provincialatûs munere decoratus in Capitulis Generalibus Nemauſenſi an. 1333. Lemovicenſi 1339. & Lugdunenſi 1342. Diſtinguendus ne eſt ab illo *Radulpho* Procuratore Generali, quem *Joannes XXII.* Pontifex Maximus denuntiat in Diplomate Pontificio die 27. Junii 1333. dato amotum ab officio Procurationis hujuſmodi, exigentibus ſuis exceſſibus & delictis, in Capitulo Generali apud Nemauſum habito eodem anno?

Hujus loco *Radulphi* Pontifex is Romanus *Joannem Gilberti* conſtituit Procuratorem Generalem, revocatis aliis quibuſcunque Procuratoribus; ità ut ipſe *Gilbertus* ſolus in cauſis & litibus Conventuum & Fratrum Carmelitarum ad Curiam Romanam devolutis, vel devolvendis, haberet facultatem agendi, & definiendi, aliaque in judicio, & extrà judicium faciendi, gerendi, & exercendi circà eas, quæ ad officium Procuratoris pertinent: ſicuti declarat idem Joannes XXII. per alterum Diploma Pontificium die 1. Julii datum anno ſequenti 1334. Qui Joannes Gilberti ab iſto officio Procuratoris Generalis amotus eſt à *Benedicto XII.* per aliam Bullam die 6. Junii datam, anno ſequenti 1335.

Radulphus Vannis hic non fuit ad quem ſpectare poſſet hæc amotio & revocatio, ſed potiùs Radulphus Kellæus, quem ab anno 1327. ad annum 1342. Procuratorem Generalem teſtantur Annales Carmelitici: de quo tamen Officio Procuratoris difficultatem pariunt verba duorum Pontificum, quos nominavimus, aſſerentium in Capitulo Nemauſenſi Generali 1333. nominationem Procuratoris relictam fuiſſe beneplacito ſummi Pontificis *Joannis XXII.* Quidquid ſit; *Radulphus Vannis* obiit Avenione die 31. Januarii, anno 1347. poſtquàm ſcripſiſſet, ut pote Lector, Philoſophiæ & Theologiæ.

1. *Commentaria in Libros quoſdam Ariſtotelis.*
2. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum Magiſtri Lombardi.*

Radulphum ſivè Rodulphum Vannis commemorant, *Archivium Carmelit. Conventûs Florentini*: *Liber Mſ.* Actuum *Ordinis* Carmelitar. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium an. 1347. num. 7. pag. 588.*

V I I.

RAPHAEL DE LA CAMARA, natione Hiſpanus, Carmelita Requenſis, Provinciæ Caſtellæ-Novæ, Theologus celebris, Sereniſſimæ Infantis *Iſabellæ-Claræ-Eugeniæ* Belgarum Principi notus: vir probitate & pietate conſpicuus: eruditum Commentarium ſcripſit circà annum 1620.

In Pſalmum 50. *Miſerere mei Deus.* Cujus meminit Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1290. num. 6. pag. 451. &* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 369.*

Digitized by Google

R.

VIII.

RAPHAEL FERRARIUS, Mediolanenſis, Carmelitarum Ordinem ſuſcepit in Cœnobio S. Joannis ad Concham, Congregationis Mantuanæ Aſcetis conceſſo an. 1480. in Philoſophicis atque Theologicis ſtudiis *Ferrarius* cum ſe an. complures exercuiſſet, Magiſter creari promeruit. Alumnis quoque ſuæ Congregationis multis in Urbibus Facultates eaſdem tradidit, atque officium Definitoris peregriè ſuſtinuit anno 1610. Verumtamen effuſâ etiam extrà clauſtra eruditionis ejus fama ad ſacras Conciones habendas perſæpè expetitus fuit, magno cum plauſu à populis auditus. Mortales exuvias depoſuit in inſula Corcyrenſi circà Redemptionis humanæ annum 1620. Ejus Opera ſunt :

1. *D. Caroli Borromæi S. R. Eccleſ. Cardinalis & Archiep. Mediolan. pia & devota laudatio :* quâ Fr. Raphael Ferrarius Mediolanenſis Carmelita S. Th. Doct. & in Conventu S. Joannis ad Concham Mediolani Prior, nuperrimè audito ejus ſanctificationis nuncio, Civibus Mediolanenſibus gratulatus eſt. Mediolani typis Archiepiſc. anno 1610. *in-4.°*

2. *Oratio pro Coaptatione Philippi Pirovani in Collegium J. C. C. Mediolani.* Ibidem, apud Pontium, anno 1612. *in-4.°*

3. *Commentaria in VIII. Libros Phyſicorum Ariſtotelis. Mſſ. in-4.°*

4. *Lectiones in Metaphyſicam Mſſ. in-4.°*

5. *Lectiones Ariſtotelis Lib. de Anima. Mſſ. in-4.°*

6. *Conciones per ſacrum Quadrageſimale tempus:* Italicè : *Mſſ. in-4.°*

Hæc quatuor Manuſcripta extant in Bibliotheca Carmelitarum S. Joannis ad Concham Mediolani.

Raphaelem Ferrarium laudant Philippus Picinellus, in *Athæneo viror. Litteratorum Mediolanen. p. 479.* Clemens-Maria Felina, in *Muſæo Mantuanæ Congregationis.* Carolus Vaghus, in *Commentario Fratrum & Sororum Illuſtrium ejuſdem Congregationis, p. 333.* Philippus Argelatus, in *Bibl. ſcript. Mediolan. p. 615. num. 774.*

IX.

RAPHAEL A S. JOSEPH, natione Germanus, ſivè potiùs Boïus, natus die 8. Novembris anno 1665. inter Carmelitas Diſcalceat. nomen dedit, piis ſuæ Religionis operibus exercitatus, ſed ergà B. V. Mariam devotiſſimus edidit opus cui titulum appoſuit :

Signum ſalutis in periculis. Lincii in Auſtria ſuperiori, anno 1718. Latinè; *in-folio.* In hoc opere explicat Beneficia per S. Scapulare Fratrum B. Virg. Mariæ de Monte-Carmelo: ſicut fuſiùs narrat Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 345.*

X.

RAPHAEL LLINAS, natione Catalanus, Majoricenſis Cœnobii Carmelita, in eoque ſacræ Theologiæ Regens, Prior extitit Conventûs Gerundenſis, & Provinciæ ſuæ Cataloniæ Definitor : die 27. Junii 1537. à *Paulo III.* Pontifice Maximo Epiſcopus *Chryſopolitanus* Titularis in Macedonia, ſub Metropoli *Philippenſi* electus eſt; Suffraganeus pariter inſtitutus in Diœceſi Majoricenſi: Quam per aliquot annos, abſente Campegio proprio Epiſcopo, gubernavit. In ſuo *Majoricæ* Cœnobio deceſſit die 4. Junii, 1558. ubi legitur hoc Epitaphium.

D. O. M.

REVERENDISSIMUS DOMINUS D. F.
RAPHAEL LLINAS,
MAJORICENSIS, ORDINIS CARMELITARUM;
EPISCOPUS CHRYSOPOLITANUS,
DIVINI VERBI STRENUUS DECLAMATOR,
ET SACRARUM LITTERARUM DOCTOR
PRÆSTANTISSIMUS,
HOC TUMULO CLAUDITUR.
OBIIT DIE 4. JUNII 1558.

Scripſit :

1. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum.*

2. *Sermones varias*, Lib. I.

3. *In Vetus & Novum Teſtamentum Comment.*

Raphaelem Llinas celebrant Vincentius Mut, in *Hiſtoria Majoricarum, Lib. XI. cap. 2.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 369.* & in *Catalogo Mſ. Conventuum Ordinis Carmelitarum, p. 229.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1321. num. 8. p. 524.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris, p. 400.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelitan, p. 950. num. 3344.* Aſt Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſt. Carmelit. cap. 9. p. 457.* vocat Joannem Epiſcopum Majoricenſis Eccleſiæ, & *p. 461.* Raphaelem ejuſdem Eccleſiæ Coadjutorem : aſt quamvis *Joannes de Deo* fuerit Carmelita Majoricenſis Cœnobii, & Archiepiſcopus Tarſenſis Titularis 1484. non fuit Majoricenſis Epiſcopus, ſed Suffraganeus ſolummodò æque ac noſter *Raphael Llinas.*

XI.

RAPHAEL MARIA BAVARO, Neapolitanus Carmelita ſtrictioris Obſervantiæ *à vita* filius & alumnus, pluries ſuæ Provinciæ reformatæ Provincialis, & Titulo Saxoniæ decoratus, luci publicæ dedit *Hiſtoriam S. Joſeph, Sponſi Dei genitricis Virg. Mariæ, cum ſua Epitome, in-4.°* Neapoli, an. 1723. Item & *Novennarium Natalis Jeſu-Chriſti, in-12.°* Italicè, ibid. apud Severinum : prout aſſerunt Schedæ Mſſ. P. Eliæ de Amato, anno 1747.

XII.

RAPHAEL A S. MATTHÆO, natione Aremoricus Brito, patriâ Leonenſis ſeu Paulopolitanus, in ſæculo dictus *Gabriel Bohier* circà annum 1597. natus, inter primarios ſtrictioris Obſervantiæ Rhedonenſis Diſcipulos à *Philippo Theobaldo* pro tertiâ vice bujus Conventus Rhedonenſis Priore adoptatus Carmelitici Inſtituti ſectator; unus fuit ex Carmelitis ſex deſtinatus, qui anno 1616. exeunte flexiam exiverunt ſtudiorum causâ apud RR. Patres Societatis Jeſu abſolvendorum, permanſuri in ædibus conductis ex ære annuo & alieno ducentorum nummorum, per ampliſſimum Dominum du *Roché-Portail* officioſè donato.

Anno 1620. xv. Kalendas Apriles reformato Conventu Nannetenſi, inſtituti ſunt ibi Prior

R.

Franciſcus Oſiau, Lectores Theologiæ *Albertus à S. Ægidio*, & noſter *Raphael à S. Matthæo*; vir nobiliori ingenii acumine notus, politioribus addictus Litteris, politiores fœtus ubique ſignabat, Hebraïcæ, Græcæ, Latinæ, Linguarum peritiam perfectè adeptus. Sacerdotii dignitatem accepit Romæ, & in Capitulo Generali Theſes Theologicas magno omnium plauſu propugnavit; & illuc à dicto *Philippo Theobaldo* iterùm miſſus, intempeſtivè hâc in Urbe ſublatus eſt anno 1629. cujus mortis dies venerabilis Frater *Joannes à S. Samſone* Rhedonis tunc commoranti revelatus fuit, quem & Religioſis aſtantibus denuntiavit.
Scripſit:

1. *Quæſtiones Theologicas.*
2. *Collectanea è Patribus Græcis aſſumpta, Mſſ.*
3. *Chronicon Ordinis Carmelitici*, quod morte præventus abſolvere non potuit.

Raphaelem à S. Matthæo celebrant Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Thibault*, *cap. 26. p. 198.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita ejuſdem Philippi Thibault*, *cap. 16. & 18. p. 177. & 209.* Bonifacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitico Provinciæ Turoniæ Decade 2. num. 4. p. 8.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 330.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Carmelit. Provinciæ Turoniæ Mſ. pag. 16.*

XIII.

RAPHAEL DE MEDIOLANO, ideò dictus quia in Carmelo Mediolanenſi vota ſolemnia dixit, vir extitit & vitæ ſanctimoniâ & laude doctrinæ inſignis. Poſt minora inter Mantuanæ Congregationis eo tempore adoleſcentis Carmelitas officia, pro iis primùm anno 1429. mox iterùm anno 1444. in Romanæ Curia Procuratoris Generalis munus exercuit. Hoc expleto, cum illum Litteris vacantium Alumnorum ſtudiis plurimùm eſſe profuturum cenſerent Superiores, anno 1452. in Helvetiorum Valleſiam miſerunt, atque in Cœnobio *Gerundæ*, quod ante annum 1437. à Carthuſianis ante hac illud poſſidentibus in Diœceſi Sedunenſi fundatum acceperant Mantuaniſtæ Carmelitæ, Regentem præfecerunt & Profeſſorem Philoſophiæ necnon Theologiæ conſtituerunt. Quando mortuus fuerit Raphael, nobis incertum, qui certum habemus quod Opera Mſſ. reliquit inſcripta:

1. *In Libros Ariſtotelis de Phyſico Auditu Commentaria, Mſſ. in-folio* juſtæ molis.
2. *In Ariſtotelis Libros de Cœlo Commentaria, Mſſ. in-folio.*
3. *De Anima Commentaria*, *Mſſ. in-folio.*

Quæ tria manuſcripta ſervantur Mediolani in Bibliotheca Carmelitarum Conventus S. Joannis ad Concham; teſte Carolo Vagho Carmelita, in ſuo *Commentario Congregationis Mantuanæ*, *pag. 140. 332.* Quem ſecutus eſt Philippus Argelatus, in *Bibl. ſcript. Mediolan. p. 1182. num. 1395.*

XIV.

RAPHAEL DE ROSIS, à Raphaele Mediolanenſi certè diſtinguendus, *Libellum Supplicem* obtulit Sixto IV. qui die 13. Decembris anno 1479. Raphaelem hunc Carmelitam, »præmiſſorum meritorum intuitu, volens favore »proſequi gratioſo, annuit ejus ſupplicationibus, »concedens ut quodcunque Beneficium Eccleſiaſ»ticum cum cura, vel ſine cura per Clericos ſe»culares obtineri ſolitum, etiamſi Parochialis »Eccleſia, vel ejus perpetua Vicaria, ſeu Capel»lania, & de Jure Patronatus Laïcorum exiſtat, »ſi ei alias canonicè conferatur, aut eligatur, »præſentetur, vel aſſumatur ad illud, & in eo »inſtituatur, recipere, & quoad vixerit, retine»re, illudque ſimpliciter, vel ex cauſa permu»tationis, quotiens illi placuerit, dimittere, & »loco dimiſſi aliud ſimile, vel diſſimile Benefi»cium Eccleſiaſticum etiam recipere, & ſimiliter »quoad vixerit, ut præfertur, retinere liberè, & »licitè poſſit & valeat, auctoritate Apoſtolica, »præſentium tenore, de ſpeciali gratia diſpenſat» præfatus Pontifex Maximus. Cujus quidem diſpenſationis apographum prodiit in *Bullario Carmelit. tomo I. p. 365. & 366.* autographum autem cum ſigno plumbeo ſervatur Romæ in Carmelit. Archivio Sancti Chryſogoni, *num.* 22. titulo *Religionis*. Quia verò Cœnobium iſtud S. Chryſogoni Romanum Carmelitis Congregationis Mantuanæ fuerit conceſſum an. 1480. vel 1489. indè quis forte conjicere poſſet Raphaelem de Roſis, alumnum ejuſdem Congregationis fuiſſe.

XV.

RAYMUNDUS BOQUERIUS DE AQUARIIS, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Narbonenſis, ſacræ Theologiæ Magiſter, in Capitulo Generali Podienſi, anno 1373. in ſtudio Toloſano Lector Biblicus pro primo an. & Lector Sententiarum pro tertio deſignatus, Avenione in Generalem Priorem anno 1384. poſt ceſſionem *Bernardi Olerii*, ab iis electus eſt Carmeliris, qui partes *Clementis* in ſua Obedientia *ſeptimi* dicti, ſequebantur. Hos per quatuor annos, menſes quatuor & dies decem in Hiſpaniis & Galliis gubernavit: ſed anno 1389. ceſſit ſuo muneri, & paulopoſt è vivis ceſſiſſe dicitur. Scripſit:

Contra quemdam Apoſtatam, Lib. I.

Raymundum *Baquerium*, ſivè *Boquerium*, ſivè *Aquerium*, ſivè *Vaquerium*, commemorant Joan. Groſſi, in *Viridario parte 1. Clavi 2.* Arnoldus Boſtius, *Lib. VII. Hiſtorial. cap. 45.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti*, *cap. 13.* Anton. Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ*: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad. 1384. num. 2. & 1388. num. 3. & 1389. num. 3. p. 716. 726. & 727.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 533. num. 957. &c.*

XVI.

RAYMUNDUS FASARDUS, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Aquitaniæ, ſacræ Theologiæ Lector Biblicus Toloſæ in Capitulo Generali Bononienſi, anno 1411. Deindè in Capitulo Generali Montiſpeſulano anno 1420. vocatur Diffinitor & Provincialis Provinciæ Aquitaniæ, & etiam Regens Toloſæ. Itidem in Capitulo Generali Appamiarum, anno 1425. Nannetenſi, anno 1430. Raveſpergenſi, anno 1434. Aſtenſi, anno 1440. Cabilonenſi, anno 1444. ac Romano, 1447. etiam Provincialis Aquitaniæ dicitur ſicut in Avenionenſi, an. 1451. Et poſteà nulla ejus mentio fit, quem ideò mortuum fuiſſe credunt antè annum 1456. quo celebrata ſunt Comitia Generalia Pariſiis.

Scripſiſſe

R.

Scripſiſſe dicitur in *quoſdam Libros ſacræ Scripturæ*, & *in Lib. IV. Sententiarum Commentaria.*

Ità Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 370.* ſpecialem verò mentionem ejus *Liber Ordinis Carmelitici*, *ann. 1411.* & aliis jam citatis; necnon Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *anno 1455. num. 8. p. 888.*

XVII.

RAYMUNDUS DE INSULIS, natione Aquitanus, patriâ Inſulanus, ſeu *Inſulæ-Jordanis* in Comitatu Armaniacenſi ad Novem populaniam, poſitæ, Carmelita Toloſanus, Doctor Theologus, poſt ceſſionem liberam *Patris Amiliani*, in Priorem Generalem electus eſt in Comitiis *Burdigalæ*, anno 1294. Qui tribus poſtquam annis Ordinem ſtrenuè gubernaſſet, renuntiavit officio anno 1297. & poſteà mortuus; ſepultuſque eſt *Toloſæ* in Conventu ſuo. Scripſit:

Apologeticum pro Ordine ſuo, Lib. I. Cui occaſionem præbuiſſe videntur Præmonſtratenſes Religioſi, qui adversùs aſſumptionem Capparum Albarum & decretum in Comitiis Gener. Carmel. apud Montem-Peſulanum, anno 1287. habitis reclamaſſe dicuntur. Nam antè illud Decretum Montis-Peſulani Capituli ordinatum, omnes Carmelitæ geſtabant Pallium, ut omnes norunt, ex ſeptem partibus duplicis coloris ab invicem diſtinctis & intextis perpendiculariter à collo uſque ad talos deſcendentibus conflatum. Verum quia panni ſic varii ſinè difficultate in Europa inveniri non poterant, ipſaque in Religioſo habitu plurimis ſecularibus hominibus & aliis etiam piis viris minùs decens apparebat, ab Honorio IV. Licentiam obtinuerunt permutandi illam varietatem & aſſumendi Cappas Albas. Quâ quidem Licentiâ uti Carmelitas debuiſſe affirmat *Gervaſius Giancolet de Clincham*, in Epiſtola ad ipſos data die 9. Februarii 1286. niſi poſt talem conceſſionem vellent exindè aliis eſſe in fabulam & deriſum, præterquam quod ipſe *Gervaſius* & alii, qui huc uſque interceſſerant pro dictis Carmelitis ſuper hanc Palliorum mutationem, & pro aliis eorumdem negotiis, præ pudore partes ſuas aliàs interponere non curarent.

Huic igitur ſapientiſſimo conſilio Carmelitæ omnes & ſinguli in Comitiis Generalibus Montis-Peſulani, anno (ut jam mox dicebamus) 1287. Congregati annuerunt, & communi calculo Cappas Albas aſſumpſerunt. Quâ de re nonnullis litigantibus, noſter *Raymundus de Inſulis* ad ſedem Apoſtolicam fugit, & nomine ſui totiùs Ordinis *Apologeticum Librum* obtulit *Bonifacio VIII.* Qui ratam & firmam habuit, ac Apoſtolica auctoritate confirmavit mutationem varii coloris mantellorum in Albas Cappas, ſicut jam per vivæ vocis oraculum *Honorii IV.* inſtantibus Cardinalibus *Latino Malabranca*, & *Gervaſio Giancolet.*

» Sanè lecta coram nobis, *inquit Bonifacius VIII.* » veſtra petitio continebat: quod olim bonæ memo- » riæ Latino Oſtienſi Epiſc. & Gervaſio Tituli S. » Martini in Montibus Presbytero Cardinali ſig- » nificantibus per ſuas Litteras, inter alia conti- » nentes, Priori Generali cæteriſque Fratribus » veſtri Ordinis in Generali tunc inſtanti Capitulo » Congregandis: quod felicis recordationis Ho- » norius Papa IV. Prædeceſſor noſter, de Fratrum » ſuorum conſilio, ejus piâ ac provida delibera- » tione conceſſerat; ut eorum habitum, ſivè va- » rietatem ipſius minùs decentem, & diſplicentem » quam pluribus, in alium decentem commutarent.

„ Idemque Prior Generalis, & Fratres poſt- „ modum in Capitulo Congregati prædicto, de- „ liberatione ſuper mutatione hujuſmodi præha- „ bitâ diligenti, unanimiter ſtatuerunt, ut ex tunc „ cæteri Priores, & Fratres ipſiùs Ordinis Man- „ tellis diverſorum colorum, quibus uti conſue- „ verat, dimiſſis omninò, Cappis Albis impoſte- „ rum uterentur.

„ Nos itaque veſtris ſupplicationibus inclinati, „ quod circà hujuſmodi mutationem habitûs in „ hac parte provide factum eſt, ratum & firmum „ habentes, id authoritate Apoſtolicâ confirma- „ mus, & præſentis ſcriptis patrocinio communi- „ mus ..... Datum Romæ apud S. Petrum 7. „ Kalendas Decembris Pontificatûs noſtri anno „ primo „. Id eſt die 25. Novembr. an. 1395.

Raymundum de Inſulis collaudant Joannes Groſſi, in *Viridarii parte 1. Clavi* 2. Arnoldus Boſtius, *Lib. VII. Speculi Hiſtorialis cap. 34.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti, cap. 10.* Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *annis 1294. num. 6. & 1297. num. 3. p. 464. & 470.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 530. num. 947.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, *pag. 275.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *cap. 230. p.* 520. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 370.*

XVIII.

RAYMUNDUS LUMBIER, Aragoniæ ſemel & iterùm Provincialis, Regius Concionator, ſupremæ Inquiſitionis Qualificator, in Univerſitate Cæſar-Auguſtana S. Theologiæ Doctor & Anteceſſor primarius, & pro Archiepiſcopatu Cæſar-Auguſtano Examinator Synodalis, eruditione clarus, inter Opera ſua quæ tomis quinque *in-8.°* prodierunt Cæſar-Auguſtæ, anno 1701. apud Joannem Ibar; edidit præſertim duo, quorum frequentem revocat mentionem ſuam in *Ethicam Amoris* Henricus à S. Ignatio. Scilicet inſcribitur:

1. *De fide*, cujus *quæſtionem 14. num. 806.* citat & approbat tomo II. Lib. II. cap. 3. p. 93. num. 13. Ubi aſſeritur quod fides interna actualis omnibus in peccato exiſtentibus neceſſitate medii in re, & non ſolum in voto, neceſſaria eſt ad juſtificationem.

Quæſtionem 15. num. 929. laudat cap. 4. §. 4. pag. 101. num. 57. ubi probatur quod fides actualis interna omnibus ratione utentibus, etiam in infantia baptiſatis, neceſſitate medii ſimpliciter neceſſaria ſit ad ſalutem.

Quæſtionem eamdem *15. num. 900.* accerſit cap. 6. num. 86. pag. 108. col. 2. ad probandum, quod omnibus ratione utentibus, eâdem neceſſitate poſt Evangelium promulgatum, ad juſtificationem, & ſalutem, neceſſaria ſit fides explicita Chriſti, ſeu Incarnationis, & Sanctiſſimæ Trinitatis.

2. *Obſervationes Theologicæ circà propoſitiones ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatas.* Sæpiſſimè has pariter laudat præfatus Henricus, S. Ignatio ſuis in tribus tomis *Ethicæ Amoris.*

Tomo I. Lib. II. cap. 63. num. 737. p. 858. col. 1. ubi probatur. Judici eſſe illicitum in judi-

R.

cando ſequi opinionem minus probabilem, laudat *Obſervationem 4. Lumbieri ad ſecundam propoſitionem ab Innocentio XI. damnatam.*

Eeod. Lib. undec. cap. 93. num. 1123. pag. 928. col. 1. laudat *Obſervationem* 3. §. 2. ubi probatur, extrà caſum neceſſitatis non eſſe licitum Confeſſario pœnitentem abſolvere ſecundùm opinionem incertam & probabilem de ſua juriſdictione.

Eodem Libr. XI. cap. 95. num. 1137. p. 931. lineis ultimis col. 1. memorat *Obſervationem 29. ad propoſitionem 27. ab Alexandro VII. damnatam* die 24. Septembris 1665. quæ dicebat, quod *ſi Liber ſit alicujus junioris & moderni, debet opinio cenſeri probabilis, dum non conſtet rejectam eſſe à ſede Apoſtolica tanquam improbabilem.* Notaverat autem Henricus à S. Ignatio in 1. Prologomeno cap. 2. p. 4. hanc propoſitionem reperiri apud Rocaſull, in praxi tom. II. parte 3. cap. 2. num. 20.

Tomo II. Lib. I. c. 5. num. 46. p. 9. col. 1. refert *Obſervationem 2. ad propoſitiones ab Innocentio XI. damnatas* die 2. Martii 1679. In qua quidem Obſervatione Lumberius aſſerit ſedis Apoſtolicæ Decreta, quibus nonnullæ propoſitiones, jus divinum, vel naturale concernentes, ſervari, vel doceri prohibentur, obligare in conſcientia fideles, etiam ſi ſolemniter non fuerint promulgata.

Liber I. caput 22. num. 183. p. 30. col. 1. *Obſervatio 14. num. 473. ad propoſitiones damnatas* recenſetur, quæ docet privilegium à Leone X. conceſſum fuiſſe Religioſis Ordinum Mendicantium, ut qui ſcrupulis vexantur circà recitationem Breviarii, poſſint in omnibus dubiis, ſecurâ conſcientiâ, ſtare determinationi ſuorum Superiorum.

Ibidem col. 2. num. 185. eadem laudatur *Obſervatio 14. num. 477.* Quâ Lumberius monet eum, qui (non habens Breviarium) memoriter recitare poſſet ſingularem horarum Pſalmos, non verò Capitula, non Orationes, teneri ad Pſalmos recitandos. Contra propoſitionem 54. ab Innocentio damnatam, quæ aſſerit quod *qui poteſt recitare Matutinum & Laudes; non poteſt autem reliquas Horas, ad nihil tenetur: quia major pars trahit ad ſe minorem.* Notat autem Henricus à S. Ignatio, hanc proprofitionem eſſe Dianæ, p. 4. tract. 4. reſolut. 125.

Lib. II. cap. 7. num. 128. col. 1. refert *Obſervationem 17. ad propoſitiones 64. & 65. ab Innocentio XI. damnatas* §. 2. Quâ Lumberius docet neceſſitatem actûs fidei in iis fidelibus, qui accedunt ad Sacramentum Pœnitentiæ. „ Quia, „ *inquit*, quoties facienda eſt confeſſio, facienda „ eſt cum contritione, vel attritione, ad quam „ præriquiritur ſupernaturalis cognitio; nec quæ- „ cunque cognitio ſupernaturalis ſufficit, ſed eſſe „ debet actus fidei: quia *ſine fide impoſſibile eſt* „ *placere Deo* „. Sed Henricus contra Sententiam Lumberii aſſerit ibid. num. 129. ſufficere tunc fidem implicitam & virtualem.

Lib. IX. cap. 126. num. 1215. pag. 516. col. 2. *Obſervationes ad propoſitiones ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatas num. 730.* recitantur, ubi Lumberius probabiliſſimum cenſet Epiſcopum vel Parochum non teneri ad reſtituendum omnes fructus diei quo recitationem Horarum Canonicarum omiſerint, ſed quintam dumtaxat partem, poſſeque reliquas partes in aliorum onerum compenſationem retinere. At manifeſta Henrico videntur Pii V. verba in contrarium. Nam in Conſtitutione 135. Summus Pontifex loquens de Beneficiato, etiam cum Cura, expreſſe dicit quod *qui Horas omnes Canonicas uno, vel pluribus diebus intermiſerit, omnes Beneficii . . . . fructus, qui illi vel illis diebus correſpondent . . . amittat.* Non ergo quintam dumtaxat partem.

Ibid. num. 1217. p. 517. col. 1. Henricus loquens contra opinionem Caſuiſtarum eximentium à reſtitutione eum qui omiſit notabilem partem unius Horæ, at non æquivalentem Horæ integræ: approbat Lumberium oppoſitæ opinioni adhærentem *num. 729.* & dicentem. „ Quia non in pœ- „ nam fieri debet reſtitutio, ſed quia ſic delinquens „ nullum habet legitimum jus ad eos fructus. Cum „ enim titulus retentionis & acquiſitionis eorum „ ſit recitatio quotidiana; hac deficiente, bono „ titulo poſſideri non poſſunt. Alieni ergo ſunt, „ debentque vero domino reſtitui fructus.

Tomo III. Lib. V. cap. 105. num. 1159. pag. 375. lin. 8. ubi agitur de Abſolutione deneganda peccatoribus gravium culparum conſuetudine obſtrictis, affertur *Obſervatio 15. §. 7.*

Lib. IV. cap. 34. num. 436. p. 132. col. 2, ubi de diſpoſitionibus ad recipiendum gratiæ augmentum in frequenti SS. Euchariſtiæ receptione requiſitis agitur, teſtimonium Lumberii adducitur ex *Obſervationum Theologicarum numero 503.* Ubi animadvertit „ Concilium Tridentinum ſeſſ. „ 13. cap. 7. ſolum determinaſſe controverſiam „ quæ tunc erat: an utique, datâ copiâ confeſſa- „ rii, neceſſario præmittenda foret confeſſio? An „ verò, præter contritionem & confeſſionem, „ ultrà requireretur alia diſpoſitio devotionis & „ reverentiæ, atque immunitatis ab affectu ad Ve- „ nialia peccata? Tunc controverſiam non fuiſſe, „ nec tridentinum ex profeſſo determinaſſe, niſi „ quatenus requiſivit præparationem cum magna „ reverentia & ſanctitate.

Lib. 5. cap. 226. num. 2691. pag. 606. col. 1. linea 7. Ubi dicitur quod, ceſſante omni impedimento & reſtrictione ſeu limitatione ex parte Eccleſiæ, res redeunt ad eum ſtatum, in quo fuerunt in principio Eccleſiæ, ante omnem Diœceſeon & Parochiarum diviſionem: in quo, uti doctiſſimus noſter Lumberius advertit, in *Obſervationibus* ſuis *Theologicis ad propoſitiones ab Innocentio XI. damnatas num. 53.* omnes fideles erant oves unius cujuſcunque Sacerdotis, vi poteſtatis Ordinis.

Ibid. cap. 227. num. 2698. p. ead. 606. col. 2. Ubi Henricus idem à S. Ignatio notans quod approbatio Epiſcopi ad abſolvendum non requiritur in articulo mortis: ſic ſentio, inquit, cum ſapientiſſimo Patre noſtro Raymundo Lomberio, in citatis *Obſervationibus num. 52.*

Ibid. cap. 70. §. 1. num. 926. p. 344. col. 2. lin. ult. Lumberius noſter ad propoſitiones ab Innocentio XI. damnatas, Obſervat. 14. §. 2. poſt Granatenſem tom. II. Concion. de temp. Concio 2. dicentem quod *peccatorum confeſſio, ſine eorum fuga, ad æternam ſalutem nihil juvat*, ſapienter obſervat, quod quæcunque adferuntur prædeſtinationis ſigna, talia niſi ſint, non conjungantur cum non peccare, vel cum emendatione vitæ, digniſque fructibus pœnitentiæ, in iis qui peccarunt.

R.

XIX.

REDEMPTUS A CRUCE, natione Hiſpanus, Carmelita Excalc. *Petri à Matre Dei* conſanguineus, ſacræ Theologiæ Licentiatus, atque *Daroca* Canonicus, dum Romæ negotia Eccleſiæ ſuæ gereret, ibidem inter Carmelitas Diſcalceatos profeſſione emiſsâ die 9. Aprilis anno 1606. poſteà in Miſſionem Perſicam miſſus, dignum ſe Miniſtrum in eo munere geſſit. Chaldæos ſivè Surianos Aſpahami, Eccleſiæ Catholicæ aggregavit.

A Rege Perſarum Scia-Abba, Comiti Syrlæo Oratori ad Pontificem, & Reges Chriſtianos ſocius additus eſt. Dum ex Hiſpania rediens navigaret iterùm in Perſidem, obiit anno 1619. Primus omnium ad Melchiſedech Armenorum Patriarcham legatus, ejus Gentis unionem cùm Eccleſiâ Catholicâ concluſerat: ſed Patriarchæ perſecutionibus, irritus fuit conatus. Scripſit Hiſpanè per plura capita:

Acta Miſſionis Perſicæ Carmelitarum Excalceat. uſque ad annum 1616.

Ità Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 345.*

XX.

RENATUS A S. ALBERTO, in Aremorica Provincia natus Rhedonis, illuſtri ex proſapia, ibi profeſſionem Carmelitanam emiſit, omnibus & ſingulis ſuæ Provinciæ muniis Magiſtri Novitiorum, Prioris & Definitoris præclare geſtis, in Provincialem electus eſt anno 1665. ad Provincialia in Conventu S. Annæ Alrienſis celebrata, quibus Commiſſarius Generalis præerat *Marcus à Nativitate* B. Virginis. Dum Provincialem gerebat Litteras accepit à Reverendiſſimo *Matthæo* Priore Generali, & à Reverend. *Andreâ Lao* Procuratore Generali ſignatis utriuſque Romæ die 18. Septembris 1668. pro collectione pecuniæ ſumendâ ad ſolemnitatem Canoniſationis Beatæ Mariæ Magdalenæ de Pazzi, quæ menſe eodem fuerat die 10. coram ſanctiſſimo Papa *Clemente IX.*

Anno 1669. die 17. Maii, convocavit in Conventum Turonenſem Comitia Provincialia, nomine dicti Reverendiſſimi *Matthæi Orlandi*, quibus ipſe præfuit Reverendiſſimus Prior Generalis, & in quibus Provinciali regimine cohoneſtatus eſt *Licinius à S. Scholaſtica.* Ipſe *Renatus* in Priorem Sanctiſſimi Sacramenti Pariſienſem confirmatus, Lutetiam perrexit, ubi familiarem Illuſtriſſimi D. D. *Jacobi-Benigni Boſſuet* Condomenſis & ſucceſſivè Meldenſis Epiſcopi conſuetudinem poſteà & tam intimam nactus eſt, ut ipſi à confeſſionibus ſecretis pœnitentiæ fuerit uſque ad mortem, quæ ibidem contigit in eodem SS. Sacramenti Conventu, anno 1691. die 13. Decembris: cui equidem defunct. egregium iſtud præmemoratus & ſummâ apud Catholicos veneratione perpetuò colendus Illuſtriſſimus *Boſſuet* Antiſtes teſtimonium reddidit: *Quod in omnibus perfecti Religioſi virtutes expreſſerit.*

Scripſit ad ſuos Provinciæ Turoniæ ſubditos *Epiſtolam* pro colligendâ pecuniæ ſummâ, *ad ſumptus ſolemnitatis Canonizationis S. M. Magdalenæ de Pazzi inſumendos.* Rhedonis, 1668. *in-4.°*

Renatum à S. Alberto commendant, *Necrologium* Domus SS. Sacramenti *Billetarum dictæ. Acta Provincialium Provinciæ Turoniæ, Mſſ.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium Provinciæ Turoniæ, p. 17.* Idem in *Brevi Encomio Illuſtrium Carmelitar. Provinciæ Turon. Mſ. p. 29.* Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Thibault, cap. 33. p. 247.*

XXI.

RENATUS BOUGENT, natione Gallus, Provinciâ Armoricus Brito, Pontis-Abbatis Conventûs alumnus. Religioſâ pietate diſtinctus, miràque ſapientiâ decoratus, Vicarius Generalis à Reverendiſſimo *Nicolas Audet* inſtitutus in Turonia, ejuſdem Provinciæ Provincialis electus eſt *Rhedonis* anno 1535. ſuffragantibus, nullo dempto, cunctis Gremialibus.

Anno 1538. Capitulum Provinciale *Aurelianis* indixit, cui adfuerunt ducenti Religioſi. Hoc in Capitulo controverſum eſt & petitum à vocalibus *Franciæ* diſtinctionis, Provincialem novum eligi, juxtà quod in ultimo Rhedonenſi Capitulo Conventum fuerat. Contradicentibus Aremoricis Britonibus, nulla facta eſt electio. Ad quam controverſiam ſedandam & dirimendam, Turonis habita fuit Congregatio die primâ Septembris an. 1540. In qua præſide Magiſtro *Matthæo de la Lande*, Provinciali *Franciæ*, Vicario Generali jam memorati Reverendiſſimi *Nicolai Audet*, determinatum fuit, in Provincialem eligendum eſſe unum diſtinctionis *Franciæ*; & non ultrà tres annos ampliùs officium Provincialatûs duraturum: Quodque Provinciales diſtinctionis *Franciæ* in Gallia, & Provinciales diſtinctionis Britanniæ, in *Aremorica*, impoſterùm eligerentur.

Anno quidem 1517. die 22. Maii *Leo X.* ſtatuerat ut Provinciales ad triennium dumtaxat eligerentur: ſed anno 1520. die 24. Januarii idem Pontifex diſpenſaverat ſuper triennio Provincialium, in Provincils Ultramontanis, & præſertim in Provincia Narbonæ, ob reformationem ibidem inceptam. *Nicolaus Audet* à *Clemente VII.* Conſtitutionem obtinuerat anno 1628. die 8. Maii datam, quâ jubentur Provinciales ad triennium omnes & ſinguli deponere ſuum officium, non obſtantibus quibus vis Litteris & conceſſionibus forſan obtentis, quas eis nullatenùs ſuffragari vult Pontifex ſummus.

Renatus Bougent obſervantiam regularem ſuâ in Provincia promovere mirificè ſatagens, è vivis ſublatus eſt circà an. 1539. poſtquàm ſcripſiſſet:

Epiſtolam ad Reverendiſſimum Nicolaum Audet, de ſuæ Provinciæ diſſidio.

Illum commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ, Mſſ. cap. 13.* & Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Provincialium Provinciæ Turoniæ, Mſ. pag. 8.* & in *Brevi Encomio, Mſ. Carmelit. Illuſtrium ejuſdem Provinciæ, p. 7.*

XXII.

RICARDUS BELGRAVIUS, natione Anglus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienſis, vir magis doctus quam elegans: Religioſæ tamen & integerrimæ vitæ, circà annum floruit 1320. Cujus hæc pauca inveniuntur.

1. *Determinationum Theologicarum*, Lib. I.
2. *Quæſtionum Ordinariarum*, Lib. I.

Illum commemorant Joannes Lelandus, Pitſeus

R.

& Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Joſias Simlerus, in *Epit. Bibl. Geſnerianæ*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 284.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1320. num. 5. p. 522.* Emmanuel Roman, &c.

XXIII.

RICHARDUS BLITONIUS, natione Anglus, Carmelita Lincolnienſis, Doctor Theologus Oxonienſis, Provinciæ Angliæ Prior Provincialis, Eduardo II. Angliæ Regi à Confeſſionibus: vir integritate vitæ, & ſingulari doctrinâ clarus, cùm præſtantiſſimis ſui ſæculi Concionatoribus meritò conferendus: obiit Lincolniæ ſenio confectus anno 1334. Ejus ſcripta:

1. *Repertorium Sententiarum*, Lib. I.
2. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib. I.
3. *Sermones per annum*, Lib. I.
4. *De Privilegiis Mendicantium*, Lib. I.
5. *Epiſtolarum*, Lib. I. qui incipit: *Reverendo in Chriſto Patri.* Hunc celebrant Joannes Pitſæus, Lelandus & Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Alegreus Caſſanatus, *p. 287.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *an. 1320. num. 6. & anno 1334. num. 2. pag. 522. & 557.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *pag. 498. num. 891. & tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1119. num. 3950.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana*, *Mſ. p. 371.* Auguſtinus Biſcarretus, *Lib. de ſcriptoribus Ordinis Carmelitici*, *&c.*

XXIV.

RICHARDUS CUNETIUS, aliàs KENETUS, aliàs TENETUS, natione Anglus; à nonnullis Turonenſis Carmelita, Liberalium Artium & Philoſophiæ Magiſter in Academia Oxonienſi: qui poſtquam ſtudia Philoſophica abſolvit, Rei herbariæ ſe dedit; & varietate diſtillationum delectatus, herbarum, florum, aquarum, radicum qualitates, operationes, vires, naturas, curioſiſſime ſcrutatus, rem Medicam intelligere, & ſuos inter ſodales exercere cœpit: didicitque variis ægritudinibus utcunque commoda exercere. Poſteà, ut ſcribit *Lelandus*, ad ſacrarum Litterarum ſtudium, ut ſuo ſtatui congruentius ſe contulit circà annum 1391. Scripſit:

De Aquarum virtutibus, Lib. unum, qui incipit *Aurium paſſio decima ſeptima.*

Richardum Tenetum commendant Joannes Lelandus, Pitſæus & Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Joannes-Georgius Schenckius à Gravenberg, in *Bibliotheca Medica:* Jacobus Gaffarellus, in *Præfatione ad Libros Medicinales* R. P. *Thomæ Campanellæ* Ordinis Prædicatorum. Alegreus Caſſanatus, p. 317. 319. ubi diſtinguit perperam Richardum Tenetum à *Richardo Cuneto.* Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1391. num. 3. pag. 731.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 371.* Mathurinus Aubron, *Lib. IV. Annalium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *cap. 4. Mſ.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ*, *Mſ. pag. 1. &c.* Antonius à Wood, in *Hiſt. Univerſitatis Oxonienſis*, *p. 103. col. 2.*

XXV.

RICHARDUS DEPEDALUS, natione Anglus, Carmelita Cœnobii Linnenſis ad Viciniam Maris, in Provincia Norfolcenſi, ſacræ Theologiæ Doctor, & in Conventu ſuo Profeſſor. Vir dicitur eruditionis non contemnendæ, & celebris divi verbi Concionator: Quin & *Biſcarretus* ait ipſum fuiſſe publicum Cathedraticum Papiæ, & Lumbardiæ Provincialem; ac ut talem acceſſiſſe ad Capitulum Generale Albienſe, anno 1327. Floruiſſe tamen dicitur anno 1381. Quæ duo temporis intervalla non plenè congruunt invicem. Scripſit:

1. *De vita Chriſtiana*, Lib. I. qui incipit: *Converſationem veſtram inter Gentes.*
2. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

De Richardo Depedalo loquuntur Lelandus, Pitſeus, Balæus, Poſſevinus, Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſt. Eccleſ. Anglicana:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1382. num. 4. pag. 712.* Alegreus Caſſanatus, *p. 314.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 371.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1119. num. 3950.*

XXVI.

RICHARDUS LAVINGHAMUS, natione Anglus, patriâ Suffolcenſis, Carmelita in Monaſterio Gippeſwicenſi à puero educatus, pietatis, & bonarum Litterarum amorem, quas primùm poſt lac nutricis alimentum imbibit. Chariſmata meliora æmulatus, omnes ſuos Commilitones habuit amatores, atque admiratores, paucos tamen imitatores, ſuperiorem, aut etiam parem planè neminem. Oxonii, ſtudiorum gradibus ſuperatis, Theologici Magiſterii ſupremam adeptus fuit Lauream: ubi etiam ſacræ Theologiæ Profeſſor factus eſt; inquit *Antonius à Wood.*

Erat enim ſubtili ingenio, fluente eloquio, acri judicio; ad quas naturæ dotes, cùm acceſſiſſet multiplex ſcientia, & Doctoralis auctoritas, domi foriſque celeberrimus effectus eſt. Habuit ſanè felix hoc ingenium per infelicia, in quæ incidit, tempora, quo ſe ſatis, ſuperque exerceret. Tunc enim *Wiclephi*, & *Lolhardorum* hæreſes graſſantes omnem Ordinem pervertere, Leges & Reges, Deum & Sanctos contemnere, & vili pendere cœperunt. In quorum hæreſibus refutandis, & præcipiti audaciâ comprimendâ multùm adhibuit induſtriæ, magnos pertulit labores, inſignem demonſtravit doctrinam, incredibilem oſtendit zelum, ingentem denique fecit fructum.

Hos tanquàm inimicos Dei juratos, & Eccleſiæ capitales hoſtes perfecto odio oderat, diſputationibus publicis oppugnabat, imò viriliter expugnabat. Hos in concionibus vehementer agitavit: hos Libris evidenter confutavit, condemnavit, profligavit. Regi *Richardo II.* à Confeſſionum ſecretis fuit: *Simoni Sudberio* Cantuarienſi Archiepiſcopo carus, & in morte ſocius. Anno ſcilicèt 1381. Cantabrigienſes Oppidani magno furore correpti in Collegia, & Scholas irruerunt. Inter alia autem prava ipſorum geſta illud numeratur, quòd tàm in Eccleſiam Beatæ Mariæ, quàm in Ædes Carmelitarum invadentes, Chartas, Bullas, Litteraſque patentes Regias, ſcripta, & monumenta omnia eruta igne cremarunt. Tumultuantes

alii

Digitized by Google

R.

alii Ruſtici, ſeu Rurales homines Duce Wat-Tylero, ſeu Gualterio le Couvreur, *Londinum* pergentes, dictum *Simonem Sudburyum* capite damnarunt, aliosque plures occiderunt, quos inter clariſſimus noſter *Richardus Lavinghamus* deſideratus eſt in ipſo ætatis flore. Scripta ejus referuntur.

1. *Dictionarium ſacræ Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Caſſiodorus ſuper Pſalmo.*

2. *In Iſayam Commentaria Scholaſtica*, Lib. I. Incipit: *Ad ſingulare præconium Prophetæ.*

3. *In Tobiam Annotationes*, Lib. I. Incipit: *Notatur primo Capitulo, quomodo.*

4. *In Paulum ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Influentia ſpiritualis homini.*

Quatuor horum Operum meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, p. 822. col. 2.* C. Sixtus autem Senenſis in ſua *Bibliotheca ſacra* citat ſolummodo in *Iſaiam Commentaria.*

5. *Lecturas ſcripturarum*, Lib. I. Incipit: *Derelinquetur filia Sion, ſicut, &c.*

6. *Quæſtiones ſuper Magiſtrum Sententiarum:* Lib. IV. Incipit: *Quæritur utrum finis per ſe.*

7. *Determinationes notabiles*, Oxonii & Londini publicè lectæ *pro Libro Revelat. S. Birgittæ, Lib. VII.* Incipit: *Stupor & mirabilia audita ſunt.*

8. *Hiſtoria trium Magorum, Lib. I.* Incipit: *Dicitur primo capite, quod ſicut.*

9. *Ex S. Auguſtino de Civitate Dei*, collectanea, Lib. I.

10. *Abbreviationes Bedæ*, Lib. I. incipit: *Britannia, cui quondam Albion.*

11. *Argumenta in Epiſtolas D. Hieronymi*, Lib. I. Incipit: *In hac Epiſtola reſpond.*

12. *Exceptiones Doctorum*, Lib. X. Incipit: *Tullius in Libro de natura Deorum.*

13. *Compendium Gualteri Recluſi*, Lib. I. Incipit: *In primo capite Libri primi, quem præ.*

14. *De Fundatione ſui Ordinis*, Lib. I. Quem morte præventus imperfectum reliquit.

15. *Clypeus paupertatis*, Lib. I. Incipit: *Pauperes fiducialiter requieſcunt.*

16. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib. I.

17. *Lectiones Oxonienſes*, Lib. I.

18. *Orationes ad Clerum*, Lib. I.

19. *Determinationes contrà Lolhardos & Wicleſiſtas*, Lib. I.

20. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Solutum eſt vinculum linguæ Marci.*

21. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

22. *Contrà quoſcunque Hæreticos*, Lib. I.

23. *Contrà Joannem Purvejum*, Lib. I. Incip. *De Sacramento Euchariſtiæ decem.*

24. *Encomium virtutis*, Lib. I. *Virtutem laudamus, Ethicorum.*

25. *In Ethica Ariſtotelis*, Lib. X. Incipit: *ſicut in dictis Pythagoræ dicitur.*

26. *De Inventoribus rerum*, Lib. I. Incipit: *Quoniam de rerum Inventione.*

27. *Vocabularium Theologiæ*, Lib. I. Inc. *cùm difficultas verbalis multùm.*

28. *De futurorum Eventu*, Lib. I. Incipit: *de Materia, de Eventu futurorum.*

29. *Quæſtiones Veſperiales*, Lib. I.

30. *Dicta Senecæ & Tullii*, Lib. I.

31. *De Cauſis naturalibus*, Lib. I. Incipit: *Deus & natura nihil faciunt fruſtrà.*

32. *De Terminis naturalibus*, Lib. I. Incipit: *Quæritur utrùm definitio naturæ.*

33. *Speculum naturale*, Lib. I. Incipit: *Ne tadioſum ſit ſtudent. plur.*

34. *Quæſtiones Phyſicorum*, Lib. I. Incipit: *Utrum de ſe materia aliquem.*

35. *De Scientia & Senſu*, Lib. I. Inc. *circà conſiderationem quare ſenſus.*

36. *De neſcire & ſcire*, Lib. I. Incipit: *Scire multis modis dicitur.*

37. *Compendium Meteorum*, Lib. IV.

38. *De finito & infinito*, Lib. I.

39. *De Proprietatibus Elementorum*, Lib. I. Incipit: *Præmiſſus à nobis Sermo.*

40. *De Planetarum diſtantia*, Lib. I. Incipit: *Nota quod ſecundùm Aſtronomos.*

41. *De Proportionibus*, Lib. I.

42. *De Animæ potentiis*, Lib. I.

43. *De primo inſtanti*, Lib. I. Incipit: *Ad cognoſcendum quando eſt, vel.*

44. *De inſtantium Natura*, Lib. I.

45. *De Ampliativis*, Lib. I.

46. *De Potentiis activis & paſſivis*, Lib. I. Incipit: *Cùm potentia cujuſcunque rei.*

47. *De Cælo & Mundo*, Lib. II. Incipit: *Summa cognitionis naturæ hæc.*

48. *De Identitate & diviſione*, Lib. I. Incipit: *Diſtinctiones ſunt ſeptem num.*

49. *De conſequentiarum Regulis*, Lib. I. Incip. *Omnis propoſitio affirmativa.*

50. *De Arte obligatoria:* Lib. I. Incipit: *Obligatio & Oratio mediante quâ.*

51. *De Converſione propoſitionum*, Lib. I. Inc. *Circà converſiones aliquarum.*

52. *Probationes propoſitionum*, Lib. I. Incipit: *Conſequentia eſt antecedens & conſequ.*

53. *De Exceptivis & excluſivis*, Lib. I.

54. *De Argumentorum ſpeciebus*, Lib. I.

55. *Summæ Logicales*, Lib. I. Incipit: *Juxtà proceſſum Ariſtotelis in, &c.*

56. *Sophiſmatum Canones*, Lib. XII. Incipit: *Converſio eſt tranſpoſitio terminorum.*

57. *De Suppoſitionibus*, Lib. I. Incipit: *Suppoſitio eſt ſtatio termini.*

58. *De Inſolubilibus*, Lib. I. Incipit: *Sicut nexus amoris quandoque.*

59. *Syntagma rerum*, Lib. I. Incipit: *Eſt ſciendum quod quædam conſu.*

60. *De Fallaciis*, Lib. I. Incipit: *Fallacia eſt deceptio, ſivè ut.*

61. *De decem Prædicamentis*, Lib. I. Incipit: *Tractaturus de decem. Prædicamen.*

62. *Epiſtolarum*, Lib. I.

Richardum Lavinghamum collaudant Joannes Pitſeus, de *Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus, ætate 14. num. 664.* Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 692.* Thomas Walſingham, in *Hiſt. Angl. anno 1381.* Polydorus Virgilius, *Lib. XX. Hiſt. Anglicanæ:* Abraham Bzovius, *Annal. Eccleſ. tomo XV. anno 1381. num. 8. & 9.* Joannes Lelandus & Balæus, *Lib. de ſcriptor. Angliæ:* Nicolaus Serrarius, in *Commentariis ſuper Tobiam:* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura:* Angelus Rocca, in *Bibl. ſcripturali:* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſt. Eccleſiaſticæ:* Jacobus de plebe, in *Indice Illuſtr. Carmelitarum:* Jacobus Gaddius, *tomo II. ſcriptorum non Eccleſiaſticorum:* Poſſevinus, in *Apparatu ſacro.*

E Carmelitis: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 73.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium an. 1381. num. 6. & 8. p. 708. & 709.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 314.*

R.

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 371.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario* capitis ſeptimi Auberti Miræi, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, *p. 228.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 498. num. 891.* Necnon *tomo ſecundo Speculi Carmelitani*, *pag. 1120. num. 3950. &c.*

XXVII.

RICHARDUS MAIDSTONUS, aliàs MAIDESCON vel MAYDESTON, ab oppido Natalitio Diœceſis Roffenſis in Cantia cognominatus, Cœnobii Ailesfordienſis alumnus Carmelita; poſt Oxonii, ubi de Societate Collegii, Mertonenſis fuerat, in ſacra Theologia ſupremam Lauream, tùm Doctoris, tùm Cathedrati Profeſſoris accepit. In multis præclarè ſe geſſit contrà hæreſim Wiclephianam. Erat enim vir omni ſcientiarum genere inſtructiſſimus. Poëta, Rhetor, Mathematicus, Philoſophus & Theologus celeberrimus: fuit inſuper ingenio miti, moribus candidis: & in familiari congreſſu valdè affabilis. Singularem in concionibus habuit gratiam, omnemque ſermonem oppoſitè novit accommodare ad hominum benevolentiam conciliandam; ſalva tamen, ut credimus, regulæ pietatiſque regulâ.

Undè factum eſt ut viris Principibus, quibus placuiſſe (ut inquit ille) non ultima laus eſt, mirè fuerit charus, tanquam vir prudens & pius, omnique genere virtutis, & eruditionis inſigniter excultus. Inter alios *Joannes Lancaſtriæ* Dux eum ſummo habuit pretio, illius uſus, animæ cauſâ, familiari colloquio, & in arduis Reipublicæ negotiis prudenti conſilio. Et, quod omnium caput eſt, quaſi ſuam animam committens, eum adhibuit in confeſſionum ſecretis, conſcientiæ ſuæ moderatorem, Obiit Ailesfordiæ Kalendis Junii, anno 1396. Scripta ejus inſcribuntur:

1. *In Canticum Moyſis*, Lib. I. Incipit: *Vir mitiſſimus Prophetaque præcipit.*
2. *In Cantica Canticorum*, Lib. I. Incipit: *Exhauriri nequit divina miſeratio.*
3. *In ſeptem Pſalmos*, Lib. I. Incipit: *Ad honorem Dei qui nos redemit.* Anglicè. Tria hæc *Commentaria* memorat Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra*, *p. 853. col.* 2. D.
4. *Compendium D. Auguſtini*, Lib. I. Incipit: *Flores ex B. Auguſtino de Civit.*
5. *Precationes Metricæ*, Lib. I. Incipit: *Kyrie eleiſon: Miſerere Pater pie.*
6. *Conciones 16. ad Clerum*, Lib. I. Incipit: *Pulcherrimam ſæminarum elegi.*
7. *Sermones Oxonienſes*, Lib. I. Incipit: *Fili recordare, quia recepiſti bona.*
8. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Refulſit ſol in Clypeos aureos.*
9. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
10. *Lectura Scholaſtica*, Lib. I.
11. *Determinationes*, Lib. I.
12. *In Sententias*, Lib. IV. Incipiunt: *Dux Virginitatis tu es Hier.*
13. *De Sacerdotali functione*, Lib. I. Incipit: *An quilibet conſtitutus in Ordine.*
14. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib. I.
15. *Contrà Lolhardos*, Lib. I.
16. *Contrà Wicleſiſtas*, Lib. I. Incipit: *Fluat ut ros eloquium meum, contrà.*
17. *Protectorium Pauperis*, Lib. I. Incipit: *Conſtituit eum ſuper Eccleſiam terram.* Extabat olim Mſ. apud Joannem Balæum; & aſſervatur nunc in Bibliotheca Bodlejana: teſte Caſimiro Oudino, *tomo III. Commentarior. de ſcriptor. Eccleſiaſt. pag. 2217.*
18. *Conciones in Annulum Philoſophicum Joannis Avonii*, Angli Carmelitæ, Lib. I. Incipit: *Quamvis cæli terræque conditor.*
19. *Determinationes contrà Joannem Ashuterby*, Lib. I. Incipit: *Utrùm Chriſtus in Evangelio:* Extabant olim Mſſ. apud Joannem Baleum.
20. *Super concordia Regis Richardi & Civium Londinenſium*, Lib. I. Carmine: Incipit: *Tullius in laudem.* Extabat olim Mſ. apud Joannem Balæum. Servatur etiamnum Mſ. in Bibliothecis Angliæ; ſicut etiam *Lectura*, *Quæſtiones cum Determinationibus*, necnon Liber *Protectorium Pauperis* in Codice Bodlejano 3629. Varia variorum ſcriptorum Opuſcula continente, cui titulus: *Faſciculus zizaniorum Mag. Joan. Wicleſi cùm tritico*; ut notat Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tom. V. p. 17.*

Richardum Maydeſtonum celebrant Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis*, *cap. 667.* Guillelmus Euiſingrenius, in *Catalogo teſtium veritatis*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſt. Eccleſiaſtica Angliæ*: Joannes Ashwarbius Wicleſi Diſcipulus, in *Libro adversùs ipſum Madeſtonum*: Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali*: Joannes Lelandus, Pitſeus & Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ*: Joannes Rioche, in *compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Angelus Rocca, *in Biblioth. ſcripturali*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliot. p. 73.* Alegreus Caſſanatus, *pag. 321.* Lezana, *tomo IV. an. 1396. num. 9. p. 743.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 373.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950. &c.*

XXVIII.

RICHARDUS MESSINUS, aliàs MYSSIN vel MESINUS, natione Anglus, Carmelita, Doctor Theologus: vir pietatis & eruditionis laudibus inſignis. Quorum intuitu, electus eſt Epiſcopus Dromorenſis in Provincia Armachana poſt obitum Nicolai, dia 29. Julii an. 1457. Id conſtat ex Actis Conſiſtorialibus Calixti tertii: Richardus igitur non immediatus fuit ſucceſſor Thomæ Scropi Bradley, in ſeda Dromorenſi, ut ſcribit Lezana an. 1449. & 1460. Eboraci tandem in Anglia inter ſuos Carmelitas ſodales mortuus & ſepultus dicitur: ſed quo anno id acciderit, ignotum manet.

Opera nonnulla, imò & *multa* eum ſcripſiſſe arbitratur Joannes Lelandus; ſed nec titulos operum ipſe poſuit. Bis meminit illius Joannes Pitſeus, *Lib. de viris Illuſtribus Angliæ*; necnon Joannes Balæus in Catalogo, geſta Thomæ Scroppe ſcribens, in *Appendice Cent. 3. num. 89.* Alegreus etiam illum memorat in *Parad. Carmel. Decor. p. 287.* dicens floruiſſe anno 1332. Quem errorem ſecutus eſt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 374.* Lezana ſentit aliter, ut jam animadvertimus. *tomo IV. Annalium*, *p. 872. & 899.* Verùm Daniel à Virgine Maria æquiùs ſapit, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 951. num. 3345.*

R.

XXIX.

RICHARDUS LA MONACLA, natione Siculus, Carmelita Platienſis, Muſices periſſimus, in concinnandis modulationibus eximius, Petri Vinci diſcipulus, circà an. 1600. clarus.

Multa Opera notis Muſicis alligata edidiſſe dicitur à Joanne Paulo Chiarandao, in *Hiſtoria Platiæ, Lib. IV. cap. 3. p. 266.* Sicut monet Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula, tomo II. p. 200.*

XXX.

RICHARDUS NORTHALIS, aliis NORTHALLUS, natione Anglus, *Londini* filius Prætoris natus, in eadem Civitate Carmelitanum ſuſcepit habitum. Ab ineunte ætate in bonis Litteris, & piis moribus ſollicitè ſemper inſtitutus, erudientium ſpem non fefellit; ſed expectatos reddidit fructus, vel potiùs expectatione majores. Undè temporis ſucceſſu meritus præmia ſucceſſerunt, magni videlicèt honores.

Nam *Richardo* ſecundo Regi Angliæ innotuit, ob conciones, eruditionem, cæteraſque animi virtutes, huic pergratus, imò intimè familiaris: cujus favore, & *Bonifacii IX.* conſenſu *Oſſorienſis* Epiſcopus in Hibernia, ſub Metropoli Dublinenſi nominatus, Conſecrationis munus accepit anno 1387. ſub indè annis 1391. & 1394. ab eodem *Richardo* Rege ad eumdem Pontificem miſſus eſt Legatus.

Poſt annos fermè decem in hac ſede exactos; id eſt currente anno 1396. *Roberto Waldebio* tranſlato ab Archiepiſcopatu Dublinenſi ad Epiſcop. Ciceſtrienſem, Northalis ſucceſſit, & factus eſt Archiepiſcopus Dublinenſis decimus ſeptimus. Eo tamen honore potitus exiguo tempore, obiit Dublini in ſua ſede, anno 1397. die 20. Julii. Dicitur etiam ad tempus fuiſſe Hiberniæ Cancellarius. Scripſit:

1. *Sermones per annum*, Lib. I.
2. *Ad Eccleſiarum Parochos*, Lib. I.
3. *Hymnum de Sancto Canuto*, in Feſto illius Sancti olim decantari ſolitum.

Richardum Northallum commemorant Joannes Pitſeus, *Lib. de viris illuſtribus Angliæ ætate 14. num. 718.* Joannes Lelandus, *ibidem:* Joannes Balæus, *ibidem*, in *Goffrido Alevaunt.* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Angliæ:* Guillelmus Camdenus, in *Annalibus Hyberniæ* ad calcem deſcriptionis Britanniæ, *p. 822.* Jacobus Waræus, in *Archiepiſcopis Dublinienſibus, pag. 26.* & *de ſcriptoribus Hiberniæ, Lib. II. p. 129.* & de *Epiſcopis Oſſorienſibus, p. 80.* Franciſcus Godwinus, *Lib. de Præſulibus Angliæ.*

E Carmelitis Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1389. num. 3. an. 1395. num. 4. & an. 1397. num. 4. pag. 727. 740. & 744.* Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 322.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 374.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani, p. 941. num. 3346.*

XXXI.

RICHARDUS OLIPHANTUS, natione Scotus, Doctor Medicus, Patavinus, poſteà in patriam reverſus, factus eſt Carmelita Aberdonienſis, tandem in Italiam denuò profectus, ſacram Theologiam in Gymnaſio Ticinenſi, primus omnium Carmelitarum docuit circà annum 1363. Scripſit:

1. *Lecturas Scholaſticas*, Lib. I.
2. *Commentarios ſacros*, Lib. I. Utrumque opus (teſte Dempſtero) prodiit. Venetiis ex Officina Juntarum.
3. *De Conciliis Œcumenicis*, Lib. I.

Ità refert Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelitana, Mſ. p. 374.* poſt jam memoratum Thomam Dempſterum, *Lib. XIV. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis Scotorum.*

XXXII.

RICHARDUS RUQUELOT A S. BASILIO, natione Hanno, patriâ Valencenenſis, Carmelita; ibidemque Prior, anno 1628. ob negotia Reformationis, cujus unus fuit è primis promotor, Romam deſtinatus fuit, unà cùm P. *Joanne à S. Barbara;* poſtmodum ex Priore Valencenenſi Provincialis Provinciæ Belgicæ: vir probitate, virtute, ingenio & Litteris conſpicuus. Scripſit, ut ab ipſo Ludovicus Jacob didicit eodem anno 1628. Divione in Burgundia, dum Romam proficiſcebatur.

Vitas Sanctorum Ordinis Carmelitarum.

Utrùm eas ediderit publicè, affirmat nemo: neque de ipſo loquens Daniel à Virgine Maria, tùm in *vinea Carmeli, p. 350. num. 651.* tùm *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1025. num. 3569.* neque ipſe Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 374.* ubi eum floruiſſe ait anno 1635. aſſerit.

XXXIII.

RICHARDUS WICCHINGHAMUS, natione Anglus, Norfolcenſis Carmelita, ibidem Prior, Doctor Theologus; & in Monaſterio Burneamenſi Profeſſor egregius, & Concionator facundus: vir ingenio, eloquentiâ, eruditione, & pietate clarus, moritur Norwici circà an. Domini 1382. poſtquàm ſcripſiſſet.

1. *In primum & ſecundum Sentent.* Lib. II.
2. *Sermones CVI.* Lib. I.

De Richardo Wicchinghamo loquuntur Joannes Lelandus, Balæus & Pitſeus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1382. num. 3. p. 712.* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus variis de Antiquitate Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 314.* Auguſtinus Biſcaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 375.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani, pag. 1120. num. 3950. &c.*

XXXIV.

ROBERTUS BALÆUS, natione Anglus, patriâ Norwicenſis, Carmelita & Prior Burnhamiæ Cœnobii: Theologus vir pius, prudens, & eruditus: Qui omne tempus, quod ab horis die nocteque in Choro cantandis, reliquum & ſupervacaneum habere licuit, ſacris profaniſque Hiſtoriis legendis & colligendis impendit. Pervolvit igitur magno labore omnes Hiſtoricos cùm extraneos, tum domeſticos optimæ notæ; Biblio-

R.

theca ſque inſtructiſſimas Anglicanas ſcrutatus, obiit Brunhaniæ, anno 1503. Appellatur *Junior*, ut diſtinguatur ab altero *Roberto Balæo*, Anglo juris utriuſque Doctore peritiſſimo, qui ſuæ monumentis eruditionis relictis deceſſit anno 1460. Noſter ſcripſit:

1. *Annales breves Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Anno mundi 4186. Helias Propheta.* Aſſervabantur olim *Mſſ.* in Anglia apud Joannem Balæum Carmelitam.

2. *Hiſtoriam Heliæ Prophetæ*, Lib. I. Incipit: *Ecce ego mitto vobis Heliam.*

3. *Conciones*, Lib. I.

4. *Officium Sancti Simonis Stockii Angli Carmelitæ*: Incipit: *Ave Simon Pater inclyte.* Illud officium, quod anno 1500. compoſitum creditur, in Anglia poſteà uſitatum, diſtinguitur ab alio officio Burdigalæ ſcripto, quod per totum Ordinem Carmelitarum ab anno 1435. cantari ſolet; ut animadvertit Lezana, *an. 1265. num. 9.* & Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli*, *p. 430. num. 787.* & *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 412. & 423. num. 1476. & 1500.*

Robertum Balæum juniorem commemorant Joannes Pitſeus & Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ*, Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*: Joannes Molanus, in *Annotationibus ad Uſuardi Martyrologium die 16. Maii*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico Carmelitico*, *Lib. I. cap. 1.* Aubertus Miræus, *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, *cap. 7. p. 228.*

E Carmelitis, Irenæus à S. Jacobo *Tract. Theolog. de Patronatu Virginis Immaculatæ*, *pag. 27.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. an. 1503. num. 10. p. 1013.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 379.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 375.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950.* Paalus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Carmelitarum*, *p. 91. &c.* Collector aut editor Dictionarii Moreriani perperam ſcribit noſtrum Robertum Balæum ſcripſiſſe vitam S. Simonis Stockii.

XXXV.

ROBERTUS BASTONUS, Illuſtri apud Anglos ſtemmate natus *Eboraci*, Frater Germanus *Philippi Baſtoni* etiam Carmelitæ, Cœnobii Scarburgenſis Prior. Integer vitæ, ſceleriſque purus, & in omni humaniorum Litteratura tàm politus, ut *Oxonii* Rethoricam, tunc Poëticam acceperit Lauream. Hunc *Eduardus primus* Angliæ Rex in Scotiam ſecum anno 1304. duxit; ut obſidionem *Strivelinenſis Caſtri*, totumque illud bellum carmine deſcriberet: quod egit egregiè. Sed poſt annum in manus Scotorum incidens, juſſu *Roberti Bruſii*, cujus magna tunc potentia erat, eo adagitur, ut argumento in contrarium mutato, victoriam celebraret, quam illo *Scoti* anno de Anglis reportaſſent. Obiit *Northingamiæ* circà annum 1310. poſtquàm ſcripſiſſet metricè de aliis *Scotorum* bellis, ſivè ut vocant, *Guerris*.

1. *De Strivelinenſi obſidione*, Lib. I. Incipit: *De Planctu cudo, metum cum carmine nudo, Riſum retrudo, tum tali Themate Ludo.* Aſſervabatur olim *Mſ.* in Anglia apud Joannem Balæum.

2. *De altero Scotorum bello*, Lib. I. Incipit: *Me cordis anguſtia cogit mira fari.*

3. *Contrà Artiſtas, verſùs Rithmicos*, Lib. I. Incipit: *Meum eſt propoſitum Gentis imperitæ.*

4. *De Divite & Lazaro*, Lib. I. Incipit: *Paupertate melior eſt argenti mar.*

5. *De Scotiæ variis bellis*, Lib. I. Incipit: *Ludere valentibus ludo, paro Lyram.*

6. *Ad Anglos exhortationem* metricè ſcriptam.

7. *De variis mundi ſtatibus.* Alio titulo inſcribitur: *verſùs Baſtoni contrà Papam, Cardinales, Reges, &c.* Lib. I. Incipit: *Totum regnat ſæculum Papæ poteſtas.* Opera hæc ſeptem aſſervantur *Mſſ.* in Bibliotheca Cottoniana ſub effigie Titi, à Codice 20. num. 6. 7. 8. 29. & 38. teſte Caſimiro Oudino, *tomo III. Commentar. de ſcript. Eccleſiaſticis*, *p. 709.*

8. *De Sacerdotum Luxuriis*, Lib. I. Incipit: *Scribere decrevi, quia ludum fingere.* Hoc Opus *Mſſ.* aſſervari in Bibliotheca Bodlejana ſcribit Ludovicus Jacob.

9. *Epiſtolas ad diverſos*, Lib. I. qui incipit: *Venerabili Patrum cœtui Frater.*

10. *Tragœdiarum & Comœdiarum*, Lib. I. Anglicè.

11. *Poëmatum & Rithmorum*, Lib. I.

12. *Orationes Synodales*, Lib. I.

Robertum Baſtonum celebrant Joannes Pitſeus, *Lib. de Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus at. 14. p. 399.* Joannes Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Britanniæ*, *Cent. 4. num. 92.* Joannes Leſſæus, *De origine Scotorum*, *Lib. VII.* Hector Boetius, *Lib. XIV. Hiſtoriæ Scotiæ*: Nicolaus Treveth, in *Annalibus Anglorum*: Joannes Major, *Lib. V. Chronicorum*: Joannes Bellendem, *in Scotica tranſlatione*: Thomas de Moor, in *vita Edwardi Anglorum Regis*: Thomas Dempſterus, *Lib. I. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ gentis Scotorum*: Joannes Lelandus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*, *cap. 63.* Dictionarium Morerianum. *Litterâ Baſt.* Caſimirus Oudin, in *Commentariis de ſcriptoribus Eccleſ. tom. III. pag. 709.* Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo I. p. 489.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitanæ Bibliotheca*, *p. 73.* folio verſo. Alegreus Caſſanatus; in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 280. & 498.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Carmelitarum*, *p. 91.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 375.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *cap. 233. p. 528.*

XXXVI.

ROBERTUS BERTHELOT, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ *Juliacenſis*, Diœceſi Lingonenſis, in Decanatu *Barri* ad Sequanam natus; *Jacobi Maiſtret* Carmelitæ, Epiſcopi Damaſceni, ex ſorore nepos, Carmelita Lugdunenſis: emiſit vota Lugduni 20. die Auguſti anno 1579. Pariſios ſtudiorum causâ miſſus, in Magiſtrorum Pariſienſium collegium ſolemni ritu cooptatus eſt die 9. Maii 1594. Prior Lugdunenſis, poſteà in Comitiis *Mimati* Gabalorum anno 1598. celebratis in Provincialem Provinciæ Narbonæ, fuit electus. Inſtitutus fuerat Procurator Generalis in Galliis à Reverendiſſimo *Chizzola* Generali, Litteris ſuis Cremonæ datis die 16. Junii 1593.

R.

1593. Poſteà verò Vicarius fuit Generalis in Provinciis Aquitaniæ Provinciæ, & Toloſæ: quarum Capitulis Provincialibus præfuit.

Anno 1601. per avunculi Jacobi Maiſtret ceſſionem, aſſumptus eſt ad Epiſcopatum Damaſcenum & Suffraganeatum Lugdunenſem, diplomate Pontificio Clementis VIII. dato Romæ apud S. Petrum VI. Kalendas Decembris, dicto anno Chriſti 1601. Præfuit Capitulo Provinciali Provinciæ Narbonæ Lugdunenſi, jam Epiſcopus anno 1602. eoque dictante & ſuggerente, plurima ſtatuta ſunt, pro bono regimine Provinciæ. Verbi Dei facundus ſuit concionator, & eruditis ſui temporis ſcriptoribus carus, & ab aliis laudatus. Specialibus Ludovici XIII. Litteris aſſumitur *Robertus* Epiſcopus, ut ſit illi à Conſiliis & eleemoſynis die 6. Aprilis 1620.

Familiari amicitiâ junctus ſuit S. *Franciſco Saleſio*, cui in agone piam operam præſtitit Lugduni die 28. Decembris anno 1622. ſacrumque illius cadaver Pontificalibus ſuis indumentis mutuo traditis & commodatis, in funebri pompâ indui curavit: quæ jam reliquiarum loco in Conventu Carmelitarum Lugdunenſi ſervantur; & quibus ſacer publicus Miniſter quot annis utitur ad ſancta Miſſæ peragenda ſolemnia Carmelita, die ipſius S. *Franciſci Saleſii* Feſto. Ipſe autem *Berthelot* anno 1630. die 23. Novembris in vivis eſſe deſiit circà horam meridianam, ac in Eccleſia Carmelitarum Lugdunenſium, in ipſo ſacelli S. Catharinæ limine, quod ipſe vivens ædificari curaverat, conditus eſt ex ſpeciali ejus mandato, in funebri pompa ipſe veſtibus Pontificalibus iiſdem indutus, quæ ſimilem ad pompam dictus S. *Franciſcus Saleſius* geſtaverat. Anno 1716. cadaver *Roberti Bertheloti* repertum integrum vidit *Vincentius à S. Joſeph* Lugdunenſium Æditus Carmelitarum, qui Pontificium ejus pedum, mitram multiplicem, albam Damaſceni operis ſericam Planetam à S. *Franciſco Saleſio* acceptam poſſident, aliaque plurima bona temporalia quæ illis contulit cùm Bibliotheca pro tempore inſtructiſſimâ & prædio quod eis reliquit, quamvis non nihil perpeſſus à Priore *Antonio Mollin*, qui ſuâ ſyngraphâ munivit *Opera Janſenii Yprenſis*. Quanti valuerit Illuſtriſſimus *Robertus Berthelot* ſuæ apud ætatis eruditos viros oſtendunt plurimæ ipſius additæ Libris probationes qui editi ſunt. Scripſit & edidit:

1. *Theſim Theologicam in Comitiis Generalibus Ordinis Carmelitarum* anno 1593. Cremonæ defenſam, & Illuſtriſſimo D. D. Pinelli Cardinali, & ejuſdem Ordinis Protectori dicatam. Quam *in-folio patenti* editam vidiſſe ſe aſſerit Lud. Jacob.

2. *Theſim* alteram *de Eccleſia Romana* in ſimilibus *Comitiis Generalibus Romæ 1598. defenſam*, quam Canonicis Eccleſiæ Cathedralis Claromontanæ in Arvernia dicaverat: quamque Ludovicus à ſe viſam *in-folio patenti* aſſerit editam.

3. *Epigramma Latinum* ad R. P. M. Antonium Breluque, Ordinis Carmelitarum in Gallia Procuratorem Generalem. Eam Ludovicus Jacob vidit editam & præfixam *Conſtitutionibus* RR. PP. MM. Hieronymi Aleoti & Joannis-Stephani Chizzolæ Generalium Commiſſariorum, pro *reunione Conventuum Galliæ* editis Lutetiæ Pariſiorum *in-4.°* 1590. apud Joannem le Blanc.

4. *Sermones varios*: Qui *Mſſ.* aſſervantur in Bibl. Lugdunenſi Carmelit. Antiquioris regularis Obſervantiæ; teſte Ludovicus Jacob idem in Bibliotheca Carmelitana, Manuſcripta, p. 376.

5. *Epiſtolas ad diverſos*: Quarum fragmenta nonnulla, ad Philippum Theobaldum Rhedonenſis ſtrictioris Obſervantiæ promotorem inſignem ſpectantia, leguntur in vita ejuſdem Philippi Theobaldi per Hugonem à S. Franciſco ſcripta Gallicè, cap. 8. p. 59. cap. 13. p. 103. cap. 20. p. 155. cap. 31. p. 231.

6. *Codici Manuſcripto in Bibliotheca* Romana *Vaticana, num 3813.* aſſervato parem & ſimilem dedit continentem vitas Sanctorum Carmelitarum Simonis Stockii Angli, Angeli Hieroſolymitani Martiris, Alberti Drepanenſis Siculi, & Andreæ Corſini Epiſcopi Feſulani: cujuſquidem Andreæ Corſini vita typis mandata eſt Lugduni 1625. inter vitas Patrum Occidentalium, Lib. IV. pag. 227. à Benedicto Gonono Ordinis PP. Cœleſtinorum Monachô, *in-folio*; & Pariſiis apud Claudium Sonnium, an. 1638. *in-12.°* à Dominico de Jeſu Carmelita Excalceato Gallo: & Antuerpiæ à Joanne Bollando tomo II. p. 1064. de Actis Sanctorum, ad 3. diem Januarii, citaturque ab Adriano Baillet in Tabula Critica ſcriptorum Auctorum de Geſtis Sanctorum ad 4. diem Februarii, necnon à Joanne-Alberto Fabricio, *tomo V. Bibliothecæ Mediæ & Infimæ Latinitatis, p. 714.* atque ab Oderico Raynaldo tomo XVI. Annal. ad an. 1373. num. 27. & 28. & ad annum 1440. num. 10. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 235. num. 822.*

Aliàs ex eodem Codice Vaticano erutas Sanctorum vitas omitto: ſed ſuſpicionis notam, quam Joannes Launoyus huic Codici tentat inurere, in judicium vocare cenſorium cogor. Celeberrimus hic Pariſienſis Theologus Doctor in Diſſertatione de viſo Simonis Stockii, cap. 4. p. 35. & 36. editâ Pariſiis, 1653. *in-8.°* ait » Manuſcriptus » codex, qui Stockii vitam repræſentat, ſive ab » aliquo Carmeli. ſivè ab alio homine in Vaticana » Bibl. poſitus ſit, indè majorem fidem non ſortitur. » Ex ſe ipſis Mſ. Codices, non ex locis in quibus » aſſervantur, autoritatem ſibi adſciſcunt ... Vatic. » ergo Codex ille vitæ Stockii fidem non meretur » majorem, quam ſi alio in loco reperiretur: » præſertim cùm Stockius non ſit ab Eccleſia Ro» mana in Sanctorum numerum relatus. Neque » enim ullus diffiteri poteſt, quin, ſi relatus fuiſ» ſet in Sanctorum numerum, editus vel manu » exaratus Codex Stockianæ vitæ, quam pruden» tes & eruditi viri, ut fieri ſolet, examinaſſent, » pondus auctoritatis haberet quam plurimùm.

1. Leviora ſanè hæc ſunt, quam quæ Codicis fidem deſtruant. Nam quod primum opponitur, iniquum videri poteſt. Cùm pari pondere quiſque concludere poſſet virum clariſſimum atque periſſimum *Joannem Launoyum* Navarrici Collegii Pariſienſis Doctorum Theologum, Hiſtoriam hujus Collegii ſcribentem minimè audiendum eſſe. Quam fidem indè merebuntur duo volumina hac de re Pariſiis edita 1677. *in-4°*? Carmelita de ſui Ordinis Generali Stochio ſcribens nullâ dignus erit fide: *& Launoyus* de Doctoribus ſui Collegii Navarrici ſcribens omnem referet certitudinem? Ubi æqualitas? Vel cur in re Litteraria inæqualitas?

2. Qui omnes de re Eccleſiaſtica, ſacraque Hiſtoria habentur optimè meriti tutò Codicibus Mſſ. Vaticanis utentes: exſibilandi verò Carmelitæ, qui ad ſua probanda eos adhibuerint? Lugenda certè Carmelitarum conditio, quibus obſit maximè, quod prodeſt cæteris! Adeò ne ſunt

R.

inquinati, ut & omnia inquinata evadant quæcunque contrectaverint? Novum planè crimen iſtud fateor & inauditum, quo jamdiù *Thomæ Waldenſis* Opera de Sacramentis debuiſſent opprimi: cùm Jodocus Aſcenſius anno 1521. ea aſſerat impreſſa, juxtà exemplaria ſuppeditata in Carmelo Pariſienſi, idem crimen imputandum *Commentariis in Pſalmos* nomine incogniti: crimen idem imputandum Operibus Bachonis, Guidonis Perpiniani, &c.

3. Ipſo fatente Launoyo, Codex Manuſcriptus pondus auctoritatis obtinet plurimùm, quem prudentes & eruditi viri examinaſſent: noſtrum autem Vaticanum Codicem Mſ. anno 1635. ab Illuſtriſſimo *Horatio Juſtiniano* viſum, lectum, extractum, probarunt congregati SS. Officii judices, quibus & præerat Eminentiſſimus Cardinalis *Scaglia*, & aderat Magiſter ſacri Palatii: Qui omnes poſt diligens (ut ſolet hoc in Tribunali) examen, nihil annotarunt quo vel leviter Manuſcripti fides poſſet labefactari, imò ſuo decreto probarunt, atque Vaticanæ Bibliothecæ reſtitui voluerunt.

4. Nec ſemèl præfatus Codex in lucem vocatus. Nam id jam ab anno 1601. contigiſſe author eſt Benedictus Gononus, *Lib. IV. citato p. 227. in vita Angeli*, quæ eodem continetur volumine. Codicem, inquam, iſtum quaſi divinitùs repertum ſcribit *Gononus.* Cur quæſo ab eo tempore flammis devotus non fuerat liber ejuſmodi. Si furtim Codex in Bibliothecam Vaticanam immiſſus eſt, cur ab ea quaſi ſpurium & intruſum non expulerunt exulem? Hæc facilè dignoſcere potuit *Launoyus* anno 1653. quo ſuam de viſo Simonis Stockii Diſſertationem ſecundis donavit typis: hæc videre potuit tùm apud *Gregorium Nazianzenum à S. Baſilio* Carmelitam Excalc. in Libro Gallico, *de Parthenicæ adoptionis* edito Pariſiis, anno 1651. tùm apud *Irenæum à S. Jacobo* Carmelitam Rhedonenſis Obſervantiæ, in *ſingulari protectione Virginis Immaculatæ*, edita Pariſiis, anno 1550. *in-4.°* Si non vidit, ſummæ negligentiæ reus: ſi vidit, malæ fidei Auctor apud candidos lectores audiet. Sed ſanè vidit apud *Gregorium Nazianzenum*, quem interpellat p. 77. & ſeqq.

5. Falſitatis ne crimine infamabit Illuſtriſſimum Robertum Berthelot, eo quod è Carmelo is Author aſſumptus fuerit ad infulas, ac propterea vehementiùs ergà Ordinem cenſeatur affectus, quam ut audiatur in hac parte. Suſpicionem hanc expellunt quotquot eruditi viri vitas jam citatas typis mandarunt, expellunt cara familiaris cùm S. Franciſco Saleſio conſuetudinis vincula: expellunt egregia quæ de illo protulerunt encomia ſcriptores graviſſimi, puta Jacobus Gualterius, in Tabula *Chronographica, ſæculo I. veritate 1. §. 24.* Eum vocitans *nobile pietatis & doctrinæ ornamentum:* Carolus-Auguſtus Saleſius, Gebennenſium Epiſcopus, in *vita B. Franciſci Saleſii:* Ludovicus à Riviera Ordinis Minimorum, in *vita* ejuſdem *Franciſci Saleſii:* Benedictus Gononus, in *vitis Patrum Occidentis, Lib. IV. p. 227.* Jacobus Severtius, in *Chronologia Hiſtorica Archiepiſcoporum Lugdunenſium, p. 431. partis primæ:* Proſper Stellartius Auguſtinianus, *in vindiciis Auguſtinianis:* Sammarthani, *tomo II. Galliæ Chriſtianæ, p. titulo Epiſcoporum Eduenſium:* Hilarion à Coſta, in *Elogio Franciſci Saleſii:* Samuel Guichenon, in *Hiſtoria Sebuſiana parte 2. p. 19. & parte 3. p. 35.* Franc. Lanovius, in *Chronico Ord. Minim.*

E Carmelitis Franciſcus Voertius, in *Deſcriptione Conventuum Ord. Carmelit.* Thomas Aquinas à S. Joſeph, *de Patriarchatu Eliæ:* Gregorius Nazianzenus à S. Baſilio, *de Adoptione B. Virginis, 2. parte cap. 15. p. 649.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1178. num. 3. p. 83.* Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico de ſingulari protectione Virginis Immaculatæ, p. 17. & 20.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitæ Decoris, p. 448.* Dominicus à Jeſu, in *Actis S. Andreæ Corſini*, & in *Spicilegio Antiſtitum Ordinis:* Joannes Cheron, in *Vindiciis privilegiati Scapularis, p. 173.* Philibertus Feſayus, in *Duplici privilegio ſacri Scapularis:* Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Theobaldi, p. 203.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita* ejuſdem *Philippi Theobaldi, cap. 11. p. 117.* Ludovicus Jacob, in *Deſcriptione Provinciæ Narbonenſis Carmelitarum, cap. 4.* Idem in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 376.* Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Hiſtoriæ Carmelitanæ:* Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ cap. 3. 43. 44. & 45.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 520. num. 929.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 349. num. 1236.* ſed imprimis ibidem *p. 951. num. 3347.* Philippus Chaudeau à S. Claudio Prior Lugdunenſis, in *Schedis Mſſ.* Aureliam miſſis anno 1741. *p. 6.*

XXXVII.

ROBERTUS A S. FIDE, natione Anglus, Carmelita Cœnobii Norwicenſis alumnus: qui poſt inchoata bene ſtudia Romam venit, & ad Papam *Urbanum VI.* prudenter ſe inſinuavit, virtutem & eruditionem, atque in rebus agendis dexteritatem ſagaciter exploratam exhibens; ideoque in Angliam aliquando, aliquando in Hiſpaniam magna cùm authoritate Legatus ab eodem Pontifice miſſus eſt; abs dubiè contrà eidem Urbano Schiſmaticos adverſantes. Ad Dominum migravit in Hiſpania circà annum 1386. poſtquam ſcripſiſſet:

Opera nonnulla ad Chriſtianæ plebis ſalutem teſte Lelando, quidquid in contrarium dicat Joannes Balæus, *in Apparatu.*

De illo etiam locuti ſunt Joannes Pitſeus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Angliæ:* Alegreus Caſſanatus, *p. 299.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1386. num. 9. pag. 722.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 376.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 967. num. 3399.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 91.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli.*

XXXVIII.

ROBERTUS GALLUS, aliis RUPERTUS, à natione ſic dictus, Carmelita Conventûs S. Amandi in Biturigibus Cuborum Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus, Profeſſorque Pariſienſis circà annum 1341. Vir eminentis ingenii & exquiſitæ eruditionis; qui meritò præclarum Ordinis Carmelitani Sydus & Pieridum delicium vocandus eſt, ob ejus ſummam eruditionem, ſingularem probitatem, & exactam utriuſque Litteraturæ cognitionem. Sed ampliſſimum Doctrinæ variæ argumentum ex ejus Libris, omni melioris

R.

ſcientiæ genere refertis petitur. Nam. ſcripſit:

1. *In Librum ſapientiæ*, Lib. I.
2. *In Cantica Canticorum*, Lib. I.
3. *In Eccleſiaſticum*, Lib. I. Opus imperfect.
4. *In Proverbia Salomonis*, Lib. I.
5. *In Eccleſiaſten*, Lib. I.
6. *In IV. Evangelia*, Lib. I.
7. *In omnes Epiſtolas D. Pauli*, Lib. XIV.
8. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
9. *De ſeptem Peccatis Mortalibus*, Lib. I.
10. *Mortificationes*, Lib. I.
11. *De Animæ immortalitate*, Lib. I.
12. *De Schachorum Ludo*, Lib. IV.
13. *De Stellarum effectibus*, Lib. I.
14. *De tempore Sermones*, Lib. I.
15. *De Sanctis Sermones*, Lib. I.
16. *Alia nonnulla.*

Poſſevinus monet 343. nonnulla Opera adjudicata Ruperto Gallo debere adjudicari Roberto Holcot Dominicano Anglo. Scilicet:

1. *De Ludo Schachorum.*
2. *De Motibus Stellarum.*
3. *De Effectibus Stellarum.*
4. *De Septem Peccatis Mortalibus.*
5. *Moralitates.*
6. *De immortalitate Animæ.*

Attamen nihil ſimile quid Roberto Holtot attribuunt Balæus, Aubertus Miræus. Sed Trithemius adjudicat quæ 4. 5. & 6. numeravimus.

Robertum Gallum ſivè Rupertum commemorant Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ:* Angelus Rocca, in *Bibliotheca ſcripturali:* Bartholomæus Chaſſanæus, *parte 12. Catalogi gloriæ mundi:* Renatus Choppin, in *Monaſtico:* Joſias Simlerus, in *Epitome Geſneri:* Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 617.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Cornelius à Lapide, in *Prolegomenis Commentariorum in Eccleſiaſten:* Jacobus de Plebe, in *Indice ſcriptor. Carmelit.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p. 931.* quem perperam confundit cùm *Roberto de Monſtrolio.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 74. folio verſo.* Alegreus Caſſanatus, *p. 289.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 377. &c.*

XXXIX.

ROBERTUS HARDEBIUS, aliis HORDPEIUS, natione Anglus, Carmelita Lincolnienſis, & ſui Conventûs Prior, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor. Pietatem hic cùm eruditione in omni ſemper vita conjunxit, ut miro in B. Virginem affectu ductus, in ejus laudes frequentes habuerit Conciones, ex quibus unum corpus conflavit circà ann. 1450. & edidit:

De Feſtivitatibus B. Virginis Mariæ Conciones, Lib. I.

Ità Joannes Lelandus, Balæus & Piſſeus, *de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Hippolytus Maraccius; in *Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Alegreus Caſſanatus, *p. 350.* Lezana, *an. 1450. num. 6. p. 875.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *p. 377.* Daniel à Virgine, *tom. II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950. &c.*

XL.

ROBERTUS JORIUS, vel potiùs YVORIUS, natione Anglus, origine Neuſtrius ſeu Normannus, ex Locupletioribus Mercatoribus *Londini* natus, à puero inter Carmelitas educatus, eorum adoleſcens ſumpſit Inſtitutum, & ad finem uſque vitæ ſanctè perſeveravit; non ſolùm pietatis, ſed etiam ingenii magnam præ ſe ferens ſpeciem, & futuræ doctrinæ ſigna oſtendens: poſt perceptas in Monaſterio Litteras humaniores, *Cantabrigiam* ad majora ſtudia deſtinatus eſt; ubi ſic feliciter aliquot annos in melioribus Litteris collocavit; ut inter doctiſſimos Theologos & Concionatores illo tempore numeraretur.

Poſt Doctoralem in Theologia gradum apud Cantabrigienſes ſuſceptum, ſacrarum Scripturarum Lectioni, & contemplationi miro ſe fervore dedit. Creſcente autem cum eruditione judicii maturitate, prudentiâ, gravitate, auctoritate, conſtitutus eſt in Capitulo Generali Bruxellenſi, an. 1379. Angliæ Provincialis: in ſequenti Capitulo anno 1381. celebrato *Veronæ* Diffinitor, & Provincialis ejuſdem Provinciæ. Et in Capitulo Generali Rambergenſi, anno 1385. ac Brixienſi, anno 1387. Provincialis quoque ejuſdem Provinciæ deſcribitur. Undè credibile eſt, quod *Piſſeus* ſcribit, per tredecim annos Præfecturam ſuæ Provinciæ ſuſtinuiſſe. Dum Provincialis Magiſtratum hunc gereret, Londinenſis Cœnobii Bibliothecam, ſelectiſſimis iiſdemque vetuſtiſſimis Codicibus inſtruxit & ornavit, *Londini* occumbens an. 1392. die 5. Novembris ſcripta ejus recenſita inſcribuntur.

1. *Lecturæ ſcripturarum*, Lib. I.
2. *In Job Commentaria*, Lib. I.
3. *In Danielem Commentaria*, Lib. I.
4. *In quatuor Evangelia*, Lib. IV.
5. *In Eccleſiaſticum Commentaria*, Lib. I. Inc. *Sicut dixit B. Auguſtinus.*
6. *In Apocalypſim Commentaria*, Lib. I. Inc. *Hiſtoria Eccleſiaſtica Joannem.*
7. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Incipit: *Ecce homo Joannis XIX. Reverend.*
8. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
9. *Regiſtrum Monumentorum Provinciæ*, Lib. I. Incipit: *Ad perpetuam rei memoriam*, *&c.*

Robertum Yvorium commendant: Guillelmus Eiſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis:* Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ:* Angelus Rocca, in *Bibliotheca ſcripturali:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Joannes Pitſeus, Lelandus & Balæus, *De ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Jacobus de Plebe, in *Indice ſcriptor. Carmelitarum:* Dupinus, *tom. III. Tabulæ univerſalis de ſcriptoribus Eccleſiaſticis*, *p. 324.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Biblioheca*, *p. 74.* Alegreus Caſſanatus, *p. 320.* Lezana, *an. 1292. num. 1. p. 733.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 377.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950. &c.*

XLI.

ROBERTUS MASCALLUS, natione Anglus, *Ludloviæ* in Cambria natus, Carmelitanam Religionem ab adoleſcentia profeſſus eſt

R.

Oxonii primùm Philoſophicis, deindè Theologicis ſtudiis ità vigilavit, ut ad ſummum in utriſque gradum pervenerit. *Henrico IV.* Anglorum Regi à Confeſſionibus & Conſiliis, etiam *Henrico V.* Regi admodum charus; cujus beneficio Epiſcopus *Herefordienſis* ſub Metropoli Cantuarienſi VI. Nonas Julii, anno 1404. factus eſt, & anno 1415. cùm duobus aliis Præſulibus Anglis ad Concilium Conſtantienſe Legatus; unde in patriam regreſſus, obiit Ludloviæ (Godwino Londini) inter ſuos Fratres die 22. Decembris anno 1418. tumulo conditus Alabaſtrino; in quo Conventu chorum Presbyterium, & campanile conſtruxerat, ac multa ornamenta contulerat. Scripſit:

1. *Sermones coram Rege habitos*, Lib. I.
2. *Sermones vulgares*, Lib. I.
3. *Sermones Herefordenſes & Salopienſes*, Lib. I. Incipit: *Venerabilibus & diſcretis.*
4. *De Legationibus ſuis*, Lib. I.

De Roberto Maſcallo loquuntur Nicolaus Harpsfeldius in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana:* Franciſcus Godwin, in *Commentario de Præſulibus Angliæ*, *p. 540.* Joannes Lelandus, Balæus, *Lib. de ſcriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Geſneriana:* Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Abraham Bzovius, in *Annalibus Eccleſiaſt. ſub anno 1419. num. 30.*

E Carmelitis *Regeſtum Commune Ordinis*, *fol. 13.* recenſet Robertum Bachalarium ſtudii Romanæ Curiæ, in Comitiis Generalibus, Veronæ an. 1381. celebratis; inquit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 952. num. 3348.* Quæ verba non ad Robertum Maſchallum, ſed ad Robertum à S. Fide potiùs mihi videntur referenda. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 329.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *an. 1417. num. 4. p. 785.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 378.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*, *&c.*

XLII.

ROBERTUS DE MONSTROLIO, natione Gallus, Provinciâ Picardus, ſic à patria denominatus in Diœceſi Ambianenſi: nam *Monſtriolum* eſt oppidum in *Morinis* ad litus maris Oceani, ubi ortum habuit noſter Robertus; ut ex traditione referunt Carmelitæ Monſtrolienſes. Neque forsàn diverſus eſt à *Roberto Criſel*, qui recenſetur in Catalogo Mſ. Doctorum Pariſienſium Ordinis Carmelitarum, anno 1378. quem poſſedit *Ludovicus Jacob.* Quidquid ſit, *Robertus de Monſtrolio*, in patria factus Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus Pariſienſis, ejuſdemque Gymnaſii quondam decus, teſte *Trithemio:* Vir integræ & ſpectatæ virtutis, multiplicique eruditionis, & facundii ingenii laude clarus, Concionator egregius & Theologus inſignis eſt circà annum 1374. Scripſit:

1. *Lecturam notabilem* ſivè *Commentaria in Epiſtolas D. Pauli*, Lib. XIV.
2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
3. *Determinationes Theologicas*, ſivè *Quæſtiones varias*, Lib. I.
4. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
5. *Sermones notabiles de Sanctis*, Lib. I.

Robertum de Monſtriolo commendant Arnoldus Boſtius, *de Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum*, *cap. 29.* qui vocat eum *Doctorem magnificè venerandum:* Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Ordinis Carmelitarum:* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſcripturâ ſacra*, *p. 546.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariâna:* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p. 931.* qui confundit eum cum Roberto ſeu Ruperto Gallo; poſt Danielem à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, *p. 903. num. 3137. & p. 1086. num. 3819.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 74.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 360.* qui corruptè vocat eum *Robertum à Moſtarelo:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 378.* Qui animadvertit *Robertum Criſel* habuiſſe pro ſocio *Joannem Raudenſem*, poſteà Generalem Ordinis Carmelitani anno 1387. Et alium *Robertum Bruſel* Carmelitam & Doctorem Pariſienſem, anno 1412. recenſeri in *Catalogo*, *Mſ.* jam citato: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Carmelitarum*, *p. 91.* Ubi vocat Robertum Maſtarelo; & alii etiam corrupte *Robertum de Monſtriolo:* aliis *Robertum de Monſtruolo*, *&c.*

XLIII.

ROBERTUS ORMESKIRCHUS, natione Anglus, Carmelita Doctor Theologus Oxonienſis: vir de Religione ſua & Litteris optime meritus, obiit Oxonii anno Domini 1382. multis Operibus relictis, quorum notius extat.

Propugnaculum ſeu *Defenſorium Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Romani Pontifices, & Jura Canon.*

Hujus meminerunt Joannes Lelandus, Pitſeus; Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, *p. 60.* Alegreus Caſſanatus, *p. 316.* Lezana, *anno 1382. num. 2. p. 712.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad Caput* ſeptimum Auberti Miræi, *de Origine & incrementis Carmel. p. 229.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 379.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1120. num. 3950.*

XLIV.

ROBERTUS ROSSUS, aliàs ROSSE, vel ROSE, natione Anglus Carmelita Norwicenſis, & ejuſdem Cœnobii Prior, Doctor Theologus Oxonienſis. Vir bonarum Artium amantiſſimus, & qui teſte *Lelando*, partim propter ingenii felicitatem, partim propter laborem & induſtriam, intimos tùm Philoſophiæ, tùm Theologiæ penetravit receſſus, & in utraque facultate doctiſſimè ſcripſit.

Conventûs ſui Prior electus, à ſeculari ſtrepitu penitùs remotus, ardentiùs quam unquam priùs ſtudia repetiit, & quaſi in portum deſiderii ſui navigans, noctes & dies ſacrarum ſcripturarum lectioni & meditationi jugiter invigilavit; & extrà communes orationes, atque Feſtis ac Dominicis diebus ad populum Conciones, omne ſuum tempus divinis eloquiis exponendis diligentiſſimè impendit: adeò ut in iis deinceps ſtudiis omninò conſenuerit ad annum Chriſti 1420. moriens die 16. Decembris: multa ejus opera ſunt:

1. *In*

Digitized by Google

R.

1. *In Geneſim*, Lib. I. Incipit: *Ad Imaginem quippè Dei ſactus.*

2. *In Exodum*, Lib. I. Incipit: *In Geneſi namque qui eſt primus.*

3. *In Leviticum*, Lib. I. Incipit: *Nunc ſpiritaalem intellectum exigi.*

4. *In Eccleſiaſticum*, Lib. I. Incipit: *B. Auguſtinus in ſuo Libro de Lib.*

5. *In D. Paulum ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Erudi filium tu.*

6. *Sermones per annum*, Lib. I.

7. *Lecturæ Theologicæ*, Lib. I.

8. *De Animalium naturis*, Lib. I. Incipit: *Equa impragnata ſi abortaverit.*

Robertum Roſſum vel Roſeum commendant Angelus Rocca, *in Bibliotheca Scripturali*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Cornelius à Lapide, in *Prolegomenis in Eccleſiaſticum*: in quibus errore typographico *Beſaus* legitur: Joannes Pitſeus, Lelandus & Balæus, de *ſcriptoribus Angliæ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ*: Jacobus de Plebe; in *Indice ſcriptorum Carmelitarum*: Jacobus le Long, in *Bibliot. ſacra*, *p.* 933. *col.* 1. E.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 74. Lezana*, *anno 1420. num. 7. p. 792.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p.* 333. Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, *pag. 504. num. 904.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p.* 1120. *num.* 3950. ubi rectè animadvertit *Robertum Roſaum* à Sixto Senenſi appellari *Rupertum*: nam Rupertus Gallus, quem etiam appellat Sixtus Senenſis diſtinguitur ibidem à *Ruperto Roſo*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p.* 379.

XLV.

ROBERTUS SALOMON, natione Aremoricus Brito, Venetenſis patriâ, Conventûs Boni-Doni alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis; vir adeò præſtanti præditus ingenio, ut omnium ſcientiarum notitiam facilè conſecutus fuerit. Quas ſcientias ſumma decorabat ergà Deum pietas. Homo erat æterno dignus marmore, antiqua aiunt Monumenta.

Anno 1481. ad ſupplendum tempus Guillelmi Dumoquerci Romam à Sereniſſimo Aremoricorum Duce miſſi, unanimi omnium Gremialium conſenſu, Nannetis ſelectus eſt Provincialis. Provincialibus aliis cætibus convocatis Ploermeli anno 1484. Aureliæ, an. 1487. Andegavi, 1491. Juliodini, 1493. Leoniæ, 1495. Alnaio, 1497. Pictavis 1499. & Henneboni, 1502. Plurima & utilia ad Religionis decus & ornamentum atque incrementum ſanxit *Decreta.* Viginti & uno annis Turoniam cùm rexiſſet Provinciam, vivendi finem fecit anno 1502. Ità referunt Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ*, & Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Provincialium Provinciæ* ejuſdem *Turoniæ*, *p.* 6.

XLVI.

ROBERTUS WALSINGHAMUS, natione Anglus, Carmelita Norwicenſis, Theologiæ Doctor, & Oxonienſis Profeſſor, Joannis Baccondorpii præceptor; qui acriter defendit partes Guillelmi Lidlingtoni contrà Gerardum Bononienſem, nec adduci potuit, ut conſentiret decreto Capituli Narbonenſis, anno 1303. quo ſtatutum erat, ut Provincia Angliæ in plures ſcinderetur. Vir longè doctiſſimus, & ob vitæ puritatem, ingenii excellentiam, & magnam eruditionis famam omni laude dignus, ex hac vita migravit Norwici in ſuo Cœnobio, anno ſalutis 1310. menſe Januario, poſtquàm ſcripſiſſet.

1. *In Eccleſiaſticum*, Lib. I. Incipit: *ſicut dicit Auguſtinus in Libello de.*

2. *Determinationes Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Ego ſum via, veritas & vita.*

3. *Elucidationes Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *Verbum dulce mitigat animos.*

4. *Quodlibeta majora*, Lib. I. Incipit: *Quæſtio in Eccleſia olim fuit utrum.*

5. *Quodlibeta minora*, Lib. I. Incipit: *In iſta quæſtione de quolibet.*

6. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

7. *Quaſtiones ordinarias*, Lib. I. Inc. *Utrùm ens, verum, &c.*

8. *Quæſtiones alias ordinarias*, Lib. I. Incipit: *Utrum Reſpectus Veſtigalis form.*

9. *Quæſtiones Solemnes*, Lib. I. Inc. *Utrùm in Divinis perſona producens.*

10. *Quæſtiones Veſperiales XII.* Lib. I. Inc. *Utrùm Chriſtus per ſuum intellectum.*

11. *Contrà Gerardum de Bononia Carmelitarum Generalem*, Lib. I. &c.

De Roberto Walſinghamo loquuntur Joannes de Baccone non raro in ſuis *Commentariis ſuper Magiſtrum Sententiarum:* Thomas Waldenſis, in ſuo *Doctrinali Fidei*: Gobelinus, in *Statutis Arbitrariis*: Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliot. ſacræ*; in qua vocatur *Rupertus Valſigen.* Jacobus de Plebe, in *Indice ſcriptorum Carmelitarum*: Anton. Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura*: Angelus Rocca, in *Bibliotheca Scripturali*: Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p.* 1011. *col.* 1. B.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Bibliot. Carmelitana*, *pag. 74. folio verſo.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *an. 1410. num. 3. p. 497.* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus de Antiquitate Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 305.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Carmelitarum*, *p. 91.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 379.*

XLVII.

ROCCUS ALBERTUS FACI, Aragoniæ Provinciæ Carmelita, S. Theologiæ in Univerſitate Cæſar-Auguſtana Doctor Librum edidit Hiſpano quidem genio concinnatum, ſed Italico idiomate (ſicuti nobis exhibitus eſt) inſcriptus: » Carmelo Smaltato, contante brillanti » ſtelle, quanti hori di Ferrarii fecundi di frutti, » di virtu, è Religione; coltivo è ciſſo nel cielo » della Sancta Chieſa il venerabile Ordine Ter- » ziario di Noſtra del Carmine, la di cui origine, » progreſſi: è Regola, Privileggi, Indulgenze, » ed Iſtoria de ſuoi figlittoli, è figlie offeriſce, è » conſecra in nome della ſua Provincia di Arago- » na alla medeſima Regina del Cielo, & del Car- » melo, è Madre di Dio Maria Santiſſima del

» Carmine, il molto R. P. Fra Rocco Alberto Faci » dell'Ordine di Noſtra Signora del Carmine, è » Dottore in ſagra Theologia. In Saragoza, per » Franceſco Moreno, 1741.

Latinè. *Carmelus Decoratus tot ſtellis, quot floribus è terra fœcunda fructibus, virtutibus & Religione, quæ coluit & in Cœlo ſanctæ Eccleſiæ collocavit venerabilis Ordo Tertiarius Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo, cujus referuntur origio: progreſſus, Privilegia, Indulgentiæ, & Filiorum & Filiarum Hiſtoria, offertur & conſecratur, nomine Provinciæ Aragoniæ, eidem Reginæ, & Carmeli Matri Dei & Carmeli*, à R. admodum Patre Fratre Rocco Alberto Faci Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo, & S. Theologiæ Doctore. Cæſar-Auguſtæ, per Franciſcum Morenum, anno 1741.

Hujus in Libri pag. 476. refertur compendium vitæ *Ludovicæ Zaragoza* & *Ernandovenæ de Carloto*, de qua ſuperiùs egimus, juxta Relationem quam accepimus à R. P. Seraphino Potenza ſacro B. V. Mariæ Tranſpontinæ Monaſterii in Urbe Æditu0; cujus è *Codicibus Mſſ. quattuordecim*, plurimorum ſervorum & ſervarum Dei Carmelitarum complectentibus nonnulla ad noſtrum Scopum pertinentia benignè & peramanter collegit R. P. admodum P. Timotheus Bergerot Generalis Carmelitarum Aſſiſtens, in *Schedis Mſſ.* ad nos Aureliam Roma miſſis die 4. Februarii an. 1749.

XLVIII.

ROCHUS A CRUCE, Carmelita Excalceatus, patriâ Vilalpando in Hiſpania, noviſſimum diem clauſit *Manceræ*, anno 1609. in declamationibus Evangelicis, ſuo tempore ut miraculum æſtimatus, reliquit in ſuæ Congregationis Collegio Burgenſi.

Tria magna volumina concionatoria, in Evangeliorum Lectiones.

XLIX.

ROCHUS A S. TERESIA, Carmelita Excalceatus, celebris etiam ſuâ ætate Concionator Hiſpanus, ut ſuas orationes ad populos habitas, in ſubſidium Prædicatorum aſſereret, idem iis Collegium Burgenſe locupletavit, ibidem obiens anno 1684. cujuſquidem numerantur:

Concionum tomi ſex. Martialis, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. cit. 346.*

L.

RODERICUS A CONCEPTIONE, natione Hiſpanus, ex Villâ de *Membrilla* Caſtellæ-Novæ, Inſtitutum Carmelitarum Excalceatorum *Paſtranæ* amplexus eſt. Cùm ætate immaculata, crevit eloquentiæ fœcunditas, concionibus uſque ad ſenectam vacans, uberrimos fructus produxit. Prior verèque Pater fuit Conventuum Conchenſis, Murcienſis, ac Civitatis *Regalis*. Obiit feliciter in Collegio ſuæ Religionis Gualdalaxarenſi, anno 1705. ætatis 72.

Concionem habuit ad populum, præloque dedit habitam eo die, quo *Franciſca à S. Tereſia*, Filia Comitum *de Torralva*, altrix Reginæ, ſe inter Tereſianas Moniales devovit. Teſte Martiali à S. Joanne Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 346.*

LI.

RODERICUS DORNELAS, natione Luſitanus, ſanguine clarus, ſed nobilitate ſapientiæ, & Religionis Carmelit. ſtemmate illuſtrior ſcripſit circà annum 1550.

De Veſtimentis B. V. Mariæ, Lib. I.

Hunc commemorant Simon Cohelus Carmelita Luſitanus, in *Chronico Carmelitico parte 2. Lib. II. cap. 9.* Chriſtophorus Avendanus Carmelita, in *Mariali*: Georgius Cardoſus, in *Notis Hagiologi Luſitani, ad diem 18. Januarii*; Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ord. Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, *p.* 397. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p.* 380.

LII.

RODERICUS A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus, in Boetica ſuperiori, pulpiti actibus apprimè decoctus, reliquit in Granatenſi Cœnobio.

Concionum tomos ſex.

LIII.

ROGERUS ALBANUS, natione Anglus, patriâ Harpsfordienſis, ex oppido *S. Albani* oriundus, & Londinenſis Cœnobii Carmelita; Hiſtoricus ſua ætate celebris Auctor: vir politiſſimæ & variæ lectionis ornamento decoratus, obiit *Londini* circà annum 1450. ſcripta ejus in titulo dicuntur.

1. *Compendium Hiſtoriarum Bibliæ.* Lib. I. Inc. *Conſiderans Hiſtoriæ ſacræ ab initio.* In quo quidem Opere Hiſtorias tùm ſacras, tùm prophanas diligentiſſimè pervolvens, ab Adamo uſque ad ſua tempora Epitomen rerum mirabilium contexuit, & vetus teſtamentum compendio contraxit.

2. *Progenies* ſivè *Genealogia Regum Britanniæ*, Lib. I. Incipit: *Conſiderans Chronicorum prolixitatem.*

Rogerum Albanum commendant Joannes Lelandus, Balæus & Pitſeus, *de Scriptoribus Angliæ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum*: Lezana: *ad an. 1450. num. 7. p. 875.* Alegreus Caſſanatus, *p. 350.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 380.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptorum Carmelitarum, pag. 91.*

LIV.

ROLANDUS BOUCHIER, natione Belga, Hannonius Carmelita & Prior Conventus Valencennenſis, quem rexit anno 1513. Scripſit Gallicè:

Vitam B. Simeonis Stockii Carmelitæ.

Hujus meminit Joannes Molanus, in *Notis ad Uſuardum, die 16. Maii.* Henſchenius, in *Actis Sanctorum, die 16. Maii*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 417. num. 1487.* Philippus à Viſitatione Carmeli Valencenenſis Supprior, in *Præfatione* ad hanc vitam quam Latinitate donavit. Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibl. Belgica tomo II. p. 1083.*

R.

L V.

ROLANDUS DE LYNIP, natione Germ. Carmel. Cruciacenſis Theol. Scripſit.

Opera quædam teſte Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 380.*

L V I.

ROMUALDUS A S. AGATHA, natione Belga, patriâ Gandavenſis, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Belgicæ S. Joſeph, Prior Antuerpienſis anno Domini 1649. Concionator celeberrimus, Audomari defunctus anno 1652. Edidit:

Orationem Funebrem in Obitu Marchionis de Aytona, Antuerpiæ, 1635. *in-4.°*

Hujus meminerunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana*, *Mſ. pag. 380.* & Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalc. p.* 346.

L V I I.

ROMUALDUS MARIA A STIGMATIBUS, Carmelita Excalceatus, natione (ut conjicio) Italus, edidit ſupreſſo nomine.

1. *Promptuarium Carmelitarum*, Tridenti. 1723. *in-4.°*

2. *Epiſtolam R. P. Joannis ab Annuntiatione, Hiſpanæ Congregationis Generalis*, ex Hiſpano idiomate in Italicum convertit, & edidit Mediolani, anno 1718. *in-4.°*

Ità refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p.* 346.

L V I I I.

ROVERUS PONTANUS, natione Belga, patriâ Bruxellenſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Baccalaureus Colonienſis: vir magnæ probitatis, non vulgaris eruditionis, & egregiæ virtutis famâ clarus, Linguarum Græcarum & Latinarum peritiſſimus, moritur Bruxellæ, anno Chriſti 1567. Scripſit:

1. *Evangeliorum & Epiſtolarum Enarrationes*; teſte Petro Lucio, in *Biblioth. p. 75.*

2. *Narrationi rerum ſub Carolo V. geſtarum*, à Joanne Sleidano quoad magnam partem confictæ, oppoſuit ex Commentariis Naucleri, Jovii, Fontani & aliorum.

Narrationem veram rerum ab an. 1500. ad an. 1559. in Republica Chriſtiana memorabilium. Coloniæ, an. 1559. *in-folio*; typis Jaſparis Genepæi, Latinè. Quam ipſe Genepæus Germanicæ reddidit.

De hac Narratione Pontani loquens Henricus Spondanus, an. 1556. num. 8. ſic habet. „Quæ „*Sleidanus* in rebus Fidei & Religionis, aut privatis affectibus, aut quæſitis calumniis, aut confictis interpretationibus, vel impuris deriſionibus, peccavit; ut frequentiſſime fecit; ſunt ex „iis quos vidimus, duo imprimis ſcriptores Catholici ex eadem Germania, qui aut earumdem „rerum, quas *Sleidanus* tractat, verâ & ſincerâ „narratione, aut etiam expreſſo ipſiûs *Sleidani* „nomine, ne minimùm quidem quantum in eis „fuit, exorbitare permiſerunt, quin cenſuris ſuis „in ſemitam rectam reduxerint, videlicèt *Laurentius Surius* Carthuſianus in ſuis Commentariis, „ſeu *Additionibus ad Nauclerum*; & *Roverus* „*Pontanus* Carmelitanus; in *Libris de rebus memorabilibus*; quos ad detegendas tantummodò „fraudes & falſitates *Sleidani* à ſe & *Jaſpare Gennepæo* cive Colonienſi confectos eſſe profitetur.

Abs opinione Spondani non plurimùm diſtant, circà Roverum Pontanum laudandum, Onuphrius Panvinus, in *Continuatione Platinæ*: Andreas Victorellus, in *Notis ad Ciaconum*: Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*: Thomas Bozius, *de ſignis Eccleſiæ*: Thomas Stapletonus, in *Principiorum Fidei Doctrinalium demonſtratione methodica*: Joannes Molanus, in *Bibliot. Materiarum*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Valerius Andræas, in *Bibliotheca Belgica*; in quâ noſtrum Pontanum oſcitanter *Rolandum* appellat: Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *p. 656.* Aubertus Miræus, *de Scriptoribus ſæculi 16. cap. 78.* Philippus Elſſius, in *Encomiaſtico Auguſtiniano*: Martinus Zeillerus, *de Hiſtoricis, Geographicis, & Coſmographicis*: Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmeli Bruxellenſi*: Joannes-Franc. Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, *tomo II. pag. 1084.* Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula univerſali ſcriptorum Eccleſiaſticorum*, *tomo I. p. 1261.* Diction. Morerian. Littera *Pont.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliot. p. 75.* Necrologium Carmeli *Bruxellenſis*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquitatis Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p.* 376. ubi eum *Robertum* vocat: Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p.* 381. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p.* 1109. *num.* 3931. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium ad annum 1249. num. 1. p.* 320. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcript. Carmel. p. 91.*

L I X.

RUMOLDUS DE LAUPACH, natione Germanus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Lector, Prior Franckfordienſis Cœnobii, ad quem *Joannes Oudewater*, vulgò *Palæonydorus* ſuum Opus, titulo *Faſciculum tripartitum* direxit & dicavit: ad multorum mercatorum diverſarum nationum inſtantiam, qui in itineribus à multis ſeſe periculis liberatos, & precibus S. Annæ Dei Genitricis Matris præſervatos cognoverant, ac repetitis vicibus in temporalibus & ſpiritualibus adjutos, anno 1481. inſtituit & erexit ſpiritualem Congregationem ſeu Confraternitatem diverſarum utriuſque ſexûs perſonarum, quam titulo *S. Annæ & S. Joachim* inſcripſit. Eam *Innocentius VIII.* & *Bertholdus de Henniberg* Moguntinenſis Archiepiſcopus, anno 1491. confirmarunt. Fabricari inſuper prædictus *Rumoldus* inſignis ſtructuræ Capellam fecit in præfato Carmelitarum Franckfordienſi Conventu, allataſque ejuſdem S. Annæ reliquias è *Lugduno*, in argentea tabula reponi. Ad hujus etiam Confraternitatis robur *Joannes Trithemius*, Librum de laudibus S. Annæ ſcripſit. Ipſe verò Rumoldus migravit è vita Nonis Octobris anno Domini 1496. poſtquàm ſcripſiſſet:

1. *Statuta ſeu Conſtitutiones ſodalitatis S. Annæ, in Eccleſia Carmelitarum Franckfordienſium erectæ.*

2. *Libellum ſupplicem Innocentio VIII. oblatum, pro dictæ ſodalitatis, & ſtatutorum præfatorum confirmatione obtinenda.*

R.

Horum meminit ipſe Innocentius VIII. in Bulla confirmante & dictam ſodalitatem, & præfata ſtatuta, datâ die 24. Septembris 1491. Quæ refertur integra *tomo II. Bullarii Carmelitani*, *p. 16. in Additionibus*. Meminerunt inſuper Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti*, *cap. 15.* Joannes Trithemius, *Lib. de Laudibus S. Annæ*, *in Præfatione ſeu Epiſtola dedicatoria & cap. 15.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *an. 1496. num. 5. p. 994.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 381.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 372.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani*, *p. 270. num. 1116. & tomo II. pag. 615. num. 3138.*

L X.

RUPERTUS A S. GASPARDO; natione Belga, patriâ Cortracenſis, Carmelita Excalceat. Provinciæ Belgicæ, SS. Trinitatis profeſſus edidit Gallicè.

1. *Tractatum de Indulgentiis*, *Carmelitis Excalceatis conceſſis*, Bruxellis, 1705.

2. *Controverſiarum tomos tres in-8.°* ſuppreſſo nomine. Bruxellis, anno 1712.

Hæc habet Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 346.*

S.

I.

SALMANTICENSE COLLEGIUM Carmelitarum Antiquioris regularis Obſervantiæ fundatum dicitur anno 1480. ſub *Chriſtophoro Martignono* Ordinis Priore Generali, ſi fidem dederis *Ægidio Gonzalez d'Avila.* Verumtamen altiùs petenda hujuſce Collegii prima erectio; prout *JoannesB-aptiſta de Lezana*, in eo Theologicis ſtudiis vacans pro anno 1606. vel 1607. aut circiter, audire potuit. In eo floruerunt viri quam plurimi viri pietate, auctoritate & doctrinâ præclariſſimi, *Joannes Orbea* inſignis hujus Monaſterii benefactor; *Petrus Cornejo* Theologorum hujus Univerſitatis Phœnix, *Chriſtophorus Avendanus*, Concionator magni nominis apud Hiſpanos; *Martinus Peraca*, ſacrarum Scripturarum Profeſſor, atque Concionator eximius; *Ferdinandus de Medina*, bis Provinciæ Caſtellæ Provincialis; *Joannes-Alphonſus de Solis* Epiſcopus *Portûs-divitenſis* in America, magnus virtutum & litterarum cultor; *Dyoniſius Juberus*, Concionator egregius; *Franciſcus à Pace*, Doctor Theologus an. 1614. defunctus; *Bartholomæus Sanzzius*, Doctor & Profeſſor, anno 1623. & alii, quorum Opera ſigillatim recenſentur, ubi de illis agimus & loquimur.

I I.

SALMANTICENSE COLLEGIUM Excalceatorum Carmelitarum fundatum eſt anno 1581. pro junioribus hujus Congregationis Religioſis; quorum cauſâ Antonius à Matre Dei *Curſum Theologicum* ſuſcepit, & edidit Commentaria *in 1. part. D. Thomæ.* Morte præventus Dominicus à S. Tereſia, duorum volum. *in-12.°* Author fuit. Sed eo etiam in brevi conſummato, dum alia pararet, *Joannes ab Annuntiatione*; omnia ferè alia volumina confecit, ut ſuo loco dictum eſt. Novam editionem, cui Præfationem adjecit *Thomas à S. Joſeph*, aggreſſi ſunt *Joannes-Antonius Huguetan & Socii* Bibliopolæ Lugdunenſes, anno 1679. & ſequentibus uſque ad annum 1704. quo editus eſt *tomus decimus in-folio* qui eſt primus *de Pœnitentia*, Auctorem habens *Anton. à S. Joanne-Baptiſta* mortuum Salmanticæ, 1699. *Tomus undecimus*, qui eſt ſecundus *de Pœnitentia*, editus eſt Matriti anno 1712. cui Operam ſuam dedit *Ildefonſus ab Angelis*, hæc de Theologia Scholaſtica.

Quod ſpectat ad *Curſum Salmanticenſem Theologiæ Moralis*, primus & ſecundus tomus prodiere *Salmanticæ*, anno 1665. deindè *Antuerpiæ*, poſteà *Lugduni*, cùm tertio & quarto tomo. At editio quarta Matritenſis *quatuor voluminibus in-folio* comprehenſa, anno 1709. accuratior eſt: in qua conformiter ad Decreta *Alexandri VIII. & Innocentii XI.* quædam opiniones mutatæ ſunt. Illius Curſus Authores ſunt, tomi primi *Franciſcus à Jeſu Maria*; ſecundi, tertii & quarti, *Andreas à Matre Dei*: quinti & ſexti, *Sebaſtianus à S. Joachim.* At cùm morte præventus, ſextum non potuiſſet totaliter complere, hanc curam ſuſcepit *Ildefonſus ab Angelis.* Sex illi tomi *in-folio*, quintâ editione prodierunt Matriti, annis 1717. 1718. 1720. & 1724. *in-folio.* De quibus conſule Martialem à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 347. 350.*

I I I.

SALVATOR A S. MARTINO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Frater Laicus Viterbienſis, ſcripſit circà annum 1654.

Relationem de vita & Miraculis venerab. Fr. Valentini à S. Joanne-Bapt. Quâ uſus eſt Philippus à SS. Trinitate, *parte 3. Decoris Carmeli Religioſi*, *p. 198. & ſeqq.* prout animadvertit Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 382.*

I V.

SALVATOR PALMERIUS, Neapolitanus, vir inſigniter eruditus, Juris utriuſque Doctor, & diverſis in locis Profeſſor, antequam Religionem ingrederetur, Carmelitis Provinciæ Calabriæ nomen dedit Neapoli; Commiſſarius Provincialis Calabriæ & Siciliæ S. Angeli; ſcripſit circà annum 1592.

Orationem, quam dixit in *funere R. P. M. Pauli Rondini*, *Florentini Carmelitæ.*

De illo loquuntur Joannes Falco, in *Chronico Carmelitico*: Petrus Lucius, in *Bibliot. Carmelit. p. 83.* Franciſcus Turcus, in *Oratione habita pro electione Joannis-Baptiſtæ Caſſardi*: Alegreus Caſſanatus, *pag. 438.* Emmanuel Roman, *Lib. III. Elucidarii*

S.

Elucidarii Carmelitici: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana, Mſſ. pag. 382.*

V.

SALVATOR MARIA A SS. TRINITATE, in Seculo nuncupatus Abbas *Andreas Statella* natus eſt Ayſpicefundii in Sicilia, an. 1679. per illuſtris ſui parentis Marchionatûs, ex Illuſtribus æque ac ditiſſimis *Statella* Comitibus, Magni Seneſcalli Regis in Siciliæ regno munere decoratis jam à trecentis annis in Ilandro jure poſſeſſionis, Regiam Burgundiæ Ducum in Gallia originem trahens: ipſo Roberto utriuſque Siciliæ Rege, in quodam peramplo ab Glettum Statel tranſmiſſo Diplomate, extante his verbis: *Robertus Dei gratia, Hieruſalem, Siciliæ & Neapolis Rex, &c. Gurri, virtus tua natalibus tam illuſtribus ſociata; ex Regio namque Ducum Burgundiæ ſanguine nobiſcum orta, &c.*

A puero Andreas Litteris probè inſtructus, omnis eruditionis laude celeberrimus evaſit, brevi namque annorum curriculo, nedum Rethoricæ, Philoſophiæ, Theologiæ, Aſtrologiæ, in qua ſupra modum excelluit, primatum tenuit; verùm in celebri Catanenſi Academia utriuſque Juris Lauream duo de viginti annis natus, totâ ſtudiorum plaudente Aulâ ornatus, nobilibus ac ſtudioſis conſodalibus fulgentiſſimum ſapientiæ jubar præluxit. Quo tamen cæteris ingenii ſubtilitate necnon ſanguinis claritate præſtantior erat, tantò avidiùs inhiabat honoribus. Hinc pluries vel leviſſimas offenſionis maculas acri animo ferens, ad perduellia injuriarum auctores impigrè provocavit, & pereuntis ſeculi veſtigiis inhærens, paululum inter luxus & lenocinia paternæ domus, quibus Proceres exundare ſolent, irretitus aliquamdiù vixit.

Non defuit tamen in imo cordis cœleſtis pietatis igniculus, tamquam ſub cinere latens. Hinc Chriſtianæ virtutis inſignia identidem erumpebant, & quos ſanctæ converſationis habitu ornatos eſſe cernebat, præ ceteris ſummo proſequebatur affectu. Verùm Princeps Marchio Pater majora filii proſpiciens incrementa, in Urbem miſit; ut ubi prima heroum terrarum ſemina in Collegio Romano ſuſcepit à puero, ibi jam opportuna tempeſtate inter illuſtres Romanæ Curiæ candidatos, ſapientiæ ac prudentiæ radios emittens, glorioſioribus titulis ac Paſtoralibus infulis ſupremi Principis liberalitate, Regum quo ſplendebat ſanguinem decoraret. At brevi inde, non abſque ſpeciali Dei nutu, revocatus, in morbum incidit; in eoque corpore tabeſcens, animo tamen reviviſcens, omnium ludicro illius ætatis pœnitere cœpit errorum, & de ejurando ſeculo penitus cogitare.

Interim convaleſcens, novum hominem induit, novamque vivendi normam, ſelectiſſimorum hominum ductu, ſibi indixit, quorum conſilio, poſtquam orationis & contemplationis ac Pœnitentiæ aſſiduitate totum ſe Deo dederat, ad ſacerdotii gradum aſcendit. Hinc omni virtutum genere clareſcere cepit. Duas Sanctiſſimæ Trinitatis, quam ſummâ obſervantiâ coluit, inſtauravit Eccleſias, alias priſtino decori reſtituit, ſpecialem cultum Sanctiſſimæ Euchariſtiæ in patria nedum eloquentiæ vi, ſed ſui exempli efficaciâ promovit & auxit, inſigne opus publicæ orationis quadraginta horarum ante Sanctiſſimum Altaris Sacramentum propriis redditibus inſtituendo. Mirificus æque ac pientiſſimus ergà proximos fuit ejus amor, dictus propterea Pauperum Pater, Orphanorum ac Viduarum & periclitantium puellarum defenſor & proviſor munificentiſſimus.

Forma inſuper factus gregis ex animo, ſuorum ſubditorum corda ad cœleſtium donorum chariſmata dignè ſuſcipienda, prædicationibus, confeſſionibus necnon Litterariis exercitationibus fovebat atq; excitabat: & mirum eſt quot ad meliorem frugem, & chriſtianis moribus inſtructam vitam, Deo aſpirante, reduxerit. Extaſes, intelligentias& revelationes à benigniſſimo Domino frequenter habuit. Quas inter celeberrima illa fuit de introducenda Reformatione in Provinciam Carmeliticam S. Alberti in Sicilia, à ſuo Confeſſario approbata, & eodem imperante, manu propriâ ſcripta. Cum enim aliquando hoſtiam vivam, inter orandum, ſe Deo ferventiùs offerret, ipſum Dominum infando cordis iteratò loquentem audivit: *Præpara te, fili, ad Crucem adeò ingentem ſubeundam, ut nunquam ſimilem in tuæ vitæ curſu geſſeris; & ſcito tibi jam à multis annis eſſe paratam: & ecce nunc hora eſt illam amplectendi.* Et confeſtim oculis mentis vidit Chriſtum rubricatæ Crucis onere gravatum Andreæ innuentem, ut ſaluberrimo ponderi humeros alacriter ſubmitteret.

Quodque ille forti hilarique animo ſuſcipiens, ſtatim intellexit Divinæ voluntatis arcanum, fore ſibi, ejuſque divinæ Matri gratiſſimum ejus, ſi in Provinciam Carmelitarum S. Alberti ſtrictiorem induceret Obſervantiam. Ad quem finem perficiendum quam plurimas & arduiſſimas vincendas eſſe difficultates lucidiſſimè perſpexit, licet non abſque divinæ dexteræ patrocinio, & benigno ſuæ Genitricis auxilio. Magnis itaque exantlatis laboribus, perfectiorem vivendi formam Carmelitis in Provincia S. Alberti propoſuit, & Benedicto XIII. approbante, Pontificio Diplomate an. 1725. emanato, in præfatam Provinciam induxit, ac ſtrictiorem firmavit Obſervantiam. Poſt annum, & ex Divino nutu: die 12. Maii 1726. Carmeliticum ejuſdem Obſervantiæ habitum ſumpſit.

In Salvatorem Mariam ita indutum, tamquam in Speculum, oculorum aciem omnes ſuæ Obſervantiæ alumni figebant. Incredibilia porrò ſunt, quæ pro tanti operis augmento pertulerit opprobria, calumnias, irriſiones, totamque dæmonum & hominum ſæviſſimam rabiem. At quò validiores excitabantur oppoſitiones, eò magis in Deum ſecurâ mentis fiduciâ, totam ſui & incepti operis curam alacriter jactabat, firmiſſimè aſſerens nullis contradictionibus nedum præſentibus, verùm nec futuris ſtrictiorem poſſe ſubrui Obſervantiam, ut rei comprobavit eventus, præſertim poſt Capitulum Generale anni 1731. dum adverſariorum oppoſitionibus efferveſcentibus ad nihilum penè redacta videbatur.

Hoc idem fermè nedum dixit, verum & prædixit Sanctiſſimo Domino Papæ Benedicto XIV. tunc Congregationis ſacri Concilii Interpretum Secretario, & ſanctæ Fidei Promotori D. Proſpero Lambertini, cujus à juventute amiciſſimus fuit, coram admodum Reverendo Patre Seraphino Maria Pontenza Carmelita, ejus pro tempore à Confeſſionibus Directore. Proſpiciens enim ille, rerùm omnium æquâ lance ſapientiſſimus ponderator, difficultates, quibus obnoxia foret tenella Carmelitarum Reformatio, Amico ſuo Salvatori Mariæ aperuit. At his non obſtantibus, minimè

expavit intrepidus Reformationis Promotor, interno Sancti Spiritûs afflatu inſtructus, reſpondit, per hæc verba: *Omnia in pace quieſcent, quando Dominatio veſtra Illuſtriſſima ſummus Pontifex erit.*

Quod quidem contigiſſe compertum eſt. Nam eodem ſummo Regnante Pontifice, ſeptem ex Provinciæ S. Alberti diviſis Conventibus, quibus ſpeciali ſua munificentia, pro octavo quamdam Eremum Sanctæ Mariæ de Scala Paradiſi aggregavit, nova Reformationis Provincia erecta eſt ſub hoc titulo: *Provincia Obſervantiæ Syracuſanæ Sanctæ Mariæ de Scala Paradiſi*, vigore Brevis Apoſtolici dati ſub die 27. Julii 1742.

Tandem anno 1728. ad Capitulum Generale Ferrarienſe veniens, pro ſuæ Obſervantiæ tractandis negotiis, morbo in itinere correptus, & laboribus fractus, diem clauſit extremum in Conventu Carmelitarum Ariminenſium dicto *S. Joannis-Baptiſtæ*, quem ſumma veneratione colebat vivus. Tantam ſuæ Sanctitatis opinionem reliquit, ut corpus ejus in diſtincto Sarcophago tumulatum fuerit, & ejus Effigies poſtea inſigni hoc Epitaphio videatur inſculpta.

D. O. M.

Vera effigies venerabilis ſervi Dei Patris
Salvatoris MARIÆ STATELLA *à SS. Trinitate*
Ex Principibus Marchionibus Hyſpiceſundi:
Qui præſtans ingenio, & morum probitate,
In Pauperes miſericors,
Pænitentiâ, Contemplatione, & vitâ Myſticâ inſignis,
Vehementiſſimo animarum zelo flammeſcens
Sancti Spiritûs impulſu,
In Provinciam Sancti Alberti Carmelitarum
In Sicilia ſtrictiorem introduxit Obſervantiam.
Ac tandem meritis plenus in Carmelo Ariminenſi
XXII. Aprilis M. DCCXXVIII.
Propè quinquagenarius occubuit
Famâ ſanctitatis celeberrimus.

De mandato Admodum Reverendi Patris Baſilii à Sancto Leandro Carmelitæ Diſcalceati ejus à Confeſſionibus Directoris.

Scripta Salvatoris Maria à Sanctiſſime Trinitate numerantur:

1. *Interna lumina, intelligentiæ, motioneſque omnes, quas Spiritu Sancto duce, adhuc vivens in ſeculo recepit*, pro introducenda & promovenda ſtrictiori Obſervantia in Provinciam S. Alberti, *Mſſ.* Horum exemplar, cum multis ejuſdem vitæ virtutumque monumentis, penes admodum Reverendum P. Seraphinum Mariam Pontenza, ſervatur deſcriptum in Collectaneis ſervorum Dei Carmelitarum, Mſſ. Codice v. p. 296.

2. *Statuta municipalia, pro Obſervantia Syracuſana cuſtodienda;* nuper Provinciæ S. Mariæ de Scala Paradiſi, in Regno Siciliæ nuncupata; & pro faciliori Conſtitutionum ſtrictioris Obſervantiæ, quas in ſummo honore habuit, executione: *in quibus tam ad Religioſorum perfectionem, quam ad Secularium ſalutem, multa utilia inveniuntur, Mſſ.*

3. *Conſtitutiones pro Monialibus Carmelitis Obſervantiæ Syracuſanæ;* ad normam ſupradictorum Religioſorum, quorum directioni & obedientiæ ſubjiciuntur, *Mſſ.*

4. *Epiſtolæ Spirituales* circà directionem animarum, quas in viam perfectionis ducebat.

5. *Aliæ Epiſtolæ*, quas initio Syracuſanæ Obſervantiæ ſcripſit. Hæ Mſſ. ingentem in molem collectæ, Syracuſis aſſervantur in Archivo Carmelitarum inter Monumenta Obſervantiæ ſtrictioris ejuſdem.

6. *Tractatus Italico idiomate, de Duello*, in quo exponit ubi verus honor conſiſtat.

7. *Meditationes Exercitiorum S. Ignatii*, Italicè *continuatæ*.

8. *Cantiones devotæ, pro Chriſti Domini Paſſione*, Siculâ linguâ concinnatæ.

9. *De Theologia Polemica* & *Myſtica Tractatus*, quem morte præventus non potuit abſolvere.

10. *Varia* venerabilis *Fratris Joannis à Sancto Sampſone*, quem ſummè coluit, *Opuſcula* ex Gallico in Italicum idioma tranſtulit. Omnia planè traduxiſſet, ni exceſſiſſet, è vita inquit Rev. P. Seraphinus Maria Pontenza, cujus beneficio has Memorias accepimus anno 1751.

VI.

SALVATOR PALOMBA, Neapolitanus Carmelita; ſtrictiori Obſervantiæ, *à vita* adſtrictus, S. Theologiæ Doctor & Provincialis, typis dedit *quinque Novindiales, præventiones ad Natalitia Feſta Salvatoris noſtri.* Neapoli, *in-4.°* an. 1719. teſte Elia de Amato in Schedis, Mſſ. an. 1747. datis.

VII.

SALVATOR SCAGLIONE, Italo-Theanenſis; ut pote qui ex *Theano* vulgò *Tiano*, Regni Neapolitani Urbe, nobilibus parentibus *Hieronymo Scaglione* & *Gavinia Albertina* natus anno 1623. Sacrum Baptiſma die 24. Februarii in patriâ ſuſcepit. Juvenculus ad Carmelum majorem Neapolitanum venit, poſitoque tyrocinio, in legitima ætate conſtitutus, ibi vota dixit die 28. Maii 1639. Poſtmodum verò regimen illius ædis non ſemel ab eo tantum, cùm Priore, tùm etiam Commiſſario Generali uſque ad inſulam geſtum eſt. Rurſus præfectura ſtudiorum ipſi commiſſa fuit, diuque poſſeſſa, accepto interim ſacræ Theologiæ Magiſterio. Inſuper peractis ibidem Comitiis Neapolitanæ Provinciæ die 3. Maii 1670. ad Provincialis munus, plenis ſuffragiis aſſumptus, illud geſſit per triennium. Ad hæc, biennio elapſo, per Litteras Patentes ſignatas anno 1672. primâ die Junii, Conſultor Officii Inquiſitionis, per univerſam Neapolitanam ditionem inſtituitur.

Cæterùm domeſticis ac publicis curis, quantùm licuit, intentum *Scaglionum* noſtrum, penè totum rapuerunt ſtudia, exercitia concionatoria inſignem pariter & dulcem Oratorem formarunt, addito non vulgari condimento ex procera, planeque virili ſtatura. Auditus itaque cum plauſu, *Capuæ*, *Panormi*, *Bononiæ*, *Meſſanæ*, frequenter *Neapoli*, patrio idiomate verba è ſuggeſto faciens, etiam Hiſpanicè in Regio *Neapoli* Sacello, iterùm atque iterùm oravit: commiſſis prælo ſacris concionibus Hiſpanorum lingua, pluribus aliis vernaculè dudum emiſſis.

Ab ipſo quoque Catholico Hiſpaniarum Rege deſtinatus Antiſtes, *Romæ* præſens eligitur Epiſ-

S.

copus *Stabienſis* ſub Metropoli Surrentina, non longè à patria, die ſexta Junii 1678. Neapolim paulopoſt reverſus conſecrationem ſuſcepit Dominica die 26. ejuſd. menſis in Templo maximo Carmelitano, de manibus Eminentiſſ. Card. *Inici Carraccioli* Archiepiſc. Neapolit. Aſſiſtentibus D. D. *Dominico Cecino* Gravinenſi, & *Hieronymo Rocca* Iſclano Epiſcopis: præſente cum frequenti Nobilium corona Veleriorum Marchione Neapolitanorum pro-Rege. Indè poſſeſſionem ſedis iniit, quinta Julii, die ſequenti ſextâ, Caſtrum ad mare ſolemniter ingreſſus eſt; Mſ. mandavit Ludovicus Perez in Carmelo Tranſpontino Romano Theologiæ.

Edidit & ſcripſit idiomate Italico.

1. *Il Parnaſſo nel Carmelo*, *Devoti oſſequii delli Cigni d'Oreto al M. P. M. F. Salvatore Scaglione Carmelitano Napoletano per le Prediche Quareſimali da lui dette nella Chieſa di S. Ignatio Martire detta l'Olivella de RR. PP. dell'Oratorio di S. Filippo Neri nell'anno 1654.* Panormi typis Decii Cyrilli, anno eodem 1654. *in-4.°* Recenſetur ab Antonio Mongitore, in *Bibliot. Sicula*, *parte 2. pag. 199.*

2. *Panegyricos Sermones B. Virginis & Sanctorum: duobus voluminibus*: Neapoli apud Joannem-Franciſcum Paci, anno 1672. *in-4.°*

3. *Quadrageſimalia duo*; & unum volumen *de Adventu*.

4. Dedit anno 1677. 3. die Decembris in Majori Carmelo Neapolitano ipſe Scaglione Provincialis Daciæ & Commiſſarius Generalis coràm teſtibus & Notariis publicis *teſtimonium eorum ſyngraphâ munitum*, *de effigie B. Mariæ de Monte-Carmelo tradentis Scapulare S. Simoni Stockio*, *cujus Cappa erat barrata.* Quæ quidem effigies erat picta ſupra portam dicti Majoris Monaſterii Neapolitani. Citatur in Speculo Carmelitano, tomo I. p. 762. num. 2880.

Hujus meminerunt Nicolaus Toppi, in *Bibl. Neapolitana*, *p. 275. & 395.* Antoninus Mongitor, in *Bibliot. Sicula*, *tomo II. pag. 199.* inter Opera Reaccenſorum Academiæ Panormitanæ Sociorum: Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani*, *762. num. 2880.* Item *tomo II. pag. 1074. num. 3750.* Vide inferiùs editum *Catalogum Epiſcoporum.*

VIII.

SALVATOR SERRA, Catalanus, in Barcinonenſi domo ſodalis Carmelita: Vir non mediocris Litteraturæ, & Religionis famâ conſpicuus, in linguis Latinis, Italicis & Hiſpanicis verſatus deceſſit die 27. Octobris an. 1623. poſtquàm convertiſſet ex Italico Gregorii Lombardelli, Ordinis Prædicatorum Doctoris Theologi in Hiſpanicum.

1. *La vida de S. Franco de Sena*, Barcinone, apud Stephanum Liberos, 1613. *in-12.°*

2. Edidit etiam Hiſpanicè: *Relacion Summaria de la vida de la Virgen S. Tereſa de Jeſus*; ex ea quam ſcripſit Didacus de Jepes Turiaſonenſis Epiſcopus. In eadem officina, anno 1622. *in-4.°*

3. *Opuſculorum Lib. I. piorum.* Aſt ubi & quo idiomate editus? Non determinant Aubertus Miræus, *parte 2. Bibl. Eccleſ. cap. 231.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmel. Decor. pag. 467.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 282.* Nicolaus-Antonius, *tomo II. Bibl. Hiſp. p. 221. & 669.* Hieronymus Pujades, in *Hiſt. Principatus Barcinonenſis*; ubi noſtrum Serra vocat *Michaelem de Serra Carmelitam Cataloniæ*, *Provinciæque ſuæ & ordinis decus.*

IX.

SAMUEL A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus Polonus, Ordinarius, eximiuſque Concionator Regius, edidit Polonicè.

Orationes Funebres, in ſepulturis Principum Poloniæ: ſed quo anno non aſſignat Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, p. 351.

X.

SANCIUS DE UL, ab Aragoniæ oppido hujus nominis deſumpto nomine; cujus Incolæ cùm aliis in novum caſtrum *el Real* dictum, in confinio Navarræ regni versùs *Sangueſam*, auſpiciis & juſſu *Jacobi ſecandi* Regis, ædificatum an. 1350. commigravere. Undè *Sancium de Ul* in oppido *el Real* natum fuiſſe præpoſterè & inadvertenter Carmelitanis nonnullis excidit ſcriptoribus. *Sanctius* Carmelitarum profeſſus Religioſum Ordinem, in Curia Avenionenſi, quæ vulgò tùm Romana audiebat, ſub *Joanne XXII.* Pœnitentiarii munus exercuit: Ab aliis eidem Papæ à Confeſſionibus fuiſſe dicitur. Doctor vocatur elati ingenii, in Theologicis, & Jure Pontificio verſatiſſimus, & in ſuo Ordine Profeſſor Theologiæ peritiſſimus.

A Capitulo Eccleſiæ Segobricenſis, cui ſedes Albarracinenſis tunc erat unita, electus Epiſcopus, vigeſimus tertius io Ordine eorum, qui ſedem Segobricæ tenuerunt; & à Romano Pontifice confirmatus, munus conſecrationis accepit in menſe Martio, Dominicâ quartâ Quadrageſimæ anno 1319. Aſſumpto utriuſque Eccleſiæ regimine, Synodum Diœceſanam primum celebravit *Albarracinu*, Idibus Aprilis, an. 1320. Quo etiam currente, Comitiis generalibus Regni Aragoniæ à *Jacobo Secundo* Rege *Cæſar-Auguſtæ* celebratis interfuit. Iterùm Synodus Diœceſana ab eo congregata eſt Segobricæ, quinto decimo Kalendas Novembris 1322.

Cumque ſtatum ſpiritualem ſuæ Diœceſis in hunc modum congruenter ſtabilitum arbitraretur, *Avenionem*, ad Curiam Pontificiam ſe contulit, ut ſedis ſuæ jura, annuoſque redditus, jam pridem uſurpata, vel injuſte detenta recuperaret. Ibi tribus ſuperſtes Pontificibus non minori ſollicitudine, quam conſtantiâ, adversùs plures, eoſque potentes adverſarios; cauſas prædictarum Eccleſiarum egit. In eo temporis decurſu repetitas ſententias ſuis votis conformes obtinuit; quibus inſignia oppida juri ſuo aſſeruit: itemque decimas vindicavit: & quidem tam fauſtè ac utiliter, Opera noſtri *Sancii* ceſſit utrique Eccleſiæ; quod ſi non Auctor, glorioſus tamen reſtaurator earum, pleno ore, ibi deprædicetur.

Tandem glorioſa morte, *Avenione*, tanquam in ſtadio, in quo victor feliciter cucurrerat, an. 1356. obiit; cùm per annos ſeptem & triginta Epiſcopalem infulam retinuiſſet. Paucis poſt obitum elapſis annis, ejus corpus ſegobricam, ad inſtantiam Capituli Ædis Cathedralis, tranſlatum fuit, atque in ſummo Templo, intrà Sacellum undecim millium Virginum, ab ipſo vivente extructum & dotatum, honorificè conditum eſt.

Ejus autem ſepulchrum, ſicuti & præfatum Sacellum, ab Illuſtriſſimo Fr. Anaſtaſio Vives, item Carmelita & Segobricenſi Antiſtite circà annum 1672. ſplendidum ac magnificum ornamentum ſuſcepere. Suſcepit ibi & ipſe *Sancius* ab eodem *Vives* hoc Epitaphium.

D. O. M.

„Subſiſtas, quæſo, quiſquis es; attende viator: „inclytum agnoſce virum, hoc marmore clau- „ſum. Hic Illuſtriſſimus ille ac Reverendiſſimus „Dom. D. Fr. Sanctius de Ull ſacræ & Prophe- „ticæ familiæ Carmelitarum alumnus, Celtibe- „riæ, in oppido del Real, Pampilonenſis Diœ- „ceſis feliciter ortus. Vir planè omni doctrina „imbutus, quo in ſacris Libris evolvendis, Theo- „logicis Quæſtionibus, & utriuſque Juris diffi- „cultatibus enodandis, nullus major, excellen- „tior nullus, vigeſimus tertius Epiſcopus Sego- „bricenſis, & Albarracinenſis, anno M. CCCIX. „Dominicâ Lætare conſecratus: cùm anteà ſum- „morum Pontificum Clementis V. & Joannis „XXII. Pœnitentiarius extitiſſet. Cæſar-Auguſtæ „in Curiis Generalibus Sereniſſimi Regis Jacobi „II. interfuit. 38. annos Eccleſiam ſuam ſtrenuè „rexit: ex quibus, Chriſti veſtigia inſequendo „tribus ſuprà triginta, Avenione perſiſtens, ſpon- „ſæ decorem à litium ambagibus, quibus inno- „dabatur, mirâ aviditate ſolvit, quo uſque illam „in perpetuam tranquillitatem firmavit. Pro Sy- „nodo celebrandâ, ſemel atque iterùm ſedit: „Eccleſiam hanc, cum Albarracinenſi, & legibus „& moribus honorando. Librum reliquit de Per- „fectione vitæ Catholicæ, ſuæ profeſſionis exem- „plar. Tandem (proh dolor!) terra tantum „virum cœlo exoptatum reſtituit ex Avenione, „fortunarum ejus triumphali Palæſtra, anno M. „CCCLVI. In tantæ virtutis memoriam, tantique „viri reverentiam, Illuſtriſſimus ac Reverendiſſ. „Dom. D. Fr. Anaſtaſius Vives de Roccamora „hæc pauca temporibus obtulit, an. M. DCLXXII.

Sancii igitur Opera dicuntur eſſe:

1. *De Perfectione vitæ Catholicæ*, Lib. I. quem Joanni XXII. obtuliſſe refertur; ut perhibet Andreas Schottus, *tomo II. Bibl. Hiſpanicæ.*

2. *Canones pro animarum regimine & Paſtorum ſpiritualium curâ*, Lib. II. Quos Mſſ. in Albarracinenſis Eccleſiæ Archivo cuſtodiri, fama eſt; inquit Nicolaus-Antonius, in *Bibl. veteri Hiſpana, tomo II. p. 100. num. 216.*

Sancium de Ul collaudant Hieronymus Surita, *Lib. VI. Annal. Aragoniæ, cap. 76.* Franciſcus de Villagraſſa, in *Hiſt. Eccleſ. noviſſima Urbis Segobricenſis:* Martinus Carillus, in *Hiſtoria* ſivè *Catalogo Epiſcoporum Regni Aragoniæ, p. 365.* Joannes Tamayo Salazar, *tomo III. Martyrologii Hiſpani, die 7. Maii, in Catalogo Epiſcoporum Segobricenſium, numero 22.*

E Carmelitis Emmanuel Roman, *Lib. III. Elucidationum Ord. Carmel.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1310. num. 4. p. 418. An. 1319. num. 5. p. 520. An. 1324. num. 8. p. 538. Anno 1356. num. 9. p. 615.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 382.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 496. num. 886.* ſed præſertim *tomo II. Speculi Carmel. p. 952. num. 3349.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 299.* ubi ſcribit Sancium de Ull Carmeli *Sangoſenſe* Cœnobium optimo, quo huc uſque lucet, ſtructo opere decoraſſe, & ex toto erexiſſe domum & limina Templi, Epiſcopalibus ſuis expenſis: cùm anteà Carmelitæ apud Eremitorium quoddam exile, ſuprà montem poſitum vulgò vocatum *Nueſtra Señora de la Vega* ab anno 1225. habitaſſent. Chronologicis autem Hiſtoriis adverſatur, quod refert idem Alegreus ex Membranis antiquiſſimis in Archæo Conventûs Cæſar-Auguſtæ aſſervatis: noſtrum ſcilicèt *Sancium de Ull* hujus Cœnobii filium profeſſum, & poſteà jan. Chriſti 1397. Priorem egiſſe Cæſar-Auguſtanum, & anno 1402. Prioratum aſſumpſiſſe, ejuſque loco electum fuiſſe Fr. *Joannem Horda.*

X I.

SATURNINUS AB OMNIBUS SANCTIS; natione Gallus in ſæculo dictus *Franciſcus Chaſſac*, *Toloſæ* natus, an. 1613. die 13. Junii inter Carmelitas Excalceatos emiſit Profeſſionem Pariſiis die 12. Novembris 1634. Regularis Obſervantiæ rigidiſſimus cuſtos; Philoſophiæ ac Theologiæ Lector in Provincia Aquitaniæ, Prior Toloſæ, & pluries Tutelenſis, Definitor ſuæ Provinciæ, & Socius ſecundus Capituli Generalis, *Romam* profectus à R. P. *Dominico SS. de Trinitate* Præpoſito Generali retentus, in Gallias reverſus obiit *Tutelæ* die 9. Januarii anno 1689. poſtquam idiomate Gallico ſcripſiſſet:

1. *Antiquam Romam, ab Evangelii prædicatione ſanctificatam:* ſeu monumenta præcipua in honorem Dei, &c. ſanctificata, cùm tabulis ære inciſis. Lugduni, 1665. *in-8.°*

2. *Novam Romam*, ſeu Deſcriptiones Baſilicarum, Templorum, Eccleſiarum, devotionis locorum, quæ hodiè in ea videntur. Lugduni, an. 1665. *in-8.°*

3. *Meditationes, pro Sanctis & Feſtivitatibus Ordinis Carmelitarum.* Romæ primum, tunc degebat Secretarius R. P. *Joannis Chryſoſtomi* Præpoſiti Generalis; Italicè. Deindè, Gallicè Pariſiis, anno 1666. *in-12.°* Quas auctas de novo edi curavit Toloſæ Dominicus à Jeſu Maria, ubi tunc erat Magiſter Novitiorum.

4. *Obligationes vitæ Religioſæ*, Tutelæ, *in-8.°*

5. *De vero ſpiritu Orationis:* Tutelæ, anno 1675. *in-8.°* ex fuſiore quod compoſuerat, opere.

6. *De vero ac falſo (ut vocant) interceſſ.* Hunc Librum ſcripſit hortante Illuſtriſſimo ac Celeberrimo Dom. D. *Julio de Maſcaron*, Epiſcopo tunc & Vice-Comite Tutelenſi, Concionatore Regio: cujus impenſis editus eſt Tutelæ, an. 1678. *in-12.*

7. E Gallico in Latinum vertit *ſucceſſionem Eliæ* per R. P. Ludovicum à S. Tereſia Carmelit. Excalceatum deſcriptam.

Hujus poſtremi Operis meminit Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 382.* ſed ùtrum typis editus fuerit, non determinat. Alia noſtri Saturnini Opera referuntur in *Bibl. Carmel. Excalceat. p. 351.*

X I I.

SCIPIO RICCIARDI, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Doctor, Bononiæ Profeſſor, in eadem Urbe edidit anno 1685. ſua *Argumenta ſelecta, ad ſtudentium uſum concinnata, circà primarias Philoſophiæ quæſtiones:* & *alia* ſcripſit *Theologica*, ſed inedita, inquit Elias de Amato in Schedis, Mſſ. anno 1747. ſuppeditatis.

XIII.

S.

XIII.

SEBASTIANUS AB ALEXANDRO, natione Italus, *ex Sanctorolo ab Alexandro*, & *Angelâ à Tropea* parentibus ortus, lucem vidit die 28. Octobris anno 1603. in oppido *Mottæ S. Joannis* Diœceſis & agri *Urbis Rhegii* in Calabria: undè ipſe Rheginum ſe dicebat. In prima juventute habitum Carmelitanum ſuſcepit *conſentiæ:* & abſoluto Tyrocinio, emiſit profeſſionem in Conventu *Cantazari* ejuſdem Provinciæ Calabriæ, die primâ Novembris, urgente an. 1619.

In eadem Urbe, & Patavii ſtuduit, atque Magiſterii Gradum obtinuit, Inſtitutus ad hæc ſacræ Theologiæ Regens, Meſſanæ item, & Neapoli, ubi primarii Conventûs ſtudiorum Præfectus extitit. Diù docuit. Fuit pariter S. Inquiſitionis Conſultor, in regno Neapolitano, ad id munus deſtinatus die 15. Februarii 1650. Similiter in Urbe Conſultorem ſacræ Congregationis ab Indice nuncupatæ, egit, inſtitutus die 29. Auguſti, anno 1667. Prætereà Theologus fuit duorum S. R. E. Cardinalium, nempè *Julii Sabelli*, & *Cyriaci Roccii*. Intereà *Sebaſtianus* noſter Provinciam ſuam Calabriæ, in munere Provincialis, bis rexit: majus Cœnobium Neapolitanum integro quadrennio Prior moderatus eſt: necnon in Aſſiſtentem Generalem totius Ordinis Carmelitarum, pro Italiæ Provinciis aſſumptus fuit, dum die 10. Maii 1660. Comitia Generalia celebrarentur.

Tot, iiſque præclaris muneribus functus, ad inſulam tandem promotus eſt ex nominatione *Clementis X.* Pontificis Maximi. Igitur ineunte anno 1672. ad diem 15. Januarii, eligitur Epiſc. Rubenſis, ſub Metropoli Barenſi, in regno Neapolitano. Munus verò conſecrationis die 25. Februarii ſequentis, ſuſcepit Romæ (una cum *Lud. Malaſpinâ*, itidem Carmelita) per manus *Benedicti Cardinalis Odeſchalchi*, Aſſiſtentibus *Jacobo de Angelis*, olim Archiepiſcopo Urbinate, & *Friderico Baldeſco* Archiepiſcopo Ceſareæ, in Eccleſia Carmelitarum S. Mariæ Tranſpontinæ.

Româ deindè egreſſus, die 12. Martii, *Neapolim* acceſſit: indè venit *Rubos* die 14. Maii, cùm prius ad diem 10. Aprilis poſſeſſionem dignitatis cepiſſet. Verùm paucis menſibus in ſede expletis, obiit *Rubis* die 29. Decembris, exeunte anno 1672. morbo in viſitatione ſuorum ſubditorum, infirmorum, quorum magnus tunc erat numerus, contracto: in quo charitatis officio aſſiduus manſerat. Sepultus, ut ante mortem præſcripſerat, in Eccleſia Confraternitatis Beatæ M. Virginis de Monte-Carmelo, Divo *Vito* ſacrâ. Opera, quæ publicè edidit, inſcribuntur:

1. *Theoremata varia, ex præcipuis Carmelitanæ Religionis Doctoribus ſelecta.* Quæ publicè ſuſtinuit Romæ, an. ſalutis 1625. In Comitiis General. R. P. Philip. Rocca, Ravennate Regente & Præſide.

2. *Diſcurſus Apologeticus pro Antiquitate Ordinis Carmelitarum.* Meſſanæ, apud Franciſcum Blancum, anno 1629. *in-4.°* Italicè.

3. *Libra penſilis: in cujus gemina lance prædeſtinati & reprobi quoad numerum penſitantur.* Romæ, anno 1671. *in-4.°* Latinè.

Sebaſtianum ab Alexandro commendant Gregorius de Laude Abbas Sagittarienſis, in *Commentariis ſuper Opera Joachimi Abbatis:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 382.* Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, *p. 276.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, Tom. II. p. 334. num 622.* ſed præcipuè *tomo II. Spec. Carmelit. p. 953. num. 3351. & p. 1074. num. 3750.*

XIV.

SEBASTIANUS AB ANGELIS, natione Aremoricus Brito, patriâ Dolenſis, ſtrictiorem Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Regularem Obſervantiam Rhedonis profeſſus eſt anno 1633. die 29. Septembris: vir ſuis Fratribus amabilis, & ipſe pietatis amator ferventiſſimus, plurimis ſuæ in Conventibus Provinciæ Prior, migravit è vita in Monaſterio Pariſienſi SS. Sacramenti anno ſalutis 1661. die 29. Septembris, poſtquam edidiſſet Gallicè.

Axiomata ſeu *Sententias ſpirituales, ex operibus & Vitis Sanctorum extracta.* Pariſiis, apud Viduam Sebaſtiani Huré, an. 1653. *in-16. quaternis* typis donata.

Sebaſtianum ab Angelis memorant Juſtinus ab Epiphania, in *Catalogo Carmel. Provinciæ Turoniæ:* Ludovicus Jacob, in *Bibliographia univerſali Gallica, anni 1653.* Idem in *Bibl. Carmel. Mſ. pag. 383.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1094. num. 3862.*

XV.

SEBASTIANUS A S. ANIANO; in ſæculo dictus *Sebaſtianus Chaitegnay* quamvis plebeſculè vocaretur *Chatinier*, natione Gallus, patriâ Ambacianus, Gallicè *Amboiſe*, Diœceſis *Turonum*, à quibus hæc Urbs *Ambacia* ſex leucis, ſeu octodecim millibus paſſibus versùs Orientem diſtat ad ſiniſtram *Ligeris* fluvii ripam: Frater Laïcus, in rebus Poëticis, Phyſicis & Hiſtoricis verſatiſſimus, ſed Artis potiſſimùm Architectonicæ ſummâ de notitia peritiſſimus, in Conventu Carmeli Aurelianenſi Profeſſionem emiſit. Præclaram & tenerrimam pietatem & devotionem ſuis Architecturæ negotiis jungens, bonum Chriſti odorem plurimos ad ſuæ Provinciæ Turoniæ Conventus ſparſit: quorum decorem & commoditatem necnon aliquando ædificiorum novitatem plurimum auxit, ſed præſertim in Monaſteriis Pariſienſi SS. Sacramenti, Aurelianenſi & Nannetenſi, abſque aliorum ſummorum Galliæ ædificiorum plurimorum diligenti inſpectione, quam ſuis conſiliis etiam adjuvit & perfecit. *Aureliis* demortuus eſt die 4. Decembris 1669. & in Eccleſia ſepultus paulò infrà cancellos ſacrarii, ad dexteram partem tribus pedibus à pariete clauſtrali, in ſecundo ſpatio deſignato. Scripſit Gallico idiomate, atque pellucido & ordinatiſſimo charactere, cùm figuris nitidiſſimis & ornatiſſimis violaceo & viridi colore ſignatis.

1. *Maximes & Exemples d'Architecture.*

Nombre de belles choſes, agréables aux Curieux de l'Art. 1660. Id eſt Latinè: *Præcepta & Exempla Architecturæ. Numerus ſpecioſarum rerum, & curioſis hujus Artis indagatoribus perjucundus.* 1660. *in-folio.* Hic Codex mira manu exaratus, & ſeptingentis triginta ſex paginis contentus, abſque Tabula materiarum duodecim paginas comprehendente. Præfationis loco Carmen exhibetur honori Sancti Joſeph, patris & diſcipuli Reparatoris mundi nuncupatum. In Archæo Carmelitarum Aurelianenſium ſtudioſiſſimè ſervatur, & Architecturæ curioſis hic Codex tamquam ſummè amuſſitatum accedentibus & poſtulantibus perbenignè oſtenditur conſpiciendum.

S.

2. *La ſeconde nature, ou l'abondance de l'Art admirable de la noble Peinture en la création de nouvelle choſe*; *Mſ. 1. vol. in-folio, p. 121.* cum figuris concinnè depictis, ſimul cum præceptis ad rectè pingendum ſervandis.

3. *Les ordres d'Architecture miſes par Tables avec leurs meſures & proportions, pour être facilement pratiquées par tout où l'on voudra, 1. vol. in-fol. p. 184.* abſque Tabula Materiarum quinque paginis comprehenſa. Non minus eleganti & polita manu hic Codex exprimitur cum variis figuris ad Architecturam ſpectantibus: & ſimul cum eodem volumine præcedenti Mſ. compingitur, atque in eodem Carmelo Regio Aurelianenſi accuratiſſimè ſervatur.

XVI.

SEBASTIANUS AVERZANUS, natione Italus, patriâ *Cæſenas* in Flaminia *ad Sapim* Fluvium, Carmelita Provinciæ Romandiolæ, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor, ſuæ bis Provinciæ Prior Provincialis & Cardinalis *Scipionis Rebiba* Theologus: vir ætate gravis, inquit Petrus Lucius, coetaneus, ſtudioſus, morum & vitæ ſanctimoniæ opinione clarus, *Arimini* moritur [aliis *Cæſenæ*] anno Domini 1580. menſe Julio. Scripſit:

1. *In Sacram Scripturam digreſſiones prædicabiles*, Lib. I. Venetiis, apud Joannem-Andream Valvaſſori, anno 1569. *in-8.°* Item 1587. *in-8.°* Italicè. Eas non omiſit Jacobus le Long, ſua in *Bibl. ſacra, p. 1210. col. 2.*

2. *Conciones de Incarnatione, de Nativitate, & de Reſurrectione Domini*, tres ſimul editas & typis mandatas fuiſſe afferit Petrus Lucius; ſed quo loco & anno, non aſſignat.

3. *De Sacramentis*, Lib. I. Quem à ſe viſum typis expreſſum aſſerit idem Lucius.

4. *Brevem Inſtitutionem in Ariſtotelis Logicam*, Lib. I.

5. *De modo ſtudendi Theologiæ*, Lib. I. Elegantiſſimum ejus manibus conſcriptum, quem morte præventus prælo tradere non potuit. Sed *Mſ. Codicem Cæſenæ* aſſervatum, & à ſe viſum teſtatur R. P. Magiſter Nicolaus Aurificus, qui prima Latinæ Linguæ ſub eo Averzano rudimenta ſe didiciſſe affirmat.

6. *Multa alia* ſcripſiſſe certiſſimum eſt, quorum memoriam non habemus, inquit Lucius. Sebaſtianum Averzanum commendant, Hieronymus Ghilinus, n *Theatro Virorum Illuſtrium, tomo II. p. 226.* Leo Allatius, in *Apibus Urbanis, pag. 232.* Georgius-Matthias Konigius, in *Biblioth. veteri & nova, p. 71.* Cæſar Briſſius, in *Relagione de antiqua & nobili civitate Cæſenate:* Petrus Angelus Spera, *Lib. V. de nobilitate Grammaticorum:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro.* E Carmelitis, Franciſcus Turcus, in *Oratione* habita in *electione Joannis-Baptiſtæ Caſſardi:* Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliot. p. 75. verſo fol.* Nicolaus Aurificus, *apud eumdem, Lucium ibidem:* Angelus Minicuccius à Canepina *ibidem:* Emmanuel Roman, in *Elucidatorio Ordinis Carmelitici:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decor. pag. 417.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Joſeph Falco, in *Chronico Carmel.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 383.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1070. num. 3719.*

XVII.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, natione Luſitanus, ex nobili familia *de Matamoros*, Carmelita Excalceatus, ſacræ Theologiæ per viginti annos Lector Scholaſticus & poſitivus, Prior Ulyſſiponenſis, & Provinciæ Luſitaniæ S. Philippi Provincialis, ob præclara merita ad Epiſcop. *Meliaporenſem* evectus circà an. 1559. in Indiis Orientalibus; vir in omni Litterarum ac virtutum genere clariſſimus, ſcripſit ad Joannem IV. Luſitaniæ Regem aureum opuſculum.

De modo ſe gerendi cùm Nuntiis Apoſtolicis. Codex Mſ. ſervatur in maximo Ulyſſiponenſi Scrinio, appellato, *Tombro*,

Sebaſtianum noſtrum collaudant Antonius à Spiritu Sancto, in *Dilucidario Regularium:* Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano:* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 383.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1135. num. 3969.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 352.*

XVIII.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, alter Luſitanus Carmelita Excalceatus, nobiliſſimis etiam ortus parentibus, Hiſpanæ Congregationis jubar, in Luſitaniæ Curia pro ſui Inſtituti negotiis præfectus, innata affabilitate omnium ſibi procuravit amorem, ac benevolentiam. Dum Generalis munere functus eſt, omnes ferè ſuæ Congregationis Provincias viſitavit. *Fontiberi* in æde Nativitatis S. *Joannis à Cruce*, Monaſterium inſigne à fundamentis erexit, regioque diplomate redditibus ditavit. *Ubedæ* illius ſepulchrum, ornamentis ac ſumptuoſo decoravit ædificio. Scripſit ad ſuam Congregationem, ediditque:

Epiſtolam Paſtoralem; in qua acumen ingenii, cum pari pietate & Obſervantiæ Regularis zelo ſplendidè videtur: inquit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 352.*

XIX.

SEBASTIANUS FANTONUS, natione Italus, patriâ Præneſtinus in Latiis, Carmelita Doctor Theologus, ſingulis ſuæ Religionis muneribus & honoribus functus, anno 1595. Vice-Procurator Generalis, poſt *Henrici Silvii* obitum Vicarius Generalis Apoſtolicus à Paulo V. anno 1612. die 17. Septembris, conſtitutus; in Comitiis Generalibus Romæ habitis 1613. in Priorem Generalem electus. Cùm autem *Clemens VIII.* ſtatuiſſet, ut officium Prioris Generalis, quod anteà ad vitam ipſius Prioris durare ſolebat, ad quinquennium dumtaxat durare deberet; *Theodorus Stratius* Procurator Generalis, ad obviandum impenſis & expenſis quæ fiunt in Capituli Generalis celebratione, obtinuit à jam dicto *Paulo V.* ut Officium Generalis ad ſexennium juxtà formam Conſtitutionum antiquam Ordinis Carmelitani reſtitueretur; & huic ſexennio alium annum ſeptimum addidit is Pontifex Maximus in gratiam noſtri Fantoni: quem inſuper ſecundò eligi permiſit ad aliud ſexennium; ſicut reipſa in Comitiis Generalibus anno 1620. *Romæ* demùm ad idem, Prioris Generalis munus continuatus eſt, adeò idoneus noſter ſupremus Moderator erat ad promovendam in toto ſuo Ordine Refor-

ſtationem: ſed vivere deſiit *Præneſti* an. 1623. die 5. Octobris ætatis ſuæ 73. Generalatus undecimo: ibidemque ſepelitur cùm ſequenti Epitaphio, à parentibus, anno 1630. Manibus ejus conſecrato.

D. O. M.

» Inſpector hæc paucula; tibi mutus loquitur
» ſilex, ex multis quæ ſæculo & orbi de
SEBASTIANO FANTONO,
» Præneſtenſe Carmelita fama concinit: qui ſin-
» gulis Religionis ſuæ muneribus & honoribus
» functus, ſuggeſto & Cathedrâ, toti Italiæ lau-
» datiſſimus; prudentiæ, omnigenæque virtutis
» calculo, ſummo Pontif. Paulo V. probatiſſimus
» Sacelli B. V. M. Tranſpontinæ, Romæ totiuſ-
» que hujus Templi, Cœnobii, & Bibliothecæ
» quæ intùs ſpecioſiſſima viſitur, à fundamentis
» erector & ornator, denique Generalatus culmen,
» anno duodecimo, omnium plauſu tenens: æta-
» tis verò ſuæ ſeptuageſimo tertio, morte ad me-
» liorem vitam migravit tertio nonas Octobris,
» anno Domini 1623.

» Stephanus & Franciſcus Nepotes, ac
» Petrus-Antoninus V. J. Doctor Prone-
» pos, Patruo bene merenti mœſtiſſimi
» poſuere. Anno Domini 1630.

Præneſtinum in Latio Aſceterium Carmelitarum Antiquioris Obſervantiæ, quod primò Provinciæ Romanæ fundatum dicitur antè annum Chriſti 1495. ſub invocatione S. Antonii; poſteà à fundamentis renovatum eſt à noſtro Sebaſtiano Fantono, anno 1613. & ſupellectile ac Bibliotheca inſtructiſſima exornatum; & tandem anno 1640. die 20. Octobris per Urbanum VIII. à Juriſdictione Prioris Provincialis exemptum atque liberatum, & immediatè ſubjectum Priori Generali. Scripſit noſter Sebaſtianus Fantonus Philoſophiæ & Theologiæ Profeſſor egregius, atque Concionator celebris.

1. *Lecturas Philoſophicas*, *Mſſ.*
2. *Lecturas Theologicas*, *Mſſ.*
3. *Sermones varios*, *Mſſ.*
4. *Epiſtolas varias*, quarum nonnulla fragmenta leguntur in vita Philippi Thibault, cap. 13. 16. 28. & 34. p. 107. 130. 133. 204. 214. & 251. Ubi quanto accederetur zelo oſtenditur ad Religionis Carmelitanæ perfectionem ſuſtinendam & corroborandam.
5. Edi euravit *Regulam Ordinis Carmelitarum ab Alberto traditam*, *poſteà mitigatam.*
6. *Cæremoniale Ordinis*, Romæ, 1616. *in-4.°*
7. *Miſſale*, *Breviarium*, & *Diurnale Ordinis Carmelitarum.*

Sebaſtianum Fantonum commendant Aubertus Miræus, *parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ*, *cap. 193.* Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum:* Joſeph-Maria Suareſius, *Libro II. Præneſtes Antiquæ*, *p. 269. 286. & 287.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, *p. 466.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *Lib. de Refor. Regularium:* Idem *tomo IV. Annal. an. 1495. num. 8. pag. 992.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *pag. 540. num. 973.* Leo à S. Joanne, in *Typo veſtis Religioſæ*, *p. 134. & ſeq.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 384.* Idem in Tractatu Gallicè ſcripto *de præſtantiſſimis totius orbis Bibliothecis parte 1. cap. 26. p. 113. &c.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita* Gallicè ſcripta *Philippi Thibault*, *cap. 17. p. 185. cap. 19. p. 219. & cap. 20. p. 232.* Hugo S. Franciſco, in *vita ejus Philippi Thibault*, *cap. 27. p. 204.*

X X.

SEBASTIANUS FANTONUS CASTRUCIUS è gente Mantuana oriundus, natione Latius, patriâ Præneſtinus, Stephani *Curtii* filius, *Sebaſtiani Fantoni* Generalis ex Fratre pronepos, antè Religionis ingreſſum dictus in ſæculo *Curtius*, primùm Excalceatus Carmelita, Theologiæ navavit operam aliquandiù Lutetiæ Pariſiorum in Conventu *S. Joſeph*, poſteà in Italiam reverſus, Antiquiorem Regularem Obſervantiam amplexus eſt, & in ſacra Theologia Magiſter factus, Conventûs Præneſtini Vicarius, deindè Provincialis Hiberniæ titulo Prior, Ordinis Secretarius, ac Reverendiſſimi *Hieronymi Ari*, , Prioris Generalis Socius in Viſitatione Conventuum Italiæ, Galliæ, Flandriæ, Germaniæ inferioris & Hiſpaniæ, tandem Provincialis Romæ, & Capituli Generalis anno 1666. celebrati Secretarius, vivere deſiit poſt annum 1678. Scripſit:

1. *Orationem* habitam Romæ *de novo Generali eligendo* in Comitiis Generalibus 22. *Junii 1666.*
2. *De Annulo pronubo B. V. Mariæ*, apud Peruſinos magnâ cùm Religione aſſervato, Peruſii, anno 1673. *in-12.°* Italicè.
3. *Iſtoria della Ciſta d'Avignone*, *è Contado Veneſino*, *ſtati della ſede Apoſtolica nella Francia per il P. M. Sebaſtian Fantoni. In Venezia per l'Ertz 1678. in due vol. in-4.°* citatur in *Bibl. Italiana de Libris raris*, *p. 37. num. 3.* & apud Nicolaum Lenglet, in ſua *Methodo Hiſtor. tomo IV. p. 246.* ubi malè ſeu erroneè vocat Fontani, æquè ac Jacobus le Long, in *Bibl. Galliæ p. 794. num. 15340.* ſed correxit *p. 943. c. 1.*

P. Domnus Dionyſius Sammarthanus Benedictinus, in animadverſionibus ad tomum primum Galliæ Chriſtianæ, quas præfixit initio tomi ſecundi ejuſdem Galliæ Chriſtianæ, notat col. 7. quod col. 817. tomi primi expungendus eſt Stephanus Epiſcopus Avenionenſis, quem Sebaſtianus Fantoni doctus Carmelita ſcriptor Hiſtoriæ Avenionenſis ſuperinducit. Quia Zoen Epiſcopum occubuiſſe anno 1263. uti dictum eſt tomo I. Galliæ Chriſtianæ, probat inſcriptio Epiſtolæ Encyclicæ R. præpoſiti Arelatenſis de morte Bertrandi Archiep. ſcriptæ hoc anno die 14. Octobris ad hujus Metropolis Suffraganeos, & *Procuratores Eccleſiæ Avenionenſis*, ſcilicet ad Vicarios hanc Eccleſiam, ſede vacante, adminiſtrantes. Quam Epiſtolam ad *Libri nigri* calcem legit R. P. Gaſpardus Loys Minorita doctiſſimus, Conventualis Arelatenſis; qui elucubravit commentarios de *Arelatenſibus Archipræſulibus.*

X X I.

SEBASTIANUS GRAYS, natione Belga, ſacræ Theologiæ Doctor, Concionator celeberrimus, cujus fama non ſolùm per totam Brabantiam, ſed etiam per Flandriam & Hollandiam præclara diffuſa eſt, Antuerpienſis Prior electus anno 1502. cùm ambitu hujus Conventûs ab anno 1493. inchoati, & cùm aliis præclaris ædificiis fabricæ chori finem impoſuit an. 1510. circà Feſtum Sancti Matthæi Apoſtoli & Evan-

geliſtæ: quo die feſto delatum eſt venerabile Sacramentum, & Oleum ſanctum cùm magnâ ſolemnitate & populi applauſu ad dictum Chorum, ex loco in quo ſeptemdecim annis Religioſi Carmelitæ perſolverant.

Conciones ſcripſit: ſed utrum manuſcriptæ aſſerventur, utrumve fuerint editæ, non indicat Lezana, qui de illo illuſtrem habet mentionem ad *annum 1493. num. 3. p. 982. & 983.*

XXII.

SEBASTIANUS A JESU MARIA, Carmelita Excalceatus. Hiſpanus, ſacrorum Eccleſiæ rituum cultor obſervantiſſimus; ut divinum obſequium rite perſolveretur, Prælatorum juſſu coordinavit novum Rituale, omnibus ad Chorum & Altare requiſitis optimè inſtructum juxta modernas ſummorum Pontificum Sanctiones, ac iteratas ſacræ Congregationis declarationes. Edidit teſte Auctore Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum, pag. 352.

Cæremoniale Carmel. Diſcalc. Matriti, 1679.

XXIII.

SEBASTIANUS A S. JOACHIMO, natione Hiſpanus, profeſſione Monaſtica Excalceat. Carmelita, Collegii hujus inſtituti Salmanticenſis primarius Lector, virtutibus ac eruditione conſpicuus edidit:

Tomum quintum *Curſûs Theologiæ Moralis Salmanticenſis*, Matriti 1714. *in-folio*, ſexti inſuper tomi magnam ſcripſit partem: ſed morte præventus, hunc tomum abſolvendum reliquit *Alphonſo*, ſeu *Ildephonſo ab Angelis.*

XXIV.

SEBASTIANUS MARGARITANUS, natione Italus, patriâ Peruſinus, Provinciæ Romanæ alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, atque Orator facundus, cum in Perſidem ire cogitaret, Miſſionem Apoſtolicam obiturus, à Reverendiſſimo Priore Generali Facultatem obtinuit Socium ſe dandi, & Comitandi Reverendiſſ. Dominum Fratrem Timotheum Perez, Epiſcopum Bagdatenſem ſeu Babylonium; quæ Facultas confirmata eſt à ſacra Congregatione die 8. Novembris 1632. ſed antea, in Provincia S. Angeli, Regni Siciliæ commoratus ediderat Latinè:

1. *Orationem de Laudibus ſapientiæ*, Panormi, apud Hieronymum Roſellis, anno 1626. *in-4.°*

2. *Epigrammata in Laudem Sanctorum Carmel. & in commendationem Montes-Carmeli.* Ibidem, & eodem anno, *in-4.°*

Sebaſtianum Margaritanum commemorat Notula, Mſ. reperta in Commentariis ſeu Memoriis, aut *Monumentis ad ſacram Congregationem miſſis:* commemorat eum quoque Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæo Peruſino*, *pag. 363.* commendat & Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuis *Collectaneis*, *Mſſ. folio 168. verſo.*

XXV.

SEBASTIANUS A MATRE DEI, Sarmata, Excalceatus Carmelita, ſacræ Theologiæ Lector, diverſis in locis Prior edidit Latino Sermone:

Firmamentum Symbolicum: in quo Dei-paræ elogia, quibus velut firmamentum ſtellis eſt exornata, ſymbolicè depinguntur. Opus coaleſcens ex ſolis noviſque conceptibus allegoricis, ad uſum Concionatorum, & Dei-param colentium. *Lublini*, ſumptibus Georgii Foreſteri, anno 1652. *in-4.°* cum figuris æneis.

Opus iſtud & Operis Auctorem nominat Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 384.* & Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1132.* At Auctor Bibliothecæ Carmelitarum Excalceator. *p. 352.* adjudicat *Sebaſtiano à Matre Dei*, Opus quod inſcribitur: *Symbolum Politicorum, & Spiritualium;* omiſſis loco & anno editionis; & aliud ejuſdem Sebaſtiani ſcriptum nullum deſignat.

XXVI.

SEBASTIANUS AB OMNIBUS SANCTIS; alter Polonus Carmelita Excalceatus, edidit eodem teſte Auctore ibidem:

1. *Tractatum de virtutibus & præſentia Dei.* Latinè.

2. *Exemplar vitæ ſpiritualis.* Latinè, an. 1679. *in-8.°*

XXVII.

SEBASTIANUS A S. PAULO, natione Belga, in ſeculo *Petyt* dictus, Angiæ natus ann. 1630. Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, Philoſophiæ & Theologiæ diù Profeſſor, ſuæ Provinciæ ter Præfectus, Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ peritus, ſed opinionibus hiſtoricis non certò probatis aliquandò nimirùm addictus, manus cùm eruditiſſimo R. P. Daniele Papebrochio dubias & cum R. P. Conrado Janningo ejuſd. Societatis Jeſu, paulò acriùs conſeruit, defunctus Bruxellis, die 2. Auguſti, anno ſalutis reparatæ 1706. ætatis ſuæ 76. varia ejus Opera inſcribuntur.

1. *Libellus ſupplex ad Beatiſſ. Papam Innocentium XI. pro Origine & Antiquitate Ord. Carmel.* Francoforti, anno 1683. *in-4.°* Huic libello *Brevem Inſtructionem* oppoſuit R. P. Conradus Janningus præfixam tomo I. Actor. Sanctor. menſis Junii pag. iij. iv. & v. De illo etiam loquitur in Epiſtola Familiari ibidem prævia p. x. num. 40. in qua hæc habet » Diſceſſurus Româ anno » 1686. triennio ab editione libelli elapſo, curioſus interrogavi unum ex Illuſtriſſimis, qui ferè » quotidiè ſanctiſſimum Dominum ex officio adibat, » de controverſia mota probè inſtructum; num» quid libellus veſter unquam oblatus reipſa, » viſuſque fuiſſet ſanctitati ſuæ? Negavit ille, » addiditque: ſi offerretur, nihil effecturum apud » æquas Pontificis aures, veritatemque præ anti» quitate æſtimantis. » Immediatè ante hæc verba dixerat Janningus. *Fui ipſe Romæ, quandò prodiit primùm Libellus iſte ſupplex, uti titulus habet, Francofurti impreſſus; necnon quandò recuſus fuit in ſtatu Veneto, ac ſuppreſſus ſuperiorum mandato.*

2. *Exhibitio errorum, quos P. Daniel Papebrochius Soc. Jeſ. ſuis in Notis ad Acta Sanctorum commiſit;* ad Innocentium XII. Pontif. Maximum oblata. Coloniæ Agrippinæ, 1693. *in-4.°* Huic oppoſuerunt R. P. Conradus Janningus *Epiſtolam Familiarem* loco citato præviam pag. v. xj. & R. P. Daniel Papebrochius *Reſponſionem ad exhibitionem errorum, &c.* Antuerpiæ, *in-4.°* tribus voluminibus, quorum primum prodiit anno 1696. ſecundum an. 1698. & tertium an. 1699. Quod opus

S.

opus probatur à Petro Bayle, in Dictionario Critico, Gallicè edito 1720. tomo II. art. *Launoi*, pag. 1668. col. 1. lin. 44. alios autem inter hujus reſponſionis nævos animadvertit R. P. Hippolytus Heliot in Hiſtoria Ordinum Religioſorum Gallicè edita, tomo 1. pag. 376. Etymologiam falſam nominis *Billetarum* datam fuiſſe à R. P. Papebrochio, tomo I. art. 20. num. 16. aſſerente ortam ex parvis panni fragmentis oblongis & quadratis, quæ ſcapularis formam exhibent. Nam longè antè annum 1633. quo Carmelitæ Conventum *Billetarum* Pariſienſem acquiſierunt, hoc Monaſterium iſto vocabulo donabatur non ſolùm anno 1612. quo Jacobus du Breul, Ordinis S. Benedicti Monachus ſuum edidit Gallicè Theatrum de Antiquitatibus Lutetiæ Pariſiorum, in quibus Lib. III. p. 982. duplicem aliam hujus Billetarum nominis etymologiam ſubminiſtrat; non ſolùm vir ampliſſ. & nobiliſſ. D. Petrus Seguier, in Carmine elegiaco quod an. 1604. de Miraculo S. Hoſtiæ illic patrato, nuncupavit ad Dominum Curionem & Curatores Eccleſiæ Sancti Joannis in Gravia; ſed etiam ante annum 1347. quo ſcripta erat exhortatio de Miraculo eodem S. Hoſtiæ, in Libris Eccleſiaſticis Conventûs Billetarum aſſervata Mſ. & an. 1725. Pariſiis, edita per R. P. Theodoricum à S. Renato Carmelita, in Tractatu Gallicè inſcripto: *Remarques Hiſtoriques données à l'occaſion de la ſainte Hoſtie miraculeuſe, &c. in-12.° tomo I. p. 200. & 202. & tomo II. p. 111.* ſeu CXI.

3. *Motivum Juris pro Libro, cui titulus eſt: exhibitio errorum quos, &c.* Antuerpiæ 1694. *in-4.°* Ad hoc repoſuit R. P. Conradus Janningus reſponſionem quæ inſcribitur: *Amica expoſtulatio pro Epiſtola Familiari contrà Motivum Juris, præter omnem Juris formam nuper in vulgus ſparſum:* quæ prodiit prævia ad primum jam citatum tom. Junii Actor. Sanctor. pag. XI.-XXIX.

4. *Appendix ad Motivum Juris à decem Doctoribus Lovanienſibus approbatum.* Antuerpiæ 1694. *in-4.°* Ad quod ſpectare videtur R. P. Conradi Janning, *poſt ſcriptum ad Epiſtolas præmiſſas, pro auctoritate ſcriptoris vindicanda ad eumdem admod. R. P. Paulum à Sebaſtiano, &c.* eid. tom. I. Actor. Sanctor. menſis Junii præmiſſum, p. XXX. XLIII.

5. *Rationes contrà Archiepiſcopum Mechlinienſem, & Dominum Officialem ſuper cauſa prohibitionis certarum Theſium; Mechliniæ à Capitulo Provinciali diſputandarum.* Coloniæ Agrippinæ, 1678. *in-4.°* Qua de cauſa Illuſtriſſ. Dom. Humbertus Guilelmus de Precipiano Mechlinienſis Archiep. propugnationem Theſium prædictarum Carmelitis interdixerit, penitùs ignoro: id mihi conſtat, quod is Illuſtriſſ. Archiepiſcopus adversùs Regulares exemptos cauſam moverit de proceſſionibus, de expoſitione SS. Sacramenti, & de obedientiâ ſibi præſtanda: at Innocentius XI. Pontifex Maximus controverſiam ſolverit in gratiam Regularium, duplici ad id Diplomate dato, altero die 20. Maii 1682. quod incipit, *Cùm inter venerab.* altera dato die 6. Februarii 1683. quod incipit, *Alias cùm inter*; ſicuti legere in *Bullario Carmelitarum tomo II. p. 630. & 632.*

Diuturnior & ardentior pugna efferbuit inter RR. Patres Hagiographos & Belgas Carmelitas; quibus agentibus Hiſpana ſancta Inquiſitio die 14. Novembris 1695. Decretum tulit, quo damnata ſunt quatuordecim volumina Actorum Sanctorum, menſium Martii, Aprilis & Maii; ut diximus ſuperiùs verbo, *Joannes Feyxoo de Villabobos, p. 803.* Hagiographi tamen RR. PP. Jeſuitæ nullum non levamen perceperunt ex ſuppetiis quas eruditi viri quam plurimi attulerunt, pro tuendis voluminibus in Hiſpania damnatis. Longè antè, Carmelitæ aliarum nationum teſtati fuerant immunes ſe velle permanere ab iis controverſiis: & inter eos „RR. PP. Seraphinus à Jeſu Maria, „Provinciæ ſuæ Flandro-Belgicæ negotia Romæ „curans, & Lud. Perez, ibid. ab eruditione non „Theologica tantùm, ſed & Hiſtorica æſtimatiſſi„mus ſcripſerant ad R. P. Danielem Papebro„chium Soc. J. verbis non magis humanis, quam „ſincero animo, fidem huic reipſa facientes, quod „nullam vellent habere partem in iſtis amaris „querelis„ ut ipſe refert R. P. Daniel Papebrochius, *tomo II. menſis Maii Actor. Sanctor. pag. 95. num. 150.*

Imperator Leopoldus I. Principes & Prælati Germaniæ plurimi in gratiam R. P. Patrum Societatis Jeſu, ad Innocentium XII. Pontif. Max. necnon ad Carolum II. Hiſpaniarum Regem ſcripſerunt: ipſi quoque R. P. Patres Hagiographi ſupplicem dederunt Libellum Majori ejuſd. Regni Inquiſitori, poſtulantes, ut in jus dicendi reciperentur, eorumque Opera iterùm cognoſcerentur. Iis poſtulata obtinentibus, Hiſpana Inquiſitio die 3. Auguſti 1696. Decretum tulit, quo Patres Papebrochius, Jeanningh & Baert reſpondere permitterentur Cenſuris adversùs eorum Opera ſancitis, ſimulque propoſitionum delatione & cenſurâ ſignatarum exemplaria iiſdem Patribus ſubminiſtrarentur. Quapropter, omnibus ſinguliſque à P. Sebaſtiano noſtro delatis erroribus articulatim reſpondit R. P. Daniel Papebrochius in Opere inſcripto: *Reſponſio ad Exhibitionem errorum per R. P. Sebaſtianum à S. Paulo.*

Hiſpana Inquiſitio alteram die 11. Junii 1697. Sanctionem dedit, quâ prohiberentur ſcripta ad Jeſuit. & Carmelit. cauſam reſpectivè pertinentia, quorum Catalogo annumerabantur P. Sebaſtiani à S. Paulo *Libellus ſupplex ad Innocentium XI. & exhibitio errorum, &c.* Romæ meliorem ſortiti ſunt exitum Belgæ Hagiographi, quorum tamen *Propylæum menſis Maii cenſoria* virgulâ unum notatum eſt. Et Innocentius XII. die 20. Novembris 1698. utrique parti ſilentium impoſuit, per Conſtitutionem quæ incipit, Redemptoris ac Domini noſtri; in qua *tamen non intendimus*, inquit, *per ſilentii hujus impoſitionem uni ſeu alteri ex dictis ſibi adverſantibus ſententiis ullum majus pondus adjungere, ſed utramque manere volumus in ſtatu & terminis, quibus de præſenti reperitur, donec aliter nobis & Sedi Apoſtolicæ viſum fuerit determinare.* Aliter autem in favorem Carmelitarum determinaſſe poſteà viſus eſt Benedictus XIII. an. 1725. quo Statuam Eliæ Prophetæ in Baſilica S. Petri Romæ inter alios Ordinum Religioſorum fundatores & Patriarchas erigi permiſit, cùm titulo propria ipſius Pontificis Maximi manu inſcripto: *Sancto Eliæ Fundatori ſuo Religio Carmelitarum erexit.* Nam, ut ſcribebat eodem anno Reverend. P. Elizæus Monſignanus, in Epiſtol Encyclica ad omnes Priores ſuos Provinciales; *tempus advenit quo, nobis etiam tacentibus* Carmelitis, *lapides clamabunt, & marmor dicet Eliam Prophetam eſſe noſtrum Patrem & Fundatorem*; ſicuti jam diximus *parte 1. p. 491. & 612.*

De his conſule *vitam R. P. Danielis Papebrochii* editam initio tomi ſexti Actorum Sanctorum

menſis Junii : Hippolytum Heliot, in *Hiſtoria* Gallicè ſcripta *de Ordinibus Religioſis tomo I. p. 291. & ſeqq.* Joannem Petrum Niceron, in *Commentariis* Gallicè ſcriptis *de viris in re Litteraria Illuſtrioribus tomo II. p. 106. & ſeqq.* N. Davrigni, in *Commentariis Chronologicis & Hiſtoricis ad res Eccleſiaſticas ſpectantibus* Gallicè ſcriptis *tomo IV. p. 46.* Bullarium Carmelitarum, *tomo II. p. 668. & 675.* necnon *Catalogum Mſ. Operum Sebaſtiani à S. Paulo*, quem nobis ſubminiſtravit R. P. Illuminatus à S. Spiritu Carmelita ſuæ Provinciæ Flandro-Belgicæ ſyndicus in Schedis Mſſ. quas Aureliam Bruxellis ad nos miſit an. 1741. die 13. Auguſti.

XXVIII.

SEBASTIANUS SPINOLUS, natione Siculus, Carmelita Drepanenſis, an. 1521. ſcripſit de verbo ad verbum ex antiquiſſimo Codice, qui exaratus erat à tempore propè mortem *S.* Alberti, ſcilicèt anno 1309. *de Tranſlatione* hujus *Sancti Alberti:* in quo quidem Codice Mſ. habetur plena relatio, quo pacto reliquiæ S. Alberti, quæ nunc in Conventu Sanctiſſimæ Annuntiatæ Drepani aſſervantur, eo tranſlatæ fuerint à Civitate Meſſanæ; nempè ex induſtria Patris Magiſtri *Cataldi de Anſelmo* Provincialis electi an. eodem 1309. & oriundi è Civitate ſeu Monte *Erycine*, qui eas transferri tunc curavit in dictam Civitatem Montis Erycini propriam ſuam, & S. Alberti patriam.

De illo Codice Mſ. Sebaſtiani Spinoli authenticum teſtimonium anno 1647. quo Erycini Cives Drepanenſes à ſacra Rituum Congregatione Romæ Decretum poſtulabant & conſecuti ſunt de officio S. Alberti Eccleſiaſtico Facultatem recitando, Carmelitæ duo; quorum unus erat Præfectus Provinciæ Siciliæ, alter verò Cancellarius Conventûs ſanctiſſimæ Annuntiatæ Drepani: *teſtantes ſe vidiſſe, legiſſe & tranſcripſiſſe quamdam ſcripturam antiquiſſimam ſcriptam à quodam Fratre Carmelita Drepanenſi Patre Sebaſtiano Spinolo anno 1521. & ab eo extractam de verbo ad verbum ab alia antiquiori, quæ ſcripta erat à tempore propè mortem Sancti, nempe 1309. &c.*

Quod quidem teſtimonium legitur integrum apud Joannem-Baptiſtam de Lezana ſuis Annalibus ſcribendis tunc occupatum, ad ann. *1250. num. 12. p. 326.* necnon apud R. P. Petrum Boſchium S. J. *tom. II. Actor. Sanctor. menſis Auguſti*, in Notis prævijs ad vitam S. Alberti Confeſſoris Ordinis Carmelit. *num. 35. p. 225.* ubi concludit quod hoc tam vetere probatoque monumentò ſubruatur neceſſe eſt non ſolum Maurolyci & Buonfiglii opinio, quâ mortem S. Alberti affixere anno Chriſti 1322. ſed omnium omnino, qui illam anno 1309. poſteriorem arbitrantur.

XXIX.

SEBASTIANUS TORRELATIUS, vulgò TURRILLAZZI, natione Italus, patriâ Florentinus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Philoſophus acutus, Theologus profundus, & Orator celeberrimus, jam in Theologia Gradum Magiſterii apud ſuos Sodales obtinuerat, cum in Academia Florentina Theologorum Doctorum Collegio aggregatus fuit anno 1639. die 6. Octobris. In patrio Conventu Prior multoties, Confeſſarius Monialium Carmelitarum S. Barnabæ, & Monialium S. Cati extrà Portam Romanam Eremitarum S. Auguſtini, quæ antiquitùs ſub Mantuana Congregatione vivebant, ſed ipſe Sebaſtianus in manibus Archiepiſcopi eas renunciavit. Anno 1646. Definitor Generalis renuntiatus eſt, cum jam eſſet Examinator Synodalis, Sanctiſſimæ Inquiſitionis Conſultor, Magni Conſilii & exiſtimationis in patria, necnon Sereniſſ. Magni Ducis Etruriæ Theologus perearus; obiit Florentiæ anno 1670. & ejus elogium cecinit quatuor his Verſibus contentum Clemens Maria Felina.

D. O. M.

Conſiliis populos Hetruſcos rexit & Orbes
Et Ducis & Patriæ Duxque Paterque fuit.
Floret *amor, mens docta* viret; tauruſque *laboris :*
Paſcua luce colit, ver ſtat in auge Gregi.

Scripta ejus recenſentur manuſcripta aſſervata diligenter in Carmelitarum Florentinorum Sanctæ Mariæ Majoris-Bibliot.

1. *Quadrageſimale Latinum.*
2. *Alia volumina Concionum Annualium.*
3. *Tractatus de Legibus.*
4. *Variæ conſultationes & deciſiones.*
5. *Reſponſiones Morales & Canoniſtæ.*
6. *Tractatus de Excommunicatione.*
7. *Tractatus de Caſibus Conſcientiæ, & de Sacramento Pœnitentiæ.*
8. Volumen amplum *de ſpiritualibus delitiis Montis-Carmeli.*
9. *Varii Sermones de Verbis Jeſu Chriſti dictis in Cruce.*
10. *Varii Sermones de Spiritu Sancto.*
11. *Varii Sermones de Sancta Euchariſtia.*
12. *Conciones de habitu ſacratiſſimæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.*
13. *Opuſculum de Conceptione B. Virginis Mariæ:* quod dum typis demandare Venetiis apud Gucrilios ſtudebat, ut ex monumento manu propria tranſcripta anno 1670. die 18. Octobris conſtat, & in præfatâ Bibliothecea ſervato; ſed morte præventus videre non potuit typis abſolutum.

Sebaſtianum Torrelatium laudibus celebrant, Carolus Vaghus in ſuis Commentariis p. 167. & 342. Lucas Joſeph Cerracchinus, in *Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ, p. 442.*

XXX.

SEBASTIANUS TRUCHET, natione Gallus, patriâ Lugdunenſis, ex probo Mercatore natus anno 1657. & in undis Baptiſmi ſacris *Joannes* vocatus: quo nomine mutato ad ingreſſum in Religionem Carmelitanam anno ætatis ſuæ decimo ſeptimo *Sebaſtianus* deinceps appellatus eſt; quia mater ejus, ſub tutelâ cujus puer admodum à patre mortuo relictus, piam inſtitutionem acceperat, *Sebaſtianæ* vocabulo erat inſignita. Ad ſublimem Artis Machinalis notionem à natura propenſus, in Cimeliarchio viri & nobiliſſimi Dom. *de Serviere*, qui poſt geſta bellica vulneribus coopertus Martiis Lugdunum ſeſe receperat, omnium genere machinarum inſtructo adeò ut exterorum & viatorum curioſitatem ſtimularet & attraheret, ſuam *Sebaſtianus* palæſ-

S.

tram ſtatuebat, ſuique ſtudii locum determinabat, inſtrumenta graviter expendendo arte mirâ confecta; quorum ſæpè ſæpiùs automatorum latentes & ſecretiores aſſequebatur & ingenioſè cauſas adoleſcens detegebat aperiebatque. Quod multùm profecit ejus indoli machinalem versùs ſcientiam inclinatæ.

Lutetiam Pariſiorum à ſuperioribus Regium, in *Plateæ-Maubertinæ* Collegium, Philoſophici & Theologici ſtudii causâ, miſſus, ſolam ad Phyſicam ferè converti viſus eſt: in qua ut pota ſcientia, tametſi Scholaſticis eo tempore ſpinetis hiulcâ vel potiùs offusâ, relationem quamdam ad Machinas intuitus eſt; huic proinde inveſtigandæ totum, quod ab aliis ſui inſtituti exercitiis vacabat, tempus inſumebat; & alteram forte temporis partem, quam alia ſtudia ſibi injuncta reclamare potuiſſent, non denegabat.

Machinalis inde *Sebaſtiani* genius non diù ſtetit ſopitus; quin emicuerit ille diù non abfuit hæc occaſio celebris. Sereniſſimus Anglus Rex *Carolus II.* ad auguſtiſſimum *Ludovicum IV.* Galliarum Regem duo ad repetitionem aptata miſerat manualia, quæ prima in Galliis apparuerunt, Horologia, quorum & ſecreta latebat apertura, id ſummè præcaventibus & gloriæ & lucri causâ fabricatoribus. Errant tamen & ſilent Horologia, quæ apud Regium moderatorem virum clariſſimum Dominum *Martinot* deponuntur: quem apertionis ſecretum cum lateret, ad ea elaboranda impotem ſa confiteri non puduit, Illuſtriſſimo D. D. Joanni-Baptiſtæ *Colbert* dicentem; quod alius ſibi notus ad id operis idoneus nemo aſſet præter quemdam adoleſcentem Carmelitam; quo deficiente vel impotente, in Angliam Horologia remittenda forent. Ampliſſimo & nobiliſſimo Dom. *Colberto* conſentiente, hæc traduntur *Sebaſtiano*, qui ſatis celeriter aperit & reficit illa, quæ ad Regem pertinere ignorat.

Paulopoſt *Sebaſtianus* à *Colberto* accerſitur, celatâ juſſionis causâ: ad horam ſignatam, tremebundus & ſtupens ad conſpectum Regii Miniſtri, cui aderant doctiſſimus Edmundus Mariotte, & alter Academiæ Scientiarum Ragiæ ſocius, ſa dat *Sebaſtianus*, quem *Colbertus* de Horologiis refectis laudat, da Regia Majeſtate cujus arant inſtruit, hortaturque ad nativam in rebus automaticis facultatem excolendam, & ad hydraulica potiſſimum addiſcanda, quæ ſummam Chriſtianiſſimi Regis magnificentiam opportunè decebant & decorabant. Quâ de cauſa, ducentorum nummorum annuâ quorum media pars ipſo eodem die præſtita eſt, largitiona donatur *Sebaſtianus*, tunc anno ætatis ſuæ decimo nono natus. Qui hocee ſubſidio ſuſtentatus, & primo hujuſmodi exitu fretus atque recreatus, ſe totum Geometriæ, ad Theoriam Mechanices neceſſariæ ſtudium contulit, varias poſteà diverſaſque Artium praxes prorsùs didicit, Anatomiam quoque Chymiam perſcrutatus, nihil Machinis utile reliquit intactum, & ſupervacaneum uſque (ſi quid eſſe poſſet) tranſgrediens; ut quidquid ſcire vellet, ad ſuam trahere poſſet notitiam.

Quem ad ſummum hujus diſciplinæ verticem advenerit, dicere nemo poteſt; facta taſtantur. Ad eam Galliæ tres Infantes (ut loquebantur) ſive tres *Ludovici Magni* Nepotes Principes edoeendos inſtitutus fuit Pedagogus, imò & ſcripta ipſi Regi præceptorum plena ejuſdem Artis tradidit. Potentiſſimus & Auguſtiſſimus Bruſſiæ & Moſcoviæ Baſileus *Petrus Magnus Sebaſtianum* Privato trium horarum Colloquio conveniens honeſtavit, & citrà ſatietatem ejus Cimeliarchum conſpexit. Sereniſſimus Princeps Lotharingiæ Dux *Leopoldus I.* eadem voluptate potitus eſt, cùm Lutetiam Pariſiorum *incognito* (ut loquuntur) advenit: qui & à Sereniſſ. *Philippo Franciæ* Nepote & Aureliæ Duce atque Regni poſtea Regente obtinuit, ut Lotharingiam proficiſceretur *Sebaſtianus*, Opera nonnulla ab ipſo principe Lotharingo concepta & cogitata completurus.

Ad renovationem Regiæ Scientiarum Academiæ anno 1699. *Ludovicus XIV.* honorarium Socium aſcivit Sebaſtianum, cui & Beneficium triginta millium Librarum annui censûs condonare voluit; quod Carmelita ultrò recuſavit; quia veſtem Religioſam exuera congruum apparebat. Operam ejus ad Alveum Aurelianenſem allaborandum requiſivit adhibuitque Sereniſſ. Dom. D. Aureliæ Dux *Philippus I.* unicus *Ludovici XIV.* Regis Frater Antliarum ſtructuram & Aquarum ductus ſubterraneos apprimè callens, ad omnia hujus generis Opera, quæ ipſo vivente propoſita, cogitata aut perfecta ſunt in Gallia, manum vel ſaltem conſilium fermè contulit. Extremis autem vitæ annis, continuâ & multiplici ægritudine vexatus, in Regio Maubertino Conventu vir ſummè Religioſus, monaſticis exercitiis addictiſſimus, mirâ præditus manſuetudine, paupertatis amator, ſuarum utilitatum immemor, ab omni lucro proprio alienus, ſanctimoniæ mercedem percepturus è terra migravit die 5. Februarii 1729. ſcripto pauca ſed automate plura dedit.

1. *Commentarios ad Alveum Picardiæ* excavandum, ad Nobiliſſimum Dominum Honoratum Ailly d'Albert Ducem de Chaulnes, Franciæ Polemarchum dicatos. Gallicè.

2. *Commentarios ad Machinam*, & ipſam *Machinam ſyſtemati Galilæanico aptatam pro corporibus ponderoſis*, Gallice.

3. *Combinationes* ſivè *Compoſitiones Quadratotorum laterculorum bipartitorum* ad contabulationem infinitis ferè modis compingendam. Gallicè. Hæc & alia edita reperiuntur in Syntagmate ſeu Collectione Operum Academiæ Regiæ Pariſienſis Scientiarum, anno 1704. p. 363.

4. *Automata* quæ excogitavit, & perſecit, vix ac nè vix quidem enumerari poſſunt. Unum, quod in Collegio Maubertino reliquit Cimeliarchum ditiſſima eſt Automatica Apotheca, cujus omnes ſingulæque partes noſtrum longe fugiunt calamum.

5. *Tabulas figuris mobilibus picta*, quæ Regiam *Marliam* Domum tam venuſtè decorant: quarum prima (eam ſuum breviſculum machinalo Scenicum Gallicè *Opera* vocabat *Ludovicus Magnus*) ad unum ſibilo ſignum tar ſcenam mutabat; ſonori enim & ſonantis corporis proprietate hæc Machina gaudebat. *Altera* major & præſtantioris Arte ingenii pollens, quam ipſe Regi obtulit Sebaſtianus, ad eximiam pulchritudinem picta terrarum erat forma (Gallicè *repréſentoit un paiſage*) in qua ſingula animata automata repreſentabantur: Rivus fluebat; Tritones, Syrenes, Delphini innatabant mari ad horizontem terminato; venationi, piſcatui Opera dabatur: Milites ad ſtationem ibant in Civitatem ſuprà montem poſitam: Naves ad portum appellebant: *Sebaſtianus* ipſe perſona erat ex Eccleſia egrediens, &c.

6. *Bellica novæ formæ tormenta* excogitavit,

Digitized by Google

S.

quæ facilius ad montium cacumina tranſportarentur, & minori pyrii pulveris copiâ indigerent; eo tempore quo Dom. Dux Noallius in Catalonia bellum gerebat.

7. *Typos* ſeu *formas* adinvenit & excogitavit ad uſum Opificum, qui aurum attenuant in ſtamina, Lugdunenſium: *Archetypa* lavandis telis Sylvaneĉtenſibus *congrua* : *Machinas* monetis & nummis cudendis idoneas.

8. Viro nobili ſueco Dom. Gunterfield, *artificiales duas manus* (tormentum bellicum ei duas naturales abſtulerant) ita diſpoſuit, ut ſoliùs ad motum carpi, fila ad inſtar digitorum flexibilia diſtribuerentur. Opus quidem inchoavit, & profecit; ſed à Sereniſſimo Domino Aureliæ Duce ad Canalem Aurelianenſem ducendum avocatus, cætera executioni neceſſaria dimiſit viro clariſſimo *du Quet* automatario fabro celeberrimo, qui manum artificialem eò perduxit, ut ad pileum tolli poſſet, capiti petaſum è capite detrahere, & capiti ſubmittere potentem.

De his & aliis conſule *Hiſtoriam Academiæ Scientiarum* Gallicè ſcriptam, ad annum 1729. Ephemerides Gallicas menſis Aprilis 1729. *pag. 688*. Diaria Gallica Eruditorum *Virorum* Pariſienſia, menſe Martii 1734. *pag. 444. & ſeqq.* ſupplementum *Dictionarii Moreriani* Gallicè editum 1735. *tomo II.* verbo *Truchet*, *&c.* Philippus Chaudeau Carmelita, in *Schedis*, *Mſ. p. 8.*

XXXI.

SEGERUS PAULI, natione Ubius, patriâ Colonienſis, & ejuſdem Conventûs Carmelita Supprior: vir multiplicis lectionis & reconditæ eruditionis, ſingulariſque pietatis famâ inſignis, ac de Ordine Carmelitico optimè meritus, Coloniæ Agrippinæ obiit anno Chriſti 1651. die 12. Junii, poſtquàm ſcripſiſſet:

1. *Vitam S. Thelesphori Papæ & Martyris* : Quâ uſus eſt Joannes Bollandus, *tom. I. de Actis Sanctorum*, die 5. Januarii, p. 236. & ſeqq. Prodiit etiam typis Antuerpienſibus, *tomo II. Spec. Carmelit. pag. 227. & ſeqq. num. 798.* Verum animadvertit Daniel Papebrochius, in *Actis Sanctorum*, menſis Maii, *tomo II. p. 833.* Lit. A. quod Bollandum, penè prius quam prodiret Januarius, pœnituit eidem inſeruiſſe S. Theleſphori Papæ vitam, à Zegero Pauli compoſitam: in qua deceptum ſe agnoſcens, noluit deinceps manum apponere vitis Sanctorum Carmeliticorum.

2. *Chronologiam vitæ S. Simonis Stockii Anglici*. Prodiit Antuerpiæ 1662. *in-4.°* in Libro cui titulus eſt: *vinea Carmeli*, *pag. 388. 422.* cum Notis doctiſſimis. Hujus vitæ autographum ad R. P. Danielem à Virgine Maria, editorem miſit R. P. Jacobus Emmans Carmelita Doctor Theologus, in alma Univerſitate Colonienſi Decanus ac Provincialis Germaniæ Inferioris, cum teſtimonio authentico R. P. Sigiſmundi à S. Jacobo Excalceati Carmelitæ.

3. *Vitam* ejuſdem *S. Simonis Anglici*. Prodiit in *tomo II.* jam memorato *Speculi Carmelitani*, *p. 424. 436. num. 1502. 1524.* Inſerta etiam Actis Sanctorum ad 16. Maii.

4. *Vitam S. Avertani Lemovicenſis Carmelitæ*, Fr. Laici, Italicè ſcriptam, Latinè tranſtulit, & eam methodo commodiori, ſtyloque concinniori digeſtam. Quam Bollandiſtæ ſuis inſeruerunt Actis Sanctorum ad diem 25. Febr. Prodiit etiam typis Antuerpienſibus, *tom. II. Speculi Carmel. p. 276. 282. num. 995. 1035.*

5. *Catalogum Epiſcoporum & Suffraganeorum quorumdam nationis Germanicæ Ordinis Carmelitar.* Quem edidit Joannes-Baptiſta de Lezana ad calcem, *tom. IV. Annal.* & Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelit. p. 1105.*

6. *Funiculum triplicem viginti quatuor Beneficiorum nodis contextum.* Coloniæ, apud Jodocum Kalkoven, 1643. *in-8.°* vel *12.°* Illum edidit R. P. Paulus ab Omnibus Sanctis Carmelita Excalc. ad Calcem *Tractatum de Ortu, Progreſſu, ac Viris Illuſtribus Ordinis Carmelitarum*; ſuppreſſo Pauli Segeri nomine.

7. *Hiſtoriam SS. Urſulæ & Sociarum.* Coloniæ 1631. Germanicè: ſub hoc titulo; *ſacrum Viridarium Urſularum*, in duas partes diviſum.

8. *Bibliothecam Marianam.* Item *Bibliothecam Carmelitanam.* Item *Annales ſui Ordinis* parabat; ſed morte preventus perficere non licuit.

Pauli Segerum commemorant Joannes Bollandus, in *Actis Sanctorum locis citatis*: Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Maria Patrona*, & *Annalium Carmelitarum*, *tomo IV. an. 1265. num. 4. p. 58.* & alibi ſparſim, Irenæus à S. Jacobo, *de ſingulari protectione Virginis*, *p. 22.* Ægidius Gelenius, *Lib. III. de Coloniæ Agrippinenſis magnitudine*, *p. 487.* Matthias à S. Joanne, *tomo II. Hiſtoriæ Pareneticæ Ordinis Carmelitarum*, Gallicè ſcriptæ, Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 385.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 388.* Idem in *Tractatu de Revelatione Dei-paræ facta S. Petro Thomaſio*, *art. 3.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 417. num. 1487.* Ibidem *p. 1103. num. 3913.*

XXXII.

SELVAGGIO CANTURANI fictitius & perſonatus homo, cujus nomine ſeſe occultavit R. P. Archangelus-Auguſtini Venetus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor. Italico idiomate donavit Illuſtriſſimi Dom. Jacobi Benigni Boſſuet Meldenſis Ep. *Sermonem* Gallicè *Diſcours ſuprà.*

1. *Hiſtoriam Univerſalem*, & hujus *continuationem* à viro clariſſimo Domino de la Barre factam. Venetiis, 1712.

2. Ejuſdem celeberrimi Antiſtitis *Politicam* Scientiam *ex ſacra ſcriptura deſumptum.* Venetiis, 1713. duobus voluminibus *in-8.°*

3. Illuſtriſſ. D. Spiritûs Flechier Nemauſenſis Epiſcopi, *Sermones & Orationes Funebres.* Venetiis, 1712. *in-12.°* 2. volum. teſte Nicerono. *tom. II. p. 73.*

Hæc refert Joannes-Petrus Niceronus, in ſuis *Memoriis* ſivè *Commentariis de Viris in re Litteraria Illuſtribus*, Gallicè ſcriptis, *tomo X. pag. 92. Bibliot. Burgund. tom. I. pag. 65.* Vide ſuperiùs tomo I. p. 192. Verbo, *Archangelus Auguſtini.*

XXXIII.

SERAPHINA BONAITRE, Hiſpana; *Valentiæ* nata die 9. Novemb. 1571. ibidem in Monaſterio Carmelitanarum Monialium fundato die 6. Octob. 1502. Profeſſionem emiſit die 25. Januarii 1588. Deinde à R. P. Provinciali Provinciæ Aragoniæ, *Michaele Ripolo* aſſumpta fuit ad recentioris fundationem Monaſterii *SS. Incarnationis* Cæſar-Auguſtani, quò pervenit die 22. Julii

S.

22. Junij 1615. & Magiſtræ Novitiarum atque Prioriſſæ officia adimplevit, ibidem defuncta die 7. Aprilis 1649. an. autem ætatis ſuæ 82. *Vitam ejus* miraculis, quæ mortem etiam ſecuta ſunt, illuſtrem, ediderunt; procurante R. P. Raimundo Lumbier Provinciæ Aragoniæ Provinciali, Caſtellano idiomate compoſitam, *Cæſar-Auguſtæ* an. 1675. Seraphina Bonaitre ſcripſit:

1. *Relationem* accuratam *ſingularium favorum à Deo ei collatorum, quinquaginta in capita diviſam* & editam ad calcem illius vitæ. Relationem hanc ſcripſit ad præceptum Provincialium ſuorum.

2. *Regulas actionum diurnarum pro ſuis Monialibus;* editas in ejus vita cap. 10. p. 65.

3. *Exercitia & Preces ad bonam obtinendam mortem;* Ibid. cap. 13. p. 129.

4. *Epiſtolam ſub forma Teſtamenti*, quam proxima morti *ad ſuas Religioſas* direxit; ibidem editam cap. 15. p. 141.

XXXIV.

SERAPHINA A DEO, in ſeculo *Prudenza Piſa* nuncupata, *Neapoli* nata, die 24. Octobris 1621. fundatâ per afflatum S. Spiritûs Congregatione Monialium Antiquioris Obſervantiæ Carmelitanarum, dictâ *Sancti Salvatoris*, cujus primum Capreenſe fuit Cœnobium ex Septenis ab ea extructis, ad immortalem vitam tranſiit anno Chriſti 1699. die 17. Martii, ſuæ vero ætatis 79. Hujus Opera ſcripta recognovit & approbavit ſacra Congregatio Rituum die 20. Maii 1745. in cauſa de illius Beatificatione inchoata, & in examine juridico circa illius heroïcas virtutes & miracula moto, ſecundum cujus Sententiam dicta ſacra Congregatio decrevit *poſſe procedi ad ulteriora.* Talia verò Opera nuncupantur.

1. *Trattato ſopra l'Orazione de fede:* quem an. 1680. adverſus Molinoſum ſcripſit annis ſeptem antequam S. Inquiſitio Romana errores hujus Authoris ſpeudo-Myſtici condemnaret. Hic Tractatus integer typis datus eſt in cauſa decretoria Beatificationem *Seraphinæ* agente.

2. *Tractatus plurimi*, qui ſequuntur; necnon aliorum tractatuum fragmenta, & expoſitionum ſuæ conſcientiæ quas apud Confeſſarium depoſuit; atque multæ Epiſtolæ adverſus pſeudo-Ethicam Michaelis Molinoſi ſcriptæ, typos Italicos acceperunt in *Seraphinæ* vita edita Neapoli apud Dominicum Rozelli, anno 1723. & nuncupata Eminent. & Reverendiſſ. D. D. *Vincentio Mariæ Cardinali Orſini*, Archiepiſcopo Beneventano, qui poſtea ad ſummum Pontificatum promotus eſt ſub nomine *Benedicti XIII.* edita, inquam, ab erudito R. P. *Thomaſo Pagani*, Oratorianæ Congregationis Neapolitanæ Sacerdote.

3. *Opera* præfatæ Seraphinæ *manuſcripta & 22. voluminibus* contenta penes ſe habet R. P. Seraphinus Potenza Carmelita, hujus Virginis Beatificationis poſtulator.

1. *Volumen in-4.°* Mſ. 339. foliis contentum comprehendit Diſſertationes ſivè Tractatus de SS. Trinitate in genere, deindè de ſingulis Perſonis; de Proceſſione Spiritus Sancti ex Patre & filio: de Generatione Filii, & ejus Incarnatione. Revelationem de hujus Incarnationis neceſſitate, natura, Nativitate, Circumciſione; de Omnipotentia Dei, & de Annuntiatione. Relationem plurium viſionum: Tractatus de Peccato & ejus effectibus: de Miſericordia Dei erga peccatores pœnitentes. Hæc tribus triginta ſex titulis aut tractatibus diſtinguntur.

2. *Volumen in-4.°* Mſ. 228. foliis contentum dividitur in titulos ſeu Tractatus triginta ſex ubi agitur de Sententiis quas ad formam teſtamenti reliquit ſuis Monialibus. De Dialogis ſeu Colloquiis circa Communionem & Profeſſionem. Tractatus de caritate Dei erga creaturas. De Mediis ſuſpirandi ad Deum, illum videndi; de illius pulchritudine, attributis & laudibus. De Laudibus S. Joſephi: de modo pœnitentiam agendi, & quare. Relatio plurium viſionum, & fundationum ſuorum Monaſteriorum.

3. *Volumen in-4.°* Mſ. 265. foliorum, continet Tractatum ampliorem de attributis Dei: modum regendi vitam interiorem & exteriorem: viſiones ſeu apparitiones noſtri D. Jeſ-uChriſti, necnon S. Philippi de Neri: multas Epiſtolas piis & devotis perſonis ſcriptas.

4. *Volumen in-4.°* Mſ. 156. foliorum complectitur plures Epiſtolas ſpirituali ductu plenas, viris Eccleſiaſticis ſcriptas: enumerationem ſuorum omnium Directorum cum ordinariorum, tum extrordinariorum: Actus humilitatis, quibus indignam ſe profitetur, quæ inter creaturas ſuperſtes vivat.

5. *Volumen in-4.°* Mſ. 493. foliorum, nihil exhibet præter Epiſtolas, quarum aliæ ad Vitam Spiritualem, ad ſuas fundationes ſpectant aliæ, aliæ ad annum recentiorem urbanè peroptandum, aliæ ſtatum ad ſuæ conſcientiæ detegendum & firmandum.

6. *Volumen in-4.°* Mſ. ex 447. foliis compactum, continet Epiſtolas Spirituales, vel laudes plurimas Cardinalis Orſini, qui poſteà Benedictus XIII. vel oppugnantur errores Michaelis Molinoſi, cujus meditatio appellatur Oratio fidei inimica.

7. *Volumen in-4.°* Mſ. 461. foliorum, & 8. *Volumen in-4.°* Mſ. 461. foliorum, 9. *Volumen in-4.°* Mſ. 474. foliorum, 10. *Volumen in-4.°* Mſ. foliorum 386. 11. *Volumen in-4.°* Mſ. 487. fol. 12. *Volumen in-4.°* Mſ. 581. ſimilibus oppletur Epiſtolis.

13. *Volumen in-4.°* Mſ. 362. foliorum exhibet Intellectiones Myſteriorum & Viſionum numero vicenas ſextenas: exhibet ratiocinationes de regno Mundi externo, de regno Dei æterno; de Vita & Paſſione Jeſu-Chriſti: exhibet Tractatum de Anima, de Potentia Domini abſoluta: exhibet interpretationem Pſalmi quarti, & ſpeciatim illorum verborum *Signatum eſt ſuper nos lumen vultûs tui:* exhibet Colloquium Animæ cum Deo, & Soliloquium ante Communionem: exhibet Tractatum adverſus Doctrinam Michaelis Molinoſi: cum Dei voluntate conformitatem, & Tractatum de vita communi.

14. *Volumen in-4.°* Mſ. ex foliis 236. compoſitum, explicat viginti Relationes donorum quibus eam ditavit Dominus Jeſus-Chriſtus. Alium Tractatum de tribus Perſonis Divinis, & de Incarnatione.

15. *Volumen in-4.°* Mſ. 272. foliorum, exponit viginti ſeptem favores acceptos.

16. *Volumen in-folio*, Mſ. ex 178. foliis compoſitum: 17. *Volumen in-folio*, Mſ. ex 199. foliis: 18. *Volumen in-folio*, Mſ. ex foliis 173. 19. *Volumen in-folio*, Mſ. ex foliis 176.

Volumen 20. *in-folio*, Mſ. ex foliis 174.

21. *Volumen* ex foliis 63. Mſ. *in-folio.* Tandem

S.

22. *Volumen Mſ. in-folio*, conflatum ex foliis 22. continens hæc omnia volumina, plurimas Epiſtolas quarum in aliis deſcribuntur *favores Seraphina* collati, in aliis ſpirituales Litteræ, in aliis exhibentur fundationes ab illa conditæ, in aliis negotia Urbanitatis pertractantur.

X X X V.

SERAPHINUS A CONCEPTIONE, Romæ ortus die 25. Junii an. 1628. inter Carmelitas Excalceat. die 8. Decembr. 1641. Tyrocinium aggreſſus, Profeſſionem emiſit die 5. Julii 1643. Peractis ſtudiorum curſibus, ex diſcipulo Magiſter Philoſophiam ac Theologiam ea Doctrinæ methodo docuit, ut publico applauſu, *Admirabilis ſpeculativi* titulum adeptus fuerit. Ex gravi morbo liberatum, Perufini Cœnobii regimini ſuperiores præfecerunt. Anno 1662. Romam evocatus, ut priſtinam, quam ſecundò amiſerat, ſanitatem faciliùs recuperaret, die 18. Julii 1663. vivere deſiit, ætatis anno 36. Scripſit:

1. *Tractatum de Pœnitentiæ virtute & Sacramento.* Opus poſthumum Romæ editum, anno 1674. *in-folio*, Operâ Joannis-Baptiſta à S. Joſepho ejus nepote.

2. Manuſcriptos Tractatus, *de Proœmialibus ſacræ Theologiæ. De Gratia. De Incarnatione. De Sacramentis in genere & in particulari*; ac præcipuè *de ſacrâ Euchariſtia.*

3. Manuſcriptos Tractatus alios reliquit, *de Summulis. De Meteoris. De omni ente.* Vitam ejus ſcripſit jam memoratus Joannes-Bap. à S. Joſeph Carmelita Excalceatus, & ſacræ Congregationis Indicis Conſultor; eamque præfixit Tractatibus de Pœnitentia. Illius quoque meminit *Necrologium* Conventûs Romani *S. Mariæ de Victoria*: necnon Proſper Mandoſius, in *Bibl. Romana*, *Centuria quarta*, *p. 271.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 352. & ſeqq.*

X X X V I.

SERAPHINUS A S. FRANCISCO, dictus in ſeculo *Gaſpardus Forget*, ex ejuſdem nominis familia, quæ Collegium in Academia Pariſienſi fundavit; *Auriliaci* in Alvernia, die 1. Auguſti 1596. ortus, à parentibus Pariſios in idem ſui nominis Collegium miſſus, Carmelitis Excalceatis, die 2. Martii 1614. nomen Profeſſione dicavit. Novitiorum Magiſter factus, Prior Charentonenſis & Toloſanus tantam ſibi venerationem comparavit, ut ſupremi Præſides, Magnates, Principes, Epiſcopi & Cardinales charum illum haberent, & ipſe Illuſtriſſimus præcipuè *Petrus Seguierius*, Franciæ Cancellarius, in majoris momenti rebus eum conſulere vellet. Claromontanum Conventum, cujus fundationem procuraverat, ultimò petens, ibi lethali morbo correptus, feliciter obdormivit in Domino, die 19. Octobris anno 1641. Scripſit:

1. *Regulam ad examinandum profectum interiorem Animæ.* Pariſiis, Gallicè, apud Joannem Germon, 1628. *in*-12.° & ſæpius anteà: ex Hiſpanico idiomate R. P. *Thomæ à Jeſu*, Carmelitæ Excalceati; nomine ſuppreſſo editoris ſeù traductoris.

2. *Hominem abſconditum*, in duas partes diſtributum. Gallicè.

3. *Vitam abſconditam Chriſti*, etiam Gallicè.

4. *Diſcurſus in hæc D. Pauli verba*: Nolite conformari huic ſæculo. Quæ tria Opera *Mſſ.* aſſervantur in Conventu Carmelitarum Excalceatorum Claromontano, ſuppreſſo Authoris nomine: quare opinione tantum traditâ, noſtro Seraphino adjudicantur.

5. *Exercitiorum ſpiritualium fragmenta.* Quæ cum vitâ ejuſdem ab anonymo quodam Excalceato Carmelitâ ſcriptâ; Mſſ. ibidem aſſervantur.

Seraphinum à S. Franciſco commendant Lud. à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallia*, *Lib. II. cap. 32.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 385.* Martialis à S. Joanne-Bap. in *Bibli. Carmelit. Excalc. p. 354. & ſeqq.*

X X X V I I.

SERAPHINUS A S. FRANCISCO, natione Gallus, Provincia Neuſtrius, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in ſtrictiori Regulari Obſervantiâ Rhedonenſi profeſſus, Commiſſarius Generalis præfuit Capitulo Provinciali Ploermelenſi, die 12. Maii 1702. & Andegavi obiit die 13. Septembr. 1718. poſtquam ſcripſiſſet Gallicè *de ſacro Scapulari.* Andegavi 1698. *in-8.°*

X X X V I I I.

SERAPHINUS GEORGIUS, natione Tuſcus, Carmelita Lucenſis, Congregationis Mantuanæ Sodalis, Doctor Theologus: vir pietate & Litteris conſpicuus circà annum 1640. edidit Italicâ linguâ.

De Confraternitate Ordinis Carmelitarum libellum: quem Latinè reddidit P. Angelus Bucellenius, ejuſdem Congregationis alumnus; teſte Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 385.* poſt Baptiſtam de Lezana, in Tractatu *de Mariâ Patrona*, *cap. 9.* citato apud Danielem à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani*, *pag. 458. num. 1787.* Vide ſuperius tomo I. verbo Georgius Seraphinus.

X X X I X.

SERAPHINUS A JESU, in ſeculo dictus *Chriſtophorus Billard*, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, inter primos ſtrictioris Regular. Obſervantiæ Rhedonenſis ſequaces notiſſimus, anno ſalutis 1613. die 14. Februarii in Conventu Andegavenſi ſub *Franciſco Odiau* Priore profeſſus, diverſis in locis ipſe poſtcà Prior, ac ſuæ Provinciæ Syndicus: vir ſingulari Humanitate præditus, religione & ingenio clarus, Concionator celebris, & magnatibus ſummè charus, multum profuit acquiſitioni Monaſterii *Quildonenſis Noſtræ Dominæ de Bonoportu* dicti, in Diœceſi Macloviensi, anno 1619. ab Nobiliſſimo Domino *Joanne Davaugour* fundati. Ejuſquoque Concionibus quaſi debetur fundatio Conventus *Joſſelinenſis* à civibus die 22. Julii 1624. in eadem Diœceſi conſtructi. Is eſt qui notabilem S. Annæ Reliquiam à Ludovico XIII. Rege Chriſtianiſſimo & Sereniſſ. ejus Conjuge Anna Auſtriacâ Galliæ Regina acceptam detulit in Conventum S. Annæ Alæriensis die 1. Junii anno 1639. Hydropiſi correptus migravit Flexiæ Prior anno 1644. ſub ejus nomine circumferuntur.

1. *Compendium ſpiritualium Operum R. P. Leonis à S. Joanne*, Carmelitæ Pariſiis, 1642. *in-12.°*

S.

2. *Epiſtolam ad Marchionem de Fontenay-Mareuil Oratorem Romanum Regis Chriſtianiſſimi Ludovici XIII. de Obitu Eminentiſſ. Cardinalis Richelæi.* Pariſiis, & Lugduni, 1642. *in-8.°* & *in-4.°* Iterum Pariſiis, 1651. *in-8.°* Gallicè, Latinè, Hiſpanicè & Italicè. Vide quæ de hac Epiſtola dictum eſt in Catalogo Operum Leonis à S. Joanne, num. 42. *pag. 242. hujus tomi II.*

Seraphinum commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Carmelit. Provinciæ Turoniæ*, *Mſſ.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſerv. Rhedon. cap. 29.* & *32. p. 178.* Bonifacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelit. Obſervantiæ Rhedonenſis Decade 9. p. 51.* Hugo à S. Francitco, in *vita Philippi Theobaldi*, *p. 110. 175. 317. 418.* & *419.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita* ejuſdem *Philippi Theobaldi*, *pag. 139.* Ludovicus Jacob, *Lib. II. Bibliothecæ Pontificiæ*, *p. 268.* & in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 386.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1094. num. 3862.* ubi vocat eum *Stephanum à Jeſu.*

X L.

SERAPHINUS A JESU MARIA, in ſeculo DU CROCQ nuncupatus, Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, in Atrebatenſi Diœceſi ad *Caſtrum S. Pauli* natus, Philoſophiæ necnon Theologiæ ſuos apud ſodales Profeſſor, Juris Canonici peritiſſimus, & Concionator celeberrimus, Romæ à Reverendiſſimo *Matthæo Orlando* vocatus anno 1668. Eum poſtea in Conventuum Viſitationibus Comitatus eſt, & cum illo adfuit anno 1669. Capitulo Provinciali Turonibus celebrato die 17. Maii.

Deinde titulum Provinciæ Terræ-Sanctæ an. duodecim geſſit, & alia plura honoris officia exercuit Romæ in Monaſterio S. Mariæ Tranſpontinæ, & præcipue Commiſſarii Generalis munus Provinciæ Polonorum Reformatorum; pro quorum diviſione ſubſecuta nonnulla condidit Decreta ad rectum eorumdem Reformatorum regimen congrua, quæ ad Provinciæ Pedemontanæ Reformationem quoque inſervierunt à ſanctiſſimo Domino noſtro Innocentio XI. confirmata anno 1686. die 4. Julii. Aſſiſtens etiam fuit Reverend. *Francisci Scanapiechi*, & Provinciæ Scotiæ titulo inſignitus in Congregatione Generali ad Cœnobium S. Mariæ Tranſpontinæ habita an. 1676. ſicut & Secretarius Generalis pro Germania & Belgio nominatus.

Anno 1680. erat pariter ſocius Reverendiſſimi Vicarii Generalis *Æmilii Jaconelli.* In Congreg. Generali Romæ celebrata an. 1682. Ob mortem Prioris Generalis *Ferdinandi Tartagliæ*, in Socium aſſumptus eſt à Reverendiſſimo P. *Monſignano.* Inſuper & anno 1686. non ſolùm Comitiorum Generalium in Urbe celebratorum Secretarius extitit, verùm quia in Priorem Generalem electus fuerat abſens *Paulus à S. Ignatio*, Seraphinus in Vicarium Generalem aſſumptus, loco præfati *Pauli* profeſſionem fidei emiſit coram Eminentiſſ. Paolutio Cardinali de Alteriis Ordinis Protectore, & ad obedientiam teſtandam recepit Religioſos ſubditos, quotquot ad oſculum manûs acceſſerunt.

Inſignem ſe præbuit benefactorem Bibliothecæ Tranſpontinæ; cui, ex aſſenſu & conſenſu Apoſtolico Innocentii XI. dato anno 1684. die 7. Julii multos contulit Libros, & eam plurimis codicibus ditavit. Extremâ tandem infirmitate laborans, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Viatico roboratus & Oleo Sancto inunctus, anno 1688. feriâ ſecundâ, die 15. Martii, ſub veſpere in mortis agonem incidit, & biduo luctatus uſque ad horam noctis nonam feriæ quintæ, diei 18. quâ ſpiritum Deo reddidit. In Cœnobio S. Mariæ Tranſpontinæ ſepultus, in Sacello S. Angeli Martyris, Prioribus & Procuratoribus Generalibus inhumandis aſſignato, ætatis ſuæ anno ſeptuageſimo ſexto. Ejus Opera indicantur.

SCRIPTA:

1. *Autographum exemplar Originalis teſtimonii* Romam miſſi de Pictura vetuſtiſſima, repræſentante Sanctum Simonem Stock à B. Virgine recipientem Scapulare, & indutum pallio ex partibus quatuor albis, & tribus nigris contexto, ita quidem ut duæ interiores utrinque albæ ſint, & duæ ſequentes nigræ, & in medio dorſi nigra, perpendiculariter à collo ad medios tibias ſeu talos; prout extat in Carmelitarum Conventu *Saccæ* in Siciliâ. Quod quidem teſtimonium juridicum datum ibi eſt anno 1677. menſe Julio, Dominica tertiâ, die decimâ octavâ ejuſdem menſis, in qua celebratur Feſtum ſolemne Beatiſſimæ & Sanctiſſimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo; Indictione decimâ quintâ, &c. Prodiit *tomo I. Speculi Carmelitani*, *pag. 762. num. 2881.*

2. *Libellus Supplex*, ſeu Memoriale, ut vocant, *ad ſacram Congregationem Rituum*, pro obtinenda Licentia recitandi Orationem & Lectiones proprias de Sancto Alberto Patriarcha Jeroſolymitano. Cui libello ſacra Congregatio annuens, reſpondit à tergo, die 18. Julii 1671. *Conceſſæ ſunt*, *me reſtrente*, *Lectiones cum Oratione. Card. Bonæ.* Prodiit tom. I. Speculi Carmelitani, pag. 749. & pag. 871. num. 3185.

At R. P. Papebrochius tomo I. Aprilis in notis ad vitam ejuſdem S. Alberti, cap. 4. num. 38. inſurgens in Auctorem hujus Libelli, ait: » Quiſquis igitur Lectionum iſtarum ſacræ Congregationi offerendarum Auctor fuit, hunc oportet eas ſomniantem ſcripſiſſe: certè, non niſi ſomnians vidiſſe potuit Canonicorum officia propria in quibus ipſas legeret. Proinde non modo fidem nullam, ſed pœnam graviſſimam commeruit, qui talia obtulit ſacræ Congregationi, tamquam à Canonicis Lateranenſibus.

Sed quo fundamento tam ſeveram tulit ſententiam Papebrochius? Ex ſuppoſito falſo. Cenſor enim ſupponebat, non extare apud Canonicos Regulares Lateranenſes Officium de S. Alberto, nec ullum inter Canonicos Regulares tunc hujus Sancti eſſe cultum. Poſtquam autem teſtimonia juridica cum Lateranenſium in Italia, tùm Canonicorum Regularium in Belgio, in Auſtria & Polonia de S. Alberti cultu celebrato protulerunt Carmelitæ ex Officiis Sanctorum propriis, quæ memorati Canonici celebrant ex ſpeciali Pii V. ſummi Pontificis conceſſione anno 1571. ſicuti certo conſtat locis citatis tomo I. Speculi Carmelitani, p. 750. num. 2834. & p. 871. num. 3189. Errorem & ſui cauſam erroris agnovit & correxit Papebrochius, in Hiſtoria Chronologica Patriarcharum Hieroſolymitanorum, tomo 3. Maii p. LIII. num. 223. ſcribens:

„ Ignoſcendum mihi puto, quod procul ab Italia, ſcribens Commentarium de B. Alberto, opponendum primæ parti Armamentarii (Carmelitici) editi anno 1669. gravius quam par

„ fuerat judicaverim de iis, per quos credebam „ in errorem inductos Carmelitas... Cum ſuper „ ea quæſtione hæſitaremus, ego ſcriberem Romam ad P. Carolum Alexandrum à Manderſcheidt, Pontificium in S. Petri Baſilica Pœnitentiarium... Mihi ex ore Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium reſponſum fuit, „ hos de *Alberto* nihil ſcire, nec nomen quidem „ nedum ejus Officium recitare.

„ Sed denique poſt Aprilem editum, multamque ultro ac citro quæſtionem, patuit erroris „ mei cauſa. Procurator ille, ut ſcribebatur, „ Generalis Regularium Canonicorum, Congregationis erat, non Lateranenſis, ſed Gallicæ, „ Aſſelinus nomine; annum quidem circiter vigeſimum in Urbe & officio illo agens, ſed „ diverſo à Lateranenſibus tecto habituque utens, „ & (quod bonus Pater Carolus neſciebat) etiam „ Officiorum propriorum diverſo Libro. Mirum „ ergo non fuit eum ignorare, quid procul ab „ Urbe in Lombardia non ita pridem innovatum „ eſſet in Officiis, quibus etiam in Urbe Lateranenſes utebantur; & excuſabilis videtur culpa P. Caroli, cui nec minima quidem cogitatio „ ſuggerebat, eos qui dicebantur uti Officiis à „ Pio V. conceſſis, iiſdem uti tam diverſis, ut „ aliis ignoratos Sanctos colerent alii. De me, „ ut quiſque volet, ſic ſtatuat: ſicuti videor feciſſe injuriam, reparatam eam omni modo cupio, ſincera & candida rei ut acta eſt declaratione, & in prædicto Commentario meo expunctam vel mutatam bonam partem numeri 38.

3. *Athenticum teſtimonium de Miraculo* per ſacrum Scapulare facto in Milite, qui an. 1648. ad Ipras Flandrorum, Sclopo appetitus, pilam in Scapulare quod geſtabat, incidentem, excepit illæſus. Atque, ut geminaretur miraculum, effigies Dei-paræ acu picta in Scapulari, in quam pila incurrit, expreſſa eſt in plumbo. Quod Sereniſſimus *Leopoldus Auſtriacus* ac miraculi memoriam aſſeveraſſe dicitur: qui & hunc caſum præfatus Sereniſſimus Princeps, poſtea Auguſtus Romanorum Imperator, retulit & aſſeruit, tunc Gubernator Belgii, anno 1655. die 24. Junii, audientibus & præſentibus, ipſo *Seraphino à Jeſu Maria*, & aliis Carmelitis, dum prandere dignaretur in Refectorio Conventus Dominæ Noſtræ Bonæ-Spei propè Valencenas, occaſione profeſſionis in Ordine Carmelitano R. P. *Philippi à S. Joſepho* quondam *Marchionis de Renti*, primogeniti Excellentiſſimi *Ducis Hervæi.* Quoad globum illum, cui impreſſa erat effigies Virginis Deiparæ, aſſerebat memoratus Sereniſſimus Princeps ſe illum inter manus habuiſſe, ſed ad Preces militis Officialis, cui res contigerat, eidem reddidiſſe. Hæc leguntur tomo I. Speculi Carmelit. pag. 621. num. 2401.

4. *Libellus ſupplex* Innocentio XI. ſummo Pontifici oblatus, à quo poſtulabat, ut Libri quos ad uſum acquiſierat, exceptis paucis ad Provinciam Flandro-Belgicam pertinentibus, adjungerentur Bibliothecæ Conventûs S. Mariæ Tranſpontinæ, ubi è vivis exceſſiſſet. Annuit Pontifex Maximus Apoſtolicis Litteris anno 1684. die 7. Julii datis, quæ prodierunt in Bullario Carmelit. tomo II. pag. 635.

5. *Decreta pro Reformatis Carmelit. Provinciæ Poloniæ Conventibus:* quæ promulgavit an. 1686. die 7. Junii; dum Vicarium Generalem ageret; & quæ confirmavit eodem anno Innocentius XI. die 4. Julii. Hæc prodierunt in Bullario Carmelitarum, tomo II. p. 640. & 641.

6. *Circumſtantiæ notabiles & obſervatione dignæ circa Decretum pro Officio S. Eliæ Prophetæ*, datum in Congregatione S. Officii die 11. Septembris 1630. Has circumſtantias ſcripſit Seraphinus anno 1673. die 4. Martii, & eas Româ miſit Antuerpiam ad R. P. Danielem à Virgine, his verbis.

„ Cum nonnulli controverſiam moviſſent circa „ Officium S. Eliæ, ea ad ſacram Congregationem traducta fuit. Pridiè ejus diei, quo in ſacra „ Congregatione de negotio illo tractandum erat, „ præcipuus opponens magnus fuit ſubito afflictus „ doloribus inteſtinorum: hinc ei incidit cogitatio, an non in pœnam, ſeu monitionem cruciatus illi immiſſi. In ea opinione magis confirmatus fuit, quòd eâ die aperiens ſacra Biblia, primùm in ejus oculos occurrerunt illa „ ſacri Textûs verba, S. Eliæ ſic Deum alloquentis: *zelo zelatus ſum pro Domino Deo exercituum*, „ *&c.* Poſt notabilem temporis moram, rurſus „ aperiens Biblia, incidit in Epiſtolam S. Eliæ „ è Paradiſo miſſam, de qua 2. *Paralipomenon* „ *21.* Utriuſque loci factâ collatione, & perpenſo „ eventu, vir ille, magnæ auctoritatis, & eximiæ „ eruditionis, pariter & pietatis, propoſitum, „ anteà ex pio zelo conceptum, agendi contra „ iſtud Officium, mutavit; cœpitque mox convaleſcere; ſic ut die deſtinatâ ſe conferre potuerit ad ſacram Congregationem, ubi efficaciter egit, pro continuando Officio S. Eliæ, illi „ deinceps ſingulariter devotus». Hæc leguntur tomo II. Speculi Carmelitani, p. 584. num. 2054.

7. Multùm contulit ad editionem Miſſalis & Breviarii Ordinis Carmelitarum, factam Antuerpiæ, anno 1683. ex mandato Reverendiſſimi P. Angeli Monſignani Prioris Generalis. Et ea prima eſt in qua præſcribitur forma dicendi in Miſſa & in Choro: *Confiteor Deo, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Patri noſtro Eliæ.... Ideò precor Deum.... Beatum Patrem noſtrum Eliam, &c.*

8. *Librum de Miraculis & Beneficiis S. Angeli Carmelitæ & Martyris* apographum Mſ. & in Bibl. Tranſpontina ſervatum deſcribi curavit; propriâ ſyngraphâ munivit, & eum miſit Antuerpiam ad R. P. Danielem à Virgine Maria, anno 1673. menſibus Junii & Auguſti: prout refert R. P. Daniel Papebrochius, tom. II. Maii p. 64. num. 39. & pag. 65. num. 4.

9. *Epiſtola gratulatoria ad* eumdem *R. P. Papebrochium*, qui Librum præmemoratum de Miraculis & Beneficiis S. Angeli, capitibus tredecim diviſum inſeruerat tomo II. Maii inter Acta Sanctorum, pag. 64.-94.

„ Hæc autem Epiſtola 24. Februarii die, an. „ 1674. ſcribitur his verbis. Non erat Paternitatis veſtræ mihi gratias agere, pro exſcripta & „ tranſmiſſa copia Libri Miraculorum S. Angeli; „ ſed mei: qui ſemper me & memorem & gratum „ illi profitebor, quod tam ardenti ſtudio evulgandis Sanctorum Ordinis noſtri mirabilibus inſudet. „ Habeo in noſtra cella apographum authenticum „ primi proceſſus informativi pro canonizatione „ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, quod deſcribi „ curabo, & deſideratam delineationem antiquæ „ imaginis S. Angeli aſſervatæ in Oratorio Sodalitatis Leccatenſis, fideli pictoris manu fieri, „ una cum teſtimonio ætatis ejuſdem picturæ, ut „ pro viribus reſpondeam zelo veſtræ Paternitatis;

„cui

S.

» cui ſicuti R. P. Henſchenio, immenſas ago gra» tias pro tot laboribus exantlatis ad honorem » Sanctorum Ordinis noſtri, & ab eis utramque » mercedem utrique deprecari non omittam ». Hæc Epiſtola prodiit tomo II. Maii citato, pag. 95. col. 1. num. 149.

Commendant Seraphinum à Jeſu Maria, Innocentius XI. in *Litteris Apoſtolicis citatis*, Eminentiſſ. Palutius Cardinalis de Alteriis, in *Confirmatione Decretorum pro Conventibus Provinciæ Poloniæ Reformatis, loco citato.* Necrologium S. Mariæ Tranſpontinæ, Mſ. *fol. 18.* Daniel Papebrochius, *tomo II. Maii, p. 95. col. 2. num. 250.* ubi monet Seraphinum iis Carmelitis annumerandum eſſe, qui nullam vellent habere partem in amaris querelis, quibus Armamentarii Carmelitici editor uſus eſt: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 95.* verbo, *Franciſcus Bonæ-Spei:* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1027. num. 3572.* Ludovicus Perez, in ſuis *Collectaneis, Mſſ. fol. 202.*

XLI.

SERAPHINUS A S. JOANNE-BAPTISTA, Carmelita Excalceatus, Ligur *Funebri Oratione* laudavit Vincentium Cardinalem Coſtacutum, quæ publicæ luci commiſſa eſt Genuæ, an. 1661. cum *Religione Parentalium* in oppido Clavari celebratorum; ut habemus ex Raphaele Soprano, in *Catalogo Auctorum Ligurum*, inquit Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæo Liguſtico, pag. 495.*

XLII.

SERAPHINUS MARIA POTENZA, in ſeculo *Alexander* dictus, *Genuæ*, ad quam parentes Neapolitani ob negotia tractanda perrexerant, ortum accepit die 18. Novembris 1697. Patre mortuo anno 1709. *Neapolim* rediit, ubi apud Carmelitas Provinciæ Neapolitanæ veſtem induit Religioſam die 5. Martii 1714. & anno ſequenti ſolemnem emiſit profeſſionem die 7. Martii 1715. atque in Cœnobio *Plagæ* [vulgariter *Chiaia*] dicto affiliatus, ut loquuntur, ſive Jure filii & alumni donatus. Expleto ſtudiorum cum Philoſophiæ tum Theologiæ, necnon aliarum diſciplinarum ſpeculativarum curſu, ſuum ad Ordinem ſpectantia propenſo animo monumenta perſcrutari cepit, aliiſque probum inſtillavit morem ſcribendi ſuarum mutuò Provinciarum Hiſtorias, & laudabilem in varia Monaſteria Carmelitanar. Monialium conſuetudinem induxit, ut diaria ſcriberentur de rebus inſignioribus, excellentiores potiſſimum virtute & pietate præſtantiores circa virgines ſacras ibi commorantes. Quod ita proſpero ceſſit eventu, ut plurimos iis ditatos commentariis codices collegerit ipſe atque compleverit. Intentum autem Scopum ut propior attingeret, *Romam* tranſiit die 6. Januarii 1723. ad S. *Mariæ Tranſpontinæ* Cœnobium, cujus incolatum ſibi firmiorem proponens, liberos officiis Monaſticis humeros ſubmittere non eſt dedignatus; quamvis non parùm adverſantibus ſuæ primævæ intentioni, de integra Ordinis ſui Carmelitici Hiſtoria ſcribenda. Hoc uno ſibi propoſito, omnia cujuſque generis commentaria ſuam ad mentem conducentia excipere cogitavit, plureſque quorumdam ſcriptorum errores emendare, atque incautè nævos illuc obreptos hinc avellere; iis ſaltem tantam, quantam poſſet operam collaturus, qui Annales Carmelitanos adornandos molirentur. Suis non tantùm ſodalibus, ſed etiam aliis exteris eruditis juvamen præbuit & etiamnum præbet an. 1751. Litterarium, quod ut magis ac magis omnibus innoteſcat, hæc ſolummodo grati animi memor reſero: nam

1. *Elucidationes & elucubrationes* ſubminiſtravit viro clariſſ. Dom. Joanni Maringone, qui de illo perhonorificè loquitur in Opere inſcripto: *Theſaurus Parochorum*; & in aliis Operibus, ſicut in *Commentariis Hiſtoricis de Carmelitis Luſitanis* à R. P. Emmanuele de Sa, tom. II. p. 183. num. 297. Ulyſſipone editis 1727. *in-4.°*

2. *Epiſtola* ingentis argumenti edita in *Vita venerab. Sororis Angiolæ Victoriæ Turelli*, Ordinis Carmelitani Tertiariæ, ſcriptâ à R. P. Franciſco de Simone, Sacerdote Congregationis *de Piis Operariis*, Romæ, 1735. *in-8.°* ipſo Potenza ſollicitante, & *huic vitæ* præfigente *nuncupatoriam Epiſtolam* ad Nobiliſſ. Dom. Franciſcum Pfiffer Equitem Ordinis Melitenſis, & cohortis Helvetianæ ad cuſtodiam ſuæ ſanctitatis centurionem.

3. Ad Exordium vitæ venerab. Sororis Mariangiolæ Virginis, Ordinis Carmelitici Tertiariæ, quam R. P. Franciſcus de Simone typis donavit Romanis, an. 1737. *in-4.° Epiſtolâ Dominis ampliſſimis vexillario* (Gallicè Gonfalonier) & *Prioribus civitatis Urbini dicatâ*, ubi plurima patrata ſunt miracula ad ſacras hujus Virginis reliquias.

4. Initio vitæ vener. Sororis Matris Roſæ Mariæ Serio, quam R. P. Joſeph Gentili Soc. Jeſu Presbyter, edidit Romæ, an. 1728. *in-4.°* Epiſtola præfixa, & *Eminentiſſ. ac Illuſtriſſ. Dom. Fr. Raimondo Deſpuer, Magno Magiſtro Equeſtris Ordinis Melitenſis, & Dom. de Fazano*, ubi hæc virgo vixit, *nuncupata.*

5. *Epiſtola*, quam *occaſione Reformationis in Provincia S. Alberti* Carmelitarum Siculorum factæ ſcripſit, & in qua magnum ex Reformationibus emergens commodum oſtendit.

6. *Epiſtola de cultu B. V. Mariæ in Ordine Carmelit.* exhibito, inſerta Hiſtoriæ de S. Maria Majori Romana, vulgo *della Neve* appellatâ, ſcriptæ & quatuor voluminibus *in-folio* comprehenſæ, à viro clariſſimo Dom. Abbate *Petro Caſari* Romano, proximè futuris typis donandæ.

7. *Epiſtola Apologetica* ad expellendas ven. Matri Mariæ Serio imputatas fallacias.

8. *Epiſtola* R. P. Chioſtri Florentinorum Carmelitarum Priori, & Promotori cauſæ de *Beatificatione V. Patris Agioli Mazzinghi* Florentini, & Auctoris Reformationis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ, anno 1438. defuncti ſeptimo Kalendas Septembris, ſicuti notavimus ſuperiùs, verbo, *Angelus de Auguſtinis*, aliàs *Angelinus*; In hac Epiſtola R. P. Seraphinus Potenza ſcribit vitam, virtutes, & cultum præfato B. Angiolo Mazzinghio hactenus exhibitum.

9. *Codices XIV. in-folio, Mſſ.* Quos partim ipſe compoſuit, partim tranſcripſit, ex aliorum Operibus, partim ex linguis exteris in Italicum Sermonem tranſtulit, *de Illuſtrioribus Ordinis Carmelitani viris & feminis*, accuratâ cenſurâ refertos: quibus addidit Conventuum fundationes, plurimas Imagines miraculoſæ B. Virg. Mariæ, & aliorum ejuſdem Ordinis Religioſorum, cum variis raris, licet editis, Opuſculis; inſeruitque exemplaria iconum antiquarum venerabilium

Digitized by Google

nonnullorum Carmelitarum, ſimplici ſtylo adumbratarum.

10. *Plura Commentaria* ſubminiſtravit *& Monumenta ad cauſam Beatificationis promovendam conducentia:* Beatificationis quidem vener. Matris *Seraphinæ* Fundatricis Congregationis Carmelit. Monialium *S. Salvatoris* dictæ; ſicut enarratum eſt paulò ſuper verbo, *Seraphina à Deo:* Beatificationis venerab. P. *Joannis Dominici Luchefii:* prout narravimus in verbo. *Joannes Dominicus Luchefius:* Beatificationis vener. *Matris Roſæ Serio;* cujus mentionem fecimus ſuper verbo *Maria Michaela Serio*, *Roſæ* ſoror: quam quidem Roſam adſcribi Catalogo Beatarum Virg. etiamnum poſtulat idem R. P. Potenza. Beatificationis venerabilis Sororis *Mariangiola Virgili*, Ordinis Carmelitarum Tertiariæ, profeſſæ in Conventu *di Ronchilione*. *Roncilio* eſt oppidum Italiæ, in ditione Eccleſiæ, & Tractûs cognominis caput, in Provincia Patrimonii S. Petri, ad Faliſcum amnem, triginta milliaribus à Roma diſtans: ubi Carmelus, in quo jam memorata ſoror *Mariangiola Virgili* Profeſſionem emiſit, fundatus eſt an. 1469. *Bullar. Carmel. tomo I. p. 287.*

Beatificationis *Angeli Paoli*, ad quam Poſtulatorem primò ſe geſſit, ſed vices poſtea ceſſit an. 1738. R. P. Ignatio Olyveira Luſitano Ex-Aſſiſtenti Generali, & juxtà beneplacitum ſummi Pontificis, in Brevi Apoſtolico denunciatum Ex-Generali, qui laborioſis R. P. noſtri Potenza negotiis optimè uſus eſt. Beatificationis vener. *Angelini Maſſinghi* Florentini, quemadmodum dicebamus mox *num. 8.*

Hæc ſunt quæ nobis Roma Aureliam ſcribebat Reverendus admodum P. Timotheus Bergerot de R. P. Seraphino Maria Potenza, Cœnobii S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe Æditũo, in Schedis Mſſ. anno 1749. datis die 26. Auguſti.

XLIII.

SERAPHINUS A S. MARIA, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Rhedonenſis Carmelita, Provinciæ Turoniæ, anno 1618. die 12. Januarii Rhedonis emiſit Profeſſionem: vir pietate & doctrinâ celebris obiit Rhedonis, anno 1668. die 16. Octobris, poſtquam ſcripſiſſet:

1. Ad Illuſtriſſimum Dom. Gabriel de Beauveau Epiſcp. Nannetenſem. *de Confraternitate Angeli Cuſtodis*, Lib. I. Gallicè. Nannetis, 1644. *in-16.°* typis Viduæ Petri Doriou.

2. *Occupationes interiores Animæ Chriſtianæ.* Gallicè. Pariſiis, 1651. *in-8.°* apud Stephanum Julien.

Ita Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 386.*

XLIV.

SERAPHINUS A S. TERESIA, natione Gallus, in ſeculo *Blaſius Chardon* dictus, *Claromonti* in Alvernia natus die 25. Aprilis anno 1616. Pariſios à parentibus ſtudiorum cauſa miſſus eſt, & ibi ad Patres Carmelitas Excalceatos convolans, profeſſionem die 15. Auguſti 1634. dixit: poſteà ſacræ Theologiæ Lector poſtquàm Philoſophiam docuiſſet: anno 1652. Definitor ſuæ Provinciæ: anno 1655. Aquitaniæ ſuæ Provincialis: anno 1661. ad eamdem dignitatem electus, & Provinciæ Pariſienſis Viſitator Generalis: vir ſumma humilitate præditus, qui ſacros Codices flexis genibus ſemper legebat; Orationi ſemper ferè intentus, quam nuſpiam intermiſit, niſi graviſſimâ neceſſitate cogente: tantâ ergà infirmos & ægrotos charitate ſtimulatus, ut in iis aſſiduè viſitandis, conſolandis & adjuvandis, morbum contraxerit, ex quo non potuit convaleſcere, moriens *Burdigalæ* die 28. Novembris anno 1661. Ejus Opera referuntur.

1. Victricis gratiæ Chriſti triumphus, de proſtrata ſcientia media, & erecta *ſupra metas lapſi humani arbitrii libertate. Opus omnibus Auguſtinianæ & Thomiſticæ Doctrinæ ſtudioſis accommodatum: in quo excutitur Liber Franciſci Annati ſcientiæ mediæ propugnativus. Authore Fratre Excalceato, Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo.*

2. *Divinæ motionis ad agendum in omnibus cauſis ſecundis requiſitæ neceſſitas, multiplicitas, & efficacitas à S. Thoma ſtabilita.*

3. *Diſſertatio Theologica de mente S. Thomæ circà cognitionem futurorum contingentium in actu libero ſeu decreto divinæ voluntatis, & in cauſis ſecundis quæ ſubſunt tali decreto:* duas in partes diviſa.

4. *Varii tractatus Theologici*, cum magna claritate & profunditate: in quibus accerrimè liberi arbitrii indifferentiam contrà Janſenium propugnavit; materiam de Gratia Chriſti juxtà mentem S. Auguſtini & S. Thomæ plurimum elucidavit.

5. *In decem S. Pauli Apoſtoli Epiſtolas brevis & clariſſima paraphraſis.*

6. *Expoſitio dogmatica in Epiſtolas ad Romanos & ad Hebræos.*

Catalogum hunc lego extraneâ manu ſcriptum, & Bibliothecæ Carmelitanæ Mſ. Ludov. Jacob, *paginæ 386.* additum. Authoris autem Seraphini à S. Tereſia mentionem habet Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceator. Galliæ, Lib. II. cap. 94. 102. & 126. p. 550. 573. & 652.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, p. 959. col. 1.* Martialis à S. Joanne-Bap. in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 357.*

XLV.

SERAPIO KNYPER, Polonus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, Provincialis per Poloniam & Lithuaniam ſcripſit & edidit Librum, cui titulus.

Menſa Cœleſtis ex fœcundiſſimo SS. Patrum promptuario inſtructa. Cracoviæ, an. 1665. teſte Daniele à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani, pag. 1105. num. 3918.*

XLVI.

SERAPIO A PASSIONE CHRISTI, natione Armoricus Brito, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Rhedonis, anno Domini 1650. die 11. profeſſus, Philoſophiæ & ſacræ Theologiæ Profeſſor, Concionator facundiſſimus, diverſis in locis regimen Conventuum ſapientiſſimè gerens, obiit *Aureliæ* Prior anno 1681. dùm Priorem ibi vix inchoaverat die 17. Maii. Edidit Gallico Sermone ad Excellentiſſ. D. D. Achillem Carolum Marchionem de *Nereſtang*, Ordinum S. Lazari & B. V. Mariæ de Monte-Carmelo ſupremum Magiſtrum.

2. *Orationem Funebrem Annæ Hiſpanicæ Reginæ*

S.

Chriſtianiſſimæ, Ludovici Magni Matris Auguſtiſſimæ, Pariſiis, apud Sebaſtianum Maueroy, an. 1666. *in-4.°* teſte Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelitana*, *Mſ. pag. 386.*

XLVII.

SERAPIO A SS. TRINITATE, Carmelita Excalceatus Valencenenſis edidit:

Sermones ſuper Salutationem Angelicam; ſicut legitur in Bibl. Carmelit. Excalc. p. 358.

XLVIII.

SERVATIUS A S. PETRO, Carmelita Excalceatus Belga, edidit Opera quæ inſcribuntur:

1. *Meditationes* Latinè ſcriptæ, Coloniæ, 1678. Antuerpiæ, 1682. *in-8.°*

2. *Methodus tripartita, ſemibrevis & clara praxis adjuvandi infirmos agonizantes*, triplici lingua, Latina, Gallica & Belgica. Ypris, 1682. Gandavi, 1704. Bruxellis, 1706. *in-12.°*

3. Tranſtulit in idem idioma Belgicum *Opera Sanctæ Tereſiæ*, tribus tomis *in-4.°* Gandavi, an. 1697. & 1700. Iterùm ibidem annis 1711. & 1712.

4. *Opera S. Joannis à Cruce*, ibidem, anno 1693. *in-4.°*

5. *Inſtructio Novitiorum à Joanne de Jeſu Maria*, duplici editione Gandavenſi.

6. *Dolores Jeſu-Chriſti* à Thoma de Jeſu, Auguſtiniano. Ibidem, annis 1706. & 1715.

7. *Paſtor Nativitatis* per D. D. de Palafox compoſita.

Hæc leguntur apud Martialem à S. Joanne-Bap. in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 358.*

XLIX.

SEVERINUS A S. PETRO, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor: vir moribus, vitæ probitate, & eruditionis fama clarus, obiit Pictavis ad Clanim Fluvium, anno Domini 1659. die 2. Aprilis. Edidit,

Novam praxim Logices, ſub ſpetiali methodo; ad certiorem mentis directionem in omni ſtudio veritatis. Pictavis, apud Joannem Fleurian, 1657. *in-4.°* Latinè. Ibidem iterùm 1658. *in-4.°* Severinum à S. Petro memorant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 386.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1094. num. 3862.*

L.

SEVINUS COUSIN, aliàs *Seguinus*, natione Gallus, patriâ Pictavienſis, patrii Conventûs alumnus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor celeberrimus, ac primus hujus ſacræ Facultatis Profeſſor in Pictavienſi Academia per Chriſtianiſſimum Galliæ Regem *Carolum VII.* fundatâ anno 1431. cujus inſtitutioni ac erectioni multam cùm noſter *Sevinus* contuliſſet; in hujus rei memoriam, prædicta Academia quot annis die *S. Martino* ſacrâ ad Carmelitarum Eccleſiam accedit pro Scholarum in auguratione reſtituendâ, Miſſamque ſolemnem à Carmelitis celebrari curat.

Ad Turoniæ Provinciæ regimen tenendum Sevinus, anno 1439. Rupellæ evectus fuit à ſuis ſodalibus unanimi conſenſu plaudentibus. Anno 1442. Provinciali Cætui, Dolenſi apud Aremoricos Britanniæ in Conventu celebrato, Præſide *Antonio Buſſonis* Vicario Reverendiſſimi *Joannis Faci*, adfuit. Præſedit ipſe Comitiis Juliodiuni habitis anno 1445. Henneboniti, anno 1448. Andegavi anno 1450. Quo tempore Rhedonenſis Monaſterii erectionem approbavit. An. 1454. die menſis Junii 24. Collegium Provinciale in novo Conventu Rhedonenſi convocatum eſt; cui, Coaſſiſtente noſtro *Sevino*, præfuit Reverendiſſimus Joannes Soreth.

Comitiis totius Ordinis apud Lutetiam Pariſiorum, anno 1456. congregatis, inter Provinciales ſuum tenuit locum. Paulopoſt, & eodem anno ipſe Sevinus in eodem Conventu Capitulum ſuæ Provinciæ celebravit. Quo celebrato, elapſis paucis menſibus ejuſdem anni 1456. diem clauſit ultimum, poſtquàm ſcripſiſſet:

1. *In ſacram Scripturam Commentaria plurima*, *Mſſ.*

2. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria*, quæ Pictavis dictavit, Mſſ.

3. *Orationem* coram Academicis Proceribus Pictavienſibus, anno 1432. habitam.

Sevini Couſin mentionem habent, Joannes Fileau, in *Hiſtoria Academiæ Univerſitatis Pictavienſis.* Liber *Mſ.* Ordinis Carmelitarum *fol. 50.* Mathurinus Aubron, in *Annal. Carmel. Provinciæ Turoniæ:* Columbanus à Noſtra Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium Carmelit. Provinciæ Turon. pag. 4.*

LI.

SIBERTUS DE BEKA, corruptè BELTEUS, natione Teuthonicus, patriâ Geldrienſis, Carmelita Colonienſis, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor in Capitulo Generali Burdigalenſi, anno 1318. & in Barcinonenſi anno 1324. Provincialis Alemaniæ inferioris nominatur, & in Albienſi anno 1327. & Valencenenſi anno 1330. totiûs Alemaniæ inferioris & ſuperioris: Vir in ſacris Litteris valdè eruditus, & tam in Jure Canonico, quàm in Philoſophia Ariſtotelica egregiè doctus, nec minùs converſatione, quàm ſcientiâ clarus, Concilio Viennenſi, interfuiſſe dicitur à *Ludovico Jacob.* Privilegium de extenſione ad Ordinem Carmelitarum Conſtitutionis ſuper Cathedram, à *Bonifacio VIII.* editam, & à *Clemente V.* renovatam in Concilio Viennenſi, à ſummo Pontifice *Joanne XXII.* anno 1326. impetratum eſt, ipſo Siberto procurante, qui deceſſit Coloniæ Ubiorum anno Chriſti 1333. die 29. Decembris; ſepultus antè majorem Aram Eccleſiæ Carmelitarum. Scripſit:

1. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Summam Cenſurarum novi Juris:* ſivè, *de Caſibus Conſcientiæ*, Lib. I.

3. *Conſiderationes ſuper Regulam Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. qui anno 1507. editus eſt Venetiis, in Speculo Ordinis, *folio 32.* Et quædam apud Ribotum, Lib. VIII. cap. 5. & 6.

4. *Faſciculum Florum diverſarum Hiſtoriarum*, Lib. I.

5. *Bullarium Ordinis, ſeu Privilegia Carmelit.* Extare aſſerit Ludovicus Jacob, Mſ. Pariſiis, Coloniæ & Burdigalæ apud Carmelitas.

6. *Ordinale Domini Sepulchri*, quo Carmelitæ utebantur, *correxit*: illudque deinceps obſervari juſſit in Anglia, Scotia & Hibernia Joannes Bloxamus, anno 1342. Provincialis & Viſitator.

Sibertum de Beka laudant Wernerus Roverlinck, in *Faſciculo temporum, ad an. 1384*. Joan. Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 557*. Jacobus-Philippus Foreſta Bergomenſis, in *Supplemento Chronicorum*, an. 1320. ubi vocatur *Sibertus Teuthonicus*. Guillelmus Eyſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis*: Jacobus de Plebe, in *Indice Illuſtrium Carmelitarum*: Renatus Chopinus, in *Monaſtico*: Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*: Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Alphonſus Ciaconius, in *Joanne XXII*. Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienſi*: Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis, cap. 64. p. 510*. Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliot. Eccleſiaſt. cap. 486*. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*: Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis, p. 673*. Joannes-Franciſcus Foppens, in *Bibl. Belgica, p. 1094*.

E Carmelitis Arnoldus Boſtius, *Lib. de Script. Carmelitis, cap. 7*. Joannes Paleonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti, cap. 10*. Hi duo ſcriptores animadvertunt *Ordinale* ſeu Cæremoniale *Dominici Sepulchri* à noſtro Siberto correctum in uſu eſſe apud omnes Carmelitas incœpiſſe à tempore Capituli Generalis anno 1315. Coloniæ celebrati. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 76*. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 283*. Joannes de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1331. num. 4. p. 551*. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 386*. Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 497. num. 889*. Idem *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1109. num. 3932*. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 232. & 238*. Michael à Fonte, in *Compendio Hiſtorico Ordinis Carmelitarum*; & alii quibus omnibus prævivit Philippus Ribotus, *Lib. VIII. de Geſtis particularibus Ordinis Carmelitarum, cap. 5. & 6*.

L I I.

SYBERTUS DE BOPPARDIA, dictus *de Troiſtorp* Epiſcopus Malvaſienſis, mortuus Boppardiæ, & ibidem ſepultus in Choro ſub inſigni lapide ipſius effigiem in Epiſcopali ornatu exhibente, cùm hâc inſcriptione:

D. O. M.

ANNO DOMINI M. CCCLIX. XI. KALENDAS OCTOBRIS OBIIT VENER. P.
ET DOM. D. SYBERTUS, DEI GRATIA EPISCOPUS MALVASIENSIS,
CUJUS ANIMAM REQUIESCAT IN PACE.
AMEN.

De eodem legitur in antiquo libro Anniverſariorum Conventûs Boppardienſis, ad diem S. Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ.

Anno 1359. Anniverſarium Domini pie memoriæ Syberti Epiſc. Malvaſienſis Ord. noſtri peragetur in Feſto Matthæi Apoſtoli & Evang. de quo Fratres receperunt teſtamentum bonum, tam in Libris, quàm in pecuniis: ſic ibi.

Cujus verò Epiſcopi, ſivè loci fuerit Suffraganeus, non exprimitur; credibile tamen, fuiſſe Trevirenſem, cui ſucceſſerit Nicolaus de Arluno. Scripſit:

Commentarium in Sententias quod aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Boppardienſium quo uſum fuiſſe aſſerit R. P. Jacobus Milendunck Prior Boppardienſis quemdam Carmelitam.

Ita refert Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 953. num. 3353*.

L I I I.

SIGISMUNDUS GDOVIUS, natione Polonus, patriâ Zamorenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor Cracovienſis: vir pius & eruditus, edidit circà annum 1619. Latinè & Polonicè.

Officium de B. V. Maria pro Confratribus ſacri Scapularis, Lib. I.

Illum celebrant Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 482*. Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*, Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 387*.

L I V.

SIMON BONI, natione Burgundus; Carmelita Semurienſis, Provinciæ Narbonæ, Theologus & Concionator egregius, ſcripſit Gallico Sermone:

1. *In Lamentationes Jeremiæ Prophetæ Commentaria*, Pariſiis 1574. conſcripta. Quæ *Mſſ.* vidit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Semurienſi, in-4.° Cod. 61.* unà cum Patris *Edmundi Matherot*, Carmelitæ, *Sermonibus*.

2. *Sermones Latinos*, Lib. I. *Mſſ.* ibidem aſſervatos, Codice ſignato 98.

Simonis Boni mentionem habent Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 387*. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1087. num. 3819*. Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, p. 645*. Philibertus Papillon, in *Bibliot. Authorum Burgundiæ*, Gallicè ſcriptâ, *tomo I. pag. 61*.

L V.

SIMON COELHO, natione Luſitanus, Ulyſſipone natus anno 1514. Carmelita, domûs Urbis ſuæ alumnus, cui præfuit, uti & Provinciæ integræ anno 1584. S. Theologiæ Doctor Piſanus, vir multâ eruditione ac pietate, eâque converſandi modeſtiâ & morum gravitate, ut laudaturi ſodales perfectum aliquem cætûs ſui virum, Simoni Coelho noſtro, veluti proverbialiter comparent. Denatus eſt die 13. Maii, an. 1606. ætatis ſuæ 92. Religioſæ vitæ 70. vulgavit populari idiomate.

1. *Antiquidade da Ordem de Noſſa Senhora do Carmo*. Olyſſipone, 1572. apud Anton. Gonzalez, in-4.° Quam *Apologiæ* nomine compellare ſolent Scriptores Carmelitæ; & cùm iis Georgius Cardoſus, in *Agiologio Luſitano*.

2. *Hiſtoria da Provincia de Portugal de Noſſa Senhora do Carmo*: cujus disertè meminit Cardoſus, in *Agiologio Luſitano*, die 12. Maii Lit. D. *pag. 218.* & ſequenti die Lit. F. *pag. 236*. primum ſcilicèt ex quatuor voluminibus, quibus tota Hiſtoria continetur; ut hoc poſtremò Agiologus notat.

S.

3. *Da vida activa & contemplativa* Dialogiſticum Librum; alioſque Tractatus *de Arte gnomica*; atque idem *Annotata* plura *ex SS. Patribus*; uti refert Cardoſus in loco proximè citato.

4. *Commentaria in Regulam Carmelitarum* ab Alberto Patriarcha Jeroſolymitano datam.

5. *Apologiam pro Carmelitis.*

De Simone Coelho agunt Andreas Schottus, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanicæ, claſſe 4. de Scriptoribus Carmelitanis:* Valerius Andreas, in *Catalogo Clarorum Hiſpaniæ ſcriptorum:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, in *Indice Univerſali:* Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano locis citatis:* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 231.*

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 36. fol o verſo:* Thomas à Jeſu, in *Expoſitione Regulæ Carmelitarum, parte 1. cap. 2. §. 1.* Valerius Ximenez de Embun, in *ſtimulo Carmelitico:* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 597. num. 2307.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 387. &c.* Caſſanatus, *pag. 418.*

L V I.

SIMON DE CORBEYA, natione Picardus, Carmelita, Doctor Theologus Academiæ Pariſienſis, Provinciæ Franciæ Prior Provincialis, poſteà anno 1319. Vicarius Generalis à Guidone de Perpiniano Priore Generali; in partibus Franciæ conſtitutus: vir magnæ auctoritatis & probitatis apud ſuos, excellentis ingenii, & reconditæ eruditionis famâ illuſtris, ſcripſit:

1. *Gloſſas in utrumque teſtamentum*, Lib. I.
2. *Sermones*, Lib. I.

De Simone de Corbeya loquuntur Joannes Triſſa Carmelita, in *Catalogo Magiſtrorum Pariſienſium Ordinis Carmelitarum:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo . . . p. 281.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 262. pag. 601.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 387.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, pag. 1220. col. 2.*

L V I I.

SIMON LE COUVREUR, Attrebas; Carmelita Prior Veſontionenſis apud Sequanos: vir ingenio & Litteris clarus, Hiſtoricus ſuâ ætate non indiligens: profeſſus in ſua patria anno 1462. & Prior (ut diximus) Veſontionenſis in Burgundia uſque ad annum 1489. quo *Attrebatum* reverſus eſt, ubi obiit anno 1509. Scripſit:

1. *Hiſtoriam rerum ſuo tempore geſtarum, ſub Carolo VI. Galliarum Rege uſque ad an. 1412.*

2. *Hiſtoriam ſeu Repertorium omnium rerum memorabilium ſui Monaſterii Attrebatenſis, tam intrà muros, quàm extrà Civitatem à prima fundatione ejuſdem; ſcilicèt ab anno 1313. ad ſua uſque tempora, 1509.* quo deſiit vivere.

Simonem le Couvreur commendant Andreas Valerius, in *Bibliotheca Belgica:* Joannes-Franc. Foppens in eadem *Bibliotheca Belgica, tomo II. pag. 1098.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. pag. 388.*

L V I I I.

SIMON FILLIEUL, Prior Carmelitarum Collegii Regii Maubertini, inter Viros Academiæ Pariſienſis Theologos & Doctores annumeratur, qui die 22. Aprilis an. 1594. per juramentum tactis Sacro-Sanctis Evangeliis, dixerunt Henricum IV. Regem ſuum & Principem naturalem ac legitimum recognoſcentes corde & intimo affectu, Regem Franciæ & Navarræ tunc feliciter regnantem. Spoponderunt indè Regiæ illius Majeſtati ſe ſervaturos obſequium & fidelitatem, ſub vitæ etiam & honoris ſtipendio, cum omni reverentia & perfecta obedientia, &c. Hæc omnia ſunt Acta in Comitiis Generalibus Academiæ Lutetianæ habitis in aula Theologica Regalis Collegii Navarræ, aliàs Campaniæ die prædicto Veneris 22. Aprilis 1594. prout refertur *tomo VI. Hiſt. Univerſ. Pariſ. p. 817. lin. 18. & ſeqq.*

Eadem noſtri Prioris Fillieul Syngrapha legitur cum aliis Illuſtrium Theologorum Doctorum Pariſienſis Chitographis apud Illuſtriſſ. & Reverend. Dom. Carolum du Pleſſis d'Angentré Tutelenſem Epiſcopum, in *Collectione Judiciorum de Novis Erroribus, tom. II. p. 509. col. 1.* ſed notandum quod præfatus Fillieul inſertus antea fuerat numero & catalogo illorum Fœderatorum, quos è Civitate Pariſienſi niſi reſipiſcerent expellendos & exeundos juſſerat & dictaverat prænemoratus Chriſtianiſſimus Rex Henricus IV. ſi fidem dabis Operi Gallicè indicto, *Remarques ſur la Satyre Menippée, tomo II. p. 518.* edit. Ratisbonæ ſivè potius Bruxellis, 1711. *in-8.°*

L I X.

SIMON GRASSI, Florentinus Carmelita; Juri publico fecit Opera plurima, nimirum, *Vitam B. Franci Carmelitæ*, Florentiæ, an. 1712. *in-12.°* Et alia concernentia *Indulgentias, Privilegia, Miracula, Gratias Ordini Carmelitico à ſummis Pontificibus conceſſa*, Florentiæ, *in-12.°* anno 1727. prout ferunt Schedæ Mſſ. datæ à P. Elia de Amato, anno 1747.

L X.

SIMON GUERRIN, natione Delphinas; patriâ Viennenſis, Carmelita Provinciæ Provinciæ Theologus, edidit anno 1668. Gallico idiomate.

Exercitia ſpiritualia pro decem diebus. Lugduni, *in-12.°* Lib. I.

Hæc leguntur alienâ manu ſcripta, in *Bibliot. Carmelitana, Mſ.* Ludovici Jacob, *pag. 388.* ſed in Indice ipſius manu propria exarato, citatur & deſignatur ipſe *Simon Guerrin.*

L X I.

SIMON HERMANNUS, natione Batavus, Carmelita Harlemenſis.

Copulata Sermonum cùm nonnullis aliis, ſcripto conſignavit, circà annum 1460.

Id teſtantur Theodorus Schrevelius, *Lib. VI. Hiſtoriæ Harlemenſis, p. 250.* Bernardus Malinckrot Decanus Monaſterienſis, *de ortu & progreſſu Artis Typographicæ, p. 50.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Valerius Andreas, in *Bibliot. Belgica:* Joannes-Franciſcus Foppens;

S.

in eadem *Bibliotheca Belgica*, *tomo II. p.* 1100. Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *p. 675.* qui inter Opera noſtri Simonis Hermanni addit Tractatum *de votis Monaſticis*: Nicolaus Simonis Carmelita, in *Hiſtoria ſui Ordinis*: Joannes Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1460. num. 4. p. 899.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 388.*

L X I I.

SIMON DE MUSTIS ALTILIES, Neapolitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, atque Concionator celebris, ſcripſit circà annum 1564.

Sermones ad populum: quorum habet mentionem Franciſcus Sixtus, Neapolitanus Carmelita, in *Teſſeradecade Genealogiæ Jeſu-Chriſti*, *Decade 4. cap. 197. de Illuſtribus Viris Carmelitanis Neapolitanis*: prout animadvertit Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 388.*

L X I I I.

SIMON A S. PAULO, natione Hetruſcus, patriâ Volaterranus, Artis Medicæ Doctor Piſanus; hanc Romæ cùm plauſu exercens, anno 1604. Diſcalceatis Carmelitis nomen dedit: paulopoſt profeſſionem Magiſter Novitiorum inſtitutus eſt: hic ad officia Prioris Mediolanenſis, Definitoris, imò & Prioris Provincialis Longobardiæ ſublimatus, diſciplinam regularem ſummopere promovit. Acutiſſimo calculi dolore correptus, feliciter obiit die 4. Septembris anno 1622. Mediolani, miraculis clarus. Præter plura opuſcula ſpiritualia, quæ manuſcripta reliquit, poſt ejus mortem Italicè edita ſunt ſequentia.

1. *Reformatio hominis.*
2. *Scrutinium ſpirituale.*
3. *Diſciplina Clauſtralis.*
4. *Horæ pomeridianæ.*
5. *Inſtructio ad cognoſcendum quinam vocentur ad ſtatum Religioſum.*
6. *Sententiæ ſpirituales.* Quæ omnia duobus tomis *in-4.°* collecta prodiere *Comi*, an. 1662. & 1664.

Vitam ejus ſcripſit Marcus à S. Joſeph, & Operibus Italicis ejus præfixit; quam in Gallicum idioma verſam Bruno à S. Jacobo edidit Lugduni, duobus tomis *in-8.°* anno 1662. Illum inſuper commendant Philippus à Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanæ*, *cap. 8.* Idem in *Decore Carmeli Religioſi*, *parte 3. p. 47.* Iſidorus à S. Joſeph, *tomo I. Annalium*: Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 388.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1131. num. 3966.* Martialis à S. Joanne Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. pag. 358.*

L X I V.

SIMON PETRI, natione Tuſcus, Ordinis Carmelitarum Theologus, in ſacra ſcriptura verſatiſſimus, circà annum 1386. fecit ad petitionem Joannis *de Sermondellis*, Lectoris de Piſis Carmelitæ ejuſdem Conventûs alumni, Opus quoddam egregium prænotatum.

Capitula ſuper diſtinctiones exemplorum veteris & novi Teſtamenti editas à Fratre *Rindo de Senis*, Ordinis Fratrum Heremitarum S. Auguſtini, in die 27. Martii, an. Domini 1386. Incipit: *De Abſtinentia & Jejunio*, *&c.* aſſervantur *Mſſ. in-folio*, Pariſiis, in Bibliotheca Mazzarina; teſte oculato Ludovico Jacob, id referente in ſua *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 388.*

L X V.

SIMON SALIBA, Carmelita pietate, eruditione, & Arte Poëtica præſtans ſcripſit longè antè annum 1620.

1. *Officium S. Angeli*, *Carmelitæ & Martyris.*
2. *Officium S. Alberti Drepanenſis*, *Carmelitæ Confeſſoris.*

Quodnam fuerit illud *S. Angeli officium* nondum invenire potui. Quamvis enim ad poſtulationem R. P. Mag. *Salvatoris Vinci* ſacræ Theolog. Doctoris Vicarii Provincialis in Siciliæ Regno & Urbe Panormi, inſtantis & petentis, Illuſtriſſ. Dom. Cardinalis ab *Aura* (vulgò *Doria*) Archiepiſc. Panormitanus edixerit anno 1626. 4. Maii, ut omnes Eccleſiaſtici, tàm Seculares quàm Regulares die 5. Maii de S. Angelo officium facerent quot annis, ritu duplici ſinè octava, ſicut de aliis Patronis: exiſtimo, inquit Papebrochius hoc officium nihil differre ab eo, cui totus Carmelitarum Ordo in ſuis pro tempore cuſis & recuſis Breviariis aſſuevit: ſed antè annum 1670. Officium S. Angeli habuit ſolummodo Orationem, & Lectiones primi & ſecundi Nocturni proprias; & in uſu fidelium Laïcorum fuit, & forſitan adhuc eſt *minus* quoddam *Officium* aliquoties excuſum, & demum anno M. DCXX. propoſitum cùm hâc Epiſtolâ, quam ſcripſit Jacobus Murci, Apoſtolica & Regia auctoritate judex ordinarius, atque Notarius publicus Leocatæ.

» Notarius Jacobus Murci Leocatæ civibus ſuis » ſalutem. Officium parvum Protectoris noſtri S. » Angeli Jeroſolimitani Martyris Carmelitæ, cujus » reliquiis decorari meruit civitas noſtra dilectiſſi- » ma, per Fr. Simonem Saliba olim compoſitum, » & jam impreſſum officio B. Mariæ, juxtà ritum » Carmelitarum, in hoc folio, pro majori apti- » tudine recitandi, denuò imprimendum curavi: » ut illud quotidiè recitantes, magis devotio no- » ſtra augeatur, & ab ipſo Martyre protegamur » in cœlis. Gratum accipite. Valete. Datum in » eadem civitate, die 3. Nonas Maii, Indictione » III. M. DCXX.

Hæc refert R. P. Daniel Papebrochios, *tomo II. Actor. Sanctor.* menſis Maii, *p. 59. num. 18.* Priùs autem notaverat Lezana ad an. 1220. quod S. Angeli Officium habeatur in Breviario antiquo Ordinis Venetiis edito ſub anno 1495. & deſignatur in Kalendario alteriùs vetuſtioris Breviarii Mſ. ſub. anno 1462. Decretum etiam eſt à Capitulo Generali S. Martini de Montibus an. 1564. ſub Pio IV. & S. Carolo Borromæo, Ordinis Carmelitarum Protectore.

Officium autem *S. Alberti* Eccleſiaſticum in Capitulo Generali Bononiæ, habito anno 1411. præcipitur de eo fieri Officium de Communi unius Confeſſoris non Epiſcopi, *donec Officium proprium de eo fuerit divulgatum.* Quo innuitur Officium proprium S. Alberti, quod modo in uſu eſt Ordinis, eo tempore fuiſſe compoſitum, inquit Lezana ad annum 1307. num. 6. pag. 491. cui aſſentitur Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 617. num. 2168.* ſed fallitur

S.

uterque, ſaltem circà Hymnos qui recitantur in Veſperis & Matutinis iſtius Officii: nam deſumpti ſunt fruſtatim, non continuè, ex Carmine quod Baptiſta Mantuanus cecinit in honorem *S. Alberti.* Carmen iſtud in Operum Mantuani editione Pariſina anni 1513. legitur tomo. I. fol. 248. ut animadvertit R. P. Petrus Boſchius S. J. in Notis prævius ad vitam S. Alberti, *tom. II. Actor. Sanctor.* menſis Auguſti p. 223. num. 28. Legitur vero in editione Operum ejuſdem Mantuani editione Antuerpienſi 1576. tomo II. p. 211. & ſeqq. Baptiſta autem Mantuano ad annum 1496. XIII. Kalendas Apriles defuncto, præfati Hymni Officio S. Alberti non potuerunt inſeri anno 1411. reſponderi tamen poteſt Hymnos illos Baptiſtæ Mantuano tribui, licet ab alio longè ante ipſum fuerint compoſiti.

LXVI.

SIMON DE SPIRA, natione Germanus, ſic à ſua patria nominatus; cum ejus nomen gentilitium eſſet *Simon de Arnwylen*, Carmelita, circà annum 1358. & ſequentes *Pariſiis* Biblicus Lector, ubi & Doctorali Laureâ inſignitus fuit anno 1363. Poſteà *Coloniæ* per plures an. continuos Regens ſtudiorum, & ſacræ Theologiæ Lector. Anno 1375. Definitor Generalis Alemaniæ Inferioris interfuit Capitulo *Podienſi:* Primus etiam ſuæ Provinciæ Definitoris Officio inſignitus eſt annis 1386. 1388. & 1392.

Vir in ſcripturis ſacris eruditiſſimus, & in Philoſophia Ariſtotelica notabiliter doctus, ingenio ſubtilis, Sermone Scholaſticus, hic fuit unus ex præclaris illis viris Theologis Pariſienſibus, qui petitâ & impetratâ Bullâ *Urbani VI.* an. 1388. initium dederunt anno ſequenti 1389. die 5. Januarii novæ Academiæ & Univerſitati Colonienſi, cujus ſenior ipſe *Simon de Spira* & Decanus, mortuo Dom. Magiſtro *Joanne de Waſa*, qui erat primus hujus Univerſitatis in ſacra Facultate Decanus, recepit ad ſe anno 1395. ſigillum cum ſtatutis ejuſdem Academiæ. Ipſe autem *Simon* fatis ceſſit die 7. Januarii anno 1403. *Coloniæ;* & in Conventu Ordinis ſui ſepultus.

Scribitur à nonnullis Epiſcopus & Suffraganeus Colonius: ſed id parùm veriſimile, tum quod in Libris Provinciæ Allemaniæ, nulla iſtius fit memoria; tum quod eo tempore ſucceſſivè Colonienſes Suffraganei fuerint *Everhardus Muſgen*, ſeu *Muſchin* uſque ad annum 1397. & proximè poſt ipſum, *Conradus ab Arnsbergh* uſque ad an. 1433. ambo ex Ordine Carmelitico aſſumpti.

Dicitur ab aliis Provincialis Germaniæ: cujus quidem Provinciæ Provinciales hoc Ordine ſucceſſive recenſet Joannes Palæonydorus: *Simonem de Spira*, Magiſtrum *Henricum de Duſſeldorp*, an. Domini 1343. Magiſtrum *Hermannum* anno Domini 1373. verumtamen in *Libro* Geſtorum *Ordinis*, quem præ manibus habuit Joannes-Bapt. de Lezana, hi recenſentur. *Joannes de Sablonis*, qui in Capitulo non Mediolanenſi, ſed Lugdunenſi, anno 1342. Germaniæ Provincialis deſcribitur: in ſequenti Capitulo Generali Metenſi, anno 1348. ubi Provincia Germaniæ in duas diviſa cernitur, Allemaniæ Inferioris vocatur Provincialis *Nicolaus de Trocinio;* Germaniæ verò Superioris *Conradus Necumbrot;* & in Capitulo ſequenti Toloſano, anno 1351. Allemaniæ Inferioris Provincialis *Henricus de Dolendorp;* & Superioris prædictus *Conradus Necumbrot.* Quod idem repetitur in Capitulis proximè ſequentibus; videlicèt Perpiniacenſi, anno 1354. & Ferrarienſi, anno 1357. In Burdigalenſi autem anno 1358. Provincialis Germaniæ Inferioris dicitur *Tilmanus*, & Superioris *Conradus*, & ordinatur ad legendas Sententias Pariſiis pro ſecundo anno; & pro primo ſacra Biblia noſter *Simon de Spira.* Item in Capitulo Generali Montis-Albani, anno 1366. Provincialis Germaniæ Inferioris dicitur *Gotſchalcus*, & Superioris *Canradas Necumbrot;* nullâ mentione *de Simone* noſtro ibi factâ. In Capitulo verò Generali Montis-Peſſulani, anno 1369. Provincialis Germaniæ Inferioris vocatur *Hermannus*, & Superioris *Conradus*, nulla etiam mentione *de Simone* factâ: quod idem contingit in ſequenti Capitulo Aquenſi 1372. Tandem in Capitulo Generali Podienſi, an. 1375. Magiſter noſter *Simon de Spira* Definitor Generalis Allemaniæ Inferioris: *Hermannus de Nucia* Provincialis Germaniæ Inferioris, & Magiſter *Conradus Solver* Allemaniæ Superioris Definitor & Provincialis appellatur. Scripta Simonis de Spira:

1. *In Epiſtolas Divi Pauli* ab eo Coloniæ expoſitas *Paſtilla, Lib. I.* cujus meminerunt Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, pag. 963. col. 1.* D. Et alii inferius citandi Authores.
2. *Contrà Judæos*, Lib. I.
3. *In Sententias*, Lib. IV.
4. *Sermones ad Populum habiti.* Lib. I.

Simonem de Spira laudant Joannes Trithemius, *Lib. de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 606.* Guillelmus Eyſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis:* Conradus Geſnerus; in *Bibliotheca Univerſali:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ:* Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienſi.*

E Carmelitis Arnoldus Boſtius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum, cap. 19.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi Tripartiti, cap. 23.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 76. folio verſo:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſa Carmelitici Decoris, p. 288.* Qui otioſè alterum *Simonem de Spiera* Ordinis Generalem anno 1317. defunctum fingit *p. 282.* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Joan. Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium, 1376. num. 3. p. 690.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelitana, Mſ. pag. 388.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, p. 497. num. 887:* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 970. num. 3408.* Ibidem *p. 1098. num. 3892. &c.*

LXVII.

SIMON À SPIRITU SANCTO, Neapolitanus, Carmelita Excalc. Provinciæ Neapolitanæ, anno Domini 1655. Definitor: Theologus vir non minùs Religionis quam Litterarum gloriâ celebris, migravit Neapoli peſte correptus anno 1656. Edidit:

1. *Chronologiam Carmeliticam* in æs inciſam: Turrunti, anno 1640. *in folio.*
2. *Vitam & paſſionem S. venerandæ Virginis*, à Græcis *Paraſceves* appellatæ, quæ maximè colitur in Calabria. Neapoli, anno 1656. pro ſecunda editione. De S. veneranda Fecis, in *Galliâ Martyrium*, paſſâ tractat Tillemontius, *tomo IV. Hiſt. Eccleſ. p. 348.* Hiſtoriam autem S. Paraſ-

Google

S.

ceves impugnat Author Libri Gallicè inſcripti: *les Moines empruntez*, tomo II. cap. 18. num. 6. pag. 95. & ſeqq.

3. *De Confraternitate ſacri Scapularis.* Neſcio utrùm idem ſit Opus cùm alio Opere, quod inſcribitur *Additamentum ad Theſaurum Carmelitar. de ſacro Scapulari* anno 1658. *in-4.°* quod cuipiam Carmelitæ Diſcalceato adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptiſta, *p. 359.* ſuæ *Bibl. Carmel. Excalceat.* Diverſa ne ſunt Opera? Diverſi na Authores?

Simonem à Spiritu Santo Neapolitanum memorant Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo II. Annal. ad annum 143.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani; pag. 874. num. 2967.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religioſi parte* 1. Gregorius de Lauro, in *Joannis Joachimi* Abbat. Flor. *mirabilium veritate defenſâ, cap. 50.* Dorotheus à S. Renato, in *Libros Regum & Apocalypſeos, p. 223.* Iterùm Philippus à S. Trinitate, in *Theologiâ Carmel. Quæſt. 15. art. 1.* Antonius Teiſſerius, in *Catalogo Auctorum, p. 293.* ubi tamquam opus noſtri Simonis laudat *Vitam Lud. de Jeſu*, ejuſd. Ordinis Excalc. compoſitam à Franciſco de Cruce, Hiſpanicè, in *linguam Italicam tranſlatam* Neapoli, apud Hiacinthum Paſſarum, 1675. de quo ſuper *tomo I. p. 488.*

LXVIII.

S. SIMON ANGLICUS in Cantiâ, Comitatu Angliæ, parentibus Catholicis ac nobilitate claris natus creditur anno 1165. Duodennis in concava quercu (undè deinceps cognomen *Stock*, ſive *Stock*, adeptus eſt) viginti annis planè ſolitarius degit. Anno 1212. Carmelitis nonnullis in Cantiam advenientibus, Simon dimiſſo tunc penitùs trunco ſuo, eos accedit, eorumque inſtitutum Eremiticum amplectitur. An. 1215. à *Brocardo* Priore Generali Montem-Carmelum habitante conſtituitur per omnes Europæ Occiduas Provincias, in quibus Carmeliticus Ordo recenter floreſcere cœperat, Vicarius Generalis, cùm poteſtatis plenitudine.

Exurgente adversùs hanc Religionem gravi perſecutione, Simon egregium ſeſe ex officio gerens hujus defenſorem, ad *Honorium tertium* confugit, à quo die 30. Januarii 1226. Regulæ Albertinæ confirmationem accipit: quam & Apoſtolico diplomate *Gregorius IX.* die 8. Aprilis 1229. corroboravit. In Terram Sanctam perrexit *Simon* & Generalibus Ordinis ſui Comitiis interfuit anno 1237. in quibus *Alano* Priore Generali Præſide, decreta eſt Fratrum ad occiduas Regiones tranſmigratio. Anno igitur 1244. *Alanus* aſſumpto ſecum *Simone*, qui jam ſuum compleverat ſexennium Anachoreticæ vitæ in Carmelo, ac multis aliis ſui Ordinis Fratribus in Angliam tranſmigravit, ubi tunc quinque ad minùs extabant hujus Ordinis Monaſteria, ejuſque ſedem primariam illuc tranſtulit, Subſtituto in Palæſtina Hilarione Vicario.

Anno 1245. *Aylesfordiæ* celebratum eſt Capitulum Generale, in quo *Alanus* ſuum liberè officium abdicavit, *&* *Simon* in ſextum Generalem omnium votis ſuffectus eſt. Qui ſuum ſtatim Ordinem Apoſtolicis privilegiis munire ſtuduit. Nam eodem anno 1245. *Innocentius IV.* die 8. Junii Regulam, ſicut *ab Alberto* Jeroſolymitano Patriarcha prodiit, in primævo ſuo rigore confirmavit: verùm hunc quia Ordinem is Pontifex Maximus aliis Religioſis Mendicantibus addere cogitabat, Regulam hanc in quibuſdam punctis ægrè ſervari poſſe animadvertens *Simon* eam authoritate Eccleſiæ declarandam in illis punctis ac mitigandam eſſe neceſſarium cenſuit. Deſtinati ergò pro eo negotio, ſunt duo providi & graves Fratres *Reginaldus & Petrus*, & Lugdunum profecti, ad præfatum Pontificem: qui eos benignè recipiens, Regulæ declarationem, correctionem & mitigationem faciendam mandavit duobus hac in parte Commiſſariis ſuis: ſcilicèt *Hugoni* Cardinali & *Guillelmo* Anteradenſi Epiſcopo: Qui idem negotium compleverunt Kalendis Octobris 1248. cum autem ſub hac Regulæ correctione Ordo Carmeliticus notabiliter noſtris in Europæ partibus multiplicari inciperet, vexationèm non mediocrem expertus eſt ab Eccleſiarum Prælatis & Parochis, qui diverſas ipſis recenter advenientibus moleſtias intulerunt. Ad quas compeſcendos *Innocentius IV.* tunc Ordinem, Perſonas, loca & bona omnia Fratrum Carmelitarum ſub ſuâ, & Sedis Apoſtolicæ protectione benignè ſuſcepit, datis Apoſtolicis Litteris die 26. Septemb. 1251.

Cernens inſuper *Simon* ſe ſolum ætate grandævum orbi univerſo in tot moleſtiis, & adverſariorum machinationibus admodum difficulter providere poſſe, Coadjutorem ſibi aſcivit *Nicolaum* cognomento *Gallicum*, patriâ Narbonenſem, potiſſimùm per Syriam ac Palæſtinam, cum poteſtatis plenitudine tanquàm Orientis Generalem Priorem, anno Chriſti 1250. Celebrior autem Ordini Carmelitico annus ſequens 1251. fuit & ſemper erit, ob eximium & ſingulare privilegium à Dei-para Virgine eidem & ipſius nomine Generali *Simoni* conceſſum, *de Scapulari* Ordinis eùm privilegiis cùm ipſo morientium, de quibus larga manu non Hiſtorici ſolùm Carmelitæ domeſtici, ſed & exteri ſcripſerunt. De quo quidem privilegio ipſe Simon ad Fratres qui erant in diverſas orbis partes diſperſi ex Anglia, ubi die 16. Julii talem acceperat viſionem, conſolatoriam miſit Epiſtolam, quam ipſo dictante Petrus Swyngtonus ſcripſit.

Licet autem ad totius Ordinis incrementum univerſa *Simonis* intentio ſeſe extenderit, potiſſimùm tamen in patria ſua, ac Regno Anglicano id executioni mandavit. Unde ipſo vivente primum in Anglia idem ordo Doctorem Theologum Cantabrigienſis Academiæ, anno Chriſti 1259. Videre meruit *Hunfredum Necktonum* Norſolcenſem: Quin Anglia ſplendidius quam alia quæcunque Europæ pars hunc Ordinem floruiſſe conſpexit; ubi conſtat eum magis abundaſſe & numero Monaſteriorum, & Doctorum virorum copiâ: ſcriptores enim illuſtres centum & quadraginta commemorantur. Et ex illis varii pariter cùm eruditione eximia, etiam ſanctimonia vitæ ac non pauci Epiſcopi infulâ decorati. Quin & ipſe vir Sanctus Simon inter iſtos doctrinâ, & Litterariâ ſuppellectili ornatos viros, meritò recenſetur. Tandem anno ætatis centeſimo, *Burdigalæ* in viſitatione Ordinis ſui occupatum febris corripuit, vita temporali exoneravit anno 1265. die 16. Maii. Sicut in vita, ita & poſt, à Deo miraculis honoratus: divino enim monitu & prodigio, tertiâ dia effoſſum corpus, elevatum, ac honoratiori loco depoſitum fuit, & mirificum ſparſit odorem.

Miſſam & Officium Divinum de B. *Simone*, tamquam

S.

tamquam de S. Confeſſore, Burdigalæ celebrari conceſſum à *Nicolao III.* qui Pontifex renunciatus fuit anno 1276. annis undecim poſt deceſſum *S. Simonis. Innocentius V. & Adrianus V.* in hujus Beati miracula & res geſtas inquiri juſſerant. At cum hujuſmodi negotia longum abſumant tempus, neuter eorum hunc cœlitum honoribus hominem Dei honeſtavit. Poſtmodum tamen *Nicolaus III.* ritè perfectis omnibus jure ad id vel uſu præſcriptis, poteſtatem fecit & divinum officium de Beato *Simone*, Burdigalæ, ubi quieſcit, tanquam de S. Confeſſore celebrandi 16. Maii, quæ fuit ei ad æternam vitam Natalis. Id quod *Paulus V.* diffudit ad omnia per orbem Carmelitana Cœnobia. Scripſit S. Simon:

1. *Canones cultûs divini*, Lib. I.
2. *Homilias ad populum*, Lib. I.
3. *De Chriſtiana Pœnitentia*, Lib. I. Incipit: *Amos ſuper tribus ſceleribus.*
4. *Epiſtolas ad Fratres*, Lib. I. incip. *Frater Simon Generalis.*
5. *Ad Chriſti param Virginem Antiphonas; Flos Carmeli vitis florigera*, &c. Et *Ave ſtella matutina*, &c.

Simonem Anglicum collaudant Abraham Bzovius, in *Annal. Eccleſ. an. 1217.* Joannes Pitſeus, *Lib. de ſcriptor. Angliæ*, *ætate 13.* Joannes Balæus, *ibid. Centur.* 2. Joannes Molanus, in *Additionibus ad Uſuardum*, *die 16. Maii:* Aubertus Miræus, *Lib. de Origine & Incremen. Ord. Carmelitani cap. 6.* Andreas du Sauſſay, in *Martyrologio Gallicano die 16. Maii. Martyrologium Anglicarum.* Ml. Joannis Wilſtoni, Joannes de Carthagena, *Lib. XVII. Homil. 3. de Dei-para:* Antonius Sanderus, *tomo I. Flandriæ illuſtratæ*, *Lib. III. rerum Gandavenſium:* Hippolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana:* Martious Delrio, *Lib. II. Diſquiſitio. Magic. Quæſt. 21.* Franciſcus Poiræus, in *Triplici coronâ Virginis:* Heribertus Botweydus, in *Faſtis Sanctorum:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Franciſcus Arnoux, *Lib. de ſecreto ad Paradiſum aperiendum*, *cap. 87.* Claudius Robertus, in *Catalogo General. Carmelit.* Giry, in *Floribus Sanctorum*, *die 16. Maii:* Jacquelina Bouette de Blemur, in *Menologio Hiſtorico Sanctorum ergà B. V. Mariam devotorum*, *die 16. Maii p. 316. & die 16. Julii p. 452.* Joannes Caramuel, in *vita Dominici à Jeſu Mariæ*, *Lib. 1. cap. 2.* Benedictus Gononus, *Lib. IV. Patrum Occidentalium*, *p. 233.* Clemens Reynerus, de *Apoſtolatu Benedictinorum in Angliam*, Demonſtratione 6. Paulus de Barry, *Lib. de B. V.*

Visionem S. Simonis Stockii.

Joannes de Launoy impugnat in Diſſertatione Pariſiis iterùm editâ anno 1653. verum ipſe eſt Doctor Pariſienſis, qui in Diſſertatione aliâ Pariſiis edita anno 1652. *de duobus Dyoniſiis* Epiſtolam 67. aliàs 68. S. Cypriani ad S. Stephanum Papam, Epiſtolam S. Zoſimi Papæ quintam, & Libellum Epiſcoporum Provinciæ S. Leoni Papæ oblatum impugnat: ideò ne hæc Opera fide integrâ apud eruditos viros deficere ceperunt? Minimè.

1.° Quidem Viſionem S. Simonis impugnat ex ſilentio plurimorum Carmelitarum ſcriptorum, qui altum de illa ſilentium ſervant; quales ſunt Philippus Ribottus, Joannes de Cimineto, Bernardus Olerius, Joannes Bacho, Guillelmus Samucenſis, & Thomas Waldenſis.

At parùm refert, quod rem non expreſſerint aliqui, quamdiù ſuppetunt fide digni, qui eam aſtruant. Suppetunt autem plurimi Carmelitæ, qui traditione conſtanti viſionem *S. Simonis* aſtruant. Tales enim ſunt *Petrus Swayngtonus* B. Simonis Socius, qui vitam Stochii, atque traditi divinitùs Scapularis deſcripſit Hiſtoriam an. 1267. *Guilielmus Conventrienſis* circà annum 1348. *Joannes Groſſus*, anno 1389. *Thomas Bradley*, anno 1430. *Balduinus Laerſius*, anno 1460. *Arnoldus Boſtius*, anno 1480. *Joannes Palæonydorus*, an. 1494. quem hujus viſionis confictorem arguit Joannes Launoyus; undè ab aliis recentioribus Hiſtoricis citandis abſtineo.

Philippus autem Ribottus & alii viſionem tacuerunt, quia ſuum ad intentum non hæc conducebat. Nam apologias pro Carmelitis ſcripſere de rebus quidem eo tempore diſceptatis, nempè pro Ordinis antiquitate, confirmatione, titulo, hæreditariâ Eliæ ſucceſſione, &c. Quæ antiquiorum debebant confirmari teſtimonio, aut jurium momentis, non recenti traditi divinitùs Scapularis beneficio, ex quo nulla controverſiæ afferri lux poterat.

Res eſt aperta in Guillelmo de Samuco, qui cap. 7. tempora Stochii ſtylo adeò præcipiti decurrit, ut B. Virginem dicat Generali Ordinis apparuiſſe, monuiſſeque ut ad Innocentium ſummum Pontificem recurreret, non declarato Generalis nomine, anno, loco; utrùm ipſemet iverit ad Pontificem, an alios miſerit, quoſnam in eum finem elegerit, &c. Quam lucem attuliſſent Hiſtoriæ, quæ ad rem cum nihil facerent, atque aliud habere Guillelmus in animo, in iis immorandum non cenſuit? Enim verò properabat Guillelmus ad Bullam, quâ Innocentius IV. Regulam confirmaverat. Nihilominus B. Virginis monitionem de adeundo Pontifice inſinuandam putavit, eo quod ad præfatam confirmationem diſponeret.

Thomas Waldenſis ſaltaſſet extrà chorum, ſi adversùs ſectarios de Sacramentis & Sacramentalibus diſputans, Stochii adduxiſſet revelationem, quæ nec admittenda foret ab hæreticis, nec admiſſa proficeret. Agit quidem aliquandò de Carmelitis, & ſacris Religioſorum indumentis; ſed ab adverſario laceſſitus; ac magis ut calumniam reprimat, quam ut illorum exploret privilegia. Hinc *tomo tertio*, qui de Sacramentalibus, *cap. 75.* aliquot Carmelitarum Regulæ capita perſtringit; ut oſtendat Regulam Monaſticam Evangelio minimè repugnare, quod contendebat Wiclefus. *Cap. 89.* Ordinis antiquitatem & titulum Fr. B. Virginis defendit; quod utrumque impugnaverat hæreticus. *Cap. 92.* ſcribit Religioſis de veſtibus, adversùs quas declamaverat idem Wiclefus: quo loco nata videbatur occaſio dicendi de Scapulari, & de veſtibus, quas divinitùs accepere alii Ordines, Dominicani, Camaldulenſes, &c. Verum cùm ea viſionum genera detrectaret adverſarius, prudenter iis omiſſis, elegit *Thomas Waldenſis* è ſacris paginis, quæ rejicere non auderet, nempè fimbriam veſtimenti Chriſti Domini, Eliæ pallium & ſimilia.

2. Opponit Joannes *Launoyus*, quod Joannes *Trithemius* Librum de Carmelitici Ordinis laudibus edidit anno 1492. In quo Ordinis initia, regulas, confirmationem, approbationem & varias in Eccleſia utilitates exequitur. At *Launoyus* facilè animadvertere potuiſſet *Trithemium* repetere noluiſſe, quæ à *Palæonydoro* fuerant exarata; ſed

Digitized by Google

S.

ad eum remiſiſſe *cap. 12. Libri primi.* Palæonydorus ſimiliter *cap. ult. Libri tertii* ab iis recenſendis abſtinet, quæ notaverat Trithemius. Quin & ipſe Trithemius in fine Præfationis Libri primi de laudibus Carmelitarum ſic habet: *Deindè vos Fratres ſub Virginis* Matris *chlamide militantes compello, vos precor, &c.* At ex veſtimentis Carmelitarum, ſolum Scapulare vocatur *habitus Virginis.* Quare verò ſimile eſt id intellexiſſe Trithemium; cui notam fuiſſe ex Libris Palæonydori Hiſtoriam Scapularis, clarum eſt & evidens.

3. Opponit, Launoyus ſilentium Matthæi Weſtmonaſterienſis, & Henrici Cnigthoni Leiceſtenſis Canonici, qui de rebus Anglicis ſcribentes, nihil de viſione Sancti Simonis dixerunt. Verùm quid abſurdius, quam ab omnibus hiſtoricis omnem narrationem exigere? Meminerit ipſe Launoyus argumentum negativum nullius eſſe ponderis, omnem niſi materiam de qua agitur, contineat. Materia autem, quam Matthæus Weſtmonaſterienſis, & Henricus Cnigthonus tractabant, minimè includebat narrationem viſionis Stochianæ. Quæ enim neceſſitudo eorum hiſtoriæ intima cùm rebus Carmeliticis? Non locuti ſunt de S. Simone Stochio: ergo-ne Simon Stochius non extitit in rerum natura. *In his quæ ex conditione facti*, inquit ipſe Launoyus, *ex uſu & traditione pendent, ſi abnutiva ratiocinatio quadret in omnem penitùs ſubjectam materiam, firmiſſima judicari debet; ſi non quadret, quia poteſt majus aut minus quadrare, aliquando probabilitatis habet aliquid, aliquando nihil, idque ſæpius.* Quamvis igitur Matthæus Weſtmonaſterienſis notaverit anno 1250. Ordinem Fratrum de Monte-Carmeli creviſſe in Anglia: quamvis Henricus Cnigthonus, Lib. III. cap. 1. notaverit Honorium IV. anno 1281. mutaſſe Cappas Fratrum de Carmelo in purum album, quæ priùs erant ſtrangulatæ, radiatæ, & barratæ: non indè ſequitur eos intendiſſe narrationem exerere de omnibus, quæ ad Carmelitas ſpectabant, & eorum proindè ratiocinationem abnutivam quadrare in omnem penitùs ſubjectam Carmelit. materiam.

4. Opponit Launoyus contumelioſum ſcribendi modum, quo Thomas Aquinas, Philibertus Feſsyus, & præſertim Joannes Cheronius, hi tres Carmelitæ uſi ſunt ad evertendam ſui ipſius Launoyi Diſſertationem de viſo Simonis Stochii Bellovacenſibus typis primùm editam. *Quis enim neſcit cordatos atque eruditos viros in ea verſari ſententia, ut omninò putent convitia & calumnias argumentum eſſe deſperatæ cauſæ ac perditæ quam certiſſimum?*

Si ita cenſes, erudite Launoyi: cur vir acris ingenii, eruditionis non modicæ, ſed amarulentioris animi, quàm Theologum Pariſienſem deceat, aggreſſus es *Milletum* Ordinis S. Benedicti Monachum, publicatâ in ejus reſponſionem diſcuſſione prolixâ, Archilochicam quodammodo redolente virulentiam. Si ità eſt: cur in illa diſcuſſione aſſeris quod dictus R. P. *Milletus* ſit vitiligator, qui mulicbriter indignabundus vociferatur, qui non aliter quam attramenti effuſione ſepiâ, & limi commotione torpendo ſe tutatur; qui in arenam prodit congreſſurus Dares cum Entellis, cum Herculibus pumilio: qui, ut ſuis ſerviat ſtudiis, antiquitatem negligit: qui abſurda duo non potuit, oili multiplicatis abſurdis: qui de ſua abſurditate erubeſcere debet: qui balare vult & novit intrà caulas Areopageticorum: qui quàm ridiculus ſit nemo non videt; cujus & deſperata illa eſt cauſa, quæ ut defendatur, artibus indiget falſariorum: qui tandem cavere debet, ne Theocriti Menalcas habeatur. Alia ſimilia reperies ſuper. tom. I. Verbo *Alphonſus de Theramo*, p. 56. 57.

Hæc ſunt Joannis Launoyi adversùs Milletum Comitia; quorum in vituperationem ne incurrat, ſic acutè præcavendo ait. Si quid paulò durius dictum offendatur, id *repetitæ pro Gregorio* (Turonenſi) *& aliis eruditis hominibus vindiciæ permittent. Prætereà ſæpiùs adverſario reponam, non quæ ſunt mea, ſed quæ ſua, & quæ mihi quamlibet invito ex contagioſa Librorum illius lectione adhæſerunt. Quanquam ego ſemper perſuaſum habui, bonæ cauſæ tuendæ diſceptantium modeſtiam non obeſſe; ſed non nunquam inducenda eſt ferro ſanitas.*

Similia Joannes Cheronius nonne obtundere potuit adversùs Joannem Launoyum, fatentem in priore ſuæ *Diſſertationis de viſo Simoni Stochii* editione, nonnulla contineri paulo duriora, quæ ſanè tollenda, vel certè lenienda fuiſſent. Judicet nunc ipſe Launoyus utrùm aſperæ voces deſperatam ſemper indicent cauſam. Abſit tamen ut iis utamur: alienis ultrò erroribus damus veniam, ut noſtris impetremus; opinionem defendere, non litem cuiquam movere intendimus: ſcimus enim quod *Dominus diriges mites in judicio, & docebit manſuetos vias ſuas.*

5. Opponit Launoyus mutuam Carmelitarum ſcriptorum pugnam in referenda Simonis Viſione, quæ falſitatis indicium indè trahere videtur. Sed pugna hæc non tanta eſt, quantam obducere tentat, & quantam fingit. Pugna hæc non tam eſt oppoſitio Hiſtorica, quam diverſitas grammatica; non tam diſſimilitudo rerum, quam diſparitas vocum. Quid autem mirum, quod homines temporibus & locis diſſiti, rem eamdem ſimilibus, ſingulis & omnibus circumſtantiis non veſtiant, aut iiſdem vocibus non exprimant? *Nulla eſt de ipſo novo Teſtamento vel Apoſtoli Epiſt.* inquit Auguſtinus, *Serm. 30. num. 13. vel etiam Liber Evang. de quo non poſſint* pugnantia colligi: *ut quibuſdam ſententiis, ipſe unus Liber ſibi videatur eſſe contrarius; niſi ejus tota contextio diligentiſſimâ lectoris intentione tractetur.*

»Prætereà, ſi ob unum errorem, vel alterum »in vitis Sanctorum inventum, *inquit Baronius*, »cætera quæ remanent, fide carere dixerimus: »profectò omnes fere Sanctorum vitas in maximum diſcrimen inducimus; cum penè in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum »videatur; ſitque Canonicarum tantummodo »ſcripturarum ſingularis prærogativa, ut in eis »cuncta vera, inconcuſſa certaque narrentur. »Nonne ipſe Launoyus fatetur Severum Sulpitium »erraſſe in circumſtantiis referendis de incendio »Jeroſolymitano & in aliis rebus Hiſtoricis»? Nonne fatetur idem de Gregorio Turonenſi, quem errantem ſequi nolle ſe profitetur: Synoridem tamen (ipſius verbis utor *pag. 45. Diſſert. de viſo Simonis Stochii*) utrumque Auctorem ſequendum eſſe in aſſignanda prædicationis Evangelicæ in Galliis Epocha, effuſo conatu tentat probare.

6. Opponit Launoyus quod juxtà communem Carmelitarum opinionem apparitio B. Virginis S. Simoni Stochio facta eſt Cantabrigiæ, poſtridiè diviſionis Apoſtolorum, anno 1251. At Joannes Groſſus, qui Chronicam Generalium Ordinis Synopſim uſque ad ſua tempora confecit, Stochii mortem anno 1250. collocat.

Ad hæc quid reſpondemus? Hæc ſolummodo.

S.

Conſtans eſt ſententia apud omnes Carmelitas, Viſionem B. Virginis contigiſſe ab anno 1245. ad annum 1251. Quo ex numero alii alium eligunt: communior tamen lectio ad annum 1251. reducit, ductâ conjecturâ ab Epiſtola *Petri Swayngtoni:* quæ magnum ſuppeditat argumentum, ut ultrà annum 1251. non differatur viſio, ſive datæ à *Petro* Epiſtolæ, ſivè accepti à *Simone* Scapularis tempus putes in ea exprimi. Ex eadem pariter Epiſtola colligitur id eveniſſe in craſtino *diviſionis Apoſtolorum* (ſi viſionis tempus ibidem velis deſcribi, non Epiſtolæ). Eſt autem is *diviſionis Apoſt.* dies, Julii decimus quintus; ut patet ex antiquis Carmelit. Ordinis Breviariis: in quibus Feſtum & Officium *diviſionis Apoſt.* eâ die deſcribuntur.

Iſta verò diverſitas anni nullum Hiſtoriæ afferre debet detrimentum: alioquin è faſtis Eccleſiaſticis delenda fermè infinita, quæ referri longiùs eſſet. Enim verò nequidem conveniunt de anno Nativitatis, aut Mortis Chriſti Domini, & aliis majoris momenti, quibus annotandis elucidandiſque majorem dedere operam. Ipſe per eruditus *Launoyus* animadvertit quod Sulpitius *Severus rerum* Hiſtoricarum Gallicarum *quamlibet peritus*, *ſuſceptæ tamen Religionis* Chriſtianæ *epocham reliquit indefinitam. Sed ille quod non definiit, ſcriptores alii pluribus ſæculis poſteriores qui definirent?*

Quod ſpectat auctoritatem Joannis Groſſi, animadvertendum eſt cùm R. P. *Daniele à Virgine Maria*, quod vetuſta ipſius *viridarii* exemplaria, quæ paſſim hinc indè extant Mſſ. & Venetum typis editum an. 1507. inter ſe non conveniunt. In eo autem, quod Antuerpiæ prodiit anno 1680. nullatenùs aſſignatur annus mortis S. Simonis Stochii. Quæ quidem Antuerpienſis editio facta eſt ex Mſſ. exemplaribus Mechlinienſi (exarato anno Chriſti 1484. per *Joannem Oudewater*, aliàs *Palæonydorum*) & Bruxellenſi in vetuſto Codice Mſ. inter ſe, & cùm Veneto impreſſo collatis: ſed juxtà Regulam ab ipſo *Launoyo* appoſitam, priora & vetuſtiora præferenda ſunt poſterioribus & recentioribus. Ergò ſtandum eſt viridarii exemplaribus vetuſtioribus, quæ annum obitûs S. Simonis ſilent, ſed quem alii ſcriptores an. 1265. aſſignant.

7. Opponit Launoyus non eſſe examinatam à ſapientibus Stochii viſionem. Nam Petrus Swayngtonus ſcribit Stochium curaſſe languentem Walterum, injecto in eumdem habitu, ac de Deo, Sacramentis malè ſentientem reduxiſſe in bonam frugem, cujus miraculi cognitio ad Wintoniæ Epiſcopum perlata eſt. Sed de Viſione Stochii ſimile quid factum non commemorat.

Verùm extrà veritatis aleam ſaltant ultima Launoyana verba. Nam Petrus Swayngtonus poſt narrationem Miraculi, ſtatim addit „ fama iſtiùs
„ facti volavit per totam Urbem. Dom. Petrus
„ de Lynthonia Decanus confeſtim venerabili
„ Epiſcopo Wintonienſi cuncta per ordinem ſcrip-
„ to inſinuans, ejus in re tam inuſitatâ ſententiam
„ expectabat. Domino verò Epiſcopo ſtupente
„ ſuper hoc, & habente tractatum cum ſuis; ju-
„ dicatum eſt B. Simonem debere interrogari de
„ virtute habitûs; qui coram Domino Epiſcopo
„ comparens, & mandatis ejus obtemperando,
„ nihil celavit; Dom. Epiſcopo mandante cuncta
„ ſcribi ſub ſigillo authentico. Et prædictus Domi-
„ nus Decanus, propter miraculum ſibi per G.
„ Virginem Mariam in fratre ſuo oſtenſum, Fra-
„ tres Wintoniæ fundavit, dando eis locum, &
„ ædificando Monaſterium noſtræ Religioni valdè
„ commodum, & amplum. Sermone verò per
„ Angliam & extrà currente, multæ Civitates
„ offerebant nobis loca ad inhabitandum; & multi
„ proceres petebant affiliari huic S. Religioni,
„ pro participio gratiarum, deſiderantes mori in
„ habitu Sancto Ordinis; ut per merita G. Vir-
„ ginis Mariæ haberent exitum vitæ bonum; at-
„ que ita paulatim Religio B. Virginis Mariæ de
„ Monte-Carmelo, cœpit, præſtante Domino
„ noſtro Jeſu Chriſto, & Mariâ Matre ejus in
„ partibus Occidentalibus multiplicari in multas
„ Provincias, Provinciæque in domos, domus in
„ perſonas ſufficientes & idoneas, quæ multum
„ fructum afferunt ad augmentum fidei Catholi-
„ cæ ». Hactenùs Petrus Swayngtonus; ex quo ſcripſit ipſe Launoyus, pag. 2. 3. 4.

Undè obſervandum occurrit S. Simonem ab Epiſcopo interrogatum fuiſſe non ſolum de miraculi veritate, ſed etiam de virtute habitûs: virtus autem habitûs explicari non potuit ſine promiſſione, quam B. Virgo S. Simoni apparens, huic habitui addixit; nam & ipſe B. Simon mandatis Epiſcopi obtemperans, nihil celavit. Sermone inſuper currente per Angliam & extrà, multi Proceres deſiderabant mori in habitu ſancto Ordinis, ut per merita G. V. Mariæ haberent exitum vitæ bonum. Hunc autem vitæ bonum ſibi ſpondere non poterant, niſi ex promiſſo B. Virginis Sancto Simoni apparentis facto, quod veluti certum habebant: ſed promiſſum minimè certum habuiſſent, niſi diligenti Epiſcopi èxamine trutinatum. Fundatio etiam plurimorum Monaſteriorum ſupponit Revelationem miraculoſi Scapularis notiſſimam fuiſſe; cujus ut pote virtute munire ſe optabant & Monaſteriorum Fundatores & Scapularis Carmelitani geſtatores.

Opponit 8. Launoyus, quod Cenſores Romani, *Paradiſum Carmelitici Decoris* damnarunt, propter aſſertam uſque adeò præfidenter Stochii Viſionem. Aſt ubi hanc reperit rationem Launoyus? Numquid Cenſores Romani, qui præſunt *Indici* Librorum prohibitorum damnarunt Viſionem Stochii quam probavere ſacræ Rituum Congregationis Præſules? Sic autem legitur in Officio Carmelitarum die 16. Julii, pro ſecundo Nocturno ſolemnis Commem. B. V. Mariæ celebrari ſolito. *Nec verò nomenclaturam tantùm magnificentiſſima Virgo tribuit & tutelam: verum & inſigne ſacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut cœleſti hac veſte Ordo ille ſacer dignoſceretur.*

Lectiones illæ ab Eminentiſſimo Cardinali *Bellarmino* examinatæ, probatæ ac ſubſignatæ, & ab Eminentiſſ. Dom. Epiſcopo Portuenſi, Cardinali *Pinelli* ſacræ *Rituum* Congregationis Præſide, auctoritate *Pauli V.* confirmatæ ac ſubſcriptæ fuerunt die 20. Junii 1609. Anno autem 1612. die 15. Julii per eas contigit caſus ſingularis divinæ Providentiæ, quo iterùm à Purpuratis Patribus approbatæ fuerunt. An. 1628. die 12. Junii rursùs recognitæ fuerunt, & ſubſcriptæ ab Eminentiſſ. Cardinali *de Torres*, jubente *Urbano VIII.*

Præterea feſtivitas S. Simonis Stochii ab antiquo totum proprium Officium Eccleſiaſticum habuit in locis quibuſdam particularibus, præſertim Burdigalæ ab anno 1435. *Hic vir deſpiciens, &c.* initium eſt in magnis Libris deſcriptum. In Lectione ſextâ, quæ eſt tertia ſecundi Nocturni, dicitur quod *ei Simoni precanti Divam Virginem, ut Ordinem jam confirmatum* (*qui ſacrato titulo*

S.

ejus gaudet ſingulari) aliquo privilegio à cæteris diſcerneret ; apparuit ipſa virgo benedicta , Angelorum multitudine comitata , tenens præ manibus Scapulare Ordinis dicens : Hoc erit ſignum tibi , & cunctis Carmelitis privilegium ; quod in hoc piè , moriens æternum non patietur incendium. Iſtud autem Officium, quod *Burdigalæ* erat proprium, jam à *Clemente X.* auctoritate ſedis Apoſtolicæ permiſſum, ab Eminentiſſ. Cardinali *Bona* probatum, & ab Eminentiſſ. Cardin. *Brancatio* ſacræ Rituum Congregationis Præſide ſubſcriptum, die 5. Aprilis, & 12. Maii 1672. nunc in toto Ordine Carmelitarum recitatur.

Auctoritatem Breviariorum non penitùs averſatur Launoyus, qui ad tuendam duorum Dionyſiorum opinionem iis utitur; & illa tanto pluris facit, quanto vetuſtiora. Id unum forſan reponere poſſet, *omnia* quæ Breviariis inſeruntur, *nullo publico Romanæ Eccleſiæ judicio facta eſſe , ſed privatorum quorumdam hominum ſtudio , quibus corrigendi Breviarii cura demandata eſt.* Quis verò prudens ac ſapiens contendat corruptiſſimos perditoſque ſacri Ordinis primates extitiſſe, ut ſacris precibus eas ſponte addiderint , probaverintvè quas ſacra non probaſſet Congregatio : nec Conſtitutionem *Gregorii XIII.* privatas ejuſmodi additiones ſub anathemate prohibentem , omnium in oculis, imò Cardinalium ac SS. Pontificum , veriti ſunt violare ? Quis etiam prudens ac ſapiens contendat oculatiſſimos *Indicis* Congregationis Indices damnaſſe in *Paradiſo Carmel. Dec.* quod purpurati Patres & ſacræ Congregationis *Rituum* Præſides probarunt in Breviariis Carmelit. Verum ut quid tot ac tantæ rationes adversùs Launoyum, cujus Diſſertationes quinque de Simonis viſo, de ſabbatinæ Bullæ Privilegio, & de Scapularis Carmelitarum ſodalitate, &c. Notâ cenſoria damnatæ referuntur in *Indice* Romano *Librorum prohibitorum , p. 352.*

9. Opponit Launoyus quod in Hiſtoriæ *Stochii* fragmento pluries vocatur *Beatus* Simon. Sed ne *Beatus* ab æquali vocaretur, temporis illius conſuetudo vetat Auctoritate Eccleſiæ priùs in Sanctorum numerum tunc referendus erat aliquis , quam Beatus vel Sanctus appellaretur, vel ergo Swayngtonus non ſcripſit Stochii Hiſtoriam, quæ proponitur ; vel ſi ſcripſit, ab aliquo recentiore pro arbitrio interpolata eſt : niſi forſan Carmelitæ probent Stochium , Swayngtoni tempore , in Sanctorum Catalogum relatum fuiſſe.

Alteram hujus argumentationis partem ultrò probandam ſuſcipimus. Poſtulat enim Launoyus ut Carmelitæ probent Simonem Stochium, Swayngtoni tempore in Sanctorum Catalogum relatum fuiſſe. Et id facilè probatu eſt. Nam , Petrus Swaingthonus, *vir ſanè omni melioris notæ Doctrinâ inſignitus* , ut loquitur Pitſeus , *vixit anno gratiæ 1270.* Simon Stochius obiit die 16. Maii 1265. Anno ſequenti 1266. Deus inſpiravit Burdigalenſi Archiepiſcopo, ut Simonem veluti ſanctum coli, & honorari faceret ; prout factum eſt ; teſte Joanne eodem Pitſeo ; *porrò quoniam* , inquit , *apud ejus ſepulchrum coruſcabant miracula , corpus ejus fuit effoſſum , & loco commodiore honorificentius reconditum : & ipſe tandem in numerum Sanctorum Confeſſorum ſolemniter relatus eſt.* Pitſeum exſcribens Joannes Balæus de Simone Stochio loquens ait , *quod ex ſolitudine Dei verbum ſæpiuſculè annuntiaverit , ac plebis ſcelera taxaverit , ſanctitatis ejus non leve argumentum eſt. Sed quod Mariam ſuis propitiam optaverit , à ſpiritu Evangelicæ doctrinæ penitùs ignaro prodiit.* Quid aliud expectes ab Apoſtata , quam blaſphemias ? Mortuum poſteà aſſerit ae ſepultum in Conventu Burdigalenſi , additque : *eum poſteà , cum ex terrâ effoderetur corpus , Burdigalenſis Archiepiſcopus in ſanctos Papiſticos retulit anno ſequenti.* Quod Burdigalenſis Archiepiſcopus ſentire & dicere de Simone Stochio permiſit , illud ſcribere nonne potuit Petrus Swayngtonus ?

10. Launoyus opponit interpolata eſſe quæ Swayngtonus, & Groſſus de Stochio ſcripſerunt. Et quomodo probat? Rationibus quas attulit cap. 2. 3. & 4. ſcilicet ſilentio Authorum , quorum intererat Viſionem Stochii referre , & mutuâ Carmelitarum pugnâ loquentium de illâ Viſione.

Aſt ex ſilentio Auctorum jam oſtendimus nihil probari , cum alii authores æquales aut ſuppares rem Hiſtoricam teſtantur : alioquin , ſi valeret argumentatio Launoyana, ſequeretur neque ipſum S. Simonem Stochium unquàm extitiſſe in rerum naturâ, quia ii Authores, quorum ſilentium opponit Launoyus , illum Sanctum omninò reticent. Iis tamen de iſto tacentibus , alii æquales aut ſuppares jam à nobis memorati non tacuerunt , quorum numero accenſendi ſunt Guillelmus Conventrienſis, & Joannes Wilſonus.

Guillelmus quidem Conventrienſis anno 1348. in ſcuto Carmelitarum Hiſtoriam traditi à B. V. Mariâ Scapularis B. Simoni Stock ſic ad poſteros tranſmiſit. „ S. Simon de Anglia Generalis Or„ dinis ſextus, qui Dei glorioſiſſimam Genitricem „ jugiter deprecabatur , ut Carmelitarum Ordi„ nem, qui ſpeciali gaudet ipſius Virginis titulo, „ aliquo communiret privilegio , dicens voce de„ votiſſimâ: *Flos Carmeli , vitis florigera ; ſplendor „ Cœli , Virgo puerpera , ſingularis , Mater mi„ tis , ſed viri neſcia , Carmelitis da privilegia , „ ſtella maris.* Cui Beatiſſima Virgo cùm multi„ tudine Angelorum apparuit, Scapulare Ordinis „ in benedictis ſuis manibus tenens , & dicens : „ *Hoc erit tibi , & cunctis Carmelitis privilegium ; „ quod in hoc moriens , æternum non patietur „ incendium* „. Ea ſanè Guillelmus Conventrienſis à Petro Swayngtone accepit , primo veluti fonte hujus Hiſtoriæ.

Joannes Wilſonus eodem ſæculo Martyrologium Anglicanum ſcripſit , patrio eloquio , in quo iſta de S. Simone , Latinè reddita , „ Decimâ „ ſextâ Maii , Burdigalis in Guaſconia , depoſitio „ S. Simonis Confeſſoris, & Generalis Carmelit. „ in Anglia : quo orante B. Virginem Mariam , „ illa apparuit ipſi cùm Comitatu Angelorum , „ ferens Scapulare ſui Ordinis in manibus : & „ dixit : quod quicumque mortuus fuerit in iſto „ Ordine ſalvus erit „. Martyrologium iſtud aſſervatur in Collegio Anglorum Romæ : *ſicut in Hiſtoria Generali Carmelit. Diſcalceat.* Romæ impreſſâ anno 1668. teſtantur PP. Iſidorus à S. Joſeph, & Petrus à S. Andrea.

Quod mutuâ Carmelitarum de pugnâ referentium Viſionem S. Simonis Stochii, objicit Doctor Launoyus , nullatenùs hanc Viſionem evertit. Joannes quidem Palæonydorus Lib. III. cap. 7. viſum adornat , verba Virginis Mariæ S. Simonem alloquentis ſic exprimens : *Dilectiſſime meus, recipe hoc tui Ordinis Scapulare , meæ Confraternitatis ſignum , tibi & cunctis Carmelitis privilegium, in quo moriens æternum non patietur incendium. Ecce ſignum ſalutis , ſalus in periculis , fœdus pacis*

& pacti

Digitized by Google

S.

& pacti ſempiterni. Hæc autem addita verba puram ſolummodo ſapiunt paraphraſim, & fuſiorem iſtorum, quæ apud Swayngtonum primarium Hiſtoriæ ſcriptorem leguntur, verborum exprimunt declarationem *hoc erit tibi & cunctis Carmelitis privilegium. In hoc moriens, æternum non patietur incendium.* Ubi contradictio? Ubi pugna? Ubi diſſimilitudo Hiſtoriam Viſionis evertens & veritatem? Expungantur hæc & alia quæ de proprio marte adjicit Palæonydorus, non audiatur Palæonydorus omninò: fruſtranea-ne hæc manebunt cæterorum vetuſtiorum aliorum Authorum teſtimonia? Quod de Severo Sulpitiò & Gregorio Turonenſi dixit Doctor Launoyus, quos errantes ſæpè agnoſcit, & ſequendos nihilominùs proponit ad Epocham Evangelicæ prædicationis in Galliis tuendam proponit, idem permittat dici de Joanne Palæonydoro referente viſionem Stochianam: quæ ſemper inconcuſſa perſtat.

Ipſe Joannes Launoyus non tantum dubia protulit, ſed & falſa, & contradictoria. Nam 1.° contradictoria, dum in *diſcuſſione reſponſionis, &c. cap. 1. p. 3.* ait quod Severi tempore incertis narrationibus, quas per otium vulgus fingit, locus nondum fuit. Et tamen in ipſo limine libelli, qui inſcribitur *de Areopagiticis Hilduini judicium*, ſcribit ferè primis Eccleſiæ temporibus, quoſdam ſomnia, & incertas ſanctorum memorias pro veris venditaſſe.

2.° Falſa Auctoribus adjudicat. Nam Oroſius Lib. VII. Hiſtoriæ ait: *Primus, Nero Chriſtianos ſuppliciis affecit, ac per omnes Provincias pari perſecutione excruciari imperavit.* Launoyus autem in *Diſcuſſione Reſpanſionis, p. 4.* Hinc apud Oroſium, Lib. VII. Hiſt. edicit Nero, ut per *Diverſas Imperii provincias, &c.* Ubi *τὸ diverſas*, ſubſtituit loco, *omnes.* Quod ſi hoc Carmelitis ſcriptoribus contigiſſet, Deus bone! Quam exultaret Doctor Launoyus? Qui ex altero etiam Oroſii textu ſuſtulit vocabulum *Tó Aſiæ;* ut inſinuaret Oroſium agere de initio perſecutionis, quæ imperante M. Aurelio Anton. in Gallia & Aſia efferbuit; cùm tamen Oroſius non de initio, ſed de gravitate perſecutionis agat.

3.° Cypriano *Epiſt. 67.* Zozimo Papæ, *Epiſtolam ad Galliæ Epiſcopos*, Epiſcopis Metropolis Arelatenſis, *Libellum S. Leoni* oblatum abjudicat. Quæ omnia tamen ſuis Auctoribus integra remanſerunt hactenùs, infirmis Launoyii conjecturis in fumum abeuntibus. Eâdem Authorum certâ & conſtanti traditione D. Thomas auctor habetur *ſummæ Theologicæ*, quam Doctor Launoyus ei denegandam aſſeruit. Salvæ pariter manebunt Epiſtolæ duæ, quas ſuis Auctoribus legitimis denegat; *I. Pauli* primi Papæ ad Carolum Regem, in qua ſcriptum eſt Eccleſiam Viennenſem Apoſtolorum Collegam Creſſentem habuiſſe magiſtrum: altera Paſchalis primi Papæ ad Bernardum Viennenſem Epiſcopum; in quâ Viennenſis Eccleſia ab Apoſtolis fundata dicitur.

11. Accinit & aſſentit Joanni Launoyo vir præclarus Dominus Antonius Arnaldus, vocans eum hominem verè Chriſtianum, & ingenui candidique pectoris Theologum: qui adductus eſt ad ſcribendum de viſo »Simonis Stochii, & Sabba»tinæ Bullæ privilegio. Ubi vicit inexpugnabili »conſtantia Launoyus hominum imperitorum; & »male feriatorum importunas inofficioſaſque que»relas, & aniles eorum fabellas ita revicit, ut »nullum jam patronum inveniant inter eos, qui

»aliquâ curâ veritatem indagant, multo paucio»res quam anteà apud vulgum, & apud eos qui »ne Litteras quidem norunt.

Abſit, abſit à nobis, ut quidquam detrahamus nomini & doctrinæ atque eruditioni præclari D. Joannis Launoyi. Appelletur, per nos licet, *vir verè Chriſtianus, & ingenui candidique pectoris Theologus.* Aſt homo fuit, & indè quid mirum ſi humani aliquid paſſus. Homo fuit, quando dubia, falſa & contradictoria, quæ modo retulimus, ſcripſit: homo fuit, aſſerens membranas in quibus referuntur geſta SS. Fuſciani & Victorici, unguibus Areopagiticis violatas fuiſſe; quibus tamen corruptis in tantâ controverſiâ eum uti non puduit. Homo fuit ſcribens: *an Monachi S. Germani Pratenſis, S. Dionyſii in Francia, & S. Martini de Campis falſarint Uſuardi fratris ſui codices, ſi affirmarem, eſſet, cur de meâ abſurditate fortaſſis erubeſcerem?* Homo fuit ſcribens quod *prima utilitas eſt fraudis vel ignorantiæ detectio, quâ Monachi quidam poſt exceſſum Ludovici Pii fabuloſam Eugenio Preſbytero & martyri vitam appinxerunt.... ſatis non fuit Monachis Sancti Dionyſii novam de Eugenio cudere Hiſtoriam, ſed aliis paulatim perſuadere oportuit.* Homo fuit, ſcribere audens, *quæ Swaingtanus & Groſſus de Stochio ſcripſerunt, interpolata eſſe, neque à ſapientibus in viſionem illiùs inquiſitum fuiſſe.* Vanam enim & falſam eſſe hanc Launoyi aſſertionem certis probavimus monumentis ſuperiùs relatis num. 1. 7. & 10.

Launoyi Encomiaſtes devotionem S. Scapularis reponit quidem inter *hominum imperitorum, & malè feriatorum importunas inofficioſaſque querelas, & aniles & eorum fabellas.* Verùm hominis iſti imperiti & malè feriati vocantur ſummi Pontifices, Eminentiſſimi Cardinales, Illuſtriſſimi Eccleſiæ Antiſtites, peritiſſimi Academiarum Pariſienſis & Salmanticenſis in ſacra Facultate Doctores æquiſſimi ſacræ Congregationis tùm Romanæ tùm Hiſpanæ Conſultores, omnium Religioſorum Ordinum Theologi peritiſſimi & Concionatores celeberrimi, quorum Catalogum hic referre longius eſſet.

Tantum abeſt ut *aniles fabulæ* de S. Scapularis devotione tractantes *nullum jam patronum inveniant:* quin infinitus eſt numerus fidelium, etiam *inter eos qui aliquâ curâ veritatem indagant*, quales dignoſcuntur plurimi ſummi Pontifices, Cardinales, Epiſcopi, Sacerdotes, Reges, Principes, Primates, Regiæ domus etiam Chriſtianiſſimæ, Hiſpanicæ, Auſtriacæ, Polonicæ, Bavarricæ Sereniſſimi Infantes; verùm quam *multò* plures *quam anteà apud vulgum, & apud eos qui ne Litteras quidem norunt?* In ſola apud Gallos Lugdunenſi celeberrimâ civitate, fideles, qui in ſolemnitate per octo dies (ut fieri ſolet) celebrata an. 1740. de S. Scapulari, ad ſacram ſynaxim convenere numero ducenti ſupra triginta millia, in templo Carmelitarum Antiquiorum, non numeratis fidelibus qui in Eccleſia Carmelitarum Excalceatorum eodem anno ad eamdem ſolemnitatem Eucharisticâ paſti fuerunt eſcâ; ut teſtimonium nobis perhibuit R. P. *Philippus Chaudeau à S. Claudio* tunc temporis Prior Carmelitarum Lugdunenſium, in Litteris ad nos Lugduno Aureliam miſſis die 2. Julii 1741.

L X I X.

SIMON STOCK AB ANNUNTIATIONE, natione Helvetius, ex Sacerdote ſeculari & Paſtore, Carmelita Excalceatus, Lugduni Sebuſia-

S.

norum, anno Domini 1620. factus; inter ſuos ſodales, humilitate, charitate, vitæ aſperitate, patientiâ, obedientiâ, ſui abjectione, ac dilectione proximi clarus, obiit piiſſimè Lutetiæ Pariſiorum, an. 1625. die 31. Decembris.

Scripſit *de Vita ſpirituali* tractatum egregium, Qui Mſ. aſſervatur Pariſiis apud ſuos; ſicuti refert Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum* Franciæ, *cap. 75. pag.* 196. poſteà Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 390.* & Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelitar. Excalc. p. 359.*

LXX.

SIMON STOCK A S. MARIA, natione Anglus, Carmelita Excalceatus Congregationis Italicæ, primus hujus Miſſionarius in Anglia, Theologus celebris: vir amore Dei ſuccenſus, omnes ſuos fratres humilitate, charitate, animi candore, regularis obſervantiæ zelo, religione & exemplo perſtrinxit. Edidit circà annum 1645.

1. *De rebus fidei contra proteſtantes* Tractatum. Londini, *in-4.°* Anglicè.

2. *De viſibili ſacrificio* Tractatum. Ibidem, *in-4.°* Anglicè.

3. Tractatum ſpiritualem in tres partes diviſum, qui inſcribitur: *Quies, Requies, & Felicitas.* Ibidem, *in-12.°* Anglicè.

4. *De ingreſſu Ordinis Carmelitici in Angliam,* Tractatum, *Mſ.* Latinè.

Plura alia manuſcripta ejuſdem Auctoris tùm Latinè, tùm Anglicè perierunt in Angliæ Tumultibus; ut refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 390.* Ex Schedis R. P. Ludovici à S. Tereſia.

LXXI.

SIMON A VIRGINE, natione Gallus, patriâ Turonicus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, in plurimis Conventibus Prior, & in Capitulo Provinciali S. Annæ Alræenſis apud Armoricos anno 1714. die 27. Aprilis Commiſſarius Generalis à Reverendiſſimo Petro Thomâ Sanchez ſupremo Ordinis Carmelitici Moderatore nominatus: vir morum honeſtate ſuis & exteris charus, inter ſui ſeculi eloquentiores concionatores juſtè numerandus. Nemo politiori ſtilo ſcripſit, nemo Gallicæ Linguæ puritatem digniùs aſſecutus eſt. Obiit Pariſiis in Conventu SS. Sacramenti die 26. Decembris anno 1728. ætatis ſuæ nonageſimo, poſt triennem infirmitatem. Edidit Gallico idiomate.

1. *Les actions des Saints: ſivè Panegyricos de Sanctis Sermones,* tomis IV. *in-12.°*

2. *Actions pour l'Avent & le Carême.* Tribus tomis *in-12.°*

3. Autres *Actions pour l'Avent & le Carême:* VIII. tomis *in-12.°*

4. *Eloge funebre de Charlote-Françoiſe-Radegonde de Montaud de Navaille, Abbeſſe de Sainte Croix d Poitiers.* Pariſiis 1676. *in-4°.* Laudatur in *Bibl. Hiſtorica Franciæ,* Jacobi le Long, *pag. 288. num. 6237.*

De illo mentionem habet Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Illuſtrium Carmelitarum Provinc. Turoniæ.* Illius etiam meminit R. P. Domnus Rivet Congregationis S. Mauri Monachus, Rei Litterariæ Galliæ Inquiſitor accurratiſſimus, in *Præfatione* tomi primi Gallicè inſcripti, *Hiſtoire Litteraire de la France, p. xxxi.* Ubi noſtrum Simonem annumerat Illuſtr. Auctoribus, qui ſuum ad dictum Opus non mediocres ſuppetias præbuere.

LXXII.

SIMON WICHINGHAMUS, natione Anglus, Cœnobii Norvicenſis alumnus Carmelita, inter Doctores ſacræ Facultatis Pariſienſis Gradu inſignitus, ita ſtudia pietatis & Doctrinæ conjunxit, ut Ordinis ſui per illa tempora decus eſſet ſingulare. Quin & inter quatuor Wichinghamos Carmelitas, Thomam, Richardum & Henricum, non infimum locum Simon tenet, diſputator ſubtilis, & Concionator celebris, circà an. 1360. ſcripſit Opera, quorum titulo vocantur.

1. *In Iſayam Prophetam Lectiones XVIII.*

2. *In Apocalypſim Lectiones XXX.* Duarum harum elucubrationum meminerunt Joannes-Jacobus Friſius, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, p. 1018. col.* 2. D. Et alii mox citandi.

3. *Sermonum,* Liber I.

4. *Quæſtiones ordinariæ,* Lib. I.

5. *Quodlibeta,* Lib. I. &c.

Simonem Winchinghamum celebtant Joannes Lelandus, Pitſeus & Balæus, *de ſcriptoribus Angliæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro;* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. p. 301.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1360. num. 6. p. 630.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 390.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1120. num. 3951. &c.*

LXXIII.

SIMPLICIANUS A S. FRANCISCO, Provinciæ Turoniæ, Carmelita Turonis natus, pietate & tenerrimâ devotione inſignis, in officiis Sacriſtæ & Supprioris Aurelianenſis diù detentus, atque animabus regendis ſagaci manſuetudine inſtructus, obiit Aureliæ anno Chriſti 1710. die 28. Aprilis, ætatis 82. poſtquam ſcripſiſſet Gallicè,

1. *Cantica ſpiritualia circà Myſteria Religionis,* atque *virtutes Chriſtianas.* Turonibus, *in-8.°* 1698. & 1700.

2. *Abregé de la vie du vener. Pere Dominique de S. Albert, décédé en odeur de ſainteté au Couvent des Carmes de Nantes en 1634.* Mſ. *in-8.°* Incip. *Chapitre premier. Sa naiſſance au monde & dans la ſainte Religion. L'on peut dire avec, &c.*

3. Les Ouvrages du même P. Dominique de Saint Albert, traduits en françois: ſçavoir, ſon *Traité de l'Oraiſon, p. 38.* 2.° Son *Traité de la Théologie Myſtique, p. 99. Pratique intérieure ſur la Paſſion de N. S. p. 117.* 3.° Les *Exercices des Novices & jeunes Profès, p. 129.* 4.° *Régles générales pour la bonne conduite des Novices, p. 212.* 5.° *Direction pour les Etudians, p. 222.*

Hæc omnia Opera ſimul cùm vitâ ejuſdem vener. P. Dominici à S. Alberto, Mſſ. compinguntur in eodem volumine *in-8.°* paginas 229. continente, aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum Aurelianenſium; & nuncupantur Reverendis Patribus & chariſſimis Fratribus Religioſis reformatis Provinciæ Turoniæ. Incipit Præfatio his verbis: *Voilà, mes R. R. Peres & très-chers Freres un petit bouquet:* deſinit autem his verbis: *Ce ſaint homme tout embroſé & conſumé*

S.

de l'Amour de ſon bon Dieu, dont il eſt mort. Vide ſuper p. 319. 320. & 321. tom. I.

LXXIV.

SPIRIDION A MONTE-CARMELO, natione Germanus, Carmelita Philoſophiæ Profeſſor, edidit & ipſe Muſicus *Muſicam Romanam:* Bambergæ apud Joannem Eliam Hofflin, anno 1667. *in-folio.*

Hæc referuntur ex *Catalogo Franco-Furtenſi*, *1667.* ſicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 390.*

LXXV.

STANISLAUS A S. ANTONIO, in ſeculo *Coſſa* nuncupatus, in Vercellenſi Diœceſi ad locum *Petenargo* appellatum natus eſt die 21. Septembris 1612. *Vercellis* inter Carmelitas Profeſſionem ſolemnem emiſit; Magiſter Novitiorum, & Theologiæ Profeſſor plurimos an. extitit, *Taurini* defunctus die 28. Martii 1648. ætatis ſuæ 36. A ſacris Confeſſionibus fuerat venerabili Matri *Vercellanæ* Capuccinæ, quam aliquando tempore adverſo & obſcuriſſima nocte deſolatam cum reperiſſet, hic Religioſus bono vitæ ſanctæ ſuæ odore relicto, ad illius Monialis ſolatium compoſuit Poëma metro Italico inſcriptum: *Lamentoſo pietoſo nella notte oſcura colle Creature, con la Santiſſima Trinitate, è con la Beatiſſima Vergine.* Hoc Poëma prodiit integrum in vita dictæ Matris *Venerandæ*, ſicuti legimus in Schedis Mſſ. R. P. Timothei Bergent Aſſiſtentis Generalis, anno 1748. exaratis.

LXXVI.

STANISLAUS A S. BARTHOLOMÆO, natione Inſuber, patriâ *Ticinenſis*, Carmelita Excalceatus, quam maximè fuerit in omni diſciplinarum genere verſatus, ſuadet opus ab eo compoſitum, & inſcriptum ordine alphabetico.

Definitorianum univerſale ſcientiarum. Bononiæ, anno 1685. *in-folio.* Latinè. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, *p. 360.*

LXXVII.

STEPHANUS ANGLICUS, aliis PATRINGTONUS, natione Anglus, patriâ Eboracenſis, ibidem Carmelitanam Religionem profeſſus eſt; Doctor poſteà Theologus Oxonienſis, totius Ordinis ſui per Angliam Provincialis Magiſter vigeſimus tertius ad annos quindecim præfuit Monachis Carmelitis pluſquam mille quingentis. Vir omnibus præſtantioribus animi dotibus, omnibus virtutibus præditus, & multiplici doctrinæ varietate inſtructus. In Oxonienſi Academiâ magnitudine & multitudine laborum, felicitate ingenii, ſoliditate judicii, varietate doctrinæ, ſubtilitate argumentorum, acumine diſputationum, elegantiâ publicarum Concionum, celeberrimam ſibi famam acquiſivit.

Vocatus aliquando Londinum, ut ibi Concionaretur ad Populum, ita conciliavit Auditorum animos & benevolentiam, ut eum tanquàm Oraculum quoddam ſequerentur, fiebatque, ut ſcribit *Lelandus*, incredibilis ad eum audiendum concurſus. In tantum igitur illic fama ejus eruditionis brevi tempore percrebuit, ut Principibus viris innoteſceret, & ad Aulam Regiam vocatus in ſummo apud ipſum Regem *Henricum IV.* eſſet pretio. Hinc factus eſt *Mariæ* Reginæ; & primogenito Regis filio Principi *Walliæ*, aliiſque primariis Regni viris à ſecretis Confeſſionum.

Quàm primùm autem idem Princeps Regale ſolium nomine *Henricus V.* conſcendiſſet, hunc, tanquàm *Confeſſori ſuo* [ut loquuntur *Acta publica Angliæ*] ſexaginta & novem Libras, decem ſolidos & ſex denarios aſſignavit ſingulis annis percipiendos. Noſtrum quoque *Stephanum* deſtinavit Oxonium contrà Wicleſiſtas & Lolhardos Commiſſarium anno 1414. ut de illorum, & aliorum erroribus inquireret, & judicaret. Quâ legatione dum fungeretur, electus eſt Epiſcopus *Menevenſis*, ſeu S. *Davidis*, ſub Metropoli Cantuarienſi, Kalendis Februarii, anno 1415. per Litteras Joannis XXIII. datas *Conſtantiæ*.

Anno ſequenti 1416. *Ciceſtrenſis* Epiſcopus nominatus eſt: ſed prima ſede Menevenſi, licet pauperiore contentus, Ciceſtrenſem ſedem recuſare volebat. Rex nihilominùs de Gratia ſpeciali (ſicuti loquuntur jam memoratâ *Acta publica Angliæ*) ex mero motu »& certâ ſcientiâ conceſſit »venerabili Patri Stephano Menevenſi Confeſſori »ſuo, cuſtodiam omnium temporalium Epiſcopa»tûs Ciceſtrienſis cùm pertinentiis, ratione va»cationis, ejuſdem Epiſcopatûs Ciceſtrienſis in »manibus Regiis exiſtentium, unà cùm omnibus »libertatibus, Francheſiis, & Juribus, ad dictum »Epiſcopatum Ciceſtrenſem, qualitercumque »pertinentibus». Hæ Litteræ Regis datæ ſunt die 25. Auguſti 1416.

Conſecratus quidem fuit Menevenſis Epiſcopus noſter *Stephanus Maidſtonæ*, anno 1415. die 19. Junii. Subindè ad Concilium Generale *Conſtantiam* profectus, illi interfuit: & paulòpoſt electionem *Martini V.* exeunte anno 1417. ad decimum octavum Kalendas Januarii, tranſlatio dicti *Stephani* ad Eccleſiam Ciceſtrenſem approbata fuit ab eodem ſummo Pontifice.

Londini quidem obiit *Stephanus Patringtonus* decimo Kalendas Octobris, & apud ſuos Sodales ſepultus, juxtà vulgarem Auctorum Anglorum opinionem: attamen illum obiiſſe ſub initium anni 1418. arbitratur *Daniel à Virgine Maria*; quia octavo Idus Aprilis, anni ejuſdem 1418. proviſa eſt Eccleſia Ciceſtrenſis, vacans per obitum *Stephani*: cujus ſcripta hæc recenſentur.

1. *In Divi Pauli Epiſtolam ad Titum Commentaria*, Lib. I. Inc. *Hanc Epiſt. ſcripſit Apoſtolus:* Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, pag. 895.*

2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

3. *Sermones ſeptuaginta duo de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Ozanna in excelſis.*

4. *In Magiſtrum Sententias*, Lib. IV. Incipit: *Patres in Chriſto Reverendi.*

5. *De Sacerdotali functione*, Lib. I. Incipit: *Opus fac Evangeliſtæ. 2. Timoth.*

6. *Quæſtiones ordinariæ*, Lib. I. Inc. *Utrùm omnis Clericus exiſtens.*

7. *Determinationes*, Lib. I.

8. *Collectaneorum*, Lib. I. Incip. *Quis eſt iſte qui venit de Edom.*

9. *Repertorium argumentorum*, Lib. I. Incipit: *Quod viatorum poſſit per.*

10. *Contrà Statutum Parlamenti*, Lib. I. Inc. *Reverend. in Chriſto Patri.*

Porrectum eſt enim tempore noſtri *Stephani Patringtoni*, Statutum à Parlamento Angliæ, ne quis permitteretur Ordinem Mendicantium antè

S.

21. ætatis annum ingredi. Quod ſuſtinere non valens Stephanus, contrà illud ſcripſit.

11. *Contrà Wicleſiſtas*, Lib. I.

12. *Contrà Lolhardos*, Lib. I.

13. *Contrà Nicolaum Herfordum*, Lib. I. Inc. *Illuſtriſſimo Principi ac Domino.*

Inter Mſſ. Codices Bodlejanæ Bibliothecæ extat Codice 2629. in Codicibus Hipperoy Bodlejanæ, Codice 163. *Faſcicluus Zizaniorum Magiſtri Jooan. Wicleſi, cùm Tritico:* cujus *p. 66.* legitur *Epiſt. quatuor Ord. Clauſtralium Mendicantium Oxoniæ ad Joannem Ducem Lancaſtriæ, contrà Magiſtrum Nicolaum Herford & alios pacem perturbantes.* Jam conſulant eruditi viri Angli, utrùm hæc Epiſtola conſentiat *Libro* noſtri *Stephani.*

14. *Lecturæ notabiles ſuper ſacra Biblia*, Lib. I.

15. *Epiſtolæ ad diverſos*, Lib. I. Incipit: *Frater Stephanus Patrington.*

16. *Super Eglogus Theodoli*, Lib. I. Incipit: *Æthiopum terras, &c. æſtus ſer.*

17. *In Fabulas Eſopi*, Lib. I. Incipit: *Quæ alteri commendavit repetere.*

18. *Alia quædam.*

De Stephano Patringtono egregiè loquuntur Acta publica Angliæ *tomo IX. p. 72. & 384.* Ibidem, *pag. 509.* leguntur *Literæ*, quas ſignavit die 8. Novembris 1417. Joannes Dux Bedfordiæ cuſtos Angliæ ad protectionem *Stephani Patryngton* Epiſc. Menevenſis Confeſſoris Regis, qui in obſequium Regis, ad Patres Franciæ profecturus eſt, ibidem in Comitiva Regis moraturus. Quæ etiam exſcribuntur *tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 617. & 618. num. 17. 18. & 19.*

Legantur inſuper Liber *de Proviſionibus Prælatorum, anno quinti Joannis XXIII. folio 217.* Liber *de Proviſionibus Prælatorum ſub Martino V. anna primo, folio 122.* Joannes Trithemius, Lib. *de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 661.* Zacharias Theobaldus, in *Bello Huſſitico:* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca univerſali:* Joannes Lelandus, *de ſcriptoribus Angliæ:* Joannes Pitſeus, *ibidem, ætate 15. num. 766.* Joannes Balæus, *ibidem, cent. 7. p. 517.* Thomas Walſinghamus, in *Hiſt. Angl. ad ann. 1414.* ubi dicitur *Confeſſor Regis Magiſter Stephanus Patrington de Ordine Carmelit. vir eruditus in trivio & quatrivio:* Abraham Bzovius, *tomo XV. Annal. ſub anno 1419. num. 30.* referens viros Illuſtres Ordinis Carmelitarum in Anglia, *ad tuendam fidem Catholicam, & libertatem Eccleſiaſticam natos:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſt. Eccleſ. Anglicana:* Franciſcus Godwinus, *de Præſulibus Angliæ, p. 621.* Auctor *Antiquitatum Britannicarum:* Jacobus Uſſerius, *p. 276.* Guillelmus Eiſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis:* Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana:* Jacobus de Plebe, in *Indice virorum illuſtrium Ordinis Carmelit.* ubi noſtrum *Stephanum* vocat *Letringonnenſem:* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, &c.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl.* ubi ſimplici Gentis nomine vocat *Stephanum Anglicum, folio 76. & 77.* Quæ cauſa fuit cur Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici, p. 329. & 330.* duos fecerit Stephanos Anglos Carmelitas, quorum alter Paryngtonus, Anglicus alter, uterque eadem ſcribens Opera. Joannes-Baptiſta Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1414. num. 2. Anna 1415. num. 5. & anno 1417. num. 3. p. 778. 781. & 784.* Sed jam hujus mentionem fecerat ſub anno 1405. *num. 6. p. 762.* ad Capitulum Generale Bononienſe, in quo ipſe Magiſter Stephanus Patringtonus declaratus eſt Provincialis Lombardiæ: & anno *1411. num. 7. pag. 773.* ad Capitulum Generale item Bononienſe, in quo is Patringtonus nominatur Provincialis Angliæ. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. pag. 391.* ubi rectè aſſerit Stephanum Patringtonum Priorem Angliæ Provincialem vigeſimum tertium. Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, pag. 504. num. 904.* Idem *tomo II. Speculi Carmel. pag. 954. num. 3360.* Ibidem, *p. 1120. num. 3951. &c.*

LXXVIII.

STEPHANUS AVOLÉ, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, ſacræ Theologiæ Licentiatus, vir innocentia vitæ & ſapientiæ ſplendore nominatiſſimus, in Capitulo Provinciali Andegavis 1432. habito, Præſide Reverendiſſimo Joanne Groſſi, qui nuperrimis in Comitiis Genelibus anno 1430. apud Nannetas celebratis, attentâ ſuâ ſenectute Officium Generalatûs ſpontè reſignaverat, Provincialis fuit uſque ad annum 1436. quo mortem oppetiit.

Scripſit multas & præclaras ad Obſervantiam Regularem promovendam *Ordinationes*, quas in Capitulo Provinciali Andegavis an. 1434 habito promulgavit. Ita referunt Mathurinus Aubron, in *Annal. Provinciæ Turoniæ, Mſſ.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium ejuſdem Provinciæ, p. 3.* Idem in *Catalogo* ſeu *Brevi Encomio Illuſtr. Carmelitar. Provinciæ Turoniæ, p. 3.* Lezana, *tomo IV. Annal. ann. 1430. num. 10. p. 819.* Provincialem Franciæ vocat Thomam Avis, qui non debet confnudi cum noſtro Stephano Avolé Provinciali Turoniæ.

LXXIX.

STEPHANUS BRESCIA, ſeu BRIXIA Ligur, Theologus primi nominis inter Carmelitas, Vicarius Provincialis Galliæ citerioris, Cœnobii Genuenſis Antiſtes, ac reſtaurator, obiit anno 1528. relictis *Opuſculis pluribus, Mſſ.* Quæ cuſtodiuntur apud Religioſos viros ſui Ordinis, ut excerpſimus ex *Syllabo* Raphaelis Soprani; inquit Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæ Liguſtico, p. 503.*

LXXX.

STEPHANUS BROUNE, natione Scotus, Carmelita, Doctor Theologus, Eduardo I. Anglorum Regi apprimè notus, at Eduardo III. charior, Electus eſt Epiſcopus Roſſenſis, in Hibernia, ſub Metropoli Caſſelienſi, decimo Kalendas Maii 1399. ut legitur *Libro I. de Proviſionibus Prælatorum, ſub Bonifacio IX.* an. 10. *fol. 81.* falluntur ergò Pitſeus, Poſſevinus, & alii (immemores nuncupare Carmelitam) referentes eum floruiſſe anno 1340. Scripſit:

1. *Davidis Pſalterii expoſitionem*, Lib. I. Cujus meminit, poſt Thomam Dempterum, Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, p. 1212.*

2. *Conciones eruditas*, Lib. I. Quas habuit coràm Regibus.

3. *Lecturas Theologicas*, Lib. I.

4. *Epiſtolas*, Lib. I.

De Stephano Browne, Joannes Leſlæus, in *Hiſtoria Scotorum:* Joannes Balæus, *de ſcriptoribus Angliæ, cent. 14. cap. 54.* Thomas Dempſterus, *Lib. II.*

S.

Lib. II. Hiſtoriæ Eccleſiaſt. Gentis Scotorum : Joſias Simlerus & Jacobus Friſius, in *Compendio Bibliot. Geſner.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro.*

E Carmelitis, Conradus Tremonius, in *Catalogo Virorum Illuſtrium Ordinis ſui :* Joan. Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1340. num. 3. p. 570.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 390.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 498. num. 891.* ſed præſertim *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 954. num. 3357.*

L X X X I.

STEPHANUS DUARTE, Catalanus, Carmelita, Theologus vir pius & eruditus, ſcripſit linguâ ſuæ gentis.

De antiqua & magna devotione ſacri Ordinis Carmelitarum, ergà puriſſimam Beatæ M. Virginis Conceptionem. Barcinone, anno 1622. apud Stephanum Liberum. Ità referunt Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis :* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 234.* Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 390.*

Stephano quidem Duarto non valdè operoſum fuit ad probandam Carmelitarum ergà puriſſimam Beatæ Mariæ Virginis Conceptionem veterem & antiquam devotionem, cujus feſtum ordinatum fuit in Capitulo Brugenſi Tholoſæ celebrato Generali, anno 1306. per Gerardum Bononienſem Priorem totius Ordinis; qui & taxas communes ſolemniter ſibi impoſuit, quaſi hæc ſibi propria eſſet feſtivitas. Hoc conſtat ex innumeris ferè Capitulis Generalibus; videlicèt Francofordienſi anno 1393. Balncolarenſi Provinciæ Narbonæ anno 1416. Montiſpeſſulano anno 1420. Appamienſi Provinciæ Tholoſæ an. 1426. Nannetenſi anno 1430. Raverſpergenſi anno 1434. Aſtenſi anno 1440. & annis ſequentibus, in Capitulis Romano, Avenionenſi, Pariſienſi, Bruxellenſi & Auriliacenſi anno 1469.

Quod etiam confirmat Joan. Bacco dicens : (a) *Publica & diuturnâ conſuetudine celebratum eſt hoc feſtum in Curia Romana, etiam cum venerabili Congregatione Dominorum Cardinalium; cum ſolemni Miſſâ, & Sermone ſingulis annis, in domo Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Carmelo : & hæc duraverunt tempore multorum Rom. Pontificum, uſque in præſens tempus.*

Thomas etiam Waldenſis referens verba Richardi-Radulphi Armacani Primatis Hiberniæ, in quadam concione de ſanctiſſimæ V. Conceptione, habitâ Avenione anno 1342. tempore Clementis Sexti, quæ talia ſunt: utique (b) hanc illuſtrationem in ſuo *ortu, id eſt Conceptione, hic ſanctus ac pecularis Ordo ſuus antiquus Carmelitarum prætendit in habitu, qui hoc feſtum ipſius ſingulariter ſolemnizat, candorem habitûs ſui, prudenter [ut exiſtimo] & devotè referens ad hoc factum.* Quæ ſic commendat Waldenſis dicens: taceant Carmelitæ, *dum talis, ac tantus magnus teſtis indubiè Præſul Eccleſiæ, & vir altæ peritiæ in ſacris Litteris teſtimonium perhibet Carmelitis.*

Ex his autem, quæ Joannes Baccho habet, cum ipſe anno 1346. obierit, rectè elicitur, ſaltem in Romana ſive Pontificâ Curia à multis annis in uſu fuiſſe hujus celebrationem. Cujus quidem ſumptuum expenſas exhibet Capitulum Generale Francofordienſe, anno 1393. à Comitiis aliis Brixienſibus anno 1387. celebratis factas: *Pro Feſto Conceptionis Beatæ Mariæ pro ſex annis in prandio Prælato, qui facit Sermonem, & pro illo qui celebrat Miſſam, & pro potu famulorum Dominorum Cardinalium, dando florenos quinque in annis, florenos triginta.*

Non tantùm taxas argenti pro ſolemnitate Conceptionis Beatæ Mariæ ſolvebant Carmelitæ, ſed etiam illam devotionem ſcriptis illuſtrabant, qualis fuit Auctor Operis *de Inſtitutione Monachorum:* qui *Lib. VI. cap. 2.* aſſerit in Nubecula parva, quam Deus Eliæ Prophetæ monſtravit, revelatam fuiſſe *infantulam, quæ ex utero matris ſui ab omni peccato munda egrederetur.* Eamdem piam opinionem tuiti ſunt Osbertus Pickenghamus Anglus; Hugo de Sancto Neolo etiam Anglus; Joannes Barcondorpius ſive de Baccone ejuſdem nationis; Beatus Petrus Thomas, Gallus; Guillelmus de Sancta Fide, Anglus; Bernardus Olenſis, Hiſpanus; Michael de Bononia, Italus; Philippus Kerſberius, Germanus, ſeu potiùs Belga Gandenſis, Franciſcus Martini, Catalanus; Philippus Albertus de Nuſſia, Colonienſis; Godefridus Candelarius, Germanus; Joannes Palæonydorus, Batavus; Arnoldus Boſtius, Aloſtanus; Joannes-Baptiſta de Lezana, Matritenſis & Conſultor Romanus; Irenæus à S. Jacobo Aremoricus Brito; Matthias à S. Joanne, Armoricus Combumienſis; Dorotheus à S. Renato, Aremoricus, Rhedonenſis, &c.

L X X X I I.

STEPHANUS A S. FRANCISCO XAVERIO, natione Gallus, Provincia Armoricus, patriâ Rhedonenſis, in ſæculo dictus *Franciſcus Xaverius de Launay*, nobiliſſimi Domini *de Launay Ravily*, in ſupremo Armoricorum Parlamento Senatoris filius, mundo valedicens animum ad ſtrictioris Regularis Obſervantiæ Carmelum convertit, in eo Rhedonis profeſſus anno 1641. die 24. Junii: Concionator eximius, & potens in verbo plurimos in Urbe Juliodunenſi ab hæreſi ad fidem Catholicam adduxit.

Religionis amore conſpicuus, eruditione diſtinctus, in Turonia velut lucerna ſuper candelabrum poſita ſplendidè refulſit, Prioris vices in Conventibus, Dolenſi, Pontis-Abbatis, Turonenſi, Pariſienſi gerens, hic ſacræ Theologiæ Profeſſor profundiſſimus, & in ſua Definitor Provincia, cujus ad regimen ſemel & iterùm præfectus eſt: primùm quidem in Capitulo Nannetis anno 1672. die 13. Maii Provinciali celebrato, Præſide Ludovico à S. Genovefa electus: ſecundò autem ſimilibus in Provincialibus Comitiis apud Rhedonenſes habitis anno 1684. die 24. Aprilis, Præſide Marco à S. Nativitate. Nam abſoluto primo Provincialatu, electus eſt in Priorem Pariſienſem Conventûs SS. Sacramenti: anno 1678. Vicarius Generalis Monialium Carmelitiſſarum Rhedonenſium & Ploermelenſium curam earum habuit uſque ad annum 1684. Quò ſecundum Provincialatum inchoavit; ſed anno 1685. die 20. Octobris ad Patres ſuos appoſitus eſt Pariſiis in prædicto SS. Sacramenti Conventu. Scripſit Gallico idiomate.

1. *Le Tiers Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Id eſt latinè: *De Tertiario Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo.* Pariſiis, 1672. apud Sebaſtianum Cramoiſy, 1. vol. *in-12.° p. 418.* Quam ſagaciſſimo & eruditiſſimo ſenſit opus hoc

(a) Joannes Bacho, *in-4. diſt. 2. quæſt. 4. art. 4.*
(b) Armacanus apud *Thomam Waldenſem, tom. III. tit. 9. cap. 89.*

S.

ſcriptum eſt atque Theologicâ necnon Hiſtoricâ ſcientiâ oppletum: in quo Tertiarius Carmelitarum Ordo, hujus approbatoribus Nicolao V. & Sixto V. ſummis Pontificibus antiquior ſolummodò exhibetur. Utinam alii Carmelitæ ſcriptores has non fuiſſent metas tranſgreſſi!

2. *Exhortations Monaſtiques ſur la Règle de l'Ordre de la Bienheureuſe Vierge Marie du Mont-Carmel.* Id eſt Latinè: *Exhortationes Monaſticas in Regulam Ordinis Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.* Rhedonis, apud Philippum le Sainct, 1687. *in-4.°* 1. vol. *pag. 635.* abſque Præfationibus & Indicibus. Opus poſthumum, curâ R. P. Placidi à S. Joſeph typis commiſſum.

3. *Epiſtolas Paſtorales* ad ſuos ſubditos ſcriptas, quarum una, 1. Septembr. 1673. Pariſiis data eſt, occaſione ſupplementi ad Breviarium Carmelitarum, quod edi curaverat *Reverendiſſimus* P. *Matthæus Orlandus*, Antuerpiæ, anno 1672. poſtquam hujus ſupplementi officia à ſacra Rituum Congregatione fuiſſent approbata, ſubſcribente Eminentiſſ. Cardinali Joanne Bona. Inter illa Officia reperiuntur propria SS. Angeli Martyris, Simonis Stockii & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzi, cùm Octavis eorumdem.

Alia data eſt menſe quoque Septembri, ſed an. 1684. in qua juxtà ordinationem Reverendiſſimi *Angeli Monſignani* Prioris Generalis decernitur, ut in Choro & in Miſſa dicatur: *Confiteor Deo.... Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Patri noſtro Eliæ, &c.* & in fine, *Beatum Patrem noſtrum Eliam, &c.*

Stephanum à S. Franciſco Xaverio commendant, *Necrolagium Carmelitarum* Conventûs Pariſienſis de SS. Sacramento: *Acta Mſſ. Provincialium Provinciæ Turoniæ:* Daniel à Virgine Maria, *tamo II. Speculi Carmelitani, p. 1093. num. 3859.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Provincialium Provinciæ Turoniæ, p. 18.* Idem in *Catalogo Mſ. Carmelit. illuſtrium Provinciæ Turoniæ, p. 27.*

LXXXIII.

STEPHANUS GILLETUS, corruptè GILBERTUS, natione Burgundus, Carmelita Lugdunenſis, Doctor Theologus, Provinciæ Narbonæ Prior Provincialis poſt Guillelmum Galatium, anno Domini 1369. electus; quo officio functus eſt uſque ad annum 1381. Vir cujus morum probitas, & Litterarum cognitio non infimam pepererunt laudem. Scripſit:

1. *Collationum variarum*, Lib. I.

2. *Sermones per annum*, Lib. III.

Illius meminerunt Simlerus Joſias, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II. p. 433.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 313.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 390.* Carolus du Freſne, Dominus du Cange, in *Indice Auctorum* præfixo ad primum tomum *Gloſſarii Mediæ & Infimæ Latinitatis:* Philippus Papillon, in *Bibliotheca Auctorum Burgundorum*, Gallice edita, *tomo I. p. 250.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1087. num. 3819.*

LXXXIV.

STEPHANUS JAMOIS, natione Gallus, patriâ Rupellenſis Carmelita, Doctor Theologus, vir Deo plenus, meditationibus ſacris jugiter intentus, Regulæ ſuæ perfectionem integrè aſſecutus, in hæreſim Calviniſticam fortiter inſurrexit. Rupellenſis Prior creatus, dum *Rupellâ Alnaium* progreditur, ab hæreticis preſſus, ad veſtigia occupatus, & captus, quia fidem Catholicam abnegare renuit, ab illis crudeliſſimè necatus eſt in aula Conventûs Alnenſis, an. 1568. Hæc refert Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ, pag. 9.*

LXXXV.

STEPHANUS A S. JOANNE EVANGELISTA, natione Batavus, patriâ Ultrajectenſis, Carmelita Excalceatus ſcripſit idiomate Belgico.

1. *Hiſtoriam Antiſtitum, & Civitatis Ultrajactenſis.*

2. *Hiſtoriam* ſeu *Crudele Martyrium Dionyſii à Nativitate, & Fr. Redempti à Cruce* Carmelitarum Excalceatorum Bruxellis, 1652. Ubi anno ſequenti obiit die 23. Martii, teſte Auctore *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 560.* Stephani à S. Joanne Evangeliſta meminit etiam Ludovicus Jacob, in *Scheda addititia ad. p. 391. ſuæ Bibliothecæ Carmelitanæ, Mſ.*

LXXXVI.

STEPHANUS A S. JOSEPH, Aragonius, patria *Gradenſis*, Carmelita Excalc. Novitius Matritenſis, Prior Cæſar-Auguſtanus, Congregat. Hiſpanicæ Præpoſitus Generalis, Paſtranæ anno 1631. electus. Vir magnis decoratus virtutibus, prudentiâ vitæ regularitate, oratione, pœnitentiâ & doctrinâ per celebris, migravit in Cœlum *Mantuæ* Carpentanorum die 27. Martii, an. Chriſti 1637. paulò antè Capitulum ejuſdem Congregat. S. Tereſiæ poſtquam nonnulla ſcripſiſſet Opera, quæ inſcribuntur Hiſpanico Sermone.

1. *Carta Paſtaral a los Religioſos de la Congregacion de Eſpaña.*

2. *Inſtrucian a los Provinciales y Priores.* Utraque hæc Epiſtola prodiit Matriti, anno 1634. *in-12.°*

3. *Ordinario, o Ceremonial de la Orden.* Iſtud Ceremoniale ſecernendum eſt à Ceremoniali, quod poſteà prodiit Matriti, anno 1679. curâ Sebaſtiani à Jeſu Maria.

4. *Epiſtola* ad clar. v. Michaelem *de Lanuza, de vita Matr. Iſabellæ à Sancto Dominico.* Legitur antè *vitam* dictæ Iſabellæ.

Stephanum à S. Joſeph collaudant, ipſe Bapt. Michael de Lanuza, in hac vita ejuſd. Iſabellæ, *Lib. I. cap. 19. Lib. III. cap. 9. & 12. Lib. IV. cap. 15. & 25.* Franciſcus à S. Maria, *Lib. I. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, cap. 46. Lib. II. cap. 41. Lib. VI. cap. 32. & Lib. VII. cap. 10. & 12.* Hieronymus à S. Joſeph, *Lib. V. vitæ Joannis à Cruce, cap. 7.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 391.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. Mſ. p. 1132. num. 3966.* Nicolaus Antonius, in *Bibl. Hiſpana, tomo II. p. 680.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 361.*

LXXXVII.

STEPHANUS A S. JOSEPH, natione Navarrus, Patriâ Pompeiopolitanus, Carmelita Excalceatus, Prior Barchinonenſis, an. 1652.

& Vallisoletanus, anno 1655. deindè Definitor Generalis 1664. & poſt obitum Gabrielis à Matre Dei præpoſiti Generalis, Vicarius Generalis: tandem anno 1667. Præpoſitus Generalis electus, hoc nomine ſecundus. Vir cui tanta morum formandorum inerat cura, cum cultum ingenii admirabilis profiteretur; ut quos verbis inſtruebat, exemplis virtutum continuis quoque erudiret. Scripſit:

Epiſtolam ad Provinciales & omnes ſuæ Congregationis Religioſos & Moniales; teſte Ludovico Jacob, in ſcheda addititia *ad paginam 391.* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanæ*, *Mſſ.*

Anno eodem 1667. die 7. Aprilis obiit Rhedonis Pater *Stephanus à S. Joſeph*, Gallus Provinciæ Turoniæ Definitor, vir pietate & doctrinâ conſpicuus: qui anno 1655. die 23. Januarii in Priorem Aurelianenſem electus, majorem Eccleſiæ Conventûs portam conſtrui curavit, litem in ſuprema Pariſienſi curiâ ſuſtinuit jam motam adversùs Parochum Eccleſiæ S. Pauli Aurelianenſis, qui penitùs impediebat ne fideles ſui Parochiani in Eccleſia Carmelitarum ſepelirentur; ut conſtat ex concluſionibus eorum Capitularibus die 13. Martii 1655. & die 23. Decembris 1656. Idem Arcuationem Altaris B. V. Virginis in Eccleſia, & duas mercatorum officinas ad latera portæ Monaſterii ſitas conſtrui fecit; ut patet ex concluſionibus Capitularibus die 16. Decembris 1656. die 13. Januarii & die 12. Maii 1657. datis.

LXXXVIII.

STEPHANUS MEDIOLANENSIS, à patria ſic denominatus, Carmelita ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor ſcripſit circà annum 1540.

De rebus Theologicis volumina varia, quorum titulos non aſſignant qui de illo locuti ſunt Michael à Fonte, in *Compendio Hiſtorico Ordinis Carmelit.* & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 391.*

LXXXIX.

STEPHANUS MOLIN, natione Gallus, patriâ Lugdunenſis, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus Pariſienſis, plurimis in Conventibus Prior; Lugdunenſis, quando plus æquo ſuæ zeloſus auctoritatis non eâ, quâ debuiſſet Urbanitate Reverendiſſimum & Illuſtriſſimum Robertum Berthelotum Damaſcenum Epiſcopum habebat: Pariſiis manebat in Majori Conventu, quandò die 7. Decembris anno 1640. Auguſtinum Yprenſem approbavit.

Plurimi edidit *Opera* quorum titulos non aſſignavit R. P. *Philippus Chaudeau à S. Claudio*, Prior ipſe Lugdunenſis, poſteà ſuæ Provinciæ Narbonæ Definitor, in *Schedis*, *Mſſ.* ad nos Lugduno Aurelias miſſis die 2. Julii anno 1741.

XC.

STEPHANUS DE MONTE GEBENNENSI, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor Papienſis, edidit ad Ludovicum Mariam Sforziam, Ducem Barenti, & Mediolani Pro-Regem.

Artem inſolubilem docentem de omni ſcibili indifferenter diſputare. Papiæ, per Antonium Beretam, anno 1490. Extat in Bibliotheca publica Auguſtæ Vindelicorum; ut colligitur ex Catalogo ejuſdem Bibliothecæ, ab Elia Ehingero Bibliothecario, confecto: inquit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 391.*

XCI.

STEPHANUS PANORMITANUS, Carmelita Siculus, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor, doctrina ornatiſſimus ſcripſit circà annum 1544.

1. *Lectiones Scholaſticas.*
2. *Contrà Hæreticos.*

Illum memorant Michael à Fonte, in *Compendio Hiſtorico Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 394.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. 391.* Joannes-Petrus Creſcentius, in *Præſidio Romano*, *p. 108.* Antoninus Mongitor, *tomo II. Biblioth. Siculæ*, *p. 239.*

XCII.

STEPHANUS A S. PAULO, in ſæculo dictus *Spelers*, natione Belga, patriâ *Adenardenſis*; Carmelita Provinciæ Flandro-Belgicæ, ſacræ Theologiæ Profeſſor: deindè variis in locis Prior, etiam Bruxellenſis anno 1663. electus; & Provinciæ ſuæ Definitor: tandem Paſtor Parochialis Eccleſiæ SS. Sacramenti in *Boxmer*, Dominio ſupremo Comitis *de Monte*, in pago Cuckenſi, ubi etiam extitit Decanus Chriſtianitatis per Diœceſim Ruremundenſem, annis viginti ſeptem. Ubi mortuus eſt anno 1694. ætatis 69. Profeſſionis 48. Sacerdotii 45. poſtquàm edidiſſet:

1. *Theologiam Moralem*, anteà à ſe in Scholis prælectam. Antuerpiæ, ſumptibus Engelberti Gymnici, anno 1664. *in-8.°* Ac deindè auctam, Coloniæ 1669. ibidem recuſam tertiò an. 1681. & 1691. *in-4.°*
2. *Alphabetum morale Concionatorium*, Agrippinæ, 1686. *in-4.°* duobus volum. de primo Opere mentionem habent Ludovicus Jacob, in *Scheda* addititia ad paginam *392.* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanæ*, *Mſ.* & Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1112. num. 3937.*
3. *Anitarium & Indicem Concionatorium ejuſdem Alphabeti Moralis.* Coloniæ Agrippinæ, 1691. *in 4.°* Hæc tria Opera recenſet R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mſſ.* ad nos miſſis Aurelias Bruxellis, die 13. Auguſti 1741.

XCIII.

STEPHANUS A S. PETRO, natione Navarrus, patriâ Corellienſis, Carmelita Excalceatus, Novitius Tuſcullanus Provinciæ Romanæ, anno gratiæ 1622. die 1. Auguſti factus, poſteà jubentibus Superioribus in Provinciam Germaniæ SS. Sacramenti miſſus; ubi Philoſophiam ac Theologiam magno cùm fructu docuit; ejuſdem Provinciæ Definitor: vir magnæ virtutis & Religionis, ſolidique ingenii, & reconditæ eruditionis famâ celebris, ſcripſit circà an. 1664.

1. *In primam partem D. Thomæ* Commentaria & diſputationes eruditiſſimas.
2. *De Gratia Tractatum.*
3. *Tractatus quoſdam Theologicos.*
4. *Metaphyſices Compendium.*
5. *Alia quædam.*

Hæc omnia *Mſſ.* ſervantur in Conventibus Germaniæ PP. Carmelit. Excalceat. teſte Paulo ab Omnibus Sanctis, Carmelitâ Excalceato, in

Schedis, *Mſſ.* quarum mentionem habet Ludov. Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 392.*

XCIV.

STEPHANUS agnomine PLACENTINUS, natione Ligur, profeſſione Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, in Academiis pluribus ſui Ordinis à ſtudiis, ſacrorum quæſitorum Tribunali à conſiliis, vir undequaque doctiſſimus, & in evolvendis Annalibus, rerumque antiquarum nemini ſecundus, in morte ſecuta anno 1616. reliquit:

1. *Sermonum volumen*, *Mſ.*

2. *Vitas Illuſtrium Virorum Cœnobii Carmelitici* Antiquioris *Genuenſis*, *Mſſ.* Hæc refert Auguſtinus Oldoinus, in *Athenæo Liguſtico*, *p. 505. 506.* ex Relatione Raphaelis Sopiani, in *Syllabo Auctorum Ligurum.* Nudam hujus Stephani Placentini mentionem habet Lud. Jacob, inter Illuſtres Carmeli Genuenſis Religioſos viros, *p. 96. Catalogi, Mſ. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici.*

XCV.

STEPHANUS A PURIFICATIONE, aliàs *Ruiſius Contelius*, natione Luſitanus, patriâ *Morenſis*, Carmelita · *Reliquienſis*, in Conventu devoto *S. Annæ de Collares*, per quinque leucas ab Ulyſſipone diſtanti, ineuntis ſeculi decimi ſeptimi annos inſigni vitæ ſanctimoniâ decoravit: pro quo in Sanctorum vel Beatorum numero aſcribendo, Acta extant *Romæ* apud S. Congregationem rituum: proceſſu, & auctoritate Ordinarii, fabricato; juratis plurimorum teſtimoniis confirmato, in ordine ad Beatificationem, Romam tranſmiſſo; in quo locus nativitatis deſignatur oppidum Mauræ, in Diœceſi *Elborenſi.* Moritur autem in dicto Conventu S. *Annæ de Collares* an. Chriſti 1617. die 17. Novembris, ætatis ſuæ 47. Scripſit:

1. *De Circumciſione Carmina quædam.*
2. *Epiſtolas ad varios.*
3. *Sermonum Libros.*
4. *Monita ſpiritualia*, quæ leguntur in ejus *vita* per R. P. Ludovicum Mertolam, Stephani à Confeſſionibus ſacris, & ejus ſpiritualem Directorem, editâ idiomate Luſitano Ulyſſipone, apud Craesbeck, anno 1621.

Prætereà Stephani à Purificatione glorioſè meminerunt, Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano:* Petrus Calvo, *de Lacrymis juſtorum*, *cap. 13.* Emmanuel Roman, *de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 474.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *anno 1457. num. 6. p. 894.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 392.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 516. num. 922.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, *988. num. 3463.* Ibid. *p. 1084. num. 3802.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Carmelitanæ Hiſtoriæ*, *cap. 9.*

XCVI.

STEPHANUS A SERAPHINIS, in ſeculo dictus, *Stephanus Charil*, natione Aremoricus Brito, à pueritia in ſortem Domini ſegregatus Carmelitanam profeſſionem *Rhedonis* emiſit in manus vener. P. *Philippi Thibault*, anno 1612. Prima ætatis tempora, & ſtudiorum curſum ſic virtutum ac diſciplinarum amori impendit, ut nihil ſibi vel ſubſtraxerit, vel neglexerit, quod in his acquirendis utile crediderit.

Sacerdos ordinatus, & ad Concionatoris munera exercenda deſtinatus, verbum Dei prædicandi nullum, niſi cùm vitâ, finem fecit. Populos undequaque per vicos & oppida diſperſos congregans, ad ſalutis viam importunè, opportunè vocabat, excitabat, urgebat. Undè & præcipuo cultu ab omnibus habebatur: quod & aſſiduitate & conſtantiâ tam imprætermiſſe ſic operatus eſt, ut *væ ſibi*, Si non evangelizaret, arbitraretur. Per Quadrageſimam Ambiliates populos circà Biducios, (Gallicè *les peuples de Lambale dans le Diocèſe de Saint Brieuc en Bretagne*,) exhortans & inſtruens, lethali morbo correptus, inter Auditorum Lacrymas efflavit animam: cujus exuvias in ſua Eccleſia, fruſtrà Carmelitis renitentibus, celebrarunt. Mors piaacceſſit die 26. Martii, an. 1639.

Scripſit *Sermones:* qui *Mſſ.* aſſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Quildonenſium.

Stephanum à Seraphinis memorant, Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Thibault*, *cap. 14. p. 110.* Licinius, in *vita ejuſdem*, *cap. 13. pag. 139.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi encomio*, *Mſ. Illuſtr. Carmelit. Provinciæ Turoniæ*, *p. 20.* Boniſacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *Centuriâ 2. decade 1. p. 30. 31.* ubi refert ſequens Elogium, quod ejus ſepulchro in Eccleſia S. Civitatis potiori appoſuere.

Simplicitate Innocens
Profeſſione Monachus,
Obedientiâ Religioſus,
Puritate Virgineus,
Eruditione Theodidactus.
Solitudine & Oratione Eremita.
Patientiâ & aſſiduitate Confeſſor
Vitâ Apoſtolus,
Dei & Proximi amore Seraphinus;
Re & nomine Stephanus,
Martyr Verbo Dei immoriens;
Pauper etiam in aliena
Sepelitur;
Dilectus Deo, *hominibus*, *Carmelitis*,
P. Fr. Stephanus à Seraphinis.

XCVII.

STEPHANUS DE TOUS, natione Hiſpanus, Carmelita, Doctor Theologus in Academia Oſchiæ, Provinciæ Aragoniæ Prior ter Provincialis, ac ſemel Commiſſarius Generalis, etiam utriuſque Caſtellæ: vir eruditionis & probitatis titulis conſpicuus, Concionator celebris floruit anno Chriſti etiam 1638. Edidit autem Hiſpanicè.

1. *Sermonem Funebrem*, quem habuit in Exequiis V. P. Joannis Saurii, Carmelitæ, Valentiæ, anno 1612. *in-16.°* legitur poſt vitam ejuſdem Saurii.

2. *Sermonem*, quem dixit in *Beatificatione S. Tereſiæ*, anno 1615. Legitur in Collectione ejuſdem Beatificationis, per Joſephum à Jeſu Maria, Carmelitam Excalceatum factâ.

Noſtrum

S.

Noſtrum Stephanum de Tous memorant idem ipſe Joſephus à Jeſu Maria, in Collectione citata. Joannes Pintus à Victoria, in *vita Joannis Sanzii*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 393.*

XCVIII.

SYMPHORIANUS GODIVIER, natione Gallus, patriâ Andinus, Carmelita Provinciæ Turoniæ: vir omnium virtutum genere clarus, univerſoque ſapientiæ cumulo celebris; in corpore debili, firmum & fortem animum geſſit. Anno 1590. Rhedonenſis Prior electus, quot quantaque mala perpeſſus fuerit, quis enarrabit? Ab anno 1580. hic Conventus magnas ſortitus ſtrages, tùm hæreticorum impietate, tùm civilium furore bellorum, longè majora perpeſſus eſt damna tempore noſtri Prioris *Godivier*. Murorum enim pars maxima à Domino *de Monbarot* Civitatis Gubernatore proſtrata, viridarium occupatum, vallum latitudinis triginta ſex pedum, ubi Religioſorum aſſurgebant Cellulæ, eminebat; ubique deſolatio, abominatio ubique.

Vidit & luxit Prior *Godivier*. Reclamabat vir Religioſus; ſed fruſtrà reclamabat: pietati prævalebat impietas, Religioni irreligio. Per novem annos huic Cœnobio ſervando, & intrà ſanctos regularis Obſervantiæ limites retinendo ſtrenuè invigilabat noſter Prior, cum ad idem officium, *Joanne David* electo in Rhedonenſem Priorem, poſteà vocatus fuit à ſuis Sodalibus Dolenſibus. Ubi eodem zelatus zelo pro conſervatione & augmento ſuæ Religionis & ſtrictioris Obſervantiæ inducendæ; in fine triennii morbo correptus, vocavit omnem Religioſorum ſuorum pium Cætum, & divinæ gratiæ Euchariſtica munera ſibi conferri petiit. Quibus omni devotione perceptis, cœlo quo tendebat fixus: inter fratrum ſuſpiria, preceſque; deſertâ mortalitatis ſtatione, ad immortalis vitæ patriam ſpiritum direxit anno 1611.

Scripſit *varias* ad Principes, Epiſcopos & Superiores *Epiſtolas*, pro ſuorum Conventuum juribus ſervandis, juvandâque Religionis Carmelitanæ titubante Obſervantiâ.

Symphorianum Godivier commendant Bonifacius à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *Cent. 2. Decade 4. pag. 15.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis, cap. 5. p. 30.* ubi Godivierium appellat virum *ſanctimoniâ, cœleſtique ſapientiâ inſignem.* Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mſſ. Provinciæ Turoniæ*: Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio, Mſſ. Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, p. 13.*

XCIX.

SYLVESTER A S. CYRILLO, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Caſtellæ-Novæ: vir in exercitiis orationis & vitæ ſpiritualis præclarus, eximium Opus reliquit, inſcriptum:

Oraculum Manuale de rebus Myſticis & Aſceticis. Servatur Mſ. in Eremo Bolarcenſi, quæ fundata eſt anno 1592. die 18. Junii; ſub titulo B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.

C.

SYLVESTER A S. DOMINICO, natus in Suevia die 13. Septembris anno 1619. Monachii ſolemnem profeſſionem inter Carmelitas Excalceatos emiſit die 16. Februarii anno 1644. Emenſis tùm Philoſophiæ, tùm Theologiæ ſtudiis, emiſſo in Seminario ſuæ Congregationis Romano, ad Miſſiones eundi voto, in ſuam Provinciam remiſſus, cellæ cuſtodiâ, orationis aſſiduitate, regulari obſervantiâ clarus, piiſque omnibus exercitiis deditus, anno vitæ ſuæ octogeſimo, creatori ſuo animam ſuam reddidit anno 1699.

1. In Latinum tranſtulit, Opus primùm Hiſpanè deinde Gallicè inſcriptum: *le Conſeiller ſpirituel des Prélats*: Latinè *Conſiliarius Spiritualis Prælatorum.* Romæ primùm, deindè Herbipoli emendatius, *in-4.°*

2. Alium ejuſdem Authoris partum inſcriptum, *de periculis & remediis perfectionis, & pacis religioſæ*, etiam Latinitate donaverat, jamque Cenſoribus examinandum ſubjecerat: ſed morte præventus editum non vidit; ut teſtatur Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceator. p. 361.* ubi de utroque Sylveſtro agit.

T.

I.

TARGHETUS ſivè ANDREAS TARGHETUS, natione Longobardus à *Gottolingo* ditionis Brixiæ, apud Venetorum Rempublicam, Oriundus; à teneris annis Patavii Carmelita, bonarum Litterarum ſtudiis Operam dedit: ubi ſummâ omnium admiratione; brevi tempore adeò profecit, ut egregius Philoſophus & Theologus evaterit. Deindè magnâ cùm laude laudatiſſimi Patavini Collegii Doctorum Doctorali Laureâ inſignitus fuit. Qui cum egregiæ & exquiſitæ eruditionis opinione apud omnes clareret, dignus viſus fuit, qui in diverſis Italiæ Collegiis, præſertim Cremonenſi, Patavino, Florentino, & alibi doctiſſimi Profeſſoris munere fungeretur.

Tandem in Provinciam ſuam rediens à Reverendiſſimo Joanne-Baptiſta *Caſſardo* totiùs Ordinis Generali primùm Commiſſarius Generalis conſtituitur, ac tandem omnium conſenſu Provincialis eligitur anno 1590.

Plurima teſte *Lucio*, in *Magiſtrum Sententiarum*, ac in *Philoſophiæ*, ac *Theologiæ* Libros conſcripſit *Commentaria.*

Ità, inquam, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 78.* Antonius Poſſevinus, in *Appatu ſacro*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 437.* Chriſtophorus Sylveſtranus, in *Examine Theologico*: Emmanuel Roman, in *Elucidario Carmelit.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 19.*

II.

TELESPHORUS A S. HIERONYMO, in ſeculo *Catella* nuncupatus, ſub vercellarum Epiſc. natus *Camandone* die 7. Januarii 1658.

T.

S. Theologiæ Doctor in Regia Taurinenſi Univerſitate Collegiatus, Piſis & Taurini Profeſſor atque Prior, obiit Ripulis anno 1721.

1. *Duo* ingentia *auctoritatibus referta volum.* collegit.

2. *Prologomena Theologica Bacconica*, una cùm *Philoſophia* ſcripſit. Quæ omnia *Mſſ.* extant in Carmelo Ripularum; inquit R. P. Timotheus Bergerot, in *Schedis*, *Mſſ.* anno 1748. collatis.

III.

S. TERESIA, in ſæculo dicta *Tereſia de Cepede* & *Dahumade*, natione Hiſpana, Abulæ nata die 28. Martii anno 1515. Carmelitanam Antiquæ Regularis Obſervantiæ in Monaſterio Incarnationis, an. 1536. die 2. Novembris veſtem ſub R. P. Antonio *Lara*, Provinciæ Caſtellæ Priore Provinciali accepit Novitia, & anno ſequenti 1536. profeſſionem emiſit. Tandem anno 1562. extitit fundatrix & reformatrix ſanctimonialium ſuæ Congregationis in Hiſpania, & anno 1568. S. *Joannem à Cruce*, in Domum Ruſticam Durvelli miſit, ubi Carmelitarum Excalceatorum initium ſumpſit. Ipſa verò ſingularis Hiſpaniarum Patrona, magnum Eccleſiæ lumen, immortale Ordinis ſui ornamentum, ac immenſus ſcientiarum divinarum puteus ſanctiſſimam efflavit animam, *Albæ*, quem Duces indè dicti *Albani* locum in veteri Caſtella poſſident 4. Nonas Octobris, quæ dies in annum milleſimum octogeſimum ſecundum incidens *Gregoriana Kalendarii reformatione* memoratiſſimum ad annos ſequentes *Idibus* ipſis fuit conſtituta. Vixit S. Tereſia annos 67. menſes ſex & dies ſeptem. In Album Sanctorum relata eſt à *Gregorio XV.* Romano Pontifice anno Chriſti 1622. die 12. Martii. Ejus tumuli inſcriptio ſequens habetur.

D. O. M.

Rigidis Carmeli Patrum reſtitutis Regulis :
Plurimis virorum, fœminarumque
Erectis Clauſtris multis. Veram virtutem docentibus
Libris editis : futuri præſcia : ſignis clara :
Cæleſte Sydus ad Sydera advolavit B. V. Tereſia
IV. Non. Oct. M. DLXXXII.
Manet ſub marmore Cinis. Sed madidum Corpus
Incorruptum, proprio ſuaviſſimum odore
Oſtenſum gloriæ.

Scripta Hiſpano idiomate edita dicuntur:

1. *Su vida y algunas mercedes que Dios la hizo, eſcrita por mandado de ſu Confeſſor.* Nec ſemel hanc ſuam vitam ſcripſit *Tereſia*.

Nempè antè ſacram almo *Joſepho* domum *Abulæ* extructam primùm circà annum 1562. cujus menſe Junio impoſuit ei ultimam in *Toleto* Urbe manum: deindè, ut creditur, anno 1563. aut ſequenti, Priorem ſcripturam in capita diſtinguens, atque illius, quod memoravimus, *Abulenſis* Cœnobii *fundationem* nuperam adjiciens. Adjunctum fuit vitæ huic fragmentum, quod ad manus *Ludovici Legionenſis*; Auguſtiniani Theologi celeberrimi, inter alia Tereſiæ ſcripta pervenit; quod plura continet revelata ſibi à Deo, incipitque; *Eſto me dixo el Señor Undia*, &c. ſecunda illa quidem autographa vitæ hujus editio in *Laurentiana Bibliotheca* Regia Eſcurialenſi, cùm aliis illius operibus propriâ manu exaratis cuſtoditur.

2. *Camino de Perfecion.* Hic Liber ſecundus & ordine temporis, ſcriptus in fine anni 1563. aut in principio 1564. in Monaſterio Abulenſi *S. Joſeph*, juſſu celeberrimi *Dominici Bannez* ei à Confeſſionibus.

3. *Las fundaciones* Monaſteriorum operâ ſuâ erectorum. Hunc Librum compoſuit in Monaſterio ſuo Salmanticenſi, juſſu Reverendi Patris *Ripaldæ* Societatis Jeſu, Collegii Salmanticenſis Rectoris, qui tunc ei à Confeſſionibus erat. Retulit in ſcripta primùm fundationem S. *Joſephi* Cœnobii ad Urbem *Abulam*, anno 1562. cui poſt undecim adjunxit annos ſeptem aliorum fœminis, duorum viris, & anno 1576. quatuor ſimilium fœminis, inde 1580. totidem iiſdem omnium à fundatorum relationem.

4. *Caſtillo interior, o las Moradas.* Morem geſſit, in hoc formando opere, *Hieronymo Gratiano à Matre Dei*, anno 1577. in Monaſterio Abulenſi, illudque intrà ſex menſium ſpatium perfecit, cùm tunc duriùs in filios perſecutio ſæviebat, ipſaque gravioribus premeretur anguſtiis & infirmitatibus. Perfectum obtulit, eidem *Hieronymo Gratiano*, rogans ut Confeſſario ſuo *Didaco Yangez* communicaret.

5. *Del modo de viſitar los Conventos de Religioſas.* Opuſculum illud, *Hieronymi Gratiani* juſſu, ſcripſit, pro viſitatoribus, ſalutaribus monitis refertum. Si tempore, quo idem *Hieronymus Gratianus*, Provincialis munere fungebatur, ſcriptum eſt, ad annum 1580. referendum eſt.

6. *Exclamaciones, o Meditaciones del Almà ſu Dios.* Hæ meditationes ſunt numero ſeptemdecim, poſt ſacram Communionem diverſis diebus, anni 1579. conſcriptæ.

7. *Conceptos del Amor de Dios ſobre algunas palabras de los Cantares de Salomon.* Quaſi continuationes videntur iſti conceptus, ſeptimæ manſionis Caſtri animæ. Juſſu eorum, quibus non parere, piaculum putaſſet, expoſitionem hanc in Cantica Canticorum aggreſſa eſt. Scripti conceptus hi videntur circà annum 1577.

8. *Siete Meditaciones ſobre el Padre nueſtro accommodadas à los dias de la ſemana.* Harum in Orationem Dominicam Meditationum Auctorem cenſuit *Jacobus Echard*, Ordinis S. Dominici Theologus doctiſſimus, *Petrum Giraldel*, Burgundum ejuſdem Ordinis Religioſum. Amiſſo illarum autographo, repertum eſt earum tranſumptum in eodem Codice, in quo erant *Conceptus Amoris Divini*, ſeu Expoſitiones in Cantica Canticorum. Qui Codex pertinuit ad D. Iſabellam *de Avillaneda*, de Dyoniſii *de Cardenas*, Conſilii Ordinis Præſidis uxorem.

9. *Aviſos para ſus Monjas.* In iſta Conſilia ſpiritualia *Alphonſus Andrada*, Societatis Jeſu, duobus voluminibus Hiſpanè edidit doctiſſima Commentaria. Sed alia ejuſdem Virginis plura Monita collegit, egregiiſque notis illuſtravit piiſſimus *Joannes Palafox*, Epiſcopus Oſmenſis.

10. *Unos verſus de la Sancta Madre nacidos del fuego del amor de Dios, que enſi tenia.* Iſta Cantica ſpiritualia ſatis feliciter Gallicis verſibus tranſtulit, ac in ſua verſione Gallica inſeruit *Cyprianus à Nativitate*, Carmelita Excalceatus.

11. *Las Cartas*, duobus tomis hæ primùm Epiſtolæ Cæſar-Auguſtæ, typis editæ ſunt anno 1658. *in-4.°* Quibus notas utiliſſimas addidit D. Joannes *de Palaſox & Mendoza*, Oxomenſis Epiſc.

Prodierunt iterum Matriti 1663. apud Joannem de Valdes.

Variis de Operum S. Tereſiæ editionibus & verſionibus conſulendi ſunt Nicolaus Antonius ; *tomo II. Bibliot. Hiſpanæ*, *p. 238. & ſeqq.* necnon Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 370. 381. & ſeqq.* Quibus tantis per præiverat Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 394.* Pro Sanctâ Virgine Tereſiâ ludens Anagrammaticè Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 426.* parùm correctus quoad primam vocem ait :

ANAGRAMMA.

THERESA, Ter es A. H. *Id eſt alius homo.*
Triginta ante duos eſt natus in orbe Lutherus
Annos : quam Virgo nata Thereſa fuit.
Ut, quià Virgineos curabat tollere Cœtus
Ille Deo ſacros, jungat & iſta novos :
Cerberus idcircò teritur mucrone Thereſæ
Sic Teres A. H. Alius nunc homo Virgo terens.

IV.

TERESIA A JESU, natione Galla, Monialis Carmelitana Excalceata, Priorifſa Veſontionenſis apud ſequanos, virtute & ingenio conſpicua ſub anno Chriſti 1631. compoſuit.

Vitam Genoveſæ à S. Dyoniſio Carmelitanæ Cabilonenſis Excalceatæ : Quæ obdormivit in Domino Cabilone Ambarrorum, cùm magnâ ſanctitatis opinione, anno 1611. die 26. Decembr. legitur in vita *V. Mariæ ab Incarnatione* per Andream *Duvallium*, Doctorem Sorbonicum, ac Profeſſorem Regium, ſcriptam, p. 263. & ſeqq. Quod & confirmat ſe didiciſſe à ſorore ſua paterna ; Sorore *Euphraſia Jacob* à S. Angelo, Cabilonenſi Carmelitanâ Tereſianâ, die 6. Januarii 1669. Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 394.*

V.

TERESIA A JESU, natione Hiſpana, in ſæculo dicta Domina *Brianda de Acũna Vela*, Abula anno Domini 1576. die 17. Auguſti, Illuſtriſſimi parentibus Bernardino *Gonçalez Delgadillo*, & *Avellaneda* primo Comite *de Caſtillo*, & Maria *Vela de Acũna*, orta ; Carmelitana Excalceata ; anno 1602. die 16. Januarii in Monaſterio Valliſoletano facta : poſteà Prioriſſa digniſſima, Virgo Deo, Angelis & hominibus chara, magnum ſuæ Congregationis ornamentum, præclara virtutibus & ſignis mirandis, generis ſplendore, patientiâ, oratione, mortificatione, animi puritate, corporis caſtitate, humilitate & obedientiâ incomparabilis ; ſanctiſſimam efflavit animam *Valliſoleti*, anno gratiæ 1630. die 22. Martii, inter horam octavam & nonam matutinam, ætatis ſuæ 53. Religionis 28. Scripſit :

1. *De propria vita Relationes*, quibus uſus eſt in ejus *vitâ* deſcribendâ Michael-Baptiſta de Lanuza, Eques Ordinis Militaris S. Jacobi, Regi Catholico à Conſiliis *cap. 4.* uſque ad *cap. 29.*

2. *Epiſtolas nonnullas*, quarum una ad R. P. Joannem à Spiritu Sancto, Congregationis Hiſpanicæ Præpoſitum Generalem, legitur in vita ejuſdem Tereſiæ, *cap. 145.*

Hujus etiam Tereſiæ meminit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1064.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana ; Mſ. pag. 394.*

VI.

TERESIA A JESU MARIA, natione Hiſpana, Monialis Carmelitana Excalceata in Monaſterio Cuervienſi, Virgo Angelicæ pietatis, & eximiæ ſanctitatis famâ illuſtris. Uſu rationis per triennium privata, unâ ſolommodò ſacrâ ſynaxi corroborata extitit. Ex hac luce migravit anno 1641. die 9. Januarii. Cujus corpus poſt deceſſum remanſit longè formoſiſſimum & tractabile ; ſuaviſſimum, planèque cœleſtem exhalans odorem : qui etiam ità adhæſit cubiculo, in quo obiit, ut longo poſt tempore, januâ ac feneſtris apertis ſemper perſeveraverit.

Scripſit juſſu ſuorum Superiorum ; *Hiſtoriam vitæ ſuæ* ; ut teſtatur Paulus ab Omnibus Sanctis Carmelita Excalceatus, in *Schedis, Mſſ.* quarum meminit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 396.*

VII.

TERESIA AB INCARNATIONE, natione Aquitana, Carmelitana Excalceata, Burdigalenſis, poſteà Taurinenſis in Pedemontio Prioriſſa anno 1660. Scripſit :

1. *Relationem vitæ vener. Sororis Franciſcæ à SS. Sacramento Santonenſis Carmelitæ Diſcalceatæ Burdigalenſis*, quæ Burdigalæ ſancto fine quievit anno Domini 1624. Quâ uſus eſt Philippus à SS. Trinitate, *parte 3. Decoris Carmeli Religioſi, p. 54.*

2. *Relationem vitæ vener. Sororis Tereſiæ à S. Joſeph Carmelitanæ Diſcalceatæ Burdigalenſis*, ibid. defunctæ 1624. Quâ uſus eſt idem Philippus ; ibidem *p. 56.*

3. *Relationem vitæ vener. Sororis Mariæ ab Aſſumptione Carmelitanæ Burdigalenſis*, ibidem mortuæ anno 1624. Quâ pariter potitus eſt idem Philippus, *ibid. p. 60.*

VIII.

THERESIA M. MAGDALENA TRENTA ; Nobilis Lucenſis, in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Inſtitutum Carmelitanum profeſſa eſt *Florentiæ*, ubi Magiſtram Novitiarum & Prioriſſam egit. Suppreſſo nomine ſuo edidit *Compendium vitæ S. M. Magdalenæ de Pazzi*, Lucæ, ex typographia Joannis Dominici Maraſcadoli, anno 1730. *in-12.* Quæ autem reliquit Opera Mſſ. inſcribuntur.

1. *La vita della V. M. Maria Serafica Orlandi.*
2. *La vita della V. M. Anna Maria Gianni.*
3. *La vita della V. Maria Maddalena Felice. Gerini.*
4. *La vita della V. M. Maria Umltia Gianni.*
5. *La vita della V. M. Maddalena Felice del Rosso.*
6. *La vita della V. M. Maria Geltruda Queraſeni.*
7. *La vita della V. M. Maria Vittoria Salveni.*
8. *La vita della V. M. Criſtina Terrazano.*
9. *La vita della V. M. Maria Arcangiola Corſini.*

Has vitas omnes ſuo *Codici 8. Mſ.* inſeruit R. P. Seraphinus Potenza Carmelita, de quo ſuperiùs ſcripſimus in articulo ad eum ſigillatim ſpectante.

T.

I X.

THEOBALDUS AB ANNUNTIATIONE, antea *Ceva* vocatus, anno 1697. *Auguſtæ-Taurinorum* natus; an. autem 1716. die 25. Martii, inter Carmelitas profeſſus: Poëta inſignis inter Academicos Braidenſes, Partenicas & Meſſanenſes annumeratus: Orator eloquentiſſimus, & in celeberrimis Italicæ ſapientiæ emporiis laudatiſſimus Concionator, obiit anno 1744. Edidit Italico idiomate: *Scelta di Sonetti, con varie critiche oſſervationi, ed una diſſertatione in torno al ſonetto in Generale ad uſo delle Regie Scuole.* Taurini apud Mayreſſe, *in-12.°* 1735. Item è Gallica lingua in Italicam verſit *duas partes directorii* Carmelit. *ſpiritualis*, quod R. P. Marcus à Nativitate alumnus Provinciæ Turoniæ compoſuit. Hæc tenemus ex Schedis manuſcriptis, quas R. P. Timotheus Bergerot nobiſcum communicavit anno 1748. die 17. Septembris.

X.

THEOBALDUS NIEL, natione Aremoricus Brito, Provinciæ Turoniæ Carmelita; Religioſus morum honeſtate nulli ſecundus, divinæ Philoſophiæ captus amore, uſque adeò feſtinatâ felicis ingenii fœcunditate refulſit: ut plerique in eo tantam vim inuſitati ſpiritûs, & tantas utriuſque ſapientiæ facultates vigere, obſtupeſcerent. Prior fuit Conventûs Boni-Doni apud Aremoricos Venetenſes, necnon primus ſuæ Provinciæ Definitor. Claruit anno 1502. *ſacras Meditationes* ſcribens.

De illo loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, p. 6.*

X I.

THEODATUS LEODIENSIS, ſic à patriâ nuncupatus, Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus ac Concionator celebris ſcripſit circà annum 1400.

Sermones Quadrageſimales, quorum habent mentionem Joannes Franciſcus Foppens, in *Biblioth. Belgica, tomo II. p. 1115.* Jacobus Friſius, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 396.* Arnoldus Boſtius, *de viris illuſtribus Ordinis Carmelit.*

X I I.

THEODORICUS AB AQUIS dictus, quia natus eſt *Aquiſgrani* in Germania, ex illuſtri Nobilium Baronum *de Lutzenrath* dynaſtiâ oriundus, ad annum 1394. ſcripſit:

Vitam S. Alberti Drepanenſis Carmelitæ.

Quæ manuſcripta inſeritur Codici autographo ſuâ propriâ manu conſcripto, quem in ſua Bibliot. ſervant Carmelitæ Aquiſgranenſes. Initio autem hujus Codicis manuſcripti plurimas Sanctorum Carmelitarum vitas continentis, hæc leguntur.

„Hunc Librum Frater *Theodoricus de Aquis* „Ordinis Fratrum Beatæ Dei Genitricis Mariæ „de Monte-Carmelo, ex multis Sanctorum Legendis compilavit, extraxit & conſcripſit circà „annum Domini milleſimum trecenteſimum nonageſimum quartum. Supplicat etiam humiliter, ut hi ad quorum manus præſens Liber „venerit, Deum pro eo orare dignentur: quoniam qui pro alio orat, pro ſe ipſo orat, & „ſeipſum ſalvat.

Super hanc deprecationem ſcriptam, calamo pictus eſt Angelus cuſtos, ad cujus pedes ipſe Auctor genuflectit. Angelus autem in manibus tenet antè pectus inſignia gentilitia Nobilium Baronum *de Lutzenrath.* Undè exiſtimo ipſum ex familia *de Lutzenrath* oriundum eſſe, & more veteri Religionis ſe non ex familia, ſed ex loco nominaſſe, *de Aquis*; quia *Aquiſgrani* natus erat.

Ità *Aquiſgrano* die 7. Septembris, anno 1663. & in aliis eodem anno datis Litteris *Coloniæ* die 17. Novembris ad *Danielem à Virgine Maria* ſcribebat *Jacobus Emans*, S. Theologiæ Doctor, qui iteratis vicibus Provincialis Carmelitanæ Provinciæ Alemaniæ inferioris, deindè Romæ Aſſiſtens Generalis Reverendiſſimi Matthæi Orlandi, citatus *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 438. num. 1536. & p. 624. num. 2163.* Theodoricum inſuper de Aquis memorant Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium Carmelitarum, anno 1307. num. 8. p. 492.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 624.* jam citata & *pag. 1099. num. 3893.*

X I I I.

S. THEODORICUS, præcedenti ſenior fuit Germanus, qui ſuam domans carnem, quotidiè ſuprà nudum ferream loricam geſtabat. Petitâ & obtentâ ſuperiorum Licentiâ, propriam Provinciam deſerendi; peregrinationis cauſa, Romam pervenit, ubi multa patravit miracula, deindè Florentiæ & Senis, tandem Venetiis diem clauſit extremum, poſt an. 1371. mortuus ſicut vivens miraculis coruſcus, cujus in honorem iſtud Diſtichon prolatum eſt.

Carne tenùs ferrum portans diù, vanaque ſprevit,
Corde tenùs ſanctum tandem lux cœlicaque plevit.

De illo agunt Joannes Groſſus hujus fermè ætatis Synchronus, in *Viridario, parte 2.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi Tripartiti, cap. 12.* Didacus de Coria, in *Chronico Carmelitarum, Lib. II. cap. 12.* Anonymus, in Codice, Mſ. *de Origine Ordinis Montis-Carmeli*, qui quondam aſſervabatur, in *Bibliotheca Ducis Altemps*, Romæ citatus apud Lezanam, *tomo IV. Annalium, an. 1377. num. 3. p. 693.* Joannes Molanus, ad diem 15. Octobris. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 736. num. 2550. &c.* Cultum Sancti, vel Beati tribuunt Carmelitæ in ſuo Kalendario, juſſu Capituli Generalis Romæ in Cœnobio S. Martini de Montibus, celebrato anno 1564. ubi die 15. Octobris ſic dicitur. *Theodorici Confeſſ. Ordin. Carmelit. Duplex.*

X I V.

THEODORICUS DE GOUDA, natione Belga, Doctor Theologus, Carmeli Ordinem multum decoravit, contrà Hæreticorum inſultus defendit & conſervavit. Ab anno 1502. uſque ad annum 1539. ſingulariter emicuit zelo Obſervantiæ Regularis conſervandæ & propugnandæ. Hinc Reverendiſſimi Patres Generales Petrus *Terraſſa* & Nicolaus *Audet*, ejus Opera uſi ſunt, pro inſtaurando Pariſienſi Conventu, anno

T.

anno 1503. & poſtmodum, poſt varia officia, Provincialis Alemaniæ inferioris, & Commiſſarius Generalis in Provinciis *Daciæ*, *Saxoniæ* & aliis, pro manu tenendâ obſervantiâ.

Illum in finem etiam in *Turoniam* anno 1530. & in Scotiam deſtinavit *Jacobum Colckman* Antuerpienſem, ſacræ Theologiæ Doctorem & alios. Poſt magnos exanthlatos glorioſè labores, vitæ ſuæ terminum fecit *Harlemii* in Hollandia, anno 1539. die primâ menſis Septembris, ibique terræ mandatus. Cui nihilominùs pro gratitudine, & beneficiorum memoriâ, Epitaphii loco, in Eccleſia Carmeli Colonienſis, in Choro poſitus fuit lapis ſepulchralis, cùm quatuor laminis orbicularibus cupreis, quatuor Evangeliſtas exhibentibus, in lapidis extremitatibus affixis: in medio verò ſchedulâ ex ære fuſâ, per lapidem in tranſverſum, extenſâ, annum & diem obitûs ſignificans.

Scripſit *Opera nonnulla*, quæ aſſervantur in Bibliothecis Carmelit. Germaniæ; ut refert Catalogus *Mſ.* Scriptorum Carmelitarum Germanorum, cujus habet mentionem Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 396.* Theodoricum de Gonda celebrat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *Mſ. 2012. num. 3532.*

X V.

THEODORICUS A S. RENATO, natione Gallus, patriâ Pictavienſis, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Philoſophiæ Profeſſor an. 1689. & S. Theologiæ Lector anno 1691. nominatus eſt, cujus triennem poſt emenſum curſum, Miſſiones Apoſtolicas in Anglia, Scotia & Hibernia geſſit. Anno 1701. *Pariſios* redux, in Conventu SS. Sacramenti commoratus eſt uſque ad ſuæ terminum vitæ; niſi quod anno 1708. die 4. Maii Provinciali Capitulo Rhedonis celebrato Commiſſarius Generalis præfuit.

Vir planè religioſus, eximiæ ergà Deum pietatis, ergà Fratres Urbanitatis, ergà fideles ſeculares charitatis: cui ſolitudo deliciæ, zelus & pia animarum conductio aſſidua occupatio. Recuſatis non ſemel clauſtri dignitatibus, magnâ ſanctitais & doctrinæ famâ celebris, Deo & hominibus dilectus, appoplexiâ correptus, Pariſiis nocte diei decimæ ſextæ Junii anno 1728. obiit, ætatis ſuæ 64. Scripſit Gallico idiomate duo Opera, quorum inſcribitur.

Primum. Remarques Hiſtoriques, données à l'occaſion de la Sainte Hoſtie miraculeuſe conſervée pendant plus de 400. ans dans l'Egliſe Paroiſſiale de Saint Jean en Grève, à Paris, avec les piéces originales des faits avancés dans cet ouvrage.

Id eſt Latinè: *Obſervationes Hiſtoricæ, datæ occaſione ſanctæ Hoſtiæ miraculoſæ, quæ quadringentis & ampliùs ab hinc annis aſſervatur in Eccleſia Parochiali S. Joannis in Gravia, Pariſiis.* Adjunctis monumentis originalibus *geſtorum, quæ in hoc opere proferuntur.* Lutetiæ Pariſiorum, apud Antonium Deshayes, an. 1725. duobus tomis *in-12.°*

Totum Opus quod Chriſtianiſſimo Regi Ludovico XV. nuncupatur, tres in partes dividitur, quarum prima refert plurima miracula quæ circà ſacram Euchariſtiam ad decimum uſque ſeculum patrata fuerunt; & capite primo tractat Auctor de natura & eſſentia miraculi: ſecundo capite probat vera miracula à temporibus Apoſtolorum ad noſtram ætatem facta fuiſſe.

Secunda pars continet Hiſtoriam Hoſtiæ miraculoſæ hactenùs aſſervatæ in Eccleſia Parochiali S. Joannis in Gravia Pariſiis ab anno M. CCXC. quo miraculum contigit in *vico Hortorum*, ad domum cujuſdam Judæi, quæ in Capellam verſa eſt ex authoritate Boniſacii VIII. ad Simonem de Buſſi Pariſienſem Epiſcopum, hoc de miraculo ſcribentis anno 1295. die 17. Julii. Primævus & coëtaneus Hiſtoriæ ſcriptor idiomate Gallico donatus eſt & publico juri commiſſus ab Ampliſſ. Dom. Dom. Seguier, Regi à Sanctioribus Conſiliis, & honorario S. Joannis in Gravia ſacrarum ædium Procuratore, apud Fredericum Morel, anno 1604. Hæc primo capite contenta confirmantur traditione continuâ & perpetuâ varios apud Authores relatâ ſequentibus capitibus.

Tertia pars, quam complectitur ſecundus tomus, tractat de Congregatione FF. Charitatis B. V. Mariæ, quos *Guido de Joinvilla*, Dominus *de Dongeux* anno 1286. fundavit ad quoddam Hoſpitale Boucheromont ſuper fluvium *Roigno* Catalaunenſis Diœceſis curandum fundavit. Initio fundationis Laïci homines tùm Fratres, tùm ſorores in temporalibus, tùm Sacerdos & Clerici in ſpiritualibus inſerviebant huic Xenodochio, ut conſtat ex confirmatione Chriſtianiſſimi Regis Philippi Pulchri dicto, anno 1286. datâ, & ex Bulla Bonifacii die 12. Maii 1299. Anagniæ ſcriptâ; quâ dictum Hoſpitale cùm omnibus membris & perſonis atque poſſeſſionibus eximitur à Juriſdictione ordinaria, & ſubjicitur Romanæ Eccleſiæ, eâ lege ut præfatum Hoſpitale in recognitione hujus ſubjectionis duas Libras ceræ teneatur Cameræ Sedis Apoſtolicæ annis ſingulis exhibere. Verùm in primo Capitulo Generali, quod in die Nativitatis B. V. Mariæ 1300. celebratum fuit Fratres & Sorores hujus Xenodochii tùm Laïcos & Clericos tribus votis caſtitatis, paupertatis & obedientiæ aſtrinxit ſub Miniſtro Generali præfatus Guido de Joinvilla, & ſtatuta cum habitu & Scapulari *de Pœnitentia S. Franciſci* eiſdem dedit ex propria & privata autoritate; cum jam alia nonnulla Xenodochia in aliis fundari curaſſet. Enim verò eodem procurante Guidone Rex Chriſtianiſſimus Philippus Pulcher menſe Decembris 1299. Clericos Fratres Charitatis accerſivit & in domo dicti Judæi collocavit, & Capellam ibi ædificatam dedit pro cultu Divini Officii obſervando. Anno 1346. dicti Fratres & Regulâ & habitu S. Franciſci relictis, aſſumpſerunt novum habitum, & Regulam S. Auguſtini, ex auctoritate Clementi VI. hac de re ad Joannem Catalaunenſem Epiſcopum ſcribentis duas Bullas Avenione die 27. Auguſti. Indè concludit R. P. Theodoricus *p. 52.* dictos Fratres Charitatis ante hac nullatenùs Religioſos vere non fuiſſe, & ideò confutat narrationem de illis factam à R. P. Hyppolit. Heliot, *tomo III. Hiſtoriæ Ordinum Religioſorum*, Gallicè editæ Pariſiis, *pag. 390. & ſeqq.* Neque minùs à vero recedit R. P. Archangelus Giani aſſerens tom. I. Annal. Conventum Billetarum Pariſienſem fuiſſe Collegium Servitarum uſque ad magni Schiſmatis tempora, quandò Galli Servitæ ab Italis ſeparati fuerunt, & nomen Fratrum Charitatis B. Virginis ſibi vindicarunt. Deferveſcente autem Religionis zelo, & ad interitum tendente Congregatione horum Fratrum Charitatis, Urbanus VIII. Pontifex Max. Chriſtianiſſimus Rex Ludovicus XIII. & Illuſtriſſimus Dominus Joannes-Franciſcus Gondy Archiepiſcopus Pariſienſis egerunt ut Carmelitæ Provinciæ Turoniæ poſſeſſionem Conventus Billeta-

rum Pariſienſis adipiſcerentur die 27. Julii 1633.

Secundum. Juſtification de l'Egliſe Romaine ſur la Réordination des Anglois Epiſcopaux, ou *réponſe à la Diſſertation & à la défenſe de la Diſſertation ſur la validité des Ordinations Angloiſes.* Id eſt Latinè : *Juſtificatio Eccleſiæ Romanæ circà Reordinationem Anglorum prætenſorum Epiſcoporum* : ſeu *reſponſio ad Diſſertationem & Diſſertationis defenſionem de validitate Anglicanarum Ordinationum.* Duobus tomis *in-12.°* Pariſiis apud Paulum du Meſnil, 1718.

Quatuor in partes totum dividitur Opus.

Prima pars tractat & exponit legitima præjudicia quatuor adversùs validitatem Ordinationum Anglicanarum. *Primum.* Eſt idea quam de Epiſcopatu ſacra Scriptura & Sancti Patres primis Eccleſiæ ſeculis tradiderunt Indè enim conſtat Epiſc. fuiſſe inſtitutum ab Apoſtòlis. In Anglia autem conſtat Epiſcopatum fuiſſe ab Eduardo VI. inſtitutum & Epiſcopos hujus verè atque ſolummodò Miniſtros.

Secundum. Eſt origo recentioris Anglicanæ Eccleſiæ, quæ ſuprematiam etiam Eccleſiaſticam accepit ab Henrico VIII. & in ſucceſſoribus ejus agnovit atque etiamnum agnoſcit.

Tertium. Eſt Sententia quam de Sacramento Ordinis tulerunt primarii recentioris Eccleſiæ Anglicanæ Auctores & Doctores, ſcilicet Joannes Calvinus, Philippus Melancthonius, Martinus Bucerus, Petrus Martyr, Thomas Crammerus, & Matthæus Parkerus ; qui nedum admitterent veram realem corporis præſentiam in Euchariſtia, ſacram Ordinationem è numero Sacramentorum expunxerunt, ſimplexque veluti Miniſterium Regium evulgarunt Epiſcopatum ; atque ut omnis ideam ſacrificii abolerent, altaria deſtruxerunt, & menſæ nomen impoſuerunt ligneis fruſtis, ſuper quæ cœnam celebrarent, authore Nicolao Ridleyo Epiſcopo Londinenſi.

Quartum. Eſt oppoſitio firma & valida, quâ Epiſcopi & Theologi Angli Catholici reſtiterunt Ordinali ſeu Rituali Eduardi VI. ſtatim ab initio quo in publicum prodiit, ipſo fatente Domino Petro-Franciſco le Courayer quondam Canonico Regulari S. Auguſtini in Congregatione Franciæ notiſſimo ; fatente, inquam adversùs conatus Thomæ Harding, Thomæ Stapleton, Nicolai Sander & Richardi Briſtow, annis quadraginta viguiſſe, quamvis eos infirmare poſteà tentaverit, ſed fruſtrà dictus le Courayer, prout rationibus & robuſtis argumentis noſter demonſtrat Theodoricus, & confirmat teſtimonio Petri Heylein Doctoris Angli in Libro de Reformatione Anglicana Anglicè, editâ *in-folio* pro tertiâ vice an. 1674.

Secundam partem replent quinque capita : quorum 1.° Includuntur rationes quibus Eccleſia probatur ſemper aſtrinxiſſe ſuos Miniſtros ad Sacramenta iteranda, permanente ſolido circà illorum adminiſtrationem dubio.

2.° Poſt Romanum Pontificale ex Angliâ ablegatum, & Eduardi VI. Rituale admiſſum probatur Eccleſia Romana ſemper & continuâ atque immutatâ conſuetudine Anglicanos Epiſcopos reordinaſſe. Quæ ſanè conſuetudo conſtans & permanens in mentem obedientium filiorum Catholicorum prudens & rationabile circà Ordinationes Anglicanas dubium injicere debet.

3.° Probatiſſimæ rationes referuntur quibus hæc Romanæ Eccleſiæ conſuetudo pro reordinandis Anglicanis Epiſcopis prævio juridico examine fundari perhibetur. Id ſanè indicant Epiſcoporum Catholicorum Rituali Eduarde VI. reprobantium depoſitio tempore hujus Regis & poſteà tempore Reginæ Elizabethæ, atque Antiſtitum eorumdem reſtitutio tempore Mariæ Reginæ : id indicant varia Catholicorum Anglorum Theologorum iſtas circà Ordinationes Anglicanas Opera edita : id indicant varii ſacræ Synodi Tridentinæ de Sacramentorum adminiſtratione Canones ſeſſ. 23. Id indicant ſollicitudines & geſta Illuſtriſſ. Cardinalium Guillelmi, Alani & Renaldi Pooli. Id indicant ſupplicationes & preces totius Nationis Anglicæ in Parlamento factæ tempore Mariæ Reginæ ad præſatum Cardinalem Poolum Legatum Apoſtolicæ Sedis. Id indicant trinæ circà Religionem revolutiones quæ in Anglia contigerunt, Eduardo VI. Rege, Maria Regina, & Regina Elizabetha, quibus regnantibus Epiſcopi Catholici ad recens Eduardi VI. Rituale expendendum & recognoſcendum adeò Sancto Zelo adducti fuere, ut plurimi pro illo abjiciendo martyrium ſubierint. Undè prudens & recta circà Ordinationes Anglicanas dubitatio ſemper ſtetit apud Catholicos & permanſit.

4.° Enuntiatur quomodo Eccleſia quaſdam interdum addiderit ſacræ Ordinationi conditiones, quarum omiſſio illam nullam & invalidam reddiderit, ex ſententia peritorum Theologorum, ipſiuſque Franciſci le Courayer. Quas quidem conditiones cum omittat novellum Eduardi VI. Rituale, juxtà cujus normam ordinantur Epiſcopi Anglicani, dubitandi ratio perſtat utrum validæ ſint hæ Anglicanæ Ordinationes.

5.° Deſcribitur æqua & ponderoſa dubitandi ratio de recta, quam Eccleſia poſtulat, intentione Guillelmi Barlowii ad ſacram Ordinationem Matthæi Parkheri agendam, præterquam quod juſta occurrunt dubitandi monumenta, utrum ipſiùs Barlowii ſacra Ordinatio juxtà formam in Pontificali Romano præſcriptam fuerit abſoluta ; ipſo etenim Franciſco le Courayer & huic familiaribus amicis Proteſtantibus Anglis fatentibus de conſecratione Barlowii nihil in Regiſtro Cranmeri occurrit ; præſertim quia ab anno 1531. ad annum 1541. Acta omnia periere ; verùm non juxtà normam Romani Pontificalis Barlowium fuiſſe conſecratum innuit ejus cùm Cranmero neceſſitudo, Authore Ritualis Eduardi VI. & docente Epiſcopatum eſſe ſimplex Regis Miniſterium, & è numero Sacramentorum Ordinem ſacrum excludente, cui & ipſe Barlowius aſſenſum præbuiſſe teſtantur plurima ejus reſponſa & monumenta. Præterea Cardinalis Poolus Legatus Apoſtolicus Facultatem habuit à Julio III. Pontifice Romano, Epiſcopos etiam hæreticos qui ad fidem Catholicam converterentur aut redirent, præficiendi eiſdem Eccleſiis in Epiſcopos aut Archiepiſcopos : Barlowius autem è carcere liberatus, ſuam poſtquàm demiſſionem Reginæ dediſſet, ad exteras gentes ſtatim aufugit. Deindè Theologi Catholici coætanei Ordinationem Parkeri impugnarunt ceu factam ab iis qui non juxtà Pontificale Romanum ordinati fuerant : quorum quidem Theologorum Catholicorum inſtar Sanderus profertur, cujus & verba citantur ; æque ac verba Thomæ Hardingi, atque Richardi Briſtovii. Undè ſi Barlowius in Ordinatione Parkeri uſus fuerit Rituali ab Eccleſia Catholica damnato, defeciſſe videtur & caruiſſe intentione faciendi quod facit Eccleſia.

Tertia pars quatuor capitibus comprehenſa demonſtrat ex Rituali Eduardi VI. invalidam & irritam

T.

Ordinationum Anglicanarum ceremoniam. Namque 1.° Hæreſes quæ formam Ordinationis corrumpunt, continentur in iſto Rituali. Nam præterquam quod quatuor Minores Ordines & Subdiaconatus excinduntur, Mandatum Regium totam vim Ordinationi confert; juramentum de ſuprema Regis poteſtate agnoſcenda ab Ordinandis exigitur, ſublatâ Romani Pontificis juriſdictione, & Conciliorum Generalium auctoritate dimiſſâ, atque ſola Regni Anglici conſtitutione admiſſâ & ſacrâ Eccleſiæ Traditione dimiſſâ; ejuratâ fidei Catholicæ profeſſione: ſicuti conſtat ex Libro *de Doctrina & Politia Eccleſiæ Anglicanæ*, Londini edito 1617. Hæreſes autem iſtæ corrumpunt haud dubiè formam Ordinationis Anglicanæ, in quâ ſcilicet preces infunduntur ſuper Epiſcopum electum, ut Deus ei concedat voluntatem & vires ac facultatem ad hæc efficaciter præſtanda & docenda. *Quis neſciat*, dicente S. Auguſtino Lib. VI. de Baptiſmo cap. 25. num. 47. *non eſſe Baptiſmum Chriſti, ſi verba Evangelica, quibus Symbolum conſtat, illi defuerint.* Quod enim de Baptiſmo, cujus forma ſingillatim à Chriſto tradita fuit, dixit S. Doctor, potiori aſſerendum eſt ratione de forma Ordinationis, cujus preces ſeu forma (ut loquuntur Theologi) ad Eccleſiæ determinationem dimiſſæ fuerunt.

2.° Recentior Anglicana Eccleſia à tempore Eduardi VI. Regis realem Chriſti præſentiam corporalem in Euchariſtia talem non admiſit, qualem Eccleſia Catholica enuntiat & definit in Concilio Tridentino, ſeſſ. 13. Can. 1. 2. 3. 4. 6. 7. & 8. ita ut videatur profeſſio Fidei Eccl. Anglicanæ art. XXVIII. & XXIX. Cathechiſmus ejuſd. Eccleſiæ, Liturgia Anglicana, atque declaratio in ea facta circà Communionem quæ flexis genibus peragitur, cùm excluſione cultus Latriæ conferendi Euchariſtio Sacramento. Quibus accedit Richardi Doctoris Anglici Pilkingtoni Manuale, pag. 233. Londini editum 1618. apud Joannnem Bill, & Georgio Abbot Cantuarienſi Archiepiſc. dicatum; ità ut enunciatio Epiſco. Anglicanorum circà Euchariſtiam magis recedat à profeſſione fidei Catholicæ, quàm ſententia Calviniſtarum.

Aſt inſuper recentior Anglicana Eccleſia indè verum ſacrificium non admittere conſpicitur, neque verùm Sacerdotium: nam ut ſancta Synodus docet ſeſſ. 23. cap. 1. *Sacrificium & Sacerdotium ita Dei Ordinatione conjuncta ſunt, ut utrumque in omni lege extiterit.* Neque Catholicam hujus Concilii fidem ſatis exponit Franciſcus le Courayer dicens ſacrificium Euchariſtiæ non eſſe meram & nudam repreſentationem ſacrificii quod in cruce fuit oblatum, ſed renovatam hujus oblationem mortis, cujus & meritum applicatur: omittere ſi quidem non debuiſſet quod eadem ſancta Synodus docuit ſeſſ. 22. cap. 1. *Chriſtum Sacerdotem ſecundùm ordinem Melchiſedech ſe in æternum conſtitutum, Corpus & Sanguinem ſuum ſub ſpeciebus panis & vini Deo obtuliſſe* in ultima cœna. Quæ verba Catholicos à proteſtantibus diſtingunt.

Nam Catholici à commemoratione mortis Chriſti non excludunt, imò & credunt & admittunt præſentiam realem & ſubſtantialem Corporis & Sanguinis Chriſti in Euchariſtia. Ipſe quoque Franciſcus le Courayer, in Epiſtola ad Eminentiſſ. Dom. Cardinalem de Noailles, an. 1727. die 11. Maii ait: »Je reconnois avec toute l'antiquité, »que non ſeulement il y a un véritable ſacrifice »dans l'Euchariſtie, mais encore que Jeſus-Chriſt »réellement préſent, y eſt offert ſous les ſym»boles de mort, & que s'il n'y étoit pas réelle»ment préſent, ce ne ſeroit plus le ſacrifice qu'il »a inſtitué». Aſt ſub Eduardo VI. Rege Anglicana Eccleſia ſacrificium Miſſæ abolevit, Altaria deſtruxit, Apologias ſcribi curavit ad hanc agendi rationem probandam, aureſque occluſit clamoribus populorum Anglorum, ad arma confugentium pro libertate celebrandi ſacrificii Miſſæ obtinenda, à quo abſtinendo voluit cogere Sereniſſimam Mariam Henrici VIII. filiam & Eduardi VI. ſororem; & Coronæ Anglicæ regendæ heredem proximam, quæ conſtanter fidem Catholicam ſemper profeſſa eſt, & auctoritate Auſtriacæ Dynaſtiæ ſuffulta ſuo in Palatio ſacrum Miſſæ ſacrificium audire & huic intereſſe quotidiè permiſſa eſt. Alia etiam monumenta demonſtrant apud Anglos recentiores nullum verum ſacrificium, quale admittit Eccleſia Catholica, extare in Euchariſtia. Id verbis expreſſis declarat novella fidei Profeſſio Anglicana, art. XXI. in qua & Miſſæ ſacrificium ceu fabulam & Blaſphemiam enuntiant. Catechiſmus Eccleſiæ Anglicanæ de illo tacet omninò: Liturgia Anglicana præſentiam veram, & ſubſtantialem Corporis Chriſti excludit ex Euchariſtia, in qua commemorationem mortis Chriſti agnoſcit; quia in morte crucis, *unica ſui ipſiùs oblatione ſemèl facta, plenum, perfectum & ſufficiens ſacrificium obtulit* Chriſtus, *perpetuam præcepit memoriam pretioſæ ſuæ mortis celebrare, uſque dum redeat.* Si autem Chriſtus propriè offerretur in Euchariſtia, ſæpiſſimè offerretur; at Chriſtus Jeſus ſemel ſeipſum obtulit, inquit Richardus Pilkington, in Libro cit. ſic pergens, p. 140. In quo Sacrificii eſt memoria, non eſt ipſum ſacrificium: ſed Euchariſtia eſt inſtituta ut ſit memoria ſacrificii Jeſu-Chriſti. Item. Euchariſtia non eſt propriè ſacrificium, ſi non ſunt propriè Sacerdotes; nunc autem non ſunt propriè Sacerdotes: ergò, &c.

His verò rationibus ut pondus adderet Pilkingtonus, teſtimonia SS. Patrum collegit pag. 255. & ſeqq. quæ ipſe Franciſcus le Courayer in ſua Diſſertatione de valore Ordinat. Anglican. parte 2. pag. 40. & ſeq. ut oſtendant in ſacra Euchariſtia ſimplicem eſſe Sacrificii Crucis commemorationem. Idem ſenſiſſe Illuſtriſſ. Dom. Benignum Boſſuet, Meldenſem Epiſcopum probare tentavit dictus Franciſcus le Courayer; ſed fruſtrà: nam doctrina ejus Catholica perlucidè explicatur in expoſitione Doctrin. Eccleſ. Cathol. art. 13. & 14.

Tandem Rituale Eduardi VI. de ſacrificio Euchariſtiæ nihil loquitur; ſed poſt Ordinationem Epiſcopi, additur, pag. 1627. *Archiepiſcopus ſic ſe accingat ad ſanctam Cœnam, quo cum recens conſecratus Epiſcopus, aliique communicabant.* Quænam eſt illa Cœna? Calviniſtica, an Catholica? Viderint qui nolunt Catholicam. Pontificali in Romano Epiſcopus conſecrator exhibens electo Epiſcopo ejus officia monet, quod *Epiſcopum oportet judicare, interpretari, conſecrare, ordinare, offerre, baptizare & confirmare.* Simile quod repereris in Rituali Eduardi ſexti? Recentior igitur Ordinationis Anglicanæ forma eſſentialiter opponitur inſtitutioni Chriſti, qui poſuit Apoſtolos eorumque ſucceſſores Apoſtolos ad offerendum verum Euchariſtiæ Sacramentum uſque ad conſummationem ſæculorum. Iis addi poteſt, juramentum, quod in Parlamento Angliæ an. 1678. Statutum & præſcriptum eſt ſub nomine *Teſt* ut

Digitized by Google

T.

quiſquis ad publica munera aſſumi vellet, ſic juraret, pag. 99. » Ego N. teſtor, affirmo & de- » claro ſolemniter & ſincerè coram Deo me cre- » dere in Sacramento Cœnæ Domini nullam eſſe » tranſubſtantiationem elementorum panis & vini » in Corpore & Sanguine Chriſti in & poſt Con- » ſecrationem factam à quacunque perſona; & » invocationem vel adorationem Virginis Mariæ, » aut cujuſlibet alius ſancti; & ſacrificium Miſſæ, » eo modo quo nunc habetur in Eccleſia Romana, » eſſe ſuperſtitioſum & idololatriam.

3.° Auctoritas temporalis & laïca valorem contulit recentioris Eccleſiæ Anglicanæ novello Rituali; quando quidem omnis juriſdicendi authoritas atque etiam juriſdictio omnimoda, tam illa quæ Eccleſiaſtica dicitur, quam ſecularis, à Regia poteſtate velut à ſupremo capite, ac omnium Magiſtratuum infrà regnum noſtrum ſonte ac ſcaturigine primitùs emanavit, inquiebat Rex, ibid. pag. 243. Eduardus VI. in Syngrapha Commiſſionis datæ Epiſcopis; & ità declaravit Parlamentum 1535. ſub Henrico VIII. Parlamentum, 1548. ſub Eduardo VI. Parlamentum, 1559. ſub Elizabetha. Idem probatur juramento quod jurare tenentur Diaconi, Presbyteri & Epiſcopi antequam Ordinationem Anglicanam accipiant. Idem probatur in Londinenſi Synodo habita ann. 1562. dicente: *Libellus de Conſecratione Archiepiſcoporum, & Ordinatione Presbyterorum & Diaconorum editus nuper tempore Eduardi ſexti, & authoritate Parlamenti illis ipſis temporibus confirmatus, omnia ad ejus conſecrationem & Ordinationem neceſſaria continet.* Neque multum refert quod triginta & novem Articuli dicantur in ea Synodo approbati ab Archiepiſcopis & Epiſcopis hujus Synodi: hi enim Epiſcopi & Archiepiſcopi fuerant ordinati juxtà ibidem pag. 288. Rituale Eduardi ſexti, eo tempore quo damnatum fuerat à Catholicis Epiſcopis & Parlamento Mariæ Reginæ. Vide Illuſtr. Dom. Boſſuet Lib. VII. num. 24. & ſeqq. Item Lib. X. variation. num. 18. & ſeqq. Joan. Strype, in vita Cranmeri Cantuarienſ. Archiepiſcopi: Gilbertum Burnet, Hiſt. Reformat. Anglie. p. 261. ad ann. 1535. 1538. & ſeqq. Quibus addendus Liber de Diſcipl. & Politia Eccleſiæ Anglie. Londini editus anno 1617. ſic ſtatuit pag. 303. *de Rebus licèt ſidei ſunt dogmata, aut ritus ac ceremoniæ decori & Ordini Eccleſiaſtico ſervientes, poteſt deliberare Regia Majeſtas, & eorum veritatem ac æquitatem ad verbi divini ſtateram expendere ..... & poſteà quam Regia Majeſtas de his rebus una cùm illarum conſultiſſimis maturè deliberaverit, de iiſdem poteſt condere publica Edicta & Leges adigentes populum ad eas religioſè obſervandas & reverenter amplectandas.*

4.° Pag. 293. Tria probantur: Rituale Eduardi VI. nullo valore donatum eſſe, imò & prohibitum per omnia Legum genera eo tempore quo Matthæus Parkerus fuit ordinatus: novellum hoc Rituale fuiſſe damnatum per Leges Anglicanas, quæ non fuerant revocatæ antè Parkeri Ordinationem: Ordinationem equidem hanc & aliorum Parkeri Collegarum Epiſcoporum probatam fuiſſe & ratam habitam in Parlamento 1566. ſed ob Reginæ Elizabethæ ſolummodò authoritatem ad ejuſmodi Ordinationes influentis, & aſſentientis atque illas confirmantis.

Quoad primam partem, conſtat Rituale Eduardi VI. rejecto Pontificiali Romano, conditum contrà inſtitutionem Chriſti ad errores ſtabiliendos & ſpargendos adversùs ſacram Euchariſtiam, ejuſque verum Sacrificium, & ſanctum Sacerdotium; & auctoritate tantum laica Regia & Parlamentariâ fulcitum atque probatum. Conſtat etiam illud reprobatum fuiſſe necnon damnatum per Leges Eccleſiæ Catholicæ, atque per ipſam Eccleſiam Anglicanam ſub Regina Maria Catholicam, & per Catholicum Parlamentum anno 1554. convocatum. Conſtat recentiorem Anglicanam Eccleſiam nullo potiri jure ad rejiciendas conditiones, quas Eccleſia Romana, juxtà peritorum Theologorum Sententiam, agnoſcit neceſſarias & eſſentiales; & ſine quibus irrita & invalida ſit ordinatio. Undè Thomas Stapletonus 1. parte. Diſſertat. ſuæ cap. 8. pag. 145. ad Horn. Anglicanum Epiſcopum aiebat: *Quâ facie nomen D. Epiſcopi Wintonienſis tibi arrogare audes: quo leges omnes, tam Municipales quàm Eccleſiaſticæ, te privant.*

Quoad ſecundam partem nemo neſcit Rituale Eduardi VI. antiquatum, & damnatum fuiſſe ſub Regina Maria à Legato Apoſtolico Renaldo Poolo Cardinali, & ab Epiſcopis Catholicis: Quæ Ritualis condemnatio aſſenſu & actu publico Parlamenti roborata, atqua Reginæ Mariæ approbatione confirmata eſt anno eodem 1554. Hæc autem condemnatio non erat revocata per ſimilem actum publicum Parlamenti & Regni Angliæ an. 1559. quo Parkerus & ejus poſteà Collegæ Anglicani Epiſcopi fuerunt ordinati. Quapropter Edmundus Bonnerus Londinenſis Epiſcopus exprobrabat Horn Epiſcopo Wintonenſi invalidam hujus eſſe Ordinationem & irritam, ut pote factam juxtà Rituale Eduardi, quod nondum fuerat reſtitutum ex auctoritate Parlamenti; neque id ſolus Bonnerus cogitabat: ſic enim loquitur Thomas Stapletonus, tom. II. p. 828. *Hoc etiam obſervandum eſt, quod prima anno noſtræ Sereniſſ. Principis Elizabethæ Lex Parlamentaria quæ 28. Henrici de creatione & conſecratione Epiſcoporum lata fuit, iterùm revixit & renovata fuit. Et tamen Epiſcopi non ſecundum illam legem, ſed ſecundum alteram Eduardi, eamque Mariâ regnante abrogatam & nondum ab Elizabetha reſtauratam tuebatur. Quis neſcit te tuoſque Collegas non dico aliter quam requirunt Canones, ſed nec ſecundum præſcriptum Statutorum veſtrorum ordinatos eſſe?* Attamen Hornus erat unus ex Epiſcopis qui ordinati fuerunt antè annum 1562. inquit ipſe le Courayer tom. I. Defenſ. parte 1. Lib. II. cap. 4. p. 326. & 327.

Accedit Nicolaus Sanderus, Lib. de origine ac progreſſu Schiſmatis Anglicani, p. 165. 166. & 167. ſic loquens „ Ita omni legitima Ordinatione „ deſtituti, cùm vulgò dicerentur, & ipſis Legi- „ bus Anglicanis probarentur non eſſe Epiſcopi, „ brachium ſeculare invocare coacti ſunt, ut Laï- „ calis Magiſtratus confirmationem in futuris Co- „ mitiis acciperent; quorum authoritate, ſi quid „ minùs ritè & legaliter in priori inauguratione „ geſtum eſſet aut omiſſum, ipſis condonaretur; „ idque poſtquam Epiſcopali Officio & Cathedra, „ abſque ulla Epiſcopali conſecratione, aliquot „ annis functi eſſent. Hinc nomen illis impoſitum, „ ut Parlamentarii Epiſcopi dicerentur.

Idem agnoverunt à Catholicis Theologis exprobatum Anglicani Epiſcopi, quorum è numero obvius adſtat Joannes Bramhall, Armachanus Archiepiſcopus, in *Apologia* pro Reformat. Anglic. an. 1666. editâ, in cujus *pagina* 471. verba Stapletoni mox à nobis citata refert, ut probet Ordinationem Parkeri in Caupona celebratam non fuiſſe.

Digitized by Google

T.

fuiſſe. Non Catholici tantùm, ſed & Proteſtantes Angli murmurabant quod Parkerus & ejus Collegæ Epiſcopi fuiſſent ordinati juxtà Rituale Eduardi ſexti, antequam auctoritate Parlamenti fuiſſet reſtitutum: querelis his ad Parlamentum ipſum delatis, quid reſponſi profertur? Anno 1566. quo Catholici qui ob perſecutionem quâ opprimebantur ſeſe occultabant, reſpondet Parlamentum ſtatuit Actu publico ut ex ſua authoritate præſenti ordinentur Archiepiſcopi, Epiſcopi, Diaconi juxtà formam, quæ approbata fuit & publicata, ſub Eduardo ſexto, æquè ac Liber communium precum authoritate Parlamenti munitus anno quinto & ſexto defuncti dicti Regis Eduardi, effectum ſuum ſortiturus ſit, qui & in poſterum ad uſum adhibendus eſt in omnibus locis hujus Regni & in omnibus regionibus dominationi Reginæ Elizabethæ ſubditis. Sed nihil de præterito enuntiatur, nihil quod Ordinationem Parkeri ejuſque Collegarum juſtificet, nihil quo Rituale Eduardi afferatur anno 1559. reſtitutum; ſed ſtatuitur ſolummodò ut Rituale iſtud eadem vi deinceps fruatur, quâ potitum eſt regnante Eduardo.

Contendit quidem Differt. tom. I. p. 151. & ſeq. Franciſcus le Courayer, Rituale Eduardi VI. Actu Parlamenti 1559. reſtitutum fuiſſe, & hujus damnationem ſub Regina Maria factam, revocatam eſſe eo anno 1559. antè diem 17. Decembris quâ Parkerus fuit conſecratus. Nam in Parlamento ann. 1559. reſciſſum eſt Decretum Parlamenti ſub Mariâ Reginâ habiti 1553. quo proſcriptus fuerat Liber Precum communium, nominatim damnatus fuerat in Parlamento Reginæ Mariæ. *Rituale* autem iſtud *Eduardi* Libro Precum communium adjunctum cujus & pars quaſi conſtituebatur cenſeri debet reſtitutum fuiſſe anno 1559. in Parlamento, cujus Decreto & reſciſſum eſt Statutum Mariæ, & reſtitutus dictus Liber Precum communium; ſicut expreſſè ac nominatim reſtitutum fuit in Parlamento 1566. verùm reſpondet Theodoricus noſter *Librum Precum communium*, & *formam conſecrationis* ſeu *Rituale Eduardi ſexti* eſſe duos Libros diſtinctos, & in Parlamento anni 1552. approbatos duplici Decreto: *Librum* quidem *Precum communium* fuiſſe reſtitutum in Parlamento 1559. Sed nullâ de *Rituali Eduardi ſexti* mentione facta; ut fatetur ipſe Petrus Heylin, in Hiſtor. Reformat. & innuit Decreto ſuo Parlamentum anni 1566. omninò de illa revocatione tacens, ſolâque de reſtitutione *Libri communium Precum* loquens. Aliaque ad hanc quæſtionem pertinentia enucleatim & invictè demonſtrat Carmelita noſter; oſtendens etiam & ritè probans errorem typographicum irrepſiſſe in Librum X. variationum Illuſtriſſ. D. Boſſueti num. 17. quo Parlamentum anni 1559. pro Parlamento anno 1666. nominatur: nam in Parlamento an. 1559. nulla dubitatio moveri potuit de Conſecratione Parkeri aliorumve Epiſcoporum, qui nondum erant ordinati.

Quoad tertiam partem non minùs invictè ſola Regina Elizabethæ demonſtratur authoritas influxiſſe in Ordinationem Matthæi Parkeri, qui primus è Proteſtantium ſecta Archiepiſcopus Cantuarienſis factus eſt poſt mortem Sereniſſimæ Mariæ Reginæ. Suprematiâ enim acceptâ Regni Angliæ, per ſeipſam regiminis clavum tenebat Elizabetha abſque Epiſc. dum Litteras die 18. Julii 1559. Regias dedit ad Capitulum Cantuarienſi, cui Facultatem concedebat eligendi Archiepiſcopum. Die 1. Auguſti electus fuit Parkerus, quem Elizabetha Regina Regiis Litteris confirmavit die 9. Septembris, & ad eum conſecrandum commiſſionem dedit. Quibus quidem Litteris confirmavit nullum ſortiuntibus effectum, alias ſcripſit die 6. Decembris, in quibus hæc adduntur. „ Supplentes nihil„ ominùs ſuprema auctoritate noſtrâ Regia, ex „ mero motu ac certa ſcientia noſtris, ſi quid aut „ in his quæ juxtà mandatum noſtrum prædictum „ per vos fient, aut in vobis, aut in veſtrum „ aliquo, conditione, ſtatu, facultate veſtris ad „ præmiſſa perficienda deſit aut deerit eorum, „ quæ per Statuta hujus Regni, aut per Leges „ Eccleſiaſticas in hac parte requiruntur, aut ne„ ceſſaria ſunt, temporis ratione, & rerum ne„ ceſſitate id poſtulante. In cujus rei, &c. teſte „ Regina, &c. „ Per illud regium ſupplementum confirmatur Regia poteſtas tanquam fons omnis auctoritatis Eccleſiaſticæ, ad electionem, conſecrationem, ceremoniam, Rituale juriſdictionem & exercitium Epiſcopatûs Anglicani.

Quarta pars totius Operis ſex capitibus comprehenſa objectionibus ſatisfacit, ex principiis quæ hactenùs expoſita ſunt, juxtà traditionem Eccleſiæ Catholicæ, Regem nullum admittentis tanquàm caput Ordinis Eccleſiaſtici, & deprecantis ut à Tyrannide ſummi Pontificis fideles liberentur, &c.

X V I.

THEODORUS AB ALEXANDRO, natione Calaber, domo Caroleornenſis Carmelita, S. Theologiæ Magiſter & Doctor, ejuſdem Provinciæ Calabriæ ſemel & iterum Præfectus, Epiſcopi Cathacenſis Theologus & Examinator Synodalis, edidit Neapoli *Theſes de Primatu atque Patriarchatu Eliæ Prophetæ Ordinis Carmelitarum*; aliaque *Oratoria* erudita circà an. 1715. quantum conjicere poſſumus: nullum enim aſſignat Elias de Amato in Schedis, Mſſ.

X V I I.

THEODORUS ARIANO ET PATÈ, natione Siculus, Meſſanenſis patriâ, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter: qui gravioribus Scientiis inſtructus, Regentis munere illas in patrio Conventu docuit, in quo obiit die 31. Octobris 1663. edidit Italicè.

1. *Piena Notitia di tutte quelle coſe, che Sono concernenti al ſacro habito della Beatiſſimo Vergine Maria del Carmine.* Meſſanæ typis Jacobi Matthæi, 1655. *in* 12.° Hic tractatus citatur tom. I. *Speculi Carmelit. pag. 559. num. 2199.*

2. *Vita e Miracoli di S. Alberto Confeſſore.* Ibidem apud eumdem, *1656. in-4.°*

Illum commendant Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Spec. Carmel. p. 1074. num. 3751.* Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ, p. 148. & 149.*

X V I I I.

THEODORUS BACHINIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Carmelita, Doctor Theologus, Muſicus Principum Auſtriacorum & Mantuanorum, in Philoſophia & Theologia inſigniter verſatus, Concionatorque facundus circà annum 1636. Scripſit:

1. *De Muſicâ.*

2. *Sermones.* Teſte Joanne-Maria Penſa, in *Catalogo Carmelitarum Illuſtrium Congregationis Mantuanæ*, in qua ille Theodorus Prioris vices

tenuit apud ſuæ Civitatis natalitiæ ſodales; ut animadvertit etiam Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 396.* Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis, p. 208. 209.*

XIX.

THEODORUS CAMBIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Doctor Theologus Bononienſis, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor Bononienſis an. 1584. die 27. Auguſti: ſui patrii Cœnobii Prior, & totius Mantuanæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1616. & iterùm 1634. Franciſco Gonzagæ Mantuano Præſuli celeberrimo amicitiâ conjunctus; atque S. Officii Qualificator, Mantuæ deceſſit anno 1638. poſtquàm ſcripſiſſet die 11. Novembris.

1. *Tractatus Philoſophicos*, *Mſſ.*
2. *Sermones varios*, *Mſſ.*

Ità teſtatur Joannes-Maria Penſa, in *Catalogo*, ſeu *Theatro Illuſtrium Carmelitarum Conventûs Mantuæ*; citatus à Ludovico Jacob, in ſcheda addititia ad *paginam 396. ſuæ Bibliothecæ Carmelit.* Mentionem ejus habet Urbanus VIII. in Litteris datis 1632. die 24. April. tom. II. Bullarii Carmelit. pag. 433. Vide Carolum Vaghum, in ſuis *Comment. p. 209. & 210.*

XX.

THEODORUS GORZONIUS, natione Italus, Brixienſis patriâ, Congregationis Mantuanæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Regens, Conventûs patrii & aliorum Prior, necnon totius ſuæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1600. Obiit in patria anno 1629. poſtquàm edidiſſet Latinè.

1. *Orationem Solemnem de Regienſium Laudibus.* Regii Lepidi, anno 1573.
2. *Orationem Panegyricam de Beato Petro Thoma.* Brixiæ, anno 1574.
3. *Regulam Ordinis & Conſtitutiones ſuæ Congregationis.* Bononiæ, 1602.

Sic partim referunt Ludovicus Jacob, in ſcheda addititia ad *paginam 396. ſuæ Bibliothecæ Carmelitanæ, Mſſ.* & Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1074. num. 3751.*

XXI.

THEODORUS MASIUS, Mantuanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor Bononienſis, atque Profeſſor, bis Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, annis ſcilicèt 1553. & 1563. electus. Interfuit Concilio Trident. cùm Nicolao Sfondrato Epiſc. Cremonenſi, qui poſteà ſummus Pontifex factus Gregorii XIV. ſortitus eſt nomen, cujus & Theologus àbſolutiſſimus, & intimus conſiliorum conſcius, ibidem Orationem habuit coram Patribus die 8. Martii, quæ anno 1562. cadebat in Dominicam quartam Quadrageſimæ. Scripſit igitur iſtam:

1. *Orationem*, quam habuit *ad Patres Concilii Tridentini*, *de vocatione Gentium* ad efformandam Chriſti ſponſam Eccleſiam. Quod deſumpſit occaſione verborum, quæ leguntur ad Introitum Miſſæ, pro Dominicâ quartâ Quadrageſimæ: *Lætare ſterilis, quæ non paris.* Ad quem Scopum obtinendum tria probare ſuſcipit: 1.um Cur Judæorum Synagogæ Deus Eccleſiam Catholicam ſufficere voluerit. 2.um Quem adhibuerit modum Deus ad illud aſſequendum. 3.um Quem ad fidem perficiendum ſic Eccleſ. Deus perfecerit.

Hæc elegantiſſima Oratio primùm edita eſt inter Monumenta Concilii Tridentini, quod prodiit Lovanii, anno 1567. *in-folio*, p. 207. ſecundùm typis fuit mandata tomo XIV. Conciliorum editionis Labbeanæ, anno 1672. Pariſiis, p. 1262.

2. Scripſit Maſius *Sermonum Libros*, *Mſ.*
3. *In univerſam Theologicam Commentaria, Mſſ.* quæ aſſervantur Mantuæ.
4. *In univerſam Philoſophiam Commentaria*, *Mſſ.* ibidem aſſervata apud Carmelitas Mantuaniſtas.

Theodorum Maſium celebrant Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Philippus Labbe, in *Synopſi Hiſtoriæ Conciliorum*, *p. 272.* Aubertus Miræus, Lib. de *Scriptoribus Eccleſiaſticis ſæculi XVI. cap. 78.* Catalogus Theologorum qui interfuerunt Concilio Tridentino, cujus nonnullis in editionibus vocatur *Theodotus* Maſius, cum Domino Reverendiſſ. Cremonenſi.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 79.* ubi fatetur tempus mortis ejus ignotum ſibi: Joannes-Maria Penſa, in *Theatro Illuſtrium Carmel. Congregationis Mantuanæ*: Joſephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Joannes-Paulus Donatus, *Lib. XV. Gonzagiorum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris*, *p. 404.* Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ*, *Lib. VIII. cap. 39.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſſ. p. 396.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1070. num. 3719. &c.* Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis*, *p. 206.*

XXII.

THEODORUS A S. TERESIA, natione Belga, Tornacenſis patriâ, Carmelita Excalceatus Provinciæ Germaniæ, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Prior Colonienſis, Viennenſis & Græcienſis, ſuæ Provinciæ Definitor, poſteà primus Socius Capituli Generalis, & iterùm an. 1664. primus Definitor. Vir ingenio & eloquentiâ magnus, virtute & religione præclarus; in Linguis Latinis, Gallicis, Italicis, Hiſpanicis & Germanicis verſatus, ſcripſit & edidit:

1. *Compendium Privilegiorum*, *Gratiarum & Indulgentiarum ſacræ Confraternitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Viennæ, typis Matthæi Formicæ.
2. *Vitam vener. Fr. Joannis à S. Urſula*, *Germani*, *Carmelitæ Diſcalceati*, Græcii cùm opinione Sanctitatis defuncti, Libellis duobus exaratam.
3. *Gymnaſium Philoſophiæ Chriſtianæ*, ſivè *praxim bene moriendi*, *à R. Patre Martino à Matre Dei compoſitam*, ex Hiſpanico in Latinum vertit idioma. Viennæ, typis Gregorii Gelbhaar, 1640. & Coloniæ 1641. *in-12.*°
4. *Epiſtolas Anagogicas & Paræneticas vener. P. Joannis à Jeſu Maria*, Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicæ Præpoſiti Generalis, ex Italico Sermone in Latinum tranſtulit. Coloniæ, apud Jodocum Kalcovem 1650.

Hæc tenemus ex *Schedis*, *Mſſ.* Pauli ab Omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati, quas exſcripſit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſſ. pag. 398.* Pauca de Theodoro à S. Tereſia dicunt Petrus à S. Andrea, *tomo II. Hiſtoriæ Generalis*, *Lib. III. cap. 6. pag. 604.* & Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 409.*

T.

XXIII.

THEODORUS STRATIUS, natione Longobardus, natus in oppido S. Juliani Diœceſis Cremonenſis, patriâ Cremonenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor in Collegiis Ticinenſi & Neapolitano; Prior diverſis in locis, Provincialis Romandiolæ Saxoniæ & Hiberniæ; anno 1613. totius Ordinis Procurator Generalis cujus Operâ *Paulus V.* conceſſit Carmelitis Conventuum Andegavenſis & Rhedonenſis anno 1616. die 4. Januarii conceſſit facultatem extrahendi Libros è Bibliotheca. Poſteà in Siciliam miſſus eſt Commiſſarius Generalis *Stratius*; poſt obitum *Gregorii Canalis* in Vicarium Generalem ab *Urbano VIII.* anno 1631. die 28. Julii conſtitutus eſt ad novam uſque Prioris Generalis electionem in Capitulo Generali faciendam: ſed quia Capitulum hujuſmodi in proximè futuro Feſto Pentecoſtes celebrandum, ob graſſantis contagii impedimentum cogi non poterat, idem ſummus Pontifex eodem anno 1631. die 13. Septembris in Vicarium Apoſtolicum Generalem extendit *Theodorum* & prorogavit ad annum, à die quo nova electio Prioris Generalis facienda eſſet, computandum.

Anno 1632. die 27. Aprilis aliis datis Apoſtolicis Litteris ad poſtulationem *Joannis Michaelis de Rubeis* Commiſſarii & Procuratoris Generalis, *Stratius* iterùm confirmatus eſt & prorogatus ad alium annum, ſtantibus bellorum impedimentis, & motibus eo tempore vigentibus, aliiſque calamitatibus, atque Ordinis Carmelitici neceſſitatibus. Tandem auctoritate Apoſtolicâ in Priorem Generalem ad ſexennium conſtitutus eſt die 23. Decembris, eodem anno 1632. à feſto proximè Pentecoſtes futuræ computandum. Verùm & anno 1637. die 10. Octobris ab eodem ſummo Pontifice confirmatus eſt ad aliud ſexennium à fine ſexennii, ad quod munus jam inſtitutus fuerat *Theodorus*, computandum

Quod *non ſolum*, inquit Urbanus VIII. *ſingulari prudentiâ, integritate & juſtitiâ Ordinem prædictum toto ſui Generalatûs tempore, cujus finis inſtat, laudabiliter rexerit; ſed etiam peculari ſollicitudine ſtudioque, inſtauranda veteri diſciplinæ regulari incubueris, & in hoc, benedicente Domino, non parùm profecerit.*

Vir prorsùs regularis vitæ amantiſſimus, Reformationis propagator illuſtriſſimus, magnis naturæ & ingenii dotibus præditus, cui ſumma rerum experientia, ſingularis morum integritas, animi candor, probitas, virtus & multiplex eruditio æternam in Ordine Carmelitarum pepererunt famam. Quam magno fuerit in pretio apud Urbanum VIII. apud Eminentiſſimos Cardinales, alioſque Magnates, vix dici poteſt. Quantâ dexteritate Ordinem ſuum geſſerit magna ejus & continua probant, geſta Apoſtolicis diplomatibus munita.

Nam anno 162. die 26. Martii Provincialem, cæteroſque Officiales Provinciæ S. Angeli in Sicilia confirmavit. Die 2. Aprilis poteſtatem habuit ut præeſſet Capitulo Congregationis Mantuanæ in Conventu Parmæ celebrando. Die 12. Auguſti inſtituit M. *Albertum Barra*, in Commiſſarium & Viſitatorem Provinciæ Poloniæ.

An. 1633. die 19. Januarii, confirmavit electionem M. *Joſephi Pandulphi* Aquilani in Provincialem Provinciæ Tuſciæ, tametſi Provinciæ hujus non alumnum. Die 16. Aprilis Jus obtinuit in ſua viſitatione, facultatemque ſupprimendi ac extinguendi Conventus parvos, & eorum immobilia uniendi perpetuò majoribus Conventibus. Die 10. Novembris, ipſe *Theodorus* Commiſſarius & Viſitator totius Ordinis conſtitutus eſt: præclaris in aliis geſtis obiit Piperni anno 1642. die 23 Aprilis, & apud ſuos ſepultus.

Scripta ejus inſcribuntur:

1. *Decreta pro Provinciis Hiſpaniarum & Luſitaniæ.* Quæ approbata & confirmata fuerunt à ſummo Pontifice die 10. Septembr. 1633. & referuntur *tomo II. Bullarii Carmelit. p. 443.*

2. *De Modo erigendi Confraternitatem Ordinis Carmelitici.* Romæ, 1634. *in-4.°* Illud Opuſculum direxit Reverendiſſimus Author ad omnes Provinciales Ordinis ſui, præcipiens ut ejus copiam ad ſingulos Conventus mitterent: quo omnes intelligant, quo modo loqui & concionari debeant de Indulgentiis & gratiis, conceſſis Confratribus Scapularis, & omnibus fidelibus Eccleſias Ordinis Viſitantibus; ut animadvertit Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 514. num. 2062.*

3. *Formula celebrandi Capitulum Provinciale in Ordine Dei Genitricis, ſemperque Virginis Mariæ de M. Carmeli, regularis Obſervantiæ.* Neapoli, typis Secundini Runcalioſi, anno 1635. *in-4.°*

4. *Conſtitutiones ſtrictioris Obſervantiæ.* Cadurci, anno 1637. *in-4.°* Approbatæ quidem fuerunt ab *Urbano VIII.* anno 1636. die 18. Januarii, poſtquàm recognitæ fuiſſent ab Eminentiſſimis Cardinalibus *Antonio Barberino* tituli S. Onuphrii Presbytero, & *Marcio Ginetto* S. Angeli in foro Piſcium Diacono: ſed nunquàm aut vix receptæ uſu fuit; inquit R. B. Eliſeus *Monſignanus, tomo II. Bullarii Carmelitani, p. 454.*

5. *Decreta pro recto Regimine majoris Conventûs Pariſienſis.* Quæ approbata fuerunt & confirmata ab *Urbano VIII.* die 25. Januarii 1637. & prodierunt edita Pariſiis anno 1636, quò Antonius à S. Martino, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in illud Monaſterium Commiſſarius Generalis miſſus eſt cùm aliis Regiis Judicibus. Typis etiam mandantur *tomo II. Bullarii Carmelitarum, pag. 459. & ſeqq.*

6. *Regulæ & Conſtitutiones pro Tertiariis Ordinis Carmelitici utriuſque ſexûs.* Opuſculum iſtud editum eſt Roncilione apud Franciſcum Mercurium, anno 1637. *in-4.°*

7. *Inſtructio pro Fratribus Carmelitis Antiquæ Regularis Obſervantiæ: quò ſciſcitantibus de Indulgentiis Confratrum Scapularis, & viſitantium Eccleſias ſui Ordinis reſpondere ſciant.* Romæ 1640. *in-4.°* ex typographia Manelphii. Item Bruxellæ, an. 1651. *in-12.°* typis Joannis Monmartii. Item Antuerpiæ, anno 1680. *in folio* intrà tomum *I. Speculi Carmelitani, p. 472. & ſeqq.* Egregium hoc Opus major & fuſior eſt explicatio alterius Elucubrationis *de Modo erigendi Confraternitatem Ordinis*, quàm *num.* 2. appellavimus.

8. *Conſtitutiones ſtrictioris Obſervantiæ in Provincia Turoniæ* aſſumptas approbari confirmarique curavit ab Urbano VIII. die 16. Februarii anno 1639. uti videre eſt *tomo II. Bullarii Carmelitar. p. 476.* Has conſtitutiones collegerant RR. PP. *Petrus Maillard & Philippus Thibault* Exprovinciales, treſque Priores cum tribus Sociis, à Capitulo Aurelianenſi, die 4. Maii anno 1635. deputati: ut collectanea per R. P. *Archangelum à S.*

Digitized by Google

T.

Luca, in proximè prætcritis Comitiis Provincialibus *Boni-Doni* habitis anno 1632. electum, à diverſorum Religioſis Conventuum miſſa, ordinata novo ſubjicerent examini. Quæ Romam delata à RR. PP. *Urbano de Aſcenſione* Priore Vivonenſi & *Matthæo Pinault*, hanc jam approbationem Reverendiſſimi Prioris Generalis acceperunt his verbis: *quæ vos in veſtris dictis Conſtitutionibus prudenter ſanè apponi feciſtis, illa omnia in prædictis Conſtitutionibus Apoſtolicâ ſede confirmata continentur. Undè ſuperfluum & ſupervacaneum videtur iſtas veſtras de novo confirmandas curare. Datum Romæ, die Sanctæ Thereſiæ ſacro 1636.* Undè & manuſcriptus Codex earum Conſtitutionum autographus Româ miſſus in Congregatione Generali Nannetis, per R. P. *Lucam à S. Antonio* Provincialem die 8. Octobris 1639. factâ collatus & expenſus eſt cum iiſdem Conſtitutionibus, quæ Pariſiis eodem anno apud Joannem Guillemot, nuper fuerant impreſſæ ſub hoc titulo: *Statuta Fratrum Ordinis Dei genitricis, & Virginis Mariæ de Monte-Carmeli, pro Conventibus Reformatis in Provincia Turonenſi.*

9. *Miſſale, Breviarium & Diurnale Ordinis edi* curavit. Venetiis anno 1636. & Romæ 1637. Quorum mentionem faciunt RR. PP. Definitores Provinciæ Turoniæ, in Congregatione annua, quàm R. P. *Leo à S. Joanne* habuit anno 1636. in domo *Fontis-Bellaquenſis*, menſe Maio; & in Congregatione Generali Nannetis habitâ die 25. Junii 1637.

10. *Epiſtolarum Regiſtrum manuſcriptum.* Quod Romæ aſſervatur in Conventu S. Mariæ Tranſpontinæ, verùm ex illis non omittenda eſt ea, quam R. P. Daniel Papebrochius edidit tom. III. Maii inter notas ad Hiſtoriam Patriarcharum Hieroſolymitanorum datas pag. LII. num. 218. ut animadvertimus ſuper tomo I. p. 474.

Theodorum Stratium commendant Urbanus VIII. in *Bullis* & *Brevibus* Apoſtolicis, quæ leguntur *tomo II. Bullarii Carmelitarum, pag. 427. 489* Gregorius Canalis, in *Præfatione Conſtitutionum*, quæ Romæ typis mandatæ fuerunt anno 1625. *in-4.°* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciæ Turoniæ, cap. 9. p. 58.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 541. num. 975. & tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1074. num. 3752.* Ludovicus à S Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 262. p. 599.* Joannes Baptiſta de Lezana, in *Quæſtionibus Regularium.* Idem in *Maria Patrona:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 503.* Ludovicus Jacob. in *Bibl. Carmelitana, Mſ. p. 397.* Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Theobaldi, cap. 17. 54. p. 139. 392. & 397.* Irenæus à S. Jacobo, in *ſingulari Virginis Immaculatæ Protectione, pag. 128.* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico:* Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana, &c.* Daniel Papebrochius, in *Actis Sanctorum menſis Maii, tomo II. p. 65. num. 4.*

XXIV.

THEODORUS ZIBELLUS, natione Italus, patriâ Novarienſis, Carmelita, profundus Philoſophus, Theologus eruditus, & Orator facundus, interfuit Capitulo Generali Cremonæ celebrato anno 1593. in quo publicas propugnavit Theſes ſub Magiſtro Joanne-Antonio Bovio. Anno pariter 1598. in Comitiis Generalibus Romæ congregatis, cum Florentiæ Profeſſoris munus gereret, concionem habuit ad Eccleſiam S Mariæ Tranſpontinæ die Dominica in Albis, & in die Aſcenſionis ibidem publicas magna cum admiratione atque ſummo plauſu diſputationes tenuit. Neapolim poſteà deſtinatus, in majori Cœnobio ſacram Theologiam edocuit ſub anno 1600. at die Dominica 12. Auguſti menſis ſuum extremum clauſit diem, Romæ, an. 1601. Edidit.

Orationem Funebrem Reverendiſſimi P. Joannis-Baptiſtæ Lanii, Ordinis Prædicatorum, ſacri Palatii Apoſtolici Magiſtri, Habitam Romæ in Divæ Sabinæ Templo: editam quoque Romæ, apud Cameram Apoſtolicam, anno 1598. *in-4.°*

Theodorum Zibellum commendant, Papyrus Ordinis Carmelitici, Mſ. *folio 237. & 252.* Diurnum Commentarium, ſive ut loquuntur, Regeſtum Reverendiſſimi Prioris Generalis *Henrici Silvii, Mſ. folio 227. Notitia* accuratæ R. P. Dominici Provanæ, Mſſ. *fol. 18.* Ludov. Perez à Caſtro, in ſuis *Collectaneis, Mſſ. folio 137.* verſo. Hæc autem omnia manuſcripta diligenter ſervantur in Carmelo S. Mariæ Tranſpontinæ Romano.

XXV.

THEODOSIUS A S. AGRICOLA, natione Gallus, patriâ Carnotenſis Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionenſis, ſcripſit Lib. *de Perſpectiva variis figuris exornatum*, & prælo paratum anno 1664. teſte Ludovico Jacob, in Scheda affixâ ad *paginam 398.* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanæ, Mſ.*

XXVI.

TEUTHONIUS ſivè THEUTONICUS; Luſitanus natione, Oliſſiponenſis Carmelita, rei Theologicæ doctrinâ, atque inſuper Metricæ Artis laude, cùm viveret, clarus, ſcripſiſſe fertur circà annum 1572.

1. *Epigrammata de laudibus Carmelitarum.*
2. *Scriptorum Illuſtr. ejuſdem Ordinis*, Lib. I.

Ità referunt *Schedæ, Mſ.* Oliſſiponenſium Carmelitarum, quarum meminit Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 410.* Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 398.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana, tomo II. p. 240.*

XXVII.

THOMAS AMPSLERUS, natione Germanus, ex Sacerdote Societatis Jeſu, Carmelita Abenſpergenſis, vir in Theologia verſatiſſimus, ſcripſit circà an. 1597. *nonnulla Opera*, quorum titulus non deſignatur in ſcriptorum quorumdam Carmelitarum *Catalogo, Mſ.* quem commemorat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 398.*

XXVIII.

THOMAS AQUINAS A S. JOSEPH, natione Gallus *Monſferrandi* propè *Claromontum* in Alvernia natus, dictus in ſæculo *Chriſtophorus Paſturel*, unus è primis Carmelitis Excalceatis Gallis, *Dominici à Jeſu* Diſcipulus, Profeſſionem ſolemnem Pariſiis emiſit die 11. Decemb. anno 1622. ætatis ſuæ 19. Prior Claromontenſis & Riomenſis, primus Aquitaniæ Provinciæ ſuæ Definitor:

T.

Definitor: vir non ſolùm Obſervantiâ Regulari, ſed eruditione tùm Eccleſiasticâ tùm prophanâ clariſſimus, Vates latinus celebris, linguarum peritiâ inſignis, obiit *Claromonti* die 6. Novembris an. 1649. Eximia ejus doctrinæ monumenta ſunt:

1. *Diſſertatio Hiſtorico Theologica de Patriarcatu Eliæ*, ad Joachimum Deſtain Arvernorum Epiſcopum. Pariſiis apud Petrum Baillet, anno 1632. *in-8.*° & Coloniæ 1640. *in-8.*° auctior: Latinè cujus meminit Dorotheus à S. Renato, p. 540. *Commentariorum in Libros Regum.*

2. *Ultima Sanctorum verba, ex eorum vitis excerpta, ad fidelium inſtructionem benè vivendi & moriendi, cùm diſcurſu contrà oblivionem mortis.* Pariſiis, anno 1643. *in-12.*° Gallicè, apud Anton. Bertier.

3. *De Origine atque primordiis gentis Francorum, ab authore incerto, ſed qui Caroli Calvi, cui inſcriptum eſt hoc opus, ætate vixit: cùm notis Hiſtor. Thomæ Aquinatis à S. Joſeph*, in quibus è veteribus monumentis plura illuſtrandæ, tùm Eccleſiasticæ, tùm civili Francorum Hiſtoriæ opportuna eruuntur. Accedit Diſſertatio de Ariſitinenſis Epiſcopatûs nomine, ſitu, inſtitutione, progreſſu & Præſulibus. Pariſiis, anno 1644. apud Antonium Bertier, *in-4.* Latinè. De Ariſitinenſi Epiſcopatu (Gallicè, *l'Evêché d'Arſat dans le Rouergue*) loquitur Jacobus le Long, in *Bibliotheca Hiſtorica Franciæ*, *p* 149. *num.* 3263. & vir. clariſſ. Commanville, in *Hiſtoria Archiepiſc. & Epiſcop. &c.* pag. 25. in Indice. *De Origine & primordiis, &c.* loquitur idem Jacobus le Long, loco citato *p.* 522. *num.* 6876.

4. *Tractatus de Heroïcis virtutibus, ac ſupernaturalibus perfectionibus vener. Matr. Annæ à S. Bartholomæo ſociæ quondam S. Tereſiæ, ac unius è ſex Hiſpanis Inſtitutricibus Monialium Excalceat. in Gallia & Belgio.* Pariſiis, anno 1646. apud Sebaſtianum Hure, *in-12.*° Gallicè.

5. *Vita venerabilis Matris Galiotæ, vener. P. Bernardi à S. Joſeph Carmelitæ Diſcal. ſororis, quæ ex nobiliſſima ſtirpe* de Vaillac, quæ Monialis facta eſt Ordinis S. Joannis Hieroſolymitani ſivè Melitenſis, Prioriſſaque Hoſpitalis Belli-Loci ejuſdem Ordinis in Diœceſi Cadurcenſi; atque dicti Ordinis in Galliis Reformatrix fuit. Pariſiis, anno 1633. apud Sebaſtianum Huré, *in-8.*° Gallicè. Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſtor. p.* 296. *num.* 6400. & vir. clariſſ. Lenglet, in *Catalogo Scriptor. Hiſt. tomo III. p.* 190.

6. *Vita S. Calmini, Aquitaniæ Ducis, Monaſteriorum Sancti Theophredis, in Villaniorum Tractu, & Moſacenſis propè Riomum in Alvernia, Fundatoris.* Oppidi Aquitanæ *propè tutelam in inferiori tractu Lemovicenſi Patroni.* Tutelæ, anno 1646. apud J. Dalvy, *in-8.*° Gallicè. Quin & ſimplicem ex Latino Sermone Bernardi Guidonis Epiſcopi Lodovenſis Gallicam verſionem appellat Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ*, *p.* 225. *num.* 4883.

Ad calcem vitæ S. Calmini additum eſt *Teſtamentum* Latinum *Guillelmi Sadre*, in eodem oppido Aquitanæ nati, Conventûs Brivenſis, non longè à Tutela, Ordinis Prædicatorum profeſſi: cujus meminit vir clariſſ. Stephanus Baluzius, *tomo I. vit. ſum. Pontiſ. Avenion p.* 990. & R. P. Echard, *tomo I. Scriptor. Ordinis Prædicatorum*, verbo Guillelmus Sudre.

7. *Pro Sodalitio ſacri Scapularis, adversùs duplicem Diſſertationem Joannis de Launoy, Theologi Pariſienſis, Diſſertationes duæ Apologeticæ.*

Quarum altera viſionem Dei-paræ Beato Simoni Stockio factam, donumque Scapularis: Altera privilegium Sabbatinum aſſerit & propugnat. E re natâ, potiſſima præſidia, è quibus idem Launoyus, adversùs Lazari & Magdalenæ adventum in Gallias ac miſſum primo Eccleſiæ ſæculo Dionyſium Pariſiorum Epiſcopum, pugnavit, ex ejus principiis convelluntur. Tutelæ, anno 1648. *in-8.*° Latinè. Integrum hujus Operis titulum refert Joannes-Petrus Niceror., *toma XXXII. Commentariorum* de Viris Illuſtribus in re Litteraria, *p.* 102.

Ipſe Joannes Launoyus, in Præfatione ad ſuam de viſo Simonis Stochii Diſſertationem ſecundis typis preſſam, pag. 6. conqueritur de Thoma Aquinate, cap. 3. poſterioris Diſſertationis diſcente: „ Digna planè ſunt verba illa Diſſertatione „ (*Launoyanâ*) editâ Lugduni Batavorum in officina Elzeviriana. Neque certè graviora, & audaciora in Ordinem Religioſum non exigui in „ Eccleſia nominis, omneſque illius Aſcetas ex „ eâ Urbe hæreticâ, & in qua Ordinum Religioſorum ſummum odium eſt „. *Quibus verbis*, inquit Launoyus, *adhuc mihi turpiter impoſuit. Non enim Religioſum Ordinem, ſed nonnullos in Ordine Religioſo degentes accuſo.*

8. *Obſervationes Hiſtoricæ in Diſcurſum Hiſtoricum Ludovici Cantarelli Fabri de Matrimonio Ausberti & Balitildis, &c.* Codex Gallicæ, Mſſ. in *Bibliotheca S. Maglorii* Pariſienſis aſſervatur inter manuſcripta virorum clariſſimorum Domin. San-Marthanorum; teſte Jacobo le Long, in *Bibliot. Hiſt. Franciæ Gallicè editâ*, *p.* 524. *num.* 9889.

9. *De Paſſione Domini*, Lib. I. Pariſiis, an. 1635. Gallice.

10. *Epiſtolæ ad Jacobum Aazoliam Peyrium.* Leguntur editæ in ejuſdem Peyrii Mercurio charitativo. Gallicè.

11. *Epiſtola ad Renatum Gros à S. Joyrio*, Equitem Torquatum, editam.

12. *Antitheſes inter pomum ab Adamo guſtatum & cibum Eachariſticum, aliquot Pſalmorum Paraphraſis Poëtica*, Mſſ.

13. *Diſſertatio de ſcriptis & rebus geſtis Flodoardi Eccleſiæ Remenſis.* Hanc edere ſibi propoſuerat cum ejuſdem Flodoardi Libris XIX. Metricis, Mſ.

14. *Diſſertatio Mſ. de patria Caii Sallii Sidonii Apollinaris Avernorum Epiſcopi.* Latinè.

15. *Libellus Apologeticus pro Virginitate S. Eliæ Prophetæ, adversùs Didacum de Baeza*, S. J. Theologum. Latinè, *Mſ.* Similem Apologiam Mexici editam an. 1641. adjudicavimus Joanni à Regibus Carmelitæ Diſcalc. adversùs quemdam Concionatorem. Vide ſuperiorem columnam 82.

16. *Vita S. Joachim Dei paræ auguſtiſſimæ parentis ſanctiſſimi.* Mſ. Latinè.

17. *Monarchia Sancta, Hiſtorica, Chronologica, ac Genealogica Franciæ*, à R. P. Dominico à Jeſu, Latinè compoſita, à noſtro Thoma Aquinate *notis marginalibus eſt illuſtrata*, *Mſ.* Quam Modeſtus à S. Amabili ex Latino in Gallicum idioma tranſlatam edidit Claromonti duobus tomis, quorum primus anno 1670. & ſecundus 1677. prodiit. Hujus Operis meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Hiſtorica Franciæ*, *pag.* 41. *num.* 1142. *Voilà un beau titre, mais l'ouvrage eſt peu de choſe*, inquit vir clariſſ. Dom. Lenglet, *tomo IV. Method. Hiſtor. p.* 169. in-4.° *Decorus titulus, ſed modicum rei opus.*

18. *Efficacia Chriſti patientis ac morientis in*

T.

truce illicia. Mſ. Quam Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 421.* in Conventu Riomenſi ſuo vidiſſe ſe teſtatur, approbatam à D. *Pereyret*, Doctore Pariſienſi, die 8. Novembris anno 1634. Et alia forte non eſt ab Opere quod inſcribitur *Paſſio Chriſti*: quod editum aſſeverat Pariſiis anno 1635. Gallicè: ut annotavimus num. 9. ex teſtimonio Ludovici Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 399.* Ex qua etiam retulimus alia quæ ſequuntur manuſcripta, à dicto *numero 9.* excluſivè uſque ad *numerum 17.* incluſivè

De Thoma Aquinate à S. Joſeph loquuntur, Jacobus Auzolius Peyrius, in *Mercurio Charitativo:* Joannes du Bouchet, *Lib. de vera Domus Franciæ origine:* Marcus-Antonius Dominicus, in *Aſſertore Gallico:* Ludovicus Cantarellus Faber, in *Diſſertatione Hiſtorica de Nuptiis Ausberti & Blitildis:* Antonius Dandinus Altaſerra, Lib. I. *Antiquit. Aquitanicarum, p. 30* Petrus Louvetus, in *Hiſtoria Aquitaniæ:* Guillelmus Beſſeus, in *Hiſtoria Ducum Narbonenſium:* Antonius Sanderus, in *Chronologia ſacra Belgica Carmelitana:* Philippus Labbe, in *Elogio Pepini Francorum Regis:* Hilarion de Coſte, in *Elogio Galliotæ à S. Annâ:* San-Marthani Fratres, in *Elogio S. Dalmatii Epiſcopi tertii Ruthenenſis:* Stephanus Baluzius, *Lib. III. Hiſt. Tutelenſis.* Carmelitas ſcriptores omitto.

XXIX.

THOMAS AQUINAS A S. JOSEPH, alter eſt Carmelita Excalceatus Provinciæ Genuenſis, Concionator celebris: cujus *Conciones pro Quadrageſimâ*, Venetiis prodierunt an. 1728. Quô Martialis à S. Joanne-Baptiſta ſcribebat *Bibliothecam Carmelit. Excalceat. p. 421.*

XXX.

THOMAS AVIS, Gallicè *Loiſeau*, vel potiùs *Loiſel*, Bellovacenſis, ex gente (ut veriſimile nobis videtur) & familiâ oriundus, cujus ex fratre Nepos Joannes Medicus Regum Galliæ *Ludov. XII.* & *Franciſci I.* vocabatur Latinè *Magiſter Joannes Avis;* uti videre eſt in Diction. Moreriano 1725. tom. IV. Lit. L. p. 191 col. 1. & in Opere Adriani Baillet, Gallicè inſcripto *Déguiſemens des Auteurs*, tom. VI. parte 3. cap. 14. p. 449. Edit. *in-4.°* 1722.

Thomas Avis Liberalibus diſciplinis apprimè inſtructus Religionem Carmelitanam ſuſcepit, in qua pietati non ſolùm operam dedit, verùm & ſtudiis Philoſophiæ ac Theologiæ ità ſedulo adhæſit animo, ut lauream Doctrinalem in ſacra Pariſienſi Facultate promeritus ſit obtinere. Variis in ſuo Ordine officiis peractis, ſuæ Provinciæ Franciæ Definitoris & Provincialis munere inſignitus, interfuit Comitiis Generalibus Balneolenſibus (Balneolenſe in Novempopulania Diœceſis Vcetinenſis Monaſterium Carmelitarum Provinciæ Narbonæ anno 1310. fundatum eſt) anno 1417. habitis. Eâdem Præfecturâ gaudebat in Capitulis Generalibus ſubſequentibus, ſcilicet in Montiſpeſſulano 1420. Appamienſi 1425. Nannetenſi 1430. & Ratiſponenſi 1434. Quo adhuc officio decoratus ad Concilium Generale Baſileenſe tunc deputatus fuit cum Vicario Ordinis, & duobus aliis Magiſtris; ita ut computentur decem ducati pro expenſis ab eo factis in dicta Synodo. Noviſſimè autem in Capitulo Aſtenſi 1440. inter debita Ordinis numerantur viginti-quinque floreni pro ejus expenſis in eodem Concilio.

Scripſit *de Concilio Baſileenſi*, *Mſ.* olim in Bibliotheca Pariſienſi Collegii Maubertini ſervatum, poſteà verò in Bibliothecam Regiam tranſlatum.

Thomam Avem celebrant *Liber Ordinis Carmelitani*, *Mſ.* ſeu *Regiſtrum commune* in Bibliotheca Carmelitarum Tranſpontinæ ſervatum: Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1441. num. 5. p. 856.* Ludovicus Jacob, in *Hiſtoria Mſ. Conventus Regii Maubertini in-fol. cap. 90. p. 85.* Joannes Launoïus, *de Scholis celebrioribus, cap. 61. art. 1. p. 424.* Ubi Thomas Avis recenſetur inter ſacræ Facultatis Pariſienſis Baccalarios, qui an. 1387. ſcripſerunt adversùs Joannem de Monteſono pro *Immaculato Virginis Conceptu:* N. Bourgeois du Chaſtenet, in *nova Hiſtoria Concilii Conſtantienſis* Gallicè ſcripta *p. 200.*

XXXI.

THOMAS BEAUXAMIS, Latinè Thuano *Bellamicus*, Poſſevino *Pulcher amicus*, Molano *de Beaupanus*, aliis *Belzamicus*; natione Gallus, patriâ Pariſinus; in Melodunenſi Carmelit. Cœnobio vota dixit. Adhuc adoleſcens humanas, divinaſque Litteras, Græcas etiam & Hebraïcas hauſit. Perdius & Pernox eâ ſtuduit ſcripſitque pertinaciâ, ut calamum dextrâ complexus Libris indormiiſſe non raro à ſuis viſus ſit, vel dormiens ſcribere, vel ſcribens dormire vulgò diceretur.

Ab anno 1567. *Pariſiis* Theologiæ laureâ donatus, Theologorum ſuâ ætate facilè princeps, Albienſi ſuæ Congregationi præficitur an. 1570. ſub Vicario Generalis nomine, quod anno 1573. depoſuit: cùm jam Prior Melodunenſis extitiſſet, atque ſimùl cùm vicariatu Priorem Pariſienſem gereret. Concionator Regius ad Catharinam Medicæam, Remis & Pariſiis, ac multis annis ad Reges *Carolum IX. Henricumque III.* eâ dixit facundâ ubertate, quæ nutantes turbulentiſſimis illis temporibus in fide confirmaret, deſciſcenteſque planè revocaret.

Hinc verò apud dictum *Henricum* Regem tantùm valuit auctoritate & gratiâ, ut eo in arduis Eccleſiæ Regnique negotiis Legato uteretur & Adminiſtro, non ſinè frementium undequaque Hæreticorum invidiâ, quos eminùs cominùſque, voce & calamo, ubique debellavit. *Sancti Pauli* paræciæ Pariſienſis aliquamdiù Paſtor, deindè Prior *Vallis-Petroſæ* (Gallicè *Ville-Preux:*) vir magnus ſanè virtutum cultor, illuſtris auctoritatis regiæ defenſor, eximium ſui decus Ordinis, ac præſtantiſſimum Muſarum delicium deſiit vivere *Pariſiis* pridiè Kalendas (quidam dicunt ipſis Kalendis) Maii, an. 1589.

Conditus in Carmelitarum Choro à Latere Evangelii, medius inter *Thomam Vitecoc* & *Franciſcum Suarez* Epiſcopos: inquit *Daniel à Virgine*; ut qui vivens Epiſcopis fuit Theologus, moriens inter Epiſcopos locum habeat, in vulgari licet tumulo, quem nulla hactenùs Epigraphe diſtinguit à reliquis, niſi diſtingui dixeris frequenti ad eum Theologorum Pariſienſium Conventu. Etenim ſingulis annis celebrantur pro eo tres majores Miſſæ die 30. Aprilis: una *de Spiritu-Sancto*, alia *de Beata Virgine*, tertia *pro Defuncto*; quibus intereſt ſacra Facultas Pariſienſis. Auguſtinus Calmet, in Bibliotheca ſua ſacra ad Calcem, *tom.*

T.

IV. Diction. Biblici ſupponit Thomam Beauxamis ex Paſtore S. Pauli factum fuiſſe Carmelitam, *pag. 94. in-folio 1. editionis.*

Scripta Thomæ Beauxamis.

1. *De cultu, veneratione, interceſſione, invocatione, meritis, Feſtivitatibus, Reliquiis & Miraculis Sanctorum Catholica Aſſertio.* Pariſiis, 1566. *in-8.°* Latinè.

2. *Compendium vocabularii Theologici Scholaſtici*, à ſe recognitum & auctum. Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1580. Latinè. Cui adjectus eſt S. Magni Athanaſii, Liber *de Definitionibus.* Sed hunc Librum animadvertunt RR. PP. Benedictini, *tomo III. p. 242.* ſpurium eſſe foetum, in quo ipſe *Gregorius Nyſſenus* citatur.

3. *Homiliæ in omnia, quæ per Quadrogeſimam leguntur, Evangelia.* Pariſiis apud Guil. Chaudiere, 1567. *in-8.°* Latinè. Et Antuerpiæ, in Ædibus Viduæ & Hæredum Stellii, an. 1569. In eas ſcripſit Anshelmus Steckelius, Eques Germanus *Enchiridion Quadrageſimale precationum diariom*, ex ejuſdem *Homiliis in Evangelia*, quæ ſingulis Quadrageſimæ diebus leguntur. Monachii, anno 1585. *in-8.°* Latinè.

4. *In Sacro Sancto Cœnæ Myſteria, Paſſionem & Reſurrectionem D. N. Jeſu-Chriſti Homiliæ, & Tabolæ, annexis quibuſdam ſcholiis, ex primis Eccleſiæ Patribus.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, ao. 1570. *in-8.°* Latinè. Et Antuerpiæ, 1571. & 1573. *in-8.°* Ad Carolum de Lotharingia Cardinalem. In eas etiam ſcripſit Anshelmus Steckelius *Precationes, Meditationes in ſingulas unius cujuſque hebdomado dies diviſæ*; & *ex Homiliis Paſchalibus* ejuſdem *Beauxamis excerptas.* Monachii, anno 1585. *in-8.°* Latinè.

5. *Brevia ſcholia in S. Martini Epiſcopi Toronenſis fidei confeſſionem.* Pariſiis, an. 1566. *in-8.°* Latine. Hæc S. Martioi Turonenſis fidei profeſſio, in omni ferè Bibl. Patrum editione habetur, & ad calcem *vitæ S. Martini à Severo Sulpitio ſcriptæ*, Pariſiis, 1571. *in-8.°* Verùm confeſſio hæc neque formæ ſtyli, neque Doctrinæ hujus ſanctiſſimi Epiſcopi congruit, planèque diverſum Auctorem præfert; ut animadvertunt Conradus Samuel Schurz Fleiſchius, in *Epiſtolo* ad Chriſtophorum Arnoldum, *p. 756.* Sebaſtianus le Nain de Tillemont, *tom. X. Hiſtor. Eccleſ. p. 756.* Joannes-Albertus Fabricius, *tomo V. Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis, p. 112. &c.* Contrarium opinatur Dom. Antonius Rivet, in *Hiſt. Litt. Franciæ, tom. I. porte 2. p. 417.*

6. *Promiſſio Carnis & Sanguinis Chriſti in Euchariſtia.* Pariſiis, 1582. *in-8.°*

7. *Homiliarum pars ſecunda Quadrogeſimalium.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1567. *in-8.°* Latinè. Item Antuerpiæ, 1569. *in-8.°* Item Venetiis, 1572. *in-8.°* Ad Petrum de Gondy, Epiſcopum Lingonenſem & Pariſienſem.

8. *De Fide & Symbolo, Lib. IV.* Pariſiis, 1573. & 1574. Latine, *in-8.°* ad Cardinalem Comenſem Ptolomæum Gallium.

9. *Homiliæ xxviij. in Abachock Prophetam.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, anno 1578. *in-8.°* Latinè. Ad Cardinalem Pelleveum Archiepiſcopum Senonenſem.

10. *Commentaria in Evangelicam Hiſtoriam, ſivè Concordiam ex antiquis Eccleſiæ Patribus congeſta, in quibus, quæ ad Interpretis & Eccleſiaſtæ munus faciunt, continentur* 4. vol. *in-fol.* Latinè, apud Guillelmum Chaudiere, anno 1583. Item tribus volum. Ibid. 1690. & 1610. Item Lugduni, tribus volum. *in-folio*, apud Hæredes Guillelmi Rouillii, anno 1594. Item, Pariſiis, 1650. Ad Gregorium XIII. Pontif. Max. Opus tamen imperfectum: quia quatuor tomos continere debebat; ſed quartus nunquam ad umbillcum perductus eſt. Hujus & præcedentis in Abaeuek elucubrationis meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra, p. 630. col. 2.* C.

11. *Sermones per Adventum*, Lib. I. Latinè, anno 1561. *Mſ.* Incipit: *Tutiſſimum eſt his, qui in parvo numero, &c.* Aſſervatos *Mſſ.* hos Sermones in Bibliotheca Carmelitarum Cabilonenſium Antiquioris Obſervantiæ ſervari, aſſeverat Ludov. Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 400.*

12. *Statoto Congregationis Albienſis Carmelitarum pro ſtudentibus Pariſienſibus.* Quorum Autographum Mſ. penès ſe habuit Ludovicus idem Jacob, propriis omnium Congregationis ejuſdem ſuperiorum manibus ſignatum. Hæc Congregatio, ex Conſtitutionibus Adriani VI. & Leonis X. continebat in Regno Galliæ domos Albienſſem, Melodunenſem, Pariſienſem, Toloſanam & Rothomagenſem; ſed eam Gregorius XIII. ad inſtantiam Henrici tertii extinxit anno 1584. Undè Codicillus Mſ. illorum Statutorum per rarus evaſit.

13. *Commentaria in cap. 6. S. Joannis Evangeliſtæ de veritate Corporis & Sanguinis Chriſti in SS. Euchariſtia.* Gallicè. Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, *in-8.°*

14. *De interceſſione Sanctorum*, Lib. I. Gallicè, Pariſiis apud eumdem, *in-8.°*

15. *De Sacrificio Miſſæ*, Lib. I. Gallicè, ibid. *in-8.°*

16. *L'Hiſtoire des Sectes qui ont oppugné le S. Sacrement de l'Euchariſtie.* Id eſt Latinè: *Hiſtoria Sectarum quæ SS. Euchariſtiæ Sacramentum oppugnarunt.* Pariſiis, apud eumdem Chaudiere, anno 1576. *in-8.°* ſed anteà prodierat ibidem an. 1570. *in-4.°* ſicut obſervat Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ, p. 79. num. 1752.*

17. *La Marmite renverſée & fondue*: hoc eſt Latinè, *Reſolutio qoorumdam Imaginum & Libellorum, quos Hæretici falſo prænotarunt, Olla adversùs Eccleſiam Romanam.* Pariſiis, apud Hieronymum de Marnef, anno 1562. *in-8.°*

18. *Remontrance ſalutaire aux devoïés, qu'il n'eſt permis à aucun ſujet, ſous quelque prétexte que ce ſoit, de ſe rebeller ni prendre les armes contre ſon Prince, ni attenter contre ſon Etat.* Hoc eſt Latinæ: *Admonitio ſalutaris ad ſeductos; non licere ſubditis, ſub quocunque prætextu, ormo tollere adversùs ſuum Principem & Regem. Quod totum probatur ex Scripturo ſacra.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1582. *in-8.°* Lugduni etiam apud Benedictum Rigaud, *in-8.°* legitur etiam *tomo V. ultimorum Francio tumultuum, à p. 57. uſque ad 67.* Item in collectione Monumentorum Gallicè inſcripta: „Recueil très-utile des écrits „de divers Auteurs de notre temps, par leſquels „il eſt montré tant par la ſainte Ecriture, que „par les Canons, Conciles & autorités des an„ciens Peres de l'Egliſe: que le Sujet ne doit „s'armer contre ſon Roy, pour aucun prétexte „que ce ſoit„. Pariſiis, apud Jamet Mettayer & Pierre Lhuillier, anno 1594. *in-12.°* Hanc collectionem penes me habeo. Sed inſuper Admonitio ſalutaris Thomæ Beauxamis produit in alia

Digitized by Google

cöllectione ampliori Gallicè inſcripta, *Mémoire de la Ligue, tom. IV. p. 128.* ſicut animadvertit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Hiſtor. Franciæ, p. 423. num. 8218.*

19. *Dernière déclaration du Frere Thomas Beauxamis Carme, touchant un livre qu'il a publié ſous le titre de* Remontrance ſalutaire aux Dévoyés, &c. Id eſt Latinè, *Declaratio ultima Fr. Thomæ Beauxamis Carmelitæ, in Librum à ſe editum ſub hoc titulo:* Admonitio ſalutaris ad ſeductos, &c. Opus poſthumum quod prodiit Pariſiis apud Guillelmum Chaudiere, anno 1590. *in-8.°* confœderati & rebelles adversùs *Henricum III.* ſuum Regem Galli mortuo *Thomæ Beauxamis* Libellum affinxerunt, qui prima ſenſa retractaret, ſed ſtatim refutatus eſt à Theologis obedientibus & veram ſubditionem palàm profitentibus; ut animadvertit N. Fabre, in ſua *Hiſtoria Eccleſiaſtica, Lib. 178. num. 103. tom. 36. p. 257.* poſt Illuſtriſſ. Dom. Jacobum-Auguſtum de Thou, *Lib. 95. Hiſtor. Univerſ. ad an. 1589.*

20. *Enquête & griefs ſur le ſac & pièces & dépoſitions des témoins, produites par les favoris de la nouvelle Egliſe, contre le Pape & les autres Prélats de l'Egliſe.* Id eſt Latinè & ſtrictiori Sermone: *adversùs Hæreticos pro Romano Pontifice, & aliis Eccleſiæ Præſulibus.* Pariſiis apud Guillelmum Chaudiere, Hieronymum de Marnef, & Guillelmum Cavellat, anno 1572. *in-8.°*

21. *Oraiſon Funèbre de Charles de Gondy, Seigneur de la Tour, Maître Général des Galères:* Seù Latinè, *Oratio habita in funere Caroli de Gondy, Domini de la Tour, longarum navium Archi-Prætoris.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere 1574. *in-8.°* Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Hiſtorica Franciæ, p. 697. num. 13696.*

22. *Annotationes in Hæreſes, quæ ab initio Eccleſiæ viguerunt uſque ad annum 1568. Mſſ.* Quas in Bibliotheca Carmelitarum Antiquioris Regularis Obſervantiæ Claromontenſi apud Arvernos à ſe viſos aſſeverat Ludovicus Jacob, *p. 400* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanæ, Mſ.*

Thomam Beauxamis memorant Jacobus-Auguſtus Thuanus, *Lib. 95. Hiſtor. Univerſ. ad an. 1589.* Hieronymus Ghilinus, *parte 2. Theatri Virorum Illuſtrium:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Aubertus Miræus, in *Bibl. Eccleſ. ſæculi decimi ſeptimi cap. 159.* Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum ſacræ Scripturæ:* Joannes de Carthagena, *Lib. XVI. de B. Virgine, Homil. 2. Object. 3.* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſt. Eccleſiaſticæ:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materiarum:* Verbo, *Dictionarium Theologices:* Antonius du Verdier, & Franciſcus Grudeus à Cruce-Cœnomana in ſuis *Bibliothecis:* Georgius Draudius, Philibertus Mareſchal, Paulus Bolduanus, Angelus Rocca, in ſuis pariter *Bibliothecis:* Claudius Robertus, in *Catalogo Archiepiſcoporum Lugdunenſium:* Hilarion de Coſte, in *Probationibus vitæ Franciſci Picardi:* Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico:* Ludovicus Ellies du Pin, in *Tabula univerſali Auctorum Eccleſiaſticorum, tom. I. p. 1306. &c.*

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Biblioth. p. 78. folio verſo:* Joſephus Falco, in *Chronico Carmelitico:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 431.* Lud. Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 399.* cujus fide retulimus Thomam Beauxamis fuiſſe Paſtorem S. Pauli, & Priorem Vallis-Petroſæ. Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 510. num. 914.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1087. num. 3820.* Ubi Thomas Beauxamis ſepultus dicitur præpoſterè *Medius* inter Thomam Vitecoc & Franciſcum Suarez Epiſcopos: nam Thomas quidem Vitecoc obiit anno 1403. die 20. Junii: ſed Franciſcus Suarez mortuus eſt anno 1664. die 17. Aprilis. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis, cap. 5. p. 31.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordin. Carmelit. pag. 91. &c.*

XXXII.

THOMAS BRADLEYUS, ſic à ſua denominatus patriâ, quæ fuit *Brackleium* oppidum Angliæ in Comitatu Northamptonenſi. Primùm Monachus S. Benedicti, deindè Carmelita Norwicenſis, à *Nicolao V.* deſignatus Epiſcopus Dromorenſis, quinto Idus Januarii, an. 1450. Poſt acceptam verò hanc dignitatem *Rhodianis* Militibus cariſſimus fuit: nam apud illos Legati functione uſus eſt. Jam anteà Romæ in pretio erat, magnamque cùm *Eugenio IV.* cùi Libros aliquot Hiſtoricos, de rebus Carmelitis dedicaverat, gratiam inierat. Is diù antè obitum Epiſcopatu ſe ſponte abdicavit, & Carmelitarum diſciplinæ ſe denuò ſubmiſit, in Cœnobio ejuſdem Ordinis *Lovetoſti*, ubi ab humanis ſivè mundanis occupationibus ſegregatus, obiit anno 1491. fermè centenarius, vir genere ortus nobili, ſed virtutibus nobilior. Cujus extrema ſenectus confirmare videtur, inquit *Jacobus Waræus* eorum opinionem, qui animi tranquillitatem, & victum monaſticum, ſecundùm regulas ſtrictiores, ad valetudinem & longævitatem plurimùm conferre putant.

Quod exiguo tempore Dromorenſem Cathedram tenuerit, ſed paucis poſt aſſumptionem an. ſe abdicaverit, ex eo colligitur: quod an. 1457. Dromorenſis Epiſcopus electus fuerit Richardus Myſſin, & hunc præceſſerat Carmelita alius nomine *Nicolaus.* Hæc animadvertuntur in Actis Conſiſtorialibus Nicolai V. Idus Januarii anno 1450. & in Actis Conſiſtorialibus Calixti tertii, die 29. Julii anno 1457. De quibus agit Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 951. num. 3345. & p. 955. num. 3363.*

De Thomæ Bradleyi eruditione & *Operibus* tractaturi ſumus paulo inferiùs, verbo *Thomæ Scroppi*, qui unus & idem eſt atque *Thomas Bradley.*

XXXIII.

THOMAS BROMIUS, vel BRONIUS, natione Anglus, Carmelita Londinenſis, ſupremum in Theologia Magiſterium conſecutus *Oxoniæ*; ibi magno cùm plauſu, multoque fructu, in frequenti auditorio docuit. Succeſſu temporis *Londinum* ad ſuum Monaſterium reverſus, electus eſt ibi Prior: ubi tantâ cùm prudentiâ, gravitate, auctoritate, in omni vitæ ſanctimoniâ præfuit; ut non ſolùm illo, verùm etiam altiore magiſtratu dignus ab omnibus crederetur.

Undè anno Domini 1362. in Capitulo Cantabrigienſi, communi omnium Suffragio conſtitutus eſt Ordinis ſui per Angliam Miniſter Provincialis undecimus. Quo in munere ſtrenuè ſe geſſit, ſuos ubique

T.

ubique viſitando, diſcolos & refrectarios reformando, antiquam Ordinis diſciplinam, in quibuſdam Monaſteriis collapſam, renovando & integritati priſtinæ reſtituendo, ad annos ſeptemdecim. Unde hoc titulo Provincialis Angliæ decoratur in omnibus Generalibus Capitulis ab an. 1362. uſque ad Comitia Generalia *Brugis*, die 29. Maii an. 1379. celebrata: in quibus, etſi pro Angliæ Provincialatu inſtituatur *Robertus Yvoris*, *Thomas* tamen *Bromius* Diffinitor & Provincialis Angliæ deſcribitur.

Qui, omnis quidem virtutis diligens cultor, ſed caſtitatis ſingularis amator, divos titulares præ cæteris venerabatur S. *Joannem* Evang. & S. *Edwardum* Regem Confeſſorem: quorum imagines ubique in vitreis feneſtri Eccleſiarum apud ſuos depingi fecit. *Londini* in ſuo Cœnobio diem obiit extremum, & ibidem honeſtam accepit ſepulturam, anno Chriſti Salvatoris nati 1380. Opera ejus tùm pietatem, tùm doctrinam abundè teſtantur ſcilicèt.

1. *De Laudibus ſacræ Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Doctorum fuerat conſuetudo ſemper.*

2. *In D. Paulum ad Romanos*, Lib. I. Inc. *Cùm ſecundùm Leges commodiùs cenſeatur.* Utriuſque hujus Operis meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p. 652. col. 2.* D.

3. *In Præfationem S. Hieronymi*, Lib. I. Inc. *Romani ſunt in partibus Italiæ.*

4. *Lectura Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Prior dedit illi, ad Roman. undec.*

5. *Sermones de tempore*, Lib. I. Incip. *Parit juſtitiam, Joan. 16. circà.*

6. *Quæſtiones variæ*, Lib. I.

Thomam Bromium commendant Joannes Lelandus, cap. 418. Balæus & Pitſeus, *de Scriptor. Angliæ:* Jacobus Friſius, in *Epitome Bibliothecæ Geſneriane:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1380. num. 8. p. 705.* Fabricius, in *Bibl. Mediæ & infimæ Latin. tom. I. pag. 780.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſſ. p. 401.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 314.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. Decor p. 1120. num. 3951. &c.*

XXXIV.

THOMAS (PETRUS) CACCIARI, Bononienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor, Romani Cleri examinator Apoſtolicus, in V. Collegio Urbano Propagandæ Fidei ſacræ Theologiæ Polemicæ Lector, edidit Opus titulo inſcriptum:

1. *Exercitationes in univerſa S. Leonis Magni Opera, pertinentes ad Hiſtorias hæreſum Manichæorum, Priſcillianiſtarum, Pelagianorum, atque Eutychianorum, quas ſummo ſtudio, & labore S. Pontifex evertit, atque damnavit, in ſex Libros diſtinctæ, & dicatæ ſanctiſſimo Patri Benedicto XIV. P. M.* Romæ, 1751. apud Antonium Fulgonium, duob. vol. *in-folio;* quorum primum volumen conſtat centum quadraginta novem foliis & duabus pagellis. Secundum autem volumen continet omnia ejuſdem S. P. Leonis ſcripta tum excuſa, tum alia nondum evulgata ab eodem in Bibliothecis reperta, & varia monumenta, ad eumdem dictum S. P. pertinentia.

2. *Orationes duæ*, quas duabus in Academiis coram ſummo Pontifice dixit Latinè idem Petrus Thomas Cacciari.

3. *Cenſura Manichæorum Hiſtoriæ* ab Iſaaco de Beauſobre, editæ Amſtelodami anno 1739. *in-4.°* Verùm hæc *Cenſura* inſeritur *primi tomi citati Obſervationibus.*

XXXV.

THOMAS CANTONI, Italus Carmelita, Cœnobio Medicinenſis, ſacræ Theologiæ Magiſter, & titulo Provincialis Hiberniæ, rebus ſui Ordinis hiſtoricis in ſcrutandis ſtudioſus aſſiduus, nonnulla reliquit Opera inſcripta, è quibus recenſetur.

1. *Vita S. Alberti Drepanitani Carmelitæ.* Bononiæ, anno 1679. *in-4.°* ſicuti atteſtatur Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, *p. 11. col. 2. linea 30.*

2. *Apologeticum vitæ S. Angeli Martyris Carmelitæ.* Bononiæ typis Petri-Mariæ de Montibus, anno 1691. *in-4.°* Ita referunt Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, *tomo II. pag. 255. col. 1. lineâ 34.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tomo II. p. 307.* Benedictus Bacchini, in Opere Italicè inſcripto: *Giornale di Litterati in Modena*, *1692. in-4.° pag. 307.* Elias de Amato Montaltinus Carmelita, in *Schedis*, *Mſſ. anno 1748. datis.*

Medicina, cujas fuit Thomas Cantoni, Caſtrum eſt ſeu oppidum Romandiolæ, non longè à via Æmiliana, nec à lacu de Paduſa diſtans; in ea Urbe habent Cœnobium Carmelitæ, ex quo prodierunt quatuor Priores Generales; Albertus Maſſarius, anno 1643. Leo Bonfilius, anno 1645. Æmilius Jacomelli, anno 1676. Ferdinandus Tartaglia, anno 1680.

XXXVI.

THOMAS DE CARAVAGIO, Mediolanenſis, Congregationis Mantuanæ Aſceta puris moribus præditus, Collegii Bononienſis Doctor celeberrimus, necnon Theologus præclarus, ſapientiæ laude conſpicuus, prudentia illuſtris & indole tam bonâ donatus, ut ſuorum ſodalium conſenſum, atque ſingularem approbationem uno ſuffragio tenuerit, ideoque in Vicarium ſuæ Congregationis Generalem ter fuerit electus, *Ferrariæ* anno 1471. in Conventu *Regii* anno 1481. & *Mantuæ* 1491. Quo ultimo tempore *Archangelam de Trino*, Monialem Carmelitanam è Parthenopæo Parmenſi Mantuam dimiſit in Monaſterium, quod Illuſtriſſ. Marchio *Franciſcus* & *Elizabetha* ejus conjux extruxerunt in ea Civitate anno 1492. conſentiente Illuſtriſſ. Ludovico Gonzaga Marituano Antiſtite. Multa ſcripſit Caravaggius quæ ætas conſumpſit, aut in Scriniis deliteſcunt adhuc: ſuperſunt ſolummodò.

Statuta utiliſſima *pro Regulari diſciplina*, quibus B. *Archangelam de Girlanis de Tridino* inſtruxit, eamque à Parmenſi Monialium Carmelitanarum ad Monaſterium Mantuæ fundandum & dirigendum traduxit: in quo eorumdem ope Statutorum, clauſtralis ſummopere floruit perfectio. *Tridinum* vel *Tridinium*, vel *Trinum*, vulgariter *Trino*, Gallicè *Trin*, ex quo præfata Archangela erat oriunda, oppidum eſt Italiæ in Ducatu Montis-Ferrati, tantiſper à Pado Fluvio remotum in arctos; ſeptem milliaribus diſtans ab Urbe Caſali in occaſum.

Thomam de Caravaggio laudant M. Antonius-Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*,

T.

p. 368. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annos 1471. num. 12. pag. 929. an. 1481. num. p. p. 953. anno 1491 num. 7. p. 977. anno 1494. num. 4. pag. 986.* Clemens-Maria Felina, in *Muſæo Congregationis Mantuanæ, p. 14.* Philippus Argelatus, in *Bibl. ſcriptorum Mediolanenſium, p. 1745. num. 1935.* Joannes-Andreas Iricus Canonicus Tridinenſis, in *Hiſtoria Tridinenſi* propediem edenda. In laudem ejuſdem Varraggii Quaternium hoc cecinit Alegreus Caſſanatus, pag. 368. citata.

Quid referam dotes animi? Vis ignea mentis
Quam rapida? Et motus quam celer ingenii?
Omnibus iſte parens, nutrix, quoque, Cenſor, & idem:
Idem ſyderea duxque comeſque viæ.

Expleto Thomæ Varaggii Vicariatu, electus eſt anno 1493. Baptiſta Panetius Vicarius Generalis, quo Præſidæ initium habuit Conventus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ Mediolani in Eccleſia S Joannis-Baptiſtæ, *Eremitarum* appellata, extrà Portam Novam, habita à Confratribus S. Anaſtaſiæ: conſenſu accedente Illuſtr. D. Lud. Galleazii Mediolanenſis Ducis, qui Dom. Paulo... ejus Vice-Gubernatori in ea Urbe commiſit, ut præfatis patribus auxilium & favorem præſtaret, prout refert Lezana, tomo IV. Annal. ad anno 1493. num. 8. pag. 985.

XXXVII.

THOMAS COLBIUS, natione Anglus, Carmelita Norwicenſis, in ſacra Theologia Doctor, etſi Oxonienſis, an Cantabrigienſis fuerit, ignoretur. Vir acuti ſanè ingenii, linguæ promptiſſimæ, miræ eloquentiæ; quique dicendo id quod voluit, plerumque perſuadebat. Hinc elegantiſſimis ſuis concionibus populo placuit, & profecit. Deindè magnatibus innoteſcere cœpit, & Principum benevolentiam, Regumque gratiam conciliavit. Quâ ſibi ratione ad ſummos honores paravit. Nam electus eſt Epiſcopus *Elphinenſis* in Hibernia, ſub Metropoli Tuamenſi die 11. Maii, anno 1412. Exacto nondùm biennio, tranſlatus fuit ad Eccleſiam *Liſmorenſem*, ſub Metropoli *Caſſelienſi:* quæ jam pridem *Waterfordienſi* unita, ſuos Antiſtites *Liſmorenſes* ſimul & *Waterfordienſes* denominare conſuevit. Tranſlatio autem *Colbii* ad hanc ſedem facta eſt die 9. Frebr. an. 1414.

Quæ cùm certo conſtent ex Libro *de Proviſionibus Prælatorum, ſub Joanne XXIII. folio 142.* ſubſtare nequit opinio Auctorum, qui obitum *Thomæ Colbii* aſſignant anno 1406. ſunt etiam qui ſcribunt eum, non ſolùm patrias, ſed etiam exteras Academias viſitaſſe, & cùm viris doctis conferendo non parvam ad ſua ſtudia feciſſe acceſſionem. Cujus egregia ſunt monumenta:

1. *Indices & Annotationes in Geneſim*, Lib. I.
2. *In Pſalmum L. Miſerere mei Deus*, Lib. I. Inc. *Chariſſimi, legitur 2. Lib. Regum.*
3. *In Pſalmum LI. Quid gloriaris in militia?* Lib. 1.
4. *Lectiones in Scripturam ſacram*, Lib. I. cujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, p. 682. col. 2.* B.
5. *In Orationem Dominicam*, Lib. I. Incipit: *Septies in die laudem dixi tibi.*
6. *Præceptorium divinæ Legis*, Lib. I. Incipit: *Reverendi mei, mandata divina.*
7. *Collectanea ſacrorum dogmatum*, Lib. I. Inc. *Auguſtinus Quinto de civitate.*
8. *Conciones ſacræ*, Lib. I. Incipit: *In domo tua oportet me manere.*
9. *De Eccleſiæ puritate*, Lib. I. Incipit: *Dux fuiſti in miſericordia populo.*

Scripſit etiam Indices ſivè tabulas:

In Dialogos S. Gregorii Magni Papæ.
In Paſtoralem ejuſdem.
In Homilias ejuſdem.
In S Auguſtinum de Trinitate.
In eumdem de Verbis Apoſtoli.
In ejuſdem Quæſtiones octoginta tres.
In Polychronicon Joannis Sarisberienſis, Epiſcopi Carnotenſis.
In Guillelmum Seghamum de Fide & Legibus.

Thomam Colbium commendant Joannes Lelandus, Pitſeus, Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptoribus Hiberniæ, p. 128.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Geſneriana:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra Scriptura:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1406. num. 2. p. 762.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 401.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 956. num. 3365.*

XXXVIII.

THOMAS CONNECTA, natione Aremoricus Brito, patriâ Rhedonenſis, Provinciæ Turoniæ Carmelita; concionator adeò celebris, in Belgio præſertim, *Cameraci*, *Tornaci*, *Attrebati*, *Samorabrigiæ*, *Tarvanæ*; ut quod vix credibile videtur, ſæpiùs in una concione ſexdecim aut viginti millia hominum numerarentur, fune per medium Templi tenſo, viros à mulieribus diſpeſcente.

Graviſſimè invehebatur in velamina quædam fœminarum, quæ *turrita* eo tempore ſuper capita geſtabant: ſic ut in tanto mortalium numero, ne una quidem ad eum modum ornata, convenire cauſa fuerit, ad ejus audiendas Conciones. Simul in quoſdam malos Sacerdotes vehementer quoque invehebatur. Verùm ubi illorum in ſe odium adeò concitatum intelligeret, ut metuendas eorum inſidias jure exiſtimaret; navigio conſcenſo in minorem Britanniam undè venerat, ſeceſſit.

Lugdunum, nonnullis Carmelitici ſui inſtituti Sodalibus comitantibus, aſello inſidens abiit; ubi Concionem tantâ cùm efficaciâ habuit, ut nobiles fœminæ omnia ſua dexteriola, in aures, torques & alios ornatus muliebres extemplò depoſuerint: luſoreſque chartis luſoriis, taxillis & aleis, coram ipſo combuſtis, ludendi conſuetudinem abjecerint. Reformationem quoque ſui Ordinis quam primo in Galliis prædicare & introducere cœpit, etiam in Conventu *Gerundenſi*, Diœceſi *Sedunenſis* (Gallicè, Sion, Ville du Valais en Suiſſe) propè Alpes, cùm fratribus ſuis Sociis plantavit; vel ſaltem promovit.

Indè in Italiam veniens in Cœnobio *Silvarum* in Thuſcia propè Caſtrum *Laſtræ*, ubi jamdiu ab anno 1413. introducta erat collocatus fuit. *Mantuæ* etiam aliquo creditur tempore manſiſſe, veræ & reformatæ obſervantiæ Religioſæ ſpeculum an. 1432. ſe oſtendendo; ac inde *Venetias* migraſſe;

T.

undè *Romam* pervenit, cùm Oratoribus Venetorum, qui eum ſummo cùm affectu commendarunt. Verùm adversùs vitia Curiæ Romanæ emergentia, nimio quia zelo declamabat, captus ad inſtantiam Joannis *de Rupe-Sciſſa* Cardinalis, Archiepiſcopi Rothomagenſis, qui Ordinis erat protector, necnon ad inſtigationem *Natalis* Veneti, qui ejuſdem Ordinis Carmelitani Generalem Procuratorem gerebat, captus, pro hæretico habitus eſt, & ut talis combuſtus anno 1433. De ipſius tamen condemnatione ipſe Eugenius IV. Papa, ut injuſtâ videlicèt doluiſſe refertur in his Nicolai Harlemenſis verſibus, quos cùm aliis de vita ejuſdem Thomæ Connectæ cecinit:

Eugenius memorans tandem, quod inſidiosâ
Morte viri fuerit credulus ipſe malis;
Ingemuit crebrò vir, quod tam ſanctus obiiſſet.
Hoc quoque præ cunctis conqueritur abiens.

Eadem corroborat Baptiſta Mantuanus, huic ætati paulò ſuppar Lib. de vita Beata cap. ult. *Thomas quidam Gallus, qui primum ſervorem adhuc in pectore ſovebat, cùm paucis in Italiam ſe contulit. Sic enim Deo viſum eſt, ut ea Regio, quæ cæteris omni munere præſtat, hoc etiam virorum haberet ornamentum. Non ſolùm Italiæ, ſed etiam viro Sancto Deus ipſe conſoluit: illi enim dedit, cujus vitam poſſet imitari, iſti verò purpurei diadema Martyrii, &c.* Thomas Connecta ſcripſit:

1. *Sermones varios.* Sed ubi ſint, quis deſignabit?

2. *De Reformatione* quædam *Monita*, quibus Nicolaus Kenton Carmelita Anglus oppoſuit Epiſtolas & Libros ſuo Generali Joanni Facio dicatos, poſteà Epiſcopo Regienſi; ut animadvertit Carolus Argentræus, *Lib. II. Hiſtoriæ Britanniæ* minoris *cap. 42. p. 788*

Thomam Connectam memorant alii, videlicèt S. Antoninus, in *Chronico 3. parte tit. 22. cap. 10.* Joannes le Maire, Belga *Lib. VI. Annalium:* Joannes-Iſaacius Pontanus, *Lib. X. Rerum Danicarum, anno 1445. p. 629.* Claudius de Rubis, *Lib. III. Hiſtoriæ Lugdun. cap. 48. pag. 337.* Abrahamus Brovius, *tomo XV. Annal. Eccleſiaſt. an. 1428. num. 21.* Henricus Spondanus, in *Continuat. Annal. anno 1431. num. 6.* Nicolaus Harlemenſis, in *Collectaneis*, quæ Joannes Balæus retulit, Lib. ſeu *Catalogo Scriptorum Britanniæ, in Appendice ad Joannem Torpe:* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 401.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Rhedonenſis Obſervantiæ cap. 5. p. 28.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 334.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1428. num. 3. p. 811. Anno 1432. num. 11. p. 828. Anno 1433. num. 2. p. 832.* Ubi rectè notat quod Thomæ Connectæ *res Dei judicio, cui omnia reſervantur incerta, relinquenda:* atque de iſtius cauſa idem *penſandum, quod de ſimili caſu in Hieronymo Savaranola Dominicano egregio, plures ſcribunt.* Eam ſententiam accepit Hippolytus Heliot; *tomo I. Hiſtoriæ de Religioſis Ordinibus, cap. 44. p. 329.*

XXXIX.

THOMAS A S. CYRILLO, natione Luſitanus, patriâ Oliſſiponenſis Carmelita Excalceatus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, diverſis in locis Prior, ſuæ Provinciæ Præfectus, & totius Congregationis Hiſpanicæ Definitor Generalis edidit Opus inſcriptum.

Gloria Matris Eccleſiæ ex conſideratione cap. 15. ſecundùm Lucam, ſcilicèt in ove deperdita, hoc eſt peccatore, ad ovile deducenda; tomo I. Segoviæ, anno 1637. *in-folio.* Quem etiam tomum primum duo alii excipere debebant, quibus aliæ duæ parabolæ explicarentur: ſed hactenùs typis abſuerunt.

Ità Nicolaus Antonius, *Bibliothecæ Hiſpanæ, tomo I. p. 320. & tomo II. p. 680. 681.* Lud. Jacob, in *Bib. Carmel. Mſ. p. 402.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 409.*

XL.

THOMAS DANDO, natione Anglus, in Comitatu Wilchetiæ Carmelita Conventûs Maleburgenſis alumnus & Prior: vir integræ vitæ, & non vulgaris doctrinæ, & præſertim Hiſtoriarum peritus; obiit in eodem Cœnobio Maleburgi, anno 1436. poſtquàm ſcripſiſſet:

De vita & rebus geſtis Regis Alfredi, Lib. I. Incipit: *cùm contemplarer florigeros.*

De Thoma Dandone loquuntur Joannes Lelandus, Pitſeus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Anglicana:* Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis:* Jacobus Friſius, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1436. num. 6. pag 842.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 342.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 402.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1121. num. 3951.*

XLI.

THOMAS DE FARIA, natione Luſitanus, patriâ Oliſſiponenſis, *Antonii Martinez & Annæ de Figuereido* filius, anno ſuprà vigeſimum ætatis ſuæ conſtitutus, Religionem Carmelitarum amplexus eſt Novitius die 23. Maii, anno 1580. Profeſſionem verò emiſit ſequenti anno 1581. in Conventu patrio. Diù ſacram Theologiam docuit in Collegio Conimbricenſi, ſuſceptâ Doctorali Laureâ in Univerſitate ejuſdem Urbis.

Bis totiùs Provinciæ Luſitanæ Præfectus extitit, poſt Uliſſiponenſis domus regimen, anno 1598. & 1608. ita ut Priorem Uliſſiponenſem inter utramque Provinciæ ſuæ Præfecturam gereret: vir trium Linguarum Hebraïcæ, Græcæ, atque Latinæ in paucis peritus fuiſſe dicitur, divinâ humanaque litterariâ, ſubtilitate ingenii, memoriæque mirabilis laude eximius. Nempè his dotibus, & vitæ potiſſimùm anteactæ meritis, dum Luſitanis præeſſet ſodalibus, *Targenſis* in Africa Pontificatus titulum accepit die 22. Auguſti, an. 1616. & Suffraganeatum Oliſſiponenſem; conſecrationis autem munere ſuſcepto die 16. Januarii 1617. par manus F. Hieronymi *de Govea* Epiſcopi *Funchalenſis.* Tandem in patria obiit die 23. Octobris 1628. ſepultus cùm ſuis fratribus. Clarus ad poſteros Ludovici Camæſii, Luſitanorum Poëtarum Coriphæi, *Luſiadum* è vernaculo in Latinum carmen interpretatione donavit, quæ prodiit hac inſcriptione:

1. *Luſiadum Libri X.* Oliſſipone, 1622. *in-8.°* verſibus exhametris, ſed omiſſo Ludovici Camoeſii Authoris nomine, ac diſſimulatâ interpretis

T.

operâ: undè nonnulli ſcriptores Thomam exiſtimarunt primarii Operis parentem.

2. *In Libros Sententiarum* duorum volumina; quæ *Mſſ.* aſſervari in Oliſſiponenſi Cœnobio refert Auguſtinus Biſcarretus, in Libro ſuo *de Palmitibus vineæ Carmeli*, qui in Bibliotheca Transpontinæ Ædis Romanæ viſitur manu exaratus.

3. *Decades* item Hiſtoriæ *rerum ſui temporis*: quarum meminit Georgius Cardoſus, in *Agiologio Luſitano*, die 31. Martii, p. 374. die 29. Junii, Lit. D. & die 5. Aprilis, p. 440. & alibi.

Thomam *Pharium* commendant Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hiſpana*, *pag. 243.* Antonius de Leon, in *Bibliotheca Otientali & Occidentali*: Adrianus Baillet, in *Judiciis eruditorum*, de Poëtis, *num* 1324. *tomo IV. p. 442.* Joannes-Petrus de Niceron, in *Commentariis circà viros illuſtres de Re Litteraria benè meritos tomo 37. p. 259.*

E Carmelitis, Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelitana*: Emmanuel Roman, *de ſcriptoribus Ordinis*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 487.* Matthias à S. Joanne, in *vera Devotione Scapularis*, *cap. 4.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *cap. 222. p. 498.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 406.* ubi obſervat *Commentaria in primum Sententiarum* exarata eſſe tantummodò à *diſtinctione primâ uſque ad 34.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 517. num. 924.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 956. num. 3365. p. 1079. num. 3788.*

XLII.

THOMAS HILLEIENSIS, ſeu DE ILLEIA, natione Anglus, patriâ *Suffolcenſis*: qui in timore Dei educatus, cùm primùm annos adoleſcentiæ atteingeret, religioſo voto ſe obſtrinxit; & Carmelitanam habitum in Cœnobio *Gyppeſwicenſi* ſuſcepit, & ſanctam profeſſionem emiſit. Perceptis apud ſuos Religioſos cultioribus diſciplinis, imò omnibus ingenuis Artibus & Philoſophicis ſcientiis, *Cantabrigiam* ad Theologica ſtudia percurrenda miſſus eſt; ubi Laureâ Doctorali inſignitus, ſtatim in Cathedra Magiſteriali Theologiam tùm Scholaſticam, quàm interpretativam ſummo cùm auditorum applauſu, & pari cum fructu publicè profeſſos eſt; ibique teſte *Lelando*, *Chryſoliſhi* cognomentum ſortitus eſt. Poſteà miſſus in Inferiorem Germaniam, *Brugis* etiam utramque ſimiliter Theologiam docuit circà annum 1290. referens quoque ingenii, eruditionis & pietatis argumenta ad poſteros tranſmiſſa, qualia ſunt:

1. *Lectiones plures in ſacram ſcripturam.*

2. *Commentaria in Apocalypſim S. Joannis*, Lib. I. Incipit: *Apocalypſis revelatio dicitur.* Utriuſque mentionem hujus Operis habet Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p. 793.*

3. *Quæſtiones Theologicæ*, Lib. I.

4. *Introductiones ad Lecturam*, Lib. I.

5. *Canciones ad Papulum*, Lib. I.

Sic ferme teſtantur Joannes Lelandus & Balæus, Lib. *de Illuſtribus Angliæ Scriptoribus*: Joannes Pitſeus, ibidem, *ætate 13. num. 421.* ubi ex Goblino refert Joannem de Illeya in inferiorem Germaniam miſſum, *Brugis Chelmeſtano Collegam* fuiſſe in Palæſtra Theologica. Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabinianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*: Joſias ſimlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Guillelmus Eiſengrenius, in *Catalogo Teſtium veritatis.*

E Carmelitis, Gobelinus Alemannus, in *Statutis arbitrariis*: Emmanuel Roman, *de Scriptabus Ordinis Carmelitarum*: Auguſtinus Biſcarretus, *de Palmitibus vineæ Carmeli*, littera T. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo*, *p. 272.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1290. num. 11. p. 453.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 402.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *pag. 490. num. 874.* Idem, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *pag. 1121. num. 3951.*

XLIII.

THOMAS A JESU, natione Hiſpanus, Provinciâ Boëticus, patriâ *Beacienſis*, in ſeculo dictus *Didacus*, ſeu *Dia-Sanchez Davila*, die 5. Aprilis anno 1587. Excalceatos inter Carmelitas profeſſionem emiſit, cum Tyrocinium hujus Inſtituti Novitius tentaſſet anno 1586. menſe Martio *Valliſoletano* in Cœnobio. Sacræ Theologiæ Profeſſor, Prior Cæſar-Auguſtanus, Provincialis *Caſtellæ*, & ſuæ Congregationis Hiſpanicæ Definitor Generalis in qua *Eremarum* conſtructionem promovit; ità ut ſuperatis quibuſdam difficultatibus, an. 1592. rem ad optatum finem perduxerit, primaque *Bolarci* Eremus, non longè à *Paſtrana*, ad *Tagum* Flovium fundata ſit. Dumque Provincialem veteris Caſtellæ gereret, tunc Eremum aliam & inſignem *Batuecanam*, ſivè ut vulgo loquuntur, *de las Batuecas* omnium ore celebratam erexit.

Ad grandia ſemper & ardua intentus, novam ſibi finxit *Thomas*, & apud ſe conſtituit erigere Congregationem, quæ ſoli fidei propagationi, animarumque ſaluti attenderet, ac per varias infidelium terras Miſſionarios expediret. Rem altiſſimo cohibens ſilentio ac ſecreto, ſcriptis ad *Petrum à Matre Dei*, intenti illius inſcium, Litteris & habitâ à ſummi Pontificis Nuntio Licentiâ, ut relictâ Præfecturâ Conventûs Cæſar-Auguſtani, quam gerebat, *Romam* venire poſſet, in ejuſdem Nuntii redeuntis Comitatu, inſalutato Hoſpite, cùm delecto ſocio *Romam* pervenit; tantaque ſolertiâ operatus eſt, ut brevi à *Paulo V.* ſub Bullâ plumbeâ die 22. Julii 1608. emanatâ & incipiente, *Onus Paſtoralis Officii*, &c. ad Novæ ſuæ Congregationis erectionem, facultatem obtinuerit.

Nova domo, viâ *Juliâ*, propè *Tarneſiorum* Palatium habitâ; reque poſt mortem *Petri à Matre Dei*, propalatâ; Litteras *Roma* miſſas, præcipuè à Joanne de Jeſu Maria, recepit *Neapoli*, *Ferdinandus à S. Mari*, tunc primus Definitor Generalis: qui citò *Romam* rediens, benigniſſimè exceptus eſt à ſummo Pontificè; qui motu proprio, de nova Congregatione verba faciens, humaniter ſubjunxit; quod, ſi hae fortè abſque ſuo ſcilicèt Ferdinandi ſcitu, aut beneplacito erecta fuiſſet, non indè tamen augeretur: Quia eum in omnibus benevolum reperiret.

Ferdinandus, occaſione indè arreptâ, ſuum totiuſque Congregationis Carmelitarum Excalceatorum ſenſum, circà hanc novitatem inſinuare cœpit: & poſt aliquot dies, ad illius colloquium iterum admiſſus, tantâ verborum efficaciâ Pontificem, *Thomâ* præſente, allocutus eſt; ut anno 1613. *Thomæ* Congregationem tentatam ſuppreſſerit;

T.

ſerit; *Thomam* in Conventum Sanctæ Mariæ de Scala remiſerit: quem tamen blandis ac lenibus verbis, de tali extinctione conſolatus eſt.

Novis in Religionis augmentum obſequiis ſuam *Thomas* intentionem compenſavit. Nam in Belgium mittitur cùm RR. PP. *Franciſco à S. Anna*, *Sebaſtiano à S. Franciſco*, *Joanne Ludovico ab Aſſumptione*, *Hilario a S. Auguſtino* & uno Fr. Laico, ad fundandum Bruxellenſe Cœnobium, cujus primus Prior inſtitutus fuit. Deindè *Lovanii*, *Duaci*, *Inſulis*, *Antuerpiæ*, *Leodii*, *Namurci*, Conventibus erectis, ac Eremitico in Sylva *Morlaniæ* inter *Moſam* & *Sambrim*, Coloniæ, Dolæ in Burgundia, ac pluribus etiam Monialium Tereſianarum fundatis Parthenæis; anno 1617. his omnibus diviſis in Provincias Conventibus, primus *Belgicæ* Provincialis hanc moderatus eſt. Anno 1619. in primo hujus Provinciæ Capitulo confirmatus; anno 1626. in Comitiis Generalibus electus Definitor Generalis, anno ſequenti, die 26. Maii doctrinæ & ſanctitatis opinione clariſſimus, *Romæ* obdormivit in Domino. Scripſit:

1. *De Antiquitate & Sanctis Ordinis Carmelitarum.* Hiſpanè Salmanticæ. 1599. *in-4.°*

2. *De Privilegiis, Gratiis & Indulgentiis Confraternitatis D. Mariæ de Monte-Carmelo.* Hiſpanè, Salmanticæ, apud eumdem Typographum Andræam Renaut, 1599. *in-4.°*

Duo hæc Opera edidit, dum in Congregatione Hiſpanica verſaretur: ſed poſtquam in Italicam Congregationem tranſiit, alia Opera inſcribuntur.

3. *Stimulus Miſſionum, ſivè de Propaganda à Religioſis per univerſum orbem fide.* Romæ, Latinè, apud Jacobum Maſcardum, anno 1610. *in-8.°* In quinque partes dividitur: in quarum prima tractat, de neceſſitate, dignitate & utilitate præſtantiſſimæ hujus functionis. In ſecunda oſtendit Religioſorum omnium inſtituto congruere, Hæreticos & Infideles adjuvandi ſtudium. In tertia curam hanc præcipuè ſpectare ad Ordines Mendicantes. In quarta Miſſiones has inſtituto noſtro valdè congruere. In quinta denique, refert præcipuas gratias, & privilegia à ſummis Pontificibus Religioſis pro converſione Infidelium laborantibus, conceſſas.

4. *De procuranda ſalute omnium Gentium, Schiſmaticorum, Hæreticorum, Judæorum, Saracenorum, cæterorumque Infidelium.* Antuerpiæ, Latinè, typis Bellerianis, anno 1613. *in-4.°* Iterum 1652. *in-4.°* Ad Guidonem Rentivolum Archiepiſcopum Rhodienſem. Aureum illud opus diſtribuitur in Libros duodecim in quibus impiiſſimarum ſectarum maximè Orientalium ritus, & errores referuntur & confutantur, quia verò multâ & eruditione & doctrinâ referti ſunt: quos quot hanc elucubrationem legerunt, ſummis laudibus extulerunt: imò & *Urbanus VIII.* ad Capitulum Carmelitarum Excalceatorum Generale Romæ, anno 1632. Congregatum, Vicarium ſuum miſit, qui Patribus denuntiaret, ut iteratò recudenda curaret, quæ *Thomas à Jeſu*, ſpeciatim de converſione Gentium edidiſſet. *Richardus* quidem *Simonius* hunc aliquando critico *ſtimulum* ungue vellicat; ſcilicet in duobus Operibus Gallicè ſcriptis, quorum alterum inſcribitur, *Hiſtoire critique de la Creance & des Coutumes des Nations du Levant*, *p. 121. & 126.* Alterum, *Bibliotheque choiſie*, *tom. 1. p. 297. & ſeqq.* Verùm enim verò præterquam quod *ejus auctoritas major eſſe non debet, quam ſit illa auctorum quos allegat*: ſi perſpectam habuiſſet *Simonius*, novam editionem Operum ejuſdem *Thomæ à Jeſu*, factam Coloniæ anno 1684. non eamdem iis cenſuram appoſuiſſet. Renaudot, in *Præfat. ad Liturgias Orientales*, *p. 26.* Idem in *Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum*, *p. 117.*

5. *Compendium graduum Orationis Mentalis*; *& ſpecierum contemplationis, ex doctrina S. M. Tereſiæ.* Romæ, Hiſpanicè, apud Jacobum Maſcardum, 1610. *in-4.°* Prodiit poſtmodum Monachii & Coloniæ idiomate cùm hâc inſcriptione: *via plana & brevis Orationis Mentalis.*

6. *Praxis veræ fidei, quâ juſtus vivit.* Bruxellis, Hiſpanicè 1613. & 1649. *in-8.°* Deindè Latinè Coloniæ 1618. apud Joannem Kinckium, & 1627. *in 12.°* ſtudio R. P. Iſidori à S. Joſeph ejuſdem Congregationis alumni, poſteà Procuratoris Generalis. Prodiit etiam Gallicè, Pariſiis, apud Viduam Petri Chevalier, anno 1644. *in-12.°* Interpretibus Cypriano à Nativitate Dei-paræ Pariſienſi, & Luciano à S. Maria Bellovacenſi, Carmelitis Excalceatis.

7. *Commentaria in caput*, non dicatis XII. Quæſt. 1. cap. Monachii, & cap. cum ad Monaſterium, de ſtatu Monachorum, *hoc eſt de Paupertate regulari: in quibus tam ex antiquorum Patrum, quam aliorum Doctorum ſententiâ agitur.* Antuerpiæ, Latinè, apud Gerardum Wolſſchalium, anno 1617. *in-folio.*

8. *Expoſitio in omnes ferè Regulas SS. Baſilii, Auguſtini, Benedicti, Franciſci, ac aliorum Ordinum, præcipuè in Regulam primitivam Carmelitarum.* Antuerpiæ, Latinè, apud Gerardum Wolſſchalium, anno eodem 1617. *in-folio.*

9. *Methodus examinandi ac diſcernendi ſpiritualem animæ profectum.* Bruxellis, Hiſpanicè, typis Murſii, anno 1620. *in-8.°* Et iterùm ex Officina Plantiniana Balthazaris Moretti, 1623. *in-8.°* Prodiit etiam Latinè, Gallicè & Germanicè, variis in locis.

10. *De contemplatione Divina, Lib. VI.* Antuerpiæ, ex Officina Plantiniana, Balthazaris Moretti, anno 1620. *in-8.°*

11. *Divina ſeù à Deo infuſæ Orationis Methodus, Natura, Gradus, Lib. IV.* Antuerpiæ, anno 1623. *in-8.°* Typis Plantinianis. Illud opus Eremitis ſuis *de las Batuecas* dicavit.

12. *Inſtructio pro vitæ Eremiticæ cultoribus.* Lovanii.

13. De *Regularium viſitatione.* Romæ, Latinè, anno 1625. *in-8.°* Duaci etiam prodiit an. 1634. etiam *in-8.°* Quatuor tractatibus rem abſolvit. Quibus adduntur *formulæ* viſitatoribus, tam pro committendâ, aut ſubdelegandâ Viſitatione, quam pro aliis uſibus ad viſitationem ſpectantibus maximè utiles. Prodiit inſuper Antuerpiæ apud Joannem Bellerum, anno 1635. *in-8.°* Ad Joannem-Baptiſtam Coccinum, Vanetum, Rotæ Romanæ Decanum.

14. *Scala Salutis.* Coloniæ, anno 1650. Coloniæ, Germanicè, *in-12.°*

15. *Tractatus Brevis de Oratione Mentali.* Matriti, Hiſpanicè, apud Ludovicum Sanchez, 1615. *in-8.°* Item Valentiæ, apud Michaelem Sorollam, anno 1623.

16. *Commentaria Theologica in Quæſtiones 171. 172. 173. 174. & 175. ſecundæ D. Thomæ Aquinatis; ubi de Raptu, Extaſi & Prophetia, ſivè de Viſionibus, Locutionibus, ac revelationibus divinis.* Prodierunt tomo II. Operum ejus, Colon. 1684. *in-f.*

T.

17. *Bibliotheca Carmelitana*, *ſivè nobilium aliquot Carmelitanæ Religionis ſcriptorum*, *operumque illorum Catalogus*, jam pridem à Trithemio Abbate conjectus, ex parte auctus & recognitus per Petrum Lucium Carmelitam Bruxellenſem, ac demùm ſtudio Thomæ à Jeſu locupletatus, àc eruditis notis illuſtratus. Prodiit tomo III. ejus Operum.

18. *Elogia Sanctorum Virorum Illuſtrium Ordinis Carmelitarum.* Ibidem.

19. *Apologetica defenſio Joannis XLIV. Patriarchæ Jeroſolimitani.* Ibidem.

20. *Tractatus pro Canonizatione venerabilis Joannis Ruisbrochii.* Ibidem.

21. *Contrà doctrinam Libelli Apologia. Germanica.* Ibidem.

22. *Methodus Exercitiorum anagogicorum per Dominicas & præcipuas anni feſtivitates:* Ibidem.

23. *Tractatus de Scrupulis.* Ibidem.

24. *De Arte Rhetorica pro Concionatoribus.* Ibid.

25. *De præſentia Dei.* Ibidem. Sed anteà mentionem hujus tractatûs fecerat Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmelitanis.*

Omnia Thomæ à Jeſu Opera, quæcunque reperire potuit Paulus ab Omnibus Sanctis, Coloniæ edi curavit Latinè, juxtà voluntatem Urbani VIII. Capitulo Carmelitarum Excalceat. Generali 1632. Romæ congregato ſignificatam. Et tribus tomis *in-folio* illa comprehendit.

Tomus primus continet, quæ retulimus numeris *4. 7. 8. & 13.* Quibus additur *Epiſtola de Regimine Prælatorum* ad R. P. Joannem à Sancto Hieronymo Viſitatorem Generalem, & Provincialem Germaniæ; nunc primùm edita, & habetur pag. 749.

Secondus tomus continet quæ jam appellavimus numeris 5. 6. 10. 11. 12. & 16.

Tertius tomus continet quæ nominavimus num. 1. 2. 5. 9. 14. 17. & ſeq. Quare ab iis expungantur duo Opera, quæ adduximus ad numeros 3.um & 15.um nullam reddit rationem Martialis à S. Joanne-Baptiſta. Iis autem omnibus Ludovicus Jacob, addit duo manuſcripta; quorum alterum *de tribus Votis*, alterum *Theſaurus contrà Hæreticos* inſcribitur.

Thomam à Jeſu plurimis exornant laudibus, non ſolùm domeſtici, ſed ſcriptores etiam extranei. Paulus V. in Brevi ad Archiducem Albertum, ubi vocat *virum pietate, zelo, doctrina & integritate vitæ ſatis commendatum.* In Brevi ad electorem Coloniæ, *virum ſanè in Religione, doctrinâ, atque Charitatis zelo, animi alacritate, ſtudio atque diligentiâ, in procuranda Dei gloriâ, atque proximi ſalute ſibi valdè laudatum.* Urbanus VIII. ſuam mentem jam aperuit circà eumdem ad Patres in Capitulo Generali anno 1632. congregatos. Franciſcus Suarez, in Commentariis Theologicis *virum doctiſſimum ac Religioſſimum.* Salianus in Annalibus veteris teſtamenti, *doctrinâ & pietate clarum.* Michael de Lanuza, *Lib. III. vitæ Iſabellæ à S. Dominico, cap. 10. Exemplar omnis perfectionis, & ſingulare ſui Ordinis ornamentum:* Aubertus Miræus, parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ cap. 249. *ævo ſuo pari ſanctimoniâ eruditione illuſtraſſe Carmelum.*

Non diſſimilia dicunt Emmanuel Rodriguez, *tomo II. Quæſtionum Regularium:* Antonius Diana, in *Summa quæſtionum Moralium:* Ægidius Gelinius, in *Sacrario Colonienſi:* Flavius Cherubinus, in *Compendio Bullarii:* Benedictus Haſtenius, in *Diſquiſitionibus Monaſticis:* Julius Nigronus, in *Tractatibus Aſceticis:* Alexander Fichetus, in *Bibliotheca Scientiarum univerſali:* Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materiarum, p. 134.* ubi corruptè legitur *Thomas de Liſle:* Ægidius Camartus, in *Elia Thesbite:* Andreas Victorellus, in *Additionibus ad Ciaconum:* Antonius Sanderus, in *Flandria illuſtrata:* Hugo Mathoud, in *Notis ad Opera Roberti Pulli:* Thomas Hurtado, in *Reſolutionibus Orthodoxo moralibus de Martyrio:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis:* Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico:* Giſlebertus Voetius, in *Bibl. ſtudioſi Theologiæ:* Michael Gonzales, in *vita Mariæ Velæ, parte 2. cap. 51.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 245. & 669* Petrus Nicollius, *Lib. II. Perpetuitatis Fidei, &c. cap. 3. pag. 123.* Antonius de Winghe, Abbas Lætienſis, in *Annotationibus ad Opera Ludovici Bloſii:* ubi Thomam à Jeſu, *magnum ætatis ſuæ Doctorem, ac Myſten* fuiſſe dicit, &c.

E Carmelitis Leo à S. Joanne, in *Typo ſeu Pictura veſtis Religioſæ ſect. 6. pag. 54. & 129.* Irenæus à S. Jacobo, *de protectione ſingulari Virginis Immaculatæ, p. 125.* Dorotheus à Sancto Renato, *Lib. I. Commentar. in Libr. Regum, p. 397.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 402. & ſeqq.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 597. num. 1067.* Idem *tomo II. Spec. Carmel. p. 1133. num. 3967.* Ludovicus à S. Tereſia, *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. cap. 53. 75. Lib. II. cap. 20.* Philippus à SS. Trinitate, *3. parte Decoris Carmeli, p. 77.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 409. & ſeqq.* Petrus à S. Andrea, *tomo II. Hiſtor. General. Lib. II. cap. 48. &c.*

XLIV.

THOMAS A JESU MARIA, natione Italus, patriâ Genevenſis, in ſeculo dictus *Hector Doria*, *Nicolai à Jeſu Maria*, primi Præpoſiti Apoſtolici Congregationis Hiſpanicæ Frater Germanus, Carmelita Excalceatus die 13. Febr. anno 1593. factus, licet provectæ ætatis, & oculis captus, & alter Didimus Alexandrinus: vir non ſolum generis ſplendore nobilis, ſed pietate ſingulari, & doctrinâ excellenti nobilior, Philoſophiæ ac Theologiæ præclarus Lector primus ſuæ Italicæ Congregationis ſcripſit.

Commentaria in univerſam Philoſophiam & Theologiam Scholaſticam: Quæ Mſſ. aſſervantur, teſte Ludovicus Jacob, in Scheda, ad *p. 404. Bibliothecæ ſuæ Carmelit. Mſ.*

XLV.

THOMAS A JESU MARIA, natione Hiſpanus, alter Carmelita Excalceatus, ædis Hermenegildo Martyri ſacræ Matritenſis ſub-Præfectus, juſſu Præpoſiti Generalis ſcripſit Hiſpanè:

La Inſtruccion de Novicios Deſcalços de la Virgen de Monte-Carmelo: Matriti anno 1591. apud Alphonſum Martinez, *in-8.°* inquit Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 487. 544. & 545.* Quem exſcripſit Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, p. 419.*

T.

XLVI.

THOMAS A S. JOSEPH, natione Picardus, Patriâ Noviomenſis, in ſeculo dictus *Fertile*, anno 1599. die 27. Auguſti natus, Carmelita Excalceatus Pariſiis die 21. Decemb. anno 1618. Novitius: Profeſſionem emiſit die 22. Decembr. 1619. & Romæ pro Miſſionibus vota dixit die 6. Januarii 1625. Linguæ Arabicæ in Seminario Romano S. Mariæ de Victoria Profeſſor, Miſſionarius Apoſtolicus in Oriente, Viſitator Generalis Conventuum Paleſtinæ, Montis-Carmeli, & Montis-Libani, Prior Alepenſis, poſteà Suprior Seminarii Romani, ubi deceſſit menſe Maio, anno 1651. Vir zelo gloriæ Dei, charitate & animi conſtantiâ accenſus; probitate, ingenio & Litteris conſpicuus. E Latino idiomate in Arabicum vertit.

Libros IV. de Imitatione Chriſti, qui nomine Thomæ à Kempis circumferuntur. Celebrem hujus mentionem habet Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, Lib. II. cap. 130. 132. 134. & 145.*

XLVII.

THOMAS LEICTHUS, natione Scotus, in Gallia Carmelita factus, poſteà in *Scotiam* profectus, Monaſteria Ordinis ſui, *Richardo Dunckeldenſi*, Epiſcopo conſentiente circà annum 1231. ædificavit; Prior Tullilenſis propè Perthum, ac Scotiæ Provincialis. Vir multiplici doctrinâ clarus, ac immunitatis Eccleſiæ defenſor inſignis, Theologus & Concionator inſignis, ſcripſit:

1. *Pro Rege Alexandro ad Papam*, Lib. I.
2. *De Immunitate Eccleſiaſtica*, Lib. I.
3. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

De illo loquuntur Arnoldus Anceldinus de Solis, Aquitanus, Carmelita, & Thomas Dempſterus, *Lib. IX. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis Scotorum*: ſub cujus fide Leicthum damus Carmelitam: inquit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 404.*

XLVIII.

THOMAS LEMBURGIUS, natione Belga, Carmelita, ſacræ Theologiæ Baccalaureus, & Monialibus Carmelitanis Conventûs Sancti Laurentii Namurci, antiquæ Regularis Obſervantiæ à Confeſſionibus: vir pius & eruditus ſcripſit circà annum 1470. ſeu paulò antè tempora Joannis Palæonydori, è Latino in Gallicum idioma vertens.

1. *Librum* nomine Joannis XLIV. Patriarchæ Hieroſolymitani inſcriptum, *de Inſtitutione primorum Monachorum in Lege veteri exortorum, & in nova perſeverantium.* Extat Mſ. Namurci apud prædictas Moniales.

2. *Libros X. Philippi Riboti, de Origine & profectu Ordinis Carmelitarum.* Extant Mſſ. ibidem: teſte Ludovico Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 405.* ubi teſtimonium appellat Petri Waſtelii, in *Vindiciis pro Joanne Hieroſol.* & Danielis à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*: & in Tractatu *de Revelatione Dei-paræ factâ S. Petro Thomaſio.*

Aſt in memoriam hic revocandum eſt, quod in Libro nomine Joannis Jeroſol. inſcripto plures occurrant Galliciſmi, ſeu idiotiſmi proprii Gallicæ Linguæ. Quorum hanc nonnulli Carmelitæ rationem reddunt. Cum enim Aymericus Patriarcha Antiochenus, & S. Bertholdus, aut alius Gallicæ nationis vir, Librum illum è Græco immediatè in Gallicam Linguam tràduxiſſe videatur; exindè, dùm Latinitate donatus fuit; idiotiſmi Gallicè irrepſerunt. Quod etiam apprimè notavit Petrus Waſtelius, in *Vindiciis* ejuſdem *Libri, Lib. I. ſect. 1. art. 5.* ubi refert ex Molano interpretem ejus dici ipſum Aymericum: non quod ipſe per ſe id præſtiterit; ſed quia juſſu ejus id factum id teſtatur S. Cyrillus Eremita Montis-Carmeli, in *Epiſtola ad Euſebium*: Petrum Waſtelium ſecutus eſt Daniel à Virgine Maria, in Apparatu ad primum tomum *Speculi Carmel. p. 203. num. 427.* & in notis ad *caput tertium Libri Sexti* de Inſtitutione Monachorum, *p. 58. num. 231.* Ubi auctor nomine Joannis Jeroſolymitani ait: » Beata » Maria Virginitatem Deo ſervare propoſuerat ad » exemplum Eliæ, præoſtenſum fuit in Viſione: » *In ſeptima*, inquit ſcriptura ſacra Lib. III. Reg. » cap. 18. vice; ecce nubecula parva, ſcilicet » Beata Maria, *quaſi veſtigium hominis aſcendebat* » in Carmelum: quæ ideò viſa fuit quaſi veſtigium » hominis aſcendere in Carmelum: quia in hoc » ſuo ſpirituali aſcenſu non fœminam quam imi» taretur, ſed hominem habuit in exemplum.

Proprius is eſt, inquit Daniel à Virgine Maria, Gallici idiomatis loquendi modus. In eo enim nomen commune *homo* condiſtinguitur contrà *fœminam*, ut ſignificet *virum.* Ex quo loco & ex aliis conjectant Interpretem *Libri de Inſtitutione Monachorum* fuiſſe Gallum, & Gallis Sermonis proprias formulas inſeruiſſe: cui proindè non ità erudito quædam additìtia, & ea omnia tribui poſſunt, quæ idiotiſmos & ſolæciſmos ſapiunt.

Inde tamen ipſe ego concludendum eſſe non video Libr. Autographum è Græco immediatè in Linguam Gallicam traductum fuiſſe: præſertim cùm Cyrillus Carmelicola, qui obiit anno 1224. expreſſis verbis aſſerat quod Aymericus Patriarcha Antiochenus Librum illum fecerit de Græco in Latinum transferri. *Magnis autem* (ut loquitur Melchior Canus) Lib. XI. cap. 6. p. 533. edit. Colon. 1678. *in-8.° præclariſque virtutibus viri Sanctiſſimi optimi*, qualis S. Cyrillus, *id conſequi meruerunt, ut in rebus hujuſmodi, quas ſpectaſſe ſe, vel ab aliis fide dignis, qui ſpectarunt, ſe audiviſſe teſtati ſunt, fides omninò illis habeatur.* Porrò ea quæ S. *Cyrillus* habet de *Aymerico* & de illo *Joan.* in Latinum traducto Libro, refert ipſe tanquam teſtis oculatus; illis enim temporibus ipſe vixit in Carmelo; undè Epiſtolam ad *Euſebium* Montis-Neroi Abbatem ſcripſit, in qua primitivam *Alberti* Patriarchæ Regulam inſeruit nondum certis quibuſdam punctis mitigatam ab *Innocentio IV.* an. 1247. Quam quidem Epiſtolam interpretatus eſt Philippus Riboti, *Lib. VII.* ſuæ Collectionis *cap. 6. & Lib. VIII. cap. 1. & ſeqq.* Necnon Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 7. num. 8. & ſeqq.* Quapropter verſionis Gallicæ authorem primum exiſtimo fuiſſe Libri de inſtitutione Monachorum noſtrum Thomam Lemburgium, ſi conſtet Codicem ejus manuſcriptum aſſervari apud Moniales Namurci Carmelitanas, teſte Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 405.*

XLIX.

THOMAS LUMBÆUS, natione Anglus, Carmelita Cœnobii *Linnenſis* alumnus, ſacræ Theologiæ in Academia Oxonienſi Doctor:

T.

vir ſanè integritate vitæ, & eminenti doctrinâ clarus, zelum etiam & pietatem in eo declaravit, quod hæreſes omnes & errores, potiſſimum Lolhardorum, & Wiclephiſtarum exhoſos habuerit; non *nigro calcula*, ut Balæus procaciter dixit, *Wicleſum* deteſtatus fuit, ſed albâ veſte agnum ſine maculâ Chriſtum ſequens, lupum rapacem ab Eccleſiæ caulis abigebat. E vita migravit *Oxonii*, (alii dicunt linnæ) anno 1390. ſcripta ejus inſcribuntur:

1. *In Scripturam ſacram Lecturæ*, quarum meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *p. 836. col. 2.* C.
2. *Determinationes Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Utrùm ſecundum Doctrinam à ſpiritu, &c.*
3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
4. *Quæſtiones ordinariæ*, Lib. I.
5. *De Incarnatione Verbi*, Lib. I.
6. *Contrà Lolhardos & Wicleſiſtas*, Lib. I.
7. *Sermones per annum*, Lib. I.

Illum celebrant Joannes Trithemius, Lib. *de Scriptoribus Eccleſiaſticis*, *cap. 663.* Joannes Lelandus; Pitſeus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Conradus Geſnerus, in *Bibliotheca Univerſali:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Eccleſ. Angl.* Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſt.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra:* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico:* Jacobus de Plebe, Antonius Wood, in *Hiſt. Univerſitatis Oxonienſis*, *p. 103. col. 2.*

E Carmelitis Julianus Hazartus, in *Theſauro Carmelitico:* Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliot. p. 79.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo*, *&c. p. 319.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *an. 1392. num. 6. p. 729.* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum:* Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 405.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1121. num. 3951.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, *p. 93.*

L.

THOMAS MALDONUS, natione Anglus adoleſcens viam Carmelitanam ingreſſus eſt in *Maldonenſi* Conventu; ubi magnum in Litteris & pietate fructum fecit: ſucceſſu temporis *Cantabrigiam* ad altiora ſtudia capeſcenda miſſus, ſupremo in ſacra Theologiæ Magiſterio honorificè inſignitus, fuit ſubtilis diſputator, elegans Concionator, in omni concertatione Scholaſticâ promptus & expeditus, in dubiis explicandis clarus & dilucidus, in diſcernendis & definiendis rebus arduis conſtans & ſolidus. In ſuo *Maldonenſi* Conventu animam efflavit an. 1404. Scripſit:

1. *Introitum ſacrorum Librorum*, Lib. I. Inc. *Sicut exiſtentia plurimorum, in &c.*
2. *Lecturam in Geneſim*, Lib. I. Incipit: *Secundùm id quod dicit venerab. &c.*
3. *Lectiones quadraginta octo in Pſalmos*, Lib. I. Incipit: *Beati immaculati in via.*
4. *In Epiſtolam S. Jacobi*, Lib. I. Incipit: *Exemplum accipite fratres exitus.*

Operum iſtorum quatuor meminit Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra*, *p. 988. col. 1.* D.

5. *Sermones triginta ſex de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Ecce ego ad te venio, dicit, &c.*
6. *Sermones triginta ſex de Virgine*, Lib. I. Incipit: *Ecce Homo erat in Jeruſalem.*
7. *Collationes Solemnes*, Lib. I. Incipit: *Benedicat tibi Dominus ex Sion.*
8. *In Sententiarum Magiſtrum*, Lib. IV. Inc. *Ad ſacræ Scripturæ præconia.*
9. *Determinationes Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Oſtendam tibi omne bonum.*
10. *Quæſtiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit: *In præſenti Lectura, cooperante, &c.*
11. *Quodlibeta*, Lib. I. Incipit: *Utrùm Deum eſſe ſit a creatura, &c.*
12. *Actus Veſperiales*, Lib. I. Incipit: *Utrùm Verbum divinum temporaliter.*

Thomam *de Maldon* laudant Joannes Lelandus, Pitſeus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtoria Anglicana Eccleſiaſtica:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scripturæ ſacra:* Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana:* Dictionarium Morerianum verbo *Thomas Maldon.*

E Carmelitis Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, *p. 325.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1404. num. 5. p. 759.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 405.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1121. num. 3951.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor. Ordinis Carmelitarum*, *p. 93.*

LI.

THOMAS MULTORIS, natione Gallus, patriâ Turonenſis, ibi Religioſam vitæ Carmelitanæ profeſſionem emiſit. Vir omnigenâ & ſapientiæ & virtutis luce perfuſus, ad intrà & ad extrà pariter eluxit, S. Theologiæ Doctor Pariſienſis, necnon Concionator celeberrimus, potens opere & ſermone, electus eſt ſuæ in Provinciæ Turoniæ Priorem Provincialem à Comitiis in Conventu *Juliodunenſi* Congregatis anno 1422.

In dictis anno 1424. Congreſſibus Provincialibus apud *Nannetàs*, quibus præfuit *Raymundus de Mazeriis* Vicarius Generalis Reverendiſſimi P. *Joannis Groſſi*, donationem *Boni-Doni* ad venetum in Minori Britannia Conventûs Ducalem admiſit. Similia celebravit Comitia anno 1426. in Conventu *Pontis-Abbatis* anno 1428. *Aureliæ* anno 1430. *Nannetis*, Præſide ipſo jam memorato Reverendiſſimo *Joanne Groſſi*. Quibus in Comitiis lucidiſſimè præluxit adminiſtrationi ſuæ Provinciæ, uſque ad annum 1432. Quo cedens oneri pariter & honori, in Conventu ſuo Turonenſi ſe recluſit, diem Domini & horam mortis expectando. Qui dies, quæ hora verſus annum 1434. advenerunt. Scripſit:

1. *In ſacram Scripturam Comment.* Lib. I. Mſſ.
2. *In Magiſtrum Sententiarùm*, Lib. IV. Mſſ.
3. *Concionum*, Lib. I. Mſ.

Thomam Multoris commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ*, *Mſſ. cap. 2.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Priorum Provincialium Provinciæ Turoniæ*, *p. 3.* Idem in *Brevi Encomio*, *Mſ. Illuſtrium Carmelit. ejuſdem Provinciæ*, *p. 2.*

Annus 1430. Quò Thomas Multoris noviſſimè in Provincialem continuatus fuit, is idem eſt quô *Joannes Groſſi*, attentâ provectâ ſuâ ætate, corporiſque & membrorum debilitate, liberè ac ſponte reſignavit officium Generalatûs, & Succeſſorem

ceſſorem unanimiter & concorditer ab omnibus ritè & canonicè in Generalem electum habuit Magiſtrum *Bartholomæum de Roquali*; in Comitiis Generalibus ibidem apud Nannetas celebratis; ut conſtat ex antiquo Mſ. *Lib. Ord. fol. 34. & 35.*

Errarunt ergò Arnoldus Boſtius, *Lib. VII. Spec. Hiſtor. cap. 48.* & Joannes Paleonydorus, *Lib. III. Faſcic. Tripart. cap. 14.* dicente Joannem Groſſi anno 1424. obiiſſe, & anno ſequenti in Generalem fuiſſe electum Bartholomæum Roquallium, & Joannem Faci an. 1430. Capitulum enim Generale Nannetenſe, in quo electus eſt Bartholomæus in Generalem habitum eſt an. dicto 1430 & ipſe J. Groſſi Capitulo Provinciali Andegavenſi, in quo noſter *Thomas Multoris* ſucceſſorem habuit anno 1432. Stephanum Avole, præſedit ipſe Joannes Groſſi Ex-Generali, jam tum in Epiſcop. Maſſilienſem electo per Eugenium IV. dicto Bartholomæo Roquallio; & Vicario Itidem Generali Ordinis nominato Joanne Faci, qui Priorem poſteà in Generalem electus eſt anno 1434. in Comitiis Generalibus Raveſpergenſibus.

LII.

THOMAS NETTERUS, natione Anglus, ex vico *Walden* in agro Eſſeyienſi oriundus, *Joannis Netteri* & *Mathildis* filius, *Londini* amplexus eſt Inſtitutum Carmelitanum circà an. 1387. Poſitis intrà privatos Monaſterii parietes ſolidè primis doctrinæ fundamentis, ad ſublimiora capeſſenda miſſus eſt *Oxonium*, ubi muſas ità coluit, ut docendi poteſtatem tùm in Philoſophia, tùm in Theologia acceperit, Laureâ Doctorali decoratus. Anno 1409. ab *Henrico IV.* Angliæ Rege ad Concilium *Piſanum* legatus eſt; ibique pro ſchiſmate tollendo ſtrenuè diſſeruit, & adverſus *Gregorii* & *Benedicti* Antipaparum partes fortiter diſputavit.

Domum reverſus, totius Ordinis ſui in patria factus eſt Provincialis vigeſimus tertius: quod minus ad quadrennium prudenter, fideliterque ac ſollicitè adminiſtravit. Cumque, jam dediſſet magnum ſpecimen ſui in gravibus negotiis tractandis Conſilii, in dirigendis prudentiæ, in expediendis dexteritatis, *Henricus V.* Rex eum ſibi adjunxit, ut eſſet in iis, quæ Rempublicam concernebant, intimis à Conciliis; & in iis, quæ ad moderamen ſuæ conſcientiæ ſpectabant, à Confeſſionum ſecretis. Contrà *Wiclephum* ſummo animi fervore decertavit. Tanto ſanè fidei Catholicæ zelo accenſus, ut hunc Regem Socordiæ in puniendis Hæreticis acriter pro concione increpare non vereretur.

Hinc ab eodem Principe anno 1415. ad Concilium Conſtantienſe miſſus eſt, ut adversùs Huſſitas declamaret, Nuntius & Orator. Anno 1419. ad Uladiſlaum Poloniæ Regem, & *Michaelem* Teutonici Ordinis Magiſtrum, pacis componendæ gratiâ, legatus eſt. Inter iſtam legationem obeundam, *Witoldum* Lithuaniæ Ducem, ferociſſimum totius orbis Tyrannum, ad Fidem Chriſtianam convertit. Dumque Vienna tranſiret, multa ab Hebræis ſe didiciſſe teſtatur, quæ ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Confeſſionem auricularem confirmandam ſpectant.

„Cum iter agerem, *inquit*, (*a*) in Vienna præclara „civitate Auſtriæ: cùm jam veniſſem illuc iturus „ad Regem Poloniæ, ex Nuncio Regis Angliæ „Illuſtris Henrici V. & obviam haberem gregem „Judæorum in vico; proceſſi de medio ſociorum, „qui me tum bono numero comitabantur; petens „& inſtans informari, ſi adhuc haberent de more „confiteri vocaliter Sacerdoti. Ipſe verò deliberatus reſpondit, quod ſic, maximè in tribus „caſibus: ſcilicet privato adulterio, homicidio „æquè occulto & occultâ blaſphemiâ magni Dei „nominis ſivè legis. Interrogavi utrùm Sacerdos „injungeret pœnitentiam ſic? Confeſſor dixit, „quod ſic: & pro uno quoque ſcelerum pœnam „ſuam. Et undè ſervaretur ritus iſte. A tanto „tempore per captivos, ſi non fuiſſet eis magni „ponderis de longa conſuetudine? Maximè cùm „multa ſacrificia jam dimittant, pro ipſâ captivitatis preſſurâ impleri juſſa per legem.

Anno 1426. *Thomas* noſter obtulit *Martino V.* Pontifici Maximo ſuum egregium Opus, cui titulum fecit *Doctrinale Antiquitatum Fidei Eccleſiæ Catholicæ*, quatuor tomis digeſtum: quorum *primus* tractat de Deo, Chriſto, Petro, Eccleſia, ac Religioſis. Quod opus cùm placuiſſet Pontifici, qui & *Thomam* noſtrum hortatus fuiſſet; ut id, quod reſtabat in materia de Sacramentis, videlicèt *ſecundum tomum* ſimili ſtudio & diligentiâ perficeret; id operis nonnihil allaboravit *Lutetiæ Pariſiorum*, ubi *Henricum V.* victricia per Galliam arma circumferentem ſecutus, anno 1422. ultimos hujus Sereniſſimi Principis ſpiritus vitales in ſinum ipſius efflatos exceperat. Latore autem *Joanne Taceſphalo* Oxonienſi Doctore, Ordinis Carmelitani alumno, ad Papam tranſmiſit illud ſecundùm Opus, ut ſimiliter à ſede Apoſtolica diſcuſſum & approbatum, majoris auctoritatis pondere Wicleſiſtarum proterviam enervare valeret.

Romam ergo *Taceſphalus* veniens, ſequenti an. 1427. *Tomum* 2.um Pontifici obtulit: qui examinandum illum viris doctiſſimis tradidit. Cepit autem examen fieri 15. Kalendas Julii, & duravit uſque ad 10. Kalendas Auguſti. Quo die ab omnibus commendatum, iterùm præſentatum fuit Papæ in Conſiſtorio, præſentibus Cardinalibus, & Prælatis, per Commiſſarios, videlicèt Dominum *Joannem de Cervantes* Cardinalem S. Petri ad Vincula, & Dominum *Bernardum* Epiſcopum Cavallacenſem, Doctorem in Theologia. Octavo ergo die Auguſti Litteras ad Thomam Waldenſem dedit, eaque circà illiùs tomi ſecundi examen geſta fuerant, narrans Bullarium Carmelitanum, *tomo I. pag. 177.*

Thomas igitur juxtà Pontificis mandatum anno 1427. *tertium tomum*, qui de Sacramentalibus agit, eidem nuncupavit, & Latore Joanne Keningalo ejuſdem Ordinis Doctore Oxonienſi miſit, addens in Epiſtola dedicatoria: *ſuper eſt tractare de Jejuniis, de Indulgentiis, & Juribus & Immunitatibus Eccleſiaſticis: de Fide quoque, & Hereſibus, & reliquis multis. Quæ omnia in hoc volumine, ne modum excederet, tractare non potui.*

Henrico VI. Angliæ Regi à Confeſſionibus pariter & ſecretis adſcitus, atque illum in Galliam, ut coronam regni *Lutetiæ* indueret, profectum anno 1430. Comitatus, *Rothomagi* in Normania obiit die 3. Novembris, in Conventu Carmelitarum ſuorum honorificè ſepultus. Innumera ferè ſcripſit, è quibus unicum typis excuſum habetur. *Doctrinale Antiquitatum Fidei Eccleſiæ Catholicæ, adversùs Wicleſiſtas & Huſſitas*, Opus ingens ac prolixum, in quatuor tomos diſtributum, ac *Martino V.* Pontifici nuncupatum, & ab eo approbatum. Agit:

Primo tomo, qui quatuor Libris diſtinguitur,

(*a*) Thomas Walden, *tomo II. de Sacram. c.* 137. *f.* 142. *edit. Pariſ.*

T.

de Deo; *Chriſto*, *Petro*, *Eccleſia*, & *Religioſis*. Prodiit Pariſiis, apud Badium Aſceſianum, anno 1524. *in-folio*. Item Salmanticæ anno 1532. *in-folio*. Item brevibus *Joannis-Baptiſtæ Rubei*, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalsι, annotationibus illuſtratus prodiit Venetiis apud Vincentium Valgriſium, anno 1571. *in-folio*.

Secundo tomo, *de Sacramentis Eccleſiæ*. Ibid. Extat etiam Mſ. Cantabrigiæ in Bibl. publica.

Tertio tomo, *de Sacramentalibus*. Prodiit iiſdem in locis, *in-folio*.

Quarto tomo, *de Jejuniis*, *Indulgentiis*, *Juribus & Immunitatibus Eccleſiaſticis*, *de Fide quoque & Hæreſibus* acturus erat: aſt utrùm extet, incertum eſt; niſi quod, ut innuit Pitſeus, dicitur aſſervari Mſ. Oxonii, & Cantabrigiæ in Collegio Mertonenſi, & S. Benedicti, ac in privata Bibliotheca Baronis *de Lumleio*. Caſimirus quidem Oudinus notat quod inter Mſſ. Univerſitatis Cantabrigienſis, Codice 1419. in Mſſ. Codicibus Collegii divi Benedicti Codice 142. proferatur Thomas Waldenſis Carmelita Anglus contrà Hæreſes Joannis Wicklefi, & Joannis Ouldcaſtell, Liber habens finem imperfectum.

De Thoma Nettero agunt Joannes Pitſeus, *de Illuſtribus Angliæ Scriptoribus*, *ætate 15. num. 845*. Henricus Warton, in *Appendice ad Hiſtoriam Litterariam:* Guillelmi Cave, p. 75. Caſimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus Eccleſ. tomo III. p. 2214. & ſeqq.* Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tomo V. p. 298*. Alios teſtes proferemus in alio articulo *de Thoma Waldenſi*, quo ſub nomine notior habetur *Netterus*.

LIII.

THOMAS DE PADUA, natione Italus, Carmelita, Lector Bibliorum in Collegio Pariſino Carmelitico pro primo anno in Comitiis apud *Metas* anno Domini 1348. Univerſim Congregatis conſtitutus. Dubitari poteſt an idem ſit cùm *Thoma de Medices*, qui in Capitulo Mediolanenſi anno 1345. Bononiæ Provincialis deſignatur. Verùm primarios inter Theologicæ Facultatis in Academia Bononienſi fundatores ab Innocentio VI. anno 1364. undec. Kalendas Julii recenſetur *Mag. Thomas de Padua textualis eximius*, & *eloquentiâ clarus*. Anno 1365. tertio nonas Decembris hunc *Urbanus V.* commiſit, ut de aſſenſu *Arnaldi de Franca* vel *Franca* vel *Amati* Procuratoris Generalis, & poſt diligentem examinationem promoveret ad gradum Magiſterii *Nicolaum Cromes de Luca* Carmelitam, in ſacra Theologia ſecundum morem Ordinis Carmelitani Lectorem Pariſienſem, qui pluribus in locis per plures annos Librum Sententiarum legerat, & tunc temporis in eadem ſacra Facultate in Civitate Mediolanenſi Regentem agebat.

Scripſit ipſe Thomas de Padua,

1. *In quoſdam ſacræ ſcripturæ Libros Lecturas*, quas habuit Pariſiis & alibi.
2. *In Magiſtrum Sententiarum*.
3. *Sermones*, Lib. I.

Thomam de Padua commendant Urbanus V. in Brevi Apoſtolico ad ipſum dato, quod prodiit *tomo I. Bullarii Carmelitarum*, *p. 126*. Liber Univerſitatis Bononienſis, cujus verba profert Petrus Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, *p. 330*. Lucas Wadingus, in *Notis ad vitam S. Petri Thomæ:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1363. num. 6. p. 639. anno 1364. num. 13. p. 646*. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 406*. Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli*, *p. 268. num. 525*. Idem *tomo II. Speculi Carmelit. p. 970. num. 3408*.

LIV.

THOMAS PEVERELLUS, natione Anglus, patriâ Suffolcenſis, Carmelita, Doctor Theologus Oxonienſis, Socius *Joannis de Raude*, Prioris Generalis, ſuæ familiæ, in Comitiis Generalibus *Franco-Furti* anno 1393. celebratis inſtitutus eſt. Quem morum probitas & eruditio ſingularis, ita commendatum ſuis reddiderunt magnatibus, ut hoc intuitu magnas in ſuo Regno conſecutus fuerit dignitates, inſignemque apud exteros exiſtimationem.

Nam anno 1395. die 3. Novembris, electus fuit Epiſcopus *Oſſorienſis* in Hibernia ſub Metropoli Dublinienſi. Exacto nondum triennio tranſlatus eſt ad Eccleſiam *Leghnenſem*, vel *Lechlinenſem*, pariter in Hiberniâ ſub eâdem Metropoli, die 23. Januarii 1398. Eodem anno, ſexto Nonas Julii, promotus fuit ad Eccleſiam *Landavenſem* in Anglia, ſub Metropoli Cantuarienſi. Tandem ad ſedem *Wigorniæ* tranſiit ad Sabrinam fluvium ſub eodem Metropolitano, anno 1407. ubi cùm ſediſſet annos decem, diem clauſit extremum die 1. Martii, anno 1418. Et in Eccleſia ſua ſepultus hic vir nobili ortus familiâ *Pierevill* patrio idiomate dictus; poſtquam ſcripſiſſet:

1. *Quæſtiones Theologiæ*, Lib. I. Incipiunt: *Utrum B. Joannes-Baptiſta*.
2. *Sermones Solemnes*, Lib. I.
3. *Ordinationes ſui Cleri*, Lib. I.

Thomam Peverellum celebrant Liber obligationum *ſub Bonifacio IX. fol. 65. 247. & 291.* *Regeſtum commune* Ordinis Carmelitani, *fol. 20.* Joannes Lelandus; Pitſeus & Baleus, *de Script. Angliæ:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſt. Eccleſ. Anglicanæ:* Franciſcus Godwinus, in *Commentario de Præſulibus Angliæ*, tit. *de Epiſcopis Wigornienſibus*, *p. 518*. Jacobus Waræus, *Lib. II. de Script. Hiberniæ:* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Abraham Bzovius, in *Annalibus Eccleſiaſticis*, *an. 1419*. Joſias Simlerus, in *Epitome Bibl. Geſnerianæ:* Antonius à Wood, in *Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis: p. 104*.

E Carmelitis Dominicus à Jeſu, in *Spicilegio Antiſtitum Ordinis Carmelitani:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 330*. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. anno* præcipuè *1418. num. 3. p. 787.* & aliis præcedentibus annis: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana*, *Mſ. p. 406*. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 956. num. 3366. &c.*

LV.

THOMAS (PETRUS) SANCHES, natione Siculus, Provinciæ *S. Angeli* Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, Cleri Romani Examinator, Publicus Collegii Eccleſiaſtici de Urbe perpetuus Lector, in Conventu Beatæ Mariæ Tranſpontinæ commorans, Lecturam Theologiæ Moralis in Collegio Eccleſiaſtico, cum magno illiûs Convictorum fructu atque progreſſu exercebat à nonnullis annis,

T.

quando poſtulantibus Eminentiſſimis Cardinalibus, Leandro tituli Sanctorum Nerei & Achielli Preſbytero *Colloredo*, & Joſepho Renato *Imperiali* S. Georgii in Velabro Diacono, obtinuit an. 1704. die 27. Martii à *Clemente XI.* Pontifice Maximo, ut in eodem Collegio Lectores, omnibus & ſingulis privilegiis, gradibus, honoribus & præminentiis, quibus Lectores Ordinis Carmelitici, qui in Collegio ſeu Gymnaſio ſapientiæ nuncupato de Urbe legentes, tam de jure uſu & conſuetudine, quam aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, ae uti, frui & gaudere, liberè & licitè poſſent & valerent.

Anno 1710. in Comitiis Generalibus *Romæ* Congregatis, electus eſt *Petrus* Thomas in ſupremum totius Ordinis Priorem, qui ſtatim id eſt die 14. Junii ejuſdem anni confirmari curavit ab eodem ſummo Pontifice Inſtitutionem quatuor Aſſiſtentium Generalium ad tempus in Statutis Ordinis præſcriptum, vel donec à ſancta ſede aliter provitum fuiſſet: anno 1711. die 10. Novembris, ab eodem Pontifice confirmari fecit Decreta Capituli Generalis anno 1704. celebrati quoad ſtudia & gradus, cùm abrogatione Decretorum à Generali Joanne *de Villalobos* deſuper editorum. Quo anno *Andreas Capero* Hiſpanus, qui ſub Angelo *de Cambolas* Priore Generali, Procuratorem totius Ordinis Generalem egerat, à Rege Hiſpaniarum in Epiſcopum *Lucenſem* ſub Archiepiſcopatu Compoſtellano nominatus eſt.

Anno 1712. *Maximinus à S. Petro*, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, Provinciæ Turoniæ Carmelita profeſſus, jam quindecim per annos ſanctis Inſularum Americanarum Miſſionibus ſedulo detentus & ſtrenuè occupatus, & à R. P. *Yvone de Sancto Nicolao* dictæ Provinciæ Turoniæ Provinciali in Vicarium earumdem Inſularum Provincialem recens inſtitutus, mari terrâque Romam pervenit: ubi ad pedes ſuæ ſanctitatis devolutus, impedimenta quibus inquieti aliquot homines Carmelitas harum Regionum Miſſionarios perturbabant, expoſuit; ideòque à ſummo Pontifice Clemente XI. memorato Litteras Apoſtolicæ Miſſionis ſuis ſodalibus communicandas obtinuit: quarum notitiam RR. PP. Provincialis & Definitores Provinciæ Turoniæ anno ſequenti 1713. die 12. Maii in Conventu Eremetico Fontis Bellaquenſis congregati, omnibus ſuis Religioſis ſubditis ſcripto ſignificarunt.

Multum promovit in ſuo Ordine regularem obſervantiam *Thomas Sanches*: Quam diverſis ad varias Provincias miſſis corroboravit Litteris; & pro Reformatione Provinciæ potiſſimùm Pedemontanæ ſuſtinendâ confirmationem Brevis *Innocentiis* Papæ *XI.* accepit datam anno 1715. die vigeſimâ-ſexta Octobris. Sexennio completo Comitia Generalia Romæ habuit anno 1715. die 31. Maii, in quibus Reverendiſſimum Carolum Cornaccioli Mediolanenſem, in ſucceſſorem ejus elegerunt. Ipſe verò poſteà in Siciliam ſecedens animam efflavit anno 1720. menſe Sept. Scripſit:

1. Tractatus multos *de Morali Theologia*, *Mſſ.*

2. *Statuta de ſtudiis & ſtudentibus* in Capitulo Generali 1704. promulgata recudi curavit. Leguntur que *tomo II. Bul. Carm. pag. 691. & ſeqq.*

3. *Epiſtolas varias* pro Regimine Ordinis, quæ in Regeſtis Provinciarum ſervantur.

Petrum Thomam Sanches commendant Clemens XI. in *Brevibus Apoſtolicis*, quæ prodierunt *tomo II. Bullarii Carmelit. p. 685. 689. & 690.*

Acta Capitulorum Generalium *an. 1710. & 1716.* congregatorum. Regeſta communia Provinciarum Ordinis Carmelitici. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Hiſtoria Chronologica Ordinis Carmelitarum*, *Mſ.*

L V I.

THOMAS SCROPUS, natione Anglus, patriâ Bradleyus, ex quo oppido natalitio *Bradley* cognominatus, claritatem generis Litteris, & virtutibus plurimùm illuſtravit. Fuit primùm Ord. S. Benedicti Monachus: ad majorem aſpirans perfectionem, Carmel. diſciplinæ ſe ſubmiſit; & in Cœnobio Norwicenſi, factâ profeſſione, ſolemniter habitum ſuſcepit, circà an. D. 1430. Duxit autem vitam in auſteritate penè incredibili, populo diligenter prædicans, non verbo ſolùm, ſed etiam exemplo; ſacco cilicino, & catenâ ferreâ circumcinctus.

Extrà prædicationem ferè ſemper cellâ incluſus, ad annos viginti vitam ibi egit anachoreticam. Anno 1450. aſſumptus eſt ad Epiſcopatum *Dromorenſem* in Hibernia, & paulopoſt deſtinatus Legatus ad Rhodienſes Milites; indeque reverſus in Hiberniam, Epiſcopatu ſe abdicavit antè annum 1457. In ſolitudinem ſecedens, piis vitæ Religioſæ totus exercitiis continuò detentus, an. ſalutis humanæ 1491. ætatis ſuæ ſuprà centeſimum in *Leiſtoſti*, Suffolcenſis Comitatus oppido, vivendi finem fecit die 15. Januarii, non ſinè ſanctitatis opinione: alii tamen dicunt plus minuſvè centenarium illum obiiſſe, ibique ſepultum. Cujus Epitaphii hi duo poſtremi referuntur verſus:

Venit ad occaſum morbo confectus amaro
Spiritus alta petit, pondere corpus humum.

Scripta ejus inſcribuntur:

1. *Chronicon de Inſtitutione, ſucceſſione, intitulatione & propagatione Ordinis Fr. B. Virg. Dei Genitricis Mariæ de M. Carmeli.* Ad Cyrillum Eccleſiæ Dromorenſis Archidiaconum dicavit ipſe *Thomas, Dei*, ut loquitur, & *Apoſtolicæ ſedis gratiâ Dromorenſis Epiſcopus ac Legatus ſanctæ Romanæ Eccleſiæ.* Extat manuſcriptum Cabilone Ambarrorum in Bibliotheca Carmelitarum, in pergameno exaratum *in-8.°* Quod propriâ manu tranſcripſit Ludovicus Jacob, & poſteà dono dedit R. P. Danieli à Virgine Maria, Provinciæ Flandro-Belgicæ Provinciali: qui typis mandari illud curavit *tomo I. Speculi Carmelitani*: Antuerpiæ anno 1680. *in-folio, p. 172. num. 758. & ſeqq.* Huic Chronico prævius eſt Prologus, qui incip. *Thomas Dei, & Apoſtolicæ ſedis gratiâ, &c.* Caput 1. incipit: *Pſalmographus Divinus ait, &c.* Totus eſt ut probet in hoc opere Carmelitas à Prophetis Elia & Elizæo ortum habere, continuamque ſucceſſionem trahere. Librum *de Inſtitutione Monachorum*, qui nomine Joannis 44. Patriarchæ Jeroſolymitani circumfertur, ſæpe adducit in teſtimonium hujus originis. Ad eumdem finem, citat Gerardum Epiſcopum Laodiceæ Libro *de converſatione Virorum Dei in Terra Sancta ad Guilelmum Presbyterum*: citat Sigebertum in *Hiſtoria Jeroſolymitana*: Joſephum Antiochenum, in *Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Eccleſiæ, cap. 12.* S. Brocardum in *Conſtitutionibus*, circà an. Chriſti 1191. ſcriptis, *cap.* 2. Quas quidem *Conſtitutiones* innominato Brocardo dicit Thomas Scropus *editas ab antiquo tempore memoriale*; ſed aliæ non ſunt

In Ordine ſervatæ Carmelitico ab antiquo memoriali, laudatæque eædem ab Alexandro IV. in Bulla die 24. Februarii 1256. datâ, quæ incipit: *Qui ex Apoſtolici cura tenemur officii.* Citat etiam Thomas Scropus, cap. 6. Joannis Sariſberienſis Librum qui dicitur *Polycraticon*, 7. cap. 38. ubi ſic dicit Doctor ille: *Honorius Papa quartus poſt Nicolaum ſedit Papa. Hic quarto Papatûs ſui anno mutavit cappas Fratrum de Carmelo in purum album, quæ prius erant ſtragulatæ, & barratæ.* Verum enim verò hæc verba eſſe addititia probatur ex eo quod Joan. Sariſberienſis obicrit an 1182. Quomodo igitur Honorium IV. an. 1287. defunctum noſcere potuit? ad continuatorem *Polycratici* aſcribenda ſunt

2. *Informatio & ſupplicatio ad ſummum Pontificem Eugenium IV.* paragraphis quatuor conflata, ſed non integra prodiit *tomo I. Spec. Carmel. p. 186. & ſeqq.* Decurtatam ſic edidit Daniel à Virgine Maria; eo quod in cæteris multa eadem ſunt fundamenta, quæ in Chronico. Integram manuſcriptam habuit eam Joannes Balæus: integram autem manuſcriptam etiamunum ſervant Carmelitæ Mechlinienſes & Colononienſes in ſuis Bibliothecis. Porrò hæc incipit his verbis: *Eugenio Beatiſſimo Papæ IV. Univerſi Gregis Anachoretarum, ſervorum Apoſtolicæ ſedis minimus Frater Thomas Bradley, Conventûs Carmelitarum civitatis Norwici in regno Angliæ ſalutem, & cùm omni ſubjectione, ac devotione plenam in omnibus obedientiam.* Occaſionem hujus Operis ſcribendi dederunt quidam dicentes nec ipſum Ordinem, nec Fratres hujus Ordinis eſſe, vel fuiſſe ſequaces Prophetarum *Eliæ*, Eliſæi, Prophetarum, nec Fratres glorioſæ Virginis *Mariæ*, ſed potiùs cujuſdam *Mariæ Eremiticæ* inhabitantis per Angelum converſæ.

Inter Auctores quos teſtes appellat, unus eſt Philippus Jerapolitanus *ſuper Evangelium Joannis, cap. 1.* Qui *Philippus* idem eſſe videtur atque *Philippus Grævapolitanus*, ſivè *Philippus Grevius*, Cancellarius Pariſienſis, circà annum 1237. defunctus, cujus Commentaria Mſſ. in Evangelia aſſervantur in Bibliotheca S. Petri Cantabrigienſis, Cod. 103. num. 1665. ſicuti notant Jacobus le Long, in *Bibliot. ſacra*, *pag. 754.* Caſimirus Oudin, *tom. III. Commentar. col. 122.* Moreri edit. 1732. &c. Scripta eſt hæc informatio in *cella Anachoretæ*, *Norwici an. D. 1441. die 3. menſis Decembris.* Ita ſignat ultimò Thomas Bradley.

3. *Tractatus de fundatione, intitulatione, antiquitate, Regula & confirmatione Ordinis Fratrum glorioſiſſimæ Dei Genitricis, ſemperque Virg. Mariæ de Monte-Carmeli.* Ad Joannem Blancneium Monachum Ordinis S. Benedicti ſcriptus. Extat Codex Mſ. apud Carmelitas Mechlinienſes in eorum Bibliothecis; & ſimilem Mſ. olim poſſedit Joannes Balæus, & compendioſiorem edidit Daniel à Virg. Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 150. num. 827.* Integrum autem typis non mandavit; eo quod pleraque ſint eadem, quæ in Chronico, vel in aliis Antiquiorum Carmelitarum Operibus. Illud tamen in hoc Tractatu ſingulare eſt, quod in ejuſdem Thomæ Bradley non ſcribitur; nempè *cap. 2.* agens de *habitu Ordinis* Carmelitici citat Joannem Halgrinum Abbavillæum Cardinalem an. 1237. defunctum, in Commentariis ſuper Epiſtolam ad Hebræos, cap. 11. *circuierunt in Melotis & in pellibus Caprinis.* In eodem *cap. 2.* refert revelationem B. V. Mariæ S. Simoni Stochio præbentis *Scapulare* & dicentis: *hoc erit tibi & cunctis Carmelitis privilegium; quod in hoc moriens, æternum non patietur incendium.* At de illa viſione Thomas Bradley omninò tacet in duobus præcedentibus Operibus: videat nunc Joannes Launoyus utrum negativum, quod ex his Operibus peteretur argumentum, affirmativo præponderare valeret. Nam *Prologus* hujus tertii tractatus, qui primus fortè meliùs appellaretur, ſic incipit:

„Quia Iſayas Propheta, cùm de Chriſti Incar-
„natione prophetaret, promiſit, quod *Virgo Deum*
„foret *paritura* (Iſayæ 7.) & *gloriam Libani*, id
„eſt abbedinem & *decorem Carmeli* poſſeſſura,
„(Iſayæ 35.) ſcilicèt Ordinem Eremitarum de
„Monte-Carmeli; qui *Grex Dei* eſt [Michææ 7.]
„Ideò ego Thomas Bradley glorioſiſſimam Vir-
„ginem Mariam, Matrem Carmeli, in ſuis gre-
„gibus, id eſt Carmelitis & hæreditate, ac poſ-
„ſeſſione, laudare ac magnificare, non per fa-
„bulas, ſed per res geſtas, diſpoſui.

4. *Catalogus Sanctorum Ordinis Carmeli*, Lib. I. incipit: *Quoniam Deus in Sanctis ſuis.*

5. *Compendium Hiſtoriarum & Jurium*, Lib. I. incipit: *Filii Prophetarum ſunt Fratres.*

6. *De Privilegiis Pontificum*, Lib. I. incipit: *Dum præcelſa meritorum inſign.*

7. *De Sectis & Hæreticorum introitu in Angliam*, Lib. I. *Mſ.* olim apud Joannem Balæum.

8. *Sermones de decem præceptis*, Lib. I.

9. *De Legatione ſua ad Rhodios*, Lib. I.

10. Decem Libros Philippi Ribboti Carmelitæ Catalani, *de peculiaribus Carmelitarum geſtis*, è Latino idiomate in Anglicum Sermonem tranſtulit, & Cyrillo Garlandio ſui Cœnobii Norwicenſis Priori dedicavit. Habentur Mſſ. in Bibliot. Lambethana, *in-folio*: in qua eam integram verſionem Henrico Warthon demonſtravit Joannes Batteleyus Archidiaconus Cantuarienſis; ſicuti refert ipſe Warthon, in *Appendice ad Hiſtoriam Literariam Guillelmi Cave*, *p. 48.* Et hinc exſcripſit Caſimirus Oudin, in *tomo III. Commentar. de Scriptor. Eccleſiaſt. p. 1126.*

De Thoma Scropo honorificam habent mentionem Joannes Lelandus & Pitſeus, *de Scriptoribus Angliæ*: Joannes Balæus, *ibidem.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Geſner.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Clemens Reynerus, *de Apoſtolatu Benedictinorum in Anglia*: Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibl. Eccleſiaſt. cap. 525.* Gerardus Joan. Voſſius, *Lib. III. de Hiſtor. Latinis cap. 9.* Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptor. Hiberniæ, cap. 4. & in Annalibus Hiberniæ anno 1491.* Jacobus de Plebe, in *Indice Illuſtr. Carmelit.*

E Carmelitis Joannes Palæonydorus, in *Epiſt. ad Rumoldum Laupach*, quæ legitur *tomo I. Spec. Carmelit. p. 221. num. 936.* Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. p. 79.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, *p. 368.* Joannes-Bap. de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1491. num. 5. p. 976.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 406.* Irenæus à S. Jacobo, *de ſingulari Virginis protectione*, *p. 28.* Petrus-Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelit. p. 60.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. p. 955. num. 3363.* Ibidem, *pag. 1043. num. 3616.* Ibid. *p. 1121. num. 3951. &c.* Vide *ſuperiorem col. 807.*

L V I I.

THOMAS A S. VINCENTIO, natione Hiſpanus, in ſeculo dictus Ferdinandus Malonus, Doctor Salmanticenſis, poſteà Carmelita Excalceatus

Digitized by Google

T.

Excalceatus anno 1601. Valliſoleti factus, ſacræ Theologiæ Lector, Prior Matritenſis & Toletanus; vir ſingulari religione præditus, & eximiâ Litterarum cognitione clarus, Hiſpanico idiomate edidit ſimul cùm Martino à Jeſu Maria altero Excalceato Carmelita ſcribens:

1. *Apologemata ſuper origine & antiquitate Ordinis Carmelitarum:* quæ Franciſcus à S. Maria Diſcalceatus alius Carmelita Latinè compoſuerat titulo: *Apologia Hiſtoriæ Propheticæ*, quia hæc Hiſtoria Prophetica ad Inquiſitionem Hiſpanicam delata fuerat, ſed indè immunis evaſerat. Quapropter Martinus à Jeſu Maria & noſter Thomas à S. Vincentio iſthæc *Apologemata* Philippo IV. Regi Catholico, Generalique Inquiſitioni Hiſpaniarum obtulerunt *Matriti* excuſa anno 1631. *in-folio.* Prodierunt etiam Pariſiis anno 1632. apud Petrum Baillet, *in-8.°* & Coloniæ 1640. in *Diſſertatione Hiſtorico-Theologicâ* Thomæ Aquinatis de Sancto Joſepho, *de Patriarchatu Eliæ*: parte 2. ſectione 3. in fine.

2. Thomas à S. Vincentio ſcripſit *de Viſitatione Regularium*, Lib. I. qui *Mſ.* aſſervatur in Cœnobio de Cogolludo.

Thomam à S. Vincentio laudant Thomas Aquinas à S. Joſeph, *loco mox citato:* Franciſcus à S. Maria, *Lib. IV. Hiſtor. Prophet. cap. 17.* & *Lib. V. cap. 16.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana, Mſ. p. 407.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 83.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1330.* Antonius à Spiritu-Sancto, in *Directorio Regularium, tract. 3. Diſput. 1. ſect. 1.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, p. 419.*

LVIII.

THOMAS A VIRGINE, natione Belga, in ſeculo dictus *Audenaerde*, Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, Prior Aloſti, & aliorum Conventuum, necnon Monialibus à Confeſſionibus ſecretis, atque Concionator facundus, obiit *Galriæ*, die 22. Februarii, anno Chriſti 1687. ætatis ſuæ 65. Profeſſionis Carmelitanæ 44. Sacerdotii ſuſcepti 41. Duo juri publico fecit Opera, quorum inſcribitur:

1. *Concordia Evangelica Chriſti cùm Maria ſuper quodlibet Evangelium Dominicale, concianem complectens bipartitam:* cujus prima pars eſt de Chriſto Evangelizaote; pars ſecunda *de Dei-para cùm Chriſto concordante.* Latinè. Antuerpiæ, anno 1673. *in-4.°*

2. *Typus gratiarum B. V. Mariæ: ſivè diſcurſus morales prædicabiles ad fidelium in animos devotionem ergà Dei-param inſtillandam.* Latinè. Coloniæ Agrippinæ, *1687. in-8.°*

Thomam à Virgine laudant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1112. num. 3939.* & R. P. Illuminatus à Spiritu-Sancto Carmelita, in *Schedis, Mſſ.* ad nos Aureliam Bruxellis miſſis die 13. Auguſti an. 1741.

LIX.

THOMAS VITECOC, natione Gallus, Provinciæ Franciæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, Epiſcopus Candevicenſis ſeu Candavienſis ſub Archiepiſc. Dyrrachino in Macedonia: vir moribus & pietate clarus, migravit Pariſiis, anno 1403. die 20. Junii, & apud ſuos ſepultus in Choro Carmelitarum, cùm iſto Gallico Epitaphio.

D. O. M.

CI GIST FR. THOMAS VITECOC;
JADIS EVÊQUE DE CANDEVIC;
DE L'ORDRE DES FF. DE N. D. DU CARME;
QUI TRÉPASSA LE XX. JUIN
M. CDIII.

Hunc memorant Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Epiſcoporum Ordinis Carmelitarum.* Idem in *Catalogo Mſ. Conventuum Ordinis Carmelitarum, p. 176.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 963. num. 3388.*

LX.

Diſſertatio de vita & ſcriptis Thomæ Waldenſis.

THOMAS WALDEN, inquit Balæus, (a) à Waldenſi oppido natali, ſed Netter à progenitorum cognomine dictus, Joannem ac Mathildem parentes habens, Carmelitani Ordinis veſtem Londini, & Magiſterii Theologici pileum Oxonii ſcientiſſimus ſuſcepit. Ad Concilium Piſanum, ſuper tollendo Eccleſiæ Schiſmate, & unione in eadem facienda, ſtatim ab Anglorum Rege Henrico IV. ſolemnis hic nuncius mittebatur anno Domini 1410. ubi coram Cæſare Sigiſmundo, Alexandro V. Romano Pontifice & magno Cardinalium ac Primatum numero, ſuæ Legationis cauſas agebat, prædicabat, diſputabat, omniaque adverſariorum ex parte Gregorii & Benedicti argumenta ſolvebat.

Reverſus poſteà, & Provincialis Carmelitarum præſes effectus, numero vigeſimus tertius, pro fide Catholica contrà Wicleſiſtas ad quotidiana bella ſe ferò his verbis accinxit. *Perge Domine Papa* (in Libro da Sacramentis cap. 17. inquit) *perge quod cupis: & ego tecum ubicumque volueris, nec deſeram: in authoritate Dominorum meorum incedam, & in armis eorum pugnabo, &c.* Unde ſtatim in ſuggeſtu publico, Regem ipſum Henricum tunc Quintum ſocordiæ admonuit in puniendis hereticis. Quo facinore ab eodem Rege acceptus in Concilii partem, ſive da Republica, ſeu de Religione quæſtio eſſet. Soluſque à Nobilitate & Clero pugil ſtrenuus electus eſt, qui Pontificiorum fulminibus, Wicleſiſtarum atque Pragenſium turmas premeret ac protereret.

Inde fiebat prædicti Regis Confeſſor, inde ad Conſtantienſe Concilium Generale anno Domini 1415. contrà Huſſitas magnæ authoritatis Orator: indeque ad Uladiſlaum Poloniæ Regem, & ad Michaelem Pruſſiæ Generalem Magiſtrum, anno Domini 1419. ut pacem inter eos componeret, Ambaſſiator Regius mittebatur expertus in ipſo itinere maris periculum. Et hæc per illum fiebant, ne horum Principum bellis, Papæ ac Prælatorum exercitus adverſus Bohemos Huſſitarum fautores collectus, impediretur.

In qua etiam Legatione Vitoldum Lithuaniæ Ducem, maximum Orbis tyrannum, ad probos mores & fidem Catholicam cum tota gente con-

(a) Balæ. de ſcriptor. Britan. Cent. 7. cap. 54. pag. 369. edit. Baſil. 1557. in-folio.

T.

vertit; atque in ejus patriæ Regem coronari, per Papam & Cæſarem fecit, ut & illis eſſet auxilio in ſubactione Bohemorum: quod ſtatim fiebat. Plantavitque omnium primus in eo, regno Ordinem Carmeliticum; ut illicò ſummis Pontificibus omnes ſuis concionibus adhærentes firmarent. Oblatos honores multos & magnos admittere noluit. Anglorum Rex Henricus V. ad Vicennarum Saltum, propè Lutetiam, mortem expectans, in hujus Waldeni ſinum vitales ſpiritus efflaviſſe dicitur, ut ejus, cui vivens maximè fidebat. Pro cujus filii Henri VI. ſolemni Coronatione Pariſiis facienda, in Gallias eum aliis miſſus, decimo ſexto Officii ſui anno, Rothomagum pervenit; ubi inter ſuos Carmelitas, morbo acutiſſimo correptus, è vita migravit ſecundo die Novembris, anno nati Salvatoris 1430. & illic eſt honorificè tumulatus. Quem inter Sanctos relatum ferunt, Volaterranus, Trithemius, Gerbrandus, & Julianus Haſart.

Opera Thomæ Waldenſis edita.

Omnium notiſſima & Operum Thomæ Waldenſis præſtantiſſima circumferuntur Doctrinale Antiquitatum, Tractatus de Sacramentis, Sacramentalia, & faſciculus zizaniorum Wicleſi: quorum.

1. *Doctrinale fidei Eccleſiæ Catholicæ contrà Wicleviſtas & Huſſitas, eorumque Sectatores; continens Libros quatuor, de Chriſto, de Petro, de Eccleſia, deque Religioſis, & aliis perfectis.* Doctrinale hoc tempore prius eſt, ſi ætas compoſitionis attendatur.: illud enim Martino V. ſummo Pontifici obtulit anno 1426. Joannes Taceſphalus Doctor Oxonienſis Carmelita; typis autem poſterioribus cuſum eſt Pariſinis *in-folio*; apud Jodocum Badium, anno 1532. ad Nonas Septembris. Illud quoque Badius Clementi VII. Papæ dicans hæc profert verba in Epiſtola nuncupatoria.

„Quia pernicioſiſſima hæreſis hac noſtra tem-
„peſtate criſtam erexit, & Walden contra illam
„optimè ſcripſit, inceſſit omnibus ejus quam pri-
„mùm imprimendi ſanctiſſima libido. Et quia
„ſecundum & tertium tomum pridem impreſſeram,
„primumque apud Carmelitas Gandaventes eſſe
„Reverendus P. *Fr. Nicolaus Audet Generalis Prior*
„intelligeret, anxiè curavit illum à Patribus illis
„per virtutem obedientiæ debitæ ad nos mittendum
„& nomini tuo ſanctiſſimo nuncupandum & di-
„candum. Quod nos quoque lubentiſſimè facimus,
„multiſque de cauſis faciendum eſſe ducimus.
„Primum, quia, &c.

2. *Doctrinalis Antiquitatum Eccleſiæ Jeſu-Chriſti Liber V. ac tomus ſecundus de Sacramentis, editus in Wicleffiſtas & eorum Aſſeclas, per venerabilem Theologiæ Profeſſorem F. Thomam Walden... atque examinatus & approbatus ſub Beatiſſimo Papa Martino Quinto.* Impreſſus *in-folio* Opera & impenſis Jodoci Badii Aſcenſii: juxta exemplaria illi oſtenia & ſuppeditata in Carmelo Parrhiſiano ad Idus Octobris 1521.

Epistola ſanctiſſimi Papæ Martini V. od dilectum filium Thomam Walden, Ordinis B. M. de M. Carmelo, Provincialem Angliæ, & ſacræ Theolog. Magiſtr.

„Dilecti fili ſalutem & Apoſtolicam benedic-
„tionem. Placuit primo nobis Opus quod ediceras
„contrà Huſſitas hæreticos; teque ſumus hortati,
„ut id quod reſtabat in materia de Sacramentis,
„ſimili perficeres ſtudio & diligentia; quod te
„feciſſe gaudemus, & tuum ſtudium utile & ſa-
„lutare Eccleſiæ, commendamus. Recepimus
„enim nuper de manu dilecti filii Joannis B. M.
„de Monte-Carmelo, magiſtri in ſacra pagina,
„latoris præſentium, volumen ſecundum de Sa-
„cramentis, quod per ſolemnes viros videri &
„examinari fecimus, ſicut primum, quod pariter
„fuit ab omnibus commendatum. Ex quo deſide-
„ramus, ut volumen tertium, de Sacramentali-
„bus, cum illud perfeceris, nobis mittas. Cæ-
„terum ut damnatas concluſiones Witeleff ſecu-
„rius valeas confutare, mittimus tibi Bullam de
„damnatione Librorum prædicti hæretici. Et
„cupientes quantum poſſumus erga te propitiare
„Dei gratiam, pro cujus cauſa laboras, bene-
„dictionem noſtram dedimus tibi, & omnibus
„fratribus tuæ Provinciæ. Datum Romæ apud
„Sanctos Apoſtolos ſub annulo piſcatoris, octavo
„die Auguſti, Pontificatûs noſtri anno decimo.

Examinatio ista.

„Fieri cœpit 15. Kalend. Julii, & duravit uſ-
„que ad decimum Kalend. Auguſti, quo die præ-
„ſentabatur Papæ, præſentibus Cardinalibus Præ-
„latis in Conſiſtorio, per Commiſſarios, Domi-
„num N. Presbyterum Cardinalem S. Petri ad
„vincula, & Dominum Bernardum Epiſcopum
„Cavellacenſem, Doctorem in Theologia.

„Quâ autem occaſione tomus hic ſecundus
„typis fuerit mandatus, explicat editor R. P.
„Fr. Ludovicus de Lyra, Theologiæ Profeſſor,
„& Carmelitarum Pariſienſium Prior, in Epiſtola
„ad Reverendiſſ. Dom. Sigiſmundum Gonzagæ
„Presbyterum Cardinalem Mantuanum, & Car-
„melitici Ordinis Protectorem.

„Cum renaſcenti, *inquit*, hæreticorum veneno
„ſedulâ indagatione antidotum ego & Fr. Joannes
„Hottus, Theologiæ & Carmelitani inſtituti una
„mecum Profeſſor, inveſtigaremus, omneſque
„angulos Bibliothecæ noſtræ excuteremus, inci-
„derunt in manus noſtras præclara duo volumina
„in Wicleffiſtas & Huſſitas, teterrimas Eccleſiæ
„Catholicæ peſtes, per venerabilem ſacræ Theo-
„logiæ & Carmelitanæ religionis profeſſorem, ejuſ-
„demque in Anglia Provincialem, F. Thomam
„Walden, ſtudioſè ſcripta, unum de Sacramen-
„tis, alterum de Sacramentalibus: quorum id
„quod de Sacramentis priùs emittendum duxi-
„mus, quod circà ea & turpius, & periculoſius
„erratum videremus.

„In quo quidem Opere concinnando, neſcio
„quæ quibus anteferam, quæve prima commen-
„dem: hominiſne modeſtiam, qua nihil quod
„non idem primariis Eccleſiæ orthodoxè proce-
„ribus placuiſſe probarit, aſſeruerit, an ſtudium,
„quo ſe tot divinarum Litterarum interpretes,
„Conciliorum à ſecretis, Hiſtoriarum ſcriptores
„& intellexiſſe docuerit: an judicium, quo quæ
„maximè ad rem facerent, maximeque Eccleſiæ
„fidelium placerent, delegerit: an pietatem & in
„fidem noſtram zelum, ratione cujus tot labores
„obierit: an demum hæc ex æquo omnia.

3. *Sacramentalia Fr. Thomæ Walden, Theologiæ* & Carmelitani ſodalitii Profeſſoris celeberrimi: *ſextum videlicet volumen Doctrinalis Antiquitatum Fidei Catholicæ contra Witcleviſtas & eorum Aſſeclas:* impreſſum & recognitum, operâ quidem Jodoci

T.

Bedii Aſcenſii : impenſis eutem Franc. Reginaldi, pridiè Natalis Dominici 1523. Pariſ. *in-folio.*

Ipſe Thomas Waldenus in Epiſtola ad ſummum Pontificem ſcripta Martinum V. poſt approbationem Operis de Sacramentis ſic loquitur. „ In-
„firma (*a*) mea, ego reputo, ſummus Pater
„elegit, ut confundat fortia : ſi ſic, non in for-
„tibus verbis meis, vel ſenſibus, quæ revera
„non habeo, ſed libenter gloriabor in infirmi-
„tatibus meis, ut inhabitet in me virtus Chriſti.
„Et erit, ſi multiplex infirmitas, gloria multiplex.
„Quam ſi enumerem, quanta putas inops gloria,
„quod *volumen ejus ſecundum* recepit Apoſtolus?
„Quanta item additur, quod *examinari feceris*
„*ipſum per viros ſolemnes.* Sed tertia ſuperat om-
„nem ſpem, quod pariter erat *ab omnibus com-*
„*mendatum.*

„Quid jam teſtæ reſtat fragili ferre quartam?
„*Ex quo deſideramus, ut volumen tertium de Sa-*
„*cramentalibus, cum id perfeceris, nobis mittas.*
„Claravallenſis Abbas (*b*) Bernardus ad Hen-
„ricum Senonenſem reſcribens ait». Placuit præſtantiæ veſtræ novum aliquid à nobis dictatum, requirere. Gravamur pondere dignitatis, ſed dignationis munere gratulamur & blanditur petentis favor, & petitionis terret exactio. Quid enim nos ſumus, ut ſcribamus Epiſcopis? Unde dere, inde & negare compellor, quod poſtulor. Scribere tantæ altitudini ſupra me eſt. Utrobique periculum, ſed in ea parte majus imminere videtur, ſi non obediero. Hac itaque exiens, quæ minus offenſiva apparet, facio quod jubetis.

„Si ſic gravatur Bernardus ſcribere ad Epiſ-
„copum : quid facturus eſt exiguus, & puſillus
„Thomas ſcripturus ad Papam? Sed & multo
„gravius experitur periculum, ſi non obediat
„Thomas Apoſtolo, quàm Bernardus, ſi non
„Epiſc. Et Paulum audio dicentem : (*c*) væ mihi,
„ſi non Evangelizavero. Et ego inter hæc peri-
„cula ſaliens obedire eurabo dicens : (*d*) Do-
„mine factum eſt, ut imperaſti, & adhuc locus
„ſupereſt; ſupereſt, inquam tractare de Jejuniis,
„de Indulgentiis, &c.

Fecit equidem Thomas Waldenus quod imperavit ſummus Pontifex : aſt utrum hujus præceptum plenè ac debitè adimpleverit, aperiunt quæ ſequuntur.

EXTRACTUM è Regiſtro Concluſionum ſacræ Facultatis Theologiæ in Univerſitate Pariſienſi.

„Decreverunt Decanus & Facultas Theologiæ
„Scholæ Pariſienſis Librum hunc à præclariſſimo
„Doctore Thoma Walden ſtudiosè compoſitum,
„utilem admodum eſſe, dignumque ut edatur :
„quandoquidem ad enervandas Lutheranas calum-
„nias atque hæreſes reipublicæ Chriſtianæ perni-
„cioſiſſimas plurimum conducit. Quod Notarii
„ejuſdem Facultatis ſigno manifeſtum eſt ſatis,
„his ſubſcribendo, anno Chriſtiano milleſimo
„quingenteſimo viceſimo tertio, idibus Decemb.
» De Mandato D. Decani, ex ordinatione
» ſacræ Facultatis, J. TAUVEL.

De qua quidem Approbatione mentionem faciens Ioannes Rochus Doctor & ſacræ Theologiæ

(*a*) Bullarium Carmelitar. tomo I. p. 178. 1. Corinth. 25. 27. 2. Corinth. 12. 9.
(*b*) Bernard Epiſt. 42. nuncupator. ad tractat. de moribus & officio Epiſcopor. pag. 461.
(*c*) 1. Corinth. 2. 9. 16. (*d*) Luc. 14. 24.

Profeſſor, atque Carmeli Meldunenſis Prior in Epiſtola nuncupatoria ad Rever. Dom. Stephanum Poncherium, Senonenſem Arebiepiſcopum, hæc dicit de tertio iſto volumine : „Præter quod
„extant & alia tria : duo in Huſſitas, quæ ubi-
„cunque lateant, aliquando Deo auſpice è ſitu
„& pulvere eruemus, cœlique aſpectu donabi-
„mus; & tertium de Sacramentis, quod prope-
„ranti ſtudio Confrater noſter & Contheologus
„Joannes Otho imprimendum curavit. At quia
„de aliis alias, nunc de præſenti loquamur, quod
„ſacro-ſanctæ Theologiæ Pariſienſis Facultas re-
„cognitum & diligenter examinatum ſcivit, ap-
„probavit & in lucem exire permiſit.

Quapropter tria hæc volumina primò ite typis commendata ſunt Pariſinis, ut primus tomus an. 1532. tum Salmanticæ in Hiſpania anno 1556. tum in Italia : ſecundus an. 1521. & tertius prodierit anno 1523. Tria autem volumina ſimul cuſa fuere in Italia, *Venetiis, cura Reverend. P. Joannes-Baptiſtæ Rubei, Ordinis Carmelitarum, Magiſtri Generalis, apud Zilletum, anno 1571. in-fol. 3. vol.* Novam eorum editionem expectamus à R. admodum Patre Timotheo Bergerot Prioris Generalis Carmelitarum Aſſiſtente, qui eam ad exemplaria autographa Mſſ. & ipſi Martino V. oblata terit Romæ & allaborat. Hæc etenim manuſcripta autographa & prima aſſervantur in Bibliotheca Vaticana, in II. tomo Inventarii citata, num. 984. & ſeqq. de quo Dom. Bernardus de Montfaucon, in Bibliothece Bibliothecarum manuſcriptorum, tomo I. p. 100. col. a. C.

Alia manuſcripta ejuſdem Doctrinalis extant in Bibliotheca Regia Pariſienſi Codice 3677. & 3678. quoad *volumen ſecundum de Sacramentis :* Codice 3679. quoad *volumen tertium de Sacramentalibus.* Inſuper in Bibliotheca Colbertina, Codice 386. annumeratur *Thomæ Waldenſis Doctrinale Eccleſiæ Chriſti contrà blaſphemias Wicleſi :* verùm hæc Bibliotheca Colbertina in præfatam Regiam Pariſienſem inducta eſt, curante Eminentiſſ. Dom. Cardinali Hercule de Fleury, Regni Galliarum Adminiſtro. Prætereà in Catalogo manuſcriptorum Regis Angliæ, qui fuit cuſus Londini *in-4.°* anno 1734. recenſetur *Doctrinale Thomæ Waldenſis contrà Wicleſiſtas*, p. 163. De quibus & ſingulis Codicibus mentionem facit jam laudatus Dom. de Montfaucon, in præfata Bibliotheca Bibliot. Mſſ. pag. 630. col. 2. C. pag. 744. col. 1. B, & pag 926. col. 1. E.

Opera Thomæ Waldenſis inedita.

4. *Tomus quartus Doctrinalis Antiquitatum Eccleſiæ Chriſti*, de quo ipſe Thomas Waldenus in præmemorata ad Martinum V. Epiſtola circà an. Chriſti 1428. ſcripta ſic loquitur. (*a*) » Do-
» mine factum eſt, ut imperaſti, & adhuc locus
» ſupereſt. Supereſt, inquam tractare de Jejuniis,
» de Indulgentiis, & Juribus & Immunitatibus Ec-
» cleſiaſticis; de fide quoque, & hæreſibus, &
» reliquis multis : quæ omnia in hoc volumine
» (*tertio*) ne modum excederet, tractare non
» potui.

Aſt utrùm extet, incertum eſt, niſi quod, ut ait Pitſeus, dicitur aſſervari manuſcriptus Oxonii & Cantabrigiæ, in Collegio Mertonenſi, & S. Benedicti, ac in privata Bibliotheca Baronis *de Lumleio.*

(*a*) Bullar. Carmelit. tom. I. p. 178. col. 2.

T.

5. *Faſciculus zizaniorum Wiclefi*, Lib. I. qui incipit: *Inimicus homo hoc fecit.* Codex manuſcriptus penes Jacobum Uſſerium olim aſſervabatur; uti refert Henricus Warton, in Appendice ad Hiſt. Litterariam Guillelmi Cave, *p. 76.* Aſſervatur etiamnum Mſ. in Bibliotheca Bodlejana, *Codice 2629.* in Codicibus Hipperoy Bodlejani, *Codice 163.* teſte Caſimiro Oudino, *tomo III. Commentariorum de Scriptoribus Eccleſiaſticis, p. 2215. & 2216.* ſimilem Codicem manuſcriptum habuit penes ſe Joannes Balæus, qui ex illo *Faſciculo* plurima inſeruit ſuo *de Scriptoribus Angliæ Catalogo:* putà *p. 493.* in Appendice ad Joannem Thoreſbium: *pag. 507.* in Appendice 2. ad Joannem Sharpe: *pag. 516.* in Appendice 3. ad Thomam Colby: *p. 543.* in Appendice 3. ad Joannem Purvey, &c.

6. *Contrà hæreſes Joannis Wiclefi & Joannis Ouldecaſter*, Lib. manuſcriptus finem habens imperfectum, aſſervatur in Bibliotheca Univerſitatis Cantabrigienſis, *Codice 1419.* in manuſcriptis Collegii S. Benedicti, *Codice 142.* vide tomum XI. Concilior. Labbe, parte 2. p. 2323.

7. *Rationes & Motiva & Reprobationes 45. articulorum Wiclefi & Sectatoris Joannis Hus*, leguntur manuſcripta in Bibliotheca Bodlejana, *Codice 2714.* in Mſſ. Codicibus Thomæ Bodleji, ſuper D. I. Art. *Codice 115. num. 1. à p. 1. ad 19.* aſſervantur etiam in Bibliotheca Cantabrigienſi, *Codice 2145.* in Mſſ. Codicibus Collegii S. Mariæ-Magdalenæ Latinis, *Codice 4. num. 3.* Idem Opus Mſſ. inſpicitur inter Codices manuſcriptos Bibliothecæ Canonicorum Lateranenſium S. Joannis Patavini, ad lævam partem Bibliothecæ, *ordine 3.* ut habet Jacobus Philippus Thomaſius, in Catalogo Bibliothecarum Patavinarum Publicarum & Privatarum, quem an. 1639. Utini, edidit *in-4.°*

8. *Gravamina Fratrum contrà Oxonienſes*, Lib. I. qui incipit: *ſupplicant Reverendiſſ.* Hic Liber Mſ. cum Faſciculo zizaniorum aſſervatur in Bibliotheca Bodlejana, *Codice 2629.* jam citato, cum *Epiſtolâ quatuor Ordinum Clauſtralium Mendicantium Oxoniæ ad Joannem Ducem Lancaſtriæ, contrà Magiſtrum Nicolaum Herford, & alios pacem perturbantes, p. 66.* Viderint tamen teſtes oculati, utrùm hæc Epiſtola unum ſit idem Opus cum *gravaminibus Thomæ Waldenſis.*

9. Commentaria in *Geneſim*, in *Leviticum*, in *Exodum*, in *Sapientiam Philonis*, Lib. IV.

10. Commentaria in *Acta Apoſtol.* Lib. I.

11. Commentaria in *Epiſtolam ad Romanos*, Lib. I. Incipiunt: *Accepimus gratiam ad Roma.*

12. Commentaria in *Primam Petri Canonicam*, Lib. I. Incipiunt, *Aſcendit Petrus in Superiora.* Ex his Commentariis unum tantummodo in Pentateuchum generatim commemorat Sixtus Senenſis, Lib. IV. Bibliothecæ ſanctæ. Singula recenſet Jacobus le Long, ſua in Bibliot. ſacra, pag. 877. col. 1. D. De illis etiam Fabianus Juſtinianus egerat lib. III. de ſacra ſcriptura pag. 366. 376. 379. 445. & 542. verum notaverat p. 547. Comentaria in Epiſtolam ad Romanos valere tantum in cap. 1. v. 1. ad verſ. 10. & animadverterat pag. 566. Commentaria in 1. Petri Epiſt. verſari ſolummodò à verſu primo in v. 1.

13. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. Inc. *In manibus ſuis abſcondit lucem.*

14. *Quæſtiones Ordinariæ*, Lib. I. Incipit: *Propoſita quæſtio rem difficilem.*

INCIPIUNT:

15. *Determinationes*, Lib. I. *Sicut intemerata Eccleſia.*

16. *De veritate Evangelica*, Lib. I.

17. *De Corpore Chriſti*, Lib. I.

18. *De Religione perfectorum*, Lib. I. *Sæpè expugnaverunt me à juventute.*

19. *Sermones coram Rege*, Lib. I. *In terra pax hominibus bonæ voluntatis.*

20. *Sermones ad Clerum Oxon.* Lib. I. *Cum gratias egiſſet, diſtribuit.*

21. *De divinatione ad Principes*, Lib. I.

22. *Reſponſa in Concilio Piſano*, Lib. I. *Tempus & reſponſionem cor ſapi.*

23. *Ad Clerum in eodem Concilio*, Lib. I. *Dedi te in lucem Gentium, ut ſis.*

24. *Coram Sigiſmundo Cæſare*, Lib. I. *Domine, ſi in tempore reſtitues.*

25. *De Præſcientia & Prædeſtinatione*, Lib. I.

26. *De fide per Dialogos*, Lib. VII. *In omnibus curioſus ſemper ex.*

27. *Defenſorium pacis*, Lib. II. *Omni quippe regno deſider.*

28. *De Indulgentiis*, Lib. I.

29. *De paupertate Chriſti*, Lib. I. contrà Wiclefum, cujus Liber incipit: *Quia omnia communiter omnibus data*; teſte Balæo, cent. v. cap. 100. in Appendice 1. ad Guillelmum de Pagula, p. 448.

30. *In Remediarum Converſorum*, Lib. I. *De Abſtinentia, quæ contrà ventris.*

31. *Ad Conſtantienſe Concilium*, Lib. I.

32. *Collationes Solemnes*, Lib. I. *Benedictionem Jubilæam Domine.*

33. *Sermones in funere Regis*, Lib. I. *Rex in æternum vive, Nehemiæ.*

34. *In Metaphyſicam Ariſtotelis*, Lib. XII. *Reverendi Patres, ſicut cætera.*

35. *In Ethica ejuſdem*, Lib. X. *Ariſtotelis Ethica narranda.*

36. *In Phyſicam ejuſdem*, Lib. VIII. *Cum omnis ſcientia cauſas.*

37. *De decem Prædicamentis*, Lib. III.

38. *De Cælo & Mundo*, Lib. IV. *Natura, &c. Hic Liber de.*

39. *De Generatione & Corrupt.* Lib. II. *Liber incipit de Generatione.*

40. *In Meteora Ariſtotelis*, Lib. IV. *De primis, &c. Liber iſte.*

41. *Sophiſmaton*, Lib. I.

42. *Commentarii de Anima*, Lib. III. *Bonorum honorabilium, &c. Circa.*

43. *De Anima quæſtiones*, Lib. I. *Circa Litteram Philoſophis quæritur.*

44. *Introductiones Naturalium*, Lib. I. *Natura eſt duplex, Naturans, &c.*

45. *De Re Grammatica*, Lib. I.

46. *Quæſtiones Naturalium*, Lib. I. *Utrum diffinitio naturæ ſit vera.*

47. *De Prædicabilibus*, Lib. I. *In materia univerſalium, ante.*

48. *Summulæ Logicales*, Lib. I. *Nomen eſt vox ſignificativâ.*

49. *Epiſtolæ CLXIV. ad diverſos*, Lib. II. *Venerabili in Chriſto patri, &c.* Inter has Epiſtolas, nonnullas *Diſceptatorias* appellat Joannes Balæus, Centur. 7. cap. 61. pag. 556. quas interdum egit Thomas Waldenus cum *Joanne Luckeo* ſeu *Luckio*, ſed officioſe quidem & amanter, Dominum ſuum ac Magiſtrum illum appellans. Hic Joannes Luckeus, Oxonienſis Academiæ Scholaſticus & Doctor,

atque

T.

atque majoris Eccleſiæ Præpoſitus, vir in Litteris longo tempore verſatus, famæ excellentis pretium inter eruditos commeruit. Ex Wicleſiſtæ doctrinæ Cenſoribus ultimis & hæreticæ (ut vocant) pravitatis Magiſtris, iſte ſub Thoma Arundelo Cantuarienſi Archiepiſcopo, unus habebatur, anno Domini 1412. Qui & ſequenti anno & Londinenſibus Comitiis, ſuæ Villicationis Theologicæ rationem reddidit, collectis iterum ex dicti Wicleſi opuſculis 266. Articulis ſcandaloſis, in piorum Magiſtrorum offenſivis. Fuit illi magna olim cum noſtro Thoma Waldeno familiaritas. Quem & idem Waldenus, jugi ſcripturarum ſtudio, atque acutiſſimis diſputationum certaminibus exercitatum, in quadam Epiſtola narrat. Ipſe Joannes Luckeus eidem Waldeno *Dialogos* Libro uno contentos dicavit.

50. Inter Epiſtolas non *ea* omittenda eſt, quam Waldenus circa annum 1425. *ad Nordovicenſes Fratres* ſcripſit *adverſus Thomam Scropeum*, ſeu *Bradleyum Carmelitam*, qui Evangelium Dei in ſacco & cilicio, catena ferrea cinctus prædicabat. Clamabat enim (a) *novam Hieroſolymam, agni nuptam, è cælo brevi deſcenſuram, & mox in adventum ſui ſponſi paratam fore*. Atque addidit, *illam ſe cum ingenti gaudio in ſpiritu vidiſſe*. Quâ quidem ferventi prædicatione non leviter offenſus Waldenus, eodem anno ad ſuos præfatos Nordovicenſes Fratres Epiſtolam ſcripſit: in qua, poſt prolixam ejus rei narrationem, in hæc prorumpit verba. *Hæc ſcandalum Eccleſiæ*. Inquit; *hæc ſchiſma & commotionem in populis generant; ac ruborem illis Ordinibus inferunt, quos ita tranſcurrit, &c.* Hæc Balæus in Catalogo Scriptorum Britanniæ Centur. 8. cap. 54. p. 627. & 628.

51. *De Legationibus ſuis*, Lib. I. Quem Mſ. penes ſe habuit idem Balæus.

52. *Alia nonnulla* ſcripſit Waldenus, aſſerente toties citato Balæo Cent. 7. cap. 84. pag. 571.

Commendant Thomam Waldenſem Martinus V. Pontifex Maximus in Epiſtolis, quarum *una* prodiit in *Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 177.* ſacra Facultas Theologiæ Pariſienſis, quæ *ſuo nomine* ſolemniter approbavit *tomum III. de Sacramentalibus*; Thomas Rudburnus, Oxonienſis Academiæ Theologus, Archidiaconus Sudberienſis, & Menevenſis ſeu ad S. Davidem Epiſcopus, in *Epiſtolis plurimis, quas ad* noſtrum *Waldenum ſcripſit*. Henricus Kalteiſen Dominicanus, ſacræ Theologiæ Profeſſor in Academia Colonienſi, & hæreticæ pravitatis Inquiſitor, in *Oratione* quam per tres dies *de libera Prædicatione Verbi Dei*, coram Patribus Baſilcenſibus in Concilio Congregatis habuit anno 1433. ſcilicet tertio poſt obitum noſtri Thomæ Waldenum, quem inter Doctores Eccleſiæ vocat *venerabilem & honorabilem tom. XII. Conciliorum*, edit Labbean, *p. 1253.* E. *1254.* A. *1283.* D. *& 1293.* B. Alter Dominicanus & hæreticæ pravitatis Inquiſitor Nicolaus Jacquierus anno 1472. defunctus, in Libro inſcripto *flagellum Hæreticorum, Faſcinariorum*, à Joanne Myntzemberg Carmelita, apud Nicol. Baſſeum editum Francofurti, anno 1581. *in-8.°* aſſerit Calices *etiam vendendos eſſe pro acquiſitione Operum Thomæ Waldenſis.*

Alii ſunt ſexcenti, puta Joannes Trithemius; *Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 767.* Raphael Volateranus, *Lib. XXI. Antropologiæ:* Conradus Gemerus, in *Bibliotheca univerſali:* Henricus Pantaleo, in *Chronographia Eccleſiæ, an.* *1420.* Alphonſus, *Lib. II. de Hæreticis, cap. de Adoratione*, & alibi ſparſim: Robertus Bellarminus, *Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis ſec. 15.* Abraham Bzovius, *tomo XV. Annal. ad annum 1430. num. 87.* Henricus Spondanus, ad ann. 1396. num. VII. Lelandus & Pitſeus, *de Scriptoribus Angliæ:* Angelus Spera, *Lib. V. de nobilitate Profeſſorum Grammaticæ & Humanitatis utriuſque linguæ:* Joannes Cochlæus, in *Controverſiis:* Hieronymus Platus, *Lib. II. de Statu Religioſo, cap. 15. 20. 22. 32.* Jacobus de Plebe, Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in Collegio Piſano Theologiæ Profeſſor publicus circà annum 1592. in *Indice aliquot Scriptorum illuſtrium Carmelitarum ad R. P.* Nicolaum Aurificum Bonfilium, Senenſem, Tuſciæ Carmelitarum Provinciæ Præfectum. Joannes Carthagena Minorita, *Lib. 17. de Deipara, Homil.* 4. Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro:* Andræas Ducheſnius, in *Vita Martini V.* & alii Bibliothecarum Scriptores.

E Carmelitis Arnoldus Boſtius, *Lib. de Viris Illuſtribus Ordin. Carmelit. cap. 35.* Nicolaus Aurificus Bonfilius, in *vita* ipſius *Thomæ* Waldeni, quæ præfigitur tomo primo illius Operum, edit. Venet. 1571. Joannes Palæonydorus, in *Faſciculo Tripartito, Lib. II. cap. 8.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 337.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 79. & 80.* Joannes-Baptiſta de Lezana; *tom. IV. Annal. Carmelit. ad ann. 1430. p. 815.* & anteà paſſim: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. pag. 407.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelitano, tom. II. p. 1042. num. 3614.* Ibid. *p. 1121. num. 3952. &c.*

Neque iis poſtponendi ſunt Cardinalis Staniſlaus Hoſius, in *Confeſſione Fidei Catholicæ, cap. 73. fol. verſo 142.* Edit. Antuerpienſ. *in-folio:* Dionyſius Petavius, in *Rationario tempor. Lib. IX, 1. partis:* Nicolaus Harpsfeldius, in *Hiſtor. Eccleſ. Angliæ.* Petrus Ribadeneyra, in *ſolemnitate SS. Sacramenti:* Joannes Gerardus, in *Patologia:* Georgius Garnefeldus Carthuſianus, in *ſacris Elucidationibus:* Joannes-Baptiſta Gonetus, *tomo I. Clypei Doctrinæ Thomiſticæ:* Andræas Threvetus, in *vitis Illuſtrium Virorum:* Henricus Warton, in *Appendice ad Hiſtoriam Litteriam Guillelmi Cave, p. 75.* Caſimirus Oudin, in *Commentar. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, tomo III. p. 2214. & ſeqq.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis, tomo V. pag. 298.* R. P. Oratorianus N. Fabre, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica*, Gallicè edita, *Lib. 105. num. 78. tom. 21. p. 642.*

» *Thomæ Waldenſis Angli Doctrinale Fidei Ca-*
» *tholicæ adverſus* Wicleviſtas *& Huſſitas, Lib. de*
» *Sacram. &c. in-folio*, trois volumes en 1521.
» 1523. & 1530. Cette édition eſt très-recherchée
» à cauſe qu'elle eſt differente des autres éditions.»
Hæc verba ſunt Joannis de la Caille, in Opere Gallicè edito & inſcripto: *Hiſtoire de l'Imprimerie & de la Librairie, p. 73.* Aliæ duæ tantummodò innoteſcunt editiones, Sa[illegible]icenſis anno 1556. & Veneta 1571. de quib[illegible]oquuntur Joannes Grancolas, in Opere Gallicè inſcripto: *la Critique Abregée des Ouvrages des Auteurs Eccleſiaſtiques: tom. II. p. 427.* Nicolaus Lenglet, in Opere Gallicè inſcripto, *Tablettes Chronologiques de l'Hiſtoire Univerſelle, tom. II. p. 373.* Henricus Warton jam citatus, in *Appendice* quoque laudata *p. 75. linea ultima.*

[a] Apocalypſ. cap. 21.

T.

Thomam Waldenſem multum contuliſſe ad augendam Carmelitarum Londinenſium Bibliothecam teſtatur Joannes Balæus, & ex eo Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *p. 52*. Lezana, *tomo IV. ad an. 1420. num. 9. p. 793*. Quin & ipſo teſte Joanne Pitſeo, hæc Londinenſis Bibl. Lib. noſtri Thomæ Waldenſis induſtria acquiſitis ditata, duobus aureorum millibus pretio dignis; quos majuſculis Litteris Romanis ſcriptos, inquit Lelandus, ex teſtamento ſuis Sodalibus reliquit. Unde nulla erat Londini Bibliotheca (tota ineunte Schiſmate periit) quæ vel multitudine, vel antiquitate exemplariorum, eum Carmelitana conferri potuiſſet. De Thoma Waldenſi per honorificè loquitur inſuper Antonius à Wood, in *Hiſt. de Antiquitatibus Univerſitatis Oxonienſis*, *Lib. I. p. 209*. ad annum 1421.

LXI.

THOMAS WALBSE, Carmelitarum, Provinciæ Hiberniæ Prior Provincialis ad Pium II. Pontificem Maximum ſcripſit *Libellum Supplicem* hâc occaſione. Nobiles viri *Rennedus Macbriayn*, & *Toneleus* Fratres, ac *Jacobus Deles* Domicelli, *Imelacenſis*, & *Limericenſis* Diœceſeos, quemdam locum, *Villamolendini* nuncupatum in dictâ *Imelacenſi* Diœceſi conſiſtentem dono dederunt *Donaldo Ygormellai*, & *Willelmo de Burgo* Carmelitis, ut unus Conventus ejuſdem Ordinis ſub vocabulo *B. V. Mariæ de Monte-Carmelo* conſtrueretur & ædificaretur. *Donaldus*, & *Willelmus*, bonâ fide ducti, locum hunc acceptaverunt & receperunt, atque in eo aliquandiù ſimiliter bonâ fide remanſerunt, ibidemque Miſſas, & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium celebrarunt, ſed nullâ licentiâ ſuper hoc à ſede Apoſtolicâ per eos abtentâ. Propter quod à loci ordinario excommunicati, ut tales denunciati eumdem locum realiter dimiſerunt, & ad ſedem Apoſtolicam recurſum habuerunt. Summus Pontifex eos, juxtà petitionem in *Libello Supplici* contentam, abſolvit ab omnibus Cenſuris & Excommunicationis ſententiâ quam incurrerant, facultatemque eis conceſſit recipiendi & habitandi dictum Monaſterium *Villamolendini*. Quâ de re commiſit judicandâ & terminandâ Archiepiſcop. Caſſelenſi. *Emelaca* enim [Gallicè *Emeley*] Urbs Hiberniæ Inſulæ in *Momonia* Provincia, & in agro *Tipperarienſi* erat Urbs Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Caſſelienſi anno 1568. teſte Jacobo Wareo. Litteræ autem *Pii II*. ad Archiepiſcopum Caſſelienſem datæ ſunt die16. Februarii anno 1460. ſicuti prodierunt *tomo I. Bullarii Carmelitani*, *p. 603*.

LXII.

THOMAS WICHINGHAMUS, natione Anglus, Cœnobii Norwicenſis Carmelita: qui poſtquàm in [illegible] ſua humaniores Litteras, & prima Philoſop[illegible]udimenta didicit, in inferiorem German[illegible]ofectus, Coloniæ Agrippinæ Philoſophicis & Theologicis ſtrenuam magno cùm proventu navavit operam: æmulus aliorum ejuſdem cognominis *Henrici* ſcilicèt *Richardi* & *Simonis Wichinghami*, itidem Carmelitarum Auctorum ſcripſiſſe circà annum 1372. aſſeritur Opera, quorum titulo dicuntur:

1. *Sermones*, Lib. I. Joannes Pitſeus hoc ſolum Opus noſtro Thomæ adjudicat. Verùm.

2. *Quæſtiones Theologicæ*. Quas *Mſſ*. aſſervari in Collegio Oxonienſi affirmat Thomas Jameſius, in ſua *Egloga*.

3. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV. quos *Mſſ*. aſſervari apud Carmelitas Florentinos, in *Membraneo folio* teſtatur Auguſtinus Biſcarretus.

Thomam Wichinghamum commendant Joannes Lelandus, Pitſeus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquitatum Ordinis Carmelit*. Alegreus Caſſanarus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 307*. ubi teſtatur ſe vidiſſe in celebri Turiaſonenſis Eccleſiæ Cathedralis Bibliothecâ duos alios Thomæ Wichinghami Libellos, mediæ tamen molis: quorum primo titulus eſt, *Modus concionandi*; qui incip. *Miſertus fueram jam dudùm*. Secundo titulus erat: *Iſagoge Scripturarum*; cujus initium erat; *de Moyſe compertum eſt*: Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *anno 1372. num. 6. p. 674*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſſ. p. 409*. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit. p. 94*.

LXIII.

TIBURTIUS A S. JACOBO, natione Gallus, patriâ Andinus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, anno ſalutis humanæ 1621. die 14. Octobris, Andegavenſi in Monaſterio vota dixit: ſuæ Provinciæ Procurator Syndicus anno 1647. die 28. Junii in Capitulo Provinciali Pictavis celebrato inſtitutus eſt, & anno 1651. ac in Turonenſi anno 1654. Reverendiſſimi Patris *Marii Venturini*, Ordinis Carmelitarum Mag. Prioris Generalis, per Galliarum Regnum Agens Generalis: vir in Jure Canonico eruditus, & morum probitate clarus, obiit Andegavi anno 1673. die 31. Auguſti, poſtquàm Latinum Opus edidiſſet, cui titulus inſcribitur.

Medulla totius Juris Canonici compendioſa facilique methodo digeſta. Opus non ſolùm Juris utriuſque ſtudioſis, ſed etiam Confeſſariis & Concionatoribus, necnon Theologis, & omnibus quotquot perfectum interni & externi Eccleſiæ fori cognitionem nem aſſequi contendunt, apprimè neceſſarium. Pariſiis, anno 1660. *in-16.°* apud Joannem Julien, & Antonium Padeloup.

Tiburtium à S. Jacobo commendant *Acta Mſſ*. Capitulorum Provinciæ Turoniæ: *Epiſtolæ Mſſ*- Marii Venturini Carmelitarum Prioris Generalis: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 409*. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelitani*, *p. 1094. num. 3862*.

LXIV.

TILMANNUS AQUENSIS, ſic vocatus à Conventu Aquenſi, in quo Profeſſionem Inſtituti Carmelitani emiſit; natione Teutonicus, gentilitio nomine proprio *de Alto-Lapide* dictus: ordinatus fuit ad legendum ſententias Pariſiis pro ſecundo anno, & pro primo ad lecturam Bibliorum in Capitulo Generali Tholoſano, an. 1351. Doctor fuit Pariſienſis anno 1355. promotus; Coloniæ Profeſſor publicus aono 1351. antè Univerſitatis erectionem. Undè Magiſter in Capitulo Generali Burdegalenſi anno 1358. denuntiatur ſimùl ac Prior Provincialis: quo etiam munere inſignitus interfuit Capitulo Generali Trevirenſi,

T.

anno 1362. tanquàm Provincialis Inferioris Germaniæ, & eâdem dignitate decoratus obiit anno ſequenti 1363. Quapropter erravit Lud. Jacob, illum dicens floruiſſe anno 1373. Scripſit:

1. *In Evangelium S. Matthæi lecturam notabilem*, quam habuit Coloniæ, anno 1350. ut loquitur Lezana, ex Speculo Ordinis: in quo Carmelitas inter Doctores famoſos Germanos refertur *Joannes de Aquis*; de quo dicitur ſcripſiſſe ſuper Matthæum; ubi per errorem Joan. vocatur.

2. *In Evangelium S. Joannis lecturam*, quam citat Trithemius, *tomo II. Chronici Hirſaugenſis*, *pag. 253.* ut refert Jacobus le Long, *tomo II. Bibl. ſacræ*, *p. 990. col. 2.* C. niſi alteruter erraverit, Evangelium S. Joannis, pro Evangelio S. Matthæi recitans. Nam Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis*, *cap. 636.* appellat ſolummodo Evangelium S. Matthæi: quod & repetit *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: quem exſcripſit Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. folio verſo 79.*

3. *In Biblia ſacra Commentarios.* Quos citat Franciſcus Sweertius, in *Athenis Belgicis*, *p. 696.* & illos Pariſiis dictavit Tilmannus noſter, quandò illuc deputatus eſt à Capitulo Generali Tholoſano, anno 1351.

4. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria* ibidem anno ſequenti dictata.

5. *Quæſtiones Theologicas*, Lib. I.

6. *Sermones varios*, Lib. I. &c.

Tilmannum de Aquiſgrano laudant alii Auctores; nempè Guillelmus Eyſengrenius, in *Catalogo teſtium veritatis*: Conradus Geſnerus, in *Bibliot. Univerſali*: Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibl. Sanctæ*; ubi præpoſterè vocat Tilmannum Aquenſem, *Lectorem Academiæ Colonienſis*: hæc enim Academia anno tantùm 1388. erectionem accepit ab Urbano VI. Antonius Poſſavinus, in *Apparatu ſacro*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*: Renatus Chopinus, in *Monaſtico*: Joannes Rioche, in *Compendio Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ*: Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*: & ejus recens editor Joannes-Franciſcus Foppens, *tomo II. Bibliothecæ Belgicæ*; *p. 1144.* Jacobus de Plebe, in *Indice Illuſtrium Carmelitarum.*

E Carmelitis Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti*, *cap. 13.* Ubi Provincialatum Tilmanni Aquenſis perperam aſſignat anno 1366. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 305.* ubi indiligenter refert hunc floruiſſe anno 1370. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1363. num. 7. pag. 639.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. p. 410.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1099. num. 3894. &c.*

L X V.

TIMOTHEUS BERARDUS, natione Italus, Provinciâ Ligur, Carmelita Genuenſis, ſacræ Theologiæ Doctor, & Profeſſor in Collegio Romano S. Mariæ Tranſpontinæ, necnon in *Ticini* Conventu Regens Metaphyſices; Procurator Generalis anno Domini 1580. à Reverendiſſimo *Joanne-Baptiſta Caffardo*; Romæ in Comitiis Generalibus celebrans nominatus; qui anteà Prior Genuæ, Commiſſarius & Viſitator Generalis Siciliæ; tandem anno 1587. die 12. Octubris à *Sixto V.* Pontifice Maximo inſtitutus eſt Epiſcopus Naulenſis. *Naulum*, vulgò *Noli*, ſub Genuenſi Dominio & Metropoli. Diù laudabiliter Eccleſiam ſuam rexit, in bona ſenectute obiit Genuæ anno 1616. die 18. Aprilis, & ſepultus eſt in Eccleſia *S. Annæ*, PP. Carmelitarum Diſcalceatorum.

Qui hoc de eo reddiderunt teſtimonium Genuâ Romam, & indè à R. P. Ludovico Perez ſacræ Theologiæ Profeſſore in Conventu Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ, in Belgium ad R. P. Danielem à Virgine Maria Miſſum. » Illuſtriſſimus & Reve» rendiſſimus Dominus Timotheus Carmelita Cal» ceatus, Epiſcopus Naulenſis, vir ſanctitate in» ſignis, & ergà noſtram Congregationem benefi» centiſſimus: qui, cùm noſtram Congregationem » locum ad Eremi fundationem aptum quærere » intellexiſſet, ut in ipſius Diœceſi fundaretur, » toto conatu operam navavit. Quod ut obtineret, » Civitatem atque Capitulum optimas commodi» tates nobis offerre curavit.

» Sed cùm patres noſtri alibi Eremum fundare » ſtatuiſſent, ipſum ad ſolemn. invitarunt. Qui adeò » gaviſus eſt; ut cùm gaudio ad diem mortis ſuæ » videndum, diceret: *Nunc dimittis ſervum tuum* » *Domine*, *&c.* & hujus operis primam fundatio» nem videns, nil aliud ſibi deeſſe, ſcripſerit. » Sperabat enim hanc noſtræ Religioni, quam te» nere amabat, maximè profuturam. Genuam, » expletâ ſolemnitate, cùm patribus rediens, » tranſactis duobus diebus, in febrim incidit; & » per quindecim infirmitatis dies examinatus, fi» deliſque inventus, dierum, ac meritorum plenus » obdormivit in D. in eodem cubiculo domûs propè » noſtrum Conventum S. Annæ, in quo, non nul» lis antecedentibus annis, ſe mori cupere dicere » ſolebat: & ut talem gratiam ſibi Dominus con» cederet, enixè deprecabatur. Sepultus eſt in » noſtra Eccleſia S. Annæ, in noſtris ſepulchris » Chori dextri: qui correſpondet cornu Evangelii, » in capſa lignea, an. 1616. die 18. Apr. ». Scripſit.

1. *De ſancta fide*, *& Romano Pontifice panegyricas declamationes.* Quarum meminit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, *Lib. 2. p. 448.*

2. *In Theologiam Commentaria*, Mſſ.

3. *In Metaphyſicam Commentaria*, Mſſ.

Timotheum Berardum commendant Sixtus Quintus Pontifex Maximus in Bulla ipſius Inſtitutionis in Epiſcopum Naulenſem, quæ prodiit *tom. II. Bullarii Carmelitarum*, *pag. 245.* Ferdinandus Ughellus, *Tom. IV. Italiæ Sacræ in Catalogo Epiſcoporum Naulenſium*: ſed erravit dum Scripſit Leonardum Turchum Epiſcopum Naulenſem obiiſſe anno 1588. & ei ſuffectum eodem anno Berardum. Raphaël de Sopranis, in *Bibliotheca ſcriptorum Ligurum*, *pag. 266.* Ubi propter doctrinam, inſigneſque mores, Paſtore Apoſtolico dignos, eum enixè commendat. Franciſcus Voerſius in *Vita Henrici Sylvii*: Ægidius Leo indeclinatus in *Horto Carmelitico*: Joſeph Falco, *Lib. de Illuſtribus Viris Ordinis Carmelitarum.* Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliotheca p. 83.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelitici Decor. p. 428.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 410.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 956. num. 3367. & pag. 1076. num. 3761.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ cap. 261. pag. 595.* Ludovicus Perez de Caſtro, in ſuis *Collectaneis Mſſ. folio 121. verſo*, *&* *folio 122. recto.* Bullarium Carmelitarum, *tom. 2. pag. 245. col. 1.* ubi corrigendus eſt error numeralis 21. & reponendus numerus 12. Octobris.

T.

LXVI.

TIMOTHEUS BERGEROT A S. JOANNE, Luſtralibus in undis ſacris vocatus *Joannes-Franciſcus*, anno 1707. die 8. Octobris, ortum habuit apud Sequanos in *Vellæ-falſæ* oppidulo, gallicè *Velle-faux*, Diœceſeos Biſuntinæ. Anno 1723. die 3. Octobris Carmelitanam emiſit profeſſionem. Abſolutis cum Philoſophiæ tum ſacræ Theologiæ ſtudiis, utramque diſciplinam ſuos edocuit ſodales decennio. Amiliani Carmeli ad præfecturam vocatus, inde in Aſſiſtentem Reverendiſſimi Patris Magiſtri Aloyſii Laghi Generalis aſſumptus fuit anno 1745. In urbe annos quinque commoratus, nihil prætermiſit ut inter Bibliothecas perſcrutandas perfectam præſertim Tranſpontinæ Bibliothecæ librorum notitiam adipiſceretur. Nactus autem in Vaticana autographa volumina *Operum Thomæ Waldenſis* Angli Carmelitæ doctiſſimi, qualia is Doctor anno 1428. offerri curavit, Omnem ipſe Timotheus curam adhibuit, ut juxtà illorum primævum Operum autographum *expurgata Editio recentior* procuderetur, *notis Grammaticis, Hiſtoricis, Theologicis & Philologicis illuſtrata*. In Galliam redux non diù moratus eſt quin ad ſuæ Provinciæ Narbonenſis Præfecturam una voce fuerit electus. Quot & quantas huic admodum Reverendo æternum colendo Patri debeamus gratiarum actiones, pro ſummo diligentique labore in inquirendis poliendisque Catalogis vitarum & operum Scriptorum Ordinis ſui, quos nobis benignè ſubminiſtraverit, frequens, quam de illo habet præſens Bibliotheca, teſtatur ſemper neque ſatis laudanda mentio.

LXVII.

TIMOTHEUS DE CIABRA & PIMENTEL, Luſitanus natione, patriâ Oliſſiponenſis, ex Canonico Ulyſſiponenſi Carmelita factus, Theologiæ ſacræ Magiſter, ac *Hiſpali* quondàm Philoſophiæ publicus Profeſſor, Conventûs Olyſſiponenſis Prior; *Urbani VIII.* Romani Pontif. gratiâ Concionator Apoſtolicus: dotibus etiam his, quas Poetices atque eloquentiæ artibus non parùm exornabat, egregiè floruit, variâ tamen conflictatus fortunâ. Nam luſtraſſe illum Germaniam in Comitatu Dom. Franciſci *de Melo* Hiſpaniarum legati ad congreſſum Ratisbonenſem anno 1651. ibique cuſtodiæ mancipatum fuiſſe ferunt, ob ſuſpicionem, quâ *Eduardi Brigantini* in Mediolanenſi arce detenti fugam promoturus dicebatur. Quare ipſe Timotheus *Mediolanum* remiſſus eſt, unde poſteà aufugit; & in Portugalia deceſſit an. 1651. Ejus Opera recenſentur.

1. *In Epiſtolam S. Pauli ad Timotheum Commentaria* cum Moralibus, Lib. 1. Horum meminit Jacobus le Long, *tom. I. Biblioth. ſacræ, p. 676. col. 1. D.*

2. *La Honda de David o cinco Sermones del ſanctiſſimo Sacramento contrà los Judios:* Id eſt latine; *Funda Davidis cum quinque Sermonibus adverſus Judæos:* Ad Franciſcum S. R. E. Cardinalem Barberinum. Romæ, apud Maſcardum, anno 1631. *in-4.°* Quod Opus eodem anno ediderat Barcinone, apud Stephanum Liberos, *in-4.°* abſque ullâ Monaſtici ſtatûs, quem profitebatur mentione.

3. *Panegyrico à S. Juan Evangeliſta*, Barcinone, anno 1631. *in-4.°*

4. *Colegio real de Chriſto.* Hoc eſt *Collegium Regale Chriſti:* ſive de Chriſto Salvatore & ejus Apoſtolis *Sermones*, Lib. I.

5. *Octavarium*, hoc eſt, *Diſcurſus octo in laudem ac defenſionem B. Virginis, ejuſque Imaginis*, de Igne, *dictæ*. Granatæ, anno 1638. *in-4.°*

6. *Inſtruccion de los Novicios*, Lib. I. *Mſ.*

7. *Vita S. Mariæ Magdalenæ Pœnitentis.* Hexametris & Pentametris verſibus ſcripta; ad Urbanum Pontif. Max. dicata, *Mſ.*

8. *Inſtruccao Militar.* Opus omninò abſolutum Luſitanico idiomate, *Mſ.*

De Timotheo noſtro loquuntur Galeazus Gualdus, in *Hiſtoria ſui temporis, 3 parte, Lib. I.* Leo Allatius, in *Apibus Urbanis:* Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scriptoribus ſæculi XVII. cap. 224.* Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Concepti.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 256.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 502.* Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 410.* Franciſcus *Bonæ-Spei*, in *Viſione Eliana.*

LXVIII.

TIMOTHEUS FULCO, natione Siculus, in Urbe *Termarum* Himerenſium, vulgò (Termine) quomodò & ipſe in Religione cognominatur, ſub Diœceſi Panormitanâ, natus eſt die 26. Auguſti 1608. Cum ad Inſtitutum antiquioris Regularis Obſervantiæ Carmelitarum acceſſiſſet in Provincia *Montis-Sancti*, *Matthæi* nomen, in baptiſmate acceptum, cùm *Timothei* nomine commutavit.

Doctrinâ & eruditione ſatis inſtructus, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam docuit. Nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit; & dictam *Montis Santi* Provinciam reformatam gubernavit. Pietate, animarum zelo, & auſterioris vitæ vigore conſpicuus, inter ſuos haud exiguam æſtimationem promeruit. Obiit Neapoli die 7. Februarii, anno 1680. Evulgavit Italicè:

1. *Breve & Univerſale Croniſtoria del Mundo creato.* Neapoli, apud Hyacinthum Paſſarum, an. 1668. *in-folio.* Iterum cum additione, ibid. apud eumdem, an. 1677. *in-folio*

2. *Anni feliciſſimi del Mundo, Trattato pio ſparſo di documenti ſpirituali, e profittevoli; e di Divotioni, ed Indulgenze.* Panormi, typis Petri de Iſola, anno 1674.

Timotheum Fulcum celebrant Franciſcus Petronius, in *Genealogia SS. Joachim & Annæ, tomo II. p. 101.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1074. num. 3752.* Antonius Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ, p. 267.*

LXIX.

TIMOTHEUS PEREZ, origine Hiſpanus, nobili familiâ ex Urbe *Malaca*, natus eſt Panormi in Sicilia, anno 1595. parentibus *Didaco Perez de Vargas*, & *Joannâ Sarmiento.* Habitum Carmelitanum induit in Conventu B. Virginis *Annuntiatæ*, propè Drepanum celeberrimo, ibique profeſſionem emiſit die 18. Junii, anno 1612. Poſtquam verò ſtudiis vacavit, in diverſis Conventibus ſui Ordinis ſacram Theologiam docuit, Regens hujus Facultatis, Lycii in Apulia, Neapoli & Romæ ad Tranſpontinam. Ad

hæc

Digitized by Google

T.

hæc, Prior ſui Conventûs Drepanenſis extitit, necnon Provincialis ſuæ Provinciæ *S. Angeli*, electus anno 1628.

Inſtitutus eſt Epiſcopus titularis antiquæ *Babylonis*, modò *Bagdat* nuncupatæ die 2. Auguſti 1632. ſimulque deſtinatus Coadjutor, cùm futurâ ſucceſſione Præſulis *Aſpahamenſis*, in Regia Perſarum: quo circà à nonnullis vocatur interdùm Epiſcopus Aſpahamenſis. Poſtmodum titulum Eccleſiæ Luſtrienſis in Lyconia obtinuit, currente autem anno 1634. in Hiſpaniam venit, & Suffraganeus fuit Epiſcopi *Seguntini*, Diœceſimque iſtam viſitavit. Hinc ad munus Suffraganei Primatis Archiepiſcopi *Toletani* aſſumptus, territoria nonnulla illius ampliſſimæ Diœceſeos item viſitavit. Tandem obiit *Toleti* die 5. Aprilis an. 1651. & in Conventu ſui Ordinis Carmelitarum jacet. In ejus lapide ſepulchrali hoc legitur Epitaphium.

D. O. M.

EPITAPHIUM

ILLUSTR. DOM. EPISCOPI PEREZ,

EPISCOPI LYSTRIENSIS.

Quem Carmelus genuit filium, Lyſtrienſis inſula decoravit Epiſcopum, Senatus Regius conſuluit magnum, Doctorali Laurea cinxit ſapientiſſimum, Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum Dominum, Magiſtrum D. Fr. TIMOTHEUM PEREZ DE VARGAS, ætatis ſuæ LIV. die V. Aprilis, an. Domini M. DCLI. Hæc poſſeſſio, major ſpes: & mors hæc omnia lapide premit uno Heu.

Scripſit:

1. *Varios Theologiæ Tractatus*, *Mſſ.*
2. *Statuta in ſuis Viſitationibus data*, *Mſſ.*

De illo laudes habet *Necrologium Carmelitarum Toletanorum*: Rochus Pirrhus, in *Siciliæ ſacræ Notitia 6. Eccleſiæ Mazar. p. 150. & 154.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 957. num. 3368.* Ludovicus à S. Thereſia, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, cap. 14. p. 337.* Michael Munoz, in *Propugnaculo Eliæ, p. 326.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſſ. Epiſcoporum Ord. Carmelit.*

LXX.

TIMOTHEUS A PRÆSENTATIONE, natione Belga, in ſeculo dictus *de Heere*, *Bellioli* in oppido Flandriæ nobili natus, Ordini Carmelitano ſe dedit anno 1669. Vir non minùs doctrinâ quam pietate conſpicuus, per multos annos *Gandæ* potiſſimùm claruit: ubi multa eruditione ac uberrimo fructu ad populum diù dixit; & indè exuvias mortalitatis reliquit, non ſine ſanctitatis odore, 8. Kalendas Junii anno 1710. ætatis ſuæ 62. Latinè & Flandricè datis elucubrationibus variis, quarum hi ſunt tituli.

1. *Lampades ardentes antè venerabile Sacramentum.* Flandricè Antuerpiæ, anno 1706. typis Petri Jouret. In hoc Opere *quinque tomis* diviſo refert vitas Sanctorum & venerabilium Chriſtianorum, qui devotione ergà SS. Sacramentum emicuerunt; & ita hanc devotionis ſeriem diſpoſuit, ut ſingulis anni diebus, animos Lectorum accendat, & ardorem ergà ſacram Euchariſtiam mirificè ſtimulet.

2. *Medulla Cedri*: ſivè ſententiæ, veritatis, ſpiritualia conſilia diverſorum SS. vel valdè Doctorum, piorumque ac illuminatorum in vita ſpirituali. Flandricè, *tom. II. in-8.°* Mſſ. in Bibliotheca Carmelitarum Gandavenſium. In hoc Opere adducit ex quolibet ſancto vel Doctore triginta Sententias, quas ad vitæ cujuſque inſtitutum deindè accommodat induſtrio compendio.

3. *Meditationes*, quas è ſuggeſtu ad populum habuit. Latinè *Mſſ.* ibidem.

4. *Opuſcula ſpiritualia*, quæ morte præventus non abſolvit. Mſſ. ibidem. Hæc referuntur in *Schedis*, *Mſſ.* quas ad nos Bruxellis Aureliam die 13. Auguſti 1741. mittere dignatus eſt R. P. Illuminatus à ſpiritu ſancto.

LXXI.

TOBIAS BERENGARIUS, Hiſpanus Cæſar-Auguſtanus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, obiit anno 1290. cujus Commentaria in ſacram Scripturam commemorant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 47.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, *pag. 1211.* Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tom. I. pag. 578.* Verum videtur is Tobias eſſe idem atque *Berengarius Tobias*, de quo dictum eſt ſuper p. 266. tomi primi.

LXXII.

TOBIAS CONTI, natione Italus, Carmelita Neapolitanus, Philoſophus, Teologus, Concionator celeberrimus, qui inſigniora Italiæ pulpita, magno cum auditorum plauſu conſcendit.

Multa Panegyrica & *Quadrageſimalia* typis parabat anno 1670. Quò morte præventus eſt teſte Nicolao Toppi, in *Bibl. Neapolitana*, *p. 289.*

LXXIII.

TOBIAS GOTES, natione Germanus, Carmelita, vir ſuæ Religionis ac Doctrinæ meritò decorandus, B. Virginis cultor inſignis, circà annum 1600. Opus prænotatum. Scripſit:

Flos Carmeli redolens, Sacro-Sancti ac antiquiſſimi Ordinis glorioſiſſimæ Dei Genitricis ſemperque Virginis Mariæ de M. Carmelo, originem & propagationem, itemque ejuſdem Ordinis ſacram Confraternitatem de Scapulari benedicto. Extabat Mſ. Romæ, apud Joannem-Baptiſtam de Lezana, illiuſque meminit Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*, ut refert Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelitana*, *Mſ. p. 411.*

LXXIV.

TUSSANUS FOUCHER, natione Gallus, patriâ Aurelianenſis, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus, nonnullis voluminibus ditavit Bibliothecam Carmelitarum Aurelianenſium, apud quos obiit anno 1638. ut conſtat ex Actis Capitularibus ejuſdem Conventûs. Undè illos conſtat erraſſe Scriptores, qui mortem aſſignant anno 1637. Scripſit Gallico idiomate Librum cui titulus eſt:

1. *La Fontaine d'Helie, arrouſant le parterre de l'Egliſe & des Ames dévotes.* Hoc eſt Latinè, *Fons Eliæ, irrigans Eccleſia & Animarum devotarum*

T.

aureolam. Ad nobiliſſimum, ſapientiſſimum, & perhonorandum Dom. *Gabrielem Albaſpinæum* Epiſcopum Aurelianenſem. Lugduni anno 1619. apud Jacobum Gaudion. Item Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1624. *in-12.*° In hoc Opere Auctor Linguæ Hebraïcæ peritum ſeſe tantiſper præbet, ſed plebeis traditionibus plus æquo credulum. V. G. *p. 123.* Richardi *Radulphi Armacani* Hiberniæ Primatis, anno 1359. defuncti quoddam citat *Opus*, in quo nominatur *Petrus Dorlandus* Carthuſianus, anno 1507. & *Jodocus Badius*, anno 1535. mortuus.

2. *Alterum* eâdem de Eliæ ſucceſſione per Ordinem Carmelitarum perſeverante *Librum*, in quo ſpecialem Montis-Carmeli deſcriptionem exhibere ſe, promittit *p. 62. Fontis Eliæ*. Sed promiſſis utrùm ſteterit, penitùs ignoro.

Tuſſanum Foucher memorant Acta Mſſ. concluſionum Capitularium *Carmeli Aurelianenſis ad diem 17. Julii 1638.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p.* 1093. *num. 3860.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 411.* Columbanus à noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio*, *Mſ. Carmeiltarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ*, *p. 19.*

LXXV.

TUSSANUS A S. LUCA*, natione Gallus, Aremoricus Provinciâ, in Diœceſi Briocenſi natus, in ſeculo *le Bigot* dictus, nobili ex Dynaſtia ortus, ſe ad Carmeli Ordinem adjunxit Rhedonis: ubi Deo, & Mariæ vota dixit anno 1642. die 6. Aprilis. Vir avitâ nobilium Urbanitate inſignis, vitæ religioſæ conſuetudine amabilis, animarum zelo allectus; omnibus omnia factus, ut omnes Chriſto Chriſto lucraretur, confeſſionibus peccatorum audiendis totus ſe impendebat, multis ad pœnitentiam converſis & excitatis, regnum Sathanæ multoties concuſſit & attrivit. Defunctus eſt Pariſiis in Conventu SS. Sacramenti, die 18. Decembris anno 1694. plurimis Gallico idiomate editis elucubrationibus quarum titulo appellantur.

1. *Les penſées de la ſolitude du mépris du monde, avec cinquante Inſtructions Chrétiennes.* Id eſt Latinè, *Cogitationes ſolitudinis de contemptu mundi, cum quinquaginta Inſtructionibus Chriſtianis.* Rhedonis, anno 1656. apud Joan. Hardi, *in-12.*°

2. *L'Inſtitution de la Confrairie du S. Scapulaire de la Vierge.* Hoc eſt Latinè; *Inſtitutio Confraternitatis ſacri Scapularis B. V. Mariæ.* Rhedonis, anno 1657. apud Viduam Yvon, & Pariſiis, anno 1661. apud Antonium Padeloup, *in-24.*°

3. *L'Inſtitution de la Confrairie de l'Ange Gardien, &c.* Hoc eſt Latinè, *Inſtitutio Confraternitatis* S. *Angeli Cuſtodis: una cùm ſtudio æternitatis & conſcientiæ ab Angelo Cuſtode pupillum ſuum docente.* Nannetis, anno 1659. apud Guillelmum Mouſnier, *in-16.*° & Pariſiis anno 1661. apud Antonium Padeloup, *in-16.*

4. *L'Office de la ſainte Vierge, pour tous les tems de l'année, ſelon le Concile de Trente.* Id eſt Latino Sermone: *Officium B. V. Mariæ, pro ſingulis anni temporibus, juxtà Concilium Trident.* Pariſiis, an. 1661. apud Anton. Padeloup, *in-16.*

5. *L'Hiſtoire de Conan de Meriadec, qui fait la premiere partie de l'Hiſtoire générale de Bretagne Armorique; avec la premiere partie des recherches de cette Province.* Latinè diceretur, *Hiſtoria Conani de Meriadeco, ſivè prima pars Hiſtoriæ generalis de Britannia Aremorica, cùm prima parte imquiſitionum generalium hujus Provinciæ.* Pariſiis, an. 1664. apud Claudium Calleville, *in-8.*° hujus meminit Jacob. le Long, in *Bibliotheca Hiſtorica Franciæ*, *p. 760. num. 14840.* & Dominus Lenglet in Supplem. pag. 173.

6. *Mémoire ſur l'état du Clergé & de la Nobleſſe de Bretagne.* Hoc eſt Latinè, *Monumentum memoriale de ſtatu Cleri & Nobilitatis Aremoricorum Britanniæ.* Pariſ. an. 1692. duobus tomis cùm figuris inciſis. *in-8.*° J. le Long, *ibid. p. 197. n. 4179.*

7. *L'Antiquité & les états de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Jeruſalem, &c.* Id eſt Latinè, *Antiquitas & varii ſtatus Ordinis Noſtræ Dominæ de Monte-Carmelo, & S. Lazari Jeroſolymitani, &c.* Pariſiis, an. 1673. *in 16.* Jacobus le Long, *ibidem p. 832. num. 16152.*

8. *Mémoire de l'inſtitution, progrès & Priviléges de l'Ordre de Notre Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Jeruſalem.* Hoc eſt Latinè, *Memoriale de inſtitutione, progreſſu & Privilegiis Ordinis Noſtræ Dominæ, &c.* Pariſiis, anno 1666. *in-8.*° Jacobus le Long, *ibidem num. 16154.*

9. *Mémoires & Extraits des titres qui ſervent à l'Hiſtoire de l'Ordre des Chevaliers de Notre Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Hieruſalem, depuis l'an 1100. juſqu'en 1673. avec les Regles & les Priviléges de l'Ordre.* Hoc eſt Latinè, *Memoriæ & Extractata Titulorum, quæ conducunt ſeu inſerviunt ad Hiſtoriam Ordinis Equitum Noſtræ D. de M. Carmelo, & S. Lazari Hieroſolymitani, ab anno 1100. uſque ad annum 1673. cùm Regulis & Privilegiis Ordinis.* Pariſiis, anno 1681. *in-8.*° Jacobus le Long, *ibid. num. 16157.*

10. *Mémoires & recueil des Bulles, Edits, Déclarations & Arrêts concernant l'Inſtitution & les Priviléges de l'Ordre des Chevaliers de N. Dame du Mont-Carmel, & ſon union avec celui de S. Lazare de Jeruſalem.* Hoc eſt Latinè, *Memoriæ & collectio Bullarum, Edictorum, Declarationum & Arreſtorum, quæ ſpectant ad Inſtitutionem & Privilegia Ordinis Equitum N. Dominæ de M. Carmelo, ſimùl & ad unionem hujus Ordinis cùm Ordine S. Lazari Jeroſolymitani.* Pariſiis, an. 1693. *in-8.*° Jacobus le Long, *ibid. num. 16158.*

11. *Vie de Jacques Cochois, dit Jaſmin, ou le bon Laquais.* Id eſt Sermone Latino, *Vita Jacobi Cochois*, vulgò *Jaſmin* dicti, ſivè *Bonus Pediſequus.* Pariſiis, anno 1669. *in-12.*° Jacobus le Long, *ibid. p. 64. num. 1476. & p. 899. in Notis.*

Tuſſanum le Bigot à S. Luca memorat Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 411. ubi alia Opera manuſcripta adjudicat, nempè.

12. *Hiſtoriam Principum Comitatus Pentevriæ*, quam ab ipſo Tuſſano paratam ſe didiciſſe aſſeverat Ludovicus idem Jacob, cùm ſequentibus Mſ.

13. *Hiſtoriam Gallicam Bertrandi du Gueſclin, Franciæ Comitis-Stabularii*, *Mſ.*

14. *Philoſophiam triplicem, nempè familiarem, problematicam & curioſam*, *Mſſ.*

15. *Inquiſitiones generales & particulares Antiquitatum Armoricæ, Urbium, Civitatumque illius Provinciæ*, Mſſ. Gallicè.

16. *L'Armorial Breton, diviſé en trois parties*, quorum *tertia pars inſcribitur.*

Mémoire ſur l'état de la Nobleſſe de Bretagne, contenant un recueil alphabétique des noms & des armes de pluſieurs Gentils-hommes; ſuivant les Arrêts, tant de la Chambre Royale établie par le Roi

T.

à Rennes, l'an 1668. que du Conſeil Privé de ſa Majeſté, & des autres Cours Souveraines, où les Inſtances ont été renvoyées par le même Conſeil Privé. A Paris, chez la Veuve Prignard & Claude Prignard fils, 1680. *1. vol. in-8.°*

Tuſſanum à S. Luca laudant citantve, idem Ludovicus Jacob *loco citato*, & in *Bibl. Perſonata, Mſ. p. 212.* Dominicus à S. Catharina, in *vita Petri de Govello de Queriolet, cap. 38. p. 266. 1. editionis:* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1093. num. 3860.* Columbanus à Noſtra Domina de M. Carmelo, in *Encomio Brevi Mſ. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ, p. 29.* vir clariſſ. Dom. Lenglet, in *Supplemento Catalogi Hiſtoricorum, pag. 173.* Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ locis citatis.*

L X X V I.

TUSSANUS CAVERUS A VILLA-NOVA, natione Gallus, filius *Ludovici à Villa-Nova*, Archiatri Annæ-Franciſcæ Duciſſæ Borbonii, *Avenione* ortus, & Conventûs Carmelitarum hujus Urbis alumnus, cooptatus poſteà in Conventu *Molinenſi* Provinciæ Narbonæ Alumnus. Sacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis: in qua Univerſitate fuerat Promotus extrà Capitulum Generale; licèt ipſe deſtinatus fuiſſet ad legendum Biblia & Sententias ibidem à Capitulo Generali Romæ celebrato 1443. Quare illius promotio poſteà approbata fuit à Capitulo etiam Generali Avenionenſi 1451. Unde tardiùs ad annum 1458. differt ejus Doctoratum *Daniel à Virgine Maria.* Poſteà præfuit ſuo Capitulo Provinciali 1464. & electus Prior Provincialis, & continuatus in Conventu *Claravallenſi* in Comitatu Burgundiæ 1466.

Anno 1466. quinto Idus Februarii poſt obitum *Palamedis Carreti*, electus eſt Epiſcopus Cavallicenſis, ſub Metropoli Avenionenſi: & defuncto Magiſtro *Joanne Moreli*, Ordinis Fratrum Prædicatorum factus fuit Conſiliarius & Confeſſor præcipuus *Joannis Ducis Borbonii & Alverniæ*, Comitis Claromontenſis, *Forenſis & Inſulæ Jordanis:* Domini *Belli-loci*, *Daris*, & *Camerariæ Franciæ*, locum tenentis Generalis Regis, & linguæ Occitanæ Gubernatoris; ut conſtat ex Litteris patentibus datis apud *Mottam Daigu*, die 24. Auguſti 1467.

Idem *Tuſſanus* à *Carolo* Cardinali *de Borbonio*, Legato Avenionenſi, Locum-tenens inſtitutus fuit in Urbe Avenionis, & Comitatu Venaſino, Litteris datis *Molinis* die 8. Aprilis, anno 1473. Ipſe ſui Epiſcopatûs, & Eccleſiæ Cavallicenſis reditus annuos plurimùm auxit, Palatium Epiſcopale reſtauravit, ac decoravit; & in eo S. *Andreæ* Apoſtolo ſacellum dicavit. Aliudque conſtruxit in agro *Cavallicenſi* in honorem Dei-paræ Virginis, ſub vocabulo *Noſtræ Dominæ de Pietate*, ad quod hodiernâ die multa habetur devotio. De plebe ſuâ meritiſſimus, ſummam, atque perpetuam laudem ſibi comparavit: hoc enim, quaſi per excellentiam, ab omnibus vocabatur nomine nempè *Bonus Epiſcopus.* Obiit *Cavallioni* anno 1492. ſepultus ante majus Altare ſuæ Eccleſiæ Cathedralis, abſque ullâ inſcriptione.

De illo ſcribens *Ludovicus Jacob* ait eum Carmelitam Avenionenſem extitiſſe anno 1447. ut conjicitur ex inſtrumento publico pro *Avenionenſi* Cœnobio dato eodem anno: in quo nominatur tanquàm ſimplex Religioſus. Poſteà Conventualem Monaſterii *Molinenſis* Boiorum Provinciæ Narbonæ, auctoritate ſuperiorum conſtitutum, Doctorem Theologum Pariſienſem, circà annum 1460. Laureatum & Profeſſorem Biblicum & Scholaſticum: deindè Provinciæ Narbonæ anno 1464. *Theodorico ab Aquis* defuncto, *Chalmarici* Priorem Provincialem electum; Prioratu S. Ferreoli etiam Monaſterii donatum. Hæc ſatis conveniunt Relationi, quam de noſtro *Tuſſano* ſcripſit anno 1675. die 29. Novembris R. P. Prior Carmelitarum Avenionenſium ad R. P. *Danielem à Virgine Maria.* Quæ ſi certò conſtant, nonnulla, quæ priùs addiximus ex Lezana, mutanda erunt.

Imago *Tuſſani de Villa-Novâ* cùm Gentilitio ſtemmate ſubjecto, proſtat cùm aliis aliorum Præſulum, in Aula primaria Palatii Epiſcopalis Cavallicenſis. Inſignia autem hujus ſunt campus cæruleus, & barra aurea cùm tribus margaretis ſylveſtribus in eadem: qualia itidem & ſtemmata proſtant in vitreis Cancellis majoris Conventûs Carmelitarum Pariſienſis. Ejus ſcripta inſcribuntur.

1. *In ſacram Scripturam Commentaria, Mſſ.*
2. *Quadrageſimale optimum*, Lib. I.
3. *Directorium conſcientiæ.* Lugduni, 1488. *in-folio.* Gallicè. Ad Joannem Ducem Borbonii. Extat in Bibliot. Chriſtianiſſimi Regis, p. olim 353.
4. *Officium & Legenda Sancti Verani Epiſcopi & Patroni Cavallienſis*, quæ anteà fuerant neglecta, in alegantiorem formam ordinavit, curavitque ſcribi, ac ornari Litteris & imaginibus pretioſiſſimè depictis, anno 1482. & ſui Pontificatûs decimo ſexto.

Tuſſanum de Villa-Nova laudant Claudius Robertus, & San-Marthani in *Gallia Chriſtiana:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Philippus Labbe, in *Nova Bibliotheca, Mſſ. Librorum, pag. 353.* Catalogus Librorum, Mſ. Bibliothecæ Chriſtianiſſimi Regis, quem vir clariſſimus Petrus Puteanus propriâ manu exaravit, & Ludovico Jacob olim benignè commendavit. *Memoriæ Mſſ.* Ludovici & Federici Lamberti, Notarii Cavallicenſes, quas exſcripſit Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Aanal. ad ann. 1482. p. 1060. Catalogus Mſ.* quorumdam Illuſtrium Carmelitarum, quorum Icones depictæ ſunt in Sacriſtia Carmelitarum Anicii Vellaunorum, cùm elogiis eorumdem; ubi malè legitur Epiſcopus *Cabilonenſis* pro *Cabellicenſis.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 412.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 957. num. 3369.* Idem ibid. *p. 1087. num. 3821.*

L X X V I I.

TOSSANUS DE VILLA-NOVA, Carmelita Cœnobii Molinenſis, Theologus Pariſienſis, & Duci Borbonii à confeſſionibus, ex Provinciali Narbonenſis Provinciæ factus eſt Epiſcopus Cavallicenſis (Gallicè *Cavaillon*) quam ſedem obtinebat ex chartis Eccleſiæ an. 1484. Eum Geſnerus in Bibliotheca docet, ſcripſiſſe *Quadrageſimale*, majoremque ſcripturarum partem Commentariis illuſtraſſe. Refert Franciſcus-Aug. ab Eccleſia, Petrum de Caretto è Marchionibus Savonæ, dominiſque milleſimi, ex Epiſc. Albenſi in Inſubria 1462. tranſlatum inde ad Epiſcopatum Cabellicenſem; ſed nihil de eo tum apud Ughellum tomo IV. Italiæ ſacræ, cum in Chartophylactis Eccleſiæ Cavallicenſis. Hæc Dionyſius Sammarthanus in *Gallia Chriſtiaaa, tom. I. p. 953. num. 47.* Verbo, *Toſſanus.*

V.

I.

VAGHI, ſivè CAROLUS VAGHUS, Parmæ natus, Congregationem Carmelitarum Mantuanam ingreſſus anno 1660. Philoſophiam ſex annis, Theologiam tribus edocuit ſuos Sodales. Lauream Doctoralem adeptus, à ſacris Confeſſionibus fuit ſucceſſivè per ſex annos Monialibus Carmelitanis Tridinenſibus & Florentinis. Anno 1703. ſuæ Congregationis in Definitorem electus eſt: obiit autem Parmæ anno 1729. in Carmelo ubi ſuam emiſerat profeſſionem, poſtquam ſcripſiſſet ac edidiſſet:

Commentaria Fratrum & Sororum Ordinis Beatiſſimæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo Congregationis Mantuanæ. Parmæ, anno 1725. *in-folio* typis Joſeph Roſati, *1. vol.*

Volumen iſtud duas in partes dividitur.

Prima pars tribus Libris continetur, quorum *Primus* exhibet Syllabum Priorum Generalium Ordinis Carmelitani à Reformatione per Sanctum Bertholdum Malaſaydam Gallum Lemovicenſem inchoatam anno 1145. uſque ad Gaſparum Pizolanti, anno 1722. ſub die 23. Maii electum, p. 1.-90.

Secundus Liber agit de Congregationis Mantuanæ Comitiis generalibus, de Electionibus Definitorum, Præſidentium, ac Vicariorum Generalium, necnon Procuratorum Generalium Curiæ Romanæ, ſimulque eorumdem Fratrum & Sanctimonialium emanatis Statutis & Decretis, ab an. 1425. ad an. 1727. *p. 91.-196.*

Tertius Lib. tractat de fundationibus, erectionibus & primordiis eorumdem Fratrum & Sororum, ex incorruptis protocolis & documentis fideliter deſumptis. Atque de eorumdem Conventuum, & Sororum Illuſtribus ac præclaris viris & mulieribus Deo, Dei-paræque Virgini dicatis & ſacratis, *pagg. 197.-375.*

Secunda pars, quæ & *quartus Liber* appellatur, exhibet Inſtrumenta, ſivè Documenta, Monumenta, Protocola, ac Macrocoia ad eoſdem Conventus Fratrum ac Sororum ſpectantia, ex quam plurimis Archiviis tum domeſticis, quam exteris undequaque repertis, atque cum omni rectitudine, diligentia, ac fidelitate verbaliter deſumpta ac reſcripta, *pagg. 376.-491.*

II.

VALENTINUS A S. AMANDO, natione Belga, Aloſtenſis patriâ, in ſeculo dictus *Beeckmans*, Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Antuerpiæ notiſſimus Concionator; ubi & vivere deſiit die 10. Januarii 1687. ætatis ſuæ 60. & profeſſionis Carmelitanæ 40. Varia ejus Opera ſatis innoteſcunt apud eos, qui diſſidium Carmelitas Belgas inter & Antuerpienſes Hagiographos ſubortum cognoverunt. Hujus autem Valentini Opera titulo inſigniuntur.

1. *Oratio Funebris Excellentiſſimi Comitis de Bergher Conventus Carmelitarum* ſtrictioris Obſervantiæ *de Boxmer Fundatoris munificentiſſimi.* Antuerpiæ, anno 1654. Hiſtoria Fundationis præfati Monaſterii Boxmerenſis in Diœceſi Ruremundenſi inter Brabantiam, Cliviam, Ducatum Gelriæ ac ditionem Cuckenſem poſiti, refertur compendioſè *in vinea Carmeli, p. 271. num. 551. & ſeqq.*

2. *Purpura Mariana.* Hoc Opus noſtro Valentino adjudicatur in Prologo typi Inariani.

3. *Epigrammata Mariana.*

4. *Veſtis Mariana.*

5. *Vita S. Alberti Carmelitæ Siculi*, de quo mentio facta eſt tomo primo hujus Bibliothecæ, pag. 18. & ſeqq.

6. *Victoria temporis, ſeu Oratio Panegyrica in ſolemni quatuor ſeculorum Carmeli Brugenſis Jubilæo.* Brugis, anno 1664. *in-4.°*

7. *Prodromus Carmelitanus*, ſivè *R. P. Danielis Papebrochii Jeſuitæ, Acta Sanctorum colligentis, erga Elianum Ordinem ſinceritas velitatim & remiſsè diſcuſſa, è majori opere*, Helias heroïcus *inſcripto excerpta.* Coloniæ, 1682. *in-4.°*

8. *Heroïca Carmeli Regula à ſanctiſſimo Propheta Elia, vitâ & exemplo tradita, à Hieroſolymitanis Patriarchis Joanne & Alberto conſcripta, ab cujuſdam muſtei ſcriptoris vilipendiis vindicat.* Coloniæ Agrippinæ, 1682. *in-8.°*

9. *Pomum diſcordiæ, ſivè diſſidii inter P. Papebrochium Jeſuitam origo, progreſſus & fructus.* Coloniæ, anno 1682. *in-8.°*

10. *Harpocrates Jeſuiticus P. Danielem Papebrochium Jeſuitam ſalutaris ſilentii, debitæque palinodiæ monens.* Coloniæ, 1682. *in-8.°*

In Patris Valentini à S. Amando Libris polemicis quid optandum?

APPENDIX PRIMA.

R. P. Daniel Papebrochius in Notis ad vitam S. Alberti Hieroſolymitani Patriarchæ die 8. Aprilis, num. 50. promiſerat quidem fore ut in litterario certamine, quod haberet cum Belgis Carmelitis, minimè læderetur charitas. Aſt ſuis promiſſis eum non ſtetiſſe aſſerit noſter Valentinus: quia in eiſdem Notis Carmelitas Papebrochius appellat Traditiuncularum figulos, fabularum inventores, rerum ſuarum & Hiſtoriæ ſuæ ignaros, noctuas, veſpertiliones, calumniatores, impoſtores, &c.

Quæ ſi veræ eſſent exprobrationes, incorrectè locuti fuiſſe viderentur Hyacinthus Robillard (a) d'Avrigni, Hippolytus (b) Heliot, N. (c) d'Artigny, & alii, qui ſcripſerunt Papebrochium alto ſilentio, ſummaque animi moderatione fuiſſe erga Belgas Carmelitas uſum. Optandum tamen foret ut Pater Valentinus ejuſque Sodales politiorem ſuarum opinionum defenſionem exhibuiſſent veluti *Machinam*, inquit S. (d) Auguſtinus, *per quam ſtructura caritatis ſurrexiſſet non enim intratur in veritatem, niſi per caritatem.*

In Patris Valentini à S. Amando Libris polemicis Quid ſupplendum.

APPENDIX SECUNDA.

Si aliquid ſcripſerimus, inquit S. (e) Auguſtinus, *quod ſcripto poſteriore deſtruere debeamus, identidem* rogo

[a] d'Avrigni dans *les Mémoires Chronologiques de l'Hiſtoire Eccleſiaſtique. tom. 4. pag. 43.*

[b] Heliot, *Hiſtoire des Ordres Religieux*, *tom. 1. pag. 291.*

[c] d'Artigny, *Nouveaux Memoires Litteraires*, *Hiſtoriques &c. tom. 2. pag. 203. tom. 4. pag. 420.*

[d] S. Auguſtinus, *lib. 32. contra Fauſtum cap. 8. tom. 8. p. 460.*

[e] Idem S. Auguſtinus, in *Epiſt. 82. ad ſanctum* Hieronimum, *num. 33. tom. 2. pag. 202. f.*

rogo, ut me fideliter corrigas, ubi mihi hoc opus eſſe perſpexeris.

Eumdem animi candorem inducns R. P. (*a*) Papebrochius ſcripſit „Veritatem ex puteo quo-„cunque emergentem, quamvis alicui priori no-„ſtro aſſerto contrariam, cupidiſſimè amplecti-„mur, non magis docere parati quam diſcere: „neque pudet mutare ſententiam, ſi quando con-„tingat certiores prioribus offerri notitias.

Hunc quidem Reverendum Patrem animadver timus pluries errantem ſivè in Chronologia, ſivè in Hiſtoria, ſivè in Geographia; uti videri poteſt in Notis & Obſervationibus quas noſtra offert Bibliotheca Carmelitana, *tomo I.* ad voces: *Brocardus Hieroſolymitanus, p. 301. Cyrillus, p. 361. Daniel à Virgine, p. 376. Franciſcus Bonæ-Spei, p. 484. Franciſcus Serranus, p. 513. Joannes-Antonius-Philippus, p. 730. Jacobus Emans, p. 683. & ſeqq. Joannes de Aqua Veteri, p. 737. Joannes Bacho, p. 749. 750. Gregorius à S. Martino, p. 574. Guillelmus de Sanvico, p. 612. Hieronymus de Catania, 641.*

Tomo ſecundo ad voces: *Joannes Hieroſolymitanus, p. 38. 39. Joannes Antiochenus, p. 156. Joannes Palæonydorus, p. 138.*

Verùm errata ſua faſſus eſt plurima, & agnovit & correxit candidi pectoris homo. Nam in Hiſtoria Chronologica Patriarcharum Hieroſolymitanorum, *pag. LIII. col. 2. num. 223.* ait: „Ignoſcendum mihi puto quod..... GRAVIUS „quam par fuerat judicaverim de iis, per quos „credebam in errorem inductos Carmelitas.... „De me, ut quiſque volet, ſic ſtatuat: ſicuti „videor feciſſe injuriam, reparatam eam omni „modo cupio, SINCERA & CANDIDA rei „declaratione, & in Commentario meo expunc-„tam vel mutatam bonam partem.

Et revera ſuo in *Commentario Apologetico, tomo II. Maii, p. 713. col. 1. num. 17.* ait Papebrochius: „Agnoſco nonnullas ei (*Franciſco Bonæ-„Spei*) me debere gratias pro notatione duorum „vel trium ex aliena informatione erratorum, & „mendorum aliquot ſuo loco ac tempore ea pa-„ratus corrigere.

Ibidem, p. 715. col. 1. num. 26. „In aliis, „*inquit*, ſimilibus nonnullis ſi ego forſitan exceſſi „ſeptics, retribuit triumphator ultrà ſeptuagies „ſepties. Quod ſicut ei condono libens, ita mihi „viciſſim à diſcipulis ejus condonari peto; ſuc-„ceſſoribus Aprilem cognituris mandans, ut „QUÆCUNQUE ACERBIUS reſponſa vel dicta „cenſuerint, molliant, mutent, expungant liber-„rimè. Abſit enim ut pro hoc aliove verbo, „GRAVIUS quam ipſe intendi accepto, litigium „mihi ſit cum viris religioſis.

Reverendus hic Pater Boppardiam Urbem poſuerat mediam inter Treviros & Metas in Lotharingia. Sed à Triumphatore ſeu editore Armamentarii Hiſtorico-Theologici Carmeli monitus, mendum correxit in Hiſtoria Chronologica jam citata, p. LXVI. col. 1. num. 261. dicens: „Ita „ſcripſeram 2. parte Propylæi num. 29. non ſatis „attentus inter urgentiſſimas occupationes oculus „meus, nonniſi à puero legente adjutus in obſer-„vatum dimiſere defectum, qui nonnullos (*Car-„melitas*) haud Immeritò conturbavit, non va-„lentes credere, quod ego qui per Rhenum na-„vigans Boppardiæ fui, adeò fuerim HEBES»; ut oppidulum illud collocarem Treviros inter ac Metas, Moſellæ adſitas civitates.

Hæc autem & ſimilia ſi hujus ævi velox polygraphus animadvertiſſet Dom. Nicolaus Lengletus Pariſienſis Presbyter de univerſo Carmelitarum Ordine, quo unum Papebrochium aſſeruit doctiorem, tam incautè (*a*) non ſcripſiſſet. In mutuis quidem colloquiis, quæ Pariſiis anno 1749. menſe Julio habuimus ad invicem, ſuam à rebus & ſcriptoribus Ordinis Carmelitani ſuam confeſſus eſt aberrationem, & allucinationem agnovit, inſuper promittens ſe occaſione proximè futurâ de illis prudentiùs ſaniuſque ſcripturum. Suam autem fidem ſi fefellerit, Carmelitis nihilominùs ſtabit & ſpondebit candor animi, & ſincerus veri amor, quem præ ſe tulit R. P. Papebrochius.

VALENTINUM A S. AMANDO collaudant aut commemorant, Antonius Sanderus, in *Chorographia ſacra Carmeli Bruxellenſis*: Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 413.* Hyppolitus Heliot, in *Hiſtoria de Ordinibus Religioſis*, Gallicè ſcripta *tomo I. p. 100.* Joannes Foppens, in *Bibl. Belgica, tom. II. p. 1146.* Hyacinthus Robillard d'Avrigni, in *Memoriis Hiſtoricis Eccleſiaſticis, tomo IV. p. 104.* Illuminatus à S. Spiritu Carmelita Provinciæ Flandro-Belgicæ Syndicus Procurator, in *Schedis Mſ.* ad nos Bruxellis Aureliam anno 1741. die 13. Auguſti miſſis.

III.

VALENTINUS A S. ARMAGILLO, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Provinciæ Turoniæ Carmelita, plurimis in Conventibus Prior, ſed Novitiorum magiſterio diù præfectus: vir myſticæ ſcientiæ peritiâ, & interioris vitæ praxi celebris, in Comitiis Provincialibus apud Nannetas celebratis die 17. Maii 1658. in Provincialem electus eſt, non ſine oppoſitione Gremialium Francorum, qui Aremorico Provinciali Matthiæ à S. Joanne Provincialem Britonem ſuccedere debere renuebant. Quadrienno tamen Valentinus à Priore Reverendiſſimo Generali approbatus Provinciam ſuam inquietis temporibus ſegaciſſimè rexit.

Anno 1660. Comitiis Romæ celebratis per Reverendiſſimum *Marium Venturinum* Generalibus interfuit, ſertam tectamque ſuam ita auctoritatem corroboravit, ut propoſita Reverendiſſimo Definitorio fuerit lis mota ſuper alternativâ Provinciæ dictæ Turoniæ „apparuit autem ex Relatione R. „R. Patrum Provincialis Toloſæ, & *Joannis Ger-„main*, Socii Narbonæ, Doctoris Pariſienſis, „Referendariorum ad id commiſſorum, nullam „unquam fuiſſe in Provinciæ Turonenſi, Na-„tionum alternativam. Quod ſi aliqua fuerit, „fuiſſe tantùm profeſſionum. Quod ſi incurrerit „aliquandò in electionibus Provincialis, & „Definitorum diſtinctio aliqualis Nationum, nun-„quam fuit conſtituta, nunquam acceptata, ſed „ſemper interrupta, & à Generalibus Ordinis „repudiata; & denique qualiſcunque fuerit ſeu „Nationis, ſeu Profeſſionis, ità fuit abolita per „Conſtitutiones à Sancta ſede approbatas, ad „poſtulationem etiam chriſtianiſſimi Regis, ut „ſublatio cujuſcunque ejuſmodi diſtinctionis, eſſet „velut fundamentum Reformationis, & perfectæ „Obſervantiæ: adeò ut prohibitum ſit expreſſe

(*a*) Papebrochius in ſuo *Apologetico Commentario, tomo II. Maii pag. 709. col. 2. num. 4.*

(*a*) *Supléments de la Méthode pour étudier l'Hiſtoire, tome II. dans le Catalogue des Hiſtoriens, pag. 38. in-4.*

„de omni ejuſmodi diſtinctione loqui, etiam ſub „pœnâ excommunicationis.

„Quibus ritè auditis, nullo ex Provincia Tu„ronenſi admiſſo, concluſum fuit ab Illuſtriſſimo „Reverendiſſimo (*Carolo* Emmanuele *Vizzani*, „qui vices Eminentiſſ. Dom. *Martio* S. R. Eccle„ſiæ Cardinali *Ginetto* Ordinis Protectoris gere„bat) Præſide, cæteriſque Gremialibus univer„ſis, ſub beneplacito tamen Sanctæ Congrega„tionis, ſuæque ſanctitatis ejus modo alternati„vam eſſe omninò irreligioſam, nocivam & pe„riculoſam, ideòque ſtandum eſſe firmiter Con„ſtitutionibus à Sancta Sede approbatis; Provin„cialis canonicè electi & confirmati à Reverend. „& Sanctiſſimo authoritatem, ut par eſt, ubique „conſervandam, & Rebelles nominatim P. *Hu*„*gonem à S. Franciſco*, & P. *Marcum à Nativitate* „*Virginis*, cæteroſque ipſis adhærentes, ſi quan„tociùs non reſipiſcant viis charitatis, caſtigan„dos eſſe juxtà ſummorum Pontif. Diplomata, „Ordinis, & Reformationis Conſtitutiones.

Valentinus noſter in Provinciam ſuam Turoriam redux ſuis Acta dicti Capituli Generalis typis edita denuntiavit Religioſis per Epiſtolam ad eos die 7. Octobris 1660. *Pictavii* ſcriptam. Annuam poſteà Congregationem cum ſuis Definitoribus die 5. Maii 1661. *Rhedonibus* celebravit, in qua ſtatuta plurima præmemorato Capituli Generalis Decreto Statuta decrevit. Tandem anno 1662. die 13. Octobris in Conventu S. *Annæ Alrienſis* Capitulum Provinciale, in quo ſucceſſorem habuit *Philippum à SS. Trinitate*; & pro bono pacis omnes ſimùl gremiales Franci & Britones ibi convenerunt, non obſtante jam memorato Capituli Generalis Decreto, antiquam in poſterùm alternativam obſervare. Quam quidem conventionem confirmarunt Reverend. *Hieronymus Ari* totius Ordinis Prior Generalis, dictus *Philippus à SS. Trinitate* Provincialis, quatuor Definitores, omnes Superiores & Diſcreti Conventuum, necnon cæteri ad quos de Jure pertinebat, in Congregatione inter media, cui præſidebat dictus Reverendiſſimus apud Rhedones celebrata die 29. Octobris anno 1663. Inter eos tamen, qui pactum iſtud ſuâ ſyngraphâ munierunt, non occurrit nomen noſtri Valentini, tunc Prioris Pariſienſis Conventûs SS. Sacramenti, quia infirmitate forſan ibi detinebatur. Aſt anno 1665. die 16. Octobris celebratis in Conventu S. Annæ Alrienſis Comitiis Provincialibus, gratam habuit Reverendum Definitorium electionem ejus in Vicarium Generalem Monialium S. Sepulchri Rhedonenſis, & Bethleem Ploermelenſis. Devixit autem Rhedonis anno 1680. die 4. Martii, & in Carmelo ejuſdem Urbis ſepultus. Scripſit:

1. *Directorium pro Magiſtris Novitiorum*. Hujus meminerunt Decreta Capituli Provincialis Aureliæ celebrati die 3. Maii anno 1635.

2. Edi curavit *Acta Capituli Generalis Romæ celebrati, anno Domini 1660*. Pictaviis eodem anno die 7. menſis Octobris. *in-4.°*

Illum commendant Acta Mſſ. Capitulorum Provincialium Prov. Turoniæ: & Columbanus à N. Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Mſ. Priorum Provincialium ejuſdem Provinciæ*, *p. 15*. Idem in *Brevi Encomio Mſ. Carmelit. Illuſtrium Provinciæ Turoniæ*, *p. 26*. Hugo à S. Franciſco, in *vita venerab. Philippi Thibault*, *cap. 51. p. 366.*

VELENTINUS A S. JOANNE, idem atque JOANNES-BAPTISTA GUILLOU, de quo actum eſt *tomo I. p. 770.*

IV.

VALENTINUS LE MULIER, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ Semurienſis, Provinciæ Narbonenſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Baccalaureus Pariſienſis, Concionator facundus, variis in ſua Provincia functus officiis & dignitatibus, obiit in Majori Carmelitarum Cœnobio Pariſienſi anno 1687. menſe Decembri, ætatis ſuæ 41.

Edidit idiomate Gallico *l'Oraiſon Funebre d'Errard du Châtelet, Marquis de Trichateau, Maréchal de Lorraine & du Barrois*. Id eſt Latinè, *Oratio Funebris Errardi de Caſtello, Marchionis de Tricaſtro, Mareſchalli Lotharingiæ & Barii*. Pariſienſis, anno 1685. apud J. Couterot & Lud. Guerin, *in-4.°*

Hæc refert Philibertus Papillon, in *tomo I. Bibl.* Gallicè ſcriptæ *de Scriptor. Burgundiæ*, *p. 407.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca Hiſtoriæ Galliæ*, *pag. 939. num. 13770.*

V.

VALENTINUS A MATRE DEI, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus Hiſpano idiomate edidit:

1. *Forum Conſcientiæ*, complectens tractatus de Juridictione, de Judicio Sacramentali: de Sacramentis: de Cenſuris & Irregularitate: Annotationes in propoſitiones ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatas. Prodiit primùm Matriti, 1702. abſque Typographi nomine. Deindè ibidem 1706. apud Hieronymum Strada; cui addidit Tractatum *de Conſcientia & Legibus*. Iterùmque Matriti & Barcinone, & alibi *in-4.°*

2. *Expoſitionem propoſitionum* ab Alexandro VII. Innocentio XI. & Alexandro VIII. *damnatarum*. Matriti, 1715. *in-4.°* Latinè. Quæ cùm minùs appoſitè fuerit excuſa, in inducem revocanda creditur; inquit Martialis à S. Joan. Bapt. in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 421.*

VI.

VALERIUS A S. ANNA, natione Romanus, ex *Burrata* familia natus, Carmelita Excalceatus: Regularis diſciplinæ laude ac morum candore, necnon multiplici doctrinâ celeber. Pluribus in ſua Congregatione muneribus ità præclarè functus eſt, ut ſummum indè prudentiæ encomium adeptus fuerit. In vivis eſſe deſiit Romæ anno Chriſtiano 1661. ſcripſit Opus, quod titulum præ ſe fert.

Ethica Chriſtiana, Mſ. extat Romæ in Cœnobio S. Mariæ de Scala, teſte Proſpero Mandoſio, in *Bibliotheca Rom. Centur. 5. num. 80. p. 340.*

VII.

VALERIUS A S. EUPHROSINA, Leodienſis Carmelita Diſcalceatus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, in ſua Provincia, Prioris ac Definitoris Provincialis ac in Pariſienſi, Viſitatoris Generalis muneribus functus, edidit Gallicè Librum inſcriptum.

De excellentiis Beatiſſimæ Virginis. Leodii, 1674. *in-8.°* ſicut refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca citata*, *p. 421.*

V.

VIII.

VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN, natione Aragonius: ex *Alagonio*, nobili & antiquo oppido Diœceſis Cæſar-Auguſtanæ ortus, in hac Urbe habitum Carmelitanæ Religionis ſuſcepit, & vota ſolemniter dixit die 14. Aprilis anno 1593. ſtudiis ſtatim operam dedit: Philoſophiam & Theologiam ſuos ſodales docuit; & Magiſterii gradum pro meritis obtinuit. Maturus jam judicio, etſi non annis, regimini monaſtico, cùm in patria Provincia, tùm in aliis Cœnobiis Hiſpaniarum, publicis gubernandi officiis adhibitus, magnam moderationis, & prudentiæ laudem reportavit.

Rexit itaque nonnullos ſuæ Provinciæ Conventûs Prior, ac inter eos Cæſar-Auguſtanum: item & totiùs Aragoniæ Provinciæ electus in Provincialem, per actis Comitiis *Valentiæ*, die 11. Maii anno 1631. Ad hæc, Sardiniam Vicarius Generalis luſtravit: Comitiorum Provinciæ Boeticæ, *Hiſpali* die 28. Aprilis anno 1624. Præſes fuit. Hoc eodem anno labente, Viſitator Generalis venit in Portugalliam; & abſolutâ viſitatione, Præſes affuit Capitulo Provinciali die 1. Februarii, ineunte anno 1625. *Oliſſipone* celebrato.

Sub initium menſis Junii 1634. deſtinatus eſt à Rege Catholico *Philippo IV.* Epiſcopus *Algarenſis* in Sardinia, ſub Metropoli Turritanâ; qui jam ab eodem Rege annuâ ducentorum duatorum penſione fuerat remuneratus. Verùm, Deo aliter deſtinante, priuſquàm inauguraretur, mortem obiit in ſua cella Cæſar-Auguſtana, eodem anno 1634. die 17. Septembris, ibique jacet proſtante hoc Epitaphio.

D. O. M.

D. Fr. VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN,
Cæſar-Auguſtani Carmeli filius,
Es parens Sandavenſis, Jaceenſis, Bilbitani, totius
Es Provinciæ Prior: Sardiniæ Generalis
Reformator, Portugalliæ Viſitator Regius, Boeticorum
Comitiorum Præſes, Caſtellæ Commiſſarius
Apoſtolicus: Algarenſis Eccleſiæ deſignatus Epiſcop.
Vixis annos in Religione XLI. atque an.
Natus LVII. cùm de Carmeli gloriâ elucidabat multa
Malta & lucidabat, venit ad occaſum
Die XVII. Septembris anno M. DCXXXIV.

Typis quidem is fecit vernaculo idiomate Opera, quæ titulum præ ſe ferunt.

1. *Eſtimulo à la devocion de la antigua Orden de Nueſtra Señora del Carmen, y la Hiſtoria y ſucceſſos deſta ſagrada Religion deſde ſu Fundador el Santo Profeta Helias haſta los años de M. CXCVII. conotras coſas acaecidas en eſtos tiempos.* Cæſar-Auguſtæ 1604. per Angelum Tavano.

2. *Forma de inſtituir la Cofradia del Santo Eſcapulario del Carmen*, Lib. I.

3. *Notas à la Regla dada à las Religioſos Carmelitas porel Patriarcha S. Alberto*; duobus Libris, quorum poſterior Mſ. adhuc aſſervatur: cùm Prior editus fuerit Cæſar-Auguſt. apud Petrum Veges, 1633. *in-8.°*

4. *Tratado de la Oracion del Pater noſter*: quem Didacus Murillo, in *Hiſtoria Dei-paræ del Pilar*, & Vincentius Blaſcus, in *Aragonenſi* Valerio noſtro adjudicant.

5. Latinè ſcripta etiam nunc latent *Commentaria in ſacras Carmelitarum Conſtitutiones, ſub Reverendiſſimo Ordinis Parente Gregorio Canalio*, Lib. uno comprehenſa.

6. *Perfectus Prælatus & ſubditus*, Lib. I.

7. *Poetica enodatio, Cæſar-Auguſtæ edita.*

8. *Exclamatio ad Eliam Prophetam*, Ibidem.

9. *Hieroglificum de Origine Carmelitarum in veteri lege.* Ibidem.

10. *De viris Illuſtribus Carmelitarum Ordinis*, Lib. I. Mſ.

11. *Epiſtolæ ad venerabilem Matrem Iſabellam à S. Dominico Monialem Tereſianam.*

Valerium Ximenez de Embun commendant: Michael Baptiſta de Lanuza, in *vita Iſabellæ à S. Dominico, Lib. I. cap. 25. num. 14.* Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitana in Notis ad diem 9. Febr.* §. *6.* Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*, & *de Antiſtibus Marianis*: Vincentius Blaſcus, in *Hiſtoria Eccleſiaſtica Aragoniæ, tomo II. Lib. V. cap. 44.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibl. Hiſpanæ, pag. 259.* Didacus Murillus, in *Fundatione Capellæ Angelicæ, Tract. 2. cap. 39.*

E Carmelitis Emmanuel Roman, *de Scriptoribus Ordinis*: Petrus Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum, p. 61.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 506.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 413.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 962. num. 3384.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad cap. 7.* Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordin. Carmelit. p. 232.*

IX.

VENCESLAUS A S. ELIA, Polonus Carmelita Excalceatus, edidit Latinè.

Controverſiarum Librum, cui titulum fecit: *Echo tubæ pacis.* 1704. *in 4.°* teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 422.*

X.

VICTOR A S LAURENTIO, natione Gallus, Carmelita Excalceatus, edidit Gallicè Libros ſequentes, *Leodii.*

1. *De Tertio Ordine Beatiſſimæ Virginis Mariæ de M. Carmelo*, 1699. *in-12.*

2. *Vitam Sanctam, aut Inſtructiones familiares ad ſanctè vivendum*, 1711. *in-8.°*

3. *Mortem ſanctam, aut Inſtructiones familiares ad Chriſtianè moriendum*, 1716. *in-8.°*

Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 422.*

XI.

VICTOR A S. MARTINO, natione Armoricus, patriâ Rhedonenſis, ubi & vota dixit anno Dom. 1630. die 2. Julii, in Provincia Turonia Carmelita, Poëta Gallus edidit Gallico idiomate:

Votum Nobilis viri *Joannis Belæil* Mercatoris Nannetenſis ad B. V. Mariam Conventûs Carmelitarum ejuſdem Civitatis emiſſum. Nannetis, an. 1647. *in-8.°*

Hic Juvenis Mercator B. V. Mariæ de Monte-Carmelo devotiſſimus, Nannetis in Hiſpanias

Digitized by Google

profectus, nuptiarum expers, multam divitiarum copiam comparavit, quarum partem in honorem Immaculatæ Conceptionis B. V. *Mariæ* conſecravit; Actis publicis de ſua fundatione datis coram Notariis, quæ tamen poſteà ad mediocritatem redacta fuit.

Victorem à S. Martino, qui Turonibus anno 1647. die 10. Auguſti occubuit, memorat Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 413.* Mentionem verò fundationis Belæilianæ facit Hugo à S. Franciſco, in *vita Philippi Theobaldi* Gallicè ſcriptâ, *cap. 26. p. 199. & ſeqq.* Columbanus autem à Noſtra Domina de M. Carmelo, in Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Provinciæ Turoniæ, pag. 41. fuſiùs rem eamdem ſic refert.

» *Joannes Belæil* annis natus quindecim » à parentibus, negotiationis causâ, in Hiſ» paniam deſtinatus, navem brevi conſcenſu» rus ad Eccleſiam Carmelitarum convolat: ibique » antè Dei-paræ altare proſtratus, navigationem » ſuam illi commendat, vovens quod ſi commercio » ſuo, ipſâ mediante, faveret Deus, ſe quidquid » lucraretur, impenſurum ad ipſius cultum, hac» ce in Eccleſia augeſcendum. Voto prolato, » ſolvit à portu, omni fermè deſtitutus argento: » ſed Mariæ fretus ope, brevi ditiſſimus factus eſt.

» Voti tunc memor, ſolemni apparatu Feſtum » Conceptionis Immaculatæ Dei-paræ Virginis, » in Carmelitarum Nannetenſium Eccleſia, quot » annis, ſuis ſumptibus celebrandum procurare » ſtuduit: ſtatimque operi manum apponens, ex » *Hiſpalenſi* Civitate, in qua degebat, argentea » candelabra centum ſupra viginti, *Nannetas* mit» tit, lampades etiam argenteas duas ponderis » octoginta unius marcorum, coràm Virg. Dei» paræ imagine ſuſpendendas; item planetam cùm » dalmatica & tunicella, ſericam, auro argento» que intextam.

» Inſuper ſummas pecuniæ notabiles dari man» dat; tùm pro ornatu Eccleſiæ, tùm pro ceræ » impenſis, tùm pro Muſicorum compenſatione. » Eccleſiæ parietes voluit aurifrigiatis periſtroma» tibus, hieroglificis figuris excellentias Dei-paræ » exponentibus veſtiri, & illa periſtromata de vi» geſimo in vigeſimum anno renovarentur; viginti » millia Librarum collocanda in cenſûs annui mille » librarum fundo comparando deſtinavit.

» Sed deſiderio ſuo, ob ſuorum impedimenta pa» rentum, fruſtratus eſt. Pia hæc opera, necnon aliæ » religioſiſſimæ intentiones ſinè executione reman» ſerunt. Celebratur nihilominus ſingularis annis, » juxtà votum prædicti Domini *Joannis-Belæil*, » Feſtum Immaculatæ Conceptionis Dei-paræ, » per tres dies, in Eccleſia Carmelitarum Nanne» tenſium, multo cùm apparatu, & magno po» puli concurſu.

XII.

VICTOR A S. CÆCILIA, natione Gallus, patriâ Turonenſis, Provinciæ Turonenſi Carmelita, Pneumaticorum organorum pulſator peritiſſimus, ſed neque ad animos piarum mentium myſticè inſtituendos minùs expers, à confeſſionibus Monialium *S. Urſulæ* Parthenopæi Monaſterii Aurel. aliquandò fuit, ad aſſenſum Illuſtriſſ. Dom. *Ludovici-Gaſtonis Fleuriau* ejuſdem Civitatis Epiſcopi. Anteà Socius Magiſtri Novitiorum in Conventu Flexienſi 1692. & in Turonenſi an. 1698. & Prior Hennebotenſis an. 1702. Poſteà, nempè an. 1713. ad Miſſiones Anglicas amandatus; ubi ſub ocularii Medici tegmento, plurimas ad Eccleſiæ Catholicæ unitatem animas fovit: *Londini* obiit anno 1723. Scripſit:

1. *Vitam ſui Patris* colendiſſimi. Turonibus, anno 1698. *in-12.°* Gallicè. Eam non vidimus.

2. Gallico etiam idiomate edidit: *Le chemin du Ciel*, ou *Régles pratiques*, *qui conduiſent les ames à une haute perfection.* Hoc eſt Latinè: *Viam Cœli*, ſivè *Regulas practicas*, *quibus ad ſummam perfectionem animæ ducuntur.* Veneti Armoricorum, apud Hugues-Ville, anno 1702. *in-12.°*

VIENNENSIS Cœnobii Anonymus Carmelita Diſcalceatus edidit Germanicè.

Vitam S. Andreæ Feſulani. Viennæ, apud Matthiam Formicam, anno 1629. *in-8.°* teſte Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 413.*

VILNENSE in Lithuania Carmelit. Excalceat. SEMINARIUM edidit.

De SS. Trinitate Myſterio Opuſculum. Vilnæ, 1636. *in-4.°* Ludovicus Jacob *ibidem.*

XIII.

VINCENTIUS BARSIUS, patriâ Mantuanus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Doctor Theologus Bononienſis: vir animi conſtantiâ, virtute, Religione & Litterarum divinarum humanarumque cognitione celebris, Poëtica etiam in Arte verſatiſſimus, ſcripſit:

1. *Album Labyrinthum.* Parmæ, anno 1519.

2. *Sylvam* Bononiæ *excuſam cùm elogiis*, an. 1524.

3. *Commentaria in Sententias Joannis de Baccone, Carmelitæ*, recognovit, quibus *Epiſtolam ad Lectorem* attexit. Venetiis, anno 1525. *in-folio* edita.

De Vincentio Barſio loquuntur Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro, tomo II. pag. 527.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ:* Jacobus de Plebe, in *Indice Illuſtrium Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 80.* Joannes-Maria Penſa, in *Theatro virorum Illuſtr. Carmelitarum Conventûs Mantuæ:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 387.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 414.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Script. Carmel. p. 94. &c.* Carolus Vaghus, in ſuis *Comment. p. 205.*

XIV.

VINCENTIUS CONCIUS, natione Italus, Carmelitarum Provinciæ Thuſciæ Prior Provincialis & Diffinitor in Capitulo Generali, anno 1456. nominatus, factus eſt Abbas *Sancti Pancratii*, familiæ Vallisſumbroſanæ. Cujus memoriam commendat egregium planè ſepulchrum è terrâ elevatum in eadem Eccleſia, ad cornu dextrum, in ipſo ingreſſu: ubi ſic legitur. *Hic jacet Dom. Vincentius Abbas*, *& Doctor egregius*, anno 1491. defunctus. Scripſit:

Quæſtiones Philoſophiæ, quæ extant manuſc. in Bibliotheca Carmelitarum Florentina.

De ipſo agunt Archivium Conventûs Florentiæ: Petrus Lucius, in *Commentariis Ordin. Carmelitarum:* Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annalium*, *anno 1491. num. 6. p. 977.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 966. num. 3396.*

XV.

V.

X V.

VINCENTIUS CORNELIUS GUARGUANTUS, natione Italus, patriâ Socinas, Joan. Baptiſtæ Guarguanti Frater Germanus natu minor, in Congregationem Carmelitarum Mantuanam, anno 1566. menſe Junio ingreſſus, Bononiæ ſtudio Litterarum totum ſe dedit, ibique ſumma cum laude Lauream Doctoralem anno 1584. die 16. Septembris aſſecutus eſt. Tempore Quadrageſimæ in Metropolitana Eccleſia Civitatis *Firmi* cum ſummo plauſu conciones egregias habuit, licèt in ipſo itinere ad quemdam fluminis tranſitum caſu perdidiſſet omnes ſuas res, & ipſas conciones manuſcriptas; adeò mirabili ſe modo geſſit, ut ſtuporem Reverendiſſimo Epiſcopo, Canonicis ipſis & omnibus auditoribus frequentem procrearet. Prior extitit Romæ, Ferrariæ, Mediolani & Florentiæ. Suæ Congregationis Definitor Generalis anno 1593. & iterum anno 1602. atque Viſitator plurium Conventuum, in patrio Templo Confraternitatem B. Virg. Mariæ de M. Carmelo inſtituit anno 1586. Deceſſit Mantuæ, tempore Generalis Capituli, anno 1602. non ſine lacrymis & dolore omnium Patrum Vocalium. Ejus ob Doctoralem in Gradum, ardorem diſputando, & zelum in corrigendo, Clemens Maria Felina cecinit hoc diſtichon:

Vincentis Lauro ſapiens Vincentius ornor;
Proxima quin labii ſulmina Laurus amat.

Scripſit:

1. *Orationem in Laudem S. Petri Thomæ*, dum ſtudiorum regimen teneret Bononiæ, cujus in Academia ſacram Facultatem ordinavit idem S. Petrus Thomas; ut dictum eſt ſuperiùs *tomo II. p. 608.* Oratio hæc dicta & edita fuit Bononiæ, anno 1575. *in-4.°*

2. *Orationem de Laudibus S. Hieronymi*, ejuſdem univerſitatis Patroni ſeu Titularis. Bononiæ, anno 1592. *in-4.°*

Vincentium Cornelium Guarguantum celebrant Auctores ſuperiùs citati tomo I. Quibus addendus occurit Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis*, *pag. 355.*

X V I.

VINCENTIUS CONVENTRIENSIS, Carmelita, *ex Pitſeo*, ab aliis tamen Franciſcanus, Doctor Theologus, & Cantabriæ in Anglia Profeſſor, ſcripſit circà annum 1250. nonnulla Opera, quorum titulus præfertur.

1. *Expoſitio eorum, quæ fiunt in Miſſa.* Lib. I. Incipit: *Ut Viris Eccleſiaſticis innoteſcerent.*

2. *Repetitiones Lectionum*, Lib. I.

De illo agunt Joannes Lelandus, Pitſeus, Balæus, *de Scriptoribus Angliæ:* Thomas Eccleſtonus, *de adventu Fratrum Minorum in Angliam:* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſneriana:* Antonius Poſſevinus, in *Aparatu ſacro:* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 414.* Qui ſolus & unus opinioni Pitſei adherere videtur in Vincentio Conventrienſi connumerando inter Carmelitas. Lucas autem Wadinghus hunc meritò reponit in *Catalogo Scriptor. Ord. Minorum.*

X V I I.

VINCENTIUS A CRUCE, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Carmelita Excalceatus, Congregat Italicæ, Provinciæ Germanicæ SS. Sacramenti Definitor Provincialis, & Cœnobii Pragenſis Præſes, edidit ex Hiſpanico idiomate in Latinum à ſe verſum.

1. *Compendium vitæ vener. P. Joannis à Cruce*, Coloniæ 1639. typis Gualterianis, *in-4.°*

2. *Explanationem ejuſdem in Cantica.* Ibidem: teſte Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 414.*

X V I I I.

VINCENTIUS A S. DOMINICO, natione Gallus, patriâ Pariſienſis, natus die 7. Maii anno 1659. Carmelita Excalceat. ibidem profeſſus; ſemel & iterùm Aurelianenſis Prior, Obſervantiæ regularis cuſtos vigilantiſſimus obiit Pariſiis anno 1738. Scripſit circà annum 1723. & annos ſeqq.

1. *Commentaria Litteraria de rebus ex Novo Teſtamento, & ex variis Authoribus deſumpta.* Tomis ſeptem magnis *in-folio*, vitulino corio aptè compactis, & ſat nitidè ſcriptis, atque in Biblioth. Carmelitarum Excalceat. Aurel. aſſervatis, *Mſſ.*

2. *Explicationem Antilogiarum cùm veteris, tum Novi Teſtamenti.* Tomis duobus *in-folio*: quorum Prior habet 733. poſterior 725. pag. Ibid. *Mſſ.*

3. *Speculum Regularium:* in quo elucidantur caſus conſcientiæ Religioſæ 1. vol. *in-8.°* Ib. *Mſſ.*

4. *Hiſt. General. Carmelit. Diſcalc. Congreg. S. Eliæ, cùm Geographiâ Hiſtoricâ Urbium*, in quibus Cœnobia poſſident Gallicè, *in-fol.* 2. vol.

5. *De Magnitudinibus B. V. Mariæ, in Ordine Carmelit. in-folio* duobus tomis Gallicè.

6. *Hiſtoriam Generalem omnium Miſſionum Carmelitarum Diſcalceat. cum Tractatu originis Monialium ejuſdem Congregationis in Galliis.* Gallicè, 1. vol. *in-folio* pag. 962.

7. *Ideam perfecti Carmelitæ Diſcalceati, in ſtatu communi, ſolitudinis & Miſſionum.* Gallicè, 1. vol. *in-4.°* pag. 850.

8. *Inſtructionem pro Sororibus Crucis Aurelianenſibus.* Gallicè, 1. vol. *in-4.°* p. 267.

9. *Indicem maximum Hiſtoricorum ſacrorum Bibliorum:* quinque tomis *in-folio* comprehenſum. Latinè.

10. *Doctrinam Myſticam SS. Tereſiæ & Joannis à Cruce.* Gallicè. Hæc omnia manuſcripta recenſet Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 422.*

X I X.

VINCENTIUS LEO, vel DE LEONE, natione Siculus, patriâ Catanenſis, Panormitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, ac in Academia Catanenſi publicus Profeſſor, demùm Decanus anno Chriſti 1528. die 16. Julii conſtitutus, *Deſiderii à S. Martino* Carmelitæ eruditiſſimi poſteà Epiſcopi *Ugentini* Præceptor; Conventûs patrii Prior, & Provinciæ Romanæ Superior Provincialis: electus eſt Epiſcopus *Boſanenſis*, ſeu *Boſnenſis*, in Inſula Sardiniæ, die 16. Novembris 1548. Bis affuit Concilio Trident. primum ut Theologus ad annum 1546. Rursùs Epiſcopus conſecratus, ad annum 1551. In ſua Epiſcopali ſede obiit circà annum 1556.

Scripſit *Opera Theologica*, *Mſſ.*

Ejus mentionem habent Sfortia Pallavicinus Cardinalis, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Concilii Trident. cap. 9.* Michael Juſtinianus, in *Indice 3. Patrum ejuſdem Concilii:* Franciſcus de Barone, in *Ma-*

jeſtate Panormitana, *Lib. II. cap. 6.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *p. 83.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 414.* Dominicus à Jeſu, in *Spicilegio Antiſtitum Ordinis Carmelit.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmelitico:* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 277.* ubi eum oſcitanter collocat anno 1300. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 957. num. 3371.* Joannes-Baptiſta de Groſſis, in *Notitia ſacræ Catanenſis Eccleſiæ*, *modulo X.*

X X.

VINCENTIUS A S. LUDOVICO, Batavus, in ſeculo dictus, *Stalpart*, parentibus hæreticis natus, ſed ad fidem Catholicam converſus, *Duacum* profectus, Philoſophiæ navavit operam; ubi anno 1618. die 18. Februarii factus eſt Carmelita Excalceatus. Poſteà *Bruxellas* miſſus, Noviciatum magno cùm fervore egit. An. 1625. in Capitulo Provinciali Supprior & Magiſter Novitiorum Conventûs Duacenſis electus, etiam Inſulenſis, Lovanienſis & Salinenſis ſequanorum: deinde Prior Lovanienſis Cœnobii S Alberti anno 1631. conſtitutus; tandem Provinciæ Belgicæ ſecundus Definitor Provincialis, Miſſionum Apoſtolicus in Hollandia à ſacra Congregat. de *Propaganda Fide*, anno 1648. die 8. Junii delectus. Vir vitæ Regularis amantiſſimus, omnium virtutum cultor aſſiduus, Dei amore & ſalutis gentium curâ celebris, atque eruditione clarus. Obiit *Lugduni Batavorum* peſte correptus, dum infirmis epidemicis inſerviret, anno gratiæ 1655. die 6. Octobris, poſt omnium Eccleſiæ Sacramentorum ſuſceptionem: tandem ſepultus fuit in oppido *Catuph Leydæ* vicino. Scripſit:

Conciones Latinas, *Gallicas & Flandricas*, Lib. aliquot comprehenſas, *Mſſ.*

De illo mentionem habent Petrus Berthius à Matre Dei, in *Epiſtola de ejus obitu:* Philippus à SS. Trinitate, in *ejus vita:* Ludovicus à S Tereſia, in *Tractatu de Miſſione Batavica:* Lud. Jacob, in *Scheda Mſ. ad paginam 414.* ſuæ *Bibl. Carmelitanæ M.* affixâ.

X X I.

VINCENTIUS MARIA A S. JOANNE, natione Italus, patriâ Genuenſis, Carmelita Excalceat. Prior Mediolanenſis & Florentinus in Provincia, Longobardiæ S. Angeli. Scripſit circà annum 1668.

1. *Iræ divinæ ſagittam.* Italicè.

2. *In Cantica Canticorum Expoſitionem:* teſte Ludovico Jacob, in *Scheda*, *Mſ. ad p. 415.* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanæ*, *Mſ.* appoſita. Auctor *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 424.*

X X I I.

VINCENTIUS MARIA A CATHARINA SENENSI, natione Italus, patriâ Comenſis, Carmelita Excalc. prudentia ac virtute clarus, ſæpe Prior, ſemel & iterùm Provincialis, Procurator Generalis, Definitor & Vicarius Generalis, obiit Romæ anno 1680. dum ab Innocentio XI. poſtulabatur Epiſcopus Comenſis. Scripſit Italicè:

1. *Itinerarium in Indias Orientales*, Lib. V. Romæ 1672. *in-folio*, citatur apud Nicolaum Lenglet, in *Methodo ſtudendi Hiſtoriæ*, *tomo IV. p. 397.*

2. *Epiſtolam Paſtoralem*, *ad ſuæ Provinciæ ſubditos.* Extat 2. *Cod. Mediolan. p. 331.*

Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 423.*

X X I I I.

VINCENTIUS MARIA SILVANI, Lucenſis Carmelita Congregationis Mantuanæ, luce publicâ donavit *Orationes Panegyricas* in laudem Sanctorum, duas in partes diſtributas. Lucæ *in-4.°* anno 1718. inquit Elias de Amato in Schedis Mſ. an. 1748.

X X I V.

VINCENTIUS MAURUS, natione Siculus, patriâ Catanenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter. In Cœnobio Catanenſi, & alibi munere Prioris ſodalibus ſuis Præfuit. Obiit in Cœnobio *ſalæ Parthenici*, anno 1662. poſtquàm edidiſſet Italicè.

Il Rettore Politico, ſeu Latinè, *Rectorem Politicum.* Mutinæ, an. 1659. *in-12.°* Eum commemorant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1074. num. 3753.* Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ*, *p. 289.*

X X V.

VINCENTIUS A S. MELCHIORE, natione Germanus, *Coloniæ* natus die 3. Febr. an. 1643. Carmelita Excalceatus, in divinis ac humanis Litteris eruditiſſimus. Expletis ſummâ cùm laude, Lectoris, Prioris, Definitoris Provincialis, ac Provincialis muniis, tàm in regendo humilis, quàm in loquendo facundus, obiit Viennæ, die 7. Septembris an. 1697. edidit.

Relationem Thaumaturgæ Imaginis B. Mariæ Virginis de Victoria: quæ anno 1620. à venerab. Patre Dominico à Jeſu Maria, in Prælium Pragenſe delata, miraculoſam Catholicis contrà Hæreticos, victoriam præbuit. Pragæ, anno 1672.

Huic Relationi ſubjungit compendium prodigioſorum ac beneficiorum hujus Imaginis: refert quoque Diploma *Clementis X.* per quod conceditur Carmelitis Excalc. die 8. Novembris, in memoriam ejus victoriæ ac beneficii feſtum celebrare ſub ritu ſecundæ Claſſis: quod anteà conceſſerat *Alexander VII.* pro Eccleſiâ eorum *S. Mariæ de Victoria* Romæ: in qua hæc *Imago* mirifica, fidelium cultui exponitur: ſicuti legitur in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 423.*

X X V I.

VINCENTIUS FERRERIUS A S. HIERONYMO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Priovnciæ ſuæ Prior Provincialis, ſcripſit Italicè:

1. *Templum Myſticum Spiritus Sancti:* ſeu *Expoſitio in Hymnum*, *Veni Sancte-Spritus*, *& emitte cælitus*, *&c.* Vicentiæ, an. 1683. *in-12.°*

2. *Compendium vitæ B. Joannis à Cruce.* Venetiis, *in-12.°* editio tertia, 1710.

3. *Præparatio animæ ad celebrandas præcipuas Feſtivitates Beatiſſimæ Virginis*, duobus tomis *in-12.°* Venetiis, anno 1713. Vide *Bibl. Carmelit. Excalceat. pag. 423.*

V.

Vincentius Ferrerius à Jeſu, natione Aremoricus, Veneti in Minori Britannia, anno 1605. ortus nobilis Dom. *Morin*, in Curia Vennetenſi computorum Proto-Præſidis filius, apud Carmelitas Excalc. Pariſiis vota dixit an. 1623. die 14. Decembris; apud quos *Cherubinus à S. Maria*, noſtri *Vincentii* natu major Frater Germanus Profeſſionem quoque Religioſam emiſerat an. 1621. die 25. Julii. Obiit, die 5. Februarii an. 1643. Venetenſis Cœnobii, quod Pater eorum fundaverat, Prior: quem anteà apud Lotharingos in Conventu Gerbevillerenſi, calamitoſis admodum temporibus geſſerat. *Cherubinus* autem *à S. Maria* Concionator celeberrimus è vita migravit anno 1648. die 17. Junii.

De utroque Carmelita Excalc. ſpecialem habet mentionem Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelit. Excalc. Galliæ, Lib. I. cap. 89. p 231. Lib. II. cap. 44. p. 414.* Et ibidem *cap. 78. p. 507.*

XXVII.

VINCENTIUS OLLEME, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Carmelita ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor ſcripſit Hiſpanico ſermone:

Teſoros de la Liberalidad de Dios derramados en el centro del Alma Guiada por la luz de la fee. Hoc eſt Latinè: *Theſaurum liberalitatis Dei effuſum in centrum animæ conductæ per lumen Fidei.* Valentiæ apud Franciſcum Cipres, anno 1666. *in-8.°* ſic refert Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hiſpanæ, p. 265.*

XXVIII.

VINCENTIUS A PACE, cognomento DE TORREGROSSA, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Hiſpalim venit cùm conjuge, ex qua liberos procreavit, inter quos fruit *Thomas à Nativitate* Carmelita Diſcalc. Eâ autem decedente, Carmelitarum Nudipedum in Cœnobio *Almodovar del Campo* Tolet. Diœc. vota dixit: ex quo ſodalitio ad veteris Obſervantiæ familiam tranſiit, & diem ſuum obiit Hiſpali. Paulòpoſt annum 1593. cùm ſcripſiſſet.

De Theologia Myſtica Libros tres. Qui *Mſſ.* aſſervantur in Bibliot. Carmelit. Hiſpalenſi.

Hunc Vincentium memorant Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. VIII. cap. 58.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 439.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 41.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hiſpanæ, p. 265.*

XXIX.

VINCENTIUS PORTICO, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Antiquioris Regularis Obſervantiæ Carmelita fideliſſimus, ſacræ Theologiæ Doctor, ac in Academia Valentina Profeſſor: vir ob probitatem & eruditionem celebris, Prior *Oriolæ*, aliàs *Orcellis* vernaculè *Orihuela*, quæ Urbs eſt Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Valentino. Scripſit Hiſpanico idiomate, circà annum 1638.

De Antiquitate Ordinis Carmelitarum, Lib. I. teſte Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 415.*

XXX.

VINCENTIUS SPINOLA, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, ac Romæ Profeſſor Philoſophiæ, Provinciæ Thuſciæ Prior Provincialis, Vice-Procurator Generalis ſub Reverendiſſimo *Joanne-Baptiſta Rubeo:* vir ſplendore generis, morum candore & ſcientiarum cognitione nobilis, linguarum Hebraicarum, Græcarum, Latinarumque peritiſſimus, Theologus gravis, Philoſophus inſignis, & Concionator egregius, moritur poſt Chriſti Nativi. Neapoli an. 1568. relictis ſcriptis, quorum titulus eſt.

1. *In Pſalmos Davidicos commentaria.* Quorum meminit Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, tomo II. p. 970. col. 2. B.*
2. *In Philoſophiam Commentaria.*
3. *In Sphæram elucidatio.*
4. *Operæ Joannis Bacconis*, ſeu *de Baccone, Carmelitæ*, juſſu ſuperiorum correxit & emendavit.

De Vincentio Spinola loquuntur Franciſcus Sixtus, *decade 4. Teſſeradecade Genealogiæ Jeſu-Chriſti, cap. 197.* Philocalus Caputus, in *Monte-Carmelo Diſcurſu quinto:* Hieronymus Rubeus, *Lib. X. Hiſtoriæ Ravennatis, anno 1564.* Joſephus Falco, Placentinus, in *Chronico Carmelitico.* Conſtitutiones Ordinis Carmelitici per Reverend. *Joannem-Baptiſtam Rubeum* ordinatæ. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 415.*

VINCENTIUS DE TORREGROSSA, idem atque *Vincentius à Pace*, de quo dictum eſt ſuperiori col. 868.

XXXI.

VIOLANTA A CONCEPTIONE, natione Hiſpana, Granatenſis in Civitatis Cœnobio Monialium Tereſianarum vota dixit anno 1598. Enituit omni ſplendore virtutum; ſed cùm eſſet omnis gloria ejus ab intùs, è ſuo candenti pectore, aliquot documenta protulit, omnium judicio mirabilia.

1. *Tractatum de affectu interiori*, aſſervantur Mſſ. in eodem Monaſterio.
2. *Documenta pro animabus in tribulatione poſitis:* quorum meminit Nicolaus à S. Joſeph ei à confeſſionibus: teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 424.*

XXXII.

VIRGINIUS BENTIVOLUS, natione Italus, patria Bononienſis, Carmelita, Doctor Theologus & Profeſſor publicus in Academia Bononienſi, Prior patrii Conventûs, Procurator Generalis in Curia Romana anno 1579. deindè primus Definitor, anno 1593. tandem Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis *Piſtorii*, anno Domini 1596. electus, obiit in patriâ anno 1622. die 22. Julii. Scripſit vir non minùs nobilitate, quam Religione & eruditione Illuſtris.

1. *De S. Alberto Drepanenſi Carmelita Orationem* Panegyricam.
2. *Orationes Funebres, Latinas.* Bononiæ, an. 1588. & 1589.
3. *Alia Opera.*

Virginii Bentivoli mentionem habent celebrem Catalogus *Vicariorum Generalium Congregationis Mant.* qui habetur in fine Conſtitutionum ejuſd.

V.

Congregationis: Petrus Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelit. p. 322* Joſephus Falco, in *Chronico Carmelitico:* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 415.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1074. num. 3753.* Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis, p. 281.*

XXXIII.

» VIRGINIUS A SOLE, Ferrarienſis, » tanquàm lucidiſſimum ſolis jubar, inter » candidiſſimos Carmeli cultores, eximiæ erudi- » tionis ſplendore micat & fulget, perque omnes » Mantuani & Ferrarienſis territorii fines, doc- » trinæ radios extendens; præter eruditiſſimas, » eaſque varias in Divinis & Philoſophicis diſci- » plinis *Lectiones*, *ſacras Conciones*, in dies varia » componens, egregiè talentum ſibi à Domino » collatum expendit, circà annum 1578.

Hæc Petrus Lucius anno 1593. edebat in Carmelitana Bibliotheca, p. 80. Attamen an. 1520. floruiſſe Virginium à ſole, dicunt Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 388.* & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 415.* Carolus Vaghus, in ſuis *Comment. p. 227.*

XXXIV.

VITALIS ENTIER, natione Gallus, patriâ Anicienſis, ſeu Podienſis Carmelita, Doctor Theologus, Prior Podienſis, ac Provinciæ Narbonæ primus Definitor in Comitiis Prov. Veſuntione Sequanorum, an. ſalut. 1618. celebratis electus, obiit Anicii Vellaunorum, anno Dom. 1627. die 21. Septembris poſtquàm Gallico Sermone edidiſſet, ſuppetias in opere habens à P. *Borelli* Suppriore Podienſi.

La réſurrection du Carmel: hoc eſt Latinè, *Reſurrectionem Carmeliticam.* Anici Vellaunorum, apud Stephanum Andream, anno 1622. *in-8.°* Huic operi occaſionem præbuerunt Calviniſticæ Vaſtationes, quæ Conventui Carmelitarum, & Civitati Podienſi fuerunt inflictæ; & in illo Libro à teſtibus oculatis Religioſis Carmelitis *Entier* & *Borelli* referuntur. Codex Mſ. etiamnum inviſitur in Bibliotheca Carmelitarum Podienſium.

Vitam Entier celebrant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1004. num. 3862.* ſed malè aſſignatur obitus ejus anno 1626. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 415.* Andreas à S. Nicolao, in *Menologio Aniſienſi Carmel. Mſ* Philippus Chaudeau à S. Claudio, in *Schedis, Mſ.* Lugduno Aureliam, *miſſis an. 1741. die 2. Julii.*

XXXV.

VITALIS A S. FRANCISCO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, edidit.

Compendium vitæ S. Tereſiæ, Neapoli, *in-8.°* Italico Sermone, ſicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 416.*

XXXVI.

VITUS ALBERTUS MUSTACIUS, natione Siculus, parentibus *Hieronymo* & *Laurentiâ Muſtacio* lucem aſpexit die 25. Septembris 1657. in Civitate *Calataſimis.* Calataſimium oppidulum eſt Siciliæ in Valle-Mazaræ, versùs *Mazaram* ad *Locaricum* fluvium. Sed quia noſter *Vitus Albertus* adhuc puer in montis *Erycis* Urbem tranſlatus, paſſim *Erycinus* habitus eſt.

Carmelitarum ordinem ingreſſus, *Franciſci* cùm *Viti* nomine commutavit. Studiis admotus, Theologus doctiſſimus, ac Concionator eximius evaſit. Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam Regentis munere docuit, magna cùm doctrinæ, ingeniique laude, tùm Panormi, tùm etiam Ravennæ; ac Magiſtri Lauream promeruit. Egregii Concionatoris partes laudabiliter explevit; ac cinerali jejunio à Litteratis viris gratiſſimæ auditus *Panormi*, *Meſſanæ*, *Syracuſis*, & alibi non ſinè plauſu; eruditione enim, & eloquentiâ plurimùm valuit. Prioris munere nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit. Vivebat etiam anno 1714. Concionibus edendis occupatus, quarum Italico Sermone datæ typis hæ numerantur.

1. *Il Braccio dell omnipotenza Divina, Panegyrico ſacro per le glorie di S. Gio: di Capeſtrano.* Faventiæ, typis Joſephi Maranti, 1691. *in-4.°*

2. *L'Onnipotenza divina impegnata al Patrocinio di Piacenza, per li meriti di S. Antonino Martire, Protettore della ſteſſa città. Panegirico ſacro.* Placentiæ, ex typographia Epiſcopali, per Zambellum, 1692. *in-4.°*

3. *L'Huomo di Dio, Panegirico ſacro, con cui il R. P. Baciellero vito Alberto Muſtaccio, &c. Chiuſe l'attavario con pompa ſolennizato da MM. RR. PP. Agoſtiniani di Forti, per la Canonizatione di S. Gio: di S. Facondo, 1691. foro livii,* apud Hæredes Zampæ, 1692. *in-4.°*

4. *La Diſcepola dell Amore Divino Catedratica fra la ſolitudini. Panegirica ſacro per la gloria di S. Roſalia Vergine Palermitana.* Panormi, apud Auguſtinum Epirum, 1694. *in-4.°*

5. *L'Inneſto del Cuor di Maria al Cuore di Meſſina. Oratiane Panegirica, per la glorie di Maria Senpre Vergine della Lettera.* Meſſanæ ex typis Vincentii de Amico, 1696. *in-4.°*

Hæc refert Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ, p. 297.*

XXXVII.

VITUS SALERNUS, Erycinus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, ac celebris Concionator, in Patavino Gymnaſio Theologiam Regentis munere docuit. Pontificis Maximi juſſu, una cùm duobus aliis Theologis clari nominis, magnum quemdam examinavit. Virtutibus ornatiſſimus, vitæ innocentiâ claruit; & tanquam regularis Obſervantiæ exemplar effulſit. In patriam reverſus obiit anno 1591.

1. *Conciones* ſcripſit Eccleſiaſtes præcipuus.

2. *Tractatus octoginta.* Quorum quinquaginta ad Umbilicum perducti Mſſ. aſſervati ſunt apud Antonium Cordicis.

Ipſum laudant Rocchus Pirrus, in *Notis Eccl. Mazar. pag. 564. & 569.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmel. an. 1423. num. 2. p. 799.* Antonius Cordicis, *Lib. III. Hiſtor. Erycis Mſ. cap. 13.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 975. num. 3420.* Joſephus Falco, in *Chronico Carmel.* Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ, p. 298.*

XXXVIII.

VRBANUS AB ASCENSIONE, natione Gallus, Provinciâ Andinus, patria Salmurienſis, in ſeculo dictus, *le Fort*, Carmelita

Provinciæ

V.

Provinciæ Turoniæ, Rhedonis, anno 1616. die 9. Junii profeſſus, ſacræ Theologiæ & Philoſophiæ per decem annos reſpective Profeſſor in præcipuis Cœnobiis Prior. Jam hoc munere inſignitus in Capitulo Provinciæ Aurelianenſi, an. 1635. fulgebat Vivonenſis, quando Romam cùm *Matthæo Pinault* deputatus eſt, ad confirmationem Conſtitutionum Reformationis obtinendam: de qua ſic ad Patres Turonenſes ſcripſit Rever. Theodorus Stratius: *Quæ vos in veſtris Conſtitutionibus Apoſtolicâ ſede confirmatis continentur. Undè ſuperfluum & ſupervacaneum videtur iſtas veſtras de novo confirmandas curare. Datum Romæ, die S. Thereſiæ ſacro 1636.*

Suam in Provinciam redux *Urbanus*, rationem hujus deputationis reddidit coram Patribus in Conventu Nannetenſi anno 1637. die 25. Junii univerſim Congregatis. Interim in viſitatorem Monialium *S. Benedicti de Calvario* aſſumptus: de quo Eminentiſſ. Cardinalis Dux *de Richelæo* Litteras ad RR. PP. Commiſſarium Generalem, aliosque Definitorii Patres in Capitulo Provinciali apud *Leoniam*, anno 1641. die 26. April. celebrato adunatos, dedit. » Quibus ſignificabat, » quantum ſibi velut protectori dictarum ſanctimo» nialium Ordinis S. Benedicti de Calvario, ſa» tisfactum eſſet ex ſapienti regimine prædictarum » Sanctimonialium, ad quod in Capitulo Provin» ciali ultimo *Aurelianenſi*, de Licentia Provinciæ » R. P. Urbanus ab Aſcenſione aſſumptus fuerat; » proindèque poſtulabat, ut P. Definitorii eamdem „regendi, viſitandique provinciam ſive Licentiam » prorogarent ». In cujus obſequii gratitudinem, iterùm ſuæ protectionis & benevolentiæ gratiam ſperari jubebat; decreverunt ii Patres Leonenſes, ut ejuſd. Litteris, eâ humilitate & reverentiâ, quam decet tanti viri dignitas, reſponderetur; ſignificareturque dictam Eminentiæ ſuæ propoſitionem toti Capitulo fuiſſe gratiſſimam, necnon acceptiſſimam. Itaque prorogarunt Licentiam prædictam P. *Urbano* ad præſcriptum Litterarum, quas ei expedivit Reverend. Definitorium.

Anno 1647. die 23. Junii, in Comitiis apud Pictavos celebratis Provincialibus, quibus ducenti aderant Religioſi, electus eſt in Provincialem, & anno ſequenti Romam petiit ad Capitulum Generale, in quo Reverendiſſimus *Joannes-Antonius Philippinus* ſupremum Ordinis Gradum obtinuit; à quo Litteras die 2. Auguſti ſignatas anno 1649. accepit de Statu Reformationis per totum fere Ordinem in ſingulis Provinciis aut conſummatæ, aut valdè promotæ tractantes. Non levem anno ſequenti 1650. moleſtiam paſſus eſt à nonnullis ſuæ Provinciæ Religioſis etiam dignitate & officio fulgentibus, eo quod ad juſſum Reverendiſſimi Prioris Generalis & *Innocentii X.* Pontif. Max. typis novis mandaverat Conſtitutiones, quibus nonnulli articuli ab Apoſtolica ſede confirmati inſerebantur: verùm omnia ad pacem redierunt, dùm præſente ipſo *Reverend. Philippino* celebrata ſunt & Præſide Comitia Prov. *Turon.* anno 1651. die 1. Septembr.

Provincialem Aquitaniæ agebat *Urbanus* noſter, anno 1659. quo ſcripſit ad *Valentinum a Sancto Armagillo* Provincialem & RR. PP. Definitores Provinciæ Turoniæ, & eis nonnullas ſibi oblatas commiſſiones expoſuit. Qui Reverendi Patres reſponderunt Rhedonis die 9. Maii Congregati, ſibi gratiſſimum fore quidquid ipſi fuerit demandatum à Reverendiſſimo Priore Mario Venturino; cùm jam anteà Generalis Commiſſarius in Narbonæ Provinciam miſſus fuiſſet anno 1643. à Reverendiſſimo Alberto Marario Priore itidem Generali. Poſteà tamen ex Aquitania redux, quia præcipuas Religioſorum Francorum Alternativam defendentium partes ferventiùs ſuſtinebat, nonnihil mœſtitiæ deglutiit, vir vitæ regularitate, Religionis zelo, morum puritate, & perfecta Litterarum cognitione illuſtris, Theologus & Canoniſta, Illuſtriſſimo Domino *Henrico de Rupe-Pozao* Pictavienſium Epiſcopo percharus, animarum ardentiſſimus Venator; adeò ut Vivonenſis Prior plurimos hæreticos ad fidem Catholicam reduxerit, & Civitatum *Luſinianenſis* & *Civraienſis-Eſſardorum* (Gallicè *Luſignan* & *Civray-les-Eſſards*) Apoſtolus quaſi habeatur. Deceſſit Andegavi, an. Chriſti 1664. die 27. Martii, ſcripſit:

1. *Inſtitutiones Juris Canonici veteris & novi principia complectentes, ad uſum utriuſque fori:* ad Reverendiſſimum Marium Venturinum Carmelitarum Priorem Generalem. Lemovicis, apud Vid. Antonii Barbou, anno 1659. *in-24.°* Latinè.

2. *Summam Caſuum Conſcientiæ:* ſeù *Theologiam Moralem, Canonicam & Practicam, triplex complectentem munus Confeſſarii, Medici, ſcilicèt Judicis & Doctoris.* Pictavis, apud Julianum Thoreau, 1649. *in-folio*, Latinè.

3. *Monita & Praxes ad Orationem Mentalem facilitandam; in gratiam Animar. Religioſ.* Pictavis, apud Julianum Thoreau, 1649. *in-24.°* Gallicè.

4. *Quatuor Elementa*, ſeu *Perfectionis Chriſtianæ Elementa, pro iis, qui in mundo vivunt.* Pariſiis, apud Joſephum Cottereau, 1638. *in-12.°* Ad Dominam *de Tonne-Charante.* Gallicè.

5. *Defenſionem privilegiorum Religioſorum.* Flexiæ, anno 1658. *in-8.°* De illo ſane libro loquebantur & aliis ſimilibus, quos eo tempore nonnulli Provinciæ Turoniæ Carmelitæ typis committebant, RR. PP. *Valentinus à S. Armagillo* hujus Provinciæ Prior Provincialis & Definitores *Rhedonis* Congregati anno 1659. die 11. Maii decernentes: „Cùm ab aliquot annis ſcripta ty„pis mandata, pro defenſione Privilegiorum Re„gularium, maximas excitent turbas; idque pari „Eccleſiæ & ipſis quæ defenduntur privilegiis, „præjudicet; uti patet ex Decreto ſacræ Con„gregationis Sanctæ Romanæ Inquis. Nuper ema„nato ſuper iſtis controverſiis: diſtrictè prohibe„mus omnibus & ſingulis noſtris Religioſis cu„juſcunque conditionis exiſtant, ne quicquam im„primi curent de hac materia ſinè facultate Re„verendiſſimi Generalis, & deindè R. P. Provin„cialis, ſervatis ſervandis; ſub pœnis in noſtris „Conſtitutionibus, parte 1. cap. 24. num. 15.» Quanquam hæc monitio non minùs pertinere videtur ad *Jacobum de Vernant*, ſivè *Bonaventuram à S. Anna* Nannetenſem Carmelitam, qui eodem anno 1658. typis mandavit: *La défenſe de l'Autorité du Souverain Pontife, &c.*

6. Dùm Provincialem Turoniæ Provinciæ ageret, edi curavit *Regulam & Conſtitutiones FF. Beatæ Dei Genitricis & Virginis Mariæ de Monte-Carmelo strict. Obſervant. pro Conventib. Reformatis. Confirmatas primùm ab Urbano VIII. deindè ab Innocentio X. ex Decreto Capituli Generalis Romæ celebrati anno 1645. in-4.°* ſuppreſſis anno, Urbe & Typographo: ſed in Decreto harum confirmatorio, quod anno 1645. die 20. Septembris tulit Innocentius *X. Univerſalis Eccleſiæ*, inſinuatur illas Antuerpiæ fuiſſe editas. Hæ porrò Conſti-

V.

tutiones ab Urbano VIII. jam approbatæ die 16. Februarii 1639. additis quibuſdam articulis, ex variis ſtatutis, & plurimarum quoque Provinciarum reformationem poſtulantium monitis & obſervationibus collectis, ſuiſque locis inſertis per *Andream à S. Franciſco* Aquitaniæ, ac *Leonem à S. Joanne* Turoniæ Provinciarum Ordinis Carmelitani Priores Provinciales, ad id ſpecialiter per dictum Capitulum an. 1645. Generale deputatos, in unum volumen redactæ, in poſterum inſervierunt pro omnibus Conventibus in eodem Ordine vel jam reformatis vel deinceps reformandis.

Idem conſtat ex Relatione, quam præfatus Leo à S. Joanne anno 1646. die 24. Maii exhibuit Rhedonis Definitorii Patribus Congregatis, proferendo „originale Inſtrumentum Decreti, quo „Gremiales dicti Capituli Generalis ſanxerunt „ut deinceps Conſtitutiones Provinciæ Turoniæ, „confirmatæ & approbatæ à ſummo Pontifice „Urbano VIII. extenderentur ad omnes Religioſos „& Conventus reformatos & reformandos, ſicque „fierent Conſtitutiones totiùs Ordinis, cæteris „ſuppreſſis quæ fuerant aliàs ubicunque ſtabilitæ „pro reformationibus introducendis in diverſas „Provincias ſuper addito tamen & inſerto dictis „Conſtitutionibus appendice quorumdam articu„lorum, Decreto dicti Capituli Generalis, & „inſertorum approbato & confirmato per Breve „Apoſtolicum Innocentii X. ut ex utroque cor„pus unum fieret Conſtitutionum. Collatione „igitur factâ præfatarum Conſtitutionum denuò „impreſſarum ſimùl articulorum ibidem inſerto„rum, cùm originali Brevis Apoſtolici Innocentii „X. evidenter innotuit conformem eſſe copiam „impreſſarum cùm originali: quod etiam in forma „authentica repertum fuit laudatum & approbatum.

7. *Epiſtolas octo* ad ſuos ſubditos ſcriptas. Quarum *quinque* ſpectant regimen Provinciæ, & maximum pro Regulari Obſervantiâ ſtrenue tenendâ zelum redolent, & ſummum proprietatis odium omnibus inſtillandum, ità ut preces conſuetas pro quodam Religioſo hujus vitii reo defuncto imperare nolit. *Una Epiſtola* de publicis, quæ Regno Galliæ anno 1649. advenerunt, calamitatibus diſſerit, pro quibus avertendis ſpeciales in omnibus & ſingulis ſuæ Provinciæ Conventibus recitandas deſignat preces. *Duæ aliæ Epiſtolæ* anno 1650. die 9. Novembris & 3. Decembris ſcriptæ narrant quâ de juſta cauſa novam Conſtitutionum editionem procuravit, ad juſſionem Reverendiſſimi Prioris *Joan. Anton. Philippini*, quamvis idcò ad judicium vocatus fuerit à R. P. *Leone de S. Joanne* ac ejus Sociis, quaſi Provinciæ regimen penitùs pervertere tentaſſet.

Quas quidem turbas tangens Capitulum Turoronenſe, cui præſidebat dictus Reverendiſſimus Prior Generalis, anno 1651. die 1. Septembris celebratum, dixit: *Cùm ortæ eſſent aliquæ difficultates circà diverſarum Conſtitutionum impreſſionem, demandaſſetque Reverendiſſimus Gremialibus hujus Capituli, ut ſedulo dictas Conſtitutiones impreſſas cùm originali conferrent: visâ dictâ collatione, collegit Reverendiſſimus unum corpus dictarum Conſtitutionum conforme originalibus ſecundum ſubſtantiam: quod propterea præcipit ut ab Conventibus obſerventur.* Epiſtolæ octo noſtri *Urbani* aſſervantur in Conventibus Provinciæ, *Mſſ.*

8. *Codicem Officiorum Sanctorum, quorum Bullæ ſummorum Pontiſ. ſinunt ut Officia recitentur.* Hanc iſtius colligendi Codicis provinciam *Urbano* noſtro impoſuerunt Patres Religioſi, *P. Luca à S. Antonio* Provinciali, in Congreg. Univerſali, anno 1639. die 4. Octobris apud Nannetas celebratâ adunati.

Urbanum ab Aſcenſione commendant *Acta publica Provinciæ Turoniæ*, *Mſſ.* ad annos quos citavimus: Hugo à S. Franciſco, in *vita vener. P. Philippi Theobaldi*, *cap. 33. 47. p. 247. 345. 350. &c.* Licinius à S. Scholaſtica, in *vita ejuſd. cap. 16. pag. 180. & 181.* Antonius à Spiritu Sancto, Luſitanus Carmelita Excalc. in *Dilucidario Religioſorum:* Jacobus de Vernant, in *Defenſione Auctoritati ſummi Pontiſ.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 416.* Ludovicua à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *cap. 262. pag. 600.* Stephanus à S. Paulo, in *Theologia Morali:* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1093. num. 3861.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Encom. Brevi Mſ. Illuſtr. Carmelit. Provinciæ Turoniæ*, *p. 22.* ubi poſt Ludovicum Jacob Urbano noſtro adjudicat non juſtificationem *Privilegiorum Regularium*, ſed *Defenſionem Privilegiorum Religioſorum*. Gallicè. Quapropter corrigendus eſt titulus, quem præſe ſert numerus 5. ſuprà relatus. Vide quæ ſuperius dicta ſunt, verbo, Marcus à Nativitate, pag. 318.

XXXIX.

URBANUS A CRUCE, natione Gallus, patriâ Turonicus, Provinciæ Turoniæ Carmelita; interioris vitæ Myſtagogus, quæ ſursùm ſunt unicè ſapiens, Deo plenus, mundo vacuus, nihil de terrenis ſubſtantiis æſtimabat: vir verè ſeraphicus, ſacro igne aduſtus, ſæpè ſæpiùs extatica prorumpebat in verba. An. 1678. Socius Magiſtri Novitiorum deſignatus, illud munus geſſit ad ann. 1688. in quo Magiſt. Novir. fuit nominatus, anno 1690. Supprior Flexienſis dictus eſt, ſed an. 1690. & 1692. ad Magiſterium Novitiorum in eodem Conventu revocatus fuit; ubi obiit anno 1694. die 22. Junii. Quô ut Aquila pergebat pullos ad volandum excitare tyrones ſuos ad Carmeliticam perfectionem acquirendam, & provocare. Scripſit:

Ad Novitios exhortationes, *Mſ.*

De illo mentionem habent *Acta publica Provinciæ Turoniæ:* & Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *Mſ.*

XL.

WALTERUS STAYUS, natione Belga, Geldrienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor Provinciæ Germaniæ Inferioris Prior Provincialis, ſcripſit circà an. 1515.

In Libros IV. Sententiarum Commentaria.

Extant Coloniæ Ubiorum, Mſſ. in Biblioth. Antiquior. Carmelit. teſte R. P. Jacobo Emans, in *Relationibus*, *Mſſ.* quas citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſſ. p. 416.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 1099. num. 3895.* ubi eum animadvertit anno 1515. & Provincialem, & Academiæ Colonienſis Decanum extitiſſe.

XLI.

WALTERUS (PETRUS) DE TERRA-NOVA, natione Gallus, Provincia Neuſtrius, Provinciæ Franciæ Carmel. Candomenſis Cœnobii alumnus, Doctor Theologus; vir ſincerâ

V.

pietate decorus, & eruditione ſingulari inſignis; individuus vener. Joannis Sorethi Socius, peregrinationem, imò & virtutum omnium comes individuus circà annum 1472. Scripſit ejuſdem.

Vitam vener. P. Joannis Soreth. Odin. Carmel. Generalis. Codicem Mſ. ſervabant Carmelitæ Gandavenſes, ſed an. 1624. *Martinus de Hooge* hunc dono dedit P. *Philippo Thibault* tunc Priori Rhedonenſi. Quapropter *Leo à S. Joanne* vitam hanc, quoad materiam immutatam, etſi formâ, ſtylo, ac modo diverſam, ſimùl cùm *expoſitione Paraenetica* ejuſd. Sorethii in *Regulam Carmelit.* typis mandavit ſub nomine *Carmelit. Rhedonenſium*; Pariſiis, anno 1625. apud Joſephum Cottereau, *in-4.°* Latinè. Vita eadem olim Mſ. aſſervabatur apud Joannem Balæum.

Walterum ſeù Gualterum de Terra-Nova celebrant Bartholomæus Friſen S. J. in *Floribus Eccleſiæ Leodienſis:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1451. & ſeqq. ad an. 1471. num. 8.* ubi eam vitam ſparſim exſcribit. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 355.* Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ, cap. 248. p. 565.* Thomas Aquinas à S. Joſeph, in *Diſſertatione Hiſtorico-Theologica de Patriarchatu Eliæ:* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad cap. 7.* Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordin. Carmelitarum, p. 233.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 416.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 503. num. 902.* Idem *tomo II. Spec. Carmelit. p. 598. num. 2084. & p. 1014. num. 3540.* Caſimirus Oudin, *tom. III. Commentar. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, p. 2468.*

XLII.

WINDELINUS HAFFMANUS, Germanus natione, patriâ & Cœnobio Heilbrunenſis Carmelita, vir morum integritate clariſſimâ micans, publicus in Heilburnenſi lycæo ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor: notabili ſuâ doctrinâ, inquit Trithemius, & prædicatione penè continuâ, multos ab impietate convertit. Inter ejus Opera circà annum 1507. ſcripta præponuntur.

Sermonum volumina bina.

De illo loquuntur Trithemius, *Lib. II. de Miraculis B. V. Mariæ in Urticeto, cap 16.* Hieronymus Domin, in *Schedis, Mſſ.* Quas citat Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 380.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 417.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum, p. 94.*

XLIII.

WILHELMUS PEHERSBERGERUS, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus eruditus, ac Philoſophus ſuo tempore celebris ſcripſit circà annum 1439.

Meteorum Librum. Qui *Mſ.* extat in Bibliotheca Auguſtæ Vendelicorum; ut notat Elias Ehingerus, in *Catalogo Bibliothecæ Auguſtanæ:* teſte Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 417.*

XLIV.

WILLIELMUS OXONIENSIS, Cœnobii Carmelitarum Prior, Romam, ſeù potiùs Avenionem, cùm *Joanne Beckhamſtede* Angliæ Carmelitarum Priore Generali petiit ad *Joannem* Pontif. Maximum *XXII.* ad obtinendam Licentiam ampliandi Provinciam Angliæ, ad duodecim loca. Quâ de cauſa Litteras commendatitias ad eumdem Pontificem & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, præſertim ad *Arnaldum* Albanenſem Epiſcopum & Guillielmum titulo S. Cyriaci Presbyterum directas obtinuit anno 1317. die 12. Martii, ab Eduardo ſecundo Angliæ Rege, qui ſic ſcripſit poſt præfationem his verbis.

»Nos itaque ad Ordinem Fratrum B. Mariæ
»de Monte-Carmelo in Regno noſtro, quem ob
»ſanctitatem vitæ, ac converſationis honeſtatem
»Fratrum eorumdem, fructuſque uberes, quos
»iidem Fratres, verbi Dei ſemine ac aliis bonis
»operibus, & exemplis in dies producunt in Ec-
»cleſia Anglicana, intimis affectibus favore pro-
»ſequimur gratioſo, noſtræ mentis intuitum diri-
»gentes, ac ſperantes, per Miſſarum, & aliarum
»devotarum orationum ſuffragia eorumdem, nos
»poſſe tam in expiatione delictorum, quàm etiam
»in regimine noſtris humeris Regiis incumbente
»efficaciùs proſequendo, feliciùs & uberiùs ad-
»juvari. Veſtram clementiam affectuoſis precibus
„requirimus & rogamus quatenùs, dilectos nobis
„in Chriſto Fratres, Joannem Priorem Provin-
„cialem Ordin. prædicti in Anglia, ſacræ Theo-
„logiæ Profeſſorem, & Willielmum, Fratrum
„ejuſdem Ordinis Oxoniæ commorantium Prio-
„rem ad veſtræ ſanctitatis præſentiam pro nego-
„tiis dicti Ordinis accedentes, habentes ſi placet,
„favore propitio commendatos.

„Eiſdem, ut ipſi, & alii Fratres Ordinis illiûs
„in Regno noſtro commorantes, duodecim loca,
„infrà idem Regnum, in diverſis Diœceſibus
„conſtituta, pro divini cultûs augmento, Fra-
„trumque dicti Ordinis numero ampliando, de
„novo recipere: & in locis illis Eccleſias, &
„& domos conſtruere, ibique Priores & Fratres
„ad Divina ibidem, ad honorem Dei, & pro
„nobis, hæredibus & ſucceſſoribus noſtris, Re-
„gnique noſtri tranquillitate & quiete, ac ani-
„marum omnium ſalute fidelium in perpetuum
„celebranda, valeant collocare divinæ charitatis
„intuitu, noſtri rogaminis interventu, liberam
„concedere dignemini facultatem; prout in pe-
„titione Fratrum eorumdem, quam veſtræ por-
„rigent Beatitudini, in præmiſſis, & quam coràm
„vobis benignè admitti, & gratioſè cupimus
„exaudiri, pleniùs continetur. Conſervet, &c.
„Datum apud Claryndon, 12. die Martii.

Eo equidem anno 1317. die 5. Maii Joannes XXII. conceſſit Provincialibus & Fratribus Carmelitis, ut in prædicto Angliæ Regno ſex loca de novo recipere poſſent, non obſtante Conſtitutione Bonifacii VIII. ut conſtat ex *Regeſto Vaticano, Epiſt. 2883. fol. 279. p. 3. An. 1.* ejuſdem Joann. 22. Incipit: *cùm ſicut:* & alterâ Bullâ eodem die & anno datâ, quæ incipit: *quia noſtra potiſſimè,* atque editur *tomo I. Bullarii Carmelit. p. 57.* Aliundè ſcimus in Anglia fundata eſſe Carmelitarum Cœnobia *Scardeburgiæ* anno 1319. *Snijtlereyæ* anno 1321. *Conventreæ* anno 1332. *Dynbiæ* anno 1339. *Ludlolbiæ* an. 1340. *Caliſiæ* anno 1344. *Doncaſtriæ* anno 1350. & *Northallertonæ* anno 1354.

Quis fuerit *Joannes* Angliæ Prior Provincialis, de quo loquitur *Eduardus Rex*, haud dubiè *Joan. Beckamſtede* eſt electus anno 1312. qui rexit ſeptem annis, & obiit Londini, ut conſtat ex Cata-

logo Provincialium Angliæ Carmelitarum, quem exhibet Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ, Cent. 10. p. 50. & 60.* Quis verò extiterit *Villielmus* Prior Carmelitarum Oxonienſium in Litteris dicti *Eduardi ſecundi* Regis memoratus, non ità determinatu facilis eſt. *Guillelmus Radingius* forſan fuit, qui & Viennenſi Synodo œcumenicæ interfuit anno 1311. & ex Oxonia Londinum ab Archiepiſcopo Cantuarienſi *Winchelſeio* ad examen *Templariorum* conficiendum an. 1312. vocatus eſt: fortè *Guillelmus Harſicus*, qui floruit anno 1315. ſed quiſquis fuerit, ſcripſit conjunctum cùm Joanne Beckamſtede.

Libellum ſupplicem ad Joannem XXII. pro obtinendâ Licentiâ ædificandi duodecim Monaſteria. Hujus meminit Libelli Edmundus ſecundus Angliæ Rex in Epiſtola ad eumdem Pontificem, & in aliis Epiſtolis *ad* Cardinales Arnaldum *Albanenſem Epiſcopum*, & Guillelmum Teſta *S. Cyriaci Preſbyterum*, quæ leguntur editæ in *Actis publicis Angliæ, tomo III. p. 610. & 611.* necnon *tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 608. & 609.* Ejuſdem Libelli ſupplicis meminit etiam ipſe Joannes XXII. in Bulla, quæ incipit: *Quia noſtra potiſſimè.* Ibid. *Bullar. p. 57.*

XLV.

WILHELMUS CRICH, natione Aremoricus Brito, patriâ Leonenſis Provinciæ Turoniæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, à Papa Sixto IV. Vicarius Generalis Ordinis conſtitutus eſt anno 1481. poſt obitum Chriſtophori Martignoni Prioris Generalis, ſi fidem dabimus Arnoldo Boſtio, Joanni Palæonydoro, Joanni-Baptiſtæ Leſanæ & Columbano à Noſtra Domina de Monte-Carmelo: verùm Sixtus IV. in Bulla data anno 1481. die 11. Auguſti, quæ incipit: *ad ſacram Ordinis*, expreſsè ait: „Nuper ſi quidem Magiſtratu Generali præfati Ordinis per obitum quondam Chriſtophori Martignoni tunc ipſius Ordinis Generalis Magiſtri apud ſedem Apoſtolicam defuncti vacante, nos motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia quondam Guillermum de Dumoquerci olim Provincialem Provinciæ Turoniæ, ipſius Ordinis Vicarium Generalem uſque ad certum tunc expreſſum tempus per alias noſtras Litteras fecimus, conſtituimus & deputavimus, pro ut in illis pleniùs continetur.

„Cùm itaque poſtmodum, ſicut accepimus, officium Vicariatûs hujuſmodi per obitum dicti Guillermi, qui apud ſedem prædictam diem clauſit extremum, vocaverit, & vacet ad præſens: nos, ne dictus ordo, ob Præſidentis defectum, aliquod detrimentum ſuſtineat, providere volentes,..... Tu *Pontie Renaudi*, qui Provincialis Provinciæ juxtà morem dicti Ordinis exiſtis, per datam tibi à Domino prudentiam.... ſcies, & poteris Religionem ipſam, illiuſque perſonas feliciter regere & ſalubriter gubernare, motu, & ſcientia ſimilibus.... de noſtra mira liberalitate, te ipſiùs Ordinis Generalem Vicarium uſque ad Capitulum generale ejuſdem Ordinis proximè celebrandum incluſivè....authoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium cimus, conſtituimus, &c. „ Ex quibus patet locum nullum fuiſſe *Wilhelmo Chric* obtinendi Vicariatûs, quem ei adjudicant jam memorati auctores.

Arnoldus Boſtius, *Lib. VII. Speculi Hiſtorialis cap. 53.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti, cap. 115.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1481. num. 3. p. 953.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio Brevi Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, Mſ. p. 4.* Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 269. num. 1114.*

XLVI.

WILELMUS DUMOQUERCI, natione Aremoricus Brito, patriâ Hennebontenſis Carmelita, Provinciæ Turoniæ, ſacræ Theologiæ Doctor, ſummæ eruditionis vir, miræque pietatis Religioſus, deſignatus Commiſſarius ac in Turonia Generalis Vicarius, abſente Provinciali *Franciſco des Noües*, munus ſibi traditum tantâ prudentiâ, religione tantâ executus eſt, ut à Gremialibus Capituli Provincialis *Vivoniæ* in agro Pictavienſi Congregatis, cùm jam præfuiſſet Capitulo Boni-Doni anno 1477. celebrato, in Provincialem anno 1479. exoptatus fuerit: cui expoſtulationi favens Reverendiſſimus *Chriſtophorus Martignonus* Prior & Magiſter Generalis, in locum dicti *Franciſci des Noües*, ipſum ſubrogavit. Quâ dignitate dum prudenter fungeretur, à *Franciſco ſecundo* minoris Britanniæ Duce Orator miſſus eſt Romam ad *Sixtum quartum* Pontif. Maximum, qui mortuo jam memorato *Chriſtophoro Martignono* Vicarium totius Ordinis Generalem illum inſtituit: ſed eodem anno 1481. Romæ è vivis exceſſit.

Guillermum Dumoquerci commendant Sixtus quartus, in *Bulla* Inſtitutionis *Pontii Rainaudi*, in Vicarium Generalem, quæ legitur *tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 374.* Mathurinus Aubron, in *Annalibus, Mſſ. Provinciæ Turoniæ, cap. 3.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Priorum Provincialium Provinciæ Turoniæ, p. 5.* Idem in *Encomio Brevi Mſ. Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ, p. 4.*

XLVII.

WOLPHANGUS A S. MATTHÆO, natione Germanus, Rutemburgi in Suevia, die 18. Novembris anno 1608. natus, Carmelita primùm Antiquioris Regularis Obſervantiæ, & *Straubingæ* in Bavaria Prior; tandem anno ſalutis 1649. majoris perfectionis cupidus ad Excalceatos tranſiit: ubi factus eſt Novitiorum Magiſter anno 1658. & quartus Definitor Provincialis, aliàs Prioris, iteratis vicibus, ac Concionatoris muneribus, ſummâ cùm laude functus: vir vitæ regularitate, oratione, mortificatione, prudentiâ, religione & doctrinâ præclarus; obiit *Viennæ* die 11. Septembris anno 1669. poſtquàm edidiſſet Libros titulo inſcriptos:

1. *Hæreditas Mariana: ſivè de origine & progreſſu Carmelitarum.*
2. *De Privilegiis & gratiis conceſſis Confraternitatis ſacri Scapularis Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.*

Eum commendant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. pag. 417.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum, p. 424.*

V.

XLVIII.

URSULA A S. JOSEPH, natione Lotharinga, in Conventu Monialium Excalceator. Carmelitanarum Nancæo profeſſa, maſculini animi virgo, ſemèl & iterùm ibi Prioriſſa, in tractandis ſui Monaſterii negotiis ſagaciſſima, nec minùs regularis Obſervantiæ ſtudioſa; plura circà annum 1723. ſcribebat ex ſcripturæ verbis contexta, quorum hæc referuntur:

1. *Peregrinus in Terra*, in Pſal. 118. *Beati Immaculati*, *&c.*

2. *Anima Pænitens*, in Pſ. 150. *Miſerere mei Deus*, *&c.*

3. *Anima ad æternam patriam anhelans*, in Pſ. 121. *Lætatus ſum in his*, *&c.*

Hæc refert teſtis oculatus, & ejuſdem Monaſterii Nancæi Viſitator quondam Religioſus, Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *p. 424.*

Y.

I.

YVO ANGLICI, Natione Aremoricus Brito, patriâ & Cœnobio Leonenſis, ſeu San-Paulotianus Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus, à pueritia in timore Dei educatus, &c. ut ſuprà, ubi legitur Ivo Anglici, *p. 213.*

II.

YVO BERCH, natione Brito, amore Dei ſuccenſus in Palæſtinam petiit, & in Monte-Carmelo veſtem Eremiticam induit: indè anno 1240. in Feſto Nativitatis Domini navigavit in Angliam cùm Dom. Joanne de Veſci, qui manſionem ei dedit in Sylva de Holim juxtà Alnewicum in confinibus Scotiæ. Hæc refert Joannes de Vineta, ipſe Aremoricus Brito, Prior Carmelitarum Pariſienſis, & Provincialis Franciæ, circà annum 1360. in Chronico Carmelitarum, quod prodiit tom. I. Speculi Carmelitani, pag. 203. num. 883. Cætera conſule ſuperiùs, verbo Ivo Berch, *p. 212.*

III.

YVO JOEL, Aremoricus Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus, in divinis officiis tractandis verſatiſſimus, jubente Reverendiſſimo Joanne Sorethio in Comitiis Bruxellenſibus Generalibus anno 1462. celebratis inſtitutus eſt ad formam Breviarii Ordinis recognoſcendam, cujus titulus eſt; *Incipit Breviarium Fratrum B. Mariæ de M. Carmeli extractum, & excerptum de approbato uſu ſepulchri Hieroſolymitanæ Eccleſiæ; in cujus finibus dictorum Fratrum Religio ſumpſit exordium.* Sciunt enim omnes, captâ Jeroſolymitanâ Civitate à Chriſtianis, ritum Latinum *Daimberto* Patriarchâ in Eccleſiam Patriarchalem S. Sepulchri inductum fuiſſe exeunte anno 1099. præſertimque ordinatum ab *Anſello* hujus Eccleſiæ Præcentore, qui anteà Canonicus Eccleſiæ Epiſcopalis Pariſienſis fuerat. Alia vide quæ diximus ſuper. pag. *213.*

Hunc igitur Ritum Eremitæ Carmelicolæ acceperunt; & eorum Breviarium deinceps vocari cœpit titulo ad *uſum ſepulchri Hieroſolymitanæ Eccleſiæ.* Namque in Breviario etjam Venetiis impreſſo anno 1495. Opera Fr. Joannis Mariæ de Poluciis Baccalaurei, ſic hâbetur: *Incipit Ordinale Horarum Canonicarum Fratrum ſacri Ordinis Glorioſiſſimæ Dei Genitricis, ſemperque Virg. Mar. de M. Carmeli, extractum & excerptum de approbato uſu Dominici ſepulchri ſanctæ Hieroſolymitanæ Eccleſiæ, in cujus finibus dictorum Fratrum Alma Religio ſumpſit exordium.* Quibus ſimilia verba habentur in Miſſialibus Venetiis editis ſub annis 1509. & 1551. quæ in Biblioth. S. Mariæ Tranſpontinæ ſervantur; inquit Lezana, *tomo IV. ad an. 1175. p. 79.*

Hac etiam de cauſa antiquitùs, ut patet ex prædicto noſtri Yvonis Joelis Breviario de anno 1462. Officium in Ordine fiebat quorumdam Sanctorum Hierolosolymitanæ Eccleſiæ; ut Matthiæ Epiſcopi 30. Januarii, Simeonis Epiſcopi & Martyris 18. Febr. Alexandri Epiſcopi & Martyris 18. Martii, inſuper Mariæ Jacobi & Salome 25. Maii, ac Abraham, Iſaac & Jacob 6. Octobris. Quæ Feſta ad Hieroſolymitanam Eccleſiam proprius ſpectare videntur.

Productà etiam, dum ad normam Breviarii, ac Miſſalis Romani Carmelitanum reſtitueretur, tempore Gregorii XIII. ſub anno 1584. declaravit Pontifex Carmelitas olim uſos eſſe Breviario *juxtà Hieroſolymitanæ Eccleſiæ conſuetudinem* multis ſeculis. Quo ſanè ſeculo talem uſum increbuiſſe conſtat.

In Kalendario Yvonis Joelis deſcribuntur Ordinis Carmelitarum hi Sancti: S. Cyrillus, die 6. Martii, S. Angelus die 5. Maii, S. Andreas Epiſcopus 4. Junii, S. Eliſeus 14. Junii, S. Albertus 7. Auguſti; uti videre eſt in exemplari hujus Breviarii, quod Mſ. aſſervatur in Bibliotheca jam citatâ Carmelitarum S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe.

Joelis noſtri mentionem faciunt Lezana, *tomo IV. an. 1459. & 1462. pag. 898. & 903.* Petrus-Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, *p. 397.* ubi confundit eum cùm Yvone le Vaillant: Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, *capt. 250. p. 572.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. p. 266.*

IV.

YVO LE VAILLANT, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus anno 1541. Laureatus, ibique in Majori Conventu Prior, & Vicarius Generalis Congregationis Albienſis ab anno 1538. ad ann. 1544. electus. Scripſit Latino Sermone.

Explicationem in Pſalmos XV. Graduales, Libro I. Quem *Mſi* in Bibliotheca Lugdunenſium Carmelitarum aſſervatum vidiſſe ſe teſtatur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ. pag. 266.* Petrus-Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, *p. 397.* perperam Yvonem Vaillant nominat auctorem ſeu editorem *Breviarii*

Y.

Carmelitarum, quod Yvoni Joeli tribuendum eſt. Vide *ſuperius p. 213.*

V.

YVO A S. NICOLAO, natione Gallus, patriâ Andinus, nobili ex ſtirpe natus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, duplici Eliæ ſpiritu repletus, actione ſcilicèt & contemplatione, utriuſque genium, cùm Marthâ laborans, orans cùm Magdalenâ, perfectiſſimè exprimebat. Variis Prioris & Definitoris officiis functus, *Andegavi* Provincialatu donatus eſt anno 1711. Quem multâ cùm ſuavitate charitateque perfecit. Obiit Definitor in eâdem Andegavenſi Civitate an. 1721. die 23. Maii ſcripſit ad ſuos ſubditos.

Epiſtolas Paſtorales, quarum prima imam & profundam redolet ſui depreſſionem, & verè chriſtianam humilitatem. Mſ. legitur in *Actis* communibus & *publicis Mſſ. Provinciæ Turoniæ*, ad annum 1711. Aliæ Epiſtolæ ſpectant ad regimen exteriùs ſuæ Provinciæ.

VI.

YVO ROUILLANT, natione Aremoricus, patriâ Ploermelenſis, ſed Profeſſione Religioſâ Andegavenſis, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus & Concionator conſpicuus, vir multimoda eruditione clarus, *Andegavi* in Priorem Provincialem electus eſt anno 1502. Cujuſquidem diebus muneris expletis, ad viam omnium abiit magno ſuorum luctu, anno 1505. Scripſit:

Ad juniorum Religioſorum eruditionem & inſtructionem decreta ſanctiſſima, Mſſ.

Eum commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ, cap. 4.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Mſ. Priorum Provincialium Provinciæ Turoniæ, pag. 6.* Ibidem in *Brevi Encomio Mſ. Illuſtr. Carmelitarum ejuſdem Provinciæ, p. 6.*

Z.

I.

ZACHARIAS BERGOMELLI, natione Longobardus, ex oppido *Albini* Diœceſis Bergomenſis, Carmelita Congregat. Mantuanæ, ſacræ Theologiæ Magiſter, Doctor & Profeſſor, necnon ſancti Officii Conſultor, atque ſuæ Congregationis Procurator Generalis, obiit Bergomi anno 1626. die 23. Januarii, poſtquàm ſcripſiſſet Italicè:

1. *Lacrymas peccatoris contentas in ſeptem Pſ. Pœnitentialibus.* Bergomi 1620.

2. *Alia Opera*, quorum titulus me latet.

Hæc refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 418.* Danielque à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1074. num. 3754.*

II.

ZACHARIAS BIGONI, natione Longobardus, patriâ Bergomenſis, ſacræ Theologiæ Magiſter, Prior & Definitor Congregationis Mantuanæ, ultrà annum 1677. vivens ſcripſit:

Orationes Panegyricas Congratulatorias, Italicè, Bergomi, 1641. & 1647. Ita Daniel à V. Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1470. num. 3754.* jam citato.

III.

ZACHARIAS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Gallus, Provinciâ Neuſtrius, patriâ *Argentanenſis*, in ſæculo dictus *Thomas Godechal*, piis honeſtiſque parentibus ortus, ab iis *Pariſios* ſtudiorum causâ miſſus, paulopoſt inter Carmelitas Excalceatos aggregatus eſt. In percurrendis Philoſophiæ ac Theologiæ Facultatibus, ſagaciſſimi ac perſpicaciſſimi ingenii, memoriæ tenaciſſimæ, & recti judicii eximia, eaque plura argumenta præbuit.

Per plures annos eas ſuos ſodales Charentonii egregiè docuit: ſicque toto vitæ tempore, ſcripturæ ſacræ, Conciliorum, Sanctorum Patrum, Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, Theologiæ Scholaſticæ ac Poſitivæ, ſicut & Morali Lectioni incubuit, ut nihil ignorare dictus fuiſſet: mirâ aliundè præditus comitate, prudentiâ, religioſâ ſimplicitate, ac zelo ſalutis animarum, diſciplinæque regularis Obſervantiâ inſignis.

Non mirum ergò, ſi tot Conventus Superior gubernavit, ſi Provinciæ ſuæ ſemel & iterùm præpoſitus, Provinciarum Flangro-Belgiæ, & Lugdunenſis Viſitator Generalis, ſpirituale ſubditorum bonum ſemper promoverit. Tandem poſt ætatem provectam, poſt toleratas per decem annos, multas infirmitates; refectus Eccleſiaſticis Sacramentis, ſinè ullâ ferè agoniâ, in Conventu ſuo Rothomagenſi, extremum diem clauſit die 16. Januar. 1725. ætatis ſuæ 82.

Plura doctiſſime conſcripſit, quæ doctis pariter & indoctis prodeſſe poterunt, ſi prælo ſubjiciantur: in quibus ſic miſcet utile dulci; ut Lectores facilè, quod ipſis ſatisfacere poſſit, reperire poſſint. In primis:

1. *Diſſertationes Theologicas*, quæ *Tractatum de Deo & ejus attributis* penitiùs abſolvunt quibus preæunt *præludia Theologiæ.*

2. *De Auguſtini Doctrina contrà Pelagianos & de Gratia Chriſti.*

3. *De motibus voluntatis & vera libertate adversùs Janſenium.*

4. *De Schiſmaticis Orientalibus, & præcipuè de Armenis.*

5. *De Primatu Summi Pontificis & ejus auctoritate circà fidei controverſias.*

6. *De Bulla Sabbathina.*

7. *Curſum integrum Theologiæ Moralis, & Tractatum de Uſura* ſeparatim.

Hæc omnia diſtinctiùs referuntur in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum, p. 425. &c.*

IV.

ZACHARIAS RICHARD, natione Gallus, Carmelita Excalc. Provinciæ Lugdunenſis, in Cœnobio Cabilonenſi Religioſus ſcripſit an. 1644.

Z.

Epiſtolam ad venerab. Sororem *Margaritam à SS. Sacramento.* Belnenſis Cœnobii Monialem Tereſianam, ut hæc Virgo preces novendiales apud Deum funderet, pro ſanitate obtinendâ Dominæ *Chirard* Cabiloncnſis, fluxu ſanguinis laborantis cujus à confeſſionibus ipſe *Zacharias* erat. Oravit quidem ſoror Margarita, & ſanitatem dictæ Dominæ *Chirard*, quæ ſimùl cum dicto ſuo confeſſario *Zachariâ Riehard* conſignatam Litteris teſtificationem dedit: teſte Dionyſio Amelote, Oratorii Gallicani Sacerdote, in *vita Sororis Margaritæ à SS. Sacramento*, Gallicè ſcriptâ, *Lib. XI. cap. 11. pag. 672.*

V.

ZACHARIAS SAIUS, natione Gallus, Toloſanus patriâ, per univerſam Galliam divini Verbi declamator inſignis, ſuæ Provinciæ Carmelitarum Prior Provincialis celeberrimus, circà annum 1611. emiſit in lucem.

De Confraternitate Carmeli, Librum I. ut ex *Schedis Mſſ. Toloſanæ Provinciæ* refert Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 465.* Et ideò Zacharias Saius locum habet in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* quem dedit Paulus ab Omnibus Sanctis, *p. 94.* ſed *Gerardus* ab aliis dicitur, peſte correptus Toloſæ an. 1632. vide ſuper. *tom. I. p. 551.*

VI.

ZELIDONIUS A SANCTIS, natione Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ Carmelita in Cœnobio Dei-paræ Virginis *Vallium* celeberrimus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor, Joannis-Baptiſtæ *de Lezana*, in Salmanticenſi *S. Andreæ* Collegio Carmelitano circà annum 1606. Præceptor, de ſanctis Officii Inquiſitionis à Qualificationibus, clavum ſuæ Provinciæ iteratis tenuit. *Opera Chriſtophori de Avendaño* typis cudi Valliſoleti permiſit; teſte *Cyrilio Penneci*, in ſuo *Gymnaſio Carmelitico:* ubi ſic loquitur. „Multa „quidem de hoc illuſtri Doctore à me ſcribenda „eſſent, & quoad Inſtitutum noſtrum attinet, de „Litterariis ſuis monimentis eleganter exaratis: „ſed neſcio an adbuc in Hiſpania in lucem pro„dierint. Vivebat anno 1628. Quo *Theologica* „*Opera* præſtantiſſimi Doctoris *Petri Cornejo* Sal„manticenſis, in Carmelo Pinciano prælo man„davit Joannes Vareſius typographus„. Quæ *Cyrilli* verba ſignificant ſolummodò quod noſter *Zeledonius à Sanctis* approbationem Valliſoleti dederit nonnullis *operibus Chriſtophori de Avendaño.* Lezana autem diſcipulus noſtri Zelidonii refert quod ſcripſerit.

De Theologia Scholaſtica varios Tractatus: horumque meminit *tomo IV. Annalium*, *ad annum 1434.* in Appendice *pag. 1052.* lineis ultimis. Vide *tomo I. p. 322.* Verbo, *Celedonius.*

VII.

ZEPHERINUS-JOANNES NATALIS, aliis *Joannes*; ſed certò conſtat *Zepherinum* ex Confirmatione vocatum. Natione Hiſpanus Celtiber, ſeu Arrago, patriâ Cæſar-Auguſtanus, & hujus Cœnobii filius: albo vir capillo inter cenſendus eruditos, ſed jure majore, propter virtutem pietatemque, & religioſam diſciplinam inter pios Religioſos, & virtute præſtantes adnumerandus. Obiit anno Chriſti 1587.

Scripſit *plurima Concionatoria*, *Theologica*, *Moralia & Philoſophica*, in quibus multùm & glorioſè prævaluit; ſed majori præſtitit humilitate. Nam à Fratribus rogatus ut nonnulla prælo committeret, conſtanter reſpondit: *Nullatenus ſe dignum unquàm cenſuiſſe, neque ſua temporum ullâ memoriâ, nec poſteritate; potiùſque rogo quàm typô dignas ſuas eſſe lucubrationes.*

Et verò de ſe ſic humillimè ſentiens, in medio Clauſtri, publicæ combuſtioni remiſit, ſuiſque manibus papyros omni pretio dignos, & habitos multi à ſapientibus claceravit. Ita refert ejuſdem Cæſar-Auguſtani filius Cœnobii Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *p. 429:* quem partim exſcripſit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana*, *Mſ. p. 418.* & ultimâ.

VIII.

ZARBA, (PETRUS) patriâ Melitenſis; ſacræ Theologiæ Laureatus Magiſter, Eccleſiaſtes celeberrimus, Tribunali Sancti in Officio Melitenſis Conſultor adſcriptus, fuit Prior Conventus Civitatis veteris Melitenſis Inſtitutus & Lector Moralis Theologiæ, per Capitulum Provinciale Provinciæ S. Angeli Siciliæ celebratum Leocatæ anno 1601. die 12. Februarii. Ejus Opera inſcribuntur.

1. *Varii Theologiæ Tractatus.* De Deo uno & trino, de Verbo Incarnato, & de Gratia.

2. *De Caſibus raris Conſcientiæ.*

3. *Conciones Adventuales*, *Quadrageſimales*, *& Feſtivales.* Hæc Opera Mſſ. ſervantur in Bibl. Carmelitarum Melitenſium, qui Cœnobium illic acceperunt anno 1220. ſed auctum & ampliatum anno 1570.

De Petro Zarba officioſè loquuntur R. Prior Generalis Henricus Silvius, *in ſuo Regeſtro*, *Mſ.* Roccus Pirrus, *in ſua Sicilia ſacra*, *Notitia ſeptima Eccleſiæ Melitenſis.* *p. 618. & 624.* Sebaſtianus Salelleſius Societatis Jeſu Presbyter, *tomo I. de Materiis Tribunalis Fidei; Prologemo 13. p. 68.* Edit. Rom. 1651. Ludovicus Perez de Caſtro, *in ſuis Collectaneis*, *Mſ. folio 102. verſo.*

Typis velociùs currentibus, nonnulla de aliis ſcriptoribus Carmelitis monumenta exciderunt, aut omiſſa, aut ſuum alphabeticum extrà ordinem poſita, jamjam revocantur vel addenda, vel augenda, vel corrigenda. V. G. in præſenti tomo II.

Ad p. 50. JOANNES-MARIA PENSA; patriâ Januenſis, ex Societate Jeſu Carmelum ingreſſus eſt Mantuæ. In ſacra pagina Lector conſpicuus, atque Orator illuſtris eleganti ſtylo compoſuit & edidit Opera, quæ inſcribuntur.

1. *Oratio in laudem Patris* Magiſtri *Valentini Manduli* à Ferraria Vicarii Generalis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ. Mantuæ, 1619. *in-4.°*

2. *Theatrum illuſtrium Patrum Conventûs Mantuani.* Mantuæ, 1618. *in-4.°* Ejus ad laudem Clemens Maria Felina cecinit ſequens Diſtichon.

Diſcipulum linquit, ſed *carum* monſtrat Jeſus,
Dicit enim *Matri*, filius ecce tuus.

Hæc refert Carolus Vaghus in ſuis Commentariis, p. 209. ſed error forſan typographicus irrepſiſſe videtur, aſſignando annum 1019. pro

editione Orationis Funebris de Valentino Mandulo, qui p. 159. & 164. refertur electus fuiſſe in Definitorem Generalem anno 1620. & 1632.

Ad p. 492. NICOLAUS EMUS, natione Italus, patria Cremonenſis, Provinciæ Lombardiæ alumnus, exquiſiti ingenii vir Religioſus, linguarum Latinæ, Græcæ & Hebraïcæ peritiſſimus, Philoſophus acutus, Orator facundus, profundus Theologus, qui annum ætatis ſuæ viageſimum vix attigerat, cum ſtudiorum Magiſter effectus, Doctorali Laurea in Academia Patavina coronatus, docuit Cremonæ, Piſauri, Florentiæ atque Neapoli, & ubique ab omnibus inſigniter celebratus, quaſi ſingulis in ſcientiis & diſciplinis portentoſus homo, qui moribus optimis ornatus, magnum ſui reliquit deſiderium trigeſimo ætatis ſuæ anno, poſtquam edidiſſet Opera inſcripta:

1. *Oratio de triumphali Chriſti Salvatoris noſtri aſcenſu*, quam in Carmelitarum Cremonenſium Templo S. Bartholomæi habuit anno 1585. & typis commendavit anno 1586. Cremonæ, apud Chriſtophorum Draconium, *in-4.°* Latinè.

2. Tractatus *de vita Divina, Angelica, humana & corporea.* Patavii, anno 1587.

3. Libri tres *de triformi animarum corona, vercellis examinanda.* Cremonæ, anno 1589

4. *Oratio gratulatoria pro gratiarum actione in Comitiis Generalibus Cremonæ habitis an. 1593.* in quibus pax inita eſt antiquiores inter Carmelitas & Excalceatos qui ab primario diviſi Ordine, ſeparatam Congregationem efformare cœperunt. Hæc Oratio fuit edita Cremonæ an. 1595. apud Chriſtophorum Draconium, *in-4.°* Latinè.

Nicolaum Emum commendant Auguſtinus Biſcarretus, *in ſuis Palmitibus vineæ Carmeli, Mſſ. fol. 177.* Ludovicus Perez à Caſtro, *in ſuis Collectaneis, Mſſ. fol. 136.* Ludovicus Jacob, *in Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Carmelit. fol. 70.*

Ad p. 530. PAULUS CLERICI DE LIGNAGO, Cœnobii Ferrarienſis præclarus Carmelita; vir raræ eruditionis, vitæ morumque laude ſplendidus, ac Regularis Obſervantiæ Mantuanæ zelator, ſæpius Prior ſui Conventus Ferrariæ, Regii, Mutinæ, Vici-novi; Definitor & Procurator Generalis in Curia Romana an. 1556. ſuis ſubditis infirmis & humana ſpe deſtitutis, ſolitus ardenti charitate ſemper aſſiſtere, eorumque animas in cœlum dirigere, ſuam illuc direxit moriens circà annum 1560. Scripſit:

Annales Sereniſſimæ Eſtenſis familiæ Mutinæ, Regii, &c. Principum. Hos Annales cum Auctoris laudibus appellat eruditiſſimus Dominus Ludovicus-Antonius Muratorius, in egregio tractatu Italicè inſcripto: *Delle Antichita Eſtenſi*, in Modena nella Stamperia Ducale, 1717. *in-folio.*

Ad p. 598. PETRUS RIBAS, Hiſpanus Celtiber natione, patriâ Cæſar-Auguſtanus, & ejuſdem Cœnobii alumnus celebris: excelſus vir morum honeſtate venerandus, Theoſophiæ lumen adeò fulgidum, ut à ſuis Sodalibus undequaque deſideraretur. Vicerunt Belgæ, & illum poſſederunt Magiſtrum, cum in Belgio Carolo V. Imperatori à ſacris fuit confeſſionibus, necnon à Secretioribus regiminis negotiis. Unde ejuſdem Auguſti ope fretus, Cæſareis ſumptibus egregiam Altaris majoris in Carmelo Bruxellenſi maceriem, quæ adhuc ſuperſtat, confici curavit, multoque majora ab eodem Imperatore accepiſſet, apud quem gratiſſimo fruebatur affectu; ni præpediente morte arreptus ab ejus manibus, ad aſtra volaſſet anno 1577. Scripſit:

1. *De Prædeſtinatorum exiguo numero*, Lib. I. Mſ.

2. *De via ad Cœlum ardua*, Lib. I. Mſ.

3. *De juvamine animabus in Purgatorio exiſtentibus promovendo*, Lib. II. Mſſ.

Petrum Ribas commendant Alegreus Caſſanatus, *in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 414.* Ludovicus Jacob, *in Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Carmelitarum, p. 50.* Didacus Murilius, *Lib. de Hiſtoria Antiqua de Nueſtra Señora del Pilar. pag. 225.*

ILLUSTRIORES PRÆSULES EX ORDINE CARMELITANO ASSUMPTI.

A.

I.

ADRIANUS ARNOLDI, ſeu DE ARNOLDIS, in Carmelo Flandriæ Brugenſi vota dixit ſua Religioſa, an. Chriſti 1483. Ibidem primum Deo Miſſæ ſacrificium obtulit an. 1490. Lector inſtitutus an. 1500. Doctor Pariſienſis an. 1515. Epiſc. Roſſenſis (a) necnon Cameracenſis Suffraganeus Vicarius ad ſpiritualia aſſumptus, anno 1517. Dominica 24. poſt Trinitatem conſecratus fuit ab Epiſcopo Morinenſi (ſeu *Teroanæ* (b) aut *Tervanæ* Morinorum) Aſſiſtentibus ejus Suffraganeo, & Epiſcopo Sarepteno Suffraganeo Tornacenſi. Deceſſit Bruxellis, & ibi ſepultus eſt anno 1536. menſe Novembri, in Carmelitarum Cœnobio. Brugenſes autem Carmelitæ anniverſarium ejus uſque in præſentem diem ſingulis annis peragunt infrà Octavam Fidelium Defunctorum. Scripſit Opera, quæ in Bibl. Carmel. referuntur *tomo I.* p. 1. & 2.

II.

ÆGIDIUS DE MERICA, in Mechlinenſi Carmelo, probationis anno completo, tribus ſolemnibus votis Deo & B. Virgini Mariæ ſe mancipavit anno 1485. die 6. Februarii. In vigilia Aſſumptionis, anno 1497. deputatus ſolemnem habuit Orationem ad Univerſitatem Colonienſem, & inſtitutus ibi Lector atque Baccalaureus; in Capitulari Congregatione die 6. Maii an. 1498. habitâ, Lector principalis Antuerpiæ, necnon etiam in Comitiis Generalibus eodem anno ad Cœnobium Nemauſenſe celebratis die 3. Junii à *Pontio Renaudo* Prior ſecundus jam Antuerpiæ factus, ad promotionem Doctoralem poſtulatus eſt. Anno 1499. ſexto Idus Maii aſſumptus in Epiſcopo Beritenſem, atque Suffraganeum Cameracenſem ſub *Henrico de Berges*, conſecratus fuit eodem anno, die feſto Nativitatis B. Virginis. Ex hac vita migravit an. 1505. die 5. Februarii, & Antuerpiæ ſepultus in Choro Eccleſiæ Carmelitarum, quem ſui tempore Prioratus inchoaverat, & quem perfecit R. P. Magiſter Sebaſtianus Grays electus Prior anno 1502. Ægidius ſcripſit Opera, quæ *tomo primo* Bibliothecæ Carmelitanæ referuntur *p. 8.* & *9.*

III.

ÆGIDIUS ROSSENSIS, Epiſcopus fuit Wilhelmi Epiſcopi & Principis Argentoratenſis Suffraganeus. Is autem Wilhelmus in ſua Diœceſi quia pro ſua dignitate non poſſet ſubſiſtere ob patria & civilia bella, quibus atterebatur; ex ſpeciali ſedis Apoſtolicæ Licentia, ipſe pariter Ægidius tranſiit in Diœceſim Trevirenſem, ibique Pontificalia adminiſtravit uſque ad annum 1442. quo mortuus eſt. Carmelo Trevirenſi ſua legavit, pro quibus Conventus Trevirenſis Carmelitæ, ad hujus perpetuam Antiſtis memoriam ſervandam, ſeſe adſtrinxerunt pro quatuor anni temporibus: ſicuti referunt Libri manuſcripti Actuum Capitularium dicti Conventus Trevirenſis; teſte Jacobo Milendunck, in ſua *Hiſtoria Mſ. Germaniæ inferioris* Carmelitarum Provinciæ: *tomo II. Speculi Carmelitani citatæ p. 1103. num. 3908. & p. 1105. num. 3918.*

IV.

ALPHONSUS ALVAREZ, Hiſpanus, nobili genere natus eſt in oppido *Vallis-Arearum*, vulgò *Valderas*, Diœceſis Legionenſis, die 28. Junii 1619. Quatuordennis veſtem Carmelitanam induit in patria, ibique profeſſionem emiſit. Poſt abſolutum Philoſophiæ ac Theologiæ curriculum, utramque facultatem ipſe Sodales ſuos docuit Methymnæ à Campo, Abulæ & Valliſoleti. Inſtitutus ad hæc ſacræ Theologiæ Magiſter Lauream Doctoralem publicè in Academia Salmanticenſi ſuſcepit anno 1656. in eaque publicum Philoſophiæ, profeſſorem diù egit. Interea bis Cœnobium Salmanticenſe Prior, & ſemel Provinciam Caſtellæ Vicarius Provincialis moderatus eſt.

Aſſumptus poſteà, nominatione Regis Catholici, in Antiſtitem, Romam venit, & die 9. Septembris anno 1669. creatus eſt Archiepiſcopus Lancianenſis, in regno Neapolitano: conſecratus deinde in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis, die 22. ejuſdem menſis & anni, per manus Friderici Cardinalis Sfortiæ, Aſſiſtentibus Thoma Sarria, Archiepiſcopo Tarrentino, & Joanne Caramuel Epiſcopo Campanienſi. Pallium Archiepiſcopale recepit in Urbe, die 22. Octobris ejuſdem anni, de manibus Franciſci Cardinalis Maidalchini. Româ egreſſus venit Lancianum, & poſſeſſionem ſedis iniit die 7. Decembris, labente eodem anno.

Poſt triennium, ad diem ſcilicèt 29. Maii 1673. x nominatione pariter Regis Catholici, inſtitutus eſt Archiepiſcopus Brundutinus, in eodem regno Neapolitano, cujus ſedis poſſeſſionem iniit die 2. Julii ejuſdem anni. Tandem ab eodem Rege Catholico Carolo ſecundo promoſus eſt anno exeunte 1675. ad Eccleſiam Salernitanam, non longè à Neapoli. Cui ampliſſimæ Eccleſiæ Metropolitanæ Præſul datus fuit anno 1676. die 22. Junii,

[a] *Roſſa* duplex ſaltem ſedes Epiſcopalis diſtinguenda: altera quæ & *Caunus* appellatur, in Aſia Minori ſub Archiepiſcopo Myrenſi: altera in Momonia Hiberniæ Provincia, ſub Archiepiſcopo Caſſelienſi.

[b] *Teroana* in Arteſia Urbs olim fortiſſima ſed à Carolo V. Imperatore obſeſſa expugnata, capta & ſolo adæquata an. 1552.

A.

admiſſus deinde poſſeſſor per Procuratorem ſub 15. die Septembris ſequentis, ubi obiit.

Scripſit Opera, de quibus mentionem habet Bibliotheca Carmelitana.

V.

AMATOR ARRAIS DE MENDOZA, Luſitanus, ex Urbe *Pace-Julia*, hodiè vulgò *Beja* Diœceſis Eborenſis, Ulyſſipone in Carmelitarum Cœnobio vitæ religioſæ tyrocinium aggreſſus eſt ineunte anno 1545. ad diem 24. Januarii: Profeſſionem verò ultima die menſis recurrentis emiſit anno 1546. in Collegio Carmelitico Conimbricenſi, primus omnium qui Vota Religionis ſolemnia ibi pronunciaverit. Magiſtrali poſtcà laureâ ſuſceptâ, concionandi munus magna cum fama nominis exercens, à *Sebaſtiano* Luſitaniæ Rege Concionator ſui Regii ſacelli inſtitutus fuit, æquè ac magnus Eleemoſynarius ab *Henrico* Rege Cardinali *Sebaſtiani* ſucceſſore: cujus & nominatione factus eſt Epiſcopus Adrumetinus, titularis in Africa ſub Metropoli Cartaginenſi (quem titulum cùm *Tripolenſi* in eadem regione & Metropoli poſtea commutavit) necnon Suffraganeus Eborenſis, decimo Kalendas Auguſti, anno 1568. conſecrationis munus in ſuo Ulyſſiponenſi Carmelo ſuſcepit, per manus *Georgii de Ataide* Epiſcopi Viſenſis, Capellani Regii Majoris.

Deinde, ad nominationem *Philippi II.* Regis promovetur ad ſedem Portalegrenſem in Luſitania ſub Metropoli Ulyſſiponenſi, tertio Kalendas Novembris anno 1581. Plura, eaque inſignis pietatis & magnificentiæ Opera, cùm in Urbe, tùm in tota Diœceſi, incepit & abſolvit. Neque omittendum eſt, quòd cum ejus tempore infelix Africana Sebaſtiani Regis expeditio contigiſſet, pluresque ſua è Diœceſi Portalegrenſi in Maurorum poteſtate captivi remanſiſſent, omnes ære proprio redemerit. Poſt hæc, nuncio dignitati Epiſcopali miſſo, in ſuum Collegium Conimbricenſe, ubi vitam religioſam primus fuerat profeſſus, mortem viro per omnia religioſo planè congruentem expectaturus ſe recepit anno 1598. addictus lectioni & ſcriptioni. Demùm præfato Collegio hærede ex aſſe relicto, ſuum corpus ibi etiam ſepeliendum dimiſit; mortuus die 1. Auguſti anno 1600. ſcripſit, &c.

V.I.

AMBROSIUS DE VALLEJO, natione Hiſpanus, patriâ Matritenſis, nobili ſtirpe natus, Carmelitanam emiſit profeſſionem in Cœnobio Matritenſi, anno 1581. die 25. Januarii. Studiis apprime formatus, Philoſophiam & Theologiam in ſuo Collegio Salmanticenſi diù docuit, & Magiſterii gradum obtinuit. Præfecturis Prioris & Provincialis diuturno tempore geſtis, ex nominatione *Philippi III.* Regis Catholici, aſſumitur in Antiſtitem: creatus die 2. Decembris 1619. Epiſcopus *Papajanenſis* in Peruvia, ſeu America Meridionali, ſub Metropoli *S. Fidei de Bogotta.* Deinde promovente *Philippo IV.* Hiſpaniarum Rege, translatus eſt ad Eccleſiam *Truxellenſem*, ſub Metropoli *Limana*, die 27. Januarii, anno 1631. ubi obiit die 29. Octobris anno 1635. Scripſit, &c.

V I I.

ANASTASIUS VIVES DE ROCAMORA, natione Hiſpanus, gente Valentinus, patriâ Oriolenſis, natus die 16. Maii anno 1599. habitum Carmelitanum induit in patriâ die 15. Decembris anno 1609. Ibi abſoluto tyrocinio, profeſſionem emiſit an. 1615. die 17. Maii. Electus Provincialis anno 1653. Romam venit an. 1654. Generali Capitulo adfuturus. Epiſcopus *Segobricenſis* non longè à patria nominatus eſt an. 1661. die 30. Maii: & poſſeſſionem dignitatis iniit die 19. Auguſti ejuſdem anni, per Procuratorem: munus autem Conſecrationis eodem anno die 9. Octobris accepit *Valentiæ* in Eccleſia ſui Ordinis, per manus *Martini Lopez de Hontireros* Archiepiſcopi Valentini, Aſſiſtentibus *Didaco de Chueca* Epiſcopo *Tervelenſi*, & *Acacia Marck* Epiſcopo Oriolenſi; ſolemniter ingreſſus eſt Eccleſiam ſuam die 23. ejuſdem menſis Octobris. Ubi manens, non pauca diſciplinæ Eccleſiaſticæ, zeli & frugalitatis, cum interim effuſiſſimus in pauperes eſſet, dedit exempla.

Poſtquam Eccleſiam ſuam annos XII. paſtorali ſolicitudine rexit, & magnificum ſacellum, dicatum Beatæ Virgini Mariæ de Monte-Carmelo, hujus annua ſolemnitate ſtabilitâ & dotata, in Templo Cathedrali erexit, ornavit. In Eremiticum ſui Ordinis Cœnobium, in territorio oppidi *Ordæ*, ſub Diœceſi Detruſenſi, non procul à *Segobrica*, lubens ſeceſſit, impetratâ priùs Apoſtolicæ ſedis benedictione, & penſione annuâ, copioſiori ſanè quam poſtulaverat, ex Ordinatione Regis Catholici, ſibi reſervata. Inſtituto autem ſucceſſore die 17. Julii 1673. reliquum vitæ tempus cum fratribus ſuis egit, quaſi unus ex illis, in ipſis etiam vilioribus domûs exercitiis frequens, conſtanter uſque ad mortem perſeverans: quam demum pretioſam in conſpectu Domini obivit in eodem Conventu, ipſo Die feſto ſanctiſſimæ Trinitatis, hora tertia poſt meridiem 20. Maii, an. 1674. Scripſit, &c.

V I I I.

S. ANDREAS CORSINUS, Florentiæ natus, Carmelitanam veſtem induit anno 1316. In Comitiis Generalibus apud Piſas, anno 1329. celebratis, à Joanne Alerio ſupremo Ordinis ſui Moderatore Lutetiam Pariſiorum deputatus eſt: ubi incredibili ſcientiarum divinarum amore captus, dies noctesque in libris evolvendis ita opportunè & feliciter operam navavit, ut emenſo trienni Theologico curſu indè fuerit evocatus à patruo Petro Corſino, quem Urbanus V. inter Cardinales annumeravit. Verùm anno 1345. in Capitulo Mediolanenſi, inter deſignatos ad legendum Biblia Pariſiis pro ſeptimo anno recenſetur, ſub *Petro Raymundo* Generali, dum Priorem Cœnobii Florentini gereret Pater Magiſter *Vitalis de Artigoſa.* Sunt qui aſſerunt Andream Corſinum, quo tempore commoratus fuit Avenione, vices Procuratoris Generalis exercuiſſe, abſente *S. Petro Thoma.*

Abſolutâ Pariſiis lecturâ Bibliorum, in patriam reverſus, Prior Florentini Monaſterii factus eſt anno 1347. Quod inficiari videtur Lezana, qui eum cenſet Provincialatu Thuſciæ inſignitum, interfuiſſe Capitulo Generali Metenſi, anno 1348. Tandem, ob mortem *Fuligni Carboni* Epiſcopi, qui eo anno contagii Labe periit, ad Epiſcopatum

A.

Feſulanum aſſumptus fuit anno ſequenti 1349. Ad hujus Eccleſiæ adminiſtrationem, manifeſta Dei vocatione aſſumptus Andreas eâ curâ divinum ad cultum incubuit, eâ vigilantia animarum ſaluti proſpexit, eâ demùm ſanctimonia opus ſibi divinitùs demandatum explevit, ut omnibus Eccleſiarum Paſtoribus abſolutiſſimum exemplar eſſe meritò poſſit. Feſulæ obdormivit die 6. Januarii anno 1373. Scripſit, &c.

IX.

ANDREAS DE LUCA, qui & in Comitiis Generalibus Balneolarum an. 1416. appellatur *Andreas Nicolai*, Procurator Curiæ Romanæ nominatur in Capitulo Generali Bononiæ celebrato ad annum 1405. electus fuiſſe Archiepiſcopus *Athenienſis*, die 6. Septembris 1409. dicitur: ſicuti conſtat ex Actis Conſiſtorialibus Alexandri V. An verò Andreas ſub eo tempore fuerit conſecratus, aut intra Clauſtra manſerit, incompertum nobis eſt; & plura ejuſdem generis exempla occurrunt in Regeſtis Pontificiis illius ſeculi: ex quibus unum refert Lucas Waddinghus tomo V. ſuorum Annalium, anno 1448. num. 21. ibi relatis promotionibus duorum Religioſorum ſui Ordinis ad dignitatem Epiſcopalem ſubjungit: *ſed in Libris Obligationum reperio, has tranſlationes non habuiſſe effectum.* De Andrea Luca videnda eſt Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 87. & tomo II. pag. 302.*

X.

ANDREAS STRENGNART, Leodienſis Profeſſor, & Theologus Colonienſis, à Sereniſſimo Principe Leodienſi *Gerardo Groesbeck*, Suffraganeus Leodienſis aſſumptus: *à Gregorio XIII.* ſummo Pontifice nominatus Epiſcopus Tagaſtenſis die 28. Junii 1578. per annos triginta ſex in Epiſcopalibus functionibus vices geſſit, ſed tribus Epiſcopis, *Gerardo Groesbeck*, Cardinali per hunc eumdem annum purpurato, *Erneſto Bavaro*, & *Ferdinando* itidem *Bavaro*. Strengnartus longitudine dierum, & bonorum operum meſſe repletus, ad alteram vitam migravit Leodii an. 1615. die 17. Maii, & ibi ſepultus in Choro Eccleſiæ Carmelitarum, ante majus Altare, ſub honorifico tumulo marmoreo, cùm Epitaphio, quod legere eſt in Bibliotheca Carmelitana, tomo I. pag. 97.

XI.

ANELLUS DE NEAPOLI, ſacræ Theologiæ Magiſter, & Provinciæ Romanæ Præfectus in Comitiis Generalibus Bononiæ anno 1405. celebratis inſtitutus, à Martino V. electus eſt Epiſcopus Accienſis in Inſula Corſica, ſeptimo Kalendas Junii 1421. Præfuit laudabiliter annis 20. obiitque anno 1441.

XII.

ANGELUS PEREIRA, natione Hiſpanus, in antiquo *Barcelos* oppido natus, Conimbr. Carmelitis ſuum dedit nomen, & apud eos Theologiam edocuit etiam Doctor Laureatus. Anno 1600. die 14. Maii inſtitutus eſt Epiſcopus *Martyrienſis* ſub Metropoli Carthaginenſi, & Conimbricenſis Suffraganeus; mortem ſubiens in oppido *Pereira*, propè Conimbriam anno 1614. dia 21. Junii. Scripſit, &c.

XIII.

ANDREAS CAPERO, natione Hiſpanus, per ſex annos officio Generalis Procuratoris functus, ex nominatione Regis Hiſpaniarum Catholici Philippi V. ad *Lucum Auguſti* in Gallæcia ſub Archiepiſcopo Compoſtellano Epiſcopus factus anno 1711. obiit meritis plenus menſe Auguſti 1717.

XIV.

ANTONIUS BIENVENU, natione Gallus, patriâ Turonenſis, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, aſſumitur in Epiſcopum Ebronenſem, ſub Hieroſolymitano Patriarcha, die 24. Maii an. 1521. à Leone X. & Suffraganeus Pictavienſis, anno 1522. deſtinatus ab Adriano VI. Epiſcopale munus non diù ſuſtinuit: obiit enim anno 1523. Scripſit, &c.

XVI.

ANTONIUS BUISSON, natione Gallus, patriâ & profeſſione Carmelit. Avenionenſis, Doctor Theologus Pariſienſis, cum ob præclaras virtutes Bethleemiticus in civitate Clameciacenſi apud Nivernenſes Epiſcopus fuiſſet creatus, in Eduenſem Suffraganeum aſſumptus eſt à Joanne Rolin Cardinali Epiſcopo, anno 1642.

XV.

ANTONIUS FIDEI, aliàs DEL FEDE, Florentinus Carmelita, Doctor Theologus, & Collegii Academiæ Florentinæ Decanus anno 1430. electus, poſt decora Magiſtratûs in hac Univerſitate honorifica ſuſcepta, cùm diverſas mundi partes ſuis ſubtiliſſimis diſceptationibus, & ſacris concionibus aſſiduè peragraſſet, cognitâ demum ab Apoſtolica ſede cum ingenii acumine, innocentis vitæ probitate, Epiſcopus Soanenſis, ſub Metropoli Senenſi ereatus eſt à Martino primo. *Lucæ* autem obiit anno 1433. die 30. Octobris, apud ſuos Carmelitas ſepultus; uti legere eſt apud Lucam Joſephum Cerrachinum, in ſuis Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ, *p. 55. & 111.*

XVII.

ANTONIUS, corruptè JERONENSIS, verè GERUNDENSIS, quem Catalanum alii, alii Celtiberum exiſtimant, in Gerundenſi Carmelo Philoſophiæ & Theologiæ Interpres, à *Joanne XXII.* Epiſcopus Galterienſis in Sardinia ſub Calaritano Archiepiſcopus creatus, poſteà Epiſcopi Gerundenſis Coadjutor ad ſacra & Pontificalia munera datus, Gerundenſe Cœnobium ſuum annuis dotibus auxit, mortalitatem ipſe exuens anno 1330. ſepultus inter ſuos ſodales in frequenti Capitulo; ubi celebri Sarcophago decoratur cum inſcriptione funerali, quam leges in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 169.*

XVIII.

ANTONIUS-JOSEPHUS-AMABILIS FEYDEAU, natione Gallus, Provinciâ Borbonenſis, Carmeli Molinenſis alumnus, ortum habuit anno 1658. & *Divione* Carmelitanam veſtem induit anno 1674. ſui Ordinis Procurator, imo & ſucceſſivè Prior Generalis Decreto *Benedicti XIII.* renunciatus; dum Ferrariâ, ubi in Comitiis Generalibus Decretum ipſum promulgatum fuerat, Romam pergit, præſentia ſua Flo-

A.

rentinum Carmelum decoravit, cujus inter filios ſummo omnium conſenſu & gaudio cooptatus eſt octavo Kalendas Junii anno 1728. P. M. Petro *Andrea Lambardio* ejuſdem Cœnobii Priore & P. M. Fr. *Victorio Ghinettio* Etruſcæ Provinciæ Præſide: ſimulque Univerſitatis Florentinæ Collegio Magiſtrorum Artium aggregatus, & Lauream Theologiæ Doctoralem accepit.

A Chriſtianiſſimo Galliarum Rege Ludovico XV. benè amato Epiſcopus Dinienſis in Gallia Narbonenſi ſub Archiepiſcopo Ebredunenſi deſignatus, in Conſiſtorio præfati D. Papæ *Benedicti XIII.* die 4. Julii fuit propoſitus, & in altero Conſiſtorio die 11. Septembris ejuſdem an. 1730. Sacratus autem Romæ die 24. ejuſdem Septemb. in Eccleſia ſui Ordinis Tranſpontina, ab Eminentiſſimo Cardinali Melchiore D. D. *de Polignac*, Aſſiſtenitbus R. P. *Fouquet*, Epiſcopo titulari Eleuterapolitano, & N. *de la Baume* Epiſcopo titulari Halicarnaſſeo. Suam in ſedem ingreſſus die 28. Aprilis 1731. Plebem ſibi commiſſam Paſtorali ſollicitudine rexit ad annum 1741. quò ceſſit è vita mortali die 30. Novembris. Scripta illius recenſentur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 171.* necnon in *faſtis Theologicis Univerſitatis Florentiæ, pag. 697.*

XIX.

ANTONIUS MARINARIUS, die 10. Januarii 1605. natus eſt Cryptaliis, vulgò *Legrottaglie*, Diœceſcos Tarentinæ oppido. In patria Carmelitanam profeſſionem emiſit die 20. Julii 1623. Lytii (Gallicè *Luce*) Sacerdotii Ordinationem accepit die 8. Aprilis 1628. à Franciſco Cardinali Boncompagno Archiep. Laureâ deindè Magiſtrali decoratus, & Profeſſor Theologiæ inſtitutus, diù cùm laude & fructu docuit Præneſte: hinc Romam venit, & publicus Lector in Archigymnaſio Urbis creatus, ad plures annos Logicam dictavit & Metaphyſicam. Locum etiam habuit inter Patres Theologos ejuſdem Collegii, ex Decreto ſpeciali *Urbani VIII.* illis aggregatus. Eminentiſſimus Cardinalis *Franciſcus Barberinus*, ſacri purpuratorum Collegii Decanus Marinarium in Suffraganeum ſibi deſtinavit, & pro Diœceſibus Oſtienſi & Velitrina, ipſum pariter Vicarium Generalem ibi conſtituit. Quapropter die 7. Februarii 1667. creatus eſt Epiſcopus titularis Tagaſtenſis in Africa: munus autem Conſecrationis, per manus ejuſdem Cardinalis accepit die 13. Februarii, in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo: Aſſiſtentibus *Joſepho-Maria Suarez*, quondam Epiſcopo Vaſionenſi, & *Petro Caraccio* Epiſcopo Larinenſi. Marinarius obiit Velitris, die 20. Auguſti 1624. & ſepultus in Eccleſia Carmelitarum ejuſdem Civitatis, cùm Epitaphio quod legere poteris in *Bibliotheca Carmelitana*, cùm Operum ſcriptorum ejus Catalogo, *tomo I. p. 180. & 181.*

XX.

ANTONIUS A SANCTO SPIRITU, Luſitanus, in *Montis-Majoris* oppido natus, Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanæ Definitor Generalis circà ann. 1670. Epiſcopatum *Angolæ*, in Æthiopia Superiori accipere è Rege coactus, ibi mortuus eſt anno 1677. Scripſit, &c.

XXI.

ANTONIUS ex Ordine Carmelitarum; electus eſt Epiſcopus *Prodenorienſis*, ſeu *Prodronienſis* titularis in Aſia Minori, Idibus Maii an. 1448. uti conſtat ex Libro Proviſionum Nicolai V. anno 2.

XXII.

ANGELUS A S..... Italicæ Congregationis Excalceatus Carmelita ad Epiſcopatum aſſumptus fuit *Lymirenſem* in Malobariæ ditione Indarum; obiit anno 1720. Jerapoli tanto ſanctitatis odore refertus, ut ejus ad tumulum miracula patrata referantur, & ab ipſis Idololatris honoretur. Unde & illius ad canonizationem via & examen aperiri profertur.

XXIII.

ARNOLDUS DE BISSALIS, natione Teutonicus, Doctor Theologus, Carmelita ob raram morum integritatem, doctrinæ profunditatem & pietatis laudem *Urbano V.* ſummo Pontifici charus, à quo Epiſcopus *Galtelienſis* in Sardinia ſub Archiepiſcopatu Calaritano fuit conſtitutus ad annum 1366. Scripta illius recenſetur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 597.*

XXIV.

ARNOLDUS DE LIMONE, Provinciæ Narbonæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, Carolo Burgundo Nivernenſium Comiti à Confeſſionibus; ex Pœnitentiario Eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, ad idem munus gerendum in Eccleſiam S. Petri tranſlatus, anno 1436. electus eſt Epiſcopus Bethleemitanus, ſexto Kalendas Decembris, & anno 1466. Senex obiit, poſtquam ſcripſiſſet, &c.

B.

I.

BALTHAZAR LIMPO, Luſitanus, an. 1478. *Mauræ*, quæ antiquum eſt illuſtratæ Tranſtaganæ Provinciæ oppidum, in patrio Carmelo vota religioſa dixit anno 1495. Martinus à *Portugallia*, in Luſitaniæ Regnis, cum plena Legati à Latere poteſtate Nuncius Apoſtolicus illum Kalendis. Januarii 1528. ad ſex annos proximè futuros reformatorem Ordinis ſui Carmelitici & perſonarum illius atque Præſidem conſtituit. Anno 1536. die 15. Novembris eligitur Balthazar Epiſcopus *Portuenſis* (vulgò *de Porto.*) Ad *Concilium Tridentinum* à Joanne III. Luſitaniæ Rege unicus inter illius regni Antiſtites miſſus, ſeſſioni ſextæ die 13. Januarii 1547. celebratæ affuit & ſubſcripſit. Romam ſe contulit anno 1548. ſub finem menſis Septembris. Ad Portum redux anno 1550. Archiepiſcopus *Bracharenſis* die 23. Maii ejuſdem anni, primas Hiſpaniarum nuncupatus eſt, & die 1. Sep. *Pallium* obtinuit eodem an. & an. 1558. die 31. Martii *Bracharæ* defunctus eſt. Inſignia illius geſta, encomia, & ſcripta quærere eſt in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 211. & ſeqq.*

II.

B.

I I.

BALDUINUS DE STEREKEMB, Germanus Carmelita, electus fuit Epiſcopus Tripolitanus in Syria ſub Antiocheno Patriarcha & Trajectenſis Suffraganeus, qui obiit anno 1366. ut refert Ludovicus Jacob, ex Schedis manuſcriptis Patris Pauli ab Omnibus Sanctis Excalceati Carmelitæ.

I I I.

BARTHOLOMÆUS PEYRO, juxta Sammarthanos, Helenenſis Eccleſiæ clavum tenebat anno 1398. quo de licentia Abbatis Arulenſis confirmationis Sacramentum ac Tonſuram contulit in Eccleſia de Balneis Arulatum. Anno 1403. Petrus Garrejati pro Domino Fratre Bartholomæo Elnenſi Epiſcopo Officialis Abbati & Conventui de Craſſa ſignificavit ſe deputatum eſſe, ut quamdam gratiam Vincentio Cellererii à Benedicto Papa XIII. indultam executioni demandaret. Bartholomæus verò edidit conſtitutiones annis 1401. 1402. 1404. & 1405. ſuperſtes 1406. ex Sammarthanis, inquiunt editores Galliæ Chriſtianæ, tomo VI. nov. edit. an. 1703. p. 1060. & 1061. num. 66. Qui p. 1062 ad calcem articuli *de Hieronymo Ocho*, num. 68 addunt.

Intereà Bartholomæus Helenenſis Epiſcopus Archiepiſcopo Narbonenſi obedientiam ſpopondiſſe, variaque edidiſſe legitur anno 1421. in Schedis Martennii; ubi forſan legendum 1401. aut de Epiſcopatu cum Hieronymo contendens Bartholomæus, cauſa & Cathedra cecidiſſe dicendus eſt.

I V.

BARTHOLOMÆUS PORTOLUQUIUS, natione Gallus, ex oppido *Luci* in territorio Arelatenſi natus, variam ideò cognominis terminationem ſortitus eſt. Nam & vocatur ſivè cognominatur *Porthalingius*, *Portalignus*, *Porthalinghius*, *Portenliquius*, *Portolongius & Portalenqui.* Doctor Theologus, Avenionenſis Carmeli Prior, electus eſt Epiſcopus Trajanus in Exarchatu Aſiæ, & quoad officia Pontificalia Suffraganeus Rever. Dom. Orlandi de Carretto Avenionenſis Archiepiſcopi, die 15. Maii anno 1523. Deinde Franciſci de Rohan Lugdunenſis Archiepiſcopi Suffraganeus circà annum 1527. Poſteà Cæſaris Trivultii Aptenſis Epiſcopi Suffraganeus ab an. 1533. ut conſtat ex annis Actis Conſiſtorialibus Hadriani VI. necnon ex Gallia Chriſtiana tomo I. p. 370. num. 75. Ibidem tomo IV. p. 181. num. 104. Necnon ex Chronologia Hiſtorica Archiepiſcop. Lugdunenſium, pag. 431. ubi Jacobus Severtius Auctor de Suffraganeis Lugdunenſibus ſcribit num. 4. „Dominus Bartholomæus Portalenquius, Lu„cenſis, Religioſus Carmelita, ex titulo Epiſc. „Trojanus, ſuperſtes vita anno ſalutis 1527. De „quo apertè conſtat, tùm ex lapidea tabella ap„penſa propè Altare ſacelli B. Virginis Matris „in Clauſtro magni Hoſpitalis Lugdunenſis, & „ex ampliſſima ejus Poëſi in ſingula pene Verba „Paſſionis Dom. Jeſu-Chriſti, typis mandata à „Fratre Joanne Diophilace, Carmelita Gandenſi, „quam eidem Antiſti dicavit». Addit inſuper Lud. Jacob Portalingium noſtrum tandem fuiſſe Suffraganeum Viennenſem; uti jam animadvertimus in Bibliotheca Carmelitana; tomo 1. p. 246.

V.

BARTHOLOMÆUS DE RACOLI, Filius Comitis de Rocacolio, Toloſanus Carmelita, Doctor Theologus, anno 1430. in Priorem Generalem apud Nannetas electus, inſtituitur Epiſcopus Maſſilienſis ab Eugenio IV. die 5. Novembris 1433. dum Synodus Baſileenſis *Ludovicum de Glandeves*, eamdem ad ſedem nominavit: unde inter illos duos Epiſcopos electos magna oritur controverſia. Racolius tamen à Maſſilienſibus multùm poſtulatus, eorum Epiſcopus manſit uſque ad mortem, quæ contigit Maſſiliæ anno 1445. & in ſua Cathedrali Eccleſia ſepultus. Scripſit, &c.

V I.

BARTHOLOMÆUS SULCITANUS, Epiſcop. in Sardinia creatus eſt die 12. Febr. 1330. à Joanne XXII. Pontifice Maximo, cui erat à Sacramento Pœnitentiæ; & ideò in Bulla inſtitutionis ab eodem Papa Bartholomæus legitur in *Sacerd. conſtitutus, cui Religionis zelus, vitæ munditia Litterarum Scientia, morum gravitas, & alio virtutum merita, familiari experientiâ non ignota ſuffragantur.* Cætera reperies tomo I. Bullarii Carmelitarum pag. 556. & in Bibliot. Carmelit. tomo 1. pag. 251. ubi animadvertitur *Solci*, quæ Gallicè vocatur *Solz*, Urbem olim Epiſcopalem, ſub Archiepiſcopo Calaritano, cum portu, hodie prorſus exciſam jacere. Locus enim Sulci dicitur in Sulcitana Inſula, propè *Palmam* Caſtrum, *Palma de Solz* inde dictum; & ei ſucceſſit Eccleſiæ Urbs in Viciniis, quò ſedes Epiſco. tranſlata fuit anno 1504. à Julio II. Papa.

V I I.

BENEDICTUS ROCCIUS, aliàs & corruptè ROSSIUS vel de RUBEIS & ROSSI, in Mediolanenſi Carmelo veſtem religioſam induit anno 1614. die 12. Julii. Emiſſâ profeſſione anno ſequenti 1615. die 4. Septembris, poſteà patrii Conventus, & Tranſpontini de Urbe Prior evaſit. Ordinis autem ſui Procurator Generalis in Comitiis Romæ celebratis anno 1654. inſtitutus, electus eſt Epiſcopus Nuſcanus in Regno Neapolitano, anno 1658. die 6. Maii: conſecratus verò in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis, per manus Benedicti Cardinalis Odeſchalci. Nondum abſoluto in ſua ſede triennio, obiit Balneoli ſuæ Diœceſis oppido, ſub finem Octobris 1661.

V I I I.

BENEDICTUS DE ROTHA, vel DE ROTTA, Avenionenſis Carmelita, ex civica familia hodiè ibi ſuperſtite, ſacræ Theologiæ Magiſter, & Collegio Academico Theologorum Avenionenſi cooptatus anno 1538. die 8. Julii. Ad Comitia Generalia, Venetiis anno 1548. celebrata tamquam Prior Avenionenſis advenit, & in eis Definitor Generalis adſtitit. Eodem pariter anno 1548. die 22. Octobris Coronatanus ſivè Coronanenſis ſub Athenienſi Archiepiſc. electus eſt Epiſcopus, & quoad Pontificalia munia in Suffraganeum Caſtrenſem aſſumptus ab *Antonio de Veſc* Epiſcopo hujus Civitatis.

I X.

BENEDICTUS SABATER, Provinciæ Cataloniæ alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Conventuum Perpiniani, Gerundæ & Barchinonæ ſemel atque iterùm Prior, necnon ejuſd. Provinciæ cùm Vicarius, tum Provincialis anno 1538. demùm electus eſt Titularis Epiſcopus

B.

Philadelphienſis ſub Patriarchatu Antiochcno, & cùm facultate exercendi Pontificalia in Diœceſi & Civitate Ilerdenſi Suffraganeus, anno 1543. die 22. Octobris.

X.

BERNARDUS DE AMBASIA, Prior Provincialis Carmelitarum Toloſæ, Lector magni Palatii in Curia Romana circà an. 1379. & indè ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, ut aſſerunt Conradus Geſner, Caſtaneus de la Roche-Poſay, Antonius Aubery, Hyppolitus Marraccius, Jacobus le Long, & alii quos citatos refert Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 271.*

X I.

BERNARDUS DE ROMA, natione Italus, primùm Lector publicus Pariſienſis an. 1366. deindè Romanæ Provinciæ Præfectus ab anno 1369. uſque ad annum 1379. paulopoſt Epiſcopus *Sutrienſis* in Etruria ſub dominio ſummi Pontificis, & tandem Cardinalis, ut aſſerunt auctores citati in Bibliotheca Carmelitani, tomo I. pag. 283. 284. ubi aſſeritur obiiſſe anno 1406. Bernardus de Roma, Carmelita dicitur Licentiatus fuiſſe anno 1373. cùm Michaele du Soc, *tomo IV. Hiſtariæ Univerſitatis Pariſienſis, pag. 950. lin. 37.*

X I I.

BERNARDUS MARIA, Siculus Carmelita Excalceatus, ſuæ Congregationis Italicæ Procurator & Vicarius Generalis, electus eſt Epiſcopus Liparienſis ſub Archiepiſcopo Meſſanenſi, & Apoſtolicus Vicarius Babylonienſis.

X I I I.

BERNARDUS A S. TERESIA, in ſeculo dictus DU VAL, patria *Clamerienſis* in Epiſcopatu Autiſſiodorenſi natus anno 1597. die 22. Aprilis, Carmelitis Excalceatis Pariſienſibus nomen dedit die 15. Martii 1615. ab Urbano VIII. Epiſcopus *Babylonenſis*, anno 1638. conſtitutus, & *Romæ* die 26. Auguſti eodem anno conſecratus in Monaſterio S. Sylveſtri ab Eminentiſſ. Cardinali *Palotta*, Aſſiſtentibus *Antonio Severolo* Epidauri Archiepiſcopo & *Thoma Caraffa* Epiſcopo Vulturenſi. Nuncius ſimul Apoſtolicus in Regno Perſarum, & Vicarius Aſpahamenſis ordinatus, io Gallias revertitur, ubi à Chriſtianiſſimo Rege Ludovico XIII. & Armando Cardinali Richelio Regni Adminiſtro benignè ac honorificè acceptus, die 19. Aprilis 1639. *Maſſiliam* contendit; ubi die 22. Julii navim aſcendit, Græciam, Chaldæam & Perſidem appulit Multa pio Romanæ Eccleſiæ exaltatione in Civitate *Aſpahamenſi*. Perſarum Metropoli agit, domumque pro ejus Seminario conſtruendo emit propriis ſumptibus, cùm Regis Licèntia anno 1640. die 13. Februarii Eccleſiæ Ethcſiphonis Viſitator Apoſtolicus conſtitutus. In Gallias redit anno 1642. ubi Comes Conſiſtorialis à Rege Chriſtianiſſimo Ludovico XIV. factus eſt die 26. Februarii 1647. & Adminiſtrator Epiſcopatuum Principatus Cataloniæ; in quo Epiſcopalia munia gereret, ex ſpeciali ſacræ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum licentia, die 9. Novembris ejuſd. anni datâ. Illic omnia ſapienter ſagaciterque cùm geſſiſſet ad plenam cunctorum Ordinum ſatisfactionem in Galliam ſic ordinante Rege Chriſtianiſſimo, rediit anno 1648. & tandem ſanctis operibus onuſtus, ad immortalem ſedem migravit. *Pariſiis* die 11. Aprilis anno Chriſti 1669 ætatis ſuæ 72. ſepultus apud ſuos Excalceat. Carmelitas.

X I V.

BILGERIUS, aliàs BURGERUS, alias HILGERUS A BURGIS, natione Germanus, Colonienſis Carmel. an. 1422. ſtudiis Theologicis ibi operam dabat, poſteà Lector, Doctor, Prior Coloniæ, atque Provinciæ Germaniæ inferioris Definitor, anno 1446. à *Theodorica de Morſa*, Archiepiſcopo Colonienſi, cui ſacris à confeſſionibus erat, in Vicarium Generalem, pro adminiſtrandis Pontificalibus aſſumitur, ideoque creatus Epiſcopus Buduanenſis ſub Cretenſi Archiep. Poſteà Leodium tranſlatus eſt, & ibi in Suffraganeum aſſumptus à Reverend. Dom. *Joanne de Heinsberg* Epiſcopo Leodienſi. Obiit anno 1452. die 1 Novembris, ſepultus in Eccleſia Carmelit. Leodienſium, ante principalem Aram, cùm Inſcriptione, quam legere potes in Bibl. Carmelit. *tomo I. p. 291.* Scripſit, &c.

X V.

BLASIUS SENENSIS, Carmelita vitæ Sanctitate præfulgens, anno circiter 1228. Suanonenſis in Tuſcia ſub Archiepiſcopo Senenſi electus eſt Epiſcopus, anno 1229. defunctus, & in Carmelo Senenſi ſepultus: de quo laudes habet Gregorius Lombardellus in vita Beati Franci Carmelitæ Senenſis, cap. 29.

X V I.

BONIFACIUS, Venetus Carmelita, an. 1370. electus eſt Epiſcopus Venecomponenſis & meliùs fortè Novocomenſis, ſivè ſimpliciter *Comenſis* in Ducatu Mediolanenſi ſub Aquileienſi Patriarchatu. Obiit anno 1374. die 5. Novembris, & Venetiis ſepultus in Eccleſia Carmelitarum, cùm Epitaphio, quod recenſetur *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 915. num. 3186.*

X V I I.

BORCHARDUS FORBIN, Ordinis Carmelitarum, electus eſt Epiſc. Granenſis, ſeu Grandenſis, anno 1389. quinto Idus Novembris: ſicuti legitur Libro de *Proviſionibus, ſub Bonifacio IX. anno primo*, fol. 73.

C.

I.

CAROLUS CORNACCIOLUS, Mediolanenſis Carmeli alumnus, in Priorem totius Ordinis Generalem electus eſt Romæ, anno 1716. die 31. Maii: deinde à Benedicto XIII. inſtitutus eſt an. 17:6. Bobienſis in Ducatu Mediolanenſi ſub Archiepiſcopo Genuenſi Epiſcopus: vir eruditionis non modicæ quam ſumma cum pietate conjunxit, moriens anno 1737. die 17. Januarii. Vide Bibl. Carmelit. *tomo I. p. 313. & 314.*

I I.

CAROLUS-FRANCISCUS à S. Joanne à Cruce, Congregationis Italicæ Carmelitarum Excalceatorum præpoſitus Generalis electus, Cardinalis Ferrati Epiſcopi Vercellenſis conſanguineus, & Dom Marchionis Dormea primi adminiſtri Regis Sardiniæ, ad Epiſcopatum Albenſem in Ducatu Montis-Ferrati ſub Mediolanenſi Archiepiſcopo fuit Promotus à Benedicto XIII.

I I I.

CHRISTOPHORUS MUNIZ, Olyſſiponenſis Prior, Luſitaniæ Provinciæ Præfectus, anno 1522. die 15. Januarii electus: *Reonenſis* ſub Metropoli Athenienſi Epiſcopus inſtitutus eſt, Suffraganeus Olyſſiponenſis & Elborenſis pro Sereniſſimo *Alphonſo Cardinali* Infante Portugalliæ harum Eccleſiarum Prætule. Mortem ſubiit in oppidulo *Alcariæ-Rubeæ*, Diœceſis Eiborenſis, quò viſitationis gratiâ veniſſet, die 20 Novembris an. 1531. Aſt ejus oſſa tranſlata ſunt anno 1539. in ſepulcrum Olyſſiponenſium Carmelitarum, ſicut teſtamento caverat.

De illo tractant *Acta Conſiſtorialia Clementis VII.* anno 1524. die 16. Martii: Joan. Bapt. de Lezana, *ad annum 1251. num. 4 p. 329* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 375* ubi eum obiiſſe anno 1499. perperam ſcribit. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 916. num 3189.* ex accurata relatione Carmelitarum Luſitaniæ.

I V.

CLEMENS DE NEAPOLI, Carmelita, Nicoterenſis in Calabria ulteriori Regni Neapolitani ſub Vicariatu Romano (aliì dicunt ſub Archiepiſcopo Rhegino) Epiſcopus fuit inſtitutus à Joanne XXIII. Litteris datis Friburgi, anno 1415. quarto Kalendas Maii. Mortuus eſt, vel ad aliam Eccleſiam tranſlatus anno Domini 1423. ut loquitur Ughellus, *tomo 9 Italiæ ſacræ*,

V.

CONRADUS AB ARNSBERGH, aliàs DE OLDENDORP, vel ALENDORPIUS, vel ALPENDORP, patriâ & Cœnobio Trevirenſis pietate ſimul & eruditione inſignis, Epiſcopus Venecomponenſis factus eſt, atque Theodorici de Morſa Colonienſis Archiepiſcopi Suffraganeus, moriens anno Domini 1433. die ultima menſis Julii, & in Carmelo Colonienſi ſepultus in Sacello Beatiſſimæ Virginis, ante ejus Imaginem atque Aram Immaculatæ Conceptionis ejuſdem, cùm inſcriptione, quam videre poteris in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 350.*

V I.

CONRADUS FRANCK, Carmelita, electus eſt à Joanne XXIII. Epiſc. Liddenſis in Palæſtina ſub Archiepiſcopo Hieroſolymitano, die 23. Martii anno 1411. ſicuti conſtat ex Actis Conſiſtorialibus præfati Joannis XXIII. ſummi Pontificis.

V I I.

CONRADUS AB HEYDEN, Carmelita in Theologia Baccalaureus, inter Colonienſes Cœnobii Carmelitani viros illuſtres annumeratus, ad ſedem Nicopolitanam in Palæſtina ſub Hieroſolymitano Patriarcha promotus eſt anno 1497. die ſeptima Januarii, & quoad Pontificalia exercenda Suffraganeus Metenſis; ubi commoratus & mortuus eſt anno 1499. die 14. Junii.

V I I I.

CONRADUS DE OLDENDORF, cognomine ALDENDORP, natione Germanus, anno 1377. ordinatur curſor ſtudii in Carmelo Trevirenſi: anno 1382. Lector Francordiæ: an. 1383. & 1384. Lector Argentinæ principalis: an. 1385. 1386. & 1387. Prior Boppardiæ, & tertius ſuæ Provinciæ Definitor: anno 1391 in Capitulo Harlemii celebrato Prior Argentinenſis, & à Bonifacio IX. ſummo Pontifice die 5. Septembris eodem anno 1391. Epiſcopus Azotenſis in Palæſtina ſub Hieroſolymitano Patriarcha, & pro exercendis Pontificalibus Suffraganeus Trevirenſis; ubi obiit anno 1413. die 13. Aprilis & in Choro Carmelitarum ſepultus juxtà ſummum Altare; poſtquam ſcripſiſſet vitam S. Cyrilli Conſtantinopolitani Prioris Carmelitarum Generalis tertii; ſicut animadvertit Gerardus-Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoricis Latinis, cap. 3. p. 450.*

I X.

CONRADUS PAYEN, Theologus Illuſtris Carmelita, Baſitanus in Africa ſub Carthaginenſi Metropoli Epiſcopus, & Metenſis Suffraganeus ſub Joanne à Lotharingia Epiſcopo & S. R. E. Cardinali, obiit anno 1529. ſicuti refert Ludovicus Jacob, in ſuo Catalogo Mſ. Epiſcoporum Ordinis Carmelitani.

Digitized by Google

D.

I.

DANIEL LEODIENSIS Carmeli alumnus, Epiſcopus Arailenſis in Syria ſub Tyrenſi Metropolitano creatus eſt circà annum 1274. quo Henricus de Geldria hunc in muneribus Pontificiis Vicarium & Suffraganeum Leodienſem ſibi ſubſtitui curavit. Daniel obiit circà annum 1314. ſepultus in Carmelo Leodienſi, cui nonnullos annuos cenſus contulit; ſepultus, inquam, coram ſummo Altari præſati Carmeli, ſub marmore laminis æreis honeſtato. Clauſtrum ab eo ſtratum fertur, & ab ejus ſacellano perfectum; uti videre eſt apud Bartholomæum Friſen, in ſua *Hiſtoria Eccleſiæ Leodienſis*; cujus inter Suffraganeos Carmelitano ex Ordine aſſumpti recenſentur poſt Danielem, Joannes de S. Martino, Burgerus à Burgis, Humbertus-Leonardus, Dionyſius-Stephani-Andreas Strengnart. Conſulenda eſt Bibliotheca Carmelitana, tomo I. verbo, *Daniel Petrodenſis.*

II.

DANIEL SCOPPA, Neapolitanus, totius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis an. 1682. & iterum an. 1692. nominatus, Epiſc. Fundienſem, ad quem deſignatus fuerat an. 1693. in Regno Neapolitano ſub Romano Vicariatu, in Capania conſtitutum recuſavit: Aſt Epiſcopatum Nolanum ſub Neapolitano Archiepiſcopo acceptavit, anno 1695. & ibi defunctus eſt an. 1705.

III.

DAVID BOYS, Latinè BOSCHUS vel BOYUS, Gallice U D BOIS, natione Anglus, Cœnobii Glocceſtrenſis alumnus, Doctor Oxonienſis & ibi Theologiæ Profeſſor, Eleonoræ Duciſſæ ac Humfredo ejus conjugi, aliiſque Magnatibus carus, ad ſedem Landavenſem electus anno 1460. in Vallia, ſed Brunhamiæ mortuus eſt anno 1466. ſicuti refert Franciſcus Godwinus, Lib. de Præſulibus Angliæ. Scripſit David Boſchus Opera, quæ, &c.

IV.

DAVID CHIRBURIUS, natione Anglus, Carmelita Theologus adeò clarus, ut ad Dromorenſem in Hibernia Epiſc. an. 1431. die 22. Junii promotus fuerit ab Eugenio IV. mortuus autem anno 1446. ſepulturam accepit Ludloæ in Eccleſia Carmelitarum. Scripſit Opera, de quibus mentionem habet Bibliotheca Carmel. *tomo I. p. 380.*

V.

DESIDERIUS MAZZAPICA, A S. MARTINO cognominatus, natione ſiculus, patriâ Panormitanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Procurator Carmelitarum Generalis in Curia Regis Catholici, pro Hiſpaniarum Provinciis; miſſus eſt ad Concilium Tridentinum Theologus *Philippi ſecundi* Regis Catholici, Litteris Regiis datis Matriti die 14. Julii 1562. Ibique & concionem habuit Dominica quarta poſt Pentecoſten 1563. & votum dixit in Congregationibus poſt ſeſſionem vigeſimam à die 9. Junii uſque ad 23. diem ejuſd. menſis. Inde redux *Deſiderius*, nominatione præfati Regis Catholici inſtitutus eſt Epiſc. Ugentinus in Regno Neapolitano die 6. Septembris anno 1566. Romæ obiit anno 1593. die 28. Aprilis, Scripſit, &c.

VI.

DESIDERIUS PLACA, Auctor & Fundator Provinciæ, nuncupatæ *Montis-Sancti*, Regulæ primitivæ Carmelitanæ ab Innocentio IV. approbatæ, arctam Obſervantiam profitentis: erat natione Siculus, patriâ Catanenſis, patrii Carmeli alumnus, in eo ſacræ Theologiæ Lector & diù Prior, Provinciæ S. Alberti in Sicilia ter Provincialis, in Academia pria publicus Theologiæ Profeſſor; aſſumptus in interea Vicarium Generalem Diœceſis Catanenſis ſub Vincentio Cultellio, inſignis probitatis Antiſtite. Ex nominatione *Philippi IV.* Regis Catholici Epiſcopus *Agrigentinus* in Sicilia ſub Metropoli Panormitana deſtinatus fuit: ſed priuſquam onus Epiſcopale ſuſciperet, felici morte ſublatus eſt die 3. Auguſti anno Chriſti 1624. ætatis ſuæ 70. Religioſæ profeſſionis 56. Scripſit, &c.

VII.

DIDACUS A CASANATE, alias *Jacobus Caſanat*, natione Celtiber, patriâ Turiaſonenſis, in Cæſar-Auguſtano Carmelo vota ſolemniter dixit, Magiſterii Laurea Doctorali inſignitus, Præfecturam Aragoniæ ſuæ Provinciæ geſſit. In Antiſtitem *Alalienſem* in Phœnicia Libani, vel *Laodanenſem* in Africa ſub Carthaginenſi Proconſulari aſſumitur die 8. Julii anno 1532. & paulopoſt Suffraganei partes tenuit in Archiepiſcopatu Cæſar-Auguſtano, ſub Excellentiſſimo Principe D. *Ferdinando de Aragonia* Archipræſule, æque ac in Epiſcopatu Turiaſonenſi; obiit autem Cæſar-Auguſtæ anno 1557. & apud ſuos Carmelitas ſepultus in ſacello S. Acatii, Legatis ad eoſdem bonis non contemnendis. Sripſit, &c.

VIII.

DIDACUS DE LEON, vel DE LEONE, Hiſpanus natione, Utrarienſis patriâ, quæ nobili & frequens oppidum eſt Diœceſis Hiſpalenſis; ſacræ Theologiæ Magiſter, atque inſignis Concionator, linguarum Latinæ, Grecæque & Hebraicæ peritus, laudabiliter præfuit Prior Cœnobio Hiſpalenſi. Inſtitutus eſt Colombrienſis à Pio IV. die 2. Octobris 1560. cum Facultate exercendi Pontificalia in Diœceſi Sypontina, Suffraganeus *Bartholomæi* Cardinalis *de la Cueva.* Ad Concilium Tridentinum venit Didacus, ingreſſus eam Urbem die 5. Julii 1561. ibique die 20. Januarii 1562. concionem habuit ad Reverendos Patres. Die 16. Julii, ejuſdem anni 1562. interfuit Congregationi Generali, in qua improbavit Petri Guerreri, Archiepiſcopi Granatenſis opinionem petentis ut auferrentur verba deſumpta ex capite ſexto S. Joannis, aut ut iis adderentur *utcunque* (*a*) *juxtà varias Sanctorum Petrum*, &c. Adfuit quoque ultimæ Concilii ſeſſioni die 4. Decembris exeunte anno 1563. In patriam reverſus,

[a] Concil. Tridentin. Seſſ. 21. cap. 1.

cùm

eum Fratribus ſuis Hiſpali anno 1575. morabatur, & ibi mortuus eſt anno 1589. De illo agit Sfortia Pallavicinus Lib. XVII. Hiſt. Concil. Trident. cap. IX. num. 21. tomo III. p. 73. Latinè. Bibl. Carmelitana, *tomo I. &c.*

I X.

DANIEL WICHTERICH, ſivè de VICTORIACHO, Colonienſis Carmelita, Allemaniæ inferioris Prior Provincialis ad Verdenſem Epiſcopatum in Germania ſub Archiepiſcopo Moguntino promotus eſt à Clemente VI. an. 1343. die 7. Januarii. Sed illam Verdenſem Eccleſiam pravis ac corruptis moribus deturpatam, atque à primævo ſacrorum Antiſtitum inſtituto degenerem, tum in priſtinum nitorem reſtituere conatus eſt: ſed pio fraudatus deſiderio, renitentes ſibi potiores reperit: quas cum nec manſuetudinis moderamine, nec rigore juſtitiæ, ad Eccleſiaſticam diſciplinam adigere poſſet, lubens tandem ceſſit malitiæ, dedit locum iræ: atque ad ſuos Coloniam reverſus, honorificè cùm à Clero, tùm ab ipſo Principe ac Archiepiſcopo Colonienſi ſuſceptus eſt, cujus etiam in Pontificalibus Vicarium, ſivè Suffraganeum aliquamdiù egit, & tunc Librum Apologeticum ſcripſit. Tandem, cum ob negotia ad Abbatiam *veteris Montis* Ordinis Ciſtercienſis divertiſſet, ibidem infirmatus, piè in Domino defunctus eſt anno 1364. atque in ejuſdem Monaſterii Eccleſia honorificam accepit ſepulturam.

X.

DIDACUS LOZANO, Matriti ſanguine nobili natus anno 1622. die 20. Julii, Carmelitanam Religionem profeſſus eſt, ſolemnibus ibi dictis die 7. Auguſti anno 1638. & in patria eadem ſacrum Sacerdotii Ordinem ſuſcepit anno 1646. die 24. Februarii per manus Rever. Timothei Perez Epiſcopi Lyſtrienſis, pariter Carmelitæ. Philoſophiam in Cœnobio Requenæ, Theologiam autem Toleti & Compluti docuit, Doctorali Laurea interim obtenta. Concionator ordinarius à Rege Catholico anno 1663. inſtitutus eſt, ſtipendio annuo adauctus anno 1671. Caſtellanam Provinciam Triennio moderatus eſt, Provincialis ad id miniſterium in Conventu Vallis-Maurenſi die 7. Maii electus anno 1672. atque poſt menſem Procurator Generalis omnium Hiſpanienſium provinciarum apud Catholicam curiam deſtinatus. Præتereà inter Qualificatores S. Officii Inquiſitionis locum de Jure habuit ab an. 1664. Die autem 5. Martii 1677. à Rege Catholico nominatus eſt Epiſcopus Potentiæ (Pontenza) in Regno Neapolitano, ſub Materana Metropoli. Romæ, die 19. Septembris 1677. in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis inauguratus eſt à *Carolo* Cardinale *Pio*, Aſſiſtentibus *Joanne-Antonio Meltio* Archiepiſc. Capuano, & *Ludovico Cionio* Epiſc. Venafrana. Poſſeſſionem ſuæ ſedis inivit per Procuratorem die 12. Novembris, & Urbem Potentiam ſolemni ritu ingreſſus eſt die 5. Decembris, eodem præfato anno 1677. Scripſit, &c.

X I.

DIDACUS MERINO, natione Hiſpanus, patriâ Beacienſis, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor, Conventuum S. Martini & S. Mariæ

Tranſpontinæ, in Urbe Prior, creatus eſt Epiſc. Montis-Peluſii in regno Neapolitano, in Provincia Baſilicata, ſub Archiepiſcopo Acherontino, die 20. Novembris 1623. Inde tranſlatus ad Eccleſiam Eſernienſem, ſeu Iſernienſem, vel Sergnanenſem, in eodem Regno in Comitatu Muliſino, ſub Archiepiſcopo Capuano, die 24. Auguſti 1626. Ubi Palatium non parùm auxit, & obiit die 1. Januarii 1637. & die ſequenti fuit ſepultus in ſepulcro, ab ipſomet facto pro ſe & Epiſcopis ſucceſſoribus. Scripſit, &c.

X I I.

DIDACUS NAVASQUEZ, Carmelita Litterarum ſcientiâ, vitæ munditiâ, morum elegantiâ, aliiſque virtum donis præclarus, ab Innocentio VI. inſtitutus eſt Turritanæ Eccleſiæ Archiepiſcopus anno 1354. die 12. Februarii, ſicuti legitur in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 592.* ubi produit Bulla præfati Didaci Navaſquezii Inſtitutionis, ex Regeſto Vaticano.

Turris autem Libiſſonis, Urbs fuit Sardiniæ, olim perampla & Archiepiſcopalis, in Libris Conciliorum Urbs *Turritana* vocata, poſteà à Longobardis exciſa anno 596. ſed ubi manet hodie ſacra ædes, quæ *San-Gavino* dicitur, & *Saſſari* in Metropolim erecta ab Eugenio IV. an. 1441. ſucceſſit quoad Archiepiſcopalem dignitatem; uti videre eſt apud Michaelem Baudran, in Dictionario Geographico, *tomo I. p. 347.* apud N. de Commanville, in *Hiſt. Archiepiſcopatuum, Epiſcopatuum, &c.* Gallicè Pariſiis edita *in-8.°* 1702. *p. 247.*

X I I I.

DIMAS A CRUCE, in ſeculo *Jacobus Tonellus* nuncupatus, natione Tuſcus, profeſſione Religioſa Carmelita Excalceatus Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala, profeſſus anno 1610. à Ferdinando Præpoſito Generali in Perſidem miſſus, Monaſterii Ormuſii Vicarius fuit uſque ad annum 1622. Urbanus VIII. eum anno 1634. Babyloniæ Chaldæorum Epiſcopum nominavit, & illi Pontificalia in Orientem miſit ornamenta, quæ Dimas ſimul & Epiſcopalem honorem conſtantiſſimè recuſavit, & ad ſummum Pontificem remiſit, Aſpahami moriens anno 1639. die 23. Decembris. Scripſit, &c.

X I V.

DIONYSIUS STEPHANI, natione Belga; Carmelita Thenenſis, ab Eugenio IV. an. 1436. decimo ſexto Kalendas Novembris inſtitutus eſt Roſſenſis Epiſcopus, & Joannis *de Heynberge* Epiſcopi Leodienſis Suffraganeus, obiit an. 1458. die 25. menſis Octobris, & Thenenſi in Carmelo ſepultus. Scripſit, &c.

X V.

DIONYSIUS TOMACELLUS, nobili ſanguine ſatus, Neapoli ortum habuit, & Profeſſionem Carmelitanam ibid. emiſit an. 1611. die 18. Octobris. Epiſcopus Caſtrenſis in Regno Neapolitano ſub Archiepiſcopo Hydruntino fuit inſtitutus anno 1631. die 12. Maii, & ibi defunctus eſt die 6. Februarii 1642.

D.

XVI.

DOMINICUS CAMPANELLA, ex oppido Putiniani Diœceſis Sipontinæ in Apulia, ſub nomine *Viti-Octavii* ſacro Baptiſmate renatus eſt 1581. die an. 24 Septemb. Poſt varia ſuo in Ordine munia doctè ſapienterque geſta Procurator Generalis anno 1631. nominatus eſt, ſanctæ Generalis Inquiſitionis Qualificator, & unus ex Conſultoribus Congregationis, pro examinandis propoſitionibus Cornelii Janſenii deſtinatæ: Inſtitutus fuit Epiſcopus *S. Agathæ Gothorum* in regno Neapolitano die 12. Januarii 1654. conſecratus die 18. ejuſdem menſis, in Eccleſia ſui Ordinis Tranſpontina à Joanne-Baptiſta Cardinali Palotta. Tenuit ſedem annos novem, mortuus in ipſa Urbe S. Agathæ, die 10. Januarii 1663. Jacet in Choro Canonicorum, ad cornu Evangelii, ſub lapide cum Epitaphio. Scripſit, &c. Perperam vocatur *Dionyſius*, tomo 8. Italiæ ſacræ, & *Carmelita Excalceatus*, in Hiſtoria quinque propoſitionum Janſenii Gallicè Trivoltii edita 1702. *tomo I. p. 22.*

XVII.

DOMINICUS DE DOMINICIS, aliàs DE CREMONA, qui Cremonæ natus eſt; ſacræ Theologiæ Magiſter, Procurator Generalis anno 1393. electus eſt die ultima Aprilis anno 1395. Epiſcopus Sytienſis ſeu Sithienſis in Creta inſula, & anno 1399. octavo Kalendas Decembris tranſlatus eſt ad Eccleſiam Milopoſanienſem ſeù Melipotanenſem in eadem inſula Metropolim, & nihilominùs Suffraganeus in Diœceſi Mantuana, in qua obiit anno 1400. die 4. Auguſti: illum tamen ſupervixiſſe anno 1409. alii ſuſpicantur ex Libro *Obligationum Prælatorum, ſub Bonifacio IX. anno 6. folio 57.* necnon ex Libro *de Regularibus ſub eodem Bonifacio IX. anno 6. folio 55.* Dominicus ſcripſit, &c.

XVIII.

DOMINICUS ROTA, Bononiæ natus anno 1575. Carmelitanam veſtem induit die 29. Julii 1586. in patriæ Conventu, cui *S. Martinus major* eſt titulus ibique profeſſionem emiſit die 7. Martii anno 1591. Doctoralem Lauream ſuſcepit in patria, die 10. Februarii anno 1612. atque Collegio Theologorum Academico aggregatus. Poſt regimen aliquot conventuum laudabiliter abſolutum, ſuæ Congregationis Mantuanæ Procurator Generalis electus eſt anno 1623. & ejuſdem Congregationis Vicarius Generalis anno 1625. die 26. Martii, per Breve Apoſtolicum Urbani VIII. denuntiatus; tandem anno 1628. die 21. Auguſti ab eodem Pontifice maximo inſtitutus titularis Epiſcopus Sidonienſis in Phœnicia ſub Tyrenſi Archiepiſcopo. Præſul hic pictoribus favebat, & nobiles picturas pro Eccleſia comparavit. Scripta typis mandare cupientibus pecunias ſuppeditabat, pro ædificanda Biblioth. æs multum; Litteris præditos dignitatibus extollebat: harmonicis concentibus ſummopere gaudens, Muſicorum numerum in patrio Templo notabiliter auxit. Anno 1630. die 14. Maii obiit Romæ & ſepultus cum Fratribus ſuis in Templo S. Chryſogoni de Urbe. De illo cecinit Clemens Felina.

D. O. M.

Cùm lanis Paſtor, cùm lauro Mitra refulget;
Et virga, & calamo figit in auge Rotam.
Peniculis, penis, Libris, Litteriſque, Choriſque,
Spes, animus, clypeus, laurus, Apollo fui.

Hunc laudat Carolus Vaghus, in ſuis *Commentariis, p. 160.* cui addenda eſt Bibliotheca Carmelitana, *tomo 1. p. 419.*

XIX.

DURANDUS DE SERMINIO, natione Italus, ut pote in *Sermino*, qui *Vicus* eſt Ducatûs Mantuani, natus, in Theologica Facultate Doctor inſignis, Archiepiſcopatu Nazareno in Apulia cohoneſtatus eſt à Clemente VI. anno 1345. Idibus Maii: ſed anno 1348. obiit in civitate Vaſionenſi, ad quam acceſſerat pro certis negotiis in Curia tractandis; ſicut animadvertit Ferdinandus Ughellus, *tomo VII. Italiæ ſacræ*, ex Regiſtro Vaticano Clementis VI. Epiſtola 895. fol. 57. anni tertii. Quæ quidem Epiſtola nuper prodiit in Bullario Carmelit. *tomo I. p. 579.*

E.

I.

EBERHARDUS BILLICUS, vulgò EVERARD BILCK, Colonienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, Allemaniæ inferioris Provincialis, ad ſacrum Concilium Tridentinum tùm ab Ordinis ſui Priore Generali, tùm à Principe Electore *Adolpho* ex Comitibus *de Scawenberg* Archiepiſcopo Colonienſi aſſumptus & miſſus Theologus, & tandem ab *Antonio*, Præfati Adolphi Archiepiſcopi Germano Fratre, & in Archiepiſcopali dignitate ſucceſſore denominatus Suffraganeus Colonienſis, & Epiſcopus Cyrenenſis ſub Patriarcha Antiocheno pronuntiatus Romæ, invitus tamen & reluctans; ſed vigeſimo ante conſecrationem die 11. Januarii obiit, an. 1557. ætatis ſuæ 58. Coloniæ, in Choro Carmelitarum ſepultus. Scripſit, &c.

II.

EBERARDUS, ſivè EVERARDUS, ex patritia ad ubios familia DE MUSGEN, id eſt de *Muſculorum* gente, Caronenſis ſub Antiocheno Patriarcha Epiſcopus, & Suffraganeus Colonienſis, obiit 11. Kalendas Februarii 1397. Sepultus Coloniæ in Choro Carmelitarum; ita ut ex mimino quidem ſigno ſepulcri ejus agnoſci non poſſit, niſi ex ſolo nomine ad lapidem inciſo; prout ultimis tabulis mandaverat, inquit Lezana tomo IV. anno 1397. num. 5. Alios teſtes conſule relatos in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 426.*

E.

I I I.

ELIAS MECHLINIENSIS, Carmelita, Concionator ſuo tempore celebris ante annum 1384. Epiſcopus inſtitutus eſt Rhadeſtenſis ſeu Biſantenſis in Tracia, & Mechlinienſis Suffraganeus quoad munia Pontificalia, moriens poſt annum 1420.

I V.

ELIAS MONTENSIS, in Hanonia Excalceatus Carmelita Hiſpahamenſis creatus eſt Archiepiſcopus, ubi domos duas, alteram in Civitate, alteram in Suburbio acquiſit, cui & ſucceſſit Philippus alter Excalceatus Carmelita, an. 1675.

V.

EMMANUEL A S. ALBERTO, Provinciæ Franciæ Diſcalceatus Carmelita, creatus eſt Babylonienſis Epiſcopus, Vicarius Apoſtolicus in Perſide, & Franciæ nationis Conſul anno 1750. degens, Fratremque habens *Simphorianum à S. Anna*, Congregationis Italicæ Præpoſitum Generalem, & ad eadem munia Epiſcopalia ſacratum in Urbe Melitenſi.

V I.

EGBERTUS, natione SCOTUS, profeſſionem Carmelitanam emiſit in Galliis, poſtquam totum fermè Orbem luſtraſſet, linguaſque Orientales probè didiciſſet. in Scotiam reverſus circà annum 1262. Albini Brechinenſis Epiſcopi factus eſt Suffraganeus, & precibus induſtriâque apud hunc Antiſtitem & alios proceres uſus eſt, ut an. 1268. Carmelitæ fundaverint Monaſterium Brechinienſe in Anguſia Provincia ſub Archiepiſcopo Andreapolitano. Scripſit Egbertus, &c.

V I I.

EUGENIUS MACHBREU, vel MACHBREN, Anglus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Profeſſor, electus eſt Epiſcopus *Majonenſis*, aliàs *Magionenſis* in Hibernia, die 21. Novembris anno 1541. veriſimiliter Eugenius ab Henrico VIII. vel Edwardo VI. Regibus Angliæ, tempore Schiſmatis, nominatus fuerat; verùm regnante Maria Regina Catholica, præſentatus Romano Pontifici, in eadem Epiſcopali dignitate ritè & canonicè confirmatus fuit, ſicut & alii non pauci Epiſcopi Angliæ ac Hiberniæ, prout ex *Actis Conſiſtorialibus Pauli III.* conſtat, in quibus noſter Eugenius refertur *abſolutus à cenſuris*, die 21. Novembris 1541. In regimine autem Eccleſiæ Magionenſis ſuperſtitem diù permanſiſſe Eugenium conſtat ex Actis Conſiſtorialibus, in quibus refertur die 12. Februarii 1574. proviſa fuiſſe eadem Eccleſia, vacans per obitum Eugenii. Conſule Speculum Carmelitanum, *tomo II. p. 920. num. 3910.*

F.

I.

FABIANUS A REGIBUS, in ſeculo dictus FERNANDEZ, in pago *Campo Grande*, agri Olyſſiponenſis natus, profeſſionem Carmelitanam emiſit die 2. Januarii 1621. in Conventu S. Annæ apud oppidum *Collares* Diœceſeos Olyſſiponenſis. Electus fuit Epiſcopus Promontorii, ſeu *Capitis-Viridis*, die 16. Maii 1672. & die 2. Septembris ſequentis in Olyſſiponenſi Carmelitarum Templo inauguratus eſt per manus Franciſci Ravizza Epiſcopi Sidonienſis, in Portugallia Nuncii Apoſtolici. Fabianus obiit in propria ſede, die 8. Februarii 1674. ætatis ſuæ 76.

I I.

FERDINANDUS DEL BARCO, Hiſpanus, Abulæ natus, Cæſari-Carolo V. à ſacris concionibus, electus eſt Epiſcopus Salonenſis in Macedonia ſub Athenienſi Archiepiſcopo, & Salmanticenſis Suffraganeus, die 6. Februarii 1521. Obiit Salmanticæ anno 1548. & ſepultus in Eccleſia S. Rochi à ſe conſtructa, quam nunc poſſident Moniales Auguſtinianæ Excalceatæ.

I I I.

FERDINANDUS LOBO, Hiſpanus, in oppido *Navarrete*, Diœceſis Calagurritanæ natus, religioſum habitum induit in Cœnobio Methymnæ à Campo, Provinciæ Caſtellæ, cujus poſteà Definitor fuit, itemque Prior Vallis-Mauri & Matriti. Nominatus à Catholico Rege Epiſcopus novæ Segobiæ in Philippinis Inſulis, nec dum ſedi Apoſtolicæ præſentatus, promotus eſt ad ſedem Portus-Divitis (Gallicè *S. Jean de Portric*) in eadem Antillarum Americæ regione, ſub Metropoli Dominico Politana. Electus autem fuit, ſeu confirmatus à ſede Apoſtolica die 6. Decemb. an. 1649.

Sequenti anno, conſcensâ navi, transfretavit, in Americam, & ſub diem 14. Julii appulit ad Inſulam Margaritam, ſuæ Eccleſiæ annexam, ibique poſſeſſionem dignitatis accepit. Hinc ad Urbem *Caracarum* digreſſus, munus conſecrationis die 26. Julii anno 1650. per manus *Mauri de Touar*, Epiſcopi Venetielenſis (Gallicè *Venezuela*) Caracis reſidentis: Aſſiſtentibus, juxtà morem illius regionis, Decano & Cantore ejuſdem Eccleſiæ. Poſt hæc, in varias ſuæ Diœceſis Inſulas delatus, Sacramentum Confirmationis pluribus fidelibus adminiſtravit, necnon viſitationem ex munere peregit. Tandem Portum-Divitem venit, ingreſſus hanc Urbem die 15. Julii 1651. atque proxima die 16. Commemorationi B. Virg. de Monte-Carmelo dicata, in Templo Cathedrali Miſſam ſolemni ritu Pontificali celebravit. Manſit in ſua ſede Ferdinandus per trimeſtre, mortuus ibi die 17. Octobris anno 1654. ſepulturæ mandatus propè Altare principale Eccleſiæ Cathedralis. Scripſit, &c.

I V.

FLORENTIUS A JESU, Polonus Carmelita Excalceatus, anno 1748. ſacratus eſt Epiſc. & Joannis-Baptiſtæ à S. Tereſia, Genuenſis Excalceati Carmelitæ, Epiſcopi Limyrenſis, & Apoſtolici Vicarii Jerapolitani Coadjutor in Malabaria propè Cochinum ad oram littoralem Oceani Indici, extrà Gangem Fluvium, ubi menſam pecunariam poſſident Batavi.

F.

V.

FRANCISCUS BRUNANTIUS; aliquandò BRUNAUDUS, aliquandò BRUNEACUS, cognomento ANGELIACUS, quia fortè natus in *Angelo*, ſeu *Angulo* Forenſis Provinciæ oppido, ſacræ Theologiæ Magiſter, Rupeculenſis Carmeli alumnus, electus eſt ſexto Idus Februarii anno 1495. Epiſcopus Enacbdunenſis Anagdunum aut Enagdunum, Gallicè *Enagdowne*, vel *Enaghdowne*, Urbecula olim, nunc vicus Hiberniæ, in Connacia Provincia, Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Tuamenſi, cui poſteà unitus eſt ille vicus anno 1328. Bruneaudus autem fuit Suffraganeus Gebennenſis; ut colligitur ex Regeſto Bullarum, & ex Actis Conſiſtorialibus Alexandri VI. citatis *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 921. num. 3214.* Brunantius ſcripſit, &c.

V I.

FRANCISCUS DE LAVELLO, Neapolitanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Inſtitutus eſt Epiſcopus Ravellenſis ſub Archiepiſcopo Salernitano die 4. Novembris 1506. Huic *Petrus Terraſſa* Prior Generalis anno 1507. die 4. Novembris conceſſit uſum unius cellæ, quam ipſe Franciſcus conſtrui curaverat in Carmelo *Averſæ*. Scripſit, &c. Sed cum falsò Carthuſianum Monachum appellat Ferdinandus Ughellus, *tomo I. Italiæ ſacræ:* nam Acta Conſiſtorialia Julii ſecundi eum expreſsè vocant Carmelitam.

V I I.

FRANCISCUS A S. LEONARDO, Ordinis Carmelitarum, Epiſcopus Argienſis in Valachia, ſub Metropoli Colocenſi, decimo ſexto Kalendas Maii anno 1390. ſicuti probant *Proviſiones Prælatorum ſub Bonifacio IX.* Lib. I. *fol. 87.*

V I I I.

FRANCISCUS ROMERO, Valliſoleti natus, in Carmelo Toletano Profeſſionem emiſit die 30. Septembris 1607. Inſtitutus eſt Archiep. Lancianenſis in regno Neapolitano, die 14. Maii 1618. Tranſlatus deindè ad Epiſcopatum Viglevanienſem in Ducatu Mediolanenſi, retento Archiepiſcopi titulo, die undecima Januarii 1621. Obiit Matriti in Hiſpania, die 16. Julii 1635. ſepultus apud ſuos FF. Carmelitas. Scripſit, &c.

I X.

FRANCISCUS SUARES DE VILLEGAS, Olyſſiponenſis, in Conventu de Villa-Maura Profeſſionem Carmelitanam emiſit die 24. Novembris 1611. Statim ſe contulit in Provinciam Caſtellæ, ubi in Collegio Complutenſi Philoſophiæ ſtuduit: deindè in Galliam Profectus, Burdigalæ anno 1615. Theologiæ ſtudio ſe dedit, ac in eadem Univerſitate die 10. Decembris 1624. Lauream Doctoralem ſumpſit, & publicus Profeſſor extitit. Anno 1625. ut ſecundus Provinciæ Vaſconiæ Socius interfuit Comitiis Generalibus Romæ celebratis, & publicas habuit Theſes in Feſto Pentecoſtes, ſummo Pontifici Urbano VIII. dicatas. Anno 1648. affuit pro ſecunda vice Capitulo Generali Romæ celebrato tamquam Vicarius Provincialis Provinciæ Aquitaniæ. Annæ Auſtriacæ Galliarum Reginæ fuit à Concionibus. Anno 1649. die 21. Decembris, electus eſt Epiſc. *Mempheos*, vulgò *Cairi*. Munus conſecrationis ſuſcepit Romæ per manus Dom. Julii Cardinalis *Roma*, Epiſcopi Tiburtini, præſente Oratore Regis Galliarum. In Caïrum profectus, per aliquot annos ibi commoratus, venit Romam, & in Galliam reverſus, deceſſit Pariſiis die 17. Aprilis 1664. ſepultus apud ſuos Carmelitas. De illo celebrem habent mentionem Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuis *Collectaneis*, *Mſ. fol. 34.* Emmanuel de Sa, in *Memoriis Hiſtoricis Epiſcoporum Luſitaniæ, cap. 34. p. 120. num. 242.* & alii ſcriptores in Biblioth. Carmelit. *tomo I. p. 518.* ubi Catalogus Operum Franciſci Suarez exhibetur.

I X.

FRANCISCUS...... Ordinis Carmelitarum; Epiſcopus Arienſis in Inſula Cretæ, vivebat ſexagenarius die 17. Decembris anno 1418. cum ad annos circiter triginta illi præfuiſſet Eccleſiæ; ſicut expreſſè legitur in Libro primo *de diverſis formis Martini V. anno 2. fol. 9.*

X.

FRIDERICUS WAGNER, aliàs WAGNY; natione Germanus, patriâ Auguſtanus, Doctor Theologus in Academia Viennenſi, an. 1386. adſcriptus, ob præclaras animi dotes, ob inſignem multiplicemque doctrinam, & ob fulgentem virtutum ſplendorem ad Patavienſis ſeu Paſſavienſis Eccleſiæ ſedem Epiſcopalem ſub Salisburgenſi Metropoli à Roberto Bavaro Auſtriæ Duce propoſitus, & ab Urbano VI. Pontifice Maximo an. 1388. confirmatus, obiit circà annum 1390. in Monaſterio Carmelitarum Straubingenſi, ibidemque ſepultus ante Altare Confraternitatis. Quamquam nonnulli ſuſpicantur hunc Fridericum fuiſſe Epiſcopum ſolummodò titularem Patarentem in Lycia ſub Myrenſi Archiepiſcopo, & Suffraganeum Paſſavienſem in Bavaria inferiori. Scripſit, &c.

G.

I.

GALCERANDUS CASSAYACH, Hiſpanus, in oppido *Vallium* Diœceſis & agri Tarraconenſis, Barcinonenſis Provinciæ ſeu Cataloniæ Præfectus anno 1516. Laurea Doctorali inſignitus, Epiſcopus Chryſopolitanus in Macedonia ſub Philippenſi Metropoli electus & Suffraganeus ad exercenda Pontificalia in Civitate & Diœceſi Majoricenſi die 11. Februarii 1534. uſque ad an. 1537. quo defunctus in Carmelo Majoricenſi ſepulturam accepit, & in ſua ſede Succeſſorem Raphaelem *Llynas* pariter Carmelitam, qui Chryſopolitanus Epiſcopus factus eſt die 27. Junii 1537. Galcerandus ſcripſit, &c.

I I.

G.

I I.

GALFRIDUS STRABONIS, Carmelita Provinciæ Turoniæ: Boni-Doni propè Venetum in Armorica Prior, Epiſcopus Tiberiadenſis in Galilæa Paleſtinæ ſub Archiepiſc. Nazareno factus eſt, & Suffraganeus Venetenſis quoad Pontificalia exercenda pro Reverendiſſ. Domino Cardinali quatuor coronatorum Laurentio Puccio, ejuſdem Eccleſiæ Venetenſis in Armorica Adminiſtratore, die 10. Novemb. 1518. ſicut conſtat ex Galfridi inſtitutionis Bulla, quæ aſſervatur in Carmelo Boni-Doni. Hujus Epiſcopi cura & labore, Moniales Carmelitanæ, quæ in Cœnobio trium Mariarum propè Conventum Boni-Doni morabantur, ad Prioratum de Scotiis propè Nannetas primum tranſlatæ, inde ad Venetenſis civitatis Suburbium reverſæ anno 1529. poſteà manſerunt. Unde conficiunt Galfridum potuiſſe ſuperſtitem vixiſſe ad annum ſaltem 1530.

I I I.

GASPAR MUNSTERUS, natione Ubius, patriâ Colonienſis, & ibidem profeſſus Carmelita, atque Doctor Theologus, necnon inferioris Germaniæ Prior Provincialis, Auriliopolitanus in Aſia minori ſub Epheſino Archiepiſcopo factus eſt, & ab *Franciſco Wilhelmo* ex Comitibus *de Wartenburg* Epiſcopo Oſnabrugenſi aſſumptus, quoad Pontificalia axercenda Suffraganeus die 13. Februarii 1631. & eodem anno conſecratus ſeria ſecunda Paſchatis in Templo majori Oſnabrugenſi. Obiit autem Coloniæ anno 1654. die 4. Februarii. Scripſit, &c.

I V.

GASPAR PIZZOLANTI, natione Siculus, patriâ Leocatenſis, natus die 14. Februarii 1674. in Priorem Generalem electus Romæ die 23. Maii 1722. Doctorum Theologorum Florentinorum Collegio aggregatus die 25. Auguſti 1725. à Benedicto XIII. ſummo Pontifice creatus Epiſc. Cerviæ ſub Archiepiſcopo Ravennate, die 25. Junii 1727. Prælatus Domeſticus & ſolii Pontificii Epiſcopus Aſſiſtens die 25. Auguſti ejuſdem anni.

De illo celebrem habent mentionem Faſti Theologici Univerſitatis Florentinæ, pag. 673. & Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 539*.

V.

GAVINUS CATTAYNA, natione Sardus, patriâ Turritanus (vulgò in Urbe *de Saſſari*) menſe Novembri natus anno 1608. in Carmelo Calaritano profeſſionem emiſit die 13. Julii anno 1625. Ex patria in Hiſpaniam venit, atque Hiſpali in Collegio Sancti Alberti Carmelitano Theologiæ ſtuduit. Poſteà acceſſit ad Urbem, & in Præneſtino Conventu Philoſophiam ſuos edocuit Sodales, & Laurea Doctorali redimitus, præfecturam Sardiniæ primus accepit. In eodem Regno Conſultoris Inquiſitionis Sanctæ munus ſubivit. Iterùm Romam reverſus, Tranſpontinum Cœnobium Prior rexit, à ſecretis ſuo Priori Generali pro Hiſpaniarum Provinciis Aſſiſtens diù extitit.

Aſſumptus dein ex nominatione Regiis Catholici Philippi IV. in Antiſtitem, Romæ præſens Epiſcopus Boſanenſis in Sardinia non longè à patria Urbe die 26. Novembris anno 1663. conſecratus eſt die ultima ejuſdem menſis, in Eccleſia ſui Ordinis Tranſpontina, per manus *Benedicti Odeſcalchi*. In patriam, ad Eccleſiam ſuam progreſſus, totam Boſanenſem Diœceſim perluſtravit, atque poſt abſolutam Viſitationem, Synodum Boſnæ habuit. Anno 1671. inſtituitur Apoſtolicus in toto Regno Sardiniæ Inquiſitor. Tandem ex nominatione Regis Catholici Caroli ſecundi, ad ſedem ſuæ patriæ Turritanam tranſlatus creatur Sardiniæ Primas, die 16. Novembris 1671. Pallium Archiepiſcopale ſuſcepit *Turribus* in antiquiori Eccleſia ſua Cathedrali, die 25. Maii 1672. per manus *Joannes-Gregorii Ardizzoni* Epiſcopi in Corcica Adiacenſis. Eodem an. die 17. Januarii in patriam & ad ſedem ſuam Pontificali & ritu ſolemni fuerat introductus. Obiit autem poſt annum 1676. Scripſit, &c.

V I.

GEORGIUS VINCH, in Ordine Carmelit. ſacræ Theologiæ Lector, anno 1480. ſeptimo Kalendas Martii electus eſt Epiſcopus Eſienſis ſive Hieracenſis in Calabria ulteriori ſub Archiepiſcopo Reghino, vel Hierenſis in territorio Sitiæ, quæ Urbs eſt Inſulæ Cretæ. De Georgii Vinch electione mentionem habent *Acta Conſiſtorialia Sixti IV.* Verùm ſi Georgius fuerit Æſienſis Epiſcopus, memineris Æſium eſſe Urbem Piceni (nunc *Jeſi*) in Marchia Anconitana, Epiſcopalem ſedi Apoſtolicæ immediate Suffraganeam, ſex milliaribus diſtantem à confinio Ducatus Urbini.

V I I.

GEORGIUS DELLA PISSIDA, circà anni 1358. Epiſcopus fuit Æginnenſis in Attica ſub Athenienſi Archiepiſcopo. Lezana quidem ad hunc annum tom. IV. pag. 622. num. 6. legit hunc Georgium fuiſſe Epiſcopum Aginnenſem: Aginum eſt Urbs Galliæ in Aquitania Epiſcopalis ſub Archiepiſcopo Burdegalenſi.

V I I I.

GERARDUS A NAZARETH, patria Galilæus, ex parentibus Latinis natus, optimis diſciplinis inſtructus, Græcam, Latinamque linguam apprimè doctus, ad Montanam Nigram, propè Antioch. perrexit, in ſolitudine Montis-Neroi vitam Eremiticam ducturus inter antiquiores Eremitas, quibus alios è Carmelo Aymericus Patriarcha Antiochenus adductos adjunxit circà an. 1160. Gerardus autem maturò Eremiticarum virtutum exercitio conſummatus, ad Laodicenam in Syria ſedem promotus fuit. Qua quidem dignitate præfulgens, Concilio interfuit Antiocheno, quod Albericus ſedis Apoſtolicæ Legatus anno 1142. tempore Innocentii ſecundi Pontificis Romani, pridiè Kalendas Decembris celebravit. Gerardus hujus inter Concilii Præſules recenſetur, qui ad Radulphi Antiocheni Patriarchæ depoſitionem propendebant; ſicuti refert Guilielmus Tyrius, Lib. XV. de Bello ſacro, cap. 18. & ex eo Wilelmo Tyrio Baronius ad annum 1136. num. 30. Philippus Labbe, aut Gabriel Coſſart, tomo X. Concilior. pag. 1027. Fleury Hiſt. Eccleſ. tom. XI. Lib. 68. num. 74. pag. 581. Antonius Rivet, in Hiſtoria Litteraria Galliæ Gallicè ſcripta, tom. IX. p. 162. num. 212.

G.

IX.

GERARDUS DE GISORS, Pariſiis natus, Provinciæ Carmelitarum Franciæ nuncupatæ alumnus, ſacræ Facultatis in Academia Pariſienſi Doctor Laureatus, Epiſcopus in Helleſponto ſub Exarchatu Aſiæ Occitanus, vel Occanenſis, ſeu Ochanenſis, vel Occitanus. Pariſiis die 24. Novembris celebravit Pontificio more tranſlationem ſolemnem clavi Dominici, ſivè cuſpidis clavi Dominici, quem Domina Blancha Navarræ conjux Philippi VI. Valeſii Francorum Regis, teſtamento legaverat eodem anno Fratribus Carmelitis Pariſienſis Monaſterii Maubertini. Idem Gerardus dein factus Epiſcopus Bethleemitanus ad Clametium oppidum Antiſſiodorenſis Diœceſis; obiit Pariſiis, ibidem apud ſuos Carmelitas conditus in dextera Chori parte ad portam Sacrarii inſcriptâ ad parietem cum ſtemmate gentilitio veteri Epigraphe.

D. O. M.

Subjacet huic tumbæ devotus mente GERARDUS
DE GISORS *dictus, Parrhiſiis genitus.*
Præſul Ochanenſis primum, dein Bethlemitanus;
Angelicis ſtudiis corpora perdomuit.

Alterum Epitaphium ibidem, eodem ævo, etiam vetuſtioribus Gothorum elementis appoſitum eſt.

Heu! Jacet hic Doctor, Carmeli gloria Montis,
Bethlemites quondam Præſul, & Occitanus, &c.

Circà clavum Domini ſeu cuſpidem clavi Dominici, quem Blancha Regina legavit Carmelitis Pariſienſibus, Inſtrumentum authenticum in eorum Archivio Maubertino ſervatur: & in illo Inſtrumento refertur quomodò dicti Fratres ab Executoribus Teſtamenti præfatæ Dominæ Reginæ Blanchæ accerſiti petierunt, „antequam dictum „Jocale reciperetur, quis tradiderat dictæ Do„minæ Reginæ, & à quo ſivè quibus perſona „ſeu perſonis habuerat, ut meliùs ſciretur virtu„tem ipſius Jocalis, & etiamne daretur Populo „intelligere falſum ſivè deriſorium„. Qui cum Domini Petrus Baſin Confeſſor, Reginaldus de Braquemonte Miles, Stephanus Joſſron, Oudardus le Vendres & Theobaldus Rouſſelli, Conſiliarii & Executores ante dictæ Dominæ Reginæ defunctæ aſſeruerunt bona fide, quod dicta Domina Blancha quondam Regina Franciæ defuncta aſſeruerat & bona fide affirmaverat, quod defuncta Illuſtriſſima D. Domina Joanna quondam Regina Franciæ & Navarræ habuerat dictum clavum à defuncto Illuſtriſſimo Principe Domino Karolo quondam Rege Francorum & Navarræ ejus Domino, & illum clavum dicta Domina Joanna Regina fecerat adornari de auro & etiam parari à quinque lapidibus nuncupatis Gallicè *Ballet*, quatuor ſaphiris, ſex diamantibus, lapideis duodecim Gallicè *Perles*, cùm parva Imagine aurea ad figuram Domini Noſtri Jeſu-Chriſti tenente dictum clavum ſeu partem clavi. Deinde dicta Domina Joanna Regina dictum Jocale ſeu Gaudiolum dedit defunctæ Illuſtriſſimæ Dominæ Dominæ Blanchæ Duciſſæ Aurelianenſis ejus filiæ. Et poſteà dicta Domina Blancha Duciſſa Aurelianenſis dimiſit dictum Jocale dictæ Dominæ Blanchæ quondam Reginæ Franciæ. Quæ quidem Domina Blancha quondam Regina Franciæ legavit prælibatis Fratribus Beatæ Mariæ de M. Carmelo in ſuo Teſtamento prædictum Jocale ſeu gaudiolum, & oneravit prædictos ſuos Executores, ut traderetur dictum Jocale ſeu gaudiolum prædictis Fratribus, ut aſſerebant dicti Executores. Qui quidem Fratres in Notariorum ſubſcriptorum præſentia cùm torchiis, cereis illuminatis ſex Fratribus prædicti Ordinis indutis veſtibus Eccleſiaſticis dictum Jocale cùm magna ſolemnitate receperunt cantando alta & intelligibili voce: „O Chriſto plebs dedita tota Chriſti do„nis prædita jucunderis hodiè tota ſis devota, „erumperis in jubilum, depone mentis nubilum, „tempus eſt lætitiæ, cura ut ſemota, ecce Crux „& Lancea, Clavus, Corona Spinea, arma Re„gis Gloriæ tibi commendantur omnes terræ po„puli, laudent authorem ſæculi per quem tantis „gratiæ ſignis gloriantur. Et veniendo de domo „dictæ Reginæ defunctæ portando dictum Jocale „ſeu gaudiolum publicè per vicos Pariſienſes à „domo dictæ Reginæ defunctæ uſque ad introitum „Eccleſiæ prædictorum Fratrum continuè canta„verunt, & incontinenti in introitu dictæ Eccle„ſiæ Reverendus in Chriſto Pater & Dominus „Dominus Girardus Ochanenſis Epiſcopus dictum „jocale ſeu gaudiolum in manibus ſuis recepit & „portavit ſupra majus altare dictæ Eccleſiæ, de „& ſuper quibus omnibus & ſingulis præfati Fra„tres petierunt nobis Notariis publicis ſubſcrip„tum eis fieri & confici publicum inſtrumentum „unum vel plura Acta fuerunt hæc Pariſiis ſub „anno, Indictione, menſe, die & Electione præ„dictis; præſentibus ad hæc, Rever. in Chriſto „Patre Domino Euſtàchio Abbate Monaſterii S. „Germani de Flayuro Ordinis S. Benedicti, Bel„vacenſis Diœceſis Decretorum Doctore, nec„non venerabilibus & diſcretis viris Magiſtris „Stephano de Charitate Domini noſtri Regis „Francorum Scutario, Joanne Maugerii, & Gui„lielmo de Porta Curiæ Caſtalleti Notariis Pa„riſius morantibus teſtibus, cùm pluribus aliis ad „præmiſſa vocatis ſpecialiter & rogatis ad facien„dum majorem partem Fratrum Conventus B. „Mariæ de Carmelo Pariſius ſignatum & ſubſcrip„tum. Et ego Joannes de Edio Clericus, &c.

Hæc forſan aut non vidit aut non probavit R. P. Domnus Michael Felibien, Monachus Ordinis S. Benedicti, qui in Hiſtoria Regalis Abbatiæ S. Dionyſii, Lib. VI. p. 315. num. 9. de Domina Blancha Navarræ defuncta anno 1398. defunctâ loquens Gallicè ait: „Une trop-grande crédulité „lui fit prendre pour un véritable clou de Notre „Seigneur, un clou commun, que lui vendirent „des Marchands Venitiens, qui diſoient l'avoir „apporté de Grece. Elle le fit enchaſſer dans un „fort-beau Reliquaire, dont elle fit préſent aux „Carmes de Paris qu'elle affectionnoit..... Les „Carmes de la Place Maubert montrent aujour„d'hui un Reliquaire où eſt enchaſſée une ſainte „Epine avec un clou ſi petit, qu'ils diſent qu'on „l'a fait de la pointe du ſaint Clou qui ſe garde „au Tréſor de Saint Denis; mais ils n'en ap„portent aucune preuve.

Aliter loquitur ejuſdem Ordinis S. Benedicti, Monachus Jacobus du Breul, in Libro Gallicè inſcripto: le Théatre des Antiquités de Paris: parte 2. pag. 571. dicens. „L'an 1368. le 24. „jour de Novembre, les Carmes reçurent un

G.

„excellent Joyau d'or, garni de Pierres & perles „précieuſes, où étoit une partie de l'un des cloux „de Notre Seigneur Jeſus-Chriſt. Lequel Joyau „Blanche Royne de France leur avoit laiſſé par „Teſtament.

X.

GILBERTUS NORVICENSIS, Carmeli alumnus, eruditione clarus, ad Hamarenſem in Norvegia ſedem promotus fuit circà ann. 1270. Fautor & Mæcenas fuit Petri Swintogni, Carmelitæ Angli ea ætate celeberrimi, ut pote primi è Carmelit. in Academia Oxonienſi Laurea Doctorali decorati. Gilbertus ſcripſit, &c.

X I.

GODEFRIDUS LE BORGNE, aliàs *Galfridus Strabo*, Armoricus Provinciæ Turoniæ alumnus, Venetenſis in patria Prior Boni-Doni, electus Epiſcopus in Galilæa Tiberiadenſis & quoad Pontificalia munia Suffraganeus Reverendiſſimi Laurentii Puccii Cardinalis quatuor Coronatorum. Obiiſſe creditur circà an. 1530. de illo jam facta eſt mentio *ſuper p. 912*.

X I I.

GODEFRIDUS GREVERAY, natione B lga, patriâ & Carmelitana Profeſſione Gelrienſis, in divinis ſcripturis egregiè doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, Verbi Divini præco facundiſſimus, non minùs converſatione quàm ſcientia venerabilis, anno 1456. die 15. Martii creatus eſt Epiſcopus Dagnienſis, ut conſtat ex Libro *Proviſionum Calixti tertii anno ſecundo:* Cameracenſis inſuper Epiſcopi Vicarius & Suffraganeus, obiit Senex Bruxellis, & ibi apud ſuos Sodales anno 1504. die 17. Januarii ſepultus in Choro. Scripſit, &c.

X I I I.

GOMESIUS, ſacræ Theologiæ Doctor, primus Prior Olyſſiponenſis Monaſterii, & Vicarius Generalis in Regno Portugalliæ pro Carmelitis, Ebronenſis in Palæſtina ſub Hieroſolymitano Patriarcha Epiſcopus anno 1404. ſicuti refert Liber primus *de diverſis formis*, ſub Innocentio VII. anno primo. Scripſit, &c.

X I V.

GOSWINUS HEX, Belga, patriâ Brabantinus, profeſſione Carmeli Uliſſingenſis, ſive Fliſſingenſis in Zelandia, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Poëta gravis in ſacris legibus exercitatiſſimus, eligitur Epiſcopus Hierapolitanus 11. Kalendas Julii anno 1469. Cùm verò ad Eccleſiam prædictam, propter Infideles non detur acceſſus, conceditur ei uſus Pontificalium in Diœceſi Trajectenſi. Obiit reipſa Ultrajecti in Conventu Carmelitano, ibique in Templo S. Catharinæ ſepultus anno 1475. die ultima Martii. Huic Goſwino ſuffecti ſunt etiam ex Carmeli Ordine aſſumpti Joannes ab Arundine, Joannes Villicus, ſeù Meyer, Laurentius Ducis, Joannes Heetvelt, & Joannes Bloemel, de quibus ſuo loco agitur. Noſter Goſwinus Hex diſtinguendus eſſe videtur à Patre Goſwino, quem Deſiderius Eraſmus ſalutat in Epiſtola ad *Cornelium Battum* data tertio Kalendas Maias anno 1517. *Lib. VII. Epiſt. 25. p. 397.* C. edit. Londin. *1642. in-folio.* Videnda eſt Bibliotheca Carmelitana, *tom. I. p. 567.*

X V.

GUIDO, Provinciæ Franciæ Carmelita; ſacræ Facultatis in Academia Pariſienſi Doctor Laureatus, inſtituitur Epiſcopus in Galilæa Tiberiadenſis, & in Diœceſi Metenſi Suffraganeus circà annum 1310.

X V I.

GUIDO ROSSELETUS, Sequanus, Provinciæ Narbonenſis, aliàs Lugdunenſis alumnus, inſtituitur Epiſcopus Philadelphiæ in Cilicia ſub Archiepiſc. Seleucienſi, & Biſuntinus Suffraganeus anno 1314.

X V I I.

GUIDO DE PERPINIANO, quia Perpiniani natus; GUIDO TERRENI vel DE TERRENA, quia ex proſapia *de Terrena* quæ Perpiniani etiamnum florere aſſeritur, ortus; Doctor PARISIENSIS aliquando ſimpliciter dictus, quia præclaram in Academia Pariſienſi laudem æque ac Lauream Doctoralem promeruit, à prima ætate ſuum in patria nomen Carmelitis dedit; quorum in Priorem Generalem & Magiſtrum electus eſt Burdigalæ anno 1318. recenſetur inter Præſules, Abbates & Judices, qui ſententiam damnationis tulerunt adverſus nonnullos & aliquot Fratres Minoritas & alias hæreſeos crimine infamatos, qui in Maſſilia combuſti ſunt anno 1317. ſicuti refert Stephanus Baluzius, in ſuis Miſcellanis, *tomo I. p. 213. & 270.* Anno 1321. die 15. Aprilis Epiſc. Majoricenſis creatus fuit, & anno 1332. die 27. Julii ad Elnenſem ſuæ patriæ ſedem tranſlatus, & Avenione obiit anno 1342. die 21. Auguſti. Multa ſcripſit, quæ recenſentur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 583.*

X V I I I.

GUILIELMUS BADBYUS, natione Anglus, ſacræ Theologiæ Doctor in Academia Oxonienſi Laureatus, à Clero Wigornienſi ad Epiſcopalem ſedem electus eſt anno 1380. Scripſit, &c.

X I X.

GUILIELMUS DE FOURBI, aliàs FURBITIUS, natione Allobrox ſivè Sabaudus ex Diœceſi Maurianenſi oriundus, Cœnobii *Rupeculæ* alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Epiſcopus Alexienſis in Albania electus, & inſtitutus Suffraganeus Eccleſiæ Bellicenſis, tempore *Antonii à Camera*, anno 1535. die 8. Novembris, & Licentiam obtinuit die 15. ejuſd. menſis, ut beneficia ſibi oblata retinere poſſet ac poſſidere. Unde Canonicatum reipſa obtinuit in Eccleſia Cathedrali Bellicenſi, à dicto *Antonio* oblatum. Suffraganeus quoque fuit in Diœceſibus Viennenſi & Gebennenſi. Supervixit anno 1556. ſicuti refert Samuel Guichenon, in Catalogo Epiſc. Bellicenſium, ſed conſule Acta Conſiſtorialia Pauli III. an. 1535. die 8. & 15. Novembris.

X X.

GUILIELMUS DE GABANRARIO, natione Occitanus in Academia Toloſana Doctor ſacræ Theologiæ anno 1475. Laureatus, Epiſcopus Philadelphienſis electus quarto decimo

Kalendas Maii anno 1488. & ejus memoria ad annum 1490. ad ſeptimum diem Junii legitur in Bullis Innocentii VIII. Lib. VI. *fol. 278.* & indè Daniel à Virgine, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 924. num. 3332. ſed ipſe corrigendus eſt idem Daniel, quando ibidem p. 954. num. 3358. nominat *Stephanum de Gabanario*, quem ſcribit electum fuiſſe Epiſcopum Philadelphienſem an. 1488. adhuc vixiſſe anno 1490. & veriſimiliter deceſſiſſe anno 1492. quia in regeſtis Alexandri VI. ſub finem anni 1492. refertur *Henricus Epiſcopus Philadelphienſis*, qui veriſimiliter fuit *Henricus de Gournay*, de quo Paulo inferiùs agemus. Annales Carmelitarum ignorant Stephanum de Gabanario, norunt autem optimè Guilielmum de Gabanrario, qui anno 1472. in Capitulo Generali, licèt abſens, ad legendam Bibliam in Toloſano ſtudio pro anno 1475. & ad alios Actus Scholaſticos pro Laurea obtinenda deſtinatus fuit, inquit Ludov. Perez de Caſtro, *Codice 1. Mſ. folio 130. recto.*

X X I.

GUILIELMUS DE PAULO, aliàs POUVEL, natione Anglus, patriâ Cantianus, Theologus Oxonienſis Doctor, poſteà Pariſienſis Profeſſor, Angliæ Prior Provincialis communi Patrum ſuffragio electus anno 1309. in Comitiis Generalibus Genuæ celebratis ſub Gerardo de Bononia Priore Generali. Anno 1327. die 16. Februarii à Joanne XXII. ſummo Pontifice Epiſcopus Midenſis in Hibernia creatus eſt poſt Joannem ad Caſſellenſem Eccleſiam Archiepiſcopalem tranſlatum; prout legitur in Bulla Inſtitutionis, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 553. Obiit anno 1349. 26. Julii.

X X I I.

GUILIELMUS NIMOCIENSIS, ſeu *Nemeſinus* (*Neapolis Nemeſi*, Gallicè *Lemiſſe la Neuve*) in Cypro Epiſcopus transfertur ad Eccleſiam Caſtellanæ ſeu Caſtellanettæ in eadem inſula Epiſcopalem anno 1324. die 21. Februarii: quia licèt dictæ Eccleſiæ Nimocienſis nominatio ſedi Apoſtolicæ reſervata eſſet, dictus Guilielmus hujus reſervationis ignarus, acceperat ſuam electionem à Capitulo Nimocienſi, & confirmationem ab Archiepiſcopo Nicoſienſi ejuſdem inſulæ Metropolita. Anno autem 1331. die 13. Novembris præfatus Guilielmus à Joanne XXII. ſummo Pontifice ad Iſernienſem ſub Capuano Archiepiſcopo ſedem tranſlatus fuit; ſicuti explicat Bulla Inſtitutionis, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, tomo I. pag. 550. & 558. Videri etiam poteſt Ferdinandus Ughellus tom. I. Italiæ ſacræ, & tomo VI. pag. 501. necnon Daniel à Virgine, in Speculo Carmelitano, *tomo II. p. 925. num. 3237.*

X X I I I.

GUILIELMUS PAGHAM, ſivè *de Pagvia*, aut *de Pagula*, aut *Paganerus*, natione Anglus, Oxonii uſus eſt familiaritate ac doctâ conſuetudine Roberti Walſinghami, hominis ex ſuo Ordine Carmelitano eruditiſſimi. Ad cujus exemplum, inquit Antonius à Wood poſt Joannem Lelandum, ita ſe ſuaque formabat ſtudia, ut gravis ſimùl & eruditus ab optimo quovis inter ſuos Carmelitas judicatus ſit. A Clemente V. anno 1280. Epiſcopus Midenſis in Hibernia inſtitutus fuiſſe dicitur; & ideò à plurimis ſcriptoribus confunditur unus cum *Guilielmo Pauvel.* Scripſit Pagham, &c.

X X I V.

GUILIELMUS RIBOTI, vel DE RIBOTIS, vel RIBATIS, natione Hiſpanus, Clementis VI. Capellanus, ab eodem Pontifice maximo Epiſcopus Signinus non longè ab Urbe factus eſt ſeptimo Idus Januarii 1348. & indè tranſlatus ad Eccleſiam Vencienſem in Gallia ſub Metropoli Ebredunenſi 11. Kalendas Novembris ejuſd. an. 1348. ſicuti conſtat ex duabus Bullis utriuſque Inſtitutionis, quæ typis donatæ ſunt in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 586. & 588.* Alter Guillelmus Riboti dignoſcitur, cui & ejus ſucceſſoribus Raimundus Berengarius anno 1229. dedit omnia jura quæ habebat in Caſtro de Beſauduno, ea conditione, ut Epiſcopus & Sacerdotes, qui ad venerabilem Venciæ Eccleſiam accederent, Miſſam tenerentur celebrare ultima die Synodi in remiſſionem peccatorum dicti Berengarii & parentum ejus.

X X V.

GUILIELMUS QUAPLOD, natione Hibernus, ſacræ Theologiæ Magiſter, & in Curia Romana Profeſſor inſignitus in Comitiis Generalibus Veronæ celebratis anno 1381. Epiſc. Derenſis ſeu Derienſis (*Deria* enim vulgò *Dery* Urbs eſt Ultoniæ Provinciæ) in Hibernia ſub Armachano Archiepiſcopo factus eſt anno 1420. & in hac dignitate Mæcenas & protector Bertramni *Fiſalami*, ſeu *Fitz-Allen*, Carmelitæ Litteris & Libris conſpicui, de quo agit Bibl. Carmelit. *tomo I. pag. 289. & 290.* Guilielmus ipſe Quaplod obiit 4. Nonas Apriles 1387. jam antea abdicaverat, retenta penſione, & commoratus eſt in Monaſterio S. Victoris de Maſſilia; ut conſtat ex Gallia Chriſtiana, *tomo III. p. 1220. num. 23.*

X X V I.

GUILIELMUS ATTREBAS, Provinciæ Carmelitarum Flandro Belgicæ alumnus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, electus eſt Archiepiſcopus Damaſcenus, & quoad Pontificalia Suffraganeus Morinenſis in Arteſia, die 13. Octobris anno 1531. ſicuti refertur in Actis Conſiſtorialibus Clementis VII. quæ citatur *tomo II.* Speculi Carmelitani, *p. 925. num. 3238.*

H.

I.

HENRICUS D'ARADON, gente Armoricus Brito, ex nobili Dynaſtia Aradonia natus in Diœceſi Venetenſi, doctrinâ rariſque meritis clarus, ſacræ Theologiæ in Ordine ſuo Magiſter, Carmelitarum Boni-Doni Prior, electus eſt Epiſcopus Citrenſis ſub Metropoli Theſſalonicenſi, & Suffraganeus in Armorica Venetenſis, die 3. Martii 1490. Qua dignitate inſignis benedixit cœmeterium Eccleſiæ Cathedralis S. Petri Venetenſis, die 15. Septembris 1493. Obiit exeunte an. 1496. quo ſucceſſorem titulo Citrenſem Epiſcopum & Venetenſem Suffraganeum habuit Petrum de Guymo ſimiliter Carmelitam, die 23. Januarii 1497.

II.

HENRICUS BOGEH, aliàs BOHIT vel BOYCH, natione Germanus, generis ſplendore, morum candore, rerum experientia dexterrimus, animi prudentia perſpicax, Litterarum ſtudio & cognitione illuſtris, Carolo IV. Imperatori carus, & Joanni Hildesheimenſi: Carmelitæ celeberrimo familiaris, Epiſcopus Croatenſis ſeu Coatenſis, aut potius Cotatenſis in Georgia ſub Mingreliæ Patriarchatu creatus eſt ſub anno 1360. Scripſit, &c.

III.

HENRICUS BOCK, aliàs DE COLONIA, quia ubius Coloniæ natus eſt: anno 1422. Lector Sententiarum Spirenſis ordinatus illam Academiam illuſtravit æque ac Spirenſem Carmelum, in quo & Tyrocinia religioſæ profeſſionis, & egregii munus Prioris exercuit. Anno 1424. Epiſcopus Myrrenſis, & anno 1426. Colonienſis Suffraganeus, obiit tandem anno 1443. die 14. Septembris. Scripſit, &c.

IV.

HENRICUS DE COLONIA, præcedentis Henrici Bock deceſſor in Suffraganeatu Colonienſi, anno 1287. die 22. Julii Provincialis Ordinis per inferiorem Allemaniam interfuit Generalibus Carmelitarum Comitiis in Monte-Peſſulano, ubi recepta fuit alba veſtis Fratrum. Henricus hic Epiſc. Rhædeſtonenſis ſub Heraclienſi Metropolitano, ſub Wichblaldo Archiepiſcopo Suffraganeam operam Diœceſi Colonienſi impendit. Anno 1304. benedixit venerandam crucem, quæ Coloniæ in Capitulo Beatæ Virginis Mariæ aſſervatur. Anno 1310. 10. Kalendas Decembris conſecravit Coloniæ Capellam quamdam dictam *ad Olivas*, in loco ſitam, ubi modo extat Monaſterium Fratrum Minoritarum Recollectorum; ſicuti ſcribit Ægidius Gelenius, in Opere *de Colonia Agrippina, Syntagmate 43. p. 3.*

V.

HENRICUS DE BROMMELSHEIM, Carmeli Mariænawenſis in Weſtphalia Profeſſus, aſtrorum ac cœli ſcientia clarus circà an. 1440. in Aſtracanenſem Epiſcopum, & Suffraganeum Hildesheimenſem aſſumptus. Scripſit, &c.

VI.

HENRICUS GORNAY, ſequanus, Camelita Biſunctinus, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus, Philadelphiæ Epiſcopus Veſuntionenſis Suffraganeus legitur anno 1489. die 16. Maii conſecraſſe duo Altaria in Eccleſia Carmelitarum Claravallenſium (vulgò *Clerval*) quod oppidum eſt in Comitatu Burgundiæ, ad Dubium fluvium. De illo mentionem habent Lezana tomo IV. ad annum 1393. num. 7. pag. 736. Ludov. Jacob, in Catalogo Alphabetico, Mſ. Antiſtitum Ordinis Carmelitarum: Andreas à S. Nicolao, in Relatione, Mſ. de Epiſcopis aſſumptis ex Provincia Carmelitarum Narbonæ: Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 954. & 964. num. 3358. & 3390. Difficultatem nihilominus movent ea quæ ſuperius dicta ſunt de Guilielmo de Gabanrarlo, & ea quæ modo dicturi ſumus de Henrico Potin; niſi error irrepſerit in inſtrumentum, quo aſſeritur Henricus Gornay conſecraſſe præfata duo Altaria anno 1489.

VII.

HENRICUS POTIN, natione Neuſtrius, patriâ & Religione Carmelitanâ Rothomagenſis, ſacræ Theologiæ Doctor & Profeſſor Pariſienſis, Carolo VIII. Galliarum Regi Chriſtianiſſimo carus & à ſacris Concionibus notiſſimus, Epiſcopus Philadelphienſis, tertio Idus Decembris anno 1480. Verùm ſedulò animadvertendum eſt quod tres Urbes Epicopales dictæ ſint *Philadelphiæ*. *Prima* in Arabia Petræa ſur Archiepiſcopo Boſtrenſi. *Secunda* in Cilicia ſub Archiepiſcopo Seleucienſi. *Tertia* in Lydia ſub Archiepiſcopo Sardiano. Henricus Potin fuit Epiſcopus Philadelphienſis, ut conſtat ex Actis Conſiſtorialibus Sixti IV. Obiit Rothomagi anno 1502. & in Choro Eccleſiæ Fratrum ſuorum Carmel. ſepultus; ſicuti refert Domnus du Pleſſis, Ordinis S. Benedicti Monachus in recenti Deſcriptione Gallica Normanniæ Superioris, tomo II. pag. 64.

VIII.

HENRICUS DE PROVANA DE LEUNI, Pedemontanus, poſt viginti ſeptem annos tranſactos in Congregatione Carmelit. Excalceat. apud quos appellabatur *Henricus à S. Franciſco*, Epiſcopus Nicienſis à Sereniſſimo Victore-Amedæo ſecundo Duce renuntiatus, & ab Clemente IX. confirmatus, ſacrum munus auſpicatur an. 1672. Capta à Gallis Urbe Nicienſi, Lutetiam Pariſiorum advenit, Sacramentum fidelitatis inter manus Chriſtianiſſimi Galliarum Regis daturus an. 1691. Rebus pacatis, Eccleſiam Cathedralem exornavit, arâ principe è marmore conſtructa. Fratres ſuos Carmelitas Excalceatos in eam induxit Eccleſiam, cui nomen Beatæ Mariæ *de Laghet*, in qua prius rem divinam faciebant Presbyteri ſeculares. Ad ſuperos evolavit anno 1706. die 29. Novembris, Seminario bonorum ſuorum hærede conſtituto.

H.

I X.

HENRICUS SILVIUS, Italus, ex oppido *Medio vico* vulgariter *Mezzovico* Diœceſis Comenſis in Inſubria natus anno 1556. Aſtæ habitum Carmelitanum induit anno ætatis decimo octavo, per varios honoris gradus ſuo in Ordine illuſtratus, à Clemente VIII. per Litteras die 17. Augusti 1596. datas, in Vicarium Generalem aſſumitur. Sub initio Novembris 1597. ab eodem ſummo Pontifice inter Cenſores Conſultores pro Congregatione *de Auxiliis* acceerſitur. An. 1598. die 17. Maii eligitur unanimi Comitiorum ſuffragio Prior Generalis, ad eamdem dignitatem confirmatur in Capitulo Tranſpontinæ Generali die 7. Junii anno 1609. Elapſo triennio ex nominatione Ducis Sabardiæ ad Epiſcopatum Eporedienſem ſub Metropoli Taurinienſi renuntiatur: ſed dum ad examen ſubeundum accinctus recederet, gravi infirmitate oppreſſus, die 14. Septembris 1612. in ſua cella Tranſpontina Deo creatori ſuo ſpiritum reddidit, ætatis anno ſuæ 56. ſepultus in Templo S. Mariæ Tranſpontinæ ad ſacellum S. Angeli, quod vivus altari, picturis & dote ornaverat. *Eporedia* autem ab Equorum copia vel ab equitandi diſciplina vocata creditur, inquit Roſſoti, in Catalogi de Scriptoribus Pedemontanis Appendice Geographica. Nunc *Jurea* incolis, *Jurée* Gallis Urbs eſt in Pedemontio ad radices ferè Alpium ſita, intra duos colles & *Canapicii* tractus caput. Henricus Silvius ſcripſit, &c.

X.

HENRICUS DE TOLVIS, aliquandò *de Tolnis*, aliquandò *de Tonlias*, Carmeli Mechlinienſis alumnus, Bonifacii IX. Capellanus, & in Urbe minor Pœnitentiarius, creatus eſt Epiſcopus Roſſenſis in Dalmatia ſub Metropoli Raguſina, die 25. Julii anno 1400. & Cameracenſis Suffraganeus necnon Leodienſis, in Trajecto inferiori moriens anno 1420.

X I.

HENRICUS DE WOLKACH, fortè *de Wolgaſtia*, quæ Urbs eſt Germania in Pomerania citeriori, Carmelita Litterarum Scientia præditus, Religionis zelo conſpicuus, vitæ ac morum honeſtate decorus, in ſpiritualibus providus, in temporalibus circumſpectus, & aliis multiplicium virtutum meritis inſignitus, ut loquitur Clemens VI. anno 1351. die 20. Junii factus eſt Epiſcopus Megarienſis ſub Athenienſi Metropoli: cujus Inſtitutionis Bulla ex Regeſto Vaticano tranſumpta prodiit in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 591.*

X I I.

HERMANUS DE EMBECK, Ordinis Carmelitarum, electus eſt Epiſcopus Sulmenſis pridiè Kalendas Martii anno 1414. ſicuti legitur in *Libro Proviſionum*, *ſub Joanne XXIII. anno 4. folio 161.*

X I I I.

HIERONYMUS DOMIN, natione Hiſpanus, in Urbe Calatajubii ad Diœceſim Turaſionem pertinente natus eſt anno 1576. die 9. Januarii. Veſtem Carmelitanam ibi die 27. Octobris induit anno 1592. ſed profeſſionem ſolemnem in Cæſar-Auguſtano emiſit die 28. Octobris anno 1563. Poſteà Magiſterii gradu inſignitus, Rubiolorum Cœnobium & Pampelonenſe rexit Prior. Commiſſarius Generalis per Germaniam & Belgium inſtitutus, nonnulla tractavit apud Elizabetham-Claram-Eugeniam Sereniſſimam Belgii Gubernatricem, dum jam Catharenſem in Dalmetia Epiſcopatum accepiſſet. In patriam reverſus, quia à Ferdinando Sereniſſimo Hiſpaniarum Infante, Belgiique Gubernatore ad Philippum IV. Catholicum Hiſpaniarum Regem miſſus, ex ejuſdem Auguſti Regis nominatione denuntiatus eſt Epiſcopus Cajetanus, & Romam ideò adveniens anno 1637. die 14. Decembris creatur, & die 21. ejuſdem menſis munus conſecrationis in Eccleſia S. Mariæ Tranſpontinâ ſuſcepit per manus Eminentiſſimi Dom. Cardinalis *de Alborno*, Aſſiſtentibus *Blaſio Pro* Maſſanenſi & *Didaco de Requeſene* Carthaginenſi Archiepiſcopis. Egreſſus ex Urbe, Cajetam pervenit anno 1638. die 24. Januarii, & Eccleſiam Sponſam tredecim annis gubernavit atque nonnullis beneficiis exornavit. Dein in Hiſpaniam remeans, ad Comitia ſuæ Provinciæ Carmelitarum Aragoniæ, *Alcaniſii* in Cæſar-Auguſtana Diœceſi celebrata anno 1646. divertitur, & Præſidentis munus exercet. Denique Cajetam ad propriam ſedem regreſſus, obiit die 23. Aprilis anno 1650. & ſepultus in Templo S. Catharinæ Monialium Ciſtercienſium, ſub Epitaphio, quod legi poteſt in Bibliotheca Carmelit. *tomo I. p. 642.*

Catharienſem diximus in Epiſcopum aſſumptum fuiſſe, ut placet quibuſdam ſcriptoribus, à Ferdinando II. Imperatore, cujus partes in munere Procuratoris egit Bruxellis apud Sereniſſimam Infantem Elizabetham; cujus & auctoritate inſtitutus eſt anno 1633. Suffraganeus Mechlinienſis, quia in ea Diœceſi ſubſtat Bruxellarum Civitas. Et revera autographam habemus Epiſtolam Bruxellis datam à noſtro Hieronymo Domin, anno 1633. die 28. Decembris, & relatam atque tranſumptam à Ludovico Perez de Caſtro Carmelita, in ſuo *Codice 1. folio 121. recto*, *Mſ.* qui Romæ ſervatur in Bibliotheca Carmelit. Tranſpont. ut dictum eſt ſuperiùs *tomo II. p. 296.*

X I V.

HILGERUS A BURGIS, Colonienſis Carmelita, Epiſcopus Buduanenſis ſub Cretenſi Archiepiſcopo, in Suffraganeum aſſumptus eſt anno 1446. à *Theodorico de Morſa*, Archiepiſcopo Colonienſi, cui ſacris à confeſſionibus erat. Poſteà Leodium tranſlatus eſt, & ibi in Suffraganeum electus à *Joanne de Heinsberg* Epiſc. Leodienſi. Obiit anno 1452. die 1. Novembris ut dictum eſt ſuperiùs, verbo *Bilgerius* ſeu *Burgerus.*

X V.

HIERONYMUS OCHON; Carmeli Perpiniaſenſis alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor, Elnenſis in Catalonia Epiſcopus à Benedicto in ſua obedientia Papa XIII. dicto, cui à ſacris confeſſionibus erat, electus eſt. In vulgatis quidem Catalogis Eccleſiæ Helenienſis, inquiunt editores Galliæ Chriſtianæ, tomo VI. p. 1061. num. 68. omiſſus Hieronymus Carmelita Cardinali Aragoniæ, qui ſummum in Pontificem nomine

H.

Benedicti XIII. electus eſt, à confeſſionibus, jam ſedebat an. 1417. ex Oderico Rainaldo tomo 18. Annal. Eccleſiaſtici, §. 5. ad hunc annum: ubi refert libellum ſupplicem Præſulum Aragoniæ, inter quos Hieronymus, qui *Petro è Luna* conventiculum Paniſcolæ agenti die 26. Decembris ſuaſere, ut Pontificia inſignia deponeret, tribuſque ſuæ factionis Cardinalibus permitteret, ut electum Conſtantiæ ſummum ipſimet Pontificem deſignarent.

Hieronymus anno 1421. conſulit rectoriam de Ripis altis. Declaravit anno ſequenti, die 25. Aprilis ſe non intendere, quod Eccleſiæ de Ripis altis collatio à ſe cuidam Sacerdoti facta, qui ipſi ab Abbate Craſſenſi præſentatus non fuerat, ullum eidem Abbati ejuſvè Monaſterio damnum afferret, præſentationis jure ipſis in poſterum ſalvo & integro remanente.

Statuta quædam edidit anno 1425. Rectorem de Ripis inſtituit anno 1425. vivere deſiit eodem anno, ſepultus ante Altare S. Johannis cum hoc Epitaphio:

D. O. M.

Sepultura Reverendi in Chriſto Patris Dom. Dom.
Hieronymi divina miſeratione
Elnenſis Epiſcopi, qui obiit die Veneris
16. Kalend. Decembris
Anno Domini M. CCCCXXV.

Alia ſcripſit quæ recenſentur in Bibliothecæ Carmelitanæ *tomo I. p. 653.*

XVI.

HIERONYMUS ISAPUS, vel DE ISAPO, Carmeli Majoris Neapolitani alumnus, Montis-Marani Epiſcopus in eodem Neapolitano Regno, die 1. Octobris, obiit anno 1551. poſtquam ſcripſiſſet, &c.

XVII.

HUBERTUS LEONARDI, Carmelita Leodienſis, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, Hæreticæ pravitatis Inquiſitor adverſus Nivellenſes hæreticos fortiter inſurrexit, & ſancti ſpiritus gladio laceſſivit. Anno 1474. electus eſt Epiſcopus Darienſis in Meſopotamia, & Suffraganeus Leodienſis ſub Ludovico Borbonio & Joannes Harneo Epiſcopis. Anno 1489. pridiè nonas Julii ad Bethleemitanam tranſlatus ſedem, ea relicta, reſumpſit titulum Eccleſiæ Darienſis anno 1492. & Pontificalia munia exercuit in Leodienſi Diœceſi, in qua obiit Leodii ſepultus apud Carmelitas cum Epitaphio quod legitur in Bibliotheca Carmelitana, *p. 667. tom. I.*

XVIII.

HIERONYMUS DE SEBASTIANIS, Romanus Excalc. Carmelita, à Clemente X. inauguratus Epiſcopus Hierapolitanus, ut dicitur in Bibl. Carmel. *tom. I. p. 454.*

XIX.

HYACINTHUS DE ARENAS, Carmelitar. Aragoniæ Provinciæ Præfectus, anno 1718. menſe Maio ad ſedem *Turris-Lebiſſonis*, ſivè ad Eccleſiam *Turritanam* in Sardinia Metropolim (vulgò *Torré* antiquitus *Saſſaris*) nominatus eſt à Catholico Hiſpaniarum Regi Philippo V.

XX.

HYACINTHUS PETIT, Provinciæ Carmel. inferioris Germaniæ alumnus, in Diœceſi Trevirenſi natus, Philoſophiæ Lector, ſacræ Theologiæ Magiſter, S. Officii Qualificator, aliiſque ſuæ Religionis, in qua *Hyacinthus à S. Joanne-Baptiſta* denominabatur, muneribus egregiè functus, anno 1717. ætatis ſuæ anno 39. tertio Idus Februarii creatus eſt à ſummo Pontifice Clemente XI. Epiſcopus Heliopolitanus, & quoad Officia Pontificalia exercenda in Diœceſi Oſnaburgenſi Suffraganeus. Deindè, an. ſcilicèt 1718. die 9. Aprilis ab eodem ſummo Pontifice Vicarius Apoſtolicus Miſſionum ſeptemtrionalium inſtitutus: ſicuti conſtat ex Apoſtolicus Litteris, quæ prodierunt in Bullario Carmelitarum, *tomo II. pag. 703. & 706.*

J.

I.

JACOBUS BARRALIUS, aliàs BARRAL, natione Catalanus, Carmeli Perpinianenſis filius, vir ſapientiâ & religione ſummus, Helenenſis Epiſcopus creatus fuiſſe anno 1551. & obiiſſe dicitur anno 1562. prout refertur in Catalogo Marci de Guadalaxara Epiſc. Alguerenſis, citato apud Alegreum Caſſanatum, in Paradiſo Carmelitici Decoris, *p. 397. num. 448.*

II.

JACOBUS CASANATE, Hiſpanus, patritiâ familiâ Turiaſonenſis, in Cæſar-Auguſtano Carmelo vota ſolemnia dixit, Magiſterii Gradu ſacro donatus, Prior Provincialis Aragoniæ Provinciæ factus, Comitiis Generalibus anno 1532. Patavii celebratis interfuit. Mox in Antiſtitem Aladenſem ſeu Ladenſem aſſumitur, & in Suffraganeum Turiaſonenſem die 3. Julii eod. an. 1532. Pontificalia quoque exercuit Suffraganeus in Archiepiſcopatu Cæſar-Auguſtano, ſub Principe D. Ferdinando de Aragonia Archipræſule. Obiit Cæſar-Auguſtæ anno 1557. ſepultus apud ſuos Carmelitas in ſacello S. Acatii. *Arzerenſis* Epiſc. vocatur à Lezana in ſuis Annalibus, & Hiſpanicè Epiſcopus *de Arze* appellatur à Didaco Murillo, in Hiſtoria B. Virginis de Columna & Urbis Cæſar-Auguſtanæ, tract. 2. cap. 39. *Arzerum* autem eſt Urbs Aſiæ minoris ad fontem Euphratis, vel *Arzus* eſt Urbs Epiſcopalis in Inſula Cypro. Verùm Acta Conſiſtorialia Clementis VII. Jacobum noſtrum appellant Epiſcopum *Aladenſem*, ſeu *Ladenſem*.

J.

III.

JACOBUS CROACENSIS, ſivè COTATENSIS Epiſcopus: nam Cotatis eſt Urbs parva Aſiæ, in Georgia regione, Imeretiæ principatûs caput, ad Phaſim fluvium, cum caſtro munito in rupe ad radices montium; ubi aliàs Regum Georgiæ ſedes. Jacobus anno Domini 1361. die 10. menſis Octobris, conſecravit Altare in infirmatorio Fratrum Carmalitarum Conventus Brugenſis, Tornacenſis Diœceſis, cùm auctoritate & virtute Literarum Dimiſſoriarum Reverendi D. Philippi Tornacenſis Epiſcopi, quæ ſervantur in antiquis Libris & Monumentis Cœnobii Carmelitarum Mechlinienſis, cujus alumnus & filius erat iſte Jacobus Croatenſis Epiſcopus, ibi defunctus an. 1370. die 12. Aprilis, & ſepultus in Choro ante majus Altare; ſicuti refert Antonius Sanderus, in *Chorographia Brabantiæ*, *cap. 4.* citata tomo II. Speculi Carmelitani, *pag. 929. num. 3252. & pag. 907. num. 3155.*

IV.

JACOBUS FABRA, natione Catalanus, illuſtre decus Carmelitarum Provinciæ Cataloniæ & Carmeli Perpinianenſis, Epiſcopus Elnenſis ſeu Helenenſis, poſt *Joannem Margarit*, à Pio II. creatus anno 1460. Præſul ad præclara quæque virtutum Opera genitus, inſigniter eruditus, & vario ſcientiarum genere decoratus, deceſſit Elnæ anno circiter 1462. & in ſua Cathedrali honorificà ſepultus.

Hoc eſt quod de illo teſtimonium exhibent Relatio Elnenſis Epiſcopologica, Mſ. quâ uſus eſt Alegreus Caſſanatus, in Parad. Carmel. Decoris, pag. 356. Ludovicus Jacob, in Catalogo, Mſ. Antiſtitum Ordinis Carmelitarum, &c.

V.

JACOBUS FRIDERICI, Neapolitanus Carmelita, Vigilienſis Epiſcopus factus eſt an. 1390. ſexto Idus Octobris. Civitas illa Epiſcopalis *Vigiliæ* (vulgariter *Biſeglio*) in Provincia Barenſi Apuliæ, à Tranenſi Metropoli diſtat milliario; ut notat Ferdinandus Ughellus, *tomo VII. Italiæ ſacræ.*

VI.

JACOBUS MAISTRET, nationa Gallus, Juliaci in Burgundia natus anno 1534. Lugduni vota emiſit an. 1547. in manibus ſui avunculi *Catharini Ponſotti* Carmelitarum Provinciæ Narbonæ Præfecti. Anno 1562. Magiſter Theologus Pariſienſis renuntiatus eſt. Variis dein Officiis in Ordine functus eſt: Prior enim Turnonienſis, & anno 1567. Lugdunenſis, primus ſuæ Provinciæ Definitor, Vicarius Provincialis ſuper aliquot Conventus, præſes Capituli Provincialis Pariſiis in Feſto Pentecoſtes celebrati anno 1572. Commiſſarius ac Viſitator Gener. Provinciæ Turoniæ inſtitutus à Reverendiſſimo P. Joanne-Baptiſta Rubeo, anno 1571.

Tandem aſſumptus fuit ad Epiſcopatum Damaſcenum, ſimul & Suffraganeus Lugdunenſis à Gregorio XIII. Pontifice maximo conſtitutus an. 1574. decimo quinto Kalendas Decembris. Conſecrationis munus Avenione in Eccleſia Carmelit. die 27. Decembris accepit ab Illuſtriſſimo. Dom. *Simone Vigorio Archiepiſcopo* Natbonenſi, Aſſiſtentibus *Gulielmo Ruſeo* Andegavenſi, & *Jacobo Fourræo* Cabilonenſi Epiſcopis. Eccleſiam Carmelitarum recentiorem Turnonienſium dedicavit die 22. Octobris anno 1581. da conſenſu Epiſcopi Valentini. Decanus Eccleſiæ Aquæ-Pulchræ (Gallicè *Aigue-Belle*) in Sabaudia inſtitutus eſt anno 1599.

Concionator adverſùs hæreticos acerrimus, maſtix generoſus & expugnator indefeſſus, ſed fœderatorum partes zeloſiùs agens, ad Regem Chriſtianiſſimum *Henricum IV.* ideò delatus, indignationem illius incurrit. Quapropter ſeceſſit in Comitatum Burgundiæ, & Carmelum Claravallenſem incoluit. Denique ſponte & Epiſcop. Damaſcenum & Suffraganeatum Lugdunenſem abdicavit intra manus Pontificis Clementis VIII. qui ejus in Succeſſorem elegit *Robertum Berthelot*, Jacobi ex Sorore nepotem & Carmelitam.

Receſſit poſtea Jacobus ad Allobroges familiaritate & amicitia junctus S. *Franciſco Saleſio*: cujus inaugurationi ſacræ anno 1611. die 8. Decembris aſtitit celebratæ in Eccleſia S. Mauritii, Baroniæ *de Thorens* in Diœceſi Genevenſi. Pontificalia deinceps ejuſdem S. Franciſci auctoritate ſæpiùs obivit. Tandem in ipſa Aquenſi Allobrogum Urbe deceſſit (*à Aigue-belle*) die 6. Junii, an. Chriſti 1615. ætatis ſuæ anno 81. ibidamque ſepultus cum Epitaphio quod legere eſt in Bibl. Carmalit. *tomo I. p. 692.*

VII.

JACOBUS DE MECHLINIA, qui videtur idem eſſe atque Jacobus Croacenſis, ad memoriam revocat Mechlinienſes Carmelitas, qui Epiſcopali dignitate decorati ad partes & regiones Infidelium accedere non potuerunt, ſed Pontificalia in Belgio ſub auctoritate Dominorum Præſulum exercuerunt de horum conſenſu. Tales ſunt præfatus *Jacobus Croacenſis* Epiſcopus, & Leodienſis Suffraganeus anno 1370. defunctus, die 12. Aprilis. *Henricus de Tolnis* Epiſcopus Roſſenſis, Suffraganeus Cameracenſis & Leodienſis in Trajecto inferiori defunctus die 1. Maii ante annum 1400. *Elias* Epiſcopus *Rhædeſtenſis*, & Leodienſis Suffraganeus, qui ante annum 1384. ſæpè concionatus eſt in Conventu Mechlinienſi, & obiit poſt annum 1420. *Joannes de Arundine*, ſacræ Theologiæ Doctor, Conventûs quidem Brugenſis alumnus, ſed conſenſu Reverendiſſimi Joannis Soreth Cœnobio Mechlinienſi addictus, cui poſteà ſex annos præfuit Prior; deinde Epiſcopus Usbitenſis & Trajectenſis Suffraganeus, anno 1475. mortuus. *Ægidius de Merica*, anno 1485. die 6. Februarii profeſſus, Lector ac Baccalaureus Biblicus, ſecundus Prior Antuerpienſis, illinc Epiſc. Beritenſis, & Suffraganeus Cameracenſis. *Laurentius Ducis*, in Mechlinienſi Monaſterio profeſſionem emiſit die 29. Junii. Poſtea Epiſcopus Ebronenſis & Suffraganeus Trajectenſis, anno 1530. *Martinus Cuperus*, Antuerpienſis Carmelita, Mechlinienſis, Prior, Chalcedonenſis Epiſcopus, Cameracenſis Suffraganeus, *Forêſti* propè Bruxellas defunctus anno 1572. &c. Quorum certior notitia deficit, ob Mechlinienſis Monaſterii conflagrationem ab hæreticis ſaculi decimi ſexti factam & repetitam.

VIII.

JACOBUS DEREGIO, aliquandò JACOBUS FERRARIUS, quia Ferrariæ natus, & cognomento DE REGIO, quia in Carmelo Regienſi diù manſit huic Cœnobio jure filiationis religioſæ

forſan

forſan aggregatus, Congregationis Mantuanæ Carmelita in divinis ac humanis Facultatibus verſatiſſimus, Linguarum Latinæ, Græcæ ac Hebraïcæ eruditione clarus, in almo Theologorum Collegio Bononienſium Laureatus anno Domini 1451. die 10. Januarii. Deindè ob meritorum excellentiam Prior Provincialis Terræ-Sanctæ inſtitutus fuit à Reverendiſſimo Joanne Soreth in Generali Capitulo Bruxellis habito anno 1462. tandem electus Epiſcopus in Inſula Corſica, ubi paucis tranſactis annis Venetias rediit, & ibi è vita mortali receſſit anno reparatæ ſalutis 1465. die 19. Auguſti; ſicuti conſtat ex vetuſto Carmelitarum Venetorum Kalendario, quod à ſe viſum fuiſſe anno 1640. aſſerit Ludovicus Jacob. Scripſit Jacobus Ferrarienſis de Regio nonnulla Opera, quæ Michaeli Ferrario Regienſi perperam adjudicarunt nonnulli Bibliothegraphi; prout notatum fuit in Bibliotheca Carmelit. *tomo II. p. 453.*

I X.

JACOBUS DE VENETIIS, eximia pietate & eruditione conſpicuus, Epiſcopus Evellonenſis; mortuus creditur 1345. in patria, ubi & ſepulturam accepit in Eccleſia ſui Ordinis, cùm Epitaphio ad lapidem inſcripto, quod legi poteſt *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 930. num. 3256.*

X.

JACOBUS WEMMERS, Belga, Antuerpiæ die 21. Octobris 1598. natus, in ejuſdem Urbis Carmelo religioſam profeſſionem emiſit die 25. Septembris 1616. Humanioribus Litteris inſtructus, exoticas linguas intra clauſtra mirè didicit. Magiſterii Lauream adeptus, Lexicon Æthiopicum, una cùm inſtitutionibus grammaticis ejuſd. linguæ primus in lucem protulit. Notus propterè in Urbe, & probatus ſacræ Patrum Congregationi de Propaganda Fide nuncupatæ, Præfectus Æthiopicæ Miſſionis inſtituitur an. 1640. Quinquiennio dein elapſo, ſcilicèt anno 1645. die 24. Aprilis electus eſt Epiſcopus Mempheos, vulgò *Cairi*, ſimulque Vicarius Apoſtolicus in partibus Æthiopiæ. Inauguratus eſt Romæ in Templo S. Mariæ Tranſpontinæ, dum generalia ſui Ordinis Comitia celebrarentur feria 2. Pentecoſtes, quæ die 5. Junii tunc incidebat. Sacrum conſecrationis ritum celebravit Hieronymus Domin, ex Ordine Carmel. aſſumptus Epiſcopus Cajetanus. Jacobus Roma egreditur, Neapolim profecturus, atque ſubinde in Orientem. Verùm ad occaſum citiùs ſuum pervenit. Expertus enim fatalem Neapolitani tractûs aerem, apud ſuos conſodales in majori Carmelo Neapolitano ſpiritum Deo reddidit, qui in vita ſua pius, ut amabilis cunctis extitit. Sepulturam ibidem accepit, ubi etiamnum Epitaphium legitur. Scripſit, &c.

X I.

JOACHIM-MARIA OLDUS, natione Italus, patriâ Cremenſis, Provinciæ Venetæ alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Provincialis titularis Provinciæ Saxoniæ, Eccleſiæ S. Mariæ Tranſpontinæ Parochus, à Clemente XI. Pontifice maximo Epiſcopus Narnienſis in Umbria immediatè ſedi Apoſtolicæ ſubjectus, die 2. Februarii an. 1718. creatus eſt; ſicut ejus in Bulla inſtitutionis, quæ typis donata prodiit in Bullario Carmelitarum; *tomo II. p. 705.*

X I I.

INNOCENTIUS A PRÆSENTATIONE Beatæ Virginis Mariæ, natione Germanus, Diœceſi Trevirenſis, profeſſione Carmelita Excalceatus Provinciæ Colonienſis; infulâ Epiſcop. Aureliopolitanus, Lymirenſis, aut Limyrenſis Suffraganeus Joannis-Baptiſtæ alterius Carmelitæ Diſcalceati Epiſcopi; poſteà Vicarius Apoſtolicus Bombayenſis, & apud Indos Miſſionarius, apud quos dira & longa perpeſſus eſt. Dum Candaharæ in Imperio Mogolitano moraretur, ter traductus fuit ad Tribunal coram Infidelium judice. Primò damnatus, ut horrendis hujus regionis ardoribus ſolis uſque ad mortem exponeretur. Secundò ut fame & ſiti depaſſus obiret. Tertiò ut capitis damnationem ſubiret: ſed precibus & Auxiliis Chriſtianorum, quos inſtructionibus & ſanctæ vitæ exemplis ad Religionem Chriſtianam converterat, ceu miraculosè incolumis evaſit.

X I I I.

INNOCENTIUS A...... Germanus Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ in Auſtria Viennenſis alumnus, Eminentiſſimi Leopoldi Cardinalis *Collonitz*, anno 1707. defuncti Frater, fundato Cœnobio Neuſtadenſi, ſacris apud Infideles miſſionibus totus mancipatus, infulam Epiſcopalem poſtquam ſæpiùs recuſaſſet, conſenſit tamen ut Suffraganeus ſacraretur Joannis-Baptiſtæ Lymirenſis Epiſcopi, ex eadem Carmelitarum Excalceatorum congregatione aſſumpti.

X I V.

JOANNES ALOYSIUS, vel de ALOYSIO, natione Italus, Terræ-Loboris Averſanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, & Provinciæ Carmelit. Neapolitanæ Præfectus, Epiſcopus Capritanus eſt electus anno 1491. die 15. Julii: deindè ad Eccleſiam Lucerinam in eodem regno Neapolitano tranſlatus anno 1499. die 20. Octobris: tandem ad S. Agathæ Gothorum Eccleſiam aſſumptus fuit anno 1512. in qua defunctus ſepulturam accepit; ſicuti refert Ferdinandus Ughellus, *tomo VIII. Italiæ ſacræ.*

X V.

JOANNES-ALPHONSUS SOLIS, Hiſpanus; Salmanticenſis, nobiliſſimo genere procreatus, hæres & caput utriuſque ſuæ familiæ, atque Dynaſta oppidorum *Retortillo*, & *la Granſa*, uxorem duxit, & ex ea prolem ſuſcepit. Mortua conjuge, jam variis diſciplinis inſtructus, relicto ſeculo ad patrium Carmelum aufugiens, ibi Tyronicium poſuit, & profeſſionem emiſit die 21. Januarii anno 1615. in manibus Petri Cornejo, eruditione clariſſimi. Poſt ſuſceptum Religionis ſtatum, ſtudiis atque concionibus ſe totum dedit Joannes, uſque adeò excultus, ut etiam ex tempore verba ex ſuggeſtu faceret. Sacræ quoque Theologiæ Magiſter inſtitutus, ſuæ Prov. Definitor, & Conv. Abulenſis Prior, tunc à Rege Catholico Philippo IV. nominatus fuit die 1. Septembris an. 1636. Epiſcopus Portu-Divitenſis (Hiſpanicè *de Puerto Ricco*, Gallicè, *Port Ric*, aliàs *San Juan de Puerto Ricco*) in America Septentrionali. Conſecrationis

munus in eodem regione ſuſcepit per manus *Facund. de Torres* Archiepiſcopi Dominicopolitani, Aſſiſtentibus Decano & Archidiacono Eccleſiæ *S. Dominici.* Quo tempore ſedem Portus Divitis tenuit Joannes, Indorum pluſquam decem millia Sacramentis Baptiſmatis & Confirmationis abluit, inunxit, copioſis per univerſam Diœceſim eleemoſynis diſtributis. Poſtquam autem ad annos quatuor officium paſtorale geſſit, in eadem Urbe Portus-Divitis ſpiritum Creatori reddidit, ſepultus in Templo Cathedrali, ad cornum dextrum ſummi Altaris, ubi Epitaphium legitur, quod ſimul cùm Operum ejus catalogo refert Bibliothéca Carmelitana, *tomo I. pag. 724.*

X V I.

JOANNES-ANTONIUS BOVIUS, Novarenſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor Mediolani, Neapoli & Romæ in Archigymnaſio ſapientiæ publicus Metaphyſicæ Lector, Provincialis titularis Angliæ, ſacræ Congregationis Indicis Conſultor, necnon alterius *de Auxiliis* nuncupatæ, inſtitutus eſt Epiſcopus Molphitanus ſeu Molphetanus, in regno Neapolitano, die 29. Januarii 1607. Conſecratus die 11. Februarii, ſedit laudabiliter aliquot annis, & Molphetæ deceſſit anno 1622. ſepultus in Eccleſia Cathedrali, & in ejus funere *Panegyrim* habuit Neapoli Emmanuel Theſaurus Societatis Jeſu Presbyter Orator, ibid. editam *an. 1623. in-4.°* Scripſit Bovius, &c.

X V I I.

JOANNES-ANTONIUS GUADAGNI, ſacris in undis *Bernardus Cajetanus* nuncupatus, ex parentibus nobilibus, Marchione-Donato-Maria Guadagni & Marchioniſſa Lucretia Corſini, quæ ſoror erat Clementis Papæ XII. natus Florentiæ die 14. Septembris 1674. Canonicatum habuit in inſigni hujus Civitatis Metropoli, uſque ad ann. 1700. quo apud Carmelitas Excalceatos pio ſtratagemmate aufugiens profeſſionem emiſit ſolemnem die 11. Novembris. Litteris poſteà, diſciplinîſque Philoſophiæ ac Theologiæ apprimè inſtructus, Cœnobium S. Pauli Florentinum Prior gubernavit, ſuæ Provinciæ Thuſcæ Præfecturâ laudabiliter geſtâ, creatus eſt à Benedicto XIII. Epiſcopus Aretinus, & conſequenter ſacri Imperii Romani Princeps & Comes *de Ceſa* in Secretiori Conſiſtorio renuntiatus die 20. Decembris 1724. Munus conſecrationis die 31. ejuſdem menſis, ipſo præſente ſummo Pontifice accepit in Eccleſia Carmelitarum Excalceatorum Scalæ Sanctæ dictâ, per manus Eminentiſſ. *Laurentii Corſini* Cardinalis, Avunculi ſui. Aſſiſtentibus Archiepiſcopo Lariſſæo, & Epiſcopo Peſarenſi. Poſtera die, ſcilicet prima Januarii 1725. Pontificii Throni Præſul Aſſiſtens denuntiatus fuit.

Huic Illuſtriſſimo Dom. Guadagno, Epiſcopo Aretino, Imperii Romani Principi, ſolii Pontifici Aſſiſtenti, Comiti de Ceza, ſuas *Orationes diverſis in locis recitatas* nuncupavit Franciſcus Maria à S. Ambroſio Carmelita Excalceatus, Florentiæ anno 1727. *editas in-4.°*

Clemente XII. ad ſedem Apoſtolicam electo, Guadagnus Romam die 25. Octobris 1730. pervenit, & ejus in gratiam is Pontifex ſuus Avunculus Eccleſiam Aretinam dignitate Archiepiſcop. auxit, & ideò Pallium è manibus ejuſdem Papæ in Secretiori Capella Palatii Quirinalis die 26. Novemb. accepit, cùm Bulla quam eod. an. publicam fecit Guadagnus in Synodo Aretina, ab eo celebrata. Patrum in Collegium purpuratorum adſcitus fuit die 24. Septembris 1731. Quam ob promotionem Areto Romam iterum advenit die 7. Novembris veſpere, & die undecima ſolemnem publicumque ingreſſum egit per *Portam populi*, numeroſo & honorifico Comitatu decoratus, in Quirinale Palatium rectà perrexit ad audientiam ſummi Pontificis.

Die 22. ejuſdem menſis conſuetas inter cæremonias in publico Conſiſtorio rubrum accepit pileum. Die 17. Decembris in Secretiori Conſiſtorio, de illius ore claudendo & aperiendo ritum ſervavit Pontifex Maximus, huicque Titulum aſſignavit *S. Martini in Montibus*, cujus in poſſeſſionem palam ingreſſus eſt ad Eccleſiam *Sanctorum Sylveſtri & Martini*, die 30. ejuſdem Decembris. Tùm deſignatus fuit ad Congregationes Epiſcop. & Regular. de Immunitate, de Diſciplina Regulari, & de ſacris Ritibus, atque de Sancto Officio, necnon de Concilio Tridentino: ſimulque Protector inſtitutus Religionum Vallis-Umbroſæ, ſcholæ piæ, Patrum Doctrinæ Chriſtianæ, Eremitarum de Porta Angelica, Fratrum S. Joannis de Deo, &c.

Anno 1732. die 28. Februarii declaratus etiam fuit Vicarius Generalis Romæ & diſtrictûs ejus, diſpenſatione acceptâ tenoris cujuſdam vetuſtæ Bullæ, ſecundùm quam id muneris viro tantùm ſtatûs Eccleſiaſtici nato, nuſquam allophylo conferri poteſt. Attamen cùm hujus vicariatus munia impedirent Guadagnum in Aretina ſede remanere, eum abdicavit menſe Novembri ejuſdem anni 1732. ſervatâ penſione ſcutorum duodecies centenorum.

Cardinalis Guadagni, qui apud Carmelitas Excalceatos appellabatur, Fr. *Joannes-Antonius à S. Bernardo*; mentionem ſtrictam habet illorum *Bibliotheca pag. 180.* ſed fuſiorem ſupplementum Dictionarii Moreriani 1739. *tom. I. pag. 87.* necnon Lucas-Joſeph Cerracchinus in *Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ, p. 677.*

X V I I I.

JOANNES DE ARENA, quæ oppidum aut tractatus in Ducatu Gueldriæ numeratur *Arnheim*, Colonienſis Academiæ Theologus Doctor, an. 1542. die 1. Martii electus eſt Baſilitanus in Carthaginenſii Proconſulari titularis Epiſcop. & Metenſis Suffraganeus & Virdunenſis, obiit anno 1550. die 19. Martii: prout ferunt *Acta Conſiſtorialia Pauli III.*

X I X.

JOANNES DE ARUNDINE, vernaculè VAN RIEDT, natione Belga, Carmelii Brugenſis alumnus, Doctor Theologus atque Profeſſor Pariſienſis, Lectorque Mechlinienſis & Prior ab an. 1469. ad annum 1474. Antea fuerat Socius Reverendiſſimi P. Prioris Generalis Joannis Soreth, Siciliam viſitantis circà annum 1459. Qui cum in itinere Joann. de Arundine conſpiceret pertimeſcentem, ne à Barbaris Pyratis caperetur: *Quid reformidas*, inquiebat Prior Generalis? *Ne capiamur uterque?* Tu quidem Regi futurus *eſſes ob tuas dotes gratioſiſſimus æque ac cariſſimus: ergo verò ſeu vile mancipium in miſeram ſervitutem abducendus.*

Joannes de Arundine anno 1494. Idibus Febr.

ab Alexandro V. Epiſcopus in Mauritania Cæſarienſi Titularis & Suffraganeus, ac in Pontificalibus Vicarius Davidis à Burgundia, & Frederici Marchionis Badenſis ſucceſſive Epiſcoporum Trajectenſium ad Rhenum. Obiit Joannes Ultrajecti anno 1497. die 13. Julii, ſepultus in Choro Templi quondam Carmelitarum, dein Equitum Rhodenſium, cùm duplici Epitaphio. Scripſit, &c.

X X.

JOANNES BALÆUS, natione Anglus, in Coviæ pago Comitatus Suffolciæ natus eſt an. 1495. die 21. Novembris. Numeroſa prole gravatis parentibus, puer duodennis Carmelo Nordovicenſi traditus eſt inſtituendus. Ubi profeſſione religionis emiſſâ, Cantabrigiæ in Collegio Jeſu ſtuduit: ſed ſermonibus Thomæ *Wentworthii* deluſus ad Proteſtantium partem tranſiit; an. 1536. uxorem nomine *Dorotheam* duxit. Omnibus ideò fortunis exutus, ex concione ad tribunalia trahitur, Eboraci primùm ſub *Læo*, Londini poſteà ſub *Stokyſleo*, Epiſcopis. Sed *Thomas Cromwelus*, ob editas Comædias, Balæum liberavit.

Anno 1540. die 29. Julii, Crumwelo defuncto, Balæus in Germaniam aufugit, ubi octennio manſit exul. Ab *Eduardo VI.* Anglorum Rege revocatus, in Epiſcopum Oſſorienſem conſecratus eſt *Dublini* die 2. Februarii, anno (juxta ſtylum Anglicanum) 1552. Ibi cùm ſex menſes nondum ſediſſet, *Mariâ* Regnum adeptâ, profugere coactus, Dublini aliquamdiù delituit: ſed e portu ſolvens, ſub Feſtum S. Michaelis 1553. à Pyratis captus eſt & venditus; Lytrô tamen ſoluto, Baſileam Helvetiorum profectus eſt, unde poſt quinquennium, regnante Eliſabethâ, in Angliam reverſus, & Præbendâ unâ in Eccleſia Cantuarienſi donatus, ſedem ſuam repetere minimè cogitavit; vir magis eruditus quam prudens, pronior ad multa ſcribenda, quam ad ſapienter gubernandum aptior, quippe proprios affectus moderari non poterat; & propterea cognomine appellabatur *Bilioſus Balæus*. Canturiæ obiit menſe Novembri anni 1563. Scripſit, &c.

X X I.

JOANNES-BAPTISTA SORRIBAS, Hiſpanus, in Urbe Valentia natus die 23. Junii 1631. in patrio Carmelo habitum religioſum induit, & profeſſionem emiſit die 27. Junii 1647. in manibus *Anaſtaſii Vives* (de quo paulò ſuperiùs in præſenti Catalogo actum fuit) ejuſdem Cœnobii tunc Prioris. Cùm Philoſophiam & Theologiam intrà Clauſtra Joannes edocuiſſet, Magiſterii Gradum, & Lauream Doctoralem obtinuit. Poſtmodùm Matritum, ad Curiam Regis Catholici, venit, ac ejuſdem Majeſtatis Concionator ordinarius inſtitutus, munus inivit die 1. Junii 1666. deindè ex nominatione ipſius Catholici Regis, electus eſt Epiſc. Ampurienſis in Sardinia, die 25. Sept. 1673. Anno ſequenti 1674. die prima Aprilis, in quam incidebat Dominica in Albis, conſecratus fuit in Carmelo Ondæ, per manus præfati Anaſtaſii Vives Epiſcopi quondam Segobricenſis, Aſſiſtentibus Joſepho Sanchis recens Epiſcopo Segobricæ, & Joſepho Barbera Epiſcopo Matonenſi. Eodem an. die 2. Octobris, abſens ipſe, per Procuratorem poſſeſſionem dignitatis ſuſcepit. Tandem in Sardiniam venit, & anno 1675. die 10. Januarii Eccleſiam ſuam ingreſſus eſt. Deindè, non obſtante hiemali tempore, oppida, vicos & pagos perluſtrans, ad diem 4. Maii, laborioſæ viſitationis opus abſolvit.

X X I I.

JOANNES-BAPTISTA SURIANUS, Neapolitanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, inſignis Concionator, in ſapientiæ Romanæ Archigymnaſio publicus Theologiæ Profeſſor, Ordinis ſui Procurator generalis anno 1576. Epiſcopus Vigilienſis (vulgò Biſſeglienſis) in Regno Neapolitano inſtitutus fuit die 22. Auguſti eodem anno 1576. à Gregorio XIII. cujus Præceptor quondam extiterat. Obiit *Baruli*, aliàs *Barlettæ*, die 25. Junii 1582. ibique in Eccleſia Carmelitarum ſepultus jacet. Scripſit, &c.

X X I I I.

JOANNES-BAPTISTA A S. TERESIA, Genuenſis, Lymirenſis Epiſcopus inſtitutus eſt atque Vicarius Apoſtolicus Hierapolitanus in Malabaro propè Cochinchinum, ubi Batavinum mulariâ gaudent menſa. Ipſe Joannes Diſcalceatus Carmelita duos in eadem Congregatione Fratres habuit, quorum alter nomine Bonaventura obiit anno 1748. Definitor Generalis, alter nomine Joannes à S. Bernardo, etiam Præpoſitus Generalis eamdem regit hodiè Congregationem. Joannes-Baptiſta ſucceſſorem habuit *Angelum à* . . . . Italum Carmelit. Excalceat. Hierapoli defunctum ſummâ cùm ſanctitatis fama; adeò ut ad ejus tumulum patrata referantur miracula, & ab ipſis Idololatris ſæpiùs invocetur, atque de illius canoniſatione moveatur Romæ cauſa.

X X I V.

JOANNES-BAPTISTA DEL TINTO, natus eſt in oppido *Alviti* Diœceſis Soranæ, in regno Neapolitano, die 13. Junii 1622. Carmelitanam profeſſionem emiſit Neapoli in Majori Cœnobio, die ultima Decembris 1639. ſacræ Theologiæ Magiſter intrà Ordinem inſtitutus, Academico Neapolitano Theologorum Collegio aggregatus eſt anno 1657. ſubinde patrium Cœnobium Prior rexit, & Provinciæ Neapolitanæ Præfectus eligitur die 9. Maii 1665. Ex nominatione Regia die 5. Februarii 1666. aſſumitur in Tranenſem Archiepiſcopum; conſecratur die 22. Februarii ejuſdem anni in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis, per manus *Friderici* Cardinalis *Sfortiæ*, Aſſiſtentibus *Franciſco Caetano* Archiepiſcopo Rhodienſi, & *Joſepho-Maria Suarez* Epiſcopo Vaſionenſi. Pallium Archiepiſcopale recepit pariter in Urbe, de manibus *Franciſci* Cardinalis *Maidalchini*. Inde Neapolim conceſſit, & an. eodem 1666. die 19. Aprilis Tranum ingreſſus, poſſeſſionem ſuæ ſedis iniit die 2. Junii. Poſt hæc ab eodem Catholico Rege nominatus fuit anno 1676. ad Eccleſiam Caſſaneenſem in præfato regno Neapolitano.

X X V.

JOANNES BIRDUS, aliàs BYRDUS, vel BRIDUS, vel etiam BRIETH, aliquando corruptè GRIETH, nationa Anglus, patriâ Conventrienſis, Theologiæ Laurea Doctorali in Oxonienſi Academia decoratus, clariſſimæ Angliæ

Carmelitarum Provinciæ bis Præfectus, primùm quidem electus anno 1516. per tres annos, deindè anno 1522. iterùm electus, ſexdecim annos rexit, & Comitiis Generalibus Patavii celebratis anno 1532. ead. dignitate fretus interfuit. Vir Henrico VIII. Anglorum Regi carus, & apud ejus proceres valdè commendabilis, ab eodem Rege aſſumptus fuit ad ſedem Penrienſem, deindè ad Bangorenſem, poſteà ad Ceſtrenſem, in qua finivit vitam mortalem anno 1556. qui fuit annus ſecundus Catholicæ Reginæ Mariæ præfati Henrici VIII. filiæ.

Anno quidem 1537. Byrdus conciones quaſdam contrà Primatum Romani Pontificis coram Henrico VIII. Regi ac regni Primoribus feciſſe refertur à Balæo Centuria VI. & ideò ad Epiſcopatum promotus; ſed anno 1554. dignitatibus ſpoliatus, paulopoſt ad ipſas reſtitutus eſt; ſicuti refert Clemens Rainerius Ordinis S. Benedicti Monachus, in diſceptatione Hiſtorica de Antiquitate Benedictinorum in Anglia.

Quin & ipſe Balæus *Centuria IX. num. 70.* pro hæreticorum more conqueritur quod Birdus ad Papiſmi vomitum redierit. Unde in Religione Catholica obiiſſe Birdum opinamur. Prior in Anglia Provincialis fuit trigeſimus ſecundus & ultimus Carmelit. qui trecentis an. in illo Florentiſſimo regno claruerunt inter viros dignitate, pietate ac eruditione præſtantiores; adeò ut 140. ſaltem numerentur. E quorum Choro minimè fuerit expungendus Thomas Waldenſis, cujus induſtria Londinenſis Carmelitarum Bibliotheca Libris ita fuit ditata, quos majuſculæ Litteræ Romanæ opplebant, ut nulla eſſet Londini Biblioth. quæ vel multitudine, vel antiquitate exemplariorum, cùm Carmelitana conferri potuiſſet.

Aſt heu! Tempore ſchiſmatis, hi omnes Libri & aliarum Bibliothecarum codices, prout ipſe Joannes Balæus, in querimonias ea de re graviſſimas coram Eduardo VI. Anglorum Rege prorupit, & refert in Proemio ſuo ad Librum cui titulus eſt, *iter laborioſum Johannis Lelandi, pro Angliæ Antiquitatibus obtinendis*, editum Anglicè Londini 1549. Hi, in quam Libri omnes vel diſperſi, vel combuſti ſunt. Si quidem domicilia coementium plerique Librorum ibi repertorum aliquos latrinis adjudicabant, aliis autem in candelabris ocreiſve detergendis utebantur; non paucos verò Aromatariis & Smegmata vendentibus diſtrahebant, reliquis denique navigia vectoria onerabant Bibliopegæ & mercatores, ut citiùs diſtraherentur. Cæterùm neque ipſius Univerſitatis Oxonienſis alumnos hoc turpiſſimo ſcelere eximit Balæus: qui de Propola quodam refert, Biblioth. binas haud in celebres ſolidis quadraginta coemiſſe; quarum Libris loco chartæ emporeticæ (quæ mercibus nempè viliſſimis tegumento cederet) decem jam annos uſus eſſet, dimidia eorum parte etiamnum ſuperſtite. Eadem exſcripſit Antonius à Wood, in ſua *Hiſt. Univerſitatis Oxonienſis, tomo I. p. 172.*

XXVI.

JOANNES BLEXWICK, natione Saxo, Hallenſis Carmeli alumnus, omni ſcientiarum genere clarus, Aſtronomiæ præſertim & Geometriæ diſciplinis illuſtris, in Epiſcopum Holenſem ſub Archiepiſcopo Nidronienſi in Iſlandia electus eſt 10. Kalendas Januarii anno 1434. ut conſtat ex Actis Conſiſtorialibus Eugenii IV.

Hola [*Halar* incolis] Urbs parva Iſlandiæ inſulæ, in Oceano Caledonio, & in ora Boreali inſulæ, Epiſcopalis anno 1000. facta, & anno 1150. ſubdita Nidroſienſi (ſoumiſe à l'Archevêque de Drontein; Ville capitale de Norvege.)

Hallenſe autem Carmelitarum Cœnobium unitum fuit Saxoniæ illorum Provinciæ anno 1440. juxta quoſdam ſcriptores, aut anno 1462. juxta alios erectæ, cui adjudicata tunc ſunt Monaſteria, Magdeburgenſe, Mariænawenſe, Ienenſe, Danſizenſe, Stetinenſe, Tangermudenſe, Hallenſe, Culembarcenſe, Erfordienſe, Querfurtenſe, Perlebergenſe, Hotſtedenſe, Salvienſe, Lipſienſe, Gotenſe & Halberſtadenſe; quorum meminit vetus codex Mſ. Joannis Palæonydori, apud Mechlinienſes Carmelitas Antiquiores aſſervati; & ipſe Ludovicus Jacob, in Catalogo fundationum Conventuum ſui Ordinis, *Mſ. p. 72.* Plura hujus Provinciæ Monaſteria recenſentur in *vinea Carmeli, pag. 575. num. 1025.* ubi & memoratur Daniel Oudewater, Joannis Palæonydori Frater obiiſſe anno 1484. in Conventu Magdeburgenſi, cujus Priorem gerebat. Verùm anno 1543. Magdeburgenſem hunc Carmelum in *Der-Cudenburg* convertit Magiſtratus ejuſdem Urbis, in fortalitium *Heideck* nuncupatum, proprio tamen irreparabili damno: hoc etenim eodem loco Tillianus exercitus anno 1631. Mageburgum occupavit, incendit, & triginta, vel ut alii dicunt, quadraginta millia incolarum ferro & igne extinxit; prout animadvertit Paulus ab omnibus Carmelita Excalceatus, Lib. *de Ortu & Progreſſu Ordinis Carmelit. p. 123.*

XXVII.

JOANNES BLOELMEL, aliàs BOELMEL; Belaga, ſacræ Theologiæ Profeſſor, Trajectenſis Carmeli Prior, electus eſt Epiſcopus Ebronenſis ſub Patriarchatu Hieroſolymitano, die 16. Aprilis anno 1540. & Suffraganeus Trajectenſis; nec diù muneri ſuperſtes, cùm ad diem 7. Julii 1541. proviſam fuiſſe Eccleſiam Ebronenſem tunc vacantem referant Acta Conſiſtorialia Pauli III.

XXVIII.

JOANNES BLOXVORCH, natione Anglus, anno 1423. 8. Kalendas Octobris, à Martino V. Epiſcopus Roſſenſis in Hibernia deſtinatus, Litteras Apoſtolicas ſuper hujuſmodi proviſione & præfectione de ſe factis, intrà certum tempus ab eodem ſummo Pontifice præfixum, confici non fecit: ideòque Joanne ab ea dignitate ſemoto, Martinus ad proviſionem ejuſd. Eccleſiæ aſſumpſit elegit *Cornelium Macelchade* Minoritam XIV. Kalendis Septembris anno 1426. ſicuti conſtat ex Lib. I. *diverſarum formarum Martini V. folio 296.* quarum apographum reperitur in *Bullario Carmelitarum, tomo II. pag. 21.*

XXIX.

JOANNES BONONDENSIS Epiſcopus Montis-Sinai, recenſetur in Speculi Carmelitani tomo II. pag. 965. num. 3363. ſed quo ſeculo? Cujus? Unde oriundus? Quo in Conventu profeſſus? Quibus gradibus ad infulam Epiſcopalem, & à quo promotus? An idem eſſet atque.

XXX.

J.

XXX.

JOANNES DE BONONIA, quia & BONONIENSIS À S. CATHARINA; ut pote qui Epiſcopus ſanctæ Catharinæ Montis-Sinai vocatur, à Ludovico Jacob, in *Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitani, p. 48.* & ab Andræa de S. Nicolao, citato *tomo II. Speculi Carmelit. p. 933. num. 3268.*

Joannes Bononienſis, natione Gallus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ad ſedem Andrenſem in Exarchatu Macedoniæ aſſumptus, à Nicolao Athenienſi Metropolitano munus conſecrationis accepit in Civitate Nigropontenſi (in qua fuerat electus) die 14. Auguſti 1345. aſſiſtentibus duobus aliis Epiſcopis. Joannes hic Eccleſiam veterem Carmelitarum Cabillonenſium dedicavit anno 1347. die 19. Octobris; ſicuti legitur in Inſtrumento Mſ. iſtius dedicationis & conſecrationis duplici, quod referunt Ludov. Jacob, & Andreas à S. Nicolao.

Neque mirum quod Joannes habitatione Cyprius aliquando fuiſſe aſſeratur. Nam ex Guilielmo Sanvicenſi in *Chronici* ſui *capite 3.* conſtat anno Domini 1238. aliquot ex Carmeli Eremitis natione Cyprios ad inſulam Cypri transfretaſſe, qui manſionem huic Religioni congruam in Eremo *Frontaine* dicta conſtruxerunt. Conſtat etiam ex Bullarii Carmelitarum *tomo II. p. 199.* Nicolaum Audet univerſi eorum Ordinis Generalem Priorem fuiſſe Carmelitanæ domus Famaguſtanæ alumnum, qui obiit anno 1562. die 6. Decemb. Aliundè noſcuntur Cœnobia Carmelitarum Nicoſienſe & Amathuſenſe in eadem Cypri inſula fundata, quæ ad annum ſaltem 1571. & 1578. perſtiterunt.

XXXI.

JOANNES BRISELOT, aliquando BRIXILOTUS, aliquando BRIXILITUS, *unum è luminaribus Eccleſiæ* à Poſſevino, Swertio & aliis vocatus, è Priore Carmeli Valencenenſis, aſſumptus Epiſcopus Beritenſis, Suffraganeus Cameracenſis Abbas Altimontenſis, Carolo V. Imperatori à ſacris confeſſionibus & Conſiliis, deindè ad Archiepiſcopatum Arborenſem in Sardinia tranſlatus, obiit in Monaſterio Altimontenſi anno 1520. die undecima Septembris, Scripſit, &c.

XXXII.

JOANNES BRO, Epiſcopus Ceſtrenſis hæreticarum partium fautor.

XXXIII.

JOANNES DE CAMPO-LONGO, Perpinianenſis Carmelita, Philoſophiæ & Theologiæ Doctor Laureatus, Concionator evaſit adeò facundus & egregius, ut ob ingentem doctrinam morum integritatem, animi candorem & inſolitam ſapientiam à Martino V. inſtitutus fuerit Uſellenſis in Sardinia Epiſc. die 14. Maii 1421. prout legitur in Actis Conſiſtorialibus ejuſdem ſummi Pontificis. Joannes ſcripſit, &c.

Hunc Lezana *tomo IV. Annal p. 201.* perperam vocat Epiſcopum Elnenſem, & malè remittit eum Alegreus Caſſanatus ad annum 1331. quo tempore Guido de Perpiniano ſedebat Epiſcopus Elnenſis Rectius loquitur Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 934. num. 3271.*

XXXIV.

JOANNES CLARANUS, aliàs de CLARAVO, Catalanus; quia & *Clara*, & *Claravallis* oppida ſunt Cataloniæ; habitum Carmelitanum induit in Provincia Provinciæ, in Academia Monſpeſſulana Lauream Doctoralem adeptus, primarius hujus Univerſitatis in Theologia nominatus fuit 6. Kalendas Januarii anno 1320. Anno ſequenti in Comitiis Generalibus ibid. celebratis præfuiſſe aſſeritur, & primus Provinciæ Narbonenſis Præfectus eligitur ac inſtituitur. An. 1327. à Joanne Papa XXII. ad ſedem Boſſenſem in Sardinia promotus, in qua diem extremum clauſit anno 1340. Scripſit, &c.

Hunc Boſnenſem in Dalmatia ſub Archiepiſc. Colocxienſi in Hungaria Epiſcopum, minus rectè vocant Geſnerus, Poſſevinus, Lezana & alii.

XXXV.

JOANNES CENSIER, perperam CORRETIER; natione Gallus, patria Andinus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, à Leone X. electus eſt Verienſis ſub Archiepiſc. Theſſalonicenſi Epiſcopus, & ad exercitia Pontificalia in Diœceſi Andegavenſi Suffraganeus an. 1519. die 23. Martii; ſicuti colligitur ex *Actis Conſiſtorialibus* ejuſdem ſummi Pontificis *Leonis X.*

XXXVI.

JOANNES DE DEO, Majoricenſis natu & profeſſione Carmelita, ſacræ Theologiæ magiſter, patrii cœnobii Prior & ſtudii Regens, electus eſt Archiepiſcopus Tarſenſis in Cilicia, 12. Kal. Junii 1484. & ſuffraganeus in diœceſi Majoricenſi, quam pro Epiſcopo N. Avellaneda rexit ad annum 1496. quo & ipſe obiit die 15. Maii, & in Carmelo Majoricenſi ſepultus. Scripſit &c.

XXXVII.

JOANNES EMMANUEL, Eduardi Portugalliæ Regis filius, vitam religioſam amplexatus eſt in Ulyſſiponenſi Carmelo. Hujus Provinciæ præfectura illi demandata eſt à Reverend. P. Joanne Faci Priore generali anno 1440. Emmanuel Romam veniens, inſtitutus eſt Epiſcopus Tiberiadienſis, ſed nondum conſecratus transfertur ad Eccleſiam Ceptenſem in Africa, die 20. Julii an. 1443. verùm & ad Eccleſiam Egitanenſem promotus à Pio II. die 17. Januarii 1459. Cùm tamen Joannes-Emmanuel Alfonſo quinto Luſitaniæ Regi ſummè carus eſſet ob ſua tùm matura conſilia, tùm ſenilem prudentiam, ei præſens & Curiæ ſæpiùs adfuit, & Regio præfectus eſt ſacello, nobiliſſimis eo tempore Sacerdotibus, electiſſimiſque cantoribus, ultrà quam dici poteſt, exornato. Clauſtrum antiquum Carmeli Olyſſiponenſis, cujus Prior aliquando fuerat, reparari ſeu reſtitui fecit. Tandem ſenio gravatus & minùs potens cùm evaſiſſet ad Eccl. ſuæ Egitanenſis adminiſtrationem, poſtulavit Coadjutorem, & obiit anno declinante 1476.

De Joanne noſtro ſic loquitur Nicolaus Antonius, in Bibliotheca veteri Hiſpana, *tom. II. p. 125. num. 396.* » Joannes-Emmanuel, Eduardi » Regis Portugalliæ filius, Carmelitarum ſodalis, » qui anno M. CDXLI. præfectus datus fuit tùm

I.

» Ulyſſiponenſi domo, tùm Provinciæ cùm Vicarii Generalis titulo. Factus quoque primus Africæ Epiſcopus, necnon Guardienſis, & Archicapellanus regius, ſcripſiſſeque atque edidiſſe *A Regra de viver en pax*: ſivè *Regulam in pace vivendi & alia*. Vitam ejus à Georgio Cohin ejuſdem familiæ, Doctore Theologo, ſcriptam Romæ habet amicus noſter ac doctiſſimus magiſter Fr. Ludovicus Perez de Caſtro, Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Regens, ab Emmanuele de Reſurrectione Auguſtiniano nudipede dono acceptam.

Egita, vel *Igedita*, vel *Agitana* Luſitaniæ Urbs fuit Epiſcopalis, cui ſucceſſit *Guardia* in Beira Provincia ſub Archiepiſcopo Olyſſiponenſi aut Bracarenſi.

XXXVIII.

JOANNES FABRI, Ordinis Carmelitarum, Baccalaureus in Theologia, electus eſt Archiepiſcopus Calaritanus 6. Idus Maii, anno 1423. à *Martino V.* qui Eccleſiæ Calaritanæ ſedem Suelli univit, ſupplicante *D. Leonora Comitiſſa de Quira.* Poſtquam Joannes Fabri ſedem Calaritanam an. ſeptemdecim tenuiſſet, in *Joannem-Matthæum Jofridum* Decanum Ejuſdem Eccleſiæ illam reſignavit, & ipſe inſtitutus eſt Archiepiſcopus titularis Cæſarienſis; ſicuti conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus Martini V.* & ex *Libro proviſionum Eugenii IV. ad annum 1440.*

XXXIX.

JOANNES FACI, ſivè FACCI, Cœnobii Carmelitarum apud Avenionem alumnus, quem ad ſupremam Ordinis hujus præfecturam provexerunt virtutes, doteſque ſingulares, electus fuit Regienſis XVII. Kalendas Aprilis 1450. Epiſc.

Anno eodem die 21. Novembris Apoſtolicum Breve obtinuit à Nicolao V. ut horas Canonicas juxta Carmelit. ritum recitare poſſet. An. 1457. interfuit Concilio Avenionenſi quod celebravit *Petrus de Fuxo* Ordinis Minorum & Cardinalis, Arelatenſis Archiepiſcopus & Legatus Avenionenſis, de quo tomo XIII. Conciliorum, p. 1404.

Anno 1464. die 22. Decembris Joannes Fato ſuo functus dicitur. Carmelitis Fr. Abbatiam S. *Andreæ de Deſerto*, ſeu *de Boſco*, variis caſibus afflictam attribuit; ut legitur in Galliæ Chriſtianæ, tomo primo pag. 406. num. LI. verùm in animadverſionibus præfixis tomo V. col. 29. hæc notantur.

Joannes Faci exortam inter ſe & Regenſe Capitulum litem animo verè paterno compoſuit die 9. Maii 1454. Obiiſſe dicitur anno 1464. die 22. Decembris. Ita quidem legitur in albo Priorum Generalium Ordinis Carmelitarum: at ſeriùs, ut opinatur *Johannes Salomé*, Presbyter beneficiatus Eccleſiæ Cathedralis Regenſis in libello *de Regenſi Eccleſia*, typis edito anno 1728.

Nam *die 22. Martii anno Incarnat. 1462. Pontius de Villa-Nova Commiſſarius ad adminiſtrationem temporalitatis totius terræ Regenſis Eccleſiæ, ad manus regias exiſtentis, auctoritate regia deputatus, inveſtit N. de quodam prædio, ſubjecto majori & directo dominio Regenſis Epiſcopi. Tunc ergo vacabat ſedes, diùque vacavit. Franciſcus enim Gomberti Caſtellanus, ejuſdem temporalitatis ad manus regias exiſtentis, alterum cuidam dedit prædium ad accapitum, ſub annuo cenſu & perpetuo 4. Gallinarum Regenſi Epiſcopo, die 16. Septembris anno 1465.*

Cùm autem Johannis Faci anniverſarium in veteribus Necrologiis adſcribatur ad diem 4. Martii, illum hoc circiter tempore interiiſſe putat prædictus *Johannes Salomé*, & quidem an. 1462. ſeu 63. ante Paſcha. Ratio eſt, *inquit*, quia vivebat adhuc die 24. Decembris anno 1462. qua nobilem Florentium de Caſtellana inveſtit de condominio civitatis Regenſis, & die 22. Martii ſequentis ejuſdem pariter anni Incarnationis temporalitas ejus Eccleſiæ regias ad manus devenerat, ut ſuprà dictum eſt. Obierat igitur inter 24. Decembris & 22. Martii ejuſdem anni Incarnat. 1462. Scripſit, &c.

XL.

JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS, natione Hiſpanus, patriâ Toletanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, in rebus gerendis dexterrimus, & in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus, ad ſupremam totius Ordinis Carmelitani Præfecturam unanimi ſuffragio electus eſt Romæ in generalibus Comitiis anno 1692. die 3. Junii. Suo muneri ſtatim intentus, omnem adhibuit & diligentiam & operam, ut Ordo ſuus Obſervantiæ Regularis exercitiis, firmæ pietatis nitore, ſcientiarum fulgore, ſtudiorum fervore, Magiſtrorum meritis ſplendeſceret atque floreſceret. Quapropter plurimas Provincias viſitavit tam pio apparatu, ut à Catholico Hiſpaniarum Rege Carolo II. non tantum benignè, verùm & magnificè acceptus, honorem & dignitatem inter Magnos Proceres Hiſpanos una cum ſuis ſucceſſoribus Generalibus Carmelit. promeruerit anno 1693. die 6. Octob. connumerari, & ad Gaditanam ſub Hiſpalenſi Metropoli ſedem promoveri anno 1702. in qua devixit anno 1706. die 9. Februarii. Scripſit, &c.

XLI.

JOANNES GEES, natione Anglus, Doctor Theologus Oxonienſis, cui pietas, morum probitas, & ingens diſciplinarum eruditio magnum peperere cognomen, ad ſedes Liſmorenſem & Waterfordienſem aſſumptus fuit in Hibernia ſub Caſſelienſi Metropoli, die 22. Auguſti 1409. Aſt ob turbulentiſſimam illorum temporum conditionem, non potuit quietam Liſmorenſis Eccleſiæ poſſeſſionem obtinere; ideòque Waterfordienſem Diœceſim prudenter & ſagaciter regens, in ea obiit anno 1425. die 4. Decembris prout Antonius à Wood, ſcribit in Antiquitatibus Univerſitatis Oxonienſis, *tom. II. p. 104.* Joannes Geeſe ſcripſit, &c.

XLII.

JOANNES VAN HEETVELDE, Latinè à CALIDO CAMPO, anno 1482. natus Bruxellis, à quibus Angia quinque leucis diſtat, & in eo Agienſi Carmelo Joannes Heetveldeus adoleſcens ſe Deo dedicavit. Anno 1516. Brugenſis Prior Doctoralem Lauream aſſecutus eſt. Anno 1523. ſeptimo Idus Januarii electus eſt Epiſcopus in Mauritania Granopolitanus, & poſt an. 1537. Suffraganeus effectus Trajectenſis. Scripſit, &c.

I.

XLIII.

JOANNES LADRON DE GUEVARA, in Diœceſi Segobrienſi veteris Caſtellæ natus, antiquioris Obſervantiæ Regularis Carmelita, in Academia Salmantina Profeſſor ſacræ Theologiæ, Concionator Regius, à Ferdinando VI. Hiſpaniarum Rege Catholico, ad ſedem in Aragonia Epiſcopalem de Balbaſtro nominatus eſt die 12. Junii 1750. In Secretiori Conſiſtorio Romæ propoſitus fuit à Benedicto XIV. die 22. Julii 1750. & eodem anno die 27. Octobris in Matritenſi Carmelitarum Excalceatorum Eccleſia conſecratus eſt ab Archiepiſcopo Pharſalenſi & Toletano Suffraganeo: Aſſiſtentibus Epiſcopis Barcinonenſi & Gerrenenſi; Patrino Eminentiſſimo D. D. Principe Hiſpaniæ Cardinali Carolo Infante, quem repræſentavit nobiliſſimus Dominus Dux *de Frias*.

XLIV.

JOANNES LE TELLIER, Ordinis Carmelitarum, electus eſt Dionyſienſis in ſecunda Arabia ſub Patriarchatu Hieroſolymitano Epiſcopus Titularis, tertio nonas Maii anno 1441. & obiit anno 1449. uti conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus Eugenii IV.*

XLV.

JOANNES LATOMUS, Gallicè LE MASSON, Aquitanus natione, natus in oppido, cui *à S. Juliano* nomen, quod à *Lemovicis* quinque milliaribus diſtare ferunt. Ad Carmelitas Lemovicenſes cooptatus, Magiſtri nomen eſt adeptus an. 1523. Ad ſedem Ebronenſem promotus eſt cùm penſione colligenda ex fructibus Eccleſiæ Pictavienſis, cujus Suffraganeus munia Pontificalia exercuit, tempore *Ludovici de Huſſon*, qui anno 1521. ad ſedem Pictavienſem deſignatus, eam abdicavit & anno 1532 reſignavit in favorem *Gabrielis* Cardinalis *de Acro-Monte*.

Tempore Ludovici Borbonii Epiſcopi Lucionenſis, Joannes Latomus dedicavit anno 1526. die penultima Julii, in Eccleſia Lucionenſi duo Altaria, unum ſub titulo B. *Mariæ de Bono-Nuntio*, alterum *S. Nicolai*. Obiit Joannes Latomus, an. 1548. inclinante, vel ineunte anno 1549. Nam ejus ſucceſſor proviſus eſt de Eccleſia Ebronenſi, die 25. Februarii 1549. Antonius Bienvenu ex eodem Carmelo aſſumptus; ſicuti legere eſt *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1095. num. 3866.* Necnon in *Gallia Chriſtiana, tomo II. p. 1203. num. 89. & pag. 1412. num. 19.*

Utrùm noſter Joannes Lathomus, Gallicè le Maſſon, fuerit ex ſtirpe illuſtri *Latomorum* in Andegavia nominatorum, nec affirmare, nec inficiari auderem. Namque apud Ægidium Menagium in Hiſtoria Sabolienſi Gallicè, Pariſiis edita anno 1683. *in-folio* hæc leguntur.

Hiſtoire de Sablé, livre ſeptieme page 208.

Robert le Maçon, Baron de Tréves en Anjou, Chancellier de France étoit né à Château du Loir....

Page 228. Le Château de Treves en Anjou eſt célébre par la ſepulture de Robert le Maçon autrement *Robertus Latomus*: premierement Maître des Requêtes & enſuite Chancelier de France, qui en étoit Seigneur, & qui l'acheta par Decret le dernier Août 1417. ſur Meſſire Jacques de Montberon, la ſomme de quatre mille livres; & ce Château de Tréves fut vraiſemblablement ainſi nommé par Foulque Nera; parce que la tréve d'entre lui & Gédoüin de Saumur avoit été faite en ce lieu-là, ou parce qu'il avoit été bâti pendant cette treve.

Page 410. Le Château de Tréves eſt célébre par la ſepulture de Robert le Maçon autrement *Robertus Latomus*, premierement Maitre des Requêtes en 1406, & enſuite Chancellier de France.... Ce Robert le Maçon prenoit le nom de *Latomus* dans les Actes latins, à cauſe que *Latomus* ſignifie *Tailleur de Pierres*, & que c'étoit la mode de ſon tems d'exprimer les noms francois de famille par des mots latins de même ſignification..... Notre Robert le Maçon eſt nommé *Robertus Latomus*, *Licentiatus in legibus*, *Magiſter Requeſtorum*, dans le Pouvoir donné par Louis II. Roi de Jeruſalem & de Sicile & Duc d'Anjou, à quatre Conſeillers, du nombre deſquels étoit ce Robert le Maçon le 5. Juillet 1409.... Dans l'enregiſtrement de ces lettres d'ennobliſſement, il paroit que Jean le Maçon prétendu frere ainé & unique du pere de notre Robert le Maçon, n'étoit point Chevalier, & qu'il n'étoit pas même Gentilhomme.

Apud Abrahamum Teſſereau, in *Hiſtor. Chronologica Cancellariæ Franciæ Pariſiis edita in-folio 1676. Eadem de ſepultura* Roberti Latomi *verba leguntur ad annum* 1415. lib. 1. pag. 1415.

Hiſtoire Chronologique de la Chancellerie de France, livre 4. page 489.

L'an 1662. le 25. Avril Louis Maczon fut pourvu de l'office de Conſeiller Secretaire du Roy en la Chancellerie de Bretagne.

Tome 2. page 1697. Le 17. Mai Louis Maſſon fut reçu en l'office de Conſeiller Secretaire du Roy.

Page 344. L'an 1698. Louis Maſſon, rentré au nombre des Conſeillers Secretaires du Roy.

In Hiſtoria Sablonienſi page 410. jam citata additur:

Antoinette Millet decedée le 13 Sept. 1546. eſt appellée dans ſon Epitaphe qui eſt dans l'Egliſe de Saint Michel du Tertre d'Angers, *Epouſe de Maître Michel le Maczon, Ecuyer, Seigneur de Launay, & Procureur General du Roi en Anjou*..... Ces le Maczon, dits *le Maczon de Launay*, à cauſe de la Terre de Launay dans la Paroiſſe de Sceaux en Anjou, s'appelloient *le Maczon*, comme le Chancellier de France: mais ils avoient des armes differentes de celles du Chancellier de France.... Ces Armes ſont celles des le Maczon, dits *les le Maczon de la Motte d'Auaiſe*, ou *les le Maczon d'Auvers*.... Il y a une quatriéme famille de *le Maçon*, dite *de la Perronniere*, qui n'a auſſi rien de commun avec la famille de Robert le Maſſon.

XLVI.

JOANNES LANGTONUS, natione Anglus, patriâ & profeſſione Londinenſis Carmelita, Laurea Theologica Doctor Oxonienſis, *Catholicam fidem ſtrenuè defendit*, inquit Pitſeus; *erroneas opiniones fortiter oppugnavit, imò & feliciter expugnavit.*

In Synodo Londinis habita anno 1404. celebrem fertur habuiſſe ad Clerum Orationem ex illo themate: *ſtellæ dederunt lumen.* Miſſus etiam fuit ad Baſileenſe Concilium anno 1434. quo & obiit. Hunc Epiſcopum fuiſſe Roſſenſem ſcribunt Alegreus Caſſanatus & Ludovicus Jacobus. Aſt quo anno? Antonius à Wood in Antiquitatibus Univerſitatis Oxonienſis, tomo I. pag. 103. col. 2. Joannem Langtonum recenſet inter Carmelitas qui in Theologia, Philoſophia, aliiſque ſcientiis egregiè meruerunt circà annum 1390. ſed dignitatem ejus Epiſcopalem ſilet: ſilet Joannes Lelandus, ſilent & alii ſcriptores Angli. Et verò Joannes Langtonus anno 1404. ſimplex Carmelita concionem habuit ad Clerum Londinenſem: ſimplex Carmelita interfuit Concilio Baſileenſi, ubi obiit anno 1434. ut jam animadvertimus in *Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 24.*

XLVII.

JOANNES LEYCESTER, Anglus Carmelita, Archiepiſcopus Smyrnæ in Jonia poſt obitum Roberti Norwicenſis Carmelitæ, anno 1420. defuncti, factus eſt, ubi & obiit anno 1424. ſicuti legitur in *Libro de Regularibus ſub Bonifacio IX. anno ejus nono, folio 99.* Joan. Leyceſter inter ſcriptores Anglos memoratur à Joanne Balæo, *Centuria VII. pag. 555.*

XLVIII.

JOANNES LUMBARDO, Venetus, patrii Conventûs Prior, interfuit Generalibus, Comitiis Brixiæ anno 1387. celebratis, ibique, Vice-Provincialis Aquitaniæ, Definitor & Provincialis ejuſdem Provinciæ inſtitutus eſt, vir ſingulari pietate, eximia virtute, & non vulgari Litteraria eruditione celebris. In Epiſcopum Parentinum, (*Parenzo*) ſub Metropoli Aquileienſi aſſumptus, moritur Venetiis die 21. Martii 1415. & apud ſuos Sodales in Eccleſia S. Mariæ ſepultus: ſicuti legitur in antiquo Necrologio Veneti Carmeli, quod Ludovicus Jacob anno 1640. exſcripſit in ſuo *Catalogo, Mſ. fundationum Conventuum Carmelitarum, p. 266.*

XLIX.

JOANNES LUPI, Veronenſis Carmeli alumnus, inſtitutus eſt Epiſcopus Conſtantienſis titularis ſub Patriarchatu Antiocheno, & Suffraganeus in Diœceſi Veronenſi, Vices-Gerens *Petri Scaligeri* Veronæ Epiſcopi, anno 1376. prout refert Ferdinandus Ughellus *tomo V. Italiæ ſacræ, col. 881. num. 93.* ex vetuſto inſtrumento Capituli Veronenſis.

L.

JOANNES MAGNO, Latinè MAGNUS, Gallicè MAGNON, de quo notula ſuperiùs appoſita fuit ad finem *columnæ 451.* Venetus Carmelita Epiſcopus Equilinus, obiit die 22. Septembris anno 1321. ut conſtat ex antiquo Venetorum Carmelitarum, apud quos & mortuus & ſepultus eſt, Necrologio, quod refert Ludovicus Jacob in Catalogo Mſ. fundationum Ordinis ſui, pag. 265. unde corrigendus eſt Petrus Lucius in ſua Bibliotheca Carmelitana, pag. 82. Joannem Magnum obiiſſe die 11. Octobris ſcribens.

Equilium (ut ſcribunt Geographi) Urbs eſt Italiæ in Venetia, quæ *Æquilium* etiam dicta vulgò *Jeſol*, Epiſcopalis fuit ſub Patriarcha Aquileienſi in Marchia Tarviſina, propè oram littoralem maris Adriatici, & exciſa fuit ab Hunnis ſub Berengario.

LI.

JOANNES MASEN, natione Anglus, electus eſt Epiſcopus Roffenſis, ſecundo Idus Januarii 1453. & obiit die 21. Novembris 1455. ſicuti refert *Liber Proviſionum ſub Nicolao V. an. 6.*

LII.

JOANNES A SANCTO MARTINO, Leodienſis Carmelita, in pago *d'Auvans* natus; Epiſcopus Joppenſis, & Suffraganeus ſub *Joanne d'Arckel*, obiit Leodii anno 1374. die 23. Decembris, & apud ſuos ſepultus Carmelitas, ſub marmore lamina ænea decorato.

LIII.

JOANNES METELLIENSIS, in regno Neapolitano natus, ad Ceſertenſem Carmelum aufugiens, ad Litterarum ſtudium ibi ſtimulatus, ſacræ Theologiæ Magiſter factus, ad ſedem Leſbienſem, vulgò *Mitylin*, inſula in mari Ægeo Archiepiſcopalem promotus fuit anno 1386.

LIV.

JOANNES MEYER, aliquando DE MELTER cognominatus VILLICUS, ſeu Gallicè METAYER, Gandavenſis Carmelita, in Academia Lovanienſi Lauream Doctoralem adeptus eſt an. 1513. ſedem Biblienſem ſub Metropolitano Tyrienſi in Patriarchatu Antiocheno accepit regendam à Leone X. cùm Facultate Pontificalia exercendi munia ſub Philippo à Burgundia Ultrajectenſi Epiſcopo Suffraganeus, ibi moriens die 5. Julii 1522. apud ſuos Carmelitas & ſepultus cùm Epitaphio quod legere eſt ſuperiùs in *Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 143.* ubi & ejuſdem Operum Catalogus recenſetur.

LV.

JOANNES MICHAEL DE RUBEIS, majoris Carmeli Neapolitani, in quo vota dixerat, Prior, ſacræ Theologiæ Magiſter, Provinciæ ſuæ Præfectus, Ordinis ſui Procurator Generalis an. 1630. nominatus, S. Inquiſitionis in regno Neapolitano Qualificator, in eodem regno Epiſcopus Minervinus inſtitutus eſt die 10. Januarii 1633. & in Eccl. ſui Ordinis Tranſpontina conſecratus per Marcellum Cardinal. *Lantium*: ſed paulopoſt, ſcilicèt die 11. Aprilis ejuſdem anni tranſlatus ad Eccleſiam Aliſanam ſub Beneventano Archiepiſcopo; mortem obiit in eadeam Aliſana Diœceſi ad oppidum *Pedem-Montem*, ubi ordinaria domus eſt Epiſcopalis, die 22. Decembris 1639.

LVI.

JOANNES-MICHAEL CUCUZZA, ſivè DE CURTIS, Italus, electus eſt Epiſcopus Sirenſis in Exarchatu Macedoniæ, die 6. Maii an. 1647. vivere deſiit anno 1656. die 27. Junii.

LVII.

JOANNES MILVERTONUS, natione Anglus, Carmelita Briſtolienſis, ſacræ Theologiæ Doctor ac Profeſſor Oxonienſis, Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ Prior Provincialis à Joanne Soreth conſtitutus anno 1456. has provincias per undecim annos integerrimè rexit: deindè Epiſcopus Menevenſis nominatus, ſed non conſecratus; quia zelo pietatis incenſus, vitia Prælatorum & Præſulum Eccleſiaſticorum defectus in concionibus acriùs reprehenderat; anno 1460. in Provincialem Angliæ iterùm electus, obiit Londini 1486. die 30. Januarii. Scripſit, &c.

LVIII.

JOANNES NAPRONENSIS, natione Gallus, Provinciâ forſan Aquitanus, & Carmeli Cadurcenſis alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter à Joanne XXII. ſummo Pontifice Epiſcopus Napronenus

I.

nenſis electus, Pontificalia munia Suffraganeus axercuit ſucceſſivè in Diœceſibus Cadurcenſi, Cameracenſi & Tornacenſi uſque ad an. 1337.

Anno etenim 1321. die 12. Martii ex licentia ſpeciali Reverendiſſimi Guilielmi de la Broa Cadurcenſis Epiſcopi, conſecravit in vico *del Poget* dicto prope Caſtrum-Novum de Vallibus, Monaſterium, ſeu Eccleſiam S. Marcelli *de Pogeto* ejuſdem Cadurcenſis Diœceſeos, altaria; cœmetaria & alia ornamenta, tùm indumenta benedixit. Id conſtat ex inſtrumento authentico, quod aſſervatur in Tabulario Capituli Cadurcenſis; & in quo etiamnum legitur: » noverint univerſi, &c. » quod nos Joannes miſeratione divinâ, Napron. » Epiſcopus, de licentia ſpeciali, ad hoc nobis » datâ & conceſſa, &c. conſecravimus Eccleſiam » B. Marcelli Papæ, & Martyris, & tria Altaria » in eadem, &c. Acta fuerunt hæc in loco præ- » dicto de Pogeto, anno à Nativ. Dom. 1321. » menſe & diebus, quibus ſuprà » Licentiam hanc ſpecialem dedit non quidem ipſe *Guilielmus de la Boa*; ſed *Berengarius Mercerii* Doctor decretorum, Canonicus Ruthenenſis, ac Vicarius Generalis in ſpiritualibus & temporalibus Eccleſiæ Cadurcenſis, pro Domino Epiſcopo ejuſdem in Servitio ſummi Pontificis *Joannis XXII.* patria Cadurcenſis exiſtente.

Anno 1338. die 29. Januarii, Benedictus XII. Pontifex Maximus ſcripſit ad Arnaldum Regis, Archidiaconum Cameracenſem, ut nomine Cameræ Apoſtolicæ reciperet pecunias & bona relicta ab Epiſcopo Napronenſi Carmelita, qui poſtquam diutiùs in Cameracenſi & Tornacenſi civitatibus & Diœceſibus, circumviciniſque partibus moram traxit, & in diverſis actibus Officium Pontificale, de Licentia Præſulum ad quos pertinebat, exercuit, diem clauſit extremum, de multis pecuniis & bonis aliis quæ habebat, *condito*, ſicuti aſſeritur, quamvis Licentiam à ſede Apoſtolica nequaquam habère diceretur ſuper hoc *Teſtamento*.

De his legenda ſunt, Speculum Carmelitanum, tomo II. pag. 1094. num. 3864. necnon Bullarium Carmelitarum, tomo I. pag. 567.

De *Cadurcenſi* autem *Carmelo* hæc notanda occurrunt. 1.° Sub Bartholomæo Epiſcopo, & Rodulpho Alemanno Priore Ordinis Generali anno 1271. Eremus extrà Urbem Cadurcenſem condita probatur ex Guilielmo *de la Croix*, in Actis Epiſc. Cadurc. *p.* 124. ubi quarta frumenti annua legatur Carmelitis à *Petro de Bovis*, an. 1273. menſe Dec.

2.° Anno 1323. die 1. Aprilis, *Joannes XXII.* permittit Carmelitis ut Conventum eorum extrà mœnia civitatis Cadurcenſis conſtructum, intrà mœnia ejuſdem Urbis poſſint transferre; ſicuti legitur in *Bullario Carmelit. tomo I. p. 66.*

3.° Idem *Joannes XXII* Pontifex Maximus iiſdem Carmelitis Cadurcenſibus permittit anno 1331. die 21. Januarii, ut infrà clauſtrum quod obtinebant, Eccleſiam ſeu Oratorium poſſint conſtruere opere ſumptuoſo; pro quo abſolvendo mandat ſuis Nunciis illic degentibus, ut quinquaginta florenos auri de bonis ad Cameram Apoſtolicæ ſedis ſpectantibus, ſolvant Priori & FF. Id conſtat ex eodem *Bullarii tomo I. p. 556. col. 2.*

4.° Hæc ſecunda manſio, quæ à Calviniſtis conflagrata eſt anno 1572. (*) diſtingui debet à prima, quæ fundatorem habuit Dominum de *S. Projecto*, qui à *S. Ludovico* duos Fratres Carmeli Eremitas ex iis quos piiſſimus Rex è Syria ſecum in Gallias adduxerat, obtinuit; eiſque dictam Eremum conſtruxit non longè à civitatis porta, quæ vocatur *de la Barre*, ſic fortè nominata, à Cappis barratis ſeu variegatis quas tunc hi Eremitæ deferebant.

5.° *Bertrando de Cardilliaco* Epiſcopo Cardurcenſi, Academia in ea Civitate anno 1332. erecta fuit à Joanne XXII. Pontifice Romanano ex eadem Urbe oriundo, imò & in ea nato; uti legitur in *Gallia Chriſtiana, tomo I. p. 141.*

6.° Cathedram Theologicam illic occupabant unam Carmelitæ, quando R. P. Urbanus ab Aſcenſione circà annum 1659. Reformationis Promotor in Aquitaniæ Provincia effecit ut eam deſererent: & ideò Reverendi Patres Ordinis SS. Trinitatis illam poſteà retinuerunt. Verùm anno 1677. Reverendus P. Joannes le Blanc Cadurcenſis Carmelita ſuis expoſuit ſuperioribus ſcientiam à pietate minimè abhorrere, imò magnum pietatis quæſtum cùm ſufficientia; indecorum autem valde ſuæ Provinciæ, ſi Reverendi Patres SS. Trinitatis diutiùs ſinerentur eam Cathedram occupare, quæ ab antiquo jure adjudicata fuerat Carmelitis. Litem igitur movit apud Academiæ ſapientiſſimos Cadurcenſis Proceres & Magiſtros, à quibus cauſam planè obtinuit, & ipſe in Profeſſorem Theologum fuit electus, à ſuis deindè ſodalibus in Provincialem aſſumptus, homo maximi pretii, & dotibus exquiſitis ornatiſſimus. Vide ſuperiùs, *tomo I. pag. 769. & tomo II. pag. 945.*

L I X.

JOANNES NARFORDI, natione Anglus, in Academia Cantabrigenſi Laureatus Doctor, Epiſcopus creatus eſt Enachdunenſis, ſivè Enagdunenſis in Hibernia, ſub Metropoli Toamenſi in Comitatu Gallivenſi, die 15. octobris 1425.

L X.

JOANNES PASCHALL, natione Anglus, Ipſwicenſis Carmeli alumnus, Oxonienſis Academiæ honos & Laureatus Doctor; Concionatoria ita facundus arte, ut Batemanni Norvicenſis Antiſtitis operâ Scutarienſis in Thracia Epiſcopus titularis fuerit conſtitutus, & ſuum in Suffraganeum aſciverit idem Batemannus: ſed die 3. Junii 1347. ad Landavenſem ſedem Paſchall tranſlatus ſub Cantuarienſi Archiepiſcopo: obiit die undecima Octobris 1361. Bishonæ, & in Capella B. Mariæ ſub lapide marmoreo humatus. Scripſit, &c.

L X I.

JOANNES REIBERUS, natione Germanus; Doctor Theologus, Carmelitarum Provinciæ Germaniæ Superioris Præfectus, electus eſt Hipponenſis in Africa titularis Epiſcopus an. 1525. & in Suffraganeum Herbipolenſem ſeu Virtsburgenſem aſſumptus; paulopoſt obiit. Scripſit, &c.

L X I I.

JOANNES REUTER, alumnus & Prior Carmeli Ravenſpurgenſis, ad Provinciæ Germaniæ Superioris Præfecturam electus anno 1526. Epiſcopus inſtitutus eſt die 9. Octobris 1528. Hipponenſis & Herbipolenſis Suffraganeus, ad poſtu-

(*) Vide Vineam Carmeli, pag. 318. num. 632.

I.

lationem Domini Conradi hujus Eccleſiæ Epiſc. Anno autem 1536. die 8. Februarii è vivis deceſſit Virtsburgi Joannes Reuter, & apud ſuos Carmelitas ſepultus in choro juxta introitum Sacriſtiæ; erecto ei in pariete Epitaphio lapideo, effigiem ipſius exhibente in habitu Pontificali, cum hac circumſcriptione.

D. O. M.

Anno 1536. die 8. Februarii,
Obiit Reverendus in Chriſto Pater & Dominus
JOANNES Epiſcopus Herbipolenſis,
Suffraganeus Hiperbolenſis
ſacri Carmelitarum Ordinis olim Provincialis,
In hoc Cœnobio ſepultus.

Ita ſcribuntur monumenta Conventus Herbipolenſis: necnon Acta Conſiſtorialia Clementis VII. inſerta & edita *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 938. num. 3291.*

LXIII.

JOANNES RUBEI, Italus Carmelita, ſacræ paginæ Profeſſor, à Joanne XXII. ad ſedem Turris-Albæ, ſeu Terræ-Albenſis in Sardinia ſub Archiepiſcopatu Arborenſi, promotus eſt anno 1332. die 6. Aprilis: ſicuti conſtat ex Bulla inſtitutionis, quæ prodiit tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 558.

Per alteram Bullam ibidem deſcriptam pag. 561. Joannes Rubei jam Epiſcopus Terræ-Albenſis recenſetur inter Commiſſarios, quos idem ſummus Pontifex miſerat ad informandum & inquirendum de aliquot Carmelitis in viam Domini non rectè ambulantibus.

LXIV.

JOANNES SALSYNGHINUS, aliàs SALHAUSEN, Gallus Carmelita, Epiſc. Miſſinenſis, fortè Miſnenſi in Saxonia ſuperiori ſub Magdeburgenſi Archiepiſcopo nominatus anno 1502. aſſeritur tomo II. Speculi Carmelitani pag. 965. num. 3393.

LXV.

JOANNES STAMBURY, aliàs STAMBERIUS, aliàs SCANDBERI, aliàs SCANDEBERY, tandem SCANDEBERUS, natione Anglus, ſacræ Theologiæ Doctor Oxonienſis, Bangorenſis Epiſcopus anno 1448. Omnium ſui temporis in Anglia, ut loquitur Lelandus, facilè Princeps. Dedit etenim præfata Academia illi tot honorificos titulos, quot unquam eruditio alicui tribuit. Tunc Henricus ſuæ appellationis VI. Anglorum Rex, præcognitis ejus virtutibus, illius conſilio in rebus ad religionem pertinentibus maximè uſus eſt. Eum in ſuo Collegio Etonenſi primum præfecit Rectorem: & paulopoſt ut ipſi à ſecretis Confeſſionum eſſet, atque à Concionibus aſſumpſit. Multam ſanè auctoritatem Stamburio conciliavit ipſa corporis habitudo decentiſſima. Erat vultu decorus, ſtaturâ procerus, habitu modeſtus, inceſſu gravis & compoſitus, in colloquiis ſuavis & affabilis, acutus etiam ingenio, maturus judicio, linguâ promptus & in reſponſis expeditus, in conſilio prudens, in expediendis rebus dexter; adeò ut tam ingenii quam eloquentiæ maturitate præcelleret; inquit Antonius à Wood, *pag. 104. col. 2. Antiquitatum Oxonienſis Univerſitatis.*

Eum præmemoratus Henricus VI. Epiſcopatu Norvicenſi donavit, ſed opponente ſe Willelmo Polo Duce Suffolcenſi, ceſſit lubens Stamburius. Anno tamen 1448. Banchorenſem ſub Metropoli Cantuarienſi, quarto nonas. Martii, annuente *Nicolao V.* Pontifice Maximo accepit Epiſcopatum; ex quo ad ſedem Herefordienſem an. 1453. ſeptimo Idus Februarii tranſlatus eſt. Quo in munere integerrimè gerendo ad annum 1474. ſuperſtes fuit, Ludlovæ die 11. Maii defunctus in Carmelitarum Cœnobio; ſed cadaver translatum Herefordiam, ibi ſepultum fuit in Majori Eccleſia, ad Septemtrionis partem ſummi Altaris, cui ſculpta ſunt carmina, ſeculi barbariem illius redolentia, quæ prodierunt *tomo II.* hujus *Bibl. p. 103.* Multa ſcripſit Stamburius ibem recenſita.

LXVI.

JOANNES SWAFFAMUS, aliàs SWAFHAM; quia SWAFHAMÆ natus, in agro Norwicenſi, Cœnobio Linnenſis Carmelita, & ſacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienſis, ad ſedem Bagorenſem in Wallia, Gregorii XI. Bulla promotus fuit an. 1376. Interfuit Synodo Stanfordiæ anno 1392. coactæ adverſus Wicleſiſtas, quos vel divini Verbi gladio confodere, vel calamo proterere in animo ſemper habuit. Obiit Bagoræ circà annum 1397. teſte Jacobo Waræo, *Lib. II. de Script. Hiberniæ, p. 126.* Qui tamen errare videtur ſcribens Joannem Swafhamum fuiſſe prius Epiſcopum Clonienſem in Hibernia ſub Archiepiſc. Caſſellienſi, anno 1376.

LXVII.

JOANNES THADÆUS A S. ELISÆO, Hiſpanus, patriâ Calaguritanus (vulgò *de Calahorra*) in ſeculo dictus *Joannes Boldames*, profeſſionem Carmelit. apud Excalceatos emiſit Valliſoleti anno 1597. die 1. Maii: ſed an. 1604. Apoſtolico Brevi ad Congregationem Italicam tranſlatus, cùm *Paulo Simone à Jeſu Maria*, ejuſdem Inſtituti Carmelita à Clemente VIII. ut Legatus ad Regem *Sciahabam* miſſus, Miſſionem & Cœnobium in Regia Civitate *Aſpahamenſi* fundavit, cujus Eccleſia die 24. Junii fuit dedicata anno 1609. ſub patrocinio Jeſu Mariæ. Aliud Cœnobium extruxit in Urbe *Schiras*, etiam in Perſide, ubi Miſſio confecta fuit anno 1623.

Dum Cœnobium ac Miſſionem Aſpahamenſem regeret, Eccleſiâ profanatâ, novam domum ab eodem Rege *Sciahaba* obtinuit, à quo in ſummo honore, atque magnâ exiſtimatione habitus, Orator ad ſummum Pontificem, & Chriſtianos Principes miſſus, Romam pervenit, & ab *Urbano VIII.* primus Aſpahamenſis Archiepiſcopus creatus eſt. Ex Armenis, aliiſque diverſarum infidelium nationum plurimis, quos ad fidem converſis, Perſas quinque baptiſatos ſic in fide roboravit, ut glorioſe pro ea ſanguinem ſuderint; quorum corpora Romam tranſlata, in Eccleſia S. Mariæ de Scala, quæ Monaſterium eſt Carmelitarum Excalceatorum, quieſcunt.

In Hiſpaniam Joannes pergens, ob aliqua negotia ſibi à Perſarum Rege commendata, propè *Ilerdam* è mula diſjectus, paucos poſt dies piiſſimè obiit in Conventu Carmelitarum antiquioris re-

I.

gularis obſervantiæ, anno Chriſti 1634. ætatis ſuæ 60. & Miſſionum ſuarum 26. Docta ejus ſcripta recenſentur *tomo II. Bibl. Carmel. p.* 120.

LXVIII.

JOANNES VILLICUS, vulgò MEYER, Sotthegemius (*Sottegema* dominorum tractus in Belgio Gandavum inter & Gerari-Montem jacet) Carmelita Conventûs Gandavenſis anno 1517. die 13. Novembris inſtitutus eſt Epiſcopus Biblienſis ſub Metropolitano Tyrienſi in Patriarchatu Antiocheno, ac Reverendiſſimi Philippi à Burgundia Ultrajectenſis Epiſcopi Suffraganeus; obiit Ultrajecti anno 1522. die 5 Julii, ſicuti dictum eſt paulo ſuperiùs col 943. verbo, *Joannes Meyer*, & in Bibliotheca Carmelitana, col. 143.

LXIX.

JOANNES WALTINARII, Carmelita electus fuiſſe Milmenſis Epiſcopus, nonis Martii an. 1430. refertur in *Actis Conſiſtorialibus Martini V.*

LXX.

JOANNES, Ordinis Carmel. quem electum fuiſſe Boſanenſem, in Inſula Sardiniæ ſecundo nonas Februarii anno 1450. ſur Archiepiſcopo Turritano, expreſsè denuntiat Liber *Proviſionum, ſub Nicolao V.*

LXXI.

JOANNES RAFLEUS, Carmelita Genuenſis, jam Epiſcopus erat Folienſis, die 19. Februarii anno 1383. quo Genuæ ſubſcripſit autographo inſtrumento, quod aſſervatur in Archivio Reipublicæ Genuenſis, & cujus integrum epigraphum inſerit Carolus Speronus, patritius Genuentis, in opere Hiſpanico-Italico ſub titulo: *Regia Majeſtas Sereniſſimæ Reipublicæ Genuenſis*, tit. 9. pag. 137. edit. Genuæ 1669.

LXXII.

JOANNES, Danus Carmelita, factus eſt Epiſcopus Albertenſis, forte Ælburgenſis vel Alburgenſis (Daniæ regni in Jutia Septemtrionali ſic dicta ab Anguillarum copia, Evêque d'Alborg du Royaume de Donemark dans le Jutland Septentrional) ſub Archiepiſcopo Lundenſi, & Suffraganeus Wormacienſis, die 3. Sept. an. 1492.

LXXIII.

JOANNES, Italus Carmelita, proviſus eſt Epiſcopus Tiberiadenſis, ſub Metropolita Nazareno, in Patriarchatu Hieroſolymitano, decimo quarto Kalendas Maii anno 1442.

LXXIV.

S. JOANNES, origine Hebræus, natu Hieroſolymitanus, Ritu Latinus, Litterarum Hebraïcarum, Græcarum, Syrarum & Latinarum peritiſſimus, Sancti Angeli Martyris Frater Gemellus circà annum 1191. natus, Carmelitanam veſtem induit anno 1204. & anno ſequenti 1205. profeſſionem emiſit. In Cœnobio Carmeli, veterum Patrum & Eremitarum arctæ & rigidæ vitæ, perfectæque monaſticæ converſationis exemplar effulſit. An. 1213. ad ſacrum Sacerdotii Ordinem promotus eſt, & anno 1217. ad infulam Patriarchalem Hieroſolymitanam aſſumptus à Syrorum parte fidelium, anno autem 1222. refertur ad cœleſtem patriam aſcendiſſe die 13. Julii, de quo vide ſpeculum Carmelitanum, *tomo II. p.* 8.. *num.* 1286. *pag.* 549. *num.* 1967. & *p.* 9.. *num.* 3299.

LXXV.

JOSEPHUS DE LANCASTRO, ſivè *Alencaſtro*, ex antiqua nobiliſſimaque Dynaſtia natus Olyſſipone, die 19. Martii anno 1621. adoleſcens Carmelitanum induit habitum Setubalenſi vulgo *Setuval*, Diœceſeos Olyſſipon. exeunte an. 1645. Aſt poſt Semeſtre, diſpenſatione Pontificiâ obtentâ, profeſſionem inibi emiſit anno 1646. Excultus deindè Litteris, & regulari diſciplina, manſit in patria Provincia uſque ad an. 1656. Tunc in Italiam & Romam profectus, moram ibi diù traxit, retentâ hic ſicut alibi & ubique eâdem vitæ religioſæ normâ, cùm eximia vultûs majeſtate ſimul ac modeſtia.

Intereà præſentatus in ſacra Theologia (ſic namque uſus loquendi apud Hiſpanos invaluit) inſtituitur die 17. Decembris 1658. & Comitiis Generalibus ſui Ordinis in Urbe anno 1660. ſub Feſto Pentecoſtes celebratis, tamquam Definitor Generalis interfuit. Atque paulopoſt Magiſter Theologicæ Facultatis die 16. Julii factus. Româ verò diſcedens, relictâ Italiâ, in Hiſpaniam conceſſit, & ad Matritum pervenit anno 1663. ubi paucis menſibus elapſis, inter Concionatores Regios cooptatus eſt. Currente deindè anno 1664. ſocius à Reverendiſſimo Hieronymo Ari aſſumptus, Provincias Boeticæ, Valentiæ & Cataloniæ perluſtravit.

Cùm vero ad annum 1666. Comitia Generalia Romæ celebrarentur die 15. Junii, in Aſſiſtentem Generalem abſens aſſumitur pro ſingulis Hiſpaniæ & Luſitaniæ Provinciis. In patriam Provinciam & Urbem reverſus anno 1669. Commiſſarius Generalis deputatur, & præeſt Provincialibus Comitiis Ulyſſipone habitis die 27. Aprilis 1670. Quid poſteà? Eodem menſe, ſed anno 1674. ſed die 28. Aprilis in eadem Urbe Ulyſſipone Provincialis Luſitaniæ uno vocalium omnium albo præficitur.

Poſt biennium ex Regia *Petri II.* tum Regentis Principis Luſitani nominatione aſſignatur die 26. Aprilis 1677. in Epiſcopum Mirandenſem ſub Metropoli Bracharenſi. Munus autem conſecrationis die 25. Julii ſequentis ſuſcepit in Ulyſſiponenſium Carmelitarum Eccleſia, per manus ſui germani Fratris Illuſtriſſ. Domini Dom. *Veriſſimi de Lancaſtro* ſeu *Alencaſtro*, anteà Bracharenſis Archiepiſcopi, ſed tùm Inquiſitoris Generalis in univerſa Luſitanorum ditione, & Ulyſſiponenſis Archiepiſcopi, qui poſteà ſcilicèt die 8. Septemb. 1686. ab *Innocentio XI.* inter Eminentiſſimos purpuratos connumeratus, obiit anno 1692. die 12. Decembris, ætatis ſuæ anno 80. Aſſiſtentibus Illuſtriſſimis Epiſcopis, Dom. D. *Stephano Brioſo* Pernambucenſi in Braſilia, & *Franciſco-Chriſtophoro de Almeida* Martyrienſi.

Adfuit univerſa Curia Luſitania ſolemnitati, adfuerunt proceres titulati, Equites torquati, omnium regiorum tribunalium Miniſtri togati, ſacrarum Religionum Præſules, ac viri inſigniorum, atque promiſcua omnium Ordinum multitudo. Inter alios noſtri *Joſephi* conſanguineos ibi adſtantes, functiones ſuper manus ejus effundendi aquam, & porrigendi mantile, ac ſolitas oblationes miniſtrandi præſentes egerunt Marchio *Niziæ*, & Comites *Figueræi*, ac *Oriolæ*.

L.

I.

LAURENTIUS BURELLUS, Gallicè LAURENT BUREAU, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, in viculo *Liénais* natus, Divionenſis Carmeli alumnus, ex nominatione Chriſtianiſſimi Galliæ Regis Ludovici XII. cui à Confeſſionibus, Concionibus & Secretioribus erat Conſiliis, creatus eſt Epiſcopus Siſtericenſis ſub Aquenſi Archiepiſcopo die 15. Maii an. 1499. officium Provincialis depoſuit his Litteris datis.

» Nos F. Laurentius Burellus Carmelita de » Divione, Doctor Pariſienſis, Provincialis Nar» bonæ, Chriſtianiſſimi Francorum Regis Ludo» vici XII. Confeſſor, Epiſcopus Siſtericenſis, » præſentium tenore fatemur, quod quamquam à » Pontifice Maximo Alexandro VI. nolis eſſet » privilegium datum, & conceſſa gratia etiam » conſiſtorialiter ut cùm Epiſcopatu Provincia» latum obtineremus cùm loco & voce activa & » paſſiva, ut etiam ad Generalatum poſſemus eli» gi; tamen, quia hoc eſt contra Ordinis liber» tatem, & contra Religionis ſacra ſtatuta, à » quibus diſpenſabat Pontifex Maximus, nos Deum » præ oculis habentes, volentes & nunc & in » poſterum Provinciam Narbonæ ſua libertate gau» dere, in manibus Magiſtri noſtri Ægidii Bor» geſii Provincialis Provinciæ, & Reverendiſſimi » Magiſtri Odonis Generalis Vicarii Provinciala» tum cùm ſigillo dimiſimus, &c. Anno Dominicæ » ſalutis 1501. die 5. Maii.

Laurentium Burellum Epiſcop. Siſtericenſem, Legatum ſummi Pontificis ad Ludovicum Francorum Regem, & viciſſim Ludovici Regis ad Julium Papam II. curſitationum præmio donatum fuiſſe Aquenſi Pontificatu, ſcribit Belcarius ſivè Belerius, Lib. X. num. 13. verùm hæc intelligenda potius ſunt de *Petro Fillioli*, qui ſucceſſit Laurentio Burello anno 1504. in ſede Siſtericenſi, & *Franciſco de Brillac* an. 1508. in Archiepiſcopatu Aquenſi; ſicut animadvertit Dionyſius Sammarthanus in Gallia Chriſtiana, tom. I. p. 329. & pag. 501.

Ibidem pag. 513. refertur anno 502. die 13. Julii Laurentius Burellus, cenſus & ſervitia ſibi debita ab incolis *de Groſſia*, Monaſterio *S. Martini Croſſienſis* Canonicorum Regularium dimiſiſſe in reparationem Eccleſiæ Abbatialis & Parochialis, quamdiù ipſe Abbas viveret.

Anno 1502. die ultima Martii, Epiſcopo Dinienſi Epiſcopatum omninò regendum tradidit Laurentius Burellus, à quo abeſſe cogebatur maximè occupatus circà perſonam & negotia Regis. Quare & eodem anno *Claudius d'Auſſonville* Monachus & pitancianus S. Victoris Maſſilienſis accepit Bullas à ſummo Pontifice, quibus Siſtaricenſis inſtituebatur; ut legitur in Schedis D. *Cl. Eſtiennot*, quas collegit ex Peireſchianis & Ruffianis: *Theobaldum* tamen æmulo prævaluiſſe ſubindicat præfatus Sammarthanus, pag. 500. in Nota ad finem paginæ.

Cætera quæ ad Laurentium Burellum pertinent, legenda ſunt in Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 217-221. quibus addendum eſt ex Lud. Jacob, in Tractatu Gallico de Bibliothecis pag. 627. Laurentium Burellum quinquies aut ſexies mille libros, ſuo ſtemmate ſignatos reliquiſſe ac dediſſe Bibliothecæ Carmelitarum Biſunctinorum.

II.

LAURENTIUS DUCIS, aliàs HERTOCHE; Mechlinienſis Carmelita, poſt ſtudia Pariſiis & alibi completa, Philoſophiam & Theologiam docuit Mechliniæ; ubi diverſis functus officiis, uſque ad annum Chriſti 1523. Tunc Prior fuit electus, & poſteà primarius Lector Antuerpiæ: inde tandem aſſumptus in Epiſcopum Ebronenſem, & in Suffraganeum Trajectenſem an. 1530. die 12. Januarii, obiit autem anno 1538.

III.

LAURENTIUS DIAZ ENZINAS, Toleti natus exeunte menſe Martio 1599. ſacræ Theologiæ Magiſter, & publicus ejuſdem Facultatis Profeſſor in Academia ſua Toletana, Prior quoque patrii Cœnobii, in quo profeſſionem emiſit die 11. Auguſti 1616. & Provinciæ Caſtellæ Provincialis; necnon S. Inquiſitionis Qualificator; inſtitutus eſt Uxentinus ſivè Ugentinus in regno Neapolitano ſub Hydruntino Archiepiſcopo Epiſcopus, die 28. Julii 1659. conſecratus eſt Romæ die 17. Auguſti ejuſdem anni per manus *Marci-Antonii* Cardinalis *Franciotti*. Defunctus autem die 23. Novembris 1660. ibi jacet in Eccleſia Cathedrali, ſimul cùm Auguſtino Barboſa celeberrimo Juriſconſulto, Prædeceſſore ſuo: cui pridem amicitiæ vinculo junctus fuit.

IV.

LAURENTIUS LAURETUS, Venetiis natus die 27. menſis Septembris anno 1534. in patria Carmelitanum habitum induit, & poſteà Theologorum evaſit ornamentum ſingulare, atque Philoſophorum decus; vir pius, humanus, blandus atque benignus, pluribus in Collegiis edocuit ſcientias. Anno 1564. cùm Venetiis profeſſorem ageret, Romam vocatus in Achigymnaſio *ſapientiæ* Metaphyſicam explanavit. Deindè in Provincialem inſtitutus interfuit Comitiis Gener. Placentiæ habitis an. 1575. ubi & daputatus Examinator ſodalium promovendorum ad gradus, præfuit Theſibus, quas defendit *Franciſcus Zambertus*, Doctor poſteà Papienſis & hujus Univerſitatis Profeſſor [ut loquuntur] Cathedraticus. Romanæ Provinciæ Lauretus Præfectus interfuit an. 1580. in Capitulo Generali Romæ habito, in quo & Definitor, & iterùm Examinator eorum, qui ad gradus Theologicos eſſent promovendi, & Præſes Theſium, quibus reſpondit *Albertus Draga*, præſentibus Cardinalibus, *Gambara Madrucio*, & *Juſtiniano*. Anno 1582. nominatus eſt Vicarius Generalis Cœnobii Cremonenſis, ad omnia ritè diſponenda. Anno 1587. in locum Timothei Berardi Procuratoris Generalis, qui in Epiſcopum Naulenſem aſſumptus fuit, ipſe Procurator Generalis effectus eſt. Hæ ſunt quibus in Ord. ſuo dignitates poſitus Lauretus, ad ſublimiora deſtinatus fuit. Nam & Theologus Ordinis, & Socius Vicarii Generalis *Joannis Stephani Facini*, Concilio claruit in Tridentino, ubi ad Patres bis oravit primùm die 21. Decembris, quæ erat Dominica 4. Adventus 1561. & iterum die 9. menſis Auguſti,

quæ erat Dominica XII. poſt Pentecoſten anno 1562. Egregias dotes Laureti tùm Cremonenſis Vicarii ut primum cognovit *Nicolaus* Cardinalis *Sfondratus* eodem tempore Cremonenſis Epiſcopus, eum ſibi aſcivit Confeſſarium, & Conſiliarium, & ad ſummum Pontificatum aſſumptus die 5. Decembris 1590. ſub nomine *Gregorii XIV.* eumdem Lauretum inſtituit Epiſc. Adrienſem die 13. Februarii: qui conſecratus ſuit in Eccleſia Tranſpontina de Urbe, & obiit Venetiis die 29. Januarii 1598. ibique ſepultus cùm Epitaphio, quod legitur in Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 226.

V.

LEONARDUS LERIA, patritius Vercellenſis, profeſſionem emiſit die 2. Junii 1626. in Conventu Canepinæ Provinciæ Romanæ; in qua Carmelum Sulmonenſem rexit Prior. Miſſus deindè in Bohemiam Commiſſarius Generalis, per ſexennium & ampliùs ibi manſit. Inſtitutus eſt Epiſcopus Minorenſis in regno Neapolitano ſub Amalphitano Archiepiſcopo die 22. Martii anno 1649. & conſecratus in Eccleſia Ordinis ſui Tranſpontina die 6. Aprilis ejuſdem anni, per manus *Ciriaci* Cardinalis *Rocci*. Anno 1670. ultrò renuntiavit Epiſcopatui & receſſit Neapolim, ubi ad diem 6 Auguſti 1671. mortuus, ibidem ſepultus eſt in Templo S. Mariæ de Concordia Ordinis Carmelitarum.

VI.

LUCAS-MATTHÆUS CARACCIOLUS, Neapolitanus patricius, antiquioris regularis Obſervantiæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, ad Epiſcopatum Leſinenſem in regno Neapolitano ſub Beneventano Archiepiſcopo aſſumptus die 4. Auguſti 1507. moritur Neapoli anno 1526. & ibidem ſepelitur in Eccleſia ampliſſimi Xenodochii S. Mariæ Annuntiatæ, cùm Epitaphio quod legitur in *Bibliotheca Carmelitana tomo II. p. 262.*

VII.

LUDOVICUS BENZONI, Mediolanenſis, Prior Generalis univerſæ Familiæ Carmelitanæ fuit electus Romæ in Comitiis Ordinis, quibus ex parte ſummi Pontificis anno 1731. die 7. Novembris præſidebat Eminentiſſimus Dominus D. *Nicolaus* Cardinalis *del Judice*, Ordinis ejuſdem Carmelitani protector. Expleto egregiè officio ſuo, anno 1738. Benzonius à ſummo Pontifice Clemente XII. inſtitutus eſt Epiſcopus Elearchienſis, ſub Cabaſſano Metropolita ſecundæ Provinciæ Ægypti. Vivit hodiè Mediolani an. 1752.

VIII.

LUDOVICUS DE MARCHESI MALASPINA, natus eſt *Carrariæ* in Diœceſi Sarzanenſi, die 14. Junii an. 1626. habitum Carmel. induit Florentiæ die 6. Novembris 1639. ibique abſoluto tyrocinio in legitima ætate conſtitutus, profeſſionem emiſit die 20. Julii 1642. Poſtmodum litteris operam dedit, & ſacræ Theologiæ Magiſter inſtitutus, eamdem Facultatem diù docuit Profeſſor Romæ, Genuæ & Florentiæ; cujus ultimæ in Urbis alma Univerſitate aggregatus fuit die 14. Novembris 1656. cùm jam præfecturam ſuæ Provinciæ gereret à die 8. Junii ejuſdem anni.

Nam Conſultor S. Inquiſitionis in univerſo Doct. Collegio Florentino aſſumptus, Cœnobium *Prati* in Provincia Tuſciæ rexerat. Præſes quoque fuit Comitiorum Provincialium, cùm an. 1665. in Provincia Tuſciæ, tùm anno 1670. in Provincia Calabriæ, Neapolis, & *S. Mariæ à vita*, necnon ſequenti anno 1671. Taurini in Provincia Pedemontii. Fuit pariter Aſſiſtens Generalis pro Italiæ Provinciis, inſtitutus in Capitulo Generali Romæ celebrato, anno 1666.

Dùm in Urbe moram trahit, ſacræ Congregationis *Indicis* Conſultor deſtinatus. Tandem creatus fuit à ſummo Pontifice *Clemente X.* Epiſc. Burgi-Sancti-Sepulchri in Tuſcia ſub Archiepiſc. Florentino, die 8. Februarii anno 1672. Conſecrationis munus ſuſcepit Romæ die 25. ejuſdem menſis & anni (pariter cùm *Sebaſtiano ab Alexandro* Carmelita ad ſedem Rubenſem electo) per manus *Benedicti* Cardinalis *Odeſcalchi*, Aſſiſtentibus *Jacobo de Angelis* Archiepiſcopo Urbinate, & *Frederico Baldeſcho* Archiepiſcopo Cæſareæ. Poſſeſſionem Sedis & Eccleſiæ ſuæ accepit in die S. Marci 25. Aprilis prædicti anni 1672. Obiit autem die 5. Septembris anno Chriſti 1695. & ætatis ſuæ 74. ſepultus in ſua Eccleſia Cathedrali. Scripſit aut ampliavit Opus Italice dictum.

La vita della Serva di Dio ſuor Diomira Allegri delle ſtabilite.

Nobilem Malaſpinæ Dynaſtiam celebrat Michael Juſtinianus Abbas, *tomo III. Epiſtolarum Memorabilium, Epiſt. 128.* Noſtrum autem Ludovicum laudibus adornat Lucas-Joſeph Cerrachinus, in *Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinæ*, pag. 494. necnon Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 941. num. 3311.*

IX.

LUDOVICUS A VINEA, Gallicè LOUIS DE LA VIGNE, patriâ & Carmelitanâ religione Avenionenſis, Lauream Doctoralem ibidem obtinuit die 30. Junii anno 1586. ſuæ Provinciæ Carmelitanæ Præfectus anno 1593. inſignis extitit Concionator, magnamque ſibi famam comparavit in Galliis, & apud Henricum Chriſtianiſſimum Regem IV. ſummo pretio habitus, nominatus eſt ab eo Antiſtes Uſecenſis ſub Narbonenſi Archiepiſcopo die 18. Septembris 1598. Poſteà ſub menſe Decembri munus conſecrationis ſuſcepit in Eccleſia ſui Ordinis & patriæ. Per annos fermè viginti duos, tam in Urbe quam in Diœceſi, cuncta ſollicitudinis opera continenter egit. Aſſuit interim Synodo Provinciali Narbonenſi, celebratæ anno 1609. Ipſeque non ſemel Diœceſanam Synodum congregavit. tandem in patria, die 20. Novembris 1610. ætatis ſuæ 62. ſpiritum Deo reddidit, ſepultus in Eccleſia Carmelitarum, intrà ſacellum B. V. Mariæ de Monte-Carmelo. Scripſit Opera, quæ recenſentur *tomo II. Bibliothecæ Carmelitanæ, pag.*

M.

I.

MARCUS CARMELITA, Gondriæ & Inſularum Epiſcopus florebat anno 1280. teſte Joanne Balæo, Lib. de Scriptoribus Britanniæ Cent. 4. cap. 52. pag. 341. verbo, *Guilielmus Pagham.*

II.

MARCUS CONTARENO, nobilis venetus, patritio genere natus; Carmelita prudentiâ, morum ſuavitate illuſtris, Doctor Theologus, Archiepiſcopus Corphienſis ſivè Corcyrenſis Inſulæ in Epiro procreatus eſt, & Venetiis mortuus die 13. Novembris 1310. ſepulturam accepit in Eccleſia Carmelitarum, quorum e Necrologio id tranſcripſit Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Fundationum Conventuum Ordinis ſui p. 264.*

III.

MARCUS MORELLO, Carmeli Veneti Prior, Epiſcopus Democenſis, in Sclavonia, ſub Metropoli Spalatenſi, die 6. Aprilis an. 1348. Eccleſiam Ordinis ſui conſecravit ſolemni ritu cùm aliis ſex Epiſcopis. Obiit die 3. Junii anno 1349. ſicuti conſtat ex inſtrumento in eadem Eccleſia hodiè etiam perſeverante ſuper lapidem inſcripto, quod legi poteſt editum *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 942. num. 3312.*

IV.

MARTINUS DE ACUNA, ex Hiſpalenſi Diœceſi oriundus, alumnus Conventûs Eſcazeni, Theologus Petri Gironii Ducis Oſunæ, & Neapolitani pro Regis; inſtitutus eſt Epiſcopus Liparenſis ſub Meſſanenſi Archiepiſcopo in Sicilia die 11. Decembris 1585. Obiit Hiſpali ad ann. 1591. Scripſit, &c.

V.

MARTYNUS CUYPERS vel CUPER, & Latinè CUPERUS, Mechlinienſis Carmelita, Laurea Doctorali in Academia Lovanienſi anno 1534. inſignitus, anno ætatis ſuæ 36. Præfecturam ſuæ Provinciæ adeptus, Chalcedonenſis Epiſcopus die 14. Novembris 1541. Suffraganeus Cameracenſis ſub duobus Reverendiſſimis Archiepiſcopis, Domino *Maximiliano à Bergis*, & D. *Maximiliano* ex Comitibus *de* [illegible]*alhin*; fuit etiam Criſpinienſis Abbas anno 1547. & conſecravit ſeu benedictionem fecit anno 1545. ſuper *Franciſcam de Behaut* Abbatem S. Dionyſii Brocarcienſis. Obiit Foreſti dimidio milliari ab Urbe Bruxellis 9. Kal. ſextiles, anno 1572. inde ad Criſpinium delatus, poſt annos decem, ut fidem facit ipſius Epitaphium, quod è regione Altaris S. Landelini; quod etiam legere poteris in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 383.* vel in Galliæ Chriſtianæ *tomo III. pag. 110.* vel tomo II. Speculi Carmelitani, *p. 943. num. 3314.*

VI.

MARTINUS DE SOTO MAJORI, Luſitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, & inſignis ætate ſua Concionator etiam apud Alphonſum V. Regem Portugalliæ, Epiſcopus inſtitutus eſt Tripolitanus ſeu Tripolenſis in Provincia Philippenſi ſub Patriarchatu Conſtantinopolitano, nono Kalendas Octobris anno 1440. ut conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus Eugenii IV.*

VII.

MATTHÆUS ORLANDUS, Siculus, in oppido *Carinis*, Diœceſis Mazzarenſis, natus die 20. Octobris, ad omnes Ordinis ſui dignitates, ad ſupremam etiam uſque Præfecturam promotus, in Epiſcopum Cephaludenſem in Sicilia ſub Metropoli Meſſanenſi aſſumptus fuit à Clemente X. ex nominatione Regis Catholici die 25. Junii 1674. Obiit ibidem die 13. Novembris an. 1695. De illo agit fusè Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 400.-406.

VIII.

MATTHÆUS SCALEATA, Italus Carmelita, variis in negotiis Eccleſiaſticis occupatus, varioque ſtatu jactatus, Epiſcopus Lavellenſis in regno Neapolitano ſub Barienſi Archiepiſcopo inſtitutus anno 1364. ad Squillacenſem ſivè Scyllacenſem tranſlatus eſt Eccleſiam ab Urbano V. anno 1370. die 16. Kalend. Januarii, ſicuti patet ex Regeſtis Vaticanis anno 8. ejuſd. Pontificis; obiitque Matthæus ſub Bonifacio IX. anno 1392.

IX.

MATTHIAS DE COLONIA, à patria ſic denominatus, Pariſiis ſumpta Laurea Doctorali, redux in Germaniam, ab anno 1333. uſque ad annum 1334. Theologiam in Carmelo Bruxellenſi docuit, poſteà provinciæ ſuæ pro ſecunda vice (nam primùm fuerat anno 1326.) Definitor, Epiſcopus Roſſenſis & Colonienſis Suffraganeus factus fuiſſe creditur, & obiiſſe Bruxellæ anno 1359. Nam in tumultu Belgico circà annum 1578. tam hujus Epiſcopi Matthiæ, quam plurium aliorum virorum illuſtrium lapides ſepulchrales & Epitaphia ſublata, confracta, & diruta fuiſſe teſtantur Scriptores Carmelitæ inferioris Germaniæ. Scripſit, &c.

X.

MATTHIAS EMICH, ſivè DE EMICHE, Andernacenſis patriâ, profeſſione Boppardienſis Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, Epiſcopus Cyrenſis, à *Diethero* Archiepiſcopo Moguntienſi, Vicarii in Pontificalibus munus accepit; & anno 1477. *Joannem Klenck* electum Abbatem Monaſterii Rubricenſis Ord. præmonſtrat, & anno ſequenti 1478. *Joannem Appel* in locum defuncti Abbatis Selbotenſis *Conradi* ſubrogatum ſacravit. In fata conceſſit anno 1480. die 24. Maii, ſepultus in Carmelo Boppardienſi. Scripſit, &c. Hæc leguntur in Gallia Chriſtana, *tomo V. pag. 557. & 601.*

XI.

MICHAEL DE CARDENAS, antiqua & nobili Cordubenſis origine, natus eſt *Matriti*, & ibi poſteà Procurator Ordinis Carmelitani

M.

pro Hiſpaniarum Provinciis Generalis extitit, imò & Concionator eximius in aula Catholici Regis ſecundi, à quo die 18. Julii 1667. nominatus eſt Epiſcopus Rodericopolitanus vulgò *Ciudad Rodrigo*, & ſimpliciter *Civitatenſis*, ſub Metropoli Compoſtellana. Scripſit Opera, quæ referuntur in Bibliothecæ Carmelitanæ *tomo II. p. 448.*

XII.

MICHAEL MATHE, Italus Carmelita, religionis zelo, Litterarum ſcientia, vitæ ac morum honeſtate, aliiſque [illegible] virtutum meritis præclarus, à [illegible] VI. inſtitutus eſt Epiſcopus in Campania [illegible] Signinus, ob tranſlationem Guillelm[illegible] itidem Carmelitæ ad Eccleſiam Vincie[illegible] 5. Novembris 1348. uti legere eſt in B[illegible] ejus inſtitutionis, quæ prodiit ex Regeſto Romano, *tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 588.*

N.

I.

NATALIS DE VENETIIS, ſacræ Theologiæ Magiſter, ejuſdemque Facultatis in ſtudio Romano Profeſſor, ſpectatæ virtutis & eruditionis reconditæ famâ celebris Procurator totius Ordinis Carmelitani anno 1430. in Comitiis Generalibus apud Nannetas celebratis, iteritm in Comitiis Ravenſpurgi peractis anno 1434. ſedet Apoſtolica auctoritate Vicarius Generalis anno 1433. ab Eugenio IV. electus eſt Nonenſis in Dalmatia ſub Metropoli Jadrenſi, die 1. Februarii 1436. & obiit atque ſepultus Venetiis die 7. Januarii anno 1462. ſcripſit Opera, quæ inſcribuntur:

1. *In Metaphyſicam Commentaria*, Lib. II.
2. *In ſacram Scripturam Commentaria*, Lib. III.
3. *In ſecundam partem D. Thomæ*, Lib. II.
4. *Libellus ſupplex* ad Eugenium IV. pro confirmanda Carmelitarum præcedentia inter Fr. Mendicantes in Univerſitate Toloſana ſervanda oblatus, cui annuit idem Pontifex die 18. Februarii anno 1432. per Bullam *Juſtis & honeſtis, &c.* quæ prodiit tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 184.
5. *Libellus ſupplex* alter ad eumdem Eugenium IV. oblatus pro confirmanda Conſtitutione Martini V. prohibentis, ne Fratres Carmelitæ ad Ordines Monaſticos tranſeant, Carthuſienſi dumtaxat excepto. Annuit Romanus Pontifex Eugenius IV. per Bullam, *Paſtoralis Officii debitum*, *&c.* datam Romæ die 28. Martii anno 1432. & editam eodem tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 184.

Natalem de Venetiis egregiè celebrat præmemoratus Eugenius IV. illum inſtituens Vicarium Generalem, aſſumpto Bartholomæo Raccolio ad Epiſcopatum Maſſilienſem: uti videre eſt *tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 186.* Neque minùs celebrat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 945. num. 3322.* Ludov. Jacob, in *Catalogo Mſ. fundationum Ordinis Carmelitarum, pag. 266.*

II.

NICOLAUS BERNARDI, Carmelita Meſſanenſis, electus eſt Suanenſis Epiſcopus anno 1342. die decimo quarto Kalend. Auguſti; uti conſtat ex *Regeſto Vaticano 34. Epiſtola 135.* Obiit anno 1362.

Ita Ferdinandus Ughellus ſcribens de Epiſcopis Suanenſibus; ubi & animadvertit Suanæ Epiſcop. olim ſummo Pontifici ſubjectos immediatè fuiſſe: ſed à Pio II. Metropolitanæ Senenſis Suffraganeos eſſe declaratos: Suana equidem ſita eſt in Hetruria, ad Albim Fluvium. Vide quoque Bullarium Carmelitarum, *tomo I. p. 570.*

III.

NICOLAUS DE ARNULO, ſic dictus ab Urbe in qua natus, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis; ex Priore Trevirenſi Epiſcopus Azotenſis (in Libris Germaniæ legitur Epiſcopus *Acconenſis*) & ſub Reverendiſſimorum D. D. *Cunonis & Werneri Falckeſtein* Archiepiſcoporum Trevirenſium Suffraganeus, in ſpiritualibus & Pontificalibus Vicarius Generalis, mox animum vertit ad Eccleſiæ Agrippinenſis labentem ſtatum erigen- ejus non minùs quam ſuæ Religionis commodis ſtudioſè inſerviens. Altarium quæ conſecravit ipſe, non uno loco viget memoria. Carmelum quoque Trevirenſem multis & beneficiorum commodis ornavit, & eruditionis laudibus illuſtravit, ubi moriens anno 1392. ſepultus eſt monumentum in æde ſui Sodalitii magnificum relinquens.

Ita R. P. Bruerius è Societate Jeſu accuratus ſcriptor in ſuis *Annalibus Trevirenſibus, ad ann. 1367.* Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Appendice tomi IV. Annalium, pag. 1044.* Ludov. Jacob, in *Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 255.*

IV.

NICOLAUS SORBOLUS: Carmelita Venetus, moribus candidus & ingenio celebris, Epiſcopus electus eſt Scarpantenſis, & Venetiis mortuus atque apud Carmelitas ſepultus anno 1348. die 25. Septembris. Ejus temporibus, anno ſcilicet 1321. die 15. Martii, Joanne de Roccha Vicario Generali, & Carmeli Veneti Priore Marco Morello, pacta conventa ob pacem ſtabiliendam ſcribuntur inter Parochos S. Margaritæ & Fratres Carmelitas, ut levaretur difficultas inter utroſque jam dudum ſuborta. Sicuti notavit Ludovicus Jacob, in *Cataloga Mſ. fundationum Convent. Ord. Carmel. p. 265.*

V.

NICOLAUS SUDENSIS, vel SINDENSIS, Epiſcopus inſtitutus eſt à Martino V. ſummo Pontifice, anno 1419. ſub quarto Idus Januarii, dùm Mantuæ moraretur; prout conſtat ex Libro *de Proviſionibus Prælatorum* ſub eodem Pontifice, *folio 169.* inquit Ludovicus de Caſtro, in ſuo *Codice 1. Mſ. folio 120. verſo.* In Libro equidem citato de Proviſionibus Prælatorum legitur: *Fr. Nicolaus, Ordinis Carmelitarum, electus eſt Epiſc. Sudenſis quarto Idus Januarii 1419.*

PAULUS

P.

I.

PAULUS DE BISCONTIS, natione Siculus, ſacræ Theologiæ Doctor atque Profeſſor, anno 1451. prima die Novembris à Joanne Soreth, in Procuratorem Ordinis Carmelitani aſſumptus, anno 1464. Paulo II. Pontifici Maximo à Confeſſionibus ſacris eſſe cœpit, & an. 1467. ab eodem Pontifice ad Epiſcopatum Mazarienſem promotus ſexto Kalendas Decembris, & inde ad Metropolitanam Panormitanam ſedem tranſlatus anno 1469. octavo Idus Septembris. Panormi deceſſit anno 1473. uti cùm elogio legitur in *Bibliotheca Carmelitana tomo II. p. 528.*

II.

PAULUS DOMINICI DE BONONIA, ſimpliciter NAZAROTENSIS ſæpiſſimè dictus; quia ſede Nazarotenſi ſub Metropolita Lariſſenſi in Theſſalia donatus eſt à Bonifacio IX. anno 1391. die 18. Maii; prout indicat Bulla ejus inſtitutionis, quæ prodiit *tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 152.*

III.

PAULUS NERI BESSI, patria & Carmelit. profeſſione Florentinus, nobili genere natus, Doctor celeberrimi nominis, Theologus eximius, & Concionator non vulgaris, Epiſcopus Suanenſis in Hetruria ſub Archiepiſcopo Senenſi an. 1362. & obiit Romæ anno 1382. die 31. Decembris; teſte Ludovico Jacob, in *Catalogo Mſ. Fundationum Conventuum Ordin. Carmelit. p. 87.*

Meminerunt inſuper Pauli Neri Beſſi, Archivium & Necrologium Carmelitarum Florentinorum: Ferdinandus Ughellus, *tomo III. Italiæ ſacræ:* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. an. 1347.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 964. num. 3391.*

IV.

PAULUS-SIMON à JESU MARIA, ex nobili genere RIVOLA Genuæ natus, ibi ſolemnem inter Carmel. Excalc. die 12. Novembris 1595. Novitius induit veſtem. Animarum zelo accenſum Clemens VIII. miſit eum in Perſidem die 12. Julii anno 1604. Legatum Apoſtolicum ad Regem Perſarum Sciacha-Abbas. Legatione functus Romam rediit, & primariis ſuæ Congregationis dignitatibus pluries inſignitus, ibidem obiit in Monaſterio B. V. *Mariæ de Scala*, anno 1643. die 27. Julii. Scripſit, &c.

V.

PETRUS PAULUS A S...... Neapolitanus Carmelita Excalceatus, ex Illuſtri Dynaſtia *Pignatelli* ortus, & ſummi Pontificis Innocentii XII. conſanguineus, Ancyranus in Galatia Archiepiſcopus inſtitutus eſt, & honorificis Legationibus decoratus: nam ad Catholicum Hiſpaniarum Regem Legatus Apoſtolicus, ad ſacratiſſimum Leopoldum Imperatorem, & ad vener. Rempublicam Venetem Orator miſſus, ad Regem Perſarum, magna & ſolemni pompa, qualem in regionibus Catholicis conſpicimus, Hiſpahamum ingreſſus, & ad menſam magnifici Regis admiſſus, tandem apud Suratam obiit anno 17...

VI.

PETRUS AYA, inter Carmelitas notiſſimus ſacræ paginæ Profeſſor, electus eſt Tingarienſis in Mauritania Epiſcopus, 17. Kalendas Auguſti anno 1411. ut conſtat ex Actis Conſiſtorialibus Joannis XXIII. inquit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 946. num. 3328.*

VII.

PETRUS DE BERETTO, patriâ & profeſſione Narbonenſis Carmelita (quamquam in Schedis ad R. Patrem *Eſchard* ex Provincia miſſis Ordini Dominicano incautè adjudicatur) cùm eſſet *Clementi VI.* Papæ à ſacris confeſſionibus, ab ipſo promovetur ad Cathedram Graſſenſem, circà annum 1344. ſanè die 16. Januarii ejuſdem anni, Indict. XII. Petrus Graſſenſis Epiſcopus aderat præſens *ſubmiſſioni Ludovici Bavari Imperatoris factæ Clementi VI. per Humbertum Delphinum Vienn. & alios ejuſdem Ludovici Ambaſſiatores in Conſiſtorio publico*, inquit Stephanus Baluſius, tomo II. Miſcellaneorum, p. 273. ſedebat adhuc an. 1348. uti conſtat ex Teſtamento *Petri de Caſa* Epiſcopi Vaſionenſis, ſeu adminiſtratoris & Patriarchæ Hieroſolymitani: ipſum quippe eligi teſtator ad diſtribuendos Libros quinque Conventibus Ordinis Carmelitani.

Hæc leguntur *tomo III. Galliæ Chriſtianæ, pag. 1165. & 1166.* Quibus addenda reperiuntur in Bibliotheca Carmelit. *tomo II. p. 555. & 556.*

VIII.

PETRUS BRANDANUS, vernaculè BRANDAON, Uliſſiponenſis, Religioni Carmelitanæ mancipatus in patria an. 1557. Doctor Theologus Conimbricenſis atque Profeſſor, præclaruſque in ſuggeſtu Concionator magni nominis, ex nominatione Catholici Regis *Philippi II.* anno 1588. die 8. Auguſti inſtitutus eſt Epiſcopus *Promontorii Viridis* in Inſula Heſperidum vulgò dicta *Capo-Verde.* Ubi poſtquam annis aliquot manſiſſet, reverſus in patriam, deceſſit die 14. Junii anno 1608. in oppidulo *Telleiras* agri Uliſſiponenſis, ſepultus in Cœnobio Uliſſiponenſium Carmelitarum.

De illo conſule Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. p. 559.*

IX.

PETRUS DE CARRANÇA, Hiſpali natus, & Carmelitana veſte indutus anno 1583. die 25. Novembris, Provinciæ Bœticæ Præfectus an. 1613. Concionator in aula Catholici Regis *Philippi III.* ab eo nominatus eſt Epiſcopus *Boni-Aeris* in Peruvia ſub Metropoli *Rivi-Platenſi*, die 6. Aprilis anno 1620. & ibi obiit an. 1633. atque in Eccleſia Cathedrali ſub Ara maxima ſepultus. Scripſit, &c.

X.

PETRUS DE CASA, vel DE CÆSIS, Gallicè *des Maiſons*, natione Gallus, Provincia Aquitanus, patriâ Lemovix, ſacræ Theologiæ Pariſienſis Doctor, totius Ordinis Carme-

litani ſupremus Moderator anno 1339. Epiſcopus Vaſionenſis anno 1341. die 17. Decembris à Benedicto XII. conſtitutus: anno autem ſequenti 1342. die 7. Octobris à Clemente V. Patriarcha Hieroſolymitanus promotus, obiit ſanctiſſimè in pago d'*Entrechaux*, Diœceſis Vaſionenſis, cujus perpetuam adminiſtrationem ex auctoritate Apoſtolica ſervabat; & ſepultus in veteri Eccleſia, quæ modo viſitur extrà Urbem Vaſionem, cùm Epitaphio, quod legere eſt in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 562.*

X I.

PETRUS CLEMENS, natu & voto Carmelitico Uliſſiponenſis, ſacræ Theologiæ Magiſter & Concion. non incelebris, in Sardiniam Vicarius Generalis miſſus, ibi Epiſcopus Uſſelenſis ſub Metropoli Arborenſi inſtitutus eſt anno 1585. die 3. Januarii; ubi obiit circà annum 1601. Scripſit, &c.

X I I.

PETRUS DE FRANCKFORDIA, aliàs SPITZNAGEL, Francofurtenſis Carmeli alumnus, Doctor Theologus Colonienſis, & ex parte ſuperiorum Ordinis ſui ad Concilium Baſilenſe deputatus, Epiſcopus Myrrenſis & Suffraganeus Spirenſis promotus eſt anno 1444. & ibi defunctus anno 1465. Scripſit, &c.

X I I I.

PETRUS DE GUYMO, ſeu DE GUYMIS, Armoricus Brito, Carmelitarum Provinciæ Turoniæ alumnus, ſacræ Theologiæ Doctor: qui in Capitulo Generali anno 1482. celebrato Avenione, ad legendum pro primo anno ad Academiam Nannetenſem miſſus fuit. Sed an. 1497. die 23. Januarii Epiſcopus Citrenſis ſub Metropoli Theſſalonicenſi, & Suffraganeus Venetenſis in Armorica poſt obitum *Henrici Daradon* (de quo ſuperiùs dictum eſt p. 920.) inſtitutus eſt.

Hæc conſtant tùm ex *Actis Conſiſtorialibus Alexandri VI.* tùm ex *Communi Libro*, *Mſ.* Ordinis Carmelitani, *folio 62.* tùm ex *tomo II. Speculi Carmelitani*, *p. 948. num. 3336.* tùm ex Ludovico Perez de Caſtro, *Codice 1. Mſ. folio 131. verſo.*

X I V.

PETRUS ISIMBARDI, filius Marchionis Plebis Cairi (vulgò *fils du Marquis de la Piévre du Cair*) in illo Italiæ oppido paternæ ditionis natus eſt die 9. Septembris anno 1630. in ſacris Baptiſmi undis *Franciſcus* appellatus. Decennis puer in Curiam Imperatoris miſſus, per triennium inter Ephebos ſacræ Majeſtatis moram traxit. In Italiam redux Mediolanenſes inter Carmelitas profeſſionem emiſit die 8. Septembris 1646. Emenſus poſteà Philoſophiæ ac Theologiæ curſum, Neapoli Philoſophiam edocuit ſuos ſodales; deinde Doctorali Magiſterio Laureatus, in Romano Archigymnaſio *ſapientiæ* Lector Metaphyſices diù ſubſtitit. Intereà titularis Provincialis Scotiæ, Socius Reverendiſſ. Matthæi Orlandi tùm Procuratoris Generalis ex ſpeciali Pontificis *Alexandri VII.* diplomate nominatus anno 1659. die 7. Aprilis, tùm & Prior Cœnobii S. Mariæ Tranſpontinæ in Urbe conſtitutus, tandem ad ſedem Cremonenſem in Ducatu Mediolanenſi promotus anno 1670. die 6. Octobris conſecrationis munus die 19. ejuſdem menſis & anni ſuſcepit in Eccleſia S. Mariæ Tranſpontinæ, per manus Eminentiſſ. *Benedicti* Cardinalis *Odeſcalchi*; Aſſiſtentibus *Franciſco Marino* Epiſcopo Molphetenſi, & *Thoma de Aquino* Epiſcopo Sueſſano. Româ Cremonam profectus, hanc Urbem ingreſſus eſt die 13. Januarii anno 1671. Quinquennio autem nondum expleto in ſua ſede mortem oppetiit die 27. Septembris anno 1675.

Hæc referuntur tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 948. num. 3337.

X V.

PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS, Valentiæ in Hiſpania natus, veſtem ibidem Carmelitanam induit die 21. Novembris 1613. poſteà Lauream Doctoralem accepit, ſacram Theologiam edocuit, Aragonicæ Provinciæ præfecturam bis geſſit, & an. 1659. electus eſt Epiſc. Oriolenſis (vulgò *Orihuela*) die 10. Maii, ſed ante inaugurationem, extrema infirmitate præoccupatus, in ſua cella Valentina Spiritum Deo reddidit, ſepultus in ſacrario Templi Carmelitarum, cùm Epitaphio quod etiam legitur in Bibl. Carmel. t. II. p. 592. Ubi omiſſa eſt à P. Olignat.

Oratio Panegyrica S. Seraphici Doctoris Bonaventuræ habita die 14. Junii, in Regali Conventu S Franciſci: Valentiæ edita anno 1639. apud Joannem Marcal, *in-4.°*

Ita refert Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuis *Collectaneis*, *Mſ. folio 90. verſo.*

X V I.

S. PETRUS THOMAS, natione Gallus, Aquitanus Provinciâ, Diœceſi Petracorienſis, ſivè potius Sarlatenſis, in vico *le Breil* Parochiæ de *Sales Carovet*, propè Urbem *de Belver*, circà annum 1305. pauperibus, humilibus, ſed honeſtis parentibus natus, Carmelitis Condomenſibus nomen dedit anno 1325. Luteriam Pariſiorum circà annum 1341. remiſſus, Baccalaurei ſuſcepit inſignia. Procurator Generalis acclamatur in Comitiis Mediolanenſibus Ordinis ſui anno 1454. & Pariſios reverſus Doctoralem Lauream conſecutus eſt anno 1349. Ad ſedem Pactenſem promovetur an. 1354. ad Coronenſem an. 1359. & ad Conſtantinopolitanam anno 1364. cùm officio Inquiſitoris Generalis, & cùm dignitate Nuncii Legatique Apoſtolici ad plurimos Rei Chriſtianæ Regis & Principes. Moritur Famaguſtæ apud ſuos Fratres Carmelitas hoſpitans die 6. Januarii 1366. & in eorum Eccleſia ſepelitur cùm Epitaphio, quod legere poteris in Bibl. Carmelit. *tomo II. pag. 609. & 617.*

X V I I.

PETRUS TRIS, Bilbili ex nobilibus parentibus natus die 26. Junii anno 1623. in patria Carmelitanum habitum ſuſcepit die 20. Februarii 1637. & tyrocinium ibi poſuit anno 1639. die 2. Julii profeſſionem ſolemnem emittens. Inſtructus poſteà Litteris & monaſtica diſciplina, Philoſophiam docuit in Conventu Sangoſſæ, & Theologiam Cæſar-Auguſtæ, ubi Laurea Doctorali promeruit inſigniri die 28. Octobris 1652. Catalajubii Cœnobium, & Cæſar-Auguſtanum poſtquam rexit Prior, ad Præfecturam Provinciæ Aragoniæ fuit electus die 26. Aprilis 1670. Poſt triennium à Rege Catholico nominatus eſt Epiſc. Albarricenſis [Gallicè *Albarazin*] ſub Archiepiſc.

P.

Cæſar-Auguſtano, die 18. Decembris 1673. Conſecratus fuit Valentiæ in Eccleſia ſui Ordinis die 22. Aprilis 1674. per manus *Anaſtaſii Vives* (de quo ſuperiùs diximus pag.) aſſiſtentibus *Joanne-Baptiſta Sorribas*, quondam Carmelita & Epiſcopo Ampurienſi, & *Joſepho Barbera* Epiſc. Maronenſi, præſente & plaudente primaria civitatis Valentiæ Nobilitate. Poſſeſſionem ſuæ ſedis inierat per Procuratorem die 7. Martii ejuſdem anni: ac poſteà die 11. Junii Albarracinum (quod etiam *Lobetum vocant*) ſolemniter ingreſſus eſt. Ineunte verò anno 1675. deputatus eſt Generalis totius Aragoniæ, nomine & vice Cleri, ejuſque Regni Cæſar-Auguſtum Metropolim.

XVIII.

PETRUS VESPA, natione Italus, Vicentinus Carmelita & Prior, inſtitutus eſt Epiſcopus Paphenſis in Cypro, die 16. Julii anno. 1629. & Litteras ſcripſit ad Reverendiſſimum P. *Theodorum Stratum*, Nicoſiæ datas die 8. Septembris 1636. de quibus mentionem habet Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 620*.

XIX.

PETRUS, incognominatus, Florentinus Carmelita, ſacræ paginæ Magiſter, inſtitutus eſt Epiſcopus Nelienſis duodecimo Kalendas Auguſti anno 1363. uti conſtat ex *Libro tertio de Proviſionibus Prælatorum*, *ſub Urbano V. anno primo*.

XX.

PHILIPPUS FERRARIUS, natione Siculus, in Ordine Carmelitano clariſſimus, Epiſcopus Pacenſis (Gallicè *Badajox*) in Hiſpania creatus, à Bonifacio IX. purpura Romana decoratus, obiiſſe fertur ad annum 1431. Scripſit, &c.

R.

I.

RADULPHUS KULLÆUS, aliàs OKELLI, vel KULLEY, natione Hibernus, *Pontanæ*, ſivè *Dreghedæ* natus, juvenilem educationem accepit *Kildariæ* in Cœnobio Carmelitarum, in quo & veſtem induit. Omnigena eruditione atque ſpectabili virtutum exemplo clarus, totius Ordinis Procurator aſſumptus eſt à Joanne de Alerio Priore Generali in Capitulo Albienſi anno 1327. & à Petro de Caſa in Lemòvicenſi anno 1339. & in Lugdunenſi anno 1342.

Interim validâ jactatus tempeſtate à Joanne XXII. anno 1333. fuerat officio ſuo ſpoliatus, & ſucceſſorem viderat *Joannem Gilberti* uſque ad annum 1335. quo reſtitutus eſt in Nemauſenſibus Comitiis, & eodem munere functus eſt ad ann. uſque 1344. quo Epiſcopus Lethglinenſis ſeu Laglinenſis in Hibernia conſtitutus eſt die 6. Febr. à Clemente VI. Qui eum anno ſequenti 1345. ad Archiepiſcopatum Caſſalienſem tranſtulit, ubi diem ultimum exegit anno 1361. die 20. Novembris, poſtquam ſcripſiſſet:

1. *De Jure Canonico*, Lib. I.
2. *Epiſtolas Familiares*, Lib. I.
3. *Alia Opera*, teſte Jacobo Varæo, *Lib. I. de Scriptoribus Angliæ*, *num. 546*. Vide ſimul Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. p. 666. &c.* necnon Ludovicum de Caſtro, *Codice 2. Mſ. Provinciarum fol. 68. verſo*.

II.

RAPHAEL LLINAS, Majoricenſis Cœnobii Carmelita, & in eo ſacræ Theologiæ Profeſſor, Prior extitit Conventus Gerundenſis, & Provinciæ ſuæ Cataloniæ Definitor: die 27. Junii 1537. à *Pio III.* Pontifice Maximo Epiſcopus Chryſopolitanus Titularis in Macedonia, ſub Metropoli Philippenſi electus eſt, Suffraganeus & ſimul Diœceſeos Majoricenſis: quam per aliquot annos, abſente Campegio proprio Epiſcopo, gubernavit. In ſuo Majoricenſi Cœnobio deceſſit die 4. Junii 1558. & ibi ſepultus cum Epitaphio, quod refert æque ac ejus Operum Catalogum Bibliotheca Carmelitana, tomo II. p. 669.

III.

RICHARDUS MYSSYN, aliquando MESSINIUS, vel MESINUS, Anglus Carmelita, Doctor Theologus, quem ob eruditionis & pietatis ſplendorem *Calixtus III.* poſt obitum Nicolai, Elegit Epiſcopum Dromorenſem in Provincia Armachana die 29. Julii 1457. ſicuti conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus* hujus Pontificis.

IV.

RICHARDUS NORTHALIS, Londinenſis Carmelita, *Richardo II.* Anglorum Regis notus ob conciones, eruditionem, cæteraſque animi dotes, à *Bonifacio IX.* inſtitutus eſt Oſſorienſis Epiſcopus in Hibernia ſub Metropoli Dublinenſi, & conſecratus anno 1387. ſubinde an. 1391. & 1394. ab eodem Richardo Rege ad eumdem Pontificem miſſus eſt Legatus. Anno autem 1396. promotus ad Archiepiſcopatum Dublinenſem, ibidem obiit anno 1397. die 20. Julii. Scripſit, &c. Ad tempus Hiberniæ Cancellarius fuiſſe refertur.

V.

RICHARDUS QUYE, Anglus Carmelita, Doctor Theologus, virtutum & muſarum cultor, Concionator eximius, Epiſcopus Clonenſis in Hibernia ſub Caſſelenſi Metropolita inſtitutus eſt anno 1340.

Hujus meminerunt Joannes Balæus in Catalogo Scriptorum Angliæ, ubi de Galfrido Alievaunt, *Cent. 5. cap. 39*. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. anno 1397. num. 4. & anno 1340. num. 3. p. 569*. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 965. num. 3393*.

VI.

RICHARDUS DE TAUSINARIO, Mediolanenſis Carmelita, virtutis eximiæ ac eruditionis merito præclarus, à *Clemente VI.* Epiſcopus Chriſtopolitanus inſtitutus eſt die 14.

R.

Maii anno 1351. prout in ejus Bulla inſtitutionis legitur, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 590.*

VII.

ROBERTUS BERTHELOT, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ *Juliacenſis*, Diœceſi Lingonenſis, in Decanatu Barri, ad fluvium Sequanam natus, apud Lugdunenſes Carmelitas profeſſionem emiſit ſolemnem die 20. Auguſti 1579. Primariis Ordinis ſui dignitatibus cohoneſtatus, & Laurea decoratus Doctorali in Alma Pariſienſi Academia die 9. Maii 1594. per avunculi ſui *Jacobi Maiſtret* liberam abdicationem, ad Epiſcopatum Damaſcenum ſimul & ad Suffraganeatum Lugdunenſem, diplomate Pontificio *Clementis VIII.* dato Romæ 6. Kalendas Decembris 1601. aſſumptus fuit; & ex ſpecialibus Chriſtianiſſimi Regis Ludovici XIII. Litteris declaratur die 6. Aprilis 1620. Huic Majeſtati à Conſiliis & eleemoſynis.

Anno 1618. dedicavit Templum ſeu Eccleſiam Conventûs FF. Eremitarum S. Auguſtini Molini Boiorum, ſub nomine *S. Agnetis*; ſicuti refertur in Gallia Chriſtiana, tomo IV. pag. 192. num. ex. S. Franciſco Saleſio Robertus amicitia intima junctus, ei in ultimo agone piam operam præſtitit Lugduni die 28. Decembris 1622. ſacrumque hujus Sancti Præſulis cadaver Pontificalibus ſuis indumentis mutuò commodatis, in funebri pompa indui curavit: quæ jam reliquiarum loco ſervantur apud Carmelitas Lugdunenſes.

Effigiem prætereà Jeſu-Chriſti ligneam ab eodem S. Franciſco Saleſio Robertus acceperat, quam R. P. *Joanni à S. Joanne* Concionatori Regio dedit, apud Billetas Pariſienſes defuncto. Deindè hæc effigies in manus P. *Damaſi* ibidem ſepulti tranſmiſſa, ad R. P. *Nicolaum à Sancto Placido* ibidem defuncto tranſiit: ex quo pervenit in manus R. P. *Barnabæ à S. Mathurino* ibidem ſepulto: qui ſuam ante mortem conſanguineo P. *Joanni-Baptiſtæ* (*Dugué*) præſatam effigiem dono tradiderat; quam dictus *Joannes-Baptiſta* Sorori ſuæ Domnellæ *Dugué* Turonibus commoranti dedit. Hæc autem Domnella *Dugué* morti proximâ eamdem crucifixi effigiem dedit R. P. *Michaeli à S. Franciſco*, qui huic Domnellæ *Dugué* erat à ſacris confeſſionibus; & nobis anno 1750. per Turones tranſeuntibus eamdem effigiem tangendam & manibus contrectandam in Carmelo Turonenſi tradidit, ſimul & verùm hac de re teſtimonium propriâ ſyngraphâ ſignatum. Vivit etiam in eodem Carmelo hodiè præfatus R. P. *Michael* octogenario major, die 9. Januarii 1752.

Robertus Berthelot obiit Lugduni die 23. Novembris 1630. in Eccleſia Carmelitarum ſepultus, ad ſacelli *S. Catharinæ* limina, quod ipſe vivens ædificari curaverat: ſepultus, inquam, & ex ultimâ voluntate indutus iiſdem Pontificalibus veſtimentis, quæ ſimilem ad pompam funebrem *S. Franciſcus Saleſius* geſtierat. Vide Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. pag. 668.*

VIII.

ROBERTUS MASCALLUS, natione Anglus, Ludloviæ in Cambria natus, Carmelitanam religionem ab adoleſcentia profeſſus, Lauream Doctoralem in Academia Oxonienſi obtinuit. Tantopere ſuos inter Fratres eruditione, *inquit Joannes Lelandus*, juxta ac virtute profecit, ut ab omnibus impensè dilectus, ab *Henrico IV.* ſecretis ad motus fuerit; & Lègatus ad exteros haud ſemel miſſus. *Henrico* etiam *V.* adeò charus, ut ad Epiſcopatum Herefordienſem ſub Metropolita Cantuarienſi ſexto nonas Julii 1404. promotus fuerit, & anno 1415. cùm duobus aliis Præſulibus Anglis ad Concilium Conſtantienſe Legatus. Unde in patriam reverſus, obiit *Ludloviæ* (Godwino *Londini*) inter ſuos Fratres die 22. Decembris 1418. tumulo conditus Alabaſtrino.

Celebrem Roberti Maſcalli mentionem habent Antonius à Wood, in Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis, tomo II. pag. 103. art. 31. col. 2. & alii auctores graviſſimi citati in Bibliotheca Carmelitana, *pag. 6 . . . . tomi ſecundi.*

S.

I.

SALVATOR SCAGLIONEUS, vernaculè SCAGLIONE, Theanenſis ex nobilibus parentibus, *Hieronymo Scaglione* & *Gavina Albertina* natus anno ineunte 1623. Baptiſmalibus undis luſtratus eſt die 24. Februarii. Ad Carmelum Neapolitanum puerulus acceſſit, & in legitima ætate conſtitutus in eodem majori Carmelo vota dixit die 28. Maii 1639. A ſtudiorum abſoluto curſu uſque ad Inſulas quibus decoratus eſt anno 1673. honorificos ad ſui Ordinis Gradus continuo aſcendit. Nam anno 1649. die 30. Auguſti Magiſter ſacræ Theologiæ acclamatus fuit; anno 1668. Prior majoris Ædis Neapolitanæ inſtitutus, anno 1670. die 3. Maii Præfectus ſuæ Provinciæ: anno 1672. die 1. Junii Conſultor S. Inquiſitionis per univerſam Neapolitanam ditionem. Verùm & ad concionandi munus advocatus, Bononiæ in antiquo *Divæ Virginis de Gratiis* templo, nuper Carmelitis conceſſo, Quadrageſimales conciones eodem anno 1672. pari omnium ordinum concurſu & plauſu ad populum habuit. Subindè à Meſſanenſibus invitatus, in primario Urbis Templo, anno 1673. maxima hominum excipitur expectatione. Auditus etiam fuit ſimiliter copioſo & frequenti plauſu, *Capuæ*, *Panormi*, ſed præſertim *Neapoli* ubi non tantum patrio ſed etiam Hiſpanico idiomate in *Sacello Regio* iterùm atque iterùm oravit è ſuggeſtu.

Hunc ex fama & egregiis tot animæ dotibus demiratus Catholicus Hiſpaniarum Rex, ad Stabienſes Inſulas [*Stabiæ* Civitas aliter *Caſtrum ad Mare*, ſeu *Caſtellum Stabienſe*, vulgò *Caſtel-à-Mare-di-Stabia*] ſub Metropoli Surrentina nominavit. Romæ tunc præſens aderat Salvator die 6. Junii 1678. ſed Neapolim paulòpoſt reverſus, conſecrationis munus ſuſcepit Dominica die 26. ejuſdem menſis in Templo Carmeli majoris, per manus Eminentiſſ. Cardinalis Inici Carraccioli

Archiepiſcopi

Digitized by Google

S.

Archiepiſcopi Neapolitani; aſſiſtentibus D. D. Dominico Cecino Gravinenſi & Hieronymo Rocca Hclano Epiſcopis; preſente cùm frequenti nobilium corona, Valeziorum Marchione Neapolitanorum Pro-Rege. Inde ſedis poſſeſſionem iniit die 5. Julii, & die ſequenti 6. *Caſtrum ad Mare* ingreſſus eſt; ubi diem extremum ſolvit die 9. Julii 1681.

Salvator Scaglione inter Academicos Panormi Reaccenſos Aggregatus, multa ſcripſit & edidit idiomate Italico, quæ inſcribuntur ejus inter Conciones.

1. *Conciones Panegyricæ in honorem Beatæ V. Mariæ Matris Dei.* Neapoli apud Hæredes Cavalli, anno 1661. *in-4.°*

2. *Concio de B. Catharina Bononienſi*, Bononiæ habita & edita anno 1672. *in-4.°*

3. *Concio de Beato Bernardo Ptolomæo Olivetanorum fundatore.* Neapoli, anno 1675. *in-4.°*

4. *Oratio Funebris* in exequiis *Sebaſtiani Lupez del Hierro, Marchionis Caſtri Fortis*, habita Neapoli in Templo S. Mariæ Novæ; & ibidem edità apud Ludovicum Cavalli, anno 1667. *in-4.°*

5. *Concio Panegyrica de Epiſtola Beatæ V. ad Meſſanenſes*, habita in primaria Æde Meſſanæ die 3. Junii anno 1673. & eodem anno edita Coſentiæ apud Joannem-Baptiſtam Rubeum, *in-4.°*

6. *Concio de Laudibus Sanctæ Spinæ, quæ Genuæ aſſervatur.* Neapoli, apud Ludov. Cavalli, anno 1667. *in-4.°*

7. *Panegyrici ſacri de Sanctis.* 1. vol. apud Franciſcum Paci, 1672. *in-4.°*

8. *Orationes* ſivè *Conciones Hiſpanico Sermone dictæ coram Neapolitanis Pro-Regibus* in ſacello Regio, & editæ Neapoli eodem anno 1672. apud eumdem Paci, *in-4.°*

Salvatorem Scaglioneum celebrant Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuis *Collectaneis*, *Mſſ. tomo I. folio 162. verſo.* Ibidem *Codice 3.* Mſ. Notitiæ variæ inſcripto, *fol. 93. verſo.* Andreas Gargſi, Neapolitano in Carmelo majori Primarius Profeſſor, in *Schedis*, *Mſ.* ad nos miſſis anno 1747. Nicolaus Toppi, & alii citati in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 708.*

II.

SANCIUS DULL; vel DE UL, ſic denominatus ab oppido *Ul*, quod antiquum fortalitium ſuiſſe Regni Aragoniæ, ejuſque incolas ſimul & jura in oppidum *Regium* vulgò *el-Real*, ad an. 1301. ædificatum tranſmigraſſe; refert Hieronymus Zurita, in Annal. Regni Aragoniæ, *t. I. L. V. c.* 49.

Sancius in Diœceſi Pampelonenſi natus, apud Carmelitas omni doctrina imbutus, quo in ſacris Libris evolvendis, Theologicis quæſtionibus, & utriuſque Juris difficultatibus enodandis, nullus major, Pœnitentiarium Apoſtolicum in Curia Avenionenſi ſub *Clemente V.* & *Joanne XXII.* jam dudum agebat; cùm Epiſc. Segobricenſis, cui ſedes Albarracinenſis unita, electus eſt; & confirmatus à ſummo Pontifice, atque conſecratus menſe Martio, Dom. 4. Quadrageſimæ an. 1319. Annis triginta ſeptem Eccleſiam ſuam ſtrenue rexit, & Avenione feliciter obiit anno 1356. Scripſit, &c.

III.

SEBASTIANUS AB ALEXANDRO, Italus, die 28. Octobris 1603. in oppido *Motta-Sancti Joannis*, Diœceſis & agri *Urbis-Regii* in Calabria natus, profeſſionem ſolemnem emiſit in Conventu *Cathanzari* ejuſdem Provinciæ Calabriæ die primâ Novembris anno 1619. In Academia Patavienſi Doctor Laureatus, S. Inquiſitionis Conſultor in Regno Neapolitano deſtinatus eſt die 15. Februarii 1650. & in Urbe Conſultor ſacræ Congregationis ab *Indice* die 29. Auguſti 1667. Protereà in Theologum aſſumptus fuit à duobus S. R. E. Cardinalibus, nempè *Julio Sabellio*, & *Ciriaco Roccio.*

Intereà Provinciam ſuam Calabriæ bis rexit Præfectus; Neapolitanum Cœnobium majus Prior quadriennio integro moderatus eſt: necnon in Aſſiſtentem Generalem totius Ordinis ſui pro Italiæ Provinciis aſſumptus fuit in Comitiis Generalibus anno 1660. Romæ celebratis. Tandem à *Clemente X.* nominatus Epiſcopus Rubenſis ſub Metropoli Barienſi die 15. Januarii 1672. conſecrationis munus ſuſcepit die 25. Februarii ſequentis (una cùm *Ludovico Mala-Spina* itidem Carmelita) per manus *Benedicti* Cardinalis *Odeſchalchi*; Aſſiſtentibus *Jacobo de Angelis*, olim Archiepiſcopo Urbinate, & *Frederico Baldeſco* Archiepiſcopo Cæſareæ, in Eccleſia *S. Mariæ Tranſpontinæ* Carmelitarum. Roma egreſſus, Neapolim acceſſit: indè venit *Rubos* die 14. Maii; cùm prius ad diem 10. Aprilis, poſſeſſionem dignitatis iniiſſet. Verùm paucis menſibus in ſede expletis, obiit Rubis die 29. Decembris 1672. morbo in viſitatione ſuorum ſubditorum infirmorum, quorùm tunc magnus numerus erat, contracto; in quo charitatis officio aſſiduus erat, ſepultus eſt; ut ante mortem præſcripſerat, in Eccleſia Confraternitatis B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo; *Divo Vito* ſacra. Scripſit ediditque Opera, quæ referuntur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 712.*

IV.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, Luſitanus; ex nobili familia DE MATAMOROS, Carmelita Excalceatus, ſacræ Theologiæ per annos viginti Lector, Ulisſiponenſis Prior, & Provinciæ Luſitaniæ Præfectus, ob præclara virtutum chriſmata, ad Epiſcopatum Meliaporenſem in Indiis Orientalibus intrà Gangem, ſub Metropilita Goano inſtitutus eſt anno 1659. Scripſit, &c.

V.

SYBERTUS DE TROISTORP, ſivè DE BOPPARDIA, ejuſdem Civitatis in Cœnobio profeſſionem Carmelitanam emiſit, poſteà ſacræ Theologiæ Profeſſor, inſtitutus eſt Epiſc. Malvaſienſis in Mauritania, & Trevirenſis (ut creditur) Suffraganeus. Etenim Boppardia ſivè *Bodobriga* eſt Urbs parva Germaniæ (*Boppart* vel *Boppre* vulgò dicta) ad Rhenum fluvium in ditione Trevirenſi; anno 1312. oppignorata fuit *Balduino* Archiepiſcopo Trevirenſi ab *Henrico VII.* Imperatore illius fratre, & anno 1494. perpetuò unita Electoratui Trevirenſi; ſub *Joanne Badenſi* ejus Archiepiſcopo.

Sybertus ibidem obiit, & in Carmelo Boppardienſi, quem fundis, pecuniis & Libris ditavit, ſepultus an. 1359. Kalendis Octobris, in Choro ſub inſigni lapide ipſius effigiem in Epiſcopali ornatu exhibente, cùm Epitaphio. Scripſit.

In IV. Libros Sententiarum Commentaria, Mſ. Quibus in præfata Bibliotheca ſervatis quemdam Carmelitam uſum fuiſſe aſſerit R. P. Jacobus Milendunck, hujus Cœnobii Prior Boppardienſis; ſicuti legitur *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 954. num.* 3353.

S.

V I.

SIMON DE RUBO, natione Gallus, patria Metenſis, Carmelita Provinciæ Franciæ, in ſacra Theológia Magiſter, Epiſcopus Panadienſis ſivè Panedis in Phoenicia, & Suffraganeus Metenſis ſub *Georgio de Baden* Epiſcopo Metenſi. Obiit Divoduri Medio-Matricum, ânno Chriſti 1482. die 26. Novembris; prout refert Martinus Meuriſſus, in *Hiſtoria Epiſcoporum Metenſium*, & ex iſto Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Epiſc. Ordinis Carmelitici.*

V I I.

SIMON DE WORMATIA, aliàs DE DUREN; quia Germanus, patria Durenſis fuit, Epiſcopus Magionenſis & Suffraganeus Wormatienſis, ex humanis abiit, & ſepulturam accepit in Carmelo Wormatienſi ann 1478. die 28. Auguſti, ſub *Reinhardo* Epiſcopo: ſicuti referunt *Acta Conſiſtorialia Calixti tertii*, & Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. in Appendice, p. 1059.*

Hic Simon, tametſi Germaniæ Provinciæ alumnus, apud Toloſates ſtuduit expenſis ſuæ Provinciæ, an. 1429. & 1430. Prior Aquiſgrani ab an. 1439. ad an. 1442. incluſivè quo Coloniam miſſus fuit ad legenda Biblia, & peragendos alios gradus Academicos. Ab anno 1444. ad annum 1448. Priorem egit Coloniæ atque Definitorem. Ab anno 1449. an annum 1457. Pœnitentiarium Coloniæ geſſit. Deinceps agente Reverendiſſ. Domino & Principe Wormatienſi, aſſumptus fuit in Epiſcop. Magionenſem & Suffraganeum Wormatienſem.

V I I I.

SIMON UTIN, natione Gallus, Prior Maubertini Regii Pariſienſis Cœnobii nominatus eſt anno 1482. in Comitiis Generalibus Avenionenſibus. Aſt anno 1501. die 5. Julii inſtitutus fuit titularis Archiepiſcopus Archadienſis, & Suffraganeus Catalaunenſis ad exercenda Pontificalia: ſicuti conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus Alexandri VI.* necnon ex *Communi Ordinis Carmelitarum Regeſto Mſ. folio 65.*

I X.

STEPHANUS BROUNE, natione Scotus, Doctor Theologus, *Eduardo I.* Anglorum Regi notus, aſt *Eduardo III.* charior, electus eſt Epiſcopus Roſſenſis in Hibernia, ſub Metropolita Caſſelienſi, 10. Kalendas Maii 1399. ut legitur *Lib. I. de Proviſionibus Prælatorum ſub Bonifacio IX. anno 10. folio 81.* Scripſit &c.

X.

STEPHANUS CALVENSIS, ita dictus à Calvio civitate Regni Neapolitani in terra laboris, poſt liberam *Joannis Andirani de Galiano* ceſſionem factam in manibus Cardinalis *Stephani Auberti*, ad ſedem Calvienſem ſub Metropoli Capuana inſtitutus eſt Epiſcopus à Clemente VI. 5. Idus Februarii 1343. ſicuti conſtat ex Bulla inſtitutionis, & ex Epiſtola commendatitia quam idem ſummus Pontifex ſcripſit ad Joannam Siciliæ Reginam, & edita in *Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 575.* necnon ex *tomo VI. Italiæ ſacræ*, ubi Ferdinandus Ughellus agit *de Calvenſibus Epiſc.*

X I.

STEPHANUS DE GABANRARIO, natione Gallus, anno 1472. in Comitiis Carmelitarum Generalibus Aſtæ celebratis, deſtinatus ad legenda Biblia in Toloſano ſtudio pro an. 1475. & ad alios actus Scholaſticos pro laurea obtinenda ſubeundos. Et anno 1488. quarto decimo Kalendas Maii Epiſcopus Philadelphienſis in Patriarchatu Antiocheno electus eſt; ſicuti referunt Acta Conſiſtorialia Innocentii VIII. in quibus expreſſe legitur: *Frater Guillelmus de Gabanario Ordinis Carmelitarum ſacræ Theologiæ Profeſſor, electus Epiſc. Philadelphienſis 14. Kalendas Maii.* Idem legitur Lib. VI. Bullarum ejuſdem Innocentii VIII. fol. 278. Commemoratur etiam die 7. Idus Junii anno 1490. Lib. eodem Bullarum folio 92. ut animadvertit Ludovicus Perez de Caſtro, in ſuo *Codice 1. Mſ. folio 130. verſo.* Unde hic Stephanus idem eſſe videtur atque Guillelmus de Gabanario, cujus mentio ſuperius facta eſt, pag. ſeu columnâ 917. & 918.

X I I.

STEPHANUS, aliàs FRANCISCUS BRANBURG, natione Anglus, ſingulari virtutum laude clarus, ad Epiſcopatum Roſſenſem in Hibernia promotus fuit anno 1428. 3. Kalendas Decembris; ſicut enuntiant *Acta Conſiſtorialia Martini V.* teſte Ludovico Perez de Caſtro, in ſuo *Codice 1. Mſ. folio 182.*

X I I I.

STEPHANUS GUILIELMI, Neapolitanus Carmelita, Pœnitentiarius Apoſtolicus, electus eſt Archiepiſcopus Duracenſis in Dalmatia Metropolitanus, 3. Nonas Junii 1394. Poſteà promotus eſt ad Eccleſiam Potentinam in Regno Neapolitano; ſed quia neglexit Litteras ſuæ tranſlationis infrà tempus ſibi dari; in ejus locum alter inſtitutus eſt Epiſcopus Potentinus ſeptimo Idus Febr. anno 1399. Hæc conſtant ex *Libro Proviſionum Bonifacii IX. anno 5. folio 84.* & ibidem *anno 10. folio 16.*

X I V.

STEPHANUS PATRINGTON, natione Anglus, patriâ Eboracenſis, Doctor Oxonienſis, Concionator exquiſitus, Provinciæ per univerſam Angliam, in qua mille quinginti ad tuendam fidem Catholicam & libertatem Eccleſiaſt. illuſtres decertabant, Præfectus eluxit, *in Trivia & Quadrivio eruditus*, inquit Thomas Walſingham, in Hiſtoria Anglicana ad annum 1414. *Henrici V.* Regis Anglorum & aliorum Principum Confeſſarius, ad ſedem Menevenſem electus eſt Kalendis Februarii anno 1415. & eodem anno ad diem 19. Junii conſecratus fuit Maidſtonæ. Subinde Conſtantiam ad Concilium Generale profectus, illi interfuit: & paulopoſt electionem *Martini V.* an. 1417. 18. Kalendas Januarii, tranſlatus eſt ad Eccleſiam Ciceſtrenſem; in qua obiit, ſi credas Antonio à Wood, in Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis, *tomo II. p. 104.* obiit autem Londini incunte anno 1418. inter ſuos Carmelitas ſepultus, ſi fidem dabis Danieli à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 955. num. 3360.* Scripſit, &c.

Ludovicus Perez de Caſtro in ſuo Codice 1. Mſ. p. 82. non omiſit ad laudem ejus roborandam, elogium quo eum vocat Walſinghamus, *in Trivio & Quadrivio eruditum virum.* Nam eo tempore *Trivium* vocabant Grammaticam, Rethoricam & Dialecticam: *Quadrivium* autem appellabant Arithmeticam, Geometriam, Muſicam & Aſtronomiam. Unde Matthæus Pariſius in Hiſtoria

S.

Anglicana, ad annum 1252. pag. 559. col. 1. loquens *de Joanne de Baſingeſtokes* ait: » Magiſter » Johannes de Baſingeſtokes, Archidiaconus Le- » griæ, vir quidem in Trivio & quadrivio expe- » rientiſſimus, Græcis ac Latinis Litteris ad ple- » num eruditus, viam univerſæ carnis ingreſſus » eſt. » Et ibidem paulo inferiùs: » quædam pu- » ella, nomine Conſtantina, nondum vigeſimum » agens annum, virtutibus prædita, omnem Trivii » & Quadrivii noverat difficultatem.

T.

I.

THOMAS SCROPUS, aliàs BRADLEY, quia patriam habuit Bradleyeum ſivè Brackleium, oppidum Angliæ in Comitatu Northamtonenſi. Primùm Monachus Ordinis S. Benedicti, ad Norvicenſes Carmelitas tranſiit; apud quos pietatis & pœnitentiæ aſcetica vita clarus, à Nicolao V. electus eſt Epiſcopus Dromorenſis in Hibernia ſub Armachana Metropoli, 5. Idus Januarii anno 1450. Poſt acceptam autem Epiſcopalem dignitatem, ad Rhodianos milites legatione functus eſt. Qua quidem abſoluta in Angliam rediit, Epiſcopatu libentiſſimè abdicato, Carmelitarum diſciplinæ ſe denuò ſubmiſit in Cœnobio *Lovetoſti*, ejuſdem Ordinis, ad limites *Sudolvogiæ*; in quo ad decrepitam uſque ætatem vixit, anno 1491. die 15. Januarii moriens fermè centenarius. Scripſit, &c.

I I.

THOMAS DE CANDAVIA, ideò dictus, quia ex Ordine Carmelitano aſſumptus eſt ad ſedem regionis Macedoniæ quæ *la Canovia* etiamnum dicitur, ſub Archiepiſcopo Dyrrachino complectens parochias dumtaxat viginti quatuor, cùm Eccleſia Cathedrali *Sancto Joanni* dicata in monte & oppidulo *Babuichi* dicto. Is Thomas an. 1362. die 16. Octobris benedixit Cœmeterium Carmelitarum Semurienſium; ſicuti conſtat ex Inſtrumento Mſ. ibidem aſſervato, & citato *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 933. num. 3268.*

I I I.

THOMAS COLBIUS, Norwicenſis Carmelita, Doctor Laureatus, Concionator facundus, anno 1412. die 11. Martii electus eſt Epiſc. Elphinenſis in Hibernia ſub Metropli Tuamenſi: & indè tranſlatus eſt anno 1414. die 9. Februarii ad Eccleſiam Liſmorenſem ſub Metropoli Caſſelienſi; ut refert Jacobus Waræus Lib. II. de Scriptoribus Hiberniæ, pag. 128. Qui & animadvertit, quod Eccleſia Liſmorenſis jam pridem Waterfordienſi unita, ſuos Antiſtites Liſmorenſes ſimul & Waterfordienſes denominare conſueverit. Thomas Colbius ſcripſit, &c.

I V.

THOMAS DE FARIA, Luſitanus, Profeſſionem emiſit in Oliſſiponenſi Carmelo, die 24. Martii 1581. In Univerſitati Conimbricenſi Lauream Doctoralem adeptus, Epiſcopus Targenſis in Africa, & Suffraganeus Oliſſiponenſis die 22. Auguſti 1616. Conſecrationis munus ſuſcepit in patrio Conventu die 16. Januarii 1617. per manus F. *Hieronymi de Govea* Epiſcopi Funchalenſis. Obiit in patria die 16. Octobris 1628. ſepultus cùm Fratribus ſuis. Scripſit, &c.

V.

THOMAS PEVERELL, apud Lelandum PIPERELL, apud alios PIEREVILL, in Comitatu Suffolcienſi, nobili ortus familia, Doctor Oxonienſis, Socius *Joannis de Raude*, Prioris Carmelitarum Generalis inſtitutus eſt in Comitiis Francofurti celebratis anno 1393. Poſt biennium exeunte menſe Octobri 1395. electus fuit Epiſcopus Oſſorienſis in Hibernia ſub Metropoli Dublinienſi. Anno 1398. die 23. Januarii tranſlatus eſt ad Eccleſiam Leglinenſem ſeu Lecblinenſem pariter in Hibernia ſub eadem Metropoli Dublinienſi. Eodem anno 1398. die 2. Julii, promotus fuit ad Eccleſiam Landavenſem in Anglia ſub Metropoli Cantuarienſi. Inde tranſlatus eſt ad ſedem Wigornienſem anno 1407. Ubi cùm ſediſſet an. decem, diem clauſit extremum die 1. Martii 1417. & in Eccleſia ſua ſepultus. Scripſit, &c.

V I.

THOMAS VITECOC, Gallus Carmelita, Epiſcopus Candavienſis in Macedonia ſub Archiepiſcopo Dyrrachino, migravit Pariſiis die 20. Junii anno 1403. Sepultus in Eccleſia Regii Cœnobii Carmelitarum Maubertini cùm Epitaphio Gallico, quod legere eſt in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 832.*

V I I.

TIMOTHEUS BERARDUS, Genuenſis Carmelita, publicus ſacræ Theologiæ Profeſſor in Academia Papienſi, Prior Genuæ, Commiſſarius & Viſitator Generalis Siciliæ, atque totius Ordinis Carmelitani Procurator in Curia Romana, inſtitutus eſt Epiſcopus Naulenſis (vulgò *Noli*) ſub Genuenſi dominio & Metropoli, die 12. Octobris 1587. Poſtquam ſuam diù rexit laudabiliter Eccleſiam, obiit Genuæ die 18. Aprilis an. 1616. ſepultus in Eccleſia Carmel. Excalc. Scripſit, &c.

V I I I.

TIMOTHEUS PEREZ, origine Hiſpanus, nobili familia ex Urbe *Malaca*, natus eſt Panormi in Sicilia, anno 1595. Religioſum habitum ſumpſit in Conventu *B. Virginis Annuntiatæ*, propè Drepanum celeberimo, ibique profeſſionem emiſit die 18. Junii 1612. ſuæ Provinciæ in Præfectum electus eſt die 2. Auguſti 1628. Titularis autem Epiſcopus antiquæ Babylonis, quæ vulgò *Bagdat* ſæpiùs nuncupatur, inſtitutus eſt die 2. Auguſti 1632. ſimulque deſtinatus Coadjutor, cùm futura ſucceſſione, Præſulis Aſpahamenſis, in Regia Perſarum Civitate: quo circà à nonnullis interdùm *Aſpahamenſis* Epiſcopus vocatur. Poſtmodum titulum Eccleſiæ Lyſtrienſis in Lycaonia obtinuit, ſub quo & obiit. Anno currente 1634. in Hiſpaniam venit, & Suffraganeus fuit Epiſcopi *Seguntini* (vulgò *Siguença*) Diœceſimque viſitavit. Hinc ad munus Suffraganei Primatis Archiepiſcopi Toletani aſſumptus: territoria nonnulla iſtius ampliſſimæ Diœceſis item viſitavit. Tandem obiit *Toleti* die 5. Aprilis an. 1651. & in Conventu ſui Ordinis Carmelitarum

T.

ſepultus jacet, cùm Epitaphio, quod legere eſt in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. p. 848.*

I X.

TUSSANUS CASTELLANI, natione Gallus, Provinciæ Franciæ Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctor, inſtitutus eſt titularis Epiſcopus Dionyſienſis in ſexta ſede Patriarchatus Antiochiæ, die 17. Octobris anno 1455. & Suffraganeus in Diœceſibus Rhemenſi & Laudunenſi; quarum è menſis accepta penſione annuâ, mortuus creditur ad annum circiter 1483. De illo conſule *Acta Conſiſtorialia Calixti III.* necnon Lib. III. *de diverſis formis ſub Paulo II. anno 2. ſol. 274.*

X.

TUSSANUS, aliàs TOSSANUS DE VILLANOVA, natione Gallus, Avenionenſis origine & profeſſione Carmelita, ſed poſteà in Conventu Molinenſi coaptatus & jure filiationis donatus, ſacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, anno 1458. in præfectum Provinciæ Narbonæ conſtitutus, anno 1466. ad ſedem Cavallicenſem ſeu Cabellicenſem (Gallicè *Cavaillon*) ſub Metropoli Avenionenſi promotus fuit 5. Idus Februarii. De plebe ſua ita promeritus, ut *Bonus Epiſcopus* nuncuparetur, obiit anno 1494. ſepultus ante majus Altare. Scripſit, &c.

V.

I.

VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN, Cæſar-Auguſtanus Carmelita, anno 1593. natus die 14. Aprilis, ſacræ Theologiæ Doctor Laureatus, Provinciæ ſuæ Præfectus anno 1631. die 11. Maii electus, anno 1634. menſe Junio ineunte, deſtinatus & nominatus eſt à Rege Catholico *Philippo IV.* Epiſcopus Algarenſis in Sardinia ſub Metropoli Turritana; verùm priuſquam inauguraretur, diem ſolvit extremum in ſua cella Cæſar-Auguſtana eodem anno 1634. die 17. Septembris. Ibique jacet proſtante Epitaphio, quod legere eſt in Bibl. Carmelit. *tomo II. p. 860.*

I I.

VASCUS ARRUELIS, Luſitanus Carmelita, Ægitanenſis aliàs Guardienſis Epiſcopus circà annum 1358. ſicuti referunt Lezana tomo IV. ad citatum an. 1358. num. 6. Daniel à Virgine Maria tomo II. Spec. Carmel. p. 965. num. 3393.

I I I.

VINCENTIUS LEO, vel DE LEONE, natione Siculus, patriâ Catanenſis, Carmelita Panormitanus, ſacræ Theologiæ Doctor, & in Academia Catanenſi, publicus Profeſſor, & Decanus, an. 1528. die 16. Julii conſtitutus. Ad ſedem Boſanenſem ſeu Boſnenſem in inſula Sardiniæ die 16. Novembris 1548. aſſumptus, bis affuit Concilio Tridentino; primò ut Theologus ad an. 1546. rurſus Epiſcopus conſecratus ad an. 1551. In ſua ſede obiit circà annum 1556. Scripſit, &c.

Z.

I.

ZENUS, patriâ Venetus, & Venetiarum Carmeli alumnus, Doctor Theologus, religione ac pietate illuſtris, Epiſcopus ignotæ ſedis, obiit Venetiis die 28. Februarii an. 1307. & in Eccleſia ſui Ordinis ſepulus; uti conſtat ex vetuſto Necrologio Mſ. Carmelitarum Venetorum: ex Lezana tomo IV. ad annum 1208. num. 7. pag. 185. ex Ludovico Jacob in Catalogo Mſ. Epiſcoporum Carmelitarum, & in Catalogo Mſ. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum p. 264. ex Cyrillo Penneſt in Gymnaſio Carmelitico, Mſ. ad annum 1307.

Nota. *Plures Antiſtites ex Ordine Carmelitano aſſumptos hic non referri, duplici ex cauſa.*

1. *Quia ex Apoſtolico Alexandri IV. Indulto anno 1261. die 7. Martii dato, ſummi Pontifices paci Carmelitarum & tranquillitati volentes paterna ſollicitudine providere, ad recipiendum Inquiſitionis officium, compelli poſſe illos noluerunt. Idem Indultum renovavit Sixtus IV. anno 1476. die 28. Novembris; uti videre eſt in Bullario Carmelitarum*, tomo I. pag. 20. & 338. num. 50. *Proptereà, inquit Joannes Balæus Cent. 4. cap. 30. pag. 320. pauciores ſemper erant Antiſtites aut Cardinales ex his, quam ex aliorum Mendicantium Ordinibus; prout animadvertit anno 1300. Chelmeſtonus Anglus Carmelita, Doctor Oxonienſis*, in quadam Ordinaria Quæſtione apud Nodorvicum *olim aſſervata.*

2. *Ratio deſumitur ex Joanne Hildesheimenſi* in ſuo Defenſorio, Lib. II. cap. 1. *edito* tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 146. num. 647. *dicente: » Incolæ vetuſti Montis-Carmeli, fuerunt Eremitæ, de » quibus non eſt dubium, quod juxtà doctrinam Pauli, anteriorum & poſteriorum obliti, præſtantiori cura » tendebant ad futura..... Prætera, ſæpiùs per Saracenos deſtructi ſunt, & Martyrio coronati: & ſi ſcripturas habuerunt, utique totum perdiderunt: & ſi aliquid reſervare potuerunt, in ultimo paſſagio, tempore » S. Ludovici Regis Francorum, & quando fuit Achon à Paganis capta & combuſta, perdiderunt ». Alia Carmelitarum quam plurima ſcripta etiamnum in Bibliothecis latere, ſat indicant difficultates quæ de S. Petri Thomæ vita motæ ſunt apud ſacram Rituum Congregationem; uti fuſiùs refertur in Bibl. Carmelit. tomo II. p. 611. & 612. ex vinea Carmeli, p. 754. num. 1294. necnon ex Speculo Carmel. tomo II. p. 168. num. 603. p. 214. num. 762. atque ex Joanne-Baptiſta de Lezana, tomo IV. ad annum 1354. num. 6.*

FINIS.

INDEX ALPHABETICUS
NOMINUM ET COGNOMINUM
ANTIQUIORUM CARMELITARUM

Quorum ſit mentio in poſteriore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

I

	Floruit An.	Laudatur Pag.
JOANNES HAYTONUS, Anglus, Lincolnenſis.	1428.	1
Joannes Haſſelenſis, Belga Leodienſis.	1525.	2
Joannes ab Heredia, Hiſpanus Cæſar-Auguſt.	1609.	2
Joannes ab Herrera, Hiſpanus Darocenſis.	1595.	2
Joannes Hildesheim, Weſtphalus aut Saxo.	1375	4
Joannes Hornebius, Anglus Lincolnienſis.	1378.	8
Joannes Hinnighera, Anglus Londinenſis,	1380.	9
Joannes *Hottus*, Pariſtenſis.	1529.	9
Joannes *Hulſout*, Mechlinienſis.	1390.	10
Joan. Jacobus-Joſeph *Calmel*, Occitanus.	1738.	11
Joannes Jolihamus, vel Joliahan, vel Jolinham, Anglus.	1348.	20
Joannes Keningalus, Anglus Norwicenſis.	1551.	20
Joannes Kininghamus, Anglus Gippeſwicenſis.	1399	21
Joannes Lambertus, Burgundus Semuriens.	1537	23
Joannes Langtonus, Anglus Londinenſis.	1434.	24
Joannes Lapicida, Colonienſis.	1494.	25
Joannes Hieroſolymitanus.	1150.	28
Joannes à Lapide, Belga Lovanienſis.	1641.	41
Joannes de Launay, Gallus Cœnomanenſis.	1627.	41
Joannes Loneius, vel Loveius, Anglus Londinenſis.	1382.	41
Joannes Luterellus, Anglus Sarisberienſis.	1340.	43
Joannes Magiſter, Germanus.	1446.	44
Joannes Maïerus, Belga Thenenſis.	1580.	44
Joannes de Malinis, Belga.	1498.	45
Joannes Mannus, Siculus Drepanenſis.	1634.	46
Joannes de Manuſio, Germanus.	1490.	46
Joannes Marchinellus, Belga Leodienſis.	1410	47
Joannes-Maria, Blancus Vercellenſis.	1640.	47
Joannes-Maria de Brixia, Italus.	1347.	48
Joannes-Maria *Penſa*, Italus Mantuanus.	1618.	50
Joannes-Maria *de Polucciis*, Longobardus Novarienſis.	1505.	50
Joannes-Maria *Romanelli*, Taurinenſis.	1664.	51
Joannes-Maria *Verratus*, Ferrarienſis.	1553.	51
Joannes-Maria *Vicecomes*, Mediolanenſis.	1655.	53
Joannes Marro, vel *de Marre*, vel *Marrey*, Anglus.	1407.	54
Joannes *Maſqueret*, Neuſtrius Rothomagenſis.	1640.	54
Joannes Mercator, Gallice *le Marchant*, Pariſienſis.	1503.	56
Joannes Milvertonus, Anglus Briſtolienſis.	1460.	56
Joannes *de Molinis*, Gallus Borbonius.	1360.	59
Joannes de Monte (Gallicè *de Montay*) Pariſienſis.	1549.	60
Joannes *Morand*, Gallus Parienſis Doctor.	1436.	60
Joannes Multonus, Anglus Norwicenſis.	1400.	60
Joannes Munnozius, Cæſarauguſtanus.	1627.	61
Joannes Myntzenbergius, Germanus.	1570.	61
Joannes Natatorius Vulgo *Schwemmer*, Germanus Moguntinus.	1614.	61
Joannes-Nicolaus cognomento *Blancus*, ſive *Albus*, Florentinus.	1499.	61
Joannes Nagletus, Germanus Noremburgenſis.	1448.	62
Joannes Niderwiltz, Germanus Colonienſis.	1676.	62
Joannes Noblet, Gallus Pariſinus.	1440.	63
Joannes de Nogueriis, Gallus Toloſanus.		64
Joannes Obriet, Burgundus Podienſis.	1664.	64
Joannes Oudenius, Germanus.	1482.	64
Joannes Owinhelus, Anglus.	1438.	64
Joannes Oudewater, ſeu Palæonydorus Mechlinenſis.	1507.	65
Joannes Paledorpius, Mechlinienſis.	1500.	66
Joannes *Paſcallus*, Anglus ſuffolcienſis.	1361.	67
Joannes Paſchaſius, Belga Mechlinienſis.	1504.	67
Joannes Paulus *Donatus*, Italus Mantuanus.	1579.	68
Joannes Peliſſe Gallus.		70
Joannes *Pellegatus*, Italus Venetus, idem atque.	1450.	70
Jacobus *Policatus*, Italus Venetus.	1447.	70
Joannes Petrigny Aquitanus, Albigenſis.	1658.	71
Joannes Petrollus (*Pedrollo*) Catalanus Barcinonenſis.	1612.	73
Joannes Petrus *Chizzola*, Cremonenſis.	1593.	73
Joannes-Petrus *Grimaldus*, Mediolanenſis.	1631.	74
Joannes Pintus *à Victoria*, Luſitanus.	1631.	75
Joannes *Piſtoris*, Germanus Heilbrunenſis.	1490.	76
Joannes Placentinus ſeu *Creſtonus*, Italus.	1499.	77
Joannes *de la Plata*, Hiſpalenſis.	1641.	77
Joannes *de Platea*, Germanus.	1470.	78
Joannes *de Praga* Bohemus, idem atque.	1435.	79
Joannes *de Florentia*.	1435.	79
Joannes Propheta, Apulus Barlettenſis.	1600.	79
Joannes Quiros Caſtellanus.	1564.	80
Joannes de Raude, Mediolanenſis.	1399.	80
Joannes Raſorius, Germanus Spirenſis.	1626.	82
Joannes de Regno Toloſanus.	1351.	82
Joannes Reiberus, Germanus.	1525.	83
Joannes Riccius, Bononienſis Italus.	1664.	83
Joannes de Rivoforti, Gallus.	1400.	84
Joannes Rochus, Gallus Melodunenſis.	1528.	84
Joannes de las Roelas, Hiſpalenſis.	1632.	86
Joannes *Rorbach*, alias *Rhorback*, Bambergenſis.	1626.	86
Joannes de *Salazar*, Hiſpanus Pintianus.	1573.	87
Joannes *Salvator*, Hiſpanus.	1615.	87
Joannes de Sanctafide ſeu *Sanſidenſis*, Anglus Norfordienſis.	1359.	87
Joannes à S. Samſone (*du Moulin*) Gallus Senonenſis.	1636.	89
Joannes *Sanz*, Hiſpanus Fontinentanus.	1557.	93
Joannes *Scarps*, Italus Ferrarienſis.	1638.	96

I

	Floruit An.	Laudatur Pag.
Joannes *Schonhovius*, Belga Mechlinenſis.	1390.	96
Joannes *Seguini*, Catalanus.	1446.	96
Joannes *Seinerus*, Weſtphalus Wolkmartianus.	1636.	97
Joannes Seltenſchlagus, Teutonicus Rotemburgenſis.	1479.	98
Joannes Simonis, Batavus.	1475.	98
Joannes Sombæus, Anglus Triunenſis.	1360.	98
Joannes Sonne-Manus (vir ſolis) Teutonicus Caſſellenſis.	1460.	98
JOANNES SORETH, Neuſtrius Cadomenſis.	1471.	99
Joannes *Spinæus*, Anglus Briſtolienſis.	1484.	101
Joannes *Soulæus*, Anglus Londinenſis.	1508.	101
Joannes *Sporre*, Teutonicus Trevirenſis	1430.	102
Joannes Stamberius, vel *Scandberi*, Anglus Oxonienſis.	1474.	103
JOANNES-STEPHANUS CHIZZOLA, Cremon.	1597.	110
Joannes de Sorribas, Hiſpanus Valentinus.	1665.	104
Joannes-Stephanus de Baſſignana, Italus.	1517.	105
Joannes-Stephanus Barberius Pedemontanus, de Villa-Franca.	1628.	105
Joannes-Stephanus Facinus, Cremonenſis.	1571.	112
Joannes Suttonus, Anglus Eboracenſis.	1473.	113
Joannes Swafhamus, Anglus Norwicenſis.	1397.	113
Joannes de Sylveira, Luſitanus Oliſſipon.	1687.	113
Joannes Taceſphalus, Anglus Norwicenſis.	1427.	117
Joannes *Tarcou*, Burgundus.	1686.	122
Joannes *Taye*, Mechlinenſis.	1478.	122
Joannes à S. Thoma, Oliſſiponenſis.	1613.	122
Joannes Thorpus, Norwicenſis.	1440.	125
Joannes Titleshalus, Anglus.	1354.	126
Joannes Tomſonus, Anglus Norfolcienſis.	1380.	127
Joannes *Triſſa*, Occitanus Nemauſenſis.	1363.	128
Joannes *Thuaut Daguſou*, Arvernus.	1653.	129
Joannes *Truc*, Belga Gandavenſis.	1472.	131
Joan. Maria *Valviſtri*, Ferrarienſis.	1579.	131
Joannes de Veneta, Gallus Compendienſis.	1368.	131
Joannes Venetus (*Nicolai il Bianco.*)	1499.	136
Joannes *Veneur*, Gallus Pariſienſis.	1478.	136
Joannes Veneus, Antuerpienſis.	1537.	137
Joannes *de Vernone*, Neuſtrius.	1456.	138
Joannes *de Veteri Aqua*, Mechlinienſis.	1507.	138
Joannes Vianden, Germanus Trevirenſis.	1477.	143
Joannes Villicus (Metayer) Gandavenſis.	1522.	143
Joannes Vogolon, Germanus.	1340.	144
Joannes Uptonus, Anglus Lincolnienſis.	1442.	144
Joannes Wach, Germanus Colonienſis.	1510.	145
Joannes Walſinghamus, Norvicenſis.	1339.	145
Joannes Wanifleus, Cantabrigienſis.	1418.	147
Joannes Warius, Scotus.	1490.	147
Joan. Wiricus de Nuſia Colonienſis.	1515.	147
Joan. Wrothamus, Londinenſis.	1407.	148
Joannes Yorchus, Eboracenſis.	1436.	149
Joannes ab Aſcha, Aloſtanus.	1619.	149
Jonathas Scotus.	1209.	149
Jordanus de Mantua.	1499.	150
Joſephus Antiochenus.	1145.	151
Joſephus-Antonius à S. Elia (Bellinus) Claraſcenſis.	1738.	171
Joſephus *de Bardaxi*, Cæſarauguſtanus.	1626.	172
Joſephus Blanc, Hiſpanus Valentinus.	1613.	172
Joſephus à S. Michaele (*Charlemagne*) Bituricenſis.	1748.	173
Joſephus à Cruce, Belga Valencennenſis.	1660.	173
Joſephus Elia *Eſtrugos*, Perpinianenſis.	1645.	174
Joſephus *Falconius*, Italus Placentinus.	1597.	174
Joſephus *Gomez de Porrez*, Hiſpanus Matritenſis.	1666.	175
Joſephus à Jeſu (*Berteros*) Taurinenſis.	1725.	176
Joſephus *Linus* Longobardus Corrigienſis.	1680.	181
Joſephus-Maria *Annonus*, Mediolanenſis.	1628.	183
Joſephus-Maria Fornara aut *Fornari*, Mediolanenſis.	1707.	184
Joſephus-Maria Quilicus, Italus Lucenſis.	1695.	186
Joſephus Maria Sardi, Venetus.	1737.	187
Joſephus à Matre Dei, Granatenſis.	1617.	188
Joſephus Mauricius Cantaneus, Mantuanus.	1701.	188
Joſephus Pandulfus, Neapolitanus.	1671.	188
Joſephus Para Scandalo, Neapolitanus.	1707.	189
Joſephus Peregrinus à S. Anna, Luſitanus.	1736.	189
Joſephus Pereira à S. Anna, Luſitanus.	1747.	189

HIC JOSEPH Pereira à S. Anna, Luſitanus Doctor Theologus plurima edidit Opera; quorum duo inſcribuntur in Diario Eruditorum Virorum Pariſienſi, anno 1751, menſe Octobri, pag. 696. Edit. *in-4°*.

1° *Diſſertatio Apologetica, Hiſtorica, Liturgica & Dogmatica & Politica de Ritibus Sacris*, Luſitano idiomate. Uliſſipone apud Bibliopolam S. Dominici, 1751. *in-4°*. In qua quidem Diſſertatione frequens adhibetur & exſcribitur uſus egregiorum Operum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Benedicti XIV.

2°. *Chronica Religioſorum Carmelitarum Luſitanorum Strictioris Obſervantiæ.* Uliſſipone, apud Auguſtinum Gomez Xaverium. 2. *vol. in-folio.* Opus ſumma & locupletiſſima refertum eruditione.

In eodem eruditorum Pariſienſi Diario, An. 1751. menſe eodem Octobri. pag. 696 & 697. recenſetur qui in noſtri tomi primi pag. 163. omiſſus eſt, & ideo nunc accerſendus & numerandus.

ANTONIUS A S. ANNA, Luſitanus Carmelita Provinciæ d'Arabida Profeſſus. Hic Luſitano Sermone ſcripſit & edidit Conciones, quarum ſex volumina *in-8°*. inſcribuntur:

1°. *Sermones da R. P. Anton. da S. Anna.* Uliſſipone apud Joannem da Coſta Arajo, 1750.

2°. *Oraçam Funebre Feita nas exequias &c.* Id eſt Latinè: *Oratio Funebris ad exequias S. M. fideliſſimi, potentiſſimi & altiſſimi Regis & Domini Don-Joannis V. dicta in Regio Conventu de Maſra.* Uliſſipone apud Joannem Coſta Arajo 1750. *in-4°*.

	Floruit An.	Laudatur Pag.
Joſephus Serranus, Catalanus Ilerdenſis.	1617.	190
Joſephus Tancredus, Neapolitanus.	1724.	192
Joſephus à Timna, Longobardus.	1389.	193
Joſephus Velaſquez, Caſtellanus Medin.	1624.	194
Joſephus Zagallia, Ferrarienſis, ſive potius.	1711.	194

JOSEPHUS ZAGALEA, aliquando Zagaglia, vel etiam Zagallia, patriâ ferrarienſis, Mantuanæ Congregationis in Patrio Collegio inter Theologos Doctores, & intrà ſecretius Conſilium accitus anno 1661, die 28. Januarii, Sanctiſſimæ Inquiſitionis Conſultor & Synodalis Examinator, ibidem Profeſſorem egit annis plurimis atque Priorem. Inter Definitores annumeratus anno 1673, in Curiam Romanam Procurator Generalis anno 1676 deputatus eſt vir integritate, omniumque virtutum genere inſtructus. Anno autem 1711 Chriſti die quinta Martii, ætatis ſuæ nonageſimo tertio, communi ſuorum fratrum dolore deceſſit in ſuo conventu, & in Choro Eccleſiæ S. Pauli ſepultus hac breviori donatus inſcriptione in lapide marmoreo affixa.

D. O. M.

Oſſa Reverendiſſimi. P. Frat. JOSEPH ZAGALEÆ.
Qui obiit
Anno M. DCC. XI. V. Martii,
Ætatis ſuæ. XCIII.

M

	Floruit An.	Laudatus Pag.
Martinus de Peraza, Hiſpanus Ocannenſis.	1604.	890
Martinus *de Recarte Bengochea*, Cantaber idem atque.		
Martinus *Verdugus de Recalda*, Guipuſcoanus.	1644.	392
Martinus Sculthorpius, Anglus Norfolcenſis.	1430.	393
Martinus *Vaſtella*, Italus Forolivienſis.	1563.	393
Martinus *Ximenez de Embun*, Hiſpanus Oſcenſis.	1670.	394
MATTHÆUS DE BONONIA, Italus.	1411.	394
Matthæus Chantonus, Aquitanus Albienſis.	1506.	395
Matthæus *Flecha*, Tarraconenſis.	1590.	396
Matthæus *de Landa*, Neuſtrius.	1563.	398
Matthæus *Lita*, Hiſpanus Bilbilitanus.	1615.	399
Matthæus *Moye*, Pariſinus.	3623.	39[illegible]
MATTHÆUS ORLANDUS, Siculus.	1695.	401
Matthæus *Pinault*, Andinus.	1651.	404
Matthias à S. Bernardo (*de Serent*) Armoricus Rhedonenſis,	1652.	406
Matthias *de Colonia*, Ubius.	1333.	406
Matthias *à Corona*, Leodienſis.	1676.	407
Matthias *Emich*, Germanus Adernacenſis.	1480.	709
Matthias *Farinator*, Germanus Viennenſis.	1477.	710
Matthias à S. Joanne (*Eon*) Armoricus Maclovienſis.	1658.	414
Matthias *Nirſanus*, Belga Geldrienſis.	1577.	418
Matthias *de Wetzlaria*, Moguntinus.	1416.	418
Mathurinus à S. Anna, Gallus Andegav.	1647.	419
Mathurinus *Aubron*, Gallus Andegavenſis.	1645.	419
Mathurinus (*Courtois*) Clemens Bituric.	1509.	420
Maurilius à S. Michaele, Gallus Andinus.	1669.	422
Mauritius à S. Angelo, Florentinus.	1649.	423
Mauritius à S. Athanaſio, Turonenſis.	1729.	424
Mauritius à S. Petro, Armoricus Briocenſis.	1667.	425
Maurus à Puero Jeſu (*le Mans*) Cenomanus.	1665.	426
Michael-Alphonſus de Carranza, Hiſpanus Valentinus.	1607.	431
Michael ab Annuntiatione, Luſitanus,	1613.	433
MICHAEL ANGRIANI DE BONONIA.	1380.	433
Michael à S. Auguſtino (*Van-Ballaert*) Bruxellenſis.	1684.	446
Michael *Bloemaert* ſeu Bloemardus, Brugenſis.	1496.	447
Michael *de Cardenas*, Hiſp. Cordubenſis.	1671.	448
Michael *de Ciminetho*, Rhemenſis.	1340.	449
Michael *Fabritius*, Regienſis aut Ferrar.	1497	449
Michael-Franciſcus *Marconus*, Mediolan.	1732.	453
Michael *de la Fuenre* vel *à Fonte*, Toletan.	1626.	453
Michael *de la Fuente*, junior, Toletanus.	1629.	455
Michael Forcada (Gallicè *la Fourcade*) Aquitanus.	1628.	455
Michael Herbrandus, ubius Marcodurus.	1410.	456
Michael à S. Jacobo, Hiſpalenſis.	1623.	457
Michael à S. Joſepho (*Lucerna Euſignani*) Pedemontanus.	1680.	457
Michael *Marquier*, Armoricus Ploermel.	1387.	458
Michael Maſſotus, Catalanus Petrælatenſis.	1462.	458
Michael de Madrigal, Toſtati nepos Hiſp.	1521.	458
Michael *Mugnoz*, Cordubenſis.	1637.	459
Michael *Navarro*, Tertiarius Celtiber.	1614.	459
Michael *Paugerius*, Neuſtrius Cadomenſis.	1626.	460
Michael *Pedrolo*, Tarraconenſis.	1608.	460
Michael *Potier*, Burgundus Semurienſis.	1666.	462
Michael *Ripol de Atienza*, Cæſar-Auguſt.	1648.	463
Michael *de Santiago*, ſivè à Sancto Jacobo, Boeticus.	1627.	462
Michael à S. Spiritu, Armoricus Rhedon.	1659.	462
Michael Wartemberg, Germanus Aquiſgr.	1446.	464
Michael Urſinus, Franckofordienſis.	1581.	464
Minima à Sancto Philippo Neri (Camilla Strozzi) Florentina.	1672.	464
Monaldus Roſarius (Gallicè *Menaud-des-Roſiers*) Burdigalenſis.	1509.	466
Moniales Florentinæ.	1604.	468
Monialis Florentina.	1599.	469
M. Curtius, ſeu Martinus Accurſius de Vaſtalla.	1563.	379
Maria-Mag. *de Mori*, Florentina.	1607.	347

N

	An.	Pag.
NATALIS LE GELE', Lugdunenſis.	1627.	470
Natalis à S. Philippo, Belga.	1705.	470
Natalis de Senis, Neuſtrius.	1600.	470
Neapolitanus Octavianus, Altomandus.	1637.	471
Nicolaus de Alſeotia, Germanus Crucennacenſis.	1495.	471
Nicolaus *Audec*, Anglus.	1308.	472
NICOLAUS AUDET, Cyprius.	1562.	472
Nicolaus-Aurificus Bonfilius, Senenſis.	1592.	475
Nicolaus *Bacchem de Egmunda*, & *Baccham*, Belga.	1526.	478
Nicolaus-Baptiſta Hiſpalenſis.	1663.	479
Nicolaus Bothleshamus, Anglus Cantabrig.	1435.	482
Nicolaus Cantilupus, Anglus.	1441.	482
Nicolaus *Coch*, Gallus Anicienſis.	1451.	485
Nicolaus *Chaſteau*, Gallus Aurelianenſis.	1669.	485
Nicolaus *Dadier*, Armoricus Campagneat.	1628.	487
Nicolaus Durhamus, aliàs *Dorhim*, idem atq.		
Juchaus Ducam, Anglus Novicaſtrenſis.	1370.	488
Nicolaus *Fabre*, ſivè potius.		

CAROLUS A S. ANNA, in ſeculo dictus *Antonius Fabre*, Taraſcone in Provincia ſub Archiepiſcopatu Avenionenſi natus, liberalibus diſciplinis apprimè inſtructus, apud Avenionenſes antiquioris regularis obſervantiæ Carmelitas profeſſionem emiſit. Abſolutis Philoſophiæ & Theologiæ Tyrociniis, totum Hiſtoriæ cùm Eccleſiaſticæ tùm Politicæ ſtudio ſeſe mancipavit, ſuæ præſertim in ſcrutandis nationis antiquioribus recentioribuſque ſivè exteris, ſivè domeſticis ſcriptoribus; quorum altam & reconditiorem notitiam, quam ingenio perſpicaci, ſagaci judicio, cenſoriâ lance, ponderoſâque lectione, necnon amplâ minervâ fuerit aſſecutus, certè & apertè demonſtrat de Civitate Arelatenſi Panegyris Gallico ſermone habita hoc titulo.

Panégyrique de la Ville d'Arles, prononcée le 25. Avril 1743. jour de S. Marc, dans l'Egliſe Collégiale de Notre-Dame la Major, ſuivi de Remarques Hiſtoriques, pour prouver les faits avancés dans le Diſcours, & pour ſervir à l'Hiſtoire de cette Ville: par le P. Fabre de Taraſcon, Religieux Grand Carme de la Province de Provence. A Arles chez Gaſpar Meſnier, Impr. du Roy & de la Ville, 1743. *in-8.°*

Laudem P. Antonii Fabre, & encomium ejus Sermonis reperies apud Petrum-Franciſcum Guyot des Fontaines in Opere Gallicè inſcripto: Jugemens ſur quelques Ouvrages nouveaux, tom. XI. pag. 212. 216. *in-12.°* his verbis ſcribentem.

„Le Panegyrique de la Ville d'Arles, prononcé „dans l'Egliſe Collégiale de N. Dame la Major de „cette Ville, par le P. Fabre de Taraſcon, Grand „Carme, a rétenti juſques dans notre Comtat d'A-

N

Floruit. Laudatur.

An. Pag.

„vignon & dans toute la Provence. Cet exemple „flateur pourra exciter d'autres Orateurs à s'exercer „dans un pareil genre, & à faire le même honneur „aux Villes qui les a vûs naître, ou dans leſquelles „ils ont fait leur ſéjour. Le Diſcours dont il s'agit, „a été imprimé avec des Notes ſçavantes qui ne ſont „pas moins honorables pour la Ville d'Arles, que le „Panégyrique, où il y a beaucoup de feu & de génie, „& qui étant ſoutenu de l'action, a dû charmer les „les Citoyens d'Arles. *Arles guerrière*, *Arles ſça-„vante*, *Arles couronnée par ſes vertus :* c'eſt la di-„viſion du Diſcours, &c.
Nicolaus de Florentia ſic cognominatus, licet Pragenſis. 1522. 488
Nicolaus Gallicus, patriâ Toloſ. 1270. 488
Nicolaus *Harnois*. Neuſtrius. 1553. 491
Nicolaus *Henus*, Longobardus Cremonen. 1585. 493
Nicolaus *le Huen*, Neuſtrius Bajocenſis. 1484. 492
Nicolaus de Linna, Anglus Norfolcienſis. 1390. 501
Nicolaus Kenton, Anglus Yppeſwicenſis, 1456. 493
Nicolaus de Luca, Tuſcus. 1379. 502
Nicolaus de Lucia, Siculus Catanenſis 1466. 505
Nicolaus-Maria Richiutti, Apulus. 1742. 506
Nicolaus *Marinus*, Siculus Catanenſis. 1396. 506
Nicolaus Ovius, meliùs *Hoſius*, Bruxell. 1612. 506
Nicolaus *Periguet*, Sequanus 1550. 507
Nicolaus *de Rizo*, Siculus Catanenſis. 1411. 507
Nicolaus *Riccius*, Siculus Saccenſis. 1372. 508
Nicolaus *Ricco*, Toloſanus. 1420. 508
Nicolaus *Rotarius*, Burgundus Veſontion. 1571. 508
Nicolaus *Rotius*, Italus Salodienſis. 1591. 509
Nicolaus *de Spica*, Italus. 1422. 509
Nicolaus *Surſlet*, vel *Putſlet*, Pragenſis. 1420. 509
Nicolaus *Simonis*, Batavus Harlemenſis. 1511. 511
Nicolaus *de Arluno*, Belga. 1392. 513
Nicolaus *Chaumier*, Gallus Aurelianenſis. 1590. 513
Nicolaus *Coffet*, Armoricus Pontis-Abbatis, 1628, 513
Nicolaus *Santillan*, Granatenſis. 1621. 514
Nicolaus *de Siſmundo*, Siculus Catanenſis. 1449. 514
Nicolaus Sorbolus, Venetus. 1368. 514
Nicolaus Spinula, Genuenſis. 1670. 515
Nicolaus à S. Placido, Pariſinus (*le Maître*) 1710. 515
Nicolaus Suafhammus, Anglus Cantabrig. 1449. 516
Nonnius Viegas, Uliſſiponenſis. 1643. 517

O

An. Pag.

Octavianus Altomandus, Neapolitanus hic aliquando appellatur 1648. 516
ſimpliciter Neapolitanus Carmelita. 1637. 471
Octavianus de Soncino Brunduſius, aliàs dr. 1541 516
Octavianus *Sangalli de Soncino*; Philoſophus & ſubtilis Theologus Carmelitanam veſtem induit anno 1496. in Cœnobio Soncini Diœceſeos Cremonenſis. Deindè ſacræ Theologiæ Lector inſtitutus in Univerſitate Papienſi, Lauream Doctoralem ſumma cum laude ſuſcepit. Anno 1521. die 8. Junii, in Comitiis Provincialibus Cremonæ habitis, quibus præerat R. Bernardinus de Senis Landuccius, electus fuit Octavianus in Provincialem Lombardiæ. Procurator etiam & Commiſſarius Generalis dicitur fuiſſe anno 1530. ſed cùm Soncini Conventus aggregatus fuiſſet Congregationi Mantuanæ, ſe totum ei ſpecialiùs devovit, & huic acquiſivit anno 1531 Eccleſiam Ducalem *S. Joannis ad Concham* Mediolanenſem. Anno 1541. Mutinæ die 2 Maii electus eſt in Generalem ejuſdem Congregationis Vicarium & anno 1542. Conventum Monialium vulgò *Converitarum*, recenter fundatum ad inſtantiam Ducis Ferrariæ gubernandum ſuſcepit: cujus occaſione Clemens-Maria Felina in ſuo Athenæo cecinit de Octaviano Sangallo:

Nonniſi Paſtor Oves ad ovile reducere curat :
Gaudia dat cælis, reſtituendo gregem.

Octavianus deceſſit ex hac vita die 9. Novemb. 1546. De illo mentionem habet Carolus Vaghus in ſuis Commentariis pag. 128. 354. necnon Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 516.
Octavius Bucofortus, Italus. 1600. 517
Odonius *Campanus*, Germanus. 1350. 517
Oliverius à S. Anaſtaſio (*de Crock*) Ipreníis. 1674. 518
Olivarius *Cabannes*, Toloſanus. 1642. 518
Olivarius *Gaudaire*, Armoricus Ploermel. 1612. 519
Osbertus Pickemghamus, Anglus Norfolc. 1330. 520
Olivarius *Jacques*, Armoricus Nanneten. 1451. 521
Olinus ex Alba-Rupe, Occitanus. 1370. 521

P

An. Pag.

Paschalis à Puero Jeſu Neuſtrius. 1708. 522
Paſchaſius à S. Joanne, Trevirenſis. 1692. 522
Patritius à S. Jacobo, Francofordienſis. 1670. 522
Paulinus ab Epiphania, Armoricus Brito. 1667. 524
Paulinus Lemovix. 1727. 524
Paulinus *Salnave*, Vaſco. 1732. 524
Paulus-Antonius *Foſcarenus*, Italus. 1615. 525
Paulus-Antonius *Monelia*, Mediolanenſis. 1740. 526
Paulus Bermolamus, Italus. 1508. 526
Paulus de *Biſcontis*, ſive Vicecomes. 1469. 527
Paulus *Clerici de Lignago*, Ferrarienſis. 1556. 886
Paulus Bonetus, Narbonenſis. 410. 529
Paulus de Cibramonte aut Vcamonte Cæſar-Auguſtanus. 1606. 530
Paulus Donatus, Mantuanus. 1579. 531
Paulus Carracco, Hiſpanus Conchenſis. 1667. 530
Paulus-Eliæ *Venditaabe*, Danus. 1526.
Paulus a S. Ignatio (*Gambaldus*) Aſtenſis. 1704. 531
Paulus Nazarotenſis ſive.
Paulus *Dominici*, de Bononia. 1391. 534
Paulus *de Ubaldis*, vel *de Peruſio*. 1344. 536
Paulus Rondinius, Florentinus. 1584. 536
Paulus de Vibramonte, Cæſar-Auguſtanus. 1606. 540
Paulus-Vincenti Samarcandus, Oſrunenſis in Aſia. 1678. 540
Pellegrinus-Antonius *Orlandi*, Bononienſis. 1696. 540
Petrus Alexander, Arteſianus. 1554. 542
Petrus-Andreas è *Caſtaneis*, Florentinus. 1373. 543
Petrus-Andreas *Lombardi*, Florentinus. 1733. 543
Petrus Angelus *de Summaran*, Germanus. 1621. 548
Petrus *Arcis*, Gallus Podienſis. 1629. 549
Petrus *Avrilius*, Gallus Andinus. 1600. 549
Petrus *Aya*, Italus. 1411. 549
Petrus de Argentina. 1325. 550
Petrus de Æmiliano, Rutenenſis. 1296. 550
Petrus ab Apoſtolis, Hiſpalenſis. 1588. 548

P

	Floruit An.	Laudatur Pag.
Petrus *Behourt*, Armoricus Rhedonenſis.	1633.	557
Petrus *de Beretto*, vel *de Beſſio*, Narbonen.	1343.	555
Petrus *Bertaut*, Armoricus Nannetinus.	1593.	556
Petrus *Bouquinus*, Bituricenſis apoſtata.	1582.	557
Petrus Brandanus, aut *Brandaon*, Uliſſiponenſis.	1608.	559
Petrus Brunus, aut *Bruyne*, Belga Gandavenſis.	1474.	559
Petrus de Carrança, Hiſpalenſis.	1633.	560
PETRUS DE CASA, Lemovicenſis.	1348.	561
Petrus *Cant*, Armoricus Rhedonenſis.	1535.	563
Petrus Chavius, aut *de Chaves*, Boeticus.	1563.	564
Petrus Chraldus, vel Giraldus, Italus Vicentinus.	1460.	564
Petrus *Clemens*, Uliſſiponenſis.	1585.	564
Petrus *Cornejo de Pedroſa*, Salamantinus.	1618.	556
Petrus *Courtin*, aut Curtinus, Pertuſienſis in Provincia.	1599.	568
Petrus *de Felicianis*, Bononienſis.	1347.	570
Petrus à Sanctâ fide, Anglus Norwicenſis.	1452.	570
Petrus à Fratre, Italus Barienſis.	1610.	571
Petrus de Franckfordia (*Spitznagel*) Germ.	1464.	571
Petrus Garnengius, Armoricus Brito Leon.	1471.	572
Petrus Gavaſſeti, Italus.	1540.	572
Petrus *de Gavio*, Genuenſis.	1331.	573
Petrus *Humbecanus*, Bruxellenſis.	1595.	573
Petrus *Iſimbardi*, Meſſanenſis.	1675.	575
Petrus Keningalus, Oxonienſis.	1494.	576
Petrus *Laſcellas*, Cæſar-Auguſtanus.	1346.	577
Petrus Lilla (Gallicè *de Liſle*) Borbonius.	1529.	577
Petrus *Lomellus*, Pedemontanus Taurinen.	1650.	579
Petrus *Lucius*, Bruxellenſis.	1602.	579
Petrus à S. Ludovico (*Barthelemy*) Vaſſionenſis.	1683.	580
Petrus Lupus (*Wolfs*) Mechlinienſis.	1580.	581
Petrus *Maillard*, Armoricus Nannetinus.	1650.	583
Petrus Maris, extrà Carmelum ſcriptor, Luſitanus.	1613.	584
Petrus Martinus *de Herera*, Matritenſis.	1638.	584
Petrus *Matthieu*, Pariſienſis.	1620.	589
Petrus *de Mello*, idem atque.		
Fragoſus *de Mello*, Uliſſiponenſis.	1636.	589
Petrus-Michael *de Baſſenach*, Germanus Aquenſis.	1605.	589
Petrus *de Molle*, Antuerpienſis.	1655.	590
Petrus *Naſſinus*, Italus Brixienſis.	1640.	590
Petrus *Nebularius*, aut Novolarius Mantuan.	1489.	590
Petrus *de Nova Eccleſia*, Germanus.	1463.	591
Petrus *de Nongento*, Gallus Carnotenſis.	1404.	592
Petrus *Olignat de Medicis*, Hiſpanus Valentinus.	1659.	592
Petrus Olivarius *Cabannes*, Toloſanus.	1642.	593
Petrus *de Padilla*, Hiſpanus Linareſius.	1600.	593
Petrus *Rimes*, Perpinianus.	1300.	594
Petrus de Peyto, Toloſanus.	1420.	594
Petrus Ponetus, aliquando male Benetus, Flander.	1565.	594
Petrus de Queſada, Canarienſis.	1661.	595
PATRUS RAYMUNDI DE GRASSA.	1357.	595
Petrus *Ribas*, Cæſar-Auguſtanus.	1517.	887
Perus à Reſurrectione Armoricus, Nannetenſis.	1673.	597
Patrus *de Riu*, Catalanus.	1360.	598
Petrus *Roivela*, corruptè *Raguela*, Hiſpan.	1603.	599
Petrus *Richerius*, Pariſienſis apoſtata.	1559.	600
Petrus Seinerus, Germanus Volckmarianus.	1636.	601
Petrus *Stockes*, aut Stocchus, Anglus Huchinenſis.	1399.	601
Petrus Swanyngtonus, Anglus Norfolcenſis.	1245.	603
Petrus Swicher, aut Subickelius, vel Suvikerus, Herbipolenſis.	1514.	604
PETRUS DA TERASSA, ſæpè TERRASSE, Catalanus.	1505.	605
S. Petrus *Thomas* Aquitanus, Sarlatenſis.	1366.	608
Petrus-Thomas Cacciari, Bononienſis.	1752.	613 & 808
Petrus-Thomas Moſcarella, aut Mauſcola, Neapolitanus.	1700.	614
Petrus-Thomas *Puglieſſe* Calaber Corolian.	1707	614
PETRUS-THOMAS SANCHES, Siculus Leocatenſis.	1720.	615
Petrus-Thomas Saracenus, Bononienſis.	1643.	616
Petrus Traverſinus, Mantuanus.	1505.	618
Petrus *Veſpa*, Italus Vicentinus.	1636.	620
Petrus à Virgine doloroſa, Belga.	1660.	620
Petrus Vogelius, Belga Geldrenſis.	1560.	620
Petrus Uranus, Germanus.	1366.	620
Petrus Waſtelius, Belga Aloſtanus.	1658.	620
Petrus *Wemmers*, Antuerpienſis.	1678.	622
Petrus Wirtus, Germanus Heilbrunenſis.	1515.	623
Petrus *Zillo*, Calaber.	1641.	623
Philibertus *Feſayus*, Avenionenſis.	1649.	624
Philippus Alberti, de Nuſſia Colonienſis.	1495.	625
Philippus Baſtonus, Anglus Nortinghamus	1320.	626
Philippus à S. Catharina, Gallus Sequanus.	1630.	626
Philippus *Chaudeau* à S. Claudio, Cabillonenſis.	1749.	627
Philippus *Chriſtianellus*, Italus Peruſinus.	1670.	627
Philippus Ferrarius, Siculus.	1421.	627
Philippus à S. Franciſco, Belga Inſulanus.	1717.	629
Philippus à S. Jacobo, vel *de Santiago*, Carpentanus.	1594.	630
Philippus Jordanus Siculus, Drepanitanus.	1691.	631
Philippus à S. Joſeph (*Decroy*) Belga.	1665.	631
Philippus à S. Joſepho (*Duvivié*) Turonen.	1747.	633
Philippus *de Kauſaco*, Vaſco.	1371.	634
Philippus *Kersbellius*, Belga Gandavenſis.	1485.	634
Philippus *Metius*, Germanus Straubingen.	1634.	636
Philippus Olimartus, aut *Olimaert*, Bruxellenſis.	1544.	637
Philippus *Origonus*, Mediolanenſis.	1628.	637
Philippus *Picquelin*, Gallus Semurienſis.	1637.	638
Philippus *Riboti*, Catalanus Gerundenſis.	1391.	639
Philippus à *Samperio Montisfortis*, Meſſanenſis.	1683.	641
Philippus *Teiſſeire*, ſeu *Teſſier*, Occitanus Biterrenſis.	1682.	641
Philippus *Theobaldus*, Gallus Salmurienſis.	1638.	642
Philippus-Thomas *Lippi*, aut *de Lappis*, Florentinus.	1640.	651
Philippus à Viſitatione (*Viſquin*) Belga.	1676.	653
Philocalus Caputus, Neapolitanus.	1644.	653
Philocalus Faraldus, Neapolitanus.	1573.	656
Philocalus Seraphinus. Neapolitanus.	1675.	656
Pius à S. Joanne-Baptiſta (*Appianus*) Pedemontanus.	1671.	656
Placidus à S. Joſepho, Armoricus San-Maclovienſis.	1711.	656
Pompeius Raguſius, Siculus Mazarienſis.	1600.	658
Pompeius Zuccala, Siculus.	1570.	658
PONTIUS RAYNAUDUS, Sabaudus Rupeculenſis.	1503.	659
Petrus Scalma, Longobardus.	1575.	660
Proſper Jambertonus, vel Joannes *Bertonus*, Siculus.	1635.	660
Proſper à S. Margarita, Gallus Turonenſis.	1680.	661
Ptolomæus de Ptolomæis, Ferrarienſis.	1594.	663

R

Floruit Laudatur

An. Pag.

RADULPHUS ALEMANNUS. 1276. 864
Radulphus Camertianus, Germanus. 1348. 664
Radulphus Fresburnus, Anglus. 1274. 665
Radulphus Kullæus (*Kuelly*) Hibernus. 1361. 666
Radulphus Spaldingus, Anglus Stanfordienſ. 1390. 666
Radulphus *Vannis*, Ethruſcus. 1347. 667
Raphael *de la Camara*, Hiſpanus Requenſis. 1620. 667
Raphael Ferrarius, Mediolanenſis. 1620. 668
Raphael *Llinas*, Catalanus Majoricenſis. 1558. 668
Raphael-Maria Bavaro, Neapolitanus. 1723. 669
Raphael de Mediolano, Italus. 1452. 670
Raphael à S. Matthæo, Armoricus Leonen. 1629. 670
Raphael *de Roſis*, Mediolanenſis. 1480. 670
RAYMUNDUS BOQUERIUS DE AQUARIIS, Narbonenſis. 1389. 671
Raymundus Faſardus, Toloſanus. 1456. 671
RAYMUNDUS DE INSULIS, Aquitanus. 1294. 672
Raymundus *Lumbier*, Aragonius. 1701. 673
Renatus à S. Alberto, Armoricus Rhedon. 1691. 676
Renatus *Bougent*, Armoricus Pontis-Abbatis. 1539. 677
Richardus Belgravius, Anglus. 1320. 677
Richardus Blitonius, Anglus Lincolnienſis. 1334. 678
Richardus Curſetius, vel *Kenetus*, aut Tenetus Anglus. 1391. 678
Richardus Depedalus, Anglus Lynnenſis. 1381. 679
Richardus Lavinghamus, Anglus Suffolcenſ. 1396. 682
Richardus Meſſinus, vel *Myſſin*, aut *Meſinus*, Anglus. 1457. 683
Richardus *la Monacha*, Siculus Platienſis. 1600. 684
Richardus Northalis, Anglus Londinenſis. 1381. 684
Richardus Maidſtonus, Anglus Roffenſis. 1396. 682
Richardus Oliphantus, Scotus. 1363. 684
Richardus *Ruquelot*, à S. Baſilio, Hanno Valencennenſis. 1628. 685
Richardus Wicchinghamus, Anglus Norfolcenſis. 1382. 685
Robertus Balæus, Anglus Norwicenſis. 1503. 685
ROBERTUS BASTONUS, Anglus Eboracenſis, 1315. 680

In *Hiſtoria Univerſitatis Oxonienſis*, Antonius à Wood ait *Lib. I. pag. 101.* Anno Domini 1304. *Eduardus I.* bellum in Scotos movens, Robertum Baſtonum Ordinis Carmelitici Fratrem & Poëtica laude præ contemporaneis illuſtrem ſecum adduxit: id nimirum ſibi pollicitus ſtilo gladium comitante, quidquid ipſe egregiè faceret, hunc ardore ferri ad poſteros tranſmiſſurum. Quod feciſſe quidem Baſtonum carmine heroïco; & gratia proindè ſumma apud Regem excelluiſſe permulti retulere.

Aſt cùm *Eduardus II.* deindè bellum à Patre ſuſceptum conficere ſtuderet, Baſtonum ſibi eodem conſilio aſcivit; quia & ipſe, ut ea tempora ferebant, Poëta haud parvi nominis erat. Anno autem 1313. cùm *Roberto Bruce* Scotorum Rege prælio ad *Strivelim* congreſſus Eduardus, poſtquam acriter pugnatum eſt, cæſis pleriſque Anglorum nobilibus, in fugam ipſe & Epiſcopi vertuntur. Ibi periclitante Rege, & Baſtono ei ſaltem ſpondente, modò ſe Beatæ Virgini commendaret, & vota illi nuncuparet: id facere non abnuit *Eduardus*; quin & domicilium ſe mendicantibus Carmelitis erecturum vovebat, ſi ſalvus revolaret.

Captus mox inde *Baſtonus* eſt, quem Scoti, poſtquam ingenium hominis intellexere, ut Regis etiam ſui geſta conſcriberet pepulerunt. Verùm, cùm ille frigidè admodum & invitâ (ut ipſis videbatur) minervâ præſtaret, ad ſuos remiſſus eſt. Is verò Regem, ut promiſſi memor eſſet, hortatus; idque non corporis tantum incolumitati debere, ſed & in animæ pariter ſalutem ceſſurum perhibens; eò denique pertraxit, ut Eduardus, accedente etiam Potentiorum quorumdam ſuaſu, Palatium ſeu manſionem ſuam Oxonienſem prædictis Fratribus concederet, atque dono perpetuo largiretur.

Robertus *Berthelot*, Burgundus Juliacenſis. 1630. 687
Robertus à S. Fide, Anglus Norwicenſis. 1386. 691
Robertus, ſive Rupertus, Gallus Bituricen. 1341. 691
Robertus Hardebius, vel Hordpeius, Anglus Lincolnenſis. 1450. 692
Robertus Jorius, vel *Yvorius*, Anglus Londinenſis. 1392. 693
Robertus Maſcallus, Anglus Ludloviæus. 1418. 693
Robertus de *Monſtrolio*, Gallus Picardus. 1374. 694
Robertus Ormeskirchus, Anglus Oxonien. 1382. 695
Robertus Roſſus, vel *Roſſe*, aut *Roſe*, Anglus Norvicenſis. 1420. 695
Rodericus Dornelas, Luſitanus. 1550. 699
Rogerus Albanus, Anglus Harpsfordienſis. 1450. 699
Rolandus Bouchier, Belga Hannonius. 1513. 699
Rolandus de Lynip, Germanus Cruneacenſis. 700
Roverus Pontanus, Bruxellenſis. 1567. 700
Rumoldus *de Laupach*, Franckfordienſis. 1496. 701

S

An. Pag.

SALMATICENSE, Collegium. 1480. 702
Salvator Palmerius, Neapolitanus. 1592. 703
Salvator Maria (*Statella*) à SS. Trinitate, Siculus. 1728. 704
Salvator Palomba, Neapolitanus. 1719. 707
Salvator *Scaglione*, Italo-Theanenſis. 1678. 707
Salvator Serra, Catalanus Barcinonenſis. 1623. 708
SALVI Ferdinandus Bononienſis Carmeli Supprior ſui rerum Ordinis ſtudioſiſſimus.

1°. Collegit Bibliothecam Scriptorum Ordinis Carmelitani Ms. in quâ non pauci recenſentur Scriptores ab aliis præcedentibus Bibliographis omiſſi.

2°. Collegit Bibliothecam Pazzianam, ſeu Auctores, qui de S. Maria-Magdalena de Pazzis Virgine Carmelitana ſcripſerunt. Mſſ.

3°. Scripſit Italicè *Hiſtoriam aut Narrationem Miraculorum*, Bononiæ patratorum, quæ partim recuſa fuerunt Mediolani, annis 1724, 1730 & 1731, ſuppreſſo nomine, typis Joſeph Malateſta *in-8°.* & *in-24*; & partim Manuſcipta ſervantur apud Auctorem.

4°. Collegit *Epiſtolas S. M. Magdalenæ de Pazzis* hactenus ineditas, numero *duodecim*; unà *cum monumentis hactenus ſervatis* in Veteri Monaſterio, ubi vixit & obiit præfata Sancta Virgo.

5°. *Alias ejuſdem Sanctæ Virginis Epiſtolas* collegit, quæ iterùm excuſæ ſunt Venetiis anno 1739, in fine Operum Spiritualium ejuſdem Sanctæ Virginis, *numero 24*, præter *alias tres in extaſi dictatas*, *cum aliis octo pariter dictatis in extaſi*, ſed nondum editis.

Hæc eruuntur ex Schedis Mſſ. ad nos Aureliam Bononia miſſis anno 1745. die 5 Octobris.

An. Pag.

Sancius *de Ul*, Aragonius. 1356. 709
Scipio *Ricciardi*, Neapolitanus. 1685. 711
Sebaſtianus ab Alexandro (*Sanctorolo*) Italus. 1672. 712

S

Floruit An. Laudatur Pag.

Sebaſtianus ab Angelis, Armoricus Brito do-lenſis. 1661. 713
Sebaſtianus à S. Aniano, Gallus Ambacianus (*Chaitegnay.*) 1669. 713
Sebaſtianus Averzanus, Italus Cæſenas. 1580. 714
Sebastianus Fantonus, Italus Prænestinus. 1623. 715
Sebaſtianus Fantonus Caſtrucius, Italus Prænestinus. 1678. 717
Sebaſtianus *Grays*, Belga. 1510. 717
Sebaſtianus Margaritanus, Italus Peruſinus. 1632. 718
Sebaſtianus à S. Paulo *Petyt*, Belga Angiæus. 1706. 719
Sebaſtianus Spinolus, Siculus Drepanenſis. 1521. 720
Sebaſtianus Torrelatius, vulgò *Turrilazzi*, Florentinus. 1670. 722
Sebaſtianus *Truchet*, Lugdunenſis. 1729. 723
Segerus *Pauli*, Colonienſis. 1651. 726
Selvaggio *Canturani*, Venetus. 1712. 727
Seraphina *Bonaître*, Hiſpana Valentina. 1649. 727
Seraphina à Deo (*Prudenza Piſa*) Neapolit. 1599. 728
Seraphinus à S. Franciſco, Gallus Neuſtrius. 1718. 731
Seraphinus Georgius, Tuſcus Lucenſis. 1640. 731
Seraphinus à Jeſu (*Billard*) Andegavenſis. 1639. 731
Seraphinus à Jeſu Maria (*du Crocq*) Attrebas. 1688. 732
Seraphinus Maria *Potenza* (Genuenſis.) 1752. 736
Seraphinus à S. Maria, Armoricus Rhedon. 1668. 738
Serapio *Knyper*, Polonus. 1665. 739
Serapio à Paſſione Chriſti, Armoricus Rhedonenſis. 1681. 739
Sibertus de Beka, Geldrienſis. 1333. 741
Sevinus aut Seguinus *Couſin*, Gallus Pictav. 1454. 740
Sybertus de Boppardia (*de Troiſtorp*) Germanus. 1359. 742
Sigiſmundus *Gdovius* Polonus, Zamoſcienſis. 1619. 743
Simon *Boni*, Burgundus Semurienſis. 1574. 743
Simon *Coelho*, Uliſſiponenſis. 1606. 743
Simon *de Corbeya*, Picardus. 1319. 744
Simon *le Couvreur*, Attrebas. 1489. 744
Simon *Fillieul*, Pariſienſis Doctor. 1594. 745
Simon *Graſſi*, Florentinus. 1712. 745
Simon *Guerin*, Delphinas Viennenſis. 1668. 745
Simon Hermannus, Batavus Harlemenſis. 1460. 745
Simon de Muſtis, Altilies Neapolitanus. 1564. 746
Simon Petri, Tuſcus. 1386. 746
Simon *Saliba*, Siculus. 1462. 747
Simon de Spira (*de Arnwylen*) Germanus. 1395. 748
S. Simon Stockius, Anglus Cantianus. 1245. 750
Simon à Virgine, Gallus Turonenſis. 1714. 762
Simon *Wichinghamus*, Anglus Norwicenſis. 1360. 763
Simplicianus à S. Franciſco, Gallus Turonen. 1710. 763
Spiridion à Monte Carmelo, Germanus. 1667. 764
Staniſlas *Coſſa* à S. Antonio, Vercellenſis. 1648. 764
Stephanus Anglicus *Patringtonus*, Eboracenſis. 1415. 765
Stephanus *Avollè* (fortè *d'Avrille*,) Gallus Andegavenſis. 1430. 767
Stephanus Breſcia, ſeu Brixia, Ligur. 1528. 767
Stephanus *Broune*, Scotus. 1340. 767
Stephanus *Duarte*, Catalanus Barcinonenſis. 1622. 768
Stephanus à S. Franciſco Xaverio (*de Launay Ravily*) Rhedonenſis. 1685. 769
Stephanus Gilletus, vel Gilbertus, Lugdun. 1381. 770
Stephanus *Jamois*, Gallus Rupellenſis. 1568. 770
Stephanus Mediolanenſis. 1540. 772
Stephanus de Monte Gebennenſi. 1490. 772
Stephanus Panormitanus. 1544. 773
Stephanus *Molin*, Lugdunenſis. 1640. 772
Stephanus à S. Paulo (*Spelers*) Belga Adenardenſis. 1694. 773
Stephanus Placentinus. 1616. 774
Stephanus à Seraphinis (*Charil*) Armoricus Rhedonenſis. 1639. 774
Stephanus à Purificatione (*Ruiſius Contelius*) Luſitanus. 1617. 774
Stephanus *de Tous*, Hiſpanus. 1638. 775
Symphorianus *Godivier*, Gallus Andinus. 1611. 776

T

An. Pag.

Targhetus, ſive Andreas *Targhetus* Longobardus Brixienſis. 1590. 776
Teleſphorus à S. Hieronymo (*Catella*) Vercellenſis. 1721. 777
Tereſia M. Magdalena *Trenta*, Itala Lucenſis. 1730. 781
Theobaldus ab Annuntiatione (*Ceva*) Taurinenſis. 1744. 782
Theobaldus *Niel*, Armoricus Venetenſis. 1502. 782
Theodatus Leodienſis. 1400. 782
Theodoricus *ab Aquis*, ſeu Aquis granenſis Germanus. 1394. 782
S. Theodoricus, alter Germanus. 1377. 783
Theodoricus de Gouda, Belga. 1539. 783
Theodoricus à S. Renato, Pictavienſis. 1728. 784
Theodorus ab Alexandro Calaber. 1715. 793
Theodorus *Ariano & Pate*, Meſſanenſis. 1663. 793
Theodorus Bachinius, Mantuanus. 1636. 793
Theodorus Cambius, Mantuanus. 1638. 794
Theodorus Gorzonus, Brixienſis. 1629. 794
Theodorus Maſius, Mantuanus. 1562. 794
Theodorus Stratius, Cremonenſis. 1542. 796
Theodorus Zibellus, Novarienſis. 1601. 798
Teuthonius, ſive Theutonicus, Oliſſiponen. 1572. 799
Thomas Ampflerus, Germanus. 1597. 799
Thomas Avis, ſive *Loiſeau*, vel *Loiſel*, Gallus Beliovacenſis. 1440. 802
Thomas *Beauxamis*, Pariſinus. 1589. 803
Thomas *Bradleyus*, Anglus Northampton. 1491. 807
Thomas Bromius, vel Bronius, Anglus Londinenſis. 1380. 808
Thomas (Petrus) *Cacciari*, Bononienſis. 1752. 808
Thomas Cantoni, Italus Medicinenſis. 1691. 809
Thomas de *Caravagio*, Mediolanenſis. 1492. 809
Thomas *Colbius*, Anglus Norwicenſis. 1414. 810
Thomas *Connecta*, Armoricus Rhedonenſis. 1433. 811
Thomas *Dando*, Anglus Magdeburgenſis. 1436. 813
Thomas *de Faria*, Oliſſiponenſis. 1628. 813
Thomas Hilleienſis, ſeu *de Illeia*, Anglus Suffolcenſis. 1290. 814
Thomas *Leicthus*, Scotus. 1231. 820
Thomas *Lemburgius*, Belga Namurcenſis. 1470. 820
Thomas *Lumbaus*, Anglus Linnenſis. 1390. 822
Thomas *Maldonus*, Anglus. 1404. 822
Thomas *Multoris*, Gallus Turonenſis. 1434. 823
Thomas *Netterus*, Anglus. 1430. 824
Thomas *de Padua*, Italus. 1365. 826
Thomas *Peverellus*, Anglus Suffolcenſis. 1418. 827
Thomas Petrus Sanches, Siculus. 1720. 827
Thomas Scropus, Anglus Bradleyus. 1491. 829
Thomas à Virgine (*Audenaerde*) Belga. 1687. 832
Thomas *Vitecoc*, Gallus. 1403. 833
Thomas *Walden*, ſeu Netterus, Anglus. 1430. 833

Floruit Laudatur

V

An. Pag.

Thomas *Walbſe*, Hibernus. 1460. 841
Tiburtius à S. Jacobo, Gallus Andinus. 1673. 843
Tilmannus Aquenſis, Teutonicus. 1363. 843
Timotheus *Berardus*, Ligur Genuenſis. 1616. 844
Timotheus *Bergerot*, à S. Joanne Biſunctinus. 1752. 846
Timotheus *de Ciabra* & *Pimentel*, Oliſſipon. 1651. 846
Timothæus Fulco, Siculus Himerenſis. 1680. 847
Timothæus *Perez*, Hiſpanus Malacitanus. 1628. 848
Timothæus à Præſentatione (*de Heere*) Belga Belliolinus. 1710. 848
Tobias Berengarius, Cæſar-Auguſtanus. 1290. 849
Tobias *Conti*, Neapolitanus. 1670. 849
Tobias *Gotes*, Germanus. 1600. 849
Tuſſanus *Foucher*, Gallus Aurelianenſis. 1638. 849
Tuſſanus (*le Bigot*) à S. Luca, Armoricus Brioceuſis. 1694. 850
Tuſſanus Caverius *à Villa nova*, Avenionenſis. 1494. 852

X

An. Pag.

VAGHI, ſeu Carolus Vaghus, Parmenſis. 1729. 854
Valentinus à S. Amando (*Beecmans*) Belga Aloſtenſis. 1687. 854
Valentinus à S. Armagillo, Armoricus Brito. 1680. 857
Valentinus *le Mulier*, Burgundus Semurien. 1687. 859
Valerius *Ximenez de Embun*, Aragonius. 1634. 880
DE VENETIIS (NATALIS) Carmeli Veneti alumnus, Sacræ Theologiæ Magiſter, Doctor ac profeſſor in Studio Romano, necnon Procurator Generalis, inſtitutus primum in Comitiis generalibus apud Nannetas anno 1430 celebratis; iterum in Comitiis Ravenſpurgi anno 1434; cum jam anno 1433, die 5 Septembris Vicarius Generalis totius Ordinis fuiſſet nominatus ab Eugenio IV, loco Bartholomæi Rocallii ad Epiſcopatum Maſſilienſem aſſumpti: Quamvis alia ex parte Patres Baſileenſes Vicarium Provincialem Germaniæ Superioris nominaſſent *Simonem Riſer* in Theologia Lectorem.
In dicto Capitulo Generali Raveſpurgenſi Natalis de Venetia deſignatur Procurator Ordinis, Definitor Terræ-Sanctæ, Provincialis ac Regens Romæ. Quibus inſerviens muneribus, electus eſt Epiſcopus Nonenſis ſive Novencis in Dalmatia, ſub Metropoli Jadrenſi, octavo Idus Februarii, anno 1436. Annus & dies mortis ejus ſignatur in Necrologio Carmeli Veneti ad diem VII. Januarii 1462. Cui conſonat Regeſtum Pontificium: nam tertio Nonas Martii 1462. proviſa eſt Eccleſia Nonenſis, vacans per obitum *Natalis*. Scripſit.
Libellum Supplicem quo poſtulavit, & anno 1437. Quinto Kalendas Aprilis impetravit ab Eugenio IV Diplima, quo confirmaretur Conſtitutio Martini Quinti, *Viam Ambitioſæ*; ne fratres Carmelitanæ ad Ordines alios Monaſticos tranſire valeant, ſub pœna Excommunicationis, Carthuſienſi dumtaxat excepto: uti videre eſt in Bullario Carmelitarum, *tomo 1. pag 184*.
Natalem de Venetiis celebrant Eugenius Quartus tum in conſtitutione *Paſtoralis Officii*, in qua confirmat Martini Quinti Conſtitutionem, *Viam ambitioſæ*: tum in Diplomate, quo Natalis inſtituitur Vicarius Generalis, poſt aſſumptionem Bartholomæi Racollii ad Epiſcopatum Maſſilienſem; ſicut editum eſt in Bullario Carmelitarum, *tomo 1. pag. 186*. Acta Conſiſtorialia ejuſdem Eugenii Quarti. Liber Obligationum ſub clemente tertio, *folio 141*. Lezana *tomo 4. Annal. ad an. 1430. num. 10. pag. 819. ad ann. 1434. num. 3, 4* & *7. pag. 834* & *835*: ubi *Simonem Rizer* ſcribit fuiſſe Vicarium Generalem & priùs nominandum quàm Natalem de Venetiis. Quam quidem Sententiam amplexus eſt Ludovicus Jacob in *Catalogo Mſ. Vicariorum Generalium*, in quo Simonem Rizer appellat anno 1431. Germaniæ Superiotis Provincialem & Vicarium Generalem ſub Bartholomæo Raccollio Priore Generali, omitti tautem Natalem de Venetiis. Daniel à Virgine *tomo* 2. Speculi Carmelitani, *pag. 945. num. 3322.* notat hunc Natalem Epiſcopum Nonenſem, & ſedis etiam Apoſtolicæ Legatum fuiſſe, ex Necrologio Veteri Carmelitarum Venetorum.
Vincentius *Barſius*, Mantuanus. 1525. 863
Vincentius *Concius*, Tuſcus. 1491. 863
Vincentius Cornelius *Guarguantus*, Socinas. 1602. 864
Vincentius Conventrienſis, Anglus Cantius, fortè Minorita. 1250. 864
Vincentius *Leo*, vel *de Leone*, Siculus Catanenſis. 1556. 865
Vincentius Maria *Silvani*, Lucenſis. 1718. 867
Vincentius Maurus, Siculus Catanenſis. 1662.
Vincentius *Olleme*, Hiſpanus Valentinus. 1666. 868
Vincent. de Torregroſſa, Hiſpanus Valentin. 1593. 868
Vincentius *Portico*, Hiſpanus Valentinus. 1638. 868
Vincentius *Spinola*, Neapolitanus. 1568. 869
Virginius *Bentivolus*, Italus Bononienſis. 16229. 869
Virginius *à Sole*, Ferrarienſis. 1578. 870
Vitalis *Entier*, Gallus Anicienſis. 1627. 870
Vitus Albertus *Muſtacius*, Siculus Calataſim. 1714. 871
Vitus Salernus, Siculus Erycinus. 1591. 871
Urbanus ab Aſcenſione Andegavenſis, Salmurienſis (*Lefort.*) 1664. 871
Urbanus à Cruce, Turonicus. 1692. 875
Walterus Stayus, Belga Geldrienſis. 1515. 875
Walterus (Petrus) de Terra nova, Neuſtrius Candomenſis. 1472. 875
Windelinus Haffamus, Germanus Heilbrun. 1507. 876
Wilhelmus Pehersbergerus, Germanus. 1439. 876
Willielmus, Oxonienſis. 1317. 876
Wilhelmus Crich, Armoricus Leonenſis. 1481. 878
Wilhelmus Dumoquerci, Armoricus Leon. 1481. 879
Wolphangus à S. Matthæo, Suerus Rutemb. 1669. 879

Y

An. Pag.

YVO Anglici, Armoricus Leonenſis. 1574. 880
Yvo Berch, Anglus. 1240. 880
Yvo Joel, Armoricus. 1462. 880
Yvo le Vaillant, Pariſienſis. 1544. 881
Yvo a S. Nicolao, Andinus. 1721. 882
Yvo Rouillant, Armoricus Ploermelenſis. 1505. 883

Z

An. Pag.

ZACHARIAS BERGOMELLI, Bergomenſis. 1626. 882
Zacharias Bigoni, Bergomenſis. 1677. 882
Zacharias Saius, Toloſanus. 1611. 884
Zeadonius à Sanctis, Hiſpanus Caſtellanus. 1434. 884
Zepherinus-Joannes Natalis, Cæſar-Auguſtanus. 1587. 884
Zarba (Petrus) Melitenſis. 1601. 885

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

EXALCEATORUM CARMELITARUM

Quorum ſit mentio in poſteriore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

I

	An.	Pag.
JOANNES A S. HIERONYMO, Hiſpanus.	1550.	3
Joannes à S. Hieronymo (*Garſez*) Hiſpanus Ubedenſis.	1667.	3
Joannes à Jeſu (*Rocca*) Catalanus Urgellen.	1614.	11
Joannes à Jeſu, Hiſpanus Valliſoletanus.	1632.	12
Jonnes à Jeſu Maria, Hiſpanus Calagurritan.	1615.	13
Jonnes à Jeſu Maria, Hiſpalenſis.	1632.	18
Joannes à Jeſu Maria, Hiſpanus Paſtraous.	1594.	18
Joannes Joſeph à S. Tereſia, Luſitanus.	1698.	20
Jonnes-Ludovicus ab Aſſumptione, Germanus Spirenſis.	1645.	42
Joannes-Ludovicus à S. Joſepho, Belga Audomarenſis.	1690.	42
Joannes à S. Maria, Hiſpanus Toletanus.	1690.	47
Josones à S. Maria, Hiſpanus Ubedenſis.	1701.	47
Joannes-Maria à S. Joſepho (*Centurio*) Genuenſis.	1631.	48
Joannes-Maria à S. Petro, Sequanus Dolanus.	1662.	50
Joannes à Matre Dei, Hiſpanus Valliſoletan.	1610.	55
Joannea à Matre Doi, Hiſpanus Matritenſis.	1673.	55
Joannes à S. Michaele, Boeticus.	1730.	56
Joannes-Paulus ab Epiphania (*Pariſi*) Paoormitanus.	1676.	78
Joannea-Petrus à Matre Dei (Chaſſagnia) Avenionenſis.	1669.	75
Joannes à Regibus, Caſtellanus.	1641.	82
Joannes à SS. Sacramento, Hiſpanus Paſtranenſis.	1620.	88
Joannes à SS. Sacramento, Hiſpanus Valiſſoletanus.	1659.	88
Joannes à SS. Sacramento, Luſitanus Oliſſ.	1640.	88
Joannes à SS. Sacramento, Indus Goaenſis.	1654.	89
Joannes à Sanctis, Hiſpanus Complutenſis.	1640.	92
Joannes à Spiritu Sancto, Hiſpanus Calagur.	1643.	101
Joannes Tadæus à S. Joanne (*Montius*) Mediolanenſis.	1743.	118
Joannes Thadæus à S. Eliſæo (*Boldames*) Hiſpanus Calagurritanus.	1614.	119
Joannes Thadæus à S. Joanne-Baptiſta, Mediolanenſis.	1623.	122
Joan. Thomas à S. Cyrillo, Hungarus.	1657.	123
Joannes Angelus à Nativitate (*Buſſerus*) Mediolanenſis.	1724.	151
Joſephus à S. Barbara, Belga Brugenſis.	1670.	171
Joſephus à S. Tereſia, Italus Florentinus.	1703.	171
Joſephus à S. Gabriele, Hiſpanus.	1631.	175
Joſephus à Jeſu, Arago Nuebeloſius.	1606.	176
Joſephus à Jeſu Maris (*Quiroga*) Aſturicenſis.	1626.	176
Joſephus à Jeſu Maria, Hiſpanus Lamorenſis.	1621.	178
Joſephus à Jeſu Maria (Garberinus) Genuen.	1630.	179
Joſephus Ignatius (Hennedouche) à S. Antonio, Belga Heſdinenſis.	1671.	180
Joſephus ab Incarnatione, Caſtellanus.	1655.	180
Joſepha ab Incarnatione, Hiſpana.	1618.	181
Joſephus à S. Maria, Gallus Ambaſianus.	1620.	181
Joſephus à S. Maria, Italus Capravolanus.	1689.	182
Joſephus à S. Maria, Boeticus Villabonius.	1694.	183
Joſephus Maria à Jeſu, Taurinenſis.	1695.	186
Joſephus à S. Polycarpo, Belga.	1720.	190
Joſephus à SS. Sacramento, Indus.	1654	190
Joſephus à S. Spiritu, Luſitanus Bracharenſis.	1674.	191
Joſephus à S. Spiritu, Boeticus Hiſpalenſis.	1728.	192
Joſephus à S. Tereſia, Caſtellanus Almanzan.	1697.	192
Joſephus à S. Thoma, Parmenſis.	1701.	193
Irenæus ab Annuntiatione, Polonus.	1672.	197
Irenæus à Cruce, Italus Tergeſtenſis.	1698.	197
Iſabella (*Marquez*) ab Angelis, Segnvienſis.	1644.	198
Iſabella à S. Dominico (*d'Ortega*) Abulenſis.	1627.	199
Iſabella à S. Franciſco (Mirarela) Aragonia.	1627.	199
Iſabella ab Incarnatione, Hiſpalenſis.	1631.	200
Iſidorus à S. Bernardo, Picardus Ambianen.	1636.	201
Iſidorus à S. Dominico (*Giſlenus Balteel*) Belga yprenſis.	1668.	201
Iſidorus à S. Joſepho, Belga Duacenſis.	1666.	201
Julianus à Cruce, Cænomanus.	1640.	206
Julianus à S Jacobo, Polonus.	1703.	208
Juſtus ab Aſſumptione (*Roger*) Tornacenſis, Belga.	1660.	214

L

	An.	Pag.
LAURENTIUS à Aquitanus.	1686.	222
Laurentius à Cruce, Hiſpanus Bracenſis.	1592.	222
Laurentius à S. Elia (*Ximenes*) Pampelon.	1655.	215
Laurentius à S. Hilarione, Pampelonenſis.	1640.	225
Laurentius à S. Magdalena, Delphinas.	1650.	228
Laurentius à Præſentatione B. V. Mariæ, Genevenſis.	1630.	229
Laurentius à Reſurrectione (*Herman.*)	1691.	229
Laurentius à S. Tereſia, Hibernus.	1670.	130
Laurentius à Viſitatione, Pariſienſis.	1668.	232
Leander ab Annuntiatione (*de Melgoſa*) Hiſpanus Burgenſis	1631.	232
Leander ab Annuntiatione (de Perejo) Mediolanenſis.	1636.	233
Leo à Regibus, Germanus Monachienſis.	1656.	246
Leonardus à S. Franciſco, Antuerpienſis.	1674.	247
Leonardus à Spiritu Sancto, Hiſpanus Alcarazenſis.	1610.	248
Leonora à S. Bernardo (*Corbaria*) Leodien.	1639.	248
Leonora à S. Gabriele, Cordubenſis.	1587.	249
Leonora à Miſericordia [d'Ayanie *de Guindulay*] Navarra.	1620.	250
Leopoldus à S. Joanne-Baptiſta [*Guardabaſſo*] Meſſanenſis.	1718.	250
Liberius à Jeſu, Longobardus Novarienſis.	1719.	252
Lublinenſe Collegium	1617.	260
Lucas à Matre Dei, Hiſpanus Paſtranenſis.	1675.	261
Lucas à S. Petro, Luſitanus.	1672.	262

L

Floruit Laudatur

An. Pag.

Lucianus à S. Maria, Picardus Ambianenſis. 1661. 263
Lucretia ab Incarnatione, Hiſpana Abulenſis. 1595. 264
Ludovica à Jeſu, Pariſina, in ſeculo dicta [*Gallois.*] 1627. 265
Ludovica à Jeſu, Luſitana. 1608. 265
Ludovica Magdalena à Jeſu [Manrique Enriquez de Lujan.) 1626. 266
Ludovica à Miſericordia [*de la Valliere*] Galla Turonenſis. 1710. 266
Ludovicus ab Aſſumptione, Germanus Spirenſis. 1656. 267
Ludovicus à S. Angelo, Hiſpanus Granaten. 1641. 267
Ludovicus-Maria Agudi, Mediolanenſis. 1679. 293
Ludovicus à Matre Dei, Hiſpanus Caſtellan. 1678. 293
Ludovic. Franciſcus à Matre Dei, Hiſpalen. 1620. 293
Ludovicus à Nativitate B. V. [*de Campans*] Pariſinus. 1667. 294
Ludovic. à Spiritu Sancto, Hiſpanus Cordub. 301
Ludovicus à S. Tereſia [*Buchamps*] Gallus Bellovacenſis. 1671. 302

M

An. Pag.

MAGDALENA A S. JOSEPH, Burgunda Divionenſis. 1648. 304
Magdalena à S. Joſeph [Dubois], Pariſina. 1637. 304
Magdalena à Matre Dei, Hiſpana Abulenſis. 1616. 305
Magdalena à SS. Sacramento, Burdigalenſis. 1697. 305
Magd. à Spiritu Sancto, Hiſpana Abulenſis. 1589. 306
Marcellus à S. Genovefa, Gallus Turonenſis. 1617. 306
Marcus à S. Franciſco, Mechlinienſis. 1675. 310
Marcus à S. Joſeph, Italus Placentinus. 1677. 312
Marcus à SS. Sacramento, Cæſar-Auguſtan. 1599. 332
MARGARITA A JESU, Doctiſſimi & celeberrimi Reverendi Patris Dionyſii PETAU, Societatis JESU, presbyteri Germana Soror, Aureliis nata, ex Hieronymo *Petau*, patre & Franciſca *Hanapier*, matre: Anno ætatis ſuæ vigeſimo nono, apud Aurelianenſes Tereſianas Carmelitanas Moniales, Sacram induit veſtem, anno 1627. die 18 Octobris: profeſſionem vero ſolemnem ibi emiſit anno 1628. die 21 Octobris. Religioſis omnibus ſui inſtituti Virtutibus apprimè exercitata, in Occitaniam à Superioribus emiſſa fuit ob Cœnobia erigenda & fundanda. Indè redux optimis oppletam exemplis vitam abſolvit in Aurelianenſi ſuo Monaſterio anno 1663. die 21 Novembris. Scripſit eruditis Linguis inſtructa, & edidit Verſibus Latinis *Volumen unum* quod reperire haud facile foret: Sicuti docent monumenta de ejus vita, in illius familia ſervata, quæ præ manibus habemus.
Margarita à Matre Dei [*Vannoct*] Bruxel. 1646. 332
Margarita à SS. Sacramento [*Perigot*] Beln. 1648. 333
Margarita à SS. Sacramento [*Acarie d'Atvillot*,] Pariſina. 1660. 335
Maria à S. Alberto, Hiſpana Valliſoletana. 1640. 336
Maria-Baptiſta Ocampa, Toletana. 1601. 338
Maria à Cruce, Hiſpana Granatenſis. 1638. 340
Maria à S. Euphraſia, Hiſpana. 341
Maria à S. Hieronymo, Hiſpana Abulenſis. 1604. 342
Maria à Jeſu [*de Sandoval & Godiner*,] Hiſpana Veaeenſis. 1604. 342
Maria ab Incarnatione, Hiſpana Segobrien. 1691. 343
Maria ab Incarn. [*Avrillot l'Huillier*,] Par. 1618. 344
Maria à S. Joſeph, Galla Pontiſareenſis. 1617. 346
Maria à S. Joſeph (d'Avila) Hiſpa, Abuleſis. 1603. 346
Maria à S. Joſehp, Hiſpana Segobienſis. 1623. 347
Maria-Mag. à S. Auguſt. [*Fardilla*] Panor. 1625. 348
Maria-Magdalena Sanguinetta à SS. Sacramento, Genuenſis. 1651. 352
Maria à S. Petro, Hiſpana Granatenſis. 1591. 352
Maria à SS. Sacramento [*du mas de Vigne*] Burdigalenſis. 1656. 355
Mariana à Sanctis, Uliſſiponenſis. 1585. 355
Maria à S. Tereſia [*Roſe*] Burdigalenſis. 1717. 356
Maria à SS. Trinitate, Burgunda Divionen. 1630. 357
Marianus à Jeſu [*Benenatus*] Meſſanenſis. 1684. 358
Martialis à S. Joanne-Baptiſta [*Lacombe*] Lemovicenſis. 1736. 378
Martialis à S. Paulino, Avenionenſis. 1658. 384
Martinus à Jeſu Maria, Hiſpanus Salmantic. 1631. 387
Martinus à S. Joſeph, Hiſpanus Albacetenſis. 1679. 337
Martinus à Martyribus, Aragonius. 1620. 389
Martinus à Matre Dei, Tarraconenſis. 1650. 389
Martinus à Matre Dei, Pampelonenſis. 1640. 390
Martinus à S. Servato, Belga. 1703. 392
Matthæus à S. Joanne-Baptiſta, Allobrox. 1624. 397
Matthæus à S. Joſeph, Neapolitanus. 1680. 397
Matthias à S. Franciſco [*Reggius*] Mediolan. 1663. 413
Matthias à Jeſu Maria, Mediolanenſis. 1705. 414
Maximilianus à S. M. Magdalena, Belga Tornacenſis. 1654. 427
Maximilianus à S. Maria, Belga Mechlinien. 1717. 427
Maximus à S. Magdalena, Campanus Lingonenſis. 1652. 428
Maximus à S. Martha [le Gros,] Lingon. 1646. 428
Mediolanenſis Collectio. 1671. 428
Maximus à Purificatione, Mediolanenſis. 1690. 428
Melchior à S. Anna, Luſitanus. 1654. 428
Melchior à Jeſu, Gallus Carnotenſis. 1679. 429
Melchior à S. Maria, Hiſpanus. 1635. 430
Melchior à Matre Dei. 1635. 430
Michael ab Angelis, Boeticus. 1655. 432
Michael Angelus à S. Joſeph, Neapolitan. 1661. 432
Michael ab Annuntiatione, Hiſpanus. 1590. 433
Michael ab Annuntiatione, Pariſienſis. 1655. 433
Michael à Chriſto, Hiſpanus Cordubenſis. 1726. 449
Michael-Angelus à S. Franciſca, Lugdun. 1688. 456
Michael-Angelus à S. Joſeph, Italus. 1682. 456
Michael à S. Maria, Aragonius. 1712. 457
Michael à S. Petro, Hiſpanus Giennienſis. 1730. 463
Michael à Regibus, Hiſpanus. 1689. 461
Michael à SS. Trinitate, Boeticus Biatienſis. 1654. 463
Modeſtus à S. Amabili, Arvernus Riomenſis. 1684. 465
Modeſtus à S. Gregorio, Neapolitanus. 1671. 465
Modeſtus à S. Joan. Evangeliſta, Bohemus. 1697. 466

N

An. Pag.

NICASIUS A S. DOMINICO, Perpinian. 1722. 470
Nicolaus à S. Catharina, Gallus. 1664. 483
Nicolaus à Conceptione, Hiſpanus Metymn. 1640. 484
Nicolaus à Conceptione Belga, Namurcenſis. 1660. 385
Nicolaus à Jeſu (*Epaki*,) Polonus. 1630. 493
Nicolaus à Jeſu Maria (*Doria*,) Genuenſis. 1593. 495
Nicolaus à Jeſu Maria (*Centutio*,) Genuenſis. 1680. 497
Nicolaus à Jeſu Maria (*Gerunda*,) Barenſis. 1672. 498
Nicolaus à S. Joſeph, Boeticus. 1646. 498
Nicolaus à S. Joſeph, Granatenſis. 1659. 458

Nicolaus

N

	Floruit An.	Laudatur Pag.
Nicolaus ab Incarnatione, Hiſpanus Zamor.	1700.	499
Nicolaus à S. Simone Stockio, Friſius Leonardienſis.	1668.	511
Nicolaus à Spiritu Sancto, Polonus.	1639.	515
Norbertus à Conceptione, Bruxellenſis.	1705.	517

O

	An.	Pag.
Octavius a S. Francisca, Venetus.	1701.	517
Odoardus à S. Agathangelo, Belga.	1658.	517
Onuphrius à S. Gaſparo (Guarini) Siculus S[illegible]ræus.	1723.	519
Optatus à S. Carolo, Neapolitanus.	1662.	520

P

	An.	Pag.
Pantaleon a S. Clemante, Venetus.	1682.	522
Parmenſis, Anonymus.	1649.	522
Paula Maria à Jeſu (*Centuriona*) Melphitana.	1646.	523
Paulinus à S. Joſeph [*de Malder*,] Bruxel.	1682.	524
Paulus à Conceptione, Navarrus Peraltenſis.	1726.	538
Paulus à Cruce, Hiſpanus.	1640.	534
Paulus ab Omnibus, Colonienſis.	1683.	534
Paulus à SS. Sacramento [*Marini*] Avenion.	1673.	537
Paulus Simon à Jeſu Maria [*Rivarola*,] Genuenſis.	1643.	537
Paulus à S. Ubaldo, Belga.	1665.	539
Petronilla à S. Joſeph, Vallisoletana.	1656.	541
Petrus à S. Andrea [*Rampalle*] Avenion.	1667.	543
Petrus à S. Andrea, Hiſpanus Vallaranius.	1636.	545
Petrus ab Angelis, Hiſpanus Paſtranenſis.	1679.	546
Petrus à S. Angelo, Hiſpanus Biatienſis.	1580.	547
Petrus ab Annuntiatione, Navarrus.	1698.	548
Petrus à S. Barnaba, Hiſpanus Malacitanus.	1726.	552
Petrus à Chriſto, Toletanus.	1600.	564
Petrus à Conceptione, Luſitanus.	1628.	565
Petrus à Conceptione, Matritenſis.	1633.	565
Petrus à Conceptione, Gallæcus.	1666.	565
Petrus à Conceptione, Matritenſis.	1706.	565
Petrus à Cruce, Luſitanus.	1674.	569
Petrus ab Epiphania, [*Pariſi*] Boeticus.	1661.	569
Petrus Georgius à S. Franciſco, Italus Comenſis [*Odeſcalchi.*]	1721.	573
Petrus à S. Hilarione, Hiſpan. de Valdepenna.	1615.	573
Petrus à S. Hypolito (*Graſſelini*) Panormit.	1667.	574
Petrus à S. Joanne, Hiſpanus Seritanus.	1655.	575
Petrus Joſeph à S. Thereſia (*Brivatc*) Alvern.	1730.	575
Petrus à S. Maria, Hiſpanus Granatenſis.	1626.	583
Petrus à S. Maria, Hiſpalenſis.	1616.	584
Petrus à Matre Dei [*à Villa-Groſſa*] Aragonius.	1608.	585
Petrus à Matre Dei (*Angelinus*) Senenſis.	1630.	586
Petrus à Matre Dei, Aſpahamenſis Prior.	1681.	587
Petrus à Matre Dei [*Berthius*] Leydenſis.	1683.	587
Petrus à Matre Dei, (*Guſman & Roxas*) Salmanticenſis.	1644.	588
Petrus à Matre Dei', Boeticus.	1626.	588
Petrus à Matre Dei, Arteſianus.	1705.	588
Petrus à Spiritu Sancto, Hiſpan. Manzareſius.	1716.	601
Petrus-Thomas à S. Andrea [*Conte*] Pacor.	1705.	612
Petrus-Thomas à S. Maria (*Hybert*) Neuſtr.	1611.	613
Philippus à S. Jacobo, ſive *Joannes Felix de Sartis*, Neapolitanus.	1639.	631
Philippus à S. Joanne [illegible] Catalanus.	16	631
Philippus Maria à S. Paulo, Romanus.	1677.	635
Philippus à S. Nicolao [*de Piro*] Neapolitan.	1678.	637
Philippus à SS. Trinitate [*Julien*] Avenion.	1671.	651
Placidus à S. Tereſia, Belga Duscenſis.	1660.	657

Q

	An.	Pag.
Quirinus a SS. Trinitate, Germanus.	1714.	662

R

	An.	Pag.
Raphael a S. Joseph, Germanus Boïus.	1665.	668
Redemptus à Cruce, Hiſpanus.	1619.	676
Rochus à Cruce, Hiſpanus Vilalpando.	1609.	698
Rochus à S. Tereſia, Hiſpanus Burgenſis.	1684.	698
Rodericus à Conceptione, Hiſpanus Caſtellanus.	1705.	698
Rodericus à Purificatione, Hiſpanus Boeticus.		699
Romualdus à S. Agatha, Belga Gandavenſis.	1652.	700
Romualdus Maria à Stigmatibus, Italus.	1723.	700
Ruperſus à S. Gaſpardo, Belga Cortacenſis.	1712.	703

S

	An.	Pag.
Salmanticenses, Collegium.	1581.	702
Salvator à S. Martino, Excalceatus.	1654.	703
Samuel à Purificatione, Polonus.		709
Saturninus ab omnibus Sanctis [*Chaſſac*] Gallus Toloſanus.	1689.	711
Sebaſtianus à Conceptione (*de Matamoros*) Luſitanus.	1559.	715
Sebaſtianus à Conceptione, Luſitanus.	1600.	715
Sebaſtianus à Jeſu Maria, Hiſpanus.	1720.	718
Sebaſtianus à S. Joachimo, Salmanticenſis primus Lector.	1714.	718
Sebaſtianus à Matre Dei, Lublinenſis.	1652.	719
Sebaſtianus ab omnibus Sanctis, Polonus.	1679.	719
Seraphinus à Conceptione, Romanus.	1663.	730
Seraphinus à S. Franciſco [*Forget*] Aureliae.	1641.	730
Seraphinus à S. Joan-Baptiſta, Ligur.	1661.	736
Seraphinus à S. Tereſia [*Chardon*] Claramontanus.	1661.	738
Serapio à SS. Trinitate, Valencennenſis.		740
Servatus à S. Petro, Belga.	1682.	740
Simon à S. Paulo Hetruſcus, Volaterranus.	1622.	646
Simon à Spiritu Sancto, Neapolitanus.	1656.	749
Simon Stock ab Annuntiatione, Helvetius.	1625.	761
Simon Stock à S. Maria, Anglus.	1645.	762
Staniſlaus à S. Bartholomæo, Ticinenſis.	1685.	764
Stephanus à S. Joanne Evang. Ultrajectenſis.	1652.	771

L

	Floruit An.	Laudatur Pag.
Stephanus à S. Joſeph, Aragonius Gradenſis.	1637.	771
Stephanus à S. Joſeph, Pompeiopolitanus.	1667.	771
Sylveſter à S. Cyrillo, Caſtellanus.	1590.	777
Sylveſter à S. Dominico, Suevus.	1699.	777

T

	An.	Pag.
S. Teresia, *de Cepede & Dahumade.*	1582.	778
Tereſia à Jeſu, Sequana Veſontionenſis.	1631.	780
Tereſia à Jeſu (*Brianda de Acunna Vela*) Abulenſis.	1630.	780
Tereſia à Jeſu Maria, Hiſpana Cuervienſis.	1641.	781
Tereſia ab Incarnatione, Burdigalenſis.	1624.	781
Theodorus à S. Tereſia, Belga Tornacenſis.	1664.	795
Theodoſ. à S. Agricola, Gallus Cartonenſis.	1664.	799
Thomas Aquinas à S. Joſeph, Alvernus.	1649.	799
Thomas Aquinas à S. Joſeph, Genuenſis.	1726.	802
Thomas à S. Cyrillo, Oliſſiponenſis.	1637.	812
Thomas à Jeſu, Boeticus Beacienſis.	1626.	815
Thomas a Jeſu Maria (*Doria*) Genuenſis.	1593.	819
Thomas à Jeſu Maria, Hiſpanus.	1591.	819
Thomas à S. Joſeph, Picardus.	1651.	820
Thomas à S. Vincentio (*Malon*) Hiſpanus.	1631.	831

V

	An.	Pag.
Valantinus a Matra Dei, Hiſpanus.	1706.	859
Valerius à S. Anna (*Burrata*) Romanus.	1661.	859
Valerius à S. Euphroſina, Leodienſis.	1674.	859
Venceſlaus à S. Elia, Polonus.	1716.	861
Victor à S. Laurentio, Gallus.	1716.	861
Vincentius à Cruce, Hiſpanus Valentinus.	1639.	864
Vincentius à S. Dominico, Pariſinus.	1738.	865
Vincentius à S. Ludovico (*Stalpart*) Batav.	1655.	866
Vincentius Maria à S. Joanne, Genuenſis.	1668.	866
Vincentius Maria à S. Catharina Senenſi, Comenſis.	1680.	866
Vincentius à S. Melchiore, Colonienſis.	1697.	867
Vincent. Ferrerius à S. Hieronymo, Italus.	1713.	867
Vincentius à Pace, Hiſpanus Valentinus.	1593.	868
Violanta à Conceptione, Hiſpana Granat.	1598.	869
Vitalis à S. Franciſco, Italus.	17.	870
Wolphangus à S. Matthæo, Suevus Rutemb.	1669.	879
Urſula à S. Joſeph Lotharinga, Nancæa.	1723.	880

Z

	An.	Pag.
Zacharias a S. Joanne-Baptista (*Godechal*) Neuſtrius.	1725.	882
Zacharias *Richard*, Lugdunenſis.	1644.	883

INDEX CHRONOLOGICUS
PRÆSULUM CARMELITARUM.

	Anno.
Gerardus a Nazarath, Epiſc. Laodicenus.	1140
Joannes Judæus, Patriarcha Hieroſolymitanus.	1222
Blaſius Senenſis, Suanonenſis in Tuſcia Epiſcop.	1228
Guilielmus Riboti, Vencienſis Epiſcopus.	1229
Egbertus Scotus, Brechinenſis in Scolia Suffraganeus.	1268
Gilbertus Norwicenſis, in Norwergia Hamaren. Epiſcopus.	1270
Daniel Leodienſis, Aradenſis in Syria Epiſcopus.	1274
Henricus de Colonia, Rhædeſtonenſis in Græcia Epiſcopus.	1287
Guilielmus *Pagham*, Medenſis Epiſcopus.	1280
Zenus Venetus, ignotæ ſedis Epiſcopus.	1307
Marcus Coniarenus, Archiepiſcopus Corcyrenſis.	1310
Guido *Roſſeletus*, Sequanus, Philadelphien. Epiſc.	1314
Sancius *Dull*, Epiſcopus Segobricenſis.	1319
Guido *de Perpiniano*, Majoricenſis Epiſcopus.	1321
Idem Guido *de Perpiniano*, Elnenſis Epiſcopus.	1332
Joannes *Magno*, Venetus, Equilinus Epiſcopus.	1321
Joannes Gallus, Napronenſis Epiſcopus.	1321
Antonius *de Gerunda*, Galtelienſis in Sicilia Epiſc.	1324
Guilielmus Neapolitanus, Nemocienſis Epiſcopus in Cypro.	1327
Guilielmus *Pouvel*, Midenſis Epiſcopus.	1327
Joannes *de Claravo*, Boſſenſis in Sardinia Epiſcop.	1327
Bartholomæus, Sulcitanus in Sardinia Epiſcopus.	1330
Joannes *de Rubeis*, Turris-Albæ in Sardinia Epiſc.	1332
Jacobus de Venetiis, Evellonenſis Epiſcopus.	1340
Richardus *Quye* Anglus, Clonen. in Hibernia Epiſc.	1341
Petrus *de Caſa*, Aquitanus, Vaſionenſis Epiſcopus.	1341
Idem Petrus *de Caſa*, Hieroſolymit. Patriarcha.	1342
Nicolaus Bernardi, Siculus, Suanenſis Epiſcopus.	1342
Petrus *de Beretto*, Narbonen. Graſſenſis Epiſcopus.	1344
Daniel *à Wilherio*, Colonien. Verdenſis Epiſcop.	1343
Simon Calvienſis, Epiſcopus.	1343
Durandus de Serminio, Archiepiſcop. Nazarenus.	1345
Joannes de Bononia, Andrenſis in Macedonia Epiſcopus.	1345
Radulphus Kullæus, Lethglinenſis in Hibernia Epiſcopus.	1344
Idem Radulphus Kullæus, Archiepiſc. Caſſalienſis.	1345
Paulus *Neri Beſſi*, Florentinus, Suanenſis Epiſcop.	1362
Joannes *Paſchall*, Anglus, Scutarienſis Epiſcopus.	
Idem Joannes *Paſchal*, Suffraganeus Norwicenſis.	1347
Guilielmus *Riboti*, Hiſpanus, Signinus Epiſcopus.	1348
Michael *Mathe*, Italus, Signinus Epiſcopus.	1348
Nicolaus Sorbolus, Venetus, Scarpantenſis Epiſc.	1348
Marcus *Morello*, Venetus, Democenſis Epiſcop.	1348
S. Andreas Corſinus, Florentinus, Epiſcopus Feſulanus.	1349
Henricus *de Wolkach*, Gemanus, Megarienſis Epiſcopus.	1351
Richardus *de Tauſinario*, Mediolanenſis Chriſtopolitanus Epiſcopus.	1351
S. Petrus Thomas, Aquitanus, Conſtantinopolit. Patriarcha.	1364

	Floruit Anno.
Petrus Florentius, Nelienſis Epiſcopus.	1363
Didacus *Navaſquez*, Turitanus Archiepiſcopus.	1354
Georgius *della Piſſida*, Epiſcopus Æginenſis in Attica.	1358
Sibertus *de Troiſtorp*, Germanus, idem atque.	
Sibertus *de Boppardia*, Malavienſis Epiſcopus.	1359
Vaſcus *Aruelis*, Guardienſis Epiſcopus.	1358
Matthias de Colonia, Roſſenſis Epiſcopus.	1359
Balduinus *de Sterekemb*, Tripolitanus Epiſcopus.	1360
Henricus *Bogeh*, Croatenſis in Megrelia Epiſcop.	1360
Jacobus *de Mechlinia*, Cotatenſis in Migrelia Epiſc.	1361
Thomas Candavienſis Epiſcopus.	1362
Joannes *Swafham*, Clonenſis Epiſcopus.	1363
Arnoldus *de Biſſalis*, Galtelienſis Epiſcopus.	1366
Nicolaus *de Arnulo*, Azotenſis Epiſcopus.	1367
Boniſacius Venetus, Venecomponenſis Epiſcopus.	1368
Joannes à S. Martino Leodienſis, Soppenſis Epiſc.	1369
Bernardus *de Roma*, Sutrienſis Epiſc. & *Cardinalis*.	1370
Matthæus *Scaleata*, Italus, Lavellenſis Epiſcopus.	1364
Idem, Matthæus *Scaleata*, Scyllacenſis Epiſcop.	1370
Joannes *Lupi*, Veronenſis Conſtantienſis Epiſc.	1376
Bernardus *de Ambacia*, S. R. E. *Cardinalis*.	1379
Joannes *Badbyus*, Anglus, Wigornienſis Epiſc.	1380
Joannes *Raſleus*, Genuenſis, Folienſis Epiſcopus.	1383
Elias, Rhedelberſis Epiſcopus, & Leodienſis Suffraganeus.	1384
Jacobus *Metellenſis*, Lesbienſis Archiepiſcopus.	1386
Fridericus *Wagner*, Paſſavienſis Epiſcopus.	1388
Richardus *Northalis*, Anglus, Oſſorienſis Epiſc.	1387
Richardus *Forbin*, Grandenſis Epiſcopus.	1389
Franciſcus à S. Leonardo, Argienſis in Valachia Epiſcopus.	1390
Conradus *Olpendorf*, Germanus, Azotenſis Epiſc.	1391
Jacobus *Friderici*, Neapolitanus, Vigilienſis Epiſc.	1391
Paulus *Dominici*, Bononienſis, Nazaroten. Epiſc.	1391
Stephanus *Guilelmi*, Duracenſis Archiepiſcopus.	1392
Thomas *Peverell*, Anglus, Oſſorienſis Epiſcopus.	1395
Everardus *de Muſgen*, Caronenſis Epiſcopus.	1396
Gerardus *de Giſors*, Bethleemitanus Epiſcopus.	1398
Stephanus *Broune*, Roſſenſis in Hibernia Epiſcop.	1399
Henricus *de Tolvis*, Roſſenſis in Dalmatia Epiſc.	1400
Thomas *Vitecoc*, Gallus, Gandavenſis Epiſcopus.	1403
Gomeſius Luſitanus, Hebronenſis in Palæſtina Epiſcopus.	1404
Robertus *Maſchallus*, Herefordienſis Epiſcopus.	1404
Suvatoſlanus *Jaroſlai*, Lucenſis in Campania Epiſcop.	
Bartholomæus *Peyro*, Elnenſis Epiſcopus.	1405
Simon de Spira alias *Arnwylen*, Colonienſis Suffraganeus.	1405
Andreas de Luca, idem atque.	
Andreas *Nicolai*, Athenienſis Archiepiſcopus.	1409
Petrus *Aya*, Tinganenſis in Mauritania Epiſcop.	1411
Conradus *Franck*, Liddenſis in Palæſtina Epiſcop.	1412
Thomas Colbius, Elphinenſis in Hibernia Epiſcop.	1413
Clemens de Neapoli, Nicoteren. in Calabria Epiſc.	1414
Stephanus *Patrington*, Menevenſis Epiſcopus.	1415
Hermannus *de Embeck*, Sulmenſis in Aprutio Epiſc.	1414
Joannes *Lombardo*, Parentinus in Iſtria Epiſcopus.	1415
Franciſcus... Arienſis in Inſula Cretæ Epiſcopus.	1418
Nicolaus Italus, Sudenſis Epiſcopus.	1419
Anellus *de Neapoli*, Accienſis in Corſica Epiſcop.	1421
Joannes *Gees*, Watefordienſis Epiſcopus.	1421
Joannes *de Campo-longo*, Uſellenſis in Sardinia Epiſcopus.	1411
Joannes *Blonvorch*, Roſſenſis in Hibernia Epiſcop.	1422
Joannes *Leyceſter*, Smyrnenſis Archiepiſcopus.	1420
Hieronymus *Ocho*, Elnenſis Epiſcopus.	1417
Guillelmus *Quaplod*, Derienſis in Hibernia Epiſc.	1420
Joannes *Fabri*, Calaritanus Archiepiſcopus.	1423
Joannes *Narfordi*, Enagdunenſis in Hibernia Epiſc.	1425
Henricus *Bock*, Myrrenſis Epiſcopus.	1424
Henricus *de Colonia*, Colonienſis Suffraganeus.	1426
Franciſcus, vel Stephanus *Branburg*, Roſſenſis Epiſcopus.	1428
Joannes *Waltinarii*, Milmenſis Epiſcopus.	1430
Philippus *de Ferrario*, Pacenſis Epiſcopus & Cardinalis.	1431
David Chirburius, Dromorenſis Epiſcopus.	1432
Conradus *ab Arnsberg*, Venecomponenſis Epiſc.	1433
Antonius *del Fede*, Soanenſis Epiſcopus.	1434
Bartholomæus *de Raccoli*, Maſſilienſis Epiſcopus.	1433
Joannes *Blexwich*, Saxo, Holenſis Epiſcopus.	1434
Joannes *Langtonus*, Roſſenſis Epiſcopus.	1434
Dionyſius *Stephani*, Roſſenſis Epiſcopus.	1436
Arnoldus *de Limone*, Bethleemitanus Epiſcopus.	1436
Dionyſius *Stephani*, Belga, Roſſenſis Epiſcopus.	1437
Bilgerus *à Burgis*, Bundusnenſis Epiſcopus.	1438
Marinus *de Soto-Majori*, Tripolenſis Epiſcopus.	1440
Joannes *le Tellier*, Dionyſienſis in Arabia Epiſc.	1441
Joannes Italus, Tiberiadenſis Epiſcopus.	1442
Ægidius Roſſenſis Epiſcopus & Trevirenſis Suffraganeus.	1442
Petrus de Franckofordia, Myrrenſis Epiſcopus.	1443
Joannes *Emmanuel*, Egitanenſis Epiſcopus.	1443
Joannes *Stambury*, Norwicenſis Epiſcopus.	1444
Antonius, Prodromenſis in Aſia minori Epiſcopus.	1448
Joannes *Faci*, Regienſis Epiſcopus.	1450
Joannes, Boſanenſis in Sardinia Epiſcopus.	1450
Thomas *Bradley*, Dromorenſis Epiſcopus.	1450
Joannes *Maſen*, Anglus, Roſſenſis Epiſcopus.	1453
Tuſſanus *Caſtellani*, Dionyſien. Epiſcopus & Rhemenſis Suffraganeus.	1455
Godefridus *Greveray*, Dagnienſis Epiſcopus, & Cameracenſis Suffraganeus.	1456
Simon *de Duren*, Magionenſis Epiſcopus.	1457
Richardus *Myſſin*, Dromorenſis Epiſcopus.	1457
Jacobus *Fabra*, Elnenſis Epiſcopus.	1460
David *Boys*, Landavenſis Epiſcopus.	1460
Tuſſanus *de Villa-Nova*, Cabellicenſis Epiſcopus.	1466
Paulus *de Biſcontis*, Mazarenſis Epiſcopus.	1467
Idem Paulus, Panormitanus Archiepiſcopus.	1469
Goſwinus *Hex*, ſive *Heux*, Hierapolitanus Epiſc.	1469
Antonius *Buiſſon*, Bethleemitanus Epiſcopus.	1470
Henricus *de Brommelſcheim*, Aſtracenſis Epiſcop.	1470
Humbertus *Leonardi*, Darienſis Epiſcopus.	1472
Matthias *Emich*, Cyrenſis Epiſcopus.	
Georgius Winckh, Heracenſis in Calabria Epiſcop.	1480
Henricus *Potin*, Philadelphienſis Epiſcopus.	1480
Simon *de Rubo*, Panadienſis Epiſcopus.	1482
Joannes de Deo, Tarſenſis in Cilicia Epiſcopus.	1484
Joannes *Milvertonus*, Menevenſis Epiſcopus.	1485
Henricus *de Gornay*, Philadelphienſis Epiſcopus.	1486
Guillelmus *de Gabanrario*, Philadelphienſis Epiſc.	1488
Henricus *d'Aradon*, Citrenſis in Theſſalonia Epiſc.	1490
Joannes Aloyſius, Capitranus Epiſcopus.	1491
Joannes Danus, Albertenſis Epiſcopus.	1492
Julianus *de Iſopo*, Montis-Maran, Epiſcopus.	1493
Joannes *de Arundine*, Cæſarienſis Epiſcopus.	1494
Franciſcus Brunantius, Enagdunenſis Epiſcopus.	1495
Petrus *de Guymo*, Citrenſis Epiſcopus.	1497
Conradus *ab Heyden*, Nicopolitanus Epiſcopus.	1497
Ægidius *de Merica*, Beritenſis Epiſcopus.	1499
Laurentius *Burellus*, Siſtaricenſis Epiſcopus.	1499
Simon *Utin*, Arcadienſis Archiepiſcopus.	1501
Joannes Saliynghimus, vel *Salhauſen*, Miſnenſis Epiſcopus.	1502

	Floruit Anno.
Joannes *Briſelot*, Beritenſis Epiſcopus.	1505
Franciſcns *de Lavello*, Ravellenſis Epiſcopus.	1506
Lucas Matthæus *Carracciolus*, Leſinenſis Epiſcop.	150[illegible]
Joannes Villicus, aut *Meyer*, Biblienſir Epiſcop.	1517
Galfridus *Strabo*, idem eſt atque.	
Godefridus *le Borgne*, Tiberiadenſis Epiſcopus.	1518
Joannes *Briſelot* jam citatus, Arborenſis Archiepiſcopus.	1518
Joannes *Cenſier*, Andegavenſis, Verienſis Epiſcop.	1519
Antonius *Bienvenu*, Ebronenſis Epiſcopus.	1521
Ferdinandus *del Barco*, Salonenſis Epiſcopus.	1521
Chriſtophorus *Muniz*, Reonenſis Epiſcopus.	1522
Joannes *Ven-Heetvelde*, Granopolitanus Epiſc.	1523
Bartholomæus *Portolucquius*, Trojanus Epiſcopur.	1523
Joannes *Reiberus*, Hipponenſis Epiſcopus.	1525
Joannes *Reuter*, Hipponenſis Epiſcopus.	1528
Conradus *Payen*, Baſitanus Epiſcopus.	1529
Laurentius *Ducis*, aliàs *Herioche*, Ebronenſis Epiſcopus.	1530
Guillielmus Attrebas, Damaſcenus Archiepiſcop.	1531
Jacobus *Caſſanat*, Aladenſis Epiſcopus.	1532
Joannes *Lathomus*, ſive* *le Maſſon*, Ebrônenſis Epiſcopus.	1532
Gaicerandus *Caſſayach*, Chryſopolitanus Epiſcop.	1534
Guillielmus Furbitius, ſive *de Fourby*, Alexienſis Epiſcopus.	1535
Adrianus *Arnoldi*, Roſſenſis Epiſcopus.	1536
Balthazar *de Limpo*, Portuenſis Epiſcopus.	1536
Raphael *Llinas*, Chryſopolitanur Epiſcopus.	1537
Joannes *Bloelmel*, Ebronenſis Epiſcopus.	1540
Martinus *Cuypers*, Chalcedonenſis Epiſcopus.	1541
Eugenius *Machbreu*, Magionenſia Epiſcopus.	1541
Joannes *de Arena*, Baſilitanus Epiſcopus.	1542
Benedictus *Sabater*, Philadelphienſis Epiſcopus	1548
Benedictus *de Rotha*, Corononanenſis Epiſcopus.	1548
Jacobus *Barralius*, Elenenſis Epiſcopus.	1551
Joannes *Byrdus*, Ceſtrenſis Epiſcopus.	1552
Everardus *Billicus*, Cytenenſis Epiſcopus.	1553
Joan. Baptiſta *Sorianus*, Vigilienſis Epiſcopus.	1576
Joannes *Balæus*, Oſſorienſis Epiſcopus.	1553
Didacus *de Leone*, Colombrienſis Epiſcopus.	1560
Julius Superchius, Accienſir Epiſcopus.	1560
Deſiderius *Mazzapica*, idem atque.	1562
Deſiderius à S. Martino, Ugentinus Epiſcopus.	1566
Amator *Arrais*, Adrumetinus Epiſcopus.	1568
Jacobus *Maiſtret*, Damaſcenus Epiſcopus.	1574
Andreas *Strengnart*, Tagaſtenſis Epiſcopus.	1578
Petrus *Brandaon*, Promontorii-Viridis Epiſcopus.	1588
Martinus de Acuna, Liparenſis Epiſcopus.	1585
Petrus Clemens, Uſſelenſis Epiſcopus.	1585
Timotheus *Berardus*, Naulenſis Epiſcopus.	1587
Laurentius *Lauretus*, Adrienſis Epiſcopus.	1598
Laurentius *à Vinea*, Uſiecenſis Epiſcopus.	1598
Angelus *Pereira*, Martyrienſis Epiſcopus.	1600
Robertus *Berthelot*, Damaſcenus Epiſcopus.	1601
Joannes-Antonius *Bovius*, Molphetanus Epiſcop.	1607
Henricus *Silvius*, Eporedienſis Epiſcopus.	1612
Thomas *de Faria*, Targenſis Epiſcopus.	1616
Franciſcus *Romero*, Lancianenſis Epiſcopus.	1618
Ambroſius *de Vallejo*, Popajanenſis Epiſcopus.	1619
Petrus *de Carrança*, Boni-Aëris Epiſcopus.	1620
Franciſcus *Romero*, jam citatus, Viglevanienſis Epiſcopus.	1621
Didacus *Merino*, Montis-Peluſii Epiſcopur.	1623
Deſiderius *Placa*, Agrigentinus Epiſc. nominatus.	1624
Dominicus *Rotha*, Sidonenſis Epiſcopus.	1628
Timotheus *Perez*, Babylonius Epiſcopus.	1628
Gaſpar *Munſterus*, Aureliopolitanus Epiſcopus.	1631
Dionyſius *Thomacellus*, Caſtrenſis Epiſcopus.	1631
Joannes Thadæus, Aſpahamenſis Epiſcopus.	1632
Joannes Michael *de Rubeis*, Minervinus Epiſcop.	1633
Dimas à Cruce, Babylonius Chaldæorum Epiſcop. nominatus.	1634
Valerius *Ximenez de Embun*, Algarenſis Epiſc.	1634
Joannes-Alphonſus *Solis*, Portu-divitir Epiſcop.	1635
Hieronymus *Domin*, Cajetanus Epiſcopus.	1637
Bernardus *Duval* à S. Tereſia, Babylonius Epiſc.	1638
Jacobus *Wemmers*, Mempheor Epiſcopus.	1647
Joannes-Michael *Cucuzza* & *de Curtis*, Sirenſis Epiſcopus.	1647
Ferdinandus *Lobo*, Portu-divitis Epiſcopus.	1649
Franciſcus *Suarez de Villegas*, Mempheos Epiſcop.	1649
Leonardus *Leria*, Minorenſis Epiſcopus.	1649
Petrus *Veſpa*, Paphenſis in Cypro Epiſcopur.	1650
Dominicus *Campanella*, S. Agathæ Gothorum Epiſcopus.	1654
Benedictus Roccius *de Rubeis*, aut *Roſſus*, Nuſcanus Epiſcopus.	1654
Laurentius *Diaz Enzinas*, Ugentinus Epiſcopus.	1659
Petrus Olignat *de Medicis*, Oriolenſis Epiſcopus.	1659
Sebaſtianus à Conceptione & *de Matamoios*, Meliaporenſis Epiſcopus.	1659
Anaſtaſius *Vives de Rocamora*, Segobrienſis Epiſc.	1661
Govinus *Cattayna*, Boſenſis in Sardinia Epiſcopus.	1663
Joſephus à S. Maria, idem atque.	
Hieronymus *de Sebaſtianis*, Hierapolitanus Epiſc.	1664
Joannes-Baptiſta *del Tinto*, Tranenſis Archiepiſc.	1666
Antonius *Marinarius*, Tagaſtenſis Epiſcopus.	1667
Michael *de Cardenas*, Rodericopolitanus Epiſc.	1667
Alphonſus *Alvarez*, Lancianenſis Archiepiſcopus.	1669
Petrus *Iſimbardi*, Cremonenſir Epiſcopus.	1670
Antonius à S. Spiritu, Agolæ in Æthiopia Epiſcop.	1671
Henricus à S. Franciſco, idem atque.	
Henricus *de Provana de Leuni*, Nicienſis Epiſcop.	1672
Fabianus *Fernandez* à Regibus, Capitia-Viridis Epiſcopus.	1672
Sebaſtianus ab Alexandro, Rubenſir Epiſcopus.	1672
Joannes-Baptiſta *Sorribas*, Ampurienſis Epiſcop.	1673
Petrus *Tris*, Albarricenſis Epiſcopus.	1673
Matthæus *Orlandi*, Cephaludenſis Epiſcopus.	1674
Elias Montenſis, Aſpahamenſis Archiepiſcopus.	1674
Ludovicus *Mala Spina*, Burgi S. Sepulchri Epiſc.	1672
Didacus *Lozano*, Potentinus Epiſcopus.	1677
Joſephus *de Lancaſtro*, Mirandenſir Epiſcopus.	1677
Idem Joſephus *Alencaſtro*, Leucenſis in Luſitania Epiſcopua.	1678
Salvator *Scaglioneus*, Stabienſis Caſtel-Mare Epiſc.	1678
Petrus Paulus, Ancyranus Epiſcopus.	1694
Daniel *Scoppa*, Nolanus Epiſcopus.	1695
Joannes *Feyxoo de Villalobos*, Gaditanus Epiſc.	1702
1702. DAVID..... Cyreneenſis Epiſcopus, Excalceatus antea Carmelita, quem Clemens XI. Legatum & Viſitatorem Apoſtolicum miſit Conſtantinopolim; hic omnium Virtutum genere donatus ſuam Smyrnæ ſedem collocavit, & inde ſuam in omnes Catholicos Orientales opera mirè profundit; ſicut animadvertit Illuſtriſſimus Dominus, D. Petrus Franciſcus de Lafitau Siſtaricenſis Epiſcopus, in vita Sanctiſſ. Domini noſtri Macarii *Clementis XI. Pontificis Maximi*, edita Gallicè 1752. *pag. 91.*	
Innocentius *Collonitz*, Lymirenſis Coadjutor Epiſc.	1707
Andreas *Capero*, ad Lucum Auguſti [*Evêque de Lugo en Gallice*] in Gallæcia Epiſcopus.	1711
Hyacinthur *de Arenas*, Turritanus in Sardinia Archiepiſcopus [*Archevêque de Saſſari en Sardaigne.*]	1718

Hyacinthus

Floruit Anno.

Hyacinthus *Petit*, Heliopolitanus in Ægypto Epiſc. 1718
Joachim Maria *Oldus*, Narnienſis in umbria Epiſcopus. 1718
Aogelus à.... Lymirenſis in Malabria Epiſcopus. 1720
Joannes-Antonius *Guadagni*, Aretinus in Tuſcia Epiſcopus, *Cardinalis*. 1724
Carolus *Cornaccioli*, Bobienſis in Ducatu Mediolanenſi Epiſcopus. 1726
Florentinus à Jeſu, Pymirenſis in Malabria Coadjutor Epiſcopus. 17
Carolus Franciſcus à S. Joanne, Albenſis in Ducatu Montis-ferrati Epiſcopus. 1725

Floruit Anno.

Gaſpar *Pizzolanti*, Cervienſis ſub Ravennatenſi Archiepiſcopo Epiſcopus. 1727
Antonius Amabilis *Feydeau*, Dinienſis Epiſcopus. 1730
Ludovicus *Benzoni*, Elearchienſis Epiſcopus. 1738
Bernardus Maria, Liparenſis Epiſcopus. 1735
Joannes-Baptiſta à S. Tereſia, Hierapolitanus in Malabaria Epiſcopus. 1740
Emmanuel à S. Alberto, Babylonienſis Epiſcopus. 1750
Joannes *Ladron de Guevara*, Balbaſtrenſis in Aragonia Epiſcopus. 1750
Innocentius à Præſentatione B. Virgiois, Aureliopolitanus in Aſia Epiſcopus.

VIRGINEUS CARMELI SANCTIMONIALIUM SCRIPTIS ILLUSTRIUM CHORUS.

ANTIQUIORIS INSTITUTI CARMELITANÆ VIRGINES SUIS SCRIPTIS CLARÆ.

Anno.

ÆGIDIA *du Ruſlai de la Corniliere*, aut *Ægidia de Pleumogat*, à S. Franciſ. Armoricæ Venetenſis. 1647
Angiola Sciaccenſis Sicula, quæ olim Angela Bohema vocata fuit. 1230
Anna Geltruda à SS. Incarnatione, Romana, in ſeculo dicta *Plautilla Contrera de Magiſtris*. 1714
Anonyma Galla in Nannetenſi de Scotiis Monaſterio des Couets profeſſa. 1486
Archangela *de Girlamis*, vel *de Trino* in Monte ferrato nata. 1494
Archangiola fortunata, in ſeculo *Lucia Bona* nuncupata, Capreenſi in Siciliæ Monaſterio induta. 1734
Beatrix *di Gero*, Hiſpalenſis Tertiaria, Beatrix *Rodriguez* appellata. 1623
Beatrix *Tinoco*, Hiſpana *de Villalba*. 1622
Carmela *di Done*, Catanenſis Tertiaria Prioriſſa. 1724
Carminia *Fati*, Meſſanenſis Tertiaria Prioriſſa. 1717
Caligna à S. Franciſco, Armorica Ploermelenſis. 1706
Eliſabetha *Diaz de Ortega* Toletana, Tertiaria Prioriſſa. 1682
Evangeliſta *de Giocondo* in Seculo *Caſſandra* nuncupata, nobilibus ex parentibus Florentiæ nata. 1625
Felix Maria *Sergio* Calabra, *di Caſtel vetere*, *Caſtel veteranenſa*. 1725
Florentinæ Moniales, quæ ſcripſerunt de Geſtis S. M. Magdalenæ de Pazzis. 1601
Florentina Monialis Anonyma, quæ forte poſſet eſſe eadem atque Maria Magdalena *de Mori*. 1607
Franciſca *de Ambaſia*, Armoricæ Britanniæ minoris Duciſſa. 1485
Franciſca *Cirillo* à Crucifixo, Neapolitana. 1732
Gieſulda Maria à S. Joſepho, Florentina, in Seculo *Elizabetha Gianni Eſtrozzi* nuncupata. 1716
Girolama Coſtabile, Neapolitana. 1733
Innocenza Della SS. Incarnatione, in Seculo *Camilla Barberini* nuncupata. 1666
Joanna *de Rhegio*, in Æmiliæ parentes habuit Simonem & Catharinam *Scopelli*. 1491
Livia Vipereſchi Romana. 1675
Letitia del Cielo, in Seculo Agatha Bona, Neapol. 1678
Lucretia ab Incarnatione, Hiſpana. 1595
Luiſa *Zaragoſa y Ernandovena di Carlet*, Hiſpana Valentina Tertiaria. 1727
Maria Archangiola di S. Andrea, Florentina, in ſeculo dicta Maria *Corſini*. 1722

Anno.

Maria-Anna Emmanuel à Chriſto Hiſpana in oppido *Oriola* nata, Valentina Tertiaria. 1698
Maria-Anna Azavedo à Purificatione dicta, Oliſſiponenſis Prioriſſa. 1695
Maria *de Aquila* & *Canali*, Toletana Tertiaria. 1631
Maria Benedetta *Serio*, dicta *dello Spirito Sancto* Neapolitana Oſtunenſis Prioriſſa. 1730
Maria Chriſtina à S. Marco, Neapolitana. 1667
Maria Eugenia *Muſcettola*, Neapolitana. 1750
Maria Gaudioſa Tereza Dello Spirito Sancto Neapolitana. 1743
Maria Giovanna di Sancto Pietro, in Seculo dicta *Giovanna Tereſa Coſta*, Apuliana *de Feſano*. 1716
Maria Grazia *Albani*, dicta *a S. Clemente*, in Seculo *Olimpia Albani* vocata, Urbinas. 1732
Maria *del Campo Mantuenſis*, in Tertiario Ordine Maria *dell' Aſcenſione* dicta. 1670
Maria-Magdalena *de Mori*, Florentina. 1607
S. Maria-Magdalena *de Pazzis*, Florentina. 1607
Maria Michaela *Serio*, Neapolitana Oſtunenſis. 1750
Maria Pacifica *del Tovaglia*, Florentina. 1627
Maria Perpetua da Lox, Luſitana Bejæana. 1736
Maria Petit a S. Tereſia, Belga, in loco *Hacſebrocuck* dicto nata, Tertiaria 1677
Maria Seraphina *Orlandi*, in Seculo *Camilla*, Florentina. 1727
Maria Seraphina à S. Spiritu, in Seculo *Magdalena Vignia*, Pariſiis nata, ſed Romana Carmelitana. 1622
Maria Tereſia à S. Spiritu, Hiſpana Gadatina, in Seculo Catharina *Reggitano*, Neapolitana Carm. 1710
Maria Victoria à S. Michaele, aliàs *Anna-Maria Sabaloxi*, Pedemontana. 1714
Maria Unitta dello Verbo Divino, in Seculo *Caterina Gianni*, Florentina. 1678
Moniales Florentinæ in Monaſterio S. Mariæ de Angelis. 1607
Monialis Florentina, S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, familiariſſima. 1606
Minima à S. Philippo, aliàs *Camilla Strozzi*, Florentina. 1672
Raphaela Ibara, Hiſpana Valentina. 1604
Seraphina de Deo aliàs *Prudenza Piza*, Neapolitana. 1699
Tereſia-Magdalena *Trenta*, Lucenſis. 1730

EXCALCEATÆ UTRIUSQUE CONGREGATIONIS

SANCTIMONIALES CARMELITANÆ, SUIS SCRIPTIS CLARÆ.

Floruit Anno.

AGNES A JESU, Hiſpana, ex nobili *Caſanatorum* familia. 1620
Anna ab Angelis, Pariſina, *Claudii Girault* filia. 1664
Anna à S. Auguſtino, Valliſoletana, quæ nobilem *Joannem Peruxa Revogliedo* patrem habuit. 1624
Anna à S. Bartholomæo Abulenſis, ex *Ferdinando Garcia* & *Catharina Mançanas* parentibus nata. 1626
Anna à Jeſu Methymnæa, Didaci *de Lobera* & Franciſcæ *de Torres* filia. 1621
Anna à Jeſu, cognomento *de Herrera Meneſez*, Hiſpana Veacenſis. 1609
Anna à SS. Sacramento, Burgunda Divionenſis. 1638
Anna-Maria à S. Tereſia, Genuenſis, Joannis-Auguſtini *Centurionis* & *Corneliæ Centurionis Pallavicinæ* filia. 1654
Anonyma Hiſpana. 1618
Anonyma Luſitana, Oliſſiponenſis. 1630
Beatrix à Conceptione, Hiſpana Arevalenſis, filia Petri *dez Uniga* & Antoniæ *Palomeca*. 1621
Bernardina à Jeſu, Hiſpana, Ferdinandi *Martinez*, & Helenæ *de Robbes* filia, Veacenſis profeſſa. 1626
Cæcilia à Nativitate, Valliſoletana, ex parentibus Antonio *Sobrino* & Maria *de Morillas* nata. 1646
Caſilda à S. Angelo, Hiſpana Burgenſis. 1592
Catharina de Cardona, Neapolitana, ex Ducibus Cardonæ orta. 1577
Catharina à Chriſto, *Madrigali* nata in Caſtella veteri ex parentibus Chriſtophoro *de Balmaſeda*, & Joanna *de Buſtamante* orta. 1594
Catharina à Jeſu, Hiſpana Veacenſis, parentes habuit Sanchez Rodericum *de Sandoval*, atque Catharinam *Godinez*. 1586
Catharina à Jeſu, Aquitana Burdigalenſis, ex Carolo *de Nicolas*, in ſeculo dicta *Roſa Lequen*. 1629
Catharina à Chriſto, Abulenſis. 1646
Catharina à Chriſto, Polona. 1627
Eleonora à S. Bernardo Leodienſis, ex Joanne Maria *Corbario*, & Eleonora *de Bavaria* nata. 1639
Eleonora à Miſericordia, Cæſar Auguſtana, ex nobili familia *de Ximinez Arguez orta*. 1652
Emmanuela Maria-Anna à S. Joſeph Boetica. 1727
Feliciana Euphroſina de S. Joſepho Calaguritana *Joannis Baſilii à Sanctoro* filia. 1652
Franciſca à Sanctiſſimo Sacramento, Pampelonenſis, ex nobilibus parentibus Bernardo *de Binſeva*, & Tereſia *de Barnuero* nata. 1629
Franciſca à S. Spiritu, Burgunda Divionenſis Prioriſſa. 1635
Franciſca à S. Tereſia, Lemovicenſis, in Seculo *Tralagia* dicta. 1658
Joanna à S. Spiritu, Burdigalenſis, Joannis *de Bernet* atque Beatricis *de Chimbaut* filia. 1632
Iſabella ab Angelis Hiſpana, *Margue Meſſia* patris filia. 1644
Iſabella à S. Dominico, Abulenſis, ex familia *d'Ortega*. 1623
Iſabella ab Incarnatione, Granatenſis. 1631
Iſabella à S. Franciſco, Cæſar-Auguſtana, ex patre *Miravela* nata. 1627
Laurentia *Todeſca d'Alvito*, Neapolitana. 1678

Floruit Anno.

Margarita à Matre Dei, ex Sebaſtiano *Vannoct*, & Gertrude *Bernates*, parentibus in Belgionata. 1646
Margarita à SS. Sacramento Burgunda, Divionenſis ex D. *Perigot* nata. 1648
Margarita à SS. Sacramento, Pariſina, parentes habuit D. Petrum *Acarie*, & matrem Barbaram *Avrillot*. 1650
Margarita à Matre Dei, Bruxellenſis. 1615
Maria à S. Alberto, Hiſpana Valliſoletana Prioriſſa. 1640
Maria à Cruce, Granatenſis. 1638
Maria ab Incarnatione, Pariſina, quæ patrem habuit Nicolaum *Avrillot*, & matrem Mariam *l'Huillier*. 1618
Maria Anna à Sanctis, Luſitana. 1633
Maria-Baptiſta *Ocampa*, Toletana, S. Tereſiæ neptis. 1601
Maria à S. Euphraſia, Hiſpana. 1690
Maria à S. Hieronymo Abulenſis, Hiſpana poſt S. Tereſiam Prioriſſa. 1604
Maria à Jeſu in Seculo dicta *de Sandoval* & *Godiner*, Hiſpana Veacenſis. 1589
Maria ab Incarnatione Hiſpana, Segobienſis Prioriſſa. 1592
Maria à S. Joſepho, Galla, Pontiſaræa Prioriſſa. 1617
Maria à S. Joſeph Hiſpana Abulenſis, ex patre Chriſtophoro *d'Avila*, & matre Anna à S. *Dominico*, una è prioribus quatuor Novitiis, quas S. Tereſia in Monaſterio Abulenſi die 24. Auguſti 1562. recepit. 1586
Maria à S. Joſeph, Segobienſis Prioriſſa. 1623
Maria-Magdalena à S. Auguſtino Panormitana, in Seculo dicta, *Cæcilia Fardilla*. 1694
Maria-Magdalena *Sanguineta* à SS. Sacramento, Genuenſis. 1651
Maria à S. Petro, Hiſpana Granatenſis. 1591
Maria à SS. Sacramento, ex Joanne *du Mas* & Franciſca *de Vigne*, ruſticis parentibus poſthuma in pago *Langourant*, prope *Burdigalam* nata. 1656
Mariana à Sanctis, Uliſſiponenſis Supprioriſſa. 1588
Maria à S. Tereſia, Vaſco, in Seculo *Marie Roſe* dicta. 1717
Maria à SS. Trinitate, Burgunda Divionenſis. 1630
Ludovica à Jeſu, Dom. *Galois* filia, Pariſina. 1627
Ludovica à Jeſu, Luſitana. 1608
Ludovica-Magdalena à Jeſu, in Seculo Ludovica-Magdalena, *Mauriques de Lara*. 1705
Ludovica à Miſericordia, in Seculo dicta Franciſca *de la Beaume le Blanc*, Duciſſa *de la Valiere*. 1710
Margarita *Petau* à Jeſu, Galla Aurelianenſis; de qua vide Superiorem *Indicem*, *pag.* 998. 1663
Paula Maria à Jeſu, in Seculo Victoria *Centuriona*, Genevenſis. 1646
Petronilla à S. Joſepho, Valliſoletana. 1656
S. Tereſ. à Jeſu, de Cepede & Dahumade, Abulen. 1582
Tereſ. à Jeſu, aliàs Brianda de Acuna Vela, Abulen. 1630
Tereſia à Jeſu, Sequana Veſontionenſis. 1631
Tereſia à Jeſu Maria, Hiſpana Curvienſis. 1641
Tereſia ab Incarnatione, Burdigalenſis. 1600
Violanta à Conceptione, Granatenſis. 1610
Urſula à S. Joſepho, Lotharinga Nancea. 1723

INDEX

COGNOMINUM ALPHABETICUS UNIVERSALIS, IN QUO Prænomina, ſecundo loco poſita, denotant ordinem, quem Scriptores Carmelitæ ſervant in Bibliotheca Carmelitana: Quæ vero notantur Crucis † *Signo, deſignant Scriptores, quorum Scripta nondum planè nobis innoteſcunt: Quæ autem additamento* Epiſc. *onerantur, peculiarem retinent articulum in Catalogo Illuſtrium Epiſcoporum ad calcem edito: Littera ſimplex* E *additta, diſtinguit Carmelitas Excalceatos. Annus ad marginem notatus præſignat annum quo, vel Auctores deceſſerunt, vel illorum Scripta ultima certò ediderunt.*

A

Anno.
ABARIUS, Auguſtinus, Patavius. 1586
L'Abadie, Joannes à Chriſto, Aquitanus. 1650
De Abbatibus, S Albertus, Siculus Drepanenſis. 1307
Abraham, Iſaac à S. Tereſia, Armoricus. 1653
Acarie, Margarita à SS. Sacramento, Pariſina, E. 1660
Accurſius de Caſtello, Martinus idem atque. 1563
Accurſius de Vaſtalla, Martinus Senenſis. 1563
De Acuna, Martinus, Boeticus, Epiſc. 1591
De Acuna, Brianda Vela, ſive Tereſia à Jeſu, Abulenſis, E. 1630
D'Adienne, Andreas Aurilliacenſis. 1729
Vander Aecken, Drumeta, Germanus. 1624
Ægidius (Vulgò *Gil*) Didacus Luſitanus. 1335
Ægidius (Vulgò *Gil*) Joannes, Gallus. 1379
De Aguire, Franciſcus, Hiſpanus. 1616
Agudi, Ludovicus Maria, Mediolanenſis, E. 1678
De Ahumada Mendoza, Joannes, Hiſpanus. 1643
Aicardus, Fauſtinus, Mediolanenſis. 1616
Aidone Carmela, Catharina, Catanenſis. 1724
Aiguanus, Bernardus, Bononienſis. 1386
Aiguanus, Michael, Bononienſis. 1414
Alaxamora, Antonius, Hiſpanus Oriolanenſis. † 1705
Albanus, Rogerus, Anglus. 1450
Ex Alba-Rupe, Oſſinus Toloſanus. 1370
Albani, Maria Grazia, Urbinas. 1732
D'Alam, Bruno à S. Yvone, Armoricus Criſopitenſis, E. 1661
Alberti, Jacobus, Thuſcus. 1426
Alcaïde, Joannes, Hiſpanus. 1616
De Alcaſamora, Antonius, Oriolanenſis. † 1705
De Alcazar, Antonius, Neapolitanus. 1642
Aldeburgus, Joannes, Flander. 1556
Alemannus, Gobelinus, Teutonicus. 1303
Alegreus Caſſanatus, Marcus Antonius, Hiſpanus. 1658
De Alerio, Joannes, Toloſanus. 1342
Alſama, Alfonſus, Luſitanus. 1438
Alenconienſis, Guilielmus, Neuſtrius. 1564
Aleotus, Hieronymus, Mediolanenſis. 1590
Aleviantus, Galfridus, Anglus. 1340
Altomandus, Octavianus, Neapolitanus. 1648
Aloyſius Carolus, Italus Laudenſis, Epiſc. 1699
Aloyſius, Franciſcus, Neapolitanus. 1592
De Aloyſio, Joannes, Italus, Epiſc. 1512
Alpendorpius, Conradus, Trevirenſis. 1413
Altilies, Simon de Muſtis, Neapolitanus. 1592
Alvita Laurentia, Todeſca de, Neapolitana, E. 1678
Alvares, Alphonſus, Hiſpanus. 1490
De Alſentia, Nicolaus, Crucenacenſis. 1495
De Amato, Elias, Calaber. 1749

AM

DE Ambroſio, Emmanuel à Jeſu Maria, Neapolitanus, Excalceat. 1691
Anno.
De Ambaſia, Franciſca Britanniæ minoris Duciſſa. 1485
De Ambaſia, Bernardus, Gallus Cardinalis. 1379
Amedæus, Franciſcus, Sabaudus, E. 1661
Amelry, Franciſcus Yprenſis. 1671
Amilianus, Petrus de Amiliano, Ruthenenſis. 1296
Ampſlerus, Thomas, Germanus, ex Jeſuita. 1597

AN

DE Andernaco, Henricus, Colonienſis. 1390
Andernarius, Blaſius, Gallus. 1376
Andreaſius, Marſilius, Mantuanus. 1570
Angela, Bohema, vel Siacenſis Sicula. 1224
Angelettus, Andreas, Romanus. 1678
S. Angelus Hieroſolymitanus, Martyr. 1220
Anellus, Antignanus, Neapolitanus. 1639
Anellus de Neapoli, Epiſcopus. 1421
Anglici Yvo, Armoricus Leonenſis. 1578
Angrianus, Bernardus, Bononienſis. 1386
Angrianus, Michael, Bononienſis. 1400
Anguſſola, Baſilius, Cremonenſis. 1608
De Angulo, Deſiderius, Boeticus. 1640
Annibal, *Angelinus*, Petrus à Matre Dei, Senenſis, E. 1630
De Annibaldis, Joannes Hannibaldus. 1450
Annuba, Albertus Beneventanus. 1700
D'Aoix, Martinus à Jeſu Maria, Paſtranus, E. 1590
Apianus, Joannes-Baptiſta, Italus Caſtinenſis. 1674
Los Apoſtolos, Petrus ab Apoſtolis, Hiſpalenſis. 1588

AQ

DE Aqua Veteri, Joannes Oudewater, Mechlinienſis. 1507
De Aquariis, Raymundus Baquerius, Toloſanus. 1389
Aquenſis, Theodoricus, Sextienſis. 1463
De Aquila y Canales, Maria, Toletana. 1631
Aquiſgranenſis, Theodoricus, Germanus. 1394
Aquiſgranenſis, Tilmannus, Teutonicus. 1373

AR

DE Arana, Joannes Anaſtaſius, Pampelonenſis. 1663
D'Aragon, Antonius, Toletanus. 1593
D'Aradon, Henricus, Armoricus Brito, Epiſc. 1496
De Arena, Henricus Hanna, Anglus. 1299
De Arena Joannes, Batavus. 1549
De Arenoſa-Valle, Berengarius, Cæſar-Auguſtan. 1342
De Areis, Petrus Acinienſis, ſeu Podienſis. 1629
Aradenſis, Daniel, Leodienſis Suffraganeus, Epiſc. 1274
Antaradenſis, Daniel Petrodenſis, Epiſcopus. 1337
De Arnsberg, Conradus, Germanus. 1433
Arrais, Amator de Mendoza, Luſitanus. 1568
Ari, Hieronymus, Pedemontanus. 1667

Anno.
Arias, Hilarius à S. Auguſtino, Hiſpanus, E. 1653
De Arnulo, Nicolaus, Belga, Epiſcopus. 1392
Arnoldi, Adrianus, Bruxellenſis. 1536
De Arundine, Joannes Brugenſis. 1497
De Armendariz, Petrus, Hiſpanus. 1653
Ariſo Anglus, vel Nicolaus de Rizo, Catanenſis. 1425
Arwylen, Simon de Spira, Germanus. 1392

AS

De Aſca, ſive Van-Aſſche, Iſidorus Belga. 1633
Aſard, vel Hazard, Julianus, Hanno Angienſis. 1525
Aſpahamenſis, Anonymus, Excal. 1624
Aſtorini, Elias, Neapolitanus. 1700

AU

Aubron Mathurinus, Andegavenſis. 1645
Audec, Nicolaus, Italus. 1308
Audet, Nicolaus, Cyprius. 1562
Audenaerd, Daniel à Virgine, Belga. 1678
Audenaerde, Thomas à Virgine, Belga. 1687
Aver, Gregorius à S. Laurentio, Germanus. 1689
De Averaria, Antonius Mediolanenſis. 1530
Avis Thomas, Bellovacenſis. 1440
D'Avila, Maria à S. Joſeph, Hiſpana. E. 1605
Audomarus à S. Bertio, Belga. 1689
Aulon, Gabriel, Hiſpanus. 1574
Avolé, vel Auvé, Stephanus Andegavenſis. 1436
Avonius, Joannes, Anglus. 1350
Avril, Petrus, Andinus. 1600
Avrillot, Maria ab Incarnatione, Pariſina. E. 1618
Aurificus, Nicolaus, Senenſis. 1601
Auſilius, aut Auxilius, Camillus, Neapolitanus. 1607

AY

Aya, Petrus Tincarenſis, Epiſcopus. 1411
Ayala, Franciſcus, Catalanus. 1615
Ayante Guindilay, Leonora à Miſericordia. E. 1620
Aymo, Franciſcus-Hieronymus à S. Clemente, Taurin. 1695

AZ

Azevedo, Maria-Anna à Purificatione, Oliſſiponenſis. 1695
Azolinus, Albinus, Florentinus.

BA

Badadonna Cæsar, Venetus. 1607
Badby, Guilielmus, Anglus, Epiſcopus, 1380
Baccham, Nicolaus, Belga, idem atque.
Bacheem, Nicolaus, Belga. 1516
Baccareus, Franciſcus, Neapolitanus. 1564
Bacho, Eranciſcus, Gerundenſis. 1372
Bacho, Joannes Baconthorpius, Anglus. 1340
Bachinius, Theodorus, Mantuanus. 1638
Bagnati, Ignatius, Neapolitanus. 1448
Baguet, Guilielmus, Armoricus Nannetenſis. 1615
Van Ballaert, Michael à S Auguſtino, Brugenſis. 1496
Balmaſeda, Catharina à Chriſto, Caſtellana, E. 1594
Baldus Innocentius, Bononienſis. 1595
Balæus, Joannes, Anglus Sudovolcas, Hæreticus Epiſcopus. 1562
Balæus, Robertus, Anglus Norwicenſis. 1503
Balteel, Iſidorus à S. Dominico, Yprenſis, E. 1656
Bamptonus, Joannes-Baptiſta, Cantabrigienſis. 1341
Baptiſta, Nicolaus, Hiſpalenſis. 1663
Baquerius de Aquariis, Raymundus Toloſanus. 1389
Barbari, Germanus à S. Vincentio, Panormitanus, Excalceat. 1683
Barberius, Carolus Philibertus, Pedemontanus. 1722
Barberius, Dionyſius, Placentinus. 1595
Barberius, Joannes Stephanus, Taurinenſis. 1628
Barberini, Innocenza à SS. Incarnatione, Florentina. 1666
Del Barco, Ferdinandus, Caſtellanus. 1548
Barettus aut Baroettus, Joannes, Anglus. 1556
Barra, Albertus, Neapolitanus. 1665
Barralius, Jacobus, Caralanus, Epiſcopus. 1462
Barſus, Vincentius Barſius, Mantuanus. 1525
Barus, Gaſpar, Belga. 1579
De Baſignana, Stephanus, Longobardus. 1436
Baſile, Dominicus, Antonius, Apolus. 1670
Baſſius, Bartholomæus, Mediolanenſis, E. 1719
Baſtenach, Petrus Michaelis, Germanus. † 1605
Baſſius, Bartholomæus Maria, Mediolanenſis, E. 1719
Baſtard, Donatianus à S. Nicolao, Armoricus Brito. 1683
Baſtallo, vel Bartholi, Franciſcus, Florentinus. 1382
Baſtonus, Robertus, Anglus. 1310
Bavaro, Raphael Maria, Neapolitanus. 1323
Barus, Joannes, Anglus. 1429
Bayer, Joannes aut Jacobus, Belga. 1716
Baw, aut Gauver, Joannes, Germanus. 1438

BE

La Beaume le Blanc de la Valiere, Ludovica à Miſericordia, E. 1710
Behourt, Petrus, Armoricus Rhedonenſis. 1633
Beauxamis, Thomas, Pariſinus. 1589
Belgravius, Richardus, Anglus. 1334
Benedictus, Angelus à S. Vincentio, Siculus, E. 1725
Beetz, vel Bectis, Joannes Brabantinus. 1476
Belhure, Joannes, Gallus Rupellenſis. 1400
Benenatus, Dominicus à Jeſu, Meſſanenſis, E. 1684
Benetus, Petrus Penet, Yprenſis. 1565
Bengo ches de Recarte, Marſinus, Calaber. 1644
Beeckmans, Valentinus à S. Amando, Belga. 1687
Bentivolus, Virginius, Bononienſis. 1622
Berengarius, Tobias, Cæſar-Auguſtanus. 1295
Bergerot, Timotheus, Cabillonenſis. 1750
De Bergamo, Hieronymus, Longobardus. † 1470
Bergomelli, Zacharias, Bergamenſis. 1626
De Beretto, Petrus, Narbonenſis. 1340
Bertarellus, Joannes Auguſtinus, Mediolanenſis, E. 1661
Beritault, Angelus à Paſſione, Ploermelenſis. 1731
Bernardinus, Samſonis, Neuſtrias. 1439
Bermolaus, Paulus, Italus. 1508
Bernet, Joanna à S. Spiritu, Burdigalenſis. E. 1632
Berthonus, Joannes, Siculus. 1642
Berthet, Joſephus à Jeſu, Taurinenſis. 1748
Beſtonus, Philippus, Anglus. 1320
Berthet, Antonius à Matre Dei, Avenionenſis, Excalceat. 1662
Berthet, Franciſcus, Bituricenſis. 1667
Berthelot, Dionyſius à Nativitate, Neuſtrius, E. 1638
Berthelot, Robertus, Burgundus, Epiſcopus. 1630
Beſnier, Julianus à Cruce, Cænomanus, E. 1662
Bentzenreuterus, Joannes, Germanus. 1499
Berthius, Petrus à Matre Dei, Leydenſis, Epiſc. 1683
Beuchſus, Alanus, Anglus. 1245
Beſſi, Paulus Neri, Florentinus. 1347
Bewſu, Guillielmus, Anglus. 1390
Berck, Yvo Brito. 1360
Beverlaius, Joannes, Anglus. 1390
Becka Sibertus, Teutonicus. 1333

Ann.

BI

Blanco, Joannes-Nicolaus, Florentinus. 1499
Bienvenu, Antonius, Turonenſis. Epiſcopus. 1523
Bidigoſta, Staniſlaus Martyr, Polonus. 1410
Biſcarettus, Auguſtinus, Pedemontanus. 1639
De Biſcootis Paulus Vicecomes, Siculus. 1473
Le Bigot, Tuſſanus à S. Luca, Armoricus Quintinenſis. 1693
Bigoni, Zacharias, Bergomenſis. 1678
Billicus, Everardus, Colonienſis. 1557
Billard, Seraphinus a Jeſu, Andegavenſis. 1644
Biſſalia, Arnoldus, Teutonicus, Epiſcopus. 1366
Bizozerus, Gervaſius à S. Elia, Mediolanenſis, E. 1696

BL

De Blancas Miravette, Martinus à Martyribus, Excalceatus. 1603
Le Blanc, Angelus, Sabaudus, Rupeculenſis. 1651
Le Blanc, Joannes, Cadurcenſis. Vide Bibliothecæ. 1677
Carmelitanæ *tom.* 1. *pag.* 769. 797; & *tom.* 2. *page* 945.
Blanc, Joſephus, Hiſpanus Valentinus. 1613
Blanchard, Andreas, Claramontanus, E. 1661
Blancus, Joannes Maria, Vercellenſis. 1640
Blancus, Euſebius à S. Spiritu, Mediolanenſis, E. 1636
Blanchius, Cherubinus, Bononienſis. 1584
Blackeney, Guilhelmus, Anglus. 1490
Blaſco, Dionyſius, Hiſpanus. 1671
Bloemel, Joannes, Belga. 1541
Bloxenus, Joannes, Anglus. 1334
Bloxvorch, Joannes, *Epiſcopus.* 1426

BO

Bock, Henricus, Colonienſis, Epiſcopus. 1443
De Bodromo, Adamus, Germanus. 1350
Boet, Laurentius à Jeſu, Belga, Excalc. 1636
Boemel, Joannes, Belga. 1541
Bogeh, vel Bohir. vel Boych, Henricus, Teutonicus. Excalceat. 1360
Bohorquez. Alphonſus, Boeticus. 1620
Du Bois, Magdalena à S. Joſeph, Pariſina, E. 1637
Bolſec, Hieronymus, Pariſienſis, in fide inſtabilis. 1550
Bonaſtre, Seraphina, Hiſpana Valentina. 1649
Boldanes, Joannes Thadæus à S. Eliſæo, Hiſpanus, Excalceatus. 1624
Bonodenſis, Joannes à S. Catharina, Gallus, E. 1347
Bonet, Paulus, Narbonenſis. 1410
Bonet, Joannes, Catalanus. 1664
Bonetus, Eliſæus à Mediolanenſis. 1669
Bonerius, Petrus, Belga Valencennenſis. 1572
Bonfilius, Leo. Italus, Medicinenſis. 1647
Boni, Simon, Burgundus Semurienſis. 1574
De Bononia, Matthæus, Italus. 1386
De Bononia, Bernardus, Italus. 1411
De Bononia, Michael Aiguanus, Italus. 1414
De Bononia, Carolus, Italus. 1420
De Boppardia, Sibertus, Teutonicus, Epiſcopus. 1359
Boquin, Petrus, Bituricenſis, alienus à fide. 1583
Borgia, Petrus, Hiſpanus. 1616
Boſch, Daniel à S. Petro, Bruxellenſis. 1749
De Boſſio, Petrus, Narbonenſis. 1340
Boſtius, Arnoldus, Gandavenſis. 1499
Boſtonus, Lucas, Anglus. 1340
Bothleshamus, Joannes-Baptiſta. Anglus. 1341
Botrel, Joannes, Anglus. 1400
Bourgoio, Joannes, Gallus Campanus. 1652
Bourdon, Joannes, Turonenſis. 1360
Bougent, Renatus, Armoricus Pontis Abbatis. 1539
Boueſſel, Joannes, Armoricus Rhedonenſis. 1545
Botius, Antonius, Genuenſis. 1684
Bovius, Joannes Antonius, Novarenſis, Epiſc. 1622
Boys, Boyſius, Boſchus Anglus. 1450
Boyer, Raphael à S. Matthæo, Armoricus Brito. 1629

BR

Brandanus, vel Brandaon, Petrus Luſitanus; Epiſcopus. 1407
De Brackley, Thomas, Anglus. 1457
Bratsher, Elias à Jeſu, Anglus, idem atque.
Bratshaw, Eduardus, Anglus. 1652
Breluque, Antonius, Semurienſis. 1591
Brammaert, Joannes, Aquiſgranenſis. 1407
De Breſcia, aut de Brixia, Joannes Maria. 1502
Briantus, Alexander Maria, Mediolanenſis. 1694
De Brixia, Julianus, Longobardus. 1478
Brezonus, Chiſtophorus Silveſtranus, Italus. 1608
De Brixia, Stephanus, Ligur. 1528
Briſſelot, Joannes, Belga, Epiſcopus. 1520
Brinhamus, Guilhelmus, Anglus. 1390
De Britto, Hieronymus, Luſitanus.
La Broſſe, Angelus à S. Joſeph, Toloſanus. E. 1697
Bromius, vel Bromus, Thomas, Anglus. 1380
Brocardus, Hieroſolymitanus. 1222
Browne, Stephanus, Scotus. 1340
Brunet, Honoratus-Joſeph, Petruſinus. 1701
A Brugis, Jacobus Maſius, Belga. 1701
Brunoudus, Franciſcus, Sabaudus. 1496
Brunus, aut Bruyne, Petrus, Gandavenſis. 1474
Bruyn, Joannes, Bruxellenſis. 1450
Brzeciſſa, Andreas à Jeſu, Polonus. 1640

BU

De Buchamps, Ludovicus à S. Tereſia, Bellovacenſis, Excalc. 1671
Bucellinus, Angelus, Mantuanus. 1643
Bucfortus, Octavius, Italus. 1600
Beneuchillo, Gabriel ab Aſſumptione, Paſtranenſis, Epiſcopus. 1584
Buffet, Deſiderius, Divionenſis. 1603
A Burgis, Hilgerus, Colonienſis. 1422
Burellus, Laurentius, Divionenſis, Epiſcopus. 1504
Buiſſon, Antonius, Avenionenſis, Epiſcopus. 1476
Burchardus, Biblicus, Colonienſis. 1487
Buſſerus, Joſephus Angelus, Mediolanenſis, E. 1724
Buſſianus à S. Franciſco, Laudenſis, Excalc. 1714
Buy, Felix, Lugdunenſis. 1687
Buzi, vel Bozzus, Doſitheus ab Angelis. 1684

CA

Cabannes, Olivarius, Bitterenſis. 1641
Caffardus, Joannes-Baptiſta, Tuſcus. 1592
De Cambolas, Angelus, Toloſanus. 1716
De la Camara, Raphael, Hiſpanus Requenſis. 1620
Calmel, Joannes Jacobus, Occitanus, Peruſienſis. 1738
Camel, Modeſtus à S. Joan. Evang. Bohemus, Excalceatus. 1727
Camertianus, Radulphus, Germanus. 1348
Campanenſis, Odo, Vaſco. 1379
Campanius, Odius, Germanus. 1350
Campius, aut Cambius, Theodorus Mantuanus. 1636
Campanella, Dominicus, Sipontinus, Epiſcopus. 1663
Campen, Joannes, Friſius. 1404
De Campo Rotundo, Joannes-Bapt. Hiſpanus, E. 1649

Anno.

Campſcenus, Joannes, Anglus, idem atque.
Camſcon, Joannes, Anglus. 1341
Campagnola, Bartholomæus, Venetus. 1507
Canalis, Gregorius, Venetus. 1630
Candidus, Cyrillus. Neapolitanus. 1629
Candidus, Alexander Blanckart, Ultrajectenſis. 1555
Candelarius, Godefridus, Aquiſgranenſia. 1499
Candel, Gregorius, Hiſpanus. 1654
Cant, Petrus, Armoricus Rhedonenſis. 1560
Cantone, Thomas, Italus Medicinenſis. 1691
Cantilupus, vel Cantlow, Nicolaus, Anglus. 1441
Canturani Salvaggio, Pſeudonymus Venetus, idem atque Archangelus Auguſtini, Venetus. 1720
Capero, Angelus, Italus. 1717
Capellonus, Archangelus, Ligur. 1587
Capreolus, Angelus, Brixienſis. 1482
Caputus Philocalus, ſeu Filocalus, Neapolitanus. 1644
De Caſas, Hieronymus, Cæſar-Auguſtanus. 1456
Caſſayac, Galcerandua, Hiſpanus. 1537
Caſanata, Agnes à Jeſu, Cæſar-Auguſtana, E. 1620
Caſanatus, Marcus-Antonius, Alegreus Turaſionenſis. 1658
Caſanate, Jacobus, aut Didacus, Celtiber Epiſc. 1557
Caſanate, Elias à Jeſu Maria, Hiſpanus, E. 1590
Caſanate, Melchior à Matre Dei, Turaſionenſis. 1605
De Caſa, Petrus de Cæſis, Amilianus. 1348
De Caſtaneis, Petrus Andreas, Florentinus. 1470
Caſtelvi & Ladron, Julianus, Hiſpanus Valentin. 1637
A Caſtro, Ludovicus Perez, Toletanus. 1689
De Caſtello, Martinus Accurſius, Senenſis. 1563
Caſtiglionius, Angelus, Genuenſis. 1584
Caſtagutus, Andreas à S. Gregorio, Ligur, E. 1659
Caſtagna, Franciſcus, Hiſpanus. 1624
Caſtellani, Tuſſanus, Gallus Epiſcopus. 1433
De Caſtris, Gerardua, Moguntinus. 1470
Caſtruccius, Fantonus Sebaſtianus, Præneſtinus. 1677
De Cardona, Catharina, Neapolitana, E. 1577
Cardoſo, Emmanuel, Luſitanus. 1636
De Cardenas, Michael, Cordubenſis Epiſcopus. 1667
Carracciolus, Lucas Matthæus, Epiſcopus. 1526
Carreras, Jacobus, Arago. 1706
Carnevalius, Elias, Cremonenſis. 1593
Carnevalius, Laurentius, Cremonenſis. 1546
Cartigny, vel Carthenius, Joannes Belga. 1580
Carraſco, Paulus, Hiſpanus Conchenſis. 1667
Carcano, Laureanus, Boeticus. 1637

CE

CÆſar *Garberinus*, Joſeph à Jeſu Maria, E. 1640
Centurio, Joſeph Maria, Neapolitanus, E. 1635
Centurio, Joannes-Maria à S. Joſeph, Ligur, E. 1634
Centurio, Nicolaus à Jeſu Maria, Genuenſis, E. 1660
Centuriona, Paula-Maria à Jeſu, Genuenſis, E. 1646
Centurio, Anna-Maria à S. Tereſia, Genuenſis, E. 1654
Ceningalus, aut Keningalus, Petrus, Anglus. 1496
De Cenis, Ludovicus, Neuſtrius. 1607

CH

DAs Chagas, Emmanuel, Luſitanus. 1666
Champchevrieux, Guillielmus, Aurelianenſis. 1631
Chamlon, Marcellus à S. Genoveſa, Turonenſis, Excalceat. 1643
Charmes, Joannes-Baptiſta, Aurilliacenſis. 1752
Charpentier, Ludovicus, Aurelianenſis. 1640
Charil, Stephanus à Seraphinis, Armoricus.
Chaudeau, Philippus à S. Claudio, Cabilonenſis. 1750
Chaudeau, Benjamin à S. Joanne, Cabilonenſis. 1740
Chavius, vulgò *de Chaves*, Petrus, Hiſpalenſis. 1563
Charlemagne, Joſephus Carolus, Biturix. 1748

Anno.

Chaſſagnia, Joannes-Petrus à Matre Dei, Avenionenſis, Excalceat. 1669
Chaſteau, Nicolaus, Aurelianenſis. 1669
Chantonus, vel Canton, Matthæus, Albienſis. 1506
Chaitegnay, Sebaſtianus à S. Aniano, Aurelianenſis. 1669
Chauſſardi, Guillielmus, Rupellenſis. 1411
Le Chat, Franciſcus à S. Anna, Gallus Andinus. 1686
Chelmeſton, Joannes *Chelveſton*, Anglus. 1300
Cheron, Joannea, Vaſco. 1673
Cherecatus, Joannes Jacobus, Italus Vicentinus. 1566
Chenton, Nicolaus Kenton, Anglus. 1456
Chirburius, David, Anglus. 1446
Chizzola, Joannes-Stephanua, Cremonenſis. 1597
Chizzola, Petrus, Cremonenſis. 1593
Chraldus, aliàs *Giraldus*, Italus Vicentinus. 1460
Chriſtianellus, Philippus, Italus Peruſinus. 1670
Chrich Guillielmus, Armoricus Leonenſis. † 1480
Chryſolitus, Joannea Goldeſtonus, Anglus. 1320
De Chiniveto, Joannes *de Cimineto*, Metenſis. 1340
De Chimbaut & Bernet, Joanna à S. Spiritu, Burdigalenſis, Excalceat. 1632
Chiappanus, Angelus Pius, Mediolanenſis. 1663

CI

CIbara & Pimentel, Timotheus, Luſitanus. 1651
De Cibramonte, Paulus, Celtiber. 1606
Ciron, Joannes Baptiſta. Albienſis. 1690
Cyrus, Hieronymus à S. Hyacintho, Polonus, E. 1646
Clipſtonus, Joannes, Anglus. 1378
Cimineto, Joannes, Metenſis. 1340

CO

COchelet, Anaſtaſius, Campanus Mazerienſis. 1624
Coppola, Clemens, Neapolitanus. 1647
Compans, Cyprianus à Nativitate, Pariſinus, E. 1680
Le Comte, Gabriel à Cruce, Neuſtrius, E. 1697
De Confluentia, Andreas, Colonienſis. 1476
Corroſetus, Antonius, Pariſinus. 1568
Conſobrinus, aut Sobrino, Joannes, Luſitanus. 1475
De Colonia, Matthias, Germanus, Epiſcopus. 1359
Coſſet, Nicolaus, Armoricus Pontis Abbatis. † 1628
A Corona, Matthias, Leodienſis. 1676
Corbaria Spinola, Leonora à S. Bernardo, Genuenſis, Excalceat. 1639
Cornubius, Joannes Horneby, Anglus. 1380
Coria, Didacus Martinez, Cordubenſis. 1603
Corſinus, S. Andreas, Florentinus, Epiſcopus. 1373
Coradellus, Angelus, Brixienſis. 1527
Complutenſe, Collegium. 1640
La Combe, Cyrillus, Lemovicenſis. 1733
Cortez, Gaſpar, Cæſar-Auguſtanus. 1604
Cotta, Gaſpar, Oliſſiponenſis. 1643
De Colonia, Henricus, Germanus, Epiſc. 1310
Colkisfordius, Guillielmus, Anglus, idem atque.
Colifordius, Guillielmus, Anglus. 1380
De Condato, vel Condeto, Joannes, Hanno. 1379
Colonienſis, Guillielmus à S. Joſepho. 1629
Colley, vel Collæus, aut Colleius, Joannes, Anglus. 1440
A Colonia, Hilgerus de Burgis, Germanus, Epiſc. 1422
Conventrienſis, Guillielmus, Anglus. 1330
A Colonia, Codeſcalcus, Germanus. 1373
Colongue, Georgius, Toloſanus. 1637
Cotatenſis Epiſcopus, Jacobus Mechlinienſis. † 1370
Coſtagutus, Bernardus à S. Homphrio, Genuenſis, Excalceat. 1659
Couſin, Sevinus, vel Seguinus, Pictavienſis. 1456
Courtin, Petrus, Petruſinua. 1599
Courtois, vel *Clemens*, Mathurinus, Bituricenſis. 1509

Adno.
A Coſta, Humbertus, Lugdunenſis. 1480
Cornacciolus, Carolus, Mediolanenſis, Epiſc. 1726
Cornejo de Pedroſa, Petrus, Salmantinus. 1618

CR

Crabe, ſeu Grabe, Gilbertus Scotus. 1522
Craimon, vel Kraimon, aliàs Ketus Simon, Scotus. 1390
Craverius, Chriſtophorus, Pedemontanus. 1580
De Cremonia, Dominicus de Dominicis, Epiſc. 1400
Creſtonus, vel Craſtonus, Joannes, Placentinus. 1499
De la Croix, Michael Potier, Semurienſis. 1666
Cromes, Nicolaus de Luca, Tuſcus. 1394
A Cruce, Franciſcus, Gallus Andinus. 1625
Cremonenſis, Heliodorus, Italus. 1508
Creſpin, Franciſcus Bonæ-Spei, Bruxellenſis. 1677
Creſſey, ſive Creſæus, Joannes, Anglus. 1450
Crucenacenſis, Jacobus-Joannis, Germanus. 1490
Creſſa, Franciſcus à S. Maria, Pariſinus, E. 1691
Craiſarbalo, meliùs Kersbelius, Philippus, Gandavenſis. 1485
Croſcol, Ægidius, Gallus Rupellenſis. 1556

ADDITIONES.

Czepelius, Albertus, Polonus Cracovienſis. 1639
Cavaretta, Baſilius, Siculus Drepanenſis. 1660
Cavellier, Andreas, Neuſtrius. 1620
1566. *Carranza*, Bartholomæus, Majoricenſis, vir doctus & verè pius; ob Catholicæ fidei defenſionem, poſt multæ Religioſæ vitæ ſuæ inſignia patrata, cum eſſet Majoricenſis Cœnobii Prior, à Turcis in captivitatem redactus, Algerium ducitur, ubi multis pro Chriſto laboribus exantlatis, fame, nuditate, & in Carcere diutiſſimis Vinculis perpeſſis, capitali Sententia damnatus eſt, ut fidem Chriſti abnegaret: At invictus athleta liberrimè datis cervicibus, Lauro Martyrii coronatus eſt.
De Carranza, Michael Alphonſus, Hiſpanus Valentinus. 1607
De Carranza, Petrus, Hiſpalenſis, Epiſcopus. 1533
Carmel, Hieronymus Michael, Arago Trinitarius. 1322
Calcus, Jacobus Ticinenſis. 1533
Cattayna, Gavinus, Sardus Epiſcopus. 1676
De Cataneis, Joannes-Baptiſta, Venetus. 1532
De Catania, Hieronymus, Siculus. 1593
Capellonus, Archangelus, Ligur. 1587
De la Corniliere, Ægidia *du Ruſlay*, Armorica. 1647
A Caſtro, Andreas, Siculus Meſſanenſis. 1685
Del Campo, Ludovicus, Boeticus. 1650
De Cepede Ocampa, Maria-Baptiſta, Toletana. 1601
De monte Catino, Marcus, Italus. 1486
Caveriis à Villa-Nova, Tuſſanus Avenionenſis Epiſcopus. 1492
De Clara valle, ſive Claranus, Joannes, Epiſc. 1340
Cechalenſis, Joannes, Italus. † 1403
Cellot, Emmanuel à Cruce, Pariſienſis, Excal. 1650
Cenſier, Joannes, Andegavenſis, Epiſcopus. 1519
Ceralis, melius Keralis, Dionyſius Armoricus. † 1630
Coëlho, Simon, Luſitanus. 1606
De monte Carmelo, Spiridion, Germanus. 1667
De Conne, Petrus, Autiſſiodorenſis. 1394

Anno.
Cornacciolus, Carolus, Mediolanenſis. 1743
Corſini, Maria-Archangela, di S. Andrea, Florentina. 1722
Conſcius, Vicentinus, Thuſcus. 1491
Coſcini, Andreas-Maria, Neapolitanus. 1723
Coſtabile, Girolama, Neapolitana. 1733
Coſta, Maria Giovanna, di S. Petro. 1716
Connecta Thomas, Armoricus Rhedonenſis. 1433
Colbius, Thomas, Anglus Epiſcopus. 1414
Conti Tobias, vel Timotheus, Neapolitanus. 1670
Conventrienſis Thomas, Anglus. 1250
Le Comte, Petrus-Thomas à S. Andrea, Panormitanus Excalc. 1705
De Croy, Philippus Eugenius à S. Joſepho, Bruxellenſis. 1665
De Corbeia, Simon, Picardus. 1319
Le Couvreur, Simon, Attrebatenſis. 1509
Clemens, Petrus, Luſitanus Epiſcopus. 1585
De Cuſſaco, Gerardus, Lemovicenſis. † 1346
Cornubienſis, Godefridus, Anglus. 1320
Cuperus, Jacobus *de Walbech*, Belga. 1585
Cuyper, Laurentius, Flander. 1594
Cuperus, Martinus, Belga. 1572
Crich, Wilhelmus, Armoricus Leonenſis. 1481
De Crock, Oliverius à S. Anaſtaſio, Iprenſis. 1674
1497. CORREYTS (AGNES) prima Prioriſſa Parthenonis Brugenſis Carmelitici, quod *Sion* vulgo nuncupatur, & ejuſdem Virginis mater Agnes Van de Wallea, Vidua, Domino *Martino Reyngout* locum donante, primæ fuerunt Fundatrices hujus Cœnobii inchoati anno 1487; & primæ ibi habitu Carmelitano indutæ, poſtmodum à Reverendiſſ. Domino Suffraganeo Tornacenſi Ægidio, Sacro velo donatæ, ſimul cum duabus Monialibus Carmelitanis, quæ Harlemio venerant pro inſtructione conferendâ, perfectam vitæ Carmelitanæ normam inchoarunt, in abſtinentiæ, orationis, aliarumque monaſticarum virtutum exercitiis. Agnes porro Prioriſſa in bono odore pietatis deceſſit anno 1497: uti refertur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1057. num. 3654.* nullo deſignato præfatæ Agnetis Opere.
1578. COUSAERT (ÆGIDIUS) Carmelita Iprenſis magna ſollicitudine & continuis exhortationibus effecit anno 1578; ut graſſantibus Novatorum bellantium turbis, Civitas Burbugenſis ad finem uſque ac ſemper in fide Catholica, & obedientia Catholici Regis, conſtans perſtiterit; prout refertur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1015. num. 3543.*
CINTRE', JOANNES JOUAUT, ex parochia de Ceintré Diœceſis Rhedonenſis oriundus, ob pietatem, doctrinamque ſatis nuſquam laudandus, anno 1573, Rhedonenſis Prior deſignatus, per ſeptem annos hunc conventum mirâ ſagacitate moderatus eſt Doctor Theologus, Concionator egregius, murum pro domo Dei conſervanda ſemetipſum extruens, ipſam adverſus graſſantem hæreſim tueri non deſtitit. Dum quadam Dominica in Parochia *de Ouſſé*, ad populum Sermonem haberet, in ipſo ſuggeſtu apoplexia correptus, intra viginti horas efflavit animam, anno 1580. Deportatum defuncti corpus Rhedonas inſigni pompa, & in ſuo Conventu ſepelitur.
Curſius, Martinus Accurſius, Italus. 1563

DA

Dadiar, Nicolaus, Armoricus Ploermelenſis. 1628
Dahumade, de Cepede & S. Tereſia, Abulenſis. 1582
1430. DALLE'E, Petrus in Regio Maubertino Collegio commorabatur Pariſiis: Ubi Anglis dominantibus, Nobiles nonnulli quibuſdam Supremæ Curiæ & Caſtelli Senatoribus, atque inſignioribus Negotiatoribus juncti, de Civitate Pariſienſi tradenda & reddenda ſuo legitimo Chriſtianiſſimo Regi Carolo VII. cogitarunt. Dux Bertfortis, qui ubique attendebat, quamdam in *Petrum Dallæum*, Pariſiis ſæpiùs egredientem injecit Suſpicionem. Captus, & tormentis quæſitus

Anno.

Petrus, rem faſſus eſt, Latorem utrinque ſe confitens Epiſtolarum eſſe. Quare centum & quinquaginta homines in hebdomada Paſſionis comprehenſi, alii ſex capite plexi fuerunt, in Vigilia Paſchalis Floridi, alii cruciatibus torti, duo quadrifariam diſſecti, alii in Fluvium projecti, alii in carcere detenti uſque ad ingentis ſolutionem pecuniæ. Quid autem evenerit noſtro Petro Dallæo, non refert Pater Gabriel S. J. Presbyter *in Hiſtoria Galliæ ad annum 1430.*

Dalex, Maria Perpetua, Luſitana, Baïenſis. 1735
Dalen, Henricus, Colonienſis, inferioris Germaniæ Prior Provincialis. 1396
Darius, Dominicus, Neapolitanus. 1569
Darius, Joannes-Antonius, Neapolitanus. 156
Dalfau, Angelus, Catalanus. 1663
Dario, Antonius, Neapolitanus. 1569
Damaſcenus, Guillielmus, Archiepiſcopus. 1531

DE

DElzons, Benedictus, Aurilliacenſis. 1733
Dertanne, Angelus, Aurilliacenſis. 1725
Depedalus, Richardus, Anglus. 1381
Deidonatus, Gilbertus, Scotus. 1313
Deſiderius, Nicolaus, Meludunenſis. 1499

DI

DIennenſis, Andreas, Aurilliacenſis. 1739
Dia-Sanchez d'Avila, Thomas à Jeſu, Boeticus. 1626
Diaz-Marianna, Hiſpana Valentina. 1704
Dinlæus, aut Denleius, Eduardus Anglus. 1450

DO

DE Dominis, Dominicus, Lombardus. 1400
Domin, Hieronymus, Hiſpanus, Epiſcopus. 1650
Domaninus, Lactantius, Mantuanus. 1595
Dominici, Paulus, Nazarothenſis Epiſcopus. 1391
Donatus, Paulus, Mantuanus. 1578
Dolendorpius, Henricus, Germanus. 1375
Doria, Nicolaus à Jeſu Maria, Genuenſis, E. 1594
Doria, Alexander, Genuenſis. 1647
Doria (Hector) Thomas à Jeſu Maria, Genuenſis, Excalceat. 1598
Douat, Dominicus, Toloſanus. 1721
Dhouyne, Maximilianus à S. Magdalena, Tornacenſis, Excalceat. 1654
Dornelas, Rodericus, Luſitanus. 1550

DU

DUarte, Stephanus, Catalanus. 1622
Durham, vel Dorimh, Nicolaus, Anglus. 1370
Duren, Simon, Germanus, Epiſcopus. 1470
Durand, Hugo, Cabilonenſis. 1593
De Dumoquerci, Guillemus, Armoricus Hennebontenſis. 1481
De Dumeta, Vander Haeckien, Germanus. 1624
Durandus, Georgius, Hiſpanus.
Duratzius, Hyacinthus, Polonus. 1610
Du Mas, Maria à SS. Sacramento, Burdigalenſis, Excalceat. 1656
Duratius, Joannes-Baptiſta, Ligur. 1622
Ducam, Juchaus, idem atque. 1370
Durham, Nicolaus, Anglus.
Durandi, Petrus, Pariſienſis. 1384
De Ducis, aut Duccis, Angelus Brixienſis. 1507
Duvivié, Philippus à S. Joſeph, Turonenſis. 1747
Draga, Albertus, Brixienſis. 1606
Diſſæus, aut Diſtius, Gualterus, Anglus. 1404

EB. C. D.

DE Eboraco, Joannes, Anglus. 1390
De Nova Eccleſia, Petrus, Germanus. 1463
Edeianus, Bartholomæus, Celtiber. 1543
De Egmunda, Nicolaus Bacchem, Belga. 1526
Einans, Jacobus, Colonienſis. 1680
Ab Edam, Gerardus, Harleemenſis. 1470
A S. Eadmundo, Joannes, Anglus. 1350
Eon, Matthias à S. Joanne, Armoricus Maclovienſis. 1681
Elin, vel Helinus, Joannes, Anglus. 1379
Eiſelim, Bartholomæus, Germanus Helprunenſis. 1634
De Emiliano, Petrus, Gallus Ruthenenſis. 1296
De Embun, Valerius Ximenes, Cæſar-Auguſtanus. 1634
De Embun, Martinus Ximenes, Hiſpanus. 1620
Emich, Matthias de Adernaco, Germanus, Epiſc. 1480
Emmanuel, Joannes, Luſitanus, Epiſc. 1476
Marianna Emmanuela di Chriſto, Hiſpana Valentina. 1704
Endererius, Joannes, Germanus. 1450
Enoch, Jeroſolymitanus, Græcus. 1230
Enriquez, Didacus Salmantinus. 1596
Enſguerra de Roſas, Hieronymus à S. Joſeph, Celtiber, Excalceat. 1614
Entier, Vitalis, Podienſis. 1627
Eichoff, Gerardus, Colonienſis. 1418
Dias de Enzinas, Bartholomæus, Toletanus. 1642
Eſpin, Angelus, Hiſpanus. 1663
Eſpinet, Franciſcus, Perpinianenſis. 1579
De Eſpinoſa, Franciſcus, Boeticus. 1616
Eſprit, Bartholomæus Spiritus, Semurienſis. 1601
De Eſpinoza, Antonius *Vaſquez*, Boeticus Xeranienſis. 1630
Eſtrugos, Joſephus Elias, Perpinianenſis. 1645
Eſtonus, vel Heſtonus, Gualterus, Anglus. 1357
Eſlava, Chriſtophorus, Hiſpanus. 1620
Epacki, Nicolaus à Jeſu, Polonus, Excalceat. 1627
Eremita, Jacobus, Palæſtinus: Vide Præviam Diſſertationem, pag. xxiij, ad annum. 559
Y Errandovena di Carlet, Luiza Zaragoza, Hiſpana. 1728
Eryeinus, Vitus, Salernus. 1591
Eſau, Hieronymus David, Florentinus. 1504

FA

FAber, Ægidius, Bruxcellenſis. 1506
Facellinus, Coſmas, Thuſcus. 1632
Fanti, Bartholomæus, Mantuanus. 1490
Fantini, Paulus Donatus, Mantuanus. 1578
Fantonus, Sebaſtianus, Prœneſtinus. 1623
Fantonus Caſtruccius, Sebaſtianus Prœneſtinus. 1677
Faraldus, Philocalus, Neapolitanus. 1590
Fardella, Angelus, Siculus Depranenſis. 1650
Fardilla, Maria-Magdalena à SS. Sacramento, Panormit. Excalceat. 1694
Farinator, Matthias, Germanus Viennenſis. 1477
Farnetanus, Auſtremius, Anglus. 1620
De Farias, Albertus, Boeticus. 1542
De Farias, Thomas, Luſitanus. 1628
Faſardus, Raymundus, Aquitanus. 1456
Fati Roſa Carminia, Meſſanenſis. 1717

De

Anno.

De Faſſineto, Chriſtophorus, Genuenſis. 1716
Falconius, Joſephus, Italus. 1595

FE

FEraldus, Philocalus, Neapolitanus. 1675
De Felicianis, Petrus, Italus. 1347
Felina, Clemens Maria, Mantuanus. 1692
Felix de Sartis, Philippus à S. Jacobo, Neapolitanus, Excalceat. 1651
Feſayus, Philibertus, Avenionenſis. 1649
Le Fevre, Cyrillus Faber, Neuſtrius Pontaudomarenus. 1618
Fernandez, Fabianus à Regibus, Luſitanus. 1674
Ferrera, Manuel, Luſitanus. 1660
Ferrarienſis, Baptiſta Fanetus, Italus. 1497
Ferrari, Cherubinus, Mediolanenſis. 1618
Ferrerius Vincentius, à S. Hieronymo, Italus, E. 1713
Ferus, Gabriel, Bononienſis. 1656
Ferrari, Antonius, Siculus Politienſis. 1623
De Ferrario Philippus, Siculus, Epiſcopus. 1411
Ferrarius, Raphael, Mediolanenſis. 1620
Ferraro, Andreas, Siculus Caſtro-Regius. 1685
Feydeau, Antonius Joſephus Amabilis, Borbonius Molinenſis, Epiſcopus Dinienſis. 1743

FI

FIchet, Irenæus à S. Catharina, Bleſenſis. 1672
De S. Fide, Guilhelmus, Anglus. 1372
A S. Fide, Joannes, Anglus. 1359
A S. Fide, Robertus, Anglus. 1386
De Fide, vel del Fede, Antonius, Florentinus, Epiſcopus. 1433
De Figuereido, Thomas de Faria, Luſitanus. 1628
De S. Fide, Petrus, Anglus. 1452
Filocalus, Seraphinus, Neapolitanus. e675
Fioritus, Joannes-Antonius, Lucenſis. 1670
Fizalanus, Bertrandus, Anglus. 1414

FO

FOrbin, Burchardus, Germanus Epiſcopus. 1547
Forget, Gaſpar à Matre Dei, Tornacenſis, Excalceat. 1647
Le Fort, Urbanus ab Aſcenſione, Salmurienſis. 1664
La Fontaine, Anacletus à S. Joanne, Andinus. 1685
A Fonte, alias *de la Fuente*, Michael, Toletanus. 1626
Formentus, Joanes-Baptiſta, Mediolanenſis. 1585
Forcade, aliàs la Fourcade, Michael Condomienſis. 1628
Foſcarenus, Paulus-Antonius, Calaber. 1615
Folshamus, Joannes *Jolsaham*, Anglus. 1348
Forlitus, Joannes-Baptiſta, Panormitanus. 1592
Fornau, vel Formæus, Gerardus Attrebas. 1648
Fornara, Joſeph Maria, Mediolanenſis. 1707
De Fourbi Guillelmus, Sabaudus Maurianenſis, Epiſcopus. 1556
A Villa Forte, Franciſcus, Matritenſis. 1608
Foucher, Tuſſanus, Aurelianenſis. 1638
Fournier, Amabilis à S. Joſeph, Lotharingus Tullenſis, Exalceat. 1717

FL

DE Florentia, Nicolaus Etruſcus. 1522
Florentinæ, Moniales. 1606
Florentina, Monialis. 1599
Flecha, Matthæus, Cetalanus. 1590

FR

LE Franc, Guillelmus, Andinus. 1502
De Francia, Antonius, Gallus. 1467
A Franckordia, Petrus Spitznagel, Germanus, Excalceat. 1464
Franconius, Leander, Italus. 1564
Franeus, Antonius à S. Jacobo, Pepienſis, Excalceat. 1695
A Fratre Petrus, Apulus Barienſis. 1638
Fragoſo de Mello, Petrus, Luſitanus. 1636
Fritag, Joannes Duſſeldorps, Moguntinus. 1494
Fridarici, Jacobus, Biſeglienſis, Epiſcopus. 1390
Frizza, Antonius, Ligur Novienſis. 1613
Fulco, Timotheus, Siculus Thermienſis. 1680
Frey Wiliger, Cerolus à S. Anaſtaſio, Moguntinus. 1670

GA

GAmbaldus, Paulus à S. Ignatio, Sabaudus Sobricenſis. 1686
Garcias, Anaſtaſius, Hiſpanus Valentinus. 1618
Garcias, Eliſeus, Arago. 1700
Garcia, Anne à S. Bartholomæo, Hiſpane, E. 1626

GARDEBOSC, AMBROSIUS, Apamienſis Carmelita, Provinciæ Toloſanæ Præfectus, In Academia Perpinianenſi primùm, in Univerſitate Toloſana deinde Profeſſor Sacræ Theologiæ, anno 1715 defunctus, edidit opus Latinè inſcriptum.

Hiſtoria Eccleſiaſtica à Chriſti ortu ad hanc uſque ætatem Synopſis, & in omnia ejuſdem controverſa Diſſertationes, Tomis XII. *in-folio*: Quorum duo primi prodierunt Toloſæ, typis Joannis Guillemette 1713. Primus tomus, paginas 781. complectitur & implet.

Hiſtoriam cujuſque Seculi in octo partes dividit Ambroſius. Eccleſiæ ſtatum primò exhibet, & hujus Ævi Sanctos, qui eam illuſtrarunt, profert. V. G. Primo Seculo refert quidquid Eccleſiaſticus Scriptor dicere poteſt de Noſtro Domino Jeſu Chriſto: de quo tamen operoſiùs non inquirit, quo ſenſu Magus, vel Incantator aliquando fuerit appellatus. Nam,

1°. *Magus* apud Perſas idem ſonabat atque apud Latinos *Sacerdos*; teſte Apuleio in ſua pro ſeipſo apologie prima. Unde & apud Platonem in Alcibiade *Magia* vocatur *Dei cultus*, & *Deorum Antiſtita*. Et verò *Magia* (inquit Origenes Lib. 1. contra Celſum pag. 419. C.) non ut Epicurus & Ariſtoteles exiſtimant, *res* vana & incongrua; ſed ſicut *ejus periti* demonſtrant, *conſtans quidem*, & *habens rationes paucis admodum cognitas diſciplina*.

2°. *Ebodos* Græcè & *Incantator* Latinè qui ægrotantes Carminibus curat, inquit Suidas, Incantationes aliæ ſunt licitæ, aliæ illicitæ. Zamolxis apud Platonem in Charmide docet incantationes Animæ medelae eſſe illas, quæ præclaris rationibus continentur, & animabus temperantiam tribuunt. S. Clemens Alexandrinus has appellat in exhortatione ad Gentes *Sanas incantationis*. S. Chryſoſtomus, Homil. 8. in Epiſt. ad Rom: Sunt nobis incantationes Spirituales, ipſum nomen Domini noſtri Jeſu Chriſti, tum ipſius Crucis potentia; hujuſmodi Incantatio vulneribus quoque medetur.

3°. Origenes Lib. 1. contrà Celſum pag. 416. ait: „ Neſcio quare Celſus, Dæmonum quorumdam nominibus & incantationibus videri pollere Chriſtianos, opinor Subindicans excantatores & expulſores dæmonum: quod quidem manifeſtam præ ſe fert calumniam: Non enim incantationibus pollere vi-

Anno.

„ dentur, ſed nomine Jeſu eum commemoratione „ ejus factorum: nam his verbis ſæpè numero pro„ fligati ſunt dæmones, præcipuè quoties qui enun„ tiant ea, ſano affectu & integra fide proferunt. “

Sæpe autem contingit ut mali Spiritus (inquit S. Auguſtinus tract. 7. in caput 1. S. Joannis, num. 6. pag. 344.) ut ſeducant per ligaturas, per præcantationes, per machinamenta inimici, & miſceant præcantationibus ſuis nomen Chriſti.

De Ambroſio Gardebøſc Ephemerides Trivultianas Conſule, anno 1713, menſe Septembri, pag. 1015

Garzia, Martinus, Caſtellanus. 1567
Gargſi, Andreas, Genuenſis. 1750
1632. Gagli, Nicolaus, Florentinus, anno 1604. die 20, Junii Baccalaureis Sacræ Facultatis Florentinæ annumeratus, poſtea Doctorali Laurea coronatus, & anno 1610. die 18 Octobris Decanus electus, Theologiam edocuit, Conciones habuit celeberrimas, Sancti Officii Conſultor ibidem extitit; Socius Sebaſtiani Fantoni Prioris Generalis in Viſitatione Conventuum Regni Neapolitani & Siciliæ, Prior ſuo patriæ Cænobio multa beneficia contulit, ibi defunctus, anno 1619, dum Examinator eſſet Synodalis.
Nugnez, del Gadillo, Auguſtinus, Cordubenſis. 1631
Gagliardus, Hieronymus, Siculus. 1590
Gallo, David, Apulus. 1504
Galluccio, Andreas Joachim à Jeſu Maria, Neapolitanus, Excalceat. 1650
1670. Le Gaigneur, Baſilius à S. Spiritu, Belga, cujus vita præclaris Virtutibus illuſtrata deſcribitur à R. P. Cæleſtino de S. Simone, Priore Provinciali Provinciæ Gallo Belgicæ, & contracta editur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1028. num. 3575. & Seqq.*
1270. Gallicus, aut Gallus, Nicolaus, Toloſanus. Hic Prior Carmelitarum Generalis non nunquam vocatur à Scriptoribus Francis, *Nicolas le Cocq.*
Garnengius, Petrus, Armoricus Leonienſis. 1471
Gattus, Carolus-Maria, Mantuanus. 1710
Gaſtellier, Dionyſius, Melodunenſis. 1593
Galeatium, Dominicus Rota, Bononienſis. 1630
Garlandius, Cyrillus, Anglus. 1434
Gaimo, Cyrillus, Neapolitanus. 1652
De Gavio, Petrus, Ligur. 1335
Gazero, Franciſcus à SS. Sacramento, Hiſpanus, Excalceat. 1608

GE

Le Gelé, Natalis, Burgundus. 1627
Gerundenſis, Antonius, Hiſpanus Epiſcopus. 1330
Gerunda, Nicolaus à Jeſu Maria, Barenſis, E. 1672
Gerardi, Gerardus, Antuerpienſis. 1632
Gervaſius, Archangelus Michael, Neapolitanus. 1720
Gherardinus, Clemens, Parmenſis. 1678

GO

De Goazmoal, Auguſtinus à Virgine, Armoricus Leonenſis. 1689
De Goaſmoal, Irenæus à S. Jacobo, Armoricus Leonenſis. 1676
Goez, Emmanuel, Luſitanus. 1626
Godivier, Symphorianus, Andinus. 1611
Gdovius, Sigiſmundus, Polonus. 1619
Gorichem, Henricus, Colonienſis. 1460
Golius, Cœleſtinus à S. Liduvina, Leydenſis, E. 1671
Godelchal, Zacharias à S. Joanne-Baptiſta, Neuſtrius. 1725
Gotes, Timotheus, Germanus. 1600
Gourdon de Genouillac, Bernardus à S. Joſepho, Excalceat. 1649
De Gouda, Theodoricus, Belga. 1539
Gorzonius, Theodorus, Brixienſis. 1629
Goulay, Guillielmus, Andegavenſis. 1534
Le Gouverneur, Daniel à S. Joſepho, Maclovienſis. 1666

GI

Gilletus, idem atque.
Gilbertus, Stephanus, Burgundus. 1381
Gianni è Strozzi, Elizabetha, Florentina. 1726
Giovanna Tereza Coſta, Maria di S. Pedro. 1716
De Giocundo, Evangeliſta, Florentina. 1625
Ginochi, Bonaventura, Genuenſis. 1628
Gidonus, Fulgentius, Neapolitanus. 1685
Giunctini Franciſcus, aliàs Pacificus, Florentinus. 1590
Girault, Anna ab Angelis, Pariſina, E. 1664
1485. Di *Giovanni*, Julianus Florentinus, in Sacra Facultate Florentina Baccalaureatus, annumeratus eſt anno 1432, poſtea Doctor & anno 1436, Decanus Univerſitatis declaratus, prudentiſſime rexit Cœnobium ſuæ Provinciæ Orvietanum, in quo diem extremum ſubiit anno 1485, die undecima Auguſti. 1485
Giuſſanus, Joannes-Antonius, Longobardus. 1631
Giraldus Vigier, Dominicus à Jeſu, Alvernus, E. 1638
Giraldus, Petrus, Italus-Vicentinus. 1460

GU

Guadagna, Angelica Maria à Jeſu, Florentina, Excalceat. 1643
1731. GUADAGNI, Joannes-Antonius, Florentinus Epiſcopus Aretinus, anno 1724; & S. R. E. Cardinalis nominatus, anno 1731, die 24 Septem.
Guardius, Auguſtinus, Mantuanus. 1621
Guargantus, Cornelius, Socinas. 1602
Guarnerius, Jeſualdus, Catanenſis. 1649
Guarini, Onuphrius à S. Gaſparo, Siculus, E. 1722
Guerin Simon, Delphinas, Viennenſis. 1668
Gueſnel, Guillielmus, Armoricus Nannetenſis. 1516
Guerchois, Guillielmus, Armoricus Rhedonenſis. 1618
Guſman & Roxas, Petrus à Matre Dei, Hiſpanus, Excalceat. 1644
Guidetti, Carolus Honorius ab Aſſumptione, Ligur, Excalceat. 1729
Guymo, Petrus de Guymis, Armoricus Venetenſis. 1497
Guingant, Julianus, Gallus Brienſis. 1555

GAU

Gaudioſa Tereza, Maria dello Spiritu Sancto, Neapolitana. 1743
Gaudaire, Olivarius, Armoricus Ploermelenſis. 1612
Gavaſſeti, Petrus, Mantuanus. 1495
Gaverelle, Maximilianus à S. Maria, Belga, E. 1717

GR

Grao, aliàs Græcus, Batholomæus, Catalanus. 1564
Gravelle, Benedictus à S. Ludovico, Gallus Crepiacenſis. 1662
Grape, vel Crabe, Gilbertus Scotus. 1521
Graus, vel Grao, Bartholomæus, Catalanus. 1564
Graſſelinus, Petrus à S. Hieronymo, Mazarienſis, Excalceat. 1667
De Graſſa, Raymundus, Carcaſſonenſis. 1357
Grays, Sebaſtianus, Antuerpienſis. 1510
De Græco, Petrus, Brixienſis, idem atque. 1533
De Greciis, Petrus, Brixienſis. 1533
Greveray, Godefridus, Belga, Geldrienſis, Epiſc. 1504

Anno.

Chraldus, vel Giraldus, Petrus, Italus Vicentinus. 1460
Griffonius, Cherubinus, Italus Alexandrinus. 1595
Le Gros, Maximus à S. Martha, Gallus Campaous, Excalceat. 1645

HA

HAastus, Andreas, Gedanenſis. 1670
Vander, Haecken, Dumeta. 1614
Hannibaldus, Joannes de Annibaldis, Pariſienſis. 1450
Haffachmus, Windelinus, German. Heilbrunenſis. 1597
Hanabergus, Guillielmus, Anglus. 1191
De Hanna, vel de Arena, Henricus Anglus. 1199
Hardebius, Robertus, Anglus. 1190
Harnois, Nicolaus, Neuſtrius. 1551
Hahumada Mendoza di, Joannes, Hiſpanus. 1643
Haſſelenſi· , Joannes, Belga. 1525
Hardtmannus de Vormia, Germanus. 1473
De la Haye, Bartholomæus à Matre Dei, Pariſinus, Excalceat. 1621
Harſicus, Guillielmus, Anglus. 1410
Haſſard, Julianus, Hanno Angienſis. 1515

HE

HEcquet, Adrianus, Belga Attrebas. 1580
Hemlingthonus, Adamus, Anglus. 1420
Henri, Dorotheus à S. Renato, Rhedonenſis. 1703
Henri, Fulgentius à S. Barbara, Rhedonenſis. 1677
Henri, Barnabas à S. Cæcilia, Nannetenſis. 1747
Henriquez, Benedictus, Hiſpalenſis. 1595
Heredie, Booaventura à S. Anna, Nannetenſis. 1667
Ab Heredia, Antonius à Jeſu, Caſtellanus Requenſis. 1593
De Herera Meneſez, Anna à Jeſu, Hiſpana, E. 1568
Ab Heredia, Joannes, Cæſar-Auguſtanus. 1609
De las Heras, Cyrillus, Hiſpanus. 1610
Ab Herera, Joannes, Hiſpanus. 1595
De Herera, Petrus Martinez, Matritenſis. 1638
Hertoche, aliàs Laurentius, Ducis Mechlinienſis, Epiſcopus. 1538
Heſtonus, Gualterus, Anglus. 1357
Van-Heetvelde, Joannes, Bruxellenſis Epiſcopus. 1540
Herbrandus, Michael, Germanus Marcodurus. 1410
Hex aliàs Heux, Goſwinus Fleſſingenſis, Epiſc. 1475
Hecre, Timotheus à Præſentatione, Belga. 1710
Hector Doria, Thomas à Jeſu Maria, Genuenſis, E. 1598
Hermannus, Simon, Batavus. 1460
Holinus, Joannes, Anglus. 1379

Hernandez, Joannes Remendado, Hiſpanus, E. 1600
Ab Heyden, Conradus Colonienſis Epiſc. 1522

HI

DE Hildesheim, Joannes, Batavus. 1375
De Hildernuſſe, Guillielmus, Antuerpienſis. 1411
De Hilleia, Thomas Hilleïenſis, Anglus. 1190
Hinnighera, Joannes, Anglus. 1360
Hybert, Petrus-Thomas à S. Maria, Neuſtrius, Excalceatus. 1686
Hilgerus à Burgis, Bilgerus, Colonienſis, Epiſc. 1452

HO

HOïcius-Palatius, Blaſius, Polonus. 1619
Hoſius, aliàs Ovius, Nicolaus, Bruxellenſis. 1612
Holeanus, Dionyſius, Anglus. 1466
Vander Hoogen, Dominicus à Nativitate, Belga. 1722
Horneby, Joannes Cornubius, Anglus. 1380
De Hooge, Martinus, Belga. 1637
Hottus, Joannes, Pariſienſis. 1529
Da Hoita, vel de Huecta, Henricus, Germanus. 1396
D'Houyne, Maximilianus à S. Magdalena, Tornacenſis, Excalceat. 1654

HU

HUen, Nicolaus, Neuſtrius Bajocenſis. 1484
Hulſt, vel Huzotz, Henricus, Belga. 1500
Hulſout, Joannes, Mechlinienſis. 1450
Humbecanus, Petrus, Bruxellenſis. 1598
Hurtado de Mendoza, Matthæus à S. Franciſco, E. 1629
1546. Husys Petrus, Armoricus Rhedonenſis, aſſiduus virtutum cultor, è ſuggeſtu Verbi Divini fervidus Sparſor, erudita Scientiarum ſtipatus enomide catervà, nihil quod ſciri debuiſſet, ipſum latuit. Prior Rhedonenſis, anno 1546 electus, ad annos ſeptem prioratum geſſit: fratres ſibi ſubditos ardenti proſequens charitate, & ad munia ſua ritè ad implenda exemplo ſuo provocans, occubuit an● 1552.

I

JAcomellus, Æmilius, Italus Medicinenſis. 1687
Jamois, Stephanus, Gallus Rupellenſis. 1568
Jambertonus, Joannes Bertonus, Siculus. 1641
A Janua, Antonius Mitanta, Ligur. 1445
Jacob. Ludovicus à S. Carolo, Cabillonenſis. 1670
Jaroſlai, Suvatoſlanus, Polonus Epiſcopus. 1404
Jodar & Xodar, Franciſcus, Hiſpanus. 1572
Jordanus, Philippus, Siculus. 1691
Jordanus de Mantua, Italus. 1486
Jorius, rectiùs Ivornus, Anglus. 1392
Joel, Yvo, Armoricus. 1462
Joliaham, Joannes, Anglus. 1348
Jorchius, aut Yorchius, Joannes, Anglus. 1436
Yvo Anglici, Armoricus Leonienſis. 1574
Del Jocundo, Evangeliſta, Florentius. 1625
De Yſſopo, Julianus, Neapolitanus, Epiſcopus. 1494
Iſtanus, Martinus, Friſius. 1499
De Illeïa, Thomas, Anglus. 1190
De Inſulis, Raymundus, Aquitanus. 1197
Iſimbardi, Petrus, Meſſanenſis Epiſcopus. 1675
1604. *Ibara*, Raphaela, Hiſpana Valentina, ex tertio Carmelitarum Ordine, Spiritualis filia R. P. Joannis Sanzii, clariſſimo virtutum nitore Venuſtiſſima Virgo, univerſa Sanctitatis acclamatione, obiit Valentiæ, anno 1604.
1578. Ibagueſi, ſive potius *Maria Bagueſi* Florentina, in Carmelo *S. Mariæ Angelorum* Florentino deceſſit anno 1578, cum tanta Sanctitatis fama, ut ad ejus tumulum frequentiſſimè orare ſoleret S. Maria-Magdalena de Pazzis.
1480. Italus, Martinus *Perſona*, Agrigentinus, qui ſuo tempore ita fama ſuos apud Sodales celebris evaſerat, ut ſimpliciter inter ſeſe mutuo appellaretur *Italus*; uti videre eſt in Epiſtola Joannis Palæonydori ad Rumoldum Laupach Conventus Frankofordienſis Priorem Carmelitarum, quæ prodiit *tomo primo Speculi Carmelitani, pag. 221. num. 936.*
Joannis Jacobus, Crucenacenſis, Germanus. 1490

Digitized by Google

Anno.

Joannis, Julianus, Thuſcus, 1436
Jubero, Dionyſius, Arago. 1612
Ignatius, Joſephus à S. Antonio, Belga, E. 1671
Jouaut, Joannes-Baptiſta, Armoricus Rhedonenſis, qui & *Cintré* vocabatur; prout annotatum eſt Superiùs, *pag. 1021.* 1580

Anno.

Juchaus, Nicolaus, Dunelmenſis. 1370
Irenæus, Franciſcus, Armoricus, qui idem eſt perſonatus atque Leo à S. Joanne-Baptiſta. 1644
Junctini, ſeu Giuntino, Franciſcus, Florentinus. 1572
Iſapus, Hieronymus, Neapolitanus. 1556
Juſſanus, Joannes-Antonius, Longobardus. 1631

K

KAPLOD, ſæpiùs Quaplod, Guillielmus, Hibernus Epiſcopus. 1420

Keralis, Dionyſius, Armoricus ingenitæ nobilitatis gloriam parvi pendens, ad Carmelum Rhedonenſem ſe contulit: ubi Regularis Obſervantiæ zeloſus aſſertor, multis poſtea in Cænobiis Priorem egit, ſed nimium præcipiti morte necatus, mœſtos confratres ſuos reliquit verſus annum. 1630

1676. Krillanti, vel potiùs *Grillanti Cyrillus*, Florentinus inter Theologos Almæ Sacræque Facultatis Doctores in Patria connumeratus anno 1656, die 12 Decembris, & Collegio Theologali aggregatus, eam facultatem adeò doctè profeſſus eſt, ut parem ſibi vix haberet ullum. Ter Florentini Cænobii Priorem, ſemel ſuæ Tuſciæ Provinciæ Præfectum, & ad Canonizationem S. Mariæ-Magdalenæ Procuratorem Generalem egit. Oblatum à Sereniſſimo Magno Duce Ferdinando Epiſcopatum ſæpè recuſavit. Examinator Synodalis, famæ celeberrimæ Concionator, maligna febre Vexatus occubuit anno Chriſti 1676, ætatis ſuæ 54, die 31 Junii Ejus funeribus parentavit R. P. M. Bonafides Carmelita Panormitanus.

Keningalus, Petrus, Anglus. 1496
Kersbelius, Philippus, Gandavenſis. 1485
Koslinkius, Alexander, Polonus. 1640
Knyper, Serapio, Polonus. 1665
Ketus, Simon, Scotus, idem atque.
Kraimon, Simon, Scotus. 1390
Kulleius, vel Kulley, Radulphus, Hibernus Epiſc. 1361

1481. Krich, Guillielmus, Armoricus Leonienſis, aſſiduis Litterarum ſtudiis incumbens, Sapientiæ fluenta plenis delibabat labris; Doctorali Nannetenſis Sacræ facultatis lauro coronatus, Romam perrexit, ubi præclaros ob Scientiæ partus à ſummo Pontifice Sixto IV. Vicarius Generalis, poſt mortem Chriſtophori Martignoni inſtitutus fuiſſe anno 1481, vulgò creditur. Quo etiam anno fertur è vivis ceſſiſſe.

Kermolaus, Jacobus, Gandavenſis. 1508

1601. Kronays Ægidius, Armoricus Dolenſis, vir ſelectâ ſapientiâ illuſtris, virtute multiplici ornatus, notâ probitate clarus, puritatis Angelicæ imitator; illo caſtior nullus, in divino officio recitando ejus elucebat præcipuè devotio. Dolenſis electus Prior, magnum obſervantiæ promovit incrementum, ſedulò ad eam vigilans uſque ad annum, quo è vivis exceſſit, 1601.

1471. Kermenguy, Petrus, Armoricus Leonienſis, claris natalibus ortus, Doctor Pariſienſis, in agendis & rebus difficilioribus tractandis dexterrimus, ad ſuæ Provinciæ Turoniæ Præfecturam vocatus eſt, anno 1464, & multa poſtquam præclara geſſiſſet ad Obſervantiæ Regularis incrementum, fata ſolvit anno 1471. Opera relinquens inſcripta:

1°. *Super Elenchum Ariſtotelis, Lib. 1.*
2°. *Hiſtoria Ordinis Carmelitani, Lib. 1.*
3°. *In Conſtitutiones ejuſdem Ordinis Annotationes, Lib. 1.*

LA

SALABLANCA, Didacus à Jeſu, Granatenſis, E. 1621
Labadie, Joannes à Chriſto, Aquitanus fanaticus. 1650
Laghi, Aloyſius, Prior bis Generalis, Forolivienſis. 1750
Lao, Andreas, Catanenſis. 1675
Lancaſtro, Joſephus. Luſitanus Epiſcopus. 1706
Lanfranco, Archangelus, Papienſis. 1565
Languier, Antonius, Attrebatenſis. 1577
Landa, Matthæus, Neuſtrius. 1563
Lambertus, Joannes, Semurienſis. 1539
Las Heras, Cyrillus, Hiſpanus. 1610
Las Cellas, Petrus, Cæſar-Auguſtanus. 1346
Latomi, le Maſſon, Joannes, Aquitanus Epiſc. 1548
De Lappis, Thomas, Florentinus. 1469
Lapicida, Joannes, Colonienſis. 1494
Llanes, Joannes ab Annuntiatione, Hiſpanus Epiſc. 1701
A Lapide, Joannes, Belga. 1641
Lancar, Florentius à S. Ægidio, Namurcenſis, E. 1702
Latenay, Franciſcus, Toloſanus. 1728
Landuccius, Bernardinus, Senenſis. 1523
Langtonus, Joannes, Anglus. 1404
Landiviſquecus, Arnoldus, Condomienſis. 1525
Lavellus, Franciſcus, Neapolitanus Epiſcopus. 1506
Lavinghamus, Richardus, Anglus. 1381
Launay, Joannes, Cænomanus. 1627
De Launay, Stephanus à S. Franciſco Xaverio, Rhedonenſis. 1685
Laupach, Rumoldus, Frantiofordienſis. 1496
Lauretus, Laurentius, Venetus Epiſcopus. 1598

Du Laurent, Melchior à Jeſu, Carnotenſis, E. 1679

1600. De Lay, Leo, Gandavenſis Prior, poſt turbulentiſſima tempora Strictam Carmeliticam diſciplinam inſtaurare ſtuduit, exemplo vitæ ſuæ cæteros provocans. Cum ad Matutinas horas media nocte, ob paucitatem Religioſorum aſſurgere communitas non ſoleret, ſed horâ ſolum quartâ, ipſe quidem hora mediæ noctis aſſurgens, magnam noctis partem inſumebat orando. Corpore, orantis geſtu, Scabello innitens, obiiſſe repertus fuit anno 1600. die ipſo S. Franciſci 4 Octobris. Ita Lezana, tomo 4. ad annum 1287. citatus *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1015. num. 3543.*

Lazarus, Albertus, Romanus. 1675

LE

LEerſius, Balduinus, Attrebatenſis. 1483
De Leone, Vincentius, Catanenſis. 1556
Lemburgius, Thomas, Belga Namurcenſis. 1556
De Leon, Didacus, Hiſpanus Epiſcopus. 1589
Leschart, Dominicus à S. Alberto, Armoricus Filgerienſis. 1634
Leonardus, Humbertus, Leodienſis Epiſcopus. 1492
De Lezana, Andreas, Hiſpanus. 1645
De Lezana, Joannes-Baptiſta, Matritenſis. 1649
Del Re, Elias, Apulus. 1678
De Leydis, Joannes Gerbrandus, Batavus. 1504
Leo Delicatus, Ægidius, Siculus Sciaccenſis. 1597

Adno.

LI

LIBERIUS A JESU, natione Longobardus, patriâ Novarienſis, Nudipes Carmelita, Vir in Theologia Scholaſtica, Polemica, poſitiva & morali verſatiſſimus, Controverſias fidei per annos triginta & octo in Seminario Romano Sancti Pancratii docuit ſuos ſodales, Præfectus in Congregatione de propaganda fide, obiit Romæ, anno 1719.

Ediderat Controverſias dogmaticas adverſus hæreſes utriuſque Orbis, Orientalis & Occidentalis. Romæ 1701. in-folio, 1. vol. cujus in fronte ab ipſo editi pollicebatur opus dirigendum in tres tomos. Sed opere ipſo paulatim in manus ſuccreſcente, tam multa demum reliquit in ſcriptis, ut niſi undecim tomos præter indicem, & quidem permagnos edere non potuerit, & reipſa ediderit Petrus-Franciſcus Malateſta Typographus Mediolanenſis 1742; emiſſo de his in publicum programmate Kalendis Januarii; eod. anno 1742; de quo quidem programmate mentionem habet Diarium Eruditorum Gallicum Pariſienſe, 1743. menſe Junio.

In primo volumine errorem edocuit Controv. 4. Liberius, ob quem retractandum, non ſolum coactus fuit; verum & munere privatus & officio exutus; ſicuti refert R. P. Concinna Dominicanus Theologus in Tractatu inſcripto: *Explications des quatre paradoxes*, pag. 71. Præfat.

Lime, Jacobus, Rhemenſis. 1650
Lincolnius, Guillielmus, Anglus. 1360
Lidlingtonus, Guillielmus, Anglus. 1310
Linenſis, Alanus, Anglus. 1420
De Limone, Arnoldus, Burgundus Epiſcopus. 1466
Lilla, Petrus *de l'Iſle*, Borbonius. 1529
Limpo Senior, Balthazarus, Luſitanus Epiſcopus. 1558
Limpo Junior, Balthazarus, Luſitanus. 1639
Linna, Nicolaus, Anglus. 1370
Llinas, Raphael, Catalanus Majoricenſis. 1558
Litta, Alphonſus à S. Auguſtino, Mediolanenſis, E. 1728
Lita, Matthæus, Hiſpanus. 1615
De Lira, Ludovicus, Neuſtrius. 1521

Anno.

Lithuanorum, Vilnenſe, Seminarium Excalceatorum. 1636
Lynip, Rolandus, Germanus. 1525

LO

LOarte, Alphonſus, Toletanus. 1619
Lomatius, Camillus, Italus Melegnanus. 1575
Loney, Joannes, Anglus idem atque.
Loveius, Joannes, Anglus. 1390
De Lor, Antonius, Toloſanus. 1631
Lopez, Didacus, Caſtellanus. 1642
1560. Lopez, Franciſcus, Avunculus Dominici à Jeſu Maria Carmelitæ Diſcalceati, Prior Biblilienſis, Dominicum ſuo in antiquioris inſtituti Cœnobio induit.
De Lobera, Anna à Jeſu, Hiſpana, E. 1621
Lorinus, Blaſius, Siculus. 1530
Lobo, Ferdinandus, Hiſpanus Calagurritanus Epiſcopus. 1651
Loiſel, Thomas Avis, Bellovacenſis. 1490
Lozano, Didacus, Matritenſis Epiſcopus. 1677
De Loyaſa, Bartholomæus, Boëticus. 1616
De Loe, vel de Lor, Godefridus, Mechlinenſis. 1469
Lombæus, Thomas, Anglus. 1390

LU

LUbat, Alexius à S. Maria, Pedemontanus, E. 1725
De Luca, Nicolaus, Thuſcus. 1400
Lucas, Giſlenus, Attrebatenſis. 1644
Lubenhamus, Guillielmus, Anglus. 1361
Lublinenſe, Collegium, Excalceatorum. 1620
Lucius, Petrus, Bruxellenſis. 1602
Lucheſius, Joannes Dominicus, Lucenſis. 1714
Lucinus, Joannes-Franciſcus, Mediolanenſis, E. 1663
Lunellenſis, Conventus in Occitania. 1555
Lupus, ſive Petrus Wolfs, Mechlinienſis. 1580
Luna, Dominicus, Drepanenſis. 1656
De Luca, Andreaa, Italus Epiſcopus. 1418
Lucini, Joannes Baptiſta, Italus, Comenſis Excalceat. 1653
Luterellus, Joannes, Anglus. 1390

MA

MAria Pensa, Joannes, Mantuanus. 1618
Maria Penſa è Spedia, Joannes, Ligur. 1628
Le Maſſon, Joannes Latomus, Aquitanus Epiſc. 1548
Marinarius Senior, Antonius, Apulus Cryptalienſis. 1570
Marianus Junior, Antonius, Tarentinus. 1677
Maraſca, Chryſoſtomus, Cremonenſis. 1618
Marianus, Carolus à S. Michaele, Mediolanenſis, Excalceat. 1720
Magrinianus, Cyrillus, Catalanus. † 1594
Machbreu, ſeu Machbren, Eugenius, Anglus Epiſc. 1541
Marquez, Chriſtophorus, Cremonenſis. 1632
Martignonus, Chriſtophorus, Brixienſis. 1481
Maruggi, Elias, Apulus Nucerianus. 1651
Martinez, Ferdinandus à S. Maria, Legionenſis, Excalceat. 1631
Martinez, Bernardina à Jeſu, Hiſpana, E. 1626
Marchant, Joannes, Pariſienſis. 1503
Marquez, Iſabella ab Angelis, Hiſpana, E. 1644
Martinez de Herrera, Petrus, Matritenſis. 1638
Martinez de Figuerreida, Thomas de Faria, Luſitanus Epiſcopus. 1628
Manriquez, Ludovica-Magdalena à Jeſu, Hiſpana. 1648
Martinez, Alfonſus à Matre Dei, Aſturicenſis, E. 1636
Martinez de Coria Maldonado, Didacus, Cordubenſis. 1603

A Maldonado, Antonius Olivam, Cæſar-Auguſtanus. 1631
Montannez, Didacus ab Incarnatione, Hiſpanus, E. 1694
Le Marié, Felix à S. Arſenio, Armoricus Nannetinus. 1752
Maſqueret, Joannes, Neuſtrius. 1640
Marrsy, Joannes, Anglus. 1407
Montannez, Jaimus, Arago. 1569
Maris Petrus, Luſitanus, non Carmelita. 1613
Marion, Ludovicus, Neuſtrius. 1603
Marinus, Nicolaus, Catanenſis. 1396
De Martola, Ludovicus, Luſitanus. 1653
Maraves, Antonius, Hiſpanus. 1620
Marianus, Ambroſius à S. Benedicto, Neapolitanus, Excalceat. 1594
Martinus, Benignus à S. Martino, Burgundus. 1636
Marian Conte, Petrus Thomas à S. Andrea, Panormitanus, Excalceat. 1705
Mardeaux, Stephanus-Natalis, Rhedonenſis. 1636
Marconus, Michael à S. Joſeph, Pedemontanus. 1732
Mantamorras, Sebaſtianus à Conceptione, Luſitanus, Excalceat. 1559
Matthieu, Petrus, Pariſienſis. 1620
Matthæus, Joannes à S. Joſeph. 1683
Marquier, Michael, Armoricus Ploermelenſis. 1384
Marchinellus, Joannes, Leodienſis. 1410

	Anno.
Maillard, Petrus, Armoricus Rhedonenſis.	1618
Le Maignan, Petrus, Armoricus-Rhedonenſis.	1597
Madrigal. Michael, Caſtellanus.	1511
Della Magdalena, Joannes Gutierez, Toletanus.	1579
De Malinis, Joannes, Batavus.	1460
De Manuſio. Joannes, Germanus.	1490
De Molinis, Joannes, Borbonius.	1360
Melo, Iſidorus, Luſitanus.	1618
Macé, Leo à S. Joanne-Baptiſta, Rhedonenſis.	1671
Magnus, vel Grandis, vel potius Magno, Joannes, Venetus Epiſcopus.	1321
Mannus, Joannes, Siculus.	1646
Mathiolus, Alphius, Siculus Alcameoſis.	1610
Maſſarius, Albertus, Italus Medicinenſis.	1643
Maſtellone, Andreas, Neapolitanus.	1675
Maſci, Bartholomæus, Thuſcus.	1488
Machanan, Dionyſius à Matre Dei, Aquitanus, E.	1622
Maſius, Jacobus à Brugis, Flander.	1314
De Mathia, Didacus, Abulenſis.	1580
Matherot, Edmundus, Burgundus.	1608
Mazzapica, Deſiderius à S. Martino, Siculus Epiſc.	1593
Mariænawenſis, Henricus, Saxo Epiſcopus.	1459
Manreſan, Bernardus Olerius, Hiſpanus.	1370
Matthæus Antonii, Antonius de Piſis, Italus.	1455
Maſſiuenſis, Franciſcus, Gallus.	1351
Maiſtret, Jacobus, Burgundus Epiſcopus.	1615
Maſius, Theodorus, Mantuanus.	1564
Mantuanus, Baptiſta.	1495
Maurus, Vincentius, Catanenſis.	1661
Maldonus, Thomas, Anglus.	1404
Malonus, Thomas à S. Vincentio, Hiſpanus, E.	1640
Maccedonius, Marcellus, Neapolitanus, E.	1615
De Mantua, Jordanes, Italus.	1436
Matoli, Laurentius Natalis, Anconitanus.	1673
Maideſcon, Richardus, idem atque.	
Maideſtonus, aut Maidſtonus, Richardus, Anglus.	1396
Maſſotus, Michael, Catalanus.	1462
Malder, Paulinus à S. Joſeph, Bruxellenſis.	1681
Le Man, Maurus à Puero Jeſu, Cænomanus.	1672

ME

MEndoza, Matthias à S. Franciſco, Arago, E.	1603
Mendoza, Joannes de Hamumada, Hiſpanus.	1643
Meier, Joannes, Brabantinus.	1580
Mercier, Albertus à S. Jacobo, Burgundus, E.	1675
De Merica, Ægidius, Germanus.	1499
De Mello, Petrus Eragoſo, Luſitanus.	1636
Mediolanenſis, Nicolaus, Italus.	1540
Metius, Philippus, Germanus Straubigenſis.	1694
De Medina, Ferdinandus, Hiſpanus.	1625
De Medicis, Franciſcus, Longobardus.	1496
Meſtorff, ſive Meſtoret, Hermannus, Colonienſis.	1489
Metare, Gregorius à S. Joſeph, Lugdunenſis, E.	1641
Mediolanenſis, Hieronymus, Alectus.	1490
Mechlinienſis, Jacobus, Cotatenſis Epiſcopus.	1370
Merulus, vel *Merli*, Angelus, Papienſis.	1549
Meſſinus, Richardus, Anglus Epiſcopus.	1457
Merino, Didacus, Beacienſis Epiſcopus.	1637

MI

MIlvertonus, Joannes, Anglus.	1486
Milone, Jaonuarius, Neapolitanus.	1708
Milanta, Antonius, Genuenſis.	1645
Miravette de Blancas, Martinus à Martyribus Arago, Exalceat.	1603
Miravella, Iſabella à S. Franciſco, Cæſar-Auguſtana, Excalceat.	1617
Midenſis, Guillielmus, Epiſcopus.	1630
Minecuccius, Angelus, Italus-Canepineus.	1630
Mitanta, Antonius à Janua, Ligur.	1445
Milendunck, Jacobus, Germanus.	1677
Michael Carmel, Hieronymus, Arago, Trinitarius.	1312
Myſſin, Richardus, Anglus Epiſcopus.	1457
Myntzenbergius, Joannes, Germanus.	1581

MO

MOlin, Stephanus, Lugdunenſis.	1640
Morel, Cyrillus, Sequano Burgundus.	1678
Mori, Maria-Magdalena, Florentina.	1607
Moyé, Matthæus, Pariſinus.	1641
Montay, vel *de Monte*, Joannes, Pariſienſis.	1549
De Monte Catino, Marcus, Italus.	1486
A Monte, Eugenius à S. Benedicto, Romanus, E.	1655
Mondini, Franciſcus, Venetus.	1675
De Moguntia, Dietherus, Germanus.	1519
Monſignani, Eliſæus, Italus.	1738
Monſignani, Angelus Forojulienſis, Italus.	1697
De Molle, Petrus, Antuerpienſis.	1659
Montis-Fortis, Philippus à Samperio, Meſſanenſis.	1683
Morand, Joannes, Pariſienſis.	1436
De Monſtrolio, Robertus, Ambianenſis.	1374
Mozzonus, Bartholomæus, Mediolanenſis.	1692
Monteza, Bernardus, Bilbiblitanus.	1477
Montoblius, Conſtantinus, Genuenſis.	1610
Morales, Alphonſus, Luſitanus.	1556
Della Monacha, Andreas, Brunduſinus.	1674
Morice, Albertus à Jeſu Maria, Juliodunenſis, E.	1649
A Monte Martyrum, Claudius, Pariſienſis.	1549
Montius, Joannes Thadæus, Mediolanenſis, E.	1713
De Monte, Stephanus, Gebennenſis.	1490
De Monte Carmelo, Columbanus à Noſtra Domina, Turonenſis.	1732
De Monte Carmelo, Henricus, Germanus.	1415
De Monte Carmelo, Henricus, Germanus.	1668
De Monte Carmelo, Spiridion, Bambergenſis de Monte Thabor, Germanus idem atque.	1667
Montabaw, Henricus, Boppardienſis.	1415

1610. De MONTINIS (LAURENTIUS) natione Italus, patriâ Lucenſis, Mantuanæ Congregationis alumnus, ingenio & mira dexteritate præditus ad cantum Monaſticum edocendum magiſter expertus, de quo propterea Clemens Felina hoc diſtichon cecinit:

Quam citò Diſcipulis aperitur Janua Cantus!
Claribus hanc reſeras provida nempe manus.

Ejuſdem manus ab ipſo delineatæ cum ſuis regulis & declarationibus extat adhuc Tabula in Choro Sancti Chryſogoni Romæ; teſtè Carolo Vagho ſuis in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, *pag. 236*.

1701. MONI (LAURENTIUS) Lucenſis, & ejuſdem Congregationis filius, in Sacra pagina Candidatus, typis edidit Poemata multa, præſertim *Villam Eſtenſem Tiburtinam*, *&c.* Præneſtæ, apud Joannem-Antonium Ruzzoli, anno 1701; Sicuti refert Elias de Amato in Schedis MSſ. ad nos miſſis.

MU

MUnnoz, Michael, Cordubenſis.	1637
Multonus, Joannes, Anglus.	1400
Multoris, Thomas, Gallus Turonenſis.	1434
Le Mulier, Valentinus, Semurienſis.	1687
Muſcettola, Maria Eugenia, Neapolitana.	1749
Muſtel, Gregorius, Germanus.	1510
Muggianus, Dominicus, Mediolanenſis.	1669
Mutus Pantaleo, Angelus à S. Joſeph, Ligur, E.	1641

Ano.
Muſtracius, vitus Albertus, Siculus Mazarienſis. 1714
De Muſtis Altilies, Simon, Neapolitanus. 1564
De Muſgen, Eberardus, Ubius Epiſcopus. 1397
Munſter, Gaſpar, Colonienſis, Epiſcopus. 1654
Anno.
Munocius Adalid, Gondi Salvus, Boeticus. 1619
Munozius, Joannes, Arago. 1627
Muniz, Chriſtophorus, Oliſiponenſis, Epiſc. 1531

NA

NAVARRO, Michael, Caſtellanus. 1642
Navaſquez, Didacus, Hiſpanus Epiſcopus. 1354
Napronenſis, Joannes, Gallus Epiſcopus. 1381
Nazianzenus, Gregorius, Hiſpanus, E. 1596
Natatorius, Joannes, Moguntinus. 1614
Nazarotenſis, Paulus, Dominici Epiſcopus. 1391
Naſſinus, Petrus, Brixienſis. 1640
Naudenus, Albertus, Neapolitanus. 1671
Navarro, Alphonſus, Boeticus. 1615
A Nazaret, Gerardus, Laodicenus Epiſcopus. 1140

NE

NEbularius, Petrus, Mantuanus. 1499
Nepos, Germanus, Monticallerienſis. 1598
Nepos, Angelus, Pedemontanus, Montiſcallerienſis. 1623
De Neapoli, Anellus, Epiſcopus. 1441
De Neapoli, Clemens, Epiſcopus. 1423
De Nevonoa, Didacus, Luſitanus. 1616
De S. Neoto, Hugo', Anglus. 1340
Neſtonus, Gualterus, Anglus. 1357
Neſtonus, Humfridus, Anglus. 1303
Netterus, Thomas Waldenſis, Anglus. 1430
Veri-Beſſi, Paulus, Florentinus Epiſcopus. 1347

NI

1502. NIſel, Theobaldus, Armoricus, morum honeſtate nulli ſecundus, divinæ philoſophiæ captus amore, uſque adeo feſtinata feliciz ingenii fecunditate refulſit, ut pletique tantam inſoliti vim Spiritûs, & tantas utriuſque Sapientiæ facultâtes vigere obſtupeſcerent. Prior fuit Boni-doni Venetenſis Cœnobii, necnon ſuæ Provinciæ primus Definitor, circa Chriſti annum 1502.

Nicolai, Joannes, Florentinus. 1499
Niderwiltz, Joannes Colonienſis. 1676
Nirſan, Matthias, Belga Geldrienſis. 1577
Nicolai, Petrus. Armoricus Nannetenſis. 1498
Nimocienſis, Guillielmus, in Cypro Epiſcopus. 1331
Nieto, Balthazar, Eſtramadurenſis. 1570
Del Nino Jeſu, Franciſcus, Toletanus, E. 1604

NO

NOvolarius, Petrus, Mantuanus. 1499
De Nogento, Petrus, Gallus inſulanus. 1404
De Nogueriis, Joannes, Toloſanus. 1464
Norwicenſis, Gilbertus, Anglus. 1270
Northallus, Richardus, Anglus Epiſcopus. 1397
Noblet, Joannes, Pariſinus. 1443
Le Noir, Proſper, Cabillonenſis. 1722
De Novo-Foro, Georgius, Colonienſis. 1390
De Nova-Eccleſia, Petrus, Germanus. 1463

NU

NUnnez del Gadillo, Auguſtinus, Cordubenſis. 1631
De Nuſia, Philippus Albertus, Noveſienſis. 1495
De Nuſia, Joannea Wincus, Ubius. 1585

O

OBugæuz, David, Hibernus. 1320
Olivan a Maldonado, Antonius, Cæſar-Auguſtanus. 1631
Olimaeri, Philippus, Bruxellenſis. 1544
De Olivèra, Antonius à Matre Dei, Legionenſis. 1641
Olleme, Vincentius, Hiſpanus Valentinus. 1666
Ollerius, Bernardus, Majoricenſis. 1390
Oldus, Joachim Maria, Epiſcopus. 1717
Olivarius, Petrus Cabannes, Toloſanus. 1645
Oliphantus, Richardus, Scotus. 1363
Olignat, Petrus de Medicis, Hiſpanus Valentinus. 1659
Orlandi, Matthæus, Siculus. 1694
Orlandi, Pellegrinus Antonius, Bononienſis. 1719
Orlandi, Camilla Maria Seraphica, Florentina. 1727
Ovius, vel Hoſius, Nicolaus, Bruxellenſis. 1612
Ouriet, Joannes, Podienſis. 1654
D'Oriega, Iſabella à S. Dominico, Abulenſis, E. 1623
Origonus, Philippus, Mediolanenſis. 1632
Odendorp, Eberardus, Germanus. 1399
Orsbachius, Jacobus, Colonienſis. 1645
Owinhellus, Joannes, Anglus. 1438
Oudewater, Joannes Palæonydorus, Mechlinienſis. 1507
Oudenius, Joannes, Germanus. 1482
De Ochon, Hieronymus, Catalanus Epiſcopus. 1420
Oxonienſis, Guillielmus, Anglus. 1317
Oyta, vel Hoita, Henricus, Germanus. 1396

PA

PALACIUS, Angelus, Hiſpanus Aquerenſis. 1640
De Paredes, Bernardus, Toletanus. 1661
De Paredes, Emmanuel, Hiſpanus. 1685
De Parades, Emmanuel, Caſtellanus. 1685
Paledorpius, Joannes, Batavus. 1500
Palacius, Blaſius Hoycius, Polonus. 1629
Paſchallus, Joannes, Anglus, Epiſcopus. 1361
Pariſi, Joannes Paulus ab Epiphania, Siculus, E. 1676
Panormitanus, Stephanus, Siculus. 1444
Patringtonus, Stephanus, Anglus Epiſcopus. 1418
De Paz, vel de Pace, Franciſcus, Salmanticenſis. 1614
De Pazzis. Maria Magdalena à Geri, Florentina. 1607
Paſchaſius, Joannes, Mechlinienſis. 1526
Patiſſola, Angelus, Genuenſis. 1586
Pacharan, Eliſeus à S. Bernardo, Neuſtrius, E. 1669
Pancorto, Hieronymus, Hiſpanus. 1634
Paſſerone, Franciſcus-Mauritius, Taurinenſis. 1669
Parcherus, vel Parker, Henricus, Anglus. 1470
Pariſienſis Hugo, Gallus Epiſcopus. 1420
Palæonydorus, Joannes, Mechlinienſis. 1507
Paghamus, Guillielmus, Anglus. 1327
Patbrueſius, Hercules, Belga. 1571
De Parma, Philippus, Italus. 1396
De Padua, Thomas, Italus. 1365
Palomba, Salvator, Neapolitanus. 1719
De Padilla, Petrus, Hiſpanus Linareſius. 1598
Pandolſus, Joſephus, Neapolitanus. 1671
Paulus Donatus, Joannes, Mantuanus. 1578

Anno.
Paulus Donatus, Joannes, Mantuanus. 1578
Paugerius, Michael, Neuſtrius Cadomenſis. 1626
Pauli, Segerus, Colonienſis. 1651
Paulinus, Archangelus, Florentinus. 1635
Parvus, Franciſcus, Germanus. 1530
Pavilly, Euſtachius, Pariſienſis. † 1413

Payen, Conradus, Metenſis, Suffraganeus. 1529
1634. PANDOLPHUS (JOSEPHUS) quondam Provincialis Prior Auratii, Continuus Regens ſucceſſivè Florentiæ, Patavii, Neapolis, Romæ, & Lector apud Monachos S. Benedicti in Badia Florentiæ; moritur Commiſſarius & Viſitator Generalis in Sicilia, & hujus Provinciæ pariter Præfectus die 4. Septemb. 1634. Sicuti ſcribit Lezana, *tomo III. Annal. pag. 367.*

Panetius, Baptiſta, Florentinus. 1497
De Praga, Joannes, Bohemus. 1435

PE

PElaes, Alfonſus, Hiſpanus. 1605
Peyro, Bartholomæus, Perpinianenſis, Epiſc. 1406
Penneċt, Cyrillus, Armoricus Leonienſis. 1649
De Perpiniano, Guido, Catalanus. 1342
Pellegatus, Joannes, Venetus. 1450
Perrotus, Joannes-Antonius, Pedementanus Dolianus. 1622
Perrier, Claudius, Anicienſis. 1652
Pereira, Conſtantinus, Hiſpanus. 1490
Perez de Caſtro, Ludovicus, Hiſpanus. 1689
Peraza, Martinus, Caſtellanus. 1608
Perez, Timotheus, Hiſpanus Malacitanus Epiſc. 1651
Perronet, Dionyſius, Melodunenſis. 1609
Peyronnet, Damaſus, Cadurienſis. 1730
De Pelegatis, Jacobus, Ferrarienſis. 1463
Petit, Hyacinthus à S. Joanne-Baptiſta, Trevirenſis. 1718
Petiit, Maria à S. Tereſia, Belga. 1681
Petriny, Joannes, Albienſis. 1658
Peregrinus, Joſephus, Luſitanus. 1742
Perrin, Ludovicus, Turonenſis. 1629
Peliſſe, Joannes, Gallus. 1630
Periguet, Nicolaus, Sequanus Biſunctinus. 1550
Perpinianus, Petrus Rimez, Catalanus. 1300
Pedrolo, Michael, Catalanus. 1608
Pedrolo, Joannes, Catalanus. 1612
Pehersbergerus, Guillielmus, Germanus. 1439
Peverellus, Thomas, Anglus Epiſcopus. 1418
De Pedroſa, Petrus Cornejo, Salmantinus. 1618
Perſona, Martinus, Agrigentinus. 1480
Perpetua Dalox, Maria, Luſitana Baïana. 1735
De Peyto, Petrus, Toloſanus. 14
De la Peliciera, Bonaventura, Ferrarienſis. 1563
Penſa, Joannes Maria, Mantuanus. 1618
Pentaleo Muſus, Angelus à S. Joſeph, Ligur, E. 1642
Petri, Georgius, Mechlinienſis. 1633
Pelegatus, Joannes, Venetus. 1450

Anno.
Pereira, Angelus, Luſitanus Barcellotus. 1614
Perret, Benedictus à S. Joſeph, Turnonienſis. 1741
Painellus, Hieronymus, Mantuanus. 1559

PI

PIntus à Victoria, Joannes, Luſitanus. 1631
Pimentel, Timotheus de Cibara, Luſitanus. 1651
De Piro, Philippus à S. Nicolao, Barienſis. 1678
Piſtoris, Matthias Farinator, Germanus Viennenſis. 1477
Piſtoris, Joannes, Germanus. 1490
Piſtoris de Geleen, Henricus, Germanus. 1519
Piſacanus, Joannes Baptiſta, Neapolitanus. 1630
De Piſis, Matthæus Antonii, Italus. 1455
Pizzolanti, Gaſpar, Siculus, Epiſcopus Cerviæ. 1722
Prioli, Leonardus, Venetus. 1640
Pickemghamus, Osbertus, Anglus. 1330
Picquelin, Philippus, Semurienſis. 1637
Philippus, Carmelita, Epiſc. Pacenſis in Hiſpania. 1332
Pius Chiappanus, Anglus, Mediolanenſis. 1663
Pinocipius, Agathangelus à S. Tereſia, Polonus, E. 1672

PO

POlevitius, Albertus, Cracovienſis. 1627
A Porto, Alexius ab Aſſumptione, Pariſinus. 1688
A S. Paulo Angelus, Hiſpanus, E. 1591
Provana, Dominicus, Pedemontanus. 1610
Potier Franciſcus, Gallus Turonenſis. 1661
Potin, Henricus, Rothomagenſis, Epiſcopus. 1502
De Poretto, vel Buretto Albertus, Germanus. 1443
Porrus, Alexius, Mantuanus. 1609
Porthalingius, Bartholomæus, Arelatenſis, Epiſc. 1523
Potel, Franciſcus, Attrebatenſis. 1613
Pòtenza, Seraphinus Maria, Genuenſis. 1752
De Polucciis, Joannes Maria, Novarienſis. 1505
Poleſtedus, Joannes, Anglus. 1341
De la Porte, Antonius à S. Martino, Armoricus Gallus. 1650
Pdoſtonus, Lucas, Anglus. 1340
Portico, Vincentius, Hiſpanus Valentinus. 1568

PL

PLaca, Deſiderius, Siculus Epiſcopus. 1624
De Pagis, ſeu dias Chagas, Emmanuel, Luſitanus. 1666
Placentinus, Joannes, Craſtonus. 1499
De la Plata, Joannes, Boeticus. 1639
Ploccius, Benèdictus, Mediolanenſis, Epiſcopus. 1661
De Platea, Joannes, Mechlinienſis. 1478

PU

DE Pulgar & Sandoval, Franciſcus à S. Maria, Boeticus, E. 1649
Puteobonellus, Jacobus, Mediolanenſis. 1475
Purſtel, Nicolaus, Pragenſis. 1420
A Puero Jeſu, Franciſcus, Belga. 1667

Q

QUAPLOD, Guillielmus, Hibernus Epiſc. 1420
Quaranta, Franciſcus-Paulus, Apulus Cryptalienſis. 1680
De Queſada, Petrus, Canarienſis. 1661
Quilicus, Joſeph Maria, Lucenſis. 1597
Quiricus, Guillielmus Crik, Armoricus Leonienſis. 1481
Quiroga, Joſephus à Jeſu Maria, Aſturicenſis, E. 1626
Quiros, Joannes, Caſtellanus. 1564
Quermolaus, Jacobus, Gandavenſis. 1508
De Queralis, Dionyſius, Armoricus Trecorenſis. 1630
Qulleius, Rodulphus Kulley, Hibernus Epiſc. 1361
Quye, Richardus, Anglus Epiſcopus. 1597
Qeningalus, Petrus, Anglus. 1494
Quershebius, Philippus, Gandavenſis. 1485

RA

RA

Anno.

LUDOVICUS, ſivè ALOYSIUS RABBATA, à Monte S. Juliani, qui & *Herycinus* vocatur prope *Drepanum* Mazarienſis Diœceſis in Siciliæ Regno Prior Carmeli Randazzii, quod in Valle Nemorenſi ſeu Demonæ oppidum eſt ingens, nobile, locuples & muris eximiis cinctum, inquit Philippus Brietius, in *Parallelis Geographicis parte 2. p 993.*

Aloyſius, inquam Rabbata, licet in Carmelo Randatiano Prioris officium gereret, oſtiatim tamen per Urbem, & etiam per campos mendicare non erubeſcebat; & ſæpè illi contigit, omnem ſibi collatam eleemoſinam pauperibus obviantibus dare, vacuumque domum repetere. Hujus autem virtutibus invidens perverſus quidam civis Radantii, quondam è cenſueto quæſtuationis exercitio revertentem, ſagittà emiſsâ confixit, capiti illius vulnere gravi inflicto. Doloribus indè graviſſimis affectus, in lectulum procumbens, aliquot menſibus & diebus ſupervivens, orationi & divinæ contemplationi intentus, prænuntiato ſui obitus die, omnibus Eccleſiæ Sacramentis ſuſceptis animam ſanctam Deo exalavit ſexagenarius die undecima Maii 1503.

Cujus circa vitam, virtutes & miracula informationum auctoritate Illuſtriſſimorum DD. Archiepiſcorum Meſſanenſium factarum anno Chriſti 1533. die 5. Maii. & ſequentibus, & rursùs anno 1573. die 19. Novembris ac ſequentibus à Domino Rocco Pyrrho exemplar authenticum tranſmiſſum eſt Romam ad Apoſtolicam ſedem: & epigraphum illarum informationum pariter authenticum aſſervatur Romæ in archivio Conventus S. Mariæ Tranſpontinæ: & inde R. P. Seraphinus *du Crocq*, à Jeſu Maria deſumptum exemplar authenticum miſit in Belgium die 21. Octobris 1673. ad P. Danielem Carmelitarum Flandro-Belgicæ Provinciæ Præfectum, à quo acceptum R. P. Daniel Papebrochius S. J. Agiographus Presbyter ſuis Sanctorum Actis inſeri curavit *tomo II. Maii, p. 718, 722.*

Randazzonenſis Carmelus conditus eſt anno 1380. ſub Bernardino de Olerio Ordinis Priore Generali; ſi fidem dabis Ludovica Jacob in *Catalogo Mſ.* fundationum Conventuum Ord. Carmelit. *p. 214.* Conſulere quoque poteris Roccum Pirrhum Abbatem Netinum, in *Notitia ſexta* Eccleſiæ Mazarenſis, *Lib. III. pag. 554.* Necnon Danielem à Virgine in Speculo Carmel. *tomo II. pag. 399 num. 1433.*

De Racoli, Bartholomæus, Toloſanus, Epiſc. 1445
Radingius, Guillielmus Radinges, Anglus. 1312
Rachettus, Chriſtophorus, Mediolanenſis. 1690
Raguela, Petrus, Hiſpanus. 1603
Raguſius Pompeius, Siculus Mazarienſis, Epiſc. 1600
Ramires, Gondiſalvus, Luſitanus. 1573
Rampont, Jacobus, Metenſis. 1625
Raguſius, Bartholomæus, Siculus. 1581
Rape, Antonius, Belga. 1508
Ramires, Didacus, Toletanus. 1650
Radeſtenſis, Elias, Epiſcopus. 1420
Raſoi, Andreas, Siculus. 1671
Raſorius, Joannes, Spirenſis. 1626
Raymundus de Graſſa, Petrus, Carcaſſonenſis. 1357
Rampalle, Petrus a S. Andrea, Cabellicenſis, Excalceat. 1671
Raynaudus, Pontius, Provincialis. 1502

RE

REmendado, Joannes-Baptiſta, Hiſpanus, E. 1600
De Regno, Joannes, Toloſanus. 1352
De Reghio, Joanna, Itala, 1491

Anno.

Reggitano, Maria-Tereſa, dello Spiritu Sancto, Hiſpana. 1710
De Recarte Bengocheca, Martinus, Calaber. 1644
Regnart, Georgius, Nannetenſis. 1546
De Regio, Jacobus, Italus. 1465
Del Re, Elias, Apulus. 1678
Dos Reis, Gaſpar, Luſitanus. 1640
Reimolan, Jacobus, Gandavenſis. 1508
Reuter Joannes, Raveſpurgenſis Epiſcopus. 1535
Reiberus, Joannes, Germanus Epiſcopus. 1525
Repingalus, Joannes, Anglus. 1358
Recluſus, Marcus, Longobardus Aſtenſis. 1506
De Recalde, Martinus-Verdugus, Hiſpanus. 1644

RI

RIbas, Petrus, Cæſar-Auguſtanus. 1577
Riboti, Philippus, Catalanus Gerundenſis. 1391
Ribera & Sandoval, Ildefonſus à Jeſu Maria, E. 1638
De Ribotis, Guillielmus Ribatis, Hiſpanus, Epiſc. 1348
Riccius, Antonius Riſius, Italus. 1539
Riccius, Nicolaus Siculus, idem forſan atque. 1411
De Rizo, Nicolaus-Ritzonis, Siculus. 1425
Ricto, Nicolaus, Toloſanus. 1372
Rizzo, Eliſeus à S. Roſalia, Panotmitanus, E. 1706
Riſtorius, Julianus, Thuſcus. 1556
Rimez, Petrus Perpenianus, Catalanus. 1300
Rizza, Dionyſius à S Andrea, E. 1679
De Rivo forti, Joannes, Gallus. 1400
Richard, Zacharias, Lugdunenſis, E. 1644
Richard, Deſiderius, Gallus Andinus. 1607
Rinckens, Gaſpar, Antuerpienſis. 1625
Van-Riedt, Joannes de Arundine, Brugenſis Epiſcopus. 1497
Richardus, Ægidius, Gandavenſis. 1540
Rivarola, Paulus Simon à Jeſu Maria, Genuenſis, Excalceat. 1643
Riu, Petrus de Rivo, vel Rimi, vel Rimez, Catalanus. 1358
Ripol de Antienza, Michael, Cæſar-Auguſtanus. 1648
Richard, Hilarius, Neuſtrius Cadomenſis. 1590
Ricchiutti, Nicolaus-Maria, Apulus. 1747

RO

ROberti, Gaudentius, Parmenſis. 1694
Rhorback, Joannes, Bambergenſis. 1626
Rochus, Joannes, Pariſienſis. 1528
Rocco, Angelus, Barienſis. 1680
Rocca, Archangelus à S. Joſeph, Ligur, E. 1653
Roca de la Serna, Ambroſius, Hiſpanus Valentinus. 1649
De Roca mora, Anaſtaſius Vivez, Hiſpanus Valentinus, Epiſc. 1674
De Roma, Bernardus, Epiſcopus Cardinalis. 1405
De Roma, Franciſcus, Neapolitanus. 1584
Romanelli, Dominicus à Jeſu Maria, Tarentinus, Excalceat. 1678
Roman, Emmanuel, Pincianus, ſeu Valliſoletanus. 1630
Romero, Franciſcus, Valliſoletanus, Epiſcopus. 1635
Rondinius, Paulus, Florentinus. 1584
De Ronda, Joannes-Baptiſta, Boeticus. 1594
De Raude, Joannes, Mediolanenſis. 1404
Romaya, Balthazar, Colonienſis. 1620
De Campo-Rotundo, Joannes-Baptiſta, Hiſpanus, Excalceat. 1649
Roldames, Joannes, Calagurritanus. 1634
De las Roelas, Joannes, Boeticus. 1632
Roppus, Laurentius, Apulus. 1672

Anno.

Rotarius, Nicolaus, Veſontionenſis. 1575
De Roſis, Raphael, Mediolanenſis. 1479
Roſarius, Monaldus, Burdigalenſis. 1508
Roſe, Maria à S. Tereſia, Burdigalenſis, E. 1717
Roſſe, Robertus, Anglus. 1420
Roſſeletus, Guido, Sequanus Veſionenſis Epiſc. 1393
Roſſenſis, Ægidius, Trevirenſis. 1442
Roſſi, de Caſtel Lucio, Andreas, Neapolitanus. 1660
Rotius, Nicolaus, Italus Salodienſis. 1591
Roſſi, Lucas-Antonius, Neapolitanus, Epiſc. 1664
Rota, Galeatium, Dominicus, Avenionenſis, Epiſc. 1630
Roulin, Antonius, Bituricenſis. 1636
Rouillant, Yvo, Armoricus, Ploermelenſis. 1505
Roivela, Petrus, Hiſpanus. 1603
Roverus, Pontanus Robertus, Bruxellenſis. 1567
Le Roy, Chriſtophorus, Carnotenſis Patræanus. 1629
Le Roy, Albertus à S. Ægidio, Armoricus Dolenſis. 1670
Roget, Juſtus ab Aſſumptione, Tornacenſis, E. 1665

RU

RUbeus, vel Roſſo, Joannes Ravennas, Epiſc. 1331
Rubeus, vel Roſſo, Joannes-Baptiſta, Ravennas. 1578
Ruben Remy, Ludovicus à S. Bernardo, Bearnus, Excalceat. 1641
Rubeus, Lucas, Neapolitanus, idem atque Lucas-Antonius Roſſi, aut Lucas Ruſſus.

1601. Ruiz, Franciſcus, Hiſpanus, natus eſt in oppido *Hinojoſos*, diœceſis Conchenſis, habitum ſumpſit anno 1575. inter fratres Laïcos Diſcalceatos Carmelitas in Civitate Biacenſi; & Hiſpalim miſſus Solemnem ibi profeſſionem emiſit anno ſequenti, vocatus *Franciſcus à Jeſu*, cognomento *Indignus*; quia ſe talem præhumilitate nominabat. Anno 1584. ad inſtantiam Philippi ſecundi Hiſpaniarum Regis, tres Excalceati Carmelitæ, ſcilicet *Didacus à SS. Sacramento* Toletanus, *Didacus ab Incarnatione* ex Canariis oriundus, & *Franciſcus noſter a Jeſu*, ad converſionem Infidelium miſſi fuere in Regnum Congi & Angolæ: ubi ob vitæ Sanctimoniam & induſtriam, de conſilio Epiſcopi Inſulæ S. Thomæ & Patrum Miſſionariorum promotus eſt Franciſcus ad Sacerdotium. Deo autem ei cooperante copioſiſſimam Chriſti horreis meſſem intulit. Traditur enim pluſquam centum millia Infidelium ipſe ſolus baptizaſſe. In Hiſpaniam reverſus obiit Matriti quarto Idus Junii 1601. Nedum ab eo fuerunt edita Opera; quin & vix legere potuit Evangelium quo die ordinatus eſt Sacerdos, ut pote qui grammaticis elementis nunquam ſtuduerit; teſte Philippo à SS. Trinitate, *in Decore Carmeli, parte 2. pag. 64. lign. 20.* De illo Franciſco Indigno nihil non dixit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1053. num. 3642. linea 8.*

1571. Ruiz, Gabriel ab Aſſumptione, Paſtranus; cujus vocabatur pater Joannes *Buencuchillo*, mater autem Anna *Fernandez Ruiz*. Is Gabriel eſt, qui ſcripſit anno 1572. Epiſtolam adverſus S. Joannem à Cruce; uti refertur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 528.*

Ruzzola, Dominicus à Jeſu Maria, Bilbilienſis, E. 1630
Du Ruſlay de la Coroiliere, Ægidia à S. Franciſco, Armorica Venetenſis. 1647
De Rupe, Guallardus, Toloſanus. 1469
Ruizi, Franciſcus à Matre Dei, Toletanus, E. 1616
De Alba Rupe, Oſſinus, Toloſanus. 1370
Rupertus, Robertus, Bituricenſis. 1341
Rupertus, Robertus à S. Gaſparo, Belga, E. 1705
Ruquelot, Richardus à S. Blaſio, Belga. 1635

SA

SABATAA, Benedictus, Catalanus Epiſcopus. 1548
Sabre, Antonius. Agionenſis. 1651
Saïus, Gerardus, aliquando Zacharias, Toloſanus. 1632
Salart, Henricus, Podienſis. 1660
Salazar, Angelus, Hiſpanus, Buldecanenſis. 1582
Salazar, Joannes, Pincianus. 1579
Salablanca, Didacus à Jeſu, Granatenſis, E. 1621
Sadoc, Aloyſius, Panormitanus. 1450
Sagarro, Angelus, Barcinonenſis. 1620
Salvene, Hugo, Podienſis. 1660
Salvator, Joannes, Cordubenſis. 1622
Salicinus, Horatius, Ferrarienſis. 1582
Salvi, Ferdinandus, Bononienſis, de quo vide *Indicem nominum Superiorum, columna 990.* 1745
Salvay, Hieronymus, Genuenſis. 1630
Saxlinghamus, Adamus, Anglus. 1350
Sagramena, Antonius à Matritenſis. 1623
De Sacco, Bartholomæus, Siculus. 1396
De Sacca, Jacobus, Siculus. 1332
De Sanvico, Guillielmus, Anglus, aut Gallus. 1292
De Sanvilliaco, Guilhelmus, Toloſanus. 1348
Sampſonis Bardinus, vel Bernardinus, Neuſtrius. 1439
Sanchez de la Camara, Didacus, Caſtellanus. 1590
Sanchez, Franciſcus à Cruce, Toletanus. 1647
Salodienſis, Euſtachius, Mantuanus. 1585
Savagnac, Cæſarius à S. Paulo, Lemovienſis, E. 1718
Sanzius, Bartholomæus, Toletanus. 1623
Sanz, Joannes, Hiſpanus Valentinus. 1608
Scarps, Joannes, Ferrarienſis. 15
Sarembius, Adrianus, Polonus Cracovienſis. 1626

1640. SAULCI, vel ALBERTUS DU SAUELY, Sacræ Theologiæ Pariſienſis Doctor & Profeſſor, bis ſuam Franciæ Provinciam rexit Præfectus. Aſt in ſecundam electionem vitio quodam obrepente, ob interſtitium ſexennii non ſervatum, Reverendiſſ. Theodorus Stratius eam confirmare noluit, abſque priùs à ſummo Pontifice obtenta facultate: Quam ideò poſtulavit ab Urbano VIII. Et quia Definitores illius Capituli Bituricenſis Provincialis, & multi Priores dicto Reverend. Generali Antiſtiti ſignificaverant *Albertum de Saulcy* aptiorem & magis idoneum in dicta Provincia eſſe ad inchoatam illius reformationem, cui ortum ipſe quidem jam fecerat anno 1632. in Conventu Leodienſi promovendam atque ſtabiliendam: ſummus Pontifex, apud quem de Religionis zelo, litterarum ſcientia, & aliis virtutum meritis *Albertus* plurimùm erat commendatus, facultatem conceſſit Priori Generali electionem dicti Alberti confirmandi in Provincialem dictæ Provinciæ; ad hanc Brevi Pontificio dato die 24. Januarii 1636.

Reformationem igitur, ſtrictioremque obſervantiam à Patribus Turonenſibus inchoatam, in Leodienſem Conventum induxit & ſtabilivit Albertus; unde & huic Cœnobio quo ad ſpiritualia & temporalia, necnon ſtudiorum exercitia magnopere profuit. Idem præſtitit in Conventu Cadomenſi, quem anno ſequenti 1637. pro Novitiatu aſſignari à Reverendiſſimo Theodoro Stratio fecit, approbante memorato Pontifice Maximo Urbano VIII. per Apoſtolicas Litteras die 10. Octobris 1637. ſignatas. Tandem in paucis expleto tempore multo, poſt multos labores, & diuturnos languores, ætatis ſuæ anno 42. Leodii ex hac vita migravit: hujus tamen Opera non ſunt deſignata ab illis ſcriptoribus, qui de illo per honorificam habuerunt mentionem, Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, pag. 585. num. 1046. & 1047.* Idem *tomo II. Speculi Carmelit. p.*

Anno.

1013. *num.* 3538. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Conventuum Carmelitarum*, *p.* 117. Conſule pariter Bullarium Carmelit. *tom. II. pag.* 456. & 466. Conſule Bibliothecam Carmelitanam, *tom. II. p.* 407. Verbo, *Matthias à Corona.*

SE

SEcabos, Joannes Andreas, idem atque.
Serabonus, Joannes Andreas, Italus. 1490
De Sebenico, Gregorius, Dalmata. 1665
Sebenicenſis, Georgius, Dalmata. 1676
Seinerus, Joannes, Volckmartianus. 1636
Serigus, Heliodorus, Siculus. 1613
Seltenſchlagus, Joannes, Rotemburgenſis. 1479
Senenſis, Blaſius, Epiſcopus. 1119
De Serminio, Durandus, Epiſcopus. 1348
Serranus, Franciſcus, Catalanus. 1617
De Senis, Franciſcus. 1375
Du Serein, Bernardus, Pictavienſis Alneenſis. 1552
Du Serent, Bernardus, Armoricus Ploermelenſis. 1652
Semicola, Carolus, Neapolitanus. 1712
De la Serra, Ambroſius Rocca, Hiſpanus Valentinus. 1649
Seraphinus, Philocalus, Neapolitanus. 1675
Seraphinus, Georgius, Lucenſis. 1664
Severinus, Dionyſius, Neapolitanus. 1590
Serranus, Joſephus, Catalanus. 1616
Vaer Seyger, Jacobus à Paſſione, Lovanienſis, 1716
Spellius, Eugenius Spinellus, Genuenſis. 1598

SI

SIlvius, Henricus, Sabaudus. 1612
Sylveira, Joannes, Olliſiponenſis. 1688
Silveſter, Blaſius, Italus. 1471
Silveſtranus, Chriſtophorus Brenzonus, Italus. 1608
Sixtus, Franciſcus, Neapolitanus. 1573
Siculus, Cyrillus, Thermitanus. 1694
Simonis, Joannes, Batavus. 1475

SO

SObrino, Alfonſus, Hiſpalenſis. 1618
Sodalis, Guido, Italus. 1318
Sombæus, Joannes, Angelus. 1360
Soret, Joannes, Neuſtrius. 1471
Sonne-Manus, Joannes idem atque.
Vir-Solis, Joannes, Caſſellenſis in Haſſia. 1460
Soribas, Joannes, Hiſpanus Valeotinus. 1670
Solerty, Dionyſius, Mantuanus. 1630
Solis, Joannes Alfonſus, Salmanticenſis Epiſc. 1641
Soulæus, Joannes, Londinenſis. 1508

SU

SUarez del Caſtello, Ferdinandus, Toletanus. 1610
Suarez de Villegas, Franciſcus, Luſitanus Epiſc. 1664
Suares, Auguſtinus, Hiſpanus. 1573
Suarius, Ferdinandus, Toletanus. 1610
Sulcitanus, Bartholomæus, Epiſcopus. 1330
Surianus, Joannes-Baptiſta, Neapolitanus Epiſc. 1582
Suttonus, Joannes, Anglus. 1473
Surfletus, Guillielmus, Anglus. 1466
Swaffamus, Joannes, Anglus. 1399

SC

SCannapieco, Franciſcus, Romanus. 1676
Scachinus, Ægidius, Siculus Drepanenſis. 1589
Schodeoven, Joannes, Teutonicus. 1390

Anno.

Scotus, Egbertus. 1262
Scotus, Erreus. 1300
Scrinius, Ægidius, Siculus Drepanenſis. 1589
Schultingius, Guillielmus, Colonienſis. 1637
Schonovius, Joannes, Teutonicus. 1390
Schiaffinus, Auguſtinus, Genevenſis. 1649
Schwemer, Joannes-Natatorius, Moguntinus. 1614
De Smedt, Ægidius Faber, Bruxellenſis. 1506
Scachinus, Albertus, Parmenſis. 1676

SP

SPata, Antonius, Siculus. 1693
Spagnolus, Baptiſta, Mantuanus. 1516
E Spedia, Joannes Maria Penſa, Ligur. 1628
Spenei, Angelus, Podienſis-Vellaunus. 1658
Spinæus, Joannes, Briſtolenſis. 1484
Spinola, Gregorius, Italus. 1470
Spinola, Joannes Baptiſta, Genuenſis. 1610
Spinula, Agathangelus à Jeſu Maria, Genuenſis, E. 1641
Spiritus, Bartholomæus, Semurienſis. 1601

ST

STratta, Clemens, Pedemontanus-Aſtenſis. 1680
Statella, Salvator-Maria à SS. Trinitate, Siculus. 1738
Stamberius, Joannes Scandebery, Anglus Epiſc. 1474
Stanga, Hieronymus, Italus. † 1629
Stella, Hieronymus, Genuenſis. 1454
Strengnart, Andreas, Leodienſis Epiſcopus. 1615
Steingerus, Conradus, Germanus Straubigenſis. 1480
Stephani, Dionyſius, Belga, Thenenſis, Epiſc. 1458
Stocherus, Fridericus Stockerus, Germanus. 1368
Strabo (Gallicè *le Borgne*) Godefridus, Armoricus Epiſcopus. 1518
Staphilartus, Guillielmus, Anglus. 1456
Starnefeldius, Guillielmus, Anglus. 1390

ADDITIONES.

SA

SAbaloni, Maria-Victoria à S. Michaele, Pedemontana. 1714
De Sacca, Angela Sciaccenſis, Sicula. 1233
De Sandoval & Godinez, Maria à Jeſu, Hiſpana, E. 1604
Saliba, Simon, Siculus. 1411
Sangalletus, Leo, Florentinus. 1611
Sanchez, Petrus Thomas, Siculus. 1710
Sanguinetta, Maria Magdalena, Ligur, E. 1656
Santillon, Nicolaus, Hiſpalenſis. 1621
De Santiago, Michael à S. Jacobo, Boeticus. 1617
De Santiago, Philippus à S. Jacobo, Matritenſis. 1594
Sanzius, Ludovicus, Hiſpanus Valentinus. 1637
Santorolo, Sebaſtianus ab Alexandro, Calaber. 1672
Dia Sanchez d'Avila, Thomas à Jeſu, Boeticus, E. 1626
Salernus, Vitus, Erycinus. 1591
Salucci, Nicolaus, Florentinus, *pag.* 382. 415. in faſtis Theologicus Florentiæ. 1618
Salnave, Paulinus, Vaſco. 1722
Saccardi, Andreas, Florentinus, *pag.* 606. 608.
Sardi, Joſephus Maria, Venetus. 1737
Savorus, Angelus, Genuenſis. 1630
De Sartis, Philippus à S. Jacobo, Neapolitanus, E. 1651
A Sampiero, Montis-fortis, Philippus, Meſſanenſis. 1683
Sarracenus, Petrus-Thomas, Bononienſis. 1643

SE

SEguinus, vel Sevinus Couſin, Pictavienſis. 1456
Serio, Maria Benedetta, Neapolitana Oſtrunenſis. 1730

Digitized by Google

Ano.

Serio, Maria Michaela, Neapolitana Oſtrunenſis. 1749
Sergio, Felix Maria de Caſtello vetere, Calabra. 1725
1620. Sergent, Petrus, Aurelianenſis, Doctor Pariſienſis, alma hac in Univerſitate Philoſophiam & Theologiam dum publicè doceret, ab Illuſtriſſimo Carnotenſium Epiſcopo expoſtulatus eſt, ut Parochiam *de Pataio* regeret, multis in hoc regimine exanthlatis laboribus, præmiandus in cœlo terram reliquit verſus annum 1620.
1652. De Serrent, Mathias à S. Bernardo, Armoricus genere nobilis, eruditione clarus, zelo ſalutis animarum ardentiſſimus, in Hiberniam Miſſionarius apulſus, multos pro fide & religione labores illic devoravit, & in Gallias reverſus, Rhedonis finem vivendi fecit die 28 Julii, anno 1652.
Serbonellus, Cherubinus, Brundiſinus. 1649
Seſoldi, Hyppolitus, Florentinus, *pag. 451. tomo II.* 1641
Serovizza, Eliſeus, Siculus. 1660
De Senis, Ludovicus, vel Natalis, Neuſtrius. 1612
A Seraphinis, Stephanus Charil, Armoricus. 1639
Briocenſis, à pueritia in ſortem Domini congregatus, poſtquam Sacerdotii gradu decoratus fuit, verbum Dei prædicandi nullum niſi cum vita finem fecit, populos undequaque per vicos & oppida diſperſos congregans, ad ſalutis viam importunè, opportunè excitabat, urgebat: unde & præcipuo cultu ab omnibus habebatur. Quod & aſſiduitate & conſtantia tam in prætermiſſé ſic operatus eſt, ut per Quadrageſimam Ambiliates populos circà Biducios (Gallicè *dans le pays de Lambale*) exhortans & inſtruens, lethali morbo correptus, inter auditorum lacrymas efflaverit animam: cujus exuvias in ſua Eccleſia, fruſtra Carmelitis Quintinenſibus renitentibus, celebrarunt. Mors tam pia contigit die 26 Martii, anno 1639.

SI

Simnnis, Nicolaus, Batavus Harleemenſis. 1511
De Siſmundo, Nicolaus, Siculus Catanenſis. 1453
Silvani, Vincentius Maria, Lucenſis. 1718
De Silveſtro Mazzuri, Blaſius, Florentinus Baccalaureus declaratus eſt die 4. Maii 1450. & Doctoralem lauream accepit in ſuæ Patriæ Univerſitate die 17 Junii 1451. Piſtoiæ autem obiit anno 1475; cum Decanatum geſſiſſet anno 1454.
Signorellus, Eliſeus, Anconitanus.

SO

De Socino, Octavianus, Bridunſinus. 1590
1673. Soſtegni, Hyacinthus, Florentinus Baccalaureus die 14. Novembris 1656. Doctor anno 1661. multum laboravit ad Canonizationem Sanctæ Mariæ-Magdalenæ de Pazzis, Theologus fuit Sereniſſimi Principis Matthiæ de Medicis; haſmate & hydropiſi oppreſſus obiit die 10 Septembris, anno 1673.
1612. Soletti Joſeph, Florentinus Sacræ Theologiæ Doctor Collegialis, optimus Concionator, docuit Papiæ, & Conventûs S. Juliani in Urbe Vicarius, ubi obiit & ſepultus eſt anno 1612.
Sorbolus, Nicolaus, Venetus Epiſcopus. 1368
Sormeskirchus, Robertus, Anglus. 1382
Solerti, Dionyſius, Bergomenſis. 1630
Clemens Sourciat, Arvernus Carmelita in alma Univerſitate Pariſienſi, Lauream Sacræ Facultatis Doctoralem Sorbonicam accepit anno 1746. die 25. Maii.

In Subſelliis dum ad Scholam ſubſiſteret, luſit.

Elogium Funebre altiſſimi & abſconditiſſimi Philoſophi Friſeſomoron; in quo detegitur acutus & ſubtiliſſimus Philoſophiæ Peripateticæ finis atque Scopus, Gallicè.

Eloge Funebre de très-haut & très-enfoncé Philoſophe Frizezomoron, contenant tout le fin de la Philoſophie Péripatéticienne. A Paris. 1737. 1. vol. in-12.

SU

Superchius, Julius, Mantuanus Epiſcopus. 1585
Subickelius, Petrus, Germanus. 1514
De Summaran, Petrus Angelus, Germanus. 1621
Swanyngtonus, Petrus, Anglus. 1270
Swiacher, Petrus, Germanus. 1514

SP

Spaldingus, Radulphus, Anglus. 1390
Spiliatus, Simon, Florentinus. 1612
1598. Spelli da Bollano, Eugenius, Florentini Collegii Profeſſor Collegiatus, vir eruditus & pius, in Sacris & Philoſophicis Litteris apprimè verſatus, in dicendo, diſcendo, docendoque aſſiduus, in diſputationis certamine acutus, multa circa Conſcientiæ & Sacramentorum Eccleſiæ declarationem congeſſit, quæ recenſentur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 451.*
Spinola, Ignatius, Genuenſis, E. 1652
Spinola, Leonora *Corbaria* à S. Bernardo, Genuenſis, Excalceat. 1639
Spinula, Nicolaus, Genuenſis. 1670
Spiritus, Julien, Philippus à SS. Trinitate, Vaſionenſis, Excalceat. 1671
De Spica, Nicolaus, Italus. 1422
Spitzagel, Petrus à Francordia, Germanus Epiſc. 1464
Spinolus, Sebaſtianus, Siculus Drepanenſis. 1521
De Spira, Simon Arnwylen, Germanus. 1392
Spelers, Stephanus à S. Paulo, Belga. 1694
Spinola, Vincentius, Neapolitanus. 1568

SC

Scamnus, Angelus, Mediolanenſis. 1613
Scalma, Pontius, Placentinus. 1575
Sculthorpius, Martinus, Anglus. 1430
Scropus, Thomas, Anglus Epiſcopus. 1457

ST

Stalpart, Vincentius à S. Ludovico, Batavus. 1655
Stampa, Angelus à Jeſu Maria, Mediolanenſis, Excalceat. 1635
Stratius, Theodorus, Cremonenſis. 1642
Stoch, Simon ab Annuntiatione, Helvetius, E. 1625
Stockes, Petrus, Anglus. 1399
S. Stock, Simon, Anglus. 1262
Stock, Simon à S. Maria, Anglus, E. 1646
Stock, Beda à S. Simone, Anglus, E. 1696
Stayus, Walterus, Belga, Geldrienſis. 1515
Stephanus, Petrus, Toloſanus. 1459

Stephanini, Albertus Maria, Congregationis Mantuanæ Carmelita, per ſuum Vicarium Generalem Angelum Gaetanum anno 1737. die 8. Junii creatus in Theologia Magiſter, Philoſophiam & Theologiam docuit, & unanimi conſenſu Doctorum Theologorum Collegio Florentino aſcitus & coaptatus eruditam Orationem dixit in laudem Joſephi Mariæ Roſſi Univerſitatis ejuſdem Florentinæ Decani.

TA

Anno.
TABARES, aut Tavares, Antonius, Luſitanus. 1623
Tabares, aut Tavares, Senior, Emmanuel, Luſitanus. 1589
Tabares, aut Tavares, Junior, Emmanuel, Luſitanus. 1656
Tarcou, Joannes, Burgundus Semurienſis. 1586
Tancredus, Joſephus, Neapolitanus. 1618
Tralagia, Franciſca à S. Tereſia, Lemovicenſis, E. 1658
Tartaglia, Joannes-Auguſtinus, Senenſis, E. 1672
Travers, Beda à S. Simone Stock, Anglus, E. 1695
Tartaglie, Ferdinandus, Medicinenſis. 1682
Traverſinus, Petrus, Mantuanus. 1505
Tracagnanus, Marcus, Italus Salodienſis. 1540
Taceſphalus, Joannes, Anglus. 1427
Targetius, Andreas, Longobardus, aut Venetus. 1592
Tarbes, Bernardinus, Toloſanus. 1669
Taliſordus, vel Guillielmus Caliſordus, Anglus. 1380
Taye, Joannes, Mechlinienſis. 1473
Taurus, Carolus, Neapolitanus. 1652
De Tauoiſario, Richardus, Italus Epiſcopus. 1351
De Terra-Nova, Petrus Walterus, Neuſtrius Cadomenſis. 1480

TE

TERaſſa, Petrus, Hiſpanus. 1511
Tedeſcus, Radulphus, Alemannus. 1273
Du Tertre, Leo à S. Joanne-Baptiſta, Rhedonenſis. 1650
Theutonius, Luſitanus, idem forte atque. 1572
Theutonicus, Guido, Oliſſiponenſis. 1572
Teutonicus, Ebrardus, Germanus. 1612
Teiſſier, Philippus, Occitanus. 1682
Terliochus, Gerardus, Belga Hueſdanus. 1500

TI

TIpaldi, Cyrillus, Neapolitanus. 1700
Tillonegonus, Joannes Anglus, idem atque.
Tilneus, ſive Tilnæus, Joannes, Anglus. 1438
Thibault, Philippus Theobaldus, Salmurienſis. 1638
Timna, Joſephus, Longobardus. 1389
Titleshaus, Joannes, Anglus. 1354
Ticeſphalus, Joanoes, Anglus. 1427
Titelcſaulus, Joannes, Anglus. 1354
Tris, Petrus, Hiſpanus Bilbilitanus, Epiſcopus. 1675
Triſſa, Joannes, Occitanus, Nemauſenſis. 1363
Tyberiadis, Guido, Pariſienſis Doctor & Epiſc. 1452
Tribigius, Franciſcus Turcus, Italus. 1599
Del Tinto, Joannes-Baptiſta, Neapolitaous Epiſc. 1676

TO

TObias, Berengarius, Cæſar-Auguſtanus. 1295
Tomacellus, Dionyſius, Neapolitanus Epiſc. 1642
Thomada, Joſephus-Maria, Venetus. 1669
Del Tovaglia, Maria-Pacifica, Florentina. 1627
A Toleto, Chriſtophorus, Hiſpanus. 1588
Toſtado, Hieronymus, Luſitanus. 1582
Thorpus, Joannes, Anglus. 1440
De Torre Groſſa, Vincentius, Hiſpanus Valentinus. 1593
De Tolnis, aut Tolvis, Henricus, idem atque.
Tolins, Henricus, Mechlinienſis. 1420
Tompſonus, Joannes, idem atque.
Tomſonus, aut Joannes Thomæſonus, Anglus. 1380
De Thous, Stephanus, Hiſpanus Valentinus. 1638
Torres, Andreas, Neapolitanus. 1629

TR

TRenta, Tereſia-Magdalena, Lucenſis.
Tremonius, Conradus, Germanus. 1419
De Tronca, Arnoldus, Toloſanus. 1362
Truc, Joannes, Gandavenſis. 1500
De Troiſtorp, Sibertus de Boppardia, Epiſcopus. 1359
Truchet, Sebaſtianus, Lugdunenſis. 1729

TU

TUrchus, Franciſcus Tarviſinus, Italus. 1599
De Turegano, Didacus, Matritenſis. 1655
De Turribus, Petrus, Provincialis Narbonenſis. 1362
Thuaut, Joannes, Aurilliacenſis. 1653

VA

VAER SEYGER, Jacobus à Paſſione, Lovanienſis. 1716
De Vaſtalla, Martinus Accurſius, Italus. 1563
Waſtellius, Petrus, Belga Aloſtanus. 1658
Vallota, Alexander à S. Franciſco, Mediolaoenſis, Excalceat. 1726
Walſe, Thomas, Hibernus. 1460
Vannis, Radulphus, Tuſcus. 1347
Walſinghamus, Robertus, Anglus. 1360
Waldenſis, Thomas Netterus, Anglus. 1430
Vaquerius, Raymundus de Aquariis. 1389
Walſinghamus, Joannes, Anglus. 1339
D'Avila, Maria à S. Joſeph, Abuleoſis, E. 1603
De la Valliere, Ludovica à Miſericordia, Galla, Excalceat. 1710
Vadaſuſus, Joſephus, Siculus. 1683
Wach, Joannes, Colonienſis. 1510
Waoifletus, Joannes Waynflete, Anglus. 1418
Walterus de Terra-Nova, Petrus, Neuſtrius Cadomenſis. 1480
Vaſquez, Bartholomæus, Hiſpanus. 1664
Vander Haecken, Dumeta, Germanus. 1624
Vander Hoogen, Dominicus à Nativitate, Belga, Excalceat. 1722
Vagner, aut Wagny, Fridericus, Germanus Epiſc. 1390
Vander Berghe, Alexander à S. Tereſia, Bruxellenſis. 1690
Van-Riedt, Joannes de Arundine, Brugenſis, Epiſc. 1497
Van Heetvelde, Joannes Geetvelde, Bruxellenſis, Epiſcopus. 1540
Varaije, Gregorius Albertus, Hiſpanus. 1658
De Vallejo, Ambroſius, Matritenſis. 1635
Vally, Jacobus, Attrebatenſis. 1600
Vaſſalus, Eliſeus, Neapolitanus. 1643
Vauzelle, Honorius à S. Maria, Lemovicenſis, E. 1729
Vaquerius, vel Bertrandus Bacherius, Italus. 1425
De Valle Arenoſa, Berengarius, Hiſpaous. 1342
Du Val, Bernardus à S. Tereſia, Burgundus, Epiſc. 1669
Walſinghamus, Robertus, Anglus. 1310

VE

VEſpa, Petrus Vicentinus, Epiſcopus. 1636
Verdugus de Recalde, Hiſpanus Pinnarandenſis. 1644
Venantius, ſeu Gualterus Huntus, Anglus. 1367
Venturinus, Eliſeus, Tuſcus. 1599
Venturinus, Marius, Senenſis. 1654
De Venetiis, Natalis, Epiſcopus. 1462

	Anno.
De Venetta, Joannes, Gallus Campanus Compendienſis.	1460
De Veamonte, Paulus de Cibramonte, Celtiber.	1606
Velaſquez, Joſephus, Caſtellanus.	1624
Veneus, Joannes, Antuerpienſis.	1537
Wemmera, Petrus, Antuerpienſis, Epiſcopus.	1678
Wemmers, Jacobus, Antuerpienſis.	1645
De Vernant, Bonaventura à S. Anna, Nannetenſis.	1651
De Veteri aqua, Joannes Palæonydorus, Mechlinienſis.	1507
De Vennes, Cherubinus à S. Maria, Abbavillæus, Excalceat.	1648
Velaſquez, Didacus, Medinenſis.	1583
Wert, Guillielmus, Aquiſgranenſis.	1518
De Venetiis, Jacobus, Epiſcopus.	1345
Weiſſ, Joannes à Cruce, Colonienſis.	1642
Verratus, Joannes Maria, Ferrarienſis.	1553
De Verneco, Hugo, Narbonenſis.	1340
Venetus, Bonifacius, Epiſcopus.	1374
Welſinghinus, Joannes-Auguſtinus à S Tereſia, E.	1662
Verbiale, aut Verbiare, Joannes, Burdigalenſis.	1656
De Vernone, Joannes, Neuſtrius.	1461
De Wetzlaria, Matthias, Germanus.	1416

VI

Vianden, Joannes, Trevirenſis.	1477
Viegas, Nonnius, Luſitanus.	1643
Villicus, Joannes Meyer, aut Meter, Belga.	1522

DE VILLIERS, COSMAS à S. Stephano, Pariſienſis, Gentilitium cognomen habet plurimis familiis & Nobilibus & Plebeiis commune, Vocabulum deſumptum a Villeriis, Villaribus, Villulis, pagulis, pagis & viculis: frequentiſſimum hoc nomen uſurpatur in Belſia, Campania, Lotharingia, Burgundia, Pictavia, Vaſtinia, Occitania, Andegavia, & in aliis tum Galliæ, tum Hiſpaniæ Provinciis, è quarum una ortum aut agnomen ſortitus eſt.

Joannes de la Grolaye de Villiers, primùm Monachus, dein Abbas Monaſterii Sancti Dionyſii in Francia, poſtea Epiſcopus Lombarienſis in Aquitania, tandem S. R. E. Cardinalis tituli S. Sabinæ ab Alexandro VI. creatus anno 1493. menſe Septembri, defunctus autem Romæ die 6. Auguſti 1499. poſtquam à Summo Pontifice obtenta facultate Lombarienſem abdicaſſet & ſuo nepoti fratris filio Dionyſio de Villiers reſignaſſet. Sepultus eſt Romæ in Sacello Regis Francorum, quod variis picturis decorari curaverat. Scripſit in IV. Libros Sententiarum Commentaria, & Collationes Theologicas. De illo celebrem habent mentionem Jacobus Doublet *in Hiſtoria Abbatiæ S. Dionyſii, pag. 270. 271.* Michael Felibien *in Hiſtoria ejuſdem Abbatiæ, pag. 363. 369. 372.* Antonius Aubery *in Hiſtoria Cardinalium, tomo 2. pag. 618. &c.*

Petrus de Villiers, Trecenſis, Ordinis S. Dominici Religioſus, Carolo V. Francorum Regi Chriſtianiſſimo à Sacris Confeſſionibus, primùm Nivernenſis, anno 1361. Trecenſis poſtea Epiſcopus, anno 1376. obiit anno 1377. Copioſâ Librorum & Voluminum Supellectili ditavit Bibliothecam PP. Dominicanorum Trecenſium, de quâ conſule Supplementum Dictionarii Moreriani 1749. in Additionibus *tomi primi, pag. 39. col. 1.*

Carolus de Villiers, auctor Catalogi Epiſcoporum Carnutenſium, editi Pariſiis, anno 1608. ad calcem operum Fulberti Epiſcopi Carnutenſis; ut animadvertit Jacobus le Long *in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, pag. 178. col. 2. num. 3696.*

Carolus de Villiers, Autiſſiodorenſis Canonicus, auctor Mſ. Catalogi Epiſcoporum Autiſſiodorenſium ad Dominicum Seguier, ſive ad annum 1635; prout ſcribit Jacobus le Long, *ibidem, pag. 194. col. 2. num. 4107.*

Georgius Villerus, Bibliopola Auguſtanus, primus author Conſcribendorum Catalogorum, qui ad nundinas Francofurtenſes adveherentur ab anno 1554; uti legere eſt ad calcem *Bibliothecæ Eccleſiaſticæ Auberti Miræi, pag. 232. cap. CXXVII.*

Thomas de Villiers, Bibliopola Univerſitatis Pariſienſis, viâ ad divum Hylarium ſub interſignio divi Circi, typis edi curavit *Joannis Raviſii Textoris Nivernenſis non vulgaris eruditionis Epiſtolas*, cum Privilegio Præfecti Pariſienſis, his Gallicis Litteris expreſſo: De par le Prevôt de Paris ou ſon Lieutenant, il eſt permis à Thomas de Villiers, Marchand Libraire de l'Univerſité de Paris, de faire imprimer &c. *Epiſtolæ Textoris &c.* obtenu le XVe. jour de Novembre, l'an M. D. XXIX. Hæc leguntur apud Michaelem Mattaire *in Annalibus Typographicis, tomo II. parte 2. pag. 626. notâ c.*

Franciſcus Vilerius, quo nomine Franciſcus Horomanus J. C. edidit Librum *de Religione populi Romani ex inſtituto Numæ.* Genevæ 1573. *in-8°.* Ita refert Joannes-Jacobus Friſius *in Bibl. Tigurina, pag. 239. col. 1.*

Petrus Villerius, Gallus concionator aulicus Principis Auriaci, *ſub miniſtrorum Belgicorum nomine Epiſtolam contra Authores Libri Concordiæ publicavit* anno 1570. Ita refert Petrus Bayle *in Dictionario Critico tomo II.* Verbo Hemmingius, *pag. 1424. col. 2. notâ E.*

Joannes-Franciſci Hotomanni filius, dictus Jean de Villiers, plurium Operum author, quorum unum inſcribitur *l'Ambaſſadeur*, cujus meminit Paulus Colomiès in Bibliotheca Selecta, Bibliotheque choiſie, *pag. 217. Edit. 1731.* Alterum Opus inſcribitur *Antichoppinus;* cujus meminerunt Jacobus le Long in Bibliotheca Hiſtorica Galliæ, *pag. 124. col. 2. num. 2434.* Adrianus Baillet *de Anti. tom. VII. num. 118. pag. 261. tomo VI. pag. 554.* Edit. *in-4°.* Pariſiis. Vincentius Placcius de Pſeudonymus, *pag. 609. col. 1. num. 2830.*

Petrus de Villiers, vulgò l'Abbé de Villiers, plurium author egregiorum Operum, è quorum numero valdè celebratur Poema de Arte Concionatoria *de l'Art de prêcher:* quod memorat Petrus Bælius, Pierre Bayle, in Epiſtola *de Scriptis Adeſpotis, pag. 63.* Petrus hic de Villiers, natus eſt Coniaci ad Carentonum Fluvium in Aquitania die 10. Maii 1648. in Societatem RR. PP. Societatis Jeſu ingreſſus anno 1666. die 6. Junii, ex qua tranſiit anno 1669. ad magnum S. Benedicti Ordinem Cluniacenſem, & Pariſiis in Domo presbyterorum S. Franc. Saleſii obiit octogenario major die 14. Octob. 1728.

Quot alii plures *de Villiers* cognominati Scriptis Rem Litterariam illuſtrarunt? Neque pauciores cognomine Coſmas dicti vitâ Monaſticâ inclaruerunt. Inclaruit haud dubiè Coſmas Ægyptius *Indicopleuſtes* circa annum 535. Coſmas S. Euthymii diſcipulus, qui poſtquam Staurophilax in Eccleſia Hieroſolymitana perſeveraſſet annus triginta, Scythopolitanus ordinatus eſt Epiſcopus anno 446. ad annum 496. Coſmas S. Joannis Damaſceni magiſter; Coſmas Hagiopolita ejuſdem Joannis Socius amiciſſimus, & ad annum 730. Majumenſis Epiſcopus; Coſmas Pharanita, qui Coëremeritas ſuos hortabatur, *ut ſi quid inveniſſent ex opuſculis Sancti Athanaſii, nec habuiſſent chartas ad ſcribendum, in veſtimentis ſuis illud ſcriberent.* Hæc jam dicta ſunt ſuperiùs in Præfatione & in Diſſertatione prævia.

V. PATER COSMAS A SANCTO STEPHANO.

ANAGRAMMATICÈ REDDITUR.

CAPUT, HONOS NOSTER, AC SPES AMATA.

Ita ſcribebat anno 1742. R. P. Barnabas à Sancta Cæcilia, Carmelita Nannetenſis,

Digitized by Google

Anno.

Viota, Bartholomæus, Arago. 1639
Vipereſchi, Livia, Romana. 1575
Viſquin, Philippus à Viſitatione, Belga. 1676
Vir-Solis, Joannnes Sonnemannus, Teutonicus. 1460
Vice-comes, Joannes-Maria, Mediolanenſis. 1655
Villa-Groſſa, Petrus à Matre Dei, Arago. 1608
Vitecoc, Thomas, Lugdunenſis Epiſcopus. 1403
De Villa-Nova, Thomas à Caveriis, Avenionenſis. 1492
Du Vivié, Philippus à S. Joſeph, Turonenſis, 1747
A Villa-Forte, Franciſcus, Matritenſis. 1608
De Villa-Nova, Gratianus, Hiſpanus-Bilbilitanus. 1497
Viretus, Guillielmus Grenæus, Anglus. 1470
Villethi, Jacobus, Avenionenſis. 1444
Villalobos, Alfonſus, Toletanus. 1570
Villalobos, Joannes, Valliſoletanus, Epiſcopus. 1698
De Wormatia, Simon Duren, Epiſcopus. 1470
De Wormatia, Hardtmannus, Germanus. 1473
De Villa-Forte, Antonius, Caſtellanus. 1585
De Vico-Novo, Cyrillus, Pedemontanus. 1523
Wils, Elias à S. Tereſia, Antuerpienſis, E. 1640
Winck, Georgius Æſienſis, Epiſcopus. 1480
Wichinghamus, Henricus, Anglus. 1447
Wicchinghamus, Richardus, Anglus. 1382
Wicchinghamus, Thomas, Anglus. 1372
Wicchinghamus, Simon, Anglus. 1360
Wiricus, Joannes de Nuſſia, Ubius. 1515
De Wictherich, Daniel, Epiſcopus. 1364
Virletus, Thomas Virleïus, Anglus. 1344
Vigier, Dionyſius à Jeſu, Arvernus, E. 1638
Viſchi, Camillus, Italus Tranenſis. 1656
Vives, Ambroſius, Hiſpanus-Valentinus. 1674
Virginius Brachianus, Joannes-Baptiſta, Romanus. 1647
Vincenti, Paulus, Apulus Oſtrunenſis. 1678
Vignia, Maria Seraphina de Spiritu Sancto, Pariſina. 1721
De la Vigne, Ludovicus à Vinea, Avenionenſis. 1620

Anno.

1657. Del Vigna, Petrus-Thomas, Siculus, in Academia Florentina, Doctor Collegio Theologorum aggregatus anno 1657. die 9. Septembris.
Wirtus, Petrus, Germanus Heildebrunenſis. 1515

VO

Vogelius, Petrus, Belga Geldrienſis. 1560
Vogolon, Joannes, Germanus. 1340
Voerſius, Franciſcus, Italus Chieraſcus. 1634
1421. Volet, aliàs Guillielmus Cholet, Ploermelenſis, Sacræ Theologiæ Doctor Pariſienſis, Concionator celebris, ad ſuæ Turoniæ Provinciæ regimen electus eſt Prior Provincialis in Comitiis Julioduni celebratis anno 1412: & adminiſtrata per decem annos eâ Provincia, Turonenſem ad Conventum ſe recepit in quo devixit, anno 1434.
Wolfs, Petrus Lupus, Mechlinienſis. 1580
Wrothamus, Joannes Wrotharius, Anglus. 1407
Vorford, Guilhelmus, Oxonienſis. 1411
De Wolkach, Henricus, Germanus. 1351
Voleſi, Franciſcus à Cruce, Hiſpanus, E. 1668

U

Ubaldino, Alexander à S. Franciſco, Romanus, Excalceat. 1630
De Urſinis, Joannes-Baptiſta à Jeſu Maria, Romanus, Excalceat. 1647
Urgalius, Gilbertus, Hibernus. 1330
Urſinus, Michael, Germanus. 1581
De Ubaldis, Paûlus, Peruſinus. 1342
Upſonus, Joannes Uppodunus, vel Uptonus, Anglus. 1442
Utin, Simon, Gallus, Epiſcopus, 1501
Unitta, Maria-Catharina Gianni, Florentina. 1678
De Ul, Sancius, Arago, Epiſcopus, 1356

X

Xavarius, Marcus de Gualadaxara, & Cæſar-Auguſtanus. 1631
1685. Xavier, Franciſcus Xaverius *de Launay Ravili*, dictus in Seculo, ſed in Religione Carmelita, quam Rhedonibus emiſit anno 1641. die 24. Junii, vocatus *Stephanus à S. Franciſco Xaverio*, & Pariſiis defunctus anno 1685. die 20. Octobris, cum ſecundi ſui Provincialatûs annum ſecundum ageret.
Ximenez de Embun, Martinus, Hiſpanus Lanuzenſis. 1610
Ximenez de Embun, Valerius, Cæſar-Auguſtanus. 1634
Ximenez, Cyrillus, Barcinonenſis. 1618
Xirburius, vel Chirburius, David, Anglus Epiſc. 1446
Jodar & Xodar, Franciſcus à Jeſu, Hiſpanus. 1634

Y

1568. De Yxpez, S. Joannes à Cruce, Hiſpanus Hontiberius, in antiquiori Carmelitano Inſtituto dictus Joannes à S. Matthia, obiit anno 1591.
De Yſopo, Julius, Neapolitanus. 1494

Z

Zagallia, Joſephus, Ferrarienſis. 1677
Zabata, Paulinus, Neapolitanus. 1656
Zaragoſa, Luiſa, Hiſpana, Valentina. 1723
Zambertus, Franciſcus, Venetus. 1592
Zeledonius, vel Celedonius à Sanctis, Hiſpanus. 1618
Zilianus, Deſiderius, Italus. 1600
Zillo, Petrus, Calaber Soretanus. 1641
Zuccola, Pompeius, Siculus. 1570
De Zuniga, Beatrix à Conceptione, Hiſpana, Excalceat. 1646

FINIS.

Digitized by Google